

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 13. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/6/ - zamítnutý Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/6/ - zamítnutý Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/4/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/6/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 90/1/ - vrácený Senátem
6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - druhé čtení
7. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - druhé čtení

8. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - druhé čtení
9. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - druhé čtení
10. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítka Rakušana, Petra Gazdíka, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - druhé čtení
12. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění záplýjky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - druhé čtení

17. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Žoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 94/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - druhé čtení
23. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - prvé čtení
24. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - prvé čtení
25. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - prvé čtení
26. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnicích a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - prvé čtení

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - první čtení
28. Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariána Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 87/ - první čtení
29. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - první čtení
30. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolinka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - první čtení
31. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení
32. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádllové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - první čtení podle § 90 odst. 2
33. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Stanislava Grospiče, Alexandra Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - první čtení
34. Návrh poslanců Hany Aulické Jirovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 118/ - první čtení
35. Návrh poslanců Vítka Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 123/ - první čtení

36. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolinka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - první čtení
37. Návrh poslanců Jana Čižinského, Pavla Bělobrádku, Mariana Jurečky, Marka Výborného, Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška, Stanislava Juránka, Pavly Golasowské a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 128/ - první čtení
38. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 129/ - první čtení
39. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Vítka Kaňkovského, Pavla Bělobrádku, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 131/ - první čtení podle § 90 odst. 2
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení
42. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Vítka Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 167/ - první čtení

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedicích a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - prvé čtení
46. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - prvé čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rutině /sněmovní tisk 172/ - prvé čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - prvé čtení
49. Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení /kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění/ /sněmovní tisk 144-E/
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji /sněmovní tisk 37/ - druhé čtení
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017 /sněmovní tisk 44/ - druhé čtení

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání odsouzených osob (Hanoj, 7. 6. 2017) /sněmovní tisk 58/ - druhé čtení
56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (3. července 2016, Saint - Denis) /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - první čtení

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - první čtení
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - první čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - první čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - první čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - první čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítáčové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - první čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - první čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - první čtení
70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - třetí čtení
71. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - třetí čtení

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - třetí čtení
74. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - třetí čtení
75. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - třetí čtení
76. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - třetí čtení
77. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - třetí čtení
78. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítka Rakušana, Petra Gazdíka, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - třetí čtení
80. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - třetí čtení

82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - třetí čtení
83. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zájmu České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - třetí čtení
85. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - třetí čtení
86. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení
87. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - třetí čtení
88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 94/ - třetí čtení
89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - třetí čtení
90. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - třetí čtení
91. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
92. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
93. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

94. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
95. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu
96. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
97. Návrh na volbu člena Rady České televize
98. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/
99. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/
100. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
101. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
102. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/
103. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 /sněmovní tisk 125/
104. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/
105. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 /sněmovní tisk 135/
106. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/
107. Zpráva o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 145/
108. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 148/

109. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021 /sněmovní tisk 150/
110. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/
111. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 623/
112. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998
113. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém
114. Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 731/
115. Projednání důsledků závazků a migračních rizik, které vyplývají z podpisu Marrákešského protokolu ministrem vnitra vlády České republiky
116. Ústní interpelace
117. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 13. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 22. května až 13. června 2018

22. května 2018

Schůzí zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 218).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	64
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	65
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	67
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	68
Řeč poslance Jana Bartoška	68
Řeč poslance Lea Luzara	69
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	70
Řeč poslance Ondřeje Profanta	70
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	71
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	72
Řeč poslance Pavla Bělobrádku	72
Řeč poslance Jana Farského	72
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	72
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	73
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	73
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	75
Řeč poslance Miroslava Kalouska	75
Řeč poslance Jana Bartoška	76
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	77
Řeč poslance Miroslava Kalouska	78

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Františka Váchy	78
Řeč poslance Jana Bartoška	79
Řeč poslance Tomáše Martínka	79

Schválen pořad schůze.

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedicích a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	80
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	81
Řeč poslance Pavla Juříčka	82
Řeč poslankyně Květy Matušovské	83
Řeč poslance Jakuba Michálka	84
Řeč poslance Pavla Juříčka	84

Usnesení schváleno (č. 219).

7. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - druhé čtení

Řeč senátora Libora Michálka	86
Řeč poslance Jaroslava Kytířa	87
Řeč poslance Jana Lipavského	88
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	88

8. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - druhé čtení

Řeč poslance Iva Vondráka	89
Řeč poslance Jakuba Jandy	90
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	90
Řeč poslance Radka Kotena	90

Usnesení schváleno (č. 220).

9. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - druhé čtení

Řeč poslance Petra Gazdíka	92
Řeč poslance Stanislava Juránka	92
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	93
Řeč poslance Jana Volného	93
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	93
Řeč poslance Petra Gazdíka	94
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	94
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	96
Řeč poslance Jana Volného	96
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	96
10. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítka Rakušana, Petra Gazdíka, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - druhé čtení	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	97
Řeč poslankyně Jany Levové	98
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	98
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - druhé čtení	
Řeč poslance Jana Chvojky	100
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - druhé čtení	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	100
Řeč poslance Martina Kupky	102
Řeč poslance Marka Bendy	102
Řeč poslance Martina Kupky	103

14.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	104
	Řeč poslance Dominika Feriho	104
	Řeč poslance Petra Sadovského	104
Usnesení schváleno (č. 221).		
15.	Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	105
	Řeč poslance Jana Skopečka	106
16.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnanecného penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	107
	Řeč poslance Jana Řehounka	107
18.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	109
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	109
	Řeč poslance Jana Chvojky	110
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	111
	Řeč poslance Marka Bendy	111
	Řeč poslance Petra Sadovského	113
	Řeč poslance Jakuba Michálka	113
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	114
	Řeč poslance Jana Chvojky	115
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	115
	Řeč poslance Marka Bendy	115
	Řeč poslance Petra Sadovského	116

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	117
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	118
Řeč poslance Karla Raise	118
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	119

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 94/ - druhé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	119
Řeč poslance Karla Raise	120
Řeč poslance Jana Bartoška	120

23. května 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Marka Výborného	123
Řeč poslance Jana Farského	123
Řeč poslance Lukáše Černohorského	123
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	124

70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - třetí čtení

Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	125
Řeč poslankyně Evy Fialové	126
Řeč poslankyně Dany Balcarové	130
Řeč poslance Jana Schillera	131
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	132
Řeč poslance Jana Zahradníka	132
Řeč poslankyně Dany Balcarové	136
Řeč poslance Františka Váchy	137
Řeč poslankyně Olgy Richterové	138
Řeč poslankyně Evy Fialové	139
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	141
Řeč poslance Petra Třešňáka	142

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jana Zahradníka	143
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	143
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	143
Řeč poslance Petra Třešňáka	143
Řeč poslance Jana Zahradníka	144
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	144
Řeč poslankyně Dany Balcarové	144
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	145
Řeč poslance Jana Schillera	146
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	146
Řeč poslance Petra Třešňáka	147
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	147
Řeč poslance Pavla Juříčka	148
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	148
Řeč poslance Jana Lipavského	149
Řeč poslance Petra Třešňáka	149
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	149
Řeč poslance Mikuláše Peksy	149
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	150
Řeč poslance Jana Čižinského	151
Řeč poslance Jaroslava Holíka	151
Řeč poslance Jana Schillera	151
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	152
Řeč poslance Jana Schillera	152
Řeč poslankyně Evy Fialové	153
Řeč poslankyně Dany Balcarové	153
Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	153
Řeč poslankyně Evy Fialové	154

Usnesení schváleno (č. 222).

71. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - třetí čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	158
Řeč poslance Pavla Juříčka	159
Řeč poslance Stanislava Juránka	160
Řeč poslance Zbyňka Stanury	161
Řeč poslance Pavla Juříčka	162
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	163
Řeč poslance Stanislava Juránka	163
Řeč poslance Pavla Juříčka	164

Usnesení schváleno (č. 223).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

72.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení	
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	168
	Řeč poslance Pavla Juříčka	168
	Usnesení schváleno (č. 224).	
73.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 91/ - třetí čtení	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	170
	Řeč poslance Vítka Kaňkovského	171
	Řeč poslance Josefa Hájka	172
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	173
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	173
	Usnesení schváleno (č. 225).	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	174
	Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	175
91.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	176
	Řeč poslance Romana Sklenáka	177
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	177
	Usnesení schváleno (č. 226).	
92.	Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	177
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

93.	Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře Řeč poslance Martina Kolovratníka	178
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
94.	Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu Řeč poslance Martina Kolovratníka	179
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	180
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	180
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	180
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
95.	Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu Řeč poslance Martina Kolovratníka	181
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
96.	Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu Řeč poslance Martina Kolovratníka	181
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
97.	Návrh na volbu člena Rady České televize Řeč poslance Martina Kolovratníka	182
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala. Řeč poslance Martina Kolovratníka	183
	Pokračování v projednávání bodu	
92.	Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	

Pokračování v projednávání bodu

93. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

94. Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Usnesení schváleno (č. 227).

Pokračování v projednávání bodu

95. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

96. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Usnesení schváleno (č. 228).

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

97. Návrh na volbu člena Rady České televize

Usnesení schváleno (č. 229).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/6/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	186
Řeč senátora Pavla Štohla	188
Řeč poslance Jana Volného	189

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	189
Řeč poslance Jakuba Michálka	190
Řeč poslance Stanislava Juránka	191
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	191
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	193
Řeč poslance Jiřího Bláhy	193
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	194
Řeč poslance Jiřího Bláhy	194
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	195
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	195
Řeč poslance Miroslava Kalouska	197
Řeč senátora Pavla Štohla	197

Usnesení schváleno (č. 230).

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 90/1/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	198
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	200
Řeč senátorky Milady Emmerové	201

Usnesení schváleno (č. 231).

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - první čtení

Řeč poslance Jana Chvojký	203

Usnesení schváleno (č. 232 - 1. část).

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	203
Řeč poslance Ivana Bartoše	205
Řeč poslance Jana Chvojký	205
Řeč poslance Martina Kupky	206
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	207
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	208
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	212
Řeč poslance Jana Farského	214
Řeč poslance Pavla Plzáka	214

Řeč poslance Jana Volného	215
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	215
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	219
Řeč poslance Miroslava Kalouska	219
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	220
Řeč poslance Stanislava Grošpiče	220
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	222
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	223

Usnesení schváleno (č. 232 - 2. část).

Řeč poslance Vítka Kaňkovského	224
Řeč poslance Jana Lipavského	225
Řeč poslance Ivana Bartoše	226
Řeč poslance Jana Bartoška	226
Řeč poslance Pavla Kováčika	226
Řeč poslance Jakuba Michálka	226
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	227
Řeč poslance Pavla Kováčika	229
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	229
Řeč poslance Miroslava Kalouska	230
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	231
Řeč poslance Miroslava Kalouska	231

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

28. Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariana Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 87/ - první čtení

Řeč poslance Kamala Farhana	232
Řeč poslance Stanislava Blahy	233
Řeč poslance Iva Vondráka	234
Řeč poslance Stanislava Blahy	234
Řeč poslance Marka Bendy	234
Řeč poslance Milana Brázdila	235
Řeč poslance Stanislava Blahy	235
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	236
Řeč poslance Radka Rozvorala	236
Řeč poslance Ondřeje Veselého	237
Řeč poslance Patrika Nachera	239
Řeč poslance Jana Birkeho	240
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	241

Řeč poslance Davida Kasala	245
Řeč poslance Ondřeje Veselého	245
Řeč poslance Romana Onderky	246
Řeč poslance Patrika Nachera	246
Řeč poslankyně Věry Adámkové	247
Řeč poslankyně Heleny Válkové	247
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	248
Řeč poslance Romana Onderky	248
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	249
Řeč poslance Patrika Nachera	249
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	250
Řeč poslance Marka Bendy	250
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	251
Řeč poslance Marka Bendy	252

Projednávání bodu bylo přerušeno.

24. května 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	254
Řeč poslance Marka Bendy	254
Řeč poslance Martina Kolovratníka	254

115. Projednání důsledků závazků a migračních rizik, které vyplývají z podpisu Marrákešského protokolu ministrem vnitra vlády České republiky

Řeč poslance Radka Rozvorala	256
Řeč poslance Jana Chvojky	256

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Radka Rozvorala	257
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	258
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	264
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	264
Řeč poslance Lubomíra Volného	265
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	265
Řeč poslance Miroslava Kalouska	266
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	266
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	267
Řeč poslance Františka Kopřivy	268
Řeč poslance Lubomíra Volného	269
Řeč poslance Františka Kopřivy	270

Řeč poslance Ondřeje Benešíka	271
Řeč poslance Mikuláše Peksy	271
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	271
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	272
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	272
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	272

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	273
Řeč poslance Mikuláše Peksy	274
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	274
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	275
Řeč poslance Miroslava Kalouska	275
Řeč poslance Lea Luzara	276
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	279
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	279
Řeč poslance Lea Luzara	280
Řeč poslance Lubomíra Volného	281
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	281
Řeč poslance Jiřího Kobzy	282
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	284
Řeč poslance Jiřího Kobzy	285
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	285
Řeč poslance Lubomíra Volného	286
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	286
Řeč poslance Radovana Víchá	286
Řeč poslance Jana Skopečka	287

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Radka Rozvorala	289
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	289
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	290
Řeč poslance Mikuláše Peksy	290
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	291

Usnesení schváleno (č. 233).

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	292
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	292

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	293
Řeč poslance Jana Bauera	294
Řeč poslance Kamala Farhama	295
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	295
Řeč poslance Lubomíra Španěla	297
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	298
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	299

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

116. Ústní interpelace

Řeč poslance Jiřího Valenty	300
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	300
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	301
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	302
Řeč poslankyně Karly Maříkové	303
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	304
Řeč poslance Petra Pávka	305
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	306
Řeč poslance Jana Čižinského	306
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	307
Řeč poslance Radka Holomčíka	308
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	308
Řeč poslankyně Věry Kovářové	309
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	309
Řeč poslance Martina Kupky	310
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	311
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	312
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	312
Řeč poslance Martina Kupky	314
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	314
Řeč poslankyně Věry Kovářové	316
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	316
Řeč poslance Vítka Rakušana	318
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	319
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	320
Řeč poslankyně Věry Kovářové	320
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	321
Řeč poslankyně Věry Kovářové	321
Řeč poslance Petru Třešňáka	322
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	322
Řeč poslance Jiřího Valenty	323

Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického 324

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jiřího Valentý	325
Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	325
Řeč poslance Jana Zahradníka	326
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	326
Řeč poslance Jana Čižinského	328
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	329
Řeč poslankyně Jany Krutákové	332
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	332
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	333
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	334
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	336
Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	336
Řeč poslance Jana Lipavského	337
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	337
Řeč poslance Dominika Feriho	339
Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmida	339
Řeč poslance Marka Výborného	340
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	341
Řeč poslance Petra Pávka	342
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	343
Řeč poslankyně Karly Maříkové	344
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	344
Řeč poslance Václava Klause	346
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	346
Řeč poslance Václava Klause	346
Řeč poslankyně Karly Maříkové	347
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	347
Řeč poslankyně Jany Krutákové	349
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	351

25. května 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	356
Řeč poslankyně Jany Černochové	356

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Jany Černochové	357

76.	Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 36/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Jakuba Jandy	359
	Usnesení schváleno (č. 234).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Pavla Bělobrádku	360
114.	Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 731/	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	361
	Řeč poslance Petra Gazdíka	363
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	363
	Řeč poslance Pavla Kováčika	364
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	365
	Řeč poslance Tomáše Martínka	369
	Řeč poslankyně Jany Černochové	370
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	370
	Usnesení schváleno (č. 235).	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	371
	Řeč poslance Pavla Kováčika	371
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
	Řeč poslance Jakuba Michálka	371
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	371
	Řeč poslance Pavla Kováčika	372
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	372
	Pokračování v projednávání bodu	
21.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojistění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - druhé čtení	
	Řeč poslance Jana Bauera	373
	Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	375
	Řeč poslance Vítka Kaňkovského	375

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	377
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	378
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	378
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	379
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	379
Řeč poslance Jana Bauera	379
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/- druhé čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	380
Řeč poslance Pavla Bělobrátka	381
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	381
Řeč poslance Martina Kupky	381
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	381
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Dominika Feriho	382
Řeč poslance Jakuba Michálka	382
Řeč poslance Stanislava Juránka	383
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	383
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	383
Řeč poslance Marka Výborného	384
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	385
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	386
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	386
Řeč poslankyně Heleny Válkové	387
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	387
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	388
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	388
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	389
Řeč poslance Marka Výborného	389
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	390
Řeč poslankyně Heleny Válkové	390

Pokračování v projednávání bodu

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	391
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	392
Řeč poslance Ondřeje Polanského	393
Řeč poslance Martina Kolovratníka	394
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	397
Řeč poslance Lea Luzara	398
Řeč poslance Radka Kotena	401
Řeč poslance Františka Petrtýla	402
Řeč poslance Martina Kolovratníka	402
Řeč poslance Martina Kupky	403
Řeč poslance Radka Kotena	404
Řeč poslance Ondřeje Polanského	404
Řeč poslance Martina Kolovratníka	404
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	404
Řeč poslance Lea Luzara	404

23. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 35/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	405

Projednávání bodu bylo přerušeno.

31. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - prvé čtení

Řeč poslance Ondřeje Veselého	406
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	407

Projednávání bodu bylo přerušeno.

33.	Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Stanislava Grospiče, Alexandra Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - prvé čtení	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 408	
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 411	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Sloučená rozprava k bodům 23, 31 a 33 /sněmovní tisky 35, 111, 117/	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové 411	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Jana Hrnčíře 412	
	Řeč poslance Marka Výborného 412	
	Řeč poslance Ondřeje Veselého 413	
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 413	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové 414	
	Usnesení schváleno (č. 236).	
24.	Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 415	
	Usnesení schváleno (č. 237).	
25.	Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - prvé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 416	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové 417	
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 418	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

12. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - druhé čtení

Řeč náměstka hejtmana Pardubického kraje Romana Línka	418
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	419
Řeč poslance Martina Kupky	420
Řeč náměstka hejtmana Pardubického kraje Romana Línka	420

Pokračování v projednávání bodu

25. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - prvé čtení

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	420
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	421
Řeč poslance Marka Bendy	421
Řeč poslankyně Jany Levové	423
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	423
Řeč poslance Marka Výborného	423
Řeč poslankyně Heleny Válkové	424
Řeč poslance Dominika Feriho	424
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	425
Řeč poslankyně Heleny Válkové	426
Řeč poslankyně Jany Černochové	427

Projednávání bodu bylo přerušeno.

29. května 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Bartoška	429
Řeč poslance Jana Chvojky	429
Řeč poslance Jakuba Michálka	429
Řeč poslankyně Jany Černochové	430
Řeč poslance Jana Bartoška	432
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	432
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	433
Řeč poslance Miroslava Kalouska	433
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	434
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	434
Řeč poslance Miroslava Kalouska	435
Řeč poslance Jana Bartoška	436

3.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 12/4/ - vrácený Senátem	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	437
	Řeč senátora Jana Horníka	438
	Usnesení schváleno (č. 238).	
4.	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/6/ - vrácený Senátem	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	439
	Řeč senátora Jaroslava Větrovského	439
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	440
	Řeč poslance Petra Gazdíka	441
	Řeč poslance Petra Pávka	441
	Řeč poslance Lukáše Černohorského	441
	Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	442
	Řeč poslance Petra Pávka	442
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	442
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	443
	Řeč poslankyně Jany Vildumetzové	443
	Řeč poslance Milana Brázdila	444
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	444
	Řeč poslance Marka Výborného	444
	Řeč poslance Václava Klause	444
	Řeč poslance Marka Výborného	445
	Řeč poslance Jakuba Michálka	445
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslance Jana Volného	446
	Řeč poslance Karla Krejzy	447
	Řeč poslance Marka Výborného	447
	Řeč poslance Jakuba Michálka	447
	Řeč poslance Petra Pávka	448
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	448
	Řeč poslance Marka Výborného	449
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	449
	Usnesení schváleno (č. 239).	

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/6/ - zamítnutý Senátem

Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	451
Řeč senátorky Jitky Seitlové	451
Řeč poslankyně Dany Balcarové	453
Řeč poslance Jana Zahradníka	453
Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	454

Usnesení schváleno (č. 240).

Pokračování v projednávání bodu

28. Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariána Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 87/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Heleny Válkové	455
Řeč poslance Ondřeje Veselého	461
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	462
Řeč poslankyně Heleny Válkové	462
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	463
Řeč poslance Marka Bendy	463
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	464
Řeč poslance Vlastimila Válka	464
Řeč poslance Lubomíra Španěla	466
Řeč poslance Pavla Staňka	467
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	469

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Petra Dolínka	470
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	471
Řeč poslance Ondřeje Veselého	472
Řeč poslance Marka Bendy	472
Řeč poslance Jaroslava Holíka	472
Řeč poslance Petra Dolínka	473
Řeč poslance Pavla Staňka	473
Řeč poslance Petra Pávka	473
Řeč poslance Josefa Hájka	474
Řeč poslance Pavla Plzáka	475

Řeč poslance Miroslava Kalouska	475
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	475
Řeč poslance Petra Beitla	475
Řeč poslance Václava Klause	476
Řeč poslance Petra Dolínka	476
Řeč poslankyně Heleny Válkové	476
Řeč poslance Václava Klause	477
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	477
Řeč poslance Jana Zahradníka	479
Řeč poslance Miroslava Kalouska	479
Řeč poslance Romana Onderky	479
Řeč poslance Marka Bendy	480
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	481

Usnesení schváleno (č. 241).

Řeč poslance Jaroslava Holíka	483
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	483
Řeč poslance Miroslava Kalouska	483
Řeč poslance Pavla Kováčika	483
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	484
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	485
Řeč poslance Pavla Kováčika	485
Řeč poslance Jana Bartoška	485
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	486

46. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	487
Řeč poslance Ondřeje Profanta	488
Řeč poslance Dominika Feriho	489
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	489
Řeč poslance Ondřeje Profanta	490

Usnesení schváleno (č. 242).

Pokračování v projednávání bodu

25. Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 243 - 1. část).	
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	491
Usnesení schváleno (č. 243 - 2. část).	
26. Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - prvé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	492
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	492
Řeč poslankyně Heleny Válkové	493
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	493
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	493
Řeč poslankyně Jany Levové	494
Usnesení schváleno (č. 244).	
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 74/1/ - prvé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	495
Řeč poslankyně Heleny Válkové	496
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	496
Řeč poslankyně Jany Levové	497
Usnesení schváleno (č. 245 - 1. část).	
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	497
Usnesení schváleno (č. 245 - 2. část).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
30. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - prvé čtení	
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	498
Řeč poslance Marka Nováka	500
Řeč poslance Jana Bauera	500

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	502
Řeč poslankyně Olgy Richterové	503
Řeč poslance Pavla Juříčka	503
Řeč poslance Miloslava Janulíka	504

Projednávání bodu bylo přerušeno.

30. května 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

83. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění záplýžky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - třetí čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	508
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	509

Usnesení schváleno (č. 246).

88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 94/ - třetí čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	510
Řeč poslance Karla Raise	510

Usnesení schváleno (č. 247).

Pokračování v projednávání bodu

30. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - první čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	511
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	512

Usnesení schváleno (č. 248 - 1. část).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	512

Usnesení schváleno (č. 248 - 2. část).

32. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Čižinského	513
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	514
Řeč poslance Karla Raise	515
Řeč poslance Antonína Staňka	515
Řeč poslance Jana Čižinského	515
Řeč poslankyně Věry Kovářové	516
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	516
Řeč poslance Jana Čižinského	517
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	517
Řeč poslance Ivo Pojezného	518
Řeč poslance Václava Klause	518
Řeč poslance Jana Čižinského	519
Řeč poslance Lukáše Bartoně	519
Řeč poslance Stanislava Juránka	519
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	520
Řeč poslance Marka Výborného	520
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	520
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	521

Usnesení schváleno (č. 249).

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	521

35. Návrh poslanců Vítězslava Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petry Pávkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 123/ - prvé čtení

Řeč poslance Vítězslava Rakušana	522
Řeč poslance Milana Poura	525
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	526
Řeč poslance Vítězslava Rakušana	528
Řeč poslance Petry Gazdíka	528
Řeč poslankyně Věry Kovářové	529
Řeč poslance Martina Kupky	529

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	531
Řeč poslance Martina Baxy	532
Řeč poslance Ivana Adamce	532
Řeč poslance Petra Beitla	533
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	533
Řeč poslance Ivana Adamce	534
Řeč poslance Martina Kupky	535
Řeč poslance Vítka Rakušana	535
Řeč poslankyně Věry Kovářové	536
Řeč poslance Ivana Adamce	536
Řeč poslankyně Věry Kovářové	536
Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	537
Řeč poslance Dominika Feriho	537
Řeč poslance Vítka Rakušana	537
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	538
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	538
Řeč poslance Milana Poura	538
Řeč poslance Vítka Rakušana	539
Usnesení schváleno (č. 250).	
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	540
37. Návrh poslanců Jana Čižinského, Pavla Bělobrádky, Mariana Jurečky, Marka Výborného, Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška, Stanislava Juránka, Pavly Golasowské a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 128/ - prvé čtení	
Řeč poslance Jana Čižinského	540
Řeč poslance Bohuslava Svobody	541
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	542
Řeč poslance Petra Dolínka	543
Řeč poslance Miloslava Janulíka	543
Řeč poslance Jana Čižinského	544
Řeč poslance Milana Brázdila	544
Řeč poslance Bohuslava Svobody	545
Řeč poslance Václava Klause	545
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	545
Řeč poslankyně Olgy Richterové	546
Řeč poslankyně Květy Matušovské	546
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	547
Řeč poslance Bohuslava Svobody	547
Řeč poslance Patrika Nachera	548
Řeč poslance Milana Brázdila	548

Řeč poslance Jana Čižinského	548
Usnesení schváleno (č. 251).	
38. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 129/- první čtení	

Řeč poslance Tomáše Martínka	549
Řeč poslance Lea Luzara	551
Řeč poslance Jakuba Michálka	552

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Tomáše Martínka	556
Řeč poslance Jaroslava Fałtyńka	556
Řeč poslance Adama Kalouse	556
Řeč poslance Vlastimila Válka	557
Řeč poslance Tomáše Martínka	557
Řeč poslance Jaroslava Fałtyńka	558
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	558

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	561
Řeč poslance Jakuba Michálka	562

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Tomáše Martínka	562
Řeč poslance Pavla Staňka	563
Řeč poslance Romana Kubíčka	563
Řeč poslance Jana Lipavského	564
Řeč poslance Pavla Plzáka	564
Řeč poslance Jana Lipavského	564
Řeč poslance Pavla Staňka	564
Řeč poslance Mariana Jurečky	565
Řeč poslance Tomáše Martínka	566
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	567
Řeč poslance Jana Lipavského	567
Řeč poslance Jakuba Michálka	567
Řeč poslance Lea Luzara	568

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu	
93. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	569
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Pokračování v projednávání bodu	
95. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	569
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Pokračování v projednávání bodu	
96. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	570
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	571
Pokračování v projednávání bodu	
93. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře	
Usnesení schváленo (č. 252).	
Pokračování v projednávání bodu	
95. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu	
Usnesení schváленo (č. 253).	
Pokračování v projednávání bodu	

96. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Usnesení schváleno (č. 254).

29. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - první čtení

Řeč senátorky Aleny Dernerové	572
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	573
Řeč poslance Vlastimila Válka	574
Řeč poslankyně Věry Adámkové	575
Řeč poslankyně Věry Procházkové	576
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	576
Řeč poslance Jaroslava Holíka	576
Řeč poslance Vlastimila Válka	577
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	577
Řeč poslankyně Věry Adámkové	578
Řeč poslance Davida Kasala	579
Řeč senátora Vladimíra Plačka	579
Řeč poslance Davida Kasala	580
Řeč senátorky Aleny Dernerové	580
Řeč poslance Kamala Farhana	580

Usnesení schváleno (č. 255).

6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - druhé čtení

Řeč senátora Michaela Canova	581
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	582

17. Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera, Milana Ferance, Kláry Dostálové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny, Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy, Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové, Lukáše Černohorského, Zbyňka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších

předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 76/ - druhé čtení

Řeč poslance Martina Kolovratníka	583
Řeč poslance Ivana Adamce	585
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	586
Řeč poslance Jana Zahradníka	586
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	587
Řeč poslance Františka Petrtýla	588
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	589
Řeč poslankyně Dany Balcarové	589
Řeč poslance Martina Kolovratníka	589
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	591
Řeč poslance Marka Výborného	591
Řeč poslance Pavla Juříčka	592
Řeč poslance Romana Onderky	592
Řeč poslankyně Květy Matušovské	593
Řeč poslance Martina Kolovratníka	593
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	594

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Romana Onderky	596
Řeč poslance Ivana Adamce	596
Řeč poslance Jana Birkeho	597
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	598
Řeč poslance Jana Zahradníka	599
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	600
Řeč poslance Ondřeje Veselého	600
Řeč poslance Stanislava Grospiče	601
Řeč poslance Martina Kolovratníka	601
Řeč poslance Martina Kupky	602
Řeč poslankyně Dany Balcarové	602
Řeč poslance Jana Birkeho	602
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	603
Řeč poslance Martina Kolovratníka	603
Řeč poslance Ivana Adamce	604

36. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhouodka, Jana Chvojký, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	605
Řeč poslankyně Radky Maxové	608

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 611

Projednávání bodu bylo přerušeno.

34. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 118/ - první čtení

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 611

Řeč poslankyně Radky Maxové 613

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 34 a 36 /sněmovní tisky 118 a 126/

Řeč poslance Jana Bauera 615

Řeč poslance Lukáše Černohorského 617

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 617

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 619

Řeč poslankyně Olgy Richterové 620

Řeč poslance Petry Dolínky 620

Řeč poslance Mariana Jurečky 621

Řeč poslance Jana Farského 621

Řeč poslance Jana Chvojký 622

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 623

Pokračování v projednávání bodu

34. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 118/ - první čtení

Řeč poslankyně Radky Maxové 625

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 627

Usnesení schváleno (č. 256).

Pokračování v projednávání bodu

36. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolinka, Jiřího Běhouodka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - prvé čtení

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 629
Řeč poslankyně Radky Maxové 629

Usnesení schváleno (č. 257).

Pokračování v projednávání bodu

38. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 129/ - prvé čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka 631

Projednávání bodu bylo přerušeno.

31. května 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 632
Řeč poslance Marka Bendy 632

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Pavla Bělobrádká 633
Řeč poslance Miroslava Kalouska 633
Řeč poslance Vítka Rakušana 635
Řeč poslance Ivana Bartoše 636
Řeč poslankyně Heleny Válkové 637
Řeč poslance Lea Luzara 638
Řeč poslance Miroslava Kalouska 639
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 640
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka 645
Řeč poslance Lea Luzara 646
Řeč místopředsedy PSP Petry Fialy 647

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	648
Řeč poslance Jana Bartoška	648
Řeč poslance Miroslava Kalouska	649
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	649
Řeč poslance Mariána Jurečky	650
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	652
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	653
Řeč poslance Josefa Hájka	654
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	654
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	655
Řeč poslance Jana Skopečka	656
Řeč poslance Marka Výborného	657
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	658
Řeč poslance Jakuba Michálka	658
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	659
Řeč poslance Josefa Hájka	660
Řeč poslance Marka Bendy	661
Řeč poslance Jakuba Michálka	661
Řeč poslance Josefa Hájka	661
Řeč poslance Jakuba Michálka	662
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	662
Řeč poslance Jaroslava Faltyňka	663
Řeč poslance Jakuba Michálka	663
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	663
Řeč poslance Jakuba Michálka	664

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	665

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	667
Řeč poslance Jana Kubíka	668
Řeč poslance Radima Fialy	669
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	670
Řeč poslance Jana Hrnčíře	671
Řeč poslance Jana Skopečka	672
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	679

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

116. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Věry Kovářové	680
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	681
Řeč poslance Petra Dolinka	682
Řeč poslankyně Olgy Richterové	683
Řeč poslance Martina Baxy	683
Řeč poslance Mikuláše Peksy	684
Řeč poslance Jakuba Jandy	685
Řeč poslance Lukáše Černohorského	685
Řeč poslance Petra Dolinka	686
Řeč poslankyně Věry Kovářové	686
Řeč poslance Petra Dolinka	687
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	688
Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	688
Řeč poslance Jakuba Jandy	690
Řeč poslankyně Věry Kovářové	690
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	691
Řeč poslankyně Terezy Hyňhové	693
Řeč poslance Mikuláše Peksy	693
Řeč poslance Václava Klause	694
Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	695
Řeč poslance Ivana Adamce	696
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	697
Řeč poslance Františka Kopřivy	698
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	699
Řeč poslance Zdeňka Podala	700
Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	701
Řeč poslance Jana Čižinského	702
Řeč poslankyně Karly Maříkové	703
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	703
Řeč poslance Daniela Pawlase	704
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	705
Řeč poslance Karla Krejzy	705
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	706

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	706
Řeč poslankyně Olgy Richterové	708
Řeč poslance Františka Elfmarka	709
Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	709

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	711
Řeč poslance Petra Dolínka	711
Řeč poslance Lea Luzara	712
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	713
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	713
Řeč poslance Pavla Jelínka	715
Řeč poslankyně Věry Kovářové	716
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	716
Řeč poslance Lea Luzara	717
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	718
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	719
Řeč poslance Ivana Adamce	720
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	720
Řeč poslance Pavla Jelínka	722
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	722
Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	723
Řeč poslankyně Karly Maříkové	725
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	725
Řeč poslance Petry Dolínka	728
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	728
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	730
Řeč poslankyně Olgy Richterové	731
Řeč poslankyně Karly Maříkové	731
Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	732
Řeč poslankyně Věry Kovářové	733
Řeč poslance Petry Dolínka	733
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	734
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	735
Řeč ministra zemědělství ČR Jiřího Milka	735
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	736
Řeč poslance Lea Luzara	736
Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída	737
Řeč poslance Lea Luzara	738
Řeč poslance Petry Dolínka	738
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	738

1. června 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	742
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	742
Řeč poslance Jana Čižinského	742
Řeč poslance Martina Kolovratníka	743
Řeč poslance Marka Bendy	744
Řeč poslance Jakuba Michálka	745

74.	Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich /sněmovní tisk 30/ - třetí čtení	
	Řeč senátora Michaela Canova	747
	Řeč poslance Jana Chvojky	747
	Usnesení schváleno (č. 258).	
82.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 57/ - třetí čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	748
	Řeč poslance Dominika Feriho	748
	Usnesení schváleno (č. 259).	
109.	Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021 /sněmovní tisk 150/ - první čtení	
	Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	749
	Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	751
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslance Michala Ratiborského	753
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	753
	Řeč poslance Pavla Kováčika	755
	Řeč poslance Karla Schwarzenberga	755
	Řeč poslance Josefa Hájka	756
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	756
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	757
	Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	757
	Řeč poslance Pavla Kováčika	758
	Řeč poslance Marka Výborného	758
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	758
	Řeč poslance Jana Bartoška	758
	Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	759
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	759
	Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	760
	Řeč poslance Pavla Kováčika	760
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	761

Řeč poslance Jana Bartoška	761
Řeč poslankyně Jany Černochové	761
Řeč poslance Josefa Bělici	764
Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	764
Řeč poslankyně Jany Černochové	765
Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	765
Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	766
Řeč poslance Jana Bartoška	767

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	767
Řeč poslance Milana Ferance	768
Řeč poslance Pavla Žáčka	768
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	768
Řeč poslance Pavla Kováčika	769
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	769
Řeč poslance Pavla Kováčika	770
Řeč poslance Bohuslava Svobody	770
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	771
Řeč poslance Pavla Žáčka	771
Řeč poslance Pavla Kováčika	772
Řeč poslance Jana Lipavského	772
Řeč poslance Mikuláše Peksy	774
Řeč poslance Pavla Žáčka	775
Řeč poslance Mikuláše Peksy	775
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	775
Řeč poslance Jana Bartoška	777
Řeč poslance Miroslava Kalouska	778
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	779
Řeč poslance Jana Farského	780
Řeč poslankyně Jany Černochové	780
Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	782
Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	782
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	783
Řeč poslance Michala Ratiborského	785

Usnesení schváleno (č. 260).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Pokračování v projednávání bodu

61.	Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v Hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Petra Dolínka	788
	Řeč poslance Jana Skopečka	788
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	789
	Řeč poslance Jana Skopečka	789
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	790
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	790
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	791
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	792
	Řeč poslance Karla Krejzy	794
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	794
	Řeč poslance Jana Skopečka	795
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	796
	Řeč poslance Jana Skopečka	798
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	799
	Řeč poslance Jana Skopečka	799
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	800
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	800
	Řeč poslance Jana Skopečka	801
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	802
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	802
	Řeč poslance Jana Skopečka	803
	Řeč poslance Karla Krejzy	803
	Řeč poslance Jana Volného	805
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	805
	Řeč poslance Karla Krejzy	806
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	806
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	806
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	807
	Řeč poslance Jana Volného	807
	Řeč mpř. vlády ČR a ministra zahraničních věcí Martina Stropnického	808
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	808
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	809
	Řeč poslance Radka Rozvorala	809
	Řeč poslance Mikuláše Peksy	810
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	811
	Řeč poslance Jana Skopečka	812
	Řeč poslance Mikuláše Peksy	813
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	813

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. června 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Ivana Bartoše	816
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	817
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	818
Řeč poslance Jana Chvojky	819
Řeč poslance Pavla Kováčika	819
Řeč poslance Jakuba Michálka	820
Řeč poslance Radima Fialy	821
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	821
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	821
Řeč poslance Mariana Jurečky	822
Řeč poslance Ivana Bartoše	823

Pokračování v projednávání bodu

61. Vladní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	825
Řeč poslance Jiřího Kobzy	826
Řeč poslance Marka Bendy	828
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	830
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	831

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	843
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	843

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

117. Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení

Řeč poslance Martina Baxy	845
Řeč poslance Lukáše Bartoně	848

Řeč poslance Petra Gazdíka	848
Řeč poslance Karla Raise	849
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	850
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	851
Řeč poslance Petra Gazdíka	853
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	853
Řeč poslance Lukáše Bartoně	854
Řeč poslankyně Radky Maxové	855
Řeč poslance Martina Baxy	857
Řeč poslance Karla Raise	858
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	858

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Baxy	860
Řeč poslankyně Jany Černochové	861
Řeč poslance Marka Výborného	861
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	862
Řeč poslance Karla Raise	862
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	863
Řeč poslance Jiřího Miholy	864
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	865
Řeč poslance Stanislava Fridricha	867
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	868
Řeč poslance Jana Čižinského	868
Řeč poslance Jiřího Miholy	868
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	869
Řeč poslance Lukáše Bartoně	869

Pokračování v projednávání bodu

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	870
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	871
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	872
Řeč poslance Mariana Jurečky	872
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	873
Řeč poslance Jana Skopečka	874

Projednávání bodu bylo přerušeno.

50.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji /sněmovní tisk 37/ - druhé čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	874
	Řeč poslance Roberta Králíčka	875
	Řeč poslance Mariana Jurečky	875
	Usnesení schváleno (č. 261).	
51.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	876
	Řeč poslance Jiřího Strýčka	877
	Usnesení schváleno (č. 262).	
52.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017 /sněmovní tisk 44/ - druhé čtení	
	Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	878
	Řeč poslance Vítka Rakušana	879
	Usnesení schváleno (č. 263).	
54.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	880
	Řeč poslance Karla Krejzy	880
	Usnesení schváleno (č. 264).	

55.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání odsouzených osob(Hanoj, 7. 6. 2017) /sněmovní tisk 58/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	881
	Řeč poslance Roberta Králíčka	882
	Usnesení schváleno (č. 265).	
56.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (3. července 2016, Saint – Denis) /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	882
	Řeč poslance Jaroslava Bžocha	883
	Usnesení schváleno (č. 266).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
57.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení	
	Řeč mpř. vlády ČR a ministra životního prostředí Richarda Brabce	884
	Řeč poslance Mikuláše Peksy	885
	Řeč poslance Lea Luzara	885
	Řeč poslance Jiřího Kobzy	890
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	891
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	891
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
13. června 2018		
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč poslance Jana Chvojký	893
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	894

75. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 32/ - třetí čtení

Řeč senátora Libora Michálka	895
Řeč poslance Jaroslava Kytyrá	895
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	897
Řeč poslance Jaroslava Kytyrá	897

Usnesení schváleno (č. 267).

77. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Gazdíka	899
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	900
Řeč poslance Romana Onderky	901
Řeč poslance Pavla Kováčika	901
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	903
Řeč poslance Petra Gazdíka	904
Řeč poslance Miroslava Kalouska	904
Řeč poslance Pavla Juříčka	904
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	905
Řeč poslance Pavla Kováčika	905
Řeč poslance Jiřího Dolejše	906
Řeč poslance Romana Onderky	906
Řeč poslance Jana Volného	907
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	907
Řeč poslance Romana Onderky	908

Projednávání bodu bylo přerušeno.

80. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - třetí čtení

Řeč hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického	909
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	910
Řeč poslankyně Věry Adámkové	910

Usnesení schváleno (č. 268).

Pokračování v projednávání bodu

77. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 41/ - třetí čtení

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	911
Řeč poslance Romana Onderky	912
Řeč poslance Jiřího Bláhy	912
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	913
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	913
Řeč poslance Lea Luzara	914
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	915
Řeč poslance Martina Kupky	915
Řeč poslance Marka Výborného	916
Řeč poslance Romana Onderky	916
Řeč poslance Jiřího Bláhy	916

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jana Volného	917
Řeč poslance Václava Klause	917
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	918
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	918
Řeč poslance Jana Bartoška	919
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	919
Řeč poslance Jiřího Bláhy	920
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	920
Řeč poslance Jiřího Strýčka	921
Řeč poslance Jana Farského	921
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	922
Řeč poslance Ivana Adamce	922
Řeč poslance Jiřího Bláhy	922
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	923
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	

Řeč poslance Karla Schwarzenberga	927
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	927
Řeč poslance Jana Farského	928
Řeč poslance Stanislava Juránka	929
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	930
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	931

Usnesení schváleno (č. 269).

78.	Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítka Rakušana, Petry Gazdíkové, Petry Pávkové a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - třetí čtení	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	933
	Usnesení schváleno (č. 270).	
81.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - třetí čtení	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	934
	Řeč poslance Martina Kupky	936
	Usnesení schváleno (č. 271).	
84.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnanecného penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Jana Řehounka	938
	Usnesení schváleno (č. 272).	
86.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	939
	Řeč poslance Marka Bendy	940
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	943
	Řeč poslance Jakuba Michálka	944
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	944
	Řeč poslance Marka Bendy	945
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	945
	Řeč poslance Jakuba Michálka	946
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	946
	Řeč poslance Marka Bendy	947

Řeč poslance Pavla Blažka	947
Řeč poslance Václava Klause	948
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	948
Řeč poslance Jakuba Michálka	948
Řeč poslance Marka Výborného	949
Řeč poslance Marka Bendy	949
Řeč poslance Jana Chvojky	950
Řeč poslance Jakuba Michálka	951
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	951
Řeč poslance Marka Bendy	952
Řeč poslance Marka Výborného	952
Řeč poslance Marka Bendy	953

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

111. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 v Poslanecké sněmovně a jejich orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 623/

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	955
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	957

Usnesení schváleno (č. 273).

Pokračování v projednávání bodu

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	958
Řeč poslance Radka Rozvorala	960
Řeč poslance Miroslava Kalouska	961
Řeč poslankyně Heleny Válkové	962
Řeč poslance Václava Klause	965
Řeč poslance Miroslava Kalouska	966
Řeč poslance Radima Fialy	966
Řeč poslance Romana Kubíčka	967
Řeč poslance Jana Skopečka	968
Řeč poslance Jana Volného	970
Řeč poslance Miroslava Kalouska	970
Řeč poslance Jiřího Bláhy	972
Řeč poslance Václava Klause	972

Řeč poslance Jana Skopečka	972
Řeč poslance Jiřího Dolejše	973
Řeč poslance Miroslava Kalouska	973
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	974
Řeč poslance Marka Bendy	974
Řeč poslance Jana Skopečka	974
Řeč poslance Pavla Kováčika	975
Řeč poslance Václava Klause	975
Řeč poslance Miroslava Kalouska	975

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Usnesení schváleno (č. 274).

Pokračování v projednávání bodu

38. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petry Gazdíkovej a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 129/ - první čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka	978

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jakuba Michálka	980

Usnesení schváleno (č. 275).

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	981
Řeč poslance Pavla Kováčika	981

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Pavla Kováčika	982
Řeč poslance Marka Bendy	982
Řeč poslance Ivana Bartoše	983
Řeč poslance Jakuba Michálka	985

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	985
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	985
Řeč poslance Jakuba Michálka	986
Řeč poslance Tomáše Martínka	986

Řeč poslance Pavla Kováčika	986
Řeč poslance Jana Chvojky	987
Řeč poslance Pavla Kováčika	987
Řeč poslance Jakuba Michálka	987
Řeč poslance Pavla Kováčika	987
Řeč poslance Jana Chvojky	988
Řeč poslance Miroslava Kalouska	988
Řeč poslance Pavla Kováčika	988
Řeč poslance Jakuba Michálka	989
Řeč poslance Miroslava Kalouska	989
Řeč poslance Pavla Kováčika	989

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

22. května 2018

Přítomno: 192 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, je 14.00, zahajuji 13. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Poprosím vás, abyste se pokud možno už usadili na svých místech a ztišili se, abychom mohli pokračovat v pořadu.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 13. schůze dne 10. května 2018. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek dne 11. května tohoto roku.

Já vás teď poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo hlasuje kartou náhradní. V tuto chvíli sděluji, že pan poslanec Leo Luzar hlasuje s náhradní kartou číslo 5 – nebo 50? Pět, padesát... Padesát. Pan poslanec Jáč s náhradní kartou 1, pan poslanec Bžoch s náhradní kartou číslo 7, pan poslanec Michálek s náhradní kartou číslo 9, pan poslanec Gazdík s náhradní kartou číslo 8 a pan místopředseda Hamáček s náhradní kartou číslo 10.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhoji, abychom určili poslankyni Janu Krutákovou a poslance Petra Vránu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nikoho nevidím. (Hluk v sále.)

Poprosím vás, abyste si skutečně už sedli na svá místa.

Budeme hlasovat o ověřovatelích této schůze.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 146 poslanců, pro 141, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 13. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Janu Krutákovou a poslance Petra Vránu.

Ted' mi bylo sděleno, že paní ministryně Šlechtová hlasuje s náhradní kartou číslo 2.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omlovení své neúčasti na jednání tito poslanci: Marian Bojko ze zdravotních důvodů, Petr Dolínek od 16.40 z pracovních důvodů, Milan Chovanec z rodinných důvodů, Jana Krutáková z pracovních důvodů, Ivana Nevludová od 14.45 do 17.30 z pracovních důvodů, Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se omlouvají: Jiří Milek z pracovních důvodů, Jaroslava Němcová z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Ilja Šmid z pracovních důvodů, Dan Čok z pracovních důvodů, Adam Vojtěch z důvodu zahraniční cesty.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 13. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve vás seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

V pátek 18. května Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 12/4, jedná se o vrácení Senátem. Dále návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 33/6, opět vrácený Senátem, a návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostřední České republiky, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 45/6, zamítnutý Senátem. Grémium navrhuje zařadit tyto návrhy do pořadu 13. schůze Poslanecké sněmovny, a to pevně na úterý 29. května jako první až třetí bod jednání.

Dále grémium navrhuje zařadit do pořadu schůze nový bod, jímž je návrh Poslanecké sněmovny na propuštění nebo udělení státních vyznamenání, sněmovní dokument 731, a to do bloku Zprávy, návrhy a další body. Dále navrhujeme vyřadit z pořadu schůze bod 111, sněmovní tisk 149, Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017.

A poslední informace. V souladu s naším jednacím řádem máme v návrhu pořadu 13. schůze zařazen bod 117 – Odpovědi členů vlády na písemné interpelace. K dnešnímu dni není tento bod naplněn, můžete si jej tedy škrtnout ze své pozvánky. Čas určený k písemným interpelacím bude využit pro jiné body pořadu schůze.

A nyní prosím, paní poslankyně, páni poslanci, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili případně i vy. V tuto chvíli eviduji dvě, ještě před začátkem schůze dvě přihlášky s přednostním právem. První pan předseda Faltýnek, poté pan místopředseda Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké odpoledne, pane předsedo, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařazení v pořadu schůze následujících bodů, a to na středu 23. 5. bod č. 38, sněmovní tisk 132, novela zákona o státní službě, jako třetí bod odpoledne po již pevně zařazených bodech 1 a 2. První čtení bylo rozjednáno, skončilo zhruba v polovině na té minulé schůzi, v polovině rozpravy. Domníváme se, že by bylo dobré doprojednat první čtení stejně jako u následujícího zákona, tzv. protikuřáckého zákona, který vlastně skončil stejně.

A druhý návrh mi dovolte přednést, a to na čtvrtok 24. 5. bod č. 59. Jedná se o sněmovní tisk 97. Je to smlouva o stabilitě a koordinaci v hospodářské a měnové unii, tzv. fiskální pakt, jako první bod od devíti hodin.

Vzhledem k tomu, že nejsou písemné interpelace, tak na grémiu byla diskuse o tom, že bychom mohli projednávat návrhy zákonů již ve čtvrtok od rána. Čili proto jménem našeho poslaneckého klubu činím tento návrh. Děkuji za pozornost. (V sále je stále hlučno.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Poprosím vás opravdu o klid v sále, abychom vnímali návrhy našich kolegů. Já jsem přeslechl to

datum... Bylo to ve středu, ve středu odpoledne, třetí bod, třiadvacátého. Ve středu 23. 5. třetí bod? Já jsem to neslyšel, pane předsedo, tady byl takový hluk.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já jsem se snažil hovořit poměrně nahlas. Středa 23. 5. bod č. 38, tisk 132, po již pevně zařazených bodech 1 a 2, čili jako třetí bod. A na čtvrtek 24. 5. bod č. 59, fiskální kompakt, jako první bod od devíti hodin.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Jako další s přednostním právem pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, navrhuji zařadit na pořad jednání schůze Poslanecké sněmovny mimořádný bod s názvem Projednání důsledků závazků a migrační krize, které vyplývají z podpisu Marrákešského protokolu ministrem vnitra vlády České republiky. Navrhoji zařadit tento bod na čtvrtek 24. 5. po tom bodu, jak říkal pan předseda Faltýnek, to znamená po tom fiskálním kompaktu. Byl by to tedy druhý bod, pakliže by byl odsouhlasen návrh hnuti ANO.

Dovolte mi vysvětlit zdůvodnění tohoto návrhu. Ministr vnitra České republiky Lubomír Metnar odsouhlásil 2. května jménem vlády protokol, který se zabývá otázkami migrace z afrických zemí do zemí Evropy. Tento protokol odmítl odsouhlasit ministr vnitra Maďarska, který ho označil za extrémně proimigrační. To je zásadně jiné hodnocení situace, než slyšíme od pana ministra Metnara a od premiéra Andreje Babiše.

Uvedený protokol jsem si přečetl a musím konstatovat, že hodnocení zástupce Maďarska je naprosto na místě. Námitka, že nás tento souhlas k ničemu nezavazuje, je dětinská. Je nutné zde na půdě Sněmovny se zeptat, na základě jakého mandátu pan ministr jednal. Vláda ani pan ministr tento krok neprojednali ve výborech Sněmovny, což jsem si tady nechal i vyjet, ptal jsem se zahraničního výboru i výboru pro evropské záležitosti a oba mi písemně potvrdily, že to nebylo projednáno. Pakliže vládě ani nestojí za to, aby byla tak závažná věc projednána ve výborech Sněmovny, tak je nutné se vlády v demisi zeptat, zda ještě tato Sněmovna má vůbec právo vidět a rozhodovat o zásadních věcech týkajících se migrace. Dovolím si odcítovat úvodní větu z toho Marrákešského protokolu, resp. jednu z prvních vět, kde je napsáno "usnadnit legální, bezpečnou, pravidelnou a zodpovědnou migraci a mobilitu lidí, a to i prostřednictvím implementace plánovaných a dobrě řízených migračních strategií".

My bychom v této souvislosti chtěli navrhnut usnesení a bylo by dobré, aby je Sněmovna přijala. Je to jenom jedna jediná věta: Migrační a azylová politika naší země musí zůstat plné rozhodovací kompetencí České republiky. Nic víc, nic míň. Myslím, že je to komfortní návrh.

Ještě bych rád dodal, že uvedený protokol je faktickou legalizací migrace z afrických zemí a odmítá nucené deportace imigrantů zpět. Fakticky směřuje k přiznání práva migrace jako součásti lidských práv. Protokol vyzývá ke zrušení postihu za nelegální vstup do země a předává řízení migrace na úroveň nadnárodních

organizací. To je fatálně nebezpečné pro naši zemi. Jak víme, blíží se zásadní revize Dublinského protokolu, tedy změna azyllových pravidel, a jestli dopustíme předání migračních kompetencí na nadnárodní úroveň, tak fakticky souhlasíme s likvidací naší státnosti a národa.

Souběh těchto kroků není náhodný. Odmítáme výmluvy, že podpis pana ministra byl nezávazný. Nezávazný dokument není třeba podepisovat ani s ním souhlasit. Jde skutečně o faktickou skutečnou zradu zájmu národa, pakliže bychom s takovým textem měli souhlasit. Tahle země přece nepatří úředníkům Evropské unie nebo nadnárodním neziskovým organizacím. Je dědictvím našeho národa a jen on má právo rozhodnout, kdo v ní bude žít.

Chci důrazně požádat Sněmovnu a vyzvat vládu, aby jednaly v zájmu Ústavy a svého slibu. Jsme ve stejně vážné situaci jako v letech 1938 a 1939, jestli souhlasíme, aby vláda bez mandátu Sněmovny za nás rozhodovala jinde, a uklidňuje lidi prohlášením, že jsou proti migraci. Ve skutečnosti však hrozí opak. Vážená vládo, chci varovat, že tímto postojem stejně jako tehdy připravujeme národní katastrofu. Zároveň každý z nás jednou ponese odpovědnost, stejně jako ji nesli Hácha, Beran nebo Syrový. V zájmu našich lidí vás žádám o zařazení tohoto bodu a přijetí usnesení, které jsem zde před chvílí citoval. Opravdu není přijatelné, aby zástupce vlády, která nemá důvěru, podepsal dokument nebo souhlasil s dokumentem, ve kterém se Česká republika de facto hlásí k systémové podpoře migrace. Proto si myslím, že bychom měli jako Sněmovna k tomu zaujmout většinové stanovisko.

Zástupci vlády se nám snažili prezentovat deklaraci z Marrákeše jako deklaraci prevence a boje proti nelegální migraci, pašování migrantů a obchodování s lidmi. Skutečnost je ale jiná. Pokud se podíváme na dokument – a já zde mám český překlad toho dokumentu, my jsme si ho schválнě nechali udělat, takže víme přesně, co tam je – tak zjistíme, že jsme se oficiálně přihlásili k vyhánění čerta d'áblem, tedy tím, že nelegální masovou migraci chceme nahradit zlegalizováním této migrace a jejím zjednodušením pro migranti. Deklarace doslovně žádá maximalizaci přínosu pravidelné migrace pro rozvoj, a to včetně přínosu pro členy diaspor. Autoři deklarace a myšlenky podpory migrace mimo jiné přemýšlejí nad tím, jak Afričanům a Arabům migraci ještě více zatraktivnit. Chtejí "usnadnění procesu převodu finančních prostředků, které posílají migranti do zemí svého původu", což v praxi znamená motivaci rodin, aby své zástupce vysílaly do Evropy pro evropské dávky a následně exportovaly tyto peníze do Afriky a Arábie či jinam, kde dobře poslouží například podpoře šíření terorismu a radikálního islámu. Signatáři deklarace se hlásí k pozitivnímu potenciálu legální migrace a soustřídí většinu svých činností na maximalizaci přínosu pravidelné migrace pro rozvoj, a to včetně přínosu pro členy diaspor. Členy diaspor tu dokument nepochybňě míní muslimské no-go zóny a migrantská ghettá.

Vážené dámy a pánové, současná vláda a vládnoucí hnutí ANO několikrát v médiích deklarovaly odmítavý postoj k migraci kulturně nepřátelských migrantů do České republiky. Dnes však vláda oficiálně na mezinárodním setkání deklarovala přesný opak bez vědomí a souhlasu svých voličů a občanů České republiky, a dokonce i bez vědomí Poslanecké sněmovny a také podle mého názoru bez příslušného mandátu, protože vláda v demisi by neměla za celou zemi podepisovat či

souhlasit s tak závažnými dokumenty. Proto si myslím, a mluvil jsem o tom před chvílí i s panem ministrem, kdy jsme se ještě na toto téma sešli, že bychom dali prostor i panu ministru, aby vysvětlil ta stanoviska, abychom tady o tom krátce nebo déle mohli vzájemně podiskutovat. My jsme připraveni na věcnou diskusi. Nechceme to nijak politizovat, chceme mluvit věcně, aby se občané dozvěděli, jak to vlastně je, abychom si o tom tady řekli. Pan ministr s tím souhlasil. Takže si myslím, že by to mohlo být ve čtvrtek. Záměrně navrhujeme, aby ten bod byl až ve čtvrtek, aby se i ostatní politické strany mohly na to podívat, připravit se a když tak se k tomu také vyjádří.

Žádám vás tedy, vážené kolegyně a kolegové, ještě jednou, abychom tento zcela zásadní akt, pojednávající od nás bez nás, projednali a zaujali k němu zamítavé stanovisko a abychom event. v diskusi – usnesení už jsem navrhl – vládu vyzvali, aby svůj souhlas s výše uvedenou deklarací nejlépe zrušila. (V sále je trvalý hluk.)

Děkuji a znova opakuji, že navrhoji zařadit tento bod na čtvrtek 24. 5. jako druhý bod po návrhu pana předsedy Faltýnka, protože první bod tady byl fiskální kompakt, takže by se to vzalo za to jako druhý bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Vážené kolegyně, vážení kolegové, míra hluku v sále je nezvykle vysoká. Pan místopředseda vás nějakým způsobem překříčel, ale já myslím, že tu nejsme od toho, abychom se překříkovali, tak vás poprosím opravdu už o zklidnění.

Upozorňuji, že se bude jednat o dvě hlasování, jednak zařazení nového bodu, který bych nazval projednání důsledků podpisu Marrákešského protokolu, a pak budeme hlasovat o pevném zařazení, jak avizoval pan místopředseda.

Jako další k pořadu jednání je přihlášen pan poslanec Leo Luzar. (Hlásí se také poslanec Stanjura.) Omlouvám se, s přednostním právem pan předseda Stanjura, ale hlásil se až teď.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane předsedo. Vážená vládo v demisi, kolegyně, kolegové, mám několik návrhů k programu. Nejprve bych chtěl zareagovat na vystoupení svého předčečníka. Chci dát protinávrh, aby ten bod, jak ho definoval, Marrákešský protokol, byl ve čtvrtek jako první bod. Nevěřte tomu, že fiskálkompakt bude krátká a jednoduchá debata. Není tomu tak. Pokud to bude první bod, úplně to respektujeme, jenom chci za nás říci, že tomu budeme bránit, přijetí, a budeme se vás snažit svými argumenty přesvědčit, abyste to tak nedělali. To je jenom protinávrh k tomu, co zaznělo předtím.

Nyní mám několik návrhů k programu. Nejprve bych chtěl navrhnut, abychom bod číslo 26, sněmovní tisk 87, kde už jsme začali prvé čtení, takzvaný protikuřácký zákon, projednali ve čtvrtek odpoledne jako čtvrtý bod po bodu, který navrhl pan předseda Faltýnek, to znamená po zákonu o státní službě. To je první návrh.

Druhý návrh vychází z marné snahy grémia Poslanecké sněmovny najít na této schůzi pevný čas k projednání dvou zpráv, a to zprávy guvernéra České národní banky a zprávy ombudsmanky. Já myslím, že je dobré, aby tyto instituce a jejich

představitelé věděli, kdy přesně dojde na projednání jejich bodu. Můj návrh je vyřadit je z programu této schůze a požádat organizační výbor, aby při přípravě příští schůze už v pozvánce našel pevný čas, který se domluví jak s guvernérem České národní banky, tak s paní ombudsmankou, tak aby věděli, kdy dojde na projednání jejich bodů v Poslanecké sněmovně.

Dále bych chtěl navrhnut projednání sněmovního tisku 76, bod 15, druhé čtení, což je novela zákona č. 419 o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, na zítra dopoledne po třetích čteních před volebními body. Myslím si, že tam může vzniknout prostor pro projednání. Pokud ne, tak se k tomu vrátíme ve čtvrtek a budeme hledat jiný termín, kdy bychom mohli tento návrh zákona projednat. Panuje na něm velká politická shoda, takže si myslím, že po zítraších třetích čteních bychom do těch 12.30 druhé čtení mohli zvládnout.

Takže to byly celkem čtyři návrhy na změnu programu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vy jste navrhoval ten protikuřácký zákon jako čtvrtý bod, ale řekl jste čtvrtek, ale myslíte jste asi středu, ne?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se, čtvrtý bod ve středu odpoledne po návratu pana předsedy Faltýnka, kdy má být třetí bod odpoledne státní služba, takže ve středu, takže to se omlouvám. Stejně tak jsem na středu, ale dopoledne, navrhoval zákon o urychlení dopravní infrastruktury po třetích čteních před volebními body (předsedající doplňuje 12.30 hodin pevně). Ano. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: No, vypořádáme se s tím. Tak. S přednostním právem je přihlášený pan předseda Bartošek, ale ještě k téhle věci by chtěl pan předseda Faltýnek. Vy chcete jiný bod? Technicky spíš jenom k tomuto bodu připomínka přednostní?

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Omlouvám se kolegovi Bartoškovi, jenom jednu větu. Já jsem navrhoval na tu středu proto, na ten čtvrtek – omlouvám se – proto, že by ministryně Schillerová ohledně toho fiskálního kompaktu ve 12 hodin měla odletět na Ecofin. Čili to byl pouze tento technický důvod. Pokud to nestihneme, nic se neděje, můžeme to projednat prostě někdy příště, ale jenom to byla tato technika.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ted' s přednostním právem pan kolega Bartošek a pak tedy musím jen pro upozornění, pro kolegu Beneška – je tady ještě přihláška pana poslance Luzara. Tak po panu poslanci Luzarovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já dávám návrh, aby dnes po dvou pevně zařazených bodech byl na program zařazen bod 37, sněmovní tisk 131, je to návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Vítá

Kaňkovského, Pavla Bělobráska, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Jedná se o ono známé GDPR. My jsme přesvědčeni, že bohužel vláda zaspala v tento okamžik, a přinášíme řešení, které je vstřícné pro samosprávy a pro další veřejný sektor v oblasti například zdravotnictví, neziskové organizace. Jsme pro to, aby se odpustily pokuty, stejně tak aby byla prodloužena lhůta směrem ke komerčnímu sektoru, aby se bral ohled na přechodné období, to znamená, je to podle § 90. Jestliže budeme schopni se na tom domluvit, jsme schopni to prohlásit a usnadnit život lidem v této zemi. Takže já vás vybízím a žádám především poslance hnutí ANO, aby umožnili projednání tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nevidím další přihlášku s přednostním právem, takže pan poslanec Luzar, přípraví se pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych jménem klubu KSČ navrhl z programu dnešního jednání vyřazení bodu 97 v krátkém názvu novičok.

Krátké zdůvodnění. KSČM dlouhodobě odmítá snahy dehonestace prezidenta České republiky, přímo zvoleného prezidenta Miloše Zemana, z důvodu toho, že se snaží odpovědět na otázky občanů České republiky. Plnil funkci prezidenta a požádal patřičné orgány o vysvětlení situace, která v České republice nastala po aféře novičok, která zahýbala celou Evropou. Občané jsou s odpovědí pana prezidenta spokojeni, možná, že jsou někteří občané, kteří spokojeni nejsou a snaží se toho využít, aby dehonestovali, popřípadě dokonce pohnali prezidenta k nějaké trestní, popřípadě soudní odpovědnosti. Toto zásadně odmítáme. Otevíráme kauzy novičok na půdě této Sněmovny považujeme za absolutně nadbytečné, protože již nějaký názor k tomu zaujal zahraniční výbor, nemusím s tím souhlasit, ale beru ho na vědomí, tedy měl možnost se seznámit s podrobnostmi v tzv. utajovaném režimu. V tomto režimu my ty podrobnosti nejsme schopni tady projednat –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás, pane poslanče, chvilku přeruším. Poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. V tomto režimu utajení tento bod navržen k projednání není, nejsou zde přítomni ani příslušní odborníci, popřípadě činovníci, kteří nám mohli poskytnout tyto údaje, o které se rozhodnutí jak zahraničního výboru, tak samozřejmě rozhodnutí pana prezidenta odvídely a které měly dopad na jeho zveřejněné informace.

Zároveň chci zdůraznit, že od doby navržení tohoto bodu se situace docela radikálně změnila. Změnila se v tom duchu, že tiskové agentury uveřejnily informaci, že německá tajná služba BND potvrdila, že Německo už v devadesátých letech jed novičok získalo. Získalo svou špiónážní službou a poskytlo vzorky tohoto jedu

minimálně státům, jak je Švédsko, Německo, USA, Velká Británie, Francie, Nizozemí a Kanada. Jinými slovy to, co se tvrdí a co se tvrdilo, že tento jed noviček je pouze z jednoho zdroje, a což prezident nechával prověřit, jestli náhodou v českých laboratořích neprobíhá výzkum tady tohoto prostředku, tohoto jedu, se ukázalo jako pravdivé. A jeho slova se potvrdila odhalením německých novinářů. Další aspekty této věci samozřejmě budou hýbat mezinárodní politikou.

Ale osobně si myslím, že český parlament tady není od toho, aby hodnotil přímo voleného prezidenta České republiky, který pouze vyhověl přání občanů a sdělil podrobnosti, které se týkaly výzkumu a vývoje těchto látek na území České republiky. Proto navrhuji stažení tohoto bodu z programu jednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Omlouvám se kolegovi Beneškovi. Já jsem zapomněl na kolegu Profanta, který měl písemnou přihlášku. S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Po krátké poradě s ministryní financí bych stál ten svůj návrh na projednání fiskálního kompaktu jako prvního bodu ve čtvrtek, protože bychom to evidentně nestihli, a přiklonil bych se k tomu návrhu, který podal vlastně kolega Zbyněk Stanjura, abychom ve čtvrtek začali tím Marrákešem. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Značím si. On to jako alternativní návrh předkládal i pan kolega Okamura. Takže budeme hlasovat pouze o zařazení toho bodu jako prvního. Takže pak kolega Profant. A poté snad konečně kolega Benešk, poté pan kolega Farský. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení poslanci, vážená veřejnost, já bych byl moc rád, aby se zlepšila –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já to na chvíličku přeruším a znova poprosím o klid v sále všechny. Děkuju.

Poslanec Ondřej Profant: Já bych byl moc rád, aby se zlepšila politická kultura v České republice. A samozřejmě chci jít příkladem. Proto chci opravit nepřesnost, kterou jsem zde na jedné z minulých schůzí uvedl.

Dne 10. 1. 2018 jsem o Ing. Davidu Libigerovi, nar. 13. 9. 1969, bytem na Václavském nám. 39 na Praze 1, na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prohlásil, že je známý z "karlovarské losovačky" a současně jsem pronesl výrok, z něhož mohlo být dovozeno, že Ing. Libiger se podílí na zadávání předražených veřejných zakázek v hlavním městě Praze. První uvedený výrok není pravdivý. Druhý může být v daném kontextu zavádějící.

Za neoprávněný zásah do osobnostních práv Ing. Davida Libigera, konkrétně práva na čest, vážnost a dobrou pověst, se mu tímto omlouvám.

Ještě bych rád vysvětlil, jak k tomu došlo. Paní primátorka Krnáčová svěřila oblast smart cities Vladimíru Zadinovi, pan Zadina figuroval s Ing. Libigerem jednak ve firmě Smartplan, což je smluvní partner Prahy v oblasti smart cities, jednak ve skupině Allowance, která se dnes již jmenuje jinak, která je spojena právě s losovačkami. Ing. David Libiger je sice přezdíván král losovaček, ale s tzv. karlovarskou losovačkou spojen není. Tak. A proto navrhoji bod omluvy poslanců na konec schůze.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zařadit nový bod pouze? Necháme jako zařazení nového bodu. Dobře.

Tak. Teď pan kolega Benešík. Připraví se pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, dámy a páновé, vážená vládo, já dávám alternativní návrh zařazení bodu o Marrákešské politické deklaraci, a sice abychom ho projednali ve čtvrtek v 9.30.

Řeknu proč. Bez ohledu na to, jestli to bude projednávat Sněmovna, nebo ne, tak já jako předseda evropského výboru jsem svolal výbor, který má jeden faktický bod, a sice informace pana ministra vnitra k této politické deklaraci. Po dohodě jsme považovali čas 8.30 jako vhodný pro všechny, ale protože se ta diskuse začíná trošičku vyhrocovat, tak mám obavy, že do deváté hodiny, kdy běžně začíná jednací den Poslanecké sněmovny ve čtvrtek, bychom to nemuseli úplně stihnout. Mohlo by se stát, že pan ministr bude ještě chvílkou na našem výboru, a mohly by tady být náryky a návrhy na zrušení, přerušení do přítomnosti ministra.

Koneckonců na tom výboru na rozdíl od pléna Poslanecké sněmovny mohou vystoupit a vystoupí i odborníci, kteří rozhodně obohatí naši diskuzi a informovanost o tomto dokumentu, čili dámé tím i čas jednotlivým poslaneckým klubům, aby byly schopny vyhodnotit na výboru před jednáním pléna Poslanecké sněmovny takto sdělené informace, které vzhledem k tomu, že tito lidé běžně nemohou vystoupit na plénu, padnou právě na jednání našeho výboru. Takže to není žádná obstrukce. Je to jenom technická záležitost.

Abychom se tedy dostali do nějakého rozumného časového rozvržení, protože my na výboru budeme například muset schvalovat i zmocňovací usnesení a podobné věci, čili vedle jednání k tomuto bodu se výbor určitě o nějakých deset minut protáhne, tak aby nedošlo k nějakým nedorozuměním, navrhoji, abychom tento bod zařadili na 9.30 z důvodů, které jsem jmenoval. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem pan předseda Fałtýnek. Poté s přednostním právem pan předseda Bělobrádek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já jenom krátkou reakci, prosbu prostřednictvím pana předsedajícího na pana předsedu Beneška. Já jsem ve Sněmovně každý den ráno v 6.30. Je tady celkem klid a dá se udělat spousta práce. Nikdo neruší. Tak kdybyste to jednání udělali, pane předsedo, o půl hodiny dříve, tak bychom stihli začátek Poslanecké sněmovny v devět hodin.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s přednostním právem je pan předseda Bělobrádek. Prosím máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na pana poslance Luzara s tím, že já jako předseda stálé komise pro kontrolu BIS musím potvrdit slova pana premiéra, který se jasně vyjádřil v tom smyslu, že obě naše rozvědky potvrdily, že se novičok, a to žádny typ novičoku, v České republice nevyráběl. To znamená, vy jste hovořil o tom, že tady byl podroben, myslím, expertise, nebo se zkoumal, ale ta debata a slova pana prezidenta byly o výrobě. A obě naše tajné služby jasně mají shodné stanovisko, že se u nás žádný z typů novičoku nevyráběl.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl požádat na základě prosby paní senátorky Dernerové o pevné zařazení bodu číslo 27, je to tisk 105 týkající se zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání. Chtěl bych požádat, jestli by bylo možné ho zařadit příští středu odpoledne jako první pevně zařazený bod ve 14.30. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Příští středu 13.30? (Poslanec Farský: 14.30.) 14.30. Tak děkuji.

Ptám se, kdo další. Pan poslanec Kaňkovský. Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Já bych vás chtěl požádat o vyřazení dvou bodů z pořadu této schůze. Jedná se o bod číslo 3 a o bod číslo 72. Jde o druhé a třetí čtení sněmovního tisku 22, což je novela zákoníku práce, kterou jsem podal já s kolegou Patrikem Nacherem. Tím důvodem je, že zatím nebylo ukončeno projednávání v garančním výboru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, kdo další chce vystoupit k pořadu schůze. Nikoho nevidím, takže se vypořádáme s přednesenými návrhy. Bylo jich poměrně hodně. Pokusíme se to zvládnout postupně. Takže jako první vystoupil pan předseda... (O slovo se hlásí předseda Faltýnek.) Tak s přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Já jenom aby v tom nebyl zmatek. Ten můj návrh, který jsem potom stáhl, spočíval v tom, že souhlasím s návrhem Zbyňka Stanjury, aby Marrákeš byl první a fiskálkompakt druhý. Bez ohledu na to, jestli stihneme paní ministryni z hlediska jejího odletu na Ecofin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Aha, děkuji. To jsem pochopil jinak. Takže druhý bod čtvrtičního jednání. Omlouvám se.

První budeme hlasovat gremiální návrh. Budeme hlasovat o návrzích, které jsem zde přednesl z grémia. Jedním hlasováním, není-li námitka. (Bez námitek.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2. Přihlášeno je 189 poslanců, pro je 179. Tento návrh byl přijat.

Pokračovat budeme návrhy pana předsedy Faltýnka, který nejprve navrhl pevné zařazení bodu číslo 38, sněmovní tisk 132, zákon o státní službě, aby byl zařazen na středu 23. 5. jako třetí bod po již pevně zařazeném bodu číslo 1 a 2.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 3. Přihlášeno je 190, pro 131, proti 43. Tento návrh byl přijat.

Tak s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobrý den. Já jenom aby to bylo jasné. Já stahuji ten svůj návrh na návrh toho našeho bodu, toho Marrákeše, aby to byl druhý bod ve čtvrtek, a podporuji tady ten návrh, který tady byl přenesen panem předsedou Faltýnkem a panem předsedou Stanjurou, aby ten návrh na ten Marrákeš tedy byl první ve čtvrtek. Jenom abychom tady o tom zbytečně nehlasovali.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano děkuji. Já jsem tedy zavnímal, že jste říkal, že kdyby ten fiskální pakt nebyl úspěšně prohlásován, tak byste hlasoval pro ten bod jako první. Teď už máme ten návrh sjednocený.

Dále budeme hlasovat, že ve čtvrtek 24. 5. zařadíme bod 59, je to sněmovní tisk 97. Pro zjednodušení, jedná se o smlouvu – fiskální pakt, že bychom ho zařadili jako druhý bod v případě, že bude zařazen bod Marrákešský protokol.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4. Přihlášeno je celkem 190 poslanců, pro je 92, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Dále se vypořádáme s návrhem pana místopředsedy Okamury. Nejprve budeme hlasovat o zařazení nového bodu na schůzi – kdo je pro zařazení bodu projednání důsledků Marrákešského protokolu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5. Přihlášeno je 190, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Bod byl zařazen.

A nyní budeme v souladu s návrhem pana místopředsedy Okamury, pana předsedy Faltýnka a pana předsedy Stanjury hlasovat, že tento bod bude zařazen jako první ve čtvrtek 24. 5.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 6, přihlášeno je 190 poslanců, pro 159, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dostáváme se k návrhům pana předsedy Stanjury, který chce – ten první bod už nemusíme hlasovat, bylo odhlasováno. Dále navrhoval, abychom bod číslo 26, sněmovní tisk 87, tzv. protikuřácký zákon, zařadili na zítřek, na středu 23. 5., jako čtvrtý bod po již pevně zařazených bodech 1, 2, 3, po prvním, druhém, třetím. Takže zítra jako čtvrtý bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 190 poslanců, pro 173, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Dále pan předseda Stanjura navrhoval vyřadit ze schůze projednání dvou zpráv, jednak zprávy veřejné ochránkyně práv a zprávy České národní banky, s tím, že by byly nabídnuty těmto institucím jiné termíny na příští schůzi a o tom by rozhodoval organizační výbor. Je-li souhlas, mohli bychom hlasovat o vyřazení jedním hlasováním, jestli není námitka. (Bez námitek.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro vyřazení projednání těchto dvou zpráv? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 190, pro 167, proti 17. Tento návrh byl přijat.

A konečně pan předseda Stanjura navrhl pevné zařazení bodu 15, sněmovní tisk 76. Týká se to zákona 416, urychlení výstavby prioritních staveb dopravní infrastruktury. (Poslanci v levé části sálu napovídají název.) Děkuji za nápovědu, ale nemusíme na sebe křičet. A to zítra dopoledne po třetích čteních před volebními body. Řekl jsem to dobré? Tak, to je první návrh.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. (Ohlasy ze sálu ohledně hlasovacího zařízení.) Mačkám, mačkám. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 190, pro 187, proti nikdo. Návrh byl přijat. Nemusíme tedy hlasovat o případném alternativním zařazení.

Dále je tu návrh pana předsedy Bartoška, abychom dnes po pevně zařazených bodech projednali bod číslo 37, sněmovní tisk 131, což se týká GDPR a změny zákona číslo 101.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno je 190 poslanců, pro 68, proti 70. Návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Luzara vyřadit bod číslo 97 z této schůze. Jedná se o bod s názvem noviček.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 190 poslanců, pro 109, proti 71. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Profanta, který navrhuje zařazení nového bodu s názvem Omluva – nazval bych jej Omluva.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento bod. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno je 190 poslanců, pro 34, proti 3. Tento návrh nebyl přijat.

Myslím, že se pan poslanec ani moc nezlobí. (Poslanci hlasitě diskutují mezi sebou. Úroveň hluku v sále je velmi vysoká.)

S přednostním právem pan předseda Fiala, poté s přednostním právem pan předseda Kalousek. A poprosím o klid v sále! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já beru na vědomí rozhodnutí Poslanecké sněmovny k tomu, abychom neprojednávali bod v kauze novičok. Musím ale konstatovat, že od těch politických stran, které hlasovaly pro vyřazení tohoto bodu, to s výjimkou KSČM považuji za krajně neseriózní.

Já jsem na organizačním výboru navrhl zařazení tohoto bodu. To zařazení jsem zdůvodnil mj. proto, abychom se vyhnuli mimořádně schůzi, kterou chtěli někteří poslanci v této kauze svolat. Mimo jiné i proto, že zde docházelo k projednávání kauzy novičok v různých orgánech Poslanecké sněmovny, a to i nestandardním způsobem, kdy byli zváni ředitelé tajných služeb tam, kam zváni být obecně nemají. A právě z těchto všech důvodů bylo správné, z důvodu organizačně formálních i z důvodu politických, abychom se případem novičok zabývali na této rádné schůzi. Na organizačním výboru s tím byl vysloven všeobecný souhlas. Ten návrh prošel konsenzuálně, nebyl žádný signál o tom, že bychom se tímto případem tady neměli zabývat – a nyní zde vidíme výsledek tohoto hlasování.

Znovu opakuj, považuji to za neseriózní a myslím si, že se projednávání té kauzy na pluhě Poslanecké sněmovny stejně nevyhnete, vy, kteří se tím nyní z nepochopitelných důvodů nechcete zabývat. (Potlesk z lavic ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Kalousek. Poté pan předseda klubu Stanjura, poté pan předseda klubu Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a páновé, možná že pro plnění dohod v této Sněmovně je dobré si trochu připomenout historii tohoto bodu, který teď byl vyřazen z pořadu schůze. Byli jsme to my, poslanci TOP 09, kteří informovali o tom, že sbíráme podpisy pro svolání mimořádné schůze na toto téma. Nebylo to proto, že bychom kolem toho chtěli dělat velkou politickou hysterii, ale bylo to proto, že jsme pokládali za důležité, aby Poslanecká sněmovna... Já počkám, až si to tady dopovídají... (Poslanci před řečništěm.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím všechny kolegy o klid v sále! Jestliže máte něco neodkladného, prosím, běžte do předsálí!

Poslanec Miroslav Kalousek: Bylo to proto, že jsme přesvědčeni, a to stále jsme, že by Poslanecká sněmovna měla přijmout jasné usnesení o tom, jak to opravdu bylo či nebylo s výrobou novičoku na našem území, protože její autorita, Poslanecké sněmovny, není rozhodně menší než autorita prezidenta republiky v našem ústavním systému. A ujištění z našich úst, jak to opravdu bylo, a ujištění z našich úst vůči spojencům jsme pokládali za mimořádně důležité.

Uvítal jsem jako předseda klubu TOP 09 návrh pana předsedy Fialy na organizačním výboru, abychom to neřešili formou mimořádné schůze, ale abychom to zařadili jako první bod na řádnou schůzi. Nám opravdu nešlo o to, jakou formou a jakým procesem to bude projednáváno, nám šlo o usnesení Poslanecké sněmovny, pro které máme dnes již dost podkladů ať už z kontrolní komise, nebo ze zahraničního výboru. Ten návrh pana předsedy Fialy byl přijat konsenzuálně. Na organizačním výboru všichni řekli, že je to rozumný návrh a že to bude zařazeno. Ještě dnes na organizačním výboru, a mohou vám to potvrdit všichni vaši zástupci v organizačním výboru, jsem kladl otázku, jak co nejrychleji dospějeme k usnesení, protože opravdu není v našem zájmu z toho dělat nějaký velký politický cirkus, že nám jde opravdu jenom o to usnesení. A snaha o tu dohodu na tom organizačním výboru byla, byť nedošlo k závěru, ale nikdo v tu chvíli mezi tou desátou a jedenáctou hodinou nezpochybnil, že by to bylo projednáváno. Já jsem se přímo ptal pana předsedy Vondráčka, zda platí dohoda, že to bude projednáno, a pan předseda mi s jasným, upřímným zrakem řekl přesně tak, jak je zvyklý předseda jeho strany, když prostě lže, řekl samozřejmě ano, jako bod číslo to a to, jako první bod, prostě všechny nás ujistil, že to projednáváno bude.

Projednáváno to bude, protože my se prostě vrátíme k tomu původnímu návrhu, že na to bude svolána mimořádná schůze. Dnešní rozhodnutí většiny Poslanecké sněmovny respektovat musíme, ale dovolte, abych vám řekl, že za prvé nebudeme hlasovat pro program této schůze, protože pokládáme váš postup za naprostě nehorázné porušení jakýchkoliv dohod, za druhé vám už nikdy nebudeme věřit na jakoukoliv dohodu uzavřenou na organizačním výboru, protože vám nedělá problém lhát mezi desátou a třináctou, a za třetí pokračujeme ve sbírání podpisů ke svolávání mimořádné schůze.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Po dohodě vystoupí nejprve pan předseda Bartošek, poté pan předseda Stanjura. Poté bych s dovolením vystoupil já a poprosím některého z kolegů, aby mě zastoupil. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Po pravdě řečeno, nestáčím se divit, jakým způsobem se vyvíjí tato schůze, protože organizační výbor zařadil tento bod hlasy všech včetně zástupců hnutí ANO, kteří tam byli, a bylo to

férové a legitimní, aby se v rámci rozpravy dostali k řeči všichni poslanci v rámci obecné rozpravy. Bohužel půjdeme cestou mimořádné schůze, půjdeme cestou přednostních práv, ale je to cesta, kterou jste si vybrali.

Postoj KSČM mě nepřekvapil, protože komunisti dlouhodobě realizují program Kremlu v rámci české politické scény, to znamená, těm rozumím a chápu je, to nebylo pro mě žádné překvapení.

Ale pane premiére, v současné době vy neděláte politiku. Vy se chováte jako koňský handlíř. Vy nehájíte zájmy této země, vy nevysíláte jasný signál našim západním spojencům o tom, kde je naše místo. Vy krok za krokem prodáváte tuhle republiku za hlasy komunistů a vaši poslanci – milé poslankyně a poslanci prostřednictvím pana předsedajícího, vy tomu vašemu předsedovi úspěšně asistujete. Zrazujete všechno, co se podařilo v průběhu těch neuplynulých třiceti let prosadit.

A milí sociální demokraté, budíž vám velkým varováním to dnešní hlasování, protože právě teď se ukázalo, že je-li úzko, hledá hnutí ANO spojence v komunistech a v SPD. A vězte, že tímto způsobem se bude chovat v případě, že vstoupíte do koalice. Jsem o tom pevně přesvědčen. Budíž to velké varování pro naši zemi, jakým způsobem se premiér v demisi Andrej Babiš chová. Protože prodat prozápadní směřování země za hlasy komunistů je hanebnost! (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejdříve pář, řekl bych, procedurálních poznámek. Poslanecká sněmovna dle zákona a dle svého rozhodnutí si zřizuje speciální kontrolní orgány, mimo jiné pro kontrolu tajných služeb. Tam ta problematika patří v prvném místě. To si myslím, že je naprosto v pořádku a my jako konzervativní strana tohle budeme neustále připomínat. Už je poměrně nestandardní, když si předsedové jiných výborů, ne těchto speciálních komisí, zvou na své jednání šéfy tajných služeb. Tam si myslím, že například na jednání zahraničního výboru, pane předsedo zahraničního výboru prostřednictvím pana předsedajícího, má být pozván ministr nebo předseda vlády, tzn. ti, v jejichž gesci je příslušná tajná služba. To odpovídá standardním přístupům a demokratické dělbě moci. Nicméně pokud se už stalo, že probíhalo to jednání jinde, tak jsme přišli podle našeho názoru s nějakým řešením, které vyhovovalo kromě komunistů ještě před deseti dny všem, a předpokládali jsme, že ten bod bude zařazen, dokonce organizační výbor se rozhodl, že bude dneska první. Jsme na to připraveni, nicméně vnímám realitu.

Pak mám poznámku ke kolegům z ČSSD, nedá mi to. Tak tady jste viděli, milé kolegyně, milí kolegové, jak skončila ta koalice ANO, SPD a KSČM. A jestli si myslí, že to bude někdy jinak, tak v tomto volebním období skutečně ne. Ale to jenom kdybyste si toho náhodou nevšimli, tak jsem chtěl na to upozornit.

A teď jako vážně, protože je vlastně narušen absolutní průběh této schůze od samotného prvního dne, od prvního bodu, na kterém byla shoda, tak my se musíme

poradit, jak v takové situaci náš klub zareaguje, proto žádám o přestávku na jednání klubu ODS v délce 45 minut. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Zaokrouhlíme a přerušují jednání do 15.45 hodin, a to za účelem jednání klubu ODS. Ještě umožním vystoupení pana předsedy Kalouska, jestli je to jenom krátké sdělení pro klub.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím o pochopení, abyste po skončení přestávky poslaneckého klubu v délce 45 minut akceptovali ještě přestávku poslaneckého klubu TOP 09 v délce tří minut, protože v současné atmosféře mi číslovka 48 přijde jako velmi příhodná.

Předseda PSP Radek Vondráček: Přerušují jednání do 15.48 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.48 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 15.48 a budeme pokračovat. Schůze byla přerušena před hlasováním o návrhu pana poslance Farského a to byl návrh na bod 27, tisk 105 zařadit na středu 30. 5. ve 14.30 jako první bod. Pana poslance tady nevidím, tak předpokládám, že je to tak správně.

Ještě přivolám kolegy z předsálí. (Chvilku čeká.)

Budeme hlasovat. Jedná se tedy o bod 27, tisk 105, pevně na 30. 5. ve 14.30.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 13, přihlášeno 181, pro 83, proti nikdo. Návrh byl přijat.
(Správně: Nebyl přijat.)

A poslední hlasování je pan poslanec Kaňkovský – body 3 a 72, což je druhé a třetí čtení tisku 22, vyřadit.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14, přihlášeno je 185, pro 146, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích, které padly k pořadu schůze. Pokud není námitek, tak v tomto případě bych nechal hlasovat o návrhu k pořadu schůze... Ještě pan poslanec Vácha. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl zopakovat stanovisko klubu TOP 09. My nepodporíme program této schůze z toho důvodu, že jste nehlasovali pro první bod. Zároveň bych chtěl navrhnut panu předsedovi výboru pro bezpečnost, protože pravděpodobně dojde ke svolání mimořádné schůze k novičku, aby svolal mimořádné jednání výboru pro bezpečnost tak, abychom se potkali ještě před tím mimořádným jednáním Sněmovny,

a pozval na jednání příslušné orgány, tak abychom mohli tu kauzu na výboru pro bezpečnost projednat, protože už to tu bylo jednou zmíněno, že ho projednával zahraniční výbor, který nemá kompetenci. Tu kompetenci by měl mít bezpečnostní výbor.

Takže děkuji panu předsedovi, jestli se tohohle... že se tady toho zhostí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já jenom upozorňuji, že jsme v rozpravě nebo v diskusi k pořadu schůze, takže by měl padnout nějaký návrh, ale já to respektuji.

Fakticky pan poslanec Ferjenčík. Já jenom upozorňuji, že platí... Ten stahuje. Ted s přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Jestli jste si, kolegyně a kolegové myslí, že se kauze novičok vyhnete, tak ne. Já zde mám podpisy deseti poslanců KDU-ČSL, kteří se připojují ke svolání mimořádné schůze na kauzu novičok. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky nemám, takže budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 13. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15, přihlášeno 186, pro 94, proti 34. Tento návrh byl přijat.

Zaznamenal jsem, že je zájem o kontrolu hlasování, takže vyčkáme. Pan poslanec Martínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážení kolegové, chtěl bych zpochybnit hlasování, protože jsem hlasoval proti, ale přitom v záznamu mám pro.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je námitka proti záznamu o hlasování. Zahajuji hlasování, ve kterém... Pardon, hlasování prohlašuji za zmatečné. Všechny vás odhlasím a prosím o novou registraci.

Nejprve rozhodneme o námitce proti záznamu o hlasování.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Martínka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 17, přihlášeno je 171, pro 166, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Budeme opakovat hlasování. Upozorňuji, že je to hlasování o celém návrhu pořadu 13. schůze, jak byl písemně předložen.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18, přihlášeno je 171, pro 92, proti 38. Tento návrh byl přijat.

Ještě přečtu omluvu pana poslance Kalouska mezi 15.48 a 17. hodinou. Pan ministr Stropnický se omlouvá mezi 16. hodinou a koncem jednacího dne z pracovních důvodů.

My tedy můžeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Prvním bodem bude

44.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb.,
o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech,
soudcích, předsedících a státní správě soudů a o změně některých
dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,
(zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon
č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně
zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv
z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 634/2004 Sb., o správních poplatech, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 168/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Prosím pana ministra průmyslu a obchodu, aby z pověření vlády materiál uvedl. Po něm vystoupí pan ministr spravedlnosti. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci – (K mikrofonu přistoupil také ministr spravedlnosti.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já jsem říkal – nejprve pan ministr průmyslu a obchodu a po něm vystoupí pan ministr spravedlnosti. Máme tady dva předkladatele. Omlouvám se, pane ministře. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl návrh zákona, který byl zpracován v souvislosti s plněním legislativních závazků České republiky vyplývajících z jejího členství v Evropské unii a kterým se mění dva zákony upravující ochranu průmyslového vlastnictví, a to zákon o ochranných známkách a zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a dále pak zákon o správních poplatech.

Předloženým návrhem je do zákona o ochranných známkách transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2015/2436, jejímž cílem je zjednodušit zápis a správu ochranných známk v celé Evropské unii, sblížit hlavní procesní předpisy v jednotlivých členských státech a zajistit, aby zapsané ochranné známky požívaly stejně ochrany podle právních řádů všech členských států Evropské unie. Návrh změny zákona o ochranných známkách zajistí České republice v zásadě stejné podmínky pro nabytí a udržení práva o ochranné známce, jaké obsahuje úprava ochranné známky celé Evropské unie. To přispěje k posílení právní jistoty vlastníků ochranných známek a jiných dotčených subjektů, a tím i k větší konkurenceschopnosti a obchodnímu růstu jednotlivých podniků.

K hlavním změnám navrhované úpravy patří především zavedení přihlašování netradičních ochranných známek, například zvukových, posílení postavení vlastníka při prosazování práv k jeho ochranným známkám, zavedení certifikační ochrany známek, upřesnění náležitosti přihlášky ochranné známky a stanovení povinnosti Úřadu průmyslového vlastnictví před uplynutím doby platnosti ochranné známky informovat jejího vlastníka.

Předmětným návrhem se dále do zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví zapracovávají některá ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2016/943 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním. Převážná část uvedené směrnice již byla do českého právního rádu transponována, ale s ohledem na nutnost zajistění úplného souladu s tímto unijním předpisem je nezbytné do něj promítnout ještě ta ustanovení, která se týkají práva vlastníka obchodního tajemství na peněžitou náhradu škody za porušení jeho obchodního tajemství.

Součástí návrhu je rovněž změna zákona o správních poplatech, do něhož se ze zákona o ochranných známkách převadí úprava správních poplatků vybíraných Úřadem průmyslového vlastnictví a výše těchto správních poplatků, která zůstává zachována.

Dovolují si vás požádat o podporu tohoto návrhu a současně navrhoji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s tímto návrhem souhlas již v prvním čtení. Důvodem je jak lhůta stanovená pro implementaci, tak zejména potřeba dostatečně dlouhého času na přípravu veřejnosti, zejména podnikatelů a jejich odborných zástupců, na nové prvky systému. V případě, že by návrh nebylo možno projednat v prvním čtení, žádám prosím o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech o 30 dnů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Jenom upozorňuji, že případný návrh na zkrácení lhůty musí potom zaznít v rozpravě. Prosím pana ministra spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom velice stručně dodám za Ministerstvo spravedlnosti jakožto spolupřekladatele, že ta část, která se týká obchodního tajemství, má za cíl dokončení transpozice evropské směrnice č. 2016/943 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodního tajemství – z větší části jsme s touto směrnicí v souladu – a doplňuje se několik praktických technikálí, kterými vás nebudu do detailu unavovat, ale které pomohou, myslím si, zejména našim menším podnikům v ochraně toho, co je u nich cenné, to znamená toho know-how.

Děkuju a prosím o podporu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a prosím zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Juříček, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Juríček: Děkuji. Pane předsedající, dámy a páновé, je to tak, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přesedlících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů.

Já jenom obecně bych chtěl říct, že známky indikují obchodní původ umožňující rozlišit výrobky a služby jedné osoby od výrobků a služeb jiné osoby a práva k ochranným známkám jsou založena na principu territoriality, to znamená Česká republika, Evropa, svět. Ochrana se poskytuje pro určitý stát nebo určitý region. Harmonizace těchto práv systému ochranných známek na evropském řízení je přínosem pro všechny uživatele, tedy především pro malé a střední, protože skutečně vzniká v podstatě jasnější a transparentnejší přístup k ochranným známkám nebo k registraci ochranných známek a k jejich prodlužování. Sice jde o novelu transpoziční, ale nicméně je nutné říct, že skutečně našim firmám to významně pomůže. A především, jak jsem říkal, těm středním a malým.

Obsah směrnice nicméně musíme transponovat do 14. ledna, nebo účinnost do 14. ledna 2019 přenést do vnitrostátního právního předpisu.

A teď dovolte trošku genezi, jak tady tento materiál vznikal jako směrnice Evropské unie. Vznikl zhruba v polovičce roku 2016, nicméně 28 zemí až do podzimu roku 2017 mělo jakési harmonizační diskuze v Bruselu a v Alicante a až po této době jsme mohli začít zpracovávat tuto legislativní podobu, což tady u některých klubů už zaznělo, že proč to vláda předkládá "takto pozdě" a proč tedy § 90. Tak já bych to právě chtěl obhájit tady tímto, že skutečně teprve na podzim jsme měli možnost – nebo naše vláda – začít připravovat znění tohoto zákona a že samozřejmě je tam řada, zhruba 55, drobných technických úprav, jako den a datum, a Společenství a Evropská unie, ale nicméně celý ten obsah má velmi logiku a hlavu a patu a bylo by velmi vhodné, kdybychom ho my jako Česká republika přijali mezi prvními státy Evropské unie.

Pokud bychom to dělali skutečně v podobě běžné, byť zkrácené, tak se dostaneme do zveřejnění tohoto zákona někdy v říjnu, a podnikatelé – nicméně je to odborný materiál, není to politický materiál, je to vysoko odborný materiál o 66 stránkách – tak budou mít v podstatě jenom tři měsíce na to, aby tento poměrně složitý tisk načetli a mohli se na to připravit. Proto tady vznikl na základě vlády, vznikl ten požadavek na § 90, a pokud opravdu tato Sněmovna má chuť podporovat podnikatele a firmy, tak to v tom § 90 uděláme. Pokud máme řadu jiných záměrů, tak pak to budeme pročítat ve druhém a třetím čtení, což by bylo škoda. A musím říct, že já jsem s ředitelem Úřadu průmyslového vlastnictví s Ing. Kratochvílem na tom pracoval několik dní, kontaktoval jsem řadu firem a odborníků na průmyslová vlastnictví a všichni mně řekli, že ten zákon je potřeba přijmout bez jakýchkoliv pozměňovacích návrhů tak, jak ho zpracovala vláda. Takže tak jak už tady taky zaznělo, nedochází tady ani k úpravám poplatků, to znamená, za ochrannou známkou se zaplatí 5 tisíc korun a za její prodloužení, které se dělá po deseti letech, se zaplatí 10 tisíc korun, což jsou běžné současné poplatky a běžné současné úzy, takže myslím si, že Sněmovna by k tomu mohla takto i přistoupit a skutečně to udělat v tom § 90.

Děkuju vám a doufám tedy v podporu toho zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, mám zatím dvě přihlášky. Prosím paní poslankyni Matušovskou a připraví se pan předseda Michálek.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, dovolte mi, abych se vyjádřila k tisku 168 a vyjádřila tak i stanovisko klubu KSČM.

Pan ministr i pan zpravodaj vysvětlili, co přesně jsou ochranné známky, například třeba Budvar, a že umožňují rozlišit výrobky a služby jednoho podnikatele od výrobků a služeb jiného podnikatele. Tato novela kromě transpozice evropské směrnice přináší na jedné straně jednodušší, jasnejší, se zahraničním kompatibilní registrace ochranných známek a na druhé straně pro registrující rychlejší systém zápisu, vyšší právní jistotu, jakož i účinnější ochranu proti případným padělatelům. V rámci evropského sladění dochází v jednotlivých, zejména tzv. starých členských státech k odstranění určitých národních anachronismů, a tak naši podnikatelé si díky znalosti českého systému registrace po novele budou moci snadněji registrovat svou ochrannou známku i v jiných členských státech, jakož i získat ochrannou známku Evropské unie. Dojde tak i k snadnějšímu obchodu se zbožím a službami na vnitřním trhu Evropské unie. Prospěch by tato novela měla přinést zejména uživatelům systému ochranných známek, tj. podnikatelům, nejvíce malým a středním podnikům, které nebudou muset díky jednodušší úpravě investovat prostředky do specializovaných právních služeb. U spotřebitelů naopak poroste důvěra v české i zahraniční spotřební zboží označené podle nejmodernějších nebo modernějších jednotných pravidel.

Dalším, co mě uvádí v podpoře tohoto návrhu (novely), je to, že její přijetí podporuje i Komora patentových zástupců České republiky a Asociace malých a středních podniků a živnostníků, a to i přijetí v prvním čtení. Blíží se totiž datum převzetí unijních předpisů, jak už tady zmínili mí představitelé, a zde narážíme právě na proškolení odborné veřejnosti včas před jeho účinností. Po přijetí bude zjednodušena i právní úprava, neboť veškeré povinnosti budou uvedeny pouze v zákoně a nebude třeba vydávat prováděcí předpisy.

Pokud mohu uvést příklad třeba například z praxe: V souladu s evropskými předpisy bude i v České republice možné registrovat takzvané certifikační známky, kde na základě transparentního předem zveřejněného seznamu podmínek certifikace bude nezávislý certifikující udělovat certifikační známky prokazující například vyšší kvalitu, původ a tak dále, což lze využít i pro stávající značky typu Česká potravina, Klasa, Regionální potravina či Bio.

I pro to, co jsem tady řekla, bude KSČM novelu zákona podporovat, a to i při schvalování v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedo. My jsme sem byli zvoleni, abychom se účastnili na průhledném legislativním procesu, a ne abychom tady odmávali návrh, který má víc jak 30 stránek legislativního textu, na základě toho, že nás obvolá nějaká úřednice. To je naprosto nepřijatelné. Takže já po konzultaci s panem předsedou poslaneckého klubu TOP 09 vznáším veto na projednání tohoto tisku v režimu § 90.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, ano. To znamená, že tedy nemůžeme pokračovat podle § 90. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Takže jestliže tyto kluby nejsou propodnikatelsky orientované, tak je potřeba teda načít změnu tak, abychom mohli toto veto akceptovat, a proti němu teda navrhnu hlasovat o přidělení do výboru hospodářského a o zkrácení projednávací lhůty v tomto výboru na 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Já mám za to, že toto patří do podrobné rozpravy, takže vás potom ještě poprosím o zopakování. Ale pokud se nikdo nehlásí v obecné rozpravě, tak ji končím. V tom případě otevím podrobnou rozpravu. Tak ještě možná jednou prosím – stačí odkázat se na ten váš návrh.

Poslanec Pavel Juříček: Tak ještě jednou zopakuji teda návrh, abychom tento materiál přidělili do hospodářského výboru, a žádám o odhlasování zkrácení lhůty pro projednání v tomto výboru na 30 dnů. To znamená zkrátit lhůtu o 30 dnů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Hospodářský výbor byl navržen jako garanční již z výboru organizačního, takže registruji pouze to zkrácení lhůty na 30 dnů. Dále do podrobné rozpravy? Pokud se nikdo... (O slovo se hlásí poslanec Michálek.) Omlouvám se, o slovo se hlásí pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený předsedo, já jsem chtěl jenom uvést, že my samozřejmě podporujeme podnikatelské prostředí v České republice. Podpoříme i návrh na zkrácení doby projednání ve výboru, protože je potřeba se na to zkrátka připravit. Ale chtěl jsem poprosit vládu, aby pokud jsou nějaké časové limity, ty návrhy projednávala zkrátka rychleji a předkládala je do Poslanecké sněmovny tak, aby mohly být projednány v rádném legislativním procesu, pokud nejde opravdu o několika málostránkové úpravy. V tomhle případě je to velký návrh, který by měl být rádně projednán, a to řešení, pokud chceme poskytnout větší časový prostor pro přípravu spotřebitelům, podnikatelům, na nové návrhy, je, že to vláda předloží do Poslanecké sněmovny rychleji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ještě pan zpravodaj.

Poslanec Pavel Juříček: Ještě jednou děkuji, dámy a pánové. Já už jsem to tady zdůvodňoval. Ta geneze byla naprosto jasná, byla transparentní a je škoda, že jsme promarnili šanci být mezi osmadvacítou jako první k tomu, aby se podnikatelé opravdu mohli na to dobré připravit. Protože to není skutečně o některých z nás poslanců, ale je to skutečně o těch podnikatelích a o těch odborných profesích, které tady tento poměrně složitý zákon musí načíst, naučit se ho a nějakým způsobem konzultovat. Můžu říct, že jsme to skutečně konzultovali s řadou profesí a s řadou odborníků, kteří v tom pracují, a nikdo v tom nenašel problém. Až nakonec ten problém najdeme ve Sněmovně u dvou klubů. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud tomu tak není, tak končím podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo chce vystoupit k návrhu organizačního výboru, který říká, abychom navrhli přikázat tento návrh hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Jiný návrh zde není. V tom případě budeme hlasovat.

Je tady tedy návrh, aby garančním výborem byl výbor hospodářský.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 19. Přihlášeno je 178, pro 160, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a stanovili jsme garanční výbor.

Zeptám se, zda tu jsou návrhy na přikázání jinému výboru. Není tomu tak. V tom případě ještě musíme hlasovat o zkrácení, což zaznělo v rozpravě, a to zkrácení lhůty na projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 20. Přihlášeno je 179, pro 127, proti 2. Tento návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena.

Tím jsme se vypořádali s prvním čtením tohoto tisku. Děkuji panu ministrovi, respektive oběma ministrům, protože byli dva předkladatelé, i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat – respektive měli bychom pokračovat bodem 6, což je senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, sněmovní tisk 30, ve druhém čtení, nicméně mám zde informace, že všichni tři možní navrhovatelé, což byli senátoři Michael Canov, Miroslav Nenutil a senátorka Wagnerová, se omluvili. To znamená, že tento tisk nemůžeme projednávat, a já bych konstatoval, že bude zařazen nakonec druhých čtení.

Dále budeme pokračovat bodem 7, jímž je

7.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 32/ - druhé čtení**

Z pověření Senátu tento návrh zákona uvede pan senátor Michálek, kterého tady vítám. Prosím, pane senátoře, máte slovo.

Senátor Libor Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh novely zákona o daních z příjmů spočívá v tom, aby byla odstraněna výjimka v § 17b písm. a). Podle tohoto písmene fondy, které zaregistroují svoje akcie na burze, mohou požívat daňové zvýhodnění 5 %. Tato možnost byla některými fondy zneužívána. Fakticky klasické akciové společnosti měly možnost se, v uvozovkách, přebalit na takzvaný investiční fond a pouhá registrace téhoto akcií jim daňové zvýhodnění umožňovala. Díky tomu v roce 2016 došlo k únikům na dani z příjmu v odhadu kolem 600 mil. korun.

Tento návrh byl již opakován diskutován v rozpočtovém výboru. Došlo zde k načtení pozměnovacího návrhu, který navrhuje zachování tohoto písmene, nicméně s podmínkou, aby vlastníci toho investičního fondu měli, řekněme, diverzifikovanou vlastnickou strukturu. To znamená, aby žádná právnická osoba neměla podíl větší než 10 %. Tato podmínka míří právě proti tomu zneužití ze strany jedné právnické osoby, nebo skupiny osob, které do téhoto fondu mohly vložit nemovitosti nebo jiný majetek a tohoto daňového zvýhodnění využívat.

Na rozpočtovém výboru k této podmínce jak Ministerstvo financí, tak vlastně já jako navrhovatel za Senát jsme zaujali neutrální stanovisko. Důvod byl ten, že takto konstruovaná podmínka nevylučuje zneužití tohoto institutu ještě ze strany fyzických osob. Proto by té věci pomohlo, pokud by v daném pozměnovacím návrhu hned v bodě 1 byla vypuštěna ta slova "právnických osob", nicméně je samozřejmě na vašem rozhodnutí, jak definitivně ty podmínky zkonstruovat.

Takže zjednodušeně, cílem tohoto návrhu není nějakým způsobem omezit kolektivní investování. Ten zákon v dalších písmenech umožnuje, aby klasické fondy pro veřejnost měly toto daňové zvýhodnění podobně, jako je tomu v zahraničí. Jde jenom o to, aby tento institut nebyl zneužíván ze strany subjektů, které fakticky by byly pouze třeba akciovými společnostmi jednoho investora a toto daňové zvýhodnění by využívaly.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátoře. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu, usnesení výboru byla doručena jako tisky 32/2 až 4 a já prosím zpravodaje příslušného výboru pana poslance Kytýra, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměnovací návrh odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Kytyr: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, tak jak zde v úvodním slově předkládajícího bylo zmíněno, tak skutečně tato senátní úprava zákona o dani z příjmů, byla navržena s cílem zamezit zneužití krácení daně z 19 na 5 procent. Rozpočtový výbor tuto problematiku projednal na svém jednání dne 9. května 2018 s tím, že přijal doporučující usnesení s pozměňovacím návrhem, s kterým si dovolím Sněmovnu seznámit.

Po úvodním slově zástupce navrhovatele senátora pana Michálka, zpravodajské zprávě poslance pana Kytyrá a po rozpravě rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 32, schválila ve znění následujícího pozměňovacího návrhu:

1. Článek I včetně poznámky pod čarou zní: Článek I. V § 17b odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 267/2014 Sb. a zákona č. 148/2016 Sb., se na konci textu písmena a) doplňuje text:

pokud

1. žádný poplatník daně z příjmu právnických osob s výjimkou Světové banky, Mezinárodního měnového fondu, Evropské investiční banky, jiné mezinárodní finanční organizace, státu, centrální banky nebo právnické osoby jimi ovládané nemá podíl na základním kapitálu tohoto investičního fondu 10 % nebo více; podíly spojených osob, které jsou poplatníky daně z příjmu právnických osob, se pro tyto účely splnění této podmínky považují za podíl jednoho poplatníka; tato podmínka se považuje za splněnou i v případě, kdy je překročena povolená výše podílu na základním kapitálu po dobu kratší než polovinu zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, nebo po dobu kratší než 6 měsíců, je-li zdaňovací období delší než 12 měsíců,

2. neprovozuje živnostenské podnikání za podmínek stanovených živnostenským zákonem.

2. Za článek I se vkládá nový článek II, který zní: Článek II Přechodné ustanovení: Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Dosavadní článek II se označuje jako článek III.

Toto bylo usnesení rozpočtového výboru, který je garančním výborem. Rozpočtový výbor navrhuje Poslanecké sněmovně, aby přijala senátní návrh ve znění tohoto pozměňovacího návrhu. Jako zpravodaj mohu pouze uvést, že mezi dvěma krajními mezemi, mezi původním zněním zákona a absolutním vynecháním písmena a) v ustanovení § 17b odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmu, se tento pozměňovací návrh v souladu s Ministerstvem financí zdá kompromisním pro zajištění, že nebude docházet ke zneužití snižování daňového základu z 19 na 5

procent, tak i z pohledu možnosti zachování registrace investičních fondů při určitých splněných podmírkách, které v této novele zákona o dani z příjmu budou uvedeny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu. Pan poslanec Lipavský, prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Děkuji za slovo. Když jsme se dívali na pozměňovací návrhy, které jsou k tomuto zákonu, tak nás tam zaujala jedna věc a já bych se chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zeptat tamhle na pravou stranu sálu pana Stanjury, proč návrh ODS se vlastně víceméně věnuje jenom právnickým osobám a nikoliv fyzickým osobám, jestli by to mohlo být nějak více rozvedeno, protože nám to nedává moc smysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádnou další přihlášku do obecné rozpravy nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Předpokládám, že není zájem. Není, tak otevřu rozpravu podrobnou a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Pokud se nikdo nehlásí... Pan poslanec Ferjenčík? Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mohu se přihlásit do podrobné rozpravy? (Otáčí se k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Už jsem vás vyvolal v podrobné rozpravě.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Bezva. Děkuji za slovo. Já tedy předkládám pozměňovací návrh k tomu pozměňovacímu návrhu Zbyňka Stanjury, respektive rozpočtového výboru, a to vypuštění těch slov "právnických osob" z § 1 toho návrhu. Nevidím důvod, proč by se to mělo omezovat na právnické osoby.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Tak to beru jako odůvodnění. Dále do podrobné rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, tak i podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova, zda si pan navrhovatel nebo pan zpravodaj přejí vystoupit. Není tomu tak. Nic hlasovatelného nepadlo, takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem číslo

8.

**Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 36/ - druhé čtení**

Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uvede hejtman Moravskoslezského kraje a pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dne 12. 9. 2017 požádalo Zastupitelstvo města Třinec, Moravskoslezský kraj, o předložení návrhu novely zákona o obcích v Poslanecké sněmovně za účelem doplnění seznamu statutárních měst o město Třinec.

K obsahu návrhu zákona, tzn. do výčtu statutárních měst obsaženého v § 4 odst. 1 zákona o obcích, se doplňuje Třinec, tzn. počet statutárních měst se tak navrhuje zvýšit na 26. Předpokládá se účinnost navrhovaného zákona standardně 15. dnem po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Proč toto chceme, proč toto zastupitelstvo kraje Moravskoslezského toto navrhlo. Město Třinec je významným městem, je to významné město průmyslové, je to také společenské centrum. Jedná se o obec s rozšířenou působností a samozřejmě také vstupuje do spolupráce s ostatními velkými městy našeho kraje v tzv. oblasti chytrých technologií. To zdůvodnění má také svůj racionální, řekněme finanční rámec. Jde o to využívat efektivně rezervované alokace evropských prostředků, možnost využívání multifondového financování a také se jedná o možnost účasti v Komoře statutárních měst Svazu měst a obcí České republiky, která má samozřejmě svou specifickou roli při vyjednávání podoby evropských fondů v České republice.

Takže dámy a páni, já bych vás tímto chtěl ještě jednou požádat o podporu této novely. Domnívám se, že si to město Třinec zaslouží, a domnívám se, že to má i své zdůvodnění, tak jak jsem jej tady předložil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Aha, tak rozumím gestikulaci pana předsedy Stanjury. Prosím zástupce klubu ANO, aby zajistili přítomnost ministra vlády České republiky v jednacím sále, protože bez přítomnosti alespoň jednoho ministra nemůžeme pokračovat. (Předsedající vyčkává.)

Pokud se ministr neobjeví, tak budu muset přerušit jednání Poslanecké sněmovny... Chtěl jsem dát šanci, kdyby náhodou byl v předsáli. Ale dobrá. Sejdeme se zde v 16.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.33 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 16.40 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 16.40, můžeme pokračovat. Paní ministryně financí je přítomna.

My jsme tento návrh přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 36/2. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Janda, aby se ujal slova a informoval nás o projednání ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, novelu zákona o obcích, kterou zde dnes projednáváme a jejímž předkladatelem je Moravskoslezský kraj, který je dle čl. 41 Ústavy České republiky oprávněn předkládat do Poslanecké sněmovny návrhy zákonů, projednal na své 6. schůzi dne 15. března 2018 výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výbor garanční. Novela zákona přináší pouze doplnění seznamu statutárních měst, a to o město Třinec, tedy zařazení města Třince mezi statutární města. Za účasti předkladatele i starostky města Třince výbor tento materiál projednal a jednohlasně doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk číslo 36 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám zatím žádnou přihlášku, takže ji končím. Předpokládám, závěrečná slova po obecné rozpravě nejsou třeba.

Otevírám podrobnou rozpravu. (Poslanec Stanjura hovoří mimo mikrofon.) Prosím? Mám to brát jako žádost o pauzu v délce jedné minuty, pane předsedo? Tak dobrá. Počkáme do 16.43.

(Jednání přerušeno od 16.42 do 16.43.)

Tak můžeme pokračovat. Pan předseda Stanjura a potom pan poslanec Koten.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Já se omlouvám. Doufám, že nezazní žádný pozměňovací návrh. Pokud nezazní, tak bych chtěl v souladu s § 94a odst. 4 navrhnut, aby se návrhem zákona garanční výbor už nezabýval mezi druhým a třetím čtením.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, registruji. A ještě pan poslanec Koten.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu sněmovního tisku číslo 789. (Zprava se ozývá: Co to je?)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To je podle mého názoru pozměňovací návrh, který byl pod tímto číslem vložen do systému. (Poslanec Koten souhlasí.) Tak pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak podle jednacího řádu má zaznít odůvodnění. Já se omlouvám. To, že to je 789, je fajn, ale možná kdyby v krátkosti, kdybychom věděli, čeho se ten pozměňovací návrh týká, tak aspoň já bych to ocenil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak pokud pan poslanec Koten chce doplnit své vyjádření, má prostor.

Poslanec Radek Koten: Je to pozměňovací návrh k vládnímu zákonu, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojistění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, o změně některých souvisejících zákonů. (Šum zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já nechci vstupovat do vašeho vystoupení, ale my projednáváme zákon o obcích, a teď si nejsem úplně jistý, jak s tím souvisí provoz na pozemních komunikacích. (Hluk a smích v sále.)

Poslanec Radek Koten: Je to ve třetí části sněmovního tisku číslo 51.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: My jsme sněmovní tisk číslo 36 v této fázi.

Poslanec Radek Koten: Tak pardon, to se omlouvám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tisk 51, to je bod 11, takže ještě prosím o strpení.

Poslanec Radek Koten: Dobре. Já děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Tak to je vyřízeno. (Smích v sále.) Zeptám se, kdo se ještě hlásí. S přednostním právem pan předseda Stanjura. (Hluk v sále.) Já prosím sněmovnu o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Abychom měli pořádek, podle mě by měl pan poslanec svůj návrh stáhnout. Já vím, že je sice nesmyslný nebo že to byl omyl, ale podle mě na mikrofon mělo zaznít, že stahuje ten pozměňovací návrh, protože to zaznělo v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Asi formálně je to takto správně. Takže poprosím pana poslance, aby tento svůj pozměňovací návrh stáhl a uplatnil ho až v bodě 11.

Poslanec Radek Koten: Odvolávám a stahuji tento návrh až do bodu číslo 11.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, kdo ještě chce vystoupit v podrobné rozpravě. Pokud nikdo, tak podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova pana předkladatele, popř. pana zpravodaje. Není zájem.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury, aby se garanční výbor tímto zákonem již nezabýval. Zeptám se pro formu, zda zde není veto dvou poslaneckých klubů proti tomuto postupu, nebo 20 poslanců. Nezaznamenal jsem to. Takže návrh je hlasovatelný.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21, přihlášeno je 182, pro 128, proti nikdo. Tento návrh byl přijat, a tedy garanční výbor se tímto návrhem dále zabývat nebude. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat dalším bodem, což je

9.

Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše, Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.
/sněmovní tisk 41/ - druhé čtení

Prosím pana poslance Gazdíka jako navrhovatele, aby návrh uvedl.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem ten návrh myslím dostatečně odůvodnil v prvním čtení. Je to změna ve fungování elektronické evidence tržeb tak, aby se elektronická evidence tržeb vztahovala pouze na plátce DPH, tj. na všechny, kteří mají obrat vyšší než milion korun. Tato změna by výrazným způsobem ulevila zejména těm nejmenším. Mrzí mě stanovisko vlády, které je proti. Vláda už sama uznala, že v některých oblastech u EET jsou potřeba výjimky, a znám desítky a stovky příkladů obchodů a restaurací, které musely zavřít a které by nyní dostaly nové řánsi. Věřím, že zákon ve třetím čtení bude přijat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. My jsme tento návrh přikázali v prvém čtení rozpočtovému výboru jako garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 41/2 a zpráva výboru byla doručena jako tisk 41/3. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Stanislav Juránek.

Poslanec Stanislav Juránek: K tomuto zákonu rozpočtový výbor nepřijal usnesení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevím obecnou rozpravu. Pan poslanec Ferjenčík a potom pan poslanec Volný.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. My jako klub Pirátů návrh podporujeme. Ostatně podstatná část našeho klubu je pod ním i podepsaná. Myslíme si, že EET se nemělo nikdy vztahovat na ty nejmenší živnostníky. A právě neplácí DPH je rozumná hranice, jak to stanovit. My jsme byli ujišťováni, že vláda předloží vlastní novelu. Nicméně ta vládní novela má extrémně přísný limit, kde navíc ani ty nejmenší od EET neosvobozuje, pouze zavádí volnější režim.

Ten limit je 200 000 korun, což je ale obrat, to není zisk. Takže 200 000 korun obratu, to je třeba 60 000 korun zisku ročně při marži 30 % cca, to znamená, že to je prostě 5 000 korun za měsíc. To je úplně směšné ve vztahu k farmářským trhům, ve vztahu k řemeslníkům, kde skutečně ty výjimky jsou potřeba.

Apeluji na vás, kolegové, abyste podpořili tento návrh, který alespoň těm nejmenším velmi citelně uleví.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, kolegové, kolegyně, pane předsedající. Jak říkal tady můj předečník, je před branami Poslanecké sněmovny vládní návrh, který by tuto problematiku měl řešit globálně. Myslím si, že spousta věcí z tohoto návrhu zákona, který kolegové předložili, se může uplatnit jako pozměňovací návrh. Některé věci, co já vím, už jsou tam zapracovány. Proto dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona ve třetím čtení. Ještě v podrobné rozpravě se k tomu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. O tomto návrhu se tedy bude hlasovat ve třetím čtení. Ještě prosím o strpení pana navrhovatele. Paní ministryně financí se hlásila.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pány, dovolte jenom, abych narovnala některá slova, která zazněla na adresu vládní novely zákona o evidenci tržeb, abych to upřesnila a řekla vám, v jaké fázi se nachází tato komplexní novela, která zohlednila zejména výhrady Ústavního soudu, který na jedné straně deklaroval legitimitu tohoto nástroje, ale měl k němu určité výhrady, a zejména komplexně přistoupila k – my tomu neříkáme výjimky, my říkáme nový offline režim, to znamená, kdo splní podmínky v této novele, tak si vlastně požádá Finanční správu a na základě jejího rozhodnutí nebude muset evidovat elektronicky, ale v takzvaném offline režimu, to znamená nikoliv elektronicky, což vysvětlujeme v zákoně.

Jenom k těm parametrům. Tak jak je to nastaveno, a já předpokládám, že ta novela odešla v pátek na vládu, to znamená, bude vlastně projednávána v pracovních komisích Legislativní rady vlády, a já počítám, že o těch parametrech povedeme

debatu, ale ty parametry jsou nastaveny tak, že o tento offline režim může požádat fyzická osoba neplátcé DPH mající maximálně dva zaměstnance – a teď pozor, opravují tu nepřesnost, která tu byla řečena, je tam 200 000 nikoliv příjmu ani obratu, ale 200 000 hotovostních tržeb. To znamená, to je parametr, který vyplynul z diskuse s podnikatelskými svazy a komorami. To znamená, že je to, představme si podnikatele, který má třeba příjem 900 000 ročně a může mít 20 000 hotovostních tržeb, tak jsme nechťeli po této debatě, aby ten musel evidovat elektronicky. Takže je to 200 000 hotovostních tržeb.

Co se týče toho offline režimu, máme ho ve vládní novele nastavený tak, že jsme vlastně využili, nebo resp. zvážili jsme to, co už dnes musí dělat podnikatel, který nemusí ještě vést evidenci tržeb. Například, dámy, půjdeme ke kadeřnicí, tak ta kadeřnice nemusí ještě evidovat, pokud neprodává nějaké produkty, tak neeiduje svoji službu ještě elektronicky, protože třetí a čtvrtá fáze byla odložena, tak ta kadeřnice na požádání musí vám dát účtenku. Stejně tak podle daňového rádu si musí průběžně vést evidenci příjmů. Takže jsme využili tyto možnosti, které už dneska zákon dává, a řekli jsme, tu účtenku napříště bude dávat povinně, bude ji dávat na účtenkách, které si vyzvedne na kterémkoliv územním pracovišti, je to taková souvislá číselná řada Finanční správy, a ty příjmy, které si průběžně eviduje, jak říká daňový rád, bude jednou za čtvrt roku zasílat Finanční správě.

Takže jenom narovnávám, jak to je v té vládní novele. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Gazdíka, potom pan předsedu Stanjura.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, moc děkuji paní ministryni za to vysvětlení. Přihlásil jsem se proto, abych ji právě poprosil o to, jestli by nám parametry té novely vysvětlila, protože nejsem úplně naivní beruška za těch osm let ve Sněmovně. Vím, že když se něco chce řešit globálně, tak je z toho buď paskvil, nebo vůbec nic. Tady to spíš vypadá na ten paskvil, protože to, co paní ministryně v těch parametrech řekla, tak jestli snahou této vlády je zjednodušit podnikatelské prostředí, tak toto je přesně to, co podnikatelské prostředí v žádném případě nezjednoduší, naopak, je to výjimka na výjimku. Proč prosím nepřijmete tento návrh zákona, který je jednoduchý? Plátcí DPH – ano, neplátcí – ne. Nazdar. To je celé. Jednoduché. Místo toho tady vymýslíme, jakým způsobem složitě kdo co kdy kolikrát a jakým způsobem bude, což to podnikatelské prostředí nezjednoduší a ekonomice České republiky neprospěje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vzhledem k tomu, že máme sedm měsíců po volbách a nemáme vládu s důvěrou, tak nemám důvěru v to, že už se něco připravuje a brzo se to bude projednávat. Chci paní ministryni ubezpečit, že až s tou novelou přijde do Poslanecké sněmovny, tak ať nepočítá s rychlým a hladkým průběhem. Ti,

kteří tu byli minule, to bezesporu mohou dosvědčit a mohou odhadovat, jak to bude tentokrát. Takže se bavíme v případě vládní novely v nejlepším případě o roce 2020, určitě ne o roce 2019, což je ještě rok a půl.

Když jsem poslouchal popis offline systému, tak jediné, co mě napadá, ještě by stačilo, aby ty účtenky vydával pracovník finančního úřadu. Myslím, že ten podnikatel by to přivítal. Nemusel by ho platit. On by si jednou za tři měsíce skočil do své kanceláře, tam by odevzdal ty účtenky, které sám vydal, a ta kontrola by byla naprosto absolutní.

Jinak paní ministryně vlastně potvrdila to, co říkáme my v tom návrhu zákona. Stávající nástroje jsou dostatečné. Povinnost vydat účtenku existuje už dneska... (Paní ministryně ho ihned z místa důrazně opravuje: Na požádání!) na požádání. Na požádání. Vždyť jsem to hned říkal, paní ministryně. Na požádání.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministryni, aby se když tak příhlasila.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná že někteří, kteří si chtějí koupit dva rohlíky za 2,60 v akci, tu účtenku nechtějí. Možná ji chtějí. To je úplně jedno. Tam ten daňový úník určitě nevzniká. To, že mají povinnost vést evidenci příjmů, to už taky platí. Takže vlastně paní ministryně potvrdila, že žádná novela není potřeba pro neplátců DPH. S jedinou výjimkou – finanční úřad dostane novou pravomoc. Podnikatel tam poníženě přijde požádat a finanční úřad rozhodne, jestli dobré interpretuji slova paní ministryně. Navíc vydá účtenky. To bude hezká zakázka, někdo bude vydávat účtenky pro celou Finanční správu, která bude mít jednu číselnou řadu, aby náhodou se jedna neztratila.

Takže já vás jménem předkladatelů žádám, abychom to ve třetím čtení schválili, protože pokud mám dobrou informaci, tak do této chvíle žádný pozměňovací návrh nezazněl. Legitimní návrh na zamítnutí – o tom budeme hlasovat ve třetím čtení.

A možná jenom informaci. Rozpočtový výbor vlastně nenašel většinu ani pro doporučení schválení, ani pro doporučení zamítnutí tohoto návrhu. Tak to finální hlasování je v zásadě jednoduché – rozhodnou to sociální demokraté. Když se podívám do Poslanecké sněmovny a vím, kdo jaké má stanovisko a kdo je mezi předkladateli tohoto návrhu zákona, tak komunisté jsou proti, to je ta protipodnikatelská strana, jen tak mimochodem pro pana poslance Juříčka jeho budoucí partner, nebo už stávající partner, jeho budoucí oficiální partner. A sociální demokraté rozhodnou v tomto případě to hlasování. Bud' se přikloní k nám ostatním a budou spolu s námi chránit ty nejmenší, anebo za ministerská křesla zaplatí i na úkor těch nejmenších. Takhle to v hlasování ve třetím čtení bude. Myslím, že hlasování klubů, které jsou podepsány pod tímto návrhem zákona, je jasné. My na rozdíl od mnohých jiných, když něco navrhнемe, tak pro to i hlasujeme. Někteří, to jste si už všimli, něco navrhnu a pak jsou proti, protože dostanou jiné noty od vedení svých stran.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě fakticky pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom reakci na předčečníka. Já budu předkládat pozměňovací návrh v podrobné rozpravě, kterým se pokusíme vypořádat s námitkami vlády ohledně legislativně technického provedení té novely, aby se skutečně pak vláda nevymlouvala na to, že tam byly legislativně technickéchyby, ale aby se to skutečně posuzovalo věcně.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Zeptám se na – do podrobné, ano (k poslanci Volnému), tu teď otevírám, protože předpokládám, že o závěrečná slova po obecné rozpravě není zájem. Tak nejprve bych dal slovo panu poslanci Ferjenčíkovi, potom panu poslanci Volnému v podrobné rozpravě. (Poslanec Ferjenčík dává přednost poslanci Volnému.)

Poslanec Jan Volný: Děkuji panu kolegovi. Přihlašuji se k návrhu na zamítnutí tohoto materiálu ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to byl pan poslanec Volný. Pane poslanče (Ferjenčíku), ještě chvíličku počkejte, než vám dám slovo k faktické poznámce. Přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Julius Špičák.

Budeme pokračovat v podrobné rozpravě. Pan kolega Ferjenčík je přihlášen k faktické poznámce. Rádně? Dobře, tak rádná přihláška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 791 u tisku 41. Teď v systému to nějak zlobí, tak já ho pro jistotu i přečtu, je to pár odstavců.

Takže pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 41. Články I a II návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona číslo 183/2017 Sb., nově zní:

Článek I Změna zákona o evidenci tržeb. V § 3 zákona číslo 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona číslo 183/2017 Sb., odst. 1 nově zní:

"(1) Subjektem evidence tržeb je plátce daně z přidané hodnoty, který je současně poplatníkem daně z příjmu fyzických osob nebo daně z příjmu právnických osob."

"Článek II Přechodné ustanovení. V případě poplatníků, kteří své tržby evidují již podle zákona číslo 112/2016 Sb. ve znění účinném před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a ke dni účinnosti tohoto zákona nejsou plátci daně z přidané hodnoty, zaniká povinnost evidovat tržby účinnosti tohoto zákona. Tito poplatníci ale mohou ve lhůtě 30 dní ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oznamit příslušnému správci daně, že své tržby nadále hodlají evidovat. V takovém případě se na ně hledí, že jejich povinnost evidovat tržby účinnosti tohoto zákona nikdy nezanikla."

Odůvodnění: Původní návrh změny zákona o evidenci tržeb měl nějaké legislativně technické nedostatky, které tento pozměňovací návrh odstraňuje. O co

konkrétně se jedná? Jedná se o ten spor, nebo rozpor, kde je povinnost registrovat se k odvodu daně a mít povinnost platit daň. Návrh kolegy Gazdíka a dalších vytvářel pochybnost, co se stane u těch, kdo se mají registrovat, ale neregistrují se, jestli by nebylo třeba výhodnější se neregistrovat a nemít EET, a vznikala tam nejasnost. Takže pozměňovák převádí tu povinnost, aby ji měli ti, kdo mají povinnost tu daň odvádět, plus řeší to přechodné ustanovení.

Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nemám žádnou další písemnou přihlášku do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu koncím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak? Nejsou závěrečná slova, nemáme myslím o čem hlasovat v tuhé chvíli, protože hlasování o zamítnutí je předmětem prvního hlasování před hlasováním o třetím čtení.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a koncím bod o EET.

Dalším bodem našeho jednání je

10.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítka Rakušana, Petry Gazdíkové, Petry Pávky a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - druhé čtení

Paní kolegyně Kovářová je připravena, požádám ji, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Jsme ve druhém čtení, a tak požádám, aby u stolku zpravodajů také zaujala své místo paní poslankyně Jana Levová. Připomínám, že návrh jsme v prvném čtení příkázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Záznam výboru byl doručen jako sněmovní tisk 42/2.

Nyní tedy požádám paní poslankyni Věru Kovářovou, aby se ujala svého úvodního slova před zahájením druhého čtení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že podstata toho návrhu znáte. Za prvé zakotvuje zákaz funkcí v politických stranách, za druhé požadavek na svéprávnost a bezúhonnost a za třetí předloha zavádí požadavek na bezpečnostní prověrku na stupeň přísně tajné, tedy stupeň nejvyšší.

Myslím, že diskuse tady již probíhala, a tolik podstata toho návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové a nyní požádám paní zpravodajku ústavněprávního výboru poslankyni Levovou, aby nás informovala o jednání výboru, o jeho projednání a případně pozměňovací návrhy

odůvodnila. Paní poslankyně, paní zpravodajko. (Zpravodajka prosí o trpělivost, nemá připraveny materiály.) Já jsem trpělivost sama, paní zpravodajko. Nevím, jestli všichni kolegové jsou tak trpěliví jako já.

Prosím, paní zpravodajko, ještě? Tak, máte slovo. (Poslankyně není ještě připravena.) To jsem tedy ještě nezažil a už jsem toho zažil hodně. Potřebujete přestávku, paní zpravodajko? Jak dlouho? Pět minut. Požádám o stejnou trpělivost celou Poslaneckou sněmovnu a pro přípravu paní zpravodajky je přestávka do 17.12 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.12 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Čas na přípravu paní zpravodajky uplynul. Ještě konstatuji omluvu došlou předsedovi Sněmovny. Z pracovních důvodů se omlouvá od 18 hodin pan poslanec Martin Kupka. Požádám pana kolegu, aby umožnil paní zpravodajce se dostat k pultu. Děkuji.

Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Já se omlouvám za zpoždění. Já jsem si tisk z ÚPV bohužel nechala v kanceláři, takže se všem omlouvám, nicméně ÚPV projednal a usnesení nebylo přijato žádné. Nebyly žádné pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo vystoupení paní zpravodajky a já otevřu obecnou rozpravu. (V sále je velký hluk.) Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já chápnu, že pozornost otupěla trochu, ale přesto bych rád, než dám slovo prvnímu přihlášenému do obecné rozpravy, aby tady byl dostatečný klid, abychom mohli ten bod projednávat. Děkuji.

Slovo má pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, k tomuto sněmovnímu tisku bych mohl říct, že při projednání v ústavněprávním výboru, ale i při prvním čtení zde v Poslanecké sněmovně se předkladatelé ani netajili tím, že zákon je v podstatě směřován proti hradnímu kncléri a Hradu jako takovému. Určitě vzpomínáte někteří z vás, kteří jste byli zde, když jsme přijímali tzv. zákon lex Babiš, jaká zde byla vůle a nevůle a jak se nám to vymstilo. Každý zákon, který je přijímán kvůli jedné osobě nebo skupině osob, je špatný zákon. Takže já dávám návrh na zamítnutí tohoto zákona ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Návrh je poznamenán. Jsme ve druhém čtení, takže se bude hlasovat na začátku třetího čtení.

Ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Jinou písemnou přihlášku nemám. Pokud tedy není nikdo, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Otevřu tedy rozpravu podrobnou, protože nepadl návrh na vrácení garančnímu výboru k novému projednání, a v podrobné rozpravě připomínám, že pozměňovací návrhy, které přednesete, je potřeba v podrobné rozpravě vždy odůvodnit. Písemně je přihlášen pan poslanec Zdeněk Ondráček a také jinou další přihlášku nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Ještě jednou, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Přihlašuji se k návrhu na zamítnutí, který jsem přednesl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu tedy mohu ukončit. Ptám se, jestli je teď zájem o závěrečná slova? Paní navrhovatelka? (Ne.) Paní zpravodajka? (Ne.) Není tomu tak. V tom případě, protože nemáme žádný návrh na hlasování ve druhém čtení po podrobné rozpravě, končím tento bod. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji paní zpravodajce.

Pokračovat budeme již dnes jednou zmíněným bodem

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb.,
o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně
zákonu č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou
provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona
č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 51/ - druhé čtení**

Požádám pana ministra Dana Ťoka, kterého ale nevidím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a paní poslankyně Zuzana Ožanová již tak učinila jako zpravodajka pro druhé čtení.

Ptám se předsedy poslaneckého klubu hnutí ANO, jestli tady je ministr Ťok. (Není.) Není tomu tak. Dobře. Požádám tedy mezitím – pan poslanec Martin Kupka se hlásí jenom do podrobné rozpravy, nikoliv do obecné. Požádám tedy o změnu záznamu v elektronické přihlášce. (Posl. Faltýnek: Ministr Ťok je omluven a nepřijde.) Ani nebude. V tom případě, protože nemáme usnesení vlády na to, že by někdo místo ministra Ťoka... (Z pléna: Předseda vlády!) Premiér může vždycky odůvodnit návrh zákona, s tím nic nenaděláme, ale jestli chce za pana ministra odpracovat jeho návrh. Já jsem si už ověřil, že byla čtena jeho omluva na začátku schůze, takže pokud pan premiér neřekne, že to chce uvést, protože to bych respektoval... (Nepřeje si.)

Dobrě. V tom případě mi nezbývá nic jiného, než přerušit tento bod, nechat ho propadnout v pořadu schůze na konec druhých čtení. Děkuji paní zpravodajce a přerušuju bod o pozemních komunikacích. (Potlesk poslanců v pravé části sálu.)

Vidím, že nám to jde dneska rychle. A totéž budu muset učinit, ale tentokrát to není vinou navrhovatelů, s návrhem, který mám před sebou. (Hluk v sále.) Prosím o klid sněmovnu! Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím sněmovnu o klid!

Dalším návrhem podle pořadu schůze je Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Jde o druhé čtení, tisk 54. Navrhovatel se na dnešek omlouval, když zjistil pořad schůze. Ale protože jsme neavizovali přesný čas jednání, hlásí se s přednostním právem pan předseda Chvojka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. On už mi to v mezičase vysvětlil pan kolega Výborný. My jsme oba z Pardubického kraje. Já jsem navíc ještě zastupitelem Pardubického kraje. Ano, je to tak, bohužel dnes se nemohl pan hejtman ani jeho zastupující náměstek zúčastnit, tudíž by bylo dobré nechat to na zítřek nebo na čtvrtek, kdy bychom si řekli, kdy přesně tento bod zařadíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, to jsem chtěl přesně udělat, protože pověřen je jak pan hejtman Netolický, tak případně pan náměstek Línek. Ten se ovšem nemohl dostavit z jiných důvodů, jiného pracovního vytížení. A proto navrhoju také tento bod přerušit a zítra ráno jistě se dohodneme na pevném zařazení tohoto bodu, aby mohli navrhovatelé, kteří nejsou poslanci nebo členové vlády být přítomni.

Dalším bodem našeho jednání je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - druhé čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů své místo zaujali paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálková a zároveň pan poslanec Martin Kupka, který je zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Zároveň požádám o přípravu i pana poslance Marka Bendu, který je zpravodajem výboru ústavněprávního. Konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán právě ústavněprávnímu výboru.

Nyní požádám paní ministryně Kláru Dostálkovou, aby se ujala slova. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych uvedla následující bod programu, kterým

je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů.

Tento návrh byl projednán v ústavněprávním výboru, který doporučil Poslanecké sněmovně, aby jej schválila v předloženém znění. Dále byl návrh projednán v podvýboru pro bytovou politiku a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde byly diskutovány některé související otázky spojené zejména se splácením úvěrů na opravy, modernizace a rekonstrukce domů, které čerpala bytová družstva.

V prvé řadě bych ráda přiblížila předložený návrh novely a její původní cíl. Zákon č. 311/2013 Sb. v § 24 upravuje výhodu tzv. odloženého vzniku společenství vlastníků pro některá bytová družstva, bývalá tzv. SBD a LBD. Ne však pro všechna tato družstva, ale pouze pro ta, která začala převádět byty před 1. 7. 2000 a současně také započala s výkonem správy společných částí. Tato výhoda byla součástí dnes již zrušeného zákona o vlastnictví bytů, avšak v poněkud širší podobě.

Podle zrušené úpravy vznikalo společenství ex lege v případě, kdy podíl družstva na společných částech poklesl pod jednu čtvrtinu. Do té doby vykonávalo družstvo funkci správce a rozhodovalo tak i o běžných otázkách správy domů, ačkoliv již mělo podíl na společných částech nižší než jedna polovina. Nový zákon v tom roce 2012, 2013 na základě pozměňovacího návrhu při jeho schvalování přidal úpravu, podle které byl povinný vznik SVJ po účinnosti nové úpravy vázán na snížení podílu bytových družstev na společných částech domů namísto původně stanovené hranice poklesu pod jednu čtvrtinu na pokles pod jednu polovinu. Tím došlo k situaci, že zákonná úprava nedopadla na ta družstva, kde podíl bytových družstev poklesl pod jednu polovinu před účinností zákona, avšak nepoklesl pod jednu čtvrtinu, kdy by společenství vzniklo podle úpravy. Dostala se tak bytová družstva do tzv. právního vakua.

Cílem totiž navrhované úpravy je tedy především odstranit věcnou chybu dosavadního znění tak, aby bylo zřejmé, že k odloženému založení a vzniku společenství vlastníků jednotek má dojít po snížení spolu vlastnického podílu bytového družstva na společných částech domů pod jednu polovinu, zároveň vztáhnout právní úpravu podle § 24 také na ta bytová družstva, u nichž se spolu vlastnický podíl na společných částech domu snížil na méně než jednu polovinu v době přede dnem nabytí účinnosti občanského zákoníku a tohoto zvláštního zákona, a za třetí jasně stanovit, za jakého počtu hlasů vlastníků jednotek je shromáždění podle tohoto zákona způsobilé k jednání a usnásení.

Nad rámec předloženého návrhu byla diskutována i otázka splácení úvěrů, které čerpala bytová družstva na opravy, modernizace a rekonstrukce společných částí v době, kdy již byl dům rozdělen na jednotky, které byly ve vlastnictví dalších vlastníků. V těchto případech byly nepochybě ze smlouvy o úvěru zavázáni vlastníci jednotek v době uzavření úvěrové smlouvy. Na základě této skutečnosti byl v rámci jednání garančního výboru koncipován pozměňovací návrh, podle kterého měly závazky z nesplacených úvěrů přejít ze zákona na společenství vlastníků jednotek s tím, že z povinnosti splácat a ručit za závazky z nesplacených úvěrů budou vyloučeni vlastníci, kteří již povinnost splácat nemají, bez jejich další bližší

specifikace. Na základě debaty se zástupci česko-moravských bytových družstev a bankovní asociace jsme vlastně dospěli k tomu, že je otázkou, zda závazky z úvěrového smlouvy přešly rovněž na právní zástupce – nástupce původních vlastníků zavázaných z úvěrové smlouvy, nebo těmto novým vlastníkům vznikla povinnost ke splácení úvěru z jiného právního titulu, např. z důvodu uznání dluhů nebo dohody o narovnání, či na ně závazek přešel, protože byl uveden v převodní smlouvě, nebo závazek ke splacení úvěru prostě zanikl.

Tuto otázkou nelze uspokojivě vyřešit zákonným textem a s ohledem na různorodost praxe. Proto je vhodné ponechat řešení v individuálních případech bytovým družtvům, a to až do doby splacení úvěru. Proto byl připraven další pozměňovací návrh pana poslance, který předloží pan poslanec Kupka, který byl projednán jak s bankovní asociací, tak i se zástupci sdružení česko-moravských bytových družstev a který doporučuje přijmout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Kláře Dostálkové. A připomínám usnesení výboru, která byla doručena jako sněmovní tisky 56/1 a 2. Nejdříve žádám zpravodaje garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Martina Kupku, aby nás informoval o projednání ve výboru. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vážený pane předsedající, tady zaznělo všechno, co mělo zaznít pro to, abychom představili předkládanou novelu. Zároveň zaznělo i to, že jsme hledali v garančním výboru cestu, jak ošetřit případ, kdy se bytová družstva zavázala k úvěrům a k jejich splácení a v režimu odloženého vzniku společenství vlastníků by mohlo dojít například i k jejich insolvenci a neschopnosti úvěry splácat.

V podrobné rozpravě potom představím celkem tři pozměňovací návrhy. Jeden, který vzešel z jednání garančního výboru. Další, nejaktuльнější, který pravděpodobně nejlépe řeší ten představený problém. A ještě jeden, který se týká účinnosti celé té novely.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Martinu Kupkovi za jeho zpravodajskou zprávu. Požádám o zpravodajskou zprávu pana poslance Marka Benda za ústavněprávní výbor. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánoné, já budu stručný. Ústavněprávní výbor o věci diskutoval poměrně důkladně, ale na závěr doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala původní vládní návrh zákona bez jakýchkoliv změn a doplnění. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Marku Bendovi za zpravodajskou zprávu ústavněprávního výboru a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám ale žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. V tom případě asi není zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Budeme se tedy zabývat rozpravou podrobnou, kterou zahajuji. Připomínám, že pozměňovací návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny.

Hlásí se pan zpravodaj Kupka, který své vystoupení avizoval. Máte slovo v podrobné rozpravě, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Dovolují si tedy načíst tři pozměňovací návrhy. Ten první je v systému veden pod číslem 794 a řeší nabýtí účinnosti, které se podle tohoto pozměňovacího návrhu vztahuje k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

Dále si dovoluji načíst a přihlásit se k pozměňovacímu návrhu číslo 795 v systému, který zmíněnou mezeru v případě odloženého vzniku společenství vlastníků řeší převodem závazků na budoucí subjekt, jak o tom jednal právě garanční výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

A konečně si dovoluji načíst poslední pozměňovací návrh, nejnovější, vedený v systému pod číslem 797, který se s tím zmíněným problémem vypořádává tak, že tam, kde opravdu jde o ještě nesplacený závazek na straně správců bytových družstev, tak se na ně právě ten institut odloženého vzniku nevztahuje do doby, než buď splatí, nebo než tam jejich podíl klesne pod jednu čtvrtinu.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a ptám se, kdo dál v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Paní ministryně? Není tomu tak. Pane zpravodaji? Není tomu tak. Kolega Benda? Také ne. Mohu tedy ukončit i druhé čtení tohoto návrhu, protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli ve druhém čtení hlasovat. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajům a končím tento bod.

Pokračovat budeme bodem

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb.,
o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 57/ - druhé čtení**

U stolku zpravodajů vítám pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Pan zpravodaj Dominik Feri je také u stolku zpravodajů. Ještě konstatuji, že jsme návrh

v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 57/1.

Nyní požádám, aby z pověření vlády předložený návrh zákona ministr spravedlnosti Robert Pelikán uvedl. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás nebudu dlouho unavovat. Jedná se o poměrně jednoduchou transpoziční novelu, kterou chceme do našeho právního řádu implementovat směrnicí o evropském vyšetřovacím příkazu. Ta je už poměrně stará, je z 3. dubna 2014 a bohužel i implementační lhůta už uplynula, a to dne 22. května 2017, takže slavíme první výročí prodlení, čehož už si také všimla Evropská komise. Není to úplně způsobeno liknavostí Ministerstva spravedlnosti. Ten návrh byl již v minulém volebním období předložen Poslanecké sněmovně, bohužel na něj tehdy nedošlo, takže jej tu máme nyní znovu.

Pokud jsem informován, tak projednávání ve výborech proběhlo bez větších zádrheli. O tom se asi ještě zmíní kolega zpravodaj. Za mě podpora toho pozměňovacího návrhu, který zatím byl předložen, prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti České republiky. Žádám zpravodaje pro druhé čtení pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl zpravodajskou zprávu a informoval nás o projednání ve výboru. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, sněmovní tisk 57 projednal ústavněprávní výbor na svém jednání dne 28. března a doporučuje Sněmovně schválit návrh ve znění pozměňovacího návrhu, který z ústavněprávního výboru vzešel. Ten vám byl rozesán 5. dubna pod číslem 57/1. Myslím, že už to uvedl dostatečně pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za předloženou zpravodajskou zprávu a otevíram obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. O závěrečná slova v tom případě asi nebude zájem. Mohu tedy otevřít rozpravu podrobnou, do které také nemám žádnou přihlášku. Vidím přihlášku, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Podle § 95 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny si dovoluji navrhnut zkrácení lhůty pro zahájení třetího čtení návrhu zákona ze 14 na 7 dnů. Důvodem tohoto návrhu je skutečnost, že implementační lhůta pro provedení směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech uplynula již 22. května 2017 a Česká republika je jedním z posledních států, které to nemají přijato. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sadovskému. Jde o návrh na zkrácení lhůty podle § 95, o kterém můžeme hlasovat po skončení podrobné rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí dále do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím.

Máme před sebou jedno procedurální hlasování, a to o zkrácení lhůty pro třetí čtení. Já ještě zagonzuji, abych přivolal kolegy a kolegyně z předsály. Rozhodneme v hlasování číslo dvacet dva. Odhlásím vás všechny a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájím hlasování.

Zahájil jsem hlasování číslo 22 a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 22, z přítomných 149 pro 115, proti 17. Návrh byl přijat a lhůta pro projednání ve třetím čtení byla zkrácena.

Děkuji panu ministrovci, děkuji panu zpravodajci a končím bod číslo 14.

Pokračovat budeme bodem

15.

Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 66/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně financí Alenu Schillerovou, která už jde ke stolku zpravodajů. Já požádám kolegu Skopečka, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem tohoto tisku. Připomínám, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Jiný výbor nebyl určen. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 66/1.

Nyní tedy požádám paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby tisk 66 uvedla. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pány. Dovolte mi, abych uvedla návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky Mezinárodnímu měnovému fondu.

Vláda v srpnu minulého roku rozhodla, že Česká republika vyhoví žádosti Mezinárodního měnového fondu o poskytnutí nové bilaterální zápůjčky, jejímž účelem má být zajištění dostatečné likvidity Mezinárodního měnového fondu v případě nepředvídatelných událostí. Ministerstvo financí navrhlo poskytnout zápůjčku ve výši 1,5 mld. eur z devizových rezerv České národní banky ve stejné výši, jako byla předchozí zápůjčka z roku 2013.

Česká republika doposud poskytla Mezinárodnímu měnovému fondu dvě půjčky, resp. záplýčky, v celkové výši 2,53 mld. eur, přičemž obě byly zajištěny státní zárukou podle zvláštního zákona č. 216/2013 Sb. První půjčka poskytnutá v roce 2010 byla zcela splacena v roce 2016, druhá půjčka z roku 2013 nebyla v průběhu celého období ze strany Mezinárodního měnového fondu čerpána a dle dohody její platnost skončila v srpnu 2017.

Zákon o rozpočtových pravidlech v § 73 opravňuje s účinností od 1. ledna 2001 Českou republiku poskytovat státní záruky pouze na základě zvláštního zákona. Záruka za záplýčku Mezinárodního měnového fondu bude činit 1,5 mld. eur. V rozpočtových pravidlech je také zakotvena povinnost dlužníka zaplatit do státního rozpočtu půl procenta ze zaručené částky. Je nereálné, abychom tuto úplatu požadovali po Mezinárodním měnovém fondu, proto se v návrhu speciálního zákona o státní záruce tato úplata nepožaduje.

Dovoluj si ještě upozornit, že nová smlouva o poskytnutí bilaterální půjčky mezi Českou národní bankou a Mezinárodním měnovým fondem již byla uzavřena ve Washingtonu v říjnu minulého roku v rámci výročních zasedání Mezinárodního měnového fondu. Smlouva však vstoupí v platnost až po vstupu v platnost zákona o státní záruce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuju paní ministryni financí Aleně Schillerové a poždám pana kolegu Skopečka, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Nebudu opakovat to, co řekla paní ministryně. Podstatu toho zákona postihla velmi dobře. Já jenom připomenu, že tisk byl rozeslán poslancům 25. ledna, rozpočtový výbor projednal tento návrh zákona 25. dubna a přijal usnesení, že doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republice na zajištění záplýčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond schválila bez připomínek, a zmocnil mě k tomu, abych informoval o tomto Poslaneckou sněmovnu. Jinak nezaznamenal jsem žádné pozměňující návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy mohu ukončit. Zahájíme rozpravu podrobnou, do které také nemám zatím žádnou přihlášku, ale ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Pane zpravodaji? Není tomu tak, mohu tedy bod č. 15 ukončit. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji.

Pokračovat budeme bodem

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti instituci zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - druhé čtení

Paní ministryně financí je opět připravena. Požádám ji, aby zaujala místo u stolku zpravodajů, a o totéž požádám zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jana Řehounka, aby také byl u stolku zpravodajů. Připomínám, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání v rozpočtovém výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 67/1.

Paní ministryně si ani nemusí sedat, protože může rovnou z pověření vlády tisk uvést. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, dovolte, abych v návaznosti na druhé čtení sněmovního tisku a jeho následné projednání v garančním rozpočtovém výboru stručně shrnula hlavní cíle a obsah předkládaného zákona.

Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění představuje transpoziční normu, kterou se do našeho právního rádu implementuje evropská směrnice o distribuci pojištění. Návrh zákona však také obsahuje prvky národní úpravy, která reaguje na některé specifické problémy tuzemského pojištěního trhu, a jejichž společným cílem je ochrana spotřebitele. Těmito problémy jsou zejména poškozování klientů při sjednávání životního pojištění, problém nízké odborné kvalifikace distributorů pojištění a značně omezených současných dohledových nástrojů České národní banky coby příslušného orgánu dohledu.

Jádro zvýšení ochrany spotřebitele při sjednávání pojistných produktů spočívá především v posílení odpovědnosti pojišťoven a pojišťovacích zprostředkovatelů za kvalitu jejich distribuční sítě a dále v důrazu na to, aby byl klient srozumitelně a transparentně informován o podstatných aspektech pojištění, které je mu nabízeno. To se týká především prodeje investičního životního pojištění, což je produkt, se kterým bývá nejvíce spojován problém tzv. přepojištění. Proto zde zavádíme standardizovaný formulář, který by měl klientům umožnit se v nabídках pojištění snáze zorientovat a vyhodnotit si lépe výhodnost daného pojistného produktu. Zákon dále zavede nový standard odborné způsobilosti prodejců pojištění. Zatímco stávající systém požadavku na odbornost distributorů pojištění je postaven na formálním ověřování teoretických znalostí ze všech pojistných odvětví, nový zákon oproti tomu zdůrazňuje potřebu spíše hloubky než šíře potřebných znalostí a dále též souvisejících praktických dovedností, které jsou nezbytné pro kvalifikované jednání se zákazníkem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryně financí Aleně Schillerové a požádám zpravodaje Jana Řehounka, aby přednesl zpravodajskou zprávu, informoval nás o projednání ve výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já už nebudu opakovat to, co tady zaznělo od navrhovatelky, paní ministryně, já bych

vás tady rád seznámil s usnesením rozpočtového výboru ze dne 25. dubna 2018 týkajícím se sněmovního tisku 67.

Po úvodním slově náměstkyň ministryně financí Lenky Dupákové, zpravodajské zprávě poslance Jana Řehounka přednesené v zastoupení poslancem Pavlem Juřičkem a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 67, schválila bez připomínek;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Já bych tady rád zároveň řekl, že k tomuto zákonu byl podán jeden pozměňující návrh mojí osobou, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevíram obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. A pokud není zájem o závěrečná slova, tak samozřejmě otevřu rozpravu podrobnou, do které je přihlášen pan zpravodaj Řehounek. V tom případě vy máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji. Já bych tady rád načetl pozměňující návrh, který je uveden v systému pod číslem 783. Ten pozměňující návrh zní takto, že v článku III Účinnost zní takto: "Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení."

Jako odůvodnění zde uvádí to, že pozměňující návrh pouze upravuje účinnost na základě skutečnosti, že návrh zákona nebude schválen do doby původně navržené účinnosti, která odrážela transpoziční povinnost, a tudíž je nutné ustanovení upravit. Navrhuje se nově účinnost dnem vyhlášení, a to z důvodu, abychom zbytečně neprodlužovali dobu, kdy Česká republika právě neplní transpoziční povinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci za jeho vystoupení. A nyní tedy se ptám, kdo další do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, a tedy podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je ted' zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Pane zpravodaji? Není tomu tak, takže v tom případě mohu ukončit druhé čtení, protože žádný návrh, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení, nepadl. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím pod číslo 16.

Budeme pokračovat, a to bodem

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk 79/ - druhé čtení)

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán, který je u stolu zpravodajů. Pan zpravodaj ústavněprávního výboru Zdeněk Ondráček je také na místě zpravodajů. Já jenom konstatuji, že jsme návrh v prvním čtení přikázali právě ústavněprávnímu výboru jako garančnímu a usnesení výboru máte doručeno jako sněmovní tisk 79/1 a záznam výboru byl doručen jako sněmovní tisk 79/2.

Nyní požadám pana ministra, aby ho uvedl.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaný návrh zákona je soubornou novelizací trestního zákoníku, která má za primární cíl upravit naše trestní právo tak, aby odpovídalo našim již přijatým nebo přijímaným mezinárodním závazkům. Čili v první řadě odstraňuje legislativní nedostatky zjištěné takzvaným Moneyvalem – Výborem expertů pro hodnocení opatření proti praní špinavých peněz a financování terorismu. To jsou změny týkající se trestních činů v oblasti praní špinavých peněz. Dále jde o nezbytné změny trestních předpisů potřebné k ratifikaci Istanbulské úmluvy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí. Dále jde o plnou implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2017/541 o boji proti terorismu a konečně o plnou implementaci závazků vyplývajících z úmluvy Rady Evropy o počítáčové kriminalitě.

V dosavadním projednávání většina těch bodů nevzbudila zásadní kontroverzii, uvidíme, zda se dnes rozběhne nějaká diskuze, s jednou výjimkou a tou je zavedení trestního činu maření spravedlnosti, jehož cílem je chránit trestní řízení před snahou některých obhájců uvádět soud v omyl pomocí vědomě falešných důkazů, jako jsou zejména falešné nebo nepravdivé znalecké posudky nebo jinak zfalšované listiny. Tam věřím, že se nám podařilo, i ve spolupráci s paní profesorkou Válkovou, upravit to znění tak, abychom se vyhnuli určitým obavám z nadužívání této nově zaváděné skutkové podstaty, a věřím, že nyní již to takový problém činit nebude. Ale uvidíme v diskuzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi a požadám zpravodaje ústavněprávního výboru pana Zdeňka Ondráčka, aby nás informoval o projednávání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, ústavněprávní výbor se daným materiélem zabýval na své 13. a 18. schůzi, ale na své 18. schůzi nepřijal usnesení, ale byl pouze vysloven souhlas

s připomínkami poslanců a poslankyň, které byly předneseny na ústavněprávním výboru. Jednalo se konkrétně o pozměňovací návrh paní profesorky Heleny Válkové, o kterém se zmiňoval pan ministr, a pana poslance Marka Bendy a také legislativně technické úpravy, které si osvojil v ústavněprávním výboru zpravodaj, viz záznam ústavněprávního výboru, který je veden jako sněmovní tisk 79/2.

Vzhledem k tomu, že připomínky, se kterými ústavněprávní výbor vyslovil svůj souhlas, nebyly přijaty v usnesení, nemůžeme tento materiál pokládat za materiál schválený ústavněprávním výborem a předložit ho jako usnesení ústavněprávního výboru. Proto jsme se po dohodě s legislativou a s ústavněprávním výborem dohodli a všechny zmíněné připomínky, s kterými vyslovil ústavněprávní výbor svůj souhlas – a znova opakuji, jsou to připomínky, které přednesla paní profesorka Helena Válková, a v tom sněmovním tisku 79/2, v záznamu, je máte uvedeny pod bodem 1 a 3. Poté jsou to ty legislativně technické úpravy, které si osvojil zpravodaj, tedy já. Jsou uvedeny v tom sněmovním tisku 79/2 jako bod 2 a také body 4 a 5. A v poslední řadě to jsou připomínky, které přednesl pan poslanec Marek Benda, s nimiž ústavněprávní výbor vyslovil souhlas, a to jsou připomínky, které jsou uvedeny v bodech 6 a 7. Všechny tyto připomínky jsem tedy po dohodě s legislativou uložil do sněmovního systému jako sněmovní dokument 786 a v podrobné rozpravě se potom k nim přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za hospodářskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Nyní jsou přihlášení dva poslanci. Nejdříve pan poslanec Jan Chvojka, poté pan poslanec Marek Benda. Požádám tedy pana poslance Jana Chvojku o jeho vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. On už to vlastně zmínil pan ministr a pan zpravodaj. Ten trestní zákoník se projednával na půdě ústavněprávního výboru docela dlouho a nebyl tam žádný problém až právě na ta ustanovení, která souvisí s tím novým trestním činem podle § 347a, mření spravedlnosti. Já jsem toho názoru, že po proběhlé odborné diskuzi na půdě ústavněprávního výboru, ale i na kulatém stole, který byl svolán na základě podnětu členů ústavněprávního výboru, nebyl vznesen jediný argument, který by odůvodňoval rozšíření trestní represe mimo takzvané účastenství trestného činu do roviny svádění k němu. Svádění je považováno za nezbytné trestat tam, kde hlavní skutek trestný není, to znamená například svádění k přerušení těhotenství nebo k toxikomanii a podobně.

Navržená úprava podle mě navíc není dostatečně určitá na to, aby umožňovala pouze jeden jediný výklad a aby bylo možné stejně jednoznačně předejít jejimu zneužití. Odborná diskuze – a to je na tom právě to zásadní, že jde o odbornou diskuzi – se přitom jednoznačně příklonila k závěru, že navržené ustanovení je nutné přepracovat, v jeho základu pak především zpřesnit a lépe zakotvit do systematiky trestního zákoníku. Tomu výrazně napomohl pozměňovací návrh přijatý ústavněprávním výborem, avšak nikoliv důsledně, podle mého názoru. Proto si

dovoluji předložit pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím ještě v podrobné rozpravě.

Ten pozměňovací návrh má tři body.

V části první článku I v dosavadním bodě 42 se v § 347a odst. 1 za slovo "kterém" vkládají slova "prohlásí, že je pravý, ač".

Část druhá – v části první článku I v dosavadním bodě 42 se v § 347a odst. 2 vypouští a dosavadní odstavce č. 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

A část třetí – v části druhé se v bodě 8 slova "maření spravedlnosti podle § 347a odst. 3 a 4 trestního zákoníku" vypouštějí.

Děkuji a k návrhu se přihlásím ještě v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Chvojkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Ondřeje Benešíka. Požádám o strpení kolegu Bendu. Faktická poznámka, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom velmi stručně. Zaznělo tady slovní spojení Istanbulská úmluva. Jak jistě víte, KDU-ČSL je proti ratifikaci této úmluvy, nicméně je proti (pro?) zpřísňení a zpřesnění paragrafů, které potírají násilí na ženách. Já si myslím, že toto je přesně ta cesta. My nemusíme přijímat Istanbulskou úmluvu jako celkovou, jako tu smlouvu, která obsahuje pozitivní, ale také velmi nebezpečné a negativní ustanovení, ale můžeme náš právní řád zpřísňovat a skutečně efektivně bojovat proti násilí na ženách a komkoliv jiném i bez toho, aniž bychom ji museli přijmout.

Takže v tom kontextu, že zaznělo, že se přichystáme na její ratifikaci, záleží na Poslanecké sněmovně, Senátu a prezidentovi, jestli ji budeme ratifikovat. My jsme jako strana zásadně proti, nicméně jsme pro to, abychom i dobré věci, které budou zpřesňovat a zpřísňovat násilí na komkoliv včetně na ženách, implementovali tímto způsobem, to znamená úpravou našeho stávajícího právního řádu zpřísňováním a zpřesňováním, nikoliv ratifikací úmluvy, která obsahuje i nebezpečné a škodlivé záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní tedy pan poslanec Marek Benda v řádné přihlášce v obecné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové, nejprve využiji toho, že tady stojím u toho řečnického pultu, k nekonečným diskusím o faktických poznámkách, kde například v tuto chvíli měl pan předsedající krásnou možnost odebrat slovo mému předřečníkovi, protože nereagoval na průběh rozpravy, ale na to, co zaznělo v úvodním slově pana ministra, a uplatňoval k tomu věcné stanovisko. Protože si tady tak často říkáme, jak bychom ty faktické poznámky neměli zneužívat, tak ono by možná stačilo, kdyby předsedající

byli na nás občas trochu přísnější a požadovali dodržování zákona o jednacím řádu, a pak bychom se nepředbíhali s různými vstupy, faktickými poznámkami.

Já jsem se ale přihlásil, abych k tomuto návrhu zákona uplatnil některé věcné argumenty a současně přišel s jedním procedurálním návrhem, který řeknu rovnou na začátku, aby byla možnost se sejít. Navrhují, abychom na konci obecné rozpravy rozhodli o tom, že tento návrh zákona vrátíme ústavněprávnímu výboru k novému projednání. Myslím si, že se bohužel nepodařilo nalézt dostatečně rozumné a vyvážené stanovisko v té nejcitlivější věci, kterou je právě ono vznešeně nazvané maření spravedlnosti, které sice vypadá, že by potenciálně mohlo vést k tomu, že budeme stíhat trestné činy předkládání nepravdivých důkazů, nepravdivého tvrzení před soudem, současně ale – a ústavněprávní výbor na to dělal poměrně rozsáhlý kulatý stůl, na kterém byli zástupci všech právních stavů a profesí, a musím říci, že (k) maření spravedlnosti v podobě předložené Ministerstvem spravedlnosti se hlásili pouze státní zástupci, no tam se nedivím, pro ty je to vitaný způsob boje proti svým oponentům, ať už advokátem, nebo těm stíhaným, a jeden ze soudců Nejvyššího soudu. Všichni ostatní vyslovovali nad zněním, včetně představitelů Nejvyššího soudu, advokacie a dalších, vyslovovali velké pochybnosti, jestli je rozumné v této podobě implementovat to, co se vznešeně nazývá maření spravedlnosti. Jestli to v řadě případů nepovede k fakticitě toho, že dojde k prodloužení těch procesů, zejména civilních procesů. Protože si představme civilní proces, do kterého bude vnesena pochybnost o tom, jestli některý z předložených důkazů, který tam byl předložen, není falešný nebo nenaplňuje tuhle skutkovou podstatu. Dosposavad platilo, že samozřejmě soud byl schopen rozhodnout o tom, jestli ten důkaz pokládá za správný, nebo nesprávný, ale civilní soud nemůže rozhodnout o tom, jak dopadne trestní řízení.

Prostě se domnívám, že to je velmi komplikovaná otázka. Já případně navrhnu, abychom to celé vypustili a vrátili se k tomu někdy v budoucnu, protože si nemyslím, že to je věc, která v žádném případě spěchá. Ale pokud chceme věc projednat, tak si myslím, že projednání, které skončilo na ústavněprávním výboru, bohužel nedostatečně reflektovalo všechny námitky, které zazněly z řad odborné veřejnosti, nedostatečně reflektovalo obavy i advokátů, které – zcela otevřeně říkám, tam ty obavy panují a existují, jestli v takové situaci není tím, kdo předkládá soudu, jakémukoliv soudu předkládá důkaz, který dává ať už obviněný, nebo účastník řízení, tak ten, kdo ho předkládá soudu je fakticky ten advokát. Bude muset advokát před každým předložením důkazu položit otázku svému klientovi: můžete mi podepsat, že mi dáváte pravý důkaz? Nebo mu hrozí, že v některých situacích bude obviněn, respektive bude proti němu zahájeno trestní stíhání? Myslím si, že tam prostě bohužel těch komplikací je příliš mnoho. Těch případů, které by to mohlo vyřešit, je intenzivně málo. Pan ministr tady zmíňoval znalecké posudky, ale nepravdivý znalecký posudek už je dneska trestním činem.

Navíc zůstává samozřejmě problém také s možností práva na obhajobu, kde se sice řeklo, změna, kterou přinesla paní poslankyně Válková, říká, že se musí jednat o listinný důkaz, ale typicky právo na obhajobu, kde mám právo, a zatím se to vždycky tak respektovalo – pokud se snažím dokázat, že nemám být za takový trestný čin, ze kterého jsem viněn, odsouzen, tak mám právo soudu i lhát. Soud mi musí bez vší pochybnosti prokázat, že já jsem viníkem. Můžu říkat: já jsem tam v těch pět

hodin, kdy tu paní zapíchli, nebyl. Ale už když předložím svůj diár, ve kterém budu mít napsáno "v pět hodin byl na poliklinice" a ukáže se později, že ten diár jsem si vyrobil až poté, co se skutek stal, tak možná mě osvobodí za zapichnutí té paní, ale obviní mě z předložení falešného důkazu a maření spravedlnosti.

Prostě se domnívám, že to je velká komplikace. Nechci to vyhodit úplně celé, ale navrhují, abychom se na konci obecné rozpravy – protože jinak přednesu své návrhy v podrobné rozpravě – hlasováním rozhodli o tom, že vracíme návrh zákona ústavněprávnímu výboru k novému projednání, aby se zejména tato pasáž dala doladit a dala upravit. Pokud by se tak nestalo, tak jenom avizují, že kromě návrhů týkajících se maření spravedlnosti přednesu ještě jeden návrh, a to k té části možnosti beztrestnosti v případě nabízení nebo poskytnutí úplatku. Jedná se zase o věc, která byla v této Sněmovně projednávána před dvěma lety. Ministerstvo spravedlnosti přineslo tento návrh již v roce 2016, na návrh tehdejšího předsedy ústavněprávního výboru, pana kolegy Tejce, bylo to poskytnutí úplatku vypuštěno, protože pokládáme v takové situaci beztrestnost za nesprávnou, a dokonce s otazníkem, jestli ne v rozporu s našimi mezinárodními závazky. Myslím si, že je to zase věc, kterou bychom měli ještě zvážit, jestli se znova chceme vracet do něčeho, co jsme tady před časem rozhodovali.

Tolik aspoň stručně v tuto chvíli a prosím, aby se pak na závěr obecné rozpravy o mé návrhu hlasovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. I tu výtku přijímám. Je pravda, že jsem měl vzít slovo panu kolegovi Benešíkovi, protože to bylo věcné vystoupení, nikoliv reakce na vystoupení.

Nyní s řádnou přihláškou pan kolega Petr Sadovský a samozřejmě na konci obecné rozpravy ten návrh eviduji. Pan zpravodaj jistě taky. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Kolegyně, kolegové, já si dovoluji předložit pozměňovací návrh, který v podstatě jenom prodlužuje promlčecí dobu u činů spočívajících v sexuálním násilí, nuceném šnátku, mrzačení ženských pohlavních orgánů, násilném přerušení těhotenství či násilné sterilizaci tak, aby bylo možné zahájit trestní řízení i poté, co oběť dosáhne zletilosti. Jde o to, že trestní řízení může začít až poté, co oběť dosáhne osmnácti let. K tomuto pozměňovacímu návrhu, který je načten pod číslem 543, se poté i přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Sadovskému za vystoupení v obecné rozpravě a ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Pokud nikdo, obecnou rozpravu... Dobре, pan kolega Michálek v obecné rozpravě.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Abych vyvážil tu lobby advokátů, tak jsem se chtěl jenom zamyslet nad tím, jak je možné, že advokáti vystupují ve veřejném prostoru a v návaznosti na to, že říkají, že obvinění má právo lhát, v podstatě někteří z nich dokonce i říkají, že mají právo přednášet zfalšované důkazy.

To mi přijde, že už je úplně za hranou a že žije úplně v nějaké zlaté kleci, mimo reálný svět. Takže tohleto se mi hrubě nelibí. V zásadě podporuji ten návrh, jak ho předkládá Ministerstvo spravedlnosti, a nesouhlasím ani s tím vrácením do ústavněprávního výboru, protože ústavněprávní výbor se k tomu ostatně neusnesl, takže asi nejde úplně očekávat, že když to tam vrátíme, tak že se tím něco vyřeší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě se ptám, jestli někdo v obecné rozpravě. Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se s dovolením ještě také vyjádřím k vystoupení mého milého pana kolegy Bendy. Nepodporuji samozřejmě vrácení do ústavněprávního výboru. Myslím si, že ústavněprávní výbor skutečně tuto problematiku velmi extenzivně diskutoval, i tam vznikl, nebo byl společně vypracován ten pozměnovací návrh, který reaguje na některé ty námitky, a v tom zbytku už si myslím, že to je věc, kterou dokáže tato ctihoná Sněmovna rozhodnout svým hlasováním, a další diskuse v ústavněprávním výboru by k tomu ničeho dalšího nepřinesla.

Také se domnívám, že od toho, že obviněný je oprávněn v soudním řízení, nebo vůbec v trestním řízení lhát, bychom neměli derivovat další odchylky od obecné povinnosti v soudním řízení hovořit pravdu a nesnažit se uvádět soud v omyl, protože je logické, že je-li někomu umožněno v soudním řízení soud uvádět v omyl, snížuje to pravděpodobnost spravedlivého výsledku a nalezení spravedlnosti.

Musím zde připomenout, proč vlastně má obviněný nebo později obžalovaný to nikým nezpochybňované právo lhát. Ono to totiž není samostatné právo, ale už je to právo derivované, odvozené z jiného jeho práva, a to je práva, nebo zákaz sebeobviňování, tedy z dobrých důvodů nikdo nesmí být nucen, aby jakkoli přispíval ke svému odsouzení, aby sám sebe obviňoval nebo jinak napomáhal tomu, že bude usvědčen. A pochopitelně, pokud zároveň tíží obžalovaného povinnost mluvit pravdu, tak jaksi obratnou otázkou ho lze donutit i k tomu sebeobvinění. Protože já se ho zeptám takovým způsobem, že on je nucen bud' lhát, čímž by se dopouštěl v tu chvíli nějakého jiného trestného činu, anebo přiznat, že se něčeho dopustil. Takže my tam to právo lhát máme z tohoto důvodu, aby se ten člověk nemohl sám obviňovat.

Při předkládání důkazů, a já podporuji opravdu ten pozměnovací návrh, který to zpřesňuje na listinné důkazy, nic takového samozřejmě nehrozí. Jak můj ctěný kolega měl docela pěkný příklad o tom, že budeme zjišťovat, zda někdo někde byl, a tedy skutečně mu musíme umožnit, aby on říkal, že byl někde jinde, aby říkal, že vůbec v ten den neexistoval nebo já nevím co. Ale proč bychom mu měli přiznávat právo, aby dodal soudu zfalšovaný důkaz o tom, že byl někde jinde? K čemu by to bylo dobré? Proč bychom mu měli přiznávat právo, aby se beztrestně pokoušel uvést ten soud v omyl tím, že přinese později vyhotovený diář nebo doplněný, pozměněný diář, a bude ho ukazovat a bude říkat: Z tohoto, soude, vyvod', že já mám pravdu, když říkám, že jsem tam nebyl. To ničemu nepomáhá. A my to bohužel skutečně v malém

procentu sporů, ale v těch významných sporech, často vídáme v těch řízeních častěji a častěji a myslím, že hledání spravedlnosti to opravdu velice poškozuje a že si možnost nalezení spravedlnosti u soudu trestněprávní ochranu v této podobě zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo panu ministrovi. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Máme před sebou jedno hlasování, které je ve druhém čtení po obecné rozpravě, a to je návrh na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání podle § 93 odst. 2. Odhlásím vás všechny, zagonguji, abych přivolal zájemce o toto rozhodnutí. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat podle jednacího řádu o vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. Posečkám, až se ustálí počet přihlášených...

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 23, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 23. Z přítomných 151 poslanců pro 58, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat, a to rozpravou podrobnou, do které mám zatím tři přihlášené. První přihlášený je pan poslanec Jan Chvojka. Samozřejmě žádám sněmovnu o klid, aby pan kolega Chvojka mohl svůj pozměňovací návrh v podrobné rozpravě uvést a odůvodnit. Prosím o klid. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, kdy jsem odůvodnil svůj pozměňovací návrh, tak se k němu nyní v podrobné rozpravě hlásím, je zaevidován v systému pod číslem 790. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček v podrobné rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane předsedající, já jsem v obecné rozpravě také zmínil, jak vznikl sněmovní dokument 786, na který se tedy odkazuju, že je vložen do systému, takže 786, sněmovní dokument.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní pan poslanec Marek Benda, poté pan poslanec Sadovský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane ministro, vážené dámy, vážení pánoné, chtěl bych uplatnit tří pozměňovací návrhy. Jeden máte pod sněmovním tiskem 769, kde prosím, ale jenom chyba, platí jenom body 1 a 2, ten bod 3 tam zůstal omylem. Tak 769, body 1 a 2. Jedná se o vypuštění maření spravedlnosti. Pokusil jsem se to zdůvodnit v obecné rozpravě a zřejmě vám to budu zdůrazňovat ještě ve třetím čtení, abyste pochopili, o jak velký problém se potenciálně jedná.

Druhý sněmovní dokument je pod tiskem 770, který se týká nestíhání osob, které poskytly úplatek, což pokládám za opravdu nemravné. Také jsem o tom mluvil v obecné rozpravně.

A třetí sněmovní dokument je pod sněmovním tiskem 781. Tam se obávám, že jsem téměř shodný s panem kolegou Chvojkou, ale týká se, pokud by zůstalo maření spravedlnosti, tak aby tam nebylo alespoň to svádění, které pokládáme opravdu za velmi nebezpečné, zejména za situace, kdy se nestane žádný trestný čin, ale samotné svádění trestným činem bude.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní pan poslanec Sadovský v podrobné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Kolegyně, kolegové, jak jsem zde odůvodnil v obecné rozpravě, tak i já bych se chtěl, jak bylo avizováno, přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 543. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Sadovskému. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím.

Žádný návrh, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení, nepadl a můžeme se tedy zeptat, jestli je zájem o závěrečné slovo po podrobné rozpravě. Pane ministře? Závěrečné slovo po podrobné – není tomu tak. Pan zpravodaj také ne. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji zpravodaji, děkuji ministrovi.

A budeme pokračovat. Tentokrát jde o

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - druhé čtení

Paní ministryně financí Alena Schillerová je připravena. Požádám pana poslance Jiřího Dolejše – který tady ale není, ten je omluven, takže ho nahradí ve druhém čtení paní předsedkyně rozpočtového výboru a to hlasovat nemusíme, pokud nikdo nic nenamítá. Také zaujala místo u stolku zpravodajů. Konstatuji, že návrh v prvném čtení byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 93/1.

A nyní tedy požádám paní ministryni financí, aby z pověření vlády tento tisk uvedla. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, předkládám vám k projednání vládní návrh novely zákona o dluhopisech a některých dalších zákonů.

Jak už jsem vysvětlila v prvním čtení, důvodem předložení návrhu je snaha odstranit nedostatky ve stávající právní úpravě hypotečních zástavních listů a upravit některé další nedostatky dluhopisového práva, na které upozornila praxe. Hypoteční zástavní listy jsou cenné papíry, které smějí emitovat pouze banky. Jedná se o dluhopisy, které jsou kryty pohledávkami z hypotečních úvěrů, proto se někdy také obecněji hovoří o krytých dluhopisech. Z pohledu investorů se jedná o nadprůměrně bezpečné cenné papíry a z pohledu jejich emitenta, tedy banky, představují snadný způsob, jak získat finanční prostředky pro poskytování hypotečních úvěrů za výhodných podmínek. Naši snahou je především zatraktivnění emise hypotečních zástavních listů pro investory.

V současné době legislativní podobě hypotečních zástavních listů chybí zásadní instituty, které jsou v jiných právních rádech vyspělých států západní Evropy obvyklé, což způsobuje negativní hodnocení právního rámce pro hypoteční zástavní listy ze strany ratingových agentur a vede následně k nižší atraktivitě a nižší konkurenceschopnosti České republiky v této oblasti.

Ve stávající právní úpravě byly identifikovány dva zásadní nedostatky, které tato novela odstraňuje. Jedná se předně o nejasný rozsah a režim hypoteční podstaty podle insolvenčního zákona, tedy o rozsah aktiv, která budou náležet do hypoteční podstaty, zejména ve vztahu ke splátkám hypotečních úvěrů po prohlášení konkurzu. A dále se jedná o problematiku automatického zesplatnění závazků z hypotečních zástavních listů v případě prohlášení konkurzu na majetek emitenta, tzv. akcelerace.

Novela ve snaze odstranit výše uvedené nedostatky současné právní úpravy staví najisto režim insolvenčního práva v souvislosti s krytými dluhopisy a výslovně vylučuje automatickou splatnost krytých dluhopisů v případě insolvenčního řízení a vylučuje kryté dluhopisy z majetkové podstaty. Novela dále do zákona o dluhopisech doplňuje úpravu tzv. agenta pro zajištění, což je osoba, která zastupuje zájmy vlastníků dluhopisů ve vztahu k zajištění, přičemž samotní vlastníci dluhopisů nejsou oprávněni sami jednat, a to ani v průběhu insolvenčního řízení a exekučního řízení. Dále se doplňuje úprava tzv. monitora krytých bloků, tedy osoby, která plní funkci jakéhosi dohlížitele a ve vztahu ke krytým dluhopisům kontroluje, jak emitent plní zákonné požadavky. Další změnou je zavedení institutu tzv. nuceného správce krytých bloků, což je jiná banka, jmenovaná do této funkce Českou národní bankou, která má za úkol zajistit správu majetku a dluhů souvisejících s krytými dluhopisy, je-li krytí dluhopisů či řádné splacení dluhů z krytých dluhopisů ohroženo. Předkládaná novela rovněž zavádí do zákona úpravu tzv. dluhopisů se záporným výnosem či povinně konvertibilních dluhopisů.

Předložený návrh zákona není transpoziční. Jedná se o národní legislativní úpravu, která však respektuje evropské právní předpisy a je plně v souladu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Při přípravě novely jsme vycházeli ze zkušeností evropských států s rozvinutým kapitálovým trhem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. Požádám předsedkyni rozpočtového výboru jako zpravodajku, aby nás informovala o jednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru ze 7. schůze ze dne 25. dubna 2018 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 93, druhé čtení.

Po úvodním slově náměstkyně ministryně financí, po zpravodajské zprávě poslance Dolejše a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 93, schválila ve znění následujícího pozměňovacího návrhu – tento návrh je v textu mnou zmíňovaného usnesení a vzhledem k jeho rozsáhlosti ho tady nebudu v tuto chvíli číst, ale máme ho písemně v usnesení rozpočtového výboru;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a budeme pokračovat obecnou rozpravou, kterou otevím. Prvním přihlášeným je pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já mám okrajovou záležitost, ale důležitou zas na druhou stranu. Mám tady pozměňovací návrh k problematice znovuzpoplatnění přijetí žádosti o akreditaci vzdělávacího programu podle § 108 odst. 3. Protože když se dělaly úpravy v zákonech, tak z toho v podstatě vypadl text: K přijetí žádosti o akreditaci vzdělávacího programu podle zákona o zaměstnanosti se požaduje v podstatě za každý vzdělávací program tisíc korun. Čili to je to jádro. Jde tedy o to doplnit do sazebníku správních poplatků, opětovně doplnit, výše zmíněný poplatek. Takže jsem tuto záležitost dal do pozměňovacího návrhu číslo 796. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi. A ptám se, kdo dál do obecné rozpravy.. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak.

Otevím tedy rozpravu podrobnou a v tom případě znova pan poslanec Karel Rais, který je přihlášený do podrobné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedo. Tak jak jsem inzeroval, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu číslo 796. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní zpravodajka se hlásí v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vzhledem k tomu, že tady není kolega Dolejš, tak se přihlašuji k jeho pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 777.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím. I podrobnou rozpravu končím. A protože není žádný návrh, který by byl hlasovatelný po druhém čtení, ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Paní ministryně také ne. V tom případě poděkuji paní zpravodajce a paní ministryni a končím tento bod. A než předám řízení schůze, jenom požádám paní ministryni, aby zůstala u stolku zpravodajů, protože i další bod je její.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý podvečer. Zahajují projednávání bodu

20.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb.,
o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu,
ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony
(sněmovní tisk 94/ - druhé čtení)**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede paní ministryně financí Alenu Schillerovou. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, který novelizuje zákon o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a zasahuje také do insolvenčního zákona a zákona o soudních poplatcích. Důvodem předložení návrhu zákona je upřesnit a doplnit některá již dříve implementovaná ustanovení evropské směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků. Zároveň jsou na základě zkušeností s dosavadním fungováním garančního systému finančního trhu korigovány některé aspekty jeho fungování. Tento sněmovní tisk byl již podrobněji představen v úvodu prvého čtení. Nyní bych tedy pouze zopakovala, že převážná většina navrhovaných změn je technického charakteru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 94/1. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Karel Rais, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. (Zpravodaj nemá vytíštěné usnesení. Chvilka čekání.) Pan zpravodaj má slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Tak my jsme projednali na rozpočtovém výboru vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu. A jestli se pamatuji na to usnesení, tak v podstatě vlastně...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane zpravodaji, já vám pomohu, tady je text toho usnesení. (Podává zpravodajovi usnesení přes vládní lavici.)

Poslanec Karel Rais: Tak jestli se dobře pamatuji, a předpokládám, že ano, tak rozpočtový výbor neměl k tomu žádné připomínky.

Po úvodním slově náměstkyně ministryně financí Dupákové, zpravodajské zprávě Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu zaprvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony, což je sněmovní tisk 94, schválila bez připomínek. A zadruhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevím obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy není nikdo přihlášen. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Ptám se paní ministryně a pana zpravodaje, zda je zájem o závěrečná slova. Není. Otevím podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy také není žádná přihláška a ani žádnou nevidím. Končím podrobnou rozpravu. Znovu se ptám na závěrečná slova po podrobné rozpravě. Také není zájem. Takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji projednávání bodu 21. Pardon. S přednostním právem pan předseda Bartošek, takže ještě nezahajuji.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že nás čeká novela zákona o důchodovém pojistění, což je téma poměrně zásadní s dopadem do státního rozpočtu, včetně toho, jakým způsobem hnutí ANO plánuje provést úpravy, a vzhledem k tomu, že zde není premiér a očekávali jsme, že diskuse se zúčastní premiér, protože to je zcela zásadní materiál, tak si za klub KDU-ČSL beru přestávku do 19.00.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Rozumím. Přestávka pro jednání klubu KDU-ČSL do 19.00, to znamená, že končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Jednání Poslanecké sněmovny bude pokračovat zítra v 9.00 ráno. Budeme se zabývat body z bloku třetích čtení a poté sněmovním tiskem číslo 76. Pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.36 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. května 2018
Přítomno: 192 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobrý den. Všechny vás tu vítám a zahajuji další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny.

Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Do záznamu – s náhradní kartou číslo 5 hlasuje pan kolega poslanec Mašek.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Dana Balcarová od 17.30 do 19.00 z pracovních důvodů, Marian Bojko ze zdravotních důvodů, Milan Hnilička od 12.30 do 15.00 z pracovních důvodů, Milan Chovanec z rodinných důvodů, Jan Chvojka do 13 hodin bez udání důvodu, Ivan Jáč od 16 hodin z rodinných důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Miroslav Kalousek do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Pavel Kováčik z pracovních důvodů, Věra Kovářová od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová do 12 hodin bez udání důvodu, Daniel Pawlas ze zdravotních důvodů, Markéta Pekarová Adamová ze zdravotních důvodů, Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se omlouvá Klára Dostálková z dopoledního jednání z pracovních důvodů – od 11 hodin doplňuje, Ilja Šmíd z důvodu zahraniční cesty, Dan Čok od 15.30 z důvodu zahraniční cesty.

Dodatečně ještě přišla omluva pana poslance Ondřeje Profanta, který se omlouvá mezi 9.00 a 10.00 z důvodu návštěvy lékaře.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty... okamžik... Jedná se o body 70, 71, 72, 73, 76, 83 a 88. Jedná se o sněmovní tisky 13, 48, 49, 91, 36, 66 a 94. Poté bychom pokračovali pevně zařazeným bodem 17, což je sněmovní tisk 76, druhé čtení. (Hluk v sále. Některí poslanci diskutují mimo lavice.)

Já vás poprosím, jestli byste se už v rámci možnosti mohli usadit na svých místech a ukončit diskusi.

Ve 12.30 máme pevně zařazené volební body 91, 92, 93, 94, 95, 96 a 97. Připomínám, že na 14.30 máme pevně zařazené body 2, 5, 40 a 28. Je to sněmovní tisk 47/6 zamítnutý Senátem, sněmovní tisk 90/1 vrácený Senátem, sněmovní tisky 132 a 87 – prvé čtení. Poté bychom se věnovali případně dalším bodům dle schváleného pořadu. Tak.

A je čas na vystoupení k případné změně pořadu schůže. Jako první se přihlásil pan poslanec Výborný, poté pan poslanec Farský. Prosím, máte slovo. Okamžik, nemáte slovo, nemáte zapnutý mikrofon. Můžete, děkuji.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, chtěl bych navrhnut u bodu č. 12 – je to druhé čtení návrhu zákona, který podalo Zastupitelstvo Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 54 – jeho pevné zařazení, a to na pátek ve 13 hodin. Tento týden pátek dvacátého... (Předsedající: Pátého.) pátkuji pěkně, 25. května ve 13 hodin.

Důvodem je to, aby mohl být přítomen zástupce předkladatele, který zde ve Sněmovně nesedí. Pan hejtman je na pracovní cestě ve Spojených státech amerických a pan náměstek by zde mohl v pátek ve 13 hodin být přítomen. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Farský. Zeptám se – pan poslanec Černohorský se hlásil k pořadu? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych obrátit vaši pozornost k zařazení dvou senátních bodů. Senátoři mají komplikované to, aby sem dobíhali na poslední chvíli. Naopak my je pak vyřazujeme z programu. Myslím si, že je to škoda. Jsou to dva body.

Jako první bych chtěl navrhnut bod č. 27, tisk č. 105. Týká se podmínek k získávání a uznavání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání. My jsme ho včera hlasovali po té přestávce, a jak jsem od mnoha kolegů slyšel, tak ho chtěli podpořit, ale protože to bylo součástí těch zmatků, které tady probíhaly, tak nakonec nebyl zařazen. Chtěl bych ho zařadit jako první bod na středu 30. května po polední přestávce, to znamená ve 14.30. A jako druhý po něm zařadit senátní návrh zákona týkající se Ústavního soudu. Je to tisk č. 30, bod č. 4 této schůze. Tedy pevně zařazení po bodu 27 – 30. května.

Já vám děkuji za podporu těchto dvou návrhů, které usnadní práci obou komor Parlamentu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pane poslanče, včera jsme hlasovali o některých vyřazeních, takže se nám aktuálně změnila čísla bodů. To znamená, ta nelékařská zdravotní povolání mají momentálně č. 29 – to jsme tam zařadili naopak. A ten druhý tedy bude č. 6. (Posl. Farský hovoří k předsedajícímu mimo mikrofon.) Ano, děkuji.

Pan poslanec Černohorský.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Rád bych navrhl vlastně pevné zařazení bodu č. 70, vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, na pátek na devět ráno. Odůvodnění je jednoduché. Bohužel náhle onemocněl zpravodaj a v tuto chvíli není nikdo, kdo by ji mohl zastoupit. Kdyby to bylo přeřazeno na pátek, tak paní předsedkyně výboru pro životní prostředí, pokud by se paní Pekarová neuzdravila, je schopna ji v pátek již zastoupit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vždy každé ráno nejprve ovšem je nárok na změnu pořadu. V 9.00 nevím, jestli je to nejšťastnější nápad, přesně na začátek schůze... Souhlasil jste, jako první bod. Děkuji.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Za náš klub – my téměř všechny návrhy, které tady zazněly, podpoříme, až na ten poslední, a to proto, protože kolegyně Fialová je připravena vzít roli zpravodaje tohoto třetího čtení. Takže já bych doporučoval, abychom to neměnili a nechali to tak, jak to je. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu schůze. Není-li tomu tak, tak se vypořádáme hlasováním s návrhy, které tu zazněly.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Výborného, který navrhuje, abychom tisk 54, to je ten zákon 500/2004, zařadili pevně na pátek ve 13.00.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 24, přihlášeno je 163 poslanců, pro 137, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat návrhy pana poslance Farského. Ptám se, zda bychom mohli hlasovat jedním hlasováním. Nebo chcete dvě oddělená hlasování? Jedná se o senátní návrhy. Nevidím zde nikoho, kdo by proti mému postupu namítl. Budeme tedy hlasovat jedním hlasováním.

Budeme hlasovat o zařazení bodu 29, sněmovní tisk 105, jako prvního bodu ve středu 30. 5. na 14.30, tedy první odpolední bod, a po něm by jako druhý bod byl zařazen bod číslo 6, sněmovní tisk 30.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je hlasování číslo 25. Přihlášeno je 166 poslanců, pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A konečně návrh pana kolegy Černohorského, který navrhoval ten bod 70 k ochraně ovzduší na tento pátek, 25. 5., jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Je hlasování číslo 26. Přihlášeno je 165 poslanců, pro 54, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na doplnění pořadu schůze. Dovolte mi ještě, abych upravil omluvu paní ministryně Dostálové. Teď mi přišla mailem omluva mezi devátou a dvanáctou. (Domluva mimo mikrofon.). Platí to, co jsme si řekli předtím? Odchází paní ministryně v jedenáct hodin, tak.

Budeme pokračovat body z bloku třetího čtení. Otevíram bod

70.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb.,
o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 13/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec a po dohodě zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Fialová, která je připravena zastoupit paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 13/7, který byl doručen dne 11. dubna 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 13/8.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. (Ministr Brabec: Ano.) Má zájem. (Silný hluk v sále.) Já bych vás opravdu všechny poprosil, i ty, co diskutují přímo před řečnickým pultem, vážení kolegové, jestli mě vnímáte! Děkujeme. Je-li potřeba něco probrat, v předsáli je spousta místa. Děkuji. Tak, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec:
Děkuji. Dobré ráno. Vážený pane předsedající, děkuji, že jste se mě zastal.

Já bych chtěl především poděkovat za to, že jsme ten bod neodsunuli. Ono zase v pátek by blokoval jiné body. A děkuji tímto i paní kolegyni Fialové, že se takto vstřícně postavila k výzvě převzít zpravodajku. Já si myslím, že i hlasovací procedura, tak jak byla navržena garančním výborem, tedy výborem pro životní prostředí, není tak úplně složitá. Nicméně mi dovolte na úvod jenom několik poznámek a určité shrnutí.

Tato novela zákona o ochraně ovzduší je původně transpoziční novelou, kde se zahrnují určité požadavky obsažené ve dvou evropských směrnících, které se týkají metod výpočtu a požadavků na podávání zpráv z hlediska jakosti benzинu a motorové nafty... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, já také slyším opět nadměrný hluk. Poprosím všechny, zda by byla možnost, aby vás pan ministr nemusel překřikovat. Děkuji za klid.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Já jsem s tím srovnán, pane předsedající. To je trošku, jako kdybych uváděl zákon v těch –

Předseda PSP Radek Vondráček: Ale my si vás tak nevychutnáme, pane ministře. Tak bych opravdu poprosil o klid v sále. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec:
Děkuji. Opravdu velmi stručně. Jedná se o to, že dodavatelům motorového benzínu a

motorové nafty návrh umožní do minimálního povinného podílu biopaliv dvojnásobně zohlednit množství biopaliv, která jsou vyrobená z použitého kuchyňského oleje, kašiferních tuků a pokročilých biopaliv, což je určitě i v zájmu snižování procenta biopaliv vyrobených v první generaci, tedy těch potravinářských biopaliv. Rovněž je možno do povinného snížení emisních skleníkových plynů zohlednit také zemní plyn či zkапalněný ropný plyn a čistá a vysokoprocentní paliva. V neposlední řadě se mění způsob sankce za nesplnění povinností snížení emisí skleníkových plynů tak, aby byl spravedlivější.

Nicméně v rámci projednávání k tomu přibyla ještě celá řada pozměňovacích návrhů. Já se k nim případně vyjádřím určitě v rámci diskuze, ale dovolte mi jenom obecnou poznámku. Uplatněné pozměňovací návrhy se týkají nejenom oblasti biopaliv a podpory snižování emisí skleníkových plynů v dopravě, ale i dalších oblastí. Na znění některých z nich Ministerstvo životního prostředí aktivně spolupracovalo s překladateli a k tomu nás vedlo vícero důvodů, protože víte, že tady byla debata o tom, kdo vlastně stojí za těmi pozměňovacími návrhy.

Ten hlavní důvod, a to bych chtěl zdůraznit, je fakt, že do Poslanecké sněmovny byla tato novela zákona o ochraně ovzduší předložena již na podzim roku 2016, tedy v předchozím volebním období, ale nepodařilo se ji doprojednat a pro její urychlené přijetí v novém volebním období z důvodu již zahájeného infringementu ze strany Evropské komise vláda materiál schválila a opětovně předložila nové Poslanecké sněmovně v totožném znění, tedy bez opakování meziresortu. Z toho důvodu nemohla být zohledněna úprava několika otázek, které, jak se později ukázalo, bylo žádoucí řešit. To znamená, to je důvod, proč se Ministerstvo životního prostředí aktivně podílelo na některých pozměňovacích návrzích.

To asi jako úvod do té poměrně vzrušené diskuze úplně stačí. Děkuji za pozornost. (V sále je stále silný hluk!)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, i za vaši trpělivost. Znovu poprosím kolegy, kteří mají co projednávat, ať si to jdou projednat do předsály a neruší řečníky. Tak.

Otevím rozpravu, do které se přihlásila jako první paní poslankyně Fialová, které tímto dávám slovo. Prosím máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Dobrý den, vážený pane předsedo, milé kolegyně a kolegové, vážená vládo. Dovolte mi, abych se vyjádřila k samotnému zákonu o ovzduší a k jeho předloženým změnám.

Jak už bylo řečeno v úvodním slově pana ministra, důvodem předložené změny zákona o ovzduší byla potřeba transpozice evropské legislativy ve vztahu k množství přimíchávání biosložek do paliv a upřesnění metody výpočtu pro produkci emisí skleníkových plynů. Otevření takto citlivého zákona vždy vede k možnosti navrhnut změny i v jiné části zákona. V tomto případě jsem i já využila možnost a předložila jsem hned několik pozměňovacích návrhů po konzultaci s Ministerstvem životního prostředí v oblastech, které jsem vnímala jako palčivé, ať už s dopady na města, obce a zejména naše spoluobčany. Zmíním se tedy o dvou nejzávažnějších.

Prvním z nich je dopad do penězenek našich občanů, kteří mají povinnost provádět revizi kotlů. Na základě seznamu určených osob evidovaných u Ministerstva životního prostředí již nebude docházet k předražování této služby, kterému jsme přihlíželi v minulých letech. Návrh nastavuje mechanismus, kdy a jak se obracet na osoby oprávněné k provádění revizí ve svém nejbližším okolí, a stanovuje nejvyšší možný finanční limit, za který lze službu provést. Další podstatnou změnou je prodloužení intervalu revize z dvouletého na tříleté období. Pokud tedy dojde ke schválení zákona jako celku, včetně tohoto pozměňovacího návrhu, nedojde k hektickému shánění služby koncem tohoto roku.

Druhým dopadem je změna při stanovení programu na zlepšování kvality ovzduší pro kraje. Důvodem předložení je zrušení některých částí soudem v samotných programech. Programy nebyly závazné a nebyla možnost jejich vymáhání. Pokud doopravdy chceme zlepšit kvalitu ovzduší v našich městech, musí docházet k celému souhrnu opatření, která povedou ke kýzenému efektu. Změna se dotkne převážně měst a obcí, které budou stanovovat harmonogram prací k navrženým opatřením. Tím, že bude vycházet program zlepšování kvality ovzduší ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, bude více závazný a vedení města bude muset plánovat své rozpočty v kontextu na stanovená opatření. Většina starostů, pokud bude mít na výběr, zda postaví nové dětské hřiště, nebo zaměte silnici místo dvakrát za rok čtyřikrát za rok, raději sáhne po výstavbě dětského hřiště, a to nejen z politicky kladných bodů u svých občanů, ale i třeba z důvodu tlaku a potřeby rozvojových míst své obce.

Často byl zmiňován argument, že nebude mít možnost veřejnost vstupovat do celého procesu. Toto tvrzení musím vyvrátit. Každý plán prochází procesem SEA, posuzování vlivu koncepcí na životní prostředí, kde je pevně zakotvena účast veřejnosti.

Byla jsem nařčena, že jsem na pozměňovacích návrzích spolupracovala s Ministerstvem životního prostředí. Mně osobně to přijde logické, pokud mají být změny správně uchopitelné pro jejich aplikaci v praxi.

Při druhém čtení se paní poslankyně Balcarová vyjádřila, že je spoluautorkou svého pozměňovacího návrhu týkajícího se nemožnosti udělování výjimek pro emisní limity dle technologií BAT. Ptám se tedy prostřednictvím pana předsedajícího, kdo je tím jejím spoluautorem. Dovolím si zde polemizovat, zda se jedná o aktivistické společnosti Hnutí DUHA a Greenpeace. Pokud ano, tak budu pevně doufat, že jejich hlavním důvodem pro prosazování této změny je skutečně zájem o zlepšení stavu ovzduší v České republice a zdraví obyvatel. Při druhém čtení jsem zde uváděla důvody a případné dopady, které logicky navádějí k nepodpoře tohoto pozměňovacího návrhu. (V sále je trvalý hluk.)

K samotné problematice byly uspořádány dva semináře. Jsem velice ráda, že o tuto problematiku je takový zájem. Vyvolaly debaty o tom, jak efektivně zacílit a dojít ke zlepšení stavu ovzduší v naší republice. První z nich byl věnován legislativě a dopadu na lidské zdraví. Byla jsem velkým kritikem z důvodu, že seminář byl cílen na podporu zrušení výjimek bez možnosti vyjádření druhé strany, kterou je průmysl, energetika, teplárenství, správci rozvodních sítí a další.

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se. Já bych opravdu prosil ty diskutující, aby aspoň nestáli před pultíkem řečníka. Opravdu to velmi ruší. Nerad bych jmenoval. Děkuji.

Poslankyně Eva Fialová: Nebudu zde polemizovat o tom, zda stav ovzduší má, nebo nemá dopad na lidské zdraví. Ale argumentace na zrušení udělení výjimek založená na statistice úmrtí v postižených regionech mi nepřipadá moc férová. Od roku 1990 došlo k výraznému snížení všech znečišťujících látek v ovzduší, proto bych jako pádný argument akceptovala výzkum výskytu a závažnosti respiračních onemocnění u osob narozených po roce 2000 a ve srovnání všech regionů. Argumenty založené na domněnkách bez vyčísleného efektu dopadu na zlepšení stavu ovzduší považuji za velmi chabé.

Druhý seminář dal prostor se vyjádřit zástupcům průmyslu, Svazu měst a obcí, Ministerstva životního prostředí, ČEPS, Ministerstva průmyslu a obchodu a Teplárenskému sdružení. Debata k dané problematice byla bohatá, včetně zástupců Greenpeace. Seminář se uskutečnil v pondělí 21. 5., a protože ze strany poslanců byla účast skromná, ráda bych vás zde seznámila s poznatky a fakty z jednotlivých bloků.

Ministerstvo životního prostředí představilo ukotvení BAT v české legislativě. V případě zrušení výjimek musí dojít k novelizaci zákona o integrované prevenci. Orgánem, který uděluje výjimky dle zákona o integrované prevenci, je příslušný krajský úřad a odvolacím orgánem je pak Ministerstvo životního prostředí. Případné výjimky se stanovují jen na určité období. Provozovatel, který o tyto výjimky žádá, musí dokladovat, že nedojde k závažnému znečištění životního prostředí, celkově bude dosaženo vysoké úrovni ochrany životního prostředí. Dosažení úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami popsanými v závěrech o BAT by vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí, a to z důvodu zeměpisné polohy daného zařízení, nebo místních podmínek životního prostředí, nebo technické charakteristiky daného zařízení. Každá udělená výjimka se bere jako velká změna integrovaného povolení, kde se může vyjádřit veřejnost, a tím pádem je i soudně přezkoumatelná. Tato problematika se v České republice týká 100 zařízení, která čítají na 398 zdrojů. V současné chvíli lze predikovat, že o výjimky budou žádat provozovatelé pouze u některých zdrojů a polulantů, kterými jsou oxidy dusíku a rtutě.

ČEPS a Ministerstvo průmyslu a obchodu stanovilo stabilitu sítě mezi lety 2020 a 2030 a jednotlivé modely. Jeden kritický, který uvažuje o uzavření všech uhelných elektráren, a realistický v případě neudělení výjimek a dle plánu utlumování výroby elektřiny z fosilních paliv. Do modelování se prolíná mnoho faktorů, posouvání výstavby dalšího bloku jaderné elektrárny, příprava klimaticko-energetického plánu. Vše se pak stává podkladem pro využívání strategie výroby a tepla z obnovitelných zdrojů. Výjimky byly dány z důvodu, že nelze stanovit rovné podmínky ze strany Evropské unie pro všechny zdroje. Pokud totiž nebude umožněno, hrozí dle realistického modelu, že v roce 2024 může dojít k nákupu elektřiny z okolních zemí. Oproti tomu je export plánován na nulu.

Teplárenská sdružení. Ukončení některých elektráren nesouvisí s udělením nebo neudělením výjimek. Rozhodujícím faktorem je, zda se vyplatí investice, když nebudu mít zajištěné uhlí na dalších dvacet let.

A jak jsou na tom naše lomy? ČSA bude v roce 2024 uzavřena. Bílina – zde se uhlí nachází ve vrstvách, kde se střídá uhlí nízkovýhřevné s vysokovýhřevným. V případě, že nebude možno použít nízkovýhřevné uhlí pro výrobu elektřiny, je otázkou, zda se vyplatí těžit pouze vysokovýhřevné pro potřeby tepláren. A kde bude odbyt pro nízkovýhřevné? Nelze tedy tvrdit, že omezení nebo uzavření tepelných elektráren nebude mít dopad na teplárny a cenu tepla pro obyvatele.

A jaký by byl skutečný dopad pro neudělení výjimek a dosažení emisních limitů dle BAT oproti aplikaci směrnice o průmyslových emisích? Tento odhadovaný rozdíl činí i u NOx 2,4 %, u oxidu siřičitého 9,2 % a 1,1 % u PM2,5, přičemž tvorba sekundárních částic pro NOx je odhadována pouze na 0,03 %. Proti přijetí závěrů BAT bylo i Německo a Finsko. Jedním z důvodů bylo stanovení emisních limitů z chybných údajů pro NOx a rtuť, přičemž současný trh nenabízí technologie pro kontinuální měření rtuti.

A jak nahradit uhlí? Například tepelné využití odpadů jak z elektráren, tak tepláren a zaměřit se na jiné původce polutantů, kterými jsou lokální topeníště a doprava.

Svaz měst a obcí zastupuje zhruba 8 milionů obyvatel této republiky. Svaz nepodporuje tento pozměňovací návrh z důvodu dopadů na tepelné hospodářství samotných obcí. Prioritou svazu je zajistit dodávky tepla za přiměřené ceny a města jsou povinna chovat se s péčí řádného hospodáře a nemohou zmařit své investice například do rozvodné sítě. Tyto argumenty jsou podpůrné hlavně pro úvahy plošného zákazu hnědého uhlí pro použití v lokálních topeníštích. Svaz podporuje postupný přechod a nebude podporovat změny, které nenabízejí alternativu.

Svaz průmyslu České republiky. Od roku 1990 se do ochrany ovzduší investovalo ze strany průmyslu 220 miliard korun. Snížení emisí od roku 1990 do roku 2014 se objemově snížilo pro oxidy síry o 93 %, pro oxidy dusíku o 77 % a u čpavku o 54 %.

Dle údajů Českého hydrometeorologického úřadu z roku 2015 pocházelo 54,5 % PM2,5 z lokálních topeníště. Energetika a teplárenství představovaly pouze 7,1. Institut výjimek z plnění BAT je zakotven přímo ve směrnici o průmyslových emisích právě pro případy, kdy by negativní ekonomické a sociální dopady převážily nad možnými environmentálními přínosy BAT. Udělení výjimky z BAT České republice předpokládá, že provozovatel daného zařízení představí návrhový scénář, kde uvádí, jaké emisní limity bude plnit, a tyto limity se musí co možná nejvíce blížit úrovni BAT. Každou odchylku od BAT musí zařízení zdůvodnit a doložit na ekonomických údajích.

Ať chceme nebo ne, tak výroba elektřiny je úzce spjata s výrobou tepla. Zamezení výjimek by ohrozilo zdroje tepla pro 177 tisíc domácností, což je půl milionu obyvatel napojených na centrální zásobování teplem. Je nutno si uvědomit, že většina zdrojů se nachází v sociálně citlivých regionech.

Celkové potřebné investiční náklady na dosažení požadavků závěrů o BAT pro velká spalovací zařízení spalující hnědé anebo černé uhlí lze odhadovat v závislosti na

předpokládaných nákladech snížení emisí v úrovni 13 až 36 mld. korun. Tyto odhady však reflektují pouze dosažení požadavků BAT technologií u polutantů NOx, oxidu siřičitého a prachu.

Svaz průmyslu České republiky podporuje postupný odklon od fosilních paliv a vznik energetického mixu založeného na čistých palivech, tedy jádru a obnovitelných zdrojích. Lpí na ochraně životního prostředí a energetických úsporách. Odmítá ale nekonceptní snahy ohrožující nejen český průmysl, ale domácnosti a celkovou energetickou bezpečnost země.

Můj závěrečný komentář k této problematice. V rámci diskuse na výboru životního prostředí vznikla pracovní skupina, která má za úkol posoudit implementaci BAT technologií. Je složena ze všech dotčených složek včetně zástupců neziskových organizací. Nepřipadá mi konstruktivní, aby nebyly známy závěry z této pracovní skupiny a my ji limitovali již zakotvenou změnou v zákoně. I z tohoto důvodu nemohu tento pozměňovací návrh podpořit.

Ještě musím dodat, jak k udělování výjimek přistupují ostatní země Evropské unie. Evropská komise v roce 2018 publikovala studii, že výjimky jsou celkově běžnou praxí. Celkem je podchyceno více než 100 těchto výjimek z oblasti sklářství, ocelářství, rafinerií a cementáren, kde již došlo k implementaci závěru BAT. Konkrétně se jedná o Belgii, kde jsou 3 výjimky, Estonsko 4, Finsko 10, Francie 19, Chorvatsko 3, Maďarsko 3, Irsko 1, Itálie 7, Malta 1, Polsko 7, Portugalsko 6, Švédsko 6, Slovensko 7 a Velká Británie 19. Česká republika jich má 7 ve sklářském průmyslu. K udělení výjimek u velkých spalovacích zařízení ještě nemohlo dojít. Závěry o BAT jsou z roku 2017 a na případné udělení výjimek jsou čtyři roky.

A jako poslední a již velice krátce bych se ráda vyjádřila k pozměňovacímu návrhu kolegy Zahradníka. Ač rozumím důvodům, z jakých ho předkládá, chci upozornit na to, že Ústavní soud posuzoval, zda dochází k ohrožení domovní svobody, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Stávající znění zákona skutečně vedlo k prevenci a výchovnému efektu. Zkušenosti ukazují, že k samotné kontrole nedošlo v 99 % všech oznámení, kdy postačila první výzva zaslána odborem životního prostředí s rozšířenou působností. Vzhledem k tomu, že nedochází ke zneužívání, není tedy důvod stávající znění zákona měnit, proto ani tento návrh nepodpořím.

A úplným závěrem: Jsem moc ráda, že máme všichni zájem na zlepšení stavu ovzduší v naší zemi. Záleží však, jaká cesta se zvolí k dosažení stanoveného cíle. Pevně věřím, že tato cesta bude racionální a založená na zdravém rozumu každého z nás. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Jako další je do rozpravy při třetím čtení přihlášena paní poslankyně Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, na začátek bych jenom uvedla, že přede mnou mluvila kolegyně z výboru životního prostředí a zpravodajka této novely paní Eva Fialová. Já jsem spíš měla pocit, že nám zde mluvil zástupce Svazu průmyslu a dopravy.

V tuto chvíli bych chtěla hlavně připomenout, že dneska budeme hlasovat novelu o ochraně ovzduší, kterou vnímám jako asi zatím nejdůležitější zákon, který jsme ve výboru pro životní prostředí měli. Bylo tam hodně pozměňovacích návrhů, některé z nich budeme hlasovat, a já bych ráda, abyste se zamysleli a podpořili pozměňovací návrh, který předkládají Piráti a který se týká velkých uhlíkových elektráren, konkrétně hnědouhelných elektráren na území České republiky, které mají možnost podle současné legislativy žádat o udělení výjimek z evropských limitů znečištění ovzduší.

Náš pozměňovací návrh původně byl proti tomu, aby se výjimky mohly vůbec udělovat, protože vnímáme, že velké uhlíkové elektrárny jsou výrazným znečištěvatelem, který se podílí na znečištění ovzduší v České republice. Vzhledem k tomu, že výhrady byly jak ze strany průmyslníků, tak ze strany ministerstva, tak kolegů ve výboru pro životní prostředí, udělali jsme návrh kompromisní. V tuto chvíli už neříkáme, že nelze udělovat výjimky, ale dobu, na kterou výjimky lze udělit, jsme stanovili na čtyři roky.

Já bych vám ráda připomenula, že před volbami jste se vyjadřovali k problematice ochrany ovzduší a na anketu svazu nevládních organizací Zelený kruh jste se vyjadřovali přímo k otázce, jestli budete vystupovat proti udělování výjimek z nových limitů pro znečištění u uhlíkových elektráren. Otázka – přečtu vám, jak jste odpověděli, abyste se upamatovali, jak jste smýšleli těsně před volbami. Takže ČSSD na tuto otázkou odpovídá ano. KDU-ČSL odpovídá: Ano, neudělování výjimek je ve veřejném zájmu, uhlí je palivem minulosti. KSČM: Plošné udělování výjimek není pro nás cestou. Nemůžeme ale nyní vyloučit, že některou z případně navržených výjimek nepodpoříme. TOP 09 říká prostě ano. STAN: Rozhodně ano. Hnutí ANO odpovědělo odkazem na svůj volební program, kde se píše: Výrobu elektrické energie zajistíme mixem zdrojů, který bude založen na rostoucím podílu Jaderné energetiky a obnovitelných zdrojů a naopak v postupném poklesu hnědouhelných elektráren. ODS: Jsme přesvědčeni o tom, že bez uhlíkových elektráren a tepláren se naše energetika ještě dlouho neobejde. Sluneční elektrárny a další takzvané obnovitelné zdroje jejich podíl nenahradí. Takže pokud jsme si stanovili nadměrně přísné limity, bude nutné udělovat výjimky. A SPD nereagovala ve svém programu na tuto otázkou vůbec.

Takže z této ankety mi vyplývá, že drtivá většina politických subjektů, které dneska sedí v Poslanecké sněmovně, před volbami deklarovala, že nebude pro udělování výjimek u velkých uhlíkových zdrojů. Ráda bych vám toto připomněla a doufám, že si při hlasování na to vzpomenete. Děkuji. (Slabý potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další ... Ted' se mi tu objevily dvě faktické poznámky. Jednak pan poslanec Schiller a poté paní poslankyně Aulická. Prosím, pane poslanci, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Schiller: Dobrý den, děkuji, pane předsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, není úplně pravdou, že největším zdrojem, nebo jedním z největších, jsou průmyslové zdroje znečištění. Řekněme si to upřímně, největším zdrojem znečištění je automobilová doprava, na kterou bychom se měli prioritně zaměřit, druhým největším, nebo ještě před ním jsou lokální topidla, která skutečně podchytilo

Ministerstvo životního prostředí tím, že vypsalo, a myslím si, že hodně slušně implementuje dotační titul kotlíková dotace. Že se odstraňují ty nejhorší kotle a nahrazují se těmi nejmodernějšími, které skutečně to znečištění výrazně sníží, a není potřeba říkat, že průmysl je ten největší znečišťovatel. Není to pravda. A na tom druhém semináři, který jsme pořádali, tak skutečně bylo jednoznačně ukázáno na číslech, na grafech, jak dlouhodobě tato tendence je klesající a jak skutečně průmysl, pokud se teď udělá rozbor za poslední rok, možná dva zpět, protože nová data zatím nemáme, ukáže, že nakonec průmysl je na tom ještě lépe, než se domníváme.

Jsme teď u merita věci, kdy skutečně tyto výjimky, prosazované, jak tvrdí paní kolegyně, předsedkyně výboru životního prostředí Balcarová, předkládají Piráti, tak skutečně je to na základě domněnek a jenom nějakých dojmů a nic z toho není podloženého.

To, že potom tady kolegyni nařkne z toho, že to je lobbing nějakých obchodních společností a energetických, my bohužel na životním prostředí, na celém výboru, máme opačný pocit. A to, že nám tady diktuje Greenpeace a diktuje nám tady Hnutí Duha prostřednictvím paní předsedkyně, tak jenom jsem chtěl prosím požádat vašim prostřednictvím, pane předsedo, aby paní předsedkyně nenapadala nás, že jsme nějakými lobbyisty za nějakou energetiku, když za každým jejím vyjádřením stojí skutečně nějaký aktivista z těchto kruhů. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za přesné dodržení času. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Aulická. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte mi malou poznámku k mým předečníkům. Musím říct, že jsem ráda, že konečně zástupci Ústeckého kraje, kolega Schiller i kolegyně Fialová, mluví stejnou řečí, a kdo mě znáte z minulého volebního období, tak asi víte, o čem hovořím, protože jsem byla z těch poslanců, kteří chtěli prolamit ty limity na dole Československé armády, a myslím si, že to má i své opodstatnění.

A dovolte mi reakci na kolegyně Balcarovou. Nezlobte se na mě, je to napadání úplně nesmyslné. Já bych vás teď mohla osočit z toho, že vám vás projev a vaše pozměňovací návrhy napsala ekologická hnutí, jako Greenpeace a Hnutí Duha, a myslím si, že bych nebyla daleko. Mě trošku mrzí, že mám pocit, že opravdu nevíte, o čem mluvíte, protože byste tohle nemohla říkat na Poslanecké sněmovně. Myslím si, že paní Fialová řekla dost závažné argumenty. Já se s nimi ztotožňuji a jsem ráda, že tady ještě někdo přemýší rozumně. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Tím byly vyčerpány faktické poznámky a jako další je s řádnou přihlášku přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení páновé, já svůj příspěvek zahájím takovou trošku smutnou reakcí na vystoupení pana kolegy Schillera. To postesknutí vychází z toho, že si vzpomínám na to, jak se poslanci za

ANO chovali při návrhu novely zákona 114 o ochraně přírody a krajiny, která byla celá napsaná ekologickými aktivisty. Tehdy jste tu novelu podpořili. Ale samozřejmě tady s vámi souhlasím a myslím si, že je třeba být v tomto směru velmi opatrný.

Pan ministr jako předkladatel toho zákona nám na úvod řekl, že se jedná o transpoziční novelu, novelu, která je zase vyvolaná, jak už jsme si skoro vždycky zvykli, tlakem Evropské komise, obavou z vyvolání infringementu proti naší republice, a že tedy velmi rychle musíme novelu schválit. To by všechno bylo jasné, kdyby se jednalo o kmenový text té novely, tedy podmínky pro přimíchávání biopaliv do nafty a do motorového benzINU. Tady se musím přiznat, že už jsme na to rezignovali, že už jsme se všichni smířili s tím, že do nafty a benzINU musíme přimíchávat nejaká biopaliva. Možná že mnozí z nás tušíme, že ještě Evropská komise v rámci balíčku čisté mobility na nás chystá, jak se ta procenta biopaliv budou muset povinně zvyšovat, a my si budeme muset povinně ničit motory našich aut těmito nekvalitními příměsemi do motorové nafty a do benzINU.

Ale myslím si, že ten zákon má jiná úskalí. Tento samotný kmenový text by asi právě pod tlakem obavy z infringementu mohl být přijat bez nějakých velkých debat a diskusí. Nakonec ty debaty a diskuse se samotného kmenového textu nijak příliš netýkají. Týkají se těch pozměňovacích návrhů, které tady byly předloženy na výboru a pak i v druhém čtení a které se týkají vlastně určitého programového směru, který samozřejmě vychází z kruhů ekologických aktivistů, tedy snahy omezit spalování hnědého uhlí, významně limitovat hnědouhelnou energetiku a teplárenství v naší republice.

Je na to možné se dívat ze tří pohledů. A my jsme si tady zvykli a v minulém volebním období jsme se zabývali třeba Pařížskou dohodou, významně celoplanetárním globálním ustanovením. Tady je možné na to se dívat globálně, vedeni snahou přispět ke snížení znečištění ovzduší na naší planetě. Tady je třeba si ale uvědomit, že Česká republika produkuje 0,31 % světové produkce CO₂, zatímco Čína produkuje 29,5 %, Spojené státy 14,3 %. Samozřejmě globální aspekt je sice pěkný, v minulém období jsme to tady přemleli z jedné strany na druhou, nakonec jste Pařížskou dohodu ratifikovali a k ní se přihlásili, na sto let jste naši republiku k cemusi mlhavému, byť vymahatelnému, zavázali.

A pak je tady pohled regionální. Ten pohled regionální, ten už samozřejmě je v našem prostředí významný. Víme dobře, že jsou u nás regiony, kde limity pro znečištění ovzduší, ty dny, v kterých jsou překračovány, jsou naplněny v podstatě krátce po začátku kalendářního roku, a na Ostravsku ty dny s překročeným limitem znečištění, náš cíl je naplněn někdy v únoru, možná v březnu. Samozřejmě že tady máme snahu zlepšovat životní prostředí, čistit ovzduší. Musíme si uvědomit, že nejsme sami, kdo si ovzduší znečišťuje. Zrovna právě v Moravskoslezském kraji je významné znečištění, které přichází z polských elektráren, a tady si myslím, že je povinnost vlády snažit se s Poláky nějaké změny v jejich počinání vyjednat. Nehledě na to, že útlum hnědouhelné energetiky a vůbec průmyslu navázaného na spalování uhlí by mohl právě v těchto regionech vést k problémům samozřejmě zaměstnanosti, a to si myslím, že nikdo z obyvatel Moravskoslezského, ale ani Ústeckého kraje samozřejmě nechce.

Naše elektrárny a teplárny jsou již od 90. let nepřetržitě ekologizovány. Nepřetržitě probíhá proces zlepšování jejich výstupů, snižování jejich emisí, a samozřejmě že to dělají všechno jejich provozovatelé, jejich majitelé.

Co se týká toho lokálního pohledu, tak ten již je nám všem asi nejbližší. A tady je třeba říci, a myslím, že pan poslanec Schiller to tady zmínil, že největšími znečišťovateli jsou lokální topeníště. Pak je doprava, pak jsou teprve uhelné teplárny, elektrárny. Podle ČHMÚ se na emisi prachových částic z frakce PM10 v České republice podílely sektory energetiky a výroby tepla z 6,5 %, lokální vytápění domácností pak 36,4 %. U frakce PM2,5 je to v případě energetiky 7,1 %, lokální vytápění domácností 54,5 %. Takže tady skutečně cesta vede snahou zlepšit emisní situaci u lokálních topeníšť. Ale k tomu se dostanu ještě ve druhé části svého vystoupení.

Jenom chci říci, co by to znamenalo, kdybychom se snažili hnědouhelnou energetiku u nás utlumit. Padesát procent naší energetické spotřeby pokrývá dosud uhlí. Jádro samozřejmě je významným zdrojem, ale jenom si uvědomme, jaké potíže zaznamenáváme při snaze prosadit navýšení podílu jaderné energetiky na našem energetickém mixu. Jaké problémy jsou zde s prosazením dostaveb, at' už Jaderné elektrárny Dukovany, anebo Jaderné elektrárny Temelín. Zatím nikdo neví, kdo by to měl financovat. Vláda si není jista tím, zdali by měla uložit akciové společnosti ČEZ financovat tyto výstavby a dostavy, anebo zdali by měla vyčlenit státní zdroje a vyčlenit i část toho obchodního podniku jako státní podnik a financovat výstavbu jádra ve státním zájmu ze státních peněz. To zatím vláda nebyla schopna říci.

Znamenalo by to tlumit uhelnou energetiku. Jednu věc prostě. Zvyšovala by se naše závislost na dováženém plynu z Ruska. A tam jsme nyní na 74 procentech spotřeby – tvoří ruský plyn. A to si myslím, že vzhledem k tomu, jaká dneska je situace mezi Spojenými státy, EU, Ruskem, by nebylo určitě dobré. Dopady té předpokládané změny, ke které by začalo docházet přijetím návrhu naší paní předsedkyně z výboru životního prostředí, by znamenalo i dopad na obyčejné občany. Dopadlo by to i na teplárny, zrušení možnosti výjimek z těch BAT nebo Best Available Techniques, nejlepších dostupných technologií, pro subjekty nad 300 megawattů by určitě zasáhlo i teplárny, i když paní kolegyně toto netvrdí. Tvrdí, že se jedná pouze o elektrárny, a tady prostě teplárny pro zásobování našich velkých měst tvoří páteřní soustavu a bez tepláren spalujících hnědé uhlí bychom si zásobování teplem nedokázali představit.

Není možné tedy stavět do konfliktu ochranu ovzduší jako jeden veřejný zájem a zároveň také naši energetickou soběstačnost a konkurenčeschopnost našeho průmyslu jako druhý veřejný zájem. Tyto dva veřejné zájmy není možné stavět do konfliktu, takže jeden musí ustoupit druhému. Prostě je nutné řešit a prosazovat oba veřejné zájmy rovnocenně.

Chtěl bych se ještě zmínit – čili my odmítáme ten návrh, který by znamenal zrušení možnosti žádat o výjimky po roce 2025. Proti tomu návrhu budeme jako poslanci Občanské demokratické strany hlasovat.

K tomu druhému návrhu, který tady máme, to je možnost zakázat spalování hnědého uhlí v obcích, aby starosta měl tuhle možnost. No, určitě tady, jak už jsem

řekl, ten problém existuje. Míra znečištění pocházející z lokálních topení je veliká a myslím si, že je třeba ji řešit. My tady máme vlastně platný zákon, který tedy měníme v nějaké jiné jeho části a který říká, že by od 1. 9. 2022 měly být používány pouze kvalitní kotle na pevná paliva splňující parametry třetí třídy a vyšších podle naší normy. Tedy již by neměly být používány kotle 1. a 2. třídy. To už v tom zákoně máme. To prostě už tady je a s tím si nemusíme lámat hlavu.

Samozřejmě že spalování uhlí je věc, která tady existuje, lidé si pořídili kotle na uhlí. Máme tady u nás... Kdybych se ještě vrátil k těm nekvalitním kotlům – pozor na to! – v současném roce je u nás více než 150 tisíc lokálních kotlů, které nesplňují alespoň 3. třídu. Sto padesát tisíc domácností má tyhle špatné kotle. Navíc ještě je možné, že několik desítek tisíc domácností používá nějaká topidla, která byla vyrobena svépomocí, tedy neprošla žádnou revizí a není možné je ani do žádné třídy zařadit.

Druhá vlna kotlíkových dotací. Tady došlo k tomu, že z ní byly vyřazeny možnosti žádat o podporu pořizování kotlů na uhlí, čili tady prostě má zelenou biomasu a mají zelenou tepelná čerpadla samozřejmě, což jsou velmi drahé věci. Ukazuje se, a tady si myslím, že je možné s určitými obavami na to poukázat, že určitě existuje poměrně značná část uživatelů kotlů 1. a 2. emisní třídy, kteří budou muset s těmito kotly skončit v roce 2022. A já mám obavu, že oni nevěří tomu, že někdo od nich vymůže to, aby oni ze svých domovů ty kotle odstranili. Oni vidí kolem sebe, že stát je velmi slabý ve vymáhání svých zájmů. Podíváme se na silnice I. třídy. Kdysi dávno proběhl limit, kdy měly být odstraněny billboardy z jejich okolí, a ty billboardy tam pořád jsou. Stát prostě není schopen vymoci jejich odstranění. Podíváme se na častá prohlášení ŘSD, které říká, že oprava dálnice D1 neustále kolabuje na tom, že takto významnou stavbu zpochybňují v mnoha úsecích podání ekologických organizací, Děti Země, všechny možné organizace, které neustále podávají podání proti stavebním povolením na tuto stavbu a ta stavba nepokračuje, už má zpoždění. Další veřejný zájem není možné realizovat. Ti lidé vidí, že stát je bezmocný a všechny naše snahy narazí na tuto neschopnost vymoci státní zájem.

Porovnání uhelných kotlů, které dneska již jsou velmi kvalitní, splňují ekodesign ve srovnání s kotly na biomasu, tedy tolik podporovaným palivem. Je to rozdíl, který je rádově 10násobný, možná 15násobný. Patnáctinásobný větší objem emisí způsobuje nekvalitní kotel na biomasu nežli ten nejkvalitnější kotel na automatické spalování uhlí, který bude muset být od roku 2020.

Dámy a pánnové, já si myslím, že tady je celá řada věcí, která mluví proti tomu návrhu, který by umožnil starostům zakázat spalování hnědého uhlí plošně. Myslím, že kotle 1. a 2. třídy, které navrhuje paní kolegyně Fialová, to si myslím, že je možné respektovat. To si myslím, že bude stejně vyřešené. Tady už jsme prostě, dá se říct, s tím hotovi. A jinak hnědé uhlí odepsat, hnědého uhlí se vzdát, přitom máme jeho velké zásoby u nás, by byla velká strategická chyba na našem rozvoji.

Pan ministr se určitě chystá vystoupit s tím, jak účinný je právě v boji proti těm znečišťovatelům, těm uživatelům kotlů první, druhé třídy nebo těch nějakých podomácku vyrobených, právě ten paragraf umožňující kontroly kotlů v domácnosti.

Paní kolegyně Fialová, současná zpravodajka, řekla, a já si toho vážím, že můj návrh si přečetla a že ho srovnala i s verdiktem Ústavního soudu. Ústavní soud rozhodl, že ten paragraf umožňující kontrole vniknout do domácnosti a kontrolovat, čím se tam v kotli topí, není porušením práva na důvěrnost obydlí. Myslím, že ten verdikt také byl ovlivněn tím, že ono vlastně k těm kontrolám, k tomu vnikání nedochází. Ten paragraf má odstrašující účinek, lidé jsou jaksí pod tlakem, že by ta kontrola tam mohla přijít, a tak se možná snáze s těmi orgány obcí, ať už obcí místních, nebo obcí pověřených výkonem státní správy na tom území, snáze dohodnou.

Nevím ale, proč musí být v našem zákoně taková drakonická možnost vstoupit bez souhlasu občana do jeho obydlí. Dokud nenastanou podmínky, které by možná mohly i třeba ospravedlnit na první pohled to vniknutí, tak prostě budeme klidní, nebudeme stíhat, kdo má čisté svědomí, kdo nic takového tam nedělá, nepáli se, nemusí se ničeho bát. To je velmi nebezpečné. Proto si myslím, že navzdory tomu, že Ústavní soud nějak rozhodl, že zkušenosti starostů s tím paragrafem umožňujícím vniknout do domu nejsou nijak špatné, naopak, možná jsou dobré, tak bych chtěl navrhnut právě ten návrh, který jsem předložil, tedy aby to vniknutí do domu bylo možné se svolením a v přítomnosti majitele, aby zde prostě byla vyžadována jeho přítomnost a souhlas. Odrazující efekt tady zůstane zachovaný, na něm se nic ani nezvětší, ani nezmění, a ta možnost, dá se říct, jedna z velmi výjimečných, vniknout orgánu, tu možnost má policie, která má v ruce rozhodnutí soudu, ta může prolonit dveře a vniknout do domu, ale jinak by to být možné nemělo. Čili tady si myslím, že ta věc by měla být ještě zvážena.

Vím, že jak ministerstvo, tak i výbor k tomu mému návrhu zaujaly nedoporučující stanovisko. Tak si každý z vás promyslete, zda potřebujeme mít v zákoně možnost vniknout bez dovolení občana do jeho domova, nebo zda k tomu vniknutí a provedení kontroly je třeba si vyžadovat jeho souhlas, což navrhují já. Hlasujte podle toho, jak to cítíte, jak si myslíte, co je pro naše právní prostředí výhodnější.

Takže my ten věcný kmenový text zákona podpoříme, nepodpoříme návrhy pod písmenem D paní kolegyně Balcarové, budeme hlasovat pro ty moje návrhy a uvidíme, jak to nakonec všechno dopadne. Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Dovolte mi, abych přečetl několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Vít Rakušan od 11.00 hodin do 12.30 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pavel Bělobrádek dnes od 14.30 z pracovních důvodů a omlouvá se paní poslankyně Karla Maříková z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Zdeněk Podal, Pavel Jelínek a Jaroslav Holík, všichni od 17.30 hodin.

Ted' tu máme faktickou poznámku paní poslankyně Balcarové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, jen jsem chtěla reagovat na pana kolegu Zahradníka. On tu hodně

mluvil o našem bývalém pozměňovacím návrhu, který měl umožnit starostům zakázat spalování hnědého uhlí ve svých obcích. My jsme ten pozměňovací návrh stáhli, takže o něm se ani hlasovat nedá. Pan kolega to zřejmě nepostřehl, takže to takto říkám.

A jen jsem chtěla říct, že nám vůbec nešlo o to, ploše zakazovat spalování hnědého uhlí, naopak jsme tím dávali důvěru starostům, protože si myslíme, že ti dokážou posoudit, jestli zrovna jejich obec je taková, kde má smysl prostě zakázat jednoho, dva lidi, kteří spalují ve svých kotlích nebo kamnech někvalitní uhlí a zamorujejí tím celou obec. Takže tak ten návrh byl, ale stáhli jsme ho. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktické poznámky nemáme, budeme pokračovat řádně přihlášenými. Na řadě je pan poslanec Vácha, kterému dávám slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, pan ministr na začátku říkal, že by odpověděl na případné dotazy k pozměňovacím návrhům, tak já tu mám obecnou poznámku a pak bych měl několik dotazů.

Předkládaná novela sice deklaruje podporu biopaliv druhé generace, ale mám obavu, že dostatečně nereaguje na situaci, kdy u nás ta biopaliva druhé generace jsou v podstatě neprodejná. Ptal jsem se na to, a zatímco třeba v Německu se biopaliva druhé generace běžně užívají, u nás se sice smějí vyrábět, ale nesmějí se prodávat a musejí se vyvážet do zahraničí, což není tedy otázka legislativy nebo zákona, ale je to otázka české technické normy, která obsahuje nějakou národní přílohu, která využívání biopaliv druhé generace v České republice značně omezuje. Tak jsem se chtěl zeptat – aby ten deklarovaný cíl předkládané novely mohl být naplněn, je třeba změnit tuto normu. Chtěl bych se tedy zeptat pana ministra, jak to vlastně je, jaký na to mají názor a jestli budou iniciovat změnu té normy tak, aby byl naplněn ten zákon. To je obecná poznámka. Neříkám, že se nemýlím, ale chtěl bych na to znát odpověď.

Pak bych měl otázky konkrétní k několika pozměňovacím návrhům. Pan ministr to už vlastně na začátku řekl. Ten zákon sem byl do Sněmovny předložen už v minulém volebním období a kvůli infringementu ho předkládá v původním znění, přesto tam došlo k nějakému posunu. Vy jste to sám, pane ministro, přiznal, že změny v tom zákoně řešíte nebo jste chtěli řešit tím, že budou předloženy pozměňovací návrhy. Sám jste říkal, že samozřejmě ty návrhy neprocházejí meziresortním připomínkovým řízením, což si myslím, že je špatně.

Měl bych dva konkrétní dotazy nebo poznámky ke dvěma pozměňovacím návrhům. Neříkám, že jsem odborník v této oblasti, proto možná ty dotazy budou zcela laické, nicméně jedná se o dva pozměňovací návrhy kolegy Schillera, jestli by tedy odpověděl buď on, nebo pan ministr.

Jde mi o to, že ten jeden pozměňovací návrh se dá vyložit dvěma způsoby. Jedna možnost je, že pozměňovací návrh sice ponechá možnost dovážení určitých biopaliv ze zahraničí, ta se ale nezohlední do emisních limitů. Druhý můj osobní výklad je ten, že v podstatě umožní nezákonité dovážení biopaliv bez daně, protože některá

biopaliva vyčlení z daňových skladů a stát tak nebude mít nad jejich dovozem žádnou kontrolu. Byl bych rád, kdyby mi bud' ministerstvo, nebo pan kolega vysvětlil moji interpretaci tohoto pozměňovacího návrhu. Pak je tam ještě jeden pozměňovací návrh, který se týká zamezení obcházení povinnosti dodržovat emisní limity tím, že navyšuje administrativní zátež pro podnikatele, a to tím, že místo roční kontroly dodržování emisních limitů jsou tam zaváděny kvartální. Tam samozřejmě mimo dodržování limitů bude kontrolována i finanční stabilita firmy.

Chtěl jsem se tedy zeptat, jaký je důvod tady k tomu kvartálnímu – a teď nevím, jestli se mám obracet na vás, nebo na pana ministra – k tomu kvartálnímu kontrolování dodržování emisních limitů. A tam na to navazují ještě audity. Ty audity se dělají celoročně. Jestli tedy ten audit, přestože nebude audit, jestli to budete považovat za dostatečné, nebo jestli se ty audity budou muset dělat kvartálně.

Takže to je jeden obecný dotaz na tu normu a dva konkrétní dotazy na pozměňovací návrhy pana kolegy Schillera. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Richterová, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, jsem velmi ráda, že jsme dostali od paní předkladatelky podrobné odůvodnění některých pozměňovacích návrhů. Možná si někteří pamatuje, že jsem tady už vystupovala k jednomu konkrétnímu pozměňováku, který se týkal programu zlepšování kvality ovzduší. To je jedno téma, kterému bych se ráda věnovala i teď, protože je to jeden z velmi konkrétních nástrojů, které máme povinnost jako stát naplňovat, je to nástroj, který může být užitečný, anebo jak jsem tady už říkala, to můžou být takové ty papíry pro papíry, něco, co se pouze formalistně napíše.

Jsem ráda za odpověď Ministerstva životního prostředí, kterou jsem dostala na svou minulou interpelaci. Nyní využiji tenhle prostor, abych na ni zareagovala, abych zareagovala na to, co zaznělo od paní Fialové. A samozřejmě budu ráda, pokud bude následovat nějaká odpověď.

Vnímám to, že pozměňovací návrh týkající se vynětí programu pro zlepšování kvality ovzduší z opatření obecné povahy je takový trošičku kočkopes, že tam jsou i některé kroky dobrým směrem, a pak je tam něco, co zase třeba snižuje účast veřejnosti. Zkusím to popsat. Je tam třeba zavedené, že musí být nějaký časový plán – to je dobře, ale chybí tam vyčíslování přínosů konkrétních opatření, vyčíslování, nebo stanovení prioritizace a podobně. V dopise Ministerstva životního prostředí na můj argument, že nebude možný vstup veřejnosti tím, že nebude možný přezkum správními soudy, je argumentováno, že účast veřejnosti nebude proti stávající úpravě omezena, protože Ústavní soud judikoval možnost soudního přezkumu i u aktů, které formálně opatřením obecné povahy nejsou, avšak naplňují jeho materiální znaky. Takže k tomu se vztahuje můj komentář, že není pravda, že by účast veřejnosti proti stávající úpravě nebyla omezena, protože nejprve u soudu právě budou muset být prokazovány – u případných soudů samozřejmě – ty materiální znaky. Je potřeba si uvědomit, že tam v praxi bude nejdřív potřeba tohle dokázání, aby vůbec bylo možné

případně podat tu žalobu. Takže v tom umožnit zapojení veřejnosti při přípravě programu zlepšování kvality ovzduší tohle je omezení.

Další věc je, že Ministerstvo životního prostředí na té přípravě bude spolupracovat v rámci fungující platformy pracovních skupin. Samozřejmě že tam je vždycky důležitý takový ten detail, a to tady je, že budou zváni i zástupci neziskového sektoru dle potřeby. Musíme si představit, co znamená zvát si někoho dle potřeby, to znamená, jak se mi to hodí, nebo nehodí. Přitom aby demokracie fungovala, tak právě zástupce občanské společnosti je potřeba k takovýmto odborným tématům zvát stále. Z debaty je zřejmé, že zástupci třeba Svazu průmyslu a obchodu dostávají hodně sluchu. V pořadku. Ale stejně se musí dostávat prostoru a sluchu i zástupcům veřejnosti sdružené v různých zájmových organizacích. To je úplně stejně důležité. Takže za mě ta otázka důležitá je, jestli budou zástupci občanské veřejnosti stálými členy pracovní skupiny a jestli bude jasný status takové pracovní skupiny, jestli budou skutečně – a to je asi takový jakoby jednoduchý, ale jasný moment – jestli budou zváni na všechna jednání té pracovní skupiny.

A nyní poslední bod, který se tady už také diskutoval, že vlastně jde o poslanecký pozměňovací návrh, který ale ve skutečnosti napsalo Ministerstvo životního prostředí. Tam se nabízí obrovský důležitá otázka, proč tato poměrně zásadní změna nebyla obsahem samotné novely zákona. A druhá věc, to odůvodnění je nyní poměrně strohé. Přitom pokud by bylo předkladatelem ministerstvo a nevyužilo by paní poslankyni, tak by buď mělo povinnost zpracovat hodnocení dopadů regulace RIA, anebo zdůvodnit, proč se RIA zpracovat nemusí, požádat o udělení výjimky a nezpracovávat. Takže my tímto narušujeme vlastně dobrou praxi, aby když předkládá nějaký návrh ministerstvo, tak zpracovávalo hodnocení dopadů regulace. Začnou-li ministerstva systémově využívat poslanecké návrhy, tak se této povinnosti velice snadno vyhnou.

A úplně závěrem je ještě jedna věc, která tady zaznávala, a sice že do budoucna bude veřejnost zapojena v rámci procesu SEA. Je ale potřeba si uvědomit, že SEA je slabší než právě to opatření obecné povahy, protože v rámci procesu SEA je možné připomínky pouze vzít na vědomí. Nebudu se opakovat, to jsem tady už také říkala minule, ale to je právě to, co člověk jako aktivní občan v rámci připomínkování věcí, které se ho týkají, často zažije, že jsou připomínky vzaty na vědomí, ale nejsou skutečně zpracovány, nejsou skutečně vypořádány. A proto tady dnes stojím, protože mě také zajímá, jestli SEA bude probíhat v rámci dopracovávání těch stávajících programů zlepšování kvality ovzduší, protože byly soudem shozené a budou se dopracovávat. A to je asi úplně poslední otázka, na jejíž odpověď jsem také velmi zvědavá. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou paní poslankyně Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Dobrý den. V rychlosti bych reagovala na položení dotazy. Co se týká programů zlepšování kvality ovzduší, tak v současné chvíli to byl opravdu papír pro papír, kde obce nedodržovaly jednotlivá opatření a neměly za

povinnost tyto programy splňovat a jednotlivá opatření dělat. Prioritizace jednotlivých opatření je stanovená v samotném programu kvality zlepšování ovzduší. Takže z toho pak budou vycházet jednotlivé harmonogramy.

Zapojení veřejnosti dle procesu SEA je řízeno zákonem EIA, a protože bylo právě protahování, tak ty programy se budou stanovovat na reálných možnostech samotných obcí, krajů splnit jednotlivá opatření. Některé požadavky nebo napadení byly opravdu nereálné, a proto to docházelo.

A proč napsalo Ministerstvo životního prostředí? Tady se musím trochu ohradit, protože jsem hned na začátku příznala, že jsem s Ministerstvem životního prostředí spolupracovala, protože jsem právě z Ústeckého kraje, kterého se dotklo zrušení programů na zlepšování kvality ovzduší, a opravdu mi vadí, že nemáme možnosti, jak docílit jednotlivých opatření v samotných městech. A proč k tomu nedošlo v tom samotném pozměňovacím návrhu? Protože transpozice Evropské unie byla předložena i v minulém volebním období a nebyly známy výsledků soudů. To je celé.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – paní poslankyně Richterová. Máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Ve faktické poznámce jenom chci znova zdůraznit, co jsem tady už říkala také v rozpravě při druhém čtení, že to vůbec není tak, že by shozením ze strany soudů bylo znemožněno naplňovat stávající opatření v navržených programech zlepšování kvality ovzduší. Soudy pouze řekly, že tak, jak jsou ty programy navrženy, jsou nedostatečné, jsou příliš vágní a že ve skutečnosti, jak už řekla i moje předrečnice, jsou to papíry pro papíry. Ke zlepšení nepovedou. Ale vůbec to není tak, že by ty dobré části nebo konkrétní části nemohly být naplňovány. Naopak. Obcím fakt vůbec nikdo v ničem nebránil. Ty programy, tak jak se vytvářejí, mají být co nejlepším vodítkem. Rozhodně to není tak, že by obce směly dělat pouze to, co je v nich sepsáno. To mně přijde opravdu nesmírně důležité si uvědomit, že žádná probíhající žaloba neznamená vůbec žádné limitování práce obcí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a rozsvítila se mi ještě faktická poznámka paní poslankyně Fialové.

Poslankyně Eva Fialová: Já jsem ještě zapomněla odpovědět na jednu otázku, co se týká pracovní skupiny. V jednom z usnesení výboru pro životní prostředí – teď bohužel nevím v jakém – jsme toto, přesně název skupiny a čím se bude zabývat, stanovovali, definovali a je napewno zařazeno, že se budou skládat ze zástupců neziskových organizací. A pokud se domnívám, tak za Zelený kruh byl jmenován pan Rovenský. Ale nejsem si úplně jistá. To je otázka na Ministerstvo životního prostředí, koho navrhlo a bude se pravidelně účastnit jednání.

A jenom teď k reakci ještě na programy zlepšování kvality ovzduší. Já jsem tady ve své původní rozpravě zdůvodňovala, co mě k tomu vedlo. Protože pokud není

osvícený starosta, tak já se jím opravdu nedivím, že raději zvolí například to dětské hřiště než některá opatření do životního prostředí, která nejsou závazná.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A dočkal se pan kolega Munzar. Prosím, máte slovo. Připraví se paní poslankyně Balcarová.

Poslanec Vojtěch Munzar: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře. Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vyjádřit také k návrhu paní poslankyně Balcarové, který se týká zákazu výjimek, a chtěl bych vlastně před ním varovat.

Já se se spoustou věcí, které řekla jak paní zpravodajka Fialová, nebo pan kolega Zahradník, ztotožňuji. My musíme pracovat na změně energetického mixu, ale musíme to dělat uvážlivě a nahrazovat jeden zdroj teprve tehdy, máme-li připravenu za něj náhradu, nikoliv si dopředu něco zakazovat a zavírat si dveře. Návrh Pirátů považuji za nerozumný, nepromyšlený a hlavně nezodpovědný, protože může naší zemi v budoucnu přivést na hranici energetické chudoby, snížit energetickou soběstačnost a bezpečnost naší země, a tím zvýšit ceny energií pro české domácnosti, což by byl útok na naši životní úroveň.

Paní poslankyně jakoby udělala kompromis. Navrhuje neudělovat výjimky až za čtyři roky. A jestlipak ví, že do roku 2025 budou schváleny v Bruselu nové závěry o BAT, které dnes nikdo nemůže odhadnout, jaké vlastně budou? A to je skutečně hloupost zakazovat si výjimky z něčeho, co dnes neznáme. Copak dnes víme, jaký to bude mít reálný dopad? Nemávejme tedy nad tím rukou a nechovějme se hloupě. Třeba to opět bude tak jako v minulém roce, kdy byly přijaty ty aktuální závěry o BAT a z nich vyplývající nové limity, a to přes odpor České republiky a paradoxně i Německa. A chybělo pouze pár desetin procent, aby přijaty nebyly, ale přesto se dnes tímto pozměňovacím návrhem můžeme hujersky přihlásit k tomu, že plán splníme a ještě překročíme. A to je jedno, že nevíme jaký v roce 2025.

Je nutné zdůraznit, že velké energetické zdroje investovaly mnoho desítek miliard korun v rámci národního přechodného plánu, aby dostaly limitům ze směrnice o průmyslových emisích z roku 2012. Pokud by tento pozměňovací návrh prošel, odkud Česká republika, český průmysl a české domácnosti budou brát energii? Protože pokud nemáme postaven nový jaderný zdroj, ten ještě mnoho let nebude, nemůžeme se spoléhat na stabilitu dodávek z alternativních zdrojů energie a zavřeme tradiční zdroje, na kterých jsme – zdůrazňuji bohužel – závislí stále ještě z 50 %, tak dalším možným zdrojem je postavit paroplynové elektrárny. A chceme se skutečně takto připoutat k závislosti na plynu z Ruska? A není to třeba skutečný cíl těch skutečných navrhovatelů – snížit soběstačnost České republiky na vlastní energetice a snížit tím naši bezpečnost? Protože tam ta cesta ve skutečnosti vede. Vysoká míra energetické nezávislosti je výhodou naší ekonomiky. A my jsme svědky naprostě nerozumných řešení i v evropském kontextu. Chceme utlumovat výrobu, ale zároveň chceme podporovat rozvoj elektromobility. Ale elektromobil také potřebuje elektřinu, aby fungoval, a ta elektřina se musí někde vyrobit. A pokud sousední Německo utlumuje svou výrobu a stává se závislým na dovozu elektrické energie, chceme jít

také touto cestou? Z řešení se mnohdy vytrácí rozum a vyhrává demagogie a to je přesně případ tohoto pozměnovacího návrhu.

Paní poslankyně při druhém čtení řekla, že prioritou je ochrana životního prostředí a čistota ovzduší. Souhlasím, ale musí se to dělat rozumně. Mimochodem nejčistší vzduch by byl, kdybychom nejezdili auty, doma jsme nesvítili, netopili, to by byl čistý vzduch, nefungoval by průmysl, ale to by nám naši občané asi nepoděkovali. Já také chci, aby moje děti dýchaly čistý vzduch, ale také chci, aby přijely domů, světlo jim svítilo, práčka fungovala, topení topilo, a to, zdůrazňuji, za přijatelnou cenu, což je pro nás, pro ODS, významnou prioritou. Ona i ta komunikace na sociálních sítích nepujebez elektrické energie.

Určitě Piráti četli skvělý sci-fi román Tma od Ondřeje Neffa. Tam je popsána společnost bez energie. V románu za to tedy nemůžou politici z politické strany, můžou za to mimozemšťané, ale takovou apokalypsu si snad nikdo nepřeje. Neuzavírejme se tedy dopředu možnosti v budoucnosti rozhodovat o našich zdrojích. Potřebujeme si uchovat variabilitu v rozhodování podle aktuálních potřeb i možností i v budoucnosti. Buďme tedy uvážliví při našem rozhodování. Prosím vás o to. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Květa Matušovská od 11.00 do 12.30 z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Jana Pastuchová dnes od 18 hodin do konce jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

A teď s faktickou poznámkou pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne, vážený pane předsedo, vážení kolegové. Já se pokusím během těch dvou minut zareagovat na pana Zahradníka, který nás označil za demagogy, ale pokud argumentoval Německem a zvýšením závislosti německé energetiky na dovozech plynu z Ruska, tak určitě bych poznamenal, že na rozdíl od Německa, nebo od Spolkové republiky Německo, Česká republika určitě nepřistoupila ani nepřistoupí k Atomausstiegu tak, aby se do roku 2020 měly uzavírat všechny jaderné elektrárny, spíše naopak. Takže my se tu budeme nyní snažit konzervovat současný stav a vlastně tím podporovat i to oddalování rozhodnutí o výstavbě nových jaderných bloků. Takhle to teď v tuto chvíli chápeme.

Takže rozhodně Piráti nechtějí zvyšovat závislost na dovozech z Ruska, rozhodně nechceme konzervovat energetiku a nechceme tu tmu, ale chceme rozumnou diskuzi, a hlavně o moderní energetice založené na rovnoramenném a smíšeném mixu takovém, který bude založen na jaderné energetice, obnovitelných zdrojích a samozřejmě i na uhlí ještě v té míře, kde může být použitelné. A pokud se podívám na aktualizovanou státní energetickou koncepci z roku 2015, tak tam ten útlum uhlí je jasné vidět. Je to sice v rádech asi 30 % do roku 2025, ale je tam. Takže pokud si z aktualizované státní energetické koncepce skutečně nechceme dělat toaletní papír, tak se o tom pojďme bavit racionálně a i třeba na podvýboru pro energetiku.

Děkuji a omlouvám se, že jsem neoslovil pana Munzara prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hezké dopoledne. Prosím pana poslance Zahradníka s faktickou. A potom pan poslanec Munzar.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, právě že o tom chci mluvit racionálně. A protože přece musíme všichni vědět, že obnovitelné zdroje v současné chvíli mrzačí celý ten cenový systém v energetice. Ty obrovské dotace v řádu 40 mld. korun ročně prostě tu energetiku staví do úplně absurdního postavení z hlediska cen. To má za následek také to, že vlastně reálná cena energie není taková, aby umožnila tržně přistoupit k budování jaderných zdrojů, a zároveň ale se musíme připravit na to, že proti budování jaderných zdrojů stále ještě vystupují a budou vystupovat různé ekologické organizace, tak jak jsme toho byli svědkem. A prostě u toho uhlí v našem bytostném zájmu musíme zůstat. A nemůžeme si sami sobě dělat problémy. Sami sobě stavět bariéry k využívání toho nejpřirozenějšího zdroje, který u nás máme, to jest tedy k využívání hnědého uhlí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Munzara a potom pan poslanec Ferjenčík – stále faktické poznámky.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já chci zareagovat na pana poslance Třešňáka prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych podepsal skoro každou větu, kterou jste tady před chvilinkou řekl, ale právě proto nechápu, proč jste přišli s tímto pozměňujícím návrhem, protože tento pozměňující návrh nám ty cesty a tu rozumnou možnost rozhodovat podle našich potřeb v České republice uzavírá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom připomenout, že za ten solární tunel může ODS a ne Piráti. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Třešňák – také faktická poznámka.

Poslanec Petr Třešňák: Já jenom v rychlosti. Možná jsme to s panem Munzarem měli komunikovat v rámci podvýboru. Nicméně když se podívám na výčet těch zdrojů, kterých by se to dotklo, aniž by se musely modernizovat, tak skutečně jich je hrstka. A teď to nebudu sčítat, ty jednotlivé výkony. Nicméně když se tu např. argumentovalo těžbou hnědého uhlí v severních Čechách a konkrétně kapacitou dolu Bílina, tak zrovna např. důl Bílina je využíván, pokud vím, pouze jenom pro zdroj Ledvice nadkritický, kterého se to naprostoto nedotkne, protože se jedná o nejmodernější zdroj v ČR.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Zahradník, také faktická poznámka.

Poslanec Jan Zahradník: Já musím tedy odmítnout to, co tady kolega řekl, pane předsedající, dámy a páновé, že by ODS měla na svědomí tu politiku energie z obnovitelných zdrojů. Já si dobře pamatuji, když jsem býval hejtmanem, jak obrovský tlak byl ze strany ekologů a ze Strany zelených, které tehdy reprezentoval jejich předseda pan Bursík, že musíme naplnit požadavky EU na podíl obnovitelných zdrojů, solárních zdrojů, větrných zdrojů na naši energetice. Tam je třeba hledat tu příčinu. A jak kdo hlasoval, se dá najít v záznamech o jednání Sněmovny.

Zmiňoval tady někdo Německo. Německo začíná přehodnocovat ten svůj fatální čin, který udělalo odmítnutím jaderné energetiky a založením své energetické soustavy na obnovitelných zdrojích, tak nepředvídatelných, a na závislosti na ruském plynu. Dneska jsou deníky, které vlastně v nedávné době zveřejnily, že rozhodnutí Německa o této cestě jejich energetiky je možno považovat za největší selhání Německa v poválečné historii. Ještě budou Němci vidět, co jim přinese to jejich rozhodnutí rezignovat jak na uhelnou, tak na jadernou energetiku. Bohužel, my jsme součástí soustavy ekonomicke Evropy a to, co fatálního se stane v Německu, bohužel také zasáhne i nás. Čili my musíme chránit naše vlastní zájmy a nesmíme odmítat uhelnou energetiku.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další faktické poznámky nemám, takže prosím pana poslance Munzara, který je rádně přihlášen.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já už jsem v rádné rozpravě vystupoval, takže pan předsedající si to asi neodkliknul.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak se omlouvám. Pan předseda Sněmovny neodmazal vaše jméno. Takže se omlouvám ještě jednou. Paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych reagovat na svoje předčeňníky, ale pouze krátce. Jednak tady bylo několikrát zmíněno, že uhelná energetika není výrazným znečišťovatelem ovzduší. Já bych ráda na to reagovala faktickými čísly, která byla zveřejněna ve zprávě o stavu životního prostředí, v poslední zprávě, kterou zveřejnilo Ministerstvo životního prostředí. Dle této zprávy je průmyslová energetika zodpovědná za 78 % emisí oxidu síry a 47 % oxidů dusíku. Myslím, že to jsou dost velká procenta, abychom si uvědomili, že je uhelná energetika jedním z největších znečišťovatelů ovzduší. Opravdu to nelze bagatelizovat.

Pak bych jenom ještě krátce reagovala na tady nějaké poznámky o tmě v Čechách. Chtěla bych říct, že Česká republika je šestým největším vývozcem elektrické energie na světě, a to v absolutních číslech. Nám opravdu jako tma nehrozí. Určitě ne.

Takže to byly dvě reakce. A třetí věc, kterou bych vám chtěla říct a s kterou bych se chtěla podělit. Já obecně vůbec nemám nic proti výjimkám. Myslím, že pakliže jsou výjimky oprávněné a jsou udělovány střídavě a uvážlivě, pak jsou jistě namísto úplně ve všech případech, kdy se o jakoukoliv výjimku jedná. Proto výjimky vlastně existují. Ale já mám vážnou obavu, a když jsme toto téma diskutovali v pirátské straně, tak jsme se shodli na tom, že udělování výjimek v Čechách speciálně u energetiky a u znečištění ovzduší nemá dobrou tradici.

Já bych se s vámi ráda podělila o podle mě závažných skutečnostech. A uvidíte sami, že Česká republika, když může v Bruselu si vyjednat výjimky, tak to dělá a dělá to velmi úspěšně. A myslím, že v mnoha případech určitě to opodstatnění těch výjimek je diskutabilní. Takže v České republice už byly výjimky z evropských limitů ovzduší udělovány. V roce 2016 vstoupila v účinnost směrnice o průmyslových emisích, která stanovila nové emisní limity pro elektrárny, teplárny a další velké zdroje znečištění. Některé země, a byla mezi nimi i Česká republika, si v Bruselu vymohly, že pro některé znečišťovatele na jejich území budou nové limity platit až od roku 2020, tedy se čtyřletým zpožděním. My jsme se vlastně právě u tohoto čísla čtyři roky inspirovali při našem pozmenovacím návrhu, když jsme kompromisně navrhli, aby mohly být ty výjimky udělovány právě na čtyři roky, když sama Česká republika vyjednávala vlastně s touto časovou lhůtou.

Ale budu pokračovat. Zmíněné výjimky se ovšem neměly týkat všech zdrojů, ale pouze těch, kde to bylo nezbytně nutné. Já si vám dovolím přečíst, o kolik výjimek formou přechodného národního plánu jednotlivé země žádaly: Německo, které má mimochodem největší flotilu uhelných elektráren v Evropě, počet žádostí nula, Belgie nula, Dánsko nula, Francie nula, Itálie nula, Kypr nula, Lotyšsko nula, Lucembursko nula, Malta nula. Nizozemí nula, Rakousko nula, Švédsko nula, Slovensko 4, Slovensko 7, Litva 7, Řecko 8, Irsko 12, Maďarsko 16, Španělsko 34, Polsko – největší znečišťovatel ovzduší Evropské unie – 73, Česká republika 97. Slyšíte dobře, Česká republika si požádala o 97 výjimek. Více už žádala jenom jedna země a to Velká Británie, která žádala o 129, ale tam šlo převážně o zdroje na zemní plyn.

Takže to je hlavní důvod, proč my se snažíme ty výjimky omezit. Je to proto, že Česká republika v Bruselu prostě tímto způsobem lobbyuje za český průmysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Fakticky paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Ted' už správně. Dovolte mi, abych vaším prostřednictvím reagovala na svoji předrečnici. Nezlobte se na mě, ale to, co tady uvádíte, to budu muset asi označit za upravená fakta a upravená data. A asi můžeme říct, a já už jsem to tady řekla jednou, kdo vám tato data dává. Já si myslím, že naše ekologická hnutí jsou v České republice docela známá a my se s nimi potýkáme docela dlouhou dobu a víme, jak umí svá data a své analýzy upravit tak, aby to bylo ve prospěch, jak se říká, České republiky.

Vy tady říkáte, že nám tma nehrozí. No já mám obavy, že v roce 2030 nám tady vznikne energetická díra, na kterou zatím ani vláda nereagovala, ani předchozí vláda nereagovala, nikdo s tím nic nedělá. A Piráti ano, super, tady nám nic nehrozí, my to vyvážíme. Pane bože, proč my vyvážíme, proč jsme největší vývozci v rámci

elektřiny? Protože tak je přece postavený celý ten systém. My s tím zase nemůžeme udělat tak moc. Přes nás přece teče i energie z Německa a tak dále. A jediný, kdo může ovlivnit tento tok, jsou právě ty uhelné teplárny. Nezlobte se mě, to je jediný regulátor, který tady funguje. Myslím si, že zástupci Ministerstva průmyslu by mohli konečně vystoupit, jako pan ministr, a mohli by nám k tomu říci nějaké odborné věci.

A možná bych chtěla říci, že největšími znečišťovateli je právě doprava a naopak nám narůstá letecký průmysl. A chtěla bych jenom říci vám Pirátům prostřednictvím pana předsedajícího: Kdo to zaplatí, ty vaše ekologické poznatky a ekologické nové budování? Kdo to zaplatí? Zase naši občané? Takže jim zvýšíme – co jim zvýšíme? O 100, o 300, o 400 %? Ale Piráti budou hlásat, že jsme ekologický!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď tady mám čtyři faktické poznámky. Pan poslanec Schiller, potom paní poslankyně Balcarová.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já musím reagovat, i když jsem si myslel, že nebudu. On průmysl, když si vyžádají i výjimky z průmyslu, tak to není, že si vyžádali výjimky z velkých zdrojů. Oni si vyžádali výjimky ve sklárství, v ocelářství, v rafinériích, cement a vápno. Opět tady děláte ne hrušky a jabka, ale vy z toho uděláte úplnej ovocnej koktejl! Protože skutečně výjimky na BAT jsou z roku 2017 a jsou čtyři roky na to, aby se vyžádaly výjimky. To znamená, že výjimky ještě žádné vydané ani na BAT jako takový z velkých spalovacích zdrojů nebyly. Tak tady neříkejte lidem, že jsme si vyžádali 90 nějakých výjimek, když se to týká úplně něčeho jiného. Ano, týká se to průmyslu. Ale ne velkých spalovacích zdrojů.

Potom druhá věc, na kterou musím reagovat. Paní kolegyně Balcarová prostřednictvím pana předsedajícího tady řekla, že uhelná energetika produkuje 70 % oxidu síry a 40 % NOx. Uhelná energetika je trošičku jiná než průmyslová energetika. Je průmyslová a jsou lokální topeníště. Tyto dvě složky když spojíme, tak ano, tak mají 70 a 40 %. Takže není pravda, že to skutečně mají jenom zase velké spalovací zdroje.

A ještě asi poslední otázka. Pořád se tady točíme okolo jádra, okolo nějakých zdrojů. Vy jako Piráti máte alternativu místo uhlí? Přijďte s ní a budeme spalovat něco jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Balcarová, potom pan poslanec Munzar a pan poslanec Třešňák, potom pan ministr, všechno faktické poznámky. Paní poslankyně stahuje, takže prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já chci reagovat na to poslední vystoupení paní poslankyně Balcarové prostřednictvím pana předsedajícího. Ta čísla byla velice zajímavá. Já vám přečtu čísla jiná. Mám tady data z roku 2014. Omlouvám se za to, může se to o pár procentíků lišit, přesto. Dovozní závislost energetiky zemí Evropské unie. Vy jste tady zmínila například Maltu. No, ta má největší dovozní závislost, přes

95 %. Lucembursko 95 %, Kypr také skoro 95 %. Pak si vzpomínám, že jste tady zmiňovala Itálii. To je přes 75 % v tom roce 2014. A my jsme na úplně opačné škále.

A myslím si, že si musíme udržet energetickou nezávislost, a tím udržet bezpečnost. Ony se musí všechny ty návrhy posuzovat nejenom z jednoho grafu, ale vzít si těch grafů více. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Já bych si rád tu technickou debatu odpustil, ale chtěl bych se zeptat paní poslankyně Aulické prostřednictvím pana předsedajícího, jak to myslela s tou regulací sítě prostřednictvím hnědouhelných elektráren? Já netvrdím, že to nejde, ale zajímalo by mě to tedy konkrétně. A pokud tu i pan poslanec Schiller zmínil, čím chceme nahradit uhlí, tak se opět odkážu na aktualizovanou státní energetickou koncepci. Stačí se do ní podívat. Po roce 2040 zde bude fungovat pouze jedna uhelná elektrárna a zbytek bude povětšinou mix jádra a obnovitelných zdrojů. Tak se snažme držet tohoto dokumentu. Pokud je překonaný, měl by být po pěti letech, tuším, aktualizován. Tak ho aktualizujme a přizpůsobme tomu současnemu stavu. Díky. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď má slovo pan ministr. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi, ne z důvodu vybídnutí do diskuze, ale z důvodu mého vlastního pohledu na věc, konstatovat, že jsem strašně rád, že je mezi námi v Poslanecké sněmovně taklik expertů na energetiku.

Já bych chtěl jenom říct jednu věc, že cesty do pekla jsou dlážděny dobrými úmysly. Myslím si, že k tomu všemu, co tady bylo řečeno, ke všem argumentům, ať pro, proti, takové nebo onaké zdrojové základně, musím říct, že dostatečně odstrašujícím případem je určitě investování do obnovitelných zdrojů. Úplně špatným směrem a tím nejhorším, co jsme v České republice mohli mít, je fotovoltaika, případně další obnovitelné zdroje, které nás vyjdou na jeden bilion českých korun.

Já si myslím, že samotný nápad, samotné gros toho, že jsme se připojili k aktivitě za obnovitelné zdroje, nebyly špatné. Špatné je provedení. Takže já si myslím, že stejně tak tady odříznout a říct "nechceme uhlelnou energetiku, nechceme takovou nebo onakou", aniž bychom měli nějakým způsobem zajištěnou adekvátní náhradu i v čase, protože v čase se taky mluví o exportech, a ten export jednoduše vysvětlím, takže bez těch souvislostí ta debata de facto nemá smysl.

A teď k tomu exportu. Ano, jsme druhou – šestou na světě, to jsem překvapen, ale druhou největší exportující zemí po EDF, francouzské společnosti, která má ale úplně jiné rozměry než Česká republika. Ale je třeba říct, jaké jsme měli možnosti. Po naší sametové revoluci, kdy jsme měli instalovaný výkon o více než jednu třetinu větší, než

je samotná spotřeba potácející se ještě v hospodářských reorganizacích, které do dneška ještě nemají konce, viz hutě, tak samozřejmě jsme měli přebytek elektrické energie. A co jsme mohli udělat? Odříznout jednu třetinu této zdrojové základny, odříznout vlastně na to navazující důlní a těžařský průmysl a řešit tady nějakých 400 tisíc potulujících se nezaměstnaných? No tak to si myslím, že asi ne.

Takže postupnými kroky se vlastně snižuje tato zdrojová základna. Není to dneska záležitost jenom ČEZu, ale samozřejmě všech energetických firem, na které se také zapomíná, a fungují v České republice. A myslím si, že ten přechod byl k mému podivné velmi kontinuální a velmi rozumný a řekněme racionální a ekonomicky únosný a hlediska bezpečnosti přijatelný pro Českou republiku. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ano končím.

Dámy a páновé, prosím, dívejte se na věci v souvislostech, poslouchejte argumenty a udělejte si obrázek sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám tady dvě faktické – pan poslanec Juříček. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den. Víte, že já normálně, dámy a pánové, nevystupuji, ale tentokrát musím, protože je potřeba říci, že to, co tady řekl pan Munzar a co tady řekl pan poslanec Schiller, bych chtěl ještě doplnit jednou věc. Je nutné si uvědomit, že Česká republika z hlediska průmyslové produkce ve vazbě na hrubý domácí produkt je nejprůmyslovější země v Evropské unii. Zhruba 36 % hrubého domácího produktu dělá průmysl, který se samozřejmě bez energie neobejdě. Druhá nejprůmyslovější země v Evropě je Německo a například Anglie má průmysl zhruba jen 11 % na hrubý domácí produkt.

Takže prosím vás, všichni se na to podívejme logicky a nepodvazujme si ty silné stránky, které tady máme vybudované, protože průmysl Českou republiku opravdu živí. Vazba na průmysl je nejenom infrastruktura, ale samozřejmě vzdělávání atd.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Aulická, potom pan poslanec Lipavský.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím odpovím panu kolegovi Třešňákovi. Velice mě mrzí, že to prostě neznáte, ale to, že se reguluje energetická síť pomocí tepláren na hnědé uhlí, je prostě holý fakt a tak je to v České republice postaveno. A když o tom takhle znalecky hovoříte i s vašimi kolegy a kolegyněmi, tak byste to měl vědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Já bych si prostřednictvím pana předsedajícího ještě dovolil reagovat na devadesátá léta. Je pravda, že jsme měli velký instalovaný výkon, ale také se podívejte na ekologickou zátěž, kterou jsme tady měli, jak vypadaly lesy v severních Čechách. To je něco, co se dluze odstraňovalo, projekty odsíření. Já si myslím, že si to každý může dohledat. A my se tady bavíme o tom, co budeme vypouštět do našeho prostředí. Ten pohled může být ekonomický, ale musí se tam zohlednit náklady na ekologickou zátěž a případně prostě nainstalovat takové technologie, abychom si přírodu neničili. Je to opravdu takhle jednoduché. Pokud touto cestou nepůjdeme, tak se nám náklady vrátí někde jinde. Prostě lidé budou nemocní a zaplatíme to ve zdravotnictví, zaplatíme to kratší délkom života. Takže je potřeba uvažovat v globálu, ne jenom v účetní rozvaze na pět let dopředu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Třešňák a po něm pan poslanec Bělobádek.

Poslanec Petr Třešňák: Já se omlouvám. Já jsem si skutečně chtěl odpustit technickou debatu, tak tedy prostřednictvím pana předsedajícího se klidně můžeme bavit na úrovni středoškolské nebo vysokoškolských skript, ale pokud vím, tak se zásadně používají – ne zásadně, ale hlavně – vodní elektrárny a plynové elektrárny k dorovnávání špiček v energetické síti. Takže pokud jsme se špatně pochopili, tak se tímto prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyni Aulické omlouvám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bělobárdka.

Poslanec Pavel Bělobádek: Vážený pane předsedající, vážení členové a členky vlády, kolegové, kolegyně, k tomu HDP v Německu, které tvoří průmysl, tak ta čísla se pohybují v posledních letech mezi 23 % a 29 %.

A ještě k tomu, výhoda uhlerných elektráren je, že nastupují poměrně brzo a jde o kapacitu. To znamená, vodní elektrárny nemohou nahradit tu kapacitu, která je ve špičkách potřebná, a používají se především jako zásobárny energie, nikoliv k rychlému výkonu. Ale to je samozřejmě na jinou debatu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pan poslanec Luzar se hlásil! Stahuje. Dobře. Tak to byly faktické. Pokud žádná další faktická poznámka není, tak prosím pana poslance Peksu s rádnou přihláškou.

Poslanec Mikuláš Pekař: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Jestli můžu, rád bych se vrátil k předmětu tohoto návrhu, protože je zcela zjevně nějakým způsobem minimálně v rámci ANO a ODS kontroverzní. My se tady bavíme o tom, že k 31. 12. 2025 by měla být omezena možnost dělat výjimky. Já si myslím, že je to správné, protože jak tady padlo už předtím v rozpravě a je to málo opakováno, 4 tisíce lidí ročně v České republice zemřou kvůli tomu, jaký tady máme stav ovzduší.

Já bych chtěl říci speciálně pro paní kolegyni Fialovou prostřednictvím pana předsedajícího – ano, týká se to Ústeckého kraje. My jsme totiž shodou okolností sousedé, takže týká se to především našich sousedů, protože u nás jsou překračovány emise, u nás je to problém. Já pevně doufám, že to budete pak umět kolegům vysvětlit. Nechci se vás nijak dotknout, já jsem opravdu překvapen, že ve chvíli, kdy se tady řeší životní prostředí, tak za ANO defilují bývalí zaměstnanci Lovochemie. Pevně doufám, že k životnímu prostředí nebudeste přistupovat tak, jak to občas bývá cítit kolem Lovochemie, když tam bliká ta cedule "pozor, únik čpavku".

Vraťme se tedy k tomu, co se děje konkrétně v Ústeckém kraji. Já jsem si to hledal a myslím si, že ten problém je řešitelný. Ano, některé elektrárny budou muset nějakým způsobem zmodernizovat, aby dosáhly na limity. Konkrétně se to týká Prunérova II a elektrárny v Počeradech. Myslím si, že elektrárna Tušimice je schopná to za současných podmínek splnit, elektrárna Ledvice také, pokud nějakým způsobem optimalizuje provoz. Takže ano, cíl je to dosažitelný, bohužel to pravděpodobně bude znamenat nějakým způsobem snížit zisky řekněme ČEZu, což, chápou, možná ovlivní akcionáře ČEZu, kteří jsou i z jiných částí republiky, ale zlepší to životní prostředí v Ústeckém kraji a to já musím kvitovat s povděkem.

Pevně doufám, paní kolegyně Aulická prostřednictvím pana předsedajícího, že váš zájem není motivován tím, že snad výjimky budou udělovat kraje. Respektuji, že se snažíte podpořit zájmy – v současnosti v Ústeckém kraji vládne pan hejtman Bubeníček z komunistické strany a jistě by ho to při jednání s ČEZem posunulo do výhodnější pozice. Pevně doufám, že vás to žádným způsobem nemotivuje a respektujete i zájmy životního prostředí a zdraví občanů Ústeckého kraje. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Aulická s faktickou poznámkou.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Já opět vaším prostřednictvím na kolegu z Pirátů. No, my jsme z jednoho kraje, pokud si dobře pamatuji. Myslím si, že to nemáme daleko, nějakých 12, 5 km, já Most, vy Litvínov. Zásadní postoje máme trošku jiné, i samozřejmě v rámci prolomení limitů atd. Nezlobte se na mě, ale to, co jste tady říkal, to hraničí s určitými vašimi asi pohnutými zájmy, které máte, ale to jsou totální nesmysly. A nebudu se vyjadřovat k tomu, že máme nějaké zájmy na vedení kraje atd. Myslím si, že naše současné vedení, které prokazuje a prokazovalo i v minulosti, že s Ústeckým krajem to myslí co nejlépe, myslím si, že to dokazuje i v komunikaci s minulou i letošní vládou tak, aby se do našeho kraje konečně dostaly zasloužené finanční prostředky, které tam neustále z našeho kraje jenom odtékaly. Nemyslím si, že vás – jak to mám říci? – komentář příslušný a hodnotící takového vašeho postavení. (?) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Čižinský.

Poslanec Jan Čižinský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěl říci, že projednáváme novelu o ochraně ovzduší a že souhlasím s tím, že největšími znečišťovateli jsou lokální toopeniště, potom automobilový průmysl a potom tedy zbytek průmyslu. Ale my tady vlastně řešíme, jak znečišťující energetiku za sedm let chceme. A já se domnívám, že návrh paní poslankyně Balcarové, ke kterému se chci vyjádřit, je vhodný, protože je vhodné říci, jak moc znečišťující energetiku chceme. Hlasoval jsem pro tento návrh ve výboru, budu pro tento návrh hlasovat i tady, ale domnívám se, že je potřeba se také více věnovat právě lokálním toopeništím a automobilovému průmyslu. Doufám, že ministerstvo přijde s nějakými návrhy, jak i tyto dva větší zdroje znečištění vylepšit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ještě než vystoupí pan poslanec Schiller, tak se hlásí pan poslanec Holík s faktickou.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, nejekologičtější energie je ta, kterou nespotřebujeme. My tady stále řešíme následky, ale nikdo se tady nezabýval tím, abychom tuto energetickou náročnost snížili. Jsem z malé výšky na Moravě. A tady – nevím, jak je to v Čechách – říkáme: největší znečišťovatelé – lokální toopeniště. V té naší vísce už nikdo uhlím netopí. A já si myslím, že tento trend bude pokračovat do celé republiky. Takže znova opakuji, hledejme možnosti, jak energii prakticky omezit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Schillera s rádnou přihláškou.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, nebudu reagovat na konspirační teorie kolegy Peksy. Nejsem ani z Lovochemie, ani nemám s panem Bubeníčkem nic společného. Přesto jsem z Mostu. Takže jenom tak. Chtěl bych panu kolegovi odpovědět – konečně jsem se k tomu dostal – na dva dotazy, které měl k mým pozměňovacím návrhům. Já je zopakuji, protože si je asi nevybavíte.

Takže ten první. Jedna možnost je, že pozměňovací návrh sice ponechává možnost dovážení určitých biopaliv ze zahraničí, ta se ale nezohlední v doplnění emisních limitů. Ono je to právě naopak. Právě ti zpracovatelé a dovozci mohli dovážet, dováželi v jiném nebo podmíněném daňovém režimu, ale bohužel nemohli tato dovezená biopaliva, zejména biolich, uplatnit u svých emisních limitů. A tímto se to narovnává, aby skutečně mohly být započítány do svých emisních limitů tak, jak je vykazují každý rok. Takže to je odpověď na ten první dotaz.

Druhý dotaz zněl: Zamezení povinnosti dodržovat emisní limity vytváří dle mého další administrativní zátěž pro podnikatele. Předkladatel navrhuje, aby se místo roční kontroly dodržování emisních limitů prováděly kontroly kvartálně. Já už jsem panu kolegovi říkal, když jsem si půjčoval ty otázky, protože jsem tu první přeslechl, kvartálně je to proto, protože se stávalo, a je to čistě z praxe, že tyto firmy budou zanikaly, nebo měnily své názvy. A pokud nesplnily, pak se zjistilo dodatečně, že

nesplnily svoje emisní limity, tak už bohužel ty firmy nebyly dohledatelné, nebyly postižitelné, a proto se to udělalo. Bohužel je to asi administrativní zátěž, ale udělalo se to kvartálně, aby se předcházelo tomu, že ta firma bude na trhu necelý rok fungovat, pak zanikne. A vlastně to, že my bychom zhodnotili, že nesplnila emisní limity, ale bohužel nic víc už s tím neuděláme. Takže tento druhý pozměňovací návrh řeší právě to, aby se nestávalo, že ty firmy nám budou nesplňovat zcela účelně, a potom vlastně ostatní firmy na to budou doplácet, nehledě na to, že na to budeme doplácet všichni. Tak toto napravuje ten druhý pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já si dovolím, doufám už závarem této debaty, ocitovat z bible hnutí ANO O čem sním, když náhodou spím, vize Česka pro rok 2035, kde se v kapitole Energetika piše: Budeme energeticky soběstační absolutně a bude to čistá energie. Naše energetická závislost na uhlí, ropě a jednou i na zemním plynu skončí.

Překvapuje mě, že ve chvíli, kdy navrhnete, aby uhelné elektrárny buď plnily limity, anebo končily, a to v horizontu sedmi let, není to žádné skokové opatření, tak se proti tomu stavíte. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě fakticky pan poslanec Schiller a potom paní poslankyně Fialová.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedající. Bohužel musím. Tato bible, jak vy říkáte, je nám předhazována několikrát. Ale vy vždycky vytáhnete akorát část textu a myslíte si, že tím všechny ohromíte nebo zastrašíte. Ono je tam také napsáno: Pojďme vytápět (správně: vytápění) uhlím a také topnými oleji úplně zrušit. V roce 2035 to bude jen výjimka a většina měst a obcí (ho) na svém území úplně zakáže, jak to udělali v Krakově. Energie budoucnosti je elektřina a zemní plyn. – Jak vidíte, tak dokonce energetická koncepce počítá s rokem 2040, pan předseda si dovolil pět let ubrat, takže 2035. To je jedna věc. Takže to máme jenom takhle dáno. A pokaždé, když na toto dojde, tak vy vytáhnete tuto knížku a skutečně začnete říkat takovéto věci.

Ted' si postesknou, ale čistě jenom se vrátím zpátky. Kde bylo vaše ekologické srdce, když jsem tady prosazoval, abychom nevypouštěli do vod skutečné jedy? A vy jste všichni hlasovali proti. A tam nepotřebujete údaje, tam stačí jenom znalost základních chemických rovnic. Nepotřebovali jste nic, jenom to, co tam pustíte, to, co výdej ven. Nic jiného nepotřebujete. Tam jste najednou jako ekologové nebyli. Děkuji. (Silný potlesk levé poloviny sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Fialová.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já už jsem reagovat nechtěla, ale tím pádem musím. Bylo nám tady řečeno, že jakou máme bibli. A podpořím tady kolegu. Ono opravdu vytrhnout pár vět z celé kapitoly není fér, pane kolego. A to samé udělal i pan – ekologičtí aktivisté – pan Rovenský z hnutí Greenpeace na výboru životního prostředí, jenom na to upozorňuje, i na semináři. A není to fér.

A co se týká reakce na pana Peksu prostřednictvím pana předsedajícího, jsem strašně potěšená, že jste si přečetl můj životopis. Děkuji. A kdybyste ho studoval ještě lépe, tak zjistíte, že mám vystudovanou fakultu životního prostředí. A je ohromný rozdíl mezi vystudovaným ekologem a ekologickým aktivistou. (Silný potlesk zejména z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, chtěla bych reagovat ústy pana předsedajícího na poznámku pana Schillera, co se týká jeho pozměňovacího návrhu zákona o ochraně vod nebo zákona o vodách, kde on podával pozměňovací návrh o vypouštění odpadních vod a jeho následnému zpracování v čistírnách odpadních vod. Ten pozměňovací návrh byl tak špatný, že neprošel tady na plénu. A to je co řít v dnešní době, že tady něco hnutí ANO neprojde. Takže tak špatný byl ten pozměňovací návrh. Děkuji. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. To byla poslední přihláška v rámci rozpravy. Já ještě přečtu omluvu. Paní ministryně obrany se omlouvá od 11. hodiny z pracovních důvodů.

Pokud tedy další přihlášky do rozpravy nejsou, tak rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr, potom paní zpravodajka?

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Bude krátké, protože všechno tady zaznělo, v některých případech čtyřikrát, takže já už k tomu nebudu přičítovat další poznámky.

Chtěl bych všechny ujistit, že ten návrh, včetně pozměňovacích návrhů, které prošly a budou prezentovány výborem pro životní prostředí, podporujeme, a naopak ty ostatní, které nebyly doporučeny výborem pro životní prostředí, nedoporučujeme.

K té největší debatě, která se týkala BATů velkých zdrojů, tak chci říct, že je pravda samozřejmě, že každé procento znečištění, které snížíme, je dobré. Ale vždycky musíme říkat a opravdu nemíchat, jak říkal pan kolega Schiller, hrušky s jablkami, tedy nemůžeme míchat emise s imisemi, nemůžeme míchat dopady na zdraví reálně s nějakými teoretickými emisemi. A je vždycky potřeba uvážit, co za co získáme.

Takže já jsem přesvědčen, že výbor pro životní prostředí, tak jak dal své doporučení těm pozměňovacím návrhům, tak je to v pořádku, je to vyvážené a takto je to i v souladu s názorem Ministerstva životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní zpravodajka, pokud si přeje vystoupit se závěrečným slovem? Aha, tak paní zpravodajka prosí, zda by bylo možné znova otevřít rozpravu. V tom případě poprosím někoho z ministrů, zda by nám něco řekl...

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Prosím stručně.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Je znova otevřena rozprava a já prosím paní zpravodajku.

Poslankyně Eva Fialová: Dobrý den. Mojí povinností je v obecné rozpravě přečíst legislativně technické úpravy, které se týkají účinnosti zákona, protože nestihneme 1. července 2018, a legislativně technické úpravy jsou:

V čl. I bodě 5 se slovo "třetí" nahrazuje slovem "čtvrté".

2. V § 34 odst. 2 písm. d) se číslo 5 nahrazuje číslem 4.

3. V pozměňovacím návrhu A2 v bodě 16 se text písmena g) vkládá a v § 41 odst. 16. (?)

Čl. III Účinnost zní: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Pro úplnost doplním krátké odůvodnění. Bod 1 opravuje číselné označení dotčené věty, bod 2 doplňuje vnitřní odkaz, pod bod 3 doplňuje odkaz na přechodné ustanovení a bod 4 upravuje již zmíněnou účinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se na další přihlášky do rozpravy. Pokud nejsou, tak ji znova končím. Ještě se zeptám na závěrečná slova. Předpokládám, že už není prostor nebo vůle. Tak, v tom případě budeme hlasovat. Já prosím paní zpravodajku, aby se ujala slova a provedla nás procedurou.

Poslankyně Eva Fialová: Výbor pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor projednal návrh zákona 25. dubna 2018 na své 8. schůzi a příjal usnesení, které je nám k dispozici pod sněmovním tiskem 13/8, a garanční výbor se usnesl na následující proceduře.

Nejprve budeme hlasovat návrh legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, který jsem přednesla v obecné rozpravě 3. čtení.

Dále budeme hlasovat návrhy A1 až A17 společně jedním hlasováním.

Za třetí návrhy C1 a C2, pozměňovací návrhy k návrhu A2, společně jedním hlasováním.

Za čtvrté návrh B.

Za páté návrh D, návrh E1, návrh 7, E2 a E3 společně jedním hlasováním.

A za osmé budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Během hlasování stručně uvedu, kdo je autorem pozměňovacího návrhu, čeho se týká, a přednesu také stanovisko garančního klubu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit k proceduře. Pokud ne, nechám hlasovat o navržené proceduře. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 27, přihlášeno je 186, pro 177, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Prosím tedy, abychom postupovali podle schválené procedury. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Za prvé budeme hlasovat o návrhu legislativně technických úprav podle § 95 odst. jednacího rádu, které bych tu ještě jednou přečetla.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Myslím si, že to není nutné. Zazněly.

Poslankyně Eva Fialová: Dle rozpravy. Ano.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana ministra na stanovisko k tomuto návrhu? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 28, přihlášeno je 186, pro 161, proti 14, tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Dalším hlasováním jsou body A1 až A17. A ráda bych vám představila, kterých pozměňovacích návrhů se týkají a kdo je přednesl. Byly odsouhlaseny výborem životního prostředí. Pětkrát pozměňovací návrh mé osoby, Evy Fialové, týkající se kontroly kotlů, stanovené maximální ceny za kontrolu transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2016/2284, úpravy postavení obcí a krajů při implementaci programů zlepšování kvality ovzduší. Navýšení mezní hodnoty emisí CO pro sálavé spalovací stacionární zdroje z 12 tisíc na 15 tisíc mg na metr krychlový a možnosti pro obce zakázat spalování nejen hnědého uhlí, ale i jiných druhů pevných paliv v kotlích 1. a 2. kategorie.

Dalšími jsou tři pozměňovací návrhy pana Jana Schillera o biopalivech, spojování subjektů za účelem společného plnění limitů emisí, biopaliva dovezená ze zahraničí se započítávají do emisních limitů, s odkazem na minimalizování rizika odcházející povinnosti dodržování emisních limitů se nevztahuje, aby byly firmy kontrolovány kvartálně, nikoli ročně.

A jeden pozměňovací návrh pana Zahradníka navrhuje, aby se povinnost využít pro vytápění tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nevztahoval na nové stavby rodinných domů.

To je vše. A doporučující stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím o stanovisko pana ministra. (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 29, přihlášeno je 186, pro 140, proti 39, tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Další bylo navrženo hlasovat o pozměňovacích návrzích C1 a C2, kde jsem já předkladatelkou, týkající se pozměňování k bodu A2 usnesení výboru životního prostředí, kde je stanovena maximální cena za kontrolu kotlů. Po upozornění Ministerstva financí v souladu se zákonem o cenách se mění slovo "cena" za slovo "referenční finanční limit".

Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra. (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 30, přihlášeno je 187, pro 158, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Další hlasování je o pozměňovacím návrhu B, kde je předkladatelem zemědělský výbor, konkrétně poslanec Kováčík, zavádí tzv. zastropování zamezení přeprodávání emisních povolenek ze zahraničí.

Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 31, přihlášeno je 187, pro 176, proti 1, návrh byl přijat. Další prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Dále se jedná o návrh D paní Dany Balcarové, který vylučuje udělování výjimek ze zákonných limitů znečišťujících ovzduší pro velké spalovací stacionární zdroje, o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyším.

Doporučující stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: takže výbor nedoporučuje? Děkuji.

Poslankyně Eva Fialová: Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 32, přihlášeno je 187, pro 46, proti 129, návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Dalším je hlasování o pozměňovacím návrhu E1 pana Jana Zahradníka. Návrh zákona definuje elektřinu pro dopravní účely pouze jako elektřina používaná k pohonu silničních vozidel. Elektřina se používá jako zdroj také pro pohon zvláštních vozidel, drážních vozidel, plavidel, včetně plavidel používaných pro rekreaci. Pozměňovací návrh navrhuje rozšířit definici.

Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 33, přihlášeno je 187, pro 40, proti 123, návrh přijat nebyl. Další prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Dalším pozměňovacím návrhem jsou E2 a E3 pana Jana Zahradníka, který navrhuje, aby vlastník nebo uživatel prostoru, v němž je stacionární zdroj provozován, byl před provedením kontroly na záměr ji uskutečnit písemně upozorněn a aby kontrola musela proběhnout v jeho souladu.

Stanovisko je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlasné.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 34, přihlášeno je 187, pro 54, proti 101. Návrh přijat nebyl. Další.

Poslankyně Eva Fialová: A na závěr budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nejprve přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 13, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zeptám se na stanovisko pana ministra. (Ministr: Velmi souhlasné!) Děkuji.

Zahajuje hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 35, přihlášeno je 187, pro 104, proti 4. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. (Potlesk v levé části sálu.)

Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Budeme pokračovat bodem

71.

Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně financí a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Juříček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 48/3, ten byl doručen 11. dubna. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 48/4.

Zeptám se paní ministryně, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, paní ministryně, máte slovo. (Někteří poslanci se spolu baví a ruší vystoupení.)

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. V návaznosti na druhé čtení sněmovního tisku a jeho následné projednání v garančním rozpočtovém výboru mi dovolte už jen stručně shrnout hlavní cíle a obsah zákona.

Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění představuje transpoziční normu, kterou se do našeho právního rádu implementuje evropská směrnice –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, paní ministryně. Já prosím o klid ve Sněmovně! Prosím známé firmy, aby nerušily... Děkuji. Prosím, paní ministryně, můžete pokračovat.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající.

Implementuje evropská směrnice o distribuci pojištění. Návrh zákona však také obsahuje prvky národní úpravy, která reaguje na některé specifické problémy tuzemského pojistného trhu, a jejich společným cílem je ochrana spotřebitele. Těmito problémy jsou zejména poškozování klientů při sjednávání životního pojištění, problém nízké odborné kvalifikace distributorů pojištění a značně omezených současných dohledových nástrojů České národní banky coby příslušného orgánu dohledu.

Jádro zvýšení ochrany spotřebitele při sjednávání pojistných produktů spočívá především v posílení odpovědnosti pojišťoven a pojišťovacích zprostředkovatelů za kvalitu jejich distribuční sítě a dále v důrazu na to, aby byl klient srozumitelně a transparentně informován o podstatných aspektech pojištění, které je mu nabízeno. To se týká především prodeje investičního životního pojištění, což je produkt, se kterým

bývá nejvíce spojován problém tzv. přepojištěování. Proto také zavádíme standardizovaný formulář, který by měl klientům umožnit se v nabídkách pojištění snáze zorientovat a vyhodnotit si lépe výhodnost daného pojistného produktu.

Zákon dále zavede nový standard odborné způsobilosti prodejců pojištění, a zatímco stávající systém požadavků na odbornost distributorů pojištění je postaven na formálním ověřování teoretických znalostí ze všech pojistných odvětví, nový zákon oproti tomu zdůrazňuje potřebu spíše hloubky než šíře – tzn. znalosti těch konkrétních produktů, které ten zprostředkovatel nabízí, což je nezbytné pro kvalifikované jednání se zákazníkem. V důsledku toho dojde i k tomu, že se obnoví a vlastně aktualizuje registr, který vede Česká národní banka, tak aby mohla tato Česká národní banka účinně kontrolovat zprostředkovatele pojištění, protože o nich bude mít reálný přehled. O těch, kteří se skutečně pojištěním živí a vykonávají ho.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni. Otevím rozpravu. Pokud chce pan zpravodaj vystoupit, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juríček: Dobrý den, pane předsedající, dámy a páновé. Nebudu opakovat to, co říkala paní ministryně, nicméně čtyři měsíce práce, tak jsem vám všem chtěl poděkovat, protože je to naše společné dílo. Je nutné si říct, že v prvním čtení jsme měli 73 pozměňovacích návrhů. Snažil jsem se vyjít vstříc všem jednotlivým připomínkám a připomínkám klubů. Ve druhém čtení nakonec bylo ještě 10 pozměňovacích návrhů, které měly některé vazbu právě na to první čtení, takže upravují některá první čtení. A samozřejmě že jsme se sešli mnohokrát s Českou národní bankou, která je dneska vlastně ten, který registr vede.

Je nutné říct, že v pojištění se točí, a já už jsem to tady možná říkal, zhruba 330 mld. korun a že dneska různých typů distributorů je zhruba 135 tis. registrovaných u České národní banky a že reálně fungujících distributorů je zhruba 35 tis. Není tady žádné omezování, ale jde spíš jenom o vycíštění, kdo skutečně reálně v distribuci pojištění funguje.

Původně Česká národní banka žádala, abychom prodloužili termín účinnosti tohoto zákona o pět měsíců. Proč to říkám? Protože ve vazbě na to jsme dělali některé pozměňovací návrhy. A teď minulý týden se podařilo dojednat, že nakonec bude účinnost tohoto zákona jenom čtyři měsíce, že Česká národní banka stihne do těch čtyř měsíců ten registr vyčistit. Musím říct, že se podařilo dohodnout, že přeregistrace bude za nulu, takže podnikatelé v této oblasti nebudou mít žádné zvýšené náklady, a že se podařilo snížit náklady na školení těch, kteří potřebují právě to vzdělávání, o kterých se hovořilo, na 20 tis. korun. Takže si myslím, že trhu jsme vyšli významně vstříc. Ale v čem jsme mu nevyšli vstříc, je to, že je v podstatě pět zásadních asociací, které v podstatě chtěly jako profesní komory dělat funkci České národní banky a chtěly ony samy vést tento registr, tak v tom se jim tedy nevyhovělo, protože napříč Poslaneckou sněmovnou v tom nebyla stoprocentní shoda, a proto by pokračovala Česká národní banka v registraci toho pojištění tak, jak jsem uváděl.

V průběhu procedury pak vám řeknu, co je potřeba udělat právě pro to, abychom sladili tisk 48 a 49 tak, jak bylo dojednáno právě s Českou národní bankou, aby ta přeregistrace netrvala pět měsíců, ale jenom čtyři měsíce, a k tomu vazbě na účinnost toho zákona. Já vás pak provedu procedurou a doporučím to, aby to takhle zafungovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ted' v rozpravě pan poslanec Juránek.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, paní ministryně, předkladateli, kolegové, kolegyně, na prvním místě bych chtěl říct, že ta předloha, tak jak byla původně, skutečně dospěla do pozice, která je velmi dobrá, a když se vám podaří schválit pozměňovací návrhy tak, jak je bude předkládat zpravodaj. To znamená, bude tam ještě změna proti tomu, co jsme dostali v materiálech, takže tam předpokládám, že ta změna bude zapracována.

Nicméně bych se s vámi chtěl podělit o to, co se na tom tak úplně nepovedlo, a to je proto, že na rozpočtovém výboru, který přijímal usnesení k bodům 48 a 49, přišel zástupce těch, kteří jsou v tom zákoně označováni jako zprostředkovatelé. Přišel pozdě. Přišel po termínu, kdy mohou být podávány pozměňovací návrhy. Vyslechli jsme ho a na závěr jsme ho vyprovodili slovy "přijdte příště a včas". To se samozřejmě stává a samozřejmě vždycky musíme k nějakému času věci uzavírat. Ovšem já jsem si uvědomil, že žádné příště nebude, a tak jsem si ten zákon znova zkusil přečíst očima těch, kteří skutečně těmi zprostředkovateli jsou, a podíval jsem se tedy na ten zákon jejich očima a pochopil jsem, že to, co jim na tom nejvíce vadí, je, že jsme šli nad rámec, a to zcela jednoznačně nad rámec evropské směrnice. My jsme v rámci toho, protože to tady už zní někdy jako fráze, tak to nechci říkat jako frázi, a budu proto velmi konkrétní, abychom si řekli, v čem jsme nad ten rámec šli.

Paní ministryně řekla, že tam ošetřujeme i nějaké české věci, to znamená, nezazněla tady jenom ta konkrétní záležitost. Evropská směrnice požaduje navýšení sankcí, navýšení limitů pojištění profesní odpovědnosti pojišťovacích zprostředkovatelů, navýšení jistiny při inkasu pojistného a navýšení četnosti a délky školení, tedy jedna, dvě, tři, čtyři.

Zabýval jsem se tím, co tedy požaduje ten zákon navíc. Ten zákon navíc požaduje novou registraci. To by nebylo tak zlé, jako že co se týká toho, že ta registrace není jako teď na nějakou určitou dobu, ale že ta registrace je pouze na 12 měsíců. A když se přijme pozměňovací návrh, tak to budou dva roky, 24 měsíců, tzn. i to je důležité, abychom tady tento pozměňovací návrh schválili. Nicméně tak jak to máme před sebou, tak je tam uvedeno 12 měsíců. Opakovaně potom s poplatkem, upozorňuji ovšem, to znamená, že každý rok se bude platit. A tady bych chtěl upozornit, že vlastně tím i z hlediska definice vzniká pro tuto skupinu lidí nová daň, protože to, co se platí pravidelně každý rok, tak je vlastně daňové zatížení. Říkám to sice lidově, ale je to tak, jak to na ty konkrétní lidi dopadne.

Tedy z hlediska toho jsem si přečetl i ten zákon a tu směrnici, která mluvila o tom, že by tam nemělo být vyšší administrativní zatížení, než je v současné době, a že by

tam nemělo být finanční zatížení. A tyto dvě věci se nepodařilo splnit, protože v rámci České národní banky bude nutno přijmout určitý počet úředníků, kteří budou muset evidovat ty registrované, tedy administrativní náročnost se zvýší a následně se také zvýší finanční zatížení těch, kteří jsou těmi zprostředkovateli.

Proto chci jen říci, že je samozřejmě správné, aby se Česká národní banka zabývala těmi podstatnými věcmi, tzn. jak už těmi sankcemi, tak těmi dalšími záležitostmi, které s tím probíhají, ale jsem přesvědčen, a je to tak i v programu KDU-ČSL v těchto věcech, a tam bych prosil jen o takovou pozornost, že některé věci by se měly prosadit subsidiaritou, tedy tím, aby se na ty menší, drobnější věci v tomto zákoně hledělo na řešení na té nejnižší úrovni. Tady se přímo nabízí, aby tady byla komora, ale nikoli komora těch pěti profesních, které nyní existují, ale aby to byla komora na principu, jako je advokátní komora. Tato záležitost by byla jednak úsporou a jednak by znamenala, že se některými věcmi, těmi drobnostmi, nebude muset Česká národní banka zabývat.

Z tohoto důvodu tedy jenom říkám, že ten zákon lze v rámci toho, co bylo dohodnuto napříč všemi kluby, tak ten průnik je to, co zde přednese zpravodaj, takže tam jednoznačně podporuji všechny pozměňovací návrhy, které přečte zpravodaj. Na druhou stranu jsem však přesvědčený o tom, že principiálně by tady tato záležitost měla být právě vedena více tou samosprávnou cestou, a to jen z takové malichernosti, že třeba Česká národní banka je vlastně ta, která by měla v současné době určit z těch 130 tisíc nebo 135 tisíc, kteří jsou nebo nejsou, a to je záležitost, kterou pro velkou pracnost nevyřešila, a jak tady zaznělo od zpravodaje, těch skutečných v tuto chvíli, kteří na základě toho zákona mají být registrováni, je někde kolem 30 nebo 35 tisíc, ale evidovaných je jich zhruba o 100 tisíc více. To znamená, tady jen upozorňuji na to, že teď, když budeme všichni registrovat, tak to sice bude menší administrativní zátěž, ale pořád to bude pro tu banku větší zátěž a bude tomu muset věnovat více času než teď.

Protože jsem přesvědčený o tom, že toto jsou věci, kterými bychom se mohli zabývat, a že jsme v té věci mohli dojít ještě dál, tak následně budu potom hlasovat proti zákonu jako celku s tím, že budu doufat, že se k té záležitosti komor, já bych řekl, jedné komory, tak jak je už vzor v našem zákoně, v té advokátní komoře, která by tomu odpovídala, tak že se k tomu vrátíme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než dám slovo panu zpravodaji, tak se hlásil s přednostním právem pan předseda Stanjura. Tak prosím, nejprve on a potom pan zpravodaj.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nechci vést polemiku s panem zpravodajem, že na většině věcí jsme se v rozpočtovém výboru dohodli, nicméně chci upřít pozornost všech členů Poslanecké sněmovny na tisk 48/3, což jsou pozměňovací a jiné návrhy k tomuto návrhu zákona. A sami si pro sebe odpovízete, jak kvalitní byl návrh toho zákona, ke kterému je podáno 86 pozměňovacích návrhů – 86, kdy s naprostou většinou Ministerstvo financí souhlasí. Tady poslanci, rozpočtový výbor, plenum Poslanecké sněmovny napravuje mizernou práci Ministerstva financí. Kdyby

byli dva, tři, kdyby to byl spor jenom o účinnost, tak to je čistě politické rozhodnutí. Ty pozměňovací návrhy vylepšují ten návrh, odstraňují rizika, a musím to tady prostě říct. Nekvalitně připravený návrh zákona. A možná bych těch 86 poslaneckých návrhů ještě omluvil, kdyby je podávali opoziční poslanci, kteří mají jiný názor než vláda. To je taky legitimní. Za to vláda vlastně nemůže. Zpětně, podívejte se, kdo podává většinu pozměňovacích návrhů. Je to opoziční poslanec, nebo vládní poslanec? Za b) je správně.

Já jsem ty pozměňovací návrhy pochválil, takže nekritizuju práci pana zpravodaje a to, že vedl ta jednání, o kterých mluvil ve svém vystoupení, a ten zákon, pokud projde, většina pozměňovacích návrhů bude určitě lepší, ale nezapomínejme na to.

Chtěl bych slyšet vyjádření paní ministryně, co se stalo na tom vašem ministerstvu, jak je to možné, že tolik chyb, tolik upřesnění, tolik změn je navrženo, dokonce se souhlasem Ministerstva financí. Kteří úředníci to mají na starosti? Jak jste je odměnila, paní ministryně, za tuto nekvalitní práci? To by mě zajímalo. Já samozřejmě nebudu vyčítat paní ministryně konkrétní znění, když má tu politickou odpovědnost, to je jasné, ale tu věcnou odpovědnost za chyby, neodhalená rizika, nepřesnosti, nedomyšlenosti mohou úředníci Ministerstva financí. Tak až příště budeme říkat, jak všichni skvěle pracují, jak nám to připravují, jak je potřeba jim zvýšit platy, tak některým možná, ale těm, kteří připravili tento návrh zákona, bych doporučoval opačný postup.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak teď byl pan zpravodaj přihlášen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, ještě jednou, děkuji. Musím reagovat tady na kolegu Juránka. On má v řadě věcí pravdu. My jsme se dokonce snažili obsahově překlopit na profesní komory právě ten registr jako takový, ale je nutno říct, že těch profesních komor je pět, a když jsme se s nimi opakovaně scházeli, ony se nebyly schopny dohodnout, že to bude jedna. Takže na základě toho jsem i tu myšlenku opustil, tu, kterou jsme tedy diskutovali s KDU-ČSL, a znovu jsme se vrátili k tomu, že by to měla dělat Česká národní banka. Jsou tam samozřejmě dva argumenty. Jednak nejednotnost těch samotných profesních komor, druhá věc je, ony za tím potenciálně viděly peníze. A to si musíme přiznat, protože přeregistrace je za nulu, ale jednou za dva roky je tam deset tisíc korun za tu registraci, takže on zase úplně bezúčelový zájem to taky nebyl. To si musíme přiznat.

Co se týká připomínek, které tady říkal pan kolega poslanec Stanjura, musíme si to rozdělit. Z těch zhruba 86 pozměňovacích návrhů byla spíš drtivá většina ze strany opozice, ale hodně návrhů bylo i ze stran asociací těch jednotlivých distributorů, protože jsme jim naslouchali. A tenkrát v lednu, když to šlo do Poslanecké sněmovny do prvního čtení, tak samozřejmě nebylo jednoduché dát dohromady možná 12 různých stakeholderů, kteří do tohohle zákona vstupovali nebo vstupovali různými názory. Takže si myslím, že řada věcí byla pouze formulacní, to chci trošku obhajovat ministerstvo. Na druhou stranu i já jsem do toho vnesl jakýsi podnikatelský duch.

Takže to, že jsme se snažili vyhovět i řadě opozičních návrhů, to tady právě v tomto je. Takže to je jenom na doplnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vezmou to postupně. Nejdřív reakce na vystoupení pana poslance Juránka. Ano, zástupce Komory pojišťovacích zprostředkovatelů se dostavil na rozpočtový výbor a vlastně měl tam určitý návrh v tom směru, aby registr vedl privátní subjekt. Nicméně jednotný dohled provádí Česká národní banka a není ambicí Ministerstva financí ani této vlády, abychom v podstatě tuto povolovací činnost jakkoli privatizovali, navíc jenom na jedno z těchto sdružení, protože tam byly přítomny další zprostředkovatelské asociace, kterých je minimálně pět. Nemám informace o tom, že by Česká národní banka měla požadavek na navýšení počtu úředníků. Co se týče poplatku, tak poplatek je 5 000 korun u samostatného zprostředkování, 1 000 korun u vázaných zástupců a na finančním trhu je placení takového poplatku naprostě běžné.

Co se týče počtu pozeměnovacích návrhů, ano, nastoupila jsem, byla jsem jmenována 13. prosince, 16. ledna šel zákon do prvního čtení a já jsem zavnímala velký odpor a velkou diskusi k určitým úpravám, takže jsem iniciovala jednání jak asociace pojišťoven, tak České národní banky. A těch pozeměnovacích návrhů, kterých, jak řekl pan předseda Stanjura, je 86, tak 20 je věcných, což je kompromisem – kompromisem – toho, abychom vlastně dosáhli nějakého možného posunu a dostali se až sem, do třetího čtení, a jak doufám, i ke schválení tohoto návrhu. Samozřejmě tam hraje roli i to, že jsme logicky rozdělovali při diskusi určitá téma do určitých celků.

Takže tolik pro vysvětlení. Věcných okruhů je 20. Ty jsou kompromisem, zbytek jsou spíše zpřesnění a technické věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě fakticky pan poslanec Juránek.

Poslanec Stanislav Juránek: Rád bych fakticky zareagoval na dvě záležitosti. Jedna je právě o těch profesních komorách. Tady nejde o to, abychom to určili jedně profesní komoře. Já jsem to říkal už předtím v tom, o čem jsem mluvil. Ale tady by bylo principem, že by se stejně tak, jako se ze zákona rozhodlo o komoře advokátní, rozhodlo o komoře v této věci. A ta úspora rozhodovat by ovšem jednoznačně byla, protože se vlastně prokázalo, že Česká národní banka na tu drobnou věc nestáčí. Ona je schopna dělat ten dohled, ten musí dělat Česká národní banka. Klíčové věci musí dělat Česká národní banka, ty sankce musí udělovat, musí to dopracovat do toho, aby ty nepořádné ukáznila, aby potom to pojištění bylo kráceno a tyto věci. Ale co se týká toho, tak si vlastně vezměte, že teď máte v registru 135 000 lidí, a ve skutečnosti jich měla Česká národní banka už 100 000 vyřadit, jenomže právě proto, aby nezaměstnávala další lidi, tak tady tuto záležitost nevyužívala. Teď bude muset, byť v menší míře, tady toto činit. To znamená, určitě tam pracovní náročnost vzniká, a

proto je zapotřebí hledat tuto věc a ta komora by to jako taková vyřešila. Čili jenom říkám, že nešlo o profesní komory, šlo zcela jednoznačně o to, aby tam byl institut komory na principu stejném, jako je advokátní komora.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To bylo poslední vystoupení v rozpravě. Pokud nejsou další přihlášky, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan zpravodaj – závěrečné slovo? Nebo paní ministryně? Závěrečná slova nejsou. Přistoupíme tedy k hlasování. Prosím pana zpravodaje, aby nám navrhl postup hlasování, to znamená proceduru.

Poslanec Pavel Juříček: Dobře. Děkuju. Zároveň si dovoluji s usnesením rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny, který se jako garanční výbor zabýval tiskem po druhém čtení na své schůzi 25. dubna a odsouhlasil návrh na hlasovací proceduru takto. Zaprvé, hlasování... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid ve sněmovně. Děkuji.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Zaprvé bude hlasování o legislativně technických úpravách, budou-li ve třetím čtení předneseny.

Zadruhé (bychom) A1 až A73 pozměňovací návrhy hlasovali jedním hlasováním s výjimkou pozměňovacího návrhu A39, který je v kolizi s pozměňovacím návrhem z druhého čtení B1, pozměňovací návrh A55, který je v kolizi s pozměňovacím návrhem ze druhého čtení, kde jsme ho upravovali pod značkou B2, A56, který je v kolizi s pozměňovacím návrhem z druhého čtení B3, A69, který je v kolizi s pozměňovacím návrhem B6, a A73, který je v kolizi s pozměňovacím návrhem z druhého čtení B10.

Dále bod tří – B1 pozměňovací návrh, který je alternativní k A39, bude-li B1 přijat, A39 je tím pádem už passé a nehlasovatelný. B2 alternativní k pozměňovacímu návrhu prvního čtení A55. B3 je pozměňovací návrh z druhého čtení, který je alternativní k B56. B4, B5 a B6, které jsou alternativní právě k těm, co jsem vyloučoval z toho bodu číslo dvě A69, tím pádem A69 je de facto nehlasovatelný, nebo nedá se přijmout. B7, B8 a B9 z druhého čtení pozměňovací návrhy. Všechny tyto návrhy udělat jedním hlasováním. (Zpravodaj se otáčí na předsedajícího a čeká na hlasování.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já mám pocit, že jsou tady ještě další pozměňovací návrhy. (Zpravodaj: No ale ty bych ještě udělal pak následně.) No to myslím, že je potřeba přečíst celou proceduru, abychom věděli...

Poslanec Pavel Juříček: Dobře, tak přečtu celou proceduru. Ano. Děkuji.

To znamená, B10 je pozměňovací návrh alternativní k A73 a je to právě ten, který rozpočtový výbor 25. dubna schválil, což je vlastně účinnost na pět měsíců, a ten já navrhoji jako poslanec upravit tak, abychom pro něho nehlasovali a hlasovali naopak

o A73, tak jak bylo v minulém týdnu domluveno s Českou národní bankou, aby účinnost tohoto zákona byla ve čtyřech měsících.

To znamená, další bod šest je A39, výbor tento pozměňovací návrh nedoporučuje. Pokud bude hlasován B1, tak vlastně je passé. A55 lze hlasovat pouze v nepřijetí B2. A56 lze hlasovat pouze v nepřijetí B3. A69 lze hlasovat pouze v nepřijetí B6. Jedním hlasováním.

Pak A73, to je to, co rozpočtový výbor 25. dubna nedoporučoval, ale dneska, znova říkám, ho doporučujeme právě pro akceptaci čtyřměsíčního náběhu schválit.

A devět je hlasování o návrhu pak jako celku.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobře. To byl návrh procedury. Já se zeptám, zda někdo chce vystoupit k tomuto. Pokud ne, tak nechám proceduru schválit.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 36, přihlášeno je 186, pro 174, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To znamená, procedura je schválena a já prosím pana zpravodaje, aby postupně přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Takže teď bychom měli hlasovat o bodu číslo 2, to znamená A1 až 73 mimo ty, které už jsem hovořil – B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B8, B9, vše jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Aha! Tak to já mám pocit, že jsme se nepochopili, protože já jsem měl za to, že budeme postupovat tak, jak je to navržené z výboru, to znamená, že nejprve budeme hlasovat A1 až A73 jedním hlasováním, pak B1, pak B2 a celý ten odstavec, ale pokud chcete hlasovat body 2 až 4 z toho návrhu procedury najednou jedním hlasováním, tak to jsem to nepochopil.

Poslanec Pavel Juříček: Samozřejmě, je to možné, to znamená, můžeme hlasovat bod číslo 2 A1 až A73, jestli pan předsedající to pochopil takto.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Jde o to, jak to vezme Sněmovna. Já jsem měl za to, že budeme postupovat podle toho, jak to navrhl výbor.

Poslanec Pavel Juříček: Dobře. Budeme hlasovat A1 až A73 mimo, s výjimkou pozměňovacích návrhů A39, A55, A56, A69 a A73. Ano?

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou námitky, tak bychom postupovali takto, protože takto jsem pochopil proceduru. Zeptám se na stanovisko výboru. (Zpravodaj: Stanovisko výboru je doporučující.) Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 37, přihlášeno je 186, pro 178, proti nikdo. Návrh byl přijat.
Další prosím?

Poslanec Pavel Juríček: Děkuji. Takže teď bod číslo tři – pozměňovací návrh B1, který byl alternativní k A39, nebo je alternativní k A39, a výbor vyjádřil souhlas.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 38, přihlášeno je 186, pro 156, proti 21. Návrh byl přijat.
Další prosím?

Poslanec Pavel Juríček: Ano, děkuji. Takže bod číslo čtyři – pozměňovací návrh B2, který byl alternativní k A55, B3, který byl alternativní k A56, a B4, B5 a B6 – alternativní k A69, B7, B8 a B9 – pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím stanovisko? (Stanovisko výboru souhlasné.) Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 39, přihlášeno je 186, pro 177, proti jeden. Tento návrh byl přijat. Další prosím?

Poslanec Pavel Juríček: Ano, děkuji. Takže teď jsme právě u pozměňovacího návrhu B10, který bych poprosil neschválit, nicméně je to právě to zkrácení lhůty z pěti měsíců na čtyři měsíce, které se podařilo dojednat minulý týden s Českou národní bankou. Takže stanovisko rozpočtového výboru samozřejmě 25. dubna bylo souhlasné, já nicméně na základě toho dojednání s Českou národní bankou o zkrácení lhůty doporučuji jej neschválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ale stanovisko výboru je, že doporučuje. To je potřeba říci. Paní ministryně? (Nesouhlas.) Nesouhlas. Dobrá.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 40, přihlášeno je 186, pro 1, proti 150. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Juríček: Děkuji. Mohu, pane předsedající, pokračovat? (Ano.) Děkuji. Takže teď jsme u bodu číslo šest – pozměňovací návrh A39. Rozpočtový výbor nedoporučuje přijmout.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: My jsme návrh B1 přijali, tak mám pocit, že to není hlasovatelné.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, ony vlastně jsou nehlasovatelné, protože jsme přijali B1. Stejně tak jako A55 přijetím B2 a B3 a B6 je nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To znamená, jediné, co je teď ještě hlasovatelné, je A73.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, přesně tak. Takže teď A73. Výbor nedoporučil, protože to byly ty čtyři měsíce. Já naopak teď doporučuji, a to je ta výměna čtyř měsíců za pět měsíců, takže já jako poslanec teď doporučuji schválit A73.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Ale máte říkat stanovisko výboru. Já se omlouvám. Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 41, přihlášeno je 186, pro 173, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Mám za to, že teď budeme hlasovat o celém návrhu zákona. (Zpravodaj souhlasí.)

Takže návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o distribuci pojistění a zajištění podle sněmovního tisku 48, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zeptám se paní ministryně na stanovisko. (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 42, přihlášeno je 186, pro 146, proti 32. Tento návrh byl přijat. A já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji panu zpravodajovi i paní ministryni a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v dalším jednání. A je to bod číslo

72.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojistění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení

Paní ministryně Schillerová je na místě, pan kolega Juříček jako zpravodaj je také na místě. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 49/3, který vám byl doručen 11. dubna letošního roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 49/4.

Táží se paní ministryně, jestli se hlásí před otevřením rozpravy. Ano, chce vystoupit. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, sněmovní tisk číslo 49 představuje návrh souboru změn platných zákonů, které vyplývají ze sněmovního tisku 48, který jste před chvílí schválili, tj. z vládního návrhu zákona o distribuci pojištění a zajištění, a který jsem tedy komentovala. Konkrétně se jedná o změnu živnostenského zákona, zákona o pojistovnictví, zákona o správních poplatcích, zákona o finančním arbitrování a občanského zákoníku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní ministryně, a otevím rozpravu, do které se hlásí pan zpravodaj. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Tak jak už říkala paní ministryně, tento tisk 49 už byl podstatně jednodušší. Samozřejmě že jsme oba dva tisky a oboje dva zákony dělali ve spolupráci, ale tady už to nebylo tak konfliktní. Už jsou to vlastně jenom prováděcí předpisy, na kterých jsme se v průběhu těch čtyř měsíců poměrně snadno shodli, a i ta procedura hlasování pak už bude pro vás mnohem jednodušší, než byla u tisku 48. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu tedy mohu ukončit.

Překročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje garančního výboru pana poslance Juříčka, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. O to též samozřejmě žádám paní ministryni. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedající. Takže dovoluji si vás seznámit s usnesením rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, který jako garanční výbor projednával návrh zákona po druhém čtení na schůzi 25. dubna.

I. Doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 49 v následujícím pořadí: za prvé hlasování o legislativně technických úpravách, budou-li ve třetím čtení předneseny. Za druhé pozměňovací návrhy A1 až A5 jedním hlasováním. Pozměňovací návrh A6. A pak hlasování o návrhu zákona jako celku.

II. Zaujímá následující stanoviska k jednotlivým předloženým návrhům, a to znamená A1 až A5 doporučuje a A6 taktéž doporučuje rozpočtový výbor k přijetí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vzhledem k tomu, že legislativně technické návrhy nebyly ve třetím čtení načteny, budeme mít dvě hlasování, resp. tři. Požaduje někdo hlasovat o proceduře? Já myslím, že tomu není zapotřebí, a můžeme tedy rovnou přistoupit k hlasování. První návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Takže dovolte, abychom začali bodem č. 2. To znamená hlasování o pozměňovacích návrzích A1 až A5 jedním hlasováním.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko je doporučují. Paní ministryně? (Souhlas.)

Rozhodneme v hlasování číslo 43, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 43 z přítomných 186 pro 165, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Juříček: Další návrh je pozměňovací návrh pod bodem č. 3 a je to pozměňovací návrh A6.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko je doporučující. Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 44 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 187 pro 165, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Tím pádem bylo o všech návrzích hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci, pojištění a zajištění, podle sněmovního tisku 49, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování 45, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 45 z přítomných 187 pro 144, proti 23. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodajovi a končím bod 72.

Nyní máme před sebou bod

73.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 91/ - třetí čtení**

Požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová a zpravodajka garančního výboru, výboru pro sociální politiku, poslankyně Alena Gajdůšková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny

ve sněmovním tisku 91/2, který byl doručen 11. dubna letošního roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 91/3.

Ptám se navrhovatelky, paní ministryně práce a sociálních věcí, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Požádám sněmovnu o klid. A paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona, kterým se upřesňuje ustanovení § 271b odst. 3 zákoníku práce upravující výpočet náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemoci z povolání u uchazečů o zaměstnání a s ním i další související zákony, byl podrobně představen a odůvodněn v prvním i druhém čtení.

Jen pro připomenutí. Jeho smyslem a účelem je zpřesnění předmětného ustanovení zákoníku práce tak, aby bylo zcela jednoznačně stanoveno, jaká výše minimální mzdy se u uchazečů o zaměstnání považuje za dosahovaný výdělek, a nedocházelo k tomu, že každá ze dvou pojišťoven, které realizují zákonné pojistění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, zohledňovala při výpočtu náhrady její jinou výši. Vládní návrh zákona stanoví, že se bude již jednotně zohledňovat výše minimální mzdy, která byla platná v době, kdy se poškozený stal uchazečem o zaměstnání, nikoliv aktuální výše minimální mzdy, která při každém jejím zvýšení předmětnou náhradu za ztrátu na výdělku snižuje.

Navržená úprava se týká nejen zaměstnanců, kterým je náhrada za ztrátu na výdělku poskytována podle zákoníku práce, ale i vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, u nichž se rovněž v době, kdy jsou vedeni jako uchazeči o zaměstnání, považuje za dosahovaný výdělek výše minimální mzdy.

K návrhu zákona byly podány panem poslancem dr. Kaňkovským, tisk 91/2, dva pozměňovací návrhy, které jsou totožné pro právní úpravu ustanovení § 271b odst. 3 zákoníku práce i ustanovení souvisejícího zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Pozměňovací návrh doplňuje vládní návrh zákona tak, že by se měla při každé následné evidenci uchazeče o zaměstnání zohledňovat výše minimální mzdy platná v den jeho prvního zařazení do této evidence. Pozměňovací návrh by se navíc dotkl i ustanovení zákona o vojácích z povolání, kterých se výpočtu předmětné náhrady při zohledňování výše minimální mzdy odkazuje na právní úpravu zákoníku práce.

Stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí k pozměňovacímu návrhu je negativní, a to zejména z toho důvodu, že jeho přijetí by způsobilo rozdíly ve výši poskytované náhrady za ztrátu na výdělku mezi skupinami poškozených, aniž by k tomu existoval věcný důvod. Rovněž by byl popřen základní princip náhrady škody, který je založen na příčinné souvislosti mezi pracovním úrazem či nemocí z povolání a vznikem škody, to znamená ztrátou na výdělku. V případě, že by se skončení druhého nebo třetího pracovního poměru zaměstnance došlo např. z důvodu okamžitého zrušení ze strany zaměstnavatele, to znamená porušení povinnosti ze strany zaměstnance, jeho pravomocného odsouzení, nesplňování předpokladů pro výkon práce, pak je zcela zřejmé, že příčinná souvislost mezi ztrátou na výdělku a

pracovním úrazem vůbec neexistuje. Navíc zaměstnavatel, resp. pojišťovna, která náhradu poškozenému poskytuje, nebude mít reálnou možnost důvod skončení pracovního poměru zjistit, a proto v souladu s právním předpisem nebude náhradu poskytovat. Hrozí tedy, že se tito poškození budou muset obracet na soud a tam příčinnou souvislost náročně prokazovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní ministryni Jaroslavě Němcové a otevřím rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Vítka Kaňkovského. Paní zpravodajka se také hlásí do rozpravy? Ne, do rozpravy ne. Tak pan kolega Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Já bych se chtěl vyjádřit ve třetím čtení ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem předložil ve druhém čtení a který jsme velmi podrobně, bohužel tedy bez mé účasti, ale byl velmi podrobně diskutován i na výboru pro sociální politiku, ale hlavně jsme ho velmi intenzivně diskutovali i se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí.

Jenom krátce k historii tohoto tisku. Už to zde zaznělo. My jsme vlastně na začátku volebního období společně s kolegou Patrikem Nacherem začali řešit tuto problematiku. Předložili jsme sněmovní tisk 22, který řešil právě náhradu za ztrátu na výdělku. Poté byl předložen vládní návrh, který rozšířil okruh osob o bezpečnostní sbory a policii. S tím my nemáme problém a podporujeme i tuto změnu. Následně pak začala diskuze vlastně ještě o dalších problémech, které jsou s touto problematikou spojené.

Na základě toho a i té diskuze, která tady proběhla ve druhém čtení, jsme jednali se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí. Musím říct, že šlo o korektní diskuzi. Na té schůzce byli přítomni zástupci Národní rady osob se zdravotním postižením. A ty konkrétní problémy, které byly diskutovány se zástupci poškozených – a to jsou zejména horníci, ale i zástupci hutnického průmyslu, sklářů a některých dalších profesních skupin – jsme se snažili pro ně hledat řešení. Nakonec z toho vyplynulo, že v rámci této novely, pokud tu novelu nechceme nějakým způsobem prodlužovat, nejsme schopni všechny ty okruhy problémů vyřešit, nicméně alespoň jeden z nich jsme se pokusili řešit a to je právě to zafixování minimální mzdy, která se pak používá jako fiktivní pourazový výdělek v situaci, kdy ten člověk je poprvé zaevidován na úřadu práce. Ministerstvo práce a sociálních věcí k tomu dalo negativní rozklad, na což jsme reagovali zase naším právním rozkladem, který připravili právníci NRZP, a tento náš oponentní postoj vůči rozkladu Ministerstva práce a sociálních věcí vám všem byl zaslán.

Já tady nemohu souhlasit s paní ministryní, a není to nic osobního, velmi si jí vážím, s tou filozofií, kterou ona tady diskutovala. Pokud někomu z občanů vznikne škoda pracovním úrazem nebo chorobou z povolání, tak je to věc trvalá. To jeho poškození se už nikdy nezmění. To znamená, abychom potom diskutovali při těch opakovaných zařazeních do evidence uchazečů o zaměstnání – a ta situace u těch

jednotlivých poškozených bývá velmi individuální – a znova bychom se vraceli k prokazování toho, jestli byli poškozeni, nebo nebyli poškozeni, tak to jsme někde úplně jinde. To poškození prostě vzniklo následkem pracovního úrazu, a pokud už je to jednou prokázáno, tak už nemá cenu, a je to i neetické, znovu o tom diskutovat. Aby znova a znova ti horníci nebo jiné profesní skupiny, prokazovaly, že jim škoda skutečně vznikla, to si myslím, že je skutečně velmi neetické.

To znamená, že zařízení na úrovni prvního zaevidování na úřadu práce má svoji logiku. A téměř poškozeným to dá hlavně jistotu v tom smyslu, že pokud mají zbytkovou pracovní schopnost a chtějí pracovat, tak nemusí mít obavy si najít práci, která odpovídá jejich zdravotnímu postižení. A ve chvíli, kdy ji ztratí – a co si budeme namluvit, oni ji většinou ztratí v době, kdy se ekonomice nedáří a první, kdo jsou na řadě, jsou lidé, kteří mají nějaký hendikep – tak pokud to zaměstnání ztratí, tak se nebudu muset obávat, že když se znova zaevidují na úřad práce, že se jim ta renta sníží. To je princip toho pozměňovacího návrhu, kdy tam doplňujeme to slovo prvního, aby bylo jasné zřejmé pro ty dvě pojišťovny, jakým způsobem mají postupovat.

Takže milé kolegyně, vážení kolegové, já vás chci požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, aby tito lidé skutečně měli šanci se znova zařadit do společenského uplatnění, a k tomu patří i to, že si najdou práci. Abychom je nevyháněli do šedé ekonomiky. Protože v současné době, při současném znění zákona, to tak děláme. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. Nyní se hlásí pan poslanec Josef Hájek do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se budu snažit být stručný, protože běží čas. Každopádně nejdříve bych se omluvil kolegům z ODS, které jsem zkriticoval za to, že jsme to neschválili v devadesátce. Uznávám, někdy dvakrát měř, jednou řež. Je to pravda. Takže tímto přijměte, kolegové, moji omluvu.

Za druhé navazuji na slova kolegy Kaňkovského, protože opravdu, když se na to podíváte selským rozumem, jedná se o to, abychom těm lidem – a já budu mluvit za horníky, jsou jich čtyři tisíce – umožnili to, aby pracovali. Protože pokud je ten člověk na úřadu práce, nemá nárok na důchod. To znamená, pokud je dlouhodobě na úřadu práce a nepracuje, nemá nárok na důchod. To znamená, dneska je to 35 let. Pokud ten člověk ve čtyřiceti nastoupil na úřad práce z titulu úrazu nebo choroby z povolání a je do šedesáti pěti let, to je limitní doba, do které je vyplácena ta náhrada, dosáhne šedesáti pěti let a zjistí, že má odpracováno dvacet let a nemá nárok na důchod. To znamená, spadá do sociálního systému.

Takže to, co je v tom pozměňovacím návrhu navrženo, aby byla skutečně strhávána jenom ta minimální mzda ve výši prvního přihlášení se na úřad práce, má naprostou logiku a skutečně je motivační pro všechny ty skupiny, o kterých hovoříme, to znamená těch postižených horníckých, vojáckých ve výsluze, respektive policistech. Takže já vyzývám tady všechny kolegy, kteří mají selský rozum, a to je nás tady většina, aby podpořili pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Nyní paní zpravodajka v rozpravě. Ještě než jí dám slovo, paní ministryně se také hlásí. Konstatuji omluvu pana poslance Jiřího Kobzy mezi 17. a 19. hodinou.

Tak, nejdřív tedy paní ministryně a pak paní zpravodajka. Prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Já se omlouvám za zdržení, ale dovolím si ještě jeden poznamku, tak abychom to shrnuli a bylo to přehledné. To znamená, náš vládní návrh říká, že kdokoliv utrpí pracovní úraz, ztratí práci a je veden v evidenci uchazečů na úřadu práce, tak pobírá ztrátu na výdělku, rentu, která dorovnává jeho původní výdělek a snižuje se o nominální mzdu. Tato renta se nebude snižovat o valorizaci minimální mzdy. Na tom se shodneme pro shrnutí.

Dále však ale pan poslanec Kaňkovský ve svém návrhu uvádí, aby se tomu uchazeči při všech dalších přihlášeních na úřadu práce v jeho životě snižovala renta o výši minimální mzdy platné v den prvního zápisu na úřad práce po úraze. To však, a to tady musím zdůraznit, protože Ministerstvo práce a sociálních věcí je garantem zákoníku práce, je v rozporu s § 271b odst. 3 věta 2 zákoníku práce, který je podepřen i judikaturou a říká, že pokud mezičím někde pracoval, bude se vycházet z výdělku, který tam pobíral. Takže to jenom pro dovysvětlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Nyní paní zpravodajka. Stále jsme v rozpravě ve třetím čtení. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Já nebudu zdržovat, protože jsme trošku v časové tísni. Jenom chci za sebe i za sociální demokracii říci, že budeme podporovat pozměňovací návrh, protože je výhodnější pro ty poškozené.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu končím. Můžeme tedy přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích a požádám zpravodajku garančního výboru, aby přednášela jednotlivé návrhy, seznámila nás s procedurou hlasování, vyjádřila své stanovisko, a o totéž žádám paní ministryni. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Garanční výbor projednal tisk dne 26. 4. a doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných v návrhu zákona v následujícím pořadí. Za prvé návrhy legislativně technických úprav, pokud byly předneseny. Nebyly. Za druhé o pozměňovacím návrhu jako celku a poté hlasovat o návrhu zákona jako celku. K pozměňovacímu návrhu garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme tedy mít poměrně jednoduchou záležitost. Máme jeden pozměňovací návrh, který je bez stanoviska

garančního výboru, a legislativně technické návrhy nebyly přijaty. Má někdo zájem hlasovat o proceduře, když je to tak jednoduchá? Není tomu tak. Já vás ale nejdřív všechny odhlásím. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat nejdříve o proceduře s tím, že bude jedním hlasováním hlasováno o A1 a A2 jako celek a potom o zákonu jako celku. Přání je nejen otcem myšlenky někdy, ale také...

Zahájil jsem hlasování číslo 46 a ptám se, kdo je pro tuto proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 46, z přítomných 162 poslanců pro 162. Návrh byl přijat, procedura je schválena.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu A, tedy A1 a A2 jako celku. Je bez stanoviska výboru. Jaké stanovisko má paní ministryně? (Stanovisko ministryně je nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 47 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 47, z přítomných 169 pro 168, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 91, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 48 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 48, z přítomných 178 pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod 73.

Konstatuji další omluvy a jedno zrušení omluvy, a to ruší omluvu od 12 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Květa Matušovská. Omlouvá se od 12 hodin do 14.30 hodin z pracovních důvodů ministr zahraničních věcí Martin Stropnický.

Máme před sebou několik rozhodnutí. Podle pořadu schůze nyní má být projednán bod 76. Ten ovšem nemůžeme projednat, protože lhůta pro jeho projednání ještě neuplynula, a to z toho důvodu, že neproběhla lhůta mezi druhým a třetím čtením.

Totéž musíme říci o bodu číslo 83, kdy jsme včera projednali vládní návrh zákona o zajištění zájůžky ČNB pro MMF, ale nezkrátili jsme lhůtu. I když to bylo bez pozměňovacích návrhů, není možné tyto věci projednat. Proto je odkládám.

Budeme se zabývat pravděpodobně asi do přerušení toho bodu vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony, sněmovní tisk 94. To je ale návrh, který také nelze projednat v tuto chvíli.

Pan předseda klubu ODS se hlásí. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je na vedení Sněmovny. Ještě pochopím, že někdo z poslanců úplně přesně nezná jednací řád, ale zaměstnanci Kanceláře by to znát měli. Ty tři body, které nám tam svítí, 76, 83, 88, měly druhé čtení včera. Podle

zákonu o jednacím řádu se lhůta sice dá zkrátit, nejdéle však na sedm dní, ne na sedm hodin. Vůbec nerozumím tomu, jak to někdo může navrhovat projednat, když to můžeme projednat možná příští středu. To by vyšlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já jsem si toho vědom. Když jsem začal číst text toho tisku, tak jsem si uvědomil, že je to stejný případ jako předchozí. Takže ten také odkládám.

My víme, že lhůty, když nejsou pozměňovací návrhy, nejsou 14 nebo 7, ale může se ve druhém čtení říci, že když nebyly podány pozměňovací návrhy, budou po 24 hodinách, to je v zákoně o jednacím řádu, ale musí se to udělat ve druhém čtení, že to tak je. To je realita. Ale to řečeno nebylo, pane předsedo, tomu já rozumím.

Pan kolega Stanjura ještě jednou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na bod 17 máme tři minuty, to nestihneme, ale když pan místopředseda Filip podle mého názoru podává zavádějící informaci, můžu se plést, já bych ho poprosil, aby odcitoval ten paragraf, na základě kterého to můžeme projednávat dnes, pokud bychom to odsouhlasili včera. Podle mne žádný takový paragraf neexistuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se samozřejmě pokusím najít příslušný paragraf jednacího řádu, ale faktem je, že třetí čtení lze zahájit nejdříve za 14 dní od doručení souhrnu podaných pozměňovacích návrhů. Lhůtu podle věty první může Sněmovna zkrátit, a to nejvýše na sedm dnů. Návrh na zkrácení lhůty podle věty první musí být podán ve druhém čtení v rámci podrobné rozpravy. Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které se navrhují pouze legislativně technické opravy a chyby.

Takže vycházíme z toho, podle filologického výkladu textu, že pokud byly pozměňovací návrhy – taková praxe tady byla, prosím, nezpochybňujte to, taková praxe tady skutečně byla – že třetí čtení nelze provést, když jsou podány pozměňovací návrhy. Když nejsou podány pozměňovací návrhy, tak ten text tak prochází, že není nový tisk než ten, který prošel druhým čtením bez pozměňovacích návrhů, protože to je podmiňovací věta, třetí čtení lze zahájit nejdříve za 14 dní od doručení souhrnu podaných pozměňovacích návrhů. Pokud nejsou podány pozměňovací návrhy, tak ten tisk je podán a je včas. Je to logická úprava, filologický výklad textu zákona. Nebudu tady citovat teorii práva a naše klasiky právní teorie z právnických fakult v Praze, Brně, případně Plzni, Olomouci a Karlových Varech.

Jenom bych chtěl podotknout, že mi stejně nezbývá nic jiného, než nezahajovat další bod, takže jsem si dovolil v tom mezičase toto zpochybnit.

Pan předseda Sněmovny se ještě hlásí. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Požádáme legislativní odbor, aby stanovisko k tomu zpracoval. Myslíme, že ten výklad je v pořádku, že skutečně v případě nepodání pozměňovacích návrhů neběží ta lhůta pro třetí čtení. Ale bude to mít pan předseda klubu černé na bílé. Možná je dobré, že to vyšlo zrovna na tento čas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je na to dokonce i precedent z minulých volebních období, kdy jsme tento výklad takto přijali. Ale pravda je, že jsme ho vždycky konstatovali na konci druhého čtení, aby bylo jasné, že se třetím čtením budeme zabývat.

Já přeruším projednávání druhých čtení zákonů. Máme před sebou pevně zařazené body 92, 93, 94, 95, 96 a 97. Jsou to body volební. Jak jsme se shodli podle pořadu schůze, budeme se jimi zabývat.

Nejdříve se budeme zabývat bodem číslo

91.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Požádám předsedu volební komise, aby se ujal slova. Pan předseda Kolovratník. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Jsem trochu smutný, že to takhle vyšlo, protože bod 17 jsem byl zástupcem předkladatelů a stále jsem se modlil celé dopoledne, jestli na něj dospěje čas, nebo ne. Bohužel ne, ale respektuji to a určitě se pokusím po dohodě s vámi, se zástupci všech klubů, najít jiný, vhodnější čas. Ale tomu se teď nechci věnovat, protože jsou připraveny, jak bylo řečeno, volební body.

Prvním volebním bodem je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Těch bodů je více, ale u všech bude moje vystoupení velmi krátké. Přesto vás poprosím o trpělivost, protože kvůli stenozáznamu musím některé informace načíst.

První bod 91, změny ve složení orgánů. Volební komise tradičně, jak to dělá pro každou schůzi Poslanecké sněmovny, vyhlásila lhůtu do tohoto pondělí 21. května do 12 hodin a v usnesení číslo 74 jsme přijali pouze jeden návrh na změnu, je to rezignace kolegyně Věry Adámkové z hnutí ANO v ústavněprávním výboru. Klub hnutí ANO se rozhodl, že to místo, které mu náleží podle poměrného zastoupení, zatím nebude obsazovat, takže nemáme žádnou novou nominaci a tímto tento bod může být vyčerpán.

Protože volba výborů, komisí a delegací vždy probíhá veřejným hlasováním, tak navrhoji, abychom postupovali tak i v této rozpravě.

Nejdřív, pane předsedající, poprosím, abyste otevřel rozpravu o návrhu na rezignaci paní poslankyně Věry Adámkové z ÚPV, a poté bychom hlasováním tuto rezignaci potvrdili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Otevím rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a ptám se, kdo se hlásí z místa. Ano, pan kolega Roman Sklenák se hlásí. Prosím, pane poslance.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Jen velmi stručně. Já nejsem nadán přednostním právem, tak jsem se nemohl zapojit do té rozpravy, která zde probíhala před chvílí, ale chci se zastat pracovníků Kanceláře. Tak jak to bylo na tabuli, to bylo samozřejmě správně. Veškeré lhůty, které jsou v jednacím řádu, se vztahují k pozměňovacím návrhům, pakliže nebyly pozměňovací návrhy ani jiné návrhy podány, mohli jsme hlasovat. Tak já jsem chtěl jen tímto způsobem –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vám děkuji za pomoc, ale musím vám vzít slovo, protože máme jiný bod k projednání a já bych byl peskován. Včera jsem také nevzal slovo panu kolegovi, který si tady dovolil vykročit mimo rámec rozpravy, a musím tak učinit i tedy.

Takže kdo v rozpravě k rezignaci paní kolegyně Adámkové? Pokud nikdo, rozpravu končím a můžeme hlasovat ve veřejném hlasování, tak jak je navrženo, o rezignaci paní kolegyně Adámkové. Pan předsedo, je to tak?

Poslanec Martin Kolovratník: Je to tak. Prosím hlasování o rezignaci poslankyně Věry Adámkové z ústavněprávního výboru v souladu s usnesením číslo 74 volební komise.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 49. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 49. Z přítomných 178 pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Bod 91 jsme ukončili. Máme před sebou bod číslo

92.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Bod byl přerušen 18. 4. 2018. Prosím pana předsedu volební komise, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, já potvrzuji. Nacházíme se v druhém kole první volby. Ten bod tedy byl přerušen a nebyl ukončen, respektive dokončen na poslední schůzi 18. dubna 2018, kde jsme v prvním kole nezvolili žádného ze tří navržených kandidátů. Kvorum bylo 88 a do druhého kola postoupili: Milan Grmela s 82 hlasů a Pavel Šotola s 66 hlasů z prvního kola. Toto druhé kolo provedeme za malou chvíli ve Státních aktech tajnou volbou. A protože se jedná o druhé kolo uprostřed tohoto bodu, rozprava nebude.

Pane předsedající, prosím, abyste přerušil projednávání tohoto bodu a zahájil další volební bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to já právě učiním, protože rozprava se nekoná vzhledem k tomu, že jde o druhé kolo volby. Přerušuji bod 92 a zahajuji bod

93.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

A zase máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: U volby člena Rady České tiskové kanceláře se nacházíme v druhé volbě a je to první kolo, ta volba v tuto chvíli začíná. Ale tento "příběh" je dlouhý už rok, protože už před rokem, 20. června 2017, skončilo funkční období třem členům Rady České tiskové kanceláře a předchozí Sněmovna na přelomu loňského jara a léta zvolila pouze jedno místo. Dvě místa zůstala neobsazena. Následně v letošním roce 19. února skončilo funkční období dalšímu členovi, panu Tomáši Mrázkovi. Proto jsou v tuto chvíli neobsazena hned tři místa v Radě České tiskové kanceláře... omlouvám se, byla neobsazena tři místa. Naše Sněmovna letos volila 28. února, tam proběhlo první volba, první kolo. Byl zvolen Petr Žantovský s počtem 86 hlasů a následně 7. března v druhém kole jsme doplnili ČTK radním Pavlem Foltánem, který získal 89 hlasů.

Takže sečteno a podtrženo, v tuto chvíli zůstává jedno neobsazené místo. Volební komise na něj vyhlásila lhůtu k doručení nominací a následně na základě této lhůty jsme ve volební komisi 10. dubna 2018 přijali usnesení číslo 64, s kterým vás rychle seznámím, a máte ho k dispozici na stolech. Návrhy do této volby jsou následující: Jana Gáborová, navržena SPD, Kristián Chalupa, navržen ODS, Adam Komers, navržen TOP 09, a pan Jiří Táborský, navržen klubem Piráti.

Za druhé. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. V souladu s historickým postupem i v tomto případě volební komise navrhuje volbu tajnou a dvoukolovou. Případně zvolenému členovi započne jeho pětileté funkční období dnem volby.

A nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu jak ke kandidátců, tak i ke způsobu té volby. O způsobu volby budeme poté hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevím rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Rozhodneme o návrhu volební komise na tajnou volbu

hlasováním číslo 50, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro tajnou volbu členů Rady České tiskové kanceláře? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 50. Ze 177 přítomných pro 123, proti 11. Návrh byl přijat.

Přerušuji bod 93 pro provedení tajné volby a otevím bod

94.

Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Pane předsedo, máte opět slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tento bod se týká Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu a velmi úzce souvisí i s dalším bodem, s následným, který bude poté. Pokusím se velmi stručně vysvětlit.

V souladu se zákonem do Státního zemědělského intervenčního fondu my jako Sněmovna volíme zaprvé předsedu v jedné samostatné volbě a zadruhé potom členy dozorčí rady tohoto fondu. Ta situace je tedy malinko jiná. To, co vám teď říkám, máme ověřeno, zkонтrolováno i s legislativním odborem Poslanecké sněmovny. Je odlišná od, řekl bych, praxe nebo zvyklostí, jak to znáte tady ze Sněmovny. To znamená, není to tak, že se nejdřív obsahuje ten orgán jako takový, že se naplňuje svými členy, a potom teprve z řad těch členů volíme předsedu. V tomto případě je možné, aby Sněmovna samostatně zvolila předsedu dotyčného orgánu, tedy Dozorčí rady Zemědělského intervenčního fondu, a poté následně volila členy tohoto orgánu. Sečteno a podtrženo, v těchto dvou volbách budeme vlastně naplňovat dvě plus jedno místo, tedy dohromady tři místa.

Co se týká té první volby do takzvaného ZIFu, tak 7. května skončilo funkční období bývalému předsedovi, panu Ladislavu Velebnému, a pozice předsedy je v tuto chvíli volná. To, co jsem zmiňoval, je zákon č. 256/2000 Sb., konkrétně § 10, který říká, že předsedu dozorčí rady a tři členy volí Poslanecká sněmovna, místopředsedu potom volí a odvolává Senát. Předsedou dozorčí rady je poslanec, místopředsedou dozorčí rady senátor.

Vzhledem k tomu, že volba předsedy i členů probíhá současně, tak je potřeba si uvědomit, do které funkce budeme volit, anebo vy se rozhodnete volit našeho kolegu pana poslance Pavla Kováčika, protože kolegové za KSČM ho navrhlí právě jak do této volby, je to tedy jediný kandidát na předsedu, ale zároveň byl ze strany klubu KSČM navržen případně jako člen i v té volbě druhé, kde tedy budeme vybírat ze dvou kandidátů.

Cituji a konstatuji obsah usnesení číslo 71 volební komise z 20. dubna, kde jsem tedy pověřen, abych vás seznámil s tím, že jedinou nominací na předsedu dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu je pan poslanec Pavel Kováčik, s tím že my jsme původně, protože to bylo dubnové usnesení, počítali, že již bude zvoleno. Navrhovali jsme na komisi funkční období dnem 15. května, tak aby logicky navazovalo na konec předchozího předsedy. Nestihlo se to. Opět po konzultaci s legislativou i s volební komisí logicky počítáme s tím, že pokud bude pan poslanec Kováčik zvolen, může mu funkční období započít dneškem, tedy dnem volby.

Nyní prosím, pane předsedající, otevřít rozpravu. Opět volební komise navrhuje volbu tajnou dvoukolovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevím rozpravu. Do té se hlásí pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chci se zeptat předsedy volební komise, když se stane, pokud ta koalice existující zvolí Pavla Kováčika do obou funkcí, co se stane.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tuto eventualitu jsme probírali pečlivě s kolegy z legislativního odboru Sněmovny. Výklad je takový, že pozice předsedy je vyšší, má vyšší platnost. V tu chvíli by ta volba, případně zvolení jako člena bylo bezpředmětné. To místo by zůstalo neobsazeno, a tím pádem by volební komise v příštím kole na příští sněmovnu mohla vyhlásit novou lhůtu, aby to místo bylo obsazeno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu ODS ještě jednou do rozpravy. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já sice respektuji právo klubu navrhovat, koho chtějí, je to jejich rozhodnutí, ale to mi připadá opravdu absurdní. My počítáme s možností, že volba bude marná v jednom případě díky rozhodnutí klubu KSČM. Tak si to jenom pamatuje, až budete za těmi urnami, abychom nemuseli volit zbytečně, protože vždycky hrozně spěcháme, aby místo se obsadilo, to volné, a pak říkáme, když ho zvolíme, tak vyšší bere, a to místo bude volné, a zase někdy za měsíc, až se sejdeme, budeme volit, protože pak by musely být zřejmě nové lhůty. Pochopil jsem to správně. Nové lhůty, nové nominace, nejdříve na příští schůzi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu končím.

Rozhodneme o tajné volbě v hlasování číslo 51, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 51, z přítomných 179 pro 128, proti 14, návrh byl přijat.
Přerušuji bod číslo 94 k provedení tajné volby a zahajuji bod

95.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Pane předsedo, máte opět slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Bod 95 tedy souvisí s předchozí debatou i s dotazem pana předsedy Stanjury. Je to tedy volba členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, první volba, první kolo. Těm předchozím členům, právě panu poslanci Kováčikovi a bývalému poslanci Petru Kudelovi, skončilo funkční období 14. května, proto volební komise vypsala lhůtu na nové nominace. Lhůta běžela do 19. dubna.

Nyní vám předkládám usnesení volební komise číslo 72, které mě pověřuje, abych vás seznámil s návrhy kandidátů na volby dvou členů. Budeme tedy volit dva členy v tomto případě.

První nominace je pan Petr Havel, tady chci podtrhnout, jedná se o společnou nominaci klubu ODS a Pirátů. Omlouvám se, to byla z mé strany nepřesná informace. Není to společná nominace, ale je to nominace za každý klub zvlášť, ale jednoho kandidáta. Pan Petr Havel byl navržen jak klubem ODS, tak klubem Pirátů, abychom si vysvětlili. Pro přesnost jsme v usnesení volební komise to jméno nechali takto dvakrát, abyste viděli, že bylo navrženo samostatně každým klubem, ale logicky na volebních lístcích bude pan Petr Havel pouze jednou, abyste nebyli zmateni a nemysleli si, že jsou tam dva lidé se stejným jménem. To znamená, objeví se pouze jednou na volebním lístku.

Další nominace je Pavel Kováčik za KSČM, Monika Oborná za hnutí ANO, Josef Uhlík za KDU-ČSL, Ladislav Velebný za ČSSD a Jitka Věková za hnutí SPD. Tedy sečteno a podtrženo, čtyři pánské a dvě krásné dámy budou navržení, resp. z nich si budete vybírat. Opakuji, ze šesti kandidátů vybíráme dva. Budeme volit dva.

Podle usnesení volební komise funkční období započne dnem – opět to bylo původně myšleno 15. května, logicky pokud budou dnes zvoleni, dnem volby, a navržena je volba tajná. Opět prosím o otevření rozpravy ke způsobu volby a k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevříám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím, rozhodneme o způsobu volby.

Hlasování pořadové číslo 52, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 52, z přítomných 179 pro 123, proti 12, návrh byl přijat.

Prerušuji bod číslo 95 pro provedení tajné volby a zahajuji bod

96.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Pane předsedo, máte opět slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Poslední dva volební body se týkají médií, veřejnoprávních médií, Českého rozhlasu a České televize. U Českého rozhlasu je to opět příběh rok starý, už 8. června 2017 skončilo funkční období třem

členům Rady Českého rozhlasu, ta rada je devítičlenná, takže tři už je poměrně velký počet. Předchozí Sněmovna 7. června zvolila radním bývalého poslance pana Vítězslava Jandáka. Volební výbor se pak ještě snažil přes léto tu volbu a nominaci zopakovat, ale bohužel vzhledem k volbám to již předchozí Sněmovna nestihla dokončit.

Současný volební výbor tedy vyhlásil prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny lhůtu oprávněným organizacím a sdružením podle zákona, aby do 2. března předložily volebnímu výboru návrhy kandidátů. Sešlo se 17 nominací a v souladu se zákonem č. 90/1995 Sb. a zároveň se zákonem o Českém rozhlasu musí volební výbor zúžit počet všech těch kandidátů na trojnásobek neobsazených míst. To znamená, že neobsazená jsou v tuto chvíli dvě místa a volební výbor vám, Sněmovně, tedy prostřednictvím volební komise předkládá zúžené jakési finále, nebo chcete-li semifinále zúžené na šest kandidátů a kandidátek, tak jak je navrhly neziskové občanské organizace a jak je tedy zúžil, ten výběr, právě volební výbor.

Je to usnesení číslo 69 ze dne 17. dubna. Nominace jsou následující, za prvé, v abecedním pořadí, 1. Petr Arenberger, 2. Jan Jirák, 3. Eva Katrušáková, 4. Zdeněk Mahdal, 5. Jaroslav Růžička, 6. Lucie Wittlichová.

I v tomto případě je to stejně jako u všech předchozích bodů. Zvláštní zákon něstanoví způsob volby, volební výbor i volební komise navrhují volbu tajnou, dvoukolovou. Pokud někdo bude zvolen, šestileté funkční období začíná dnem volby. A já prosím o otevření rozpravy ke kandidátům a ke způsobu volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Otevím rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Rozhodneme o způsobu volby v hlasování číslo 53, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 53 z přítomných 179 pro 122, proti 15. I tady byla tajná volba schválena.

Přerušuji bod 96 pro provedení tajné volby a zahajuji bod

97.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Tady máte také, pane předsedo, znova slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Poslední bod je dovolba člena Rady ČT, která je patnáctičlenná, byla plně obsazena, ale 25. ledna 2018 rezignoval na své členství pan profesor Richard Hindls z toho důvodu, že se stal členem Národní rozpočtové rady, takže opět Sněmovna vyhlásila výzvu na předložení nominací. Výzva byla ukončena 2. března a sešlo se nám celkem 8 návrhů.

Volební výbor opět postupuje stejně, nebo obdobně jako u Českého rozhlasu, tzn. zužuje počet kandidátů pro plénium Sněmovny na trojnásobek neobsazených míst. V tomto případě obsazujeme jedno místo a já v souladu s usnesením číslo 70 volební komise mohu konstatovat, že vám jsou navrženi tito kandidáti: Michal Jankovec, Tomáš Němeček a Vlastimil Venclík. Opět s návrhem na tajnou dvoukolovou volbu a s mojí prosbou o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Otevím rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Rozhodneme o způsobu volby v hlasování číslo 54, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 54, ze 180 přítomných pro 123, proti 15. I tady byla tajná volba schválena.

Jsou přerušeny body 92 až 97 pro provedení tajné volby. Pane předsedo, jak dlouhou dobu budete potřebovat na vydávání lístků?

Poslanec Martin Kolovratník: Lístků je vícero, tak raději dám trochu delší lhůtu do 13.10 hodin a výsledky bych vyhlásil ve 14.30 na začátku odpolední části schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, souhlas. Čili do 13.10 se vydávají hlasovací lístky. Ve 13.05 hodin se sejde organizační výbor. Ve 13 hodin, pokud členové organizačního výboru dostanou přednost při odevzdávání lístků, tak ve 13 hodin se může sejít organizační výbor. A já přerušuji naše jednání pro provedení tajných voleb a pro polední přestávku.

(Jednání přerušeno ve 12.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Než přistoupíme k projednávání dalších pevně zařazených bodů, tak požádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Prosím, paní poslankyně, páni poslanci, o ztištění, abychom slyšeli, koho jsme zvolili do jednotlivých orgánů.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Doběhl jsem v pravý čas. Jenom předesílám malou omluvu kolegyním a kolegům. My jsme scítali ještě před malou chvíličkou, nemám teď ty podpisové archy nebo ty protokoly o volbě přesně srovnáne v tom pořadí, jak jsme volby načítali, ale věřím, že to vadit nebude. Ale resp. vidím, když se podívám na naši tabuli, tak je mohu srovnat, abych to pořadí dodržel, takže se mi to povede. Beru zpět.

U voleb dnes byla účast velmi vysoká. Za to chci kolegyním a kolegům poslancům poděkovat. Všech těch voleb se zúčastnilo 182 z vás, takže to kvorum bylo poměrně vysoké. Vždycky tady polovina a plus jedna v tomto případě – číslo tedy kvorum nutné pro zvolení u všech voleb, u všech volebních bodů, bylo 92.

A první je bod číslo

92.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Byla tedy vydáno 182 hlasovacích listků, stejně tak bylo odevzdáno všech 182 hlasovacích lístků platných i neplatných. Milan Grmela získal 80 hlasů a Pavel Šotola 70. Znamená to, že nebyl nikdo zvolen. A protože to bylo druhé kolo té volby, tak tímto volba končí.

Volební komise bude vyhlašovat novou lhůtu. Myslím, že ji mohu po předběžné organizační dohodě se sekretariátem volební komise vyhlásit už v tuto chvíli. Bylo by to na čtvrték 7. června na 10 hodin dopoledne. Je to výborový týden, zhruba za tři týdny. Měly by tedy kluby mít dost času na novou nominaci. Je to lhůta z toho důvodu, abychom dodrželi potřebné lhůty desetidenní mezi komisí a samotnou sněmovnou. Nová volba by se mohla potom uskutečnit v posledním týdnu v červnu na další sněmovně. Takže člen Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení ještě jednou – Milan Grmela 80 hlasů, Pavel Šotola 70. Nikdo nebyl zvolen. Tímto volba končí.

Další bod.

93.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Opět bylo vydáno i odevzdáno 182 hlasovacích lístků. Jana Gáborová získala 88 hlasů, Kristián Chalupa 35 hlasů, Adam Komers 15 hlasů a Jiří Táborský 31 hlas. Protože kvorum nutné pro zvolení bylo, jak jsem řekl, 92, nebyl nikdo zvolen v této volbě a do druhého kola postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů, Jana Gáborová s 88 a Kristián Chalupa s 35.

Tady mohu avizovat, pokud bude dohoda předsedů poslaneckých klubů, ta druhá kola bychom provedli za týden. Příští týden ve středu.

Další volební bod.

94.

Návrh na volbu předsedy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Tam jsme měli jednu jedinou nominaci – pana kolegy poslance Pavla Kováčika. V tomto případě bylo vydáno 182 hlasovacích lístků, odevzdáno bylo 180, dva lístky

tedy odevzdány nebyly. Každopádně Pavel Kováčik získal 112 hlasů a byl zvolen předsedou Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu.

Další bod.

95.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Zde bylo vydáno 182, odevzdáno 181 lístků, jeden lístek nebyl odevzdán. A výsledky jsou následující – opět tedy kvorum nutné pro zvolení 92. Petr Havel 50 hlasů, Pavel Kováčik 20 hlasů, Monika Oborná 89 hlasů, Josef Uhlík 21 hlasů, Ladislav Velebný 27 a Jitka Věková 74 hlasů. Znamená to, že nebyl zvolen nikdo. A bohužel tedy poměrně těsný počet, ale volební komise třikrát přepočítávala tuto volbu, takže mohu garantovat, že k chybě nedošlo.

Každopádně do druhého kola tedy postupuje dvojnásobek neobsazených míst. To znamená, zužujeme na čtyři kandidáty. Postupujícími jsou Monika Oborná s 89 hlasy, Jitka Věková se 74 hlasy, Petr Havel s 50 a Ladislav Velebný se 70 hlasů. Opět i tady předpokládám, pokud bude vůle předsedů klubů, že by se druhé kolo uskutečnilo za týden ve středu.

Předposlední volební bod.

96.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Vydáno i odevzdáno 182 lístků. Petr Arenberger získal 150 hlasů a byl zvolen. Jan Jirák 46, nebyl zvolen. Eva Katrušáková 21, nebyla zvolena. Zdeněk Mahdal 83, nebyl zvolen. Jaroslav Růžička 18, nebyl zvolen. Lucie Wittlichová nula hlasů, také nebyla zvolena.

V prvním kole tedy postoupil Petr Arenberger, byl zvolen členem Rady Českého rozhlasu. Do druhého kola postupují dva kandidáti na to jedno neobsazené místo, je to Zdeněk Mahdal a Jan Jirák.

A poslední volební bod.

97.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Vydáno i odevzdáno 182 hlasovacích lístků. Opět tedy stále stejné kvorum 92. Michal Jankovec 37 hlasů, Tomáš Němeček 36 hlasů a Vlastimil Venclík 97 hlasů. Pan režisér Vlastimil Venclík tedy byl zvolen členem Rady České televize. Rada je v tuto chvíli kompletní a tím tato volba končí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi volební komise. Byli jsme seznámeni s výsledky dopoledních voleb. Než budeme pokračovat dále v programu, tak vás seznámím ještě s omluvami, které mezičim příšly. Pan poslanec Jiří Bláha se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny dnes od 15 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá z dnešního odpoledního jednání po celý jednací den, dále v termínu 24. až 25. května z rodinných a pracovních důvodů, pan poslanec Dominik Feri se omlouvá z dnešního jednání v době mezi 13. a 19. hodinou a pan ministr Ťok se omlouvá z dnešního jednání... (Je přítomen.) Neomlouvá se z dnešního jednání ani ze zítřejšího. Takže tato omluva není platná, tudíž ji dále načítat nebudu.

Na pořadu máme schválené body, pevně zařazené body, které se týkají zákonů, které byly zamítnuty nebo vráceny ze Senátu. Proto než přistoupíme k projednání těchto návrhů, tak na žádost předsedy Senátu musíme schválit umožnění vystoupení senátorům a senátorkám. Jedná se konkrétně o senátora Pavla Štohla, Jiřího Buriana, Miloše Vystrčila, paní senátorku Miladu Emmerovou a Boženu Sekaninovou. To, aby zde kolegové ze Senátu mohli vystoupit, musíme schválit hlasováním.

Já v této chvíli zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, přihlášeno 179 poslanců, pro 129, proti nikdo. Schválili jsme vystoupení mnou jmenovaných senátorek a senátorů.

Dále konstatuji, že informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Nyní otevím projednávání bodu

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/6/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, kterým Senát zamítl tento návrh zákona, nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 47/7. Vítám mezi námi senátora Pavla Štohla a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto zákona vyjádřila ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, dovolte mi, abych stručně uvedla návrh novely daňového řádu a některých daňových zákonů, jejímž předmětem je řešení aktuálních otázek týkajících se poskytování informací správci daně.

Určitě si vzpomínáte na dlouhé projednávání této novely daňového řádu, kdy na půdě Poslanecké sněmovny byl již projednán a schválen, a proto nepovažuji za nutné jej znova podrobně představovat. Pouze připomenu s dovolením, že dané téma zahrnuje jednak transpozici takzvané směrnice DAC 5 neboli evropské

směrnice o správní spolupráci v oblasti daní, ale také tematicky navazující revizi stávajícího ustanovení daňového řádu, tedy upravuje poskytování informací ze strany bank a dalších finančních institucí.

Jak si určitě pamatujete, proběhla zde ohledně tohoto zákona živá diskuze a sněmovní tisk byl předmětem několika pozměňovacích návrhů. Na prvním místě byla řešena problematika rozsahu a způsobu poskytování údajů správci daně ze strany advokátů a dalších příslušníků právních profesí. Na základě konstruktivních debat na toto téma jak ve výborech, tak na plénu jsme společně dospěli ke kompromisnímu řešení, do něhož byly zahrnuty pojistky garantující ochranu práva na právní pomoc a činnost právních profesí. Zejména se jednalo o zavedení specifických komunikačních kanálů jak na straně státu, tak na straně příslušných profesních komor. Dále byla například vypuštěna povinnost poskytovatelů platebních služeb sdělovat správci daně údaje o elektronickém bankovnictví. Jsem přesvědčena, že diskuze v Poslanecké sněmovně vedla ke zkvalitnění návrhu zákona, a ráda bych za ni opětovně poděkovala. Výsledný kompromis byl akceptován rovněž ze strany profesních komor a na plénu Poslanecké sněmovny byl schválen velkou většinou 125 hlasů.

Během projednávání na půdě Senátu však bohužel došlo k zamítnutí návrhu zákona a jeho vrácení Poslanecké sněmovně. Z diskuze na plénu Senátu, která byla poměrně stručná, současně vyplynulo, že část senátorů bohužel vycházela z některých zavádějících informací, které se o návrhu objevily zejména v médiích. Především se jednalo o tvrzení, podle něhož se směrnice DAC 5, kterou návrh zákona implementuje, týká boje proti praní špinavých peněz, přičemž teprve vláda se snaží rozšířit její dopad na oblast správy daní.

Opakováně musím zdůraznit, že tento předpoklad je mylný. Směrnice DAC 5 upravuje jen a pouze daňovou problematiku a explicitně požaduje, aby vybrané údaje z oblasti boje proti praní špinavých peněz byly poskytnuty též pro daňové účely. Určitě si vzpomínáte, když jsem tady na půdě Poslanecké sněmovny vysvětlovala, že už dnes je ta problematika upravena v takzvané AML směrnici, kterou tu máme od roku 1995. To znamená, že okruh povinných osob a okruh informací je neměnný. Z principu tedy nelze vyhovět požadavku, který v Senátu zazněl, aby byla z návrhu vyloučena daňová problematika jako jdoucí nad rámec směrnice, neboť právě ta je jediným obsahem směrnice DAC 5. Nad rámec směrnice jde návrh zákona pouze v tom, že stejný přístup k informacím, jaký má získat zahraniční správce daně, poskytuje také správci daně tuzemskému. Ani v Senátu nezazněl žádný argument, proč by tomu mělo být jinak. Ostatně ani ve zbytku Evropy jsme na vyloučení možnosti získávat informace pro boj s daňovými úniky i pro vnitrostátní účely nenarazili. Kompromis, který byl učiněn na základě jednání na půdě Poslanecké sněmovny, byl ten, že u profesních komor tyto informace budou získávány pouze a výhradně pro mezinárodní spolupráci. Čili tam jsme skutečně naprosto v souladu s implementací dané směrnice.

Vzhledem k tomu, že v důsledku volebního roku v České republice již byla značně překročena implementační lhůta, která uplynula 31. prosince 2017, a již bylo zahájeno příslušné řízení Evropskou komisí, nepovažuji za žádoucí, aby bylo přijetí návrhu zákona dále odkládáno. Dovolují si vás proto požádat o opakovovanou podporu

totoho návrhu zákona v kompromisních znění, které bylo na této půdě již jednou schváleno.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Nyní se ptám zpravodaje garančního výboru, což byl rozpočtový výbor, pana poslance Volného, zda si přeje vystoupit, zda chce komentovat rozhodnutí Senátu. (Ne.) Není tomu tak. Ptám se také zpravodaje dalšího výboru, což byl ústavněprávní výbor, pana poslance Marka Výborného, zda se chce vyjádřit k usnesení Senátu? (Nechci.) Nechce.

V tom případě otevírám obecnou rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí pan senátor Pavel Štohl. Prosím, pane senátoře, máte slovo.

Senátor Pavel Štohl: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, paní ministryně už tady tu podstatu řekla a částečně i ten vývoj, jaký byl. Já začnu asi tím, s čím souhlasím, co tady zaznělo.

Opravdu ten návrh, který byl postoupen ze Sněmovny do Senátu, je akceptovatelný pro profesní komory, to znamená, ať jsou to daňoví poradci, advokáti, notáři a podobně. Je to z toho důvodu, že opravdu tady byly ty pozměňovací návrhy u vás ve Sněmovně, které zazněly, a mimo jiné tam bylo upraveno, že se to bude týkat opravdu pouze mezinárodní spolupráce při správě daní, nikoliv vnitrostátní spolupráce, jak to bylo původně navrženo. Potom myslím, že paní ministryně to navrhuje, že souhlasila s takzvaným úzkým hrdlem, to znamená, že správcem daně, který bude sbírat ty informace, nebude jakýkoliv správce daně, ale bude to ústřední kontaktní orgán, jako je Generální finanční ředitelství, které bude spolupracovat s příslušnou profesní komorou, a podobně. Takže tady si myslím, že opravdu jsme ve shodě. Asi si ještě všichni vzpomínáte, že to opravdu udělalo mezi profesními komorami, když se to projednávalo, poměrně hodně bouřlivých diskuzí, nakonec protože já jsem v Komisi daňových poradců, takže tam mám docela dobré osobní vazby, tak říkali, když to pro nás bude v té podobě, jako to šlo do Senátu, tak je to pro nás přijatelné. Tak to je ta věc, kde se určitě s paní ministryní shodneme.

Co tady myslím nezaznělo, pokud jsem poslouchal pozorně, a co u nás v Senátu, tuším, že ústavněprávní výbor, chtěl dát pozměňovací návrh, je, aby to stejně, co se dosáhlo pro profesní komory, aby se týkalo také finančních institucí, jako jsou banky, pojišťovny. Protože tam to není pouze pro mezinárodní spolupráci, ale i pro vnitrostátní spolupráci při správě daní a ani tam není to úzké hrdlo.

Takže v tom pozměňovacím návrhu se původně navrhovalo, aby to bylo buď Generální finanční ředitelství, nebo Generální ředitelství cel, které by mělo právo získávat ty informace. A teď byla v Senátu velká diskuze, jakou variantu zvolit. Protože jsme byli ve shodě, že opravdu ta úprava, která se týká profesních komor, by se měla týkat i finančních institucí. A byly dvě varianty. Varianta jedna. Buďto tedy zamítneme celý návrh zákona, anebo přijmeme pozměňovací návrh. Nakonec Senát rozhodl o zamítnutí zákona. Pokud bych chtěl konkrétně čísla, tak na plénu Senátu

bylo z 58 přítomných senátorek a senátorů pro zamítnutí 50, proti byl jeden. Takže plénium Senátu navrhuje zamítnout tento zákon.

Ještě možná kdybych zkusil to shrnout, tak by byly dva takové důvody. První důvod je, že finanční instituce nemají ošetřeno to, co mají profesní komory, a druhý důvod, že obecně Ministerstvo financí v některých bodech šlo nad rámec směrnice DAC 5 a že tedy vlastně to by nemělo být cílem. A ta transpoziční lhůta, co říkala paní ministryně, uplynula opravdu 31. 12. 2017.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátoře. Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Volný, který, jak jsem říkal, byl zpravodajem garančního výboru, tak mu dám slovo. Připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem se záměrně nepřihlásil jako zpravodaj, abych mohl svůj příspěvek říci jako poslanec. Jsem rád, že jsem posečkal, protože jsem velice s úlevou slyšel od pana senátora, kolegy, to, že on jako profik, který tomu rozumí, který se účastní i nějaké té komory, říká, že pro něj ta varianta, která odcházela z Poslanecké sněmovny do Senátu, byla přijatelná – říká to jako osoba, neříká to za Senát, to musím říci korektně.

Já si myslím, že tento zákon se projednával ve Sněmovně relativně dlouho, někdy i dost bouřlivě. Víte o tom, že jsme byli pod tlakem obrovské lobby. Nakonec se nějaké pasáže, které bychom tam někteří rádi viděli, z toho vypustily. Opravdu to odtud odcházelo jako konsenzus takřka celé Sněmovny, až na výjimky, a bylo to schváleno dokonce 126 hlasů, to znamená, dokonce ústavní většinou. Já jsem tomu byl rád a všem děkuji, že takto k tomu přistoupili, a věřím tomu, že podobně k tomu přistoupíme i u dnešního hlasování a necháme této předloze prostor, aby se usadila v našem právním systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí v rozpravě pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jestli jsem správně pochopil motivaci senátorů, tak jim vadila především ta regulace ohledně informací poskytovaných bankami, které jsou skutečně mírně nad rámec implementace. Nicméně já jsem dost nešťastný z toho postupu, kdy nenavrhl pozměňovací návrh, který by to ořezal skutečně jenom na implementaci, a místo toho navrhují zrušit celý zákon, protože ty nejvíce vytýkané pasáže, to znamená, že libovolný správce daně si může informace vyžádat, už v tom současně platném zákoně jsou, takže tím, že bychom to dnes zamítl, dosáhneme jenom toho, že celý ten zákon se bude několik měsíců nebo možná půl roku nebo ještě více projednávat znova, a faktické rozdíly v neimplementační části jsou naprostě minimální.

Jediná výrazná věc, které jsem si všiml, je, že kromě informací o majitelích účtů se poskytuje informace o disponentech účtů, kde dává poměrně smysl, že pokud

daňová správa tu pravomoc má, nemá se obcházet přes bílé koně. Jinak se tam doplňují nějaké úvěry a úschovy a schránky a to je všechno. To jsou naprosto marginální změny oproti celému tomu zákonu. A já se obávám, při vší úctě ke kolegům ze Senátu, že se neinformovali o tom, jaký je stávající stav, který platí v tom paragrapfu 57 (odst.) 3 dnes a že se podívali na ten zákon, podívali se, co je neimplementační část, a řekli si: to je ale výrazná změna. Ale ta změna je naprosto minimální proti tomu paragrapfu, který je v současnosti v platnosti.

Z těchto důvodů, i vzhledem k tomu, že došlo ke sněmovnímu kompromisu – nám se podařilo prosadit škrtnutí sledování geolokačních údajů lidí z návrhu a my ani nevíme, jak by ten zákon vypadal, kdyby procházel Sněmovnou znova, možná by se hlasovalo na úplně jiné platformě – ten kompromis, který ve Sněmovně byl dosažen, my budeme ctít, stejně jako jsme ho ctili v předchozím hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je přihlášen do rozpravy pan předseda Michálek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem chtěl trošku rozebrat důvody, které zde byly předneseny panem senátorem Štohlem, kvůli kterým Senát ten návrh zákona zamítl.

Pokud to rekapituluji správně, tak za prvé to bylo, že finanční instituce nemají to úzké hrdlo a řekněme kontrolu samosprávou, a za druhé, že Ministerstvo financí resp. Poslanecká sněmovna šly nad rámec prosté transpozice. Od toho tady máme legislativní postup, od toho tady máme Senát, aby čistil zákony, zlepšoval legislativu, přicházel s pozmenovacími návrhy, ale ne aby zamítl návrh, který transponuje evropskou legislativu. Vždyť my přece máme mezinárodní závazky vůči Evropské unii, vůči ostatním členským státům, my chceme být platným členem Evropské unie, dodržovat závazky, a proto také Senát má tu úlohu, že má možnost přijímat pozmenovací návrhy a přicházet s tím do Poslanecké sněmovny. Já si myslím, že občané jsou právem někdy naštvaní, že Senát nás stojí 50 milionů korun měsíčně a ve výsledku potom z toho vlastně přijde to, že Senát to odhlasoval, zamázl to a neudělal to, co se vlastně od něj očekává v českém ústavním systému, že zákony bude zlepšovat, čistit a posílat vylepšené do Poslanecké sněmovny.

Já si myslím, že ten návrh, jak byl schválen, má určité mezery. Samozřejmě nedopadne na určité subjekty, například pro vnitrostátní správu daní, což si myslím, že je chyba. Na druhou stranu je to realizovatelné a od té transpozice se to opravdu mnoho neodchyluje. Neodchyluje se to ani od platného stavu v ustanoveních, o kterých tady byla řeč, tudíž není žádný důvod pro to, abychom celý návrh zákona shodili, abychom tak nesplnili závazky, které nám ukládají platné mezinárodní smlouvy.

Takže klub Pirátů bude hlasovat pro to, abychom přehlasovali Senát v tomto případě a aby ten zákon byl přijat i přes nesouhlas Senátu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Juránek, do rozpravy je přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Já si dovolím zareagovat prostřednictvím předsedajícího na předčečníka. Chci říci, že by si měl právě spíše on nastudovat, k čemu je tady Senát. Je samozřejmé, že Senát nám sdělil zcela jasné důvody, které tady jasně zazněly, proč konkrétně v tomto případě přistoupil k zamítnutí. Jestliže se rozhodl zvolit tuto cestu, tak to respektujme, a jestli máme jiný názor, tak to přehlasujme, ale nemluvme tady o postavení Senátu, jestli ano, nebo ne, nebo jestli postup, že se rozhodl to zamítнуть, je správný, nebo špatný. Myslím si, že je zapotřebí, abychom si každý drželi svoji povinnost. Jestli považujeme za důležité Senát přehlasovat, přehlasujme ho, máme tuto možnost, ale není to o tom, abychom my říkali Senátu, jestli si má zvolut cestu zamítnutí, nebo cestu pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My jsme hlasovali proti, dneska bude náš klub hlasovat ve shodě se stanoviskem Senátu.

Připadá mi poměrně odvážná konstrukce, kterou předvedl pan předseda Michálek, že ten, kdo přilepuje k transpozičním zákonům své dobré – uvozovkách dobré – české nápady, ohrožuje transpozici. Je to přesně naopak. Kdyby to byla čistá transpozice, tak ten zákon prošel hladce Poslaneckou sněmovnou a hladce by prošel Senátem.

Nevytahujme tady to, že máme plnit nějaké závazky. My jsme připraveni ty závazky plnit, ale bez těch, v uvozovkách, vylepšení, která představila paní ministryně v demisi, pan premiér v demisi a celá vláda v demisi. Na to zapomínáme, už jsou tak dlouho v demisi, že jsme na to skoro zapomněli.

Druhá věc, kterou chci v této souvislosti říci. Pozitír je podle velkých regulátorů velký den, začne platit GDPR. Moc se těším. Nevím, kolik jste vy dostali mailů v posledních dnech a týdech, abyste dali nějaký souhlas, kolik jste viděli nabídku na školení, kolik faktur, jak je to výhodné apod.

V této chvíli probíhá legislativní proces, samozřejmě pozdě, adaptační zákon pozdě. Kdyby to byla vláda složená z jiného politického subjektu než v minulé vládě, tak by se dalo říci: možná to nemohou, jsou v demisi čtyři měsíce. Ale protože hnutí ANO bylo součástí vlády, tak vláda zaspala jako celek, a to už v minulém volebním období.

Proč to říkám? Snahou mnohých z nás, respektive snahou mnohých z vás je ulevit a snížit sankce pro veřejný sektor, pro veřejné instituce, ty, kterým tímto návrhem zákona dáváme další a další šmírovací kompetence. Děláme dobro, ulevíme těm, kteří

sbírají nejvíce informací. Stát o nás ví úplně všechno a my úplně vážně jednáme o tom, jak státu ty pokuty, až nesmyslně vysoké, ulevíme.

Kdo jedná o tom, jak ulevit privátnímu sektoru? Nikdo. Nikdo. Skoro to ani nejde. Slyšíme od premiéra v demisi, jak budeme aktivní v Evropě. A my říkáme: Ano, pokud budeme aktivní a pokud bude vláda prosazovat věci, na kterých je shoda, bude mít naši podporu. Co udělala tato vláda k tomu, aby případně navrhla revizi tohoto nesmyslného nařízení, které místo toho, aby dopadalo na ty, kteří obchodují s adresami a s obchodními údaji, a ty jsme schopni identifikovat, a tam to patří, dopadla plošně na úplně všechny? A k tomu ty absurdní výklady. Opravdu absurdní výklady, kdy všude musí být souhlas a nemusí být souhlas. Kolik to stojí peněz. Když jsme tady měli GDPR, tak jsme se ptali, kolik to už dneska stálo veřejné správě. Ale kdo myslí na soukromý sektor? Takové to ubezpečování "no, ze začátku ty pokuty nebudou velké", tomu můžeme věřit a nemusíme. Nikdo.

A tady je další pokus a neustále další a další pokusy rozšiřovat seznam informací, ke kterým bude mít přístup veřejný sektor, Ministerstvo financí, daňová správa. Vždy podloženo dobrým úmyslem. Jeden registr za druhým. A mohl bych tady vyjmenovat, co všechno za registry vznikly za posledních pět let. Co vy velcí regulátoři děláte. A teď sami sobě navrhujete snížit sankce. Těm, kteří ty údaje shromažďují, a nevíme, co se s nimi někdy stane. Ale těm malým firmám, živnostníkům, těm nejsme schopni pomoci. A vláda v tom neudělala vůbec nic. Ani adaptaci zákona, ani nějaká iniciativa, abychom zmírnili absurdní části toho nařízení.

My ho neodmítáme jako celek. Znovu připomínám, ano, jsou tady firmy, obchodují s informacemi, s osobními údaji. Je to velmi cenné. Sami víte, jak na vás cílí reklama. Na vás, na vaše příbuzné, na vaše známé, velmi sofistikovaně, jak vám sbírají vaše nákupní zvyky a podobně. A tady neustále rozšiřujeme další a další kompetence.

Takže jestli někdo ohrožuje plnění našich závazků, jsou to ti, kteří k implementaci přidávají své vlastní nápadů. A pak ještě argumentují: ta směrnice, to nařízení to nevylučuje. No to je pravda, to nikdo z nás netvrdí.

Opravdu mi vadí ta pýcha některých našich kolegů, kteří říkají senátorům, co mají dělat a co nemají dělat. Já od Senátu očekávám, že bud' nám to vrátí, pokud mají pochybnosti, nebo klidně zamítnou. To zamítnutí je silnější. To znamená, horní komora nám říká, že podle jejich názoru, komory jako celku, ne mé politické strany, a nemáme většinu v Senátu, bohužel, že ten zákon je špatný a že se nedal opravit jednoduše pozměňovacími návrhy – což mimochodem v příštím bodě to budeme mít, kdy Senát nám poslal pozměňovací návrhy. A argument, místo abychom se zamysleli, proč to tak je, tak je: Vždyť jsme měli ústavní většinu, už jsme jednou byli pro. Tak oni tam sice bydlí o pár ulic vedle, je to vedlejší barák, tam ti strejcové senátoři, nevím, co si tam vymysleli, ale tak jako... Nikdo pořádně nevyvrátil výhrady Senátu jako instituce.

Já vím, že se to některým pirátům nelibí, vidím tu nonverbální komunikaci, tak nemusím ani říct prostřednictvím těm, kteří točí hlavou. Já vím, že jejich návrhy byly ještě mnohem horší. To já souhlasím. Příště by mohli navrhnut, že prolomíme zpovědní tajemství, ne? Aby to bylo podobné jak s těmi advokáty. Takhle bych mohl

pokračovat v jejich absurdních návrzích. Tém rozumím. Sice jim to připadá málo, aspoň nějaká regulace. Nám to připadá moc. A nejenom nám jako občanským demokratům v Poslanecké sněmovně, ale také Senátu jako instituci.

A těším se na tu debatu o GDPR, těším se na ta vystoupení, když budou jednotliví ministři žádat zmírnění pokut pro své organizace, pro svá ministerstva, pro své příspěvkovky a tak dále. A budu se jich ptát každého z nich: Co jste udělali pro to, aby takové sankce nehrozily malým podnikatelům, živnostníkům, malým eseróčkům, kteří neobchodují s informacemi, kteří jsou vyděšeni a kteří mnozí dneska už fakturují?

Přesně platí, když mluvím o Senátu, co řekl můj kolega senátor Miloš Vystrčil: V České republice GDPR znamená vystrašit a vyfakturovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. S faktickými poznámkami jsou přihlášení pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Bláha a do rozpravy je přihlášena paní ministryně Schillerová. Následuje tedy faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom stručně reagovat. Já jsem prostě nešťastný z toho postupu Senátu, protože v této Sněmovně jsem dvakrát zcela v souladu s kolegy z ODS a TOP 09 hlasoval pro to, aby se ten § 57 odstavec 3 zachoval v té stávající verzi. Dvakrát jsem pro toto hlasoval. Skutečně to není tak, že by se ten zákon nedal opravit. Jsou tam dvě věty v tom paragrafu. A to, že senátoři si nedají tu práci, aby nám toto navrhli a umožnili nám to ohlasovat v té čistě implementační rovině, považuju prostě za obrovskou chybu. A vzhledem k tomu, že ve Sněmovně o jednotky hlasů procházely pozměňovací návrhy, které zmírňovaly to ustanovení, tak já nehdálám absolvovat ten celý proces znovu s tím, že výsledek bude horší ve vztahu k těm osobním údajům. Takže tohle je moje pozice.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem tady jenom proto, abych prostřednictvím pana předsedajícího reagoval na slova, která tady zazněla o GDPR.

Určitě většina z vás ví, že GDPR jsem sem přinesl já před pěti měsíci a byl jsem s tím i na vládě. A minulý týden jsem se sešel se zástupci Ministerstva vnitra a s Úřadem pro ochranu osobních údajů, a opravdu, malých a středních firem, pokud nebudou obchodovat s daty, se to nedotkne. Mám přislíbeno, že Ministerstvo vnitra vypracuje jednostránkový návod pro malé a střední podnikatele, na kterém bude jasné stanoveno, odkdy se jich to týká, odkdy se jich to netýká. A mám přislíbeno od Úřadu pro ochranu osobních údajů, že tam bude i věta o tom, že pokud nepůjde o závažné porušení, tak vlastně přijde do datové schránky pouze napomenutí. To všechno proběhne písemně tak, aby to ti podnikatelé dostali do ruky, aby to dostaly do ruky všechny svazy a všichni, kteří se zabývají spoluprací s malými a středními. Takže je

to opravdu na velmi příznivé cestě. Tak jak je to GDPR uděláno, tak se nedotkne malých a středních, kteří, jak jsem říkal, neobchodusí s daty, ale jenom zaměstnávají nebo spolupracují s firmami. Kdybyste se tím zabývali, tak byste na to přišli úplně stejně jako já. A je potřeba jenom to těm živnostníkům přeříkat, dát jim jednoduchý návod, aby se nemuseli tím několika mnohostránkovým nařízením zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní bude reagovat pan předseda Stanjura. V obecné rozpravě potom vystoupí paní ministryně Schillerová a pan předseda Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já budu jako na obě vystoupení? Já s panem poslancem Ferjenčíkem v tomhle tom souhlasím. Ano, hlasovali jsme spolu. Je škoda, podle mě by to bylo lepší, kdybychom měli možnost hlasovat o pozměňovacím návrhu ze Senátu, který by tento paragraf zjemnil, nebo jak bychom to slušně nazvali. To se bohužel nestalo. A když stojím před volbou, jestli podpořit to, co je, nebo raději to podpořit znova, tak my volíme raději to podstoupit znova než se smířovat s tím, že je to sice špatné, ale bůhvíjak by to dopadlo příště, možná by to bylo ještě horší.

A já nevím (směje se) – já jsem tady přes to GDPR, řekl jeden z nás členů Poslanecké sněmovny. Já nevím (stále se smíchem), kam jste to nosil, komu jste to nosil a co jste s tím provedli. Je to úplně směšné. Pane poslanče Bláha prostřednictvím pana místopředsedy, vy jste předložil nějaký návrh zákona? Takhle se nosí do Poslanecké sněmovny. Možná že jste se s někým sešel, ale ubezpečení jednoho poslance, že živnostníci jsou v pohodě, že se jich nebude týkat, nemá žádnou váhu, je to falešná informace, podcenění a bagatelizování problému. To je všechno, co k tomu řeknu. Až zas něco příště přinesete, zkuste to napsat jako návrh zákona, ať se o tom dá debatovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Bláha bude ještě reagovat faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Chtěl bych jenom všem znova říci, že možná že jste zvyklí na praktiky, že na všechno je potřeba zákon. Ale v tomto případě ten zákon na to potřeba není. Pokud si to přečtete pozorně celé a budete se tím zabývat, jako jsem se tím zabýval já, tak dojdete k tomu, že opravdu podle odstavce 5 bodu, myslím, 4, teď to nemám přesně v hlavě, je výjimka pro malé a střední podnikatele. Takže je potřeba to jenom načít a zjistit, že malých a středních podnikatelů se to netýká. A pokud budou dodržovat normální věci, tzn. normálně evidovat, normálně dělat smlouvy se svými obchodními přáteli, nebudou je prodávat, tak nemusí nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámká pana předsedy Stanjury. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A úplně vážně, pane poslanče. Pokud ten zákon je zbytečný, tak se divím, že jste nenavrhl zamítnutí v prvém čtení těch návrhů, které předkládá vaše vláda, když jsou zbytečné. A to vím, že jste neměl odvahu. Ale ved'me ne teď, nechci tím zatěžovat tento bod, ale až přijde GDPR, ved'me debatu o tom, co jste tady řekl, a prokažte znalost. Vy jste to možná četl, ale žádný odstavec 4 bodu 5, nebo naopak, nechci vás parafrázovat a zesměšňovat, nebo odstavec 5 bodu 4, že se to netýká malých a středních podnikatelů, v tom nařízení prostě není. Tak tady nelžete. A pokud jste přesvědčen, že máte pravdu, tak to ocitujte přesně, ukažte nám to černé na bílém. Pokud to tam je, tak se vám tady veřejně omluvím a řeknu, že jsme to my všichni špatně pochopili. Jediný, kdo to pochopil dobrě, je pan poslanec Bláha a malých a středních podnikatelů se to skutečně netýká. Ale není to pravda bohužel. Byl bych mnohem raději, kdybyste, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy, měl pravdu. Ale není to tak. Tak tady neříkejte někomu, že se jich to netýká, když to prostě není pravda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě vystoupí paní ministryně Schillerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající, dámy a pány, já vaši pozornost vrátím od GDPR zpět k novele daňového rádu k DAC 5 a dovolím si reagovat na to, co tu zaznělo.

Jsem ráda, děkuji panu senátoru Štoklovi za to, že jsem se dozvěděla nyní na půdě Poslanecké sněmovny před chvílí, co je vlastně důvodem vrácení zákona Senátu. Já mám přesný stenozáznam ze Senátu a mám vytažena základní faktická tvrzení, na která mohu reagovat, která tam zazněla. A tento vlastně primární důvod, který jsem pochopila až nyní po tom vystoupení, tam nezazněl.

Byly tam tři zásadní body, když bych ten poměrně krátký stenozáznam měla shrnout.

První tvrzení, které zaznělo na půdě Senátu: Návrh zákona jde nad rámec směrnice DAC 5, která se týká boje proti praní špinavých peněz, přičemž vláda se snaží rozšířit její dopad na oblast správy daní.

Vyvrátím toto tvrzení, protože směrnice DAC 5 upravuje jen a pouze daňovou problematiku a explicitně požaduje, aby vybrané údaje, které jsou dosud sbírány pro boj proti praní špinavých peněz, byly nově poskytnuty pro daňové účely. To je podstata DAC 5. Tento posun není dilem vlády nebo Ministerstva financí, ale jedná se o ideu evropského zákonodárce. O co se však vláda nad rámec směrnice snaží, je pouze to, aby tuzemský správce daně měl stejný přístup k informacím jako správce daně zahraniční. To je přece legitimní požadavek.

Druhá věc, která zazněla na půdě Senátu. Cituji: Údaje budou poskytovány nejen orgánům Finanční správy ČR, ale také obcím pro správu místních poplatků.

Moje reakce. Směrnice DAC se samozřejmě vztahuje také na místní poplatky, protože hovořím-li o správě daní, tak místní poplatky patří pod správu daní, a stejně jako národní legislativa chápe správu daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých

plnění jako jeden nedělitelný celek. To vyplývá z daňového řádu. Obce při správě poplatků už dnes, protože jsou v pozici správce daně, tak mají stejné procesní pravomoci jako kterýkoli jiný správce daně a mohou vyžadovat úplně stejné informace od třetích osob, typicky od bank, pokud jsou pro správu daní potřebné. To je to podstatné: pokud jsou potřebné. Z mnohaleté praxe nejsou známy žádné excesy, což odpovídá i tomu, že úkony, příslušné orgány zanechávají nesmazatelnou stopu. Vzpomeňte si, že jsem tady vysvětlovala, že pokud se vyžadují tyto informace, musí být vydána výzva. Ta výzva má charakter rozhodnutí, dělala jsem to roky. To rozhodnutí musí být odůvodněno, musí mít stopu ve spise atd. Neumím si představit, že by mohla existovat situace, kdy by správce místních poplatků takovéto informace mohl mít relevanci na základě spisu požadovat.

Třetí zásadní informace, kterou jsem si vytěžila ze stenozáznamu, která zazněla na půdě Senátu, cituji: Směrnice DAC 5 nepředpokládá, že by se měla vztahovat na tuzemskou správu daní.

Moje reakce: Směrnice DAC 5 upravuje z principu pouze vnější spolupráci mezi členskými státy, zatímco vnitrostátní správu daní evropské právo závazně nenormuje. Ale současně v bodě 4 preambule té směrnice se explicitně uvádí – dovolím si citovat: Přístup k informacím pro boj proti praní špinavých peněz v rámci správní spolupráce v oblasti daní by zajistil, aby daňové orgány měly lepší předpoklady k účinnějšímu boji proti daňovým únikům a daňovým podvodům. Konec citace ze směrnice. To znamená, že uvedené řešení tedy směrnice vnímá jako pozitivní i pro vnitrostátní správu daní, a tomu odpovídá i přístup ostatních členských států, které implementovaly danou směrnici k dnešnímu dni. Je jich určitě více než polovina a není nám znám žádný stát, který by možnost získávat informace omezil pouze pro mezinárodní spolupráci.

Ještě malé zamýšlení na závěr. Proč jsme u finančních institucí šli nad rámec? My jsme původně měli připravenou novelu, kde jsme chtěli jít nad rámec a umožnit tuzemskému správci daně pro všechny povinné osoby, a proto, že jsme nechtěli diskriminovat českého správce daně. Po diskusi v orgánech komisí, ve výborech na půdě Poslanecké sněmovny víte, že se to pro profesní komory zúžilo, že namítaly, odvolávaly se na právo na právní pomoc, přestože jsem argumentovala tím, že vlastně už dnes v AML směrnici je to zakotveno, je tam výluka, nevztahuje se to na právní pomoc. Nicméně víte, že jsem podporovala pozměňovací návrh pana předsedy Michálka, nicméně ta úprava dnes je taková, že co se týče profesních komor, máme tam úzké hrdlo. Informace se budou poskytovat jenom mezi Generálním finančním ředitelstvím a orgánem komory, a máme tam vlastně naprosto jenom strikní implementaci. U finančních institucí není důvod. Za prvé profesní komory, těch dotazů bývá jako šafránu. Té potřeby výměny informací. Proto je možné zatížit to úzké hrdlo. Bylo by naprosto proti zájmu finančních institucí, kde naopak bývají dotazy častější, aby se to provádělo úzkým hrdlem, jak tady navrhoval pan senátor Štohl.

Chtěla bych poděkovat panu předsedovi Michálkovi i panu poslanci Ferjenčíkovi za to, že si přečetli nejen směrnici DAC 5, ale přečetli si i současnou právní úpravu v daňovém řádu a vyložili tady naprosto přesně, co požaduje směrnice a kam směruje tato právní úprava. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Nyní v rozpravě vystoupí pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan poslanec Ferjenčík má bezpochyby pravdu. Byl bych také mnohem raději, kdyby tady ležela předloha ze Senátu, která by v té oblasti § 57 daňového řádu upravovala předlohu na prostou implementaci evropské směrnice DAC 5, a ochotně bych pro takový návrh hlasoval. Otázka samozřejmě je, jak by to dopadlo. Obávám se, že při současném rozložení politických sil ve Sněmovně by stejně zvítězila ta horší varianta, nieméně mohli bychom alespoň pozitivně hlasovat pro nějaký návrh.

TOP 09 zcela jistě nelze podezírat z toho, že by byla stranou protievropskou, nebo dokonce ani stranou euroskeptickou. Vláda dobré ví, že může počítat s naší podporou jak v případě svých spojeneckých závazků, tak při implementaci společně dohodnutých směrnic a nařízení. Nicméně jsme současným přístupem vlády donuceni k tomu, že nepodpoříme tento návrh zákona, který je prezentován jako implementace evropské směrnice. Ne proto, že by byla evropská směrnice, ale proto, že česká vláda nad rámec této směrnice, v rámci probíhajícího daňového džihádu zejména proti malým a středním, obohatila implementaci této směrnice o své vlastní nápadы. Pokládáme to za do té míry riskantní a škodlivé, že nemůžeme předlohu podpořit jako celek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Další přihlášky do rozpravy nemám. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Nikoho takového nevidím, tedy rozpravu končím. Ptám se paní ministryně a pana senátora, zda je zájem o závěrečná slova. Ano, je. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Pavel Štohl: Děkuji za slovo. Já jen dvě věty. Jedna věc, chtěl jsem poděkovat poslancům za to, že se tady zastali Senátu, protože si myslím, že by opravdu bylo hrozně nešťastné se tady vzájemně nálepovat. A potom jenom, co tu říkala na závěr paní ministryně. Vím, že jsem to řekl v tom svém úvodním slově dostatečně důrazně, Senát opravdu, jedním z těch důvodů, proč navrhl zamítnutí, že, že vlastně to šlo nad rámec té směrnice. Ty věcné důvody jsem vysvětlil, to byly ty finanční instituce, ale jinak tam poměrně často v té rozpravě naznělo, že to bylo nad rámec směrnice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. Nyní můžeme přistoupit k hlasování. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké Sněmovny, což znamená, že k přijetí tohoto zákona je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců.

Nejprve požádám, aby byla na hlasovacím zařízení nastavena potřebná majorita, současně přivolávám poslance, kteří nejsou přítomni v jednací místnosti. Je zde žádost

na odhlášení, což jsem právě udělal. Prosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Majoritu máme nastavenou, poslanci jsou přihlášeni, takže vás seznámím s návrhem usnesení, které zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 47/6."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 56. Přihlášeno 169 poslanců, pro 123, proti 42. Návrh zákona byl přijat. (Potlesk.)

Děkuji paní ministrynii, panu senátorovi a končím projednávání tohoto zákona.

Mezitím přišly další omluvy z dnešního jednání. Pan poslanec František Kopřiva se omlouvá dnes o 14.30 do 15 hodin z důvodu pracovního oběda mezičeské parlamentní skupiny přátel s velvyslankyní Mexika. Paní poslankyně Aulická Jírovcová se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne a zítra, tedy 24. 5., na celý jednací den z pracovních důvodů ve svém volebním kraji a pan poslanec Petr Pávek se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání. A omluva pana předsedy Kováčika právě skončila, takže pan předseda je přítomen.

Nyní zahajuji projednávání návrhu zákona číslo

5.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 90/1/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil tento návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 90/2.

Vítám mezi námi paní senátorku Miladu Emmerovou a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové, předně bych chtěla uvést, že vláda předložila návrh zákona se záměrem napravit chyby a nedůslednosti legislativně technického charakteru, které vznikly v roce 2017 především v důsledku souběžného projednávání řady novel zákonů v sociální oblasti na konci minulého volebního období. Návrh zákona má tedy opravný, nikoli věcný charakter a nepřináší žádné věcné změny. Chyby a nedůslednosti, které návrh zákona napravuje, vznikly především proto, že nebylo možné jednotlivé novely navzájem provázat, neboť nelze reagovat na ještě neschválený zákon, a nebyla ani zřejmá účinnost jednotlivých novel, která se odvíjela ode dne vyhlášení ve sbírce zákonů.

Návrh zákona byl v Poslanecké sněmovně schválen v režimu jediného čtení všemi poslanci.

Návrh zákona byl vrácen Senátem s pozměňovacími návrhy. Jedná se o pozměňovací návrhy uplatněné výborem pro zdravotnictví a sociální politiku, přičemž je třeba uvést, že pozměňovací návrhy výbor přijal až těsně, cca půl hodiny před zahájením schůze Senátu dne 25. dubna 2018, a nebyl tedy potřebný časový prostor pro diskusi a k vyjádření se k témtu pozměňovacím návrhům, a to ani ze strany zástupců předkladatele.

Všechny pozměňovací návrhy byly velmi pečlivě zpracovatelem návrhu zákona posouzeny a lze je z hlediska obsahu rozdělit do dvou skupin.

V první skupině jsou pozměňovací návrhy, které neznamenají fakticky žádnou změnu, a jedná se jen o jinak legislativně technicky vyjádřené novelizační body. Ve vládním návrhu se volila vzhledem k opravnému charakteru návrhu zákona a k tomu, že byl navržen režim jediného čtení, formulačně úspornější varianta, tj. změna byla navrhována jen u dotčených částí ustanovení. V pozměňovacích návrzích Senátu se volí formulačně rozsáhlejší způsob vyjádření, tj. předkládá se nové znění celého ustanovení, přičemž výsledek je stejný a oba způsoby jsou možné. Není zde tedy zřejmý smysl těchto pozměňovacích návrhů.

Druhá skupina pozměňovacích návrhů – jedná se o body 1 a 4 a související body 7 a 8 – však znamená věcné změny v návrhu zákona a jejich akceptací by nedošlo u dotčených ustanovení k nápravě chyb. Zde si dovolím podrobnější vysvětlení, a to jednak s přihlédnutím ke složitosti problematiky a jednak proto, aby bylo i do budoucna jednoznačné, jak správně postupovat.

Pozměňovací návrhy Senátu vycházejí z toho, že se má při formulaci novely vycházet z posledního platného znění bez ohledu na účinnost jednotlivých schválených změn a bez ohledu na účinnost navrhovaných změn. Z toho vychází například pozměňovací návrh pod bodem 1.

Pokud dochází v důsledku změn přijatých v roce 2017 k posunu značení odstavců s účinností od 1. ledna 2019, tj. v § 14 zákona o pojistném se v důsledku vložení nového odstavce s účinností 1. ledna 2019 dosavadní odstavec 7 nově označuje jako odstavec 8, má se již podle pozměňovacího návrhu při změně dosavadního odstavce 7 s navrhovanou účinností ještě v průběhu roku 2018 vycházet z toho, že se jedná již o odstavec 8, a změna se má promítat do odstavce 8, i když účinně se jedná o odstavec 7. Právě k tomu došlo v roce 2017, neboť jednotlivé novely nebyly z hlediska své účinnosti provázány, a právě toto se v předloženém návrhu zákona napravuje. Tedy úprava obsažená v návrhu zákona s účinností ještě v roce 2018 směřuje správně do znění odstavce 7. Při akceptaci pozměňovacích návrhů by však nedošlo k nápravě, neboť by se účinná znění mijela.

Na potvrzení správnosti vládního návrhu zákona a odmítnutí pozměňovacích návrhů lze ještě uvést, že by nebylo zřejmé, jak by se postupovalo například v případě, kdyby k přeznačení odstavců došlo k důsledku vypuštění určitého odstavce. Například se od 1. ledna 2020 odstavec 2 zruší a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2. Otázkou je, jak by se postupovalo, kdyby bylo potřeba například od 1. ledna 2019 změnit dosavadní odstavec 2, který však v posledním platném znění již

neexistuje. Zde by se musela zásada o aplikaci posledního znění buď porušit, anebo dospět k absurdnímu závěru, že ustanovení již nelze změnit, neboť platně již neexistuje.

Dalším problémem by bylo, že při postupu podle pozměňovacích návrhů by bylo k určitému okamžiku jedno znění ustanovení pro legislativu, tj. podle posledního platného znění by se jednalo o odstavec 8, a změna by byla zpracovávána do odstavce 7, označovaného ovšem jako odstavec 8, a jiné znění pro aplikaci správními orgány, soudy a fyzickými a právnickými osobami, neboť v aplikační praxi se musí vycházet ze znění účinného, tedy závazného, tedy nikoliv platného, které závazné ještě není. Aplikační praxe však vždy vychází z toho, že až do nabytí účinnosti změny se jedná v uvedeném případě stále o odstavec 7.

Lze ještě dodat, že akceptace názoru, že již vyhlášením ve Sbírce zákonů nastávají legislativně technické změny, jako například přečislování odstavců, i když účinnost zákona nastává později, popírá samotný princip účinnosti jako závaznosti a aplikovatelnosti, neboť v dílčí věci, například označení odstavců, by účinnost v rozporu se zněním ustanovení o nabytí účinnosti zákona nastala v předstihu, to jest již ode dne vyhlášení ve Sbírce zákonů.

K problematice platnosti a účinnosti by se dala jistě vést obšírná teoretická debata, ale myslím si, že již z toho, co bylo uvedeno, vyplývá jasné, že znění schválené Poslaneckou sněmovnou je správné. Námitky proti znění zákona nebyly vznášeny ani na resortní úrovni v rámci připomínkového řízení, ani v rámci projednávání na úrovni vlády, včetně pracovních komisí Legislativní rady vlády. Akceptace pozměňovacích návrhů by přinesla do legislativní i aplikační praxe nejistotu, zejména pokud jde o výsledné znění právních předpisů.

Navrhoji proto schválit návrh zákona ve znění, které schválila Poslanecká sněmovna a které bylo postoupeno Senátu. Stanovisko k pozměňovacím návrhům je tedy nesouhlasné. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Zpravodajkou garantčního výboru, což byl výbor pro sociální politiku, byla paní poslankyně Lucie Šafránková. Ptám se jí, zda se chce vyjádřit k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu. Ano, chce. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní ministryně už toho mnoho zmínila, já bych chtěla udělat jenom krátké shrnutí, že vládní návrh zákona má opravný charakter, neobsahuje žádné věcné úpravy, napravuje chyby legislativně technického charakteru, které vznikly v roce 2017 předeším v důsledku souběžného projednávání řady novel zákonů v sociální oblasti.

Pokud se jedná o pozměňovací návrhy Senátu, některé nepřináší žádnou věcnou změnu a jedná se jen o jinak legislativně technicky vyjádřené novelizační body. Další pozměňovací návrhy – jedná se o pozměňovací návrhy pod body 1 a 4 a o související body – přináší věcný posun, avšak tyto návrhy neznamenají vylepšení návrhu zákona nebo opravu případných nedopatření znění schváleného Poslaneckou

sněmovnou. Tyto pozměňovací návrhy by naopak přinesly do legislativní i aplikační praxe zmatek a nejistotu, zejména pokud jde o výsledné znění právních předpisů. Tyto pozměňovací návrhy totiž vycházejí z jiného znění z dotčených ustanovení a zamýšlené nápravy by tak nebylo dosaženo. Vládní návrh správně vychází ze znění, některé je účinné ke dni účinnosti navrhovaných oprav v roce 2018, nikoliv ze znění, které bude účinné až později, od 1. ledna 2019. Navrhoji proto schválit návrh zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce garančního výboru a otevírám rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí paní senátorka Milada Emmerová. Paní senátorko, prosím, máte slovo.

Senátorka Milada Emmerová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení přítomní, byla jsem pověřena senátním výborem zdravotně-sociálním, abych přednesla 107. usnesení ze 14. schůze, která se konala dne 25. dubna 2018 k citovanému zákonu. Doporučuje Senátu Parlamentu České republiky vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovny s pozměňovacími návrhy, které jsou přílohou tohoto usnesení, a máte je nepochybně k dispozici. Komentovala je zde i paní ministryně podrobně. Já jenom k tomu přednesu ještě dovětek, který shrnuje celou problematiku.

Legislativně technická úprava k citovanému návrhu zákona byla do Senátu zaslána k projednání z Poslanecké sněmovny, kde byla schválena v prvním čtení dne 14. února 2018, to znamená bez projednávání zdejších výborů. Týká se celkem sedmi zákonů z kategorie sociálních, předložených v minulosti Ministerstvem práce a sociálních věcí, některé z nich mnohokrát novelizované. Během projednávání našem senátním výboru zdravotně-sociálním došlo díky právníkům Senátu k nalezení některých nedostatků, došlo tam k různým diskusím a kontroverzím s právníky z Ministerstva práce a sociálních věcí a byly předloženy legislativně technické návrhy změn, které mají většinou formální význam, avšak některé představují i dotažení věcných stránek zákonních ustanovení. Toto bylo schváleno, a vrací se tedy zpět k projednání sem do Poslanecké sněmovny. Tyto úpravy by snad měly zabránit chaosu v tak citlivé oblasti, jako je soubor zákonů sociálních.

Dle našeho soudu a zejména dle mého individuálního soudu by bylo třeba zesilit spolupráci mezi vládním předkladatelem, a tím nemyslím současnou paní ministryně, toto je vše de facto minulost, a obou legislativních odborů Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky, aby poslanci i senátoři mohli projednávat bezchybné návrhy zákonů či novel předložených zákonů. K tomu je totiž potřeba dokonalého právnického vzdělání, které většina poslanců a senátorů nemůže mít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní senátorko. Je otevřena rozprava, nemám do ní žádnou přihlášku, ptám se tedy, jestli se tedy někdo hlásí v tuto chvíli. Není tomu tak, tak rozpravu končím. Ptám se paní ministryně, paní senátorky, zda je zájem o závěrečná slova. Ne, není zájem. Takže přistoupíme k hlasování.

V tomto případě budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 jednacího řádu, to znamená, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Já jsem poslance přivolal do jednacího sálu.

Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat nyní. Zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony podle sněmovního tisku 90/1, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 90/2."

Než zahájím hlasování, splním požadavek na odhlášení. Všechny vás odhlásím. Přihlaste se, prosím, znova svými identifikačními kartami.

Nyní můžeme zahájit hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přihlášeno 170 poslanců, pro 38, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu. K přijetí následujícího usnesení bude zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslanců. Opět prosím o správné nastavení majority. To se stalo.

Seznámím vás s návrhem usnesení, které zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony podle sněmovního tisku 90/1."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno 171 poslanců, pro 165, proti 5. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji paní senátorce Emmerové a paní ministryni Němcové. S přednostním právem se nyní hlásí... tak nehlásí.

Zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 132/ - první čtení)

Tímto sněmovním tiskem jsme se opětovně zabývali dne 20. dubna 2018 na 12. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej přerušili v obecné rozpravě, odročili na další schůzi Poslanecké sněmovny. Nyní budeme tedy pokračovat v projednávání. Pan ministr vnitra Lubomír Metnar, který je zástupcem navrhovatele, se už ujal svého místa. Prosím ještě, aby se místa u stolku zpravodajů ujala paní poslankyně Kateřina Valachová. To se asi nestane.

Je zde žádost o vystoupení s přednostním právem pana předsedy klubu Chvojky. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ano, je to tak. Kolegyně Katka Valachová bohužel musela odjet, není jí dobře, takže nebude moci zpravodajovat tento tisk, tudíž bychom poprosili o změnu na pozici zpravodaje a nabízím se případně já. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Myslím, že tuto nabídku Poslanecká sněmovna bude akceptovat, ale musíme se k tomu vyjádřit hlasováním. Tedy budeme hlasovat o tom, aby zpravodajem pro tento bod místo paní poslankyně Valachové byl pan předseda Chvojka.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 172 poslanců, pro 155, proti nikdo. Pan předseda Chvojka je novým zpravodajem tohoto návrhu.

Jsme v obecné rozpravě, protože v obecné rozpravě byl tento bod přerušen. Do obecné rozpravy se s přednostním právem přihlásil pan předseda vlády Andrej Babiš. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych rád reagoval na dosud proběhlou rozpravu v prvním čtení, kdy vystoupili někteří poslanci s návrhem zamítnutí návrhu hned v prvním čtení, a rád bych tedy okomentoval tato vystoupení.

Nejdřív kolega Bartoš navrhuje zamítout v prvním čtení. Kritizuje naši vánoční systemizaci, a že bylo krátké, týdenní připomínkové řízení. Tak k tomu bych chtěl jenom říct, že my jsme změny v systemizaci na rok 2018 – byly schváleny v prosinci, byly učiněny v zájmu zefektivnění přebujelé struktury státní správy. Skutečně, naše státní správa je strašně přebujelá a byrokratická a my se snažíme s tím něco dělat. Připomínkové řízení bylo vypořádáno rádně a standardním způsobem, čemuž odpovídá i důvodová zpráva. Vypořádání připomínek není a u žádného legislativního návrhu nikdy nebylo součástí důvodové zprávy. Návrhu byla naopak věnována velká pozornost, o čemž svědčí i to, že jeho projednávání vláda napopravé přerušila a posléze se k němu vrátila.

Pokud jde o 40denní lhůtu pro případné mimořádné služební hodnocení, je tam potřeba říci, že se jedná o 40 odsloužených dnů, tedy v zásadě pracovních, tzn., že se jedná celkem o dva měsíce, kdy i v případě zákoníku práce soudy dospěly k závěru, že tato doba na odstranění vážných nedostatků ve vykonávání práce je plně dostačující. Naopak, dosavadní půlrok je neadekvátně dlouhý. K zamítnutí návrhu by nemělo dojít a měl by být prostor pro diskusi nad jednotlivými ustanoveními ve výborech Poslanecké sněmovny a následně v dalších čteních.

Pan kolega Kupka taky kritizuje, že návrh by neměla předkládat vláda bez důvěry. My si myslíme, že to, že to předkládá vláda bez důvěry, je irelevantní, neboť stejně tak předložila i řadu dalších důležitých návrhů, které Sněmovna projednává. Vláda bez důvěry má stejné právo předkládat návrhy zákona jako vláda s důvěrou. Takže návrh bude schvalovat tatáž Poslanecká sněmovna, ať už ho předloží vláda s důvěrou,

čí bez ní. A pokud bude probíhat druhé a třetí čtení, tak je tady naděje, že pravděpodobně tu už bude vláda s důvěrou.

Pokud jde o administrativní záťěž, návrhy oproti současnemu stavu naopak snižuje. Služební hodnocení už nebude nutno konat každoročně, ale stačí jedenkrát za tři roky. Dvoukolová výběrové řízení budou efektivnější, rychlejší než tříkolová.

Potom pan poslanec Kupka upozorňuje na možnost zneužití výběrových řízení. Riziko účelových výběrových řízení vylučuje složení zkušebních komisí, kde u vyšších postů je rovné zastoupení členů nominovaných ministrem a státním tajemníkem, možnost namítat podjatost členů komise, protokolace průběhu výběrového řízení, i tím, že všem uchazečům jsou kladeny stejné otázky apod. Proti protokolu lze podat námitky, proti případné diskriminaci by navíc bylo možné se bránit i soudní cestou.

K připomírkám pana kolegy Bartoška. Co se týká důvěry, tak to je stejná argumentace. To, že například státní tajemník nebo náměstek nemohou proti hodnocení podat námitky, je dáno tím, že ministr, ani vláda již nemají žádný nadřízený orgán. To ale nebrání uplatnění opravných prostředků ve správním řízení, které na služební hodnocení bude navazovat, například řízení o snížení platu, o odvolání z funkce nebo o skončení služebního poměru, kde nadále platí principy správního řízení včetně přezkumu ve správném soudnictví.

Hodnocení státních tajemníků ministrem je logické, tady byla námitka, neboť ministr ví nejlépe, jak jeho přímí podřízení pracují. Navržená úprava není nijak drsná. Například nový slovenský služební zákon umožňuje vládě státní tajemníky odvolut kdykoliv, zatímco u nás je to pořád vázáno na nedostatečnou kvalitu jejich práce.

Připomínky ke kariérnímu rádu. Kariérní rád není narušen, neboť lidé z oblasti mimo veřejnou správu jsou do výběrových řízení na představené připuštěni až ve druhém kole. Pokud se tedy v prvním kole najde vhodný uchazeč, bude služební místo obsazeno v souladu s principy kariérního rádu. Teprve pokud se vhodný kandidát nenajde, přistupuje se k druhému kole, kde se již mohou zúčastnit i osoby z oblasti mimo veřejnou správu. To, že se ve druhém kole požaduje mírně kratší praxe, je dáno tím, aby se vůbec někoho podařilo vybrat. Platí, že v prvním kole nikdo vhodný s potřebnou praxí vůbec nebyl vybrán, podmínky praxe v druhém kole navíc platí pro všechny uchazeče stejné, a lidé z byznysu tedy nejsou zvýhodněni oproti těm z veřejné sféry. Druhá kola jsou obecně nastavena tak, aby umožnila přihlásit se více uchazečům, když se v prvním kole z méně uchazečů nepodařilo vybrat. Takže i po nověle bude pořád výběr představených plně transparentní.

My jsme to projednávali na vládě několikrát, bylo to konzultováno i s Evropskou komisí, takže já bych byl strašně rád, kdybychom tento návrh novely přijali, abychom skutečně mohli efektivněji řídit naši státní správu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane premiére. Do obecné rozpravy je dále přihlášen pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych chtěl možná reagovat na tu poslední část, která tady zazněla z úst pana premiéra. Skutečně my jsme v prvních čteních i na dubnové schůzi hovořili o tom, že v momentě, kdy jsou odejít různí lidé ze státní správy, z manažerských pozic, tak se nám nelibí sahat v tuto chvíli prioritně na služební zákon a ještě si v podstatě zefektivňovat možnost, jak ve velmi krátké době někoho odvolat z funkce, resp. ho propustit, i tím, že se přiostřuje ta škála, protože dokud bylo hodnocení 1 až 4 a 4 neuspěl, je to 25%; když máte 1 až 5, 4 až 5 neuspěl, tak se vám to procento, kterým můžete negativně hodnotit toho úředníka, zdvihá. Ale je tam řada takovýchto věcí.

Pan premiér zde hovořil i o tom, že tato věc byla konzultována s Evropskou komisí. Patnáctého tohoto měsíce byly i zveřejněny závěry Komise a náměstek ministra vnitra pro státní službu Josef Postránecký dostal dopis, v němž Evropská komise kritizuje právě tyto body. Je to skutečně to rozvolnění v druhém kole, je to ta jednoduchost, resp. krátká doba na vypořádání těch změn. Zároveň, a to tady také zaznělo, i nedostatečné dodání analýz, na základě kterých jsou tyto změny v tom návrhu prováděny. My jsme se bavili o důvodové zprávě, která zazněla, ale tady proběhlo něco jiného. Zde probíhalo dotazníkové šetření na vládě směrem k institucím, kterých se tento zákon týká, a my jsme se bavili se zástupci některých úřadů ve státní správě, kteří hovořili o tom, že oni k tomu měli výhrady a tyto výhrady nebyly zohledněny. Proto jsme se dotazovali právě na to, jestli toto dotazníkové řízení – ne potom to sedmidenní kolečko, resp. týdenní na vládě – bylo postačující a jestli ty připomínky byly zohledněny. Podle našeho názoru nikoliv. Takže ten verdikt nebo dopis Evropské komise šel i tím směrem, že neexistuje dostatek relevantních analýz, které by podložily tyto navrhované změny.

My jsme byli smířlivější k té první části, ale personální situace, tak jak ji sledujeme z médií, nebyla tak vyhrocená. Proto vrátit vládě k přepracování, což byl ten první návrh, který jsme zvažovali i s kolegy třeba z dalších klubů, jsme skutečně zpřísnili a navrhujeme v prvním čtení tento návrh zamítnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan zpravodaj Chvojka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nechci zneužívat role zpravodaje, já jsem se přihlásil jako poslanec, který chce říci svůj názor na novelu tohoto zákona, resp. ne svůj názor, ale názor Odborového svazu státních orgánů a organizací, který dnes poslal stanovisko k návrhu, resp. k novele zákona o státní službě. Myslím si, že ten odborový orgán, resp. svaz je velmi důležitý, sdružuje mnoho tisíc lidí, kteří pracují ve státních orgánech a organizacích, a proto by bylo dobré si vyslechnout, jaký má názor tento Odborový svaz státních orgánů a organizací na tuto novelu.

Takže cituji: "Odborový svaz státních orgánů a organizací nesouhlasí s návrhem novely zákona o státní službě, který je projednáván jako sněmovní tisk číslo 132. Ačkoliv neodmítáme všechny změny v návrhu obsažené, novela jako celek představuje nebezpečí destabilizace a posílení politického vlivu na státní službu a jako takovou ji i nadále odmítáme. Navržené změny v obsazování služebních míst

představených mohou znamenat možnost zásadních zásahů do depolitizace a oddělení politického a odborného vedení služebních úřadů. Umožňují snadněji a také v kratších časových intervalech představené odvolat, zmírňují se požadavky na odbornou praxi nových uchazečů a návrhy změn se týkají všech úrovní řízení včetně vedoucích oddělení. Změny služebního hodnocení, zejména opuštění principu jeho výročního provádění, považujeme za netransparentní, neefektivní a pro státní zaměstnance nevýhodné a nedůstojné. Takto navržená právní úprava oslabuje postavení státního zaměstnance a jeho nezávislost," což – teď jdu mimo to, co říká odborový svaz – je samozřejmě proti tomu, co jsme před třemi roky tímto zákonem sledovali. "Bez projednání se sociálními partnery bylo do návrhu zařazeno ustanovení, které upravuje projednání a informování státních zaměstnanců, resp. jejich zástupců. Navržená změna znehodnocuje vztah mezi odborovou organizací a služebním úřadem a nechává na libovůli jednotlivých úřadů, kdo a na jaké úrovni bude se zástupci státních zaměstnanců jednat. To považujeme za nedůstojné."

Závěr Odborového svazu státních orgánů a organizací: "S ohledem na uspěchanou přípravu, zásadní nedostatky návrhu a jeho potenciálně velmi problematické dopady vyzýváme jednotlivé poslanecké kluby, aby důkladně zvážily podporu pro tento návrh." Přičemž pokud já mohu mluvit za klub ČSSD, tak my budeme hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já jsem tady při předchozí debatě nad tímto návrhem zákona upozorňoval na to a vyzádil, požádovat, navrhoval, aby se ta novela opravdu vrátila zpět k přepracování, protože obsahuje skryté pasti. A ani na ně mně teď pan premiér neodpověděl, protože nijak uspokojivě nenašel řešení na to, že v tom dvoukolovém novém modelu výběrových řízení prostě v tom prvním kole nemusí dojít k výběru, že zkrátka i když tam bude vhodný uchazeč, že se tím otevírá cesta k tomu, že ta první kola mohou být opravdu jen jakási stínová, jenom jakási hra na to, jak to bude probíhat.

Navíc zaznělo, že proč by vláda bez důvěry neměla navrhovat takový zákon. No, já bych chtěl znovu připomenout, že to byla vláda vlastně v podobném složení, jaká se teď rýsuje, která nás do té současné situace přivedla, a nemáme tedy žádnou záruku, nebo ani dokonce žádný signál, že by se to mělo posunout nějakým významně lepším způsobem. Pokud tady sociální demokracie namítá, tak předpokládám, že pokud do té vlády s hnutím ANO už směruje, že bude schopna prosadit ty svoje návrhy a svoje námitky k projednávání toho zákona.

Děkuji mnohokrát za pozornost. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přejí hezké odpoledne. A budeme pokračovat v obecné rozpravě. Mám tady v pořadí žádost o vystoupení paní

ministryně Kláry Dostálové a připraví se pan ministr Adam Vojtěch. Pan ministr Metnar také potom, ano. Máte slovo. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, děkuji za slovo. Já bych si dovolila svoje vystoupení rozdělit do takových dvou bloků.

Tak za prvé je potřeba říci, že skutečně já jsem byla na tom prvním jednání s Evropskou komisí. A proč jsem tam jela já, byť to není samozřejmě zákon v gesci MMR, je, protože jsme si s Evropskou komisí vyjasňovali soulad s dohodou o partnerství. Je potřeba si uvědomit, že zákon o státní službě, tzv. kondicionalita, to znamená na základě čerpání evropských fondů. Z každého jednání je uvedený tzv. oficiální zápis, říká se tomu TIC, a jestli dovolíte, já bych odcitovala pár slov z toho zápisu, protože celé jednání se vedlo v duchu, že jsem Evropskou komisi utvrzovala v tom, že to, co piší média, není to, co k čemu se vlastně dospěla vláda. A tam byl ten zásadní rozpor, protože Evropská komise chtěla, aby bylo zachováno třístupňové řízení. Oni měli informaci o tom, že chceme sesadit úroveň náměstků, že chceme vlastně náměstky dát zákoník práce atd. atd. Takže tam bylo opravdu spoustu fejků, které se musely vlastně Evropské komisi vysvětlit.

Evropská komise samozřejmě řekla, že nebude hodnotit formální změny, že jde jenom o to, aby byla samozřejmě zachována nezávislá státní správa, proto je pro Komisi zákon tak důležitý. A teď doslova citují: "Komise samozřejmě chápe, že zákon musí fungovat nejen na papíře, ale především v praxi. Máme-li problém s jeho fungováním, je třeba zákon přizpůsobit, ale jak již bylo řečeno, změny nesmí mít vliv na stabilitu státní správy. Jsou-li navržené změny v souladu s dohodou o partnerství, nevidí v nich Evropská komise problém."

Takže na základě tohoto samozřejmě komise věděla, že vlastně po tom méém jednání bude tento zákon projednávat vláda. Komise si vyžádala další technická jednání, kterých už se zúčastnil samozřejmě gestor zákona, Ministerstvo vnitra, a vyjasňujeme si vlastně jednotlivé ty aspekty zákona. MMR se těchto jednání vždy zúčastňuje s pohledy toho, aby nebyla narušena dohoda o partnerství, a zatím vás skutečně mohu ujistit, že není.

Změna toho služebního zákona je zhruba v pěti okruzích, o kterých podle mě nemůže být vůbec žádná debata, že to je ku prospěchu celé státní správy ČR.

Za prvé jde o otevření výběrových řízení. To, co se děje dnes na ministerstvech, je kanibalizace. My si přebíráme úředníky mezi sebou a nejsme schopni nabrat specialisty ze soukromé sféry. Takže samozřejmě to první kolo se bude vždycky týkat těch, kteří jsou v systému státní správy, ale už od druhého kola výběrového řízení je to více otevřeno. Dále se zavádí naopak přísnější, že pokud samozřejmě některý náměstek z jednoho ministerstva odejde a přihlásí se na výběrové řízení u druhého ministerstva, tak dneska jste ho mohl přijmout bez výběrového řízení. Na návrhu zákona je, že všichni musejí na ta ministerstva, pokud tam chtějí přijít, samozřejmě projít výběrovým řízením.

Další, která je, je právě systém úpravy hodnocení. Víte, ono se to dá pojmut v různých směrech. Ten zákon umožňuje – dneska jste měl hodnocení jednou za rok a

buď jste uspěl, nebo jste neuspěl. Ale když jste neuspěl, tak nebyl žádný opravný prostředek k tomu, aby se třeba člověk nad sebou zamyslel a řekl si, dobrý, něco jsem dělal špatně, změnil svůj způsob práce. Protože když jste mu dal opravdu negativní hodnocení, ať už na úrovni dobrý, tak to s sebou dneska přináší to, že tomu člověku sáhnete na peníze. Prostě mu snížíte plat. Ale on se vlastně může zlepšit až za rok. To mně přijde velmi nefér, protože každý z nás může mít určité životní situace, kde prostě chvíličku má jakoby problém sám se sebou, ale tím, že to nemůže rychle napravit a vy mu nejste schopni rychle vrátit vlastně ten plat, tak to vede k velké demotivaci.

Zároveň, když všechno dobře funguje, proč vystavovat státní správu tomu, že musíme hodnotit každý rok? Stačí klidně jednou za dva roky nebo za tři roky. A to také umožnuje novela toho služebního zákona. Tam samozřejmě jde i o odstranění... Máme mnoho oborů státní služby. My jich máme dneska 79 a opravdu se debatuje, že bychom jich měli 30, 40. Proč má člověk, který třeba spravuje evropské fondy, jiný obor služby na MMR a na Úřadu vlády? Vždyť dělá jednu a tu samou agendu. Takže samozřejmě i z tohoto úhlu pohledu je potřeba se na to zaměřit.

A pokud samozřejmě lidé mění obory, služby, tak u každého bude striktně platit, že si musí zkoušku udělat do 12 měsíců, to znamená tu státní zkoušku. Naopak ten nový zákon umožňuje kariérní postup, když zaměstnance dvakrát po sobě ohodnotíte těmi nejlepšími známkami, může v kariéře, i když je to mladý člověk, postoupit o jeden kariérní stupeň. To znamená o platovou třídu.

Takže já si skutečně nemyslím, že tak jak je navržen dnešní zákon, že by měl jakkoliv narušovat stabilitu státní správy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji paní ministryni. A nyní bych tedy sdělil pořadí, aby všichni přihlášení poslanci měli přehled, kdy se dostanou na pořadí. Takže s faktickou poznámkou je tady pan předseda Grospič, ta je tady jedna jediná. A dále s přednostními právy pan ministr Vojtěch Adam, dále paní ministryně Němcová, dále pan předseda Farský a dále pan předseda Stanjura.

Takže nyní s faktickou poznámkou bych tedy požádal vystoupení pana poslance Grospiče. Ne, pardon. Omlouvám se, není to faktická. Pan poslanec Grospič do obecné rozpravy. Takže poprosím pana ministra zdravotnictví. Prosím. A také paní ministryně Schillerová. Ano, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zvažoval jsem chvíli, jestli vystoupit k tomuto návrhu novely zákona o státní službě. Ale myslím si, že to je namísto, protože tady se stále hovoří o otázce stability nebo nestability státní služby, jak tedy zákon funguje v praxi apod. A já bych vás tedy chtěl seznámit skutečně s fungováním zákona v té praxi, protože já na Ministerstvu zdravotnictví žiji v té státní službě a musím říci, že můj pocit je takový, že spíše to současné znění vede k destabilizaci příslušných úřadů. Konkrétně tedy právě v případě Ministerstva zdravotnictví.

Předstupuji před vás za rezort, který je dlouhodobě postižen nejvyšším personálním podstavem ze všech ústředních orgánů státní správy v ČR. V roce 2016 to bylo 65 %, obsazenost v rezortu. Ministerstvo zdravotnictví v roce 2017 jsem

přebíral situaci, kdy chyběl každý třetí zaměstnanec, kdy některé odbory měly pouze vedoucí oddělení bez řadových zaměstnanců. V této komplikované situaci jsem měl plnit program, který však nebylo pomalu možné s kým realizovat. A není bohužel dodneška. Když jsem hledal příčinu těchto problémů po svém nástupu na ministerstvu, provedl jsem dotazník mezi zaměstnanci, poměrně rozsáhlé dotazníkové šetření, do kterého se zapojilo přes 80 % zaměstnanců. A jsem hluboce přesvědčen, že hlavním důvodem této katastrofální situace na zdravotnictví je dlouhodobá neschopnost efektivně personálně řídit zaměstnance z nejvyššího místa na ministerstvu, tedy z pozice státního tajemníka.

Zákon o státní službě měl stabilizovat zaměstnance ve státní správě, dát jim garanci, že nebude docházet bezdůvodně k personálním rošádám, kdykoliv dojde ke změně nejvyššího vedení. Garantem za tuto stabilitu měl být právě státní tajemník. Zákon však už nepamatuje na situace, kdy státní tajemník požadovanou stabilitu nevytváří, ale naopak svými doslovna mocenskými tahy personální úřad destruuje. A bohužel neexistuje žádný právní nástroj, jak tomuto rádění efektivně zabránit v krátké době. Výjimkou je pouze ono kárné řízení, které je však ze své povahy instrumentem výjimečným a s ohledem na podobnost s řízením přestupkovým či trestním je poměrně časově náročným. Vím to z vlastní zkušenosti. Podával jsem kárný podnět na státního tajemníka 12. února. Do dneška nezasedla ani kárná komise – a říkám znovu, že celíme na Ministerstvu zdravotnictví zásadní personální destabilizaci a personální nouzi. Myslím si tedy, že to kárné řízení není úplně vhodným nástrojem pro řešení nesystematického, úcelového a mnohdy iracionálního chování odpovědných osob.

Pro dokreslení situace uvádím za příklad, jak například státní tajemník na Ministerstvu zdravotnictví zcela nezákonné zdržel proces výběrového řízení na pozici ředitele Státního ústavu pro kontrolu léčiv, který je urgován nejen mnou, ale i panem náměstkem Postráneckým, který již vydal rozhodnutí, ve kterém jednoznačně konstatuje nezákonost postupu státního tajemníka. Přesto nemáme zatím žádné výsledky. Již pět měsíců běží výběrové řízení na ředitele Státního ústavu pro kontrolu léčiv, který rozhoduje o desítkách miliard korun, a nesešla se ani výběrová komise. Takto funguje bohužel v té praxi zákon o státní službě.

Pokud odpovídám za fungování rezortu zdravotnictví, jehož je SÚKL jednou z klíčových součástí, myslím si, že toto je neakceptovatelné. Provizorní situace je, myslím, absolutně nepřijatelná a jsem přesvědčen o tom, že za tím je právě postup státního tajemníka. Ale není to jediný příklad selhání, kterého jsem byl za posledních pět měsíců svědkem. Otázkou je také, proč výběrové řízení na například nejdůležitějšího odborného náměstka na Ministerstvu zdravotnictví, který má řídit systém zdravotního pojištění a přímo řízené organizace, trvá také již bezmála pět měsíců a jakýkoliv další procesní krok je vždy otázkou několika týdnů. Takto funguje personální politika pod zákonem o státní službě.

Také se ptám, jestli je v pořádku, že státní tajemník nekonzultuje návrhy změny systemizace ministerstva se svým ministrem a posílá ho přímo do vlády. Je v pořádku, že v daných termínech neplní zadané strategické úkoly přinášející tolik potřebné benefity zaměstnancům, po kterých volali už mi předchůdci, protože měli stejný problém, jakým je například zprovoznění pružné pracovní doby? To Ministerstvo

zdravotnictví nezná. Nebo revidování způsobů odměňování zaměstnanců. Je akceptovatelné, že tato pochybení mu roky procházejí a ministři nemají nástroje na zjednání nápravy? Nemají. Zkrátka ten zákon toto neumožnuje řešit. Bohužel jedinou možností je dávat výtky, stížnosti u náměstka ministra vnitra pro státní službu pana Postráneckého, ale v zásadě bez výsledku.

Pro dokreslení paradoxu současné právní úpravy dodávám otázku k zamýšlení. Je správné, že ten, kdo státnímu tajemníkovi přiznává odměny, je náměstek ministra vnitra pro státní službu, který v zásadě jeho práci prakticky nezná? On s ním není každý den na Ministerstvu zdravotnictví, nebo obecně na jakémkoliv ministerstvu. Pokud si myslíte, že to je v pořádku, tak je také třeba vysvětlit, proč pouze já nejsem jediným ministrem zdravotnictví, ale státní tajemník byl kritizován již třemi ministry v řadě. Od účinnosti zákona o státní službě přitom dostával vždy maximální možnou odměnu, kterou může podle zákona dostat. Možná někoho z vás napadne, že ten problém je skutečně na mojí straně jako ministra zdravotnictví, ale není tomu tak. Jsem již třetím ministrem, který kritizuje práci státního tajemníka na Ministerstvu zdravotnictví.

Ministr Němeček, kterého není skutečně možné považovat za nějakého mého přítele, už v roce 2016 napsal státnímu tajemníkovi výtku a navrhl negativní hodnocení, a dokonce navrhl, aby byl státní tajemník odvolán. Můžu citovat, co tehdy napsal pan ministr Němeček v roce 2016: "Jsem bohužel nucen konstatovat, že pan státní tajemník dlouhodobě neplní zadané úkoly spojené se zajištěním výkonu organizačních věcí státní služby při Ministerstvu zdravotnictví, opakováně nerespektuje mnou zadané pokyny. V souvislosti se schváleným rozpočtem Ministerstva zdravotnictví v oblasti mzdových prostředků pro rok 2016 svévolně rozhodl o nevyčerpání mzdových prostředků na úkor zaměstnanců úřadů. V souvislosti s personální situací úřadu považuji toto jeho opatření za zásadní selhání ve funkci státního tajemníka."

Dále napsal vytýkající dopis přímo státnímu tajemníkovi, kdy psal, cituji: "Personální situace na Ministerstvu zdravotnictví je velmi tristní. Více než čtvrtina služebních míst není obsazena. Návrhy na navýšení složek platu v případě často klíčových zaměstnanců za účelem jejich udržení v úřadu šmahem odmítáte s argumentací, že na to nejsou prostředky. Ve výsledku se však ukázalo, že prostředky na platy v letošním roce nebudou dočerpány, a to v řádu milionů korun." A tak dále a tak dále. "Jste naprostě nezpůsobilý vykonávat funkci." To psal ministr Němeček v roce 2016. O tom informoval i náměstka pro státní službu – a pan státní tajemník je stále ve své funkci a Ministerstvo zdravotnictví čelí stále stejným personálním problémům.

Toto ostatně potvrzuje i můj předchůdce na ministerstvu, pan ministr Ludvík, a také řada vedoucích zaměstnanců, která napsala stížnost na pana státního tajemníka, ať už jsou to ředitelé hygienických stanic, nebo vedoucí na Ministerstvu zdravotnictví. Napsalo mi několik ředitelů hygienických stanic, kteří podléhají státnímu tajemníkovi, obsáhlou stížnost o tom, jak v zásadě nevede řediteli krajských hygienických stanic, zadává nelogické úkoly, nešetří stížnosti a podněty, zakazuje služební cesty ředitelů krajských hygienických stanic a podobně. Takže to je bohužel výsledek práce státního tajemníka. Myslím si tedy, že to není pouze můj dojem, ale svědčí o tom tedy řada

stížností jak bývalých ministrů, tak i zaměstnanců ministerstva i ve vedoucích pozicích.

Podle výsledků toho dotazníkového šetření značná část zaměstnanců uvedené jednání pana státního tajemníka potvrzuje. Znovu opakují, odpovědělo 80 % zaměstnanců a uvažuje o odchodu z Ministerstva zdravotnictví, což je v zásadě neuspokojivé. Jako hlavní důvod označili práci, nebo osobu pana státního tajemníka. Když jsem prosazoval zvýšení osobních příplateků u zaměstnanců, které bylo vnímáno zaměstnanci Ministerstva zdravotnictví za nedostatečné, zatím většina zaměstnanců rozhodnutí o novém platu neobdržela, a to i přesto, že služební hodnocení bylo provedeno do 31. března 2018. Ptám se, jaká je otázka motivace takových zaměstnanců zůstat ve státní službě, zůstat pracovat pro státní správu, pokud nedostanou od státního tajemníka ani zvýšení osobních příplateků, které jim náleží na základě služebního hodnocení provedeného již k 31. březnu 2018? V minulých letech i přes návrhy služebních hodnocení ke zvýšení osobního příplatku rozhodnutím státního tajemníka k onomu zvýšení nedošlo. Proto současnou prodlevu ve vydávání rozhodnutí vnímají mnozí zaměstnanci se značným znepokojením. A doufám, že se nakonec podaří zaměstnance odměnit.

Další věcí je například otázka žádosti o posunutí služební doby ze strany zaměstnanců, kteří pečují o děti, mají zdravotní omezení či jiné vážné důvody. Tyto žádosti jsou státním tajemníkem ve velké míře zamítány. Pokud zaměstnanci ve zvlášť odůvodněných případech musí vykonávat práci mimo služební dobu, není mnohdy na žádosti jejich představených o nařízení přesčasové práce vůbec reagováno. Je tento přístup státního tajemníka v době nejnížší nezaměstnanosti vhodný? Dominívám se, že nikoliv. Nesouhlasím s jeho názorem, který pronesl, cituj: "Mohou odejít, protože přijdou jiní." Pokud zaměstnankyně pečující o malé dítě požádá o home office v rozsahu jednoho dne v týdnu a tato žádost je s velkým časovým odstupem zamítnuta, nepovažuji personální politiku na Ministerstvu zdravotnictví za zcela normální. Většina zaměstnanců se nakonec v dotazníkovém šetření vyslovila pro návrat režimu obsaženého v zákoníku práce, což svědčí také o mnohem.

Když byla panu státnímu tajemníkovi udělena výtka, kterou potvrdil i pan náměstek Postránecký, tak i přes tu skutečnost, že s panem státním tajemníkem je vedeno kárné řízení, se situace na ministerstvu téměř nezlepšuje, neboť ministr nemá efektivní nástroje, jak personálně řídit ministerstvo. Ministr sice řídí ministerstvo, ale v zásadě státní tajemník je víc. Naopak pokud se státní tajemník chová tak, jak se chová státní tajemník na Ministerstvu zdravotnictví, vyvolává to mezi zaměstnanci nejistotu a nedůvěru ve změny, které si všichni po dlouhých letech zaslouží. Mnoho měsíců se tak na Ministerstvu zdravotnictví zavádí pružná pracovní doba, připravují se různé benefity, ale stále je vše nedokončeno, a to v době, kdy máme nejnížší nezaměstnanost v Evropě.

Je proto nutné upravit zákon o státní službě tak, aby se napříště podobným systémovým pochybením předešlo. Měl by to být ministr a ne státní tajemník, kdo má rozhodující vliv na chod ministerstva. Toto si dovolují tvrdit, neboť jsem to já, kdo se osobně zodpovídá před vámi, vážené dámy, vážení pánonové, zde na půdě Poslanecké sněmovny za úkoly a události, které se odehrávají na půdě Ministerstva zdravotnictví,

nikoliv můj státní tajemník. Přesto ta faktická situace je odlišná a ministr nemá nástroje, jak řídit efektivně personálně Ministerstvo zdravotnictví.

Myslím si, že kdyby – a já považuji státního tajemníka vlastně za personálního ředitele úřadu – takovýto personální ředitel působil v nějaké jiné firmě a měl by takovéto výsledky, že mu spíše zaměstnanci odcházejí, než přicházejí, že má 65 % obsazenost resortu, nejnižší ze všech ústředních orgánů státní správy, tak by se asi každý majitel takové firmy toho personálního ředitele zbavil. Ovšem přestože, jak říkám, se i moji předchůdci o to snažili, tak se jim to nepodařilo a zdá se, že mně se to také nepodaří, protože zkrátka ten zákon je v tomto směru velmi rigidní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi za vystoupení. Nyní bych tedy zrekapituloval přednostní práva přihlášených: paní ministryně Němcová, ano, už se chystá, pan předseda Farský, pan předseda Stanjura, paní ministryně Schillerová, pan ministr Brabec a dále do obecné rozpravy bez přednostního práva pan poslanec Grospič a pan poslanec Volný. Takže paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážené dámy, vážení pánové, já jsem nejdřív neměla vůbec, přiznám se, v úmyslu vás tady zdržovat a vystupovat se svými moudry, nicméně mi to nedá a promiňte za to zdržení, pokud to bude zdržení.

Pokud jsme v prosinci přebírali se svými kolegy, nebo skládali slib na Hradě, a alespoň za sebe můžu říci, ale myslím, že i za ně, velmi zodpovědně přistoupili k tomu, že jsme si převzali úřady, tak úplně stejně a se stejným pocitem velké zodpovědnosti jsem si ten svůj úřad převzala také. Myslela jsem, a jsem o tom přesvědčená, že pokud ministr vede ministerstvo, tak za to ministerstvo zodpovídá, zodpovídá za jeho chod a zodpovídá za to, co se na ministerstvu děje. Všichni máme chyby, dostatky, nedostatky, přednosti. Jestli mě, myslím, z něčeho nemůže asi nikdo z vás obviňovat, je to, že nemám dlouholeté zkušenosti z řízení velkých společností a také z řízení financí a z toho, že jsem řídila finance a ekonomiku a vždycky v souladu se všemi pravidly a vždycky kruciální otázkou pro mě byla opravdu ta tři slovíčka a zaklínačko: efektivně, hospodárně a účelně.

Myslela jsem, že už mě nic moc neprekvapí na poli ekonomiky, hospodaření s veřejnými penězi, se soukromými penězi, s financemi. To jsem se však velmi spletla. Po nástupu, když jsem začala řídit cca 800miliardový rozpočet veřejných prostředků, prostředků všech našich daňových poplatníků, všech nás, tak – nechci tady pronášet moudro, tak vám jenom řeknu pár příkladů, protože poslankyně nejsem a nemám možnost k tomu, abych se přičinila o to, že bych mohla tuto situaci změnit, a o tom je ten nový návrh zákona.

Na Ministerstvu práce to nebyla žádná noc dlouhých nožů. Já jsem nastoupila, agendy roztríštěné, takže jako běžný manažer jsem navrhla provedení systemizace, která byla řádná. To bylo koncem roku. Jestli vám přijde něco špatného na tom, že

z devíti náměstků, z devíti sekcí se vytvoří sedm sekcí, že se propustí nadbyteční – dle mého názoru, a jsem o tom i dnes po pěti měsících velmi hluboce přesvědčena – vedoucí oddělení, ředitel odborů, že se agendy rozšířené, kdy jednu věcnou agendu zpracovává až pět úseků, pět odborů, jestli se provedou tyto změny, které rozhodně vedou a povedou k zefektivnění úřadu, že by to byly noci dlouhých nožů, tak to opravdu tak nebylo.

Nicméně náměstci, kteří opustili – a o kterých tady dnes také byla řeč, protože to jsou ti v médiích velmi často zmiňovaní odborníci, kteří přišli na Ministerstvo práce a sociálních věcí ze soukromého sektoru, z bankovnictví, tak svůj um také předvedli a dnes po pěti měsících, kdy jsem na Ministerstvu práce a sociálních věcí a řeším dvě kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu, které hovoří o stovkách milionů a ta druhá o miliardách neefektivně vynaložených prostředků, nehospodárně, mnohé z případů už řeší posléze po interních auditech, forenzních auditech, také orgány činné v trestním řízení, zaplatí pánbůh za to, že ti náměstci, kteří se ještě určitě budou odvolávat a možná i soudit, a někteří už začali, už na ministerstvu nefungují z toho prostého důvodu, že někteří, kteří zůstali, třeba vedoucí oddělení, a byli také součástí rozhodovacích procesů, které vedly k těmto "nádherným" výsledkům pro hospodaření veřejných prostředků, tak těch – řeknu to úplně na rovinu – se prostě zbavit nelze podle současné úpravy služebního zákona, protože pokud provádíte výběrové řízení, tak prostě najdete pouze ty lidi, kteří jsou ve státní službě, pokud to opakujete podruhé, potřetí, tak třeba na Českou správu sociálního zabezpečení, která je obrovským úřadem a spravuje obrovský rozpočet v rádech miliard korun, už rok a půl ředitele prostě nemáme. A nevybírám ho já, ani jsem ho neodvolala. Prostě ten ředitel není, protože jako vedoucí, jako šéf takovéto organizace podřízené ministerstvu, pokud není ve státní službě, tak se tam nedostane ani ve druhém, ani ve třetím kole, protože se tam prostě nedostane.

Pokud řídíte ministerstvo, ale celý chod úředníků, jejich úkolování, kontrolování, jejich hodnocení řídí státní tajemník a máte k tomu výhrady, můžete je mít a jsou i objektivní, pokud se rozhodne státní tajemník, že neproveďe nic, tak to prostě neproveďe, protože pokud máte i závažná pochybní a máte to zdokladováno a máte na stole forenzní audit a máte kontrolu Nejvyššího kontrolního úřadu a vy řeknete v lednu "je potřeba začít konat" a opakováně žádáte, nezačne ani kárné řízení. Nezačne ani kárné řízení, ani výběrové řízení, nezačne prostě nic, pokud se nerozhodne státní tajemník. Takže jedinou možnost jako manažer, který řídíte v mé případě stovky miliard korun, máte to, že po pěti měsících sepišete asi čtyřstránkový dopis a pošlete panu náměstkovu na Ministerstvo vnitra, panu Postráneckému, jakousi svoji nespokojenosť, kde konstatujete, že váš státní tajemník prostě nečiní tak, jak by měl.

Náměstci, kteří tam nebyli – a dnes prokazatelně hovoříme o velkých nesrovnalostech v hospodaření, v ekonomice, náměstek, který řídil ekonomiku, tak ve výsledku NKÚ bylo uvedeno, že asi 9 miliard korun bylo špatně zaúčtováno a že to účetnictví úplně neodpovídalo zákonu o účetnictví a už vůbec nemá nic společného s jakýmisi zásadami finanční kontroly podle zákona 320, no tak to je fajn, že je pryč, ale já se ptám, co do budoucna. Protože pokud velmi rychle nepřijmeme opatření k tomu, aby tato situace prostě, teď v dobrém slova smyslu, ministrům, kteří na

ministerstvech sedí a dle mého názoru by se měli chovat jako řádní hospodáři a řádní manažeři, tak pokud jim ruce neuvolníme, tak ta cesta je velmi špatná. A já si dovolím upozornit, a to po své pětiměsíční zkušenosti na Ministerstvu práce a sociálních věcí, (že to) může znamenat i další obrovské ztráty a obrovské nehospodárnosti, ke kterým tento proces a tato nastavená situace může vést.

Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní ministryně. A o slovo nyní požádám pana předsedu Farského. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl připomenout jeden fakt, který je zde v těch projevech opomíjen. Vláda vládne bez důvěry a vládne v demisi. Reprezentuje 78 poslanců této Poslanecké sněmovny, to znamená klub ANO. A pokud sem přichází nějaký vládní návrh, tak nenechme se mylit, pořád je to jenom návrh hnutí ANO.

Je za hranou, myslím si, k jakým personálním změnám ve státní správě vláda v demisi přistoupila. Kolik lidí muselo opustit své pozice ať už pod tlakem, nebo dobrovolně, to už se zpátky nedozvíme. Ale ty případy, těch je více, než by mělo, a v bezpečnostní oblasti je to skutečně až za hranou. Zároveň ale pokud tato vláda bez důvěry, v demisi, chce přistoupit k tomu, že si ještě chce přenastavit pravidla, tak to už opravdu je snad příliš. Je to situace, kdy tady slyšíme od jednotlivých ministrů za hnutí ANO z vlády v demisi, jak je zákon, pro který hnutí ANO hlasovalo, vlastně celý úplně špatný. Od nejvyšších představitelů státní správy až po tu nejnižší. Jak vlastně působí to, že státní správa je nefunkční, jak je ho potřeba změnit, skoro možná až zrušit.

Když jsem si proškrťával, co všechno tady bylo kritizováno ze stávajícího zákona o státní službě až po vyjádření typu, že by ministr měl mít pod sebou celou personální politiku ministerstva proto, aby ho mohl efektivně řídit, tak si říkám: Co zůstává z toho původního návrhu zákona o státní službě? A já vám řeknu, co tam zůstává. To, že přijetím zákona o státní službě byla změněna situace, kdy ministr, respektive člen vlády musel předkládat čisté lustrační osvědčení. A to, že už ho předkládat nemusí, to přinesl tento zákon o státní službě. A potom, co jsem slyšel kritiku tohoto zákona od prvního do posledního odstavce mimo tuto jedinou skutečnost, tak už chápnu, proč ho hnutí ANO schvalovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Opravdu faktická poznámka. To nepřinesl tento zákon o státní službě. To už předkladatelé (nesrozumitelné) podle toho minulého zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Nyní bych přečetl dvě omluvy. Dnes od 17 hodin do konce jednacího dne se ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská a dnes od 16.15 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Robert Pelikán – pracovní povinnosti v rámci resortu spravedlnosti.

Nyní jsem obdržel stažení některých přihlášek do rozpravy, proto se nám už počet přihlášených zúžil. Ano, nicméně vidím tady, že naskočila další faktická poznámka, takže pan poslanec Volný. Prosím. A jinak, co se týče, ještě bych přečetl pro přehled: následně pan předseda Stanjura, paní ministryně Schillerová a pan ministr Brabec stáhli a následně potom tady máme pana poslance Grospiče. Takže pane poslanče, máte faktickou. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, já tedy budu krátký, snad se vejdu do těch dvou minut. Chtěl bych reagovat prostřednictvím předsedajícího na pana kolegu Farského. Já jsem byl členem té komise, která tento zákon před třemi čtyřmi lety dávala dohromady. My jsme bojovali o to s našimi koaličními partnery, aby byl přístupnější, aby byl průchodnější, aby tam nebyly tolík svazující možnosti, aby tam přišli noví, schopní lidé. A celá pravice nám kupodivu tleskala a významně nás v tom podporovala. Proto mi je trošičku líto, že ve chvíli, kdy jsme si uvědomili, nebo kdy vyšlo najevo, že je to opravdu velký problém, tak nám to chtějí blokovat.

Chtěl bych poprosit hlavně ty poslance, kteří jsou ve Sněmovně noví, aby zvážili a nechali projít tento zákon do druhého čtení, ať se dobře seznámí s tím stávajícím stavem, s tím návrhem, který je. Není to o tom, že by si tato vláda chtěla nějak záměrně vylepšit pozice, ale je to na dlouhá léta. A dále udělat něco logického, rozumného, aby to fungovalo. Já si myslím, že to můžeme, nebo ctěná Sněmovna to může zamítнуть ve třetím čtení, může tam dát spousty pozměňovacích návrhů, ale pojďme o tom, kolegové, diskutovat, jestli na tom, co tady ti ministři říkali, a bylo to někdy otřesné, třeba co říkal pan ministr zdravotnictví, jestli na tom není trošičku pravdy. A pojďme opustit ten politický pohled, vláda v demisi, vláda ne v demisi, a pojďme se podívat, jestli opravdu je tento zákon dobrý a jestli by nepotřeboval po těch třech čtyřech letech nějakou rekonstrukci a úpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času. Pane poslanče (k poslanci Volnému), já jsem vás měl přihlášeného i do obecné rozpravy, takže to už stahuji. Dobře. Takže nyní máme dva přihlášené poslance, je to s přednostním právem pan předseda Stanjura a následně pan poslanec Grospič. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Těžko se vystupuje po takových pohádkách, které tady posloucháme. První pohádka je, jak přišla ta vláda po těch volbách, nemá žádné koaliční soupeře, jsou jedna parta, jeden tým, všechno funguje. Pak zjistíte, že jedna ministryně podává trestní oznámení a druhý ministr svolává Bezpečnostní radu státu. Něco se, soudruzi z NDR, nepovedlo. Úplná parta to tedy není.

A teď k tomu služebnímu zákonu. Kdyby to nebylo tak vážné, tak řeknu reprezentantům hnutí ANO, zejména těm, kteří tady byli v minulém volební období: Dobре vám tak. Dobре vám tak. Skoro o všem, co jste mluvili a kritizujete, skoro všechno z toho jsme navrhovali z toho zákona vypustit a nemít tam. Ale vaše ministryně Jourová, Šlechtová, ministr Brabec, jeden za druhým jako dneska, jak na orloji, tady chodili a říkali: My máme úkol z Bruselu, musíme odpolitizovat veřejnou správu, nesmí do toho ministr zasahovat, mějme když tak jenom politické náměstky, udělejme si ty odborné náměstky, budou výběrová řízení. Varovali jsme před tím. Jaké výběrové řízení na náměstka? Pak tam je ten ministr jak Milouš Jakeš jako kůl v plotě. Já tomu rozumím. Ale vy jste si to vymysleli, protože to chtěl prezident Zeman. A vy jste byli pro. Dobре vám tak. Všichni náměstci mají přicházet s ministrem a odcházet s ministrem. Není nic takového jako nepolitický náměstek.

Vy jste zrušili řediteli sekcí, což jsou cenná úřednická místa, velmi kvalifikovaní lidé, kteří ovšem mají plnit politické zadání toho, kdo sestavuje vládu a má většinu. A říkám to z pozice opozice. Přesto je nemožné a nesmyslné ze sekčních ředitelů udělat náměstky ministra, kteří pak mají chodit na výbory a vést s námi politický souboj. Oni na to nejsou připraveni, nesedí jim to, úplně špatně. Dobре vám tak, varovali jsme vás.

Pro pana ministra zdravotnictví. Takový mladý člověk, možná by se mohl zeptat některého svého starosty nebo hejtmana, kdo je personální ředitel na radnici nebo na hejtmanství. Tajemník obecního úřadu či městského úřadu nebo ředitel krajského úřadu. Zvládají to starostové, primátoři a hejtmani, nebo tak fňukají jako vy? Za a) je správně. Umějí se s tím vypořádat. Personálně zvládají situaci.

To vystoupení ministra zdravotnictví bych normálně hodnotil jako ostré opoziční vystoupení stínového ministra zdravotnictví, který na skutečném ministru zdravotnictví nenechal nit suchou, jak je slabý, nic neumí prosadit, jak s ním cvičí úředníci a on jenom fňuká, fňuká, fňuká.

Kupodivu to nebyl stínový ministr zdravotnictví, ale skutečný. (Poznámka z pléna.) Možná už tam byli dva takoví před ním, sociální demokraté. No to je možné, že stejně postupovali ministři Němeček a Ludvík. Omlouvám se. Ale to vás neomlouvá. Vy jste si vlastně stěžoval sám na sebe. Demisi dát nemůžete, tak odejděte. Fakt. Já vás úplně lituju. Nikdo vám tam nepřeje, všichni vám hážou klacky pod nohy, nemáte tam lidi, máte tam zločinného státního tajemníka.

Jen tak mimochodem, kolegyně, kolegové, kdo jmenuje státního tajemníka? Vláda. Kdo seděl v minulé vládě? Hnutí ANO. Kdo tedy hlasoval pro ty nemožné sabotéry, státní tajemníky, kteří to tak kazí ministrům bez důvěry v demisi? Mimo jiné ministři hnutí ANO. Ale abych byl spravedlivý, také ministři ČSSD a ministři KDU.

Poměrně hodně věcí v tom návrhu je správně z pohledu občanských demokratů. Ale předvádí to vláda bez důvěry. Pak tam ministři ztrácejí důvěru ke svým podřízeným, někteří. To je fakt k smíchu. Spiš k pláči, ale bylo by to k smíchu.

Pan poslanec Volný a někteří další říkají: Co furt máte s tou důvěrou? Co furt otravujete s tou důvěrou? Vždyť je to úplně jedno. Není to jedno. To je základní podmínka naší Ústavy, to není nějaká opoziční hra. A vy tady fňukáte, že vaši státní tajemníci fungují blbě a nečerpají peníze a neberou lidi. Tak to vyřešte! Od toho tam jste. Když to neumíte, tak odejděte. A vzpomeňte si, ve stenozáznamu vystoupení

vašich ministrů z hnutí ANO, jak je potřeba to mít. A ještě to bylo mnohem horší, ten původní návrh. Mnohem horší. A po tlaku opozice – a mimochodem pro pana ministra zdravotnictví, doporučuji seriál nebo knihu, obojí je moje oblíbené, Jistě, pane ministře. Tam je to všechno.

Když jste nás chtěli podvést v té debatě, já jsem vyhrožoval, že budu tu knížku číst. Pak jste nás podvedli v jednom hlasování, myslím, že hlavně sociální demokraté asi, abych byl spravedlivý, abych rozdával ty rány spravedlivě, tak jsem tady přišel a začal jsem číst. A v třetím odstavci jste to vzdali, faul jste vzali zpátky, a pak už jsme jednali o nějakém kompromisu.

My jsme definovali pět základních věcí, na kterých jsme se dohodli. Pak ještě dalších dvacet a na těch jsme se už nedohodli. A bylo to o prostupnosti, otevřenosti státní služby proto, abychom byli schopni přilákat odborníky z praxe do státní služby. Byli jste proti. Byli jsme proti zrušení smluvních platů, protože jak ty špičkové odborníky chcete zaplatit? Vy jste byli proti.

Máte, co jste chtěli, tak si nestěžujte. Vy totiž, ti ministři, jak na tom orloji tady vystupovali, tak jako by přišli po vládě, kde byli v opozici čtyři roky. Pak byste měli plné právo používat ty věty. Říkal jsem vám, že si s tím máte poradit. Když to neumíte, odejděte. Ale vy si stěžujete sami na sebe. A ještě říkáte, ježíš, to je tak špatné, podpořte nás. Vždyť to přece vidíte.

Ano, my to vidíme. Ale nejdřív mějte důvěru, pak se o tom pobavme. Na co máme odborné náměstky? Bavme se o tom. K čemu jsou? Já s paní ministryní práce a sociálních věcí souhlasím. Devět nebo sedm náměstků, obojí je směšné. Čtyři, bych řekl, je tak akorát. Ale vy je máte mít v kompetenci, paní ministryně, vy si je máte vybrat, oni mají mít vaši důvěru, a pak ten úřad zvládnete. A teď to není osobní, ale takhle to má fungovat. To jsme navrhovali a to jsme byli proti. A co jsme dělali? Ohrožovali jsme desítky miliard z evropských fondů! Vzpomeňte si na tu debatu. Takhle přesně to bylo.

Ale abychom nebyli v takovém obecném, není pravda, že státní služba a státní úředníci jako celek jsou všichni špatní. Ale zase, když se bavíme o odměňování, kam směřuje minulá i současná levicová vláda? K nivelizaci platů. Všechno do tarifů. Malá motivace pro ty skvělé, aby měli šanci si vydělat víc, aby ve státní službě zůstali.

Pokud podlehneme tomu křivému vidění světa, ono zase v tom vztahu mezi zaměstnavateli a zaměstnanci často pořád žijeme v 19. století, jsou zlí zaměstnavatelé a hodní zaměstnanci. Přece pro ministra kteréhokoli není nic lepšího než mít špičkové odborníky na svém ministerstvu, kteří plní politické zadání a programové prohlášení vlády a kteří případně obhajují na výborech a vedou oponenturu s opozicí. To je přece v pořádku. Který ministr by vyhazoval schopné lidí? No jsou takoví. Ale ti vyletí taky. Pak je vyhodí premiér nebo vlastní strana. To se bohužel stává. I vy jste velmi často špatně zvolili, i my jsme velmi často špatně zvolili. Ale pokud se ministr nebo ministryně zbaví schopných lidí, tak ten úřad nefunguje a nakonec se vláda, nebo strana, nebo koalice toho ministra zbaví. Logicky. A dobré mu tak.

Podle mě je korektní návrh mého kolegy Martina Kupky vrátit k přepracování. My jsme připraveni na racionální debatu. My bychom to možná v některých ustanoveních ještě otevřeli více. Určitě bychom byli pro, aby se okruh lidí, kteří

přicházejí a odcházejí s ministrem, rozšířil a pevně definoval, protože nám to připadá logické. Ale podmínka je jednoduchá. Pokud chceme měnit pravidla pro státní službu, tak to musí dělat vláda s důvěrou. To je naprosto logické.

A pak bych chtěl slyšet, hlavně od těch, kteří nám tady vyhrožovali z ministrů za hnutí ANO, že když neschválíme zákon v tom znění, které dnes oprávněně kritizujete, že přijdem o peníze. Tak o ně nepřijdeme, když to změníme? Lhali jste tehdy, nebo teď? Nebo Evropská komise změnila názor? Tehdy to bylo hrozně důležité a dneska už je to jedno? Já nevím. Ale tehdy to bylo úplně ultimativně. Neschválit to tak, jak to je. Přijdeme o desítky miliard. Vy jste je tak rádi zachraňovali, až jste je zachránili.

Včera jsem viděl čísla v novém programovacím období. Příští vláda, teď nemyslím ta druhá vaše, ale ta příští, skutečně příští, ta to bude znova zachraňovat. Ta čísla jsou stejně katastrofální jako před sedmi lety, když se podíváme na programovací období. Takže je to poměrně komické. Možná tady bude stát jiný ministr a bude říkat: Musíme zpřísnit služební zákon. Musíme úplně odebrat pravomoci politikům, protože jinak ty miliardy necháme v Bruselu. Už jsem to tady jednou slyšel, tak bych se nedivil, kdyby to bylo podruhé.

Takové jenom krátké shrnutí i do minulosti, abychom viděli, jak ten návrh vznikal. Vy jste pro něj hlasovali, hnutí ANO. My taky. Musím říct, že taky, protože jsme udělali nějaký ten kompromis, protože dneska je to náměstek ministra pro státní službu. Přečtěte si původní návrh. To byl úplný vládce, ten generální ředitel státní služby. To byl úplný vládce státní služby odshora až po, řekl bych, referenty na posledním oddělení nejmenšího ministerstva. Ty největší nesmysly, když to řeknu slušně, jsme odstranili společně, to přiznávám, a mnoho problematických věcí, na které jsme upozorňovali, navrhovali jsme a hlasovali jsme je jako pozměňovací návrhy, jste odmítli.

Podle mě je korektní to vrátit, vést debatu i s opozicí. My jsme v tomto opravdu racionální, protože si myslíme, že volby rozhodují o tom, kdo v této zemi vládne. Vláda má mít většinu, má mít programové prohlášení a ministerstva mají vykonávat politický program, který si zvolila většina voličů. To nám příde normální. Pokud jsme náhodou v opozici, protože teď jsme náhodou v opozici, budeme plnit opoziční roli, ale nebudeme měnit pravidla. Ta pravidla musí být stejná a mají rozhodovat politici. A úřad jim má sloužit.

Na druhé straně musí existovat něco, co zabrání svévoli ministrů. Já jsem byl přesvědčen, že když vláda poprvé ve své historii, a byla to vaše vláda a vybírala první státní tajemníky v historii, že vybere dobře. A teď poslouchám jednoho ministra za druhým, neříkám, že všechny, ale mnohé, jak jsou špatní.

Tak za prvé, já si nepamatuji, kdy byli jmenováni. Ale funkční období je pět let, tak možná to už některým bude končit. Nebo jste jim to prolongovali, těm špatným? Opravdu není ani mým úkolem, abych zjišťoval, kdy byl který tajemník, státní tajemník, na ministerstvu jmenován. Ale v zákoně je na pět let. Se souhlasem vlády, pane ministře zdravotnictví. Se souhlasem vlády. Vaši vlády. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A další s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Nechtěl jsem vystupovat a prodlužovat tuto debatu, nicméně po vystoupení šéfa klubu ODS Zbyňka Stanjury musím reagovat jako předseda poslaneckého klubu v minulém volebním období.

Ano, měli jsme některé tyto názory více poslouchat. Je to naše chyba. Je to moje chyba. Ale kdo nedělá chyby? Ted' máme nějakou konkrétní zkušenosť a chceme to napravit a chceme s vámi o tom se všemi ve Sněmovně diskutovat.

Takže já za sebe to uznávám, je to moje stanovisko, moje osobní stanovisko, protože jsem u té debaty také byl, celou tu dobu, když se ten zákon připravoval, a bohužel, a já to tady řeknu naprosto otevřeně, už jsem to říkal některým z vás, kolegům a kolegyním, stály proti sobě tehdy dva názory. Bohužel zvítězil ten většinový názor, že je nefér vůči těm státním úředníkům, kteří tam sedí 20 let a vyseděli si to místo, tam pustit někoho lepšího zvenku. Bohužel tento názor zvítězil. Neříkám konkrétně, kdo ho prosazoval, kteří to byli lidé, to by bylo nefér, je to za námi a my se ted' snažíme tuto naši chybu napravit. Proto chci poprosit, abychom propustili tento zákon do druhé čtení a umožnili tu nápravu. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu jednu omluvu. Z jednání se omlouvá pan premiér Andrej Babiš.

A nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jen velmi stručnou reakci na pana předsedu Faltýnka, protože kolegové Farský a Stanjura tady viceméně řekli výhrady, které máme, nechci je opakovat. Ale pan předseda Faltýnek má pravdu. Stáli proti sobě tenkrát, velmi zásadně, dva názory. Ten jeden názor tvrdil, že člen vlády musí předložit čisté lustrační osvědčení, tak jako 27 let zpátky všechny vlády všem prezidentům. Ten druhý názor říkal, že člen vlády nemusí předložit čisté lustrační osvědčení. A upřímně řečeno, ten důvod, proč jste tak chvátali, kolegové, abyste ty chyby, jak dneska říkáte, schválili, byl právě tenhle, žádný jiný. A skutečně většina v této Sněmovně, připomeňme si, že to byly kluby ANO, sociální demokracie a KDU-ČSL, zvedla ruku pro zákon, který odstranil povinnost členů vlády předkládat čisté lustrační osvědčení. To je chyba, kterou bychom chtěli napravit, protože si myslíme, že stále je aktuální a stále by to tam patřilo. Takže kdyby bylo možné vám jakkoliv věřit, tak bych řekl ano, pusťme to do druhého čtení a pojďme napravit i tuto chybu. Ale po zkušnosti, kterou jsme udělali třeba včera, ať už se s vámi dohodneme jakkoliv, tak to stejně nikdy neplatí.

Takže my budeme hlasovat pro zamítnutí, nebude-li to přijato, budeme hlasovat pro vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Ano, návrh na zamítnutí již zde máme. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Poslouchal jsem pana předsedu Faltýnka a přednesu procedurální návrh, který by mohl být kompromisem.

Rozumím tomu, že bychom to vrátili nebo zamítli, že se ta legislativní cesta prodlouží, nebo výrazně prodlouží, tak mi dovolte, abych jménem našeho klubu, nemohu mluvit za ostatní, navrhl přerušení projednávání tohoto bodu v prvném čtení do doby získání důvěry vlády České republiky v Poslanecké sněmovně. To považuji za korektní. To znamená, pokud – a to je ta naše základní výhrada – pokud vláda získá důvěru, a je to na těch vyjednáváních, jaké to bude, tak jsme připraveni se k tomu vrátit a případně propustit tento návrh zákona do druhého čtení. To považuji jako kompromisní návrh, záleží na vás, zda to využijete nebo ne, to už ovlivnit skutečně nemohu. Pokud ne, tak v tom případě budeme hlasovat jak pro zamítnutí nebo pro vrácení, podle toho, v jakém pořadí se bude hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady procedurální návrh, takže o něm budeme hlasovat. Svolám z předsály, zagonguji, všechny poslance. Ano, žádost o odhlášení, takže já vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami... Podíváme se, jak nám naskakuje kvorum. Stále se zvyšuje počet poslanců... Myslím, že jsme tady v dostatečném počtu.

Znovu přečtu, o čem budeme hlasovat. Máme tady návrh na přerušení návrhu, projednávání tohoto zákona do doby získání důvěry vlády. Je to tak, pane předsedo?

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Přihlášeno 164 poslanců, pro 75, proti 88, zdržel se 1. Návrh byl zamítnut.

Takže budeme pokračovat v projednávání. A nyní tedy, jelikož zde nemám žádné přednostní právo, tak v obecné rozpravě požádám o vystoupení pana poslance Grospiče. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Jinak mám tady faktickou poznámkou pana poslance Kytýra, ale jelikož to bylo v rámci hlasování, jenom se zeptám, zdali to byla chyba. Předpokládám, že ano, pan poslanec si nepřeje vystoupit.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já trochu s úsměvem poslouchám tu debatu, která se tady rozhořela nad předloženou novelou služebního zákona, i když se s řadou svých předčeňků shodují nad jeho charakteristikou a nad i charakteristikou samotné novely. Ale připadá mi to tak trošku jako pláč nad rozlitým mlékem, přičemž to mléko tady rozlévala většina členů politických stran, které dnes tady stojí, protože před čtyřmi lety to byla jedna z nezadatelných podmínek prezidenta republiky, aby jmenoval vládu, funkční vládu této země, a tehdy ji spojoval s tím, že bude přijat služební zákon. Trošičku se v té souvislosti opomnělo, že ale tady služební zákon už byl, a sice zákon č. 218/2002 Sb., jehož platnost, účinnost, byla několikrát odkládána, a posléze tedy se přijala varianta, že bude buď rozsáhle novelizován, a nakonec byla zvolena varianta, že bude přijat zákon zcela nový.

Ona nejenom Evropská unie stanovila to pravidlo přijmout služební zákon, ale také Ústava České republiky v článku 79 odst. 2 s touto alternativou počítá, takže ta provázanost tady byla dvojí. Ale možná, kdyby se tehdy přistoupilo k úpravám, nezbytným třeba, které by možná byly žádoucí, zákona č. 218/2002 Sb. a nepřikračovalo se k tvorbě zbrusu nového zákona, tak by Evropská unie byla spokojená, Ústava České republiky by byla naplněna, a ušetřili jsme si traumata, kterých jsme teď účastní v celém tom minulém volebním období, ale i nyní.

Pro vaši představu, současný služební zákon byl téměř sedmnáctkrát už novelizován. Za čtyři roky! To svědčí o kvalitě této normy a svědčí také ze zcela jistě o jejím významu.

Dobrý zákon, který má platit, by měl mít nezbytnou míru abstrakce, stability prostředí a měl by také navodit v rámci té stability prostředí jistotu, že se lze podle něj řídit, postupovat a uplatňovat jej v praxi. Ale u služebního zákona tomu bylo poněkud jinak. Nechci tady opakovat tu historii, jak se rodil služební zákon, jak složitě se psal, jak se vlastně obsáhlými pozměňovacími návrhy dopracovával jeho text, který nakonec byl velice složitě přijímán v této Poslanecké sněmovně.

Ale přijde mi trošku úsměvné, a nebudou se kolegové z pravicového spektra této Sněmovny zlobit, když řeknu, že za jejich hojněho přičinění, protože právě oni byli tím důležitým jazyčkem na vahách, aby tento zákon byl přijat a ta vláda v předchozím volebním období získala tedy kredit k jmenování prezidentem republiky a mohla se ucházet o důvěru v této Poslanecké sněmovně. Čili bych se nebál říci, že velkou měrou odpovědnost za tento nepříliš dobře napsaný zákon nesou naše pravicové strany, a to je Občanská demokratická strana, TOP 09 a samozřejmě i Starostové, kteří tehdy vyhověli vládní koalici, kterou tvořila sociální demokracie a hnutí ANO. Kdyby tomu bylo jinak, tak by měl možná zákon trošku jinou podobu a diskutovalo by se nad ním daleko věcněji a daleko lépe.

Já jsem samozřejmě v určitém střetu zájmů, a musím to tady říci, protože předsedám jednomu menšímu odborovému sdružení, které mělo k tomuto zákonu od počátku poměrně výhrady s tím, že jsme říkali a argumentovali, že kdyby se nezbytné úpravy, pokud nebyla vůle ponechat v účinnosti zákon č. 218/2002 Sb., kdyby se nezbytné úpravy promítly do zákoníku práce, že by to bylo mnohem lepší ve vztahu k zaměstnancům než přijímat zákon nový a rozvolňovat pracovní právo do nepřeberného množství předpisů. A těch předpisů, které se měnily, bylo několik desítek.

Dovolím si tedy říci, a nechci tady rekapitulovat jednotlivé změny v těch 17 případech, kdy se přistupovalo k novelizacím tohoto zákona, že služební zákon byl velice drahou legrací, která přinesla pouze významné finanční náklady pro tento stát, státním zaměstnancům, kteří se pod něj dostali, příliš neulevila ani nepřilepšila, spíš je vrhla do značné míry nejistoty, a teď se navíc ukazuje, že se podle něj i obtížně stát řídí. Myslím si tedy, že pokud tento zákon nebude vrácen k přepracování, tak by si zasloužil výrazně prodloužit jeho lhůtu k projednávání a věnovat velkou pozornost tomu, co nakonec projde touto Poslaneckou sněmovnou, doputuje do Senátu a možná se nám sem do Poslanecké sněmovny vrátí zpátky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Podívám se, zdali je to už poslední přihláška. (Z místa se hlásí poslanec Kaňkovský.) Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Ještě bych si dovolil zareagovat na vystoupení pana ministra zdravotnictví. Nestihl jsem to ve faktické poznámce, ale přece jenom si myslím, že některé jeho výroky si zaslouží určité komentování.

Zcela chápu, že jestliže nastoupí na ministerstvo nový ministr, má své představy o tom, jak by to ministerstvo mělo chodit, má své představy o tom, jak by mělo být personálně naplněné, ale zároveň, jak už tady zaznělo, hnutí ANO sedělo v minulé vládě a hnutí ANO se podílelo na tvorbě a úpravách služebního zákona. To znamená, že jestliže dneska nastoupili na ministerstva noví ministři, a už je to skoro půl roku, co tam nastoupili, převzali ten resort, tak převzali ten resort i s těmi odbornými náměstky, kteří tam byli v rámci služebního zákona, a v rámci platného služebního zákona se tam tito náměstci ministrů dostali a byli tam vybráni skutečně v souladu s platným služebním zákonem. O to větší rozčarování si myslím nastalo v situaci, kdy vláda samozřejmě také v souladu s platným zákonem o státní službě, nicméně myslím si, že v některých parametrech na jeho hraně, připravila velmi rychle systemizaci na jednotlivých ministerstvech a v potu tváře těsně před Vánoci roku 2017 tu systemizaci schválila.

A Ministerstva zdravotnictví se to dotklo velmi. Byly tam zrušeny dvě sekce. Byla vytvořena jedna takzvaná supersekce. Samozřejmě je to právo. Já osobně si myslím, že tak jak znám chod Ministerstva zdravotnictví, a myslím si, že už ho znám řadu let, tak si myslím, že vytvořit jednu takovou velikou supersekci bude pro fungování Ministerstva zdravotnictví velmi obtížné a velmi rizikové. Nicméně je to právo to takovýmto způsobem udělat. Nicméně to, co následovalo potom, bylo to, že bylo vypsáno výběrové řízení na tohoto – a můžeme ho nazvat – supernáměstka. Osobně musím říct, že takovému supernáměstkově do budoucna nezávidím, protože si myslím, že to bude skutečně práce velmi obtížná vést takhle velikou sekci. A jako bývalý manažer ve zdravotnictví si myslím, že nebude vůbec jednoduché to nějakým způsobem pojmut. Ale to ukáže budoucnost.

Ale ministr zdravotnictví, přestože tady velmi kritizoval státního tajemníka na Ministerstvu zdravotnictví, a já nemám důvod ho jakkoli hájit, protože jak už tady zaznělo, kritika na jeho hlavu už padala za minulých ministrů, ale ministr zdravotnictví vypsal výběrové řízení v souladu se zákonem. To výběrové řízení proběhlo. Byl vybrán nejlepší kandidát. Ale vzhledem k tomu, že to byl kandidát, který byl oním jedním odejítým náměstkem ministra, který nevyhovoval politické koncepci hnutí ANO, tak bylo výběrové řízení zrušeno. A to jsou věci, které potom nezapadají do té diskuse, která tady dneska probíhá: My to chceme nastavit, my to chceme nastavit, aby to bylo průhledné, aby to bylo funkční. Ale ve chvíli, kdy to nějakým způsobem nevyhovuje, tak to zase nějakým způsobem přiohneme. A to musím říct, že tohle mě mrzí, tenhle přístup, protože pak ta výběrová řízení nevyhlašujme a počkejme na to, až si upravíte ten služební zákon podle vašeho gusta,

ale nedělejme tyto kroky, které si myslím, že jsou i ponižující vůči těm kandidátům, kteří se v dobré víře toho výběrového řízení zúčastnili.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL a Starostů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. Nyní se tedy rozhlédu po sále, zdali někdo se chce ještě vyjádřit v rámci obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Tímto končím obecnou rozpravu. Nyní se zeptám na závěrečná slova. Pan ministr vnitra už mi avizoval, že jako navrhovatel. Za zpravodaje pan Chvojka nemá zájem. Takže pane ministře, máte závěrečné slovo. Prosím.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokusím se být velmi stručný s tím, že opravdu shrnu navrhované změny, jejichž cílem je vytvořit podmínky pro vyšší efektivitu a operativnost státní a zahraniční služby, státní správy jako celku. Budu reagovat, abych byl věcný, na některé věci, abych tady vyvrátil některé v uvozovkách nepřesnosti.

Výsledky dotazníkového šetření ve služebních úradech byly zohledněny v tomto návrhu. Periodicita služebního hodnocení je jednou za tři roky, je tímto příkladem. Navržené změny, jak od mých předčeřníků na začátku zaznělo, nevyvolávají riziko politizace státní správy. Rozdělení politických pozic a pozic ze služebního zákona zůstává neměnné tady v tomto zapojení odborových organizací a rad zaměstnanců. Tady jde de facto o reakci na nález Ústavního soudu a zesouladění se zákoníkem práce. Jedná se, co se týče tady toho o znovusprávnění v zákoně o státní službě na rozdíl od zákoníku, kdy služební úřady budou nově muset plnit své povinnosti například informační vůči všem zástupcům zaměstnanců, tedy i vůči radám a zástupcům pro BOZP.

Co se týče zákona o státní službě, není o tom, aby řešil lustrační osvědčení, jak tady zaznávalo. Tohle je věc lustračního zákona.

Ostatní věci... Bylo tady hovořeno o celé řadě novel. Tady jenom to upřesním na závěr. Pouze dvě novely byly předloženy z důvodu změn obsahu – úprava zahraniční služby, senátní novela řešící výjimky ze vzdělání – a ostatní novely pouze promítaly změny v jiných zákonech.

Takže v tomto jsem se snažil být, dámy a páновé, věcný, uvést věci na pravou míru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní tedy, protože není zájem o další závěrečné slovo, přistoupíme k hlasování o návrzích. Máme tady dva návrhy. Jako jako první bychom hlasovali o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Mám poznámenáno, že na 12. schůzi Poslanecké sněmovny předložili tento návrh pan poslanec Kupka a pan poslanec Benda. Zazněl tady tedy vícekrát. Ale aspoň říkám tato jména. A dále máme druhý návrh, který navrhuje zamítnout předložený návrh. Takže navrhoji, abychom nejprve hlasovali v pořadí o vrácení.

Ano, žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím. Zároveň také tedy zagonguji, aby se zúčastnilo co nejvíce poslanců... Počet poslanců se nám plus minus ustálil.

Takže znovu přečtu, o čem budeme hlasovat. Budeme na úvod hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 61. Přihlášeno 175 poslanců, pro 70, proti 97, zdrželo se 8. Návrh na vrácení byl zamítnut.

Přistoupíme tedy k hlasování o druhém návrhu, tzn. zamítout předložený návrh jako celek. Tento návrh byl mimo jiné předložen poslanci Bartošem a Bartoškem na 12. schůzi Poslanecké sněmovny.

Přistoupíme k hlasování. Víme, o čem budeme hlasovat. Já zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 62. Přihlášeno 175 poslanců, pro 69, proti 100, zdrželo se 6. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve tedy rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nicméně tady bych rád poznamenal, že mám tady poznámku, že paní poslankyně Kateřina Valachová navrhla na 12. schůzi v rozpravě přikázat také výboru pro sociální politiku a ještě dalšímu výboru, a to výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. To znamená, pakliže má následně někdo nějaký další návrh, tak tyto návrhy již tady padly. Já se potom zeptám ještě jednou.

Pojďme tedy nejprve hlasovat o tom, aby byl předložený návrh přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 63. Přihlášeno 176 poslanců, pro 173, proti 2, zdržel se 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat návrh žádnému dalšímu výboru. Mám tady tedy návrh od paní poslankyně Valachové na další dva výbory. Táži se tady v této souvislosti, zda někdo z poslanců má nějaký další. Ano, pan poslanec Kaňkovský. (Přihláška z pléna.) A následně byste tedy vystoupil, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dovoluji si vás požádat ještě o zařazení do výboru pro zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže ještě výboru pro zdravotnictví. A pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Pan poslanec Kaňkovský mi to sebral, chtěl jsem také doporučit zdravotnictví. A ještě bych chtěl požádat o odkázání do výboru pro obranu, protože tato norma k tomu má taky vztah ohledně vztahu státní tajemník versus armáda. Takže tam bych to chtěl řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže pan poslanec Lipavský navrhuje do zdravotního výboru, to už máme tady duplicitně. A výbor pro obranu. Takže budeme celkově hlasovat o čtyřech návrzích. Vezmu to postupně. Budeme hlasovat, vážené kolegyně a kolegové.

Za prvé budeme hlasovat o tom, zdali přikázat návrh do výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání do výboru pro sociální politiku, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 64, přihlášeno 176 poslanců, pro 70, proti 89, zdrželo se 17. Návrh byl zamítnut. Návrh tedy nebude přikázán do výboru pro sociální politiku.

Dalším návrhem, o kterém budeme hlasovat, je návrh na přikázání návrhu do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahájím hlasování teď. Kdo je pro přikázání do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 65, přihlášeno 177 poslanců, pro 68, proti 65, zdrželo se 44. Návrh byl zamítnut. Takže návrh nebude přikázán ani do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Přistoupíme tedy k návrhu pana poslance Kaňkovského a pana poslance Lipavského, kteří navrhli, aby byl návrh přikázán do zdravotního výboru.

Takže zahajuji hlasování teď. Kdo je pro přikázání do zdravotního výboru, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 66, přihlášeno 177 poslanců, pro 67, proti 72, zdrželo se 38. Návrh na přikázání do zdravotního výboru byl zamítnut.

A budeme hlasovat o posledním návrhu ohledně přikázání do výboru. Je to návrh pana poslance Lipavského, aby byl návrh přikázán do výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování teď. Kdo je pro přikázání do výboru pro obranu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 67, přihlášeno 177 poslanců, pro 66, proti 71, zdrželo se 40. Návrh na přikázání do výboru pro obranu byl zamítnut.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání pouze ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Tím tedy pro tuto chvíli projednávání končíme.

Následně bych přečetl omluvu. Mám tady... Přečtu omluvu a hned dostanete s přednostním právem slovo, pane předsedo. Takže mezi 17. a 18. hodinou z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Lukáš Kolářík.

A s přednostním právem pan předseda Ivan Bartoš. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, možná pozdě brečet nad rozlitým mlékem, ale přijde mi paradoxní, když ne tedy garanční výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, že tedy Sněmovna tuto legislativu, která se týká státní služby, nepošle do výboru, který primárně tu veřejnou službu a státní službu má na starost. Tak já jsem se jenom chtěl podivit, kde je tedy logika projednávání na výborech. Tak asi jsem se spletl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pan poslanec předseda Bartošek s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Pane předsedo Bartoši prostřednictvím pana předsedajícího, nedivte se, tady se není přeci čemu divit. Tady je potřeba pokud možno v nejkratším čase změnit služební zákon, aby sloužil jako bič na vyhazování nepohodlných úředníků. Těch, kteří se nehodí hnati ANO do krámu. Není se čemu divit! Bude to obsazeno spřátelenými osobami hnati ANO, komunistů a SPD a možná něco zbude i na sociální demokraty. Tady v tom logiku nehledejte! Tady se jedná o převzetí moci. (Potlesk části poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A vy jste se sice přihlásil na faktickou, pane předsedo, ale s přednostním právem. Faktickou mažu a pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, dobrý den. Dnes vystupuji poprvé a bude to velmi krátké. Jen jsem čekal na to, kdy se to dotkne KSČM, abych reagoval na průběh rozpravy nebo na průběh té řeči, která se tu teď vede, neboť rozprava už je passé.

Jenom musím říci, že zákon o státní službě, tak jak byl v té dosavadní podobě, KSČM nepodporovala z mnoha různých důvodů, zejména z toho důvodu, že to, co sliboval, tzv. odpolitizování státní správy, lepší fungování atp., se nenaplnilo. A úprava, která přichází, nám připadá ne úplně fantastická, ale přece jenom lepší než to, co bylo dosud. Čili my neříkáme, že to budeme bezhlavě stoprocentně podporovat, ale to, co vám chci tady všeříci, že ve státní službě komunisté mají zanedbatelné, téměř nulové procento lidí, takže nás se skutečně žádná účelovost toho jednání tady netýká. Já bych poprosil, abyste ze svých komentářů o hlasovací mašinérii atd. tentokrát komunisty vynechali! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pan předseda Michálek se hlásil s přednostním právem a následně pan předseda Stanjura. Ano.

Poslanec Jakub Michálek: To je legrační, když předseda vlády je bývalý člen KSČ. Ale myslím si, že to, k čemu tady došlo, tak opravdu je pohrdání parlamentními pravidly, že návrh zákona není příkázán do výboru, do kterého věcně náleží. Protože přece jakoujinou věc by měl řešit výbor pro veřejnou správu než postavení úředníků a

jejich práva a povinnosti? Myslím si, že to je dost nezodpovědné. Já jsem členem výboru ústavněprávního, který byl ustanoven garančním výborem. My se tam zabýváme justicí, trestním řádem a dalšími podobnými věcmi a tato věc náleží do výboru pro veřejnou správu a vůbec nerozumím tomu, proč hnutí ANO tento výbor vlastně obešlo.

Velmi dobře si pamatuji, když bylo potřeba sabotovat zákon o registru smluv, tak včetně hlasů ANO byl přikázán do pěti různých výborů. A teď, když se hlasuje o zákonu o úřednících, tak ho přikážete pouze do jednoho výboru, se kterým moc nesouvisí, a do výboru, kam patří, ho vůbec nepřikážete. Zneužíváte tím svoji hlasovací většinu – s komunisty, s SPD. Já vám to přeji, ale je to věc, kterou my zásadně nepodporujeme. (Potlesk poslanců klubu Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pojďme to vzít postupně. Pan předseda Stanjura a pan předseda Kováčík následně.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci reagovat na vystoupení předsedy klubu KSČM Pavla Kováčika. Ano, komunisté pro ten zákon nehlásovali, to je pravda, to je třeba připoménout, nicméně jsou (nesroz.) spojencem hnutí ANO v tomto volebním období a jakoby se za to stydí obě dvě strany. Tak co pořád máte? Vždyť přece, jak říkal včera předseda Sněmovny, my když jsme hlasovali, jestli šestý bod v úterý odpoledne bude ten či onen, tak jsme hlasovali s ODS! Tak co pořád máte? To, že v důležitých věcech hlasujete spolu, my to respektujeme, jenom nechápu, proč se stydíte.

Komunisté říkají, že mají málo lidí ve státní správě. Já říkám, pokud je to pravda, tak je to dobré, mně to vůbec nevadí. (Pobavení vpravo.) Ale – a vycházím z veřejných zdrojů – vždyť komunisté si říkají o místě ve státní správě, v dozorčích radách státních podniků. Říkají tomu toleranční patent. Nevím, Ištvan, vrchní státní zastupitelství zatím mlčí. Když se mu to hodí, tak to stihá, a když se mu to nehodí a někdo říká, já to chci mít dokonce písemně, ty trafiky za tu toleranci nebo podporu, tak nic, ale je to nezávislý orgán, tak jako co bychom se divili. Ale proč hrajete tu komedii? Já fakt nerozumím tomu, že ta vláda nemá většinu papírově, když ve skutečnosti ji má šest měsíců! V každém důležitém hlasování koalice funguje, což je normální, což je správné, to není nic divného. Co není normální a co není správné, že se za to stydíte. Prostě dneska to jste jedna parta – komunisté, ANO a SPD. V každém důležitém hlasování hlasujete spolu. Pokud ne, tak mi ukažte důležité hlasování, když jste nehlásovali spolu, ať už jste obsazovali sněmovní funkce apod. Je pravda, jak říká pan předseda Faltýnek, já mám ten seznam, všichni ho viděli, jak jsem udělal ty výbory. To je všechno pravda, ale jak to plnil? Nejdřív naplnil požadavky KSČM, pak požadavky SPD a pak se dostalo na nás ostatní. Já to všechno respektuji, nebudu si stěžovat jak na státního tajemníka ministra zdravotnictví, tak proč to tak protahujete? (Směrem k poslaneckým řadám hnutí ANO 2011:) Paní poslankyně, nekřičte na mě. Nekřičte na mě! Když říkám, že si nestěžuji, tak si nestěžuji –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, pane předsedo, oslovujte ostatní poslance mým prostřednictvím!

Poslanec Zbyněk Stanjura: A jak víte, koho jsem oslovoval, pane místopředsedo? (Smích.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem to viděl z vašeho pohledu a paní poslankyně kývala. (Smích a potlesk.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Oceňme pana místopředsedu Tomia Okamuru – nevím, čím prostřednictvím. Já jsem k němu zády a on to poznal z mého pohledu. (Bouřlivý smích a potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane předsedo... Pane předsedo! Já se nechci pouštět do polemiky, nicméně –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, mluvím já –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, pane předsedo, ale jednací řád Sněmovny neupřesňuje, zdali máte poslance oslovit jménem, jenom že nemáte oslovovat přímo, takže si to můžeme vyložit podle svého. Ale prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci prostřednictvím pana místopředsedy Okamury podle jeho výkladu – je to sice absurdní, ale když umí někdo poznat pohled, když k němu stojím zády, tak co bych nemohl oslovovat i takhle, to mi opravdu nedá. Já si fakt nestěžuji. Já se jenom divím. Nestyděte se, vždyť to jsou vaši parťáci! Včera, dneska a dovolím si říct i zítra, pozitří, tak jak to bylo minulou schůzí. Přitom hrajete komedii před veřejností: my s těmi komunisty vládnout nechceme. Ale chcete! Jenom nechcete, aby se to vědělo. A my tu jsme od toho, abychom říkali: vždyť už tady je ta většina. Já nebudu mluvit k sociálním demokratům, protože oni asi nejsou slepí, aspoň ti, kteří jsou přítomni. Moc jich tu není, to je pravda. Ale to mi na tom vadí. Vy si stěžujete, že pořád říkáme "není ta důvěra", ale vy tu většinu máte. My to vidíme. Jenom se za ni stydíte. Tak se nestyděte, všem voličům od středu doprava řekněte: to jsou naši parťáci, teď jsme vlevo. Proč ne, je to vaše volba, jenom ať nám tady pan předseda Kováčík (neříká): Ale my s tím nemáme nic společného. Máte! Jste polovládní strana a vláda, která se chystá, bude minimálně polokomunistická! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a mám tady dvě přihlášky s přednostním právem – pan předseda Kováčík a následně pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím mi dovolte ocenit smysl pro humor pana kolegy Stanjury, který opět projevil velmi dobře, nicméně musím říci a připomenout veřejnosti i kolegyním a kolegům v Poslanecké sněmovně, že tady bývaly i jiné vlády než taková, která se teď chystá. Namátkou připomenu jeden z bodů naší schůze, této schůze Poslanecké sněmovny, který se jmenuje nezaplacené podniky z doby vlády ODS, ODA a KDU-ČSL, myslím tak to bylo nějak nazváno, čili také máte cosi za sebou, i ty jiné vlády, kolegyně a kolegové, alespoň tedy z ODS, nebo vaši předchůdci, abyste zase neříkali jo, my jsme u toho nebyli, to byli ti naši kmotři před námi! (Projevy nesouhlasu poslanců ODS.)

A poprosím pana předsedajícího, aby zařídil, aby po mně nikdo nepokřikoval tady.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Prosím, nepokřikujte! (Smích.) Ne. Prosím, jestli chce někdo něco sdělit vzájemně, mluvíme na mikrofon! Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Nestydíme se za to, že uznáváme, jako jsme uznávali výsledky voleb. Nestydíme se ani za to, že po těch letech, a tuším to bude 28 let od vlády nového režimu, přicházíme s alternativním řešením a některé naše návrhy jsou akceptovány. Nestydíme se také za to, že nechceme být ten otloukánek, třetí vzadu, nebo si to vyložte, kdo chcete, jak chcete, ale že chceme mít i kontrolní pravomoci, kontrolní role. A mimochodem, pane kolego Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, přesně to, co vy jste zmíňoval, tak přesně toho se služební zákon prostě netýká.

A poslední zmínka, abych to tady dlouho neprotahoval. Paní a pánové, pamatuji se velmi dobře, když jsme za oněch minulých vlád, nikoliv předminulých, minulých, tedy po roce 1989, jako komunisté, ale mnozí další, sociální demokraté třeba také, požadovali, navrhovali přikázání různých věcí do různých výborů, a byli jsme vždycky odkazováni na jednací řád, že výbor si přece může iniciativně ten bod, to téma, ten tisk vzít k projednání. Tento bod jednacího rádu se od těch dob nezměnil. Chcete-li skutečně projednat tematiku, můžete si to do kteréhokoliv výboru zařadit na program a seznámit potom Poslaneckou sněmovnu s usnesením vašeho výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Ano, kolega Kováčik má pravdu. Je to paragraf, pane Michálku prostřednictvím pana předsedajícího, pane předsedo Michálku, paragraf 91 odst. 4 jednacího rádu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A s přednostním právem, ano, prosím, pan předseda Kalousek, což zatím je posledním v pořadí, koho tady mám přihlášeného s přednostními právy.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom k mým dvěma předrečníkům, jak k panu předsedovi Kováčikovi, tak k panu předsedovi Faltýnkovi. Pánové, ve vší úctě, vaše argumentace je absurdní. Já bych ještě pochopil tuhle argumentaci v případě, že by to bylo přiděleno výboru pro veřejnou správu a někdo z nás požadoval, aby to ještě dělal nějaký jiný výbor, a vy byste řekli ne, jeden stačí. Ten, kterému to patří, a všechny ty ostatní to mohou projednat iniciativně. Ale jestliže vynecháte výbor, kterému to garančně patří – jemu to garančně patří –, a říkáte, tak ať si to ten výbor, kterému to garančně z hlediska kompetencí parlamentního orgánu patří, ať si to vezme iniciativně, tak vyjadřujete to nejhlubší opovržení parlamentními procedurami, na které jsme zvyklí. Tak jako máme očekávat, že příště, až vláda předloží nějaký daňový zákon, tak ten bude předložen do petičního výboru? A až přijde zákon o plemenitbě a setbě, tak bude předložen do výboru ústavněprávního? Proč děláte ze Sněmovny, z ústavní instituce, takový trhací kalendář? Proč nás zesměšňujete před celou veřejností tím, jak se chováte?! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A pan předseda Faltýnek ještě. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Krátká reakce na kolegu Kalouska. Kdyby pan předseda Kalousek chodil na organizační výbor, tak ví, že to určil organizační výbor, prosím pěkně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A opět pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pokud se nemýlím, tak mám jednu absenci na organizačním výboru. Nicméně i na tom organizačním výboru to rozhodování padá naprostě nesmyslně. Připomenu zákon o církvích. Pardon, o církvích... Zákon o zdanění církevních restitucí, který je také předmětem toho vašeho vládního handlu. Ten jednoznačně jako garanční výbor patří výboru ústavněprávnímu. Na organizačním výboru jsme se marně toho snažili domoci. Prostě ta většinová hlasovací mašina vládní koalice, SPD, ANO a KSČM funguje nejenom na plénu, ale funguje i na organizačním výboru úplně stejně. Já to respektuji. Prostě takhle dopadly ty volby. Ale jenom se dovolávám toho, abyste při tom vašem společném, a tedy většinovém rozhodování nezesměšňovali Sněmovnu před veřejností. Protože Sněmovna, která nepřidělí, nepřidělí tisk o státní službě výboru pro veřejnou správu, je prostě směšná! O tom jste rozhodli vy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Děkuji. Ještě s přednostním právem pan předseda a místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající, členové vlády, paní a pánové. No, já bych něco o zesměšnění Sněmovny mohl říct, a ne na účet pana kolegy Miroslava Kalouska. Víte, často mi připadá, a dovolte mi tu odbočku, že to zesměšnění je spíše dánou tím, jakým způsobem se k některým zákonům chováme.

Zákon o státní službě byl přijat v roce 2002. A protože se některým zatraceně nehodil, zejména po roce 2006, Mirku Topolánkovi, Miroslavu Kalouskovi a dalším, tak prostě jeho účinnost byla odkládána. A to, že se nechala vláda Bohuslava Sobotky vydírat ODS a TOP 09 v roce 2013 a 2014, takže jsme ten zákon potom tady projednávali tímhle způsobem a začal platit zákon nový, který je mnohem horší, než byl ten, který byl v roce 2002 přijat, mnohem horší, a ten zákon o státní službě z roku 2002 byl podkladem pro jednání o referendu o vstupu do EU, protože ten musel mít ty parametry. A tento zákon se ukázal jako zcela nefunkční, který podlamuje profesionalitu, který umožňuje státním úředníkům se vysmívat i voleným orgánům. A my to máme připustit? Proč? To není zesměšnění Poslanecké sněmovny. Zesměšnění je to, co jste si tady z toho udělali vy v minulosti! Tak si to už konečně uvědomte! (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, skutečně naposledy, už jenom proto, že mě bolí každý krok. A někdy je ta diskuse o tom, jak nemá dává hluchému dobré jitro. Já tady mluvím pouze o tom, že Sněmovna by měla respektovat svoje orgány, protože výbory jsou orgány Poslanecké sněmovny, a že by tedy k těm orgánům, kam také vyslala svoje odborníky na danou problematiku, měla cítit elementární respekt. O ničem jiném jsem nemluvil. Tedy že je směšné, když výbor pro veřejnou správu nedostal přikázán tento návrh. Pokládám to za chybu.

Pan předseda Filip mi na to odpoví, že je to naše chyba, protože my jsme tenkrát v roce 2006 odkládali účinnost zákona o státní službě. To nedává absolutně smysl. Tam není žádný souvis, jak by řekl pan premiér. Já vám ale přesto odpovím, pane předsedo Filipe prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, já z dnešního pohledu, neboť po bitvě je každý generál, z dnešního pohledu pokládám za chybu, že jsme nepřijali kvalitní zákon o státní službě mnohem dřív, i když jsme to udělat mohli. Tím nemyslím zákon z toho roku 2002. Ten se mi nelíbil, s tím jsem nesouhlasil. Ale je naší chybou zcela jistě, že jsme nebyli iniciativnější, že jsme ten kvalitní zákon nepřijali dřív. A to je skutečně důvod k tomu, abyste se chovali neuctivě k orgánům Poslanecké sněmovny a k Poslanecké sněmovně jako takové teď? Znovu opakuji, tam není žádný souvis.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, já děkuji, pane předsedo. Dobrý večer, páni poslanci a paní poslankyně. Pokud se již nikdo nehlásí s přednostním právem, tak

bych tento bod konečně ukončil. Děkuji panu navrhovateli a panu zpravodaji a posuneme se k dalšímu bodu, kterým je

28.

**Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera,
Mikuláše Ferjenčíka, Mariána Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho,
Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky
návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.
/sněmovní tisk 87/ - první čtení**

Bod byl přerušen v pátek 20. 4. na 12. schůzi, ze které byl následně vyřazen. Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele poslanec Marek Benda a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Rostislav Vyzula. Tak, už nám naběhly přihlášky.

Mám tady ještě omluvenku pana poslance Stanjury bez udání důvodu.

Během rozpravy byl předložen návrh na zamítnutí. Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Přednostní práva, která byla předtím, byla smazána, takže nyní prosím v rozpravě pana poslance Farhana. (Silný hluk v sále.) Poprosím o klid v sále. Vím, že byla bouřlivá diskuze, ale nyní budeme probírat běžný tisk v prvním čtení.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi se krátce vyjádřit k předloženému návrhu. V České republice ročně umírá na následky kouření více než 15 tisíc lidí. Další tři tisíce našich občanů umírají na následky pasivního kouření. To jinými slovy znamená, že na následky pasivního kouření umírá v České republice každé tři hodiny jeden člověk. Během dnešního dne během našeho zasedání již umřeli čtyři lidé na následky pasivního kouření. Více než pět tisíc lidí umírá na bronchogenní karcinom. Více než tři a půl tisíce lidí umírá na komplikace chronické obstrukční choroby bronchopulmonální. Nikomu z vás bych nepřál, aby na tyto komplikace kouření skončil jeho život. Samozřejmě to nepřejí ani sobě.

Chtěl bych zdůraznit, že nejsem nepřítelem svobodného podnikání, nejsem nepřítelem kouření. Naopak mám pro kouření pochopení, protože ještě donedávna jsem byl praktikujícím kuřákem klasických cigaret. Ale proti čemu jsem, je proti pasivnímu kouření, kterému nějakým způsobem můžeme zabránit. Chtěl jsem říct, že první trendy ukazují, že již došlo ke snížení komplikací v rámci následků kouření. Myslím si, že – samozřejmě je to zatím krátká doba, takže ty výsledky ještě nejsou tak přesvědčivé. Na druhou stranu můžeme vycházet ze statistik v rámci Evropské unie, kde jsou tyto trendy jednoznačné, a já nemám důvod pochybovat o tom, že v České republice je to jinak.

Další věc, kterou si myslím, je, že tento zákon, který v současné chvíli platí, je pozitivní i pro naši mládež. Naše mládež alespoň vidí, že kouření je nenormální, je to nedůstojné, je to nezdravé a společnost se k tomu nějakým způsobem postavila.

Na závěr mi tedy dovolte říci, že tento návrh, který zde předkládají někteří poslanci, nepodpořím a podporuji ten návrh, který byl schválen v loňském roce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní prosím ke stolku pana poslance Blahu. Připraví se potom paní poslankyně Jarošová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jako nekuřák bych mohl být spokojen s tím, že platí absolutní zákaz kouření v barech, hospodách a restauracích. Někteří lékaři, včetně pana zpravodaje, tvrdí, že okamžitě po zavedení zákazu klesl počet infarktů o téměř 15 %. Takový pokles sice vypadá jako hokejkový graf vynalezený globálními oteplovači a mohl by nás svádět k tomu, že během příštích deseti až patnácti let zvítězíme nad smrtí úplně. Nicméně plošný zákaz kouření nepochybň snižuje rizika infarktu.

Předpokládám, že v této Sněmovně není nikdo, kdo by o škodlivosti kouření pochyboval. Jako politici snadno a často podléháme pokušení chránit své voliče před vším, co by jim mohlo ublížovat. Nalháváme si tím, že máme více rozumu, že jsme něco jako rodiče nedospělých dítěk, která potřebují všude vodit za ručičku, aby se jim něco nestalo. Přijímání plošných zákazů dělat něco, co nepodporuje kult dokonalého zdraví a štěstí, jim udělujeme výchovné tresty domácího vězení a ještě za to očekáváme jejich následnou vděčnost. Naši voliči jsou však dospělí a svéprávní lidé a mají svá občanská práva. Běžně dělají chyby. Úkolem této Sněmovny, naším úkolem, není předcházet chybám občanů České republiky. Nejsme žádní nadlidé, kteří mohou těm neprivilegovaným milionům vnucovat svoji představu o správném způsobu života.

Kouření představuje zdravotní riziko. To je fakt, o kterém se nemusíme přít a dohadovat. Konzumace alkoholu představuje rovněž zdravotní riziko. Cukry a tuky jsou také nezdravé. Proč tedy ještě nemáme v rukou návrh zákona, který by dospělým a svéprávným lidem zakazoval či omezoval jejich konzumaci? Napadá mě pouze ten důvod, že dosud se alkohol, cukry a tuky nestaly předmětem politického aktivismu v takové míře, jako tomu bylo u tabáku.

V letech předcházejících přijetí protikuřáckého zákona se poměrně rychle zvyšoval počet restaurací, barů a hospod, ve kterých jejich majitelé zavedli zákaz kouření. Poptávka po nekuřáckém prostředí rychle narůstala a majitelé měli v rukou všechna práva svobodně si zvolit, zda chtějí kuřácké, či nekuřácké prostředí. Jejich právo jsme omezili zákonem, který je údajně dobrý, protože podporuje správnou věc. Navíc se prý nestala ani žádná újma, protože nekuřácký trend byl jasný, takže jsme pouze urychlili běh věcí. Vnesli jsme trošku revoluce do té evoluce. S tím máme bohužel historickou zkušenosť a mezi námi sedí mnozí specialisté přes urychlování dějin.

Dámy a páновé, já doporučuji výrazně zpomalit. Opusťme aktivismus, nechejme občanům jejich právo žít svůj život třeba špatně a nezdravě, ale maximálně svobodně. V opačném případě podlehnete aktivistickému tlaku, který bude narůstat a sílit. Zákony mají usměrňovat vztahy, nikoliv omezovat soukromá práva. Varuji před

snahou ochraňovat občany před nimi samotnými, protože v opačném případě jim dáváme najevo naši aroganci a prezírání.

Jediný sporný bod v kouření v hospodách spatřuji v právu zaměstnanců na ochranu zdraví při práci. Toho nelze dosáhnout zákazem takové práce vykonávat, protože to bychom museli zakázat výkon úplně každého povolání. Je však možné přijmout opatření, aby se zdravotní rizika výrazně snížila. Dnes projednávaná novela taková opatření obsahuje. Proto budu hlasovat pro úpravu takzvaného protikuřáckého zákona.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji panu poslanci. Mám tady faktickou poznámku. Ale než vyzvu řečníka, přečtu omluvy. Takže od 18. hodin se nám do konce jednání omlouvá pan poslanec Benešík, omlouvá se nám od 17.45 do 0:00 pan poslanec Jan Lipavský a omlouvá se nám pan poslanec Jan Richter od 18 hodin. Nyní prosím pana poslance Ivo Vondráka s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Rozdíl mezi konzumací nezdravého cukru a nezdravým kouřením spočívá v tom, že jím neobtěžuji své okolí. Takže tímto zákonem nebráním ty, kteří kouří, ale ty, kteří musí to kouření trpět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní mám s faktickou poznámkou pana poslance Blahu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Blaha: Já také musím reagovat. Samozřejmě že konzumací cukrů a tuků neobtěžuji svoji okolí, ale kouřením u uzavřených kuřárnách to okolí také neobtěžuji. Naopak ti lidé, kteří tvoří ty hlučky ve veřejném prostoru, obtěžují svoje okolí, a to nejenom tím kouřem, ale samozřejmě i hlukem, který k tomu nutně patří. Takže ti lidé, kteří bydlí v blízkém okolí, už toho mají taky plné zuby. Já jako starosta okresního města vám o tom můžu něco říct.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Bendu. Připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, už nás tady moc není. Já bych také jenom lehce poprosil – já vím, že to je samozřejmě prosba – abychom tady nebojovali boj ani o škodlivosti kouření, o tom návrh zákona, který předkládáme, není, ani o tom, že plošně vrátíme kouření do restaurací. O tom také návrh zákona není. Bavme se prosím o tom, co je navrženo a kde já tvrdím, že cítíme všechny principy, se kterými přicházelo Ministerstvo zdravotnictví před dvěma třemi lety do této Poslanecké sněmovny, kdy říkalo: chceme chránit nekuřáky a chceme chránit personál od škodlivých účinků kouře. A dokažte mi, pokud máme

nějakou chybu v úvaze v tomto návrhu zákona, kde nechráníme nekuřáky a nechráníme personál před škodlivými účinky kouře. Nebojujte se mnou souboj o to, co v tom zákoně není. Není to úplně fér. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana poslance Brázdila.

Poslanec Milan Brázdil: Dámy a pánové, ten zákon obsahuje taktéž řešení záchytných stanic. Alkohol je prostě také součást jakési ochrany zdraví. Alkohol je problém v naší republice. Možná ne na Slovácku, já také pocházím ze Slovácka, tam mají lidé vysokou alkoholdehydrogenázu a zvládají to, ale není tomu tak všude. A pak ti lidé končí na záchytkách a záchytky jsou řešeny v tomto zákoně. A mluví se o tom, že to je zdravotnické zařízení, a tudíž to musí mít nějakou kvalitu, pomalu hotelovou úroveň. Opilý člověk musí mít svolávací zařízení, musí mít samostatný záchod, šatnu a takové nesmysly, protože to je označeno za zdravotnické zařízení.

Já bych tedy hrozně rád, když mi to dovolíte, jestli to projde do druhého čtení, potom načetl, že záchytky nejsou zdravotnické zařízení, ale specifické zdravotnické zařízení, a umožním tím Ministerstvu zdravotnictví, aby ty technické požadavky na záchytky, mimochodem i personální, protože na těch záchytkách je řešeno, že by v současné době měli vykonávat službu lékaři, kteří mají specializovanou způsobilost.

Opouštím kuřárny a kouření, ale věnuji pozornost i tomu alkoholu. Je to problém v naší republice. Děčka neumí, no děčka, mladí neumí dobře konzumovat, alkohol je přece dobrá věc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás musím napomenout, že nereagujete na své předfěčníky ve své faktické poznámce, ale nechám vás to dokončit.

Poslanec Milan Brázdil: Reagoval jsem na pana kolegu Blahu, který mluvil o tom, že alkohol není problém. Je problém a já jsem vám jen chtěl vysvětlit, že v tom zákoně by se tato stat' měla změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní se pan poslanec Blaha opět hlásí s faktickou poznámkou.

Poslanec Stanislav Blaha: Nechci být malicherný, ale já jsem přece říkal, že alkohol je problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nemám další faktické poznámky, takže prosím paní poslankyni Jarošovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, přestože takzvaný protikuřáký zákon platí rok, jasně se již prokázalo, že má své nedostatky, přesně tak, jak odpůrci tohoto zákona předpokládali. Tento zákon, o jehož změnu lidé logicky žádají, je podle mě nepromyšlený, diskriminační pro velkou skupinu osob této republiky, likvidační pro podnikatele v pohostinství a především připravuje naše občany o právo svobodné volby. Zákon totiž nezohledňuje specifikum například malých vesnických hospod a pivnic, na které dopadl nejtvrději, protože kouření k těmto prostorám po generace patilo. Ty hlásí o 30 až 50 % nižší tržby, protože se konzumace piva přesouvá do domácností. Došlo k paradoxu, kdy část venkovských restaurací svou činnost díky tomuto zákonu ukončila a část třeba zákaz obchází tím, že se v těchto prostorách veselé kouří dál. Bud' vznikají kluby, nebo majitelé riskují nemalé finanční sankce, protože je jim totiž jasné, že v případě dodržování zákona by jejich provozovna zela prázdnou.

Dalším negativem je, že kuřáci jsou přes zimu nuceni kouřit venku v mrazu a přes léto zase, když spousta lidí spí s otevřenými okny, tak si lidé stěžují na zápach kouře, ti, co bydlí nad těmito třeba hospodami nebo vinárnami. Ten kouř jim jde do bytu. Pak jsou rušeni hlučem. Veřejná prostranství jsou znečištěna nedopalky. To všechno trápí obyvatele, kteří žijí poblíž těchto zařízení, a vede to ke zbytečným konfliktům.

Já jenom podotýkám, že hospoda, typická hospoda v České republice, nebyla a není cukrárna ani kavárna. Je to místo, kde se chceme setkávat s přáteli a nekoukat na prázdné židle. Nechceme vidět, jak se hospody, kam chodili i naši pradědové, zavírají. Každý máme právo volby, tak ho dejme i kuřákům i nekuřákům. Oni mají právo na svoje prostory. Nechci, aby stáli jako na hanbě před hospodou jenom proto, že jsou kuřáci.

Já chápu a je pravdou, že prakticky všechny země v Evropě nějakým způsobem alespoň částečně omezují kouření v uzavřených veřejných prostorách, ale proč zrovna v naší zemi, kde je konzumace piva tradicí a hospody jsou tradičními místy setkávání s přáteli, proč zrovna u nás musí platit úplný zákaz kouření? To tedy opravdu nechápu.

Naštěstí, a doufám v to, že v Poslanecké sněmovně přibylo s volbami zákonodárců, a i část senátorů, kteří chtějí stávající normy zmírnit, a my máme šanci se zařadit bok po boku zemím, jako je Rakousko a Slovensko. Spoléhám se náš zdravý a spravedlivý úsudek, vážení zákonodárci, a věřím, že společně tento problém vyřešíme ke spokojenosti všech našich občanů, protože neukrajujme jim další kousek jejich svobody, protože přesně tak to je veřejnosti vnímáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Rozvorala a připraví se pan poslanec Veselý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, naše hnutí SPD vyjadřuje plnou podporu projednávané právní úpravě změny zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., kterou

společně předkládá početná skupina poslanců zařazených napříč politickým spektrem a se kterým vyjádřila souhlas.

Hnutí Svoboda a přímá demokracie ve svém programu podporuje svobodné podnikání, a proto chceme, aby si každý občan, který podniká v předmětu pohostinství a ubytování, sám svobodně zvolil a rozhodl se, zda ve své provozovně, restauraci a obdobných zařízeních umožní svým klientům kouřit. Jeho rozhodnutí bude podloženo minulou zkušeností a znalostí prostředí a určitě bude vycházet z důkladné analýzy všech pro a proti. Z tohoto důvodu jsme zastánici toho, ať si oni sami zvolí, jaké zaujmou stanovisko.

Dalším argumentem pro podporu tohoto návrhu jsou oprávněné stížnosti občanů bydlících v sousedství restaurací a hospod na velký hluk v pozdních večerních hodinách a obrovský nepořádek před restauracemi, což je obojí zapříčiněno tím, že hosté těchto restaurací a hospod chodí kouřit ven před tyto provozovny.

Zároveň ale dodáváme, že v případě umožnění kouření v navrhovaných prostorách se musí striktně dodržovat ostatní omezení zákazu kouření, které mu ukládá projednávaný zákon. Stojíme si za tvrzením, že ochrana zdraví ostatních občanů a převážně osob mladších 18 let je v takto navrhované právní úpravě více jak dostatečně ošetřena. Z tohoto důvodu jsme pro podporu navrhované změny zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Veselého a připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní ministryně, dámy a páновé, tak tím, že se sál vyprázdnil, tak zřejmě tady bude teď převaha příznivců tohoto zákona. Já se musím přiznat, že mezi ně také patřím. Spolu s Markem Bendou také patřím k faktickým spoluautorům toho zákona. Chtěl bych jenom sdělit pár slov, co mě k tomu, že jsem se s Markem Bendou spojil a zpracovával jsem ten zákon, vedlo.

Já uznávám, že ten zákon, který navrhujeme upravit, měl jeden zásadní efekt: oddělil striktně kuřáky od nekuřáků a hlavně personál restauračních zařízení od kuřáků. To znamená, že rizikové pracovní prostředí přestalo být rizikovým. Nicméně chybou bylo, a už to tady bylo několikrát řečeno, že jsme zvolili nejextrémnější, respektive předchozí Sněmovna zvolila nejextrémnější způsob, který mohla zvolit, to znamená zákaz kouření. Absolutní zákaz.

Vedle pozitiva, které už jsem říkal, přišla řada negativ. Už tady bylo řečeno. V městech hlučky kouřících na ulicích. Pokud tedy někdo říkal jako argument, proč to neměnit, že mládež má dobrý vzor, tak nevím, jakým dobrým vzorem je pro školní mládež odcházející ze školského zařízení hluček kuřáků před hospodou. Podle mě žádným. Naopak starostové si stěžují: Máme hospodu nedaleko školy a ti kuřáci jsou venku a děti to každý den vidí. Efekt není žádný.

Už tady byly řečeny malé vesnice, malé vesnické hospůdky. Musíme si uvědomit, že vesnice je opravdu velmi těžce zkoušená, a pokud my současným zněním zákona

zlikvidujeme další prostor v malých vesnicích, tak prostě zakládáme na další problém. A to, že to je fakt, vám můžu potvrdit z velmi konkrétní zkušenosti z minulého čtvrtka, kdy byl poslanecký týden. Já jezdím po obcích kolem Písku a v Jihočeském kraji. A konkrétní hospoda v konkrétní obci, která se jmenuje Skály. Tam prostě řekli: Dokud se tady mohlo kouřit, průměrná denní návštěvnost v naší hospodě byla 25 lidí. Od té doby, co se tady kouřit nesmí, máme průměrnou návštěvnost pět lidí a máme to tady na zavření.

Bohužel, jak už to bývá zvykem na vesnicích, je součástí hospody vždy i kulturní sál. Takže v momentě, kdy končí hospoda, končí ve vesnici i kulturní sál a vlastně veškerá možnost kulturního vyžití v obci, protože se nemají kde dělat hasičské zábavy, plesy, mikulášské, cokoli, co si představíte na vesnici. Takže opravdu je to velký problém. A ostatně i Ústavní soud, který tedy zrušil jenom část toho zákona, se jasné vyjádřil. Není to, je to možná úprava, ale neříkáme, že je to nejlepší možná úprava, a ta menšina ústavních soudců, která hlasovala jinak, říkala, je to něco jako páchání dobra. Opravdu tím zákonem, tak jak je teď nastaven, je pácháno dobro. Vnucujeme lidem vyšší dobro a je to zbytečné.

Ujišťuji všechny, že jsem si dal velký pozor a jsem rád, že to zaujalo tolik poslanců, a děkuji Markovi Bendovi, že mi s tím opravdu důrazně pomáhal, nebo že jsme se spojili k tomu, dávali jsme si velký pozor na to, aby ten efekt oddělení kuřáků a nekuřáků skutečně fungoval. Opravdu to není o tom, a já děkuji Marku Bendovi, že to tady řekl, že my něco vracíme do původních kolejí. To prostě není pravda. Když si to pořádně přečtete, zjistíte, že jsou striktně oddělené prostory kuřáků a nekuřáků. Minulá, ta úplně předpředchozí úprava měla sice oddělené prostory, ale velmi běžné bylo, že kouření probíhalo buď u výčepu, anebo u toalet, to znamená v místech, kudy musejí projít všichni. Teď je to nastaveno tak v tomto zákoně, že ten prostor je oddělený, je neprůchozí. Opravdu nekuřáci do něj vůbec nepřejdou. Nepřijde do něj ani personál. Ten prostor je neobsluhovaný personálem, to znamená, že personál do něj nepřijde. A mohou se tam vnášet pouze nápoje, to znamená ne jídla.

Určitou kontroverzi může vyvolávat ten prostor 80 metrů, kde se může provozovatel rozhodnout, jestli bude kuřáký, nebo nekuřáký. Samozřejmě zdůrazňuji, že ten prostor musí být jenom nápojový, řekněme, nesmí se tam vařit jídla, to znamená, že se tam mohou podávat jenom nápoje. A tuto úpravu mají další evropské země, ve kterých jsme vzali inspiraci, například Dánské království, Slovensko, Estonsko, Slovinsko, další země. V podstatě to má odpovídat prostoru, který je poměrně malý. Když si vezmete 80 metrů celá hospoda, tak když si odečtete nějakých 20 metrů na toalety, něco na bar a podobně, to znamená, že to je poměrně malý prostor. A je opravdu na každém, jestli tam přijde, nebo ne, protože ten prostor takto bude označen. A dokonce mě překvapil pan profesor Pirk, kterému dokonce vadí víc zřízení kuřáren než tyhle řekněme bary, které jsou plně kuřáké. Říkal, tam si může každý zvolit. Takže to opravdu obhajujeme.

Pak tam ještě odstraňujeme další věci. Velký problém současný zákon způsobil v tom, co je vlastně ten otevřený prostor, kde se smí kouřit. Byly kolem toho dohady. Někdo si to vykládal, že to musí být úplně nějaký open space, to znamená, že je nad vámi čisté nebe. Někdo jiný si vykládal, že tam můžou být deštníky, někdo jiný, že pergola, někdo, že to může být podloubí nebo nemůže být podloubí. Takže my to

zpřesňujeme. Má to i tenhle dopad. Ten zákon zpřesňuje, co je ten otevřený prostor, aby to bylo jasné a nedocházelo ke sporům mezi kontrolory a provozovateli hospodských zařízení a zákazníky.

Naopak tam odstraňujeme, a to je opravdu velmi dobrý podnět Marka Bendy, ten úplný nesmysl, že hospodský má odpovídat za to, jestli ten, komu podával alkoholický nápoj, po něm bude vykonávat nějakou činnost, která je v rozporu s pitím alkoholu. To je samozřejmě nesmysl. Přece po hospodském nemůžeme chtít, aby odhadoval, jestli člověk, co tam přišel, bude řídit, nebo ne. Samozřejmě můžou být extrémní situace, kdy přijede někdo, zastaví autem před hospodou, dá si čtyři piva a pět panáků a jede pryč. Tak to asi ano, ale ve většině případů to prostě odhadnout nejde.

Já jsem přesvědčen, že ten zákon, tak jak je navržen, zachovává to podstatné, o co jde jeho odpůrcům, to znamená oddělení kuřáků od nekuřáků, ale odstraňuje ty excesy a extrémy, které stávající zákon přinesl: likvidace venkovských hospod, hlučky kouřících lidí venku, spory z toho vznikající, a tak dále a tak dále. Opravdu to beru jako věc, kterou chceme pomoci, kterou chceme ten přehnaný, velmi intenzivní zákon zmírnit. A chceme, aby bylo zachováno to základní: oddělení kuřáků od nekuřáků, ochrana personálu v restauračních zařízeních před kouřením.

Já jsem připraven odpovídat na jakékoli dotazy. Věnoval jsem se četbě jiných zákonů z jiných evropských zemí poměrně intenzivně, a kdykoliv bude třeba, budu reagovat faktickou poznámkou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Nachera a připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane předsedající, dámy a páновé. Děkuji za slovo. Množství poslanců tady prošlo, zřejmě jsou tady v kuřárně v Poslanecké sněmovně, nicméně diskuse bude pokračovat. Toto téma je takové zvláštní, nedělí se na levici, pravici, na liberální, konzervativní, dokonce kupodivu ani na kuřák versus nekuřák, protože já jsem celoživotní nekuřák, i přesto jsem pod touto normou podepsán. Já vám řeknu, co to je. To je podle mého názoru dělení na pohled alibistický a pohled zdravého selského rozumu.

Co se vlastně říká? Říká se: všichni kuřete, abychom z toho vybírali peníze, všichni kuřete, abychom z toho vybírali peníze, ale nedělejte to v tom nepřirozenějším prostředí, nedělejte to v hospodách. Ono se dokonce ani neříká to všichni kuřete, ale tak, aby na vás nebylo vidět. Kdyby aspoň toto bylo. Dneska je to tak, a já nebudu opakovat vtip kolegy Brázdila z minulého jednání Sněmovny, že tam, kde ti kuřáci byli skryti, tak teď jsou naopak na veřejnosti. To znamená, my vlastně říkáme, ať to všichni vidí, kouříme, ale zakazovat to nebudeme, protože se z toho vybírají daně. Já si tady pomohu citátem ze seriálu 35 let starého Jistě, pane ministře, kde se říká, že kuřáci jsou dobrodinci národa, protože platí obrovské daně za cigarety a umírají dřív, a tím pádem nečerpají sociální důchody, nebo respektive důchod.

Zdravotní důvody. To je nejčastější záležitost. My se asi, kolegové, neposloucháme. Já už jsem to řekl minule. Já nezpochybňuji ten fakt zdravotních důvodů, natolik nejsem odborník. Nezpochybňuji ten fakt. Já to zpochybňuji jako argument. Protože platí-li to jako argument, tak to přece nemůžeme řešit touto formou. Co se tím stalo? My jsme neomezili, já dokonce nepůjdou tak daleko jako minule, zákaz kouření. Prohibice nikdy ničemu nepomohla. Ale omezení kouření, tomu bych jako rozuměl. Omezení kouření. Co se stalo? My jsme jenom ty kuřáky přesunuli z místa A na místo B. Ale zároveň říkáme, že umírá 18 tisíc lidí na následky ročně. Udělali jsme proti tomu něco? Mluvíme tady opět jako nekuřák. Nic. Přesunuli jsme ty lidi, aby na ně bylo víc vidět. Já s dětmi, když teď chodím, tak těch kuřáků vidím mnohem víc než kdykoliv předtím. Předtím jsem měl volbu do té hospody nejít. Teď tu volbu kolem toho chodníku prostě nemám, jdu kolem kuřáků. A opět si pomohu takovou větou z Jistě, pane ministře, která podtrhuje absurdnost toho, co my tady vlastně dneska projednáváme. A to jest to, že když existuje na trhu nějaký lék, který má nějaké vedlejší účinky, nebo nějaká hračka, která někomu ublíží, tak se okamžitě stahuje celá šarže. Tady umírá několik desítek tisíc lidí a my uděláme jenom to, že zakážeme, kouřit v tom nejpřirozenějším prostředí. To je podle mě, nezlobte se na mě, alibismus.

Já podpořím cokoli, co omezí kouření. Omezí kouření. Ne to, co to přesune někam jinam, a ten výsledek je podle mě mnohem, mnohem horší. Já si rád vyposlechnu některé věcné připomínky i k tomu návrhu. Já si myslím, že to není dogma. Předpokládám, že všichni, co jsme se pod to podepsali, že tam nechceme nic změnit. Něco tady říkal kolega Brázdil, něco mi tam šeptali kolegové. Určitě ano. Ale prosím, neargumentujme bojem za zdraví. Pak by za tím musela nebýt tečka, ale dvojtečka, a říct ano, má to tyto následky, uděláme všechno pro to, abychom postupně směřovali k zákazu výroby, prodeje, distribuce tabákových výrobků. Protože to je jediná logická reakce. A já jsem to už řekl minule, já to rád připodepisu. Já dokonce tady ani nebudu argumentovat svobodou podnikání, byť se to nabízí. Já tady budu argumentovat pouze návratem zdravého selského rozumu, a o to vás, kolegové, prosím. Děkuji. (Potlesk několika poslanců vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Než dám slovo dalšímu řečníkovi, tak tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Birkeho.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Dovolte mi krátké vystoupení technické. Musím se přiznat, že jsem jako součást vládní koalice bývalého volebního období hlasoval pro tento návrh, myslím, že společně s bývalými kolegy z hnutí ANO a KDU-ČSL. Nicméně tady v tomto případě, ač nejsem podepsán pod návrhem té novely, tak bych vám chtěl říci velmi krátce situaci z praxe starosty poměrně velkého města.

My už jsme dneska tak daleko, že jsme museli koupit dokonce i popelníky těm hospodským před to, protože nejenom že neustále řešíme výjezdy městské policie, rušení nočního klidu, ale je neuvěřitelným způsobem, jak je to město zaneřáděné vajgly.

Víte, já sám jsem kouřil 60 cigaret denně ještě před třemi lety, a to pro mě byla největší vášeň, kouření. Bohužel mě to málem zabilo. Ale o tom ta novela dneska není. A není o tom se tady před vámi předvádět.

Ale pravda je ta, že praxe starostů a obcí, a teď nemluvím o malých obcích, mluvím o těch velkých městech, nebo středních městech, kde je skutečně celá řada restaurací, barů, nočních barů, diskoték, tak vám musím říci, že je to opravdu zábava, protože mně neustále drnčí telefony, protože tak jak je pravidlo v ČR nebo v českých městech, za všechno může starosta.

Tady se podepisuji a podporuji návrh Marka Bendy a dalších paní a pánu poslanců. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní se přihlásil s přednostním právem pan ministr zdravotnictví Vojtěch Adam. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, také samozřejmě vystoupím k tomuto návrhu. Myslím si, že je to namístě.

Určitě jste všichni už zaznamenali v posledních týdnech a měsících různé mediální výstupy, které nejsou tedy pouze mými, ale i velké řady odborníků lékařů, lékařských kapacit. Já samozřejmě zásadně nesouhlasím se změnou tohoto zákona. Je třeba říci, že ten zákon, já jsem tady v té Sněmovně nebyl, skutečně se o něm diskutovalo možná 15 let. Různé pokusy byly o přijetí zákazu kouření ve vnitřních prostorech v restauracích. Po 15 letech, kdy tedy skutečně proběhla poměrně velká celospolečenská diskuse s tím, že i průzkumy veřejného mínění nakonec, přestože původně byly poměrně negativní k tomuto zákonu, tak se postupem času obrátily v pozitivní, s tím že většina veřejnosti, a my jsme si udělali ten průzkum, který jsem vám minule rozdával na lavice, souhlasí s tímto zákonem, s tím zákazem kouření v restauracích.

Abych vám to připomněl, je to konkrétně 68 % respondentů, kteří byli dotázání v onom reprezentativním výzkumu provedeném společností STEM/MARK, tak jasně říká, že jim nevadí zákaz kouření v provozovnách restauračních služeb. Mohu tady citovat i další otázky, např. že třípětinovou většinu veřejnosti zákaz kouření v restauracích neovlivňuje v návštěvnosti restauračních zařízení. Naopak 20 % lidí udává, že chodí do restaurací častěji, nebo že dříve nechodili, teď chodí, apod. Ale drtivou většinu lidí to v zásadě nikterak neovlivňuje a většina veřejnosti skutečně ten zákon považuje za pozitivní opatření. To jsou jasné data, která jsme si nechali zpracovat. Takže ti zástupci, kteří dnes bojují za ten zákon, v zásadě bojují proti většině české společnosti. Ostatně z toho průzkumu vyplývá, že i většině občasných kuřáků to nevadí, konkrétně 62 procentům občasných kuřáků nevadí zákaz v restauracích. Takže v zásadě bojují i proti některým kuřákům. To jsou jenom nějaká data, která se samozřejmě nějakým způsobem vyvijela v čase.

Skutečně to byla velmi dlouhá celospolečenská diskuse. Nakonec se tedy zákon přijal v tom znění a my po dvanácti měsících účinnosti toho zákona ho chceme změnit. Já tedy jakožto právník, a pan poslanec Benda také právník, myslím si, že vždycky jsme se učili, že právní řád má být stabilní, že se nemá příliš měnit, že se má dát zákonům určitý čas na aplikaci v praxi, aby se pořádně mohly rádně vyhodnotit jejich jak pozitivní, tak negativní dopady. A to se nestalo. Důvodová zpráva k návrhu zákona v zásadě žádné věcné argumenty opřené o data, o analýzy, o průzkumy neobsahuje. To jsou skutečně pouze dojmy těch navrhovatelů, pocity těch, kterým možná vadilo, že byl zákon přijat, ale nikterak nezdůvodňují všechno na číslech, na datech, proč má být ten zákon změněn. A to je samozřejmě problém, co mi vadí. Já se rád opírám právě o data. A samozřejmě říkám, a říkám to stále dokola v minulosti, že ten čas je krátký. Ten čas je krátký a dejme tomu zákonu určitý časový prostor, aby ukázal, jestli se osvědčí, nebo neosvědčí. Pro mě to osvědčení samozřejmě spočívá zejména ve zdravotních dopadech.

Ale to není jenom otázka zdraví. To je otázka ekonomiky. To je otázka – tady se samozřejmě hovořilo o svobodě jedince atd. Na druhou stranu, i stát musí myslet na to, že se musí nějakým způsobem ochránit. A z různých reprezentativních průzkumů, analýz vyplovává, že kouření nás ročně stojí 100 mld. korun. To jsou náklady na péči, samozřejmě tu zdravotní, a to jsou samozřejmě i náklady sociální, kdy ti lidé, kteří jsou nemocní, nemůžou pracovat, pobírají nemocenskou atd., a jsou v tom samozřejmě i náklady na ztracené roky života těch, co zemřou na nemoci související s kouřením. Pro vaši informaci, rozdíl v době dožití mezi kuřákem a nekuřákem je sedm let. To je poměrně velká doba, kdy by řada lidí mohla pracovat, ekonomicky být aktivních, odvádět daně, a místo toho bohužel podlehnu nemocím způsobeným kouřením.

Už to tady bylo také řečeno, ale je to třeba také znova zopakovat. Škodlivost kouření je jednoznačně prokázána. Kouření je spojeno s tří- až čtyřnásobným zvýšením rizika ischemické choroby srdeční, třikrát vyšším rizikem srdečního infarktu a zvýšeným rizikem náhlé srdeční smrti, dvaapůlkrát vyšším rizikem cévní mozkové příhody, tedy mrtvice. Devět z deseti případů rakoviny plic způsobuje kouření a šestkrát častěji rakovina hlavy a hrtanu a čtyřikrát častěji rakovina slinivky břišní a čtrnáctkrát častěji chronická obstrukční plicní nemoc.

To jsou jasná data, která jsou doložena na vědeckých studiích. A já si skutečně myslím, a není to pouze můj názor, je to i věc, která se týká mezinárodního dopadu, že to, co Česká republika udělala, tedy že zakázala kouřit ve vnitřních prostorách v restauracích, tak se posunula do společnosti vyspělých zemí. Když se podíváme v rámci Evropy, tak je to zřejmé.

Já jsem se teď vrátil ze Světového zdravotnického shromáždění v Ženevě, to je nejvyšší orgán Světové zdravotnické organizace, WHO, kde jsem jednal s představiteli WHO, kteří jsou velmi zaskočeni tím, že nyní je tady tento návrh. Ostatně, nevím, jestli k vám všem doputoval, ale šel na pana předsedu Poslanecké sněmovny Vondráčka přímo dopis od ředitelky Evropské kanceláře WHO, která vyjadřuje skutečně velké zlepšení nad tím, že je zde snaha opět zavést kouření ve vnitřních prostorách v restauracích apod., dává tady jasné argumenty, proč je to špatně. A musím říci, když jsem byl na tom Světovém zdravotnickém shromáždění,

měl jsem ta jednání, tak my tímto, pokud opět tedy budeme trvat na tom, že se má kouřit v těch vnitřních prostorách, v některých tedy, samozřejmě navrhovatelé řeknou, že to je jen v některých, že to jsou ty kuřárny a do 80 m², opět uděláme krok zpátky, do těch spíše rozvíjejících se zemí, nikoli do těch vyspělých. Tak to bohužel zkrátka je.

A u nás ten problém zejména je, pokud jde o děti a mladistvé. Z hlediska věku nejvyšší prevalence je kuřáctví tabákových výrobků ve skupině 15- až 24letých. To je ten základní problém. A ty děti, pokud začnou kouřit v tomto nízkém věku, a jsou to i často bohužel děti mnohem mladší, více než třetina 15letých dětí první kouření cigarety zažila před 13. rokem věku, pokud tyto děti začnou kouřit, tak se toho velmi těžko zbavují, i když pak chtějí. Je to zkrátka závislost. Dokonce podle WHO klasifikace mezinárodních chorob je kouření nemoc. A jako taková se pak samozřejmě léčí v rámci různých odvykacích procedur atd. Ty děti bohužel, a to také vyplývá z rady průzkumu, začínají kouřit v restauracích, barech, na diskotékách, v klubech. Podle průzkumu, který byl proveden v roce 2012, 64 % lidí ve věku 18 až 22 let uvádí právě, že nejčastěji kouří v těchto prostorách, a pokud by byl zákaz kouření, tak by nezačali kouřit, a 30 % z těch, kteří začali kouřit před 18. rokem věku, rovněž uvedlo, že kdyby platil zákaz kouření v těchto prostorách, s kouřením by vůbec nezačali.

Takže to je ten základní problém. Pokud vy umožníte ony kuřárny nebo ty bary, kde se sice nekouří, tak opět otevřete prostor pro tyto mladistvé, aby vůbec s kouřením začali. A to já považuji právě za ten základní problém, protože pak se s tím už těžko dá v budoucnu něco dělat.

Kouření zkrátka je fenomén, který z mého pohledu ustupuje v té rozvinuté civilizaci, a ty důvody jsou právě ekonomické. A pokud se uvádí, že dopad na restaurace je nějaký zásadní atd., mimochodem, neviděl jsem v té důvodové zprávě nikterak zdůvodněný tento dopad, tak je třeba se podívat do zahraničí, jak tam vlastně byla ta zkušenosť, a to je právě ta otázka vyhodnocení dlouhodobého dopadu. V zemích, kde zakázali kouřit kompletně ve vnitřních prostorách v restauracích, jako je Norsko, Itálie, USA, Irsko, kde to vlastně byla první země, jasně je prokázáno, že v krátkodobém hledisku se těm hospodám snížily tržby, ale v dlouhodobém hledisku se naopak zvýšily o 3 až 6 %, až o 6 miliard korun je odhadován ten dopad. Takže kuřáci zkrátka si na to zvyknou a případně ti, co nechodili do těch hospod, tak tam začnou chodit. O tom je dokonce i ten průzkum. Takže já si nemyslím, že my můžeme teď říct, že všechno je špatně, že restaurace krachují, pokud vyhodnocujeme ten zákon po 12 měsících.

A pokud jde o ty zdravotní důsledky, tak tam opět je třeba se podívat do zahraničí, jaké tam byly dopady zákazu kouření. Vždycky mám rád ten zahraniční benchmark, to zahraniční srovnání. A v tomto směru nejlepší příklad je Anglie. Ta po deseti letech účinnosti stejněho zákazu kouření jako u nás vyhodnotila dopady toho zákona, které jsou jednoznačně pozitivní. Z 26 na 17 % poklesl počet osob užívajících tabák mezi mladými od 16 do 24 let. To je ta skupina, na kterou my tímto zákonem musíme cílit primárně. U osob nad 35 let se také snížil počet úmrtí na nemoci srdce způsobené kouřením, počet úmrtí na mrtvici poklesl téměř o 14 %. Takže to jsou pak ty dopady

objektivně vyhodnocené, a nikoliv pouze dojmy, tak jak já mám pocit z té důvodové zprávy.

Takže já pouze apeluji na to, abychom nedělali takovéto zásadní změny po 12 měsících účinnosti zákona. Dejme tomu zákonu čas, čas aspoň několik let, abychom byli schopni objektivně, s plným vědomým a svědomím vyhodnotit veškeré dopady, a přestože to už tady zaznělo od, myslím, pana poslance Farhana, ty dopady, které jsme se už snažili alespoň částečně vyhodnotit, byť já říkám, že je to velmi těžké, tak už je tam poměrně slibná tendence, zejména právě u těch chorob, které jsou přímo spojené s kouřením, akutní infarkt myokardu apod., kde objektivně, opět objektivně na základě dat, se meziročně snížil počet hospitalizovaných právě v souvislosti s těmito chorobami. To je opět nepopiratelný fakt. Příčemž ale říkám, že je to velmi krátká doba, a chtěl bych tomu zákonu dát delší dobu na jeho osvědčení se. Ale jsem přesvědčen o tom, že ten trend bude pokračovat, protože pokud je jasné vědecky prokázáno, že kouřením jsou způsobeny tyto nemoci, že důsledek kouření jsou kardiovaskulární choroby, cévní mozkové příhody apod., a my omezíme prostor pro kouření, tak je logické, že to zkrátka musí mít dopad na zdraví obyvatelstva.

V konečném důsledku to bude mít dopad i do ekonomiky. To je ten základní problém. Znovu říkám, 100 miliard korun jsou celkové náklady, roční celospolečenské náklady na kouření. A samozřejmě můžu tady hovořit o tom, že 16 tisíc lidí zemře, je to jeden autobus plný lidí, to už jsem také řekl na jedné tiskové konferenci. Takže nevím, co tady kdo chce obhajovat. Slyšel jsem tady, že to je zdravotnická lobby. Tak já budu mnohem raději podléhat zdravotnické lobby než tabákové lobby.

Je jasné, že pro tabákové firmy tento zákon je špatně. Když jsem se díval na to, jak se vyvíjejí akcie společnosti Philip Morris celosvětově, tak za poslední dekádu poklesly o 16 %. To je samozřejmě to, co vadí těmto tabákovým firmám. Ony se samozřejmě teď snaží různé alternativní formy, jsou tu nové moderní cigarety, kde ten tabák se pouze zahřívá, nehoří. Musím říct, že spousta mých známých kuřáků přešla právě na tuto formu cigaret z hořícího tabáku do toho pouze zahřátého, a nevidí v tom zásadní problém i velmi vášniví kuřáci, takže si myslím, že to bude také trend, že se kuřáci, pokud nebudou s tím kouřením chtít přestat, budou obracet právě k těmto alternativním formám, které jsou bezesporu mnohem zdravější a nikoliv zdraví škodlivé.

Takže to je na úvod ode mě, případně ještě pak vystoupím v rámci diskuse. Ale opět a znovu bych chtěl poprosit vás všechny, abychom nedělali takovéto unáhlené kroky po 12 měsících účinnosti zákona. Dejme tomu zákonu čas aspoň několik let, a pak se pojďme sejít, pak pojďme na to udělat nějaký odborný seminář a pojďme vyhodnotit objektivně dopady toho zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než dám slovo dalšímu řečníkovi, tak tady mám čtyři faktické poznámky. Takže prvního prosím pana poslance Kasala, potom pana poslance Veselého.

Poslanec David Kasal: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, překvapivě dneska nebudu hovořit o zdraví, ač jsem lékař. Chci ještě reagovat poznámkou, kde jsem se přihlásil těsně, když už sem šel pan ministr, ale na pana kolegu Birkho. U nás, my jsme středně velké město, jsem se bavil s pánum, který vlastní asi tři restaurace, a velmi mě překvapil tím, že řekl "já se k tomu vracet nechci", z jednoho prostého důvodu – protože ho velmi překvapila, a to je další věc, která by se měla vyhodnotit, že tím že se tam kouřilo, tak musel výrazně větrat, pravděpodobně každý den, a zjistil, že má výrazné úspory na topení, výrazné úspory na praní všech věcí, které tam jsou, a samozřejmě tam byly i úspory z hlediska malování. Takže ono kdyby se to započítalo, tak úmyslně dneska vystupuji mimo zdravotnickou tematiku, že je tam potřeba započítat i tyhle záležitosti. A řada lidí a majitelů z hlediska tohohle nebude mít zájem se k tomu vracet.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan posланец Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Já už budu reagovat na pana ministra. Pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, znova zopakuji, vy jste tady zrovna nebyl, znova zopakuji i to, co říkal Marek Benda přede mnou. Toto přece není zákon o tom, jestli se u nás smí, nebo nesmí kouřit. Vždyť o tom ten zákon vůbec není. U nás se prostě kouřit smí. Není to, že by u nás bylo zakázáno kouření a teď bychom ho povolovali. Nic takového není. Takže bavit se o tom, že kouření je, nebo není zdravé... Tady se nenajde asi nikdo, kdo by řekl, že kouření je fajn zdravá věc. Vždyť to je přece nesmysl. O tom to vůbec není. Ten návrh je pouze o tom, abychom zachovali ta pozitiva, která původní zákon přinesl, to znamená striktní oddělení kuřáků a nekuřáků a personálu restaurací od kuřáků, a to zůstává zachováno, ale zároveň abychom stlačili ty negace, které vznikly. A pokud, pane ministře, chcete konkrétní data, já se omlouvám, já je nemám. Dělali jsme to v podstatě ve dvou lidech, nebo ve třech, nemáme samozřejmě prostředky pro to, abychom si jako ministerstvo zadávali nějaké analýzy a průzkumy. Ale jste z jižních Čech jako já, tak se pojďme domluvit a já vás vezmu do konkrétních míst, kde vám konkrétně řeknu, jak výrazně klesla návštěvnost konkrétní hospody v konkrétní vesnici. Můžu vám to nadiktovat. Začneme ve Žďáře, pojedeme přes Tálin, pojedeme do Skal a skončíme v Boudách. Čtyři hospody na dvě hodinky – projdeme a je to hned hotové. Opravdu vám to řeknu.

Ano, já chápnu, že se nemusí projevit v celkových příjmech hospod. Ale jsou hospody a hospody. Ve městech už se ve většině restaurací nekouřilo. Na vesnicích ty hospody zanikají. Takže ve městě vzniknou tři nové a na vesnici zanikne jedna a procenta z příjmů vám rostou. Takhle to je jednoduché. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Onderku a připraví se pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, chtěl bych zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana ministra. Víte, pane ministře, já bych vám i věřil, kdybyste neřekl pář věcí, které mě zarazily, a ubezpečuji vás, že v ten moment jsem vašemu průzkumu přestal úplně věřit. Jestli vás průzkum říká, že najednou 20 % populace České republiky začalo chodit do restaurací, protože se v nich nekuří, tak je podle mého názoru blbost, protože dneska, lépe řečeno před platností tohoto zákona už existovalo mnoho restaurací, kde se nekuřilo. Byly čistě nekuřácké. A my jako kuřáci, a já se k tomu hlásím, že jsem kuřák, jsem musel hledat restauraci, která je kuřácká, pokud jsem si chtěl v ní zapálit. A pokud mi nevěříte, můžu vám dodat seznam z druhého největšího města republiky s počtem čistě nekuřáckých restaurací.

Co se týče toho, že na jedné straně říkáte: dejme tomu zákonu šanci, je to jenom rok, vždyť ještě nevíme, co to vlastně udělá – no ale sakra už dneska víme, že nám umírá méně lidí. Tak v tom jsme rychlí jak hrom z jedné strany. A z druhé strany – nechme tomu šanci. Je zajímavé, že jsem nic podobného neslyšel, když jsme tady řešili před hodinkou zákon o státní službě. Taky jsme mu mohli nechat dát šanci, aby se to hezky ukázalo za čtyři, za osm let, za jedno dvě volební období, jak to tedy na těch ministerstvech zvládnete nebo nezvládnete. Myslím si, že to není návrat zpátky k nějakým stáťům, které srovnáváte, které mají menší demokracii nebo menší vzdělanost.

Myslím si, že trošku utíkáme z Kocourkova konečně. Vysvětlím vám ten Kocourkov. Jestli stávající zákon říká, že kuřák může kouřit (upozornění na čas) na restaurační zahrádce, kde má deštník nebo slunečník –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás musím přerušit.

Poslanec Roman Onderka: Rozumím, přihlásím se ještě jednou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Nachera a připraví se paní poslankyně Adámková.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já bych si taky dovolil reagovat na pana ministra. Oni už to řekli moji předčeňtí a znova to opakujeme, ale nevím, jestli se posloucháme. To přece není zákon o omezování kouření, stejně tak jako to nebyl ten předchozí. On přece nic neomezil. Navrhnete tady něco, co omezí kouření, a já budu první, kdo bude v řadě. To přece nic neomezovalo. To jenom relokovalo, přesunulo, přesunulo, přesunulo ty kuřáky zevnitř ven. A my tady děláme jenom to, že rozumnou cestou, a budeme se potom bavit, pokud to projde do druhého čtení, jak, přesuneme opět ty lidi zvenku dovnitř. Přece se tady vůbec nebavíme o omezování kouření. Tak navrhnete omezování kouření a já budu první, kdo to podepíše.

Jinak jestli mám dobré informace, tak jediný stát, kde je úplně zakázáno kouření, je království Bhútán. A když jsem se díval, tak v různých zemích Evropské unie jsou různé výjimky. (Poslankyně Válková v lavici před řečništěm se směje.) Ano, různé

výjimky. Já bych prosil kolegyni, jestli by nerušila, protože ten čas je docela krátký. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Adámkovou. Připraví se paní poslankyně Válková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, nebudu obracet vaši pozornost k tomu, zda kouřit, nekouřit, zda kouříme venku, nebo vevnitř. Jste všichni dospělí, a kdo kouří, tak nejspíše ho stejně nepřesvědčíme. Ale to, co je velmi důležité, a je to v zájmu vašich dětí, to jsou pasivní kuřáci. Chtěla bych vám jenom připomenout, že pasivní kuřáčky, které nikdy nevykouřily jedinou cigaretu, mají výrazně menší plody, mají častější problémy v těhotenství. Je tam výrazně více i dokonce úmrtí u mladých lidí, celosvětově je to 165 tisíc za rok, v důsledku pasivního kouření. Takže jakékoli rozvolnění toho je prostě hazard se zdravím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně a milí kolegové, omlouvám se panu poslanci Nacherovi, že jsem se nahlas zasmála. Ale když jsem slyšela to, že jediná země je snad Bhútán, nebo teď přesně nevím, asi jsem to zkromolila, která má takový režim, který neumožňuje kouřit, tak to se opravdu musím zasmát, když to nechci komentovat jinak, výrazně kritičtěji.

Ale chtěla bych vám říci, jaký byl výsledek veřejného slyšení, které jsme uspořádali, a je to i naše povinnost, kterou jsem ráda splnila, docela s napětím očekávajíc, jaký bude mít výsledek. Jako předsedkyně petičního výboru, když jsem svolala tedy ty, kteří chtěli být veřejně slyšeni takzvaně k veřejnému slyšení, kde mohli prezentovat svoje výhrady – protože ta petice proti současné právní úpravě za prolamením toho zákazu, myslím, že měla nějak kolem 60 tisíc podpisů, a jakmile má nějaká petice více než 10 tisíc podpisů, tak je přinejmenším slušné, a máme to i v pravidlech, v zásadách, byť to není v jednacím řádu, to veřejné slyšení realizovat. Takže to veřejné slyšení skutečně proběhlo. Argumenty, které vy tady říkáte, teď počínajíc panem poslancem Nacherem, a konče, nebo začínajíc, konče, průběžně panem poslancem Birke, kterého kouření málem zabilo, jak tady sám říkal, tak tyto argumenty jsme tam slyšeli. Ale slyšeli jsme tam naprosto většinově, přestože jsem se naopak, protože jsem zastávkyně toho, aby tato platná právní úprava existovala i nadále, ta, kterou jsme tak pracně po 15 letech přijali, já jsem tam slyšela většinově argumenty pro to, abychom (upozornění na čas) tuto právní úpravu neschválili.

Ale já jsem současně i přihlášená. Takže myslím si –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ale před vaší přihláškou jsou ještě faktické poznámky a s přednostním právem pan poslanec Benda.

Poslankyně Helena Válková: Tak v tom případě samozřejmě děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana ministra Vojtěcha, a než dorazí ke stolku, přečtu nějaké omluvy. Omlouvá se nám pan poslanec Profant od 18.30 do konce jednání ze zdravotních důvodů. A omlouvá se nám paní poslankyně Maxová od 18 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane ministrfe, faktická poznámka.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a páновé, jenom reakce prostřednictvím pana předsedajícího na kolegy, kteří hovořili, nechci konkrétně jmenovat všechny, ale je třeba říci, že to, co jsem říkal, vychází z průzkumu veřejného mínění, to jsem si nevymyslel. Pan Onderka říkal, že mi přestal věřit, když jsem to řekl, tak toto je prostě průzkum agentury STEM/MARK, který byl proveden na reprezentativním vzorku 1 033 osob starších 18 let, kdy 20 % řeklo, že dříve nechodoilo do restaurací, kde se kouřilo, dnes tedy chodí po zákazu kouření, nebo chodí častěji. Takže to já jsem si nevymyslel, to vám můžu dát a můžete se třeba pobavit se STEM/MARK, jestli to nějak zfalovali. A myslím si, že nikoliv. Takže to je první věc.

Pokud jde o ty oddělené prostory, a někdy se často argumentuje Rakouskem. Já jsem shodou okolností o Vánocích byl ve Vídni, kde jsem navštívil jednu takovouto restauraci, oddělenou, uvozovkách. Vypadalo to tam asi tak, že sice ta restaurace byla oddělena na dvě části, ovšem mezi těmito částmi byly posuvné dveře, protože samozřejmě ti kuřáci tam nejsou jenom vevnitř v té kuřárně, oni musejí někam chodit, oni jdou na záchod atd., ven třeba. A vždycky když ten kuřák šel, což bylo samozřejmě velmi často, tak se ty posuvné dveře otevřely a kouř se vyvalil do té nekuřácké části. Tak můžeme se tam zajet podívat, vím přesně, kde to bylo, kousek v centru, ve Vídni. A když jsem to tam viděl, tak jsem si říkal v duchu: Takže to je ten oddělený prostor, to jsou ty kuřárny. Protože ty kuřárny se samozřejmě musí jednou otevřít, ti kuřáci tam nebudou celou dobu. A kouř má bohužel tu vlastnost, že se velmi snadno rozptyluje. (Upozornění na čas.) A to je ten problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Onderka, připraví se pan poslanec Vyzula.

Poslanec Roman Onderka: Ještě jednou, dámy a pánové, kolegové, kolegyně. Pane předsedající, vaším prostřednictvím – pane ministře, tisíc respondentů je fajn, ale možná na město Brno, ne na celou republiku. A můžou si tomu říkat v jakémkoliv agentuře reprezentační průzkum, jaký chtějí. Já se o tom nebabím. Já vám pouze říkám, že jsou věci v tom zákonu, a může se tomu paní Válková smát, až se může za

břicho popadat prostřednictvím pana předsedajícího, ale prostě jsou to hlopousti, které minulá Sněmovna schválila. Hlopousti. A já vám řeknu jednu z nich. Vy si jako kuřák můžete zapálit na restaurační zahrádce pod deštníkem a pod pergolou nemůžete. Nezdá se vám to, jako že je to blázinec? Jako promiňte mně, ale zapojme selský rozum! To je prostě hovadina! A takových maličkostí je tam více.

Co se týče vaši návštěvy ve Vídni, věřte mi, já to mám z Brna kousek, já vás tam rád taky vezmu, doporučím. Konkrétně vám dám adresu: Mariahilfer Strasse asi v půlce po pravé straně kavárna, kde se i najíte, je kuřácká a má tam zasklený prostor pro nekuřáky. Obrácený gard. A jak vy říkáte, že tam máte posuvné dveře, máte pravdu. A oni tam mají dvě zařízení, která odfukují ten dým od toho, když se ty dveře otevřou. Je to zas na technologích. Ale o tom se nechci bavit. Já jsem chtěl požádat jenom o jednu věc: Bojujme s kouřením, ale nebojujme s kuřáky! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Nyní pan poslanec Vyzula s faktickou poznámkou.

Poslanec Rostislav Vyzula: Pane předsedající, děkuji. Dámy a páновé, dobrý podvečer. Je škoda, že jsme se dostali k této problematice tak pozdě a že vlastně nemůžeme plně rozvinout všechny svoje schopnosti a poznámky a nemůžeme připomínkovat tak, jak bychom chtěli. Prostě je to škoda. Bohužel je to přerušované. A co je přerušované, není dobré.

Já jenom pár věcí, čas utíká. Prosím vás, k panu poslanci Veselému prostřednictvím pana předsedajícího, který mluví o tom, že to není o zdraví. Ale pane poslanče, ten zákon – to už jsem řekl prostřednictvím, nebudu to opakovat tisíckrát – tahle novela jde do zákona o ochraně veřejného zdraví. Tedy je to o zdraví.

Dále pokud se týká pana poslance Nacherá prostřednictvím pana předsedajícího. Mluví o tom, že když to bude omezení kouření, tak bude všemi možnými prostředky pro. Ale prosím vás, my nemluvíme tady o absolutním zákazu kouření! To je zákaz kouření v určitých prostorách, kde je absolutní, ale jinak my nezakazujeme kouření. To znamená, že to je omezení kouření. A máme zkušenosť ze států, kde k tomu došlo a kde mají mnohaletou zkušenosť, že došlo k poklesu kuřáků o 7 až 20 %. Ve Spojených státech dokonce o 35 %.

Potom k panu poslanci Onderkovi, prostřednictvím pana předsedajícího. Pan poslanec Onderka, nevím, jak je to teď, nechci mu křivdit, ale ještě přednedávnem jsem si ho bez cigarety nedokázal představit. A chtěl bych... (Upozornění na čas.) Tak to je ten problém, který máme, s časem. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan poslanec Nacher je ještě přihlášen s faktickou poznámkou a pak se třeba dostaneme k rozpravě.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. To je skutečně zábavné. Já si pamatuju, že když se obhajovala ta původní norma, tak jako jeden z příkladů se

uvádělo Rakousko. Ted' Rakousko vzalo zpátečku a ted' najednou Rakousko zase vhodný příklad není. Tak tohle mě opravdu baví. Tak bud' je člověk konzistentní, nebo ne. Tak bud' ty příklady bere, a pak to bere se vším všudy. Jinak já v té reakci... No ano! Vy jste přesunuli ty kuřáky, kde nebyli vidět, tam, kde jsou vidět. To znamená, že to je větší reklama pro kuřáky, než to bylo předtím. To je o tom zdravém selském rozumu. Pobavte se tady v centru Prahy se všemi, co bydlí nad těmi restauracemi a kavárnami, jak jim tam čadí. To je ta praxe.

Takže já jenom nabádám: Vrat'me to zpátky, používejme zdravý selský rozum! Pokud přijdete s nějakým zázračným opatřením omezujícím, nikoliv posouvajícím, omezujícím kouření, tak já budu všemi deseti pro.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Ještě pan poslanec Vyzula se znovu přihlásil s faktickou poznámkou.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Je to faktická poznámká právě na pana poslance Nachera, který zde zmínil Rakousko. Ano, Rakousko mělo ve svém programu, že v tomto roce od 1. května nebo tak nějak v květnu zakáže kouření podobně jako u nás. A díky volbám, které tam byly na podzim, se dostala k moci pravicová strana, silně pravicová strana, která to měla ve svém programu a kde to museli prostě prosadit. Dobrě, ale to bylo politické rozhodnutí.

Nicméně určitě vám neuniklo, že před několika dny nebo týdny byl v Rakousku uplatněn zákaz kouření v autech. A to je, myslím si, velký zásah do svobody člověka. My jsme to také měli tenkrát v tom návrhu, dokonce ve dvou pozměňovacích návrzích to bylo, a neprošlo to. V Rakousku to prošlo! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Benda jako navrhovatele.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Opět jsme se dostali do fáze, kdy běží diskuse o tom, jestli kouření škodí, nebo neškodí, a ne o tom, co my jsme předložili. Přesto jsem si dovolil přihlásit se zejména k vystoupení pana ministra, ve kterém jsou některé věci, které jsou zavádějící, některé věci, které jsou nepřesné, a byl bych rád, aby byly uvedeny na pravou míru.

Za prvé diskuse o tom, jestli povolujeme, nebo nepovolujeme, jestli tam budou, nebo nebudou kouřit děti nebo mladiství do 18 let. Tak v našem návrhu zákona je samozřejmě zákaz přístupu osobám mladším osmnácti let do restaurací a zařízení a prostor, ve kterých se kouří. Takže ty nám do toho nepletěte. Nebavíme se o dětech. Bavíme se prosím o dospělých. První poznámka.

Druhá poznámka. Říct mi, že kuřáci se dožívají v průměru o sedm let kratšího věku, nevím, kdo to vypočítal, ale dejme tomu, že bych vám tuhle tezi věřil, a že tedy méně pracují a neodvádějí daně. Při průměrné délce života, jak jistě víte, 79 let

v českých zemích, tak se v průměru dožívají 72. Takže méně užívají důchod. Ne méně pracují a odvádějí daně. Tak jen bych byl rád, aby ty věci fakt zaznívaly férově.

Za třetí. Opakoval tady pan zpravodaj a opakuje to teď znovu ministr spravedlnosti, číslo 100 mld. korun, které je takhle vycucané z prstu. Neviděl jsem k němu nikdy žádný reálný podklad. To je nějaký odhad, který si někdo vymyslel. Řekl, možná to v tom zdravotnictví něco stojí. Upřímně řečeno, ve zdravotnictví samotném není téměř nikdo, kdo by byl schopen vám říct ano, tato nemoc byla způsobena kouřením. To mi všichni doktoři potvrdí. Ano, jsou nemoci, u kterých se zvyšuje pravděpodobnost, pokud kouřím, že budu nemocen. Současně pan zpravodaj už ve své zpravodajské zprávě vhodil do éteru číslo 40 mld. výběru na daních. Tak já jsem si to schválil výjel. Za loňský rok je příjem na spotřební daní z tabáku 56,219 a na DPH z tabákových výrobků 16,917 mld. Tak jenom abychom opravdu ta čísla nestříleli tak úplně od boku.

Já jsem hluboce přesvědčen o tom, že kuřáci si zaplatí mnohem více, než ze systému v reálu spotřebují. A to do toho nepočítám ty důchody. Ale já nechci obhajovat to, jestli se má, nebo nemá kouřit. To je fakt rozhodnutí každého z nás. Jenom prosím, abychom se nemáli.

A potom, pan ministr nám rád vyčítá, že nemáme analýzy, data, další údaje. Tak samozřejmě že nemáme. Jsme jenom prostí poslanci, každý s jedním asistentem. Kde abychom si asi sebrali peníze na analýzy a data? Ale jsem rád, že nám ten průzkum STEMu pan ministr rozdal. Stačí si ho jenom prohlédhnout. Když položí – nejdiskutovanější části protikuřáckého zákona je úplný zákaz kouření v restauracích a v provozovnách stravovacích služeb. Vadí vám osobně, že uvnitř restaurací se nesmí kouřit? Rozdíly preferencí podle typu restauračních zařízení, hospody, pivnice, vám vyjde, že určitě ano. A spíše ano je více než určitě ne a spíše ne. Tak mi řekněte, o čem ten průzkum svědčí. A to je vás průzkum. Ten jsem nezadával já. Jenom by mě zajímalo, kolik to Ministerstvo zdravotnictví stál, samozřejmě. Ale to se třeba někdy dozvím. Stejně tak, na straně 4 – další zajímavý koláč. Bude tomu rok, co začal platit protikuřácký zákon. Někteří trvají na jeho platnosti či žádají jeho zpřísnění. Jiní žádají o zmírnění nebo zrušení. Vy osobně byste protikuřácký zákon – a prosím opět, sečtěte si odpovědi – zcela zrušil a zmínil, dávají 50 %, zpřísnil a nechal beze změny 47 %. Další tři procenta neví. Takže opět většina české společnosti si myslí, že to, co předkládají poslanci Benda, Veselý, Nacher a 85 dalších, je správný a moudrý úkon.

Takže nás prosím vás nemaťte. Je to dobře a já věřím tomu, že se nám to podaří prosadit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, já děkuji panu poslanci. Nyní mám s faktickou poznámkou opět pana ministra Vojtěcha. Prosím, pane ministro

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Nechci se tady přít o procentech. Myslím si, že je třeba se podívat na tent trend, který je tam zřejmý z mého pohledu. A kdo to chce vidět, tak to vidí. Ale já bych chtěl říct ještě jednu věc. Takové řeknu až klišé, že kuřáci si přeci svou léčbu zaplatí. Je třeba říci, že tady mámě nějaký systém veřejného zdravotního pojištění, to je nějaký balík peněz.

Dneska je tam zhruba 300 mld. korun. A tento balík peněz je určený na léčbu všech pacientů v ČR. Pokud se teď bavíme o těch nákladech pouze pro zdravotnictví, tak souhlasím, ty jsou nižší. Já jsem mluvil o těch 100 mld. jako celospolečenské náklady. Ty zdravotní se odhadují někde na 30 mld. ročně. I když samozřejmě souhlasím s tím, že ty odhady jsou různé, ale v zásadě takto to zhruba vychází, pokud jsou ty zdravotní dopady.

Ale je třeba říci, že tyto peníze pak chybí někde jinde. A kouření způsobuje nemoci, které jsou zkrátka preventabilní. Prostě nemusíte kouřit, ale jsou tady tisíce pacientů, kteří si svoji nemoc nezpůsobili. Vzácné choroby, kdy se děti s těmi chorobami už narodily. Nezpůsobily si je samy. A jejich léčba stojí obrovské peníze. Často jeden takový pacient stojí třeba 20 milionů ročně, jeho léčba. Tak není lepší ty peníze zkrátka ušetřit a dát je na léčbu těch, kteří si svou nemoc nezavinili? Protože to je stále ten jeden stejný balík peněz veřejného zdravotního pojištění. A o tom já se bavím. A proto mně jako ministru zdravotnictví na tomto záleží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, já děkuji za dodržení času. Máme čtyři minuty do konce. Zeptám se paní poslankyně Válkové, jestli chce vystoupit. (Nechce.) Příště, dobře. Tak v tom případě bych ten bod pro dnešek přerušil a budu...

Pokud nám někdo ještě něco nechce říct organizačního, tak bych připomněl, že budeme pokračovat zítra v devět hodin. Je tam na plánu mimořádně zařazený bod Marrákešský protokol, nebo k úmluvě podepsané v Marrákeši, a po něm budou pravděpodobně následovat body podle pořadu, to znamená od bodu 21, přičemž samozřejmě na začátku dne můžou zaznít návrhy na změnu pořadu.

Tento bod je přerušen, a dokud nebude zařazen někde znova do pořadu, tak už ho na této schůzi neuvidíme. Pan poslanec Benda chce organizačně?

Poslanec Marek Benda: Já nevím, pane předsedající, ale tohle nepokládám za úplně férovy postup, protože v tuto chvíli jednáme o tomto bodu. Já chápnu, že zítra ráno je zařazen nějaký bod napevno, to naprostě respektuji, ale po něm má pokračovat jednání o tomto bodu. Pokud ta Sněmovna má rozjednaný bod, tak má pokračovat v jednání o tomto bodu, pokud tam nejsou nějaké napevno zařazené. Pokud budou napevno zařazené, pak tomu naprostě rozumím. Ale jinak moc nechápu, proč bychom ho měli odsouvat někam jenom proto, že jsme ho nestačili dnes dojednat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím. Nicméně tento bod byl napevno zařazen na dnešek. A pokud je nějaký bod napevno někam zařazen a pak se nedojedná, tak už se v něm nepokračuje. Já vám doporučuji zítra ráno navrhnut, abychom v něm pokračovali po Marrákeši například.

Pokud nemá už nikdo nic dalšího organizačního, tak tedy přerušuji dnešní jednání, nebo tuto schůzi, do zítřka do devíti hodin. Já vám děkuji za pozornost.

(Jednání skončilo v 18.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. května 2018
Přítomno: 158 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Adamec Ivan – bez udání důvodu, Aulická Jírovcová Hana – pracovní důvody, Bartoš Ivan – pracovní důvody, Bartošek Jan – pracovní důvody, Baxa Martin – bez udání důvodu, Běhounek Jiří – pracovní důvody, Bertl Petr – osobní důvody, Birke Jan – bez udání důvodu, Blaha Stanislav – zdravotní důvody, Bojko Marian – zdravotní důvody, Černochová Jana – pracovní důvody, Zdražilová Lenka od 15 do 18 hodin – pracovní důvody, Dvořák Jaroslav – pracovní důvody, Faltýnek Jaroslav do 10.30 – pracovní důvody, Fiala Radim – pracovní důvody, Hájek Josef 10 až 18 hodin – zahraniční cesta, Hyt'ková Tereza – pracovní důvody, Chovanec Milan – rodinné důvody, Jarošová Monika – pracovní důvody, Jurečka Marian – pracovní důvody, Kasal David do 11.30 – pracovní důvody, Koten Radek – pracovní důvody, Kovářová Věra do 12.30 – pracovní důvody, Levová Jana – pracovní důvody, Maxová Radka – pracovní důvody, Oborná Monika – zahraniční cesta, Pastuchová Jana – zahraniční cesta, Pawlas Daniel – zdravotní důvody, Pikal Vojtěch do 14.30 – zdravotní důvody, Podal Zdeněk od 12.45 do 18.00 – pracovní důvody, Profant Ondřej – zdravotní důvody, Richter Jan – pracovní důvody, Řehounek Jan od 12 hodin – pracovní důvody, Staněk Antonín – zahraniční cesta, Špičák Julius – pracovní důvody, Valachová Kateřina – pracovní důvody, Válková Helena do 10 hodin – zdravotní důvody, Veselý Ondřej – pracovní důvody, Vrána Petr – pracovní důvody a Výborný Marek do 12 hodin – pracovní důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: Dostálková Klára od 14.30 – pracovní důvody, Milek Jiří od 14.30 – pracovní důvody, Plaga Robert do 14.30 – pracovní důvody, Schillerová Alena od 11 hodin – zahraniční cesta, Šlechtová Karla – pracovní důvody, Šmíd Ilja do 14.30 – pracovní důvody, Vojtěch Adam z dopoledního jednání – pracovní důvody.

Dnešní jednání zahájíme bodem 115 – projednání důsledků závazků a migračních rizik, které vyplývají z podpisu Marrákešského protokolu ministrem vnitra vlády České republiky. Dále bychom projednávali další body dle schváleného pořadu. Odpoledne bychom se věnovali bodu 116, což jsou ústní interpelace.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich slosování.

S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Včera dopoledne jsme nestihli projednat zákon o dopravní infrastruktuře, protože to bylo zařazeno mezi blok třetích čtení a volební body a to se bohužel nestihlo, takže bych chtěl po dohodě se zpravodajem a zástupcem předkladatelů navrhnut pevné zařazení tohoto bodu, což je bod číslo 17, sněmovní tisk 76, druhé čtení, na středu 30. května odpoledne jako první bod.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já tady mám už ve středu odpoledne ve 14.30 dva pevně zařazené body. Je to bod číslo 29, což je uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, po pevně zařazených bodech. Pak mám ještě bod 6, Ústavní soud, druhé čtení, takže to bude třetí bod. Ano? Takže tohle je třetí bod.

Pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení páновé, dobré ráno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já bych – protože tady včera vznikl trošičku zmatek, když jsme večer končili návrh poslanců Marka Bendy a dalších, novelu zákona o ochraně zdraví před škodlivými látkami, sněmovní tisk 87, kdy se bude pokračovat, tak pak po nějaké dohodě snad i s panem zpravodajem a dalšími zainteresovanými bychom s dovolením navrhli, abychom pokračovali v úterý po pevně zařazených bodech, aby byla šance to v jednom kuse už dodělat, protože přerušovat to znova nadvakrát, natříkrát už by se nám zdálo divné. Takže návrh je, aby sněmovní tisk 87, pokračování prvního čtení, byl v úterý po pevně zařazených bodech, což jsou body ze Senátu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady v úterý 29. 5. tři pevně zařazené body, takže by to tím pádem byl čtvrtý bod. Dobře.

Zeptám se, jestli máme nějaké jiné návrhy. Pan poslanec Kolovratník.

Prosím sněmovnu o klid, protože tady špatně slyšíme dokonce i čísla bodů a změny, které se navrhují.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Děkuji poslanci Zbyňku Stanjurovi za návrh na liniové dopravní stavby, byli jsme tak domluveni i po dohodě

s panem zpravodajem, aby tu byl přítomen, takže se i já se za to přimlouvám a prosím o příští středu, abychom prošli druhým čtením v tomto bodu.

Já teď před vás předstupuji, kolegyně a kolegové, za volební komisi. Včera jsem to avizoval. Část volebních bodů jsme dokončili, ale tři z nich se přesunuly do druhého kola voleb, tak prosím o standardní volební termín, to znamená příští středu ve 12 hodin. Můžeme to dát později, 45 minut, abychom neblokovali dopolední část, takže pevně příští týden ve středu ve 12.45 zařadit volební body, bod 93, návrh na volbu jednoho člena Rady České tiskové kanceláře, je to druhá volba a druhé kolo, všechna druhá kola budou bez rozpravy, bod 95, návrh na volbu dvou členů dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu, to je první volba, také druhé kolo, a konečně bod 96, návrh na volbu jednoho člena Rady Českého rozhlasu, první volba, druhé kolo.

Ještě jednou zopakuji – standardně příští týden, tedy středa ve 12.45 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, středa 12.45 hodin, ano. Žádné jiné návrhy na úpravu programu zde nemám, takže přistoupíme k hlasování o navržených změnách schváleného pořadu 13. schůze.

Jako první návrh tady mám návrh pana poslance Stanjury, aby bod 17, sněmovní tisk 76, byl zařazen jako třetí bod ve středu odpoledne na schůzi Poslanecké sněmovny. Máme už dva pevné body.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno 101 poslanců, pro 100, proti nula, zdržel se 1. Návrh byl přijat.

Dále tu máme návrh pana poslance Bendy, aby tisk 87, bod 28, antikuřácký zákon, byl zařazen pevně, pokračování projednávání, na úterý 29. 5. jako čtvrtý bod, jelikož už máme tři pevně zařazené body.

Takže přistoupíme k hlasování a zahajuji hlasování teď. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 přihlášeno 105 poslanců, pro 102, proti nula, zdrželi se 3. Návrh byl přijat.

A jako poslední návrh na úpravu schváleného pořadu schůze zde mám návrh pana předsedy volební komise Kolovratníka, aby volební body číslo 93, volba Rady ČTK, 95, volba Státního zemědělského intervenčního fondu, a číslo 96, Rada Českého rozhlasu, byly pevně zařazeny na středu 30. 5. ve 12.45. Nebudu to tady už číst znova. Aha, vy tady máte na papíře, co jste mi dal, napsáno 12.30, ale tady jste říkal 12.45. Takže 12.45? Ano, 12.45. Takže o tomto budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování teď. Stiskněte tlačítko a zvedněte ruku, kdo souhlasí. Kdo je proti?

V hlasování číslo 70 přihlášeno 105 poslanců, pro 104, proti nula, zdržel se 1. Výsledek – byl přijat.

Takže tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na úpravu programu schůze. Já tady přečtu ještě omluvy. Omlouvá se mezi 10. a 11. hodinou z důvodu jednání pan poslanec Robert Králíček, z dnešního dopoledního jednání do 12 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Andrea Babišová, ze zdravotních důvodů se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny paní poslankyně Květa Matušovská. Omlouvá se od 14.30 z pracovních důvodů paní poslankyně Marcela Melková, omlouvá se pan poslanec Farský dnes od 9.30 do 11.15 a od 16.30 do konce jednacího dne z důvodu jednání ve volebním kraji. Pan poslanec Petr Dolínek se omlouvá z dnešního jednání od 9 do 10.30, a to z pracovních důvodů. Pan poslanec Jan Farský – aha, to už tady bylo. A pan premiér a předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá do 14.30 a ústních interpelací se již pan premiér zúčastní. Dále poslední omluva, opět pan Farský, tak to jsme tady měli třikrát.

Budeme pokračovat. Nyní bychom tedy zahájili bod

115.

Projednání důsledků závazků a migračních rizik, které vyplývají z podpisu Marrákešského protokolu ministrem vnitra vlády České republiky

Tento bod byl mimořádně zařazen na základě úterního hlasování Poslanecké sněmovny. Prosím, aby se slova ujal zástupce navrhovatelů tohoto bodu poslanec Radek Rozvoral, který, bude-li souhlasit, se stane zároveň i jeho zpravodajem. Souhlasíte, pane poslanče? (Ano.) Takže budete zároveň navrhovatelem i zpravodajem. Tak prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Já bych tedy ještě poprosil za poslanecký klub SPD o půlhodinovou přestávku vzhledem k tomu, že tady není pan ministr Metnar. (Dotaz předsedajícího mimo mikrofon.) Požádal jsem za klub SPD o půlhodinovou přestávku, aby se toho bodu zúčastnil pan ministr Metnar.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobре, já vyhovím vaší žádosti a vyhlašuji tedy pauzu do 10.14 z toho důvodu, aby se dostavil pan ministr vnitra Metnar. (Upozornění ze sálu mimo mikrofon.) Pardon, omlouvám se, já jsem se přeslechl, jak je hluk v sále. Žádost byla o půl hodiny, to znamená, zahájíme v 9.45. V 9.45 se sejdeme. Omlouvám se, byl tady hluk. Takže půl hodiny do 9.45, ano.

Poslanec Jan Chvojka: Jestli můžu poprosit, tak my bychom si vzali taky ještě čtvrt hodiny pauzu, takže do 10 hodin, jestli můžeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobре, ještě žádost ČSSD, takže pauza do 10 hodin, tedy dalších 15 minut. Takže se sejdeme v 10 hodin v sále Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno v 9.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 10 hodin, to znamená, můžeme pokračovat v projednávání přerušeného bodu. Mám zde poznámku od řídícího schůze, že bylo přerušeno před vystoupením pana poslance Rozvorala, což znamená, že teď by měl dostat slovo pan poslanec, který i souhlasil s tím, že bude hrát roli zpravodaje. Takže prosím, pane poslanče a pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, v prvním květnovém týdnu proběhla v marockém městě Marrákeši ministerská konference euro-afrického dialogu o migraci a rozvoji, který je označován jako Rabatský proces. Jak víme, Českou republiku zde zastupoval ministr vnitra v demisi Lubomír Metnar. Výsledkem jednání byl dokument označovaný jako Marrákešská politická deklarace, obsahující akční plán na léta 2018 až 2020. Jeho součástí je i posílení globálního komaktu o migraci, kde se jedná o nahrazení nelegální migrace přes hranice, a to legální migraci. Smluvní strany by se v něm měly zavázat k tomu, že odbourají překážky bránící migraci, a to i ekonomickým migrantům. Tento proces by měl být pod kontrolou Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a zajišťován nevládními neziskovými organizacemi, které se migrací zabývají.

Evropský parlament globální kompakt pro řízenou, bezpečnou a legální migraci, tedy projekt, ve kterém se národní státy vzdají svého práva rozhodovat o tom, kdo se usídlí na jejich území, posvětil s usnesením s názvem O protokolu v iniciativě globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a uprchlících. V tomto usnesení v kapitole s názvem Globální pakt o bezpečné, řízené a legální migraci, bod číslo 26, připomíná, že zpráva generálního tajemníka OSN nazvaná Jak zařídit, aby byla migrace přínosná pro všechny, zdůrazňuje, že existují jasné důkazy, že navzdory reálným problémům je migrace přínosná jak pro migranti, tak pro hostitelská společenství, a to v hospodářském a sociálním smyslu, a může stimulovat hospodářský růst a inovace, rozhodně podporuje trvání pozitivně laděné argumentace ohledně migrace a vybízí, aby Evropská unie a mezinárodní informační kampaně upozorňovaly na tyto důkazy a bojovaly proti rasistickým a xenofobním tendencím v našich společnostech. Samotné státy nebudou mít možnost samy rozhodovat o migrantech, ale Organizace spojených národů spolu s mezinárodní organizací pro migraci nám budou migranti vnucovat a následně celý migrační proces vymáhat pomocí různých nástrojů, jako je například právní stát v rámci rozdělování financí z evropských fondů. Vše za podpory neziskovek.

Přijaté usnesení mluví o tom, že migrace je pozitivní jev, který je zapotřebí podporovat. Zkušenosť ale mluví, že každá mince má dvě strany. Podívejme se tedy na postoje k současné migraci. Odmítavé stanovisko zaujalo Maďarsko. Vzhledem k tomu, že zůstalo ve svých postojích osamocené, argumentačně se odvolává na některé postoje představitelů Evropské unie. Maďarský ministr zahraničních věcí a

obchodu Péter Szijjártó citoval slova eurokomisaře pro migraci, vnitřní záležitosti a občanství Dimitrise Avramopouloso, a to že migraci je třeba podporovat, protože v Africe roste populace a v Evropě klesá. Ministr Szijjártó toto tvrzení odmítá a doplňuje, že maďarská vláda chce demografické výzvy řešit podporou rodin a modernizací odborné výchovy i vzdělávání. Tento argument se jeví jako racionální, naše hnutí SPD ho má ve svém programu a budeme ho i nadále s maximálním úsilím prosazovat.

Co je ale horší, pomalými tichými kroky se vytváří drobné změny a kosmetické úpravy, které se s odstupem času od původní verze zásadně liší. Původní koncepce zastavení migrantů z Afriky do Evropy prostřednictvím efektivního využívání finanční podpory Evropské unie se změnila tak, že dnes EU vidí v migraci motor hospodářského růstu a základ globální prosperity Evropské unie, což je třeba zásadně odmítnout. To, co potřebuje Afrika, je ekonomický růst. K tomu jsou zapotřebí ekonomicky aktivní lidé, především lidé mladí. Jenomže mladí představují nejpočetnější skupinu migrantů. Tím, že odcházejí, zeslabují ekonomický potenciál své země. Je namísto otázka, zda se nejdenná o spekulaci ze strany migrantů s tím, že doma se od nich očekává práce, v Evropě jsou zabezpečeni sociálními dávkami, a to i bez práce. Hnutí SPD striktně odsuzuje návrhy Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky o globálním komaktu kontroly migrace do Evropy za využití nevládních neziskových organizací, který je součástí Marrákešské politické deklarace. Sdílíme postoje Maďarska k problematice řešení migrace. Odmítáme diktát EU, který legalizuje nelegální migraci pro ekonomické migrancy.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otvírám rozpravu. Prosím pana místopředsedu Okamuru s přednostním právem, jestli chce vystoupit pan ministr s přednostním právem, tak po něm. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na úvod mi dovolte poděkovat, že jste hlasovali pro náš návrh zařadit na pořad jednání schůze Poslanecké sněmovny mimořádný bod s názvem Projednání důsledků závazků a migračních rizik, které vyplývají z Marrákešského protokolu, o kterém jednal ministr vnitra vlády České republiky Lubomír Metnar.

Hned na úvod si dovolím navrhnut jménem SPD znění jednovětného jasného usnesení, o kterém budeme hlasovat, v tomto znění: Migraci a azylová politika České republiky musí zůstat v plné rozhodovací kompetenci České republiky. A nad rámec usnesení žádám vládu, aby v souvislosti s Marrákešskou deklarací zaujala nesouhlasné stanovisko, tak jako to udělalo na jednání v Maroku Maďarsko. Takže v podstatě nám jde o toto jednovětné usnesení. Není to nic komplikovaného, je to myslím zcela jasné a tímto bych v podstatě mohl ukončit svoje vystoupení, jelikož v případě, že Poslanecká sněmovna přijme výše uvedené, námi navrhované jednoduché usnesení, tak se tady již nemusíme vzájemně přesvědčovat, kdo má či nemá pravdu ohledně obsahu Marrákešské deklarace. A není pak ani již potřeba, aby pan ministr vnitra Lubomír Metnar či pan premiér Andrej Babiš tady své kroky

obhajovali, protože je usnesením jasně zavážeme k dalšímu postupu. Přesto ale raději nyní podrobněji vysvětlím zdůvodnění našeho návrhu.

Na úvod mi dovolte krátce citovat tři krátké pasáže z této deklarace, nejsou to ani tři celé věty. Například v deklaraci je věta, že cílem je – cituji – usnadnit legální, bezpečnou, pravidelnou a zodpovědnou migraci a mobilitu lidí, a to i prostřednictvím implementace plánovaných a dobré řízených migračních strategií. Nebo je tam další věta, že partneři Rabatského procesu, a nyní to zkrátim, podporují zásady nenavracení a souhlasí s tím, že upřednostňují dobrovolný návrat. Nebo je tam třetí, je to jméno cíle 4, podporovat usnadnění postupů aplikovaných při vydávání víz migrantům. Takže to jsou věty, které tady zaznívají, a já myslím, že pro nás jako pro SPD je opravdu nepřijatelné, abychom takzvanou salámovou metodou ukrajovali ze svrchovanosti České republiky a abychom postupně předávali pravomoci v azylové a migrační politice na nadnárodní úrovni mimo naši kontrolu.

Ministr vnitra České republiky Lubomír Metnar se jménem vlády v africkém Maroku nevymezil proti obsahu protokolu, který se zabývá otázkou migrace z afrických zemí do zemí Evropy. Proti tomuto protokolu se přitom vymezil na jednání ministr vnitra Maďarska, který ho označil za extrémně proimigrační. To je zásadně jiné hodnocení situace, než slyšíme od pana ministra Metnara a od premiéra Andreje Babiše. Uvedený protokol jsem viděl a musím konstatovat, že hodnocení zástupce Maďarska je naprosto namíště. Námitka, že nás tento postoj vlády České republiky k ničemu nezavazuje, je dětinská.

Je nutné zde na půdě Sněmovny se zeptat, na základě jakého mandátu pan ministr jednal, že se proti této deklaraci nevymezil. Vláda ani pan ministr tento krok neprojednali ve výborech. Zde mám písemné důkazy, že předtím než pan ministr do Marrákeše jel, tak prostě to ani na evropském výboru, ani zahraničním výboru projednáno nebylo. Potvrzuje mi to tady paní Blanka Koubová ze sekretariátu výboru pro evropské záležitosti a také paní Michaela Bandi ze zahraničního výboru, že to tam projednáno nebylo. To znamená, předtím než pan ministr zaujal na Marrákeši postoj tím, že se nevymezil, jako to udělali Maďaři. Takže pana ministra vláda v demisi tady jednala v takto závažné záležitosti svévolně, bez mandátu orgánů, nebo alespoň jednoho orgánu Poslanecké sněmovny, přestože bylo od počátku jasné, že tak závažná věc tady ve sněmovně vzbudí nesouhlas.

Pakliže tedy vládě ani nestojí za to, aby byla tak závažná věc předem projednána ve výborech Sněmovny, tak je nutné se vlády v demisi zeptat, zda ještě tato Sněmovna má vůbec právo vědět a rozhodovat o zásadních věcech týkajících se migrace a bezpečnosti České republiky. Jsem přesvědčen, že ano. Vláda či pan ministr vnitra to ale vidí evidentně opačně. Řekněme si na rovinu, že uvedený protokol je faktickou legalizací migrace z afrických zemí a odmítá nucené deportace imigrantů zpět. Fakticky směruje k přiznání práva migrace jako součást lidských práv. Protokol vyzývá ke zrušení postihu za nelegální vstup do země a předává řízení migrace na nadnárodní úrovni. To je fatálně nebezpečné pro naši zemi.

Jak víme, blíží se také základní revize Dublinského protokolu, tedy změna azylových pravidel, a jestli dopustíme předání migračních kompetencí na nadnárodní úroveň, tak fakticky souhlasíme s likvidací naší státnosti a národa. A souběh těchto

kroků není náhodný. Odmítáme výmluvy, že souhlas pana ministra či jeho stanovisko, to, že se nevymezil, bylo nezávazné. No, nezávazný dokument, tím pádem z mého pohledu není potřeba ani s ním souhlasit, ani nějakým způsobem tedy takovéto jednání takto hodnotit, a prostě jestli nesouhlasíš s migrací, tak je potřeba se vymezit, jako to udělali Maďaři, že?, a bylo by to jednoduché. Z tohoto pohledu to, že se pan ministr, potažmo vláda nevymezila proti Marrákešské deklaraci, tak z našeho pohledu jde o faktickou a skutečnou zradu zájmů národa.

Takhle země totiž nepatří úředníkům Evropské unie nebo nadnárodním neziskovým organizacím. Je dědictvím našeho národa a jen on má právo rozhodnout, respektive jeho zástupci, kdo v ní bude žít. Nicméně úroveň toho, co je Marrákešská deklarace a migrace a vůbec Dublinský protokol, to by byla opravdu otázka na celostátní referendum a rozhodně v takové věci podporujeme a prosazujeme, aby rozhodli občané.

Chci důrazně vyzvat vládu, aby jednala v zájmu Ústavy a svého slibu. Vláda v demisi prostě nemá vyjadřovat stanoviska k žádným zásadním mezinárodním závazkům ani deklarácím, protože k tomu prostě nemá od Sněmovny mandát. Pakliže je v demisi, tak je potřeba to projednat minimálně ve výboru a zajistit si stanovisko, zvláště u takto závažné věci, nebo prostě to stanovisko nemá být žádné. Mlčení je souhlas a pan ministr se nevymezil. Tak to je samozřejmě problém. Je potřeba se vymezit jako Maďarsko, pakliže to tak má být. A pokud se hnutí ANO hlásí tedy k přijímání migrantů, tak je to jeho volba a jeho politický program, ale mělo by s tím hnutí tedy seznámit voliče a to se nestalo. A je to zcela legitimní program. To tady máme strany, které to prosazují, ale seznámily s tím předem voliče a volič to nějak před pár měsíci vyhodnotil ve volbách. Víme, že pro imigrační stranu byla vždycky typicky třeba TOP 09 nebo KDU-ČSL nebo ČSSD atd.

Znovu bych tedy zopakoval, že není možné, aby v takto závažných věcech rozhodovala jen vláda bez mandátu Sněmovny nebo tam prezentovala nějaké stanovisko, ať takové, nebo onaké. A také není možné, že vláda zároveň uklidňuje lidi prázdnými prohlášeními, že jsou proti migraci, když ve skutečnosti se tam dělá opak a proti takovým zásadním deklarácím se nevymezuje na mezinárodní úrovni. Znovu říkám, že opravdu nemí možné a není to přijatelné pro nás v SPD, aby se zástupce vlády, která nemá důvěru, nevymezil proti takovému dokumentu, ve kterém se Česká republika de facto v některých pasážích hlásí k systémové podpoře migrace.

Zástupci vlády se nám snažili prezentovat deklaraci z Marrákeše jako deklaraci prevence a boj proti nelegální migraci, pašování migrantů, obchodování s lidmi, ale jak jsem už poznámen, v určitých pasážích je ta deklarace jiná. Z dokumentů vyplývá, že jsme se jako Česká republika kvůli vládě oficiálně v podstatě přihlásili k tomu, protože jsme se nevymezili, jako to udělalo Maďarsko, že nelegální masovou migraci chceme nahradit zlegalizováním této migrace a jejím zjednodušením pro migranti. A to je pro nás v SPD absolutně nepřijatelné. Deklarace žádá maximalizaci přínosů pravidelné migrace pro rozvoj, a to včetně přínosů pro členy diaspor. Autoři deklarace a myšlenky podpory migrace mimo jiné přemýšlí nad tím, jak Afričanům a Arabům migraci ještě více zatraktivnit. Chtějí usnadnění procesu převodu finančních prostředků, které posílají migranti do zemí svého původu, což v praxi znamená motivaci rodin, aby své zástupce vysílali do Evropy pro evropské dávky a následně

exportovali tyto peníze do Afriky a Arábie, kde dobře poslouží například k podpoře šíření terorismu a radikálního islámu. Deklarace se hlásí k pozitivnímu potenciálu legální migrace a soustředí většinu svých činností na maximalizaci přínosů pravidelné migrace pro rozvoj, a to včetně přínosu pro členy diaspor; čili diaspor, tu dokument nepochybňě míní, alespoň nám to z toho vyplývá, muslimské no-go zóny a migrantská ghettá.

A nyní mi dovolte zasadit Marrákešskou deklaraci, a o to tady jde, to je důležitý moment tohoto bodu, proč jsme to jako hnutí SPD navrhli, abychom tento bod tady otevřeli, tak mi dovolte zasadit tu Marrákešskou deklaraci do aktuálního širšího kontextu. To je důležité a tady všichni musíme mít informace a musíme zpozornět, protože ono je to právě ta tzv. salámová metoda, proto my na to upozorňujeme, a když se někde objeví být krátké pasáže, které podporují legalizaci migrace, a tím pádem narušení bezpečnosti a sociálního smíru v České republice, tak prostě na to upozorňujeme, protože se zároveň – a to víme tady všichni ve Sněmovně, protože jsme to už projednávali v lednu a zaujali jsme k tomu negativní stanovisko, také jako SPD jsme tento bod v podstatě otevřeli a prosadili tady na schůzi ve spolupráci s některými dalšími poslanci – tak se chystá také revize azylových pravidel v Evropské unii, tzv. Dublin IV. Jedná se o nařízení Evropské unie, které tedy bude nutné beze změny implementovat do českého právního řádu, a jenom připomenu, že Dublin IV znamená povinné přerozdělování afrických, islámských a dalších migrantů do zemí Evropské unie včetně České republiky, a to je opravdu šílený návrh a je nutné, abychom ho v České republice zcela odmítli i za cenu vyhlášení referenda o vystoupení z Evropské unie. V sázce je budoucnost České republiky jako bezpečného státu bez sociálních nepokojů. Ale ten kontext je dokonce ještě širší.

Dále minulá vláda hnutí ANO, ČSSD a KDU-ČSL v minulém volebním období podepsala 2. května 2016 tzv. Istanbulskou úmluvu. Tato úmluva zavádí do právního řádu ideologické mýty a snahy neomarxitů. Jde o genderismus, o snahu ovládnout fungování rodiny. Rodinu vystavuje kontrole neziskových organizací, které mají neomarxistické postuláty naplňovat a kontrolovat.

Jednostranná absolutizace některých mýtů o násilí mužů nebo absolutizace práv dětí nad rodiči je faktickým pokusem rozbít rodinu a její přirozený řád. Jde o záludný útok na rodinu a křesťanské hodnoty. Otevírá cestu udavačství, ničení rodin, ideologickému cenzurování výchovy a odebírání dětí. Jde o cestu k neomarxistické totalitě.

Jedinou efektivní možností, jak Istanbulskou úmluvu odmítnout, je odmítnout ji v průběhu ratifikace, tedy odmítnout ji v Parlamentu nebo tím, že ji odmítne podepsat prezident. To je nutné udělat.

A dalším, čtvrtým chystaným dokumentem, který tady bude dříve nebo později projednáván, je globální kompakt o migraci a všechno přichází zároveň. Organizování migrace by tímto mělo z rukou státních orgánů přejít do vysoké míry na Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a na nevládní neziskové organizace. České republike hrozí velké riziko, jelikož Evropská komise se chystá kompakt podepsat jménem Evropské unie jako akt takzvané společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie. Tím by se měl stát závazným pro členské státy Evropské unie,

prestože by Česká republika například nesouhlasila, a jeho neplnění by mohlo podléhat sankcím udělovaným Evropským soudním dvorem. Nesouhlas s tímto dokumentem na úrovni – a tady opět Česká republika zklamala, chci říci, a hned řeknu jak, a vláda opravdu předvádí z našeho pohledu neuvěřitelnou zahraniční politiku, protože nesouhlas s tímto dokumentem, s globálním kompaktem o migraci, na úrovni Výboru stálých zástupců, což je orgán v rámci společné zahraniční politiky Evropské unie, už deklarovaly Polsko a Maďarsko, Česká republika však nikoliv. A já se ptám proč. Já se ptám pana ministra proč. Takže Maďarsko a Polsko deklarují nesouhlas s chystaným globálním kompaktem o migraci a Česká republika nikoliv.

Ale já zároveň také odpovím. Je to tím, že česká vláda ve skutečnosti je proimigraci a tady v České republice tvrdí něco jiného, než ve skutečnosti venku dělá. A to musí skončit. Reálně hrozí, že Evropská komise názor Polska a Maďarska obejde, jelikož v Radě Evropské unie, což jsou v podstatě ministři zahraničí, se hlasuje jednomyslně, a proto Evropská komise signování komaktu prohlásí za akt například v rámci celní unie, kde se hlasuje většinově. Obdobná metoda totiž byla použita při jednání o smlouvách CETA a TTIP.

Proto je nutné, aby se Česká republika, pane ministře, ihned zapojila po boku Maďarska a Polska a hlasovala ve všech orgánech Evropské unie proti tomuto dokumentu a zároveň musíme koordinovat postup a hlasování s dalšími státy zejména střední Evropy, které text odmítají podpořit.

Takže já už tady vidím, jak v dalším vystoupení se bude říkat, jak Okamura nemá pravdu, SPD nemá pravdu. Není to tak. To by potom nemělo pravdu ani Maďarsko a Polsko, takže to takhle prostě není. Prostě to tak není. Navíc u Maďarska, jak víme, tak tam maďarský ministr zahraničí jel už se stanoviskem z maďarského parlamentu. A to je správný postup. Prokonzultoval to, měl tam určité stanovisko a vyjádřil se nesouhlasně. Tady je to naopak a to opravdu není dobré u takto závažných problémů, jako je migrace.

Z výše uvedeného vyplývá, že je nutné velmi pečlivě zde v Poslanecké sněmovně všechny tyto návrhy sledovat a velmi pečlivě se těmto návrhům věnovat a především je důrazně odmítat.

Znovu zopakuji návrh našeho usnesení: Migraci azylová politika České republiky musí zůstat v plné rozhodovací kompetenci České republiky.

Na tom musíme rozhodně trvat. Jenom shrnu, že se jedná jak o marrákešskou politickou deklaraci, je to Dublin IV, Istanbulská smlouva a globální kompakt o migraci. To, proč jsme otevřeli ten bod, je to samozřejmě proto, že se tady nakupily už čtyři věci, kde je snaha předat tyto zásadní kompetence na evropskou úroveň.

Mimochodem, dovolím si přidat ještě pátou věc. A pátou věcí je to, že čeští europoslanci za hnutí ANO a ČSSD opět hlasovali pro migraci. Evropský parlament, jak víme, nebo to možná nevíte, nově podpořil návrh evropského komisaře pro migraci Dimitriose Avramopoulou, aby Evropská unie podepsala úmluvy OSN, které mají zcela otevřít hranice států pro migrancy a uprchlíky. Oba texty mají být hotové do konce července letošního roku. K podpisu mají být smlouvy předloženy členským státům OSN na Valném shromáždění OSN v září 2018.

Dalším obrovským problémem je to, že Evropská komise dlouhodobě usiluje o to, aby se smluvní stranou stala celá Evropská unie, a europarlament ji v tomto záměru podpořil. Vedení Evropské unie by tak podepsalo úmluvy i proti vůli České republiky a my bychom se museli podřídit. Pro tento doslova vlastizrádný návrh hlasovali všichni europoslanci zvolení za vládní hnutí ANO, tedy Pavel Telička, Petr Ježek, Dita Charanzová a Martina Dlabajová. A tady bohužel jasné vidíme, že nám vláda v čele s Andrejem Babišem ohledně migrace říká v České republice úplně něco jiného, než ve skutečnosti dělají jejich europoslanci v Evropském parlamentě a jak hlasují. Europoslanci jsou zcela servilní vůči diktátu Evropské unie a hlasují proti zájmům České republiky.

Nicméně europoslanci za hnutí ANO v tom nebyli sami. Stejně tak hlasovali pro návrh europoslanci za ČSSD, TOP 09 a hnutí STAN, jmenovitě Luděk Niedermayer, Stanislav Polčák, Jiří Pospíšil, Jaromír Štětina a Miroslav Poche, kterého ČSSD navrhuje na funkci ministra zahraničních věcí České republiky v Babišově vládě. Další dva poslanci za ČSSD, Pavel Poc a Olga Sehnalová, se v této věci neuměli rozhodnout, takže se zdrželi hlasování. Několik dalších europoslanců pak v tento den, kdy se jednalo o tak důležité věci, která může mít zásadní dopad na osud českého národa, státu a jeho občanů, nebyli v Evropském parlamentě vůbec přítomni.

Mimochodem dodám, že co se týče tohoto nedávného hlasování v Evropském parlamentu ohledně těchto úmluv OSN, které mají zcela otevřít hranice států pro migranti a uprchlíky, tak z tohoto jednání o obou úmluvách už se na pokyn amerického prezidenta Donalda Trumpa stáhly USA. Americký president vyhlásil, že USA nepodepíší tyto dokumenty, protože jsou v rozporu s jejich národními zájmy v oblasti bezpečnosti. Ale Evropský parlament, Evropská komise a čeští europoslanci skandálně prosazují opak.

Kdyby tady došlo ještě k diskusi, tak já mám ohledně tohoto dokumentu tady připravenou podrobnou analýzu asi na deset stran, což je na další půlhodinu, ale počkám si, jaké bude stanovisko. Znovu bych zopakoval, že my tady nechceme vést debatu nějak konfrontačně, pane ministré. My jsme tady navrhli, myslím, docela jasné usnesení, které ani nejmeneje vládu, ani nejmeneje vás, prostě jenom chceme, aby tady padla věta a pokud možno byla ve Sněmovně odsouhlasena, že migrační azylová politika České republiky musí zůstat plně v rozhodovací kompetenci České republiky. V podstatě ani nemá smysl, znova tady říkám, abychom si tady říkali, jaká věta je tam tak a jaká věta je tam onak. Já vím, že jsou tam věty různé, já jsem tu deklaraci viděl. Někdo to může vidět tak, že je to protiimigrační, někdo promigrační. Promigrační věty tam prostě jsou, tak to prostě je.

Já si myslím, že můžeme velice rychle ukončit tento bod, kdybychom prohlasovali toto jednovětné usnesení, a všichni budeme, minimálně my v SPD, mít jistotu, že to vláda myslí skutečně tak, že migrační azylová politika musí zůstat plně v rozhodovací kompetenci České republiky. Když pro to hlasovat nebudeme, tak to znamená opačný význam, že souhlasíme s tím, že to tedy nemusí zůstat v rozhodovací kompetenci České republiky, což si myslím, že je dost značný problematický signál.

Děkuji moc a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já poprosím pana ministra, aby posečkal, protože jsou tady dvě faktické poznámky – paní poslankyně Langšádlová a potom pan poslanec Kaňkovský.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane místopředsedo prostřednictvím pana místopředsedy, nevím, jestli mám říci, že jste tak velký demagog, nebo máte tak hluboké neznalosti. Jistě víte, že od doby podepsání Amsterdamské smlouvy, to znamená od roku 1997, je společná migrační a azylová politika, resp. sdílena.

Já chci upozornit jenom na to, že to usnesení, které, jak říkáte, je tak jednoduché, je naprosto v rozporu se smlouvami, ke kterým jsme přistoupili už při vstupu do Evropské unie. To, co se vám zdá tak jednoduché, tak je poněkud komplikovanější a vy to budete nevíte, a pak máte zásadní neznalosti, nebo to dobře víte, a pak, omlouvám se prostřednictvím pana předsedajícího, jste zkrátka demagog. Možná obojí.

Je faktum, že spoustu věcí v oblasti migrace musíme řešit společně, a faktum je také to, že jenom díky společným postupům se dnes téměř na nulu dostala migrace ve srovnání s tím, co bylo kolem roku 2016 jak ve Středozemí, tak na Východě. Podívejte se na ta čísla, a díky čemu to je. To je díky naší společné evropské politice.

Vy si opravdu myslíte, že toto mohou řešit jednotlivé státy? Vy opravdu neznáte závazky, které vycházejí z Amsterdamské smlouvy? Vy nevidíte, že to usnesení, které jste tady přednesl s interpretací, že to není žádný problém, je v rozporu s Amsterdamskou smlouvou a že je to smlouva, která byla platná už při našem vstupu? Jak je tohle možné? Ano, evropská politika musí být společná. My k ní máme aktivně přispívat (upozornění na čas) a musí být společná i v této oblasti.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Teď prosím pana poslance Kaňkovského, potom pan poslanec Volný a potom pan místopředseda Okamura, všechno faktické poznámky.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já bych krátce zareagoval na vystoupení pana místopředsedy Sněmovny Tomia Okamury prostřednictvím pana předsedajícího. To, že byl dnes zařazen bod projednání Marrákešského protokolu, klub KDU-ČSL vítá, za to rozhodně pana místopředsedu Sněmovny nekritizuji. Ale to, jakým způsobem pojal svoje vystoupení, tak tam se bohužel dopustil některých nepřesností a já si dovolím mít poznámku k jedné této nepřesnosti.

Pan místopředseda tady uvedl, že při projednávání Istanbulské smlouvy ve vládě... nebo že vláda schválila Istanbulskou smlouvu v tom minulém volebním období, ale zapomněl dodat, že ministři zvolení za KDU-ČSL Istanbulskou smlouvu ve vládě nepodpořili. Myslím si, že takovéto věci je potřeba uvést, protože potom se dostáváme na rovinu nepřesnosti a myslím si, že to sem nepatří. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď prosím pana poslance Volného.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Já bych chtěl jenom poprosit paní kolegyni Langšádlovou prostřednictvím pana předsedajícího o drobnou konzultaci s předsedou výboru pro evropské záležitosti, ctihodným kolegou panem Benešíkem, který nám dneska opakovaně vysvětlil, že legální imigrace je jen a pouze v gesci národních států. Zaznělo to dneska na jednání výboru pro evropské záležitosti opakovaně. A to, o co my se snažíme, je přece to, aby nelegální imigrace nebyla vyřešena její legalizací. Takže je to přesně to, jak říkal náš pan předseda. My chceme, aby bylo evidentní, zřejmé a jasné, že nikdy do budoucna o tomto nebude rozhodovat nikdo jiný než Česká republika.

Druhá věc. Chtěl bych, opět prostřednictvím pana předsedajícího, paní kolegyni Langšádlové zopakovat svůj názor, že za to, že nečelíme hordám nelegálních imigrantů v současné době v Evropě, není zodpovědná Evropská unie a její politika, ale jen a pouze rozhodné kroky maďarské vlády a premiéra Orbána, kteří zachránili Evropu tím, že na svých hranicích postavili plot, protože dodrželi své povinnosti vůči Evropské unii. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď má slovo pan místopředseda Okamura s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Kalousek a potom pan předseda Benešík.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No tak já bych normálně na paní poslankyni Langšádlovou nereagoval, ale musím, protože je opravdu komické, že paní Langšádlová, která je prý členem evropského výboru, tam dneska nebyla. Teď jsem se na to ptal. A tady mudruje, jaká jsou stanoviska. Tak buď se paní poslankyně Langšádlová má účastnit a poslouchat to tam, anebo se tedy neúčastní a pak tady něco říká, tak tedy nevím, kde byla, když jsme tady kvůli tomu přerušili Poslaneckou sněmovnu a čekali jsme na výsledek. Takže to jen tak mimochodem, abychom si řekli, jak je to ve skutečnosti.

Ale když se ještě vrátím k tomu příspěvku, protože se asi ohledně toho budeme motat pořád dokola, já nevím, jestli jsme slyšeli dobře návrh mého usnesení. Návrh usnesení, které navrhuje SPD – migrační a azylová politika České republiky by zůstala plně v rozhodovací kompetenci České republiky – nevylučuje to, co říkala paní poslankyně Langšádlová. Když Česká republika bude chtít řešit věci na mezinárodní úrovni a ve spolupráci, ano, proč ne, vždyť to není nic proti ničemu. Ale když nebudeme chtít, tak si to necháme my v kompetenci. Takže nevím, jestli se tady vůbec posloucháme, co my navrhujeme. Ten návrh našeho usnesení umožňuje všechny varianty, jenom to, že si to bude rozhodovat Česká republika. Takže tím uznáváme, že je potřeba spolupracovat, ale tak, aby to bylo pro Českou republiku vždycky výhodné. Takže to není nic proti ničemu. My neříkáme solitérní přístup, my říkáme, aby to zůstalo v rozhodovací pravomoci České republiky. Nic víc, nic méně.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Za normální situace bych požádal o gentlemanský tón vůči dámě, ale toho se lze dovolávat jenom u gentlemana, takže to přejdu a nebudu to dělat. Jenom chci podpořit stanovisko paní kolegyně Langšádlové.

My jsme skutečně v roce 1997 jako Česká republika přistoupili k Amsterdamské smlouvě, takže pokud bychom chtěli stoprocentně vzít to jednoduché usnesení, které navrhl pan místopředseda Rozvoral, tak samozřejmě můžeme, ale k tomu také musíme říct, že chceme odstoupit od Amsterdamské smlouvy. Je to asi to samé, jako kdybychom navrhli usnesení, že v oblasti nepřímých daní, tedy u spotřební daně a DPH, Česká republika bude rozhodovat o těch sazbách zcela suverénně. Ano, takové usnesení přjmout můžeme, ale k tomu také musíme říct, že chceme vystoupit z Evropské unie, protože šestá směrnice Evropské unie o nepřímých daních něco takového neumožňuje, a když jsme v roce 2004 do Evropské unie vstupovali, tak jsme to věděli. Prostě mezinárodní právo má vyšší váhu než národní zákon, tak to je. To znamená, mezinárodní právo musí mít i vyšší váhu než usnesení Poslanecké sněmovny a není jiná možnost, jak usnesení Poslanecké sněmovny realizovat, než z toho závazku mezinárodního práva odstoupit. A to opravdu nedoporučuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: A poslední faktická poznámka, k té je přihlášen pan poslanec Benešík. Fakticky.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. My jsme dneska tuto záležitost na výboru projednali a já potom v podrobné rozpravě načtu usnesení, které jsme většinově přijali. Jenom jsem chtěl říct, že to, co říká pan místopředseda Okamura, aby ty kompetence zůstaly v kompetenci členských států, tak se vlamuje do otevřených dveří, protože prostě to tak je. Výbor to dneska podpořil a není to zdaleka jenom to, co chce SPD Tomia Okamury, ale je to všeobecný konsenzus všech stran zastoupených v Poslanecké sněmovně. Takže tady není vůbec žádného sporu, všichni pro to hlasovali. Já chápu, že samozřejmě chce mít jakousi exkluzivitu a občanům České republiky namluvit, že on je ten jediný, který za ně bojuje. Je to dlouhodobá záležitost, dlouhodobý postoj České republiky bez ohledu na to, jaké partaje byly ve vládě. Prostě i tato vláda i ta předešlá tuto linii drží a my jsme to takto přijali i v našem usnesení, které budu načítat, a věřím, že alespoň část, pokud možno celé se stane usnesením celé Poslanecké sněmovny.

No a co se týče Istanbulské úmluvy, to je úplnějiný příběh. Motat dvě věci dohromady někteří umí, někteří neumí. Já jenom opakuji, že KDU-ČSL hlasovala proti přijetí Istanbulské úmluvy ve vládě a bude hlasovat opět proti této úmluvě i na plenu Sněmovny z důvodů, které jsem i já na tento mikrofon už několikrát říkal. To jenom na vysvětlení a upřesnění, což je někdy po některých komentářích velmi zapotřebí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádnou další faktickou poznámku nemám. V tom případě slovo dostane pan ministr, který se hlásí s přednostním právem.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám hezké dopoledne. Na úvod přijměte moji omluvu, že jsem tady nebyl od počátku, jak byl stanoven rádný termín, ale byl jsem na projednávání výboru pro evropské záležitosti.

Dále jsem rád, že se mohu vyjádřit k ministerské konferenci Rabatského procesu, které jsem se účastnil. Ale ještě na úvod mi dovolte, abych zdůraznil, že odmítám povinné kvóty! Odmítám ilegální migraci! A razím to, že nelegální migrace se má řešit ve zdrojových zemích. Tam, kde vzniká. A v této souvislosti bych ještě velmi rád zdůraznil, že jednoznačně a kategoricky odmítám bezprecedentní překrucování faktů a závěrů z této konference a zastrašování občanů České republiky!

Vrátím se k té konferenci. Konference 2. května proběhla v marockém Marrákeši. Jedná se o euro-africký dialog o migraci a rozvoji. Tento dialog je známý jako Rabatský proces. Je hlavním mezinárodním dialogem o migraci mezi zeměmi Evropské unie a zeměmi západní, střední a části severní Afriky a jednalo se již o páté setkání. Vznikl na popud Francie a Španělska v reakci na zvýšenou nelegální migraci v roce 2006. Konference jsem se zúčastnil především proto, že přes tuto část Afriky v loňském roce přšlo do Evropy 85 % nelegálních migrantů a věc je potřeba urgentně řešit.

Konference přijala politickou deklaraci a akční plán spolupráce pro následující období. Nejedná se o žádnou právně závaznou mezinárodní smlouvu či memorandum. Dokumenty se proto fyzicky nepodepisují. A ještě jednou chci zdůraznit, jsou právně nezávazné a pro některé, tak jak v poslední době se to objevuje i na tom nápisu k podpisu protokolu – opravdu žádný protokol, žádná deklarace nebyla mnou podepsána.

Jedná se de facto o závěry debaty šesti desítek suverénních evropských a afrických států. Přijímání obdobných druhů dokumentů odpovídá praxi mezinárodních jednání tohoto typu i v dalších oblastech. Pro Českou republiku z nich tedy nevyplývají žádné nové povinnosti ani závazky. Nebudeme muset žádným způsobem měnit legislativu ani dosavadní zavedenou praxi. Diskuse a její závěry nijak neřešily legalizaci nelegální migrace, ani podporu masové migrace z Afriky do Evropy, ani žádné právo na imigraci. Odkaz v tom dokumentu na legální migraci a mobilitu je tedy pouze potvrzením možnosti spolupráce v této oblasti, nikoliv povinností. Z textu k legální migraci pouze kopíruje texty deklarace k tomuto tématu již z minulosti.

V této souvislosti se ukázalo, že někteří lidé padli na lep médiím s nepřesným překladem deklarace, kde byl pojem legální migrace zcela nesprávně přeložen jako pravidelná či masová migrace. Kompletní deklarace a její přesné znění v českém jazyce je k dispozici na webových stránkách Ministerstva vnitra.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se, pane ministře, velmi omlouvám, ale já prosím Sněmovnu o klid... (Hlasitý hovor u pravé strany sálu.) Zejména předsedu jednoho důležitého výboru prosím o klid. Pane kolego... (Zklidnění.) Tak. Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající.

Způsob a proces přijetí legálních migrantů tedy i nadále podléhá výhradnímu a suverennímu rozhodnutí České republiky, kdy osoba musí v souladu se zákonem o pobytu cizinců splnit veškeré potřebné náležitosti. Jedná se o Lisabonskou smlouvu. Tedy pouze na České republice a orgánech České republiky záleží, kdy a koho do České republiky přijmeme.

A tento princip chci ještě více podpořit i novou legislativou. Příslušnou novelu zákona o pobytu cizinců jsem předložil vládě již v únoru a v řádu týdnů ji dostane na stůl i tato Sněmovna. Má účast a aktivní zapojení České republiky v tomto regionu vycházely z dlouhodobě prosazované české pozice opřené o řadu schválených rámcových pozic a mandátů, např. rámcová pozice v evropské migrační agendě a sdělení Komise k vnitřnímu a vnějšímu rozdílu migrace schválená evropským výborem dne 15. února letošního roku.

Tyto pozice jsou pravidelně diskutovány nejenom na vládě, ale i v rámci příslušných výborů Poslanecké sněmovny, tedy i výboru pro evropské záležitosti. Na všech těchto úrovních vždy panovala obecná shoda, že k řešení migrační otázky je potřeba klást důraz na prevenci nelegální migrace již mimo Evropskou unii. Toho ovšem nelze dosáhnout bez jednání s třetími zeměmi a prosazování našich hlavních priorit, které jsou pro Českou republiku jasné a neměnné – boj proti nelegální migraci, pašeráckým sítím, stabilizace migrantů co nejblíže místu jejich domovské země, posílení ochrany hranic či zefektivnění spolupráce na návratech. Právě s obhajobou těchto pozic jsem jel na ministerskou konferenci do Marrákeše.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Já ještě teď přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Kozlová mezi 12.30 a 19.00 z důvodu jednání, pan poslanec Schiller 12.15 až 19.00 pracovní důvody, pan poslanec Okleštěk 24. a 25., tzn. celý den z pracovních důvodů, pan poslanec Klaus v pátek 25., pracovní důvody, paní poslankyně Ožanová od 13.30, jednání komise pro kontrolu NBÚ. A to jsou asi všechny omluvy, které zatím dorazily.

Teď prosím rádné přihlášky. Pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych pro začátek chtěl vyjádřit trošku lítost nad tím, že jsme tady zamítlí projednávání bodu k novičoku, k výrokům našeho pana prezidenta. Myslím si, že jeho výroky reálně znamenají pro občany České republiky větší ohrožení a větší nebezpečí než připojení se k nezávazné Marrákešské deklaraci a k tomu akčnímu plánu.

Na druhou stranu bych chtěl kvitovat dnešní jednání výboru pro evropské záležitosti, kde až na některé výjimky jsme jednali konstruktivně a došli jsme k dobrému konsenzuálnímu usnesení. Jediné, co bych chtěl zmínit. My jsme na výboru hodně probírali, vlastně celou tu hodinu a půl, kromě určitých emotivních výpadů – meritum věci bylo o tom, že vlastně občané jsou bombardováni různými dezinformačními zdroji a teď nevěděl, co se vlastně dělo, co se tedy stalo. A je tedy pravda, musím uznat, že na webu Ministerstva vnitra je originál i překlad té deklarace a je tam tisková zpráva. Nicméně možná trošku bych doporučil lidem z IT oddělení vlády, aby se pokusili lépe optimalizovat SEO. Když si občan vyhledá např. Marrákešská deklarace, tak aby mu aspoň na první stránce vyhledávačů vyběhl výsledek z oficiálního zdroje z webu ministerstva, a nikoliv právě z těch dezinformačních zdrojů. To vnímám, že je přínosné pro občany, aby mohli dohledat, co se tedy skutečně stalo.

Jenom ještě k usnesení výboru. My ho jako Piráti podpoříme, až na ten poslední bod, na podmiňování té rozvojové spolupráce, protože se obávám, že to je šité příliš horkou jehlou. Takže tento bod nepodpoříme. Jinak to usnesení je naprosto v pořádku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Šafránkovou. Pardon, ještě má slovo s faktickou poznámkou pan poslanec Volný.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý den. Já bych se chtěl zeptat prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegy Kopřivy, jestli by tady byl ochoten a schopen opakovat svůj výrok z výboru pro evropské záležitosti. Poprosím pana předsedajícího, jestli by upoutal pozornost pana Kopřivy, jestli je to možné. (Poslanec Kopřiva diskutuje v hloučku poslanců u pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Kopřivu. (Poslanec Kopřiva diskutuje dál.) Tak ani já nejsem schopen upoutat pozornost. Pan poslanec Kopřiva... Pan poslanec k vám mluví.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Takže bych chtěl pana kolegu Kopřivu prostřednictvím předsedajícího požádat, jestli by byl ochoten tady zopakovat své výroky z půdy výboru pro evropské záležitosti o tom, že vlastenectví je pro něj osobně vágní (s důrazem) pojem, a to, že strana pirátská jednoznačně souhlasí a podporuje celé znění Marrákešské deklarace, protože je ve stoprocentním souladu s jejím volebním programem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem už nechtěl tuto rozpravu prodlužovat, nicméně když jsem byl vyzván, tak naposledy ještě v této rozpravě vystoupím.

První dotaz. Prostřednictvím pana předsedajícího, pane kolego, mluvíte o jednání výboru asi víc jak měsíc starém a jednalo se tam, tuším, že o kompetence pro vzdělávání, kterém ještě tady na plénu budeme probírat. Takže si tu diskusi můžeme nechat, až tady bude běžet ta debata skutečně k té věci, ve které zazněl ten výrok, který tady zazněl teď překroucený, protože takhle jsem to neřekl.

A ta druhá věc. Co byla druhá věc, pane předsedající? Druhý dotaz. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ta druhá věc, pokud si dobře pamatuji, se týkala souladu Marrákešské deklarace s volebním programem vaší strany. Ale nechci interpretovat tady vystoupení pana poslance Volného, možná kdyby pan poslanec přešel k pultíku a zopakoval svou otázku.

Poslanec Lubomír Volný: S radostí. Já sice naštěstí jako pirát nemám problémy s krátkodobou pamětí, protože jsem neinhaloval dostatečně, abych neměl (smích v sále), takže tu otázku zopakuji.

Jestli byste zopakoval své tvrzení, že strana pirátská plně podporuje znění Marrákešské deklarace, protože je ve stoprocentní shodě s vaším volebním programem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak, to je ta otázka. Jestli chcete vystoupit, samozřejmě máte prostor.

Poslanec František Kopřiva: Tak děkuji za zopakování toho dotazu. Já se obávám, že s tím tady nevyslovujeme souhlas, stejně jako pan ministr nás na výboru pro evropské záležitosti ujistil, že se tam nic nepodepisovalo, že se jedná o nezávaznou deklaraci, takže my tady nebudeme nic schvalovat nebo nebudeme se moct vyjadřovat pro nebo proti. Ale za mě osobně, co se týče toho textu, tak podle mého názoru text toho akčního plánu není nijak v rozporu jednak s programem pirátské strany a koneckonců se domnívám ani s usnesením, která zaujala k migraci Poslanecká sněmovna, protože mám dojem, že jsme se tady o tom bavili už několikrát, a mám dojem, že jsme se shodli na tom, že se problémy mají řešit v těch místech, kde ty problémy vznikají, že se má bojovat s nelegálním převaděčstvím apod. Takže pokud se vymezujete proti té deklaraci, tak se vymezujete dost možná i proti svému programu, prostřednictvím pana předsedajícího, bych toto vzkázal klubu SPD. A už v této diskusi nebudu vystupovat, s dovolením. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak pan poslanec Benešík, potom pan poslanec Peksa, všechno faktické poznámky.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych doporučit všem kolegům, že pokud chtějí vystupovat k jakýmkoli tiskům, tak je dobré se s nimi seznámit ohledně tzv. reformy Dublinu IV. Mám dojem, že celá řada to kolegů prostě nikdy nečetla, a přitom se tady snažila fundovaně vystoupit, což není úplně dobré, pokud se snažím lidí přesvědčit o tom, že něčemu rozumím a zastupuji jejich zájmy, a přitom ten materiál vůbec neznám, což jsem zažil, a bylo mi to velmi líto.

A potom kvitují s povděkem, že pan poslanec Volný neinhaloval dostatečně. Ale asi něco inhaloval.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Peksa.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Chtěl bych, když už tady tedy taháme výroky z výboru pro evropské záležitosti, poprosit pana kolegu Volného prostřednictvím pana předsedajícího, zda by nezvážil omluvu vůči panu předsedovi Benešíkovi za prohlášení, kdy o něm před ostatními členy výboru řekl, že je fracek. To připadá nevhodné i mně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak to byly faktické poznámky. Nyní prosím s řádnou přihláškou paní poslankyni Šafránkovou.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, vážený pane ministře Metnare, neodmítnutím Marrákešské deklarace jste vyjádřili, že naše země je smířená s prakticky nekonečnou migrací, prakticky přesuny celých národů.

Za zády občanů naší republiky byl vámi neodmítnut dokument, který znamená, že Česká republika nevymezuje proti této Marrákešské deklaraci v rámci tzv. Rabatského procesu k podpoře zlegalizované, zdůrazňuji a opakuji, zlegalizované, původně nelegální migrace mezi Afrikou a Evropou. Je přitom jasné, že z Evropy do Afriky nikdo migrovat nebude, proces bude jen jednosměrný. Tato deklarace může být bodem zlomu v procesu migrace do Evropy. Deklarace podporuje další dvě globalistické agendy neomarxistického světového rádu, tzv. Global compact a tzv. Agenda 2030, a představována je jako zcela neškodný dokument, který nemá na nic vliv. Terminologie v této deklaraci budí dojem, že je záměrně používána tak, aby jí nikdo nerozuměl a nikdo si nedokázal uvědomit možné důsledky.

Jediný ministr v zúčastněných zemích se zachoval jako pravý občan své vlasti a dokázal odmítnout přidat podpis pod Marrákešskou deklaraci, a to ministr zahraničních věcí Maďarska, a to po projednání se zákonodárci, což u nás bylo vynecháno. Je nepochopitelné, že se taková strategická záležitost, která bude mít v budoucnu nedozírné následky, neprojedná na úrovni parlamentu a že bez jakéhokoli doporučení nebo schválení většin, takový dokument neodmítnete.

Vyzývám vás proto všechny, abyste hlasovali kladně pro naše usnesení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych se velmi ohradit vůči tomu, že tady bylo řečeno, že to bylo napsáno jazykem, kterému nikdo nerozumí. Každý by měl mluvit sám za sebe. Já si myslím, že celá řada lidí v tomto sále tomu textu rozumí, a to je velmi důležitá věc.

Potom jedno velmi důležité upozornění pro všechny další vystupující. Nejsem žádným zastáncem Marrákešské deklarace, ale na výboru bylo jasně vysvětleno, zdůvodněno, snad na nade vši pochybnost, že ministr vnitra nic nepodepsal. Takže pokud tady zaznělo, že ministr vnitra něco podepsal, on to nepodepsal. Technicky prostě je to tak.

A potom jedna důležitá věc. Nekonečná migrace – teď mi dovolte spekulaci. V tom prokremelském webu, který zveřejnil překlad, který byl velmi nepřesný, a my jsme na to upozornili na výboru, se slovo "regulérní migrace" překládá jako pravidelná migrace. A to je asi jádro pudla, protože tento termín znamená, a na to jsem byl upozorněn už před několika lety na jednání, byť si myslím, že jsem poměrně zdatný angličtinář, že slovo "regulérní" v tomto případě znamená zákonné, legální, a to zákonné a legální je plně v naší kompetenci. Takže pokud my si v tom překladu zaměníme to slovo "pravidelný" za "zákonny a legální", tak ta deklarace dostává dost jiný význam.

Prosím, udělejme to, pokud to neuděláme, tak tady bude nekonečné vystoupení poslanců o tom, jak vláda České republiky podepsala možnost nekonečné migrace do České republiky, což, tak jak jsem to četl já, je nesmysl.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Bžoch s faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nedá mi to nereagovat na předčeřenici. Nelze – nelze! – z nelegální migrace udělat legální. Prostě nelze! Nevím, jak jste na tenhle bluf přišli.

Další věc. Už tady zmíňované globální kompakty. Jsou dva. Jeden o uprchlících, druhý migrační. Ani jeden není právně závazný dokument.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď pan poslanec Schwarzenberg.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, již za starého Rakouska byl podivný zvyk českých poslanců, kteří během týdne pobývali ve Vídni, rokovali v Říšské radě, obcházeli ministerstva, aby nová železnice vedla přes jejich okresní město, aby císař pán pomohl zafinancovat novou školu, a pak se ještě dotyčný poslanec zastavil u ministerstva, jestli by dostal rád Františka Josefa, který jeho kolega dostal už minulý rok. Pak v pátek nasedl do

rychlíku, jel do krajin českých a na víkend mluvil na táboru lidu a bouřil proti zpuchřelému Rakousku a útlaku českého národa. Zdá se, že tyto mravy se u nás zachovaly a stejně lidé, kteří u nás bouří proti bruselské byrokracií, proti potlačení českých zájmů Evropskou unií, jedou do Bruselu a mluví tam poněkud odlišným jazykem. To samozřejmě nepřispívá důvěryhodnosti našich poslanců u nás i v Evropě, nicméně tento zlozvyk existuje.

A tudíž máme tedy zprávu o marrákešském setkání, já se teď nechci ponorit do detailů, o tam tady mluvilo spoustu lidí. Nicméně si můžu těžko představit úmluvu nebo jakoukoli konferenci, která by byla na jednu stranu závaznou a na druhou nezávaznou. Něco jsem tam prohlásil, ale možná podle pravidla našeho národního klasika, dobrého vojáka Švejka, který radil "měl by jim to odpřísahat a pak se na to vysrat", tedy očividně i tento přístup se u nás zachovává.

Ale přejděme k vážným věcem. Musíme si uvědomit, že migrace vždy byla a vždy bude. A zajisté před šestnácti sty lety obyvatelé posledních keltských oppid a germánské kmeny, které se v Čechách a na Moravě usadily, poněkud zírali, když přišel ten podivný kmen z volhyňských bažin a začal se tady někde mezi Řípem a (nesrozumitelné) roztahovat. To se vždycky stalo. Potom před dvanácti sty lety, jak známo, do Evropy poněkud násilně migrovali Maďaři, které můj předchůdce u tohoto pultu tak velice chválil. Oni sem migrovali teprve v 8. století. Tak to bylo vždycky a bude migrace pokračovat.

Je opravdu prvotní zájem, aby toto neprobíhalo živelně, nýbrž v jistých pravidlech a legálně. Nemůžeme si dělat iluze, že vybudujeme velikou čínskou zed' kolem České republiky a to, co se děje po celé Evropě, se nám bude vyhýbat. Musíme počítat s fakty a podle toho se chovati, a ne myslit, že se tomu vyhýbáme.

To jenom snad k tomu, že ti, kteří nám slibují, že se tomu vyhneme, lžou, a vědomě lžou, poněvadž jednoho dne se, a bohudíky někteří naši politici si to už uvědomili a pomalu pohybují s kormidlem české politiky, že prostě se budeme muset chovat jako ostatní evropské národy. Můžeme brzdit, můžeme protestovat, ale nevyhneme se tomu. Tudiž bych prosil, aby naši politici snad jednou se pokusili mluvit stejně v Bruselu i v Praze, to by bylo velice prospěšné pro naši politiku, a uvědomili si, že pohybům jako stěhování národů se nemůže vyhnout.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré předpoledne. Vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, to byl pan poslanec Karel Schwarzenberg. Než budeme pokračovat, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 11.45 do 12.00 se omlouvá paní poslankyně Helena Langšádlová.

Nyní máme před sebou jednu faktickou poznámkou pana místopředsedy Okamury a potom jedno přednostní právo, a to předsedy Kalouska. Pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, myslím, že jsme se z následující diskuse tady dozvěděli zásadní fakta, a to především to, co říkal pan

poslanec Kalousek. Pan poslanec Kalousek nám sdělil, že český parlament nemá v rukou pravomoci ohledně migrace, protože jasně řekl, že pro to, aby mohl hlasovat pro usnesení navržené SPD – já tu jednu větu zopakuji: "migrační a azyllová politika České republiky musí zůstat v plné rozhodovací kompetenci České republiky" –, že pro to nemůže hlasovat, protože nám to nedovolují prý mezinárodní smlouvy. Takže ano, to je přesně to zjištění, které je potřeba si tu zopakovat. My pro to hlasovat budeme. Tak je pojďme změnit. Pojd'me jednat o změně. Pojd'me to otevřít na mezinárodní scéně.

Ale to, co tady pan předseda Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího potvrdil a zmínil, to je to, na co my poukazujeme celou dobu. Jestli to, co Česká republika nemá v rukou, stoprocentně v rukou, azyllová a se svojí azyllovou migrační politiku. A my to chceme změnit. My za SPD říkáme, my to chceme změnit. Proto prosazujeme mimo jiné referendum, aby občané mohli rozhodnout, občané aby mohli rozhodnout o našem členství v Evropské unii. Pod tím je samozřejmě schovaná i Lisabonská smlouva. Protože jestli se na nás tady hrnou tyto právní návrhy, o kterých jsem hovořil ve svém vystoupení, tak to je na to, abychom se o tom pobavili, abychom si jasné řekli, co dál.

Takže pan předseda Kalousek nám tady k tomu potvrdil to, co jsem samozřejmě věděl. A je potřeba si to říct. A my trváme na návrhu našeho usnesení. A mimochodem, teď se mi dostal do rukou i návrh usnesení výboru pro evropské záležitosti. No tak jako vždyť víme, že Evropská unie není schopna rozlišit ekonomického migranta a jiného migranta. To je pořád ten kolotoč.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, skončil čas pro faktickou poznámku. Děkuji. Pana předsedu Kalouska požádám ještě o strpení, protože mám další dvě faktické poznámky, a to pana poslance Mikuláše Peksy nejdřív a potom pana poslance Bžocha. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Chtěl bych tady jenom rychle zareagovat na svého předčešníka. Já mám za to, že Česká republika má jako suverénní stát právo podepsat mezinárodní smlouvy, ze kterých vyplýne, že na některých politikách bude spolupracovat s dalšími státy. To udělala. To se stalo. Právo České republiky uzavírat mezinárodní smlouvy, případně tyhlety revidovat, případně přjmout další se tím nijak nemění.

Prosím vás, nedělejte z toho furt takové drama. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ondřej Bžoch. (Poznámka z pléna: Jaroslav Bžoch, pardon. Protože už vidím pana kolegu Beneška, který se mi přihlásil, takže jsem spletl jméno. Omlouvám se. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.)

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji, pane předsedající. Budu velmi stručný, co se týče suverenity státu a podobně. V té deklaraci se vyloženě píše – teď ji odcituju:

Přijímáme marákkešský program pro období 2018 až 2020, jenž zahrnuje stávající politickou deklaraci, jakož i cílený operační akční plán založený na regionálním přístupu, ale zároveň respektující suverenitu státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Ondřej Benešík také s faktickou poznámkou. Pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Tak abychom se vyhnuli demagogii, což je v současné rozpravě téměř nemožné, tak je důležité, abychom rozlišili mezi azylou a migrační politikou. Azylová politika vychází právě z našich mezinárodních závazků. Pokud v České republice požadá kdokoli bez rozdílu rasy, náboženství atd. o azyl, to znamená o mezinárodní právní ochranu, protože mu v jeho domovské zemi, u něho doma, hrozí například smrt, tak ta žádost je posouzena, vyhodnocena českými orgány podle našeho práva, které je ale v souladu s těmito mezinárodními závazky, a ten člověk tu mezinárodní právní ochranu, protože prostě mu hrozí ztráta života u něho doma, je buď poskytnuta, nebo poskytnuta není. To je náš mezinárodní právní závazek a je jedno, jestli je to žid, křesťan anebo muslim. To je náš mezinárodní závazek.

Migrační politika, to je úplně něco jiného! My tady jednáme, respektive vláda, ne já, o přílivu pracovníků z Ukrajiny nebo z Filipín, protože nám chybí na našem trhu práce. Prostě naše nemocné a staré lidi nemá kdo ošetřovat! Ale to je v naší kompetenci, to si rozhoduje Česká republika sama! A my se bavíme o této kompetenci a tato kompetence je a zůstane v rozhodovací pravomoci České republiky. Prosím, neved'me tady demagogii! To jsou dvě rozdílné věci. Azylové právo, ochrana těch, kteří můžou být zabiti někde, a Česká republika to podle mezinárodního práva vyhodnotí, anebo příjem např. pracovních sil, kde si Česká republika o tom rozhoduje sama. Prosím, ved'me tu diskusi v těchto intencích! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, nejprve dovolte stručnou reakci na poslední vystoupení pana místopředsedy Okamury a potom jeden procedurální návrh. Takže možná už můžete gongovat. (Předsedající: Já budu gongovat.) Já nebudu mluvit dlouho.

My jsme se zadrhli na našem klubu na vážném sporu, jestli je pan místopředseda Okamura opravdu takový demagog, anebo jestli o tom problému ve skutečnosti vůbec nic neví. A tedy po jeho vystoupení se zdá, že východiskem je kompromis, kdy řekneme, že platí obojí. Protože je to zcela zjevné, já nemusím opakovat proč, protože přede mnou to tady řekl pan předseda Benešíka. Prostě nezaměňujme migraci, nezaměňujme ekonomické migranti a nezaměňujme azylanty. V případě azylantů jsme vázáni mezinárodním právem, k tomu jsme se dobrovolně rozhodli ještě dávno

předtím, než jsme vstoupili do Evropské unie. A já prosím, abychom vždycky, když řekneme, že pro nás nějaké mezinárodní závazky neplatí nebo že chceme přijmout usnesení, kde neuznáváme mezinárodní závazky, tak abychom také uměli říct: a proto chceme vypovědět takové a takové mezinárodní smlouvy. Ale to bychom si ty souvislosti museli uvědomovat a to bych pravděpodobně chtěl už moc.

Tedě ten procedurální návrh. Já si vzpomínám na svěží diskusi na organizačním výboru, kdy jsme konstatovali, že nejsou žádné odpovědi na písemné interpelace, a přemýšleli jsme, co s těmi dvěma hodinami, které jsou na odpovědi na písemné interpelace vyhrazeny. Z několika možných návrhů zvítězil Marrákeš. Ale domnívám se, že jsme všichni předpokládali, že na to skutečně stačí ty dvě hodiny. Evidentně si to vyžádá delší diskusi. A vzhledem k tomu, že 11. hodina už je dávno překročena, dovolím si předložit procedurální návrh, abychom tento bod přerušili a zařadili ho úplně na konec této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Máme před sebou procedurální návrh. Já jsem už zagongoval. Ti, kteří mají zájem o něm rozhodnout, jsou jistě v sále.

Je tady návrh na přerušení tohoto bodu a vrácení k pořadu schůze.

Rozhodneme v hlasování číslo 71, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti přerušení bodu? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 71 z přítomných 138 pro 35, proti 24. Návrh nebyl přijat a budeme tedy pokračovat v diskusi.

Nyní je na řadě podle pořadí přihlášených pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Požádám sněmovnu o klid, abychom mohli vést rozpravu v prostředí, které je dostatečně důstojné pro projednávání tohoto bodu. Pokud vedete diskusi o jiném tématu, prosím, zásadně v předsáli. Ještě počkejte, pane poslanče. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jenom na úvod mírně odbočení. Tady zažnělo, že bychom to neměli protahovat. Musím bohužel konstatovat, že jsme začali o hodinu později, než jsme začít měli, byť včera kolega Benešík byl upozorněn na to, že svolávat výbor v ten čas, který navrhl, je řekněme kontraproduktivní vzhledem k tomu tématu, že to nestihne. Přesto pan ministr na slova kolegy Benešíka – a není to poprvé, co kolega Benešík takhle reaguje v takovýchto otázkách a svolává tyto výbory, svolává tyto výbory těsně, mimořádně, aby reagoval včas a měl nějaký argument – tak pane ministru příště zvažte, zda je vhodný postup, když vás pan premiér pozve na devět hodin, abyste nepřišel a řekl, já jsem měl jednání s kolegou ministrem, a proto, pane premiére, omluvte. Jinými slovy, vy jste měl přerušit jednání výboru a přijít k nám a mohli jsme pokračovat a možná už by to bylo skončeno. Ale myslím si, že příště už tu chybou asi neuděláte a budeste vědět, že Sněmovna v tomto pohledu je důležitější orgán než výbor, který byl mimořádně svolán k této věci.

Ale nyní už k základnímu tématu dnešního jednání. Na úvod chci říci, že jste v té Marrákešské smlouvě nebo protokolu vcelku nevinně. Vy jste pouze pokračoval

v nějakém ději, ke kterému se Česká republika historicky zavázala, který v Evropské unii podprahově neustále probíhá, a reakce, které na jednotlivé kroky, které vyplývají z činnosti probíhající v Evropské unii, jsou adekvátní pouze tomu, že při této příležitosti v Marrákeši se ozval maďarský ministr zahraničí, který odmítl tuto smlouvu podepsat. Ted' nevím, jestli ji podepsal, nebo tam dal jenom výhradu, k té smlouvě, to teď nevím, jak dalece v rámci diplomatických zvyklostí bylo učiněno to jeho vystoupení. Nechci to ale rozebírat, protože říkám, vy jste v tom vcelku nevinně a dostať jste se do pasti probíhajících událostí.

Ty pasti byly způsobeny již v roce 2004. V roce 2004 vznikly společné základní zásady pro politiku v oblasti integrace přistěhovalců Evropské unie. Toto byl dokument, který jsme měli mít na zřeteli celou dobu, kdy se bavíme o migrační krizi. Protože v roce 2016 došlo k aktualizaci tohoto dokumentu a vznikl Akční plán pro integraci státních příslušníků třetích zemí. V tom akčním plánu se hovoří o tom, že v Evropské unii přebývá asi 20 mil. osob, to jsou čtyři procenta, kteří nejsou státními příslušníky zemí Evropské unie. Jinými slovy jsou to příslušníci třetích zemí mimo Evropskou unii, ale pracují tady, žijí tady, ale nepatří mezi stabilní příslušníky této země.

V roce 2004 Evropská unie přijala dokument, který hovořil o akčním plánu přílivu pracovních sil do Evropské unie. Na to navazovala různá ta Východní partnerství a podobné záležitosti v rámci EU, které měly za cíl posílit pracovní trh Evropské unie řádově o pět milionů pracovníků. V tom původním záměru, který byl Evropskou unií přijat, se hovořilo o tom, že potřebuje posílit, a to ekonomikou, asi všichni vnímáme proč. Mělo to být výběrové přijímání pracovníků právě z těchto zemí kulturně blízkých, aby posílili ekonomický prostor Evropy. Bohužel migrační krize po roce 2010, 2011, 2013, která přicházela a přinesla do Evropy odhadem, odhadem skoro tři miliony migrantů z úplně jiné oblasti, než původně bylo zaměřeno, donutila Evropskou unii k tomu, že začala přehodnocovat svůj program z roku 2004, tzn. společné základní zásady pro politiku v oblasti integrace přistěhovalců Evropské unie, a vytvořila ten akční plán pro integraci, kdy zaměnila cílové oblasti, do kterých mířila, do těch zemí, od kterých očekávala příliv, za ty, kteří už tady byli. Jinými slovy upravila celý ten program, aby mohla integrovat ty řádově tři miliony lidí, kteří přišli v rámci migrační krize do Evropy.

Tady bych si dovolil oponovat – právě legální a nelegální migrace. Ona prostě EU vzala na vědomí, že ty tři miliony lidí, a teď řekněme, oni jsou nelegální, většinou jsou to ekonomičtí migranti, je vzala a zlegalizovala a v tomto akčním plánu se je chystá integrovat. Ten akční plán je finančně zabezpečen, vzdělanostně zabezpečen, jen velice podrobně popsán a jsou v něm stanoveny úkoly pro jednotlivé členské země, jak by měly postupovat. Jinými slovy, Evropská unie vzala na vědomí, že tady je problém, docela významný problém, že se jí nepodaří ty tři miliony lidí, kteří už do Evropy přišli v rámci migrační krize, z té Evropy dostat ven, a rozhodla se je integrovat. Jinými slovy je zlegalizuje.

Problém možná pro kolegy SPD bude v tom, jelikož jsme členy schengenského prostoru, tak když to třeba provede Itálie, že řekne "toto už nejsou nelegální migranti, my je zlegalizujeme", tak v rámci volného pohybu osob a pracovních sil v Schengenu se mohou rozběhnout po celé Evropě. Ony ty myšlenky, nebo to vyhrožování – to

říkám v uvozovkách vyhrožování – z některých členských států Evropské unie již zaznělo v minulosti, a nebudu tu připomínat právě Itálii a Řecko.

Když se vrátím k tomu akčnímu plánu pro integraci státních příslušníků třetích zemí, musím tady zmínit, že v tom základním textu se již na začátku hovoří o tom, že bez ohledu na vynaložené úsilí si však státní příslušníci třetích zemí v rámci celé Evropské unie vedou i nadále hůře než občané Evropské unie, a to v oblasti zaměstnanosti, vzdělávání, výsledků sociálního začleňování. Nedávná přijatá opatření s cílem zlepšit řízení velkého počtu osob, jež potřebují ochranu a jejichž příchodu EU v současné době celí, včetně opatření v oblasti relokace a znovuosídlování, zároveň zdůraznila potřebu toho, aby si členské státy s menšími zkušenostmi s integrací vytvořily efektivní integrační strategie.

A tady míří můj cíl dnešního vystoupení. Já bych rád, aby česká vláda v rámci Strategického rámce České republiky 2030, který by měl hovořit i o těchto záležitostech, ale věnuje se hlavně české populaci, českému rozvoji a českému ekonomickému růstu, předložila také český návrh integrace, nebo efektivní integrační strategie. Česká republika by ji měla mít, stejně jako ji má Maďarsko, na kterou se odvolávalo v rámci třeba Marrákešského protokolu, protože opravdu každý členský stát Evropské unie by měl mít takovouto integrační strategii připravenou a měl by na ni umět reagovat.

Jinými slovy, Česká republika má na svém území dostatek členů z jiných členských států, popřípadě i nečlenských států Evropské unie – a teď mohu hovořit o Ukrajincích, mohu hovořit o Slovácích, kteří jsou členové, fungují tady, nějak se integrují, ale my je nemáme podchycené v žádném integračním strategickém plánu, tak jak Evropská unie ukládá, jak Evropská unie žádá. Pokud by takováto integrační strategie existovala, mohly by v ní být vyslyšeny i připomínky a podmínky, které hovoří ze strany SPD ohledně ochrany českého prostoru, mohly by tam být řešeny také azylové otázky – nejen migrační, ale i azylové, jak nakládat a jak fungovat v rámci přiznávání azylu, ale samozřejmě by také tato integrační strategie řešila náležitosti spojené s migrací, popřípadě s integrací již příšlých občanů cizích států na území České republiky.

Mimo jiné Evropská unie v roce 2017 přijala zcela nový nástroj pro sledování činnosti Evropské unie v oblasti integrace. Tady chci zdůraznit, že česká vláda tento projekt přijala, tehdejší ministerský předseda Bohuslav Sobotka ji akceptoval, my jsme se k tomu jenom okrajově v minulém volebním období dostali, ale neřešili jsme tuto záležitost. Proto chci zdůraznit, že ono to není o tom, že nyní vznikl nějaký krok podpisem nebo přihlášením se k Marrákešskému protokolu, ale ono to vyplývá i z historie kroků, které byly učiněny již minulou vládou a které přetrvávají jako reakce na činnost Evropské unie na migrační krizi, se kterou se Evropská unie neumí vypořádat. To si musíme zdůraznit, že prostě Evropská unie nezvládla tu vlnu emigrace, která přišla, nezvládly ji hlavně státy, které se s ní potýkají, proto i ty neustálé tendenze přesouvat a snažit se, jakoby ten tlak, který hlavně Německo, Itálie, Francie, Švédsko mají, přesouvat na celou Evropskou unii. A ty výkřiky neustále v Evropě slyšíme a právě ony zvedají ty náladu, řekneme, problematické v Evropské unii. A pokud nebude i Česká republika mít efektivní migrační strategii, jak postupovat do budoucna, na kterou bychom se mohli odvolávat a kterou bychom

mohli reagovat i v rámci Evropy jako samostatný český příspěvek do tohoto problému, jak postupovat, tak se tyto kroky budou neustále vracet a v této Sněmovně se budeme muset neustále tímto zabývat ad post věcmi, které již nastanou, a budeme je muset řešit možná i takovýmito debatami.

Čili apeluju na to, aby se asi Ministerstvo vnitra, popřípadě přímo pan premiér – nevím, jak tak gesce bude rozdělena v budoucí vládě – začali velice intenzivně zabývat právě přípravou českého efektivního integračního strategického plánu, abychom tady příště tyto věci nemuseli řešit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Jaroslava Bžocha. A faktická poznámka pana kolegy Benešíka, dobré. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Já děkuji. Bavíme se pořád o té Marrákešské dohodě. Já myslím, že my jsme někde jinde. A zde, já jsem to aspoň nenašel, se nikde nic nepíše o integraci migrantů na území Evropské unie nebo kdekoliv jinde. Píše se tam "reintegrace". To znamená, že ta dohoda se snaží integrovat zpátky ty lidi, které odtud pošleme domů, a ne integrace u nás. Nic takového tam není!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Benešíka, poté pana kolegy Luzara.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl říci, že Evropská unie – což jsme také my, my tam máme samozřejmě své europoslance, eurokomisařku, máme své ministry v Radě EU, máme svého premiéra v Evropské radě, takže Evropská unie jsme i my, máme tam nějaký svůj hlas – nám nepřikazuje, abychom měli jakoukoliv integrační politiku. Ona nám to doporučuje a je to naše rozhodnutí, jestli si to zvolíme, nebo ne a jestli se podle těch doporučení zařídíme, nebo ne. Takže tady je naprostá dobrovolnost a záleží na nás. Ale právě to je trošku v protikladu s tím, co tady říká – "Evropská unie nám něco říká, my to musíme plnit", a pak tady z druhé strany slyším "Evropská unie nám to říká, a my to ke své škodě neplníme". Ona nám to pouze doporučuje, ona nám to nepřikazuje.

A co se týče svolání výboru, pro dobrotu na žebrotu. Jako zázraky ihned, nemožné na počkání. Prostě já jsem ten výbor svolal daleko dřív, než byl tento bod zařazen jako bod jednání, a upozorňoval jsem na to, že to může dopadnout tak, jak to dopadne. Prostě my nejsme roboti! My jsme udělali všechno pro to, aby se to projednalo na výboru, kde vystupují i odborníci, třeba z exekutivy. A pokud by si poslanci udělali čas a zašli tam, tak asi by vystoupení některých vypadalo úplně jinak. Ted' nenarážím na Lea Luzara, který vystupoval přede mnou, ale na některé další, kteří diskutovali dříve. Takže já to prostě neumím udělat jinak. A já naopak děkuji členům našeho

výboru, všem do jednoho, kteří se zúčastnili, že jsou ochotni takhle operativně jednat, abychom ty věci byli schopni obsáhnout.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: (Vstupuje do řeči.) I vám, pane předsedo –

Poslanec Ondřej Benešík: Jenom poslední rychlá věc. Pan ministr –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nedělejte to. Nedělejte to, pane předsedo! (Řečníkovi, který stále hovoří, byl vypnut mikrofon.)

Tak vážení, je potřeba dodržovat jednací řád i k faktické poznámce. Uvědomte si, že na to máte jenom dvě minuty a já musím dodržovat jednací řád, od toho tady předsedající vždycky je.

Nyní tedy faktická poznámka pana kolegy Luzara, připraví se pan poslanec Lubomír Volný, také faktické poznámce, potom teprve další přihlášení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já beru kolegu Benešíka a jeho mea culpa, že tady zaznělo... (Nesroz. poznámka posl. Benešíka.) Ale výborový týden, ne poslanecký týden. A neřešit ad post, ale dopředu. Jinými slovy –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, prostřednictvím předsedajícího oslovujte ostatní kolegy!

Poslanec Leo Luzar: Omlouvám se. Prostřednictvím předsedajícího bych ještě rád zareagoval na to, co tady zaznělo k té marrákešské vizi od kolegy předrečníka. Právě to vytrhávání jednotlivosti, jako je tento protokol, z celkového rámce politiky EU v rámci integrace, migrace a dalších je ten problém, který tady teď řešíme. Když na to nahlédneme v tom celém komplexu, v tomto materiálu, který je pouze jedinečný – kolik to má? Asi 40 stránek, kde jsou rozepsány jenom tabulky v základních rysech, kterých se to bude týkat, ale ony jsou rozpracovány a je to taková knížka (ukazuje). Když si ji přečtete, tak tam zjistíte, že jde opravdu do velkých detailů, a ten Marrákešský protokol je pouze jedna dílčí část, jak řešit případně zabránění tomu dalšímu přílivu v místech, odkud vznikají.

Jinými slovy, proto jsem říkal, že pan ministr je v tom nevinně, protože on pouze reagoval na dílčí kroky vyplývající z tohoto integračního procesu EU přijatého v roce 2004 a pozměněného v roce 2016 do té podoby reagující na migrační krizi. Jakmile toto začneme vytrhávat, tak se dostaneme do pasti dalších a dalších věcí. Ale vždycky se musíme vrátit na začátek. A na tom začátku se hovořilo, že každý stát EU si připraví svou strategii, která bude reagovat na tyto záležitosti, a my bychom ji měli jako ČR mít připravenu také a vědět, jak budeme reagovat, když třeba přijde, a teď příklad, z Ukrajiny 50 tisíc zaměstnanců. Jak budeme reagovat? Kde je ubytujeme?

V jakých lokalitách? Toto nemáme připraveno, nevíme o tom. Snažíme se, nějaké výstupy jsem četl, ale není to ta integrační strategie, jak ji zpracovala EU. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Lubomír Volný také s faktickou poznámkou. Stále je připravený rádě přihlášený kolega Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já vaším prostřednictvím k panu předsedovi našeho výboru Benešíkovi. Vy pořád úmyslně nechápete, nebo nechcete chápát naši pozici. Podstatné je, že EU nám může něco doporučit a o něco nás poprosit, ale také nám může něco nařídit. Tahle možnost tady je, my o ní víme, a to je to, před cím varujeme naše voliče, naše občany. To je ta možnost, že EU nám může některé věci nařídit, může nás přehlasovat, může nás je přinutit přijmout ve své podstatě proti vlastní vůli, a to je ta věc, na kterou my upozorňujeme a které my se obáváme a kterou bychom rádi zásadním způsobem změnili.

Prostřednictvím pana předsedajícího k panu kolegovi Bžochovi z ANO. Legalizace nelegální imigrace je plán, který probíhá, který se připravuje, na kterém se pracuje. Pokud nevěříte názoru poslance za SPD, vyslechněte si názor poslanců z ODS, kteří byli na stejném, asi šesti- sedmi- osmihodinovém jednání v Bruselu, kde se 99 % času nemluvilo o ničem jiném, než tu nelegální imigraci dostat pod kontrolu její legalizaci. Takže vy tady nebudeste mít sice deset dvacet milionů nelegálních imigrantů, ale budete tady mít třeba deset dvacet milionů legálních imigrantů, což je pro mě osobně úplně stejný a zásadní problém.

V tom dokumentu, přesně jak upozornil pan kolega Luzar, si budeme sice hrát se slovíčky, ano, integrace tam s pravděpodobností hraničící s jistotou není, já s vámi souhlasím, nicméně je tam napsáno jasné: okruh 2 – legální migrace a mobilita, cíl 3 – podporovat legální migraci a mobilitu, a to zejména –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, i vám uplynul čas k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Ano, rozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Benešíka. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem překročil časový limit a nedokončil svůj původní vstup. Opravdu pan ministr vnitra je v tom úplně nevinně, protože ten výbor jsem řídil a on prostě z něj neodešel proto, že jsem mu to nepovolil. Teď to říkám trošku nabubřele. Takže ministr vnitra je, co se týče pozdního příchodu na toto jednání, z obliga a padá to na moji hlavu.

A já jsem samozřejmě neříkal, že EU, resp. společné instituce EU, kde máme své zastoupení, vždy jenom něco doporučují. My když dostáváme tisky, o kterých jednáme v evropském výboru, tak si všimněte, tam je napsáno: doporučení, nařízení, směrnice. A podívejme se tedy, co tato jednotlivá slova znamenají. Konkrétně v integraci je to doporučení. To znamená, že my se budeme podle toho zařídíme, nebo se podle toho nezařídíme a v tomto ohledu máme svobodné rozhodnutí. Takže ne vždy, to je pravda. Ale tam, kde jsme ty pravomoci v referendu přenesli na společné instituce, tak tam se hlasuje většinově, někde se hlasuje jednomyslně, to znamená, máme právo veta a každý stát má, a někdy je to doporučení. Takže poslouchejme se, je to tak.

Ale samozřejmě ta politika a to, co se prosazuje na evropské úrovni, vypadá podle toho, jaké jsou jednotlivé členské státy. A pokud nová italská vláda, kde jsou partneri SPD, má v programovém prohlášení napsáno, že dublinský systém je potřeba překonat, princip spravedlivého rozdělení, zodpovědnosti obsažený ve Smlouvě o fungování EU, musí být garantován skrze povinnou a automatickou relokaci žadatelů o azyl mezi jednotlivé členské státy EU. To razí tzv. Liga, dříve Liga severu, která je s paní Le Pen a stejně s SPD v jedné politické frakci v rámci EU. Tak si řekněme, kdo co prosazuje na evropské úrovni!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Uplynul čas. Děkuji. Můžeme pokračovat řádnou přihláškou pana kolegy Kobzy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Vážené dámy, vážení páновé, pane předsedající, pane ministře, chtěl bych potvrdit předchozí řečníky, že pan ministr Metnar osobně je v celé této aféře dědicem a do značné míry nevinně, proto i moje příspěvky ve výboru pro evropské záležitosti směřovaly proti meritu věci, nikoliv proti osobě pana ministra. Doufám, že to tak vyznělo. To jenom na začátek.

Marrákešská konference a Marrákešská deklarace je pro nás navzdory všem ujištěváním, že se nejedná o právně závazný dokument, přes to všechno velice závažnou záležitostí. Marrákešské konference se zúčastnilo 56 ministrů z 57 zemí Afriky, Středního východu a Evropy. Je proto nepřesné označovat, že by 56 ministrů si jen tak dalo sraz a popovídali si o tom, jak řešit migraci. Ta konference má výstup, který má dalekosáhlý dopad. Jde o to, že konference v Marrákeši se přihlásila k řešení migračních krizí, které byly před touto konferencí, zejména ke globálnímu přístupu k migraci a mobilitě z roku 2011.

To, co na výstupu z této konference postrádáme, co nám chybí a co nás nějakým způsobem nutí se ozvat, je fakt, že tato konference navazuje na předchozí dohody bez ohledu na to, co se od té doby stalo, jako by nedošlo k žádné migrační krizi, jako by nedošlo k nárůstu kriminality ze strany migrantů, jako by nedošlo k té obrovské vlně násilí na ženách, kterou vidíme v západní Evropě, jako by nedošlo k rozmachu a velkému počtu teroristických útoků a počtu mrtvých.

Takže to je důvod, proč máme velmi závažné výhrady proti této konferenci a proti jejímu výstupu, protože souhlasem s Marrákešskou dohodou státy odmítají se poučit z chyb, které se staly. Navíc dokument pokračuje ve filozofii předchozí politiky EU.

Vyzývá k propagaci pozitivních dopadů migrace do Evropy na rozvoj, vyzývá k dalšímu boji proti xenofobii, rasismu a islamofobii. To znamená, jedná se zase o další politické ovlivňování evropského obyvatelstva, aby se s touto masovou migrací, o kterou se jedná, smířilo. Jedná se o to, jak už tady bylo řečeno, že podle výsledků Marrákešské dohody se určitá podmnožina migrantů, kteří se chystají do Evropy, přesune do oblasti legální migrace, protože jim bude umožněno získat víza a získat pracovní povolení daleko snáz, než tomu bylo dosud.

Jak už jsem řekl, já považuju český zákon o migraci a azylový zákon za dokonalý a je pro mě poměrně nepřijatelné z těchto pravidel ustupovat, jakkoliv může Evropská unie tlačit nebo netlačit. Protože myslím si, že o tom, kdo bude u nás žít a pracovat, nebude rozhodovat nějaký Řek v Bruselu, ale vždycky to musí být zodpovědné české úřady, které to mají v gesci.

Je také zapotřebí říct, že Marrákešská deklarace, která navazuje na Rabatský proces, který zahrnuje migraci ze střední, západní a části severní Afriky, je jenom polovičkou území, které je zdrojem migrantů, protože vedle Rabatského procesu existuje také Chartúmský proces, což je východní cesta, která zahrnuje vlastně druhou půlku severní, východní a střední Afriky. Z těchto důvodů můžeme říct celkem zodpovědně, že deklarace je v současnosti možná jeden z nejdůležitějších dokumentů o migraci. Namísto zpřísňení postihů za nelegální migraci, za nelegální vstup do schengenského území nebo na území EU hledá způsoby, jak zjednodušit pohraniční kontroly a vydávání víz migrantům.

Důležitost deklarace plyne i z návaznosti na předchozí smlouvy, dokumenty a direktivy, se kterými tematicky souvisí. Potvrzuje totiž to, co je v předchozích smlouvách. Takže Marrákešská deklarace je nebezpečná nejenom tím, co je v ní uvedeno, ale i tím, co v ní uvedeno není, co je uvedeno v předchozích dokumentech. Je navíc velmi citlivá a nebezpečná i sociálně, protože můžeme oprávněně předpokládat, že jako legální migranti budou do Evropy přicházet lidé, které můžeme považovat za africkou elitu, co se týče vzdělanosti, odbornosti, zkušeností a řemeslné šíkovnosti. Můžeme předpokládat, že tento brain drain nejenom že vyprovokuje další vlnu nelegální migrace, ale výrazně oslabí potenciál a už tak vratké hospodářství zdrojových zemí. Je tedy otázka, do jaké míry je toto žádoucí i s ohledem na potenciální rozvoj zdrojových zemí.

V programu SPD je jasně řečeno, že budeme podporovat pomoc těmto zemím v místě zdrojů, v místě, odkud migranti přicházejí. Chceme prosazovat pomoc způsobem: nikoliv budeme vám vozit naše zemědělské přebytky a dávat je zadarmo, abychom je mohli odepsat, ale naopak způsobem: přivezeme vám rybářské pruty a budeme od vás kupovat ryby, které ulovíte. Protože tím umožníme za prvé těm zemím rozvoj, umožníme jim postavit se na vlastní nohy a umožníme i lidem, kteří budou budoucí elitou těchto zemí, aby se začali rozvíjet ve svém vlastním podnikání a ve své vlastní péči sami o sebe.

My v SPD se proto nemůžeme smířit s deklarácií, tak jak je napsaná, máme k ní řadu výhrad. Ale máme jeden hlavní bod, který chceme prosadit, a to i navzdory tomu, že podpisem Lisabonské smlouvy a podpisem předchozích smluv EU jsme se vlastní samostatnosti do značné míry vzdali, jak zde velmi přesně řekla paní kolegyně

Langšádlová. Trváme na tom, aby veškerá migrace byla řízena českým azylovým a migračním zákonem, a pakliže tento zákon se jeví v rozporu s Lisabonskou dohodou a s následnými protokoly, potom musíme začít pracovat na jejich změně a vrátit samostatnost našim úřadům, vrátit samostatnost našemu státu, aby stát, který je za to zodpovědný, stát, který je servisní organizací občanů a který je má chránit, má chránit jejich blahobyt, jejich bezpečí, aby stát byl zodpovědný za to, kdo tady bude bydlet a pracovat a za jakých podmínek.

Já vám děkuji. (Slabý potlesk v pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Kobzovi. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Heleny Langšádlová. Připraví se pan kolega Vích. Kolega Benešík mezičím stál svoji přihlášku do rozpravy. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla, pane místopředsedo vaším prostřednictvím, na některé věci, které tady zazněly, reagovat. Jsem ráda, že pan kolega Kobza říkal, že náš azylový systém je dobrý. Ale on je dobrý a vychází z evropského práva sekundárního. Už dneska náš dobrý azylový systém je vlastně na základě těch evropských směrnic. To tak je, protože už – a já jsem to říkala – nikoliv Lisabon, ale smlouva předtím z roku 1997, takzvaná Amsterdamská smlouva, upravovala to, že máme sdílené kompetence v oblasti migrace včetně té úpravy azylu, návratové politiky, pašeractví. V té národní kompetenci zůstala vlastně migrace, legální migrace na trh práce. Ale když dneska říkáte, že je dobrý, tak on ale je v souladu a odráží se z té společné migrační politiky. A stejně tak jako ve stávající chvíli, v té situaci, když říkáte, že je dobrý, tak i v tom velmi kritizovaném Dublinu IV jsou to pořád národní státy, které by si rozhodovaly, kdo u nich zůstane, kdo u nich nezůstane, kdo azyl dostane a kdo azyl nedostane.

Jinak jsem chtěla ještě malinko upravit to, co tady bylo řečeno, jestli jsem vám dobře rozuměla. Vy jste říkal, že je tady nějaký Marrákešský a Dublinský proces. Pardon? (Poslanec Kobza z místa mimo mikrofon: Chartúmský.) Chartúmský. Určitě ano. Ale opravdu si myslím, že je potřeba o těchto otázkách hovořit co nejvěcněji, protože opravdu je to tak, že už při vstupu České republiky do Evropské unie tak to bylo nastaveno a ta azylová politika, o které vy říkáte, že je dobrá, tak už i teď je v souladu s tím sekundárním právem Evropské unie a je podle mě opravdu na úrovni České republiky velmi dobře nastavená a my tady opravdu žádným problémům v tuto chvíli nečelíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, uplynul čas k faktické poznámce. (Poslankyně Langšádlová: Děkuji.) Děkuji.

Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Radovana Vícha. Pan kolega Kobza s faktickou, dobře. Tak kolega Vích ještě počká. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím děkuji kolegyni Langšádlové za upřesnění a za vysvětlení. Já vidím hlavní problém také v uplatňování a ve výkladu těchto zákonů, protože můžeme vidět na příkladu Maďarska, které velmi striktně dodržovalo Lisabon i Dublinské dohody, a vidíme, jakým vágním způsobem byly uplatňovány tyto zákony v zemích západní Evropy. Takže možná je dobrý způsob začít od toho, že řekneme: skončila jakákoli variabilita výkladů těchto zákonů, budeme je uplatňovat striktně a precizně a naprostě nesmlouvavě. Myslím, že to je věc, kterou můžeme udělat, na které se můžeme shodnout napříč politickým spektrem, a bude to dobrý bod při hledání naší vlastní politiky k řešení migrační krize. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jednou paní kolegyně Langšádlová. Nejdříve načtu její zrušené omluvy z jednání. Ta byla doručena předsedovi Poslanecké sněmovny. Dále se ale z jednání omlouvají od 12.00 do 15 hodin Tomáš Hanzel z pracovních důvodů a Lukáš Černohorský od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání mimo Sněmovnu.

Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji. Já přece jenom musím zareagovat. Tady se často mluví o Maďarsku, ale vzpomeňme si na tu situaci v době vrcholící krize. Maďarsko nebylo ten, který zavřel hranice. Maďarsko bylo v situaci, že na jeho území bylo několik set tisíc migrantů, kteří tam zkrátka přišli. Maďarsko nezvládlo v počáteční fázi vůbec tu situaci, ve které se ocitlo, a ti lidé by tam byli bývali možná do dneška, kdyby to nebylo právě Německo, které ty lidi vyzvalo, ať jdou k nim, protože zkrátka mají na to větší kapacity, jsou bohatší. A to je potřeba, to je fakt, zkrátka je potřeba, aby to bylo fér, tak je potřeba toto říci. A víte, vy často mluvíte o Maďarsku jako o vašem symbolu té země, která je protievropská, a já i od lidí z Maďarska a i od lidí, kteří to sledují jako politologové, vím, že třeba Orbán je velmi proevropský. On totiž vždycky mluví o kritice, nebo často když mluví o kritice, konkrétně, konkrétního kroku, konkrétního evropského politika, tak ale současně vám okamžitě řekne: ale já vím, že projekt Evropské unie je dobrý a možná ta kritika – a já se ho nechci ve všem zastávat, v mnohém s ním nesouhlasím – částečně je i o tom, že jemu na něm záleží, a dokonce v Maďarsku se teď velmi aktivně hovoří o tom, že by se stali součástí eurozóny.

Ta politika, kterou tady třeba i reprezentujete vy, a ta politika, kterou dělájí Maďaři, a to ne ve všem s nimi souhlasím, je úplně odlišná. Oni chtějí být součástí Evropské unie, ale aktivněji chtějí přistupovat k tomu, jaká ta Evropská unie má být. Nejsou v takovém rozsahu destruktivní. Je to zvláštní, jak mnoho zemí, které možná jsou na tom hůře než my, jako je Bulharsko, Rumunsko, možná i Chorvatsko, se velmi snaží být součástí Evropské unie, pevně jeho součásti, i eurozóny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného a přihlášen je pan kolega Radovan Vích. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych vaším prostřednictvím paní kolegyni Langšádlové říci, že neselhalo Maďarsko. Selhalo Řecko. Selhalo Řecko, které nesplnilo své závazky vůči nám a nesplnilo své závazky vůči Evropské unii, nesplnilo své závazky vůči Maďarsku. A bylo to Maďarsko, které zareagovalo a neuvěřitelně rychlým způsobem zabezpečilo hranici, kterou Řecko odmítlo zabezpečit, a Maďarsko nás zachránilo díky tomu, že velice jednoznačně a rychle zareagovalo. Dost těžko budete popírat fakt, že ti lidé do toho Maďarska odněkud přišli.

Já bych ještě rád poprosil, abychom si tady nikdo, včetně mě, ale i včetně vás, prostřednictvím pana předsedajícího paní kolegyně Langšádlové, nehráli na znalce Maďarska. My nejsme znalci Maďarska, nejsme jejich tiskoví mluvčí. Pojďme posuzovat jenom ty kroky, které jsou jednoznačné, viditelné a nedají se žádným způsobem vyslovit jinak. Maďarsko postavilo plot a díky tomu plotu v Evropě nejsou miliony nelegálních imigrantů. Do rozboru maďarské zahraniční politiky bych se tady opravdu nerad pouštěl a doufám, že už tak neučiníte ani vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, ale vyvolal jste faktickou poznámku kolegyně Langšádlové, takže i té udělím slovo k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, o tom, k čemu se budu vyjadřovat či nebudu, budu rozhodovat sama. Možná má reakce je založena i na tom, že pan Orbán je součástí Evropské lidové strany a měla jsem možnost osobně ho několikrát slyšet na kongresech EPP, tak z toho možná i vyplývá to, že některé jeho pohledy a názory znám.

Jinak k tomu, co jste tady říkal o té hranici. Určitě lze hovořit o mnoha chybách Řecka, ale faktem je, že Maďarsko je vnější hranicí Schengenu. Řecko je vlastně takovým schengenským ostrovem, když se na tu mapu podíváte, protože Maďarsko nesousedí s žádnou zemí Schengenu, tzn. je to ono, které musí chránit i v rámci schengenských smluv své hranice.

Děkuji, že jsem toto mohla uvést na pravou míru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Radovan Vích, připraví se pan kolega Skopeček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, Marrákešská politická deklarace. První indicií, že se nejedná o tak nevinný dokument, bylo odmítnutí této deklarace maďarským zástupcem na této konferenci. Co je z mého pohledu hlavním problémem této deklarace? Za vzletnými úvodními frázem se schovávají věty o tom, jak je migrace přínosná, že bránit by se jí nemělo, a to bez ohledu na status migrujících. To

zní, jako by bylo jedno, zda se do Evropy dostali legálně, nebo nelegálně, zda mají nárok na azyl, či nikoliv. Dále se státy deklarace zavazují podporovat a posilovat možnosti legální migrace, usnadnit vydávání víz a za tím účelem posílit administrativní kapacity národních států. Také deklarují vůli zjednodušit převod finančních prostředků do domovské země, zvláště chránit mladé lidi bez doprovodu z řad migrantů, vytvořit akční plány pro případné masové přesídlení lidí a vyjadřují podporu principu nenavracení, to je jen dobrovolné návraty. Víme, jaké problémy jsou s tím aktuálně třeba v Německu.

Pan ministr v demisi Metnar tento dokument odsouhlasil bez toho, aby byl projednán v příslušných výborech Sněmovny, a to je z mého pohledu nepřijatelné. Proto vás žádám o podporu usnesení předneseného místopředsedou Poslanecké sněmovny panem Okamurou s tím, že migrační a azylová politika naší země aby zůstala v plné rozhodovací kompetenci České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radovanu Víchovi, nyní pan poslanec Jan Skopeček, zatím poslední přihlášení do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Nejdříve budu reagovat na diskusi nebo na některé věty z diskuse, které tady zazněla, a pak se vrátím k samotnému meritu věci, které dnes projednáváme.

Tady v diskusi zazněly takové jakoby nevinné věty o tom, že se musíme tak trošku smířit se stěhováním národů, že se tomu Česká republika stejně nevyhne a abychom nebyli zase tak pinktlich. Já bych to chtěl velmi odmítout a podle mého názoru to právě žíví ty následné diskuse, třeba i o materiálech, které nemají takový význam, jaký tomu potom přikládáme. Ale já bych se opravdu chtěl vyhnout stěhování národů. Já si myslím, že to, co udělalo Německo v souvislosti s otevřením se emigrantům, byla zásadní chyba. Já to nazývám sebevraždou Evropy a my musíme udělat všechno proto, abychom tyto chyby nejenom Německa, ale i dalších západních států neopakovali. Takže to jenom na začátek, abychom tu diskusi uvedli na pravou míru.

Pak tu zazněla hypotéza, že v Bruselu mluvíme jako politici jinak než na domácí půdě. Já bych vás chtěl ubezpečit, že jsem se účastnil meziparlamentního setkání na půdě Evropského parlamentu právě k tématu migrace, a mohu vás ubezpečit, že tam mluvím stejně, jako mluvím na půdě českého parlamentu, a kolegové, kteří tam byli se mnou, mi potvrdí, že jsem se velmi zlobil a velmi jsem kritizoval to, že v rámci jedné diskuse, v rámci jednoho bodu byla na půdě Evropského parlamentu mixována slova, jako je legální migrace, slučování rodin, nelegální migrace, byl tam z toho udělaný neuvěřitelný mišmaš, který znova dává záminku k tomu, aby došlo k nedorozumění. Já si tedy myslím, že ze strany Evropské unie to byl záměr, protože pod některé termíny chce leccos schovat.

Díky tomu vznikla asi i tato rozbouřená debata, respektive špatný překlad jedné věty z té Marrákešské dohody, který způsobil dnešní debatu. A já jsem proto rád, že v rámci toho usnesení, které jsme připravovali na výboru pro evropské záležitosti, se

podařilo i na můj popud a kolegů do toho usnesení jasně zaznamenat a jasně uvést, že musíme rozlišovat legální ekonomickou migraci, nelegální ekonomickou migraci a azylové řízení lidí, kteří jsou nějakým způsobem ve svých domovech ohroženi. Pokud toto nebude dělat a pokud nebude mluvit přesnými termíny a hovořit právě o tom typu migrace, o kterém hovoříme, a budeme vědět, o čem hovoříme, tak to znova bude způsobovat spoustu nedorozumění.

Když se vrátím k té deklaraci, tak já musím upřímně říci, že když ji čtu, tak se mi také nelibí. A nelibí se mi z rady důvodů a to už je ten možný věcný spor, který o ní můžeme vést. Ta dohoda je psána podle mého názoru na tak závažné téma příliš obecně, čili jednotlivé formulace nabízejí různý způsob interpretace. My jsme s panem ministrem právě debatovali o tom, že pod mobilitou se třeba v tomto dokumentu chápe vzdělávání nebo výjezd lidí z Afriky třeba za vzděláním do Evropy. To je ale podle mého názoru velmi špatně, že takto obecné pojmy, pod kterými si lze pod slovem mobilita v rámci migrační krize představit leccos, a mě to intuitivně nevede k tomu, že se jedná pouze o vzdělání. Je tam spousta obecných ustanovení, která podle mého názoru nabízejí různou interpretaci.

O to více je pro mě důležité, aby pan ministr – on už to udělal na výboru – něco řekl i tady na mikrofon, aby ale jasně ještě jednou řekl, že ta deklarace je pro Českou republikou právně nezávazná. To je první věc.

Chci, aby pan ministr na mikrofon řekl, že jakkoliv nemění suverenitu České republiky v migračních otázkách a migračních politikách.

Chci, aby řekl na mikrofon nebo uvedl na pravou míru, že se k ní přihlásil právě proto, že ta dohoda vedle těch věcí, které kritizujeme, hovoří i o návratové politice a hovoří a je základem pro to, aby byly rozvíjeny programy, které regiony v Africe učiní stabilnějšími, to znamená, aby zamezovaly migraci z Afriky.

Pokud to je ta cena, za kterou jsme se k té Marrákešské deklaraci přihlásili, to znamená, že se bude minimalizovat migrace z afrického kontinentu, protože tato dohoda dává základ k tomu, aby se rozvíjely programy, které tyto regiony učiní stabilnějšími, pak já se s těžkým svědomím nebo s těžkou hlavou mohu smířit s větami, že je potřeba v rámci migrační krize brát v úvahu feministické otázky a podobné věci, které se v tom objevují a které tam podle mého názoru nemají co dělat.

O to bych chtěl pana ministra poprosit. Myslím si, že to bude důležitá zpráva pro všechny. Pak jsem s těžkým svědomím schopen kompromisu, který jsme naformulovali ve výboru a který hovoří i o tom, že podporovat africké regiony budeme pouze tehdy, pokud se v návratové politice bude mezi Evropou i dalšími kontinenty a Afrikou rozvíjet spolupráce a pokud africké země v tomto smyslu budou kooperativní.

Děkuji za případnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček byl posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Hlásí se, prosím, ještě někdo z města do obecné rozpravy. Není tomu tak, tak obecnou rozpravu končím.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není, takže můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Pan poslanec Rozvoral je přihlášen do podrobné rozpravy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych s dovolením načetl za poslanecký klub SPD návrh usnesení k tomuto bodu, které zní: Migraci a azylová politika naší země musí zůstat v plné rozhodovací kompetenci České republiky.

Navrhoji, aby se o navrhovaných usneseních hlasovalo v navrženém pořadí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je do podrobné rozpravy přihlášen pan poslanec Ondřej Benešík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Moje sdělení bude trošičku delší. Já jsem dostal za úkol z výboru pro evropské záležitosti za prvé seznámit vás s usnesením, které jsme přijali před tímto jednáním, a za druhé také navrhoji, aby o tomto usnesení hlasovala Poslanecká sněmovna a aby se usnesení výboru pro evropské záležitosti k Marrákešské deklaraci stalo usnesením celé Poslanecké sněmovny.

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po zprávě ministra vnitra Lubomíra Metnara a po rozpravě

1. bere na vědomí zprávu ministra vnitra týkající se Marrákešské politické deklarace;

2. trvá na tom, že v oblasti legální ekonomické migrace musí být zachován status quo, tedy aby pravomoci včetně rozhodování o výběru zdrojových zemí, počtu migrantů, jejich odborné kvalifikace, možnosti odmítnutí žadatelů atd. zůstaly v kompetenci příslušných orgánů České republiky;

3. trvá na důsledném rozlišování legální ekonomické migrace, nelegální ekonomické migrace a poskytování mezinárodněprávní ochrany ohroženým osobám;

4. podporuje zahrnutí nových závazků afrických států v Marrákešské deklaraci, jež se týkají boje proti nelegální migraci, organizovanému převaděčství a pašování lidí i posilování spolupráce v oblasti návratové politiky, tj. lepší ochrana hranic, posílení policejní a soudní spolupráce, intenzivnější výměna informací, identifikace nelegálních migrantů, rychlejší vydávání náhradních cestovních dokladů atd., a podtrhuje význam brzké realizace těchto opatření;

5. domnívá se, že právě podpora afrických zemí v jejich boji s nelegální migrací a organizovaným převaděčstvím představuje z pohledu EU a jejích členských států vhodný a účinný nástroj prevence dalšího případného zesílení migračních toků z tohoto regionu směrem do Evropy v následujících letech;

6. upozorňuje na nepřesný překlad Marrákešské deklarace do českého jazyka šířený dezinformačními zdroji, který zásadním způsobem posouvá a zkresluje obsah

uvedené deklarace, například slovní spojení regular migration, standardně používané ve významu legální migrace, je přeloženo jako pravidelná migrace, což zásadně dezinterpretuje význam deklarace;

7. navrhuje podmínit rozvojovou pomoc poskytnutou zdrojovým zemím jejich spoluprací v oblasti návratu;

8. pověřuje předsedu výboru pro evropské záležitosti, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Kromě toho, že jsem tak učinil, tak navrhoji, aby toto usnesení bylo hlasováno jako usnesení Poslanecké sněmovny, s tím, že dodávám, že až na drobné změny a doplnění bodu 7 jsem toto usnesení na výboru navrhl já jako předkladatel tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Jaroslav Bžoch. Po něm vystoupí v podrobné rozpravě pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já nebudu načítat další usnesení. Jen bych se připojil k tomu a poprosil o podporu usnesení, které tady načetl kolega Benešík.

Ta změna v bodě 7 – myslím, že i kolegové z SPD to budou kvitovat. Je tam: podmínit rozvojovou pomoc poskytovanou zdrojovým zemím jejich spoluprací v oblasti návratu, což znamená, že budeme vyvíjet dále tlak na to, aby si ty země od nás nelegální migranti braly zpátky, což by měla být naše politika.

Ještě jednou prosím o schválení tohoto usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Peksa má nyní slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych měl procesní požadavek, jestli by bylo možné, aby se o bodech 1 až 6 navrženého usnesení hlasovalo zvlášť a o bodu 7 zvlášť, protože mi připadá krajně nevhodné podmiňovat rozvojovou pomoc nějakým plněním z druhé strany. Pak se to nestává pomocí, ale je to prostě obchod. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím tomu požadavku, aby se o usnesení, které navrhl pan poslanec Benešík, hlasoval rozdeleně bod 1 až 6 a bod 7. To určitě můžeme udělat.

Hlásí se ještě prosím někdo do podrobné rozpravy? Ne, do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, takže podrobnou rozpravu končím a ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Nicméně než přistoupíme k hlasování, je zde za poslanecký klub KDU-ČSL s přednostním právem požadavek, aby vystoupil pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Jako místopředseda klubu KDU-ČSL v situaci, kdy je nepřítomen předseda našeho klubu, žádám o přestávku na jednání našeho klubu před hlasováním na 15 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrě, pane poslanče, této žádosti samozřejmě vyhovuji. Přerušují jednání, sejdeme se zde znova ve 12.25 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.25 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynul čas, který byl určen na přestávku pro jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL, a budeme pokračovat v projednání předloženého návrhu. Jsme ve chvíli, kdy nás čeká hlasování o usneseních, tak jak zde byla přečtena.

Nicméně než k tomu přistoupíme, tak vás seznámím se změnami v rámci omluvy. Paní poslankyně Kovářová ruší omluvu, která zde byla načtena, pan ministr zahraničních věcí Martin Stropnický se omlouvá dnes od 12 do 16 hodin z pracovních důvodů a z důvodu jednání ve volebním kraji se od 12 hodin do 13 hodin omlouvá z dnešního jednání pan poslanec David Pražák. (Velký hluk v sále.) Nyní vás poprosím o klid, abychom se mohli věnovat hlasování a dodrželi postup, tak jak byl navržen.

Já konstatuji, že v podrobné rozpravě nejprve zazněl návrh usnesení, tak jak ho přednesl pan poslanec Rozvoral. Dále v podrobné rozpravě zazněl návrh, aby Poslanecká sněmovna odsouhlasila jako svoje usnesení usnesení, které přijal výbor pro evropské záležitosti. S tímto návrhem vystoupil pan poslanec Benešík. A dále v podrobné rozpravě zazněl návrh, se kterým vystoupil pan poslanec Peksa, abychom v rámci schvalování usnesení navrženého panem poslancem Benešíkem hlasovali body 1 až 6 a bod 7 zvlášť.

Předpokládám, že je v tuto chvíli všem jasné, o čem budeme hlasovat. Ptám se, zda má někdo zájem na tom, aby usnesení byla znova přečtena, nebo se můžeme odkázat na načtení v podrobné debatě. Není zde zájem o to, aby usnesení byla znova přečtena, takže budeme hlasovat podle postupu, se kterým jsem vás teď seznámil a který jsem tímto navrhl.

Je zde žádost o ohlášení, takže všechny ohláším a prosím vás, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení, které zde přednesl pan poslanec Rozvoral.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno 136 poslanců, pro 26, proti 24. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o bodech 1 až 6 z návrhu usnesení, tak jak ho zde v podrobné rozpravě načetl pan poslanec Benešík.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přítomno 139 poslanců, pro 137, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

A poslední hlasování u tohoto bodu se týká bodu 7 z usnesení, které zde představil pan poslanec Benešík.

Já zahajuju hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 140 poslanců, pro 116, proti 1. Návrh tohoto usnesení také byl přijat.

Končím projednání tohoto bodu. Děkuji panu poslanci Rozvoralovi.

Než přistoupíme k projednání dalšího bodu, s přednostním právem se hlásí pan místopředseda Okamura, po něm pan poslanec Benešík. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi poděkovat celé Poslanecké sněmovně za to, že jste v první fázi přistoupili na to, že jste odsouhlasili návrh našeho hnutí SPD o tom, že jsme mohli diskutovat o tomto bodu a že vůbec tato závažná debata tady mohla proběhnout.

Zároveň jsem chtěl poděkovat všem poslancům, kteří podpořili usnesení výboru pro evropské záležitosti, jehož jsou pochopitelně naši poslanci také členem, že výsledkem projednávání tohoto bodu je usnesení Sněmovny, které v podstatě vyjadřuje stanovisko, kterým by se nyní vláda České republiky měla řídit. Takže poté, co jsme společně i díky vašim hlasům prohlasovali stanovisko vůči vládě ohledně Dublinu IV v lednu, tak si myslím, že je to zase další skvělá spolupráce napříč politickým spektrem, že zase nad tímto závažným tématem jsme našli politickou shodu. A myslím, že to je i důkaz toho, že tady jsme schopni všichni spolupracovat nad různými tématy a dokážeme nalézt společnou řeč.

Takže jsem vám chtěl ještě jednou poděkovat a chtěl jsem vás taky poprosit, zdali bychom tato závažná migrační téma mohli sledovat i do budoucna. A samozřejmě když se to nějakým způsobem zase bude hrotit a nakumuluje, tak my jako SPD určitě bychom zase navrhlí ve spolupráci s vámi nějaký bod, kde bychom znova měli podle mě nějaké podobné usnesení přijmout a zase v tomto smyslu úkolovat nebo dát stanovisko vládě.

Takže ještě jednou děkuji a těším se na další spolupráci. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, s přednostním právem za klub KDU-ČSL pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji všem, že podpořili můj návrh usnesení, jsem tomu velmi rád. A také děkuji všem, kteří pochopili, že mou práci si chce přivlastnit někdo jiný. Děkuji. (Potlesk z právě strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Z jednání Poslanecké sněmovny z dnešního jednání v době od 12.25 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Schwarzenberg.

Zahajuje projednávání bodu číslo

21.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 120/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. Prosím, paní ministryně, máte slovo,

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Na úvod druhého čtení, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, jen připomenu, že návrh zákona obsahuje dvě významná opatření v oblasti důchodového pojištění, a to za prvně zvýšení základní výměry důchodu z 9 % na 10 % průměrné mzdy a dále zvýšení důchodu o tisíc korun měsíčně důchodcům, kteří dovršili věk 85 let. Zvýšení základní výměry důchodu se bude týkat všech důchodů, tj. jak nově přiznávaných důchodů, tak důchodů vyplácených. Zvýšení důchodu o tisíc korun bude od splátky důchodu splatné v lednu 2019 poskytnuto i těm důchodcům, kteří věk 85 dovršili již před účinností navrhovaného opatření, tedy před 1. lednem 2019. Tato navrhovaná zvýšení jsou jen dílčími, byť významnými opatřeními v rámci důchodového pojištění, která směřují ke zvýšení životní úrovně důchodců.

V návaznosti na diskusi ve výborech bych chtěla ještě zdůraznit, že návrh zákona neznamená oslabení principu zásluhovosti při výpočtu rozhodující části důchodu, tzn. procentní výměry. U nově přiznávaných důchodů se nijak nezmění způsob výpočtu této procentní výměry důchodu na základě celoživotních příjmů, jen se zvyšuje všem stejně výše základní výměry, což povede ke zvýšení celkové výše důchodu u všech nově přiznávaných důchodů počínaje rokem 2019. V roce 2019 se bude jednat o částku cca 320 Kč měsíčně, tzn., že každý důchod přiznávaný v roce 2019 bude o tučku vyšší, než kdyby platila pravidla stanovená současnou právní úpravou.

U vyplácených důchodů se rovněž nemění pravidla celkové valorizace. A také u těchto důchodů nová právní úprava přinese prakticky u všech důchodů vyšší navýšení důchodu všem o stejnou částku než podle současné právní úpravy. Přitom v důsledku přechodného ustanovení dojde v lednu 2019 k razantnímu zvýšení vyplácených důchodů. Poznámka: U průměrného důchodu se bude jednat o více než 900 Kč měsíčně, neboť kromě zvýšení stanoveného podle dosavadní právní úpravy se všechny důchody bez ohledu na jejich výši zvýší navíc o cca 320 Kč.

Po roce 2019 budou podle navrhované úpravy také zvyšovány vyplácené důchody více než podle současné úpravy, byť již v závislosti na výši důchodu bude rozdíl

menší, jen v rádu deseti korun až korun. Podle podrobných propočtů Ministerstva práce a sociálních věcí jen v ojedinělých případech u velmi vysokých důchodů může v některých letech v závislosti na vývoji jednotlivých parametrů rozhodných pro stanovení výše valorizace důchodů nastat zcela nepatrné oslabení celkové částky zvýšení, která by náležela podle současné a podle navrhované úpravy. K tomu může dojít při zvýšení v roce 2020, kdy u důchodů vyšších než 22 tisíc korun by rozdíl zvýšení mohl činit řádově jen několik korun, např. u důchodů vyšších než 32 tisíc korun by tento rozdíl činil deset korun, přičemž při zvýšení v roce 2021 by ani u těchto vysokých důchodů tento negativní dopad nenastal, neboť i tyto důchody by byly oproti dnešnímu stavu zvýšeny více, tj. více než o devět korun.

Z uvedeného je jednoznačně zřejmé, že navrhovaná úprava princip v zásluhovosti nijak nenarušuje. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Jenom připomínám, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Další výbor, který se tímto návrhem zabýval z rozhodnutí Poslanecké sněmovny, byl rozpočtový výbor. Nám všem byla usnesení výboru doručena jako sněmovní tisky 12/1 až 3.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Jan Bauer a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy výboru zde odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, milé dámy a pánové, vážená paní ministryně, výbor tento vládní návrh projednal 10. května na své 12. schůzi a přijal následující usnesení.

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, tzn. sněmovní tisk č. 120, a za další zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy, to je za pravé.

Za druhé, a tady bych vás požádal o pozornost, výbor pro sociální politiku za druhé žádá Poslaneckou sněmovnu, aby přijala následující usnesení, a to zní tímto způsobem: Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby neprodleně zahájila práce na přípravě změny důchodového systému.

Myslím si, abych zavdal znění současného jednacího rádu, abych krátce okomentoval to druhé usnesení, které přijal výbor pro sociální politiku.

My jsme na jednání výboru tu diskusi logicky rozdělili na dvě části. Ta první část diskuse se především věnovala vládnímu návrhu, to znamená zvýšení základní výměry z 9 na 10 % a zvýšení o 1 000 Kč u těch, kteří pobírají starobní důchod a jsou starší než 85 let svého věku. Druhá část diskuse se zabývala obecně důchodovou reformou, nebo reformou penzijního systému. A tady samozřejmě převládal spíše

názor, že vládní návrh je v podstatě bohužel dílcí korekcí stávajícího penzijního systému, v žádném případě neřeší důchody současné mladé generace a v žádném případě neřeší stav, kdy náklady na penzijní systém ohrožují veřejné rozpočty České republiky, a že je nejvyšší čas, aby vláda, at' už je v demisi, nebo bez demise, okamžitě zahájila práce na důchodové reformě či změně důchodového systému. Takže z tohoto důvodu bylo přijato toto usnesení, které jsem tady před malou chvílí přečetl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi, který nás seznámil s průběhem projednávání ve výboru pro sociální politiku. Protože se návrhem zabýval i rozpočtový výbor, poprosil bych pana poslance Kamala Farhana, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy, pokud takové na výboru byly přijaty. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo. Dovolte mi přečíst usnesení rozpočtového výboru z 8. schůze ze dne 9. května 2018 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 120.

Po úvodním slově náměstka ministryně práce a sociálních věcí pana Hůrky, zpravodajské zprávě poslance Farhana a rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za první doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 120, schválila bez připomínek; a zmocnuje mě jako zpravodaje, abych s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. To je za rozpočtový výbor vše. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevříram obecnou rozpravu, do které se je v tuto chvíli přihlášeno pět poslanců. Nejprve vystoupí paní poslankyně Pekarová Adamová, po ní paní poslankyně Golasowská. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámila se svými dvěma pozměňovacími návrhy, které jsem načetla do systému a které reagují na předložený návrh. A musím tedy reagovat i na slova paní ministryně, která uváděla, že se nijak neoslabuje zásluhová složka důchodů. Já se nedomnívám, že by tomu tak bylo, a proto tedy i předkládám jeden z těch pozměňovacích návrhů, který se právě týká změny procentuální výměry, která se v tuto chvíli má z 9 zvýšit na 10 %, a tím se sníží následně složka zásluhová.

Vládní návrh zákona tímto přichází s větší nivelizací důchodového systému. Současný důchodový systém České republiky už nyní patří k nejvíce rovnostářským v Evropě a většina evropských zemí jde právě naopak cestou posilování principů zásluhovosti. Rovněž i Ústavní soud ve svém nálezu, který konstatoval

23. března 2010, řekl, že princip solidarity nemůže být v rámci důchodového systému převažující nad systémem zásluhovosti a vést k praktické niveliaci důchodů.

Důvodová zpráva se odvolává na článek 30 Listiny základních práv a svobod odst. 1, kde zaručuje právo na přiměřené hmotné zabezpečení. Podle Ústavního soudu je však přiměřenosť hmotného zabezpečení nutno vyložit nejen s ohledem na schopnost uspokojit z důchodové dávky životní potřeby jednotlivce tak, aby mu byla zaručena sociálně důstojná lidská existence, ale též s ohledem na pojištěnce jako plátce spoluvytvářejícího finanční zdroje, ze kterých je, resp. bude přiměřené hmotné zabezpečení poskytováno. Jelikož se domnívám, že vládní návrh v té konkrétní části právě změny procentuální výměry jde proti tomuto nálezu Ústavního soudu, předkládám pozměňovací návrh, který vyjímá tuto novinku z celého návrhu zákona a zachovává současný stav.

Takže to je první návrh, kterým bychom chtěli jako TOP 09 tu změnu odstranit, resp. zachovat současný stav. A pokud projde tento pozměňovací návrh, nemáme problém pro celý návrh zákona hlasovat, protože ta další změna, která se týká tedy 85letých a starších, kde se jim přiznává 1 000 Kč k důchodu, ta nám přijde smysluplná.

Rovněž tedy musím říci, že se opravdu nejdá o změnu důchodového systému takovou, která by se dala považovat za reformu. A jsem velice ráda, že výbor pro sociální politiku přijal návrh pana zpravidla a navrhuje nám, abychom vyzvali vládu k tomu, aby na ní začala pracovat, protože je opravdu v současné době nezbytné, abychom se jí už konečně začali zabývat.

Druhý návrh, který vám chci představit, je tedy z trošičku jiného ranku a týká se asistentů sociální péče. Protože jsou to lidé, kteří dnes nemají nárok na to, aby jim bylo právě jejich důchodové pojištění státem hrazeno. Asistent sociální péče je institut zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a jedná se o osoby pečující o jiné osoby závislé v různém stupni na pomoci druhých. Tato péče je poskytována mimo registrované sociální služby, jejichž kapacita je omezena. Cílem zavedení tohoto institutu bylo odlehčit právě sociálním službám a umožnit závislým osobám zvolit si svobodně způsob poskytované péče. Například když srovnáme kapacitu domovů pro seniory v roce 2016, tak v České republice byl počet lůžek 37 247, ale počet lidí ve věku nad 65 let dle zjištěných údajů MPSV, kteří jsou závislí na péči, osoby ve stupni druhém až čtvrtém, je v České republice 167 700. Takže vidíme ten jasný nepoměr a nutnost tuto péči ještě doplňovat další možnou institucionální, resp. v tomto případě tedy právě svobodnější formou, a to asistenty.

Na příkladu seniorů je pak zřejmé, že stát a jím registrované sociální služby se nemohou postarat o všechny závislé osoby, které by to potřebovaly. Asistenti pečují o seniory, a nejen o ně, v jejich domácím prostředí, ať už se jedná o osoby blízké, nebo asistenti sociální péče podle zákona o sociálních službách, a významně přispívají ke stabilitě sociálního systému v České republice. Asistentem se může stát kdokoliv, komu je více než 18 let a je zdravotně způsobilý. Pokud ale není osobou blízkou toho, komu pomoc poskytuje, nebo s ním nesdílí společnou domácnost, je třeba, aby uzavřel smlouvu o poskytování pomoci, která podléhá kontrole úřadu práce.

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, předpokládá se zabezpečením zdravotního a důchodového pojištění pečujících osob – cituji: Poskytuje-li oprávněné osobě pomoc osoba blízká nebo asistent sociální péče, krajská pobočka úřadu práce, vydá těmto osobám na jejich žádost bezplatně písemné potvrzení prokazující dobu této péče pro účely hmotné nouze, zdravotního pojištění, důchodového pojištění a zaměstnanosti. V tomto potvrzení vždy uvede stupeň závislosti osoby, které je péče poskytována. Pro účely důchodového pojištění se v potvrzení uvede též údaj o výši příspěvku, která oprávněné osobě v době poskytování pomoci náležela. Konec citace ze zákona. V praxi se ale vztahuje toto zabezpečení v plném rozsahu pouze na osoby blízké a zíjící ve společné domácnosti. Na asistenční péče ve smluvním vztahu se závislou osobou, o kterou pečují, a evidovaných úřadem práce se vztahuje pouze zabezpečení zdravotního pojištění.

A proto tady ten můj pozměňovací návrh. Ten totiž tento nesoulad mezi jednotlivými zákony dává do pořádku a snaží se, aby i v zákoně o důchodovém pojištění smluvní asistenti byli zmíněni právě v okruhu pojištěných osob. Je to tedy drobná změna, která ale těmto lidem velice ulehčí život a která jim může velice pomoci. A tento článek péče o seniory v České republice tak může být podpořen.

Děkuji vám za pozornost i za případnou podporu těchto pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než dám slovo paní poslankyni Golasowské, tak vás seznámím s informací, že paní poslankyně Jana Vildumetzová se z dnešního jednání omlouvá od 12.35 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nedám slovo paní poslankyni, která je přihlášena do obecné rozpravy, protože se zde s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Lubomír Španěl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tentokrát nebudu reagovat na paní poslankyni Pekarovou Adamovou, jak by možná očekávala. Chtěl bych spíš naopak poděkovat za tento vládní návrh paní ministryni. A velmi stručně jenom řeknu, že děkuji hlavně za důchodce s těmi menšími důchody. Jsem rád, že konečně někdo po x letech použil selský rozum. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, nechal jsem vás domluvit, nicméně připomínám, že faktické poznámky jsou právě proto, aby se reagovalo na vystoupení předcházejících řečníků. Já jsem si to tak volně interpretoval, ale je to opravdu interpretace velmi volná, takže všechny prosím, abyste faktické poznámky používali k tomu, k čemu jsou určeny.

Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Golasowská, připraví se pan poslanec Kaňkovský. Máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přeji všem krásné již odpoledne. Chtěla bych říct, že já velmi vítám změny, které vedou ke zlepšení kvality života našich důchodců, co se týká finančního navýšení, protože víme, že důchody jsou stále nízké, průměrná výše důchodu je něco kolem 12 tisíc a je mnoho těch, kteří ani na tu průměrnou výši nedosáhnou.

Já bych tady chtěla pohovořit o několika pozměňovacích návrzích, které chci předložit. Čtyři se týkají trošku okrajové skupiny, a to jsou ovdovělí, vdovci a vdovy. Konzultovala jsem to s organizací, která se situací těchto osob zabývá, a opravdu jim není co závidět.

První pozměňovací návrh se týká souběhu invalidního a vdovského důchodu. Tam navrhoji, aby se oba důchody poskytovaly v plné výši. Nyní je to tak, že na vdovský i invalidní důchod dosáhne ten, který pobírá invalidní důchod ve třetím stupni.

Druhý pozměňovací návrh se týká prodloužení doby pobírání vdovského důchodu, a to z jednoho roku na dva roky. Důvod, proč prodloužit tuto dobu o jeden rok, je ten, že jeden rok je často krátká doba na to, aby si pozůstalý vyřešil finanční situaci, která se týká jednak dědického řízení, pak třeba zablokování karet, vyřešení bydlení, kdy najednou je na placení nájmu sám, že si hledá třeba jiné bydlení, které bude pro něj levnejší. Dále to je splacení třeba úvěru, hypoték apod. A tam se ukázalo rovněž po konzultaci s tou organizací, která má tu zkušenosť, že jeden rok mnohdy nestačí.

Další pozměňovací návrh se týká zmírnění splnění podmínek pro potřebnou dobu pojištění, protože často se stává, že tam tomu dotyčnému scházelo třeba páru měsíců, aby pozůstalý měl nárok na vdovský důchod, takže tam navrhujeme, aby se vlastně ta doba zmínila, pokud mu tam schází několik měsíců, a nejvyšší doba zmírnění je o dobu jednoho roku.

Čtvrtý návrh, který se týká rovněž ovdovělých, je zvýšení procentní výměry z 50 na 60 % z původní výměry vdovského a invalidního důchodu, protože i ty vdovské důchody, řekněme si, není to nijaká hitparáda a jsou opravdu nízké, takže si myslíme, že tam by to chtělo v rámci té procentní výměry to trošku navýšit. To jsou čtyři pozměňovací návrhy, které se týkají, jak jsem říkala, skupiny ovdovělých.

A poslední pozměňovací návrh se týká žen matek, které bychom chtěli ocenit, protože víme, že ženy mívají i tak důchody až o 2 000 korun nižší než muži. Je to také z toho důvodu, že často, když byly doma s dětmi, tak třeba věnovaly spoustu let výchově dětí a přišly třeba o kariéru, o práci, do které se třeba nevrátily, nevrátily se už na tu pracovní pozici. A tam navrhujeme příspěvek 500 korun za každé vychované dítě.

Takže tolik mých pět pozměňovacích návrhů, ke kterým se potom přihlásím s čísly sněmovních dokumentů v podrobné rozpravě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský v obecné rozpravě. Je pravda, že není na jeho vystoupení příliš mnoho času, protože ve 13

hodin skončíme projednávání tohoto bodu. Ale pokud aspoň začnete, pane poslanče, tak máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já svoje vystoupení zkrátím a vezmu si slovo při dalším projednávání druhého čtení, protože bych nerad svoje vystoupení dělil.

Možná si jenom na začátek neodpustím jedno postesknutí. My jsme si v úterý, kdy se mělo toto druhé čtení projednávat, vzali pauzu, za kterou jsme byli kritizováni, protože jsme chtěli, aby při projednávání tohoto návrhu zákona byl přítomen pan premiér. My jsme přesvědčeni o tom, že takto důležitá novela, která se významným způsobem projeví do státního rozpočtu, by si zasloužila přítomnost pana premiéra. A já si troufám tvrdit, že by si zasloužila přítomnost i paní ministryně financí. Já vím, že mají nabity program, ale myslím si, že to je skutečně důležitá novela, tudíž já si to svoje vystoupení nechám až při dalším dni, kdy dostaneme příležitost se k novele důchodového pojištění vrátit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. A protože další vystoupení by nemělo potřebný čas pro to, aby zazněly všechny argumenty, které asi od poslanců přihlášených do obecné rozpravy zaznít chtějí, nikdo není přihlášen s faktickou poznámkou, se kterou bychom se vešli do časové lhůty, tak přerušuji projednávání tohoto bodu, končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se zde ve 14.30 hodin u ústních interpelací na předsedu vlády.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat dalším bodem. Tím jsou

116. Ústní interpelace

Ještě mi dovolte omluvy. Paní poslankyně Balaštíková se omlouvá dnes od půl třetí do konce jednacího dne, pan poslanec Nacher od půl třetí do 19.00 hodin, pan poslanec Ratiborský od 15. do 16. hodiny, plus od 16.50 do konce jednacího dne, pan poslanec Kolařík od 13. hodiny do konce, pan poslanec Kobza od 14.30 až do konce, pan poslanec Kubík od 14.30 až 18.00 pracovní důvody, pan poslanec Staněk 14.30 až 19.00 jednání ve volebním kraji, pan poslanec Zlesák od 14.30 do konce z pracovních důvodů, pan poslanec Pustějovský od 16.50 až do konce z pracovních důvodů, pan poslanec Kott od 14.30 až do konce z pracovních důvodů, pan poslanec Strýček od 15. do 16. hodiny z pracovních důvodů, pana Kobzu už jsem četl a ještě pan poslanec Martinů z celého odpoledního jednání. Tak, to jsou omluvy.

Budeme tedy pokračovat ústními interpelacemi, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky nebo vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí, v němž budou vystupovat jednotliví poslanci, nejprve tedy na pana premiéra od 14.30 do 16.00 hodin a po 16. hodině na ostatní členy vlády. Interpelace končí v 18.00 hodin. Seznamy vám byly rozdány do lavic.

Dávám slovo panu poslanci Valentovi, ten byl vylosován na prvním místě a bude interpelovat pana předsedu vlády. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane premiére, co říkáte z titulu předsedy vlády – doufejme doposud suverénní České republiky – na výrok státního tajemníka německého ministerstva vnitra Stephana Mayera, že do Evropy práva bezpečnosti, míru a svobody nepatří takové právní normy, jako jsou dekrety prezidenta Československé republiky Edvarda Beneše, za něž sklidil na nedávném sjezdu revanšistického landsmanštafu v Augsburgu obrovský aplaus přítomných? A bohužel dost možná mu vřele tleskal i přítomný český velvyslanec Podivinský. Pane premiére, jistě víte, že součástí landsmanštafu, protičeského spolku prakticky s původními stanovami a nacistickými kořeny, je stále také například i Witikobund, organizace založená sudetoněmeckými nacisty v roce 1948. Proto mě a tisíce našich spoluobčanů velice mrzí, že na tyto akce, které nemají s česko-německým usmířením co dělat, jezdí exhibovat někteří čeští politici, jako jsou páновé Bělobádek, Schwarzenberg, Liška, paní Marksová, či že dokonce předsedou jedné z větví tohoto spolku Ackermann-Gemeinde je naštěstí již bývalý ministr kultury Herman.

To vám ale teď vychítat nechci a ani nebudu. Ale nevadí vám, že příští sraz této organizace mající jasný cíl, a to přepisování výsledků druhé světové války, relativizaci viny a zejména návrat zabaveného majetku zrádcům a nepřátelům českého a slovenského národa, se má konat již na území České republiky? Potom vaše vláda získá historický primát. Ale zrovna takovýmto prvenstvím bych se zrovna chlubit nechtěl. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, tak my rozhodně taková slova odmítáme a tento problém byl jednou již vyřešen navždy a my nevidíme důvod se k tomu vracet. Určité vyznamenání asi naše je to, že pan Posselt na 69. sjezdu Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Augsburgu dne 18. května 2018 vyjádřil politování nad tím, že se tentokráté sjezdu nezúčastnil nikdo ze současně vlády, tudíž naší vlády. Takže já myslím, že ta naše pozice je jasná. A co se týká toho konání, tak já bych to bral s nadhledem. Myslím, že pan Posselt o tom mluví už dlouho, a samozřejmě takovýhle sněm není možné u nás uspořádat bez souhlasu nějakého konkrétního českého města. A já pochybuji o tom, že by se takové tedy našlo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec.

Poslanec Jiří Valenta: Pane premiére, děkuji vám za odpověď. S vaším stanoviskem poměrně vřele souhlasím. Ale ještě bych vám připomněl, že sudetští Němci stále usilují o návrat majetku, který byl oprávněně zabaven zrádceům a kolaborantům dle těch zmíněných Benešových dekretů. Navenek sice landsmanštaf inicioval změnu svých stanov s tím, že restituce majetku již následně nepožaduje, a všude to i hlasitě deklaroval. Ovšem fakt, že tuto změnu německý soud následně zamítl, se již potom skoro nikde neobjevil. Neměl byste již tedy pomalu začít vysvětlovat našim občanům a příhraničním podnikatelům, že se budou muset brzy vyrovnat s tím, že začnou přicházet o svůj majetek?

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ne, tak to je absurdní tvrzení. Tak určitě nic takového nenastane a my se nemáme čím zabývat. Znovu opakují, pro nás je to jasné jednou provždy uzavřená záležitost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak, děkuji. To byla tato interpelace. Prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající.

Vážený pane premiére, obracím se na vás v souvislosti s enormním nárůstem ceny bytů v České republice. Česká republika má v poměru k platům nejdražší byty v celé Evropě. Jen za poslední rok vzrostly ceny bytů například v Praze v průměru o 38,4 %. Ve vašich novinách, v Mladé frontě Dnes, vyšel dnes o tomto veliký článek a jistě čirou náhodou je vedle něj inzerát hnutí ANO, jak podpoříte mladé rodiny půjčkami. V tomto článku jsou mimo jiné uvedeny také dva důvody dramatického nárůstu ceny nemovitostí, které mají kořeny v roce 2016, kdy jste byl ministr financí, takže na tomto růstu cen máte také svůj dílčí podíl, a to je zpřísňování úvěrů a převedení zejména povinnosti úhrady daně z nabytí nemovitosti na kupujícího. Tehdy jste ale tvrdili, že převedení povinnosti se v ceně bytu neprojeví. ODS několikrát navrhovala zrušení této daně. Vy, vaše vláda a hnutí ANO návrh, který by vedl k okamžitému snížení ceny bytů o čtyři procenta, tak ten jste odmítli.

Můj dotaz na vás zní: co s tím budete dělat a jestli kvůli tomuto dramatickému růstu cen bytů svůj postoj nepřehodnotíte a nepodpoříte zrušení daně z nabytí nemovitosti. My jsme ho připraveni okamžitě znova podat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. No, samozřejmě to vaše tvrzení je nesmyslné. Asi jste zapomněl, jak dlouho jste byli tady u vlády od revoluce. Strašně dlouho, desítky let. A víte, proč stoupá to nájemné? No, protože byty se nestavěly. A proč jste je nestavěli? Dneska je jasná migrace našich lidí. Do Prahy přišlo za posledních deset let sto tisíc lidí navíc, do Středočeského kraje sto šedesát tisíc, do Jihomoravského čtyřicet tisíc a my chodíme po krajích a ptáme se, jestli má někdo zájem, abychom udělali vlastně podobný investiční fond nebo dotační fond, jako jsem já udělal pro školy jako ministr financí. Takže vy tady pletecete věci, které nemají spolu žádnou souvislost. Regulace byla zrušena v roce 2003. Takže to je trh, vážený pane kolego. Trh. Trh to určuje, a proto v Praze je to tak a v jiných místech a je to jenom nabídka a poptávka.

O té dani, prosím vás, o té dani je to jenom o tom, že to přešlo z prodávajícího na kupujícího. Tak to je jenom otázka jistoty zaplacení té daně. A každý, každý, který prodává nemovitost, si umí spočítat, na jaké straně je ten náklad. A jestli byl předtím na jedné straně, teď na druhé, tak je to absolutně irrelevantní a nemá to žádnou souvislost. Takže to, že nájemné jde nahoru – ano, nestavěly se byty. A my jsme navštívili osm krajů a nikde nikdo od nás ani nepožadoval kromě Mladé Boleslaví, kde Škoda Auto chec navýší tedy počet zaměstnanců o tři tisíce, tak nikdo to od nás nepožadoval, a samozřejmě se zaspala doba. Ano, my máme rodinnou politiku velice konkrétní a máme nový program, kde paní ministryně Dostálková vlastně nabízí podstatně vyšší částky na investice do domů nebo pro mladé rodiny. Takže se tím zabýváme a nabízíme vlastně možnost pro samosprávu, aby do toho investovala. Takže je to jenom dopad toho trhu a někdo samozřejmě tady zapomněl ty byty stavět. A jak je známo, než se u nás něco postaví, tak to trvá strašně dlouho.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec.

Poslanec Vojtěch Munzar: Pane premiére, děkuji za odpověď. Já jsem nemluvil o nájemních cenách bytů, ale o kupních cenách bytů, proto jsem hovořil o dani z nabytí nemovitosti. Pro normálního člověka, nevím jak pro vás, ale pro normálního člověka 4 % z třímilionového bytu, tj. 120 tisíc korun, to jsou veliké peníze, které může použít jinak. My v Poslanecké sněmovně, a vaše vláda, pokud podpoříte zrušení daně z nabytí nemovitosti, tak můžete aspoň pomoci těmto lidem uspořit ta 4 %.

Neodpověděl jste mi na otázku, jestli svůj postoj k této dani z nabytí nemovitosti nepřehodnotíte.

Jinak mám ještě 20 sekund, tak řeknu, že přímo ve vašich novinách je také napsáno, že to byl jeden z důvodů, proč rostou ceny nemovitostí, převedení poplatníka z prodávajícího na kupujícího.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím o odpověď pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já nevím, co píšou v jakých novinách, já nemám čas to ani číst.

Samozřejmě my si všichni pamatujeme na ODS. Vy vždycky něco říkáte a potom, když jste tam, tak děláte úplně něco jiného. Proto jste nám navýšili DPH zpět na 15 % atd. Takže ten problém je, že vždycky když nejste ve vládě, něco povídáte, a potom, když tam jste, tak děláte úplně jiné věci. Takže ty vaše daňové návrhy, které jste měli před volbami, tak ty rezultovaly asi do zátěže pro rozpočet, nepamatuj si to přesně, kolem 180 miliard.

Takže samozřejmě my jsme daň snižovali za naší bývalé vlády a naše koncepce je jednoznačná, že daně nechceme navýšovat, naopak je snižujeme. No a potom je samozřejmě otázka, jaké daně.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další interpelace měla náležet panu poslanci Rakušanovi, ale já ho v sále nevidím. To znamená, že podle § 111 odst. 4 jednacího řádu Sněmovny jeho interpelace propadá. Paní poslankyně Langšádlová... Ta tu také není, takže to je stejný postup.

Tím pádem paní poslankyně Maříková.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo.

Vážený pane premiére, ve středu 2. května se v Marrákeši uskutečnila 5. ministrská konference euro-afrického dialogu o migraci a rozvoji, který je označován jako Rabatský proces. Českou republiku na jednání zastupoval ministr v demisi Metnar a jménem ČR souhlasil s politickou deklarací a akčním plánem euro-afrického dialogu o migraci a rozvoji, tzv. Marrákešskou deklarací. Tento dokument v mnoha bodech vyjadřuje podporu legální migraci Afričanů do Evropské unie než bojem proti ní.

Kupříkladu ve třetím cíli je vyjádřena podpora pravidelné migrace a mobility především mladých lidí a žen mezi Evropou a severní, východní a centrální Afrikou, i napříč těmito regiony. Podle politického prohlášení účastníci konference dokonce považují migraci za jeden ze zdrojů ekonomického rozvoje a růstu. Jediným evropským účastníkem konference, který měl nesouhlasné stanovisko, bylo Maďarsko.

Z jakého důvodu měl ministr Metnar v Marrákeši za Českou republiku souhlasné stanovisko, když vaše vláda nemá důvěru Poslanecké sněmovny, a tak nemá mandát činit jakákoliv zásadní rozhodnutí? Proč jsme neměli nesouhlasné stanovisko stejně jako Maďarsko? Skutečně vám příjde, že obsah tohoto dokumentu nepodporuje řízenou migraci, i přesto, že se v něm píše, že cílem agendy pro udržitelný rozvoj do roku 2030 je usnadnit řádnou, bezpečnou, pravidelnou a odpovědnou migraci a mobilitu lidí, včetně provádění plánované a dobré řízené migrační politiky?

Na svém facebookovém profilu jste se vyjádřil, že jsme souhlasili s dobrou věcí. Jak pak vysvětlíte slova maďarského ministra zahraničních věcí, který konstatoval, že Rabatský proces se odklonil od své původní cesty zastavit tok migrantů z Afriky do Evropy? Nyní projednávané dokumenty této organizace se naopak snaží dále inspirovat migraci a vytvořit nové migrační cesty namísto soustředění se na to, jak migraci zcela zastavit. Maďarský ministr měl proto nesouhlasné stanovisko, jelikož

oba dokumenty odporuji zájmům Maďarska i Evropy. Zpochybňujete snad vyjádření maďarského ministra? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem byl teď jedenapůl dne ve Finsku a tam jsem podepsal – Česká republika přistoupila k dohodě o hybridních hrozích. Hybridní hrozby jsou ty nesmysly, které jste tady přednášela, paní kolegyně. To jsou všechno lži. A stokrát opakovaná lež, ty lidi to posílají a já jim to stále odpovídám, já se vyjádřil x-krát v České televizi.

Dneska ráno, poté co jsem docvičil, tak jsem se koukal na zprávy, v šest ráno, možná jste ještě spala, to je jedno. A ten Metnar to podepsal! No jasné že nepodepsal! Jasné že je to lež! Nic nepodepsal. Nic nepodepsal! Kamery, Česká televize. Štěpánka Martanová už odešla, to je velká škoda. Nic nepodepsal ten Metnar. Nic.

Můžu vám říct, že na Evropských radách já jsem lídr protimigrační rétoriky, proti, nechceme žádné migrany, žádné kvóty, chceme řešit migrany mimo Evropu, hotspots. A tahle deklarace mluví o tom, co mají dělat africké státy. My jim posíláme peníze.

Takže já nechápu, už jsem to x-krát opakoval, i v televizi. Ale já chápu, že pro vaše hnutí je to důležité, já tomu rozumím, my v tom směru máme stejný názor jako vaše hnutí, takže se vlastně dobýváte do otevřených dveří. A můžu vám říct, že na poslední Evropské radě, protože v červnu máme projednávat ten Dublin, nás vyzval pan Tusk, abychom se snažili být vstřícní. A my nebudeme vstřícní. Nebudeme. Nebude nikdo rozhodovat, kdo u nás bude žít ani kdo bude zaměstnaný.

Dneska jsem strávil tři hodiny, nebo dvě a půl, s řediteli nemocnic a ti chtějí ukrajinské doktory a sestřičky, my jich máme málo. Takže věřte mi, že je to nesmysl. Je to deklarace, nic nebylo podepsáno, je to deklarace, kdy naopak ty africké státy mají dělat všechno pro to, aby zastavily tu migraci. My jim chceme pomáhat tam, kde jsou. My chceme, aby nepřicházeli do Evropy, aby žili tam, kde se narodili, a my jim tam chceme pomáhat. A proto tam posíláme peníze.

Takže věřte mi, že tady nemusíme strašit naše lidi. Žádná migrace se nekoná. Pokud já budu premiér, tak mi věřte, že nebudeme nikdy akceptovat to, co se jednou stalo, že nás přehlasovali. Nikdy! To je pro mě základ a je to naše hlavní strategie v Evropě. Žádné kvóty, žádná ilegální migrace. Já teď čekám, jak bude ustanovena italská vláda, a budu se snažit s těmi lidmi, kteří budou ve vládě, se potkat, jak to vlastně budou řešit. Protože je tam Liga, která říká ano, všichni ti migranti by se měli vrátit. Celá Evropa se mění. Mluvil jsem s Kurzem. Takže my postupně získáváme spojence proti tomu, aby byly prosazeny znovu nějaké ty kvóty atd. Věřte mi, že jsme na jedné lodi a není žádný důvod se obávat, že by naše vláda s něčím takovým souhlasila. Určitě ne. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Karla Maříková: Pane premiére, pan ministr to sice nepodepsal, ale on s tím souhlasil. Možná byste nám tady mohl říci, jaký byl technický postup toho souhlasu.

Dále jste uvedl, že jde o právně nezávazný politický dokument, který přestože obsahuje části o legální migraci a uprchlictví, neznamenají pro Českou republiku přijetí žádných závazků v přijímání migrantů. I přesto, že by tomu tak bylo a nebude to pro Českou republiku znamenat žádný závazek, tak svým souhlasným stanoviskem ministr Metnar v demisi jednal proti zájmům České republiky.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě jednou pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ministr Metnar s tím určitě nesouhlasil. Je to deklarace. To, že pan maďarský zástupce – a já samozřejmě říkám, že Viktor Orbán je zkušený politik, mám s ním velice dobré vztahy, možná je to jediný politik v Evropě, pro kterého demonstrovalo v ulicích 150 tisíc lidí, úžasné, vyhrál volby. Takže on dělá dobře tu politiku. To je samozřejmě politika. On zůstává v tom procesu, v tom Rabatském procesu, tak jako my. A nemí to žádný souhlas, nic jsme neodsouhlasili a je to pro nás priorita. Dublin IV je priorita. Zastavit migrancy, aplikovat modely Ellis Island, Kanada, Austrálie, zelené karty, ano, a konečně už Evropa by se měla trošku pohnout dopředu v diplomacii, mír v Sýrii, Marshallův plán v Sýrii a pět milionů uprchlíků, kteří čekají v Libanonu a v Jordánsku a v Sýrii, aby se vrátili domů, a tam Evropa zaspala dobu. Ale samozřejmě ten počet migrantů klesl, ale i ten nový rozpočet bude o tom, že se dá podstatně více peněz na to, aby se zastavila ta ilegální migrace.

Takže nesouhlasíme. A priorita – jsme jednoznačně protimigrační.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Pávek.

Poslanec Petr Pávek: Dobrý den, pane premiére. Já bych byl rád, kdyby moje interpelace nevyzněla jako kritika, ale spíše žádost o pomoc. Stala se mi taková zvláštní věc, které nerozumím. V rámci zjišťování procesu toho, kdy se přetavuje evropská legislativa do té národní, jsem zjistil, že je za to zodpovědné oddělení pro legislativní proces EU, které se nachází na Úřadu vlády ve Vladislavově ulici. Sešel jsem se s jednou právničkou, která tam pracuje, a požádal jsem ji, jestli by bylo možné ji na tom pracovišti navštívit, tak abych viděl, jak tam vlastně ten proces skutečně funguje, protože to je trošku mysterium. Ten interface, to rozhraní toho, když z toho Bruselu sem něco přijde a jak se to tady potom distribuuje na ty jednotlivé resorty a jak se určují lhůty apod. Od ní jsem dostal zprávu, že se ptala svého vedoucího oddělení, kterým je JUDr. Mgr. Jiří Lenfeld, Ph.D., M.A., abych tedy byl kompletní, a ten že se toho zalekl a poprosil mě, abych si vyžádal povolení řediteli odboru kompatibility Mgr. Ing. Dušana Uhera, a dostal jsem číslo na jeho sekretářku, které jsem tedy volal a požádal jsem ji o to, zda by tedy bylo možné zajistit mi to povolení k tomu, abych to oddělení mohl navštívit. Bylo mi řečeno, že mi za pět

minut zavolá. Skutečně zavolala a ta odpověď byla zamítavá. Prostě pan ředitel Dušan Uher usoudil, že není žádoucí, aby poslanec z této Sněmovny navštívil pracoviště Úřadu vlády a mohl se tam podívat. V zásadě jsem neměl žádný velký úmysl, nebylo to vedené žádným vyšetřováním nebo nějakým zlým podtextem, byl jsem skutečně pouze zvědavý, chtěl jsem to pracoviště vidět. Paní sekretářka mě odkázala na webové stránky Úřadu vlády (Předsedající: Čas.) Víte, kdybych chtěl vidět, jak funguje třeba nemocnice, tak také nepůjdou na její webové stránky a navštívím tu nemocnici, tak tady to bylo vlastně velmi podobné a z mého pohledu to je divné. (Předsedající: Čas, pane kolego. Ještě budete mít možnost.)

Takže já jsem vás chtěl požádat a poprosit, jestli by nebylo možné to oddělení navštívit, eventuálně třeba i ve vaší přítomnosti, kdybyste si na to někdy udělal čas. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Já se omlouvám. Tak to mě mrzí a já určitě rád s vámi to oddělení navštívím a doufám, že se stanete fanouškem zákona o státní službě, víte, protože dneska jsme seděli s těmi řediteli nemocnic a ten chudák Adam Vojtěch, jeho státní tajemník si z něho dělá srandu, dělá si tam, co chce, a zákon o státní službě je skutečně paralýza a doufejme, že v rámci zákona o státní službě nás tam pustí, tak ale domluvíme se a určitě půjdu rád s vámi. Já jsem tam ještě ani vlastně nikdy nebyl na té Vladislavově.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec.

Poslanec Petr Pávek: Jenom velmi krátce bych vám chtěl poděkovat a budu se na to těšit. Když mi slíbíte, že v rámci zákona o veřejné službě vyhodíte 15 tisíc centrálních úředníků, tak vám to podtrhnу.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No to není, to je 16 tisíc černých duší, z toho 9 600 na jednotlivých resortech, které berou platy a mají vylepšené platy, protože ta místa nejsou obsazena. Určitě naše státní správa je přebujelá a potřebovala by zeštíhlit, ale zatím moc toho nenaděláme. Takže já – když mi napíšete přesně, co potřebujete, tak se tam objednáme a taky mne to bude zajímat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Čižinský.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Pane premiére, já bych vás rád interpeloval ohledně programového prohlášení vlády, ale přesto si neodpustím jednu

poznámku na to, co tady zaznělo. Je samozřejmě možné, že někde je státní správa přebujelá, ale třeba právě na pražském magistrátu vyřizování odvolání na stavebním odboru trvá tak dlouho právě proto, že tam není dostatek lidí, kteří by to vyřizovali, a to se mimo jiné také projevuje na ceně nemovitostí.

Ale teď zpátky. Mě zajímají vlastně tři téma v oblasti životního prostředí, protože v programovém prohlášení vlády premiéra Sobotky byla následující věta: Vláda neumožní další průzkum a následnou těžbu zlata ani pokračování průzkumu a následnou těžbu břidlicových plynů na území České republiky. A já bych se rád zeptal, protože pravděpodobně teď probíhá proces vyjednávání nového programového prohlášení vlády, jestli tuto větu plánujete také do programového prohlášení dát, protože to jsou téma, která hodně rezonovala v minulém volebním období, a určitě by lidé byli vděčni za to, že by se dozvěděli, že vláda mění v těchto tématech stanovisko.

A ještě bych se chtěl zeptat na plavební stupeň Děčín, který je v oblasti dopravy, ale podle všech studií vlastně žádný dopravní efekt mít nebude, naopak ohrozí životní prostředí, tak jestli naopak toto téma neplánujete z programového prohlášení vypustit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Máte pravdu. V tom programovém prohlášení vlády premiéra Sobotky to tam bylo, protože nebyla ještě nová státní surovinová politika, takže my to tam nemáme, a když si vzpomenu na zlato, tak vždycky mě napadne pan europoslanc Niedermayer, protože ten nám tak prodal skvělé náš zlatý poklad, že jsme na tom prodělali 30 miliard, bohužel. Takže tady nevidím důvod, abychom to měnili.

A co se týká plavebního stupně Děčín, tak je to samozřejmě problém našich strojírenských firem, které dneska nejsou schopny, když vyvážejí nějaký velký technologický celek, se dostat po silnici nebo vlakem a je tam samozřejmě už dlouhodobě nějaká dohoda i ze strany Německa, že se to zrealizuje, ale z hlediska nějakých celkově ekologických, řekněme norem zatím to není nic konkrétního. A je lepší možná se zeptat pana ministra Brabce.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Přesto tedy vlastně v tom doporučují tedy ten plavební stupeň Děčín vypustit z toho programového prohlášení, protože pokud to je takhle vágní, takhle mlhavé, tak tím pádem nemá cenu, aby to tam bylo. Ale já bych tedy skutečně požádal o ujištění, že vláda skutečně neumožní další průzkum a těžbu zlata a že neumožní průzkum a těžbu břidlicových plynů, aby to zaznělo jasné, protože to jasné nezaznělo. Že tedy stanovisko vlády je v tomto neměnné, protože lidé z těch obcí, co se jich to týká, na to čekají a jsou nervózní, proto mě také kontaktovali.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě neumožní, tak, jak jste to řekl, tak proto to tam ani nemáme, takže tam je to jednoznačné.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Další bude pan poslanec Holomčík. (Poslanec Holomčík přináší vzrostlejší dřevinu v květináči k řečnickému pultu.) I s rekvizitou.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení páновé, toto je jabloň, odrůda Lobo. Před dvěma týdny na půdě Poslanecké sněmovny proběhl seminář o agrolesnictví. Jmenoval se Agrolesnictví jako nástroj adaptace na klimatickou změnu, a jakmile ten seminář skončil, tak jsme objevili tuto sazenici s jasným vzkazem pro pana Andreje Babiše od agrolesníků. Takže já splním tento úkol, předám mu to, ale ještě bych rád využil chvilku a trošku téma agrolesnictví zpropagoval.

Co to je agrolesnictví? Když to řeknu zjednodušeně, je to způsob hospodaření, který kombinuje pěstování dřevin a klasickou zemědělskou produkci. Ze zahraničních zkušeností, které máme nebo které nějak čerpáme, se ví, nebo ty zkušenosti ukazují, že je to dobrý nástroj jak pro zvyšování schopností krajiny vstřebávat a zadřžovat vodu, tak pro boj s erozí půdy a vlastní nástroj pro řešení řady problémů, které teď v zemědělství a v životním prostředí máme.

Druhá věc. Vláda v národním akčním plánu, kterým má vlastně uložené úkoly, které se týkají právě agrolesnictví v tom, že by měla nějakým způsobem propagovat agrolesnictví a měla by se zasadit o to, že otestujeme jeho možnosti u nás, takže já bych chtěl touto cestou apelovat na pana premiéra, ať vláda plní závazky z národního akčního plánu adaptace na klimatické změny a chtěl bych touto cestou nabídnout i nějakou spolupráci. Pokud o to bude zájem, tak my jako Piráti tím, že to podporujeme, budeme rádi spolupracovat.

(Poslanec Holomčík zvedá květináč se stromkem, aby ho odnesl premiérovi, ten mu však říká, že si ho odnese sám.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já nechám nejprve pana premiéra odpovědět a potom si může odnést dárek.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji moc za dárek, já si toho vážím. A pokud máte odvahu, tak můžete se mnou společně to jít zasadit. Hádejte kam, slyšel jste o farmě Čapí hnizdo? (Bouřlivý smích v sále a potlesk.) Já jsem tam nedávno měl i svatbu, dokonce tam nějací lidé protestovali, tam jsem zasadil lípu, ale ta jabloň je hezká, takže děkuji moc a potom uvidíme, jestli budete mít odvahu. (Směje se.)

Ale tady mi našepatal kolega Brabec, my to samozřejmě podporujeme. Já jsem byl ve Finsku, znova se opakuji, řešil jsem tam toho kůrovce, oni tam mají asi 400 tisíc

majitelů lesů a někteří mají dva hektary, takže my určitě toto podporujeme. Jsou tam i nějaké dotace, ne? (Obrací se na ministra Brabce.) Je to tak. Takže plná podpora.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec už nechce vystupovat. Prosím paní poslankyni Kovářovou.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, Česká republika je na chvostu Evropy. V jakém ohledu se ostatním zemím díváme na záda? Tentokrát je to GDPR, obecné nařízení o ochraně osobních údajů, které se v poslední době neustále skloňuje. Česká vláda zaváhala, když nebyla schopna dosáhnout toho, aby byla adaptační legislativa předložena včas a Parlament ji tak mohl projednat v klidu. Tento adaptační zákon totiž může zakotvit řadu úlev, pro které GDPR otevírá prostor. Využily toho jiné státy, my v České republice ale asi chceme být papežstější než papež.

Já si myslím, že je to zbytečné, že víme, že GDPR musíme využít. Myslí si vaše vláda něco jiného? Proč se příprava adaptačního zákona tak protáhla? Nevadí vám právní nejistota, která se tak vytváří, a nemrzí vás, že Česká republika je kvůli tomuto zaváhání opět na chvostu Evropy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Česká republika rozhodně není na chvostu Evropy, ale na špičce Evropy v nezaměstnanosti, v růstu, nízký dluh, šestá nejbezpečnější země na světě, 21. nejšťastnější národ na světě. Takže Česká republika stoupá, předběhli jsme různé země v poměru produktivity, dokonce jsme, to jsem se divil, sedmí ohledně chudoby, před námi je Německo atd. Takže prosím vás, vy jste neřekla korektně, o jaké vládě mluvíte. Zkuste se zeptat pana Chovance, proč mu to trvalo rok a půl a proč to nedal do vlády. To je jeho problém. My jsme to zdědili a tady se z toho dělá věda. GDPR – na tom se už zase živí různí šmejdí, straší lidi a říkají, co všechno musí dělat.

Paní Jourová tady byla několikrát, pan Metnar to vysvětloval několikrát. Pokud samozřejmě my můžeme ulehčit ten předpis, tak my s tím nemáme problém. Já myslím, že ve Sněmovně se určitě na tom domluvíme, aby to bylo zjednodušeno.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére, že jste se nakonec vrátil k dotazu, který se týkal GDPR. Samozřejmě, vy to vždy házíte na někoho jiného, ty neúspěchy, ale vládnete tady už pár měsíců. Zanedbala se osvěta, informovanost, vznikla panika mezi obcemi, samozřejmě také mezi firmami, byly vynaloženy zbytečné náklady, takže toto mohla udělat už vaše vláda, váš pan ministr, a nestalo se tak.

To, co chceme prosadit, je, aby obce nebyly trestány nebo jim nehrozily ty obrovské pokuty, které v rámci tohoto adaptačního zákona zůstaly zachovány, a vy jste na vládě návrh pana ministra vnitra nepřijali a vyhodili jste to, že by obce nebyly trestány těmi obrovskými vysokými pokutami při pochybení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Je mi líto, že zase manipulujete veřejnost. Žádné obrovské pokuty nejsou. Tak si to nastudujte, paní poslankyně. Já vám ty papíru donesu, já vám ukážu, kdy to dostalo Ministerstvo vnitra z Evropy za úkol a co s tím udělali. Neudělali vůbec nic. Ano?

A naše vláda stále nám říká, že máme jenom svítit, tedy svítíme, nebo topit, a kolik věcí my jsme tam zdědili, co tam sliboval Jurečka. Slíboval zemědělcům před volbami věci, peníze, museli jsme je sehnat. Takže my to řešíme a GDPR jsme zdědili a rok a půl s tím Chovanec nic neudělal. Já vám to zdokláduju. Mohu vám dát kopie těch dokumentů. A nestraňte lidí GDPR, protože potom ti šmejdí vymýšlejí a říkají blbosti a ty firmy jim věří a platí za to nesmyslné peníze.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Další bude pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, elektronický nástroj zadávání veřejných zakázek by měl být určitě vzorem transparentnosti, navíc ve vládě, která říká, že má být vzorem transparentnosti. V případě NEN, jak se tomu elektronickému nástroji říká, ten vzor ale vypadá tak, že za chyby při jeho zadávání udělil ÚOHS už dvě půlmilionové pokuty.

Dalším důkazem nehospodárného vládnutí je fakt, že stát pořídil informační systém za stovky milionů korun, který je bezmála čtyři roky po spuštění minimálně používán a nelze ho označit jinak než jako debakl. Počet současných uživatelů nedosahuje pravděpodobně ani dvou stovek při nástroji za 230 milionů korun. Ve srovnání s tím jsou naprostě směšnou položkou například ušetřené peníze za papír do kopírek na Ministerstvu financí, kterými jste se po svém příchodu na úřad před čtyřmi lety tolik chlubili.

Dovolte mi odcitovat ze závěrů NKÚ: Opožděné vybudování NEN za více než 230 mil. korun spolu s jeho provozem, za který MMR hradí přibližně 4 miliony korun měsíčně za situace, kdy jeho používání nebylo stanoveno jako povinné, a při současném využívání individuálních nástrojů s sebou nese značné riziko neefektivního vynakládání peněžních prostředků. MMR spustilo NEN do svého provozu o dvaapůl roku později oproti původnímu termínu. V kontrolovaném období nepřinesl NEN z důvodu minimálního využití pro zadávací proces předpokládané roční úspory 5 miliard korun.

Nepochybň se budete vymlouvat, že se s přípravou NEN začalo už v roce 2012 a že tedy za všechno může ÓDS. Máme ale rok 2018 a po více než čtyřech letech vládnutí vaši strany na MMR už prostě nemůžete svádět vinu za nedořešení tohoto problému na jiné. Věc je o to pikantnější, že na dubnovém jednání mezirezortní řídicí

skupiny žádalo jedenáct členů, aby používání NEN nebylo povinné. (Předsedající: Čas!) Jen tři členové byli proti.

Chci se tedy zeptat, zda je i dnes opravdu stav projektu takový, že samy státní úřady usilují o výjimku.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já myslím, že pan poslanec si už odpověděl, že už jste to řekl. Myšlenka NEN vznikla roku 2010, a kdo byl u vlády 2010? Budování jste zahájili 2012, ne? Tak na co se ptáte tedy? Možná jste to vůbec neměli dělat. Víte, my máme 8000 IT systémů, ty nás stály 125 mld. a 25 mld. nás stál jenom provoz. A teď konečně už chceme dělat tu digitalizaci. Takže ano – a byly tam v tom zase ty evropské fondy. Kdyby nebyly bývaly, tak bychom už dávno zrušili ten NEN. Ale je tady, takže samozřejmě v ostrém provozu je od 1. ledna 2015, takže je využíván. A je pravda, že mezi rezorty byly problémy a že se jim to nelíbilo. Mně se to taky nelíbilo. Takže jsme to nějak zdědili, ano, správně jste si odpověděl, kdy to vzniklo a kdo s tím přišel. Takže samozřejmě teď jsme už překonali tu fázi, kdy se s tím všichni ztotožnili, a teď se pracuje na tom, aby byl uveden do ostrého provozu a aby byl maximálně využit a aby byla zavedena i povinnost jeho využití. Takže je to samozřejmě systém, který je v rukou státu a který zajišťuje transparentní veřejné zakázky a informace. Na to povinné využívání NEN jsou teď ve finále přípravy, takže odhadujeme, že bude uveden do provozu v řádu několika měsíců.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan poslanec.

Poslanec Martin Kupka: Pane premiére, já myslím, že tady už ta rétorika, že za všechno může někdo jiný, nemůže fungovat, protože čtyři roky je to ministerstvo ve vaší gesci a ty problémy prostě nezbytně jdou za vámi a nejde to na nikoho jiného svádět. A jenom bych rád upozornil, že termín ostrého povinného provozu měl být 1. 7. letošního roku, a vy teď hovoříte o tom, že to bude možná v řádu měsíců.

Chtěl bych se zeptat znova, a nejde to jenom svést na jiné, jak se chcete vypořádat s celým tím souborem vládních selhání, která jdou na vámi a za vašimi ministry.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já nevidím žádné vládní selhání. Váš předseda říkal, že máme jenom svítit a topit, kopat se do zadku a nic nedělat. Takže my děláme. Budeme k tomu mít tiskovku koncem května. Pokud je to 1. 7., tak já se určitě paní Dostálové zeptám, jestli je to 1. 7. Já o tom termínu nevím a taky nemůžu vědět všechno nazepamět. Mohl jste interpelovat paní Dostálovou, abyste se to dověděl hned, ale já to určitě zjistím a dáme vám vědět.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Munzarovi, tak bych chtěl všechny upozornit na to, že vzhledem k postupu interpelací

je jasné, že interpelace na pana premiéra skončí dříve než v 16 hodin, tak prosím, abyste upozornili interpelující, popř. ministry na to, že po vyčerpání interpelací na pana premiéra budeme rovnou pokračovat interpelacemi na ministry, bez přestávky.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, možná se divíte, proč se kvůli absenci parkovišť park and ride v Praze obracím přímo na vás. Ten důvod je, že se tato problematika týká více než 150 tisíc lidí, kteří denně dojíždějí do Prahy za prací a nemají kde zaparkovat, takže byste se tímto měli zabývat. A druhý důvod je, že hnutí ANO čtyři roky vládne v Praze, dva roky ve Středočeském kraji, máte čtyři a půl roku Ministerstvo pro místní rozvoj, čtyři a půl roku Ministerstvo dopravy a taková synergie je výjimečná a příznivá pro rychlou přípravu a realizaci projektů. Přesto to hnutí ANO prostě nezařídilo a na tento problém se vykašalo i přesto, že se mohla výstavba park and ride financovat z evropských fondů, z tzv. integrovaných teritoriálních investic. Výsledkem je pouze jedna žádost na realizaci jednoho parkoviště na Černém Mostě. Kde zaparkovat v Praze, řeší Středočeši každý den. To je praktický důsledek vládnutí v Praze spolu s vaším budoucím koaličním partnerem ČSSD, a tedy se jedná o vaši spoluodpovědnost a spoluodpovědnost vašeho hnutí.

Rád bych se tedy zeptal, jak vaše vláda plánuje řešit dlouhodobě špatnou situaci Středočechů, kteří jezdí do Prahy za prací a chtějí svůj vůz nechat u hromadné dopravy, ale kvůli rozšiřování modrých zón a absenci park and ride nemají kde parkovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Mě to baví, ty vaše otázky. Škoda, že váš Bendl privatizoval za hubičku ty nemocnice ve Středočeském kraji místo toho, aby řešil ty vaše parkingy. A taky podle jednacího řádu máte interpelovat vládu ve věcech její působnosti. Pokud máte pocit, že my řídíme Prahu, tak bohužel vám musím sdělit, že to nejhorší, co se mohlo stát od revoluce, bylo to, že pan Havel nedovezl většinový systém a že tu máme koaliční vládnutí, a určitě znáte dobře, jak to funguje.

Nicméně já vám na to odpovím, mám tady na to podklad, který vám přečtu, i když se mě to de facto netýká, protože nejsem ani na Středočeském kraji, ani v Praze naštěstí.

Takže: "V rámci přípravy těchto parkovišť je nutné brát v úvahu několik faktorů, které vedou k omezeným možnostem jejich zřizování. V první řadě je nutné změnit problematiku zajištění finančních zdrojů pro jejich zřízení. Výstavba a provoz těchto parkovišť je spojen s určitými finančními potřebami a minimálními příjmy. V rámci financování budou prověřeny možnosti využití prostředků IROP." Paní Dostálová na tom pracuje. "Dalším problémem je zdlouhavý proces přípravy výstavby ve vztahu k zajištění územního rozhodnutí, stavebního povolení a potvrzení (nesrozumitelné) EIA." Tak to určitě vaše strana za ta léta, co jste ve vládě, taky nějak úplně nedotáhla,

ale snad ta čtyřistašestnáctka přejde. "Současné vhodné lokality narážejí na územní limity, možnosti zřizování takových kapacit, které jsou ve vhodných místech značně omezené, případně i využité jiným způsobem. V této souvislosti tak dochází k postupnému prověřování dalších lokalit pro zřízení parkovišť nejen u stanic metra, ale rovněž v návaznosti na tramvajovou, případně autobusovou dopravu. Z investičního hlediska se nejedná o státní investice, ale investice hlavního města Prahy, případně Středočeského kraje při zřizování záchranných parkovišť v regionu mimo katastrální území hlavního města."

Takže já jako ministr financí jsem vybral mraky daní a ty dostaly kraje a obce, takže mají peníze. Musíte se obrátit na ně, pane kolego.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan poslanec. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Pane premiére, děkuji za tu svéráznou odpověď. Prosím, nepoužívejte na nás pořád tu taktiku, že nejlepší obranou je útok. Já si myslím, že nejenom mě, ale se mnou další stovky tisíc lidí opravdu zajímá, co konkrétně s tím budete dělat, což z toho vystoupení patrně moc nebylo.

Já jenom chci připomenout, že třeba problematika EIA, byla to vaše vláda a byli jste to vy, kdo schválili novelu zákona o EIA, která prodloužila některé dopravní stavby. A to, že nemáte odpovědnost – jste šéf hnutí, které má jako členku paní Krnáčovou, která byla primátorkou Prahy, takže tam vaše odpovědnost je. Já tedy nevím, co se tady dělo čtyři roky. Z pohledu nás, občanů, kteří každodenně dojíždějí ze středních Čech do Prahy, se neudělalo vůbec nic, což je vidět, že i ty připravené peníze z Evropy nebyly vyčerpány. Je tam pouze jedna žádost. Takže mě opravdu zajímá – prosím o konkrétní odpověď – co konkrétně ve spolupráci vlády, Prahy, Středočeského kraje budete dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak určitě, já tomu rozumím. Otázka je, co bylo za Béma a co jste za ty desítky let na naší zemi, že jste nám nepostavili aspoň ty dálnice a ten okruh Prahy nebo spojení Ruzyně-centrum a tyhle věci. Co? Blbý, co? To je dobře, že mi kladete ty otázky.

A ty projekty samozřejmě, Krnáčová ještě je teda primátorka, pokud vím, a je tam nějaká koalice. A jak to funguje, jak náš stát je schopen investovat, tak to snad víte, ne? Škoda, že jste všechno neudělali do vzniku krajů a do vstupu do Evropské unie, všechno jsme mohli dávno mít. My se to snažíme teďka urychlovat. Otevíráme některé dálnice, Praha – Ústí 32 let, Praha – Hradec Králové 37 let. Měli jste napsat tu vizi, měli jste jít na tu stáž, se naučit budovat tržní ekonomiku. Já jsem vám tu vizi napsal. Zkuste si to přečíst. Tam to máte.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Pane premiére, mnohokrát děkuji za nahrávku na směč. Protože samozřejmě všichni víme a můžeme si osvědčit, že se Praha po mnoho let rovníela, ale teď stojí. A je to průkazné a vidí to všichni, co stojí v zácpách. Nepochybň i vy občas stojíte v neuvěřitelných zácpách. Prostě se Praha zastavila. Vy hovoříte o tom, že se rozvoj urychluje. No, obávám se, že opak je pravdou.

Ale chtěl bych se zeptat na něco jiného ještě. Vláda v demisi, jak víme, intenzivně objíždí kraje. Podle mého soudu by to bylo správné a užitečné, kdyby. Ale to kdyby je závažné a myslím, že je závažné proto, že by občané prostě museli mít možnost uvěřit, že to k něčemu je. Co všechno se už dozvěděli? Že bude nová interna s centrálním příjemem v Baťově nemocnici za 1,5 mld., že se zrevitalizuje vojenský prostor Ralsko, že se vybuduje centrum urgentní medicíny v Krajské nemocnici Liberec, že se odkoupí Ještěd, že bude nový zimní stadion v Brně a taky že bude rychlobruslařský stadion a také nová koncertní síň v Praze. Suma sumárum dělají všechny ty sliby určitě mnohem víc než 100 mld. korun. Právní řád zná pojmem klamavá reklama. Bohužel se ale nevtahujte na politický marketing a na předvolební kampaň, která zjevně začala. V uších mnoha občanů prostě ty sliby zůstaly. Jenže občas musíte procitnout ze sna, z té vize, kterou, jak jsme slyšeli, máte, když zrovna bdíte, a v tomhle případě je třeba občas procitnout do reality.

Vezměme si třeba sliby hnuti ANO právě v té zmíněné Praze. Jen pro příklad. V roce 2014 slib do budování severní části Pražského okruhu a železnice z centra na letiště. Co z toho zbylo? A to jsou mimochodem státní investice, nikoliv investice hlavního města Prahy. Státní investice. Nejen že se nic nedobudovalo, ale výstavba se neposunula ani o píď. Místo toho např. spadl jeden most pro pěší a druhý je na spadnutí. (Předsedající upozorňuje na čas.) Tak ve světle téhle reality pak všechny sliby v krajích znějí opravdu nanejvýš podezřele.

Chtěl bych se zeptat, jaký je celkový finanční objem dosud vyslovených slibů v krajích, kde se ty peníze vezmou a kdy ke splnění těch slibů dojde.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane kolego, ta debata s vámi je těžká, protože vy jste dělal mluvčího, teďka děláte politika. Já jsem vybudoval nějakou firmu od nuly, která zaměstnává teďka 35 tis. lidí a investuje každý rok asi 20 mld. Takže pokud byste četl správně ty naše výjezdy, tak byste se dozvěděl, že je to nějaký plán, nějaký plán investic. Nikdo nikde nic nesliboval. Kromě teda té mateřské školky v Semilech pro Farského nebo magnetická rezonance v Kroměříži. My to jen sepisujeme a postupně se to dělá. Například Invalidovna byla převedena na Národní památkový ústav a už se začne dělat projekt. Všechno to trvá. Proč to tak trvá?

A v Praze? Určitě. Pokud bychom dali na stůl, kdo zmapoval vůbec nějaké potřeby investiční tady – kdo? Vy jste to neudělali. Kolik jich máme? Například obchvaty 450 km za 115 mld., proč jste neudělali ty rychlovlaky, ty investice, proč nám chybí ty kapacity mateřských škol a základních škol atd.? Takže my sepisujeme investiční potřeby naší země. Například Jihomoravský kraj to sepsal, šest šest set osmdesát dva (?) obcí napsalo, co by chtělo investovat, kdyby měly na to peníze.

Ano? A je to asi za 34 mld. Takže my to sepisujem. My jsme neslibovali. My děláme potenciál. Protože naše země roste, ale roste spotřebou a exportem a chceme investovat. A ty investice se stále navýšují. Takže když mluvíte o slibech, my děláme přehled. Poprvé, nikdo to neudělal – přehled investic podle krajů, podle jednotlivých resortů, např. ty nemocnice, zapomněl jste na porodnici v Brně, potřebujeme, za 2 mld., to taky dáme do toho plánu. A vám asi není jasné to, že když dám teďka sem peníze na tu Invalidovnu, teď, tu miliardu, no tak to bude až pět let, víte? Takové zákony tady máme. Takže je to dlouhodobá vize.

Děláme státní investiční fond pro malé obce, to dělá Dostálková. Ta vlastně chce transformovat Státní fond bydlení na tento fond pro malé obce, takže my nic takového, jak to vy definujete, že jsou to nějaké marketingové... Tak se zeptejte těch starostů, jestli to vidí jako marketing. My s nimi tam sedíme, my s nimi se bavíme. Dneska jsem se bavil se 160 řediteli nemocnic a byli tam (nesrozumitelné). A co nám řekli? Poprvé v historii nějaký ministr zdravotnictví a premiér se s nimi baví. O zdravotnictví, co jsme zdědili ty vaše šnajdroidy po vás, teďka začínáme dávat do pořádku. Takže teďka tvoříme rozpočet na 2019 a samozřejmě výhled a je to jen evidence.

Víte, každá normální firma má dlouhodobé investiční plány. A potom si dělá priority. A podle toho, jak je na tom finančně, to dělá. A podobně to má dělat stát. A to se snažíme dělat. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Mistrovská kourová clona. Jenom já si připomenu, nebo připomenu vám, to zaznělo jako slib po zimní olympiadě v roce 2014, jak bude rychlobruslařský stadion. Zaznělo to v mnoha médiích. A kde nic tu nic. Takže jsou to sliby. Zaznívá to často z vašich úst a máte to moc rád.

Já jsem ten poslední, kdo by vám vyčítal, že vzniká plán investic, který ta země potřebuje. Ale na co se chci ptát, jakou to bude mít konkrétní konturu, kdy to bude. Protože já samozřejmě vím, že to není snadné. Za mnou je také nějaká práce, docela hmatatelná. Tak vím bezpečně, že to vyžaduje spoustu energie, a ty poslední čtyři roky, kde to už je vaše odpovědnost a nejde to odbýt tím, že za všechno můžou jiní, tak ta vykazuje zpoždění a problémy.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Když už mluvíte o tom stadionu Sáblíkové, tak se zeptejte trenéra Nováka. Jsem mu ukázal v Brně místo, kde to mohlo stát. To bylo před 2,5 roku. A říkal, že to je blbá nadmořská výška, že to tam nechce. Tak teď donese nějaký projekt z Polska. A půjdeme na Vysocinu, myslím, že v pondělí, a chce to tam v tom Novém Městě. Ale samozřejmě biatlonisti jsou proti. A uvidíme, co řekne hejtman. Takže v té konkrétní věci my podle toho, co slyšíme v těch krajích od starostů, chceme organizovat samozřejmě ty možnosti čerpat ty fondy i z našeho

rozpočtu. A taky podle toho chceme vyjednávat vlastně příští programové období, ano? 2014 – 2020, to jste vyjednávali ještě vy, ne? To jste začali 2012, nadiktoval nám Brusel 22 % měkkých programů a my teďka říkáme v Evropě – ne, my chceme rozhodovat, kam použijeme ty peníze. Proto jsem musel psát komisařce dopis, aby nám umožnila 11 mld., které nečerpáme z nějakých programů, které byly definované tehdy, na ty programy, které potřebujeme, a to je zdravotnictví a školství. Ano? Takže o tom to je a snažíme se to dělat. Ale samozřejmě rychlosť státu a Evropské komise je nějaká. To dobře víte jaká.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak a poslední interpelace na pana premiéra bude od paní poslankyně Kovářové.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, navázala bych na svou předcházející interpelaci, kdy jste určité chyby hodil na ministra Chovance. V současné interpelaci ovšem chyby, které v ní zazní, na ministra Chovance, již házet nemůžete, protože je to vaše vláda v demisi, která chce zrušit matriky na venkově. Prý se tím ušetří 150 milionů korun.

Paně premiére, tuším, že budete určitě argumentovat čísla a určitě budou ta čísla přesvědčivá. Jejich problém je ale v tom, že nebudou zachycovat všechny dopady a souvislosti takového zásadního kroku. Do detailů ale v rámci této interpelace nechci jít. Co bych ale ráda zvedla, je otázka, zda k takovému kroku pro územní samosprávu důležitěmu je oprávněná vláda bez důvěry, která ho, pokud vím, ani neprodiskutovala se Sdružením místních samospráv, se Svazem měst a obcí nebo Spolkem pro obnovu venkova, organizacemi, které obce a města reprezentují. Neměl by v takovém zásadním opatření prosazovat kabinet, který se za prvé opírá o důvěru Poslanecké sněmovny, za druhé tento návrh důkladně prodiskutovat se zástupci obcí a měst? Jsem přesvědčena o tom, že tyto podmínky je potřeba splnit. Takové rozhodnutí je jinak nelegitimní.

Pane premiére, prosím, pokuste se mě přesvědčit o tom, že se mýlím. Protože vaše vláda říká, že chce být blíže občanům, tento krok je ale krokem opačným směrem. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a prosím pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já jsem se včera zúčastnil 10. výročí vašich samospráv, seděla jste v první řadě, a pan Polčák se rozplýval, jak skvěle spolupracujeme. Tak jak je to? Tak nedělejte politiku a buďte objektivní. Vy dobře víte, že spolu komunikujeme, nejenom s panem Polčákiem a spol., ale i s panem Juklem, takže určitě to projednáme. Tak prostě si vlastně rozmyslet, co chcete. Ale říkáte, jsme v demisi, nemáme nic dělat, když děláme, zase je problém.

Takže ta navrhovaná optimalizace matrik vlastně, ta síť těch úřadů, v současné době neodpovídá aktuálním potřebám, došlo ke koncentraci matričních událostí ve větších městech, kde jsou nemocnice, porodnice, ústavy sociálních služeb apod. To je

hlavní změna, která se za 70 let existence současné soustavy odehrála. Efektivita malých matrik je daleko nižší než úřadů, které vykazují velké objemy činnosti, zejména kvůli specializaci úředníků. Návrh počítá se změnou v organizaci správních obvodů, která bude znamenat převedení matriční agendy z úřadů, které dělají méně než 20 provozápisů. To je narození, uzavření manželství, úmrtí za rok, což je přibližně 1,5 provozápisu měsíčně. Oslovili jsme proto 445 obcí k dalším jednáním. Matriční agenda by měla být převedena na zpravidla nejbližší či nejdostupnější úřad s matriční působností. Nedojde přitom k žádnému razantnímu řezu mezi průměrnou dostupností matrik 4,9 km, optimalizace naroste na 6,3. Ze zrušeného matričního úřadu na nový úřad nikde nebude dále než 20 km. Změny by měly ročně ušetřit 150 milionů, které budou využity na podfinancované agendy státní správy, jako je územní plánování. Faktický dopad absence matriky na obce i na občany je velmi malý. Důležité je upozornit na to, že obec bez matriky nepřijde o možnost konání svateb nebo vítání občánků, nepřijde o CzechPoint, ověřování listin, evidenci obyvatel apod.

Matrika patří z pohledu občana k méně navštěvovaným úřadům veřejné správy. Navštívit matriku občan potřebuje hlavně v případě uzavření sňatku. Řadu věcí, jako je rodný či úmrtní list, prohlášení otcovství, lze vyřídit korespondenčně. Neplatí zde také místní příslušnost, hlavní matriční úkony lze vyřídit na kterékoli matrice. Řada matričních úřadů vykonává pouze několik matričních úkonů ročně, což může ohrožovat kvalitu zápisu ve složitějších situacích. Špatně je nastaven také systém financování. Stát aktuálně prostřednictvím příspěvku na výkon státní správy přispívá na jeden matriční úkon od 230 korun do 113 tisíc, což je samozřejmě obrovský rozdíl. Celkem tak stát v roce 2018 dává příspěvek na matriční agenda 580 milionů korun, vedle toho např. v roce 2016 vybraly obecní úřady na správních poplatcích dalších 52 milionů korun. To jsou hlavní důvody, proč Ministerstvo vnitra přistoupilo k optimalizaci matriční agendy. Navržené změny v síti matričních úřadů by přitom měly vést k efektivnějšímu financování a výkonu agendy, a to při zachování dostupnosti pro občany.

Proč vycházíme ze starých analýz. Naše úvahy jsou podloženy robustní analýzou, kterou si samo Ministerstvo vnitra provedlo na přelomu let 2017 a 2018, kdy jsme získali data za období 2014 až 2016 za všechny matriky v České republice. Ministerstvo vnitra osloвило všechny dotčené obce a krajské úřady s žádostí o informaci, zda v jejich případě nedošlo v poslední době k zásadním změnám, které by mohly mít na rozhodování vliv, jako např. otevření nového oddacího místa apod.

Úředníci vnitra vyjedou do všech krajů, aby projednali návrhy osobně s tajemníky a starosty obcí a získali potřebnou zpětnou vazbu. Samozřejmě, že ke stanoviskům dotčených obcí přihlédneme tak, aby byla zajištěna maximální dostupnost a efektivnost státní správy. Po tom voláte, paní kolegyně.

Nepočítáme se zřizováním nových míst matrikářů. Pokud dojde k přiřazení nových obvodů, kde se odehraje do 20 provozápisů ročně, neznamená to na druhé straně významný nárůst agendy. Většinou totiž bude přiřazováno k větším obcím, často obcím s rozšířenou působností, které by tento nápor měly zvládnout. Například nejvíce obvodů se přičleňuje k Prostějovu, kde již máme informaci o tom, že by agenda matrik měla být bezproblémově zabezpečena.

S platbou za jednotlivé úkony Ministerstvo vnitra počítá, že obcím za ty jednotlivé úkony budeme platit, od roku 2019 za vedeme financování matriční agendy skrze paušální příspěvek, který bude sanován podle jednotlivých typů provozápisů. Nejvíce ohodnoceny budou provozápisy uzavřen manželství, kde snahou státu je podpořit uzavírání sňatků, ke kterým dochází často na venkově. Dojde tak k narovnání systémové nespravedlnosti ve financování této agendy. (Celá řeč byla pronesena velmi rychlým tempem.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane premiére, řekl jste, že jste byl na jednání těch vašich samospráv, tedy těch našich, tak já vám jenom připomenu, že to nejsou jenom naše samosprávy, ale také vaše.

Samozřejmě vaše heslo "nedělejte politiku". Já tedy ji chci dělat. A víte proč? Protože politika je služba pro lidi. Takže jestli vy toto nechcete dělat, tak já rozhodně politiku tímto směrem dělat chci.

No, co jste tady teď vychrlil, to je hezké, ale bylo by dobré, když upozorňujete tady na to, abych si něco nastudovala, tak abyste si také nastudoval materiály, které právě obce, Sdružení místních samospráv, dávaly k dispozici. Takže to si nastudujte a tam uvidíte a uslyšíte o těch argumentech. Jezdíte do krajů, tak se ptejte těch vašich samospráv.

Otzáka zní: Proč rušit něco, co funguje? A jestliže úředníci vyjedou do kraje, tak já vám říkám, to teda brzy. To měli vyjet do krajů ještě dřív (předsedající upozorňuje na čas), než začali rušit matriky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě jsou to naše samosprávy. Tady je ministr vnitra, ten to slyšel, tady je perspektivní nový ministr vnitra, ten to taky slyšel, takže určitě to zvládnu. Není můj úkol všechno řešit, paní kolegyně. A já politiku nedělám hlavně kvůli sobě, ale kvůli lidem. A taky se jí neživím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tím jsme vyčerpali interpelace na předsedu vlády, budeme pokračovat interpelacemi na jednotlivé ministry. Prosím pana poslance Rakušana, ten bude interpelovat pana ministra vnitra.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dovolte mi se vás dotázat na kauzu české novinárky Pavly Holcové a vůbec konsekvensí, které vyvolalo její zatčení, resp. výslech na Policii Slovenské republiky – právě kdo ví, co to bylo. Musím se přiznat, že mě trochu chyběla jakákoli reakce české exekutivy na to, co se za prvé naši občance, tedy občance České republiky, v sousedním státě přihodilo, za druhé, a ono je to možná o to víc

alarmující, české novinářce, která si stejně jako všichni novináři na celém světě logicky snažila chránit svůj zdroj, své informace, které mj. měla uložena ve svém mobilním telefonu.

Za prvé, podle dostupných informací – a jiné já jako řadový poslanec nemám – byla paní Holcová předvedena pouze jako svědkyně v dané kauze a i v této souvislosti se zdá být zabavení jejího mobilního telefonu na neurčitou dobu a případné stažení informací jako minimálně velmi nestandardní. My sledujeme jistě všichni dohromady turbulentní situaci na Slovensku v posledních týdnech a měsících. A není bez zajímavosti, že Pavla Holcová byla bezprostřední spolupracovnicí zavražděného novináře Kuciaka a jistě mohla mít informace o této hořlavé kauze.

Vážený pane ministře, chtěl bych se vás zeptat zaprvé, zda jste v kontaktu se svým slovenským protějškem a máte nějaké informace, které jsou obsáhlejší než ty mé. A zadruhé bych se vás rád dotázal, jestli máte pocit, že v současné době jsou tedy nějakým způsobem ohrožena práva občanů Evropské unie, potažmo tedy i České republiky, ve Slovenské republice. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra vnitra.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v této věci bych chtěl na úvod připomenout, že paní Pavla Holcová je občankou České republiky a ředitelkou Českého centra pro investigativní žurnalistiku. Jako novinářka byla spolupracovnicí zavražděného novináře, rekapitulace Jána Kuciaka. Policie České republiky, když došlo k nápadu té kauzy na Slovensku, reagovala na vývoj událostí velmi pohotově, bezprostředně a po vraždě poskytla paní Holcové krátkodobou policejní ochranu. Informace o krocích, které provádí slovenská policie vůči paní Holcové, máme bohužel pouze jenom z médií. V těch se například objevily informace, že jí na Slovensku byl odebrán policií její mobil. Policie České republiky se na procesních úkonech prováděných orgány Slovenské republiky v žádném případě nepodílí, a proto nám ani nepřísluší je jakkoli bliže komentovat. Jde o postup Slovenska, které je stejně jako Česká republika suverénním státem. Jen bych řekl, tak jak slovenský protějšek ministr vnitra, ani já nemám přístup do informací v rámci jakéhokoli trestního řízení. Co se týče, byť je člověk pozván k výslechu nebo k jakýmkoli úkonům trestního řízení v postavení jakéhokoli, ať už je to svědek, zajíšťovací úkony se mohou dotknout kohokoli z hlediska toho, pokud je nutné zajistit věc důležitou pro trestní řízení, ať už se jedná o písemnosti, data, technická data.

Takže bohužel těmito informacemi nedisponuji a zatím nevím o tom a nemám informace ani z dneška, že by se slovenské orgány obrátily cestou právní pomoci nebo přímo v rámci policejní spolupráce na Policii České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pan poslanec si přeje vystoupit.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Možná spíše dodatek než samotná otázka na pana ministra. Pane ministře, já bych vás tedy chtěl poprosit o to, zda by nebylo v rámci kolegiálních a dobrých vztahů se slovenským panem ministrem možno učinit skutečně kolegiální dotaz, zda je tato záležitost nějakým způsobem řešena. K tomu dodávám, že v dané věci jsem oslovil i českou ambasádu na Slovensku, která má být údajně s Pavlou Holcovou už v nějakém kontaktu. Stejně tak jsem oslovil slovenského velvyslance v České republice pana Petera Weisse, aby mi k dané věci podal informaci. Zatím se tak nestalo.

Chtěl bych tady pouze skutečně ještě jednou zdůraznit, že tady byla podle mého soudu dotčena práva občanky České republiky v sousední zemi, a to samo o sobě nepovažuji za dobré pro naše vzájemné vztahy, které jsou jinak vysoce nadstandardní.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan ministr.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Tak ještě jednou mi dovolte krátkou reakci. Já v tom nevidím problém. V rámci těchto dotazů a interpelací se samozřejmě svého protějšku, pana ministra Slovenské republiky, dotáží a potom v nejbližší době vám tu informaci mohu poskytnout. Tady v tomto nevidím vůbec problém. Uvidíme, co bude obsahem té jeho odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Paní poslankyně Pekarová bude interpelovat pana ministra Milka, ten je nicméně omluven.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já však svoji interpelaci dnes stahuji, protože doufám, že v příštím týdnu této schůze ve čtvrtek už bude pan ministr přítomen. Ráda bych jeho odpověď nikoli písemně, ale hned. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. V tom případě paní poslankyně Kovářová opět na pana ministra vnitra.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, ptám se tak, jak jsem se ptala pana premiéra, proč se vláda v demisi rozhodla zrušit téměř 500 matrik na venkově. Prý se tím ušetří 150 milionů korun. Ale je zcela zřejmé, že tyto náklady se přenesou na občany a samozřejmě na obce, kam budou přesunuty ty ony matriky. Také se ptám – 50 milionů korun se dá za drahá auta na vládu, ale 150 milionů se chce ušetřit na poštách. Myslím si, že ty úspory je možné hledat jinde. Také mě velmi mrzí, že jste tu to záležitost, než tedy začnete jezdit do těch krajů, neprodiskutoval se starosty, se Sdružením místních samospráv, se Svazem měst a obcí a Spolkem pro obnovu venkova.

Ptám se tedy, pane ministře, zda by nebylo dobré zvážit ještě toto vaše rozhodnutí. Proč chcete rušit něco, co dobře funguje? Na setkání se starosty a matrikářkami a matrikáři ve středních Čechách jasně nazněly výhrady vůči tomuto vašemu nápadu.

Zda tedy hodláte některé jejich připomínky zohlednit, protože se z počátku zdálo, že tyto připomínky absolutně nehodláte reflektovat. Čili ptám se ještě jednou: nebylo by možné zvážit místo rušení třeba platbu za úkon a nechat na starostech po dohodě s Ministerstvem vnitra, zda by matrika zůstala zachována, či nikoli? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Ještě jednou děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, zareagují na to, protože mám de facto totožné podklady, co měl pan premiér, ale určitě nebudu číst těch pět stran, které jsou. (Ukazuje dokument v ruce.) Začnu jen tím, že si trošku postesknu, jak jsme si chválili tu spolupráci s Ministerstvem vnitra a tak, jak to je.

Řeknu hned na úvod, jak to zaznívá, a s tím – určitě jste si toho všimla – vše začíná. Navrhovaná – navrhovaná optimalizace, zatím nedošlo k jedinému zrušení jediné matriky. Z hlediska těch diskusí, které probíhají a určitě probíhat nadále budou, tak opravdu z některých diskusí se starosty, někteří se samozřejmě chtějí těchto matrik zbavit, přeredit je. Ale otázka je, není to určitě takové množství, které vyplynulo z té velké analýzy, o které jsme vás informovali. Tato analýza byla zpracovaná, jak už určitě zaznělo, tři roky zpátky za účelem optimalizace výkonu státní správy. Jeden z těchto aspektů je i optimalizace matričních úkonů. Vznikla tam ta disproporce jednotlivých úkonů, které jsou. Je tam celá řada tzv. analytických tvrdých čísel, která nám dávají určitá vodítka.

Už včera na tomto setkání jsem informoval o tom, že jsme v pozici návrhu, v pozici přípravy tady toho, ale zatím není o ničem rozhodnuto. A i s ohledem na tu situaci, a to říkám z hlediska vedení Ministerstva vnitra, z hlediska blížících se komunálních voleb, v tomto budeme opravdu pokračovat tak, jak jsme si v minulosti řekli, za úzké spolupráce nejenom se Svazem místních samospráv, ale i s dalšími subjekty. Takže já na druhou stranu chápou tady politiku, chápou tato téma, která se tady neustále v uvozovkách otevírají. Dneska jsme, a v minulosti jsme toho byli svědky, Marrákeš, v uvozovkách zastrašování lidí a tyto věci. Pokud by tady měla být normální racionální debata, tak jak jsme se bavili, sešli jsme se na toto téma, tak bychom v ní pokračovali. Ale věřím tomu, že zrovna je to takové téma, které nahrává. Zatím nedošlo k žádnému kroku. A do té doby, dokud to nebude řádně prokonzultováno, tak ani k žádným krokům nedojde. A to je otázka, at' už budu ve vedení Ministerstva vnitra já, nebo potom bude záležet případně na novém nástupci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jenom ve stručnosti shrnu některé údaje, které zazněly od starostů a matrikářů. Ty analýzy mají neaktuální čísla, nereagují na vývoj v jednotlivých regionech, buď že se tam staví

domov důchodců, nebo se tam stěhuje hodně lidí. Byly uváděny příklady Buštěhradu, 3,5 tisíce obyvatel, ale přesun matriky do Lidic, kde je 500 obyvatel, taky s otazníkem. Upozorňují na špatnou dopravní obslužnost, pokud se matrika přesune někam jinam.

Čili já budu velmi ráda, pokud ty připomínky starostů zohledníte. Myslím si, že je třeba je vyslechnout, a jsem ráda, že začnete jezdit do těch krajů. A jenom znova opakují, bylo by bývalo lepší, kdybyste toto udělali předtím, než tato navrhovaná optimalizace přišla na svět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pokud si pan ministr přeje reagovat, může. Není povinnost, tak dobrá. Prosím pana poslance Třešňáka.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne, vážený pane ministře zdravotnictví. Jak jste jistě zaznamenal a mnozí poslanci pravděpodobně také, tak již od března tohoto roku probíhá veřejná sbírka na pořízení přístroje do Všeobecné fakultní nemocnice. Konkrétně jde o pumpu pro mimotělní ventilaci založenou na principu extrakorporální mimotělní membránové oxygenace, která se využívá pro krátkodobou podporu u onemocnění, při nichž nejsou srdeční a plíce plnit svou funkci a nereagují na běžnou léčbu včetně léků a umělé plicní ventilace. Vytiženost tohoto přístroje je obrovská a kapacitně nepokrývá potřeby Všeobecné fakultní nemocnice. Myslím, že jednotka intenzivní a resuscitační péče Kliniky dětského a dorostového lékařství ve VFN je vlastně jediné pracoviště svého druhu v České republice, a proto je pro mne nepochopitelné, jakým způsobem vedení nemocnice plánuje nákupy a investice.

Protože Všeobecná fakultní nemocnice je organizace v přímé působnosti Ministerstva zdravotnictví, rád bych vás požádal, vážený pane ministře, o informaci, jak hodláte řešit zmíněnou situaci ve Všeobecné fakultní nemocnici, kde je v současné době nedostatek přístrojů pro mimotělní oběh, a zda považujete za vhodné, aby takto zásadní přístrojové vybavení muselo být pořizováno např. formou veřejné sbírky – ačkolik to sám obdivuji a sám jsem také přispěl. A tedy jak vedení Všeobecné fakultní nemocnice obecně plánuje rozpočet a investice, když na takto důležité přístrojové vybavení takto unikátního oddělení nenaplánuje finance. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud bych měl odpovědět na tuto interpelaci, musím říct, že z mého pohledu na tom nevidím nic zásadně špatného. Finanční zdroje z nějakých nadačních příspěvků jsou běžnou součástí financování zdravotnictví všude na světě. Když se podíváte na nemocnice ve Spojených státech apod., tak ty jsou velmi podporovány různými nadacemi, mecenáši a myslím si, že to takhle funguje všude v Evropě. Takže já nevidím důvod, proč tento zdroj financí nějak omezovat v České republice.

Pokud jde o VFN, tak ta spolupracuje s několika nadacemi. Většina klinik ve VFN spolupracuje s nějakou nadací a z nadačních příspěvků jsou nakupovány desítky přístrojů ročně. Je to poměrně běžné. Je třeba si uvědomit, že samozřejmě peníze ze státního rozpočtu jsou omezené. Ve výsledku jsou to peníze daňových poplatníků, stát nemá žádné vlastní peníze. A pokud se Všeobecná fakultní nemocnice snaží najít nějaké další zdroje pro nákupy např. přístrojů, tak já na tom osobně nevidím nic špatného. Samozřejmě na to asi můžou být různé názory, ale toto je jeden z příkladů, ale skutečně těch přístrojů je nakupována celá řada z nadačních příspěvků v rámci skoro všech klinik VFN. A možná je to tak i v jiných nemocnicích.

Samozřejmě Ministerstvo zdravotnictví dává, pardon, nemocnice dostává od pojíšťoven peníze na provoz. Je pravdou, že ten současný systém je nastaven tak, že z veřejného zdravotního pojištění se pokrývá primárně ten provoz, tzn. provoz jednotlivých oddělení, platy atd. Pokud jde o investice, tam bohužel ten současný systém je nastaven tak, že na investice úplně nezbývá vždy dostatek peněz, protože zejména ve VFN je velmi široká například biologická léčba, která stojí obrovské prostředky. Takže to, že nemocnice hledá další zdroje např. od nadací, já skutečně nepovažuji za nic, čemu bych měl bránit nebo co bych měl odsuzovat.

Takže to je můj názor, ale možná, že máte názor odlišný. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Další dotaz nebude. Takže prosím pana poslance Valentu.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, táži se vás na obdobnou věc, na kterou jsem se dnes již ptal premiéra Babiše. Jak hodnotíte jako ministr zahraničí výrok státního tajemníka německého ministerstva vnitra Stephana Mayera, že do Evropy práva, bezpečnosti, míru a svobody nepatří takové právní normy, jako jsou dekrety prezidenta Československé republiky Edvarda Beneše, který zazněl na nedávném srazu landsmanštafu v Augsburku a kterému dost možná aplaudoval i vás podřízený, český velvyslanec Protivínský, který se této protičeské provokace také účastnil?

Panu ministře, jistě víte, že jednou ze součástí landsmanštafu, sudetoněmeckého spolku prakticky s původními stanovami a nacistickými kořeny, je také například i Witikobund, organizace založená sudetoněmeckými nacisty v roce 1948. Mezi zakládajícími členy byli, a nyní cituji pro vaši informaci z otevřených zdrojů, například Walter Brand, vedoucí úřadu Konrada Henleina, organizátor Sudetendeutsches Freikorps a Hauptsturmführer SA byl předsedou Witikobundu v letech 1950 až 1952. Frank Seiboth, Hauptsturmführer SS, předsedou Witikobundu v letech 1953 až 1955. Heinz Lange, člen NSDAS, příslušník tankové divize SS Das Reich, která má na svědomí mnoho válečných zločinů, předsedou Witikobundu v letech 1959 až 1983. A mnozí další váleční zločinci.

Jak tedy hodnotíte nápad landsmanštafu, že by se příští sraz této revanšistické organizace přepisující výsledky druhé světové války, relativizující vinu a zejména usilující o návrat zabaveného majetku zrádcům a nepřátelům českého a slovenského národa, jak zní i název dekretů, mohl konat poprvé na území České republiky? A

prosím, odpovědí, že se jedná opět o nějaký další akt česko-německého smíření, neurážejte ani sebe, ani mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra zahraničí.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický:

Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené – ano je vás tady víc než jedna – dámy, vážení páновé – taky je vás tady víc než jeden. Tady jsme skoro přesila ministrů, ale to není součást interpelace.

Tady dneska zřejmě, dovolte mi ten lidový výraz, frčí emotivní formulace. Takže poté, co jsme si dopoledne vyslechli něco o zradě národa a podobně silná slova, tak teď mám pocit, že bychom měli snad přerušit diplomatické vztahy třeba se Švédy za ten Karlův most a mohli bychom se vrátit ještě dál a ještě dál a pak bychom si mohli vyčítat, kdo komu zabil mamuta. Ale teď to nemyslím zle, samozřejmě.

To přenesení srazu Sudetoněmeckého krajanského sdružení, ta myšlenka řekneme, na naše území rozhodně není nová. Sám pan Posselt to zmínil už v minulosti několikrát. Nikdy se tomu ale nedostalo nějaké větší mediální pozornosti, což si myslím, že bylo nanejvýš správné. A teď ta nynější slova ohledně případného konání sněmu v České republice je rozhodně třeba také brát s nadhledem. Spíš jako řečníkovo vyjádření, rozhodně ne jako konkrétní plán, a to i z důvodů zcela praktických. O místu konání sněmu nerozhoduje vedení Sudetoněmeckého krajanského sdružení, ale vedení příslušného města. A to potom musí projevit závaznou ochotu ten sněm vůbec hostit. A tak je tomu už nyní. A můžu připomenout v té souvislosti, že starostka Augsburgu letos zdůraznila, že podmírkou města pro souhlas s uspořádáním sněmu bylo, že proběhne v duchu vzájemného porozumění a smíření.

Čili reálně uvažovat o pořádání sněmu Sudetoněmeckého krajanského sdružení na území ČR bez existence pozvání ze strany konkrétního českého města nelze. Vyjádření Posselta lze považovat za jeho subjektivní hodnocení stávající úrovni česko-německých a česko-sudetoněmeckých vztahů, tedy v podstatě jako určitý projev důvěry. Čili všechno se dá vyložit s pozitivním znaménkem plus, anebo negativním minus. Já si myslím, že i vzhledem k jeho ostatním výrokům právě v rámci toho víkendu bych spíš vyzdvíhl to, že jeho rétorika byla absolutně nekonfliktní a kontrastovala zcela s tou jedinou agresivnější, která tam padla od státního tajemníka Ministerstva vnitra, pokud se nemýlím, který, a to máme zjištěno, za to byl ve své straně vyplísňen. Čili považovat to za nějaké oficiální stanovisko, a už vůbec ne spolkové vlády, ale ani té bavorské, si myslím, že opravdu není namíště. Není k tomu žádný důvod.

Já myslím, že je skutečně potřeba k tomu přistupovat z hlediska sebevědomí a důvěry, že naše vzájemné vztahy jsou a budou otevřené a vstřícné a že své pozice můžeme svobodně prezentovat jak v Německu, tak v České republice. Letošní sněm proběhl v rámci celkově umírněné a konstruktivní atmosféry s výjimkou toho jednoho výroku, o kterém jsem se zmínil, a myslím si, že jde o jasné pokračování v pozitivním trendu, který je spojován zejména s působením nedávného bavorského

premiéra a dnes spolkového ministra vnitra Horsta Seehofera. Od jeho první návštěvy v ČR před sedmi lety se vzájemné kontakty, vztahy, dialog, společné projekty a návštěvy rozšířily do té míry, že vzájemná kritika a napětí kvůli odlišnému pohledu na některé události ve společných dějinách klesla prakticky na nulovou úroveň. A samozřejmě nelze tento vývoj než vídat. Sudetští Němci jsou pevnou součástí česko-bavorských vztahů. Společně máme poměrně důležité úkoly a věci k řešení, jako je otázka bezpečnosti, zvládnutí výzev spojených s digitalizací průmyslu a další. A ty skutečně zvládnout bez vzájemné důvěry nelze a na té je třeba neustále pracovat.

Já bych rád zdůraznil ještě při téhle příležitosti, že za současným stavem česko-německých vztahů je skutečně 29 let usilovné práce řady lidí na obou stranách, že to usmíření je nepochybně jeden z úspěchů polistopadového vývoje, že to je kapitol (upozornění na čas), na kterém lze stavět, že to je pro nás nesmírně významné a že bychom do toho neměli v žádném případě vrážet nějaký klín. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Hezké odpoledne. Takže já se ptám – ano, pan poslanec Valenta, doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Pane ministro, čeho jsem se bál, to se dostavilo. Vy jste mi v podstatě vůbec nic neodpověděl. Já jsem od vás chtěl slyšet odmítavé stanovisko k požadavku zrušit Benešovy dekrety, chtěl jsem od vás slyšet odmítavé stanovisko ministra zahraničí s tím, že by se mohl konat sjezd nebo sraz landsmanštafu na území ČR. Náznaky z médií už jsou, že například by mohl být v Brně atd. Ale nic takového se mi nedostalo, pouze to, co jsem čekal, že budete odvádět pozornost na digitalizaci a nějaké takovéhle věci kolem dokola, které mě v podstatě vůbec nezajímaly.

Já vám jenom můžu říct, že právě vztah k landsmanštafu kazí česko-německé vztahy! A já jsem za to velice nešťastný zejména proto, že moje máma léta žila v Augsburgu, několik desítek let, a mám velice dobré informace, co landsmanštaft dělá a co landsmanštaft nedělá.

A ještě bych se vrátil k tomu Witikobundu. Tak ten je i ze strany německé zpravodajské služby BfV extremistickou organizací. Působí také v Rakousku, kde provádí patrně nejostřejší protičeskou propagandu. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) A vliv Witikobundu v Německu roste a roste. Ale to vy asi nevíte!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministro, prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji za slovo. Já opravdu bych nerad, abychom byli ve pří. Já si nemyslím, že nám hrozí taková míra zákeřného nebezpečenství ze strany Spolkové republiky, jak vy to vidíte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. Je to vaše svaté právo. Moje svaté právo je se snažit se dívat dopředu a snažit se s našim jedním z naprostě klíčových ekonomických partnerů, ale i odvěkých sousedů – jsme si tak nějak souzeni, asi to jinak nebude, a proto je lepší asi se stavět k těm věcem s nějakým aspoň základním množstvím pozitivního úhlu pohledu. Nemyslím si, že jsem

neodpověděl na nic. Omlouvám se, jestli jsem řekl něco, co vás tedy absolutně nezajímá, protože do toho upřímně řečeno se trefit úplně neumím, co vás zajímá a co ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi za odpověď a nyní dávám slovo panu poslanci Janu Zahradníkovi, který bude interpelovat pana ministra průmyslu Tomáše Hünera ve věci skladu jaderného paliva v areálu Jaderné elektrárny Temelín, a připraví se pan poslanec Jan Čižinský, který bude interpelovat paní ministryni Jaroslavu Němcovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, obracím se na pana ministra Tomáše Hünera s následující interpelací. V tomto, nebo v minulém týdnu pražský Městský soud vyhověl aktivistům, kteří podali žalobu proti umístění skladu vyhořelého jaderného paliva v areálu Jaderné elektrárny Temelín. Podle mého názoru to je poměrně překvapivé rozhodnutí i samotní aktivisté ze zóny kolem elektrárny Temelín byli tím rozhodnutím překvapeni. Soud zrušil příslušná rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj i Krajského úřadu Jihočeského kraje. Podle toho soudu v procesu posuzování vlivů na životní prostředí nebyly dostatečně vyhodnoceny vlivy tzv. těžkých havárií. Rozsudek je pravomocný a budou se muset úřady příslušné ve věci touto věcí zabývat znovu.

Sklad, tento mezisklad, se mu někdy říká, v Temelíně funguje už od roku 2010. Počátkem letošního roku byl zaplněn zhruba z jedné pětiny. Kontejnery mají v tom skladu být zhruba 60 let a pak by měly být spolu s použitým palivem přesunuty do trvalého úložiště. Senát Městského soudu v Praze v neveřejném zasedání ale konstatoval, že rozhodnutí o umístění skladu v Temelíně předchází proces, který nebyl v souladu se zákonem.

Vy jste, pane ministře, odpovědný za jadernou energetiku, nebo je ve vaší kompetenci. Ptám se vás, jak se s uvedenou situací hodláte vypořádat. Stát se neumí dohodnout s obcemi o umístění trvalého úložiště. Jeho budování je tedy v nedohlednu. Piráti včera navrhovali, abychom skoncovali s uhelnou energetikou v podstatě. Jiní aktivisté zase škodí tady v těchto věci. Ptám se tedy, co s tímto neblahým stavem hodláte dělat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času a nyní dávám slovo panu ministru průmyslu Tomáši Hünerovi.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Vážený pane poslanče Zahradníku, chci zareagovat na váš dotaz. Ta záležitost je poměrně právně komplikovaná, a tak doufám, že budu srozumitelný a dostatečně vypovídající.

Sklad vyhořelého paliva v Jaderné elektrárně Temelín byl umístěn územním rozhodnutím vydaným Krajským úřadem Jihočeského kraje. V červenci 2008 bylo toto rozhodnutí potvrzeno Ministerstvem pro regionální rozvoj, čímž nabyla právní moci. Na základě žaloby spolku v havarijní zóně Jaderné elektrárny Temelín bylo

rozhodnutí Ministerstva pro regionální rozvoj zrušeno soudem, a to opakovaně, a to celkem třikrát. Poslední z těchto tří rozsudků Městský soud v Praze vydal 21. května letošního roku s tím, že zrušil též prvoinstanční rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje.

Ač drtivé většině žalobních důvodů nepřisvědčil, přesto žalobě ze dvou důvodů vyhověl. Jako první důvod uvedl procesní pochybení Ministerstva pro regionální rozvoj. V rámci správního řízení, které tento rezort vedl, došlo k porušení procesních práv žalobce dle rozhodnutí soudu. Žalobce podle názoru soudu neměl příležitost vyjádřit se k podkladu, který žalovaný získal od Státního úřadu jaderné bezpečnosti a na němž založil rozhodující část svého rozhodnutí. Tím druhým důvodem, který zejména vedl ke zrušení prvoinstančního územního rozhodnutí, byla soudem shledaná nezákonitost stanoviska EIA. Soud konstatoval, že v rámci procesu EIA nedošlo k dostatečnému vyhodnocení vlivů na životní prostředí – vy jste ho myslím vzpomnul z hlediska především odolnosti proti nadprojektovým nehodám, to znamená většího typu letadel nebo jiných předmětů.

Oproti předešlým dvěma rozsudkům, které byly vyneseny pro nedostatečnost odůvodnění správních rozhodnutí, se správní soud nyní zabýval nejen procesními vadami správního řízení, ale také věcnými výhradami uplatněnými v žalobě. Až na výše uvedený případ ostatním věcným námitkám, které žaloba vznášela, však soud nepřisvědčil. Nyní běží dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti, kterou může podat Nejvyššímu správnímu soudu žalovaný, což je v tomto případě Ministerstvo pro regionální rozvoj, ale též osoba zúčastněná, kterou je společnost ČEZ, akciová společnost. Nicméně podání kasační stížnosti nemá odkladný účinek, tudíž rozsudek Městského soudu v Praze je v právní moci.

Ministerstvo průmyslu a obchodu jako věcně příslušný stavební úřad vedlo ve vči skladu vyhořelého jaderného paliva stavební řízení, ve kterém byla tato stavba v roce 2009 povolena. I toto rozhodnutí bylo napadeno žalobou a též kasační stížností stejným spolkem. Podaná kasační stížnost byla v lednu roku 2013 zamítnuta a pravomocné stavební povolení nebylo zrušeno. Sklad vyhořelého jaderného paliva byl postaven na základě pravomocného územního rozhodnutí a pravomocného stavebního povolení. V roce 2010 byl uveden do zkušebního provozu, a jak jste říkal, trvale je provozován od roku 2012. Územní řízení se na základě rozsudku Městského soudu znova otevírá a povede je opět stejný Krajský úřad Jihočeského kraje. V tomto správním řízení bude zapotřebí řešit zejména druhou soudem vytčenou vadu, to je nedostatečné posouzení dopadu v případě těžkých havárií. Na platnost stavebního povolení a též na kolaudaci skladu vyhořelého jaderného paliva rozsudek Městského soudu v Praze nemá žádný bezprostřední dopad a na právních účincích a vykonavatelnosti těchto správních aktů se v současné době nic nemění.

Já bych jenom závěrem, laicky, protože to je dost těžko k pochopení vůbec ten samotný děj a nakonec i ty vči právního charakteru, jenom pro uklidnění vás poslanců řekl, že nehrizoš, že by se tato stavba prohlásila za stavbu například černou a došlo by k tomu, že by se tento mezisklad jaderného paliva musel jako černá stavba zrušit.

Takže děkuji za pozornost a za časový prostor.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu ministrovi a táži se – ano, pan poslanec Zahradník si přeje položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Tak jste mě trochu uklidnil, že se nebudou muset ty sudy s tím vyhořelým palivem vyklízet někam a vozit, někam je házet, tajně, snad k tomu nedojde. Já jsem tehdy byl hejtman, když se to projednávalo před rokem 2008. S nejvyšší pečlivostí jsme k tomu přistupovali, to vás můžu ujistit, protože jsme také dobře znali ty aktivisty, kteří opakovaně si stěžují.

Tady vidíme docela problém spočívající v tom, že aktivisté si u nás mohou stěžovat kdykoliv, v kterékoliv fázi, opakovaně i znovu, ať to dopadne, jak chce, si budou stěžovat. Ten pan Halama, který stojí v čele toho spolku, nebo aspoň stával, opět bude si stěžovat. A otázka je tedy, zdali jsme schopni vůbec v tomto státě nějaké takovéhle věci prosadit, anebo ne. A otázka je další, co s tím tedy my zákonodárci hodláme dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Pane ministře, budete reagovat?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Jenom velmi krátce. Děkuji za poznámku pana poslance Zahradníka. My v současné době řešíme právě otázku úpravy legislativy s vazbou na vůbec výstavbu nových zdrojů podle stávající legislativy, protože souhlasíme s tím, že na základě stávající platné legislativy ten blok v podstatě nelze postavit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Janu Čižinskému, který bude interpelovat paní ministryni Němcovou ve věci připravované nebezpečné úpravy podpory bydlení, a připraví se paní poslankyně Jana Krutáková, která bude také interpelovat paní ministryni Němcovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Vážená paní ministryně, Ministerstvo připravuje novelu, podle mých informací se změnou parametrů podpory bydlení. Mám na mysli příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení. Čerpám z dokumentu vlády, který se jmenuje Informace o činnosti pracovní skupiny k nepojistným sociálním dávkám pro resort Ministerstva práce a sociálních věcí. Toto vyplývá z toho – z té informace považuji za mimořádně závažné, protože považuji, budu citovat z toho dokumentu, považuji za nezdopovědné s tímto přicházet ve chvíli, kdy neexistuje žádný zákon o sociálním bydlení a už vůbec se ten zákon případně v praxi neosvědčil.

Ten dokument například pracuje s následujícím textem: Také může v některých případech hrozit, že příjemci budou od pronajímatelů tlačeni k tomu, aby jejich byty opustili, když jim nebudou schopni uhradit požadovaný nájem – což je logické. Málokdo si nechá někoho v bytě, když mu neplatí nájem. A říká ten dokument:

V těchto případech by měla zřejmě spolupracovat města a nabídnout, pokud je to možné, těmto příjemcům dostupnější bydlení. To znamená, to je to řešení navrhované. Všichni ale víme, že bez zákona o sociálním bydlení to je iluze.

Nebo například je tam věta: Vývoj posledních let však ukazuje, že razantní nárůst cen sledovaných komodit z oblasti bydlení již pominul, respektive u některých dochází k poklesu. Tak já se domnívám, že to je velmi nebezpečný dojem. Možná pochází z nějaké návštěvy, možná je tam zájem pana premiéra, ale domnívám se, že hrozí velká destabilizace vzhledem k přetížení úřadů práce a hrozí velký problém, pokud úřady práce budou striktnější, nepřijde-li jim příspěvek, hrozí domino.

A já se chci zeptat, proč to děláte bez dat a bez studie dopadů, bez zákona o sociálním bydlení. A chci se zeptat, proč chcete riskovat podržení nohy právě těm, kteří žijí ve větších městech (upozornění na čas), pracují, drží se nad vodou, a proč chcete zkomplikovat situaci obcím a městům. Již se proti tomu vymezilo Brno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a slovo má paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k interpelaci pana poslance Čižinského ve věci připravovaných, v uvozovkách nebezpečných úprav podpory bydlení je nutné konstatovat, že úpravy, které předložilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, se týkají dávek na bydlení, nikoliv dalších podpor v oblasti bydlení. Pracovní skupina k nepojistným sociálních dávkám pro Ministerstvo práce a sociálních věcí jako poradní orgán mně jako ministryně identifikovala opatření k omezení nadužívání současných dávek na bydlení, která by bylo vhodné realizovat neprodleně ještě před konstrukcí jedné nové dávky na bydlení připravované v souvislosti s přípravou zákona o sociálním bydlení. Nelegislativním opatřením bude vydání metodického pokynu, kterým se upraví postup úřadu práce při stanovení v místě obvyklého nájemného pro účel doplatku na bydlení. Navrhujeme vrátit se k postupu, kdy by se tyto dávky zvlášť nezjišťovaly a vycházelo by se pro určení nákladů v místě obvyklých z obou těchto položek dohromady, nebo pouze z bytu obecních. Tímto se sníží kritizovaná situace, kdy se poskytuje doplatek na bydlení do vyššího nájemného, než je nájemné, které je v obecních bytech. Takto se zamezí umělému zvyšování nájemného v případech, kdy určitý subjekt koupí významnou část bytu v obci a stanoví vysoké nájemné.

V návrhu novely zákona o státní sociální podpoře jsou následující úpravy příspěvků na bydlení, které neznamenají ohrožení domácností ztrátou bydlení.

Za prvé je to snížení dopadu na výši vypláceného příspěvku na bydlení v případech, kdy jsou náklady na bydlení stanoveny paušální částkou. Z nároku na příspěvek na bydlení je vyloučeno bydlení, kde je úhrada nákladů na bydlení sjednaná paušální platbou, to znamená platbou v jedné částce bez zúčtování přeplatku a nedoplatku a jejich faktického vyrovnání.

Za druhé. Úprava okruhu společně posuzovaných osob pro příspěvek na bydlení. Do okruhu těch společně posuzovaných osob se zahrnují osoby, které jsou spjaty vyživovací povinností a které spolu fakticky bydlí i bez ohledu, že nemají v bytě hlášen trvalý pobyt. Tato úprava se chystá i v rámci připravované jedné dávky na bydlení. Opatřením se omezuje fiktivní přestěhovávání rodin, kdy výdělečně činný člen rodiny je trvale hlášen v jiném bytě či na ohlašovně na úřadě a zbytek rodiny tak samozřejmě dosahne na příspěvek na bydlení.

Za třetí. Omezení nároku na příspěvek na bydlení výši disponibilního příjmu po úhradě nákladů na bydlení. Vedle podmínky porovnání výše nákladů na bydlení k příjmům, což je dneska 30 nebo 35 % v Praze, se zavádí další podmínka, a sice že po úhradě skutečných nákladů na bydlení rodině zůstane disponibilní příjem nižší než určený násobek životního minima rodiny; obdoba podmínky zůstatku částky živobytí u doplatku na bydlení. Sledovaný disponibilní příjem v násobku odstupňován je podle velikosti domácnosti na 2násobek životního minima rodiny u domácnosti s jedním členem, 1,5násobek životního minima, když jsou v domácnosti dva členové, 1,5násobek životního minima v domácnostech se třemi členy a 1,2násobek životního minima rodiny u domácnosti se čtyřmi a více členy. Opatření by omezilo případy, kdy rodina pobírá příspěvek na bydlení vzhledem ke splnění podmínky, že její náklady na bydlení sice přesahují 30 nebo 35 % jejího čistého příjmu, ale přitom její příjem je tak vysoký, že by umožnil plné hrazení nákladů na bydlení bez přispění státu, aniž by to ohrozilo finanční situaci dané rodiny. Opatření by se takto dotklo 5 až 10 %, takže 11 až 23 tisíc současných příjemců příspěvků na bydlení. Jenom si uvědomme, že příspěvek na bydlení je částka státní sociální podpory.

Za čtvrté. Úprava normativních nákladů na bydlení. Normativní náklady na bydlení, které představují průměrné náklady na byt přiměřené velikosti podle počtu osob v domácnosti a velikosti obce, se rozdělují na část nákladů na nájemné a část nákladů na energie a ostatní náklady, které souvisejí s bydlením. Cílem tohoto opatření je zabránit manipulaci s náklady na bydlení jejich navýšováním až do výše normativních nákladů na bydlení, zejména v oblasti nákladů za služby související s bydlením, k čemuž docházelo velmi často. Zároveň dochází k vypuštění kategorie domácností 4+ normativních nákladů na bydlení. Toto opatření se dotkne asi 11 tisíc příjemců. Ostatní vícečlenné rodiny deklaruji náklady na bydlení do výše normativních nákladů pro tříčlenné domácnosti.

Za páté. Z nároků na příspěvek na bydlení se vylučují domácnosti, ve kterých některý člen rodiny je vlastníkem nebo spoluživovatelem dalšího bytu, než na který se má dávka poskytnout.

Za šesté. Změna valorizační podmínky pro stanovení –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Váš čas, paní ministryně. Já myslím, že bude prostor na doplňující otázku a potom to určitě dodáte... Takže pane poslanče, prosím.

Poslanec Jan Čižinský: Teď vidím, že to skutečně myslíte vážně, což mě, musím říct, velmi děsí. Brno se už ohradilo, doufám, že se ohradí i Praha a budu se v tom

angažovat. Vy vlastně řešíte z příspěvků na bydlení, kde skutečně ti lidé poctivě chodí do práce, drží se nad vodou, tak vy z toho chcete dělat chudinskou dávku. Pokud budete počítat ceny podle průměru v obecních bytech, tak vlastně nepomůžete těm lidem, protože ve velkých městech jsou ty náklady v tržním prostředí úplně jiné. A pokud ještě řešíte kategorii 4+, tak ještě podtrháváte nohy lidem, kteří mají více dětí, a to právě těm, kteří pracují, kteří se snaží, kteří nejsou úplně na dně, a vy je vlastně chcete dostat na dno. Já si myslím, že je to skutečně naprostý hazard. A navíc, kdybyste aspoň měli přesná čísla, ale v těch dokumentech žádná přesná čísla nejsou.

Já vás vyzývám, abyste to skutečně odložili až na dobu, kdy bude zákon o sociálním bydlení, kdy se projeví tak, že obce a města budou s to se tou situací, kterou vy vyrobíte, nějak vyrovnat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Paní ministryně si přeje reagovat. Nyní máte zase dvě minuty časový prostor. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Já bych navrhovala, že bychom tu celkovou informaci, ještě s tím, co jsem nestihla zde říci, panu poslanci poslali poštou, jestli to lze. (Předsedající: Ano.)

Jediné, co bych zde podotkla, je to, že úpravu, kterou připravujeme jak k příspěvku na bydlení, tak k doplatku na bydlení, jako dávek, které jsou nepojistné dávky na bydlení, připravujeme ve velmi úzké spolupráci s Moravskoslezským krajem, Karlovarským krajem a s Ústeckým krajem. To jsou kraje, které čerpají na dávkách více než 40 % všech vyplacených dávek na bydlení. Je to po konzultaci s nimi, je to opravdu příprava podle podmínek. A pokud kraje, ve kterých ta situace je opravdu extrémně složitá, co se týká zneužívání dávek, kdy běžně za jednopokojový byt se platí přes dávky až dvanáctitisícový nájem, kdy se v ubytovně hradí až 9 tisíc za jeden pokoj, případně i více, protože není vůbec zvláštností, že v jednom pokoji žijí i čtyři lidé, tak v tom případě kdy opravdu stovky milionů korun z více než 13,5 miliardy korun končí v kapsách těch obchodníků, jak my říkáme obchodníků s chudobou, anebo majitelů bytů a ubytoven, rozhodli jsme se, že nebudeme čekat na zákon o sociálním bydlení, který se připraví, ale ty dílčí úpravy připravíme i teď.

Jestli je něco zvláštního na tom, že dávku státní sociální podpory bere dnes běžně člověk, který bydlí, jak vy říkáte, není na dávkách hmotné nouze, ale bydlí v nájemním bytě a vedle toho vlastní nemovitosti, které jsou určené k bydlení, tak dle našeho názoru tam tato dávka státní sociální podpory rozhodně nepatří.

Dávka státní sociální podpory byla vytvořena s cílem podpořit lidi (upozornění na čas), aby mohli žít v nájemním bydlení, ale rozhodně ne k jejímu zneužívání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Jak jste avizovala, doplníte odpověď panu poslanci písemně, což je určitě chvályhodné.

Takže nyní bych vyzval paní poslankyni Janu Krutákovou, která by podala interpelaci na paní ministryně práce a sociálních věcí Němcovou, jak se podporují rodiny s dětmi s onkologickým onemocněním. Připraví se pan poslanec Mikuláš

Ferjenčík, který podal interpelaci na ministra školství Roberta Plagu. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Vážená paní ministryně, ráda bych se na vás obrátila s dotazem ve věci pomoci rodinám s dlouhodobě nemocnými dětmi, např. těmi, kterým bylo diagnostikováno onkologické onemocnění. V případě takovéto události se celé rodině ze dne na den změní život a začíná několikaměsíční období spojené mimo jiné s vyčerpáním pacienta i jeho okolí. Akutní léčba, během které je nutná blízkost nemocnice a opakované hospitalizace, trvá mezi šesti až dvacáti měsíci a po celou tu dobu mají pacienti výrazně oslabenou imunitu a nemohou navštěvovat žádný kolektiv. Nepřetržitá péče jednoho z rodičů je tedy nezbytná.

V rodině jsou krátce po zahájení léčby patrné dva ekonomické efekty – pokles příjmů v důsledku absence platu jednoho z rodičů a nárůst výdajů spojených s léčbou. V současné době si rodiny mohou zažádat o příspěvek na péči. Jeho vyřízení však trvá i několik měsíců a přiznání je nejisté. Pečující rodič se tak ocítá před otázkou, jak řešit zaměstnání v období, kdy je jeho nepřetržitá péče o dítě nezbytná, a jak to zařídit, aby nemusel ukončit pracovní poměr a měl se po skončení léčby kam vrátit.

Moje otázka tedy zní: Má vaše ministerstvo nějaké informace ohledně počtu takto postižených rodin, případně plánujete nějaké kroky ke zlepšení jejich situace?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, i za dodržení času. Nyní vyzývám paní ministryni Jaroslavu Němcovou, aby se vyjádřila k této interpelaci. Paní ministryně, máte slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážené dámy, vážené pánové, ještě jednou. Prvního června 2018 nastane účinnost novely zákona o nemocenském pojištění, kterou se zavádí nová dávka dlouhodobé ošetřovny. Jedná se o opatření, které směřuje právě na podporu rodinné politiky s tím, že usnadní péci o vážně nemocné a zdravotně postižené osoby v situaci, kdy u někoho z okruhu blízkých dojde k náhlému a závažnému zhoršení zdravotního stavu, který vyžaduje přítomnost pečující osoby, každodenní ošetřování a pomoc při péči o nemocnou osobu, když tato péče není zajištěna jiným způsobem. Cílem tohoto opatření je přiměřená náhrada ucházejícího příjmu z výdělečné činnosti a zajištění sociálních jistot pro pečující osoby, např. i pro rodiče onkologicky nemocných dětí, a umožnění této zcela přirozené péče alespoň po přechodnou dobu většímu počtu nemocných osob závislých na pomoci jiného člověka.

Výše dávky za kalendářní den bude činit 60 % denního vyměrovacího základu, tzn. bude stejná jako výše ošetřovného. Zaměstnavatel má povinnost omluvit nepřítomnost zaměstnance v práci po dobu poskytování dlouhodobé péče, pokud tomu nebrání vážné provozní důvody. Současně je zaměstnanec po dobu péče chráněn před výpověďí a po skončení péče má právo návratu na stejně pracovní místo.

HLavní podmínky k nároku na dávku pro ošetřované osoby jsou tyto: Ošetřovanou osobou je osoba, u níž došlo k závažné poruše zdraví, která si vyžádala hospitalizaci,

pří níž byla poskytována léčba a péče alespoň po dobu sedmi kalendářních dnů a u níž je předpoklad, že její zdravotní stav bude vyžadovat celodenní poskytování dlouhodobé péče alespoň po dobu dalších 30 kalendářních dnů. Ošetřující lékař potvrzuje nejméně jednou měsíčně, zda potřeba ošetřování trvá, a doba poskytování dávky může být až po dobu 90 kalendářních dnů ode dne propuštění ošetřované osoby z hospitalizace.

Dávka bude při splnění zákonem daných podmínek pojistěnci – jestli to je zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná –, který peče o osobu blízkou, vyplácena průběžně vždy po každém potvrzení pokračování potřeby péče. Od 1. června tak Ministerstvo práce a sociálních věcí přichází s novou formou podpory rodin v tízivých situacích a v situacích nenadálého vzniku potřeby péče.

Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Táži se paní poslankyně, jestli má zájem o doplňující otázku. Ano. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za odpověď. Mám jen takový vysvětlující dotaz. Možná jsem to špatně pochopila. Ta dávka bude určena pouze po dobu 90 dnů, které budou v neschopnosti nebo v době ošetřování toho dítěte nebo toho člena rodiny, ale tady se jedná i o delší období. Je tedy v plánu Ministerstva například navrhnut nějakou další právní úpravu pro toto období?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a prosím paní ministryni.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Jenom doplním, že to je úprava, která opravdu vejde v platnost 1. června 2018. V plánu legislativních prací pro letošní rok žádná další taková opatření nemáme. Už i toto opatření bude průlomem a zásahem do nemocenského pojistění, takže úvahy o dalším prodloužení jsou dle mého názoru, mohu to říct zodpovědně, namísto až posléze, pokud zjistíme, jaký zásah a jaká zátěž toto opatření přinese a bude pro rozpočet a pro účet nemocenského pojistění někdy v příštím období.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní ministryni, a nyní dávám slovo poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi, který bude interpelovat pana ministra školství Roberta Plagu ve věci povolování vzniku škol, a připraví se paní poslankyně Lucie Šafránková, která bude interpelovat ministra životního prostředí Richarda Brabce. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych se chtěl zeptat, jestli ministerstvo změní praxi, kterou zavedla bývalá paní ministryně Valachová, kdy ministerstvo bezdůvodně zamítá žádosti o vznik soukromých škol, o které je zájem mezi rodiči, s odkazem na to, že je v dané lokalitě dostatečná kapacita

škol veřejných. Mám za to, že pokud existuje relevantní poptávka rodičů po těch nových školách, především tedy z důvodu toho, že nabízejí individuálnější přístup nebo služby, které veřejné školy v dané lokalitě nenabízejí, tak by měly splnit zákonné podmínky a následně by je ministerstvo mělo povolit. Ty obstrukce s odkazem na kapacitu jiných škol považuji za velmi nevhodné a velmi bych uvítal, kdyby ministerstvo tu praxi z doby paní Valachové přehodnotilo a stanovilo jasná kritéria, která pokud škola naplní, tak dostane to razítko a bude moci vzniknout. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní žádám pana ministra o vyjádření. Prosím, pane ministro, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych k této věci chtěl říci pář jednoduchých ne tezí, ale vysvětlení. Rozhodování o zápisu škol, a to víte, pane poslanče, se vede v režimu správního řízení podle zákona, tedy podle správního řádu, a tam podle ustanovení § 148 odstavce 3 školského zákona ministerstvo žádost od školy zamítne, tu zápisovou, zjistí-li, že žádost není v souladu s dlouhodobým zámkem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje. Nebo další důvod, nejsou dány předpoklady pro řádnou činnost školy nebo školského zařízení po stránce personální, materiální a finanční, nebo žádost obsahuje nepravidlivé údaje, nebo by činnost školy nebo školského zařízení nebyla v souladu s právními předpisy. Dlouhodobý zámk vychází z nějakého předpokladu efektivního nastavení sítě škol a školských zařízení, a ministerstvo tedy při zápisu nových škol všech zřizovatelů posuzuje mimo jiné naplněnost škol stávajících, a tedy potřebnost vzniku školy nové.

Ted na číslech řeknu, že to není nějaké paušální, jak je často podsouváno, že ministerstvo zarazilo a nepovoluje soukromé školy, protože ta čísla jsou jasná. Pro školní rok 2018–2019 je podáno 49 žádostí o zápis nové soukromé základní školy, dosud bylo zapsáno 20 soukromých základních škol, 19 žádostí bylo zamítnuto a řízení o zbylých žádostech je na žádost účastníků, nikoliv na žádost ministerstva, přerušeno. Dále byly podány 4 žádostí o zápis církevní základní školy, tedy jiného zřizovatele než veřejné školy, dvěma bylo vyhověno, dvěma nevyhověno. Současně bylo podáno 7 žádostí o zápis nové soukromé střední školy, zapsány 3 a 4 odmítnuty. Takže to není tak, že by en bloc a nezákoně ministerstvo nějak posuzovalo. Ale já věnímám, že ten dotaz byl spíše k tomu, jestli je logické – a já myslím, že je logické posuzovat, pokud financujeme školy jiného zřizovatele, je logické, aby ministerstvo posuzovalo kapacitu sítě škol.

Ale abych byl pozitivní v závěru, tak je nutno zase přiznat, že jak financování jiných, tedy soukromých a církevních, škol než tedy veřejných, a rovněž ta zápisná způsobilost, a já jsem té debatě otevřen, pojďme se bavit, jak v návaznosti na změnu financování regionálního školství třeba upravit i tu problematiku zápisů. Jestli se bát, to je námět do diskuse, neposuzovat. Ale chce to legislativní změnu a diskusi, jak tedy přesně to udělat, jestli neposuzovat spíše ty projekty. Tedy něco, co by možná

zavedlo, co vy říkáte, nějakou alternativu. Ale v současném nastavení správního řádu a těch kritérií mám za to, že ministerstvo postupuje správně, a rozhodně to není tak – a to jsem dokládovat na těch číslech –, že by en bloc odmítalo aktivity soukromých či církevních škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a táži se, ano, pan poslanec Ferjenčík má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chápu ten váš postoj, protože vy samozřejmě kryjete svůj úřad, který nějak postupuje. Nicméně přece to, že někde stojí budova, která má kapacitu na dost dětí z daného regionu, nemůže být argument pro to, aby stát zakázal vznik školy, o kterou mají rodiče zájem zjevně proto, protože do té státní školy s tou dostatečnou kapacitou ty děti nechtějí dát. A ty důvody mohou být rozličné. Může to být proto, že není dost kvalitní, může to být proto, že mají zájem o jiný typ výuky, může to být z rady dalších důvodů. Ale prostě říct, že to optimalizujeme tím, že donutíme rodiče dávat své děti do školy, do které je dávat nechtějí, je přece absurdní řešení toho problému. Podle mne se má optimalizovat tak, že stát umožní vznik těch škol, a pak se ukáže, o které je zájem a o které není zájem, a ty, o které zájem není (upozornění na čas), postupně utlumí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Já na to budu reagovat. To není tak, že by primárně byly povolovány veškeré veřejné základní nebo střední školy a tyhle alternativy nebo iniciativy byly odmítány, tzn. stejně kritérium, tedy té kapacity v daném regionu a demografického vývoje, je uplatňováno vůči všem. Je to rovný přístup a je to v pořádku. Já hájím, nikoliv že bych kryl úředníky ministerstva, jsem ochoten se bavit o nějakém jiném přístupu, ale pojďme to propojit zápis versus financování všech subjektů, které tam jsou. Takhle tu diskusi klidně s vámí budu vést a budu za to velmi rád. Ale skutečně to není tak, že by se automaticky mělo vše povolovat, a stát, který je zodpovědný za efektivní nastavení té sítě, tak nemohou tam být ta vrátka nulová. To znamená, kritérium naplněnosti, respektive kapacity demografického vývoje, je podle mého názoru naprostě v pořádku, ale i vůči veřejným. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní vyzývám paní poslankyni Lucii Šafránkovou, aby přednesla interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci ekologické zátěže ve Šlapanicích u Brna, a připraví se pan poslanec Jan Lipavský, který má interpelaci na pana ministra školství Roberta Plagu. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, před zhruba dvěma týdny jsem navštívila areál ve Šlapanicích u Brna, který se podařilo městu Šlapanice odkoupit a který se konečně bude někdo snažit zbavit ekologické zátěže. Šestihektarový areál je prakticky v centru města. Hektary půdy a spodní voda pod areálem bývalé továrny jsou zamořené fenolem, benzenem a dalšími ropnými látkami, které se navíc šíří do okolí a místním lidem už znemožnily používat vlastní studny. Kontaminovanou spodní vodu není doporučeno používat na pití, koupání ani zalévání.

Odkup areálu je starostí o životní prostředí a lidské zdraví. Náklady na odstranění ekologické zátěže se podle starostky Šlapanic Michaeley Trněné odhadují na 120 milionů korun. V případě realizace vyčištění by se mohl v tomto areálu vybudovat domov pro seniory, dětské hřiště, park a jistě mnoho dalšího užitečného pro občany.

Ráda bych se vás v této souvislosti zeptala, zda vláda podpoří město v jeho záměru zbavit areál ve Šlapanicích u Brna této obrovské ekologické zátěže. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Dobré pozdní odpoledne. No, to je radost, odpovídat na takovou pěknou interpelaci, milá paní kolegyně. Je škoda, my jsme se tam skoro potkali, protože vy jste tam byla před dvěma týdny a vláda tam byla před třemi týdny v areálu ve Šlapanicích a já jsem se chtěl na místě seznámit s rozsahem toho problému. Já s vámi naprosto souhlasím, je to velmi závažná ekologická zátěž, která je tam vlastně už od třicátých let minulého století, jak dobře víte, když se začala postupně tvořit v rámci národního podniku Dehtochema a postupně dosáhla skutečně rozsahu ve dvou ložiscích, která opravdu zásadně otravují lidem v okolí život. Tedy nejenom že škodí životnímu prostředí, ovzduší, vodám, ale opravdu mohou mít i negativní vliv na zdraví lidí.

Takže nejenom že chceme pomoci, my už jsme dokonce pomohli. Já si troufám říci, že ten první krok se vlastně udál ve chvíli, kdy jsme se zhruba před rokem prostřednictvím Státního fondu životního prostředí dohodli s paní starostkou na podmínkách, za kterých může být tento projekt přihlášen do operačního programu Životní prostředí. To se povedlo. Město Šlapanice odkoupilo ten areál do svého vlastnictví, což byla nutná podmínka k tomu, abychom mohli pokračovat. Aktuální stav je nyní takový, že projekt dostal kladné hodnocení z Ministerstva životního prostředí, žádost byla podána do operačního programu Životní prostředí myslím v lednu, dokonce ta částka je ještě vyšší, než jste řekla, je to asi 173 milionů nákladů celkem, s tím, že z prostředků Evropské unie by mělo být financováno zhruba 147 milionů korun a mělo by to zahrnout i předsanační průzkum a konečnou sanaci a vlastně i určitý postsanační monitoring.

Já samozřejmě v této chvíli nemohu predikovat, jak to dopadne, ale 5. června je výběrová komise. Jak jsem říkal, projekt má kladné hodnocení z Ministerstva životního prostředí. Jediný problém, který ale paní starostka už ode mne slyšela, je ten, že my jsme vypsali výzvu v objemu 400 milionů a přihlásilo se nám 13 projektů

za více než miliardu. Samozřejmě ne všechny budou mít stejnou akutnost a já věřím, i když ještě přesné informace nemám a budeme je mít až potom, co rozhodne výběrová komise, že je to na dobré cestě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se táží paní poslankyně – nemá zájem o doplňující otázku. Odpověď pana ministra byla zcela vyčerpávající. To je dobře.

Nyní tedy vyzývám dalšího v pořadí, kterým je pan poslanec Lipavský Jan, který byl vylosován jako jedenáctý. Přednese interpelaci na pana ministra Roberta Plagu, ale asi pan ministr neočekával, že paní poslankyně nebude mít doplňující otázku, a nyní zde zrovna není. No, to je tedy situace, kterou nezná dost dobře jednací řád, protože buď je pan ministr nepřítomen, nebo je tedy přítomen. Jestli budeme vstřícní, tak počkáme. (Ministr Plaga vchází do sálu.) Dobře, už je to vyřešeno. Pan poslanec Lipavský byl vstřícný, vyčkali jsme, takže pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane ministře školství v demisi, pane inženýre Plago, já jsem s velkým znepokojením zaznamenal zprávu o tom, že spolek Českoslovenští vojáci v záloze za mír pořádá na základních školách v Moravskoslezském kraji branné dny pro žáky základních škol. Tento spolek, ačkoliv snad název naznačuje, že by mohl mít něco společného s českými ozbrojenými silami, je ve skutečnosti extremistická organizace, která nemá s Armádou České republiky nebo s aktivními zálohámi České republiky vůbec nic společného. Jde o otevřeně extremistickou organizaci, kterou Ministerstvo vnitra České republiky popisuje jako paramilitární a domobranecou, usilující o navázání kontaktů s příslušníky bezpečnostních složek. Zástupci této organizace jsou v přímém kontaktu s představiteli separatistických republik na Ukrajině. Tato organizace se otevřeně staví proti Evropské unii i NATO a současně se snaží podkopávat legitimitu české politické reprezentace. Na jejich oficiálním webu se píše, že nepřátelé nejsou ruští vojáci, ale naši politici.

České školství musí nadále zůstat co nejvíce ideologicky neutrální, rozhodně nesmí být v rozporu se strategickými zájmy naší země. Já se vás tedy, pane ministře, ptám, co s tím hodláte dělat. Protože ve vašem resortu nyní aktivně působí otevřeně extremistický a nebezpečný spolek, který nejen že dělá ostudu naší armádě, aktivním zálohám a naší zemi, ale ještě navíc politicky indoktrinuje žáky. Vy jako ministr školství, i když v demisi, nesete zodpovědnost za budoucnost a další hodnotový vývoj všech žáků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní žádám o reakci pana ministra školství Roberta Plagu. Pane ministře, máte slovo, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane poslanče, pane magistře, za obsah a metody vzdělávání zodpovídá ředitel školy. Informace, že v mé resortu působí – a já

vnímám, že jste to asi mysel jinak, že na školách se nám rozmohl takový nešvar – tak já říkám, že za obsah a metody vzdělávání zodpovídá ředitel školy. Podle § 164 odst. 1 písm. b), ať jsem přesný, školského zákona ředitel školy odpovídá za to, že škola a školské zařízení poskytuje vzdělávání a školské služby v souladu s tímto zákonem a vzdělávacími programy uvedenými v § 3.

Na školách probíhají branné dny. Dosud, musím říci, na takovou aktivitu nebyla podána stížnost, kterou by se Česká školní inspekce zabývala, ale – tady musím říci, že když se ptáte, jakým způsobem se to má řešit, bude řešit, tak se to bude řešit podnětem České školní inspekce, která se na témito aktivitami, pokud tady tento podnět je, a zjevně je, bude zabývat. To znamená, cokoli souvisí se vzděláním žáků ve školách, řeší Česká školní inspekce.

Školský zákon také stanoví, že Česká školní inspekce podle § 174 odst. 2 písm. c) v rámci své inspekční činnosti zjišťuje a hodnotí naplnění školního vzdělávacího programu a jeho soulad s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem. Takže pokud se samozřejmě při té kontrolní činnosti tyto věci potvrdí, tak to bude řešit česká školní inspekce. A řešit to pravděpodobně bude. Ne řešit, ale prošetřovat. Tolik moje odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Já bych jenom chtěl podotknout, že v rámcovém vzdělávacím programu pro základní školy z března 2017 se píše: Vzdělávací oblast člověk a společnost. Základní vzdělávání vybavuje žáka znalostmi a dovednostmi potřebnými pro jeho aktivní zapojení do života demokratické společnosti, zaměřuje se na utváření pozitivních občanských postojů, rozvíjí vědomí přináležitosti k evropskému civilizačnímu a kulturnímu okruhu a podporuje přijetí hodnot, na nichž je budována současná demokratická Evropa, včetně kolektivní obrany.

Já jsem z výboru pro obranu, proto mě především tato organizace velmi irituje. Nějakým způsobem se momentálně debatuje o zavádění branné výchovy. Já vím, že paní ministryně to jakoby hodně vytáhla. V principu ta myšlenka do určité míry není špatná, předávat žákům tyto informace, ale právě se bojím, že když se do toho zapojí podobné spolky, mohlo by to dopadnout velmi špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan ministr bude reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vy jste to popsal naprostě přesně, co je v rámcovém vzdělávacím programu. Skutečně, když jsem říkal, kdo to bude prošetřovat, tak někdo z České školní inspekce bude prošetřovat, jestli byl soulad výuky branné výchovy tak, jak byla popsána, a ta, samozřejmě tak jak byla popsána, si troufnu tvrdit, byť nejsem školní inspektor, že není v souladu s tím, co jste právě přečetl. Takže je to záležitost, která řešena být musí. Na druhou stranu my

nebudeme přikazovat, kdo a kde bude učit, v tom mají ředitelé volnost, ale musí to být v souladu s tím, co jsem řekl. Takže tady jsme v souladu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy vyzývám pana poslance Dominika Feriho, aby přednesl informaci na pana ministra kultury Ilju Šmida ve věci daňové odpočty. Připraví se pan poslanec Marek Výborný a bude interpelovat pana ministra Lubomíra Metnara. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, ve volebním programu hnutí ANO bylo slibováno posílení podpory kultury daňovými odpočty soukromých dárců. Je půl roku po volbách a od prosince je i ministerstvo ve vašich rukách. Chtěl bych se vás proto zeptat, v jaké fázi příprav je tento programový bod a jaký rozsah odpočtu mohou soukromí mecenáši očekávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní vyzývám pana ministra kultury, aby se vyjádřil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane poslanče, ve volebním programu ANO to je, v programovém prohlášení této vlády v demisi to není. Ale přesto vás můžu ujistit, že Ministerstvo kultury se tím v minulosti zabývalo. Nyní tedy máme zpracované nějaké analýzy. Jedná se tedy o daňové asignace, které se diskutují, pokud já vím, od devadesátých let jako jeden ze zdrojů vícezdrojového financování kultury. Pro tento systém je celá řada podporovatelů a oproti tomu celá řada odpůrců. My máme zpracovaných několik variantních řešení právě jako nástroj financování kulturní služby. Mezi ty výhody samozřejmě patří dodatečné finanční prostředky do financování kultury. Pokud to v následujícím volebním prohlášení bude zmíněno, jistě se toho budoucí vláda účastní a bude na tom pracovat. Pro mě je to spíše otázka na ministryně financí, protože otázku daňových odpočtů, daní, řeší především Ministerstvo financí. Na tom samozřejmě Ministerstvo kultury bude velmi rádo spolupracovat, protože to je otázka, jak jsem již říkal, dalšího přínosu peněz do kultury.

Já bych chtěl říct, že v této chvíli jsou daňové odpočty částečně řešeny v rámci zákona č. 586/1992 Sb., kdy se říká o daních z příjmů. Asi jistě víte, že jsou uplatňovány, nebo může každý uplatnit odpočty, 2 % fyzické osoby, 1 % právnické osoby, minimální částka ve výši 1 000 korun. Jenom pro vaši informaci, možná to také víte, výše daňových asignací se u těch členských států Evropské unie, kde jsou uplatňovány, pohybovala v roce 2016 v rozmezí od 0,5 % do 3 %, avšak nejčastější výši daňových asignací v Evropské unii jsou 2 %. Čili ono se to moc neliší od těch daňových odpočtů našich. U těch daňových asignací je samozřejmě výhodou to, že se přímo směřují do toho objektu, který chce ten daňový subjekt podpořit. Z hlediska

darů činila v tom roce 2016 odpočtená daňová úleva od základu daně fyzických a právnických osob u nás 400 milionů korun.

Jak říkám, myslím si, že se to týká víceméně Ministerstva financí, ale samozřejmě pokud na tom bude vůle, myslím si, že právě Ministerstvo kultury bude jedním ze subjektů, které mají na této úpravě zájem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře, a táži se pana poslance Feriho. Ano, prosím, máte doplňující otázku, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo i panu ministrovi za odpověď. Snad jen dvě krátké otázky, jestli byste mi poskytl to, co je veřejné, nebo to, co můžete dát z rukou v této věci, jestli jste se na něčem už nějakým způsobem dohodli. A další otázka, zdali to už bylo konzultováno s ministryní financí, případně jak se k tomu staví, jestli je pro toto vůle. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane ministře kultury, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Děkuji. Ty analýzy, které jsou připraveny na Ministerstvu kultury, vám samozřejmě můžu poskytnout, a protože to bylo v tom minulém období, kdy jsem já nebyl členem vlády, já předpokládám, že se to s Ministerstvem financí samozřejmě konzultovalo. Ale tohleto přesně nevím a podklady vám samozřejmě dám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji a nyní má slovo pan poslanec Marek Výborný, který bude interpelovat pana ministra vnitra Lubomíra Metnara ve věci Otevřený dopis romských dětí ze souboru Čhavorenge Policie ČR, ministrovi vnitra a dalším. A připraví se pan poslanec Petr Pávek, to bych chtěl teď říci, protože paní poslankyně Helena Langšádlová stálha interpelaci, takže já to rád řeknu na mikrofon, aby pan poslanec Pávek byl připraven.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážený pane ministře, rád bych vás interpeloval ve věci otevřeného dopisu dětí souboru Čhavorenge. Jenom pro vaši informaci, jedná se o romský soubor, který vede paní Ida Kelarová, a tento soubor velmi aktivně spolupracuje také s Českou filharmonií, s již zensulým šéfdirigentem Jiřím Bělohlávkem připravovali CD nahrávku, která byla posléze také provedena a nedávno pokrtěna v nedalekém Švandově divadle. Tento soubor ve spolupráci s Českou filharmonií a organizací Miret pořádá pravidelně v létě uměleckou letní školu Romano drom pro děti z vyloučených lokalit Chrudimská, Vysokomýtská, Vsetínská a dalších. Jedná se o výběr 80 romských dětí, které tráví čas společnou činností, zvláště hudební a sborovou. Tento soubor byl při letní škole

v roce 2016 opakovaně napaden ve Varnsdorfu místním občanem, který jím nejenom vyhrožoval, ale také tyto výhrůžky doprovázel střelbou. Tehdy se obrátili na Policii České republiky, která na výzvu na lince 158 vůbec nereagovala. Posléze, když vedoucí souboru paní Ida Kelarová policii kontaktovala, tak se snažila policie celou věc bagatelizovat slovy – cituji: "Nebudeme z toho přece dělat kovbojku." Podotýkám, že dotyčný muž dnes čeli trestnímu stíhání za výtržnost poté, co odmítl řešení trestním příkazem, nicméně přes opakované žádosti policie se varnsdorská policie k tomuto nevyjádřila. Nevyjádřila ani politování nad tím, že tehdy nekonala, že celá věc byla bagatelizována, nota bene v kontrastu s tím, že krátce poté došlo ke střelbě u jedné z mateřských školek tady v Praze, ta školka byla okamžitě evakuována a samozřejmě, že policie jednala. Logicky potom se romské děti ptají, zda tady je jistá rovnost při posuzování těchto věcí, a spíše je mrzí to, že policie na to nereagovala. Proto poslaly otevřený dopis vám i panu premiérovi a policejnímu prezidentovi.

Chci se vás zeptat, zda jste na tento dopis nějakým způsobem reagovali či tak budete činit, případně tak učinil policejní prezident. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, malinko jsme překročili čas. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče tohoto případu, já to vezmu trošičku snad – budu se snažit být stručný, ale jedná se o kauzální záležitost, takže to projedu.

Policie České republiky přijala na tísňovou linku oznámení muže o obtěžování hlukem z tábora, který současně řekl, že cvičí psa a při tom používá startovací pistoli. Uvedl, že toto dává na vědomí pro případ, že by policii někdo oznámil, že střílí. Současně řekl, že do tábora šel a sprostě jím vynadal. Oznámení bylo předáno na Obvodní oddělení Varnsdorf, jehož policista se s oznamovatelem telefonicky spojil. Dohodli se na výslechu oznamovatele následující den. Na obvodní oddělení se osobně dostavil majitel pozemku, na němž byl tábor, který sdělil policistům, že hosté z tábora mají obavu o své bezpečí a bojí se agresivního souseda. Krátce poté bylo na linku 158 oznámeno vedoucímu tábora, že v táboře je nějaký muž, střílí do vzduchu, sprostě kříčí a bez dovolení vnikl do prostoru tábora. Oznámení opět řešil policista Obvodního oddělení Varnsdorf, který se telefonicky s oznamovatelkou dohodl na tom, že se osobně dostaví k podání vysvětlení k výslechu na obvodní oddělení. Policista na základě tohoto oznámení pouze telefonicky kontaktoval agresora, který se ke střelbě opětovně přiznal s tím, že se jednalo pouze o startovací pistoli. Na místo policista nevylezl.

Policie na oznámení nereagovala adekvátním způsobem, na místo vyzela až po osobním oznámení vedoucího tábora v odpoledních hodinách. Při přijímání tohoto oznámení se policista nevhodně vyjadřoval, což bylo následně vyhodnoceno jako profesní pochybení. Postup policie byl prošetřen nejen kontrolními orgány policie, ale i veřejnou ochránkyní práv a bylo konstatováno, že došlo k pochybení. Policie pochybení uznala, což vyjádřila v odpovědi krajského ředitele Ústeckého kraje

stěžovatelům paní Idě Kelarové i Petru Kadlecovi, tak ve vyjádření veřejné ochránkyně práv.

V současné době probíhá opětovné šetření postupu těchto policistů Obvodního oddělení Varnsdorf, a to z pokynu policejního prezidenta, kdy šetření provádí odbor vnitřní kontroly. Vzhledem k tomu, že dopis byl adresován nejenom na ministra vnitra, ale i policejního prezidenta a ti už zahájili šetření, tak jsem prostě apeloval v současné době na důkladné prošetření a budu žádat potom výsledky celé zprávy. To je současný stav. Myslím si, že za současného stavu je to adekvátní postup došetření a pro mě je to citlivá záležitost, protože jsou tam objektem děti, a já nebudu v žádném případě tolerovat rozdíl, ať se jedná o jakékoli děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A pan poslanec Výborný – přejete si? Nepřejete si již dodatečnou otázku.

Takže nyní vyzývám pana poslance Petra Pávka, aby přednesl interpelaci opět na pana ministra vnitra Lubomíra Metnara ve věci rušení matričních úřadů, a připraví se paní poslankyně Karla Maříková a pan ministr Adam Vojtěch.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedající, za udělení slova. Já vím, že pan ministr vnitra už dneska několikrát čelil narčením, co se týká tzv. optimalizace sítě matričních úřadů. My všichni víme, že když se někde objeví slovo optimalizace, tak to většinou znamená jenom škrty, škrty a znova škrty. Já nechci být dneska všeobecný. Objevila se na tom seznamu i obec Jindřichovice pod Smrkem, kde jsem po tří období působil jako starosta, mám za sebou dvě období i jako krajský zastupitel. Situaci tam znám na rozdíl od těch ministerských úředníků, takže vím, že pokus o odejmutí matričního úřadu v Jindřichovicích pod Smrkem přináší řadu komplikací, které nejsou řešitelné. A já rozumím tomu nezájmu těch úředníků jakoby v Praze, které samozřejmě život lidí dole vůbec nezajímá, nezajímají je souvislosti, nezajímá je dopravní obslužnost, nezajímá je, jestli je tam vůbec geografie k tomu. My už jsme tohle řešili tolíkrát na obcích, že ministerští úředníci prostě vypustí nějaký balonek, všichni se zhorzí, a pak příští rok nedělají nic jiného, než se snaží ten balonek nechat prostě splasknout. Takhle jsme to zažívali při dělení území, kdy mezi námi a dalšími byly hory, které byly sedm měsíců v roce neprůjezdné, a tohle je to samé. Tady je prostě návrh na přesunutí matríky do Nového Města pod Smrkem, což je pouhých 6 km vzdušnou čarou, akorát tam nic nejezdí a mezi tím jsou kopce a hory, lesy. Jindřichovice mají poměrně veliký domov důchodců. Ta matríka nadstandardním způsobem vychází vstříc potřebám těch lidí. To samozřejmě ministerští úředníci nevědějí, protože nejezdí mezi lidmi, nemluví se starosty, nezajímá je to.

Já bych tedy v tomto případě a v této interpelaci chtěl pana ministra poprosit, možná požádat, aby prostě Jindřichovice pod Smrkem z toho seznamu, který má být diskutován, vyškrtil, abychom se k tomu už nemuseli vracet. A samozřejmě mu popřeji hodně zdaru, až ti jeho lidé (předsedající upozorňuje na čas) budou vyjíždět do těch regionů a tu záležitost diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A slovo má pan ministr Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, vzhledem k tomu, pokusím se být řečněm stručný. Na stejné téma matriky už reagoval pan premiér, já už na interpelaci paní poslankyně Kovářové, ale tady se pokusím být konkrétnější, co se týče oblastí pana poslance v rámci Libereckého kraje.

Já bych to shrnul. Optimalizace matrik, kterou jsem již uvedl v reakci na interpelaci předchozí. Síť úřadů v současné době opravdu v rámci našeho návrhu na optimalizaci neodpovídá aktuálním potřebám. Matriky patří z pohledu občana k méně navštěvovaným veřejným úřadům správy. Neplatí zde také místní příslušnost. Faktický dopad absence matriky je na obce i občany jen velmi malý. Obec bez matriky nepřijde o možnost konání svateb, vítání občánků, nepřijde o Czech POINT, ověřování listin, evidenci obyvatel apod. Je nezbytné nastavit takový mechanismus financování, protože stávající model je neefektivní a nespravedlivý. Nebudu tu rozvádět tu disproporci, neodůvodnitelný rozdíl v rámci jednotlivých výší.

Ve vašem kraji by se optimalizace podle současného návrhu – podotýkám zatím návrhu, upozorňoval jsem dopředu, že ještě přijdou ty diskuse, jak to bude vypadat – měla dotknout 11 matrik. Jedná se o ty obce, které jste vyjmenoval. V případech obcí Příšovice, Osečná, Křižany bude Ministerstvo vnitra přehodnocovat rozhodně svůj postoj v závislosti na nově zjištěné skutečnosti. Jak jsem již uvedl, Ministerstvo vnitra osloвио všechny dotčené obce, krajské úřady, s žádostí o informace, zda v jejich případě nedošlo v poslední době k zásadním změnám, které by mohly mít na rozhodování vliv. Od starostů těchto obcí jsme získali informace o nárůstu počtu matričních úkonů v těchto správních obvodech, neboť v roce 2017 zde došlo ke změně podmínek, zejména pak po rekonstrukcích zajímavých objektů, při konání svateb. Diskuse s dotčenými obcemi je otevřená v Libereckém kraji, proběhne 19. června.

Ještě bych na závěr chtěl zdůraznit, jak to je. Jedná se opět o diskutovanou podobu návrhu, která je. Opravdu já jako ministr vnitra za současné situace netlačím na to rozhodnutí, spíše mi jde opravdu v rámci odborných diskusí o konsenzu v rámci optimalizace, ale na druhou stranu k zajištění dostatečného výkonu státní správy a nesnižování služeb občanům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. A táži se pana poslance – ano, máte zájem o doplňující otázku. Takže pan poslanec Pávek má slovo. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane ministře. Já jsem si vyslechl opakováně tedy to, co jste skutečně dneska již dvakrát přednášel, nebo předtím to četl i pan premiér, takže v tomto smyslu děkuji. Teď už mi to zůstane v hlavě. Nicméně místní situace, kterou, jak říkám, velmi dobře znám, prostě něco takového nedovoluje. A já bych zůstal a zopakoval bych rád tu prosbu, aby Jindřichovice pod Smrkem byly zkrátka z tohoto seznamu, at' už bude diskutován, nebo ne, vyškrtnuty, tak aby k té diskusi vůbec nedošlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Ano. A pane ministře, prosím.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Já jenom na to krátce zareaguji. Já bych byl rád, aby k tomuto závěru, byť co se týče vašeho požadavku, došlo na základě opravdu včenné diskuse. Proto bych byl rád, abychom to opravdu – nebo naši kolegové to opravdu prodiskutovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. Nyní žádám o vystoupení paní poslankyni Karlu Maříkovou, která bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha ve včenném očkování proti chřipce pro zdravotníky, a připraví se pan poslanec Václav Klaus a ten bude interpelovat ministra školství Roberta Plagu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v reportáži na Primě ze dne 20. dubna zazněla z úst náměstka ministra zdravotnictví a vakcinologa profesora Prymuly informace o povinnosti očkování proti chřipce pro zdravotníky.

Účinnost očkování proti chřipce je dlouhodobě kritizována. Účinnost vakcín proti chřipce minulou sezónu se odhaduje na 20 %. To je opravdu hodně málo. Odhad na příští sezónu přitom neukazují žádný pokrok. Ve studii porovnávající účinnost očkování proti chřipce oproti skutečnému placebo se ukázalo, že očkování proti chřipce měli významně vyšší výskyt nechřipkových respiračních virůz oproti neočkováným. I když očkované vakcína částečně ochránila proti chřipce, ve výsledku mělo v této studii očkování negativní efekt na zdraví očkovaných jedinců.

Argument, že virus chřipky může ohrozit život pacientů v kritickém stavu, je sice oprávněný, ale je třeba si uvědomit, že pacienty v kritickém stavu může ohrozit prakticky jakýkoli patogen. Neměl by být tedy hlavní požadavek na zdravotníky, aby především chodili do práce zdraví a nepřecházeli žádné infekce, než je nutit k očkování? Chápu, že to však může být v současné době problém, když se zdravotnictví v současné době potýká s nedostatkem personálu. Nemyslím si však, že nucením k očkování proti vůli personálu se může stát, že ještě o další personál přijdeme? Výrobce vakcín se musí trefit při odhadu přicházejících kmenů chřipky. Když se do vakcín dají kmeny, které se v dané sezóně nevyskytují, může být účinnost očkování prakticky nula. Jak chcete zaručit zdravotníkům, že očkování bude účinné? A odkdy by tato vyhláška měla platit? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně. Nyní žádám o reakci pana ministra zdravotnictví. Adama Vojtěcha. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážená paní poslankyně, k tomu, co jste říkala,

tak samozřejmě ty názory jsou různé, musím říci, že ta reportáž na Primě skutečně nebyla nikterak závazná, to stanovisko, spíše je to k nějaké debatě.

Je pravda, že v České republice byla v minulosti povinnost ustanovena pro zdravotníky, v roce 2010 byla zrušena. Faktem je, že zdravotníci toto úplně neakceptovali. Na druhou stranu je pravdou, že zejména na těch odděleních, jako je ARO, JIP apod., kde pacienti jsou v poměrně kritickém stavu, případně na odděleních, kde jsou pacienti seniorního věku, 65 plus, kteří mohou být skutečně chřípkou ohroženi na životě, tak je k debatě, jestli na těchto vybraných odděleních pouze, nikoli plošně, by očkování proti chřipce se nemělo zavést. Ale zatím tomu tak není, je to nějaká debata, která vyplynula z určité odborné diskuse, takže zatím bych to neviděl jako nikterak konečné stanovisko Ministerstva zdravotnictví. Jak říkám, za mě to je k odborné diskusi. Myslím si, že očkování proti chřipce, i když byť s vámi souhlasím, že nemusí být vše spásné, tak může vést k poměrně výrazným pozitivním dopadům, ale právě v těch specifických odděleních, kde pacienti jsou např. v kritickém stavu. Ale jak říkám, není to věc, která by byla v současné době na Ministerstvu zdravotnictví jakkoli připravena, schválena, je to pouze věc k diskusi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane ministře, děkuji. Ano, paní poslankyně, máte zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji. Já bych neměla ani tak doplňující otázku, ale spíš bych zareagovala na to, co tady pan ministr řekl. Riziko nákazy pravou chřípkou v epidemii je pro neočkováne jedince přibližně 3 %. V prováděné studii zjistili, že očkování mají riziko přibližně 1,4 %. Vydelením těchto dvou čísel dosáhl k 60 %. Je-li riziko jednotlivce 3 %, očkováním se sníží na 1,4 %, znamená to, že je třeba očkovat přibližně 80 lidí, abychom ochránili jednoho jediného jedince. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, nyní tedy požádám pana ministra. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Ano, děkuji za ta data. Jak říkám znovu, není to věc, která by byla jakkoliv schválena na Ministerstvu zdravotnictví, nebo že bychom tu vyhlášku již vydali, je to pouze návrh, vychází z nějaké diskuse, z nějakých podnětů. Zatím skutečně bych to neviděl jakkoliv finálně, uvidíme, a budu vás o tom případně informovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní vyzývám pana poslance Václava Klause, který bude interpelovat ministra školství Roberta Plagu ve věci pravidel demonstrování náboženského přesvědčení a užívání náboženských symbolů ve školách. Připraví se paní poslankyně Karla Maříková, která bude interpelovat ministra průmyslu Tomáše Hünera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážený pane ministře, hezké odpoledne. Dovoluj si vás interpelovat ve věci zachování neutrality českých škol, apolitičnosti a neutrality z hlediska náboženství.

Já jsem se již jako občan, nikoliv jako poslanec, zúčastnil několikrát soudu, který probíhal ve věci některí aktivisté versus ředitelka střední zdravotnické školy, týkalo se to nošení pokrývek hlavy. A chci vám říci, že odvolací soud zcela jednoznačně smetl předmětnou žalobu ze stolu a shledal, že nepovolení výjimky nošení muslimského šátku jako pokrývky hlavy není přímou ani nepřímou diskriminací na základě náboženského vyznání. V případě žalobkyně nedošlo k rozdílnému zacházení ve srovnání s ostatními studenty, nebyla ani nijak zvýhodněna, ani neznevýhodněna atd. Čili padl zcela jasný rozsudek českého soudu a vy jako orgán exekutivy byste ho měl respektovat.

Vy tak ovšem nečiníte, protože vaše ministerstvo nadále používá pomůcku řediteli škol při tvorbě školního řádu ze dne 22. května 2015, který byl psán pod taktovkou ombudsmanky Šabatové. Takže já vás vyzývám, abyste, když nic jiného, uvedl v soulad rozhodnutí českého soudu a vaše předpisy a metodické pokyny, které vaše ministerstvo zveřejňuje, zejména když jde o věc tak velké citlivosti, jako je apolitičnost českých škol a přesvědčení ředitelů, že záleží na tom, jak děti studují, jak se chovají, a nerozliší se ani podle barvy kůže, ani podle náboženského přesvědčení, ani podle něčeho jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní má slovo pan ministr školství Robert Plaga. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, vážený pane poslance, dovolím si reagovat krátce, stručně, proti rozhodnutí Městského soudu. Mohl bych tady samozřejmě začít ze široka, ale myslím, že půjdeme rovnou k věci. Tedy proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci žalobkyně A. A. J. proti Střední zdravotnické škole o omluvu a peněžité zadostiučinění za porušení práva na rovné zacházení bylo podáno dovolání k Nejvyššímu soudu. O tomto dovolání prozatím nebylo rozhodnuto a za mě není tedy nejvyšší obecnou soudní autoritou definitivně vyjasněno, jak je nutné přistoupit k řešení otázce. Až bude rozhodnuto, věře, že budu konat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Pan poslanec Václav Klaus si přeje mít doplňující otázku. Pane poslance, máte slovo. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Já děkuji za odpověď, nicméně touto odpověď vyjevujete svůj politický názor, protože zrovna tak byste mohl udělat to, že ten nesmyslný metodický pokyn rovnou odstraníte a tak vyčkáte rozhodnutí Nejvyššího soudu, který případně rozhodne nějak jinak, a paní ombudsmanka se mezičím může domáhat vašeho ministerstva, ať to tam vrátíte. Ale vy postupujete přesně opačně. Čili já jsem vás zcela vyzval, abyste jako občan toto odstranil, co je nelogické, je

v rozporu, navíc Městský soud tak rozhodl, a vy říkáte: Já počkám až do té úplně nejposlednější chvíle, na poslední možnost, co bych to tam ještě mohl udržet, ten nesmysl na stránkách ministerstva, a pak případně to teprve odendám. To se mi upřímně moc nelibí, a proto jsem si ještě dovolil, pane ministře, takto jednou reagovat na vaši odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní... dobře. Takže pan ministr si už nepřeje reagovat. Nyní tedy vyzývám paní poslankyni Karlu Maříkovou, která přednese interpelaci na ministra Tomáše Hünera ve věci Jaderné elektrárny Dukovany, a připraví se paní poslankyně Krutáková, která bude interpelovat pana ministra zemědělství Jiřího Milka. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Dukovany a Temelín dnes vyrobí necelou třetinu české elektřiny. V roce 2040 to má být více než polovina. Ke splnění tohoto cíle je třeba rozšířit Jadernou elektrárnu Dukovany, která s největší pravděpodobností doslouzí v roce 2035. A právě k tomuto datu požaduje energetická koncepce spuštění nových reaktorů, které by je dokázaly přinejmenším nahradit. Předchozí snahy státu kontrolovaného koncernu ČEZ postavit dva nové reaktory v Jaderné elektrárně Temelín přitom ztroskotaly. Tendr byl zrušen v roce 2014 mj. kvůli nejasným státním zárukám.

Pokud mají nové bloky skutečně dodávat elektřinu už za 17 let, je třeba začít je připravovat co nejdříve. Celý proces od počátku schvalování, potom zapojení do sítě totiž běžně zabere dvě desetiletí. Příklady tří evropských zemí ukazují, že v posledních letech se navíc podstatně prodlužují. Jaké cesty vaše ministerstvo, resp. vláda, hledá pro účely výstavby nových reaktorů? (Paní poslankyně kaše.) Elektrárna je dnes skutečně levná. Vyplatí se tedy tady v České republice jakýkoli zdroj, a to nejen jaderný, bude mít ekonomickou návratnost? Nevyplatilo by se spíše vsadit raději na plynové elektrárny, které vyjdou mnohem levněji, jsou bezpečnější a také vycházejí levněji náklady na jednotku vyrobené elektřiny? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já bych vám samozřejmě, paní poslankyně, těch pár vteřin přidal, kdybyste se napila, jsme tu samozřejmě tolerance sama. Takže nyní tedy požádám o slovo pana ministra průmyslu Tomáše Hünera. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi zareagovat na podnět paní poslankyně Maříkové.

Co se týče výroby elektrické energie v České republice, myslím si, že bylo tady paní poslankyní vzpomenuto, že se vyrábí v současné době 30 %, konkrétně 33 %, celkové spotřeby právě na jaderných zdrojích a naše státní energetická koncepce i z hlediska dlouhodobého s výhledem do roku 2040 i dále počítá s tímto druhem zdrojů. Protože tyto jaderné elektrárny, jak Dukovany, tak Temelín, jsou v současné

době už několik desítek let v provozu, především Dukovany, tak jejich plánovaná životnost může být prodloužena možná za horizont roku 2035, ale určitě z hlediska, o kterém jsem hovořil, to znamená s tím výhledem do roku 2050, tyto zdroje v současné době provozované provozovat nelze. Můžeme a musíme i díky tomu nejenom s vazbou na odstavení jaderných zdrojů, s vazbou na jejich dožití a technologické parametry, ale především z důvodu odklonění se od energetiky založené na spalování uhlí, ať už černého, nebo hnědého, z důvodu vlastně především u hnědého uhlí, které je neobchodovatelnou komoditou na delší vzdálenost, z důvodu vlastně postupného dotěžení ložisek této suroviny v České republice, musíme nahradit tyto zdroje zdrojem jiným, a v tomto případě to může být nahrazeno jak jaderným zdrojem, tak také plynum. Rozdíly mezi těmito dvěma zdroji jsou patrné. U jaderných zdrojů je investičně nejnáročnější stavbou nebo výrobnou právě této elektrické energie, případně tepla, ale následný provoz a provozní náklady jsou zase pro změnu nejnižší. U plynu je tomu opačně.

Proč chceme a proč státní energetická koncepce počítá s jádrem, je to, že s vazbou na plyn musíme konstatovat, že tento na českém území se vyskytuje v tak malé míře, že není možné pokrýt výrobu elektrické energie a tepla vlastními zdroji a více než z 95 % je nutné tuto komoditu dovážet. Rádově kdyby došlo ke zvýšení výroby z plynu, museli bychom taky umět odpovědět na to, jak to zahýbe s naší obchodní bilancí s vazbou na dnes vyrovnaný deficit mezi dovozem a vývozem zboží a především co to udělá s cenou této komodity do budoucna s vazbou na to, že se takto orientují i státy kolem, a logicky tím cena této komodity poroste a dneska již nejdražší provozní náklady budou ještě dražšími.

Co se týče toho, jestli pro to děláme málo, nebo hodně. V současné době Stály výbor pro jadernou energetiku bohužel nebyl schopen během měsíce května, jak jsme predikovali, nebo já při svém nástupu do funkce, předložit dostatečně kvalitní materiál vládě právě díky tomu, že tento starý výbor neměl mandát k tomu, aby udělal to, bez čehož se ten materiál předložit nedá, a to je dopad do veřejných rozpočtů při bud' transakcích majetkových v rámci ČEZu, anebo především s vazbou na garance, o kterých tady paní Maříková vlastně hovořila a které můžou být v podstatě trojího druhu.

V současné době existuje celých 14 dnů materiál, který jsme deklarovali i veřejně ve sdělovacích prostředcích, který popisuje veškeré nutné kroky v oblasti legislativní, v oblasti technické, v oblasti investiční a finanční, a v této fázi je třeba dopočítat tu chybějící část, aby vláda mohla fundovaně rozhodnout, jakou formu podpory a jestli vůbec pro jaderné zdroje poskytně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně Maříková má zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: V období, kdy dojde k uzavření uhelných elektráren, pravděpodobně dojde k poklesu vývozu elektřiny až na nulu, dokonce ji budeme muset dovážet. V současné době Česko vyváží téměř pětinu vyrobené elektřiny. Jak případnou chybějící kapacitu doplníte? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Je nutno říci, že česká energetika zaplatí pámu je dlouhodobě budovaná a byla budovaná jako přebytková. My bychom chtěli v tomto trendu pokračovat dále. A z důvodu situace, která v Evropě s největší pravděpodobností vznikne, že můžeme být postaveni před otázkou, ne za kolik budeme tuto komoditu dovážet, ale jestli vůbec bude odkud, protože nechci se pouštět, nemám na to časový prostor, do analýz, ale od velmi výrazné struktury a změny v Německu až po polskou energetiku budou v následujících dvaceti letech okolní státy procházet výraznou restrukturalizací z hlediska zdrojové základny a lze se důvodně domnívat, že elektrické energie v evropské části, do které jsme zapojeni, bude nedostatek a její cena poroste. Takže si myslím, že je rozumné, možná ne ve dvacetiprocentní míře, ale v přebytkové míře tu elektrickou energii vyrábět i s možností možných vývozů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Ted' bych asi jenom ještě zrekapituloval krátce, že tady mám několik stažených interpelací, to znamená, v tuto chvíli v podstatě paní poslankyně Langšádlová stáhla svoji interpelaci na pana ministra Dana Ťoka, také na paní ministryni Schillerovou, paní poslankyně Maříková tří své interpelace stáhla, protože pan ministr Milek tady není, paní Schillerová a pan Metnar také ne. To znamená, nám zbývají jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest interpelací, které jsou tady v pořadí.

Takže nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Krutákové, která bude mít interpelaci na nepřítomného pana ministra Milka. Máte na to dvě minuty a pan ministr vám odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. A připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslankyně Jana Krutáková: Vážený nepřítomný pane ministře, v červnu loňského roku jsem zaznamenala v meziresortním připomínkovém řízení návrh vyhlášky o ochraně zemědělské půdy před erozí, tzv. protierozní vyhlášky. Tento návrh jsem přivítala, protože hrozbu vodní a větrné eroze vnímám jako velký problém a tento návrh měl dát pravidla pro hodnocení a stanovení maximální míry ohrožení půdy erozí. Dle vypořádání připomínek měla tato vyhláška nabýt účinnosti již od 1. července 2018, ale při pohledu do legislativní knihovny eKLEP je stav tohoto návrhu stále ve fázi "připomínkové řízení ukončeno" a ani webové stránky příslušného ministerstva tuto vyhlášku nevidí mezi platnými právními předpisy. Při představení tohoto návrhu jsem očekávala velký odpor zemědělské lobby a obávala jsem se, že právě tato lobby celý návrh vyhlášky zablokuje. Byla bych velmi ráda, kdybych se mylila a tato vyhláška skutečně vešla v platnost a nezůstala jen v supliku ministerstva. Nicméně na základě odpovědi pana ministra Brabce jsou stále nevypořádány připomínky Agrární komory a s vaším resortem absolvovalo Ministerstvo životního prostředí již několik jednání, poslední pak 11. května tohoto roku.

Vážený pane ministře, jaký je váš postoj k připravovanému návrhu tzv. protierozní vyhlášky? Případně jaké další kroky plánujete v otázce protierozní ochrany zemědělského půdního fondu? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně. Znovu zopakuji, že vám pan ministr odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Nyní tedy vyzývám paní poslankyni Věru Kovářovou, která přednese interpelaci na nepřítomnou paní ministryně Alenu Schillerovou. A připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, k mým uším se donesla zpráva, která nevyznívá úplně lichotivě ve vztahu k číslům, která veřejnosti předkládá Ministerstvo financí. Ta čísla vypovídají o efektivnějším výběru daní, zejména daně z přidané hodnoty. Efektivnější výběr daní je dobrou zprávou. Ale otazník visí nad tím, zda skutečně dochází k efektivnějšímu výběru daní, nebo je to jenom hra s čísly. A právě o tom mám určité náznaky. Částka, o kterou se výběr zvýšil, prý totiž odpovídá částce, kterou jako vratku zadržují orgány Finanční správy, v některých případech po dlouhé měsíce, a ty částky nejsou pro podnikatele zanedbatelné.

Paní ministryně, je na tom něco pravdy? Nedochází k určité manipulaci veřejnosti? Kolik takových prostředků Finanční správa v současnosti zadržuje a v jaké struktuře? A pokud jde o dobu, po jakou je zadržuje? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Dostanete písemnou odpověď řádně do 30 dnů. A nyní, jelikož paní poslankyně Langšádlová stáhla interpelaci, pan poslanec Dominik Feri není přítomen, takže interpelace v souladu s § 111 odst. 4 jednacího řádu propadá, takže opět paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci operačního programu Doprava a připraví se opět pan poslanec Dominik Feri, jestli tedy bude přítomen. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vláda České republiky se usnesením číslo 923/2015 zavázala podpořit investice do mobilního majetku železnice prostřednictvím operačního programu Doprava v přibližné výši 17,8 mld. korun. Nicméně nedošlo k naplnění tohoto usnesení a Ministerstvo dopravy nezajistilo tuto finanční alokaci a výzva vypsána je pouze ve výši 7,7 mld. Přitom Ministerstvo dopravy opakováně potvrdilo navýšení alokace na původní částku, ale to se doposud nestalo. Musím konstatovat, že mě šokovala zpráva prezidenta Svazu průmyslu a dopravy, že Česká republika je na 74. místě v dopravní infrastrukturě a před Českou republikou jsou všechny okolní země, ale taky Tádžikistán, Írán a Jordánsko. To považuji za velmi alarmující zprávu. V současné době Česká republika plně nečerpá evropské fondy a právě zde by mohl být prostor pro posílení operačního programu Doprava.

Vážený pane ministře, jaké jsou současné kroky Ministerstva dopravy k naplnění vládního usnesení? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího. Tak především jestli můžu začít odbouráváním omylů. Pan Hanák způsobem sobě vlastním komentoval doby na získání stavebního povolení. A tam byla Česká republika v tomto žebříčku doby, jak dlouho se čeká na stavební povolení v České republice, takže to nemělo s dopravní infrastrukturou nic společného. Možná on to trošku zamotal, ale taková je bohužel pravda.

Druhá věc je, není vůbec pravda, že by operační program Doprava nečerpal. Operační program Doprava je nejlépe čerpaným programem v období roku 2014 až 2020. Jestli, stručně mohu říct, někdo tady opravdu investuje, tak je to Ministerstvo dopravy do dopravní infrastruktury. Limit čerpání n+3 pro rok 2018 byl splněn již 15. 12. 2017, tzn. v ročním předstihu. Operační program Doprava předpokládá splnění pravidla n+3 pro rok 2019 již koncem roku 2018. V kategorii podaných souhrnných žádostí se OP Doprava podílí na celkovém čerpání programového období 2014 až 2020 více než 36,1 % bez zahrnutí programu venkova. V kategorii vyžádaných prostředků z Evropské komise se operační program Doprava podílí na celkovém čerpání programového období 2014 až 2020 dokonce 38 %.

Pro informaci, operační program Doprava 1, tak ten byl vyčerpán ze sta procent a tam jsme nevraceli vůbec nic, takže to tak není.

Alokace operačního programu Doprava na vytvoření podmínek pro širší využití železniční a vodní dopravy prostřednictvím modernizace byla schválena ve výši 300 mil. eur. To číslo 17 mld. korun bylo zbožně přání krajů, ale nikdy to vláda nerozhodla. Těchto 300 mil. eur, což je přes 7 mld. korun, tak na to byla vypsána výzva, v rámci železničních kolejových vozidel byly předloženy čtyři projekty, z toho jeden je v současné době posuzován ze strany Evropské komise, dva jsou před schválením na národní úrovni a jeden projekt byl zamítnut. Vzhledem k nedostatku finančních prostředků se s další výzvou v OPD nepočítá a já se obávám, že finanční prostředky z OPD budou vyčerpány mnohem dřív, než skončí tento program, a budeme je muset nahradit finančními prostředky z národních zdrojů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Ano, paní poslankyně Kovářová si přeje doplňující otázku. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jen tedy dotaz: Usnesení, kterým se vláda zavázala podpořit investice do mobilního majetku ve výši 17 mld. korun, tedy říká nepravdu? To je první otázka.

A druhá otázka. Jde mi o to, že v republice je opravdu velký nedostatek vlaků. My ve středních Čechách společně s Prahou toto pocitujeme velmi. Ve špičkách nelze již

přepravovat lidi, protože je kapacita zcela vyčerpána. A právě ony střední Čechy a Praha, které dělají v regionální dopravě dvě třetiny výkonů, tak mě zarází, že se finanční prostředky do tohoto programu nedostaly a střední Čechy a Praha zkrátka a dobře přišly zkrátka. Myslím si, že podpora veřejné dopravy, a právě té kolejové, regionální, je prostě zásadní věcí, co se týče pracovní mobility. A pokud chcete dostat lidi, chcete jim dát snížené jízdné, tak musíte říct i to B a musíte taky umožnit, aby byl dostatek vlaků. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní pan ministr Dan Ťok, prosím o reakci.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych krátce zareagoval. Předně, můžeme si vysvětlit, o které usnesení vlády jde. Já jsem přesvědčen, že vláda jiný materiál než 300 mil. eur neschválila, ale to můžeme probrat.

Já s vámi souhlasím z jedné strany, že je tady tento problém, problém v kvalitě železniční infrastruktury, té mobilní, a proto se naše ministerstvo na tu situaci připravuje jak v dálkové, tak v regionální dopravě. I když tady chci říct, že to není nároková záležitost, ale je to opravdu věc, že chceme pomoci. My jsme udělali dohodu s Evropskou investiční bankou na rámec peněz, které bychom si půjčili, ve výši 100 mld. korun. S velkou částí těchto peněz počítáme na to, abychom pomohli vlakům, jak dálkovým, tak regionálním. Tím vytvoříme rámec, aby si mohli i v regionální dopravě dopravci, a tady říkám dopravci, protože chceme liberalizovat trh, tak aby mohli pořizovat vlaky, ve kterých by kultura cestování byla lepší.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy krátce jenom zrekapituluji, protože podle všeho jsme před poslední interpelaci. Jelikož paní poslankyně Langšádlová na 24. místě stáhla svoji interpelaci, následně by měl následovat pan poslanec Dominik Feri, ten není přítomen, takže interpelace propadá v souladu s jednacím rádem. Šestadvacátou je paní poslankyně Karla Maříková, která stáhla interpelaci, protože pan ministr Jiří Milek není přítomen. A nyní by tedy měla být paní poslankyně Věra Kovářová. Ale již předem řeknu, že následně 28., 29. byla paní poslankyně Karla Maříková, a jelikož nejsou přítomni paní ministryně financí Schillerová a pan ministr Metnar, tak také stáhla.

Takže v podstatě nyní tedy paní poslankyně Kovářová bude mít poslední interpelaci dnešního jednacího dne. Takže prosím, máte slovo, a je to interpelace na pana ministra Dana Ťoka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v roce 2013 byla sesuvem, stejně jako rozestavěná dálnice D8, postižena trať číslo 097 mezi Lovosice a Teplicemi. Původní odhad ceny rekonstrukce byl 300 mil. korun a postupně se cena navýšila až na 2,8 mld. korun. Na základě toho se Ministerstvo dopravy rozhodlo uvedenou trať zrušit. Nicméně nejen já, ale i starostové dotčených obcí považují

zrušení tratě za zcela nepřijatelné řešení a poukazují na důležitost trati pro zajištění základní obslužnosti jejich obcí a jako součásti místní turistické infrastruktury a v oblasti Českého středohoří s dalším napojením na Krušnohoří. Trať mimo jiné sloužila ke spojení aglomerací Teplicka a Litoměřicka bez nutnosti přestupu v Ústí nad Labem. I proto jsem uvítala informaci z tiskové konference vlády při návštěvě v Ústeckém kraji, kdy jste nevyloučil možnost opravy této trati.

Nicméně bych se vás ráda zeptala na aktuální vývoj situace, zvláště na upřesnění ceny rekonstrukce trati. Vážený pane ministře, jaká je současná situace ohledně rekonstrukce trati číslo 097 a znáte již přesnou výši ceny rekonstrukce? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji a vyzývám pana ministra k reakci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V této věci jste řekla téměř všechno. Jenom bych upřesnil, vážená paní poslankyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího, že zatím jsme v situaci, kde celkové náklady na obnovu tratě jsou právě v rozmezí 1,8 až 2,8 miliardy korun, a to bez nákladů na sanaci širšího okolí sesuvu. Na jednání v Ústeckém kraji jsme tuto věc samozřejmě probírali a dohodli jsme se s vedením kraje, že jejich radní pro dopravu se spojí se Správou železniční dopravní cesty a že se na ty požadavky na to, co by se na té trati všechno mělo upravit, ještě jednou podívají, protože to vypadá, že některé požadavky kraje, které při tom předchozím jednání byly, byly poměrně velmi... velkorysé, a podívají se jak naši odborníci na Správě železniční dopravní cesty, tak i odborníci z odboru dopravy Ústeckého kraje, zdali se ta cena nedá výrazným způsobem optimalizovat dolů. Jedna položka tam asi zůstane, nebo několik položek tam zůstane, a to jsou zejména položky, které byly v původním odhadu velmi podceněny, a to jsou položky na vlastně vybudování té trati nebo vybudování podloží zrovna v místě toho sesuvu, protože v podstatě tam bude potřeba udělat kvůli tomu podloží velké sanační práce.

Já jenom bych chtěl říct jednu věc. Tady je to pro mě do velké míry ekonomická záležitost. Já rozumím všem těm citovým vazbám. Ale když si vezmete průměrně, kolik jezdívalo na této trati před sesuvem, tak to byly desítky lidí v těch vlacích. Když bych to řekl s velkou nadsázkou, kdybychom za ty peníze, které to dneska má stát, téměř tři miliardy, dali těm lidem automobily a platili jim padesát let benzín, tak si myslím, že je to mnohem levnější než ta rekonstrukce. A tady si je potřeba opravdu říct, zdali takový ten citový pohled, že se žádná trať nesmí zrušit, jestli by tady měl nastat. Ona obslužnost těch obcí samozřejmě je umožněna i jinými prostředky, které možná nejsou natolik komfortní, jak to bylo, ale tady spíš vidím takový ten nostalgický pohled.

Ale chtěl bych říct, že máme dohodu, že se sejdeme, budeme jednat o tom, za jakých podmínek by to bylo, a pak přistoupíme k řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a doplňující otázku položí paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: No, tady jste, pane ministře, řekl, že jezdívaly desítky lidí. Doba se mění. A když už jsme v té železniční dopravě, tak právě ta doba se mění i v těch regionech, jako je Středočeský kraj a Praha. A jestliže tu situaci nebudeme řešit okamžitě a budeme čekat na to, až si vezmete nějaký úvěr, tak víte, jak dlouho trvá výroba jednoho vlaku? Je to otázka tří let, jsou to tři roky. A do té doby jak budete ty lidé přepravovat? A ti lidé nebudou chodit k vám. Ti lidé budou chodit za starosty a na kraj, jak je možné, že nemají v čem jet do práce. A zase je vrátíte zpátky do aut, a víte, že situace na silnicích je velmi kritická, co se týče ranních a večerních špiček.

Takže tolík jenom moje poznámka týkající se těch vlaků. Je to kritická situace s kapacitou a ta si vyžaduje rychlé řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a pan ministr zareaguje a bude to poslední už vystoupení dnešního jednacího dne. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Jenom velmi krátce. Mám pocit, že ta vaše dodatečná otázka byla spíš k té první interpelaci, ne k té druhé. A já tomu rozumím. Rozumím tomu zejména ve Středočeském kraji, protože příměstská doprava kolem Prahy a kolem velkých aglomerací je samozřejmě něco, co my velmi podporujeme a budeme to podporovat. Tady jenom musím říct trošku s povzdechem, že všichni věděli, že budeme soutěžit nějaké peníze, a jenom jeden kraj se pořádně připravil. Trošku ti ostatní zaspali. Takže my určitě umožníme, hledáme možnost, jak umožnit dát dotace do těch vlaků pro regionální dopravu, protože tam bychom zákazníky neradi ztratili. Myslím si, že to je páteří veřejné dopravy, zejména v těch velkých aglomeracích.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji panu ministru. Jak jsem již avizoval, tak interpelace číslo 28 a 29 byla stažena paní poslankyní Karlou Maříkovou z důvodu nepřítomnosti paní ministryně Schillerové a nepřítomnosti pana ministra Metnara.

Konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Tímto tedy končím dnešní jednací den a sejdeme se zítra v 9 hodin, kdy budeme pokračovat body dle schváleného pořadu schůze. Přeji vám krásný večer.

(Jednání skončilo v 17.46 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

25. května 2018

Přítomno: 167 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 9 hodin, takže já zahajuji tuto schůzi. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 1 bude hlasovat pan poslanec Dvořák, s náhradní kartou číslo 4 pan poslanec Gazdík, s náhradní kartou číslo 5 pan poslanec Holomčík.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, paní poslankyně Hana Jírovcová Aulická z osobních důvodů, pan poslanec Martin Baxa od 11.30 bez udání důvodu, pan poslanec Jan Birke bez udání důvodu, pan poslanec Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Bláha z pracovních důvodů, pan poslanec Marian Bojko ze zdravotních důvodů, pan poslanec František Elfmark ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Farský z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Fiala z osobních důvodů, pan poslanec Radim Fiala z pracovních důvodů, paní poslankyně Eva Fialová od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Miroslav Grebeníček z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Grospič z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jan Hamáček z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Chovanec z rodinných důvodů, pan poslanec Jiří Kobza ze zdravotních důvodů, pan poslanec Robert Králíček od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Mihola ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Monika Oborná z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Ladislav Okleštěk z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Onderka z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Pastuchová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Mikuláš Peksa z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Karel Schwarzenberg z osobních důvodů, pan poslanec Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Julius Špičák od 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Kateřina Valachová z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný do 10.30 ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Miloslava Vostrá z pracovních důvodů.

A dále tito členové vlády: pan ministr Jiří Milek z pracovních důvodů, pan ministr Robert Plaga z pracovních důvodů, paní ministryně Alena Schillerová z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Karla Šlechtová z důvodu pracovní cesty a pan ministr Adam Vojtěch do 10 hodin z pracovních důvodů. To byly omluvenky.

Děkuji za pozornost. Mezitím mi dorazily ještě další. Omlouvá se nám na celý den pan poslanec Klaus z pracovních důvodů a omlouvá se nám paní poslankyně Květa Matušovská z osobních důvodů.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 76, 83 a 88, tedy sněmovní tisky 36, 66 a 94. Dále bychom se věnovali dalším bodům dle schváleného pořadu. Připomínám, že na 13 hodin máme pevně zařazený bod 12, což je sněmovní tisk 54, návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon – správní řád.

A teď tedy poprosím o vystoupení k pořadu. Jako první jsem přihlášený já, takže předávám slovo panu předsedovi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Takže já mám dva návrhy na změnu pořadu. Jeden z nich je organizační. Vzhledem k tomu, že na tuto schůzi jsou zařazeny tři různé body, které obsahují různé návrhy zákona o celostátním referendu, tak si myslím, že by bylo dobré tu rozpravu sloučit, abychom ty stejné argumenty neslyšeli třikrát, ale pouze jednou. Myslím, že to také pomůže k lepší diskusi. Takže bych chtěl navrhnut přeřazení již schválených bodů pořadu, a to je bod 31 a 33, jedná se o tisky 111 a 117, a to za bod 23, což je tisk 35, tedy nově jako body 24 a 25. Následující body se přečíslují. Děkuji.

A pak mám druhý návrh. Jedná se o to, že na dnešní schůzi jsou zařazeny návrhy Poslanecké sněmovny na udělení státních vyznamenání. Jedná se o bod 114, sněmovní dokument 731. Já bych vás chtěl poprosit, abychom ho projednali dnes, to znamená 25. 5., po připadném bloku třetích čtení, abychom to mohli stihnout včas dodat na Hrad. Děkuji.

(Místopředseda Pikal se vrací na místo řídicího schůze.)

Máme tady ještě jednu omlovenku. Pan poslanec Špičák se omlouvá do 12 hodin. A pak tady máme další přihlášky k pořadu schůze. Je tady paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych navrhnut zařazení nového bodu na pořad jednání této schůze Poslanecké sněmovny s názvem Informace vlády o údajných závažných pochybeních na Ministerstvu obrany, a to na dnešek jako první bod, případně na úterý 29. 5. od 15 hodin.

Již čtyři roky na výboru pro obranu posloucháme, že smlouva na 3D radiolokátory MADR bude podepsána během krátké doby a že tolik potřebné radary budou záhy dodány. Nedávno jsem na výboru ukazovala výtahy z kapitolních sešitů od roku 2014, dle kterých měly být radary financovány od roku 2015. Přitom dodnes nebyla podepsána smlouva.

Vojáci nás politiky upozorňují na to, že stávající radary sovětské provenience P-37 mají několikrát prodlouženou životnost a vlastně nezajišťují adekvátní pokrytí našeho vzdušného prostoru. Lakonicky bych mohla poznámenat, že máme velikou kliku, že jsme ve střední Evropě obklopeni spojenci, takže bychom se o nepřátelských letounech dozvěděli, ale jako občanku této země mě to v žádném případě neuspokojuje. Toto je v kostce smutný příběh klíčové armádní akvizice, za kterou nese od počátku odpovědnost hnutí ANO, jmenovitě pan ministr obrany Stropnický, tehdejší ministr obrany, který nás neustále ujišťoval, že radary budou brzy podepsány a že tento nákup předal své nástupkyni v mašličkách. (V sále je hlučno.)

Ministryně obrany v demisi Šlechtová... Můžete se ztišit?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid.

Poslankyně Jana Černochová: Ministryně obrany v demisi Šlechtová ovšem před několika dny oznámila prostřednictvím médií – už to samo o sobě je poněkud zvláštní –, že má poznatky, že došlo u této soutěže k pletichám a k závažným pochybením a že celou věc vyšetřuje policie, a že nejde o tuto jedinou soutěž. Pan ministr Stropnický se po celá léta zaštítiuje tím, jak vše krásně na Ministerstvu obrany zvládl. A teď toto?

Můžete si říci, proč bychom se tímto měli zabývat, když se jedná o jednu zakázku. Ale není tomu tak. Paní ministryně řekla, že jsou závažná pochybení i u dalších zakázk, jako jsou víceúčelové vrtulníky. Z těchto slov si vyvodím jednu věc – obranyschopnost naší země je ohrožována a je jedno, jestli neschopnosti jednoho či zlou vůlí jiného. Ohrožování naší obranyschopnosti je rozhodně hodno pozornosti nás všech v tomto sále. (V sále je stále hluk.)

Za druhé, toto interní přetahování v rámci ANO má dopady na zájmy České republiky a její zahraniční politiku a to musí být věcí nás všech. Jak v případě radarů, tak v případě víceúčelových vrtulníků taháme naše spojence a přátele po léta za nos. Vypadáme nejenom neschopně, ale i nevěrohodně. Co si má pomyslet izraelská vláda, se kterou se léta jedná prakticky o každém detailu? Co si mají myslet Američané, kterým bylo příslíbeno, vycházím-li z otevřených zdrojů, konkrétně ze slyšení Kongresu z loňského roku, že bude smlouva na vrtulníky podepsána letos na jaře? Opakovaně v médiích pan ministr obrany –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, já vás přeruším. V sále není dostatečný klid a já bych chtěl poprosit poslance, aby věnovali pozornost návrhům na změnu pořadu. Zároveň vás upozorňuji, že máte už jenom dvě minuty na přečtení návrhu.

Poslankyně Jana Černochová: Opakovaně pan ministr obrany, tehdejší, říkal, že vše je připraveno k podpisu a vlastně nic nemá bránit tomu, aby tyto smlouvy byly uzavřeny.

Nezmiňuji ani ostatní státy, které se účastnily posledních debat o dodávkách techniky ve prospěch Armády České republiky.

Takže to, co předvádí exministr obrany a současná ministryně obrany, je natolik závažné, že to nemůžeme nechat bez projednání v tomto sboru. Kdyby to závažné nebylo, jistě by pan premiér Babiš k této věci nesvolával Bezpečnostní radu státu.

Proto vás prosím o podporu tohoto mého návrhu, abychom o těchto závažných skutečnostech mohli jednat a abychom měli dostatek informací od vlády. Neumím si totiž představit, že by v jiném volebním období tak závažné obvinění ministryně druhého ministra nechávalo zákonodárný sbor v klidu, pokud to nenechává v klidu orgány činné v trestním řízení. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, paní poslankyně. Dovolím si upozornit, že paní ministryně je dnes omluvena na celý den, takže bychom to dali na to úterý?

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já se omlouvám, ale to, že tady není paní ministryně, mě až tak moc nezajímá. Já si myslím, že je tady skutečně velmi zásadní věc, kterou bychom měli projednat. Tak pokud paní ministryně tady není, nechť tady je pan premiér, případně – příště zase můžeme čekat, že tady nebude bývalý ministr obrany Stropnický. Ne. Podala jsem návrh na dnešek a podala jsem návrh na úterý. Věřím, že Sněmovna to cítí stejně jako já, že skutečně tyto záležitosti sem patří, protože není možné, abychom se tvářili, že neexistují.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrě, děkuji. Doplním tedy, že mi dorazila i omluvenka pana premiéra v demisi Babiše na celý den, a když už jsme u těch omluvenek, tak i od paní poslankyně Miroslavy Hradilové (poslankyně toho jména ve Sněmovně není) dnes mezi 9.00 a 10.30 ze zdravotních důvodů.

To byly návrhy na změnu pořadu. Já se chci zeptat, jestli má ještě někdo další návrhy na změnu pořadu. Pokud tomu tak není, přistoupíme k jejich schvalování v pořadí, v jakém byly doručeny.

Jako první je zde můj návrh na seřazení bodů, které se týkají celostátního referenda, za sebe za bod číslo 23. Ptám, jestli jsou všichni přihlášeni. Já vás poprosím o přihlášení. Prosím o klid v sále. Doufám, že všem je jasné, o čem se hlasuje.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, bylo přihlášeno 150 poslanců, pro bylo 114, proti 1. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Pozvu poslance do sálu. (Gonguje.)

Další návrh bylo pevné zařazení bodu číslo 114, to jsou státní vyznamenání, dnes po případném bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, bylo přihlášeno 151 poslanců, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Pak je tady třetí návrh, paní poslankyně Jany Černochové, na zařazení nového bodu Informace vlády o údajných závažných pochybeních na Ministerstvu obrany, čili nejdříve budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu na pořad a pak budeme případně hlasovat o jeho pevném zařazení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 77 bylo přihlášeno 152 poslanců, pro 60, proti 10, zdrželo se 82. Návrh nebyl přijat, byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu, takže se můžeme vrhnout na první zařazený bod, to znamená bod z bloku třetích čtení. Tím je

76.

**Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 36/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal na navrhovatele hejtman Moravskoslezského kraje a poslanec Ivo Vondrák a zpravodaj garančního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jakub Janda. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny, garanční výbor se s tímto návrhem zákona nezabýval, neboť tak rozhodla Poslanecká sněmovna ve druhém čtení.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá. V tom případě otevím rozpravu, do které nemám žádné přihlášky, takže se ptám, jestli se někdo hlásí ze sálu. Poprosím o klid. Nevidím, že by se někdo hlásil ze sálu, tedy rozpravu končím.

Prosím, jestli je zájem o závěrečná slova navrhovatele nebo zpravodaje. (Nebyl.) V tom případě prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Jakub Janda: Dobrý den, vážené dámy, vážení páновé, pane předsedající. Tady hlasujeme pouze jenom o zákonu jako celku, pokud se nemýlim.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, děkuji za přednesení. Přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení. (V sále je hluk.) Prosím o klid, zvláště v levé části sálu.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb.,

o obcích a obecním zřízení, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 36."

Zahajuiji hlasování, svolám kolegy do sálu. (Předsedající svolává poslance gongem.) Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 78 bylo přítomno 153 poslanců, pro bylo 138, proti 1. Návrh byl přijat.

Já vám děkuji. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím ho končím, děkuji zpravodaji a navrhovateli.

Posuneme se dál v bloku třetích čtení. Vzhledem k tomu, že nyní nás čeká bod osmdesát ... Tak já otevřu bod vládní návrh zákona o postupu... (Námitka.) Ne? Tak neotevřu bod. Vzhledem k tomu, že následují body 83 a 94, které má za navrhovatele přednášet paní ministryně Schillerová, a ta je omluvena z důvodu zahraniční cesty, tak bych tyto body odložil do příštího bloku třetích čtení, a tím bychom s dnešním blokem třetích čtení skončili, protože jiný člen vlády není pověřen, aby to přednesl za ní, a pan premiér v demisi tu není.

Takže bychom se posunuli, protože po bloku třetích čtení bylo zařazeno zabývání se státními vyznamenáními, tak to je můj bod, který mám zpravodajovat. Takže bych poprosil, jestli by se mezi předsedajícími našel někdo, kdo by mě vystřídal, protože já to mám zpravodajovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, máme před sebou nově zařazený bod, resp. napevno zařazený bod státní vyznamenání. Předtím se s přednostním právem hlásí předseda KDU-ČSL Pavel Bělobrádek. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (Stály hluk v sále.)

Poslanec Pavel Bělobrádek: Dobrý den. Pane předsedající, vážená vládo, dámy a páновé –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, ještě chvíličku. Prosím o klid sněmovnu, abychom mohli sledovat vystoupení jednotlivých poslanců, kteří dostali slovo... Ještě malou chvilinku... Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já to neumím nazvat jinak než šlendrián, protože už je to poněkolikáté, co je zařazen bod, není tady ministr a není pověření. Já myslím, že není žádný problém ve vládě se dohodnout, aby to někdo jiný přečetl anebo aby to nebylo zařazeno na pořad schůze, když je z důvodu zahraniční cesty, která se snad nějak plánuje, aby to bylo. Já bych chtěl vyzvat vládu, aby si v tomhle udělala pořádek, protože to považuji za manažerské selhání. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nebudu to komentovat, ani mi to nepřísluší, ale myslím si, že to vnímáme všichni, že tak to má být.

Nyní tedy budeme projednávat zařazený bod

114.

Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

/sněmovní dokument 731/

Tento materiál obsahuje usnesení organizačního výboru číslo 71 ze dne 10. května 2018. Je vám známo, že organizační výbor Poslanecké sněmovny zřizuje podvýbor pro státní vyznamenání a ten je veden místopředsedou Poslanecké sněmovny Vojtěchem Píkalem, a toho také žádám, aby z pověření organizačního výboru předložené návrhy uvedl.

Než vám dám slovo, opět požádám o klid. Pokud diskutujete něco jiného než státní vyznamenání, prosím zásadně v předsáli. Já vím, že pan prezident nemusí naše doporučení přijmout za své, je to na něm, ale přesto je to důležitý akt Poslanecké sněmovny jako jednoho z navrhovatelů. Děkuji.

Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem nečekal, že na to dneska dojde tak brzo, nicméně je to tady. Já zde mám seznam návrhů osob navržených Poslaneckou sněmovnou na státní vyznamenání. Jedná se o Řád bílého lva, Řád Tomáše Garrigua Masaryka, medaili Za hrdinství a medaili Za zásluhy. Jak již bylo řečeno, v této věci má Sněmovna zřízen podvýbor, tam nás sedí devět. Děkuji všem kolegům, kteří se tohoto procesu zúčastnili.

Kromě návrhů z podvýborů, které byly postoupeny organizačnímu výboru, který je všechny předal Poslanecké sněmovně, v rámci tohoto návrhu byl návrh doplněn ještě o tři návrhy od podvýboru pro válečné veterány. Jedná se většinou, nebo ve své většině o prvorepublikové generály, kteří se zasloužili nějak o naš stát a o následný odboj, a vlastně zařazujeme je u přiležitosti stejho výročí naší státnosti.

Nebudu samozřejmě čist podrobně ty jednotlivé medailonky, které vám byly rozeslány během včerejška a jsou vám k dispozici již delší dobu na discích Sněmovny, to můžeme případně potom rozrebat podrobně, jestli bude mít někdo zájem. Já bych teď jenom načetl ta jména a pak budeme hlasovat u každého jména jednotlivě a potom o návrhu jako celku. Samozřejmě je možné předkládat taky návrhy na doplnění, kdyby měl někdo v tuto chvíli ambici.

Takže je to návrh na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání.

Za prvé by se propůjčoval Řád bílého lva – ve vojenské skupině

1. plk. Květoslavu Prokešovi in memoriam

2. genmgr. Josefu Ocelkovi in memoriam

3. Josefу Bernatovi in memoriam.
V občanské skupině by se tentо řád propůjčoval
Antonу Gebertovi in memoriam
Karlu Lánskemu
Janu Gajdošovi in memoriam
Za druhé se navrhuje propůjčení Řádu Tomáše Garrigua Masaryka
Karlu Schrammellovi in memoriam
Prof. Dr. Rajko Dolečkovi, DrSc. in memoriam
Prof. Dr. Martinu Filipcovi, CSc.
Za třetí se navrhuje udělení medaile Za hrdinství
Štěpánu Gavendovi in memoriam
Věre Sosnarové
Jaroslavě Doležalové in memoriam
Za čtvrté se navrhuje udělení medailí Za zásluhy
Naděždě Urbáškové v oblasti kultury a výchovy
Josefu Suchárovi za zásluhy o územní celek
Karlu Sýsovi za zásluhy o literaturu
Prof. Dr. Miloši Peškovi, CSc., za zásluhy v oblasti vědy
Prof. Vadimu Petrovovi za zásluhy v oblasti kultury
Jaroslavu Faltovi za zásluhy v oblasti sportu
Čestmíru Sekaninovi za zásluhy v oblasti sportu
Ester Ledecké za zásluhy v oblasti sportu
Josefu Klímovi za dlouhodobou a příkladnou investigativní novinářskou práci
Petru Čechovi za zásluhy v oblasti sportu
Danielu Vávrovi za zásluhy v oblasti hospodářství, umění a kultury
Prof. Ing. Pavlu Hobzovi, DrSc., a čestnému doktorovi v oblasti vědy
Prof. Dr. Zdeňku Zadákovi, CSc., v oblasti vědy
Čili to je nějakých 33 návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Vojtěchu Pikalovi. A ještě než zahájím rozpravu, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 11 do 14 hodin se omlouvá pan poslanec Marek Novák.

Nyní otevím rozpravu a ptám se, kdo se do ní hlásí, protože nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím přihlášku z místa. Prosím, pane poslanče. (Obrací se na mpř. Pikala.). Ano, nebo ne? Ne. Tak po dohodě s předkladatelem přihláška padá.

Hlásí se pan poslanec Petr Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Dobré ráno. Milé kolegyně, milí kolegové. Já bych si dovolil navrhnut hlasování jednotlivě po jménech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo navrženo. Hlasování jednotlivě bylo navrženo. Můžete dát protinávrh, že bude hlasováno en bloc. Ale jednotlivé hlasování bylo navrženo. Pokud nikdo, rozpravu končím a budeme hlasovat po jménech. Prosím tedy pana místopředsedu Vojtěcha Píkala, aby jednotlivá jména uváděl, a budeme o nich vždycky hlasovat. Ještě požádám o klid sněmovnu, abychom si dobře rozuměli. Máte zájem u toho opakovat ta vyznamenání a všechny tituly, nebo jenom jména? Můžeme uvádět jenom jména, máte příslušné materiály u sebe, abychom to udělali tímto způsobem. Dobře. Pane místopředsedo, po jménech, bez titulů a bez typu ocenění.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vždycky uvedu tu skupinu... (Předsedající: Tu skupinu, samozřejmě. Skupinu vždycky dopředu. Můžeme začít.)

První je to tedy propůjčení Řádu bílého lva nejdříve ve vojenské skupině. Čili nejdřív je tam Květoslav Prokeš.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme hlasováním číslo 79, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79. Z přítomných 161 poslance pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Druhý je tam Josef Ocelka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme hlasováním číslo 80, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 80. Z přítomných 161 poslance pro 146, proti nikdo. Návrh byl také přijat. Další jméno.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pak je tam Josef Bernat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme hlasováním číslo 81, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81. Z přítomných 161 poslance pro 151, proti nikdo. Návrh byl také přijat. Další

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Přesuneme se do občanské skupiny Řádu bílého lva. Je tam Anton Gebert.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 82. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 82. Z přítomných 160 pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dále je tam pan Karel Lánský.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 83. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 83. Z přítomných 160 pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pak je tam pan Jan Gajdoš.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 84. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 84. Ze 160 přítomných pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já požádám o přerušení, protože mám pocit, že mám v ruce špatné usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, protože máme, máme jednání výboru organizačního, máme sjednocené usnesení, pan místopředseda Pikal to čte podle původního usnesení podvýboru, to znamená, že má usnesení podvýboru a neče ty, kteří byli navrženi... těmi bojovníky, abych to řekl přesně. Takže by bylo vhodnější, kdybyste četl to usnesení výboru, protože jste vynechal samozřejmě armádního generála...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se velice omlouvám, přišlo to, jak říkám, dřív, než jsem čekal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý den. Já bych rád poprosil o 10 minut přestávky na poradu klubu KSČM, aby si to pan místopředseda porovnal, jak to má být správně, aby usnesení Poslanecké sněmovny následně potom na někoho nezapomnělo, případně neodhlasovalo někoho navíc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Takže jsme u občanské skupiny a budeme se pravděpodobně vracet k Řádu bílého lva vojenské skupiny, protože ty vojáky jsme vynechali. Deset minut přestávka, sejdeme se v 9.46 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.46 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušeném jednání o návrhu na státní vyznamenání. Ještě než předám slovo panu místopředsedovi Pikalovi, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Patrik Nacher od 11 do 12.30 z důvodu jednání ve volebním kraji.

Ted' tedy, pane místopředsedo, vratme se do propůjčení státních vyznamenání, Řádu bílého lva, kde jsme nedokončili vojenskou skupinu. A prosím kolegy a kolegyně o klid. Já ještě zagonguji, aby ti, kteří chtějí rozhodovat, se vrátili do sálu. A uvedete další jméno.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane místopředsedo. Já se všem omlouvám za ten zmatek. Máme tady ještě tři jména, která byla navržena v podvýboru pro válečné veterány, které potom výbor organizační doplnil. Nicméně já jsem měl v ruce špatný papír, omlouvám se.

Je tady ještě arm. gen. Josef Bílý, in memoriam.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování 85, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 85, ze 162 přítomných pro 142 (proti nikdo). Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je div. gen. Karel Husárek, in memoriam.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 86. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 86, ze 162 přítomných 141, proti nikdo. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je arm. gen. Ing. Vojtěch Boris Luža, in memoriam.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 87. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87, z přítomných 162 pro 153, nikdo proti. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tím je uzavřena vojenská skupina Řádu bílého lva i Řád bílého lva jako celek.

Posuneme se k bodu II, což je propůjčení Řádu T. G. Masaryka. Tam jsou tři jména. Prvním je Karl Schrammel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 88. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 88, z přítomných 162 pro 152, nikdo proti. Návrh byl přijat. Další návrh, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Rajko Doleček.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 89. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89, z přítomných 160 pro 97, proti 5. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je Martin Filipek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 90 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 90, z přítomných 162 pro 149 (proti nikdo). Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Přesunujeme se do další skupiny, což je bod III, udělení medaile Za hrdinství. Tam jsou opět tři jména. Prvním jménem je Štěpán Gavenda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 91. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 91, z přítomných 161 poslance pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším jménem je Věra Sosnová. (Předsedající: Sosnarová.) Pardon. Sosnarová.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Rozhodneme v hlasování číslo 92, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 92, z přítomných 162 pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je Jaroslava Doležalová.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 93, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 93, z přítomných 162 pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: A pak se přesouváme do čtvrté skupiny, což je udělení medaile Za zásluhy. Tam je 13 jmen. Prvním jménem je Naděžda Urbášková.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 94. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 94, z přítomných 162 pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je Josef Suchář.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 95. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 95. Z přítomných 161 poslance pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je Karel Sýs.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 96 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 96. Z přítomných 161 poslanců pro 108, proti 25. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je profesor Miloš Pešek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 97. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97. Ze 161 poslanců pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dalším je profesor Vadim Petrov.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 98. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98. Z přítomných 161 poslanců pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dalším návrhem je Jaroslav Falta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 99. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99. Z přítomných 161 poslanců pro 147, (proti nikdo). Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dalším návrhem je Čestmír Sekanina.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 100 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100. Z přítomných 160 pro 142, proti jeden. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dalším návrhem je Ester Ledecká.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 101. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101. Z přítomných 161 poslanců pro 137, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dalším návrhem je Josef Klíma.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 102, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102. Z přítomných 160 pro 113, proti 2. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je Petr Čech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 103. Ptám se, kdo je pro Petra Čecha. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103. Z přítomných 161 poslance pro 140, (proti nikdo). Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je Daniel Vávra.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 104. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104. Z přítomných 161 poslanců pro 124, proti jeden. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Další je profesor Pavel Hobza.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 105. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 105. Z přítomných 161 poslanců pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dalším návrhem je profesor Zdeněk Zadák.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A to je hlasování číslo 106... (Hlas z pléna.) Čili v tom posledním hlasování. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Protože asi v celé lavici minimálně, možná víc, nefungovalo hlasovací zařízení, tak bych chtěl opakovat poslední hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No... (Posl. Martínek: Chtěl bych to zpochybnit v tom případě.) To je ale návrh, který je nehlasovatelný, protože hlasovatelný je návrh, kdy hlasovací zařízení vykáže v tom elektronickém zápisu jinou vůli, než vy jste projevil v hlasování, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Nemohl jsem ji projevit, protože mi to nešlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Aha, nešlo vám, to je něco jiného. Tak se vyjadřujte přesně. Dobře. Budeme hlasovat o nesouhlasném zápisu s výsledkem elektronického zápisu.

Hlasování 106 o tom, jestli budeme opakovat to hlasování. (Diskuse v plénu.)

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, to není chyba v elektronickém zápisu. Pan poslanec hlasitě projevoval nevůli v tom, že mu nejde hlasovací zařízení. To, že vy ho neslyšíte, to není problém pana poslance!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je problém, že je tady hluk. (Potlesk části poslanců.)

Dobře. Čili budeme hlasovat o tom, kdo je pro to, abychom znova hlasovali o návrhu, které bylo hlasování 105.

Zahajuji hlasování číslo 107 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 107, z přítomných 162 pro 153. (Proti nikdo. Návrh byl přijat.)

Budeme tedy znova opakovat hlasování o prof. Ing. Pavlu Hobzovi.

Zahájil jsem hlasování číslo 108 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 108, z přítomných 162 pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat. Poslední návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Posledním jménem je profesor Zdeněk Zadák.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování číslo 109 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109, z přítomných 162 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy a můžeme tedy uzavřít...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Teď budeme hlasovat o návrhu jako celku. (Předsedající dokončuje s prodlevou svou myšlenku: ... uzavřít tento bod.)

Ne. Ještě budeme hlasovat. Ještě budeme schvalovat návrh jako celek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře. Hlasování číslo 110. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 110, z přítomných 162 pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali bod 114. Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi a končím tento bod.

Nevím, jestli jsem neopomněl, kolega Kolovratník hlasuje s náhradní kartou číslo 107.

Nyní předseda klubu Pirátů Michálek. (V pravé části sálu je velký šum.) Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju. Chtěl jsem pouze uvést, že podle § 74 odst. 3 jednacího řádu: dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, hlasování se musí opakovat. Takže to hlasování o tom, jestli se má znova hlasovat, bylo zcela zbytečné. A poprosil bych, aby když se nás pan poslanec vyjádří, že mu nefunguje v celé lavici hlasovací zařízení, aby se to hlasování příště bez problémů opakovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, pane předsedo, já reaguj tak, že bud' pan poslanec chce opakovat to hlasování, což jsme udělali, anebo to říká jenom pro stenozáznam, že mu... To je na vůli pana poslance. To není automatismus. A já jsem opravdu neslyšel, jakou vůli on projevuje. To, že sdělil na mikrofon, že mu nefungovalo hlasovací zařízení, přeci není otázka toho, jestli chce, nebo nechce opakovat hlasování. A v tomto ohledu vůli pana poslance potřebuji slyšet napřímo.

Prosím, pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já bych poprosil, abychom se vrátili do podobných situací. V minulém volebním období a předminulém jsme se tady dohodli na tom, že pro podobné případy bude vždycky vyžadována přesná a jasná formulace přednesená na mikrofon. Tady jsem neměl dojem, že ta formulace přednesená na mikrofon byla úplně přesná a jasná, takže bych se rád zastal předsedajícího bez ohledu na to, že je to můj stranický šéf, protože tentokrát si myslím, že měl pravdu on. Děkuji. (Smích v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Jenom bych chtěl velmi poprosit, abychom před výklady dali přednost zákonu. Ten zákon je úplně jasný – § 74 odst. 3: dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, musí se hlasování opakovat. To znamená, žádný prostor pro libovůli předsedajícího tam není. Je to jasný, čistý text. Pan kolega řekl, že zařízení nefunguje, takže to hlasování se mělo opakovat podle zákona. My tady jsme Poslanecká sněmovna, musíme primárně dodržovat zákony. I komunisti by měli dodržovat zákony. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Hlásí se pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, to, že někomu nefunguje zrovna jeho konkrétní tlačítko, neznamená, že jde o poruchu hlasovacího zařízení. A prosím nepolitizovat technické záležitosti. To je velmi trapné. (Potlesk z lavic poslanců KSČM a některých poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče (k poslanci Jandovi), já se obávám, že jsme mimo body a nemáte přednostní právo. Chcete ještě něco zpochybnit? (Dohady v pravé části sálu.) Pan předseda Kováčik. Chtěl bych poprosit o klid v sále, abychom mohli pokračovat.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, pravdy se dobereme zřejmě jenom tím, že si vezmeme přestávku a necháme techniky prověřit hlasovací zařízení, jestli skutečně nefunguje tam, kde bylo ohlášeno, že nefunguje, nebo jestli funguje. V této chvíli to nechci udělat. Ale jenom prosím o to, abychom se vrátili k tomu, co tady skutečně dnes máme dělat, a nehráli si tady na nějaké jiné hry. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ta situace je úplně jasná a nevím, proč se komunisté rozčilují. Hlasovací zařízení nefungovalo. Dokonce nefungovalo i vedle sedícímu kolegovi Jakubu Jandovi, který je z jiného klubu. Ale i kdyby nefungovalo jedno, tak výklad, že když nefunguje jedno, že to není porucha, je tedy absurdní. Úplně absurdní. Místo aby pan místopředseda Filip řekl ano, pan předseda Michálek má pravdu, omlouvám se, asi v tom stresu nahoře jsem si to neuvědomil, takhle jednoduché to je, měli jsme tady citovaný paragraf, nemusíme se o něm přít, tak tady máme nějakou obranu toho, jak to soudruh předseda dobré řídil. Ale splést se může každý přece. Já tomu rozumím. Ještě k tomu, když je tady hluk. A ten nahoře to má vždycky těžší než my, kteří sedíme dole. Tomu já rozumím. Takže nevím, proč je taková nesmyslná debata. Paragraf mluví jasně. Nefungovalo zařízení minimálně dvěma poslancům. Ale i kdyby jenom jednomu, tak je to porucha. Navíc to nebylo žádné bojové hlasování. O nic nešlo, jestli bylo 130 pro, nebo 131, je vlastně jedno, nic se tím nelámalо, neprojednával se žádný důležitý zákon, žádný pozměňovací návrh. Tak proč nestačí jednoduše říct: pan předseda Michálek má pravdu, omlouvám se, v tom okamžiku jsem si to neuvědomil. A můžeme jít dál. (Potlesk poslanců ODS a několika dalších v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A budeme pokračovat. Otevímám bod

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojistění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 120/ - druhé čtení

Druhé čtení bylo přerušeno ve čtvrtek 24. 5. a pozval bych ke stolku zpravodajů ministryní práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou a zpravodaje garančního výboru, jímž je poslanec Jan Bauer. Je tady pan poslanec? (Jmenovaný přichází a diví se, proč na tabuli nesvítí seznam přihlášených do rozpravy.) Já vím, že jsme to včera

přerušili. A už je otevřeno. Děkuji. (Na tabuli se objevil poptávaný seznam.) V tom případě budeme pokračovat v rozpravě a první je tedy přihlášený pan poslanec Jan Bauer do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče. Ještě poprosím o klid v sále. Je tady větší hladina hluku. Prosím poslance, aby zaujali svá místa, ukončili diskuse, abychom mohli pokračovat přiměřeně v klidu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a páновé, tento bod jsme přerušili včera večer, a jestli si dobře pamatuji, tak jsme si společně posteskli. Vládní novela tohoto zákona se týká 10,5 milionu občanů České republiky, resp. úplně všech občanů České republiky, a nám včera vpodvečer (správně: včera po poledni) přišlo mimořádně neslušné, a musím tedy bohužel konstatovat, že i dnes mi přijde mimořádně neslušné, že se projednávání této vládní novely zákona neúčastní jak pan premiér, tak ministryně financí. Myslím si, že to je velká škoda, protože tato vládní novela není pouze o těch 2,4 milionu lidí, kteří pobírají starobní důchod a kterým se důchody mají zvědat, ale je to také o těch milionech aktivních pracujících, kteří – a my máme pouze průběžný systém – celý ten průběžný systém financují. A nesporně je to i o těch kojencích a těch, kteří se výdělečně zatím nepodílejí do systému, protože i ty bude nesporně zajímat, jestli se ten neudržitelný průběžný systém nějakým způsobem změní. Takže z toho důvodu – a mimo jiné tato opatření mají miliardové dopady do výdajové stránky státního rozpočtu. Proto si myslím, že je velkou chybou, že zde není přítomen pan premiér, a je velkou chybou, že tady není přítomna pro diskusi paní ministryně financí.

Myslím, že ty podstatné věci tady asi z úst paní ministryně práce a sociálních věcí, o čem vlastně ta novela je, zazněly včera vpodvečer. Já si dovolím pouze shrnout, že, zkráceně, se ten vládní návrh této novely týká dvou opatření. První opatření znamená zvýšení základní výměry z devíti současných na budoucích deset procent průměrné mzdy. Jenom pro vaši informaci, toto opatření bude znamenat do výdajové stránky státního rozpočtu přibližně 12 mld. korun. A to druhé opatření, které tady také bylo včera diskutováno a představeno, znamená, že se o tisícikorunu zvedne důchod se zpětnou platností u těch penzijních důchodců nebo důchodců, kteří pobírají penzijní důchod, pokud jejich věk dosáhne 85 a výše. Jenom pro vaši informaci, toto opatření znamená do výdajové stránky státního rozpočtu přibližně 2,2 mld. korun.

Tady bych se možná chtěl jenom zeptat – nevím, jestli to mají ekonomové na Ministerstvu práce dobře spočítané, ale prostě ty počty a ta matematika je neúprosná, je to podle statistického úřadu, počet seniorů, sociální skupiny, které se to týká, v tomto případě je to přibližně 200 tisíc lidí, když to vynásobíte tisícikorunou a vynásobíte 12 měsíci, tak mně vychází 2,4 mld. Ale nemyslím si, že to je úmyslná chyba. Je to spíše o tom, že to číslo, kolika důchodců 85 a více se to týká, asi nemáme úplně přesné.

Hodně se tady diskutovalo v minulosti i během diskuse na výboru pro sociální politiku, jestli tento vládní návrh zákona snižuje nebo zvyšuje zásluhovost. Já bych chtěl jednoznačně potvrdit a říci, ona ta matematika je neúprosná, že tento návrh, nebo novela vládního zákona nesporně snižuje zásluhovost. Bylo řečeno i na výboru, že to

je ze současných 78 % na budoucích 76 %. A tady při této příležitosti upozorňuji na stanovisko Ústavního soudu, který jednoznačně potvrdil, že není možné dlouhodobě potlačovat princip zásluhovosti, a ta diskuse asi tady i na výboru byla a je, jestli ta dvě procenta, o která se snižuje zásluhovost, jsou nějaké zásadní potlačení principu zásluhovosti, který je podle Ústavního soudu nepřípustný.

Chtěl bych se v rámci svého vystoupení dotknout dvou pozměňujících návrhů, které předkládám prostřednictvím poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Jedná se o sněmovní dokument číslo 808 a sněmovní dokument číslo 818. Já se k nim pak následně přihlásím v rámci podrobné rozpravy.

Chtěl bych vás jenom zkráceně informovat, přestože ten sněmovní tisk máte k dispozici včetně důvodové zprávy, že se v § 67 písm. a), procentní výměra vypláceného důchodu zvyšuje podle našeho návrhu o tisíc korun měsíčně ode dne, v němž uplynulo 20 let od první splátky důchodu vyplacené poživateli. To se jedná o sněmovní dokument číslo 808. A ten druhý náš pozměňující návrh znamená, že procentní výměra vypláceného důchodu se zvyšuje o tisíc korun měsíčně ode dne, v němž uplynulo 25 let od první splátky důchodu vyplacené poživateli.

Jenom pro vaše srovnání, vládní návrh zákona u poživatelů důchodu starších 85 let počítá s tím, že se jedná přibližně o 200tisícovou skupinu osob. A dopady do státního rozpočtu budou přibližně 2,2, nebo tak jak jsme počítali my, 2,4 mld. korun. Naše návrhy znamenají v případě 20 let skupinu přibližně 600 tis. osob a náklady v úrovni 6,5 mld. korun. Ten druhý návrh, který se týká 25 let pobírání důchodu, se bude týkat 300 tis. osob a nákladů přibližně 3,7 mld. korun.

Jaké nás k tomu vedou důvody? My jsme dlouhodobě nikdy nezpochybňovali, že v případě, že česká ekonomika funguje, i senioři nebo poživatelé starobních důchodů mají právo, aby se jejich důchody zvyšovaly, to je jednoznačné. Proto v tomto případě nezpochybňujeme to první opatření, tzn. zvýšení základní výměry z 9 na 10 %. Ostatně už v minulém volebním období Občanská demokratická strana navrhovala podobné usnesení, a proto ty naše dva pozměňující návrhy směřují k tomu druhému variantnímu opatření, se kterým přichází vláda.

Pokud se podíváte do důvodové zprávy, proč se vlastně toto opatření zvyšovat důchody o tisícikorunu u poživatelů starobního důchodu starších 85 let, proč se to vlastně zavádí, tak já jsem úplně logický argument ani včera, ani na jednání výboru pro sociální politiku neslyšel. Hlavním důvodem je, že se zvyšují náklady pro české penzisty, ať už se to týká energií, nebo nájemného. A ten druhý důvod, který jsem si vycetl z důvodové zprávy, je skutečnost, že penzijní důchodci starší 85 let mají velmi sníženou možnost si přivydělávat. Podle mého, ale i našeho názoru není velkého rozdílu mezi seniorem ve věku 84, 83 nebo 77 let. Životní náklady se zvyšují seniorům úplně stejně a také si nemyslím, že senioři ve věku 75 nebo 78 nebo 80 let mají o něco výhodnější podmínky na pracovním trhu tak, aby si vydělávali. Z toho důvodu přicházíme s těmito dvěma pozměňujícími návrhy, které podle našeho názoru jednoznačně lépe obsáhnou sociální skupinu lidí, kteří si nesporně zaslouží zvýšit své důchody. Mimo jiné – a to asi na závěr – se to bude týkat těch seniorů, kteří vstupovali a hlavně významnou část svých důchodů si tvorili v době komunistické éry, kde si nesporně na velké důchody nemohli vydělat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Poprosím nyní paní poslankyni Vrecionovou a připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Dobré dopoledne, vážená paní ministryně, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já bych chtěla na začátek říct, že rozhodně vítám, i další mí kolegové z Občanské demokratické strany, to, že jsme tady tento návrh, který by měl důchodcům přispět, obzvláště v této době ekonomického růstu, je to samozřejmě správně. Na druhou stranu mi dovolte velký povzdech nad tím, jakým nesystémovým způsobem tento návrh tady dostáváme.

My jsme tento návrh diskutovali na sociálním výboru a i jinak jsem se snažila dopátrat toho, proč se přidává zrovna této věkové skupině, proč těm od 85, proč zrovna 500 korun, proč zrovna 1 000 korun, proč to není 2 000, proč to není 3 000. Musím říci, že jsem se vlastně žádného klíče nikde nedopátrala. Na první pohled to skutečně vypadá jenom tak, že aby to dobré vypadalo, aby to mělo co nejmenší dopady na státní rozpočet. Proto bych vás velice, velice ráda požádala, abyste, nechci tady teď dopodrobna mluvit o pozměňovacích návrzích, které předkládá kolega Bauer, on je detailně popsal. A jsem přesvědčena i o tom, že do tohoto nesystémového řešení by přinesly v případě, že byste je podpořili, alespoň nějaký malý systém.

Já si také neodpustím zmínit to, co jsme také diskutovali na sociálním výboru, když jsme se víceméně až snad na kolegy ze sociální demokracie, kteří dlouhodobě trvají na tom, že stačí průběžný systém, že není třeba žádná důchodová reforma, tak jsme se tomuto věnovali. A já musím zmínit to, a asi si tady všichni pamatuje před čtyřmi lety, kdy tehdejší vládní koalice vlastně zrušila druhý pilíř, který byl zaveden, a tady i tenkrát pan ministr financí a řada dalších z vás hřímalí a slibovali, jak brzo přijde s reformou. Nestalo se vůbec nic. Žádná reforma, která, a tak jsme se i na sociálním výboru bavili, je naprostě nezbytná a nutná, tak vlastně nedošlo vůbec k ničemu.

Proto vás velice prosím, podpořte i to usnesení, které sociální výbor přijal, a budu velice ráda, když nejen podpoříte pozměňovací návrhy ODS, ale když se konečně začneme zcela vážně bavit o důchodové reformě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Podotknu, že u pultíku někdo zapomněl brýle. A ještě si dovolím připomenout, že postavení zpravodaje u tohoto čtení má i poslanec Farhan za rozpočtový výbor.

A nyní tedy postoupíme dál a já prosím pana poslance Kaňkovského. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážená paní ministryně, vážený členové vlády, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Já navážu na své předčeňníky a hned na začátku řeknu to, co už zde také zaznělo, a to, co jsem tady říkal včera. I mě velmi mrzí, že u tak důležité novely zákona o důchodovém pojistění, která má významný zásah jednak do života všech občanů této republiky, ale má také velký zásah do státního rozpočtu, není přítomen premiér této vlády a není

přítomna ani paní ministryně financí. Vím, že paní ministryně financí je na dlouhodobě plánované zahraniční cestě, ale prostě tuto výtku a tento povzdech si nemohu odpustit.

Už jsem tady deklaroval v prvním čtení, že poslanecký klub KDU-ČSL je připraven podpořit vládní novelu zákona o důchodovém pojistění. KDU-ČSL dlouhodobě deklaruje, že na dobré ekonomické kondici ČR musí mít jednoznačně podíl naši seniori, kteří si vyšší důchody rozhodně zaslouží. Stejně tak ale připomenu, a také to zde už zaznělo, že jsme zkłamali, že vláda zvolila pouze parametrické změny penzí a rezignovala na řešení alespoň některých problémů, které nás důchodový systém má. Tady bych se asi opakoval, resp. opakoval bych výtky, které zde pronesli kolega Bauer, včera kolegyně Markéta Pekarová Adamová a dnes kolegyně Vrecionová.

I mně je jasné, že nelze v krátké době připravit důchodovou reformu, ale když mým billboardy pana premiéra, který se již teď chválí, že seniorům přidává minimálně 11 tisíc ročně, tak je očividné, že nikoliv nepodstatným cílem tohoto vládního návrhu zákona je permanentní předvolební kampaň. Jen trochu pro odlehčení: Čekal bych, že kreativnost podobného billboardu bude větší, například že bude hlásat, že pan premiér zařídil seniorům 13. důchod. Ale to bylo na odlehčení.

Z mnohem méně vtipný považuji fakt, že zatímco před dvěma roky se tehdejší ministr financí Andrej Babiš snažil velmi úporně bránit navýšování důchodů, a až pod tlakem koaličních partnerů KDU-ČSL a ČSSD na tehdejší navýšení důchodů kývl, zatímco nyní si navýšování penzí vzal jako hlavní tahák na občany 65+. Ano, je to očividné. V koaliční vládě pro tehdejšího ministra financí nebylo výhodné se práť o navýšení penzí pro důchodce. A i když pan premiér nyní stále tvrdí, jak mu na seniorech záleží, tak tehd偃 tomu tak nebylo. A není to tak dávno, bylo to před dvěma roky. Jako premiér v menšinové vládě v demisi postupuje zcela jinak. Teď slibuje kolikoliv, jen ať to dobře vypadá na billboardech.

Ale zpět k novele zákona o důchodovém pojistění. Znovu opakuji, navýšení penzí je správný krok, KDU-ČSL jej jednoznačně podporuje, avšak způsob a okolnosti, za jakých jej současná vláda provádí, pak už nikoliv, a opět to zdůvodnění už zde několikrát včera i dnes zaznělo. A tak nezbývá než s trohou sarkasmu říci, že se všichni těšíme na důchodovou reformu, kterou vláda v demisi slibuje v programovém prohlášení pro vládu příští, tedy vládu tak trochu v nedohlednu.

A nyní znovu zpět k novele zákona o důchodovém pojistění, kterou máme dnes na stole. Klub KDU-ČSL avizoval několik pozměňovacích návrhů k této novele. Větší část z nich již představila včera kolegyně Golasowská. Snažíme se v těchto pozměňovacích návrzích odstranit některá diskriminační ustanovení, která se týkají žen matek, dále narovnat některé problémy vodovských důchodů a navrhujeme i další změny. V podrobné rozpravě k pozměňovacím návrhům, které zde včera zmiňovala kolegyně Golasowská, načtu ještě další tři pozměňovací návrhy.

Jeden se týká mechanismu odstupňovaného snížení věku odchodu do důchodu u žen matek, které jsou dnes bity za to, že někdy až polovinu svého aktivního života věnují výchově dětí. Považujeme za správné hledat mechanismy, jak alespoň zmírnit

některé nespravedlnosti, které ženy matiky v oblasti důchodového zabezpečení zažívají.

Další dva pozměňovací návrhy pak alternativně odstraňují nonsens, který provází český důchodový systém, a tím je minimální doba důchodového pojištění, která činí v roce 2018 v ČR 35 let. Tato doba je v rámci zemí EU i mimo členské státy raritní, delší dobu, a to 40 let, má pouze Bulharsko. Důchodové systémy v jednotlivých evropských zemích jsou různé, proto jistě nelze nastavit u nás minimální dobu důchodového pojištění například na 5 let, jako je tomu v Německu. Současná hranice 35 je ale velmi necitlivá a diskriminuje občany, kteří podstatnou část svého života poctivě do důchodového systému přispívali, a někdy i poměrně značnou částkou, a poté často z vážných důvodů do důchodového systému již přispívat nemohou. Proto jsme přesvědčeni, že je třeba minimální dobu důchodového pojištění snížit a alespoň se přiblížit průměrné době v evropských státech. Jistě o tom bude diskuze na výboru pro sociální politiku a na rozpočtovém výboru.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost a budu rád za věcnou diskuzi, která nás čeká a jistě bude nelehká v obou zmiňovaných výborech a potom zde jistě i na plénu ve třetím čtení. Pevně věřím, že ve třetím čtení se k tomuto návrhu zákona i k pozměňovacím návrhům vyjádří paní ministryně financí a pan premiéru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Asi se všichni shodneme, že tato novela zákona o důchodovém pojištění není žádná reforma ve smyslu změny systému. Je to opatření, které má zaručit, že z ekonomické prosperity, kterou v posledních letech zažíváme, budou profitovat i senioři, především ti nízkopříjmoví. Proti tomu náš klub nic nenamítá a v zásadě s tím návrhem souhlasí.

Nicméně považujeme za nešťastné, že vláda se intenzivně věnuje krátkodobým problémům, to znamená navýšení důchodů v horizontu volebního období, ale neřeší systém z jeho dlouhodobé udržitelnosti. Podle analýz, které jsme dostali, se důchodový systém dostane do deficitu několik procent HDP ČR v horizontu příštích desetiletí a způsob financování, který dneska je nastaven, to znamená primárně ze zdanění práce, prostě není udržitelný. My ta data máme, dostali jsme je v podkladových materiálech, ale vláda to žádným způsobem nereflektuje. My proto v této věci načteme doprovodné usnesení, načtu ho v podrobné rozpravě, které se bude právě zabývat touto otázkou, a prosím o jeho podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. To byl poslední přihlášený řečník v obecné rozpravě. Já se podívám, jestli se mi ještě někdo nehlasí ze sálu. Není tomu tak, tedy obecnou rozpravu končím. Prosím o závěrečná slova k obecné rozpravě, jestli je zájem. Paní ministryně, pane zpravodaj? Nevypadá to tak. V tom případě návrh na vrácení garančnímu výboru nebyl podán a já zahajuju podrobnou rozpravu.

Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny.

O slovo mám přihlášeno pět poslanců a poslankyň. Jako první je přihlášena paní poslankyně Pekarová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já se s odůvodněním odkážu na svoji včerejší řeč, která byla, myslím si, k oběma pozměňovacím návrhům podrobná, a teď se jenom hlásím k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému nahrány pod čísla 840 a 841.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Golasowskou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěla přihlásit k pěti pozměňovacím návrhům, které jsem včera blíže komentovala v obecné rozpravě. První čtyři se týkají vdovských důchodů a poslední důchodu pro maminky.

Takže první návrh je uložen pod číslem sněmovního dokumentu 772 a týká se souběhu invalidního a vdovského důchodu.

Druhý pozměňovací návrh je pod číslem 773 a jedná se o prodloužení pobírání důchodu z jednoho roku na dva roky.

Další návrh je pod číslem 774 a týká se zmírnění podmínek pro potřebnou dobu pojistění.

Další návrh je pod číslem 775. Jedná se o zvýšení procentní výměry při výpočtu z 50 na 60 %.

A poslední pozměňovací návrh je pod číslem 816 a týká se příspěvku 500 korun každé maminec za vychované dítě k jejímu důchodu.

Jenom bych ještě krátce chtěla říct, co jsem včera opomněla, že v podstatě co se týká vdovských důchodů, tak ještě musíme přihlížet k tomu, že pokud někomu zemře manžel, manželka, tak kromě toho, že se potýká se spoustou věcí, které jsem včera zmíňovala, co se týká nájmu, půjček apod., tak ještě vlastně problém pozůstalých jsou také pohřby, kdy víme, že částky na pořízení pohřbu jsou dneska nemalé, jdou do desetitisíců a příspěvek ze státní sociální podpory, tzv. pohřebné, se poskytuje jenom tehdy, pokud zemřelo nezletilé dítě nebo zákonného zástupce nezletilého dítěte, a to ve výši 5 tisíc korun.

Proto prosím velmi potom za podporu této pozměňovacích návrhů. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, já také děkuji. A nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Bauera, ale mám za to, že se jedná o přihlášku do rozpravy. Dobře, takže vás potom vyzvu. Nyní pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou hezké dopoledne. Jak jsem již avizoval v obecné rozpravě, tak bych se rád přihlásil ke třem pozměňovacím návrhům, které jsou v systému nahrané pod čísla sněmovních dokumentů 813, 814 a 815. Já už jsem je zde avizoval v obecné rozpravě, takže jenom velmi krátce.

To číslo 813 – zde je o odstupňované snížení věku odchodu do důchodu u žen matek. A ty následující dva, sněmovní dokumenty 814 a 815, to jsou pozměňovací návrhy, které alternativně snižují minimální délku důchodového pojištění. U sněmovního dokumentu 814 jde o snížení z 35 let na 30 let a u čísla sněmovního dokumentu 815 jde o snížení minimální délky důchodového pojištění z 35 let na 25 let.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Mám tady jednu omluvenu. Omlouvá se nám pan poslanec Petr Gazdík dnes od 11 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů.

A mám tady teď přihlášeného pana poslance Feriho, ale mám informaci, že svou přihlášku stahuje, takže to stáhnu. A nyní prosím pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, načtu doprovodné usnesení.

Návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, tisk 120.

Poslanecká sněmovna

- a) upozorňuje vládu, že současné financování důchodového systému založené primárně na zdanění práce je dlouhodobě neudržitelné;
- b) žádá vládu, aby hledala řešení této situace do budoucna a do 31. 12. 2019 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila.

Já už jsem to odůvodnil v obecné rozpravě. Myslím, že asi to nepotřebuje další komentář, a žádám vás tímto o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Předejte prosím návrh usnesení zpravodaji. Tím jsme vyčerpali přihlášky a mám tady ještě z místa pana poslance Bauera.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, ještě formálně, abych dostál jednacímu řádu, tímto se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu č. 818 a č. 808 včetně důvodové zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Ještě byly avizovány nějaké další návrhy ODS v rozpravě, ale to bylo ono, předpokládám. Takže pokud se nikdo

další nehlásí do podrobné rozpravy z místa, já nikoho nevidím, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, paní ministryně... Není zájem o závěrečná slova, ani u zpravodajů. Tak v tom případě se posuneme dál. Nebyly podány návrhy na vrácení garančnímu výboru zkrácení lhůt, nebo aby se garanční výbor tím nezabýval, takže já končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji zpravodajům i paní navrhovatelce a posuneme se dál.

Jedná se o bod 22. Já poprosím zpravodaje, aby... Já bych chtěl poprosit zpravodaje, aby uvolnili stolek dalším. Děkuji. Opakuji, že otvírám bod

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vládní návrh zákona byl připraven především jako reakce na nedávná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech volebních. Předmětem předkládané novely je úprava některých technických a organizačních prvků volebních procesů, jejichž dosavadní nastavení se v praxi zejména v souvislosti se sněmovními volbami v loňském roce ukázalo být slabým místem.

Tematicky se novela zaměřuje převážně na podmínky činnosti okrskových volebních komisi. V návaznosti na diskusi v prvém čtení podotýkám, že navrhované zpřesnění náležitosti petice na podporu nezávislého kandidáta ve volbách do Senátu a do zastupitelstev obcí se kandidátů kandidujících ve volbách konaných na podzim letošního roku nedotkne, protože novela obsahuje příslušné přechodné ustanovení. Jde o čl. II, věta druhá a čl. VI, věta druhá. Přijetím novely tedy nebudou sesbírané podpisy pro nadcházející volby znehodnoceny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, já také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 137/1 a 2.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Zuzana Ožanová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňovací návrhy odůvodnila, jestli tu je. (Není přítomna.) Jestli tu paní poslankyně není, tak bych se dotázel výboru, jestli to uvede někdo jiný za výbor. Je tady nějaký zástupce ústavně právního výboru? (O slovo se hlásí poslanec Bělobrádek.) Prosím, pane předsedo, máte přednostní slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Dobrý den, pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Já myslím, že by bylo dobré, aby se tady trošku zlepšila ta kultura, aby byli lidé připraveni, protože nás to zdržuje. Já nevím, jestli to jsou obstrukce. Vždyť to je hrozná škoda. Pojďme makat. (Potlesk zprava.)

(Do sálu přichází paní poslankyně Ožanová.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: A, paní poslankyně. (Poslankyně Ožanová se chystá usednout ke stolku zpravodajů.) Paní poslankyně, tam si nesedejte, pojďte prosím uvést návrh. (Zpravodajka hledá v papírech.) Já tady když tak ten zpravodajský tisk mám. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Omlouvám se trochu za zpoždění.

Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, zákon o volbách byl projednán v ústavněprávním výboru a byla tam doporučena pouze jedna změna, která je dále rozvedena v nových pozměňovacích návrzích. Od schválení ústavněprávním výborem přibyly v systému minimálně čtyři pozměňovací návrhy. Ústavněprávní výbor doporučil schválení tohoto zákona s pozměňovacím návrhem paní profesorky Válkové.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslance Martina Kupku, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj návrh projednal a doporučuje jej ke schválení Poslanecké sněmovně v předložené podobě. Nemá žádné pozměňovací návrhy. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní otevíram obecnou rozpravu, do které se mi přihlásili poslanci Ferjenčík, Pikal, Výborný a paní poslankyně Langšádlová. Jako první vystoupí pan poslanec Ferjenčík a připravím se já. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my k tomuto tisku předkládáme celkem dva pozměňovací návrhy. Já osvětlím ten první, a to návrh na snížení volební klauzule z 5 % na 4 % hlasů a zrušení aditivní klauzule pro koalice.

Odůvodnění je poměrně jednoduché. Dnes máme 14 volebních krajů. Ty kraje mají něco mezi 6 a 25 poslanci, a pokud máte ten velký kraj, který má 25 poslanců, tak reálná přirozená klauzule je někde okolo těch 4 %. Historicky se stalo například v roce 2006, že Strana zelených získala v Libereckém kraji 9,5 % hlasů a neměla tam

žádný mandát a naopak v Moravskoslezském kraji získala něco málo přes 4 % hlasů a měla tam mandát. Nám přijde logické, aby pokud je možné v nějakém kraji získat mandát v případě, kdy tam máte 4 % hlasů, tak aby celostátní klauzule kopirovala tento faktický stav a byla tedy na úrovni 4 %. Mají to například v Rakousku, ve Švédsku, tuším v Dánsku a v dalších evropských zemích. Je to parametrická změna.

Uvědomujeme si, že může dojít právě ke zvýšení počtu stran v Poslanecké sněmovně, a z toho důvodu navrhujeme druhé opatření, a to zrušení aditivní klauzule pro koalice, což umožňuje politickým stranám, aby se lépe integrovaly ještě před volbami, to znamená, aby tam, pokud strany chtějí dělat společnou kandidátku, mít společný poslanecký klub a dělat společně kampaň, nebyla ta bariéra 5+5+5 %, třeba když jsou to tři strany, ale aby tam byla jenom ta stejná bariéra jako ve volbách do Poslanecké sněmovny. Ostatně stejně je to například v komunálních volbách, takže v našem ústavním systému už se tento princip také nachází.

Tímto krokem naopak chceme posílit integraci politického systému, aby nedocházelo k dalšímu tříštění sil. Myslím si, že ten návrh má hlavu a patu, a prosím vás o jeho podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan poslanec Ferjenčík. Ještě než dám slovo panu poslanci Pikalovi, tak tady mám tři faktické poznámky – pan poslanec Dominik Feri, Jakub Michálek a pan poslanec Juránek. Faktická poznámka panu poslance Dominika Feriho. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, navázel bych krátce na kolegu Ferjenčíka ve věci zrušení aditivní klauzule. On to nenavrhuje sám, navrhuje to i pan kolega Výborný a v tomto bych poprosil, aby to nezapadlo, jestli by na to mohl pan ministr zareagovat. Nemá asi mandát na to, aby hovořil za svou vládu, ale on sám za sebe, jestli se domnívá, že existence aditivní klauzule v té současné podobě, to znamená po té úpravě za doby opoziční smlouvy, a potom co to Ústavní soud ve svém nálezu jaksi nezrušil a shledal to v souladu s naším ústavním pořádkem, tak jestli mu to takto přijde v pohodě, nebo jestli on sám cítí, že by tam možná mohlo dojít k nějakému snížení, například navrácení do toho stavu před volebními reformami z dob opoziční smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Michálek také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem jenom chtěl připomenout, že Piráti dlouho poukazovali na to, že by se měla snížit ta uzavírací klauzule. Teď navrhujeme snížení z 5 % na 4 % a zejména tak činíme vstřícný krok vůči kolegům ze sociální demokracie, aby i po vládním angažmá tato tradiční strana měla svoji reprezentaci v Poslanecké sněmovně. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Juránka. Pana ministra se ptám, jestli bude faktická poznámka, nebo vystoupení s přednostním právem. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Juránek: Já se jenom chci obrátit k té záležitosti uzavírací klauzule, k tomu přechodu z 5 na 4 %. Já jen kvůli argumentaci, která tady bude následovat, chci říci, že ta skutečná uzavírací klauzule ve velkých krajích nejsou 4 %, ale že se limitně blíží 3 %.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana ministra Metnara. Pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. V krátkosti zareaguji na tento návrh. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní změnu volebního zákona týkající se voleb do Poslanecké sněmovny, tak tento předkládaný tisk není vhodným nosičem pro tak zásadní změnu. Ještě s odkazem – neproběhla de facto k tomuto návrhu politická diskuse napříč celým politickým spektrem. Moje stanovisko, jak jsem byl vyzván k reakci, bylo negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní tedy řádně přihlášený pan místopředseda Pikal. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. V zásadě přináším jiný návrh. Já jakoby obecně vítám tenhle návrh, který se snaží sjednotit situaci, vyjasnit některé věci. Vítám například tu věc, že konečně se nebude na odevzdávané kandidátní listině psát věk, ale bude se tam psát datum narození, aby se to nemuselo přepočítávat při každé opravě kandidátní listiny. To někteří kolegové, kteří mají zkušenosť s podáváním kandidátních listin, jistě ocení.

Já tady přináším pozměňovací návrh k tomuto návrhu, který rozšiřuje sjednocování a úpravu i na jiné komise, a to komise okrskové pro místní a krajská referenda. Protože místní a krajská referenda dlouhodobě trpí tím problémem, že mívají malou účast, a když mají malou účast, nejsou platná, a malou účast mívají často proto, že jsou vyhlašována jindy než v termínu voleb, a v termínu voleb je nelze dost dobře vyhlásit, protože musíte mít oddělené volební komise, oddělené volební místnosti a podobné problémy. Takže tahle změna umožňuje, aby se referenda místní a krajská vyhlašovala společně s volbami, tudíž mohla být dostatečná účast, snižují se tím náklady pro města a obce, protože jim bude stačit jedna urna, můžou mít společnou volební místnost, můžou si to odbýt zároveň, můžou distribuovat volební lístky společně a podobně.

Jedná se tedy o sněmovní dokument 806. Nedělá v zásadě nic jiného, než že umožňuje souběh místních a krajských referend, tedy místních referend a voleb a

krajských referend a voleb. Mohlo by se to zdát jako přílepkový materiál, protože to zasahuje do jiných zákonů, ale není to přílepkový materiál, protože se zabývá vlastně tou materií, kterou máme na stole, to znamená volebními komisemi.

To je za mě všechno, když tak se těším na nějakou další diskusi. Já děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. Nyní pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych rád uvedl dva pozměňovací návrhy, které předkládám k této nově volebního zákona. Na úvod bych rád vyjádřil to, že vítám novelu, tak jak ji vláda předložila, protože reaguje na oprávněně výtky Nejvyššího správního soudu, a v tomto smyslu tuto technickou novelu vítáme a podporujeme. Nicméně v situaci, kdy zde máme otevřený volební zákon, jsme považovali za nutné upozornit, a to i prostřednictvím nebo formou těchto pozměňovacích návrhů, na některé věci, které dlouhodobě jsou někde možná na hraně ústavního pořádku.

Já bych rád připomněl, že v tuto chvíli je pořád ještě nevyřízena ústavní stížnost z 13. prosince 2017, pod kterou je podepsáno 21 senátorů, právě na některá ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. Konkrétně se jedná o přepočet hlasů na mandáty, tzv. D'Hondtov systém a právě ono zmiňované aditivní kvorum.

Jenom pro ilustraci, abychom si připomněli trochu tu historii, je to skutečně pozůstatek z doby tzv. opoziční smlouvy. Novela platná od 22. ledna 2002 změnila přepočet systému právě podle této D'Hondtovy metody, zároveň bylo zvýšeno aditivní kvorum pro koalice na 10, 15 a 20 %. Posléze se potom ještě v říjnu roku 2006 řešil postup kandidáta při preferenčních hlasech, který předtím byl 7 % a snížil se v říjnu 2006 na 5 %. Díky tomu tady také mnozí jsou poslanci.

Připomněl bych, co bylo cílem, to je důležité říci. Cílem té úpravy z roku 2002 bylo zjednodušení sestavování vládních koalic, menší počet politických stran v Poslanecké sněmovně, to měla být protihodnota té disproporcionality, která tady byla vytvořena. Samozřejmě byla to tehdy také nějaká reakce na projekt čtyřkoalice. Nicméně podívejme se na dnešní Poslaneckou sněmovnu. Máme zde historicky nejvyšší počet politických stran, a to devět, a máme více než půl roku po volbách a nemáme vládu, nemáme funkční vládu. Čili ty cíle a motivace, které byly v roce 2002 při nově volebního zákona, se zjevně minuly účinkem.

Proto navrhujeme vrátit se tam, kde byl stav před rokem 2002, a důvody bych rád shrnul v tomto. Článek 18 odst. 1 Ústavy říká – cituju: "Volby do Poslanecké sněmovny se konají tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva podle zásad poměrného zastoupení." Domnívám se, že ten dnešní systém přepočtu podle D'Hondtovy metody je do značné míry zavádějící, není čistě proporcni a zavádí do toho systému jednoznačně prvky většinové. A současně, a to považujeme za klíčovou věc a výtku, Ústava říká, že volební právo je rovné. V této situaci ta rovnost zcela jistě neplatí, protože hlas voliče pro jeden politický subjekt nemá zdaleka stejnou váhu jako hlas pro druhý subjekt. Konkrétní čísla vám budu

demonstrovat na výsledku voleb z roku 2017. Pro mandát poslance hnutí ANO jako vítězného politického subjektu stačilo 19 232 hlasů, kdežto pro nejmenší politický subjekt ve Sněmovně, hnutí STAN, bylo potřeba na jeden mandát 43 693 hlasů. Já se domnívám, že ta disproporcionálnita je tady zcela zjevná, a proto my v tom prvním pozměňovacím návrhu navrhujeme změnit – a v důvodové zprávě to je velmi pečlivě popsáno – ten současný platný D'Hondtův systém a vrátit se k systému Hagenbach-Bischoffovu, který tady platil do roku 2002 a jednoznačně splňuje kritéria poměrného volebního systému.

Druhý pozměňovací návrh jde podobným směrem jako ten návrh Pirátů, nicméně neřešíme to aditivní kvorum na pětiprocentní hranici, ale navrhujeme snížit a vrátit se opět – není to nic nového, vracíme se pouze tam, kde jsme už byli, aditivní kvorum pro úspěch koalic. Dnes máme u nás jednoznačně nejpřísnější systém ze zemí Evropské unie. Ještě v několika dalších státech to tak je jako u nás, to znamená 10, 15 a 20 %, nicméně ve většině států Evropské unie jsou ta kvora pro vstup koalic nižší. Proto navrhujeme snížit na tu původní hranici 7, 9 a 11 %. Důvody už tady byly také naznačeny. Je zjevné, že bychom měli podporovat vzájemnou spolupráci politických subjektů, politických stran a tím by toto bylo umožněno. Považujeme to za diskriminační prvek, tu hranici 10, 15 a 20 %, proto ji navrhujeme snížit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a mám tady s faktickou poznámkou přihlášeného pana místopředsedu Filipa. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já jsem rád, že po tak mnoha letech KDU-ČSL říká to, co jsme říkali v době, kdy se D'Hondtův systém zaváděl, protože jsme říkali, že to bude preference většinového systému, a argumentovali jsme stejně, že většinový jednomandátový obvod je v Senátu a poměrné zastoupení patří pro Poslaneckou sněmovnu. Tenkrát to samozřejmě bylo opačně a my jsme to nemohli prosadit, to nezavedení D'Hondtova systému. To samozřejmě je realita a je samozřejmě také otázkou, jestli tady tato realita bude nyní zrušena a vrátíme se k tomu ústavnímu systému poměrného zastoupení a většinového systému v druhé komoře Parlamentu. Ale to by muselo docházet trochu také k tomu, že politické strany uvažují na dlouhou dobu dopředu, a ne jen účelově, tak jako tomu bylo v té době. A teď nešlo o koalici nebo opoziční smlouvou mezi ODS a ČSSD, ale šlo přece o to, jak se ten systém bude vyvijet. A pokud jde o jednotlivé koalice, víte, ono to tak jednoduché není, protože ten systém koalic je také možné dělat účelově z důvodů finančních. Pravda, neprošel tehdy náš návrh, aby tam bylo 5, 7, 11 nebo 5, 7, 9, ale prošlo 5, 10, 15 atd. A že to byla reakce, to je pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já také děkuji. Teď tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom poznamenat, že my to snížení kvora navrhujeme, přestože nás to může připravit o nějaké mandáty. My si prostě myslíme, že je to správně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní opět do rozpravy paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak jsem již řekla při projednávání v prvním čtení, já oceňuji návrh Ministerstva vnitra, snahu zvýšit důvěryhodnost voleb, snahu vytvořit lepší podmínky pro volební komise. Přesto, já jsem středočeský poslanec, a když jsem sledovala, co se odehrálo po posledních volbách do Poslanecké sněmovny, tak mě z toho mrazilo, protože tam došlo opravdu k tak rozsáhlým pochybením, že to dokonce vedlo ke změně mandátu. A určitě ta situace i pro kolegy, kterých se to týkalo, musela být velmi nepříjemná.

Ale co je pro mě více znepokojivé, je to, že to mohlo znedůvěryhodnit volební proces pro voliče, a to si myslím, že je velmi špatně a je vzájmu nás všech, ať už jako politiků, nebo občanů, aby tady byl nastaven takový mechanismus, aby k něčemu takovému do budoucna již nedocházelo, aby se ještě více minimalizovala rizika, že dojde k tak závažným pochybením ze strany volebních komisí, že to může vést až ke změně mandátu. A víte, že chyb tam byla celá řada, že některé si dokonce vysvětlily volební zákon tak, že započítaly preferenční hlasy zkátkou prvním čtyřem, přestože to vůbec z něčeho nevyplývalo.

Já bych chtěla říci také to, že si těch volebních komisí vážím. Jsou to lidé, kteří to mnohdy dělají už dlouhou dobu, jsou to lidé, kteří jsou obětaví, a víme, že jsou a zejména doposud byli velmi špatně oceněni. Takže já bych chtěla říct, že si jich velmi vážím. A navíc my můžeme jako politické strany výrazně ovlivnit to riziko, že snad někde by to mohlo být ovlivněno tím, že budeme napříč politickým spektrem delegovat dostatečné množství lidí do volebních komisí. Určitě je dobrou cestou i navýšit odměny. Ale přes to přese všechno ta pochybení, která vedla k tomu, že musel Nejvyšší správní soud přepočítávat de facto velkou část velkého volebního kraje, si myslím, že byla tak vážná, že ty návrhy, tak jak jsou, úplně neřeší v plném rozsahu eliminaci toho rizika.

Proto jsem připravila pozměňovací návrh, který říká to, že Ministerstvo vnitra jedno procento nahodile vybraných okrsků přepočítá. Vím, že je to práce navíc, vím, že je to věc, která tady doposud nebyla, ale přesto si myslím, že pro jistotu nás jako voličů, pro jistotu nás jako občanů i politiků, pokud nám záleží na důvěře občanů v zastupitelskou demokracii, kde volby jsou tím hlavním nástrojem a mechanismem, jak si vybíráme jako voliči a občané své zástupce, tak si myslím, že pro posílení této důvěry je to správná investice. Nakonec ten Nejvyšší správní soud musel sám, a víte, že to pro ně bylo velmi obtížné, zvládnout přepočítat velké, velké množství okrsků celého Středočeského kraje. Opravdu si myslím, že jsou to možná i nějaké náklady navíc, určitě je to vynaložená práce navíc po nějakou krátkou dobu, ale přesto pro tu jistotu, že se nebude opakovat situace, že by byly zpochybněny výsledky voleb, si

myslím, že to stojí za to, a proto jsem vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla poprosit o podporu tohoto návrhu, ke kterému se ještě přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní tady mám paní poslankyni Válkovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, v mého pozměňovacím návrhu jde o zdánlivou maličkost, která nicméně nemá tak úplně nepatrné dopady, a proto se pokusím to vysvětlit. Konkrétně jde o to, aby napříště mohli při volbách do zastupitelstev obcí volit i občané, kteří mají na území dotedně obce takzvaný přechodný pobyt, to je takové naše české specifikum, a jsou občany jiného členského státu Evropské unie. Je to úprava, která platí všude v členských zemích EU. Není na tom nic zvláštního. Samozřejmě starosta, místostarosta musí být občanem České republiky, na tom se nic nemění.

Judikatura našich soudů, která respektuje naše mezinárodní závazky, které v tomto případě podléhají dokonce tomu režimu paragrafu článku 10a Ústavy, takže ty soudu v minulých volbách vyslovily k žádosti takových občanů, kteří se cítili být diskriminováni, že toto právo mají. A abychom zase nemuseli čelit v říjnových volbách obdobnému soudnímu protahování a řešení případů, které můžeme snadno, opravdu snadno upravit, jak to v mého pozměňovacím návrhu je uvedeno, tím, že nepatrné, ale faktickými důsledky změníme příslušný zákon, tak navrhoji, abychom jej tak změnili.

To je obsahem mého pozměňovacího návrhu, který je potom vložený do systému pod číslem 784. Samozřejmě že se k němu přihlásím. Vám jsem ve svém vystoupení jenom chtěla vysvětlit, že jde sice o kosmetickou úpravu, ale je to úprava, kterou by Parlament České republiky měl učinit, abychom se vyhnuli zbytečným soudním řízením, a tím i s tím spojeným nákladem, protože ty nese v takovém případě, obzvláště když už tady ta judikatura je, definitivně a jednoznačně pouze stát. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Připomínám, že návrh je potom třeba přednést v podrobné rozpravě. V tu chvíli nemám žádné další přihlášky do obecné rozpravy, nevypadá to, že by se nám někdo hlásil z místa, takže obecnou rozpravu končím. A chtěl bych se zeptat navrhovatele a zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečná slova k obecné rozpravě. Tak prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já jsem byla jenom překvapena některými pozměňovacími návrhy, zvláště návrhem kolegů z klubu Pirátů, protože na ústavněprávním výboru byl všeobecný konsenzus, že u takto technické novely, která upravuje technikálie voleb, nebudeme měnit volební systém, že to se musí projednat zvlášť a že takovéto přílepky zákona nejsou vhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana ministra se závěrečným slovem.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, já jenom krátce zareaguji na předřečníky a na ty návrhy, které zde byly předneseny. Samozřejmě návrh, co se týče těch referend, od pana místopředsedy Pikala, s tímto návrhem opravdu lze souhlasit. Navazuje i na dříve senátní návrh, který již tady byl. Otázka toho dalšího návrhu ohledně uzavíracích klauzulí i volebního čísla, zavedení druhého skrutinia, jde rovněž o zásadní, opravdu zásadní změnu, a tato zásadní změna systému je třeba, aby prošla širší politickou diskusí celým spektrem.

Poslední, byť tomu návrhu rozumím, paní poslankyně Langšádlové. Samozřejmě, kontrola je oblast, kterou by bylo dobré zlepšit. Ministerstvu vnitra bohužel ale nenáleží kontrolovat sčítání výsledků voleb, proto já obecně tomu návrhu rozumím, ale tento návrh by spíše připadal na širší a celkovou novelu. V principu kontrolní mechanismy my neodmítáme, my bychom na tom chtěli pracovat, ale říkám ne v tomto návrhu, který není vhodným nosičem. Proto co se týče posledních návrhů paní poslankyně profesorky Válkové, s těmito návrhy Ministerstvo vnitra souhlasí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za závěrečné řeči. Návrh na vrácení garančnímu výboru nebyl podán, takže já zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměnovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. O slovo je tady přihlášeno pět poslanců, jako první poslanec Ferjenčík. Takže já ho prosím a předávám předsedání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se tímto přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu číslo 800, který tímto načítám k hlasování ve třetím čtení. Už jsem to odůvodňoval v obecné rozpravě a dovolím si zareagovat na pana ministra a na paní zpravodajku prostřednictvím pana předsedajícího.

My jsme si vědomi toho, že reformu volebního systému je potřeba projednat rádně. A právě proto jsme žádné změny ve volebním systému nenavrhlí. My jsme navrhli snížení klauzule a zrušení aditivní klauzule pro koalice, ale neudělali jsme žádné změny v počtu krajů, ve velikosti krajů, v přepočítávacích systémech. To všechno zachováváme. A vzhledem k tomu, že ta technická novela odstraňuje věci, které považujeme za technické chyby, tak my zase považujeme za technickou chybu, že je tam ten absurdní aditivní systém pro koalice. To je podle nás technická chyba toho zákona, která byla účelově zavedena kvůli čtyřkoalici. Ostatně pamatujeme si, na tomto plenu velmi často někdo říká, že se nemají zavádět zákony kvůli nějaké specifické situaci. A tehdy byl jednoznačně přijatý zákon kvůli konkrétnímu politickému subjektu. A my si myslíme, že tento dysbalance je potřeba odstranit.

Považujeme ho za diskriminační a je v rozporu s poměrným systémem, který v České republice podle Ústavy má být.

Jinak naprosto souhlasím s tím, že volební systém potřebuje větší změny. Ostatně ta disproporce, o které hovořil kolega Výborný, že hnutí ANO potřebovalo dvakrát méně hlasů na mandát než hnutí STAN, podle nás není řešitelná technickými úpravami volebního systému a potřebuje to komplexní novelu. S tím souhlasím. Ale zdůraznil bych, že náš pozeměnovák je na dva paragrafy a fakticky se ruší jen technické parametry, systém jako celek se nemění. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi a pokračujeme v podrobné rozpravě vystoupením pana místopředsedy Pikala. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za slovo. Já jsem sem přišel, hlavně abych načetl svůj návrh, tzn. sněmovní dokument číslo 806. Je to změna volebních komisi v případě místních a krajských referend tak, abychom mohli tu přímou demokracii budovat odspodu, jak by měla být budována. Děkuji panu ministrovci, že se přihlásil k tomu, že tento návrh je vhodný. Je to kvalitně připraveno, můžete si to včetně podrobného odůvodnění, proč se to zavádí, samozřejmě prohlédnout. Já už jsem návrh předal paní zpravodajce, nevidím důvod, abych tady říkal ještě něco dalšího, takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi. A dalším vystupujícím v podrobné rozpravě je pan poslanec Výborný, připraví se paní kolegyně Langšádlová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já bych se tímto chtěl přihlásit k pozeměnovacím návrhům, které jsou načteny v systému pod číslem 702 a 703 včetně důvodové zprávy. Tu jsem také tady tlumočil v rámci obecné rozpravy. A snad mi ještě dovolte jenom krátce komentář.

Samozřejmě jsme si vědomi toho, co tady bylo zmiňováno, že se jedná o technickou novelu. Nicméně jsme se domnívali, že v situaci, kdy je tady podaná ústavní stížnost, by mohla být Sněmovna a Parlament rychlejší a zareagovat na to. Nicméně pokud se tak nestane, tak já také vnímám tu diskusi z ústavněprávního výboru, kde zaznělo i od poslanců z ostatních poslaneckých klubů včetně klubu ANO, že jsou připraveni k otevření debaty a diskuse, a to nejenom na úrovni Sněmovny, ale i dalších odborníků. I když podotýkám, že naše návrhy nejsou podávány od stolu, ale byly diskutovány s ústavními právníky. Myslím, že příští měsíc se můžeme věnovat ve spolupráci s vládou, s panem ministrem, širší diskusi nad tím volebním systémem a třeba do roka se můžeme dočkat nějaké komplexní úpravy, změny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Nyní paní poslankyně Langšádlová, připraví se paní poslankyně Válková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se především chtěla přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 802, kde je pozměňující návrh, který jsem uváděla. A přece jen bych krátce zareagovala na to, co tady říkal pan ministr.

Já si nemyslím, že k těm chybám, k pochybením, které nám tady zpochybňují celý volební systém nebo výsledky voleb, dochází z nějakých politických úmyslů, zlých úmyslů. Jsem opravdu přesvědčena, že je to nedbalost. A jsem také přesvědčena o tom, že kdyby tam bylo vědomí toho, že nějaké opravdu byť malé promile bude zpětně kontrolováno, že by ty komise byly ještě pečlivější a k těm pochybením, která opravdu byla tak závažná, že vedla ke změně mandátu, to je výrazné pochybení a výrazné zpochybňení výsledku voleb, tak jsem přesvědčena, že by k tomu nedocházelo.

Víte, mě mrzí, že se bráníte, protože všude existuje takový princip, že ve chvíli, kdy nějaký proces řídíte, tak musíte řídit rizika. Ty věci, které vy děláte, které by měly předcházet přípravě, jsou dílčím způsobem správnou reakcí. Ale jsem přesvědčená, že tento mechanismus, který navrhují, by opravdu výrazně snížil to riziko. Ale říďme rizika u toho mechanismu, který je pro zastupitelskou demokracii naprostě zásadní, a to jsou volby. A prosím, pane ministře, mě znepekujete to, že nenavrhuje dostatečná opatření pro to, aby tady výsledky voleb, principu, který je naprostě zásadní pro zastupitelskou demokracii, nebyly zpochybňovány. A ty návrhy, které jste přinesl, samozřejmě k něčemu přispívají, ale nejsou dostatečné. A mě to velmi mrzí, že vám jako ministroví vnitra na tak zásadní věci, jako je zpochybňení výsledků voleb, ke kterému došlo, nezáleží a nejste ochotni přistoupit k tomu, že byste přijali nějaký díl kontrolního mechanismu, který by eliminoval zpochybňení tohoto základního demokratického kroku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Langšádlové. Nyní paní poslankyně Helena Válková, zatím poslední přihlášená do podrobné rozpravy. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Takže já se také jako moji předčeříci, pane místopředsedo, milé kolegyně, mili kolegové, hlásím ke sněmovnímu dokumentu číslo 784. Protože jsem měla pocit, že jsem své vystoupení v obecné rozpravě možná vzala příliš zkrátka, tak si dovolím přece jenom z té poměrně obsáhlé důvodové zprávy odcitovat ještě asi dva argumenty, resp. ne argumenty, vysvětlení je příhodnější výraz, a to totiž hlavně pro zde přítomné právníky.

Já jsem si sama v tomto směru i nastudovala k tomu judikaturu a opravdu volební zákon se vyhýbá pojmu bydliště. Pro oblast volebního práva jako práva veřejného je podstatné, kde je volič primárně veden v seznamu. A zdůrazňuje ten aspekt

administrativní, který vychází z evidenčního principu. Čili není to jako v občanském zákoníku podle § 80 to věcné pojetí, ale je to to administrativní pojetí. Takže to je první moje poznámka.

Druhá poznámka se týká té zmíněné obecné rozpravy, judikatury, kdy např. Krajský soud v Brně k tomu vydal, byť se tomu říká, když jde o jedno individuální rozhodnutí, které je závazné pouze inter partes, takové doporučení státní volební komisi, která měla upozornit na povinnost v případě žádostí do těch seznamů voličů zapsat i občany jiného členského státu EU, abychom se vyhnuli těm stovkám žalob, které by následovaly a skončily by tak, jak jsem naznačila v obecné rozpravě. To se tu skutečně také stalo. Čili to jsou ještě ty další argumenty, kdyby si někdo říkal, proč to upravujeme. Tak právě proto, abychom tomuto předešli.

Jinak se hlásím ke sněmovnímu dokumentu 784, který byl vložen do našeho systému, a předpokládám, že ten pozměňovací návrh shledá i u vás pozitivní odezvu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové a ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy s pozměňovacím návrhem. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není ani od ministra ani od zpravodajky. Protože v podrobné rozpravě nepadl žádný návrh, který by byl hlasovatelný, tak končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce. Končím bod 22.

Ještě než začnu další bod, a to bod 11, který je pořadem schůze, předsedovi Poslanecké sněmovny byla doručena omluva paní kolegyně Balaštíkové od 11.30 hodin do konce jednacího dne.

Nyní se tedy budeme zabývat bodem číslo

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb.,
o podmírkách provozu vozidel na pozemních komunikacích
a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu
způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona
č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 51/ - druhé čtení**

Děkuji panu ministrovi Černovi, že zaujal místo u stolku zpravodajů, děkuji paní poslankyni Ožanové, že zůstala jako zpravodajka hospodářského výboru. Můžeme začít návrhem, resp. úvodním slovem ministra dopravy pana Černka. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Černý: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem předloženého návrhu zákona je zejména

implementace práva Evropské unie, a to především tří směrnic upravujících oblast pravidelných technických prohlídek vozidel, silničních technických kontrol užitkových vozidel a přípustných rozměrů a hmotností vozidel.

Nejrozsáhlejší jsou vstupy do zákona č. 56/2001 Sb., v němž bude nejpodstatnější změnou začlenění měření emisí vozidla jako jedné ze skupin kontrolních úkonů do pravidelné technické prohlídky vozidla. Návrh zákona současně počítá s tím, že měření emise bude možné provést i ve stanici měření emisí před provedením ostatních kontrolních úkonů ve stanici technické kontroly. Bude na rozhodnutí provozovatele vozidla, zda své vozidlo podrobí technické prohlídce pouze ve stanici technické kontroly, nebo bude tato prohlídka provedena ve stanici měření emisí a následně ve stanici technické kontroly. Protokol o celkovém výsledku technické prohlídky bude vždy vystavovat kontrolní technik, jehož odborná způsobilost bude zahrnovat i měření emisí. Současně však bude umožněna existence dílčí kategorie kontrolních techniků, jejichž oprávnění bude omezeno na měření emisí.

Dále je doplněna úprava pro ztížení přetáčení tachometrů a zjednodušováno je povolovací řízení pro stanice měření emisí.

Dále se upravuje oblast kontrolního vážení, úpravy povolených hmotností a rozměru vozidel či dílčí změny v úpravě technických silničních kontrol.

Návrh zákona byl projednán v garančním hospodářském výboru, který přijal např. pozměňovací návrhy týkající se prodloužení lhůt pro pravidelné technické prohlídky motocyklů, stanovení rozsahu povinné výbavy vozidel na úrovni zákona, nového vymezení tzv. záchrannářské uličky, vypuštění změn právní úpravy, jež byly v mezidobí již přijaty. Zakotvení možnosti vyřízení přestupku neoprávněného stání na vyhrazeném parkovišti příkazem na místě upřesní možnosti ukládání správního trestu, napomenutí u přestupku v oblasti pravidel silničního provozu, legislativně technické opravy odkazů, posunutí data nabytí účinnosti zákona. Rovněž byly doporučeny ke schválení pozměňovací návrhy upřesňující výpočet časové pracnosti provedení jednotlivých druhů technických prohlídek a také ty, kterými se zavádí možnost použití modročervených majáků složkami integrovaného záchranného systému. S těmito pozměňovacími návrhy Ministerstvo dopravy souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy Danu Čekovi a připomínám, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 51/1 až 3.

Nyní žádám zpravodajku hospodářského výboru paní poslankyni Zuzanu Ožanovou, aby nás informovala o jednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánnové, dovolte mi seznámit vás s výsledky projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmírkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu

způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 51.

Hospodářský výbor se zabýval tímto sněmovním tiskem třikrát. Dne 14. února 2018 a 28. března 2018 výbor přerušil projednávání tohoto sněmovního tisku. Až dne 24. dubna 2018 po předchozím projednání v podvýboru pro dopravu hospodářský výbor projednal návrh zákona a přijal k němu usnesení. Doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 51 ve znění 25 schválených pozměňovacích návrhů.

Od jednání výboru byly načteny další pozměňovací návrhy. Předpokládám, že předkladatelé těchto pozměňovacích návrhů je sami řádně odůvodní, proč je předkládají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu, do které je zatím pět přihlášek, a první je přihlášený pan poslanec Polanský, připraví se pan poslanec Klovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně a poslanci, rád bych se později v podrobné rozpravě přihlásil ke čtyřem pozměňovacím návrhům, které bych rád teď stručně představil.

První z nich je sněmovní tisk (dokument) 836, který ruší jednu část novely, vlastně tu část novely, která není transpozičního charakteru, a sice tu, která umožňuje spjatost servisu a stanic STK.

Velká část poslanců má za to, a ukázalo se to na půdě hospodářského výboru, kde se to velmi pečlivě diskutovalo, že je vhodné zachovat oddělení zájmů provozovatele stanice technické kontroly a zájmů souvisejících s výrobou prodeje nebo opravou vozidel. Já osobně jsem se velmi dlouho rozmýšlel, zda spjatost umožnit, či ne, a přiznám se, že na půdě hospodářského výboru jsem sám nakonec hlasoval pro zahrnutí tohoto bodu. Od té doby se ale problematikou zabýváme velmi intenzivně a příklonili jsme se nakonec k argumentu, že poměrně funkční model fungování tohoto typu přenesené státní kontroly není samozřejmá věc. Příkladem může být např. situace se stanicemi technické kontroly v Polsku. Tam, kde není hluboký a systémový problém, dejme přednost evoluci před revolucí, protože jinak existuje reálné riziko, že takový problém přivede. Nedávno zavedená povinnost kamerového záznamu v průběhu procedury je věc opravdu čerstvá a neměla možnost se ještě plně pozitivně projevit. Nechme proto v tomto případě rozhodnout ctěné plenum.

Druhý tisk, ke kterému se přihlašuji, je tisk (dokument) 570. Současný zákon o podmínkách provozu na provozních komunikacích stanoví, že bližší podmínky upřesňující jednotnost provádění technických kontrol ve zkušebních stanicích nebo pověřené zkušebně technických prohlídek a měření emisí ve stanicích technické kontroly je stanoven ve Věstníku dopravy. Vzhledem k tomu, že věstník mnohdy obsahuje informace o ustanovení, které jsou v rozporu se závaznými předpisy, např. odsunutí platnosti vyhlášky, tato praxe je velmi problematická, může být v rozporu

s principem předvídatelnosti práva a principem právní jistoty, neumožňuje efektivně vést správní řízení, např. dohledávat z věstníku informace, a mnoho dalších. Jsme přesvědčeni, že natolik závažnou věc, jako je metodika jednotného provádění technických kontrol, by měla být ošetřena řádným právním předpisem, tedy ministerskou vyhláškou.

Dále bych se rád přihlásil k tisku (dokumentu) 788, jehož předmětem je změna podmínek, za kterých může dojít k odebrání licence provozovateli STK. Současná novela zavádí institut odebrání provozní licence stanice technické kontroly v případě závažného porušení povinností. Předkládaný pozměňovací návrh tuto možnost připouští, ale teprve v případě opakovaného závažného porušení povinností. Jsme toho názoru, že v případě prvního nálezu by mělo dojít k udělení vysoké pokuty a k zavření stanice STK, teprve pokud nebude zjednána náprava, popř. pokud dojde k dalšímu hrubému porušení povinností.

Třetí (čtvrtý) pozměňovací návrh, ke kterému se přihlašuji, je sněmovní tisk (dokument) 787, který upravuje možnosti policie při silniční kontrole, konkrétně ustanovení umožňující okamžitě odeslat vůz na stanici STK v případě podezření na špatný technický stav vozidla. V současné chvíli má policie při silniční kontrole tři možnosti: odebrat technický průkaz okamžitě na místě, zkrátit platnost technické kontroly na 30 dnů, pak musí vůz znova podstoupit STK, tedy do té doby, a zmíněná možnost odeslat vozidlo na STK okamžitě. Jsme názoru, že první dvě možnosti plně pokrývají situace, které mohou nastat, proto navrhujeme možnost okamžitého odeslání na STK vypustit. Tato možnost navíc v praxi není pro praktické problémy policií využívána. Z obou těchto důvodů jsme názoru, že toto ustanovení je v právním řádu České republiky nadbytečné.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Polanskému. Nyní pan poslanec Kolovratník. Připraví se pan poslanec Běhounek. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Jinak úsměvně mě napadla hezká souvislost, že kolega Polanský hovořil, mě předběhl v uvozovkách, se přihlásil dříve jako místopředseda podvýboru pro dopravu. A teď hovořím já jako předseda tohoto podvýboru. Říkám to pro to, že i na podvýboru pro dopravu jsme se této problematice věnovali před několika týdny velmi pečlivě. Jedna ze schůzí, kterou jsem svolal, byla dedikována jen a pouze tomuto tématu, této problematice. A je taky potřeba féravě říci, že jsme tehdy nedospěli k žádnému závěru. Ale přínosné to bylo v tom smyslu, že ten podvýbor tehdy byl opravdu velmi detailní a velmi odborný.

Co chci za sebe uvést, je zaprvé ve stručnosti můj celkový pohled na problematiku. Samozřejmě většina z vás nebude v detailu. Tomu detailu se věnujeme právě na podvýboru. Ale několik vět komentáře to jistě zaslouží. A v druhé části svého vystoupení pohovořím o třech pozměňovacích návrzích, které mám připraveny, a věřím, že zaujmou vaši pozornost.

K té problematice velmi stručně celkově je potřeba říci, že u těch změn jsem v tomto případě velmi konzervativní, velmi opatrny. Pan ministr to o mě moc velmi dobře ví. My jsme spolu velmi dluho a velmi mnohokrát ten zákon č. 56 diskutovali. Moje konzervativnost vychází z toho, že jsme ten zákon novelizovali před rokem. Ještě předchozí Sněmovna, bylo to zhruba touto dobou na jaře, dokončila, dotáhla do zdárného konce tu poslední novelu. A mimo vše ostatní takovým základním pilířem té novely tehdy byla změna celkového systému online monitoringu, nebo celkového systému vydávání technických osvědčení ze stanic technické kontroly.

Změna spočívala ve dvou momentech. Zaprvé v tom, že nově už krajské úřady nemohou přidělovat licence podle jakýchsi poměrně komplikovaných vzorečků, ale musí dvakrát ročně, vždycky na konci července a potom na začátku ledna, posoudit v jednotlivých správních obvodech aktuální stav, porovnat tu tzv. přistavenou kapacitu přenesené působnosti státu, státní správy formou STK, s reálnou potřebou v regionech a podle toho, jestli se ta reálná potřeba blíží 80 procentům té kapacity, tak mohou případně vydávat další licenci. Byť i v tomto případě jsem nakonec zjistil, že ve vyhlášce je těch složitých vzorečků stále velké množství, tak každopádně ten systém začíná nějakým způsobem nabíhat.

A druhá velmi zásadní změna z loňského roku se týkala právě emisí, emisních stanic, kterých pro vaši představu ještě do loňska bylo nějakých 1 800, zatímco těch STK je necelých 300. My jsme je v uvozovkách přinutili tou poslední novelou, aby se také připojily do tzv. centrálního informačního systému, byly tedy online, a i jejich výstup, jejich výsledek, ten protokol se stal tak součástí protokolu jednoho. Není bez zajimavosti, když jsme diskutovali právě o kvalitě, jestli se podvádí a jak se podvádí, že po Novém roce, po letošním lednu, z těch 1 800 stanic emisí jich k dnešku podle reálných dat ze systému měří a ty emise provádí přibližně tisícovka, něco kolem 1 000. Tedy téměř jedna polovina svoji činnost ukončila. Odmitlý se vlastně do toho online systému – čistého, průkazného a bez možnosti podvodů – připojit. Takže i to něco napovídá, že ta loňská novela mohla mít nějaký přínos právě ve smyslu větší kvality a snížení možnosti podvodů a obcházení emisi. Víte sami ty příběhy o zakouřených výfucích, o tom, co si vypouštíme do ovzduší. Ministr životního prostředí Richard Brabec s tím také často v médiích vystupoval, užil takový expresivní výraz, že pácháme kolektivní sebevraždu.

Tohle jsou důvody, proč jsem byl skeptický, abychom připravili další novelu. Kolegové z ministerstva mi vysvětlovali, a tomu rozumím, že původním a hlavním záměrem je implementace evropského práva, nutnost tedy přenosu evropské směrnice do českého práva. Tomu rozumím a s tím souhlasím. Každopádně jak to v našem systému bývá zvykem, jakmile máme něco evropského, už se nám rojí nápady jeden za druhým, co tam ještě přidat dalšího a dalšího. Jedním z těch nápadů nebo z těch iniciativ byla právě otázka ekonomické spjatosti, o které před malou chvíli hovořil pan místopředseda Polanský. Můj názor je v tomto konzistentní, byl jsem a stále jsem proti ní. Myslím si, že servis, aby sám sobě přihrával zakázky do své STK, nebo naopak, že je to poměrně riskantní. Prostě zkrátka když to není člověk na STK, který je odborníkem, a může to být většina z nás, ať dámy, nebo pánonové, když jsme zkrátka amatéři a přijedeme na STK a někdo nám řekne, že máme nějaký čep na podvozku, je volný, nefunguje, tak nemáme možnost si to objektivně ověřit. A když dostaneme

nabídku "tady u nás si to nechte opravit", tak z hlediska spotřebitelského, ochrany spotřebitele, může být toto velmi problematický krok. Každopádně rozumím argumentaci Ministerstva dopravy v tom smyslu, že toto je jedna z nosných myšlenek, že chtějí v souladu s požadavky Evropy se nějakým způsobem posunout. A určitě na hospodářském výboru, který je tuším 5. června, budeme o tom ještě velmi pečlivě diskutovat.

Takže taklik můj celkový pohled a vysvětlení konzervativního postoje k nějakým dalším změnám.

Tam jsem ještě neřekl jednu věc, že nový systém toho výpočtu opravdu naběhl, tam byla odložená účinnost až od letošního roku. Takže my tady měníme zákon, který funguje dva, zhruba tři měsíce, nevíme, jak vlastně ty změny teď vypadají v praxi a v reálu. Proto jsem byl a jsem velmi zdrženlivý. Ale věřím, že mí kolegové i odborné útvary na ministerstvu byli vedeni dobrým záměrem, a proto jsem s nimi také diskutoval a diskutuji.

Tak a teď k mým pozměňovacím návrhům. Jsou tři. V podrobné rozpravě se k nim přihlásím.

První se týká tzv. opakování technické prohlídky. Tam jsme s kolegy z Ministerstva dopravy ve shodě a jsem za to rád a chci za to poděkovat. Konkrétně detailně jde o to, že v původním návrhu byla taková úvaha, že pokud na emisích je zjištěna vážná závada a řidič má 30 dní na odstranění závady, tak stačí odstranění té závady potom zkontovalat pouze na emisích. Já jsem říkal, že je to riskantní v tom smyslu, takový ilustrační příklad, volné přirovnání, že když během toho měsíce si dotyčný automobil jakkoli upraví, například použitím tmavých fólií, nepovolených zrcátek, nepovolených ozdob a podobně, tak poté po měsíci na emisích už nikdo nebude schopen to zkontovalat a to auto by dva roky do další kontroly jezdilo v naprosto nepřiměřeném stavu. Takže jsem navrhoval, aby ta opakování prohlídka, kontrola vážné závady, probíhala jenom na stanici technické kontroly na té plné kontrole. A takto zní můj pozměňovací návrh, který je v souladu s Ministerstvem dopravy.

Druhý pozměňovací návrh míří do návrhu kolegy Leo Luzara, který sám bude za malíčkou chvíli mluvit. Určitě si to mezi sebou ještě vydiskutujeme, jestli je to méněno dobře a jestli jsme v souladu. Leo Luzar – teď mu nechci brát slovo nebo ho předbíhat – vám bude prezentovat záměr v tom smyslu, aby i v Moravskoslezském kraji vysoká škola mohla mít výzkumné stanoviště nebo pracoviště provádějící technické kontroly. V principu tomu návrhu rozumím, i když říkám po zkušenostech ze své vlastní domovské Dopravní fakulty Jana Pernera v Pardubicích, že vysoké školy už dneska ty laboratoře a výzkumná pracoviště mít mohou. Tak ale chci rozumět i návrhům kolegy Leo Luzara, ale zároveň bych rád tam měl pojistku, že ta vysoká škola nezačne se svou možností, a teď mi odpusťte ten termín, kšeftovat, že ho začne prodávat, že se zkrátka najednou objeví na trhu a začne dělat klasické komerční prohlídky na pracovišti vysoké školy.

Proto jsem připravil panu poslanci Luzarovi úpravu, doplnění jeho pozměňovacího návrhu, a určitě počítám s tím, že se na to spolu podíváme a prodiskutujeme. Zároveň se omlouvám, že mu to říkám až tady přes mikrofon před

plénem, ale jak už to bývá zvykem, bylo to všechno na poslední chvíli a opravdu nebyl čas. Takže jsem připraven na odbornou společnou diskusi.

A poslední, jak říkají Angličané, last, but not least, je pozměňovací návrh, který je pěkný, prospěšný a věřím, že bude zajímavý pro většinu řidičů a těch, kteří fandí moderním technologiím a hlavně ekologii. Je to můj návrh na zavedení tzv. ekologických poznávacích značek, těch SPZ. Takže my společně s kolegy z Ministerstva dopravy, není to moje individuální aktivita, to je potřeba říci, společně s kolegy z ministerstva, ale nejen dopravy, ale i životního prostředí jsme připravili finální znění pozměňovacího návrhu, který nově, kolegyně a kolegové, mám z toho radost, zavádí možnost, tak jak už znáte registrační značky na přání, tak nově registrační značky ekologické.

A o čem to je? Ono to odstartuje celou sérii možných budoucích kroků podpory právě elektromobility a čisté bezuhlíkové dopravy. Je to v souladu i s národním akčním plánem čisté mobility. Tímhle mým pozměňovacím návrhem, který věřím, že získá vaši podporu, my popíšeme ta vozidla, dáme možnost, aby si jejich majitelé, ať už to jsou hybridní vozidla, vozidla na palivové články a především asi ta nejznámější elektrovozidla, mohli požádat o SPZ, která bude označena velkými písmeny E a L, bude tedy graficky písmeny i barevně oddělena, takže ten člověk bude na silnici vidět, může i hrdě se přihlásit k tomu, že má ekologické vozidlo. Ale nebude to jenom o nějakém marketingu nebo o tom, že má někdo jinou SPZ. Bude to o tom, že právě vozidla takto viditelně označená budou do budoucna moci mít umožněnu např. jízdu ve vyhrazených jízdních pruzích, budou moci být osvobozena od časových poplatků za zpoplatněné pozemní komunikace. Budou moci mít speciální parkování výhledově ve městech i povolen vjezd do center těch měst, atd., atd. Takže tohle je vlastně první krok, který umožní všechny ty budoucí, o kterých teď mluvím, aby ta auta byla takto označena.

Logicky řidičům tuto možnost nabídneme za prvé dobrovolně, bude tedy na nich, jestli chtejí nebo nechtějí mít takovou SPZ, a logicky je také osvobodíme od správního poplatku, nebudou muset tedy za to platit žádné velké peníze jako třeba u značky na přání. Aby to měli zdarma, abychom je pozitivně motivovali. Tak věřím, že určitě tenhle bod tady ve Sněmovně bude podpořen. V podrobné rozpravě se pak přihlásím ke konkrétním číslům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kolovratníkovi. Nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jiří Běhounek a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, není pochyb, že přetěžování našich komunikací nadlimitními vozidly zatěžuje nejen dálnice a silnice I. třídy, ale především silnice II. a III. tříd při objíždění. Asociace krajů, dopravní komise, se tomu velmi významně věnovala a při otevření tohoto zákona se domníváme, že abychom měli přispět určitými kroky k zabránění přetěžování. Jedná se podle našeho názoru o celospolečenskou

prioritu a domníváme se, že by se měl původní § 38b odst. 5, tzn. platba za přetížené vozidlo a uhranění nákladů, vrátit. Potom jsou v tom pozměňovacím návrhu, ke kterému se potom v podrobné rozpravě přihlásí, technické novely a záležitosti, které specifikují, jaké jsou povinnosti toho, kdo jízdní soupravu dává dohromady, co všechno mají udělat policisté a jakým způsobem se postupuje při vysokorychlostním a nízkorychlostním vážení. Ten materiál je v systému a já se poté k tomu přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Běhounekovi, a ještě než dám slovo panu kolegu Luzarovu, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 13.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Jakub Janda z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Jan Kubík od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů. A pan poslanec Třešňák od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní pan poslanec Leo Lzar, připraví se pan poslanec Radek Koten. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Lzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já se pokusím krátce uvést své pozměňovací návrhy k tomuto zákonu. Jeden historický, tedy historický z pohledu projednávání v hospodářském výboru, který reagoval na potřeby mého kraje. Druhý, který je již po konzultaci s Ministerstvem dopravy a týká se vlastně téhož problému.

První byl historický a je postaven na tom, že nastala mimořádná situace, aspoň z mého pohledu, o které jsem nevěděl, že stávající systém přidělování licencí STK je systém velice – použiji-li výraz zabetonovaný, nebudu asi daleko od pravdy. Jinými slovy, neumožňuje jakékoli změny mimo matematický model, který je nějak nastaven, a dle mého názoru v době svého vzniku byl to dobrý počin. Bohužel třeba mj. nereaguje vůbec na situaci, kdy mnoho vlastníků dopravních flotil má auta registrovaná v Praze, ale naopak STK a podobné záležitosti ve svém místním regionu. Čili je tady problém, který se ukazuje, že dochází k přehuštění určitých typů STK v krajích, ale přitom vozidlo patří do registru v jiném kraji. A z toho pohledu neodpovídají směrná čísla pro přepočet toho matematického modelu.

Každopádně ta situace nastala z toho důvodu, že se objevila iniciativa Vysoké školy bánské a soukromých podnikatelských subjektů, které chtěly společně vytvořit výzkumné centrum autonomních vozidel. Samozřejmě autonomní vozidla jsou fenomén, nechci vás tím zatěžovat, již na našich silnicích jezdí a je možné koupit autonomní vozidla, která nejenom sama parkují, jak už jste zažili v reklamách, auto samo zajede, ale jsou schopna i sama brzdit před překážkou, sama varovat řidiče před něčím, co se děje na cestě, aniž by on provedl nějaký zásah. Ale technické normy, které upravují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, vůbec nereflektoují tento vývoj techniky a neustále se kontroluje pouze účinnost brzd, jestli ten volant nemá vůle, jestli nejsou vymlácené čepy, ale vůbec se nekontroluje systém autonomní bezpečnosti toho vozidla elektronicky. Jinými slovy tady chybí kontrola toho, jestli ten systém ještě po provozu tří, pěti, sedmi let plní parametry, ke kterým byl navržen

a v době výroby otestován v rámci řízení k umožnění provozu na pozemních komunikacích. Jinými slovy, nikde není testování a zkoušení vozidla, jestli opravdu zastaví pět metrů před překážkou, když se ta překážka objeví. A technici mi dají za pravdu, že čidla, která kontrolují vzdálenost a měří vzdálenost překážky, stárnou, ty tolerance se můžou zvětšovat postupem doby, provozu atd. Čili se tady otvírá docela vážný problém testovat tato vozidla, jestli ještě umějí to, co je slibováno v rámci záruční doby vozidel.

Mimo jiné jsme vešli v kontakt i s automobilkou Hyundai v našem kraji, která je dokonce lídr... (Odmila pro nedostatečnou pozornost některých poslanců v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, pane poslanče. Požádám kolegy, kteří diskutují jiné téma, než je provoz na pozemních komunikacích, aby tak činili mimo sál! Nenuťte mne, abych vás jmenoval. Prosím, pokračujte.

Poslanec Leo Luzar: ... která se stala lidrem v autonomních vozidlech a připravuje na náš trh uvedení plně autonomního vozidla, dokonce s pohonem nejenom na elektro, ale i na vodík. V diskusi jsme narazili na to, že ano, oni dávají záruku, dokonce sedmiletou záruku, ale my nevíme, jak ta auta po záruce budou fungovat. V konzultacích na Ministerstvu dopravy ten problém evidují, vnímají ho, ale čekají na reakci Evropy v rámci systému technických kontrol a spoléhají na to, že stanice dostanou povinnost být vybaveny nějakým přístupovým měřicím přístrojem napojeným do palubního systému vozidla, které vyhodnotí. Ano, ono vyhodnotí, jestli to čidlo hlásí, že je v pořádku. Ale už nevyhodnotí to, jestli to čidlo je v toleranci, kterou stanovuje výrobce, protože stárnutím samozřejmě se může dostat úplně mimo.

Jinými slovy, původní myšlenka byla vytvořit testovací dráhu při Vysoké škole báňské, dokonce v nejbližší blízkosti, v prostorech, které jsou kousek od ní, a vytvořit testovací dráhu, kde by bylo možné testovat vozidla, ale ne vozidla dodaná výrobcem, ne vozidla, jak se říká, technicky připravená k testování, ale vozidla po absolvování běžného provozu. Jinými slovy, mít možnost v rámci vědecké práce se zaměřit na vozidla, která absolvují absolutně běžný provoz, který by šel aplikovat, a říci ano, třeba ta spotřeba toho vozidla při běžném městském provozu v průměru činí tolík a tolík, což dneska, jak sami uznáte, z tabulkových hodnot vozů je velice těžké určit, jestli opravdu odpovídají, nebo ne.

Ten projekt se mi velice líbil a narazili jsme na to, že ani Ministerstvo dopravy, byť zohlednuje a říká, tento projekt je vynikající, šli bychom do toho, libí se nám, není schopno udělit výjimku, aby mohl dostat takový subjekt licenci na provozování STK. Můžete se ptát, proč provozování STK. Má to dvě roviny. Samozřejmě jestliže to je vědecký projekt a je v tom zapojena vysoká škola, jsou v tom granty a další a další záležitosti, má to jeden háček a ten háček se jmenuje aplikovaný výzkum. Jinými slovy, je to aplikace. A každý takovýto projekt by měl být financován nebo snažit se samofinancovat. Prostě neměl by být závislý jenom na prostředcích školy, dotacích a grantech, ale měl by produkovat také sám své prostředky. Toto je reakce na kolegu Klovratníka, protože jeho pozměňovací návrh samozřejmě eviduje, a proto právě je

tam i ta komerční část, protože z té komerční části je ten projekt vlastně částečně samofinancován. To znamená, že tady bude pro tu vysokou školu i atraktivní toto místo, protože z prostředků, které bude dostávat z komerční služby pro motoristy, samozřejmě bude moci financovat i tu část vědeckou a výzkumnou, aby to nebylo vyloženě čistě založeno na sponzorství, donátorství a podobných záležitostech, popř. grantovém systému. Taková byla idea k tomu přístupu v té jedné rovině.

V druhé rovině ten pozměňovací návrh hovoří o tom, že takováto vysoká škola technického směru by mohla být ta, která poskytuje akreditace. Jinými slovy, teď tady máme soukromý subjekt, který je snad jediný nebo licencovaný k poskytování tzv. kulatého razítka, ať to zkrátím, jinými slovy, povídá, ten technik je odpovídající, může vykonávat tu prohlídku atd., a já bych rád, aby to mohla dělat právě technická škola, aby absolventi vysoké školy technického směru, třeba dopravního, měli automaticky po ukončení svého studia možnost pracovat v těchto zařízeních, měli prostě to kulaté razítko u určitého stupni a mohli by to být ti, kteří jsou akreditováni k této práci, a nemuseli si za těžké desetitisice připlácat, jak se říká, aby mohli toto poskytovat. Je to určitý okruh byznysu, který tady existuje, a proč by vysoká škola v rámci poskytování tohoto vzdělávání, i dalšího následného vzdělávání nejenom pro ty absolventy, nemohla tyto prostředky získávat také a podílet se na zvyšování technické úrovně našich občanů?

Čili tento projekt byl podán. V hospodářském výboru nebyla shoda na tom návrhu. Zaznívaly různé argumenty. Jeden z argumentů, kterému jsem rozuměl a který jsem slyšel, byl v tom, že je to velice úzce směřováno na jeden konkrétní případ právě třeba té spolupráce Vysoké školy báňské nebo Technické univerzity se subjektem, a když se objeví jiný na jiné vysoké škole, tak že se bude muset jakoby částečně znova hledat, popř. že to je prostě úzce směřováno. A aby nebylo ministerstvo dáváno jakoby negativně v pohledu, že se snaží něco šít někomu horkou jehlou, tak jsme se s ministerstvem domluvili, že ministerstvo připraví návrh, který je obecnější. Čili vynescházá všechny směrované věci k určité konkrétní záležitosti, ale dává ten návrh v obecné rovině, kdy se hovoří o vysokých školách. Já vítám ten návrh ministerstva. Je zadán jako můj pozměňovací návrh druhý a samozřejmě očekávám diskuzi, která proběhne na hospodářském výboru, kdy se o této věci pobavíme.

Doufám tedy, že jsem odpověděl i kolegovi, proč je v tom návrhu komerce a proč ji považuji za důležitou, protože si myslím, že vysoké školy by měly mít prostředky i z činnosti, kterou vykonávají pro občany. Z druhé strany si myslím, že můžou stanovit i určitého garanta provádění těchto prohlídek, protože se ukazuje, a zkušenosti při projednání v hospodářském výboru byly docela závažné z praktického fungování různých stanic technické kontroly, naráželi jsme na ty do nebe volající nešvary, které se někdy dějí, a teď odřezávání filtrů a různých další věcí, co se prováděly, by tato stanice pod takovýmto vědeckým dozorem mohla mít řekneme tu úroveň certifikace nebo úroveň služby hodně vysoko postavenou.

V podrobné se přihlásím k těmto dvěma pozměňovacím návrhům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Nyní pan poslanec Radek Koten, připraví se další přihlášený pan poslanec Petrtýl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a páновé, já bych tady rád odůvodnil pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím potom v podrobné rozpravě pod číslem 789.

Tento pozměňovací návrh reaguje na bezpečnostní projekt s názvem barevná úprava zásahového požárního automobilu. Tento projekt realizovalo Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky s cílem prozkoumat možnosti, jak zvýšit bezpečnost jednotek požární ochrany a i ostatních účastníků silničního provozu, a to zejména při jízdě a v průběhu zásahu. Jedním z významných výsledků realizovaného projektu byl poznatek, že viditelnost světlé části zvláštěného výstražného zařízení je v celé řadě dopravních situací pro bezpečnou přednostní jízdu zcela zásadní. Současně bylo potvrzeno, že modrý světlý zdroj doplněný o červený výrazně zlepšuje viditelnost vozidla s právem přednostní jízdy za určitých světlých a klimatických podmínek.

Na základě poznatků získaných v rámci uvedeného projektu lze konstatovat, že zavedením červenomodré barevné kombinace světlé části zvláštěného výstražného zařízení se výrazně zlepší její viditelnost, a to zejména ze tří důvodů. Změny fyziologie oka, kdy denní vnímání se děje pomocí čípků a noční vnímání pomocí tyčinek, má za následek změnu citlivosti oka na některé barvy, jejich vlnovou délku, a to podle různých světlých poměrů v průběhu dne. Červená barva je lépe vnímána při stmívání a za rozbřesku. Červená barva je vhodnější za zhoršených klimatických podmínek, jako je sněžení, mlha či hustý dešť apod. Určité procento lidí, tedy i řidičů, je do určité míry barvoslepých, a proto mohou modrou barvu vnímat mnohdy omezeně.

V souvislosti s navrhovanou změnou lze uvést, že úmluva o silničním provozu přijatá ve Vídni v roce 1968 nijak nebrání zavedení jiné barvy světlé části zvláštěného výstražného zařízení. Modro-červená barevná kombinace světlé části zvláštěného výstražného zařízení je zavedena do právního prostředí například u Slovenské republiky a využívá ji řadu let i slovenská policie. Podobně tuto barevnou kombinaci používají jednotky požární ochrany v Polské republice pro vedoucí vozidlo v koloně požárních automobilů.

Změna barevného provedení by měla být plynulá. Návrh nijak neomezuje použití dosavadní modré barvy, a proto lze konstatovat, že s návrhem není spojen požadavek na navýšení finančních prostředků. Provedení modré a červené barvy je navrhováno u základních složek integrovaného záchranného systému, dále jen IZS, aby mohlo dojít k jejich odlišení ostatními účastníky silničního provozu. Zároveň je tím sledováno taktické hledisko rozhodovacího procesu velitele zásahu IZS při soustředování sil a prostředků základních složek IZS pro zdolávání mimořádné události. Například v roce 2017 bylo provedeno 122 496 součinnostních zásahů složek IZS a z toho součinnostních zásahů základních složek IZS je evidováno 82,17 %. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Kotenovi, a ještě než dám slovo panu poslanci Petrtýlovi, konstatuji došlou omluvu z jednání Poslanecké sněmovny od 12 hodin do konce dnešního jednacího dne od pana poslance Rostislava Vyzuly.

Nyní udělím slovo panu poslanci Petrtýlovi, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Petrtýl: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl zmínit v této problematice o jednom bodu, a to je, zda by měly vykonávat technické kontroly značkové servisy, či nikoliv.

Myslím si, že nejdůležitějším bodem a naší snahou by měla být, tak jak to je i v dalších oborech, co největší spokojenosť našich zákazníků, v tomto případě motoristů, kdy téměř každý z nás je motorista. Když vám řeknu, co je lepší, nebo když si položíme otázku – přijet do servisu, nechat si připravit automobil na technickou kontrolu a potom přijet na stanici technické kontroly, kde vystojím několikahodinovou frontu, a potom odjedu buď s potvrzením uspěl, nebo neuspěl ze stanice technické kontroly. Druhou možností je, tak jak je to například v nejvice motoristicky vyspělé zemi v Evropě v Německu, že tyto kontroly mohou provádět značkové servisy. To znamená, vy si přijedete se svým automobilem na objednávku do tzv. vašeho servisu, kdy mnohdy vám poskytnou i nějaký vůz na dočasné používání, a potom si přijedete odpoledne pro opravené auto, které má i technickou kontrolu.

Byla tady poukázáno, že by si tyto servisy mohly si takzvaně nahrávat práci a že by mohly některé práce zařadit do toho, aby samozřejmě získaly co největší prospěch. Já si myslím, že v současné době, kdy je vše monitorováno, kdy vše je skutečně kontrolováno. Například firma Škoda, automobilka Škoda, si velice, velice váží a velice sleduje spokojenosť zákazníků. Ti zákazníci jsou dotazováni, zda byli spokojeni v tom servisu, jestli si myslí, že tam na ně nebylo něco nečestného sehráno nebo uděláno. Takže jsem přesvědčený o tom, že tyto servisy by si to nedovolily, protože jakákoliv zjištění, jakékoliv nějaké nejasnosti nebo problematiky by znamenaly určitý postih pro ten servis a v nejhorším případě, kdyby byly tyto problémy velké a závažné, tak by to znamenalo i ztrátu licence, což je jako pro ten servis likvidní. Takže jsem přesvědčený o tom, že bát se toho, že by ty servisy si mohly nahrávat pro sebe – považuji to za liché. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Petrtýlovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Martina Kolovratníka. Jsme stále v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Kolovratník: Technickou poznámkou je technické upřesnění na kolegu Petrtýla, a v dobrém. Vůbec to není rozpor. Souhlasím s tím, co říkal. Jenom opravdu upřesnění technické k tomu Německu. On ten systém v Německu je jiný

v tom smyslu, že je možno vykonávat prohlídky na řadě míst včetně právě autoservisů. Ale ten systém je jiný v tom, že Německo má takzvané jakoby státní zkušební techniky, autorizované osoby nezávislé. Možná volně by to šlo přirovnat našemu systému komisařů v autoškolách. Tak podobně v Německu dojíždějí technici právě na ta místa. Tak to jenom pro ty z vás, které to zajímá, malé upřesnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení k faktické poznámce. A ptám se, kdo se hlásí z místa. Pokud nikoho nevidím, mohu obecnou rozpravu ukončit. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Pane ministře, paní zpravodajko? Není tomu tak.

Mohu tedy otevřít rozpravu podrobnou, protože nepadl návrh, aby byl vrácen tisk výboru, garančnímu výboru k novému projednání. V podrobné rozpravě je jako první přihlášený pan poslanec Martin Kupka, kterému uděluji slovo, a připraví se pan kolega Koten. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Já bych si dovolil načít pozměňovací návrh, který je v systému veden pod číslem 541. Jedná se o jednoduchý pozměňovací návrh, který ale může vlastníkům vozidel přinést důležité ulehčení.

Myslím, že jsme možná i někteří z nás zažili, že jsme se o tom, že končí technická prohlídka vozidla, dozvěděli až od policistů, kteří prováděli technickou, resp. náhodnou prohlídku vozidla při zastavení. Tak tohle je řešení, které by umožnilo, aby každý, kdo je zároveň vlastníkem vozidla a má zpřístupněnou datovou schránku, aby ho stát 60 dnů předem informoval o tom, že by měl se svým vozidlem znova absolvovat technickou prohlídku vozidla. Pro stát by to nemělo znamenat žádné významné finanční nároky, protože ta data v informačních systémech jsou, ale byla by to užitečná služba. Navíc existuje už obdoba pro držitele datových schránek. Je to tak, že dostávají dopředu dva měsíce informaci o tom, že končí platnost jejich občanského průkazu. Tento drobný pozměňovací návrh by užitečnou službu zajistil i pro vlastníky vozidel. Pro ty, kteří mají datovou schránku, automaticky by tu informaci dostávali do svých datových schránek. Samozřejmě že fyzických osob, které mají datovou schránku, je poměrně málo. Ale všechny právnické osoby mají datovou schránku povinně. Takže je to samozřejmě i významný servis pro důležitou část české veřejnosti.

Budu rád, pokud v třetím čtení pro ten pozměňovací návrh zvednete ruku, protože je to jedna z konkrétních věcí, která by lidem mohla ulehčit život. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. Nyní pan poslanec Radek Koten, připraví se pan poslanec Polanský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Já bych se jenom chtěl touto formou přihlásit k pozměňovacímu návrhu 789. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Kotenovi. Nyní pan poslanec Polanský, připraví se pan poslanec Koločratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Já bych se rád přihlásil k pozměňovacím návrhům označeným jako sněmovní tisk (dokument) 570, 787, 788 a 836. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Nyní pan poslanec Koločratník, připraví se pan poslanec Běhounek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Koločratník: Tak já také děkuji. A konstatuji, že poslanec Koločratník se hlásí k pozměňovacím návrhům pod čísly sněmovních dokumentů 809, 810 a 844.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Běhounek, připraví se pan poslanec Leo Luzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden jako sněmovní dokument 792.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Leo Luzar v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já se přihlašuji k pozměňovacím návrhům pod číslem 771 a 851. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední písemně přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí k podrobné rozpravě ještě z místa. Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Nepadl žádný návrh na hlasování ve druhém čtení. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, paní zpravodajky. Není tomu tak. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu, bodu č. 11. Děkuji panu ministru, děkuji paní zpravodajce.

Podle schváleného pořadu schůze budeme nyní projednávat bod

23.

**Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání
ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky
/sněmovní tisk 35/ - první čtení**

Tímto návrhem jsme se zabývali již 27. února tohoto roku na 7. schůzi. Usnesením Poslanecké sněmovny č. 117 jsme rozhodli, že projednávání tohoto návrhu bude odročeno na první schůzi, která bude zahájena po skončení semináře o celostátním referendu. Seminář se konal 25. dubna. Bod byl přerušen v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 35/1.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali zástupci navrhovatelů pan poslanec Radim Fiala nebo někdo jiný z navrhovatelů a pan poslanec Ferjenčík, který je zpravodajem pro první čtení. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě.

S přednostním právem se hlásí pan místopředseda Vojtěch Pikal. Prosím, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Navážu na své ranní vystoupení k pořadu a chtěl bych tedy navrhnout sloučení rozprav k těm třem tiskům, které se zabývají referendem, abychom všechny ty návrhy mohli poslechnout si jenom... nebo ty názory, které zazní pro i proti, abychom je poslouchali jenom jednou abychom vlastně mohli tu rozpravu případně rozšířit o porovnání těch jednotlivých návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. No, samozřejmě ke sloučené rozpravě by znamenalo, že bychom postupně je otevřeli body č. 31 a 33. A to bych učinil, pokud by sloučená rozprava byla v hlasování přijata. Rozumíme si? Všichni rozumějí postupu předsedajícího... (Hlasy ze sálu.) Ráno jsme hlasovali o tom, že ty jednotlivé body dáme za sebe. A já, abych nebyl nařčen, že porušuji jednací řád, raději nechám tedy odhlasovat nejdřív sloučení rozpravy. V případě, že bude schválena sloučená rozprava, tak znova přeruším bod č. 23. Zahájili bychom body č. 31 a 33 a potom bychom se vrátí do rozpravy. Proč to dělám? Protože tady je řada přihlášených k tomu prvnímu tisku a někteří, kteří by se hlásili do rozpravy, by se mohli cítit poškozeni a musíme tedy rozhodnout, že v podstatě přihlášky i k tomu prvnímu tisku budou potom přihláškami k tiskům ostatním, abychom si rozuměli.

Nyní tedy v hlasování číslo 111, které za chvíliku zahájím – já zazonguji, aby všichni věděli, že budeme procedurálně rozhodovat. O sloučení rozpravy k bodům 23, 31 a 33 rozhodneme v hlasování číslo 111, které jsem ještě nezahájil. Všechny vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Přihlaste se, prosím, svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, tak spustím hlasování číslo 111.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro sloučení rozpravy k těmto třem bodům. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 111, z přítomných 119 poslanců pro 101, proti 16. Návrh byl přijat.

V tom případě ještě jednou přeruším bod číslo 23 a postupně zahájím body 31 a 33.

Přistoupíme k bodu

31.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateriny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - první čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 17. dubna 2018 na 12. schůzi Sněmovny, kdy jsme jej usnesením číslo 203 přerušili a odročili do doby ukončení semináře o celostátním referendu. Seminář, jak jsem řekl, se konal 25. 4. Jednání bylo přerušeno ještě před vystoupením navrhovatele a zpravodaje. Jsme tedy v jiné situaci než u bodu 23. Připomínám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 111/1.

Žádám, aby některý z navrhovatelů uvedený bod uvedl. Hlásí se pan poslanec Veselý, tak mu udělím slovo. Potom požádám pana zpravodaje Ferjenčíka, aby k tomuto tisku řekl svoji zpravodajskou zprávu. Pane poslanče, máte slovo jako zástupce navrhovatelů.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, podám předkladatelskou zprávu k našemu návrhu zákona o referendu. Asi to nejjednodušší, co bych mohl udělat, je to, že srovnám náš návrh, návrh poslanců ČSSD, s těmi dvěma ostatními návrhy.

My stejně jako předkladatelé z SPD a z KSČM souhlasíme s tím, aby u nás byla možnost zavedení celostátního referenda rozhodujícího o celostátních otázkách. Víme, že máme referendum komunální, krajské, nicméně toto referendum, byť je předpokládáno Ústavou, zatím u nás upraveno není a jsme přesvědčeni stejně jako ostatní kolegové, že bychom měli dát občanům možnost se vyjádřit k otázkám celostátního významu. Nicméně tím podobnost se zbylými dvěma návrhy do značné míry končí.

Náš návrh je podstatně užší, řekněme sešňerovanější, a vychází z jasné myšlenky, že celostátní referendum by neměla být věc, kterou je nahrazována zastupitelská demokracie nějakým běžným způsobem, jako to mají zbylé dva návrhy, ale naopak by to měla být věc, kdy se rozhoduje otázka celospolečenského významu, o kterou je velký zájem mezi voliči a která je velmi zásadní. Pokud jde o jednotlivé rozdíly, tak je uvedu na jednoduchých příkladech.

První otázka, asi ta nejznámější nebo velmi diskutovaná, je otázka mezinárodních smluv, úmluv atd. My ve svém návrhu nepředpokládáme, že by byly součástí celostátního referenda. Pokud by na ně došlo, jsou to ty smlouvy zejména podle

článku 10a Ústavy, tak by byl vyhlašován zvláštní zákon ad hoc, podobně jako tomu bylo u zákona o vstupu do Evropské unie, takže nepředpokládáme, že by tyto věci byly posuzovány nebo byly součástí zákona.

Pak tam máme ty věci, které jsou doručené, tam nějaká podoba s ostatními je.

Další asi velmi zásadní rozdíl, nebo ten nejzásadnější rozdíl je otázka, kdo může navrhnut vyhlášení celostátního referenda. My na rozdíl od druhých dvou zákonů předpokládáme, že to bude pouze nějaká celostátní petice, to znamená, že to bude jenom iniciativní věc. V našem případě navrhujeme, aby to bylo 850 tisíc občanů. Není to nějaké číslo vycukané z prstu, jde o to, aby to bylo 10 % voličů, to znamená, že už opravdu velká celospolečenská poptávka. Kolegové z SPD navrhují, aby to bylo 100 tisíc voličů v rámci iniciativy, stejně jako KSČM, plus SPD přidává možnost vyhlášení referenda vládou a KSČM skupinou poslanců a senátorů. To je vlastně vše.

Další zásadní otázka celospolečenského významu se promítá v tom, kdy je referendum závazné. V případě těch zbylých dvou návrhů je závazné, když pro otázku hlasuje nadpoloviční většina přítomných voličů, to znamená těch, co k referendum přijdou. V našem případě je to svázáno tím, že musí hlasovat nadpoloviční většina všech voličů, to znamená nadpoloviční většina voličů, kteří u nás mají právo volit.

To jsou asi ty zásadní rozdíly.

My jsme samozřejmě pozitivně přijali i stanovisko vlády, která se vyjádřila pozitivně k našemu návrhu zákona, byť tam má nějaké připomínky nebo podněty k úpravám. Ty my do značné míry akceptujeme a jsme připraveni jednat o tom, že je do návrhu zákona zapracujeme. Tolik ode mne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Veselému. Nyní požádám pana zpravodaje, aby řekl svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Máme tady celkem tři návrhy zákona o referendu, jeden z dílny SPD, jeden z dílny ČSSD, jeden z dílny KSČM. O návrhu ČSSD, o kterém nyní hovoříme, se dá říci, že řekněme nejlépe pracuje s možnými riziky referenda, nejvíce je minimalizuje. Na druhou stranu velmi excesivně omezuje možnost referendum vůbec uspořádat a především dosáhnout toho, aby referendum bylo závazné.

Já si myslím, že je rozumné při přijímání zákona o referendu být opatrný, zohlednit rizika a zavádět ho postupně, nicméně to řešení, kde ČSSD navrhuje 800 tisíc podpisů, které je nutné sebrat pro to, aby referendum mohlo být vyhlášeno, to je prostě tak extrémní počet, že mi to nepřipadá realistické, že se vůbec někdy nějaké referendum podle toho zákona v České republice uskuteční.

Druhá věc je kvorum 50 % všech oprávněných voličů, kteří musí hlasovat pro jednu variantu, aby to bylo závazné. To je kvorum, které rozhodně nedostala ani ústavní většina poslanců v této Sněmovně a v Senátu, která má možnost třeba měnit Ústavu. Ta hranice je tak extrémně nastavená, že podle toho zákona nebude možné

uspořádat referendum, které by bylo skutečně závazné. Ostatně i u těch zákonů nebo u referend, která se konají v jiných zemích, tohoto kvora není nikdy dosaženo.

Za sebe si myslím, že je rozumné ten návrh propustit dál, nicméně pokud se neupraví především tyto dvě klíčové podmínky tak, aby byly realizovatelné, tak ten zákon bude naprosto nefunkční.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Eviduji faktickou poznámku paní poslankyně Heleny Válkové. Vzhledem k tomu, že nevedeme rozpravu, povedeme ji až po všech třech úvodních slovech, tak já s tím počítám, paní poslankyně, že budeme mít pravděpodobně reakci na některé vystoupení, buď na úvodní slovo, nebo na slovo zpravodaje.

Nyní tedy opět přerušuji bod 31.

Zahajuji bod

33.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Stanislava Grospiče, Alexandra Černého a dalších na vydání ústavního zákona o referendu /sněmovní tisk 117/ - první čtení

Požádám kolegu Okamuru, jestli by mě na chvílku nevystřídal, protože za skupinu navrhovatelů ten tisk uvedu osobně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy požádám, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů místopředseda Sněmovny a předseda KSČM Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já budu velmi úsporný. Je předložen návrh zákona o referendu, je to ústavní zákon, který předpokládá, že se referendum bude vyhlašovat v podstatě jako zákon s tím, že ho vyhlašuje prezident republiky. Podmínky těch základních parametrů jsou v podstatě tím vyjednávacím minimem pro KSČM s tím, že je evidentní, že pokud máme dosáhnout 120 hlasů poslanců a získat náklonnost tří pětin senátorů, je ta otázka velmi zásadní a budeme muset dojít k nějakému konsenzu. My jsme sice také uváděli 100 000 podpisů, protože se to vyvíjí z určité logiky, trochu jiné, než je logika, která je předložena v návrhu sociální demokracie, tam to má být 10 % všech voličů jako velká společenská poptávka, my tu společenskou poptávku vnímáme jinak, a to je poptávka těch politických stran, které kandidují a oslovoují voliče, a těch bylo v této volbách v roce 2017 pět, které vstoupily do Poslanecké sněmovny. Nebudu počítat ty, které neuspěly, ale ty, které uspěly. Znamená to tedy, že voliči této politických stran mají zájem o referendum, mají o něm každý jinou představu, a je tedy na nás, jakým způsobem tu představu do zákona vtělíme.

Náš návrh předpokládá, že referendum se bude konat o všech věcech, na kterých by se shodla ta skupina občanů, kteří by to chtěli vyvolat. Skupinu občanů, a to tady už bylo řečeno, mohou nahradit poslanci a senátoři. Bavili jsme se tady u volebního zákona o počtu potřebném ke zvolení jednoho poslance a samozřejmě u počtu senátorů bychom se asi dopočítali i menšího, mnohem menšího čísla, které je potřeba na zvolení jednoho senátora, protože ve druhém kole ta účast není nikdy tak velká, ale přesto my to tam dáváme.

My máme i jako iniciátora referenda vládu České republiky, z jednoho prostého důvodu. Může se stát v průběhu volebního období, což je velmi vážná věc, že žádná z politických stran, která tvoří vládu, nebo žádná z politických stran, která vůbec vstoupila do Sněmovny, bude muset řešit problém, který nastává uvnitř toho volebního období. Ten mandát, který vychází z voleb, vychází také z volebních programů. A jestliže žádná politická strana, která je ve vládě nebo v Poslanecké sněmovně, neměla ten problém řešen ve svém volebním programu a má rozhodnout, tak samozřejmě vystupuje v rámci svého rozhodování mimo legitimitu těch volebních programů. Připomínám, že otázka legality a legitimity by byla na dlouhý seminář, ale pokud nechce riskovat vláda nebo politické strany v Poslanecké sněmovně, že jsou mimo legitimitu, tak samozřejmě mohou oslovit občany vyhlášením referenda. To je právo těch, kteří mají i v zastupitelské demokracii – a já si myslím, že i otázkou legitimity bychom se měli zabývat, protože jsou otázky, které v průběhu doby mohou opravdu nastat, a žádná z politických stran je ve svém programu neměla. Proto je to rozšíření, které většinou ostatní politické strany nemají. Je to ovšem forma, kterou znají jiné ústavní systémy, dokonce s ním počítaly i některé návrhy zákona o referendu, které byly předloženy v minulosti této Poslanecké sněmovně, dokonce i ten úspěšný návrh, který došel tenkrát do Senátu, který myslím prošel, byla na něm shoda, všech 120 hlasů jsme sehnali, ale potom zkolaboval právě v Senátu, kdy na něm byla shoda KSČM, sociální demokracie, KDU-ČSL a postačovalo to k tomu, abychom to tenkrát prosadili v Poslanecké sněmovně, protože někteří poslanci, kteří sice byli mimo ty tři politické strany, pro něj dali svůj hlas. A to je asi zásadní rozdíl proti těm ostatním návrhům.

Pokud jde ale o tu formu, my jsme připraveni na onen kompromis, který by byl vyslaný do Senátu tak, aby bylo možné se jím zabývat, aby se stal součástí českého právního řádu, protože to považujeme v zastupitelské demokracii – podotýkám v zastupitelské demokracii – za jednu ze součástí, která má být součástí našeho právního řádu, a Ústava to předpokládá, s tím, že samozřejmě jsme připraveni na to, že některé otázky v tom zákoně, který se vyhlašuje tímto způsobem jako zákon, nemohou být v tom obecném referendu vyhlášeny, protože budou muset být vyhlášeny ústavním zákonem. Nikoliv tedy podle tohoto zákona o referendu, ale přímo speciálním ústavním zákonem o referendu, tak jak bylo speciálním ústavním zákonem vyhlášeno referendum o vstupu do Evropské unie.

Diskutovat o tom, že není možné tuto otázkou vůbec předložit v referendum, je podle mého soudu nesmyslné. Za prvé už jsme jednou ústavní zákon o vstupu do Evropské unie ústavním zákonem vyhlásili, a pokud bychom chtěli stejnou otázkou, byť v jiném gardu, to znamená o setrvání nebo opuštění Unie, vyhlásit, tak by nebylo možné podle zákona jednoduše vyhlášeného prezidentským vyhlášením toto udělat. Bylo by to

potřeba učinit ve stejné rovině, to znamená ve stejně výši závaznosti, a musel by k tomu být speciální ústavní zákon. To říkám všem těm, kteří tady horují a bojí se novinářů, že vlastně by se tady předkládal zákon, kterým by se jednoduše vystoupilo z Evropské unie. Tak to není. Na druhou stranu Česká republika je ve více než 200 mezinárodních organizacích a do žádné kromě Evropské unie jsme nevstupovali na základě referenda a bylo by nesmyslné, abychom svazovali setrvání v mezinárodních organizacích, promiňte mi, např. pro mořské dno – a omlouvám se všem těm, kteří tuto organizaci považují za velmi významnou –, abychom o setrvání v této organizaci hlasovali, o setrvání nebo o vystoupení nebo o jiném působení v této organizaci, ústavním zákonem. Tam to nevidím. Čili ta obecná možnost obecným referendem vyhlásit řešení nebo nefelsení mezinárodněprávní otázky považují za potřebné.

Všimněte si toho, že někteří tady argumentovali i v tomto týdnu tím, že mezinárodní právní závazek je velmi podstatný pro to, jestli chceme, nebo nechceme nějaký zákon zrušit nebo přijmout. A já tady uvedu typický příklad, který se v této Sněmovně v různých volebních obdobích diskutoval. Byla tady diskuse např. na návrh hlavního města Prahy o tom, že budeme mít v podstatě legalizovanou prostituci. No ale to bychom museli vypovědět mezinárodní smlouvu o potírání prostituce. Myslím, že je z roku 1953, ale neberte mě za slovo, musel bych se vrátit k těm dokumentům, může to být také v jiném roce paděsátých let, ale myslím, že se úplně nemýlím. A když to sem bylo předloženo, ať to bylo hlavní město Praha, nebo to byla skupina poslanců, nebo to byl jiný předkladatel, tak jsme vždycky narazili na to, jestli jsme schopni tuto mezinárodní smlouvu my vypovědět a jak se na nás budou ostatní státy OSN dívat. Čili to, abychom některé mezinárodněprávní závazky řešili nebo nefelsení, přeče musí být součástí našeho zákona o obecném referendu a my budeme posuzovat, jestli to má být obecné referendum vyhlášené tím prezidentským systémem, tedy jako zákon, anebo jestli to má být skutečný ústavní zákon, který to řeší. A to jsou ty rozdíly, které já vnímám proti návrhu SPD, vnímám návrh sociální demokracie.

Jsem přesvědčen, že všechny tři tisky mají po jednání dospět do stadia, kdy budou dále přerušeny, anebo budou propuštěny prvním čtením, abychom mohli v té pracovní skupině pracovat na tom, že bude komplexní pozměňovací návrh, a bud předložen jako vládní návrh zákona, to je jedna varianta, kdy vláda si to vezme za své a řekne "my to prosadíme ve Sněmovně, máme na to více než 120 hlasů" a bude muset samozřejmě vláda jednat se všemi politickými stranami, nejméně s těmi pěti, které to měly ve svých volebních programech, a pak se teprve rozhodne o zamítnutí toho nebo onoho návrhu. Protože do té doby může být nosičem toho návrhu vlastně kterýkoliv z těch tří, protože půjde o komplexní změnu.

Nejde tedy o to, že když tady propustíme návrh pod bodem 23, 31 nebo 33, že jsme tady něco přijali. Jde jenom o to, že dál o této věci věcně, odborně a samozřejmě v politické rovině té potřebné minimální shody 120 hlasů diskutujeme a chceme dospět k závěru. Tolik mé úvodní slovo. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní žádám o vystoupení zpravodaje pro první čtení Mikuláše Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Když porovnáme ty tři návrhy, o kterých už jsem mluvil u předchozího bodu, tak řekněme, že ten návrh SPD je nejradikálnější, návrh ČSSD naopak nejopatrnější, tak ten návrh KSČM je zhruba někde mezi nimi. Je tam širší okruh otázek, které vyjímá z hlasování. Na druhou stranu má, podobně jako ten návrh SPD, široký okruh subjektů, které mohou referendum vyhlásit. Tam bych doporučil vaši pozornost, že by vláda mohla vypisovat referenda sama od sebe bez souhlasu Poslanecké sněmovny a Senátu. To mi přijde problematické zvlášť v situaci, kdy je vláda bez důvěry a vlastně by mohla obcházet Sněmovnu skrze referenda. Tam já vidím riziko, které je ostatně i v tom návrhu SPD. Kolega Filip už hovořil o těch povinných referendech. Podle toho komunistického návrhu jsou otázky, o kterých referendum být musí, takže to je asi specifické na tomto návrhu.

Za mě osobně, já bych použil jako nosič raději ten tisk od ČSSD, protože má podle mě nejmenší rizika, ale posoudí to tato Sněmovna.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a přerušuji bod 33 ke sloučené rozpravě.

Sloučená rozprava k bodům 23, 31 a 33 /sněmovní tisky 35, 111, 117/

Vracíme se k tomu, že pořadí přihlášených k zákonu o referendu je tak, jak bylo v bodě 23, s tím, že nyní má slovo k faktické poznámce paní poslankyně Helena Válková. A věřím, že chápete proč. Já jí nechám jenom ty dvě minuty, pak jsou tam další dva přihlášení k faktické poznámce, a pak budeme pokračovat podle pořadí. Takže paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Je to opravdu těžký, skoro nadlidský úkol, ve dvou minutách se vyjádřit, ale já jsem přihlášená potom do řádné rozpravy. Jenom v úvodu bych vlastně chtěla podtrhnout tent fakt, že jsme přítomni historickému okamžiku, kde se opět po konsenzu několika politických stran dostává na pořad jednání otázka o celostátním referendu. To zaznělo také na tom semináři Možnosti a limity celostátního referenda, jak zde bylo zmíněno, konaného 25. dubna 2018, kde jsme se také shodli, a řekl jste to, pane místopředsedo, velmi konkrétně a přesně na tom, že ani jeden z těch návrhů, které leží teď ve Sněmovně, takto by nebyl optimálním výsledkem legislativního procesu. Ani jeden z nich není prostě dost zásadních problémů, nedostatků, které musíme odstranit v rámci legislativního procesu v druhém čtení. Řekl jste i tu formu komplexního pozměňovacího návrhu. Zde se připojuji, že by bylo optimální, kdyby se tohoto úkolu ujala vláda.

Faktickou poznámkou jenom. Chci zdůraznit a poděkovat tady, že ještě předtím, než došlo k tomu historickému okamžiku, a opět otevíráme tuto problematiku s nadějí, že se nám podaří ústavní zákon o celostátním referendu prosadit, to byly zejména SPD, KSČM, Piráti, ČSSD, hnutí ANO, které společně v neformální

pracovní komisi dohodly postup a zajistily dostatečné kvorum poslanců, abychom měli oprávněné, odůvodněné představy a i řekneme důvěru v to, že tady (upozornění na čas) na půdě Poslanecké sněmovny zákon o ústavním referendu úspěšně prosadíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A s další faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Jana Hrnčíře. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a páновé, návrh poslanců z poslaneckého klubu ČSSD na vydání ústavního zákona o celostátním referendu, sněmovní tisk 111, považuji za paskvil, neboť občané by podle tohoto návrhu ústavního zákona z dílny ČSSD nemohli referendem schvalovat žádné právní předpisy, ani mezinárodní smlouvy, ani rozhodovat o státním rozpočtu, o daních nebo ustanovování či odvolávání osob z funkcí. K vyvolání referenda by také byl nutný nepřiměřeně vysoký počet podpisů voličů pod peticí a také nepřiměřeně přísné byly podmínky pro závaznost takového hlasování.

Naše hnutí SPD podalo mnohem demokratičtější návrh zákona, proto tímto podávám návrh na zamítnutí sněmovního tisku 111. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A další faktickou poznámkou pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, rád bych se jenom velmi krátce vrátil k tomu, co bylo zmíněno. My jsme ten bod přerušili někdy v březnu do doby projednání v rámci odborného semináře, o tom tady mluvila paní kolegyně Válková. Já jsem na tom semináři byl a musím tedy opravdu konstatovat, že jsem byl poměrně nemile překvapen, protože jednotliví zástupci odborné veřejnosti z mého pohledu nebyli vybráni vyváženě. Tam zaznávaly příspěvky, které bych řekl, byly zjevně jednostranné, pokud bychom měli vycházet z tohoto odborného semináře. Takže to je jedna věc, která mi vadí.

Druhá věc. Musím také sdělit závěry ze společného jednání obou stálých komisí pro Ústavu, tedy Poslanecké sněmovny i Senátu, kde jsme s kolegy z naší komise vyslechli, řekl bych, velmi jasně sdělené stanovisko zástupců Senátu, které bychom podle mě také měli vzít v potaz, a v situaci, kdy tady máme tři návrhy na zákon o obecném referendu, které jdou zjevně často proti sobě, z toho dva ty návrhy jsou od politických subjektů, které v tuto chvíli připravují nějaké společné vládní angažmá, ať už přímo, či nepřímo, tak se domnívám, že by bylo vhodné tyto věci sjednotit nikoliv formou komplexního pozměňovacího návrhu. Já se domnívám, že zákon o obecném referendu jako ústavní zákon je tak závažný, že by spíše měl být řešen ještě před prvním čtením, a dovoluji si tedy dát procedurální návrh, aby projednávání všech těch otevřených tří tisků bylo přerušeno do doby, kdy vláda získá důvěru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže máme tedy procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat neprodleně. Takže vážení, já tedy zagonguji, svolám všechny poslance do jednacího sálu. Máme nějakou žádost o odhlášení, nebo nemáme? Ano, tak já vás odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já tedy ještě jednou požádám poslance, aby se přihlásili všichni svými hlasovacími kartami.

Zopakuj návrh pana poslance Výborného, o kterém budeme hlasovat. Návrh zní: přerušit projednávání zákonů o referendu do doby získání důvěry současné vlády. (Rušno v sále.) Důvěry vlády, pardon. Současné ne, samozřejmě. Proto jsem se hned taky opravil. Do doby důvěry vlády.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti přerušení, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování číslo 112, přihlášeno 125, pro 27, proti 63, zdrželo se 35. Návrh na přerušení byl zamítнут.

Budeme tedy pokračovat ve sloučené rozpravě. Dalšího v pořadí máme pana poslance Ondřeje Veselého. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom v rámci faktické poznámky vaším prostřednictvím vyzvat pana předkladatele návrhu za SPD, aby trošku šetřil slova. Paskvil je podle mě zákon, který je nedokonale zpracovaný, tzn. má závažné závady. Náš zákon zpracovaný je dobré. To, že se mu nelíbí jeho obsah, je jiná věc. Ale prosím, nenazývejte ho paskvilem, to bych chtěl vyzvat napřed.

A poté, pokud jde o tu širokou míru občanů, kteří se musí připojovat do referenda, aby bylo závazné. Samozřejmě je to věc k jednání. My jsme se už nějakými dohodami přiblížili k hranici řekně 500 tis. voličů, to je i reakce na pana zpravodaje. Nicméně víme, že to je ústavní zákon a musí se k němu připojit i většina Senátu a tam se zdá, že je problém. Takže my se tady na něčem dohodnout můžeme, ale pokud se na něčem dohodneme jenom my a senátoři to nepřijmou, tak vlastně ten zákon opět skončí jako vždycky v propadlišti dějin. Takže prosím, hledejme nejen mezi sebou shodu ústavní, ale i mezi námi a Senátem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji. A s další faktickou poznámkou vyzývám paní poslankyni Alenu Gajdůškovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jenom rychle a skutečně fakticky. Sociální demokracie návrh ústavního zákona o obecném referendu podává už poosmé, podeváté, kdo ví, jestli nemáme desáté výročí. A tak to skutečně je. Protože to je ústavní zákon, bohužel doposud nám nikdy neprošel. Já věřím tomu, že tentokrát ten návrh zákona projde.

A ještě k debatám o tom, jestli má velké pojistky, nebo malé pojistky, jestli je opatrný, nebo ne, tak si dovolím rychle odcitovat z důvodové zprávy: Navržený ústavní zákon vychází z toho, že na jedné straně není demokracie úplná, není-li

součástí ústavního systému možnost, aby o základních otázkách spolurozhodovali občané. Na druhou stranu respektuje skutečnost, že v moderní sofistikované společnosti by pravidelnou formou výkonu státní moci měla být zastupitelská demokracie, zatímco přímá demokracie v podobě referenda by měla být formou výjimečnou, doplňkovou v zastupitelské demokracii, a měla by tedy být užívána jako řešení, ale se vší vážností být respektována.

Přimluvám se tedy, abychom návrh zákona propustili do dalšího čtení, protože o parametrech samozřejmě, o těch podmínkách vyhlášení referenda, jsme schopni jednat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A další s faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já jenom velice bleskově zareaguj na tento údajně nevhodný výběr řečníků. Prof. Gerloch, dr. Hřebejk, dr. Kuba, pan dr. Kudrna plus ti, kteří se mohli v diskusi vyjádřit, nemohou za to, pane poslanče Výborný prostřednictvím pana předsedajícího, že tito odborníci měli shodný názor, že je namísto zabývat se vážně, čili legislativně, návrhem ústavního zákona o celostátním referendu. To je procedurální poznámka.

Mě tedy velmi mrzí, že tady není přítomná paní Kateřina Valachová, předsedkyně stálé komise pro Ústavu, protože hodně na tom také pracovala, a myslím si, že by měla sledovat i průběh toho jednání.

Z té celkové diskuse, která tady začíná nabírat takovou formu spíše kontroverzní a podle mého názoru i kontraproduktivní, se domnívám, že bychom měli nechat prostor pro tento zákon dostatečný a měli bychom vytvořit podmínky, kdy budou všichni, kteří se tím dlouhodobě zabývali, připraveni na to zde vystoupit a referovat i o tom samotném průběhu přípravy a projednávání všech těchto tří návrhů. Myslím, že podmínky pro to, jak ke svému nemilému překvapení zjišťuji, zatím vytvořeny nejsou.

Proto navrhoji, abychom přerušili projednávání všech těchto tří návrhů ústavního zákona o celostátním referendu, ať už jejich názvy se liší, ale jde tedy o tu sloučenou debatu, až do příští schůze Poslanecké sněmovny, do příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji. To je procedurální návrh.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Takže to je procedurální návrh. A budeme tedy o něm hlasovat. Budeme tedy muset hlasovat o všech třech zákonech postupně, zdali tedy budeme souhlasit s přerušením do příští schůze Poslanecké sněmovny. Takže já opět zagonguju. (Poslanci přicházejí do sálu.) Já jsem se poradil, takže budeme hlasovat jedním hlasováním o všech třech najednou. Já vás odhlásím, přihlaste se prosím znova hlasovacími kartami. Ještě dobíhají poslanci do jednacího sálu... Myslím, že jsme tady plus minus všichni.

Takže já ještě jednou zopakuji to, o čem budeme hlasovat. Paní profesorka Válková navrhla přerušit všechny tři tisky do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Kdo souhlasí, zahajuji hlasování, prosím stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 113, přihlášeno 114 poslanců, pro 94, proti 1, zdrželo se 19. Návrh byl přijat. Takže přerušuji tyto tři tisky ohledně referenda do příští schůze.

Nyní tedy budeme pokračovat v programu poslanecké schůze. Dovolte mi přečíst omluvu. V pátek 25. 5., dneska, do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Julius Špičák.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání bodu

24.

Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 11. dubna 2018 na 12. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme odročili projednávání do doby přítomnosti ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Je to na základě usnesení Poslanecké sněmovny č. 189 z 12. schůze Poslanecké sněmovny. Mám informace, že pan ministr se dostaví během chvíliky.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal... Obecná rozprava byla přerušena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Stanislav Grospič... Ano, takže to bude pan poslanec Ondráček v případě dalších navrhovatelů. Takže mám avízo, že to bude pan poslanec Ondráček a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Blažek.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. O slovo se přihlásil pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych navrhl přerušení projednávání tohoto sněmovního tisku číslo 70, neboť tento sněmovní tisk je v podstatě včleněn do sněmovního tisku číslo 79, který projednáváme už ve druhém čtení, a blížíme se, už jsme po projednání ve druhém čtení a blížíme se k jeho třetímu čtení. Takže pokud proběhne třetí čtení a tento sněmovní tisk 79 s tím návrhem, který je tam obsažen a je totožný s tím sněmovním tiskem 70, projde, tak by bylo zbytečné, abychom teď zahajovali první čtení.

Takže navrhoji procedurálně přerušit do úplného projednávání sněmovního tisku č. 79.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Do tisku 75. Ano, 79. Do úplného projednání. Na to jsem se chtěl zeptat, přerušení dokdy. Takže opět je to procedurální

návrh, takže já svolám poslance opět do sálu. Budeme hlasovat... Ano, žádost o odhlášení, dobře, odhlašuji vás, přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami.

A přistoupíme k hlasování. Ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Ondráček navrhuje přerušení tisku č. 70, tedy tohoto tisku, do úplného projednání tisku 79.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 114. Přihlášeno 114 poslanců, pro 110, proti nula, zdrželi se 4. Návrh byl přijat. Přerušuji tedy projednávání tohoto tisku do úplného projednání tisku 79.

Přistoupíme tedy k projednávání dalšího tisku, jedná se o bod

25.

Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vezmu to stručně, máme sedm minut.

Předkládaný návrh zákona je nesmírně důležitou změnou v našem právním rádu, protože znalecká činnost patří ke klíčovým momentům v celé konstrukci justice, ačkoliv to tak třeba na první pohled nevypadá. Ve všech otázkách odborného rázu se soudci obracejí na znalec nebo pracují se znaleckými posudky a v podstatě nemají pravomoc je obsahově přezkoumávat, protože sami nejsou odborníky v daném oboru, takže se na to, co v tom posudku je, spoléhají. Nalezení spravedlnosti tudíž fatálně závisí na kvalitě znaleckých posudků, na tom, že jsou odborně dobře zpracované, na tom, že jsou skutečně nestranné.

Bohužel náš zákon o znacích a tlumočnících absolutně nesplňuje důležitost nebo požadavky, které vzhledem k této důležitosti bychom na toto odvětví měli. Je to zákon, kterému je už dobrých 50 let, je to zákon, který prošel jenom drobnou retuší po roce 1990 a který neposkytuje prakticky žádné záruky toho, že znalec nezneužije své situace, že znalec bude skutečným odborníkem. Z tohoto důvodu nezbylo než připravit předlohu zcela novou, je to celý balík zákonů, je to zákon o znalcích, zvlášť potom zákon o tlumočnících a zvlášť další zákon, který mění předpisy související.

Základem je to, že se dělá pořádek v oborech a odvětvích, že se dělá pořádek v přístupu k této činnosti, že se zavádí systém kontroly práce znalců tak, aby každý znalec, resp. jeho práce byla nejméně jednou za pět let zkontrolována jinými odborníky v daném oboru, tak aby nemohl nebo se bál manipulovat s těmi znaleckými posudky.

Dámy a pánové, vím, velice dobře vím, protože čtyři roky se tím zabývám, že to je nesmírně kontroverzní téma, protože znalecká obec je velmi široká, zájmy v této obci jsou rozvodivné, jiné zájmy má znalec v oboru třeba medicíny, jiné v oboru oceňování, ještě jiné v nějakém oboru, jako je filatelie. To, co jsme představili nebo co představujeme, je kompromis. Zároveň je mi jasné, že i tento kompromis ještě dozná, pokud jej propustíte do dalších čtení, dalších změn. Jsme k nim připraveni, jsme k nim otevřeni, ta jednání jsme i zahájili, a předpokládáme další úpravy v průběhu druhého čtení.

Prosím o podporu tohoto návrhu teď v prvním čtení a těším se na konstruktivní debatu v čteních dalších. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte čtyři minuty, cca.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Vidím, že časově jsou to dneska výzvy.

Je to těžké zhodnotit, to dílo, které nám teď přistálo na našich poslaneckých lavicích, jinak než že jde o reformu. V tomhle směru s panem ministrem spravedlnosti naprostě souhlasím, je to také součástí programového prohlášení. A sama z případů, které jsem měla ještě předtím, než jsem začala kariéru poslankyně, i potom, jak se na mě obracejí jednotliví občané se svými problémy, velmi dobře vím, že tuto reformu potřebujeme, a že pokud se nám povede, tak nám to občané této země nezapomenou v tom nejlepším smyslu slova, protože současné standardy a režim podle zákona z roku 67 už je dávno anachronický a nevyhovuje potřebám moderní společnosti ani potřebám spravedlivého procesu, jestli mi dovolíte trošku s nadsázkou říci.

Problém je, ale pan ministr to tady otevřeně řekl a přiznal se k tomu, vůbec se nedivím, byla jsem ministryně před ním a vím, že tohle byl tvrdý oršek, že ten zákon v předkládaném znění není optimální, že budeme muset ještě řadu jeho parametrů změnit. Jeden za všechny – privilegované postavení současných znaleckých úřadů, ústavů, nejasné postavení znaleckých kanceláří, příliš přísné kárné řízení ve vztahu ke znalcům a řada jiných. Nerada bych tady teď vydobaivala nesystematicky, ale v rámci čtyř minut mi nic jiného nezbývá.

Čili ano, zabývejme se tím odpovědně, uplatněme všechny přípomínky a doufejme, že v průběhu legislativního procesu, kde si dovolím jako zpravodajka navrhnut i prodloužení toho termínu minimálně o 20 dní, tedy o 20 dní oproti 60, na 80 dní mezi prvním a druhým čtením, pokud ho propustíme do druhého čtení, v což tedy také doufám, když jsme tady slyšeli slova pana ministra, že vyjde vstříc a že bude pracovat spolu se svým resortem na zpracování, zpracování komplexních pozmeňovacích návrhů, které podají poslanci, tak doufejme, že tedy do toho prvního čtení, že v rámci prvního čtení tento zákon nakonec náš konsenzus získá.

Už na mě upozorňují mí kolegové a kolegyně, že mám skončit, tak tak činím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy máme 12.59, takže já asi nebudu otevírat obecnou rozpravu a počkáme tu chvíličku nebo... (Domluva mimo mikrofon.)

Tak otevříme obecnou rozpravu a následně ji přerušíme, takže prosím, pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, paní zpravodajko, páni ministři, je 13 hodin, už toho asi moc neřekneme v této obecné rozpravě. Ale já ještě krátce řeknu, než tu obecnou rozpravu přerušíme – (Předsedající: Bohužel vás musím přerušit.) – zákon není dobrý a budu navrhovat určitě jeho vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to už je váš návrh... (Odcházející poslanec Ondráček z uličky: Už jste mě přerušil, řeknu to příště.) Dobře. Takže to řeknete příště. Dobře. Nemusím to tady poznamenávat. Přerušují tento bod.

Nyní tedy otevřeme bod, který byl pevně zařazen na dnes na 13. hodinu, a to

12.

Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - druhé čtení

Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uveden náměstek hejtmana Pardubického kraje Roman Línek. Prosím, pane náměstku, ujměte se slova.

Náměstek hejtmana Pardubického kraje Roman Línek: Vážený pane předsedající, přítomní členové vlády, dámy a pánové, dovolte mi úvodem poděkovat za to, že návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na novelizaci správního řádu v otázce řešení systémové podjatosti pokročil dál, prošel gesčními výbory a nyní je ve druhém čtení. Vnímám širokou podporu našeho návrhu, kdy se na daném řešení shodly nejen všechny kraje, ale obdrželi jsme i oficiální vyjádření podpory Svazu měst a obcí a v neposlední řadě rovněž podporu Ministerstva vnitra České republiky.

Máte před sebou návrh, jak pomoci řešit velký problém v činnosti veřejné správy, problém bezesporu složitý, kdy rozhodovací praxí správních soudů došlo k otevření prostoru pro obecné zpochybňení samotných předpokladů činnosti orgánů veřejné správy. Ke zmíněnému otevření prostoru došlo sice v souvislosti s činností obcí a krajů, ale nemusí se to týkat jenom těchto subjektů. Stejně tak může dojít ke zpochybňení činnosti dalších orgánů veřejné správy. Dnešní situace, kdy správní orgány velmi často s ohledem na rozvíjející se judikaturu, zda je systémově podjatý a zda svoji činnost případně neztratil, nebo příslušnost případně neztratil v průběhu řízení, nevede k ničemu dobrému. Je v příkrém rozporu s požadavky a úkoly veřejné správy, a tím i se zájmy občanů a právnických osob. Je především zneužívána těmi, kteří chtějí narušovat správní řízení, tato řízení prodlužovat a komplikovat. Pokud

dojde ke shora popsané situaci, řízení, tato řízení, pardon, fakticky odklon judikatury od představ dopadů právní úpravy přijaté zákonodárcem je nutno slovy samotných soudců reagovat jedině návrhem změny zákona. Tento návrh změny máte před sebou.

Navrhujeme, aby správní řád výslovně vyloučil pochybnosti o nepodjatosti úřední osoby danou jejím služebním nebo pracovněprávním poměrem. Jde o odstranění nejistoty příslušnosti správního orgánu a odstranění pochybnosti, s nimiž se v této souvislosti setkáváme, kdy dovedeno do absurdna by se politik nemohl veřejně vyjadřovat k zásadním otázkám veřejného života, neboť toto jeho vyjádření by bylo následně využito, resp. zneužito k namítání systémové podjatosti.

Sama novela je jednoduchá. Její technické doplnění provedené oběma výbory vítáme. Jsem politik a vím, že může být vnímána i ze širšího úhlu pohledu. Může vyvolávat i debaty o systému jako takovém. Tento pohled však nebyl a není předmětem návrhu. Od počátku jsme byli vedeni snahou řešit praktické problémy spojené s konstrukcí systémové podjatosti vytvořené judikaturou. Dovolují si proto na závěr zdůraznit, že změna je nesmírně důležitá pro praktické fungování veřejné správy u nás, tedy nejen pro obce a kraje. Z pověření Zastupitelstva Pardubického kraje a ve shodě s gesčními výbory vaší Sněmovny si vás dovolují požádat o podporu našeho návrhu.

Děkuji za pozornost a podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 54/2 a 54/3. Prosím, aby se ujala slova zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Zuzana Ožanová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, garanční výbor, tedy výbor ústavněprávní, projednal návrh Zastupitelstva Pardubického kraje, sněmovní tisk 54, dne 25. dubna 2018 a přijal k němu jednoduché usnesení. Doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh zákona schválit a doporučil přijetí jedné legislativně technické změny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslance Martina Baxu, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pan poslanec tady asi není, proto se táží, zdali někdo další by mohl odůvodnit, to usnesení tady mám, zdali nějaký jiný člen výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nám může přečíst stanovisko výboru. Prosím. Takže pan poslanec Martin Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. V zastoupení kolegy Martina Baxy bych chtěl jenom prezentovat, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal ten návrh a připojil se k němu s doporučením, aby jej Poslanecká sněmovna schválila, a to ve znění legislativně technických úprav. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Poznamenávám si vás, že jste nyní v podstatě zpravodajem za tento výbor pro tento okamžik. Otevím obecnou rozpravu, do které se nám nikdo nepřihlásil. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zdali má navrhovatel chut' na závěrečné slovo. Ano, tak prosím.

Náměstek hejtmana Pardubického kraje Roman Línek: Ještě jednou poděkuji, protože cítím konstruktivní atmosféru a jako občan z toho mám docela radost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Je nějaký další zájem o závěrečné slovo? Ze strany zpravodajů není. Tímto zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přenesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Do podrobné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Končím podrobnou rozpravu. Opět se zeptám, zdali má někdo chut' na závěrečná slova. Nemá. Hlasování o žádných návrzích tady neproběhne, protože žádné předloženy nebyly, a tím tedy končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji.

Tímto se tedy vrátíme k přerušenému bodu, to znamená, my jsme si přerušili bod

25.

Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - první čtení

Zahájil jsem obecnou rozpravu, která však byla záhy přerušena. Takže se táži, zdali pan poslanec Ondráček má chut' pokračovat v příspěvku, který nakousl. Ano. Pan poslanec Ondráček má slovo. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Před 13. hodinou jsem kralounce stačil říci, že plně chápou paní zpravodajku, paní profesorku Válkovou, která opatrně zde na mikrofon říká, že předkládané zákony, nebo předkládané materiály nejsou v pořádku. A my, kdo zde sedíme už druhé volební období, a já jsem s paní profesorkou byl v podvýboru pro justici a soudní samosprávu v minulém funkčním období, kde v podstatě ten samý materiál jsme projednávali a viděli jsme ten tuhý odpor odborné veřejnosti proti předkládanému materiálu, který tady je v podstatě totičný a nezměněn. A na základě toho, i když tady slyším vyjádření, v podstatě prosby, propusťte to do druhého čtení, prodloužíme čas na projednání a budete na to mít o 20 dní déle, předěláte to na ústavněprávním výboru, popřípadě na podvýborech a kde jinde. Ale my nejsme od toho, abychom tady předělávali nekvalitní práci Ministerstva spravedlnosti a ten materiál celý předělávali.

Už jenom to, jak ten materiál příšel, že u jednoho z těch tisků dostáváme ještě před projednáním novou verzi, která tady je, nesvědčí o kvalitní přípravě. A pokud víme, pan ministr se chystá do politického důchodu, už nemíní pokračovat v práci ministra, referendum kolegů ze sociální demokracie bude ukončeno za pár dní, takže nový ministr, který tam bude, možná bude mít na to jiný náhled.

Já si myslím, že tu práci je potřeba předkládat ze strany Ministerstva spravedlnosti kvalitně a odpovědně, tak aby zde už proběhlo hladké projednání. Proto navrhoji u tohoto, a budu to navrhovat i u ostatních dvou sněmovních tisků, které spolu souvisí, vrácení předkladatelů k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže jsme obdrželi návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k přepracování. Táži se, zdali máme nějaké další přihlášky do obecné rozpravy. Ano, takže pan poslanec Kaňkovský, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, vážení členové vlády. Už zde zaznělo, že projednáváme zákon velmi zásadní pro fungování české justice. A také tady zazněly důvody, proč v tuto chvíli nepovažujeme tu předlohu za příliš povedenou, a i ty okolnosti, které spíše vedou k tomu, že tuto předlohu v tuto chvíli neprojednávat. Proto si dovoluji dát nyní procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jelikož se jedná o procedurální návrh, tak o něm bychom hlasovali neprodleně, než tedy budeme hlasovat vůbec, a jestli budeme hlasovat o návrhu na vrácení. Takže opět svolám poslance Poslanecké sněmovny do jednacího sálu. Mám tady žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Přihlaste se, prosím, svými hlasovacími kartami.

Zahájím hlasování. Kdo je pro přerušení tohoto tisku do příští schůze, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 115, přihlášeno 116 poslanců, pro 44, proti 60, zdrželo se 12. Návrh byl zamítnut.

Takže budeme pokračovat v projednávání a táži se, zdali máme někoho dalšího do obecné rozpravy. Ano, pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já bych mohl vytáhnout svůj projev z minulého roku a zvolna ho znovu přečíst, kdy jsem mluvil hodinu. Pokládám tento přístup Ministerstva spravedlnosti za velmi nekorektní. Chápu, že pan ministr již předpokládá, že končí ve své pozici, takže vezme celý tisk tak, jak byl, aniž by zohlednil jakoukoli výhradu, která tady zazněla již v minulém volebním období. A ony už některé byly zmíněny, byly zmíněny paní zpravodajkou, která na některé věci poukazuje. Byly zmíněny panem poslancem Ondráčkem.

Ano, potřebujeme pravděpodobně nový zákon o znalcích a tlumočnících. Současně se ale vůbec netvařme, že vyřeší všechny problémy. Netvařme se, že máme nějaký zásadní problém se znalcí a tlumočníky. To je prostě jako vždycky tři případů do roka, které, ano, možná, že jsou lehce okaté, možná že se tam někdo zachová zcela nekorektně, v řadě případů jsou ti lidé dokonce trestně stíháni, někdy jsou i odsouzeni. To je naprosto v pořádku a nic se neděje. Ale nemysleme si, že nějakým centralizovaným systémem, který se navrhuje, všechno vyřešíme, že když to všechno bude povolovat Ministerstvo spravedlnosti nebo budou povolovat soudy, předsedové krajských soudů, kde jeden z problémů, na které jsem upozorňoval minule, že se náhle ministerstvo má stát jejich přezkumným orgánem proti rozhodnutí předsedy krajského soudu, prostě těch problémů je tam celá řada.

Naprostá nerovnost v postavení jednotlivých znalců, soukromých znaleckých kanceláří, veřejných ústavů jako znaleckých kanceláří. Naprostá nerovnost i v tom navrhovaném odměnování.

Pokud bychom to měli dělat, znamená to na ústavněprávním výboru celé přepsat. A to víme všichni, ví to paní zpravodajka, vědí to všichni lidé, kteří v tom ústavněprávním výboru sedí, že by to znamenalo to celé vzít, a už dneska je signalizováno, ano, jsme připraveni ustoupit tady a tady. Upřímně řečeno, když si svoláte odborné kolokvium znalců a tlumočníků, předsedu krajských soudů, předsedu vysokých soudů, všichni řeknou: V této podobě zákon v žádném případě nepouštějte do jednání Poslanecké sněmovny! Není to vypořádané, není to hotové, je to prostě jenom nějaké, nechci říct trucování, ale boj pana ministra, aby po něm zůstal ještě nějaký zárez na pažbě české legislativy.

Pokládám fakt za zbytečné se s tím trápit. A to se týká i těch dalších dvou bodů, ke kterým samozřejmě jsem připraven také vystoupit. Ale nechci tuto Sněmovnu zdržovat tím, abych detailně líčil, jaké jsou všechny problémy ve znalcích obsaženy. Myslím si, že máme počkat na nové vedení resortu, které ať se rozmyslí, jestli chce jít touto cestou, nebo jinou cestou. Ať připraví návrh zákona, který bude skutečně s těmi odbornými skupinami nějakým způsobem sladěn, a nebude to tak, že teď přiběhnou a říkají: No dobře, začali si stěžovat patologové, že u pitvy nestačí, že je jenom jeden, tak my to opravíme až v Poslanecké sněmovně. Takhle je to bohužel v tomhle zákoně s každou věcí. Vždycky si někdo začne stěžovat a někdo nám slíbí, že to opraví, a čeká se, že to předělá ústavněprávní výbor. Já si nechci stěžovat, ale těch věcí, které nám přikazujete, je poměrně hodně. A pokud máme něco kvalitně předělávat, a už předěláváme GDPR a předěláváme insolvence a řadu dalších věcí, tak prosím, ať znalec, tlumočníky a doprovodný zákon kvalitně předělá vláda a Ministerstvo spravedlnosti a ať se s tím netrápíme my tady v Poslanecké sněmovně.

Připojuji se k návrhu pana kolegy Ondráčka na to, abychom vládě vrátili k přepracování. Protože si myslím, že to je opravdu norma, která nijak nezbytně nespěchá a která si zaslouží přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další přihlášenou do obecné rozpravy mám paní poslankyni Janu Levovou. Prosím.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji. S ohledem na to, že vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, sněmovní tisk 72, je vládní návrh zákona, měl by být podstatně lépe propracovaný, neměl by mít žádné nebo menší počet legislativně technických nedostatků. Z výše uvedených důvodů dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení. Stejně tak i v následujících tiscích 73 a 74 podám návrh na zamítnutí ze stejných důvodů. Myslím si, že my potřebujeme novelizaci tohoto zákona, ale v podstatně lepší kvalitě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Registruji váš návrh. Nyní rychle přečtu ještě omluvy, jelikož už je mám tady na stole delší dobu. Od 13.15 hodin do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Golasowská a od 13 do 14 hodin pan poslanec Benešík.

Takže se táží, zdali máme ještě někoho přihlášeného do obecné rozpravy. Ano, pan poslanec Kaňkovský. Prosím. Pan poslanec Kaňkovský se hlásí, ano.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne ještě jednou. Je tady cítit z diskuze, která probíhá, že je tady poměrně velká vůle tento zákon vrátit vládě k přepracování. Já jsem měl přichystán poměrně dlouhý příspěvek týkající se speciální části nebo speciálního určení tohoto zákona, které se týká soudně znalecké činnosti v oboru zdravotnictví. Vzhledem k tomu, že to je poměrně specifická záležitost a že ten projev byl poměrně dlouhý, a já věřím, že dneska ten zákon bude skutečně vrácen k přepracování, tak vás nebudu dneska tímto příspěvkem zdržovat, protože skutečně je to poměrně specifická záležitost, a případně to potom přednesu na jednání výboru. Ale znova apeluju na to, ta předloha bohužel není v dobré kondici a važme, jestli ji máme v této kondici pustit do dalšího čtení. Za sebe se přimlovávám za vrácení vládě k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych tedy jenom požádal, abyste tady i u souvisejících tisků měli návrhy na vrácení či zamítnutí, takže prosím, aby to zopakovali potom příslušní poslanci, až tyto tisky otevřeme, ty následující také. Takže to si poznamenávám.

Pan poslanec Výborný tady také má zájem o vystoupení v obecné rozpravě a potom bychom dali prostor paní poslankyni Heleně Válkové. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já myslím, že situace je vážná. To není nějaká obyčejná novela, není to ani obyčejná právní norma. Už tady zaznělo z úst pana ministra, že po 50 letech se tady tvoří nový zákon. Jsme v situaci, kdy vláda je na odchod, bude nová vláda, bude nový ministr spravedlnosti, a já se domnívám, že tady skutečně nehrozí žádné prodlení. Pokud jsme vydrželi s tím zákonem v té dnešní podobě 50 let, tak holt vydržíme ještě rok nebo možná rok a půl.

Já bych se v tomto smyslu za klub KDU-ČSL připojil k návrhu pana kolegy Ondráčka a pana kolegy Bendy, protože se domníváme, že teď projednávat něco

vytaženého ze šuplíku, a osobně teď zažívám podobné debaty okolo novely insolvenčního zákona, tak já se domnívám, že skutečně by bylo dobré, aby přišla kvalitně připravená norma z nové vlády, která bude mít důvěru, a pak se jí tady zabývejme v Poslanecké sněmovně. Žádné škody z prodlení zde nehrozí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a nyní žádám o vystoupení paní poslankyni Helenu Válkovou. Mám vás přihlášenu jako faktickou poznámku, nicméně po vás nikdo není. Jestli faktickou, tak na dvě minuty. Jestli vám to stačí, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Ano, mně to stačí teď na dvě minuty, protože ono to má souvislost i s průběhem toho projednávání. Myslím si, že tady nic nebrání těm, kteří chtěli přednест nějaký zásadní projev, a jako zpravodajka bych je k tomu ráda vyzvala, pokud tedy mají alespoň trošku naději v to, že ministerstvo splní svůj slib a že jejich připomínky zohlední. Já mám samozřejmě připraveny také připomínky, které ovšem přednesu jedině v případě, že budu mít pocit, že se tady k tomu bude moci rozvinout diskuze, kde ten, kdo předkládá, v tomto případě pan ministr spravedlnosti, zdůvodní, proč tam některé věci ještě nejsou upraveny, třeba ty kompetence, oprávnění, jiné postavení znaleckých ústavů lépe vyjádřené, a jakým způsobem v druhém čtení k nim chce přistoupit. Tyto připomínky, které v průběhu už přípravy na toto první projednání zákona jsme několikrát projednávali v různých pracovních skupinách. Jedné se zúčastnili i pracovníci z Ministerstva spravedlnosti, z legislativy, a říkali, že tomu vyjdou vstříc, tak aby měl šanci konkrétně reagovat na ty připomínky a říci: ano, s tím počítáme, ne, z těch a z těch důvodů toto nezapracujeme. Protože ano, máte pravdu, kolegyně a kolegové, kteří jste již vystoupili, tady to není připomínkové řízení v klasickém slova smyslu. To už mělo proběhnout a proběhlo předtím. Dovolím si tedy oponovat jednomu ze svých předčešníků, který řekl, že je to vytažené z šuplíku. Tady opravdu to vytažené z šuplíku není. To je dlouho připravovaný zákon. To, že... (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Ano. To, že má určité vady, tady nenahradíme. Ale zvažte prosím, to není procedurální návrh, ale zvažte prosím ti, kteří máte připravené ty příspěvky – (Předsedající: Paní poslankyně, čas!) Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale můžete se přihlásit opět, protože mám tady ještě jeden přihlášku, je to opět k faktické poznámce, pan poslanec Dominik Feri, a pak nikdo další není, takže může být prostor i v obecné rozpravě ještě neomezený časem. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já myslím, že ideální scénář je naprostě zjevný. Všichni mají připomínky, předkladatelé mají připomínky, znalci mají připomínky, tak to nechejme na období po létu, udělejme k tomu seminář, připomínky dejme Ministerstvu spravedlnosti a nástupce pana Pelikána je zpracuje. Nebudeme se muset už potýkat se špatnou důvodovou zprávou a s dalšími neprofesionálními věcmi a bude to moci jít dál.

Připojuji se k návrhům, které tu zazněly od pana Ondráčka a od pana Bendy, vrátit vládě k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já přečtu ještě jednu omluvu, abychom to stihli, protože se chýlíme do závěru. Mezi 13. a 14. hodinou se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová.

Ted' se rozhlédnu po sále, zdali tedy je nějaký zájem ještě vystoupit. Žádný zájem nevidím, takže s dovolením končím obecnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Pan ministr Pelikán? Má zájem. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom velice stručně. Ten zákon skutečně vznikal mnoho let. Není to tak, že bychom si ho jen tak napsali. Vznikal v debatách se všemi zainteresovanými subjekty a ty debaty byly extrémně obtížné, protože, jak říkám, primárně valná většina znalců nestojí o to, aby byli regulováni, jednoduše proto, že jim se v tom neregulovaném světě docela pěkně žije. Těmi, komu se v tom tak pěkně nežije, jsou zejména soudy, soudeci a uživatelé spravedlnosti, kteří se na to kulaté razítko nemohou spolehnout. Když se zeptáte kteréhokoliv soudce, dozvíte se, že když má případ, ve kterém se dělají znalecké posudky, tak už rovnou hovoří o tom v množném čísle, protože se nedělá jeden znalecký posudek, jak je normální všude na světě, ale každá strana si přinese svůj posudek. Jeden říká, že je něco černé, druhý říká, že je něco bílé. Soudce si pak vypracovává nějaký třetí znalecký posudek, ale, a to je to, co jim na tom tak vadí, vlastně nemá úplně pocit, že by si byl jist tím, že jeho rozhodnutí je správné. To je to, co se snažíme změnit.

Jak říkám, my jsme celou tu dobu byli velice naslouchající k připomínkám a budeme dál a skutečně očekávám řadu změn v průběhu druhého čtení, ale musím se ohradit určitým způsobem proti tvrzení, že to, že tu jsou ty připomínky, znamená, že jsme nějak špatně odvedli svou práci. A proti představě, že když se nám to vrátí k dopracování, tak že přineseme něco, k čemuž žádné připomínky nebudou. Antagonismus zájmů jednotlivých skupin, které přicházejí do hry, je takový, že prostě vždycky k tomu budou připomínky, protože všem těm skupinám najednou vyhovět nelze.

Když to vezmu na tu relativní drobnost z hlediska celého zákona, která tady byla zmíněna, to znamená počet lékařů u soudní pitvy, to ani nebylo v původním textu, který připravovalo Ministerstvo spravedlnosti. Byla to připomínka Ministerstva vnitra, která vzešla z potřeb zejména policie a která se opírala o zahraniční praxi, kde stačí jeden patolog, a my jsme jí vyhověli. A ozvala se druhá strana, která říká, že to je chyba. A tak je to se vším!

Já si myslím, že od toho máme Poslaneckou sněmovnu, aby v takovéhle situaci, kdy je tu řada nesmiřitelných zájmů, se tyto věci v debatě v Poslanecké sněmovně vyjasnily a k některým zájmům se prostě politická vůle přiklonila. Proto ještě jednou prosím o propuštění do druhého čtení s tím, že jako projev té konstruktivnosti podporuji návrh paní profesorky Válkové, aby se prodloužila lhůta pro druhé čtení o 20 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji za závěrečné slovo. Ptám se paní profesorky Válkové? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že by bylo zbabělé, kdyby se v této těžké situaci zpravodajka ráda vzdala, což bych skoro téměř učinila, svého slova, a já otevřeně řeknu svůj názor.

Hlasujte každý podle svého vědomí a svědomí. Já vám můžu garantovat pravdivost slov ministra spravedlnosti, pokud říká, že se na tomhle zákonu pracovalo dlouze. Ale pravda je také, že i přesto, že se dlouze pracovalo, tak některé připomínky zapracovány nejsou. Mně nejvíce osobně vadí, že i když zákon nestanoví samozřejmě žádnou hierarchizaci těch institucí, jako je znalec, znalecká kancelář a znalecké ústavy, tak svým obsahem tam to privilegované postavení znaleckých ústavů je. Ale dejme tomu, že věřím tomu, že Ministerstvo spravedlnosti splní svůj slib a nebude bránit v rámci druhého čtení tomu, aby v tomto směru došlo k relativně zásadní věcné změně, kde přehodnotíme postavení znaleckých ústavů.

Takže na tomto jednom příkladě vidíte, že je to taková trošku hamletovská otázka. Já sama budu hlasovat pro propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Tímto jsme vyčerpali závěrečná slova a přistoupíme k hlasování o předložených návrzích. Takže máme tady návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a máme tady návrh na zamítnutí. Hlasoval bych v tom pořadí, ve kterém jsme tyto návrhy obdrželi.

Jako první budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Mám žádost o odhlášení. Já vás odhlašuji. Přihlaste se znova svými hlasovacími kartami.

Takže já zopakuji ještě to, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, zdvihněte ruku, stiskněte tlačítko. Kdo je proti, zdvihněte ruku, stiskněte tlačítko.

Hlasování číslo 116, přihlášeno 133 poslanců, pro 46, proti 38, zdrželo se 49. Takže návrh na vrácení byl zamítnut.

Budeme tedy hlasovat o dalším návrhu, který předložila paní poslankyně Jana Levová, a to je na zamítnutí předloženého návrhu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 117, přihlášeno 133 poslanců, pro 47, proti 58, zdrželo se 28. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Takže... (Hlásí se poslankyně Černochová.) Dobře. Ano, prosím. Paní poslankyně, prosím, vystupte s přednostním právem.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a páновé, vzhledem k tomu, že to hlasování je poměrně zajímavé v tom, že se tady řada kolegů zdržuje – já mám pocit, že skutečně řada zejména kolegů z ANO je poněkud zmatená z toho, že bývalá paní ministryně říká něco, současný ministr bez důvěry říká něco. Chápu, že je pro vás složité chovat se stejně k sobě, jako se k sobě chová pan ministr Stropnický s paní Šlechtovou. Zaplať pánbůh, tohle nám tady nepředvádíté. Ale přesto si myslím, že určitě byste si to na klubu hnutí ANO měli vyříkat. Stejně jako bychom si to chtěli vyříkat my na klubu občanských demokratů, jak budeme dále postupovat. Z tohoto důvodu navrhoji přestávku na jednání klubu občanských demokratů v délce dvaceti pěti minut. Dvacet šesti minut.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, tak teď jsem se právě trošku zarazil. Takže rozumím tomu. Já vyhlašuji přestávku v délce dvaceti šesti minut, což znamená do 14 hodin. Tímto tedy ukončuji dnešní jednací den a uvidíme se v úterý ve 14 hodin. Přeji hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 13.34 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. května 2018
Přítomno: 182 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobrý den. Je 14.00 a já zahajuju další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, pokusíme se všichni snížit hladinu hluku v sále. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami a případně mi oznamte, kdo hlasuje kartou náhradní. Pan poslanec Munzar hlasuje s náhradní kartou číslo 2.

Omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec bez udání důvodu, Balcarová Dana od 17 hodin z rodinných důvodů, Ondřej Benešák do 14.30 z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Marian Bojko ze zdravotních důvodů, Milan Feranec do 15 hodin z pracovních důvodů, Alena Gajdůšková z pracovních důvodů, Radek Holomčík z rodinných důvodů, Lukáš Kolářík z rodinných důvodů, Radek Koten z pracovních důvodů, Lenka Kozlová z osobních důvodů, Patrik Nacher do 19 hodin z rodinných důvodů, Tomio Okamura z osobních důvodů, Ladislav Okleštěk ze zdravotních důvodů, Pavel Růžička do 16 hodin z pracovních důvodů, Petr Sadovský z pracovních důvodů, Julius Špičák do 14.30 z pracovních důvodů, František Vácha z pracovních důvodů, Radovan Vích z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá Alena Schillerová z pracovních důvodů, Karla Šlechtová z pracovních důvodů, Ilja Šmíd z pracovních důvodů, Dan Tok z pracovních důvodů.

S náhradní kartou číslo 5 bude hlasovat pan místopředseda Hamáček.

Nejprve bych vás chtěl informovat o návrhu, na kterém se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme tuto změnu schváleného pořadu 13. schůze: bod 46 v pořadu, sněmovní tisk 170, o přístupnosti internetových stránek a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, první čtení, zařadit na dnes, v úterý 29. května, po již pevně zařazených bodech, to znamená jako pátý bod.

A ještě jedno organizační sdělení. Ve čtvrtek 31. května bude od devíti hodin probíhat 14. schůze Poslanecké sněmovny. V případě jejího ukončení ještě před polední přestávkou bychom pokračovali v přerušené 13. schůzi. Tím pádem bychom od 14.30 hodin projednávali také ústní interpelace – to je bod 116. V této souvislosti připomínám, že do 11 hodin bude nutné podávat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

To je z mé strany vše. A nyní se s přednostním právem přihlásil pan předseda Bartošek k pořadu schůze. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já přicházím s návrhem, abychom bod č. 109 – Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021, sněmovní tisk 150, zařadili na pátek jako první bod, případně jako první bod po bloku třetích čtení.

Je to z toho důvodu, že co se týká zahraničních misí, měli bychom respektovat armádu a naše vojáky, kteří budou nasazovat životy, aby armáda měla možnost včas se na tyto mise připravit, aby mohla všechno zorganizovat. Abychom ji nevystavovali zbytečnému tlaku s tím, že budeme přemýšlet, zda to schválíme teď, anebo až na podzim. Myslím si, že to je věc, která je nadstranická, jednoznačně stvrzující naše spojenectví v rámci Severoatlantické aliance, a nás přispěvek k naší bezpečnosti.

Takže děkuji a žádám vás kolegyně a kolegové za podporu zařazení tohoto bodu na pátek. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Zavnímal jsem to tak, že nejprve budeme hlasovat jako první bod, a když by hlasování neprošlo, tak první bod po třetích čteních. Anebo to nějak ještě... Nebo chcete jedno hlasování? Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Já to doplním. Tak jak jsem to konzultoval, tak v pátek by teoreticky mohla uplynout lhůta jednoho třetího čtení. To znamená, tak jak to mám odkonzultováno. Je možné to zařadit jako první bod po bloku třetích čtení. Tímto způsobem bych to nechal hlasovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, dobře. Takže jedním hlasováním. Děkuji.

Tak, máme tu vícero přednostních práv. Nejprve pan předseda Chvojka, poté pan předseda Michálek.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych si dovolil navrhnut na pevné zařazení tyto dva body, bod č. 36 a bod č. 34. Bod č. 36 je zákon o zálohovaném výživném, bod č. 34 je zákon o náhradním výživném.

Můj návrh vychází z dohody s KSČM a byli bychom rádi, kdyby se tyto dva body zařadily pevně zítra po těch pevně zařazených bodech odpoledne. To znamená, tam je bod 29, 6 a 17, tak potom 36 a 34, s tím, že by bylo samozřejmě ideální, ale o tom budeme nejspíš hlasovat až potom, pokud se podaří pevně zařadit, aby byla k těmtu dvěma bodům sloučena rozprava. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych předložil návrh na doplnění programu

jenání této schůze, a to o sněmovní tisk 50, aby byl doplněn do bloku druhých čtení a do bloku třetích čtení. Tím, že pokud by prošel tento návrh, tak navrhuji zařazení na pátek 1. června druhé čtení a na 15. 6. třetí čtení. Jde o sněmovní tisk 50, který rozšiřuje působnost zákona o registru smluv na státní společnosti, jako je ČEZ.

My jsme šli do Poslanecké sněmovny s tím, že chceme maximální průhlednost fungování státních firem, protože Piráti jsou protikorupční strana. A protože už uplynuly lhůty pro projednání tohoto tisku, které byly touto Poslaneckou sněmovnou stanoveny na 80 dnů, tak bych vás chtěl požádat o to, abychom dozařadili tento bod a mohli ho projednat ještě na této schůzi. Už ho projednal garanční výbor. Garanční výbor pro veřejnou správu s návrhem souhlasil a doporučil ho Poslanecké sněmovně ve znění pozmeněvacích návrhů. My jsme ho v dobré věře podpořili na zařazení na některé další výbory. Bohužel, na těchto výborech se to zaseklo, protože tyto výbory se rozhodly čekat na rozhodnutí Ústavního soudu.

My si myslíme, že by se to mělo projednat na této schůzi tak, abychom to stihli ideálně ještě do prázdnin. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Jenom pro jistotu si to na mikrofon zopakuji. Bude to nový bod, sněmovní tisk 50. Takže budeme nejprve hlasovat zařazení nového bodu. A vy jste chtěl v pátek 1. 6. druhé čtení? V tuto chvíli tam mají být třetí čtení a po třetích čteních první bod, pan poslanec Bartošek. Takže chcete to jako první bod úplně hned ráno, nebo chcete to třeba po tom návrhu pana Bartoška? (Odpověď mimo mikrofon.) Dobře. A to třetí čtení potom... jste říkal 15. 6.? Tak, děkuji.

S náhradní kartou číslo 6 hlasuje pan poslanec Gazdík a s náhradní kartou číslo 8 pan poslanec Klovratník.

S přednostním právem – žádná další přihláška není – poprosím tedy paní poslankyni Černochovou, která má návrh k pořadu schůze.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Chtěla bych navrhnut na pořad naší schůze nový bod s názvem Stanovisko ministra školství, mládeže a tělovýchovy k využití výsledků dotazníkového šetření v rámci národních srovnávacích zkoušek.

V uplynulých dnech se mi dostal do ruky dotazník, který je součástí národních srovnávacích zkoušek, které nahrazují přijímací zkoušky na zhruba padesáti fakultách různých vysokých škol v celé České republice. Tento dotazník, byť je nepovinný a anonymní, se mi opravdu jeví jako velmi pochybný. Pro tazatele jsou jeho účely zcela nezřejmé. Vysvětlení, že zodpovězením otázek dotyčný pomůže fakultám a dalším uchazečům, je nejen nedostačující, ale hlavně zcela nesrozumitelné. A hlavně, otázky v tomto dotazníku jsou mnohdy povídérní a nemístné, zejména ve vztahu k účelu, k němuž mají národní srovnávací zkoušky sloužit, tedy k procesu přijetí na vysokou školu.

Uvedu vám pár příkladů. Kromě nevinných otázek na dosavadní studium či motivaci pro výběr vysoké školy jsou součástí formuláře dotazy na politické názory

dotyčného, názory na současné politické otázky a fenomény, názory na sebeidentifikaci dotyčného, zejména politickou a společenskou, ale například také na počet dosavadních partnerských vztahů či přijatelnost takzvaného volného vztahu s výhodami.

Opravdu by mě zajímalo, jakým způsobem by zodpovězení takových otázek mohlo pomoci dané fakultě, nebo dalším uchazečům. Proč by fakulta nebo kdokoli jiný měl mít přehled o tom, kolik ze studentů nebo uchazečů stojí o volný vztah s výhodami? To je mi opravdu záhadou. Samozřejmě chápou, že národní srovnávací zkoušky a jejich akceptace jsou záležitostí konkrétní fakulty a nikoliv Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy... (Poslankyně přeruší svůj projev z důvodu silného hluku v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, paní poslankyně, máte pravdu. Poprosím vás všechny o klid v sále, abychom se nemuseli překříkovat.

Poslankyně Jana Černochová: Přesto jsem přesvědčena, že by ministerstvo, ale i zákonodárce mělo zajímat, co vše je na národní srovnávací zkoušky nabalováno a k čemu jsou využívány, nebo či spíše zneužívány. Pokud chce někdo získávat sociologická data týkající se postojů či životního stylu mladé generace za zcela neznámými a možná komerčními či politickými účely, opravdu se nedomnívám, že je vhodné k tomuto využívat proces přijetí na vysokou školu, který je financován z peněz... (Poslankyně opět přeruší svůj projev kvůli silnému hluku v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou poprosím všechny poslance a poslankyně, doufám, že nebudu muset jmenovat.

Poslankyně Jana Černochová: ... který je financován z peněz daňových poplatků a který by měl sloužit čistě k jednomu jedinému účelu, tedy vybrat vhodné uchazeče o studium na vysoké škole. Zneužití této situace, kdy studenti vcelku ochotně před samotným testem vyplní cokoliv, mi připadá jako krajně nevhodné. Rozumím tomu, že pro jakoukoliv sociologickou agenturu by bylo daleko složitější a finančně i organizačně náročnější hledat lepší, nebo srovnatelné příležitosti pro získání takového vzorku dat, ale tato cesta rozhodně není tou správnou a pro mě přijatelnou. Byla bych tedy velmi ráda, abychom se tímto tématem zabývali a zda by nám pan ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy mohlo sdělit, zda vůbec ví o tom, že takové šetření v rámci přijímacího řízení probíhá, zda má informace o skutečném účelu tohoto dotazníku, zda mu to připadá vhodné, a pokud nikoliv, zda s tím ministerstvo hodlá něco dělat.

Proto prosím o pevné zařazení tohoto bodu na středu odpoledne po 15. hodině, případně po dohodě s panem ministrem ve středu na jiný čas, aby tady pan minister byl, případně v pátek 1. 6. jako první bod.

Pro doplnění bych chtěla uvést, že v posledních dnech se v médiích objevila také informace o tom, že přijímací zkoušky na vysoké školy v rukou soukromých

společnosti se staly skutečně velkým byznysem, ať už jde o přípravné kurzy, učebnice a podobně. Považuji tedy skutečně za nemorální, aby se takovýto byznys rozrůstal více, než je třeba. Takto, jak jsem vám to dneska odprezentovala, aby se do něj příčitaly i takové záležitosti, jako jsou pofidérní demografické a sociologické šetření pod záminkou všeobecné prospěšnosti.

Děkuji vám, kolegyně, kolegové, za případnou podporu mého návrhu. A aby pan ministr školství, mládeže a tělovýchovy věděl, o čem jsem tady hovořila, tak jsem pro něj jeden dotazník připravila a jeden dotazník tady mám i pro pana premiéra. Můžete si ho vyplnit. (Předává dotazník ministruvi a premiérovi.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Ptám se, zda ještě někdo...? (O slovo se hlásí poslanci Stanjura a Bartošek.) S přednostním právem byl o fous rychlejší pan předseda Stanjura. (Poslanec Stanjura dává přednost poslanci Bartoškovi.) Tak máte přednost, domluvili jste se. Poprosím vás, paní poslankyně (Černochová), abyste uvolnila místo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Já bych chtěl říct k návrhu, který přednesli Piráti, co se týká registru smluv. Tak je také přijato usnesení na výboru pro bezpečnost, že budeme čekat do rozhodnutí Ústavního soudu, což je potřeba vzít také v patrnost, až budeme hlasovat. Protože Ústavní soud řeší otázku registru smluv, abychom nepředbíhali jedno druhé. Osobně navrhoji, abychom odložili zařazení tohoto bodu do té doby, než budeme znát rozhodnutí Ústavního soudu.

A můj návrh se ještě týká bodu 49, sněmovní tisk 144-E Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení, na středu po bodech, které zde přednesl pan poslanec Chvojka. To znamená, byly to body 34, 36, tak po nich dávám žádost o pevné zařazení bodu číslo 49. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, děkuji za slovo. Než budeme hlasovat o navržených změnách programu, chtěl bych požádat o vystoupení pana premiéra, a to k misím. Já jsem zaznamenal ve veřejném prostoru ústupky, které premiér naznačuje vzhledem ke komunistům, a pokud si vznikající polokomunistická vláda chce vzít jako jedno z rukojmí českou armádu, rád bych to věděl. Je to vládní návrh materiálu, není to věc rezortní. Je to bezesporu věc vlády jako celku. A pokud vláda nemá zájem projednávat v Poslanecké sněmovně vyslání našich vojáků na zahraniční mise, proč nám ho navrhuje do programu? Na co vlastně čekáme?

Chci připomenout dlouhodobý postoj občanských demokratů k vojenským misím. Jak jsme v minulosti prokázali, patříme mezi ty politické strany, které podporují zahraniční mise našich vojáků. Současně říkáme, že tak vážný krok nemá činit vláda bez důvěry. Vláda bez důvěry tento materiál schválila, předložila Poslanecké sněmovně, a podívejme se, nenavrhuje jeho reálné projednání na této schůzi. Tak já

bych chtěl vědět, jak to vlastně je. Co si vláda v této oblasti myslí, co bude prosazovat.

Pochopil jsem z vyjádření té polokomunistické vlády, že minimálně část této koalice je proti misím. Všichni dobře víme, že vláda potřebuje nadpoloviční většinu zvolených poslanců 101 a více hlasů. Očekával bych, že v takovém okamžiku předseda vlády začne vyjednávat s opozicí o případné podpoře tak závažného materiálu. Do dnešního dne se tak nestalo. Mluvím za občanské demokraty, nemluvím za ostatní opoziční strany. O tom samozřejmě nemám informace, zda ta jednání probíhají, nebo ne.

Ale vojenské mise nemají být součástí jednání o vládě. Nemají být, pokud to hnutí ANO myslí se zahraniční a bezpečnostní politikou České republiky vážně. V této chvíli budeme hlasovat o návrhu z opozičních lavic, o pevném zařazení bodu, a já bych před tím hlasování chtěl skutečně znát postoj premiéra a vlády jako celku k tomuto materiálu. Jestli to vůbec chtějí projednávat, kdy ho chtějí projednávat a kde chtějí sehnat podporu pro tento návrh. Beztak je to jenom schovávání a nadbíhání komunistům. Nic jiného. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A nyní s přednostním právem předseda vlády.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já tomu vystoupení pana Stanjury vůbec nerozumím. Vláda projednala naše mise, Senát to schválil. Teď je návrh v pátek, že to budeme projednávat. My s tím problém nemáme, my to podporujeme. A já nerozumím vystoupení. Žádná koalice není. Na jedné straně opozice tvrdí, že to nemáme projednávat, protože jsme v demisi. My jsme připraveni to projednat, tak si rozmyslete, co vlastně chcete. Platí to, co rozhodla vláda. Senát to schválil, my jsme připraveni pro to hlasovat. Nevím, co ještě máme vyjednávat. Myslím, že my jsme si s komunisty vysvětlili ten názor. Je jasné, že chceme navýšovat naší přítomnost v Mali, v Afghánistánu, v Iráku. V Pobaltí zůstává počet vojáků, tak jak byl schválen. Já nevím, o čem je řeč. Platí, co rozhodla vláda, a naše hnutí pro to určitě bude hlasovat. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, jen stručnou reakci na pana premiéra. Ano, my jsme vždycky říkali, že tak závažnou věc jako vyslání jednotek do zahraničí by měla Sněmovna schvalovat, a vláda s důvěrou. Po těch mnoha proruských excesech, které se tu staly během posledních tří týdnů, pokládáme však za mnohem důležitější, aby naši spojenci byli ujištěni o tom, že jsme spojenci. Jsme samozřejmě připraveni pro to hlasovat.

Jenom bych rád opravil pana premiéra, který nám tady s milým úsměvem řekl, že žádná koalice není. Ta koalice tady je, ta už je tady půl roku. Je tady koalice ANO, KSČM a SPD. A teď se rozhoduje o tom, zda tato koalice bude vládnout s podporou, nebo bez podpory ČSSD. Takový je skutečný stav. O ničem jiném se nerohoduje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit k pořadu schůze. S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, děkuji, pane předsedo. Jenom kratičká reakce na heslo: vláda bez důvěry nemůže, nebo by neměla řešit misce. Ono už je to dlouho, ale bylo to 5. 12. 2006, kdy všichni kolegové z ODS hlasovali pro návrh vlády Mirka Topolánka bez důvěry týkající se zahraničních misí. Tím neříkám nic. Pouze konstatuji faktu. Děkuji. (Potlesk v levé polovině sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Přeje si reagovat pan předseda Stanjura? (Přeje.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je hezké. Pan Faltýnek neřekl nic a vy jste mu zatleskali. Kdybych také neřekl nic, tak byste mi také mohli tleskat, ale ani o to nestojím. (Silný potlesk v levé polovině sálu.)

Děkuji. Zapiši to do deníčku. Neřekl jsem nic a poslanci ANO mi tleskali. To bude určitě jednou kuriozita.

Chci se ale vrátit k vážným věcem, které říkal pan premiér. My jsme ten názor nezměnili. Vláda nemá důvěru. Nemá takový materiál podle našeho názoru předkládat. Pokud ho chce předložit, tak bych očekával seriózní jednání s opozicí, protože ve vaší koalici ty hlasy nemáte, ať už s podporou ČSSD, nebo bez podpory ČSSD, pořád to není 101, pokud jsem dobře zaznamenal vyjádření představitelů SPD a KSČM. Já to respektuji. Jenom říkám, že těch 101 hlasů nemáte, nejednáte a tváříte se, říkáte – co bych měl ještě udělat? No sehnat si tu důvěru, pane premiére v demisi. Už to bude skoro pět měsíců, co jste nezískal důvěru v Poslanecké sněmovně, vy a vaše vláda. A už to bude skoro pět měsíců, kdy jste nezískal jeden jediný hlas z jiné politické strany než z vlastního hnutí. A tváříte se, jak je to nenormální.

Ještě v únoru nebo v březnu jste měli plná ústa historických srovnání s první vládou Mirka Topolánka. Nějak jste zapomněli říct, že už jste mnohem lepší v délce vládnutí v demisi. O tom tak nějak cudně mlčíte a pořád na něco čekáte. První sjezd ČSSD, sjezd KSČM, druhá část sjezdu ČSSD, referendum, a pořád čekáte. Pak jezdíte do krajů, abyste zjistili, že ve vodní nádrži je voda a podobné objevné skutečnosti. To jste možná mohli zjistit v 21. století z internetu, anebo jenom z logické úvahy, že ve vodní nádrži je voda a že jí je tam hodně. Já to nechci snižovat.

Ale pane premiére v demisi, co jste udělal pro to, aby to v pátek prošlo? Nebo to jen tak hodíte, tak vážnou věc, týkající se zahraniční a bezpečnostní politiky, umyjete si ruce a řeknete: my jsme byli pro, podívejte se na ty ostatní? Proč jste nepřesvědčil

své koaliční partnery, ať už přiznané, nebo nepřiznané, aby vás podpořili? Kde je základ zahraniční a bezpečnostní politiky ČR? My ji vidíme ve spolupráci v NATO. Vaši koaliční partneři, ti nepřiznaní, to tak nevidí. A my s nimi koalicí nevytváříme. Jste to vy. A pak řeknete: komunisté jsou sice proti, ale to se jedná o formulační nedopatření. No já si nemyslím, že to je formulační nedopatření. To je dlouhodobě známý postoj KSČM. Myslím, že není nijak překvapivý. Ale určitě se jedná o formulační nepřesnost. Je to prostě jiný pohled na naši zahraniční a bezpečnostní politiku, který my nesdílíme, proti kterému ostře vystupujeme a o který tady svádíme roky zápas s těmi, kteří mají zase opačný názor k nám.

Tak nechápu já vaše vystoupení, pane premiére v demisi. Říkáte: nevím, o čem je řec. Řec je o tom, že nekladete dostatečný důraz na plnění našich bezpečnostních závazků. Nesnažíte se seriálně získat většinu pro materiál v dolní komoře Parlamentu ČR.

A my jsme jasně deklarovali, a já to znovu zopakuji, jako konzervativní strana, která vidí zajištění bezpečnosti ČR v NATO, jsme připraveni hlasovat pro zahraniční mise, pokud je předloží vláda, která má důvěru v Poslanecké sněmovně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. V normální situaci a v normálních politických poměrech bych 100% do posledního interpunkčního znaménka souhlasil s tím, co řekl pan předseda Stanjura.

Problém je ale v tom, že tomu cynikovi, který předsedá vládě bez důvěry, cynikovi trestně stíhanému bývalému agentovi StB, je ve skutečnosti úplně jedno, jestli ty mise budou schváleny, nebo nebudou a v jakém světle bude ČR před našimi spojenci. On pro to nedělá vůbec nic, prostě proto, aby pak rozhodil ruce, a říká: Já za to nemůžu. A on umí ten bolestivý výraz mnohem lépe než já, tak já si ho ani netroufnu imitovat. On bude říkat: Já za to nemůžu. Já jsem to předložil a to ti oškliví Stanjurové a Kalouskové a Bartoškové mi to neschválili, ti za to můžou.

Přes veškerý odpor, který cítím k tomuto chování, tvrdím, že my k tomu máme přístup jiný. Jemu je to jedno. Nám to prostě jedno být nemůže. Nám záleží na tom, jak nás budou vnímat naši spojenci, a těžko od nich chtit, aby uměli rozklíčovat tuto naprostě neuvěřitelnou a bezprecedentní situaci na domácí politické scéně.

Proto jsme ochotni to překousnout. Překousnout jednání koňského handlíře vyšperkované o zpravodajské metody komunistické Státní bezpečnosti a hlasovat ve prospěch dobrého jména ČR. Já věřím, že ta negativní energie se tomu pánovi jednou vrátí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze. S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. V mnoha ohledech souhlasím s tím, co říká pan předseda Stanjura, ale osobně si myslím, že je mnoho různých politických bojů, které můžeme společně svést, ale nevnímám jako dobré, aby se to týkalo zrovna armády, aby se to zrovna týkalo našich vojáků, kteří do těch misí půjdou. Mám na paměti hlavně životy těch lidí, kteří půjdou hájit bezpečí do zahraničí.

Já chápou a rozumím tomu, že situace tady není hezká a že se vyjednává o vládě s podporou komunistů. Ale to přece neznamená, že budeme rezignovat na naše spojence a na dlouhodobé směřování naší zahraniční politiky. Za to to odmítám vyměnit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou dotaz, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak se vypořádáme s jednotlivými návrhy hlasováním.

Já ještě přečtu několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Jan Řehounek od 18.15 do konce jednání z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Milan Hnilička od 14.15 do 16 hodin z pracovních důvodů, své předchozí omluvy ruší paní poslankyně Kořanová.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu grémia, tedy o zařazení bodu 46 jako pátého bodu dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 118, přihlášeno 173 poslanců, pro 161, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bartoška, který navrhuje zařadit bod číslo 109, tisk 150, zahraniční operace, v pátek 1. 6. jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 119, přihlášeno je 173 poslanců, pro 115, proti 12. Tento návrh byl také přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Chvojky, který navrhuje společně zařadit dva body 36 a 34 v tomto pořadí. Bod 36 je zálohové výživné, 34 je náhradní výživné. Zařadit zítra po pevně zařazeném bodu 17.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přihlášeno je 173 poslanců, pro 138, proti 30. Tento návrh byl také přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Michálka, který navrhuje zařazení nového bodu do pořadu této schůze, a to tisku 50, novela zákona o registru smluv.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přihlášeno 174, pro 27, proti 60. Tento návrh přijat nebyl. Nebudeme už tedy hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu.

Dále budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové, která navrhuje zařadit do pořadu této schůze nový bod. Je to stanovisko ministra školství, mládeže a

tělovýchovy k využití výsledků dotazníkových šetření. Nejprve rozhodneme o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento bod. Kdo je proti?

Hlasování číslo 122, přihlášeno je 174 poslanců, pro 37, proti 34. Návrh přijat nebyl. Nebudeme už tedy hlasovat o pevném zařazení.

Pan poslanec Bartošek ještě navrhoval bod 49, sněmovní tisk 144, po před chvílí pevně zařazených bodech 34 a 36.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení bodu číslo 49 na středu po bodu 36. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123, přihlášeno je 174, pro 40, proti 17. Tento návrh přijat nebyl.

Dle mých záznamů jsme se vypořádali se všemi návrhy, které v tuto chvíli zazněly, a budeme pokračovat dle schváleného pořadu 13. schůze.

Než přistoupíme k projednání návrhu zákonů, které Senát zamítl nebo vrátil, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům a senátorkám Janu Horníkovi, Zbyňku Linhartovi, Jaroslavu Větrovskému, Petru Víchovi, Jitce Seitlové a Anně Hubáčkové.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro schválení přítomnosti senátorů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno 175, pro 160. Konstatuji, že návrh byl schválen a Poslanecká sněmovna souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů a senátorek.

Otevím bod

3.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 12/4/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 12/5. Vítám mezi námi pana senátora Jana Horníka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálková.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Vážený pane předsedo, dámy a pány, děkuji za slovo. Dovolte mi, abych opětovně uvedla návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu.

Ráda bych zde pouze zopakovala – nebudu zdržovat – že předmětný návrh zákona je čistou transpozicí směrnice EU 2015/2302 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách. Národní transpozici předpis by měl nabýt účinnosti

nejpozději k 1. červenci 2018. Přijetí návrhu zákona je nezbytné pro splnění povinnosti vůči Evropské unii.

Dne 17. května 2018 byl návrh zákona projednán na 15. schůzi Senátu Parlamentu České republiky. Po projednání Senát předložený návrh zákona vrátil Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy Senátu se týkají pouze legislativně technických úprav občanského zákoníku, nemění nic na podstatě a významu původního návrhu. Souhlasím tedy proto se schválením návrhu ve znění pozměňovacích návrhů Senátu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Ptám se, chce se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru. Garančním výborem byl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a zpravodajem byl pan poslanec Kalous. Nemá zájem.

Já tedy otevírám rozpravu a poprosím našeho hosta, pana senátora Horníka, aby vystoupil jako první. Prosím, máte slovo.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já budu asi tak stručný jako paní ministryně, protože my jsme toto téma hodně probírali v Senátu, kde v rámci výboru, který to měl na starosti, to znamená pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, jsme přijali technické legislativní opatření k nepřesnosti nám posланého zákona. Všeobecně se jedná asi o pět bodů. Já je nebudu číst, vy máte těžký program. Jedná se skutečně jenom o upřesnění jednotlivých výrazů a případně zrušení čísla 5 a nahrazení číslem 4 apod. Myslím si, že to je velmi jednoduché. Asi se všichni těšíme, pokud se to podaří u vás schválit ve znění od nás ze Senátu. Takže i pan prezident se k tomu velmi rychle vyjádří a ten zákon bude naplněn v rámci evropské transpozice. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane senátore. Ptám se, kdo z poslanců či poslankyň má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Pokud se tedy dále nikdo nehlásí, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 12/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 12/5."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesené usnesení. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 125, přihlášeno 177, pro 152, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi a končím tento bod.

Otevím bod

4.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb.,
o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 33/6/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 33/7. Vítám mezi námi pana senátora Jaroslava Větrovského.

Prosím, aby se za navrhovatele usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní poslankyně Kovářová, případně někdo jiný z navrhovatelů, ale předpokládám, že paní poslankyně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, novela zákona o střetu zájmů se vrátila ze Senátu v podobě, se kterou jako předkladatelé souhlasíme. Je to v podstatě něco podobného, co jsme navrhovali v naší novele úplně na začátku. Princip spočívá v tom, že nahlízení na majetková přiznání některých politiků bude na žádost. Celkově slze shrnout, že my jako předkladatelé, Starostové a nezávislí, tento návrh budeme podporovat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. K předloženým návrhům Senátu se chtějí postupně vyjádřit zpravodaj garančního výboru, to byl pan poslanec Petr Sadovský, který je ale omloven, případně zpravodajka dalšího výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, to byla paní poslankyně Barbora Kořenová. Nemá zájem se vyjádřit.

Já tedy otevím rozpravu a poprosím našeho hosta, pana senátora Větrovského, aby v ní vystoupil jako první. Máte slovo, pane senátore.

Senátor Jaroslav Větrovský: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás se senátní verzí zákona o střetu zájmů. Do Senátu připutovala verze z Poslanecké sněmovny, kdy zásadním záměrem předkladatele se stalo zmírnění dopadů zákona přijatého v roce 2016 a eliminace případných problémů při sestavování kandidátních listin pro komunální volby, a to především v menších obcích, v menších sídlech. Ve veřejném prostoru se objevovaly informace, a stále se objevují, že řada lidí nebude právě v důsledku uvedeného zákona kandidovat. Někteří představitelé samospráv na své funkce dokonce již v průběhu svého mandátu rezignovali.

V Senátu se tímto tiskem zabýval ústavněprávní výbor Senátu, kdy byl podán pozměňovací návrh, který v podstatě znamená identifikaci žadatele o nahlízení do registrů. Tento návrh ústavněprávní výbor doporučil plénu Senátu schválit. Připomínám, že výbor ústavněprávní byl v Senátu výborem garančním. Obdobný návrh byl podán a následně rovněž doporučen ke schválení v plénu Senátu výborem pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Na plénu Senátu byl podán

návrh na schválení ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, ten však schválen nebyl. Následně po podrobné rozpravě bylo hlasováno o návrhu ústavněprávního výboru a části návrhu výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, které byly de facto totožné. Tento návrh byl schválen.

Jedná se tedy v podstatě o to, že ten, kdo bude chtít nahlížet do registru o majetku komunálních politiků, bude muset být ztotožněn a bude muset podat konkrétní žádost. To je tedy zásadní rozdíl mezi verzí z Poslanecké sněmovny a verzí ze Senátu. Tudiž ve verzi Senátu je navíc obsaženo ustanovení, podle něhož se lze s informacemi obsaženými v učiněných oznámeních seznámit na základě žádosti. Jiný rozdíl mezi verzí Senátu a verzí Poslanecké sněmovny v uvedeném návrhu není, to je v podstatě rozdíl jediný. Dovolím si ještě ve svém úvodním slově připomenout, že tuto verzi podporuje Svaz měst a obcí, který se s pozemkovacími návrhy Senátu ztotožnil.

Připomínám, že jsem komunálním politikem 20 let. A proto, abych nemohl být nařčen, že mám nějaký svůj osobní zájem na tom, aby byl zákon schválen tak, jak byl, a proto, abych ušetřil práci některým zájemcům, tak konstatuji tady před všemi, že jsem vlastníkem ve společném jméní manželů zahrady a domu, o výměře 800 m² je ta zahrada, na které vázne hypotéka 900 tisíc korun. Tento majetek jsme získali dědictvím od své matky. Dále vlastním jednu čtvrtinu domu, ve kterém žijí moji rodiče, a byl ve společném jméní manželů, který pronajímáme. Společné úspory máme cca 500 tisíc korun, které si šetříme jako splátku hypotečního úvěru. Jako své příjmy mám odměnu starosty, odměnu senátora a moje manželka je zástupkyně ředitelky na základní škole. Nemám v žádné obchodní společnosti svůj podíl, nevlastním žádné akcie ani cenné papíry. Vlastním kolo a lyže.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane senátor. S přednostním právem se do rozpravy hlásí pan ministr spravedlnosti. Máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane senátor, vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu tentokrát hovořit poměrně stručně. Nebudu se už vyjadřovat k obsahu toho návrhu, jakkoliv si neodpustím to, že mě překvapuje, že ty samé politické síly, které před rokem a půl nějakou úpravu přijímaly, a my jsme podle toho potom museli nastavovat všechny systémy, tak teď se najednou diví, co v té úpravě, kterou přijaly, je, a chtějí to zase měnit. Ale tak to prostě je a to si zodpovíděl před svými voliči.

Ale jenom k praktickým efektům. My jsme se dostali tím, že tato změna a troufnou si říci nedodržení nějakých dohod a kompromisů, které jsme tu ve Sněmovně učinili, sem přichází ze Senátu, tak se dostáváme velmi blízko časově už k tomu datu 1. července, které je rozhodné, protože k tomuto datu musí být už podána všechna ta přiznání. A já zde musím konstatovat, abyste se rozhodovali s plnou znalostí věcí, že Ministerstvo spravedlnosti v tom čase, který zbývá, resp. bude zbývat mezi vyhlášením toho finálního znění ve Sbírce zákonů a tím 1. červencem, prostě nebude schopné upravit svoje systémy, nebude schopné nabrat lidi, kteří by vyřizovali žádosti o nahlízení, nebude schopné včas uvést ten zákon v život.

Považoval jsem za potřebné vám to říci a prosím vás již z tohoto důvodu, abyste podpořili původní sněmovní verzi, která, jak říkám, byla pokusem o kompromis mezi oprávněnými, podle našeho názoru oprávněnými, zájmy zejména komunálních politiků a zájmy veřejnými. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka? S faktickou poznámkou pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, vážený pane ministře spravedlnosti, já nevím, a rozumím té časové lhůtě, jestli ministerstvo bude nebo nebude schopno uvést ten zákon v technickou praxi. To je ale skutečně problém ministerstva. To, že současný stav odrazuje desítky a stovky komunálních politiků na nejnižší úrovni od kandidatury do zastupitelstva obce nebo města, to považuji za skutečné ohrožení demokracie, ne to, jestli to ministerstvo technicky zvládne nebo nezvládne za měsíc. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka se mi tady rozsvítila – Petr Pávek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Já jsem neměl v úmyslu vystupovat, ale slova pana ministra mě opravdu dojala. Když si představím ty hordy programátorů, kteří uvádějí v život nesmírně drahé systémy, které nejsou schopní, prostě nejsou schopní naprogramovat tak, aby mohl zadat svoje jméno a svůj e-mail, pokud chci nahlédnout do registru... To si myslím, že tady dovede polovina z nás na mobilu. A určitě to dokážou všichni piráti. Takže si myslím, že dobré placení informatici by to na Ministerstvu spravedlnosti mohli dokázat taky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Černohorský. Čekal jsem, že se ozve nějaký pirát. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Ono to není úplně tak triviální, protože pak by se mohlo stát, že když si tam naprogramujete pouze jméno a e-mail, tak tam třeba napišu Zbyněk Stanjura, e-mail zbynekstanjura@seznam.cz – a potom ten návrh zákona je naprostro zbytečný, protože si tam ten člověk pak může vyplňovat naprosto, co chce. Udělat jakoby nějakou autorizaci vůči státnímu systému, který by kontroloval, zda ten občan skutečně existuje nebo zdali je to opravdu ta oprávněná osoba, není úplně tak jednoduchá věc a nedokážu si představit, že by to Ministerstvo spravedlnosti opravdu reálně stihlo udělat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou paní poslankyně Vildumetzová, poté ještě jednou pan poslanec Pávek. Máte slovo.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já bych tady připomněla pouze dva fakty. Ten první je schválení zákona o střetu zájmů 11. ledna 2017. Chtěla bych říct, kdo např. hlasoval pro tento návrh, který přinesl starostům to, že musí zveřejňovat citlivé údaje, jako jsou údaje o movitých věcech, údaje o závazcích a údaje o platech. Dovolím si konstatovat pouze několik jmen především z těch řečníků, kteří se tady k zákonu o střetu zájmů vyjadřují. Je to např. pan Farský, pan Kalousek, pan Gazdík, pan Stanjura a další samozřejmě z TOP 09 a ODS! (Potlesk poslanců ANO.) Byli to právě oni, kteří schválili 11. ledna tento návrh zákona, který přináší starostům to, že musí od té doby zveřejňovat ve veřejném registru v rámci zákona o střetu zájmů tyto údaje.

Druhá věc, kterou bych chtěla říct, velmi důležitá, že poslanecký návrh toto řeší a všechny údaje o movitých věcech, závazcích a platech budou zneveřejněny a budou k nim mít přístup pouze orgány činné v trestním řízení. Připadá mi velmi neelogické, aby si občan musel žádat o kód na Ministerstvu spravedlnosti, aby získal údaje o nemovitých věcech, které jsou dneska veřejně dostupné v katastru nemovitostí. Prosím vás, v tom senátním návrhu jde pouze o čtyři údaje, o údaje o nemovitých věcech, o zaknihovaných akcích, cenných papírech a podílech v obchodních korporacích. Jsou to čtyři údaje. To, co si starostové přáli, to, co potřebují rychle, hlavně rychle, aby do 30. 6. už ty údaje byly zneveřejněny, to obsahuje ten poslanecký návrh.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Další faktická poznámka, pan poslanec Pávek, připraví se pan poslanec Kalousek.

Poslanec Petr Pávek: Jenom krátká reakce na kolegu z Pirátů Černohorského. Já vím, že to není tak jednoduché, abychom si to naprogramovali tady v mobilu. Ale není to tak složité, aby si s tím neporadili informatici, kteří pracují pro Ministerstvo spravedlnosti.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Kalousek, připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Paní poslankyně Vildumetzová má bezpochyby pravdu, my jsme pro ten zákon hlasovali. A pak přišla jeho praktická aplikace spolu s blížícími se komunálními volbami a my jsme slyšeli odesvety z terénu. Je to úplně to samé, jako vy jste, kolegové, kdysi hlasovali pro zákon o státní službě, na rozdíl od nás, a teď konfrontování s nějakou praktickou aplikací se domníváte, že musí být změněn. My se to domníváme v tomto případě, a to prostě proto, že ve snaze získat ty nejschopnější lidi s velkým morálním kreditem na komunální kandidátku jsme konfrontováni s jejich argumentem, že sousedská závist je tak strašná emoce, že ji odmitají podstoupit a vystavit ji i své rodiny. A já, protože jsem z malého města, tomuhle argumentu rozumím. Stojí tady proti sobě dva veřejné zájmy. Jeden je

veřejný zájem transparentnosti jako jeden ze základních nástrojů boje proti korupci a tím druhým zájmem je personální kvalita zastupitelských sborů v komunální politice. A my jsme právě dnes a denně konfrontováni s tím, že ta personální kvalita je ohrožená, protože prostě ti lidé, kteří na to mají, tohle odmítají podstoupit. Dáváme přednost zájmu té personální kvality demokracie v komunální politice. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka paní poslankyně Kovářová, připraví se paní poslankyně Vildumetzová.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych ráda reagovala na kolegyni Vildumetzovou. Já myslím, že tento styl, kterým vy jste postupovala, je přesně ten styl, který není správný. Jenom připomenu, že na obranu starostů, místostarostů a všech samospráv týkající se majetkových příznání nikdo z poslanců z ANO nevystoupil. Vystoupili jenom dva poslanci, a to na obranu v tzv. lex Babiš. A proto si myslím, že pokud se, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, tváříte a hodnotíte jako bojovnice za práva samospráv a všech veřejných funkcionářů, tak si myslím, že by bylo správné, abyste podpořila tu senátní verzi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Vildumetzová.

Poslankyně Jana Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, ještě bych tady chtěla říct jednu důležitou věc. A to, když se tady tedy v lednu 2017 přijal ten zákon o střetu zájmů, tak Asociace krajů podepsala společné prohlášení se Svazem měst a obcí, ve kterém požadovala, aby co nejdříve došlo právě k novéle zákona o střetu zájmů. Takže k tomu podpisu došlo a hned proběhla řada jednání. A 27. března proběhlo jednání u předsedy Sněmovny, kde se dohodl tento kompromisní návrh. A já znovu zdůrazňuji – a musím ještě jednou apelovat na pana Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího.

Pane Kalousku, ten poslanecký návrh řeší, že budou zneveřejněny údaje o movitých věcech. Když tak, jestli víte, tak movité věci jsou účty, ty drahé věci, to je to, co těm starostům především vadí. Pak údaje o závazcích, to jsou hypotéky a půjčky a platy. Tyto budou zneveřejněny, bude to hned, tzn. že do 30. 6., pokud starostové ty údaje vyplní, tak již nebudou v tom veřejném registru vidět. Pokud podpoříme senátní novelu, tak v tuto chvíli nemáme vůbec jistotu, že ten systém bude nastaven a že ty údaje, všechny, budou neveřejné.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Brázdil, poté pan poslanec Kalousek.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Chtěl bych zareagovat na kolegu Gazdíka a Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, závist, to je neskutečné. Tak tady lidé, někdo poctivou dřinou přijde k nějakému majetku. A tito lidé se teď mají jakože schovávat. Já bych řekl, že mají říkat: Ano, já jsem dobrý a díky tomu, že jsem dobrý, mám i něco naspořeno a díky tomu jsem odhodlaný tady třeba šefovat této dědině, dělat starostu. Ba naopak, když to lidi nevědí – mimochodem na Slovácku se ví všecko a tam to není potřeba, ale jinde možná, když se to neví, tak potom ti lidé jsou nevěrohodní. Já si myslím, že člověk, který poctivou prací přišel ke svému majetku, se za to nemá stydět, říkat, že je dobrý, a lidi by ho možná měli i volit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Kalousek, poté pan poslanec Výborný, poté pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Chci jen poctivě poděkovat paní hejtmance Vildumetzové za edukaci. Já jsem skutečně do této chvíle netušil, co jsou to věci movité, netušil jsem, co jsou to ostatní aktiva. Jsem v tom skoro tak neznalý, jako je bilance Karlovarského kraje. Možná bychom se měli všichni více učit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, já jsem trpělivě čekal, až se na mě dostane v řádné rozpravě, ale přiznám se, že některá slova mě tady nadzvedla. Vaším prostřednictvím panu poslanci Brázdilovi. Běže to zkoušet říct na tu malou vesnici. Běže to říct těm starostům, členům rad, to, co jste říkal tady. Myslím, že jako vůbec nevnímáme tady realitu fungování samospráv právě na těch malých obcích, kde to ti starostové, místostarostové dělají po večerech, nad rámec svých povinností. Ráno jdou do práce, odpoledne jdou na úřad. A běže jim říct: Udělejte striptýz. Udělejte veřejný striptýz, chlapi si to pustí v hospodě. Jako, bohužel, ano, nejsme ideální společnost, a pokud jim toto řeknete, tak vám garantují, že na podzim se komunální sféra úplně rozpadne. Myslím, že jsme se dostali do roviny diskuse, která sem vůbec nepatří, a příjali jsme ji při prvním čtení toho zákona, a nakonec jsme tady ve shodě, došli jsme k nějakému kompromisnímu řešení, já se k tomu pak ještě vyjádřím v obecné rozpravě. Ale toto, co vy říkáte, tak je skutečně jako bezprecedentní útok na komunální sféru. Tak to opravdu není na těch vesnicích.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Tentokrát ocením, že se pan ministr spravedlnosti neposmívá starostům, a řeknu k tomu zákonu znova ještě jednu věc.

Ten zákon je nesmyslný jako celek, žádnou transparentnost u nikoho nedosáhnete. Kdyby tady seděl Bakala, tak na něj nikdo nic nevidí, všechno má v nějakém svěřeneckém fondu nebo ve Švýcarsku a bude to akorát nakukovat tady na chudáka pana senátora, který má to kolo a ty lyže a tu čtvrtinu bytu. U těch starostů je to ještě víc na hlavu. Čili logické je ten zákon zrušit celý, a když ne, tak ho aspoň zjemnit, co nejvíce to jde. A ta senátorská verze je jemnější, takže je pro ni logické hlasovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a do obecné rozpravy je tedy přihlášen pan poslanec výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, chtěl jsem jenom připomenout trochu tu historii, protože nám se vraci ze Senátu pozměňovací návrh, který jsme zde ve Sněmovně už měli, byl to pozměňovací návrh při projednávání tohoto sněmovního tisku č. 33 z dílny hnutí ANO. Byl to poslanec Nacher, který přišel s tímto návrhem, a potom nějakou komunikací uvnitř klubu ANO ten návrh nebyl podpořen. Čili abychom věděli, jaká byla ta historie.

Za klub KDU-ČSL chci říci, že jsme pozměňovací návrh kolegy Nachera, který z našeho pohledu šel správným směrem, podpořili už při prvním projednávání zde ve Sněmovně. Učiníme tak i nyní, když tento návrh původně z dílny ANO se nám vrátil jako návrh senátního znění. A samozřejmě v případě, že nebude schválen, tak budeme podporovat to kompromisní řešení, které bylo vtěленo do komplexního pozměňovacího návrhu, který přijala Poslanecká sněmovna. Čili my jsme naprostě konzistentní, své postoje, názory neměníme a naším cílem je, a věřím, že nás všech tady ve Sněmovně, abychom odtud dnes vyslali jasný signál, že ti, kteří zvažují svou kandidaturu na komunální úrovni, pro komunální volby, které se budou konat 5. a 6. října, již nemusí mít obavy z toho, že část těch údajů, a u těch neuvolněných to je naprostá většina, nebo všechny údaje, které dnes již nejsou veřejné, bude v tom alespoň neveřejném režimu a nebude přístupná.

Na závěr mi ještě dovolte říci to, co také zaznělo na pracovní skupině pana předsedy Vondráčka, doufám, že to pořád platí, že když jsme se klopotně horko těžko dobrali nějakého kompromisního řešení teď tady ve Sněmovně a spěchali jsme na to právě s ohledem na komunální volby, že ta věc tímto není uzavřena a že v rámci této pracovní skupiny budeme nadále pracovat na případných dalších úpravách, protože tak jak tady opakovaně zaznělo, nedomníváme se, že to znění i po této novele je ideální. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jako další vystoupí v rozpravě pan poslanec Michálek

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych se tady krátce vyjádřil k té senátní verzi, která je nám předložena. Přijde mi, že senátní verze je prostě zkrátka

namířena proti těm lidem, kteří se podívají do těch rejstříků, a ačkoliv nevyžuje ochranu soukromí, tak jim prostě zbytečně hází klacky pod nohy, protože zavádí to, že si tedy budou muset podávat ty žádosti, které jsme si tady vysvětlili v kurzu programování nebo práce s počítači na úrovni základní školy, možná třetí třídy, že to nebude mít žádný efekt, že si tam zadám ten e-mail. Je to stejná blbost, jako když projednáváme v GDPR, že tam dáváme věk 16 let a budeme čekat, že to bude nějak fungovat, tak ty děti to samozřejmě obejdou a je to úplně zbytečné zákonodárství. Takže logické je udělat to tak, aby to prostě bylo přístupné na první dobrou, aby to bylo veřejně.

Za druhé tedy po tomto jako zpětné nahlašování těch lidí, kteří se na to podívali, tak to už mi přijde úplně úchylné. A jako snaha od ostrakizovat ty lidi, aby pak ten starosta si šel za tím člověkem, co se na to podíval, a jako si ho dohmátl a ještě to s ním řešil, co že tam teda hledal, to mi přijde úplně legrační. A završení argumentem tím, že přijdeme o ty nejmorálnější z nejmorálnějších, kteří se do voleb nepřihlásí kvůli tomu, že jim vadí zveřejňování majetkového přiznání, kde se uvádí movitý majetek přesahující 500 tisíc korun, tak si myslím, že tu zaznělo, že jde o desítky až stovky zastupitelů. Celkový počet zastupitelů je asi 62 300, takže je to prostě zcela zanedbatelný problém. Bude se to týkat jenom určitého drobného počtu protestujících starostů, kterým se nelíbí, že dneska musí zveřejňovat majetkové přiznání. Dobrě, já chápou, u těch nejmenších obcí to nedává smysl. My jsme navrhovali tu výjimku, ať se nevztahuje na ty malé obce, ať nemusí vůbec vyplňovat tyhle... Pokud nenakládají s žádným podstatným majetkem, tak asi nemá smysl, aby úplně vyplňovali (starostové) vůbec ty statistiky, ale tady to na mě působí dojmem, že je prostě těsně před volbami potřeba tedy zajistit, aby se před těmi volbami nezveřejnilo, kdo má jaký majetek u těch starostů, což mi přijde tedy trochu zvláštní.

Poslední poznámku si dovoluji věnovat ODS. Já tedy nerozumím té konzistence, protože když jsem si dohledával vyjádření ODS z doby před volbami, když se projednával lex Babiš, tak tam zaznávalo, že zákon o střetu zájmů je potřeba, že to je důležitý zákon, a říkal to pan Fiala, předseda strany, a teď tady zaznívá od ODS, že vlastně celý ten zákon by se měl zrušit, od pana Klause. Tak já bych poprosil tady o vysvětlení, jak to je. Protože ODS neustále poukazuje na střet zájmů, a teď tady z jejich řad zaznívá, že celý ten zákon by se měl zrušit. Ne, ten zákon by se měl udělat pořádně, tak aby se vztahoval i na svěřenecké fondy a jiné věci a aby nešel obcházet. To si myslím, že takhle to řeší na Západě, kde s tím mají zkušenosti. A my jsme tady vytvořili takový polopaskvil, stačilo by se inspirovat prostě systémy, kde to funguje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Hezké odpoledne. Mám tady dvě faktické poznámky – pan poslanec Volný, potom pan poslanec Krejza.

Poslanec Jan Volný: Díky, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, nedá mi, abych se nezastál tady pana kolegy Brázdila, kdy pan kolega Výborný řekl, že řekl tady nějaký blábol, který sem nepatří. Byl to jeho názor a já ho musím bohužel podpořit. Nebo bohužel... Prostě podpořit. Já jsem byl taky starosta na střední obci.

Chodová Planá má 1 700 obyvatel a tam byly dvě skupiny lidí. Teď to řeknu blbě matematicky, ale ta větší polovička prostě viděla, že se v té obci dějí dobré věci, že jsou tam nové a nové věci a že obec bohatne. A tu vůbec nezajímalo, co má Volný za majetek. Pak byla ta menší polovička, která v té hospodě stejně drbala Volného a stejně zaručené zprávy, že má činžák v Mariánských lázních, zaručené zprávy, že má na Kladské obrovské pozemky. A tomu nikdo nezabránil. Takže nevím, nejsem v tom odborník, ale nevím, jestli v těch nemovitých věcech není opravdu lepší to ukázat, stejně to je veřejná informace, nehrát si a neschovávat se za nějaké předsudky. Děkuji. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Krejza a potom pan poslanec Výborný a pan poslanec Michálek. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Karel Krejza: Vážení kolegové, dámy a pánové, pane předsedající, možná taková věc jako jsou datové schránky, by tady tu věc celou vyřešila, možná v rámci elektronizace státní správy – podám žádost datovkou, má na to nárok každý člověk, každý občan. Termín mají ze zákona. Dostanou odpověď datovkou, je po problému.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím k panu kolegovi Volnému, nepoužil jsem slovo blábol. To bych si nedovolil, protože jsme ve Sněmovně a tady skutečně může každý vyhledat své názory. Já jsem vyjádřil svůj nesouhlas s tím, co říkal pan kolega Brázdiel, a vyzval jsem ho, aby to šel případně říct těm starostům. Ale slovo blábol tady skutečně nezaznělo. Podívejte se do stenoprotokolu.

A k panu kolegovi Michálkovi také vaším prostřednictvím, pane předsedo, tak je to trochu jinak. Ten zákon se zaprvé netýká všech zastupitelů, ten se týká pouze starostů, místostarostů a členů rad, takže to numero 65 tisíc se nezakládá na skutečnosti. A druhá věc – ten zákon platí, takže ti současní starostové, místostarostové, členové rad, pokud zákon neporušili, tak už to majetkové přiznání samozřejmě učinili. Dnes tu řešíme to, jestli to zůstane v tomto režimu, nebo nezůstane, a řešíme případně nové členy samospráv. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo. Já jsem reagoval přece na to, že se tady strašilo tím, že nikdo nebude kandidovat do zastupitelstva. Na to jsem tady reagoval. Nesmysl. Prostě lidi budou kandidovat do zastupitelstva. U nás ve straně všichni zveřejňují majetkové přiznání – starostové, a kdo chtějí kandidovat. Úplně bez

problému. (Velký hluk a smích z lavic poslanců ANO, kteří vesele diskutují mezi sebou.)

A poslední věc, podívejme se na to, jak to funguje dneska, jak jste to tedy nastavili, když se budou utajovat majetková přiznání starostů a že se budou poskytovat jenom orgánům činným v trestních řízeních. Vždyť v reálu to fungovat nebude vůbec. To bude vlastně tak, jak to bylo historicky, to znamená, stanoví se povinnost, kterou nikdo nebude kontrolovat. Tam budou vyplňovat údaje, úplně zbytečně se tím budou jakoby ti starostové buzerovat a ve výsledku to nebude mít vůbec žádný efekt, protože nikdo se na ty údaje nepodívá, k ničemu sloužit nebudou, a orgány činné v trestním řízení se přinejhorším podívají do toho rejstříku, a co zjistí, že tam vyplnil špatně..., že nemá oceněnou nemovitost, nebo nemá tam nějaký majetek, a podívají se, co mu za to může hrozit. No může mu za to hrozit, světe div se, až dokonce pokuta a správní delikt s pokutou do výše 50 tisíc korun. A pravděpodobně to bude promlčené, protože tam je prostě nějaká dvoyletá promlčecí lhůta, takže v době, kdy to bude policie kontrolovat a bude to k něčemu v uvozovkách využívat, tak nejhorší věc, která se tomu člověkovi může stát, že dostane nějakou pokutu. Ale velmi pravděpodobně, pokud se to vůbec někdy bude kontrolovat, tak už to bude dávno promlčené. Takže ten zákon, tak jak se navrhuje nastavit tam to utajování, tak to povede k tomu, že žádný efekt mít nebude. Proto je naprostě správně, že se tady doporučuje jak ze strany Pirátů, tak ze strany Ministerstva spravedlnosti a dalších poslanců ANO, aby se prostě ty údaje o starostech nechaly veřejně, aby se to případně nějak drobně odstupňovalo, ale ta zásada, aby to bylo veřejné, protože jinak to nebude mít žádný efekt. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Pávek, potom pan předseda Kalousek, pan poslanec Výborný, paní poslankyně Kovářová – všechno faktické poznámky.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych vašim prostřednictvím reagovat na pana kolegu Michálka. Otázka: Kolik starostů Piráti mají, že se odvolává na jejich zkušenosť? My, co jsme dlouhá léta strávili v komunální politice, víme, že ta situace někdy na malých obcích bývá tristní. A pokud vím, tak jediný starosta, kterého jste měli, tak už jím není. Děkuji. (Poslanci ČSSD hlučně debatují mezi sebou a ruší.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu Kalouska, po něm pan poslanec Výborný.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Také si dovolím ve smyslu jednacího řádu reagovat na pana předsedu Michálka. On řekl, že tady formulujeme obavu, že nikdo nebude kandidovat do komunálních voleb, bude-li ten zákon platit. To jsme neřekli. My dobře víme, že se vždycky někdo najde. My jenom upozorňujeme na to, že řada těch velmi schopných a velmi mravných tohle nebudou chtít podstoupit, tak se bude

muset najít někdo jiný. To znamená, my nesledujeme podporou senátního návrhu nic jiného než snahu o alespoň zabrzdění, když ne zastavení, dlouhodobého procesu debilizace zastupitelských sborů alespoň na té komunální úrovni. (Ojedinělý potlesk zprava. Hluk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Omlouvám se, nedá mi to, ale myslím, že tady jsme za jedno s panem premiérem, s vládou, napříč Poslaneckou sněmovnou. My přeče chceme co nejkladnější samosprávu. A vezměte si tu situaci v reakci na pana kolegu Michálka vaším prostřednictvím, pane předsedající. Pokud ten starosta, a teď hovořím o konkrétní obci v Orlických horách, pokud ten starosta chce mít v radě odborníky, tak tam potom má třeba vysokého manažera z bankovní sféry, a ten dotyčný prostě má v pracovní smlouvě klauzuli, že nesmí zveřejnit svůj plat. A vy jste to postavil tak, tak ho prostě z toho automaticky vyřadíme, tak on tím radněn logicky nebude, protože nesmí svůj plat zveřejnit, a stanovisko ministerstva výkladové bylo jasné, zákon o střetu zájmu je víc než zákoník práce, tak pak přicházíme skutečně o tu kvalitu na komunální úrovni. A to se týká i dalších profesí. A samozřejmě pro toho starostu je to obrovské bohatství, protože tito lidé se zkušeností, ať už z oblasti fiskální, nebo z oblasti hospodářské, vysoci manažeři firem, taky to mají v těch pracovních smlouvách, taky nesmějí zveřejnit svůj plat. Ale to jsou přesně ti, kteří jsou schopni na tu komunální úroveň přinést tu kvalitu, znalosti, schopnosti. A pro tu obec je to vždy přidaná hodnota. Pokud my to tím, že bychom nechali zákon v původní verzi, neuděláme, tak ty obce logicky o tyto kvalitní zastupitele připravíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Ráda bych reagovala na pana předsedu Michálka – možná i pro ostatní, abychom si ujasnili pojmy. Pan poslanec Michálek hovořil o utajovaných údajích. Jenom připomenu, že v té poslanecké variantě je schváleno, že neveřejné, tedy skryté, budou věci movité a závazky. Věci veřejné budou ty ostatní – nemovitosti, akcie a podobně. Slovo utajované – o tom není řeč. V senátní verzi se jenom říká a přidává se k tomu, že tyto údaje, k nimž se dostat můžete, ale jenom na základě poslání a nějakých přihlašovacích údajů, které dostanete. Čili znova opakuji, není to nic proti transparentnosti. Ty údaje, které jsou veřejné, či neveřejné, budete vidět stejně na základě žádosti. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. To byla poslední faktická poznámka. Nemám ani žádnou přihlášku do rozpravy, takže rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem, také ne. Ano? Tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem moc ráda, že pan senátor Větrovský jako zpravodaj garančního výboru dorazil ze Senátu s touto variantou, která byla vlastně původně na úplném začátku této cesty, a dlouhou cestou a procesem schvalování Sněmovnou jsme došli jednak k nějakému kompromisu a jednak k tomu, že bude vyrovnanó právo na informace a právo na soukromí. Proto bych vás poprosila, abyste podpořili senátní variantu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Budeme hlasovat. Ještě přivolám kolegy z předsáli. Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 33/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 33/7." To znamená, hlasujeme o senátní verzi.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 126, přihlášeno je 166, pro 53, proti 23. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je potřeba nadpoloviční většiny všech poslanců, tzn. kvorum je 101. Už je nastaveno.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 33/6."

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 127, přihlášeno je 176, pro 153, proti 1. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme se zákonem vyslovili souhlas ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Senátu.

Končím tento bod, děkuji panu senátorovi, děkuji i paní zpravodajce.

A pokračujeme bodem číslo

1.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách
a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 45/6/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, vám bylo doručeno jako tisk 45/7. Vítám tady paní senátorku Seitlovou a paní senátorku Hubáčkovou a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu vyjádřil pan místopředseda vlády a ministr

životního prostředí pan Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo. (Poslanci hlučí, předsedajícího není téměř slyšet.)

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Já vám děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, budu velmi stručný, protože nás ještě čeká náročný program.

Senát zamítl tento návrh a já se přiznám, že jsem úplně v Senátu nepochopil proč. Protože ty dva klíčové výbory, které doporučovaly vrácení, ale s pozměňovacími návrhy, já musím říct, že řada těch pozměňovacích návrhů měla podporu Ministerstva životního prostředí. Na druhou stranu je fér říct, že některé pozměňovací návrhy, které byly –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane ministře, ale prosím sněmovnu o klid! Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji, že jste se mne zastal, předsedo.

Některé ty pozměňovací návrhy, které šly ze Senátu, resp. byly navrhovány jednotlivými výbory, tak zase šly proti smyslu té novely, tak jak šla ze Sněmovny. Proto musím zcela fér říct, že kdyby prošly ty pozměňovací návrhy všechny tak, jak je Senát navrhoval ve výborech, nebo jak byly navrženy z výborů, tak i tak bych nemohl doporučit Poslanecké sněmovně, aby tento návrh schválila. Proto si vás dovoluji požádat, abyste znova schválili ten původní poslanecký návrh, který, myslím že 11. dubna letošního roku, byl ve třetím čtení Poslaneckou sněmovnou schválen. Protože nejedná se pouze o transpozici evropské směrnice, která se týká směrnice o vodách, ale jsem přesvědčen, že tato novela v dobrém slova smyslu posouvá další věci, které se týkají odpadních vod, zjednodušuje poplatky a další prvky, které jsou v zájmu všech a tisíce konkrétních lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Chci se zeptat pana zpravodaje garančního výboru pana poslance Turečka – nepřeje si vystoupit, děkuji. V tom případě otevím rozpravu a zeptám se, zda paní senátorky si přejí vystoupit. Tak paní senátorka Seitlová má slovo, případně i paní senátorka Hubáčková, pokud si to bude přát.

Senátorka Jitka Seitlová: Dobrý den, respektive pěkné odpoledne, vážený pane předsedající, vážení představitelé vlády, milé kolegyně poslankyně a poslanci. Předstupuji před vás jako zástupce Senátu se zamítnutou novelou vodního zákona. Pan ministr krátce zdůvodnil předložení novely, já jenom připomenu, že tato novela měla původně za cíl nápravu nedostatečné transpozice rámcové směrnice o vodách, ale následně hlavní její těžiště tvoří změna způsobu hrazení a výbec celé administrace

poplatků za vypouštění podzemních vod a povrchových vod a také odběr podzemních vod.

My jsme v Senátu dostali tuto novelu 27. dubna. Dne 2. května organizační výbor rozhodl, že se jí budou zabývat tři výbory: ústavněprávní, hospodářský a výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Měli jsme na to poměrně krátký čas a za 14 dnů se tedy všechny ty výbory sešly a ten první z nich, ústavněprávní, navrhl zamítnutí novely zákona. Výbor hospodářský a výbor pro územní rozvoj a životní prostředí navrhly pozměňovací návrhy a vrácení s těmito pozměňovacími návrhy vám zpátky do Sněmovny.

Na plénu Senátu, které bylo 17. 5., tzn. 14 dnů od toho, co organizační výbor rozhodl o přikázání, na tomto plénu Senátu byly předloženy jednak pozměňovací návrhy z výborů a jednak ještě další pozměňovací návrhy. Celkem těchto pozměňovacích návrhů bylo 26, což je opravdu na Senát velké číslo. Tam už by se mělo jenom doladovat. A z toho, z těch 26 pozměňovacích návrhů, bylo 15 legislativně technických. Ono se řekne legislativně technických, ale musím říct, že některé z nich byly skutečně na úkor nejenom srozumitelnosti zákona, ale mohou v praxi činit určité problémy.

Takže Senát v hlasování, které vždycky prvně se hlasuje o zamítnutí, pak je teprve podrobná rozprava, takže v tom prvním hlasování, které proběhlo po obecné rozpravě, Senát rozhodl 36 hlasů z 60 přítomných senátorů o tom, že Senát navrhuje zamítnout návrh zákona o vodách.

Důvody už jsem trošku naznačila, ale myslím, že ty hlavní byly ty, že zákon obsahoval velmi mnoho legislativně technických nedostatků. My jsme se pokusili ty nejhorší těmi 15 pozměňovacími návrhy napravit, nicméně je pravdou, že pokud bychom je měli napravit všechny, nejednotnou terminologii, odkazy na jiné platné právní normy, tak bychom zřejmě museli přepsat celý zákon. To je bohužel velký nedostatek, který konstatovali všichni senátoři.

A pak je tu druhá věc. Bylo namítáno to, že sice se rozšiřují povinnosti státní správy na území, nebo pro ORP, obce s rozšířenou působností, nicméně zase zákon nepočítá s tím, že by ty ORP dostaly přidáno na státní správu.

Další námitka, která zazněla, byla ta, že novelou jsou navrhována nová práva a povinnosti v souvislosti se stavebně technickým zabezpečením tzv. odlehčovacích komor. Jenže nikdo neví, jaká budou ta stavebně technická opatření, na která se pak vázaly další povinnosti provozovatelů. Ta budou řešena, jak nám slíbil pan ministr, až následně vyhláškou. To by byla pro provozovatele jistě velká míra nejistoty.

A poslední věc, která byla debatována senátorkami a senátory a která jistě přispěla k tomu, že došlo k zamítnutí, je ta, že nebylo odpovězeno, jak tedy bude postupováno v případě, že novelou se zpříššují podmínky pro likvidaci odpadních vod, splaškových vod z bezodtokých jímek tím, že bude kontrolováno, zda byly zneškodněny na příslušné čistírně odpadních vod. Ale zazněla námitka: Ale co když tedy ta ČOV jim to odmítne převzít? Ona nemá povinnost převzít splaškové odpadní vody. Nejsou na to kapacity. Myslím si, že tady, přestože si všichni přejeme, aby splaškové vody byly rádně likvidovány, bohužel nedostali senátoři úplně jednoznačnou odpověď.

Výsledkem tedy, jak jsem řekla, bylo zamítnutí novely a já před vás předstupuji z pozice zpravodajky Senátu a pověření mého předložení výsledků projednání návrhu a žádám Poslaneckou sněmovnu o zvážení a přehodnocení původního souhlasu s jejím přijetím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní senátorko. Zeptám se paní senátorky Hubáčkové, zda si přeje vystoupit. Není tomu tak. V tom případě má slovo paní poslankyně Balcarová, která je první přihlášenou do rozpravy a zatím také poslední přihlášenou.

Poslankyně Dana Balcarová: Vážený pane předsedající, vážné dámy, vážení pánové, já bych ráda promluvila o novele, kterou jsme tady měli v Poslanecké sněmovně a která se nám vrátila zamítnutá ze Senátu. Pro Piráty je obecně téma vody velice silné téma, záleží nám (na něm), budeme dělat všechny kroky pro ochranu podzemních vod, budeme se zabývat cenami vody a současně tak hospodařením vody v krajině.

Novela zákona, která nám byla předložena v dubnu tohoto roku, bohužel dle našeho názoru neprošla řádným – nebo prošla legislativním procesem, který byl pojat trochu nešťastně, a to tím, že Ministerstvo životního prostředí předkládalo svoje změny v tom zákonu přes své poslance pomocí pozměňovacích návrhů a vyhnulo se tak vlastně zpracování studie o dopadech těchto změn, přišli jsme o tzv. RIA. Myslím, že to je dost závažný problém, když potom jako poslanci se tou novelou zabýváme, tak nemáme dostatek podkladů. Takže to je jeden problém, který bych tam viděla.

Potom k senátorům, co jsem se dívala na jejich stanoviska, tak ti zase hodně negativně reagují kromě obsahu také na technicko-legislativní nedostatky. Takže já bych dost nerada podpořila něco, kde jsou nejasnosti z hlediska výkladu některých pojmu. Bude tam problematická ta aplikace novely. My jsme při třetím čtení tento návrh nepodpořili, Piráti se zdrželi, a stejně tak ani v tuto chvíli určitě tuto novelu vodního zákona nepodpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí. Fakticky pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Já jsem, pane předsedající, zmáčkl to tlačítko technické připomínky, ale ono to asi bude stačit. On ten zákon tady byl už v minulém volebním období. Ten se nám tady táhne už delší dobu a my jsme na to vždycky upozorňovali, že dopady, které přináší, nejsou dobré prozkoumány. Nebylo jasné třeba, a dodneška není jasné, jak se to, že všechny jímky budou muset být vyváženy na čističky odpadních vod, projeví na hospodaření těch čističek, které vesměs spravují a vlastní obce. Varovali jsme před tím a to se stalo i v té nové podobě, jak vlastně ovlivní nové nároky na odlehčovací komory fungování obecních čističek.

Ukázalo se, že senátori, a tak asi myslím, ta úloha Senátu je správně pochopena, jsou občanům blíže, každý má svůj obvod a v něm se pohybuje, a zaznamenali určitě

ty stížnosti obcí, zejména třeba obcí malých, které nemají ještě provedeno odkanalizování a vybavení čističkami. Třeba na Vysočině jsou obce, které nesplňovaly nikdy ten parametr dvou tisíc ekvivalentních obyvatel. Takže prostě musí tam být ty odpadové jímky, které už tedy budou muset být takhle přísně vyváženy.

Senátoři nám něco doporučují a já myslím, že bychom jejich doporučení měli následovat. My budeme tedy hlasovat pro senátní návrh zamítout a určitě tedy budeme rádi, když pan ministr zváží opatření, která navrhl, provede nějakou analýzu dopadů na prostředí obcí a ten zákon předloží případně v nějaké jiné podobě, pro obce tedy příznivější.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále do rozpravy se nikdo nehlásí, takže rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan ministr. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Já si dovolím stručně zareagovat ještě před hlasováním. Především chci říct, že byly tam drobné legislativně technické nedostatky, které bohužel prošly i opakováně přes LRV, a dokonce i přes sněmovní legislativu, ale po opětovném zvážení našich právníků, a nejen našich, bylo jasné sděleno, že nebudou mít žádný negativní vliv na nějakou aplikaci zákona, to znamená, že by tam nastávala nějaká nejasnost. To považuji za zásadní.

Další věc je to, že momentálně s Ministerstvem zemědělství chystáme velkou novelu vodního zákona. Toto byla opravdu jenom ta malá transpoziční, ale chystá se velká novela vodního zákona, která by měla reagovat na sucho, já už jsem o tom tady hovořil, měla by určitě do konce letošního roku být předložena vládě. Bude zásadní právě z hlediska boje se suchem. Tam můžeme, a samozřejmě odstraníme ty drobnosti. Chci ale také říct, že některé záležitosti, které byly diskutovány tady i v Senátu, například podmínky vyvážení jímek, tak jenom připomenu, že ta povinnost byla odsunuta až do roku 2021 nakonec, což je opravdu velmi luxusní doba na to, aby byly všechny věci, které namítáte, se kterými já tak úplně nesouhlasím, že to není jasné nebo že by tam mohly nastat nějaké komplikace, tak byly vyjasněny.

Takže já bych vás znova chtěl poprosit, abyste podpořili to znění tak, jak prošlo třetím čtením 11. dubna. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Paní senátorka si nepřeje závěrečné slovo, v tom případě budeme hlasovat. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu. Prosím, aby bylo nastaveno kvorum 101. Děkuji.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 45/6."

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 128, přihlášeno je 181, pro 121, proti 17. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Končím tento bod. Děkuji panu ministrovi i děkuji oběma senátorkám.

Budeme pokračovat bodem

28.

Návrh poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariana Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

/sněmovní tisk 87/ - první čtení

Tento bod byl přerušen v pátek 20. 4. a potom byl ještě přerušen ve středu 23. 5., takže budeme pokračovat. Předpokládám, že jsme v rozpravě, a to obecné, a přihlášena je paní poslankyně Helena Válková. Takže má slovo. Připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Já jsem na klubu u nás vyhrožovala, že budu obsáhlá, a jak vidím, tak někteří si to vzali k srdci a asi nebudou tak dlouho poslouchat některé úvahy a právní komentáře. Nicméně já jsem se rozhodla, že přece jenom vás provedu alespoň tím nálezem Ústavního soudu – ale pane místopředsedo, takhle neprovedu! Protože... (V sále je silný hluk.) To jako skutečně, já tady nebudu, to jako mně to připomíná jako když jsem v aule...

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já prosím sněmovnu o klid. Pokud si potřebujete něco vyřídit, tak mimo jednací sál. (Posl. Válková: Děkuji, pane místopředsedo.) Ještě prosím vydržte. Ne všichni uposlechli mé výzvy, jak vlevo, tak vpravo, stále diskutují. A pokud neskončí, tak je budu jmenovat... Tak, děkuji. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Já také děkuji. Já si myslím, že nikdo není povinen, koho nezajímá tahle problematika anebo je tak přesvědčený o tom, že i kdyby slyšel, že se nám zdvojnásobil počet úmrtí v důsledku kouření, tak je mu to úplně jedno, protože on si bude prosazovat svoji nezávislost a svobodu podnikání, no tak pochopitelně má možnost opustit sál, ale nemusí tady rušit.

Já jsem chtěla tady říct asi dvě nebo tři podstatné věci, vám sdělit. Ta první z nich je, že bychom si měli přece jenom respektujice právní stát vzít určitou lekci ponaučení z toho, jak rozhodl Ústavní soud, který rozhodl nálezem z 27. března 2018, kde se skupina senátorů domáhala zrušení mnoha ustanovení zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Nebojte se, i když vím,

že je to velmi zavádějící, protože jenom částečně je ta problematika protikuřácká, jak říkají odpůrci, řešena v tomto antikuřáku. Já už to nebudu opakovat a budu vždycky říkat tabákový nebo protikuřácký zákon, aby to bylo rychlejší na mikrofon.

Čili skupina senátorů se domáhala zrušit část v podstatě tohoto zákona, té hlavně partie, která se týkala zákazu kouření ve veřejných stravovacích prostorách. Ale nejenom toho. Jak Ústavní soud rozhodl, všichni víme. Ústavní soud se dvěma výjimkami, kdy v tom prvním případě zrušil slovo "převážně" – ustanovení, která zakazují prodávat tabákové výrobky, kuřácké pomůcky, bylinné výrobky určené ke kouření a elektronické cigarety a prodávat nebo podávat alkoholické nápoje na akci určené převážně pro osoby mladší osmnácti let – tak to slovíčko "převážně" s ohledem na jeho neurčitost zrušil.

V druhém případě zrušil slova "svoje nebo", a to bylo v ustanovení zakazujícím požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky pro osobu, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek, nebo ve vztahu k níž jiný právní předpis stanoví zákaz požívat alkohol nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním, a to tak, aby zajistila, že tuto činnost nebude vykonávat pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, a to z důvodu rozporu s právem na ochranu soukromí. Čili legitimní účel i tohoto ustanovení zůstane zachován, i když nebude dopadat na situace, při nichž by jednotlivec v důsledku požití alkoholu nebo jiné návykové látky ohrožoval jenom sám sebe a nikoho jiného.

Čili v podstatě vy si můžete říct, to jsou slovíčka. Ona to slovíčka nejsou, protože zpřesňují ten smysl. Ve zbytku Ústavní soud návrh zamítl.

A jaký byl vlastně výsledek toho nálezu ve vztahu k tomu, co dneska řešíme a co řeší návrh, který už je známý jako Bendův návrh? Mimochodem ne vždycky v minulosti to byli představitelé ODS nebo významní politici ODS, kteří se stavěli proti zákazu kouření ve veřejných stravovacích prostorách. Já si vzpomínám na pana dr. Borise Šťastného, předsedu zdravotnického výboru, který dlouhá léta prosazoval, ale nepodařilo se mu to prosadit, zákaz kouření.

Takže nález Ústavního soudu, když bychom ho shrnuli v těch dvou bodech, velmi stručně a samozřejmě tím pádem zjednodušeně říká:

Za prvé ochrana lidské svobody bez ochrany lidského života, zdraví a životního prostředí, které život i jeho svobodu umožňuje, by postrádala smysl. Z práva na ochranu zdraví vyplývá pozitivní povinnost státu konat a chránit zdraví nejrůznějšími potřebnými opatřeními. To je první závěr nálezu Ústavního soudu. Tak já bych byla ráda, kdyby i v diskusi se k tomu nálezu někdo vyjádřil a zpochybnil případně věcnými argumenty to poselství, které k nám zákonodárcům vysílá.

Za druhé. Kuřárny jsou prostředkem, který nechrání zdraví populace a nezajišťuje vynutitelnost zákona ani přibližně srovnatelně jako úplný zákaz kouření ve stravovacích zařízeních. Současně jsou nákladnější i náročnější pro provozovatele stravovacích zařízení, kteří jsou pak vystaveni větší míře možných sankcí ze strany státu za nedodržení přesných technických i funkčních podmínek zřízení kuřáren. Úplný zákaz kouření představuje standardní řešení, jež ostatně není nijak výjimečné ani v jiných zemích. Tečka.

Potud dva závěry bezprostředně vyplývající, které jsou obsaženy v nálezu Ústavního soudu. Zde dokonce Ústavní soud i upozorňuje, že může dojít ke kontroverznímu účinku, který si předkladatelé novely vůbec nepředstavovali, nebo pokud ano, tak ho podcenili, že to může být nákladnější a náročnější pro provozovatele stravovacích zařízení.

Z toho velmi obsáhlého nálezu si myslím, že by bylo dobré ještě citovat a upozornit vás na následující hodnocení Ústavního soudu.

Zákaz kouření ve vnitřním prostoru provozovny stravovacích služeb se dotýká významné části obyvatel tím, že je nutí přizpůsobit mu své návyky, ať už se týkají jen jich samotných, nebo přesahují do jejich sociálních vztahů. Aniž by byla zpochybňována skutečnost, že kouření má negativní vliv na zdraví, osoby dotčené tímto zákazem jej mohou vnímat jako zásah do svého životního stylu a přisuzovat mu určitou symbolickou hodnotu, pokud jde o vyjádření míry svobody jednotlivce v dnešní společnosti. Potud hlavní argumenty, které byly obsaženy v návrhu senátorů na zrušení příslušných partií toho antikuřáka, protikuřáckého zákona – ve zkratce, nepřesně.

V důsledku zákazu kouření dochází k omezení autonomie vůle fyzických osob kuřáků v možnosti nakládat s tabákovým výrobkem a současně též k zásahu do jejich vlastnického práva, protože tyto osoby na některých místech nemohou kouřit. A to samozřejmě jsou všechno, a tady to nebudeme nijak popírat, Ústavou chráněné statky, hodnoty, zájmy. Legitimní. A proto je musí – a Ústavní soud to také učinil ve svém nálezu – posuzovat tou optikou proporcionality. Musí se zabývat otázkou, zda jde tak o prostředek, který je ve vztahu k základnímu právu, do něhož má být tímto způsobem zákonem zasaženo, co nejvíce šetrný. Otázka tedy zní, zda by bylo možné dosáhnout účelu zákonné úpravy i bez toho, aby byla možnost kouření vyloučena v celém vnitřním prostoru provozovny stravovacích služeb.

V případě osob nacházejících se ve vnitřním prostoru provozovny nelze požadované ochrany před pasivním kouřením dosáhnout jinak než tím, že v tomto prostoru nebude možné kouřit nebo že dojde k rozdělení tohoto prostoru tak, aby se kouřilo jen v jeho části. Otázkou tak zůstává, zda oddělení prostoru lze považovat za řešení, které je z hlediska sledovaného cíle přinejmenším srovnatelně efektivní jako úplný zákaz kouření. Tímto oddělením nelze rozumět zřízení nové, zcela nezávislé provozovny, nýbrž vyhrazení určité části provozovny pro zákazníky, kteří chtějí kouřit. Ve své podstatě tedy jde o to, že se v provozovně bude nacházet stavebně oddělený prostor vyhrazený ke kouření ve smyslu § 10 tabákového zákona. Takovéto řešení však není způsobilé zcela zamezit negativním účinkům kouření osob, které by tento prostor využívaly.

A Ústavní soud uvádí: Ani v takovémto případě totiž nelze vyloučit, že v určité míře bude vždy docházet k pronikání kouře do jiných prostor provozovny. Za situace, kdy v těchto prostorách bude docházet ke konzumaci jídla a pití, byť vneseného zákazníkem, si lze zároveň jen stěží představit, že by zaměstnanci alespoň příležitostně nebyli nuceni do těchto prostor vstoupit. Nepůjde přitom jen o úklid mimo dobu, kdy se v ní kouří. Potřeba vstoupit do těchto prostor může vyvstat například za účelem odklizení zbytků jídla a použitého nádobí, které v prostoru po

sobě zákazníci zanechávají a které brání využívání části tohoto prostoru dalšími zákazníky, zamezení vzniku škody na zařízení, či nutnosti řešit akutní případy, například i zdravotní, k nimž při provozu takových zařízení někdy dochází.

Zdraví zaměstnanců ve stravování je v kuřárnách poškozováno i v případě, že je v nich dodržován zákaz obsluhy. Přestože totiž platí, že se v takovém prostoru zaměstnanec nesmí zdržovat při výkonu své práce v době, kdy se v něm kouří, zaměstnanec inhaluje zplodiny i tehdy, když už se v něm nekouří, například při úklidu této místnosti, a to i po delší době, neboť tabákový kouř přetrvává ve zdech či bytových textiliích umístěných v těchto prostorách. Na provozovatele stravovacích zařízení jsou pak kladený vyšší nároky v tom, že musí zajistit i to, že do kuřáren nebudou vstupovat osoby mladší osmnácti let.

V neposlední řadě je třeba poukázat na to, že v případě obsazené nekuřácké části jsou nekuřáci nuceni využít míst v kuřácké části stravovacích zařízení. Na nekuřáky přitom nemůže být kladenou takové břemeno, aby se v případě potřeby návštěvy stravovacího zařízení museli vyštvatit rovněž ohrožení svého zdraví. Musejí mít naopak možnost se účastnit společenského života bez toho, aby jejich zdraví bylo ohrožováno. Na to, že v případě vyhrazených prostor pro kuřáky není zákaz kouření dodržován a nedaří se jej vynucovat, poukazují ostatně i samotní navrhovatelé zrušení těchto ustanovení, čili senátoři.

Na tytéž skutečnosti ostatně poukázal i německý Spolkový ústavní soud. Přitom šlo o rozhodnutí německých ústavních soudů, které tamější úpravu, jak ale velmi nepřesně i navrhovatelé uvedli, zrušili. Zejména to byl rozsudek Spolkového ústavního soudu z 30. 7. 2008 následovaný dalšími rozhodnutími, ale nikoliv z důvodu neústavnosti samotného zákazu kouření, ale naopak jeho výjimek, které zakládaly nerovné zacházení mezi jednotlivými provozovateli. Spolkový ústavní soud opakováně zdůraznil ústavní neproblematičnost paušálního zákazu kouření, tak jak třeba platí v sousedním Bavorsku.

Ústavní soud také dodal, že zákonodárce není zbaven prostoru pro případnou jinou regulaci kouření v provozovnách stravovacích služeb. Na druhou stranu však upozornil, že pokud by český zákonodárce přistoupil k vymezování výjimek – teď mluvím o Ústavním soudu českém –, čelil by nelehké situaci při hledání jejich vhodného legislativního vymezení a v konečném důsledku by pak mohl dopadnout stejně jako v Německu, že by byla konstatována námitka nerovného zacházení.

Já se vrátím ještě k ochraně života a zdraví zákazníků a zaměstnanců. Tady opravdu ty stejně účinné varianty s výjimkou té, kterou jsem tady kriticky za použití argumentace z nálezů Ústavního soudu okomentovala, k dispozici nejsou. Koneckonců nejsou ani předmětem našeho dnešního projednávání, a pokud bych to měla shrnout, tak kuřárny, které jsou navrhovány, nechrání zdraví populace a nezajišťují ani vynutitelnost zákona přibližně srovnatelně jako je nyní napadený zákaz. Čili touto optikou proporcionality Ústavní soud posuzoval ty dvě hodnoty chráněné našim ústavním pořádkem. Současně jsou nákladnější i náročnější pro provozovatele stravovacích zařízení, kteří jsou pak vystaveni, jak jsem již výše uvedla, větší míře možných sankcí ze strany státu za nedodržení přesných technických i funkčních podmínek zřízených kuřáren.

A závěr? Ústavní soud proto neshledal, že by umožnění kuřáren bylo opatřením, které by umožňovalo dosáhnout stejně efektivně cíle, jaký sleduje napadená zákonná úprava při méně intenzivním zásahu do vlastnického práva fyzických osob dotčených zákazem kouření ve vnitřním prostoru provozoven stravovacích služeb. Úplný zákaz kouření přestavuje standardní řešení, jež ostatně není nijak výjimečné ani v jiných zemích, opakuje Ústavní soud. Omezení kuřáků v nakládání s tabákovým výrobkem je tak podle jeho názoru a i vyjádřeného nálezu omezením přiměřeným. Kouření v provozovně stravovacích služeb není předmětem, či podstatou podnikání provozovatelů těchto zařízení a už vůbec ne ústavně chráněnou podstatou tohoto podnikání. Jedná se pouze o doprovodnou aktivitu hostů, kterou by některý provozovatel byl ochoten ve svém zařízení strpět a jiný nikoliv.

Veřejně dostupné statistiky jsme už tady četli. Ty nám opravdu nedávají žádné důkazy o tom, že by došlo k nějakým alarmujícím skutečnostem. A pokud se spíše setkáváme s argumentací toho typu, jakože je více nepořádku a hluku a i špatného příkladu kouření na ulicích, tak v tomto ohledu si myslím, že takovéto – a teď mi promiňte ten trochu expresivně emotivní výraz – demagogické argumenty neobstojí, protože problém obtěžování kouřem já zažívám velmi často, ale ne pouze v okolí restauraci. Vlastně ale u všech budov, když se projdete, tak vidíte, že řada pracovišť, institucí, firem, má venku vyhrazené prostory, a neomezujme se pouze na chodníky, ale vezměme si jenom třeba balkony nebo společné části domů, kde se také kouří. Čili vůbec není logické odvolávat se na to a požadovat zrušení zákazu kouření v restauracích proto, že nám kuřáci vadí na ulicích. No tak to bychom asi nemohli ani pracovat ani se procházet po ulicích. Tento argument prostě vůbec neobstojí. A představa, že kuřáci, kteří by se shromáždili v kuřárnách bez obsluhy, by přestali kouřit – souhlasím s autorem článku, který vyšel dneska v Mladé frontě Dnes – je úplně naivní. Navrhovaný průlom a zrušení zákazu by to v žádném případě nevyřešil.

Myslim si navíc, že většina kuřáků stejně jako autor příspěvku, který vyšel správně dnes, když projednáváme tuto problematiku, se chová ohleduplně a ví dobrě, že když si zahrává se svým vlastním zdravím, tak by si neměli zahrávat se zdravím nás všech, kteří ho nechceme ohrožovat, nebo jsme ohrožování jenom v míře nezbytné, které nemůžeme čelit, například spalinami z výfukových plynů. Kuřáci, myslím si, že v naší společnosti už jsou natolik disciplinovaní, že se také snaží nám tato rizika minimalizovat. Čili odvolávat se na ně tady opravdu jako argument neobstojí.

Já bych si dovolila, protože vidím, že opravdu naše řady prořídly, a než komentovat ještě další soudní rozhodnutí z jiných zemí, které v regulaci kouření ve vnitřních prostorách restauračních zařízení nebo stravovacích zařízení upravily, asi nemá cenu, protože tady zůstali zřejmě jenom ti, kteří jsou přesvědčeni stejně jako já, že v právním státě se nemá s nedostatečnými argumenty a možná – a teď nechci nikoho obviňovat, berte to jako teoretickou úvahu – i pod silným vlivem lobbistů z tabákových firem odvolávat zákaz s poukazem na to, že nás obtěžují kuřáci na ulicích a se zvěličením ochrany svobody podnikání, což, jak vidíte i z odůvodnění nálezu Ústavního soudu, také neobstojí.

Moje kolegyně, dovolím si ji vaším prostřednictvím jmenovat, paní profesorka Adámková, naše poslankyně, řekla dneska dopoledne i na jednání klubu jednu větu,

která mně utkvěla. Že ten, na koho nepůsobí ani údaje o mortalitě v důsledku kouření, už je stejně prakticky imunní a rezistentní vůči čemukoli, a asi ta argumentace další nemá smysl. Přesto si myslím, že bychom měli znát názory většiny naší populace. Já se samozřejmě nestýkám jenom s těmi, kteří jsou šťastní a spokojení a klidní, že můžou jít do jakékoli restaurace a nemusí se ptát, jestli se tam kouří, nebo ne, ale setkávám se i s lidmi z opačného názorového spektra, ale je jich výrazná, výrazná menšina. Takže jsem si říkala, to je tak 30 na 70, ale těch 30 % hodně křičí a zřejmě ví proč. Já to tedy nevím, doted' mě věcně nepřesvědčili. A těch 70 % je spokojených, no tak mlčí.

O to více a o to důležitější jsou výsledky, jak se chovají lidé po jednom roce platnosti protikuráckého zákona. Fakulta sociálních věd UK v květnu 2018 provedla výzkum a hlavní zjištění z toho výzkumu, který byl reprezentativní, by myslím bylo třeba tady citovat, i když řada z vás již ho zná.

Za prvé, lidé chodí do pohostinských zařízení častěji než před třemi lety.

Za druhé, nyní si i kuřáci více uvědomují, že svým kouřením omezují svobodu nekuřáků.

Za třetí, pouze 12 procentům lidí vadí, že si nemohou v pohostinských zařízeních zapálit. Ale ti jsou tedy hojně a hlasitě zastoupeni poslanci v této Sněmovně.

Za čtvrté, konzumace piva klesá kvůli preferencím mladých lidí. Dávají přednost spíše míchaným alkoholickým drinkům. To je tedy zase argumentace, že nám klesá konzumace piva, které bylo vždycky spojené s cigaretou.

Z nového výzkumu, který proběhl ve 301 restauracích a barech, také vyplývá, že pouze 21 % provozovatelů trápí zákaz kouření, ale pouze 8 % uvedlo, že by jim pomohlo zrušení tohoto zákazu.

A teď tady mám konkrétní detailní, podrobné informace, které tyto obecné závěry dokládají na empirických datech. Mám je tady, můžu je ukázat, dát k dispozici, nezávislý výzkum, je zde řada zajímavých informací, i co lidem při návštěvě pohostinských zařízení vadí apod. Jestli vnímají kouření jako symbol svobody například. Čím mladší lidé jsou, tím častěji nepovažují kouření za symbol svobody. Lidé nesouhlasí s tím, že kouření je symbolem svobody, v 64 % případů.

Kdybych tady brala argument za argumentem, tak máme pro to již i empirická data, která dokládají, že my si tady, milé kolegyně a milí kolegové, vytváříme sami problém. Mně tedy také chodí hodně e-mailů: To nemáte na programu něco lepšího? To, co se týká opravdu obyvatel této země více? Sociální bydlení, právní pomoc, insolvenční řízení. Věci, které trápí lidi, kteří nám s nadějí dali mandát, ale my se tady zabýváme návrhem na prolomení, ale fakticky si řekněme pravdu, na zrušení zákazu kouřit ve veřejných stravovacích zařízeních, anž by to naše populace chtěla. Poslední výzkum hovoří o tom, že 70 % lidí, naší veřejnosti, je spokojeno, 30 % nikoli.

Opravdu na tomto místě jenom znovu apeluju na ty z vás, kteří snad ještě nebyli rozhodnuti, aby se nad tím zamysleli, aby se zamysleli i nad tím, ve prospěch koho tady budou hlasovat, a aby si uvědomili, že svým způsobem dáváme i naší veřejnosti určitý signál, že podléháme lobbistům. V případě, že proložíme tento zákaz, že jsme poslanci, kteří jednou hlasují tak, podruhé onak, podle toho, jak kdo na nás zatlačí. Že

nejsme konzistentní ve svých rozhodnutích. A současně tím i dáváme signál, že přece jenom v preferenci hodnot nám na zdraví a životě, včetně zdraví a života mladých lidí, nezáleží tolik jako na tzv. svobodě si podnikat a dělat, co každý z nás chce.

Myslím si, že nález Ústavního soudu nám určité ústavněprávní mantinely dal. Neříká nám samozřejmě, jak bychom měli rozhodovat, ale rozhodně nám říká, co bychom při svém rozhodování měli vzít v úvahu.

V této souvislosti ještě jedna poznámka. Já si myslím, že je opravdu škoda, také jsme otevřeli a přerušili bod zákona o celostátním referendu, že ho tady ještě nemáme a že nemáme možnost se veřejnosti jeho prostřednictvím zeptat.

A já už jsem to také jednou říkala. Věřte mi, já jsem samozřejmě velmi ráda, že máme ten úplný zákaz. Ale kdyby mně řeklo třeba 60 % naší populace ne, prolomte ten zákaz, tak navzdory nálezu Ústavního soudu bych se podřídila. Protože je to většina obyvatel této země. Ale ono je to přesně naopak.

A co mě na celé věci dráždí nejvíce, je to, že se tady menšina vydává za většinu, že se zde argumentuje, jak říkám, pod vlivem kdovíjakých tabákových lobby, s argumenty, které se rozpadají, nechci říct na prach symbolicky, ve světle statistických údajů, empirických dat, zjištění zdravotníků a lékařů, odůvodnění a argumentace, které jsou obsaženy v nálezu Ústavního soudu, a přes to přes všechno s plnou vážnosti řada z vás pro takový průlom zvedne ruku. A to mě naplňuje smutkem, překvapením, a současně proto tady také tolik hovořím, a možná tak zbytečně dlouho, abyste se ještě jednou zamysleli, jestli toto opravdu tato Poslanecká sněmovna udělá. Potáhne se to potom za ní jako taková červená nit, která jí, myslím si, nebude sloužit ku cti, ale spíše naopak.

Chci skončit něčím optimističtějším. Navzdory tomu, co jsem tady slyšela za argumentaci předtím, než jsem vystoupila, a navzdory tomu, že řada mých kolegyně a kolegů říká, že už nemá smysl argumentovat, tak přesto bych vás chtěla poprosit, abyste zvážili a zvedli ruku na zamítnutí návrhu zákona předloženého poslanci vedenými, nebo známe to pod názvem Bendův poslanecký návrh, čili návrh tohoto zákona, této novely abyste zamítlí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Mám tady ještě tři faktické poznámky, potom pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím pana poslance Veselého, potom pana poslance Michálek a pana poslance Ferjenčík.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se pokusím reagovat jenom stručně opravdu v technické poznámce na některé podněty, které tady přednesla paní kolegyně Válková.

V prvé řadě pokud jde o potřebu vstupu do těch kuřáren, tak někdo argumentuje, že tam budou muset odnášet jídlo a nápoje, tak to asi nečetli tu novelu. Tam se prostě jídlo vnášet vůbec nesmí, takže žádné zbytky jídla se odtamtud odnášet nemůžou, když tam to jídlo vůbec nesmí. A pokud jde o nápoje, tak to je: na povolení personálu si mohou vnášet kuřáci. Pokud personál bude mít problém s tím, že kuřáci si vnášejí,

ale neodnášejí, tak to prostě nepovolí a oni si to nebudou ani vnášet. A nebudou mít co odnášet.

Stejná je potom argumentace k tomu, že tam kuřáci nebo nekuřáci, když nebudou mít místo v hospodě, tak si vyberou pro sezení kuřárnu. No, to je asi přece nesmysl. Přece když jsem na letišti a nemám si kam sednout, tak si nepůjdu stoupnout nebo sednout do kuřárny. Tam přece kuřáci budou, budou tam kouřit, a proč by tam šel nekuřák, když tam nebude obsluhován a bude tam zakouřeno? To přece také není relevantní argument.

Stejný argument je o tom, že se vrátí kouření nebo kouř do hospod. No, všichni jsme z nějakého prostředí a většina z nás ví, že už před tímto zákonem, který chceme novelizovat, většina, nebo spousta restaurací, klasických restauračních zařízení, kde se podávala jídla, sama zavedla zákaz kouření. V kompletním prostoru, prostě kuřárny tam neměli. A nedá se očekávat, že by stejně restaurace po této novele vrátily kouření zpátky na ta místa. Naopak si myslím, že tam, kde se opravdu pro ty hospodské nebo provozovatele restaurací ukázalo, že zákaz kouření byznysově prospěl, tak předpokládám, že u toho zůstanou. A budou to spíš podle mě výjimečné případy, protože to, aby tam zavedli kuřárnu, bude vynucovat investici. Tu investici udělá jenom ten, komu se to fakt vyplatí. Takže já si myslím, že těch zařízení bude spíš méně než více a budou to spíš podle mého názoru venkovská zařízení, o kterých jsem tady mluvil už posledně. (Upozornění na čas.) Pokud jde o – pardon, omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Ferjenčík fakticky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mě jenom nadzvedla ta zmínka paní kolegyně Válkové prostřednictvím pana předsedajícího o těch insolvenčích, protože shodou okolností zrovna dneska to probíralo na ústavněprávním výboru a všichni s výjimkou Pirátů se shodli, že to odložíme na září, takže vůbec nechápu, že si dovolí tady zmíňovat, že se má makat na insolvenčích, když to sama zdržuje.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Válková fakticky.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Zapomněl jste říci: vaším prostřednictvím sama zdržuje.

A za druhé, pokud jde o insolvence, právě tam potřebujeme, pane poslanče Ferjenčíku prostřednictvím pana místopředsedy, tam potřebujeme dost času, víte? Já bych nerada, aby – vaším prostřednictvím pane místopředsedo – abychom tak zásadní novelu odfláklí jenom kvůli tomu, abychom si udělali čárku. Já si myslím, že je namísto, protože tam budou, jak řekl pan poslanec Výborný, měnit skutečně některé parametry toho zákona, té jeho současně podoby, takže si myslím, že ten čas se opravdu využije, a neznamená to v žádném případě, že abychom po tu dobu nic nedělali. Naopak na tom budeme pracovat, pokud se tedy nebudeme zabývat stále tímto zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Rostislav Vyzula: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, dovolte mi jenom pár poznámek v obecné rozpravě. Především jsem chtěl mít takový jakýsi slavnostní výkop třetího jednání prvního čtení tohoto návrhu, ale pochopitelně ladies first. Jsem rád, že paní profesorka tady uvedla právě poměrně dokonalý rozklad toho výsledku Ústavního soudu.

Já už nebudu mluvit o tom, co tady bylo řečeno, protože to je pořád dokola. Myslím si, že je potřeba se zabývat jenom těmi novými záležitostmi. Jednou z těch nových věcí, která byla zmíněna právě paní profesorkou Válkovou, jsou průzkumy. Včera vyšel nový průzkum z fakulty sociálních studií. To je jen krátká poznámka na některé z vás, kteří zde mluvili o tom, že průzkumy jsou nějaké bláboly, že se dají ovlivnit, že jsou to nevýznamné záležitosti, nerelevantní, ale přitom si ale musíme uvědomit, že to dělají sofistikovaně, dělají to odborníci a musíme říci, že určitou váhu pochopitelně mají.

Já bych tady chtěl spíše obrátit vaši pozornost na jednu věc, která zde ještě nebyla vůbec zmíněna. Všimněme si návrhu v původním znění, jak je navržen navrhovateli, kde se říká: Zákaz kouření v místech uvedených v odstavci 1 písm. i) až k) se nevtahuje na a) kuřárny atd., b) malá stravovací zařízení, hospody a bary, pokud mají licenci k podávání alkoholu, nepodávají jídlo a jejich plocha určená pro zákazníky nepřevyšuje 80 m². – Prosím vás, pravděpodobně si navrhovatelé neuvědomili to, že provozovatel teď nebude rozhodovat, zda jeho provozovna tady do těch 80 m² bude kuřácká nebo nekuřácká, on má prostě stanoven, že je to kuřácká provozovna. On nemá svobodné rozhodnutí, on si tam nemůže dát ceduli kouření zakázáno. Prostě to není možné, protože on má dáno, že jeho provozovna je kuřácká. Myslím si, že to je proti všemu logickému, to je proti svobodě, individuální svobodě, proti svobodě podnikání, to je pochopitelně také proti zdraví. A to bychom měli zvážit jako důležitý argument, protože něco takového přece nechceme.

Při té příležitosti – já potom samozřejmě v závěrečné řeči ještě budu mít možnost vystoupit – bych v obecné rozpravě chtěl zde potvrdit svůj návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ten návrh je tady evidován a samozřejmě o něm budeme hlasovat. Teď fakticky pan navrhovatel, pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo – z vlády tady není nikdo? Ne, vrátil se pan ministr. Vážené dámy, vážené pánové, já budu velmi stručný. Píšu si poznámky a budu reagovat v závěrečné řeči na všechno, co zaznívá. Ale jenom teze pana zpravodaje, že vše, co v životě mužu dělat, mužu dělat jenom na základě zákonů, je prostě teze naprostého neporozumění právního řádu. Každá svobodná osoba muže konat to, co není zákonem zakázáno. Tady jenom prolamujeme, že to není ze zákona

zakázáno, ale jinak samozřejmě stejně jako si můžu zakázat kouření ve svém bytě svým návštěvám a neplyne z toho, že nemám v zákoně řečeno, že smím zakázat v bytě, tak můžu své návštěvě říci "u mě doma se nekouří", tak samozřejmě tak můžu učinit i v provozovně a samozřejmě se to tak dělo i v minulosti a neměli jsme to upraveno zákonem.

Takže jenom státní moc smí dělat to, co jí zákony povolují. Každý svobodný občan smí dělat vše, co mu zákony nezakazují.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď má slovo pan poslanec Ferjenčík s rádnou přihláškou a připraví se pan poslanec Válek.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jenom zopakuji, proč Piráti v drtivé většině podporují posun tohoto zákona do dalšího čtení. Je to z toho důvodu, že ve chvíli, kdy může být kuřárna v obchodním domě, může být kuřárna na letišti, je kuřárna v této Poslanecké sněmovně, tak nevidíme žádný rozumný důvod, proč zakazovat hostinským, aby ve své provozovně na své náklady směli zřídit – a zdůrazňuji – stavebně oddělenou odvětrávanou kuřárnu bez obsluhy. Nám to prostě hlava nebene, proč to těm lidem zakazovat. A to je ten základní argument, proč podporujeme posun tohoto zákona do dalšího čtení. O těch osmdesáti metrech se tam můžeme bavit. Ale ty kuřárny, prostě zákaz kuřáren podle nás nemá žádnou logiku.

A ještě jedna poznámka. Veřejná diskuse se hodně točí ohledně toho, jestli zakazovat nebo povolovat kouření v restauracích. Ale o tom ten zákon není. Ten zákon je o tom, jestli povolíme nebo zakážeme kuřárny v restauracích. A já myslím, že kdybyste se ptali ve výzkumu lidí, jestli by zakázali hospodským zřídit na své náklady kuřárnu, tak by ta odpověď byla velmi jiná, než když se to klade, jako že teď umožňujeme, aby člověk někde obědval a zase smrděl. To asi nechce nikdo. A ten zákaz kuřáren právě působí to, že před hospodami jsou hloučky lidí a obtěžují okolo jdoucí právě tím kouřem. A to je reálný problém, paní Válková prostřednictvím předsedajícího – to jsem mimochodem neopomněl u své faktické poznámky. Tak to je reálný problém. Třeba v Praze na Žižkově se to děje naprosto běžně, že člověk má problém projít po chodníku. A je to velký problém ve vztahu k lidem, kteří bydlí nad restauracemi a do přijetí toho zákona neměli vůbec žádný problém a nově ho mají, protože hluk po desáté hodině je daleko větší, než býval. Proto my to podporujeme.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Válek.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já musím, dámy a páновé, říct, že dlouho jsem se na žádné vystoupení tak dlouho nepřipravoval jako na toto, v podstatě tři týdny nebo jak dlouho to projednáváme. Tak já jsem chtěl především panu poslanci Bendovi strašně poděkovat, protože poprvé tady zažívám to, na co jsem se těšil, parlamentní demokracii, kdy tady řada z vás říká svůj názor, nestydí se za něj, obhájí si ho, a byť s tím třeba nesouhlasím, tak za něj bojuje, a to napříč různými stranami. Tak za to bych chtěl strašně poděkovat. Já jsem nevěřil, že to tady zažiji.

Já si myslím, že je potřeba říct, proč ten zákon vlastně byl přijat. Já to netuším. Já nevím, ten, kdo ho předkládal, co bylo cílem předložení toho zákona. Jestli tím pádem ten zákon byl naplněn. Jestli cílem bylo vytěsnit z restaurací kuřáky, tak to se tím zákonem povedlo, pak byl naplněn a nevidím nejmenší důvod s tím cokoli dělat. Jestli bylo cílem ozdravit populaci, tak při vši úctě k panu poslanci Vyzulovi, já tém datům vůbec nevěřím, protože to je krátká doba, než aby ta data mohla být. Stejně tak jako úplně nevěřím studiu, on ví velmi dobře, jak jsme začinali s publikacemi. Pak byly ty zlodějské časopisy, ve kterých se ty publikace nepočítají. Pak jsme si řekli, když to není impact faktor aspoň deset, tak to taky není ono. Ted', když to nejsou Q1, tak to není ono. Tak ono všechno to, ty studie, ono to tak hezky zní, že něco někde vyšlo, tak...

Co je mým cílem, co se kuřáků týče? Mým cílem, co se kuřáků týče, je v podstatě eliminovat kuřáky na okraj společnosti a ten zbytek společnosti přesvědčit, že prostě kouření není dobrá cesta, že by kouřit neměli. Samozřejmě není mým cílem jakýmkoli způsobem postupovat restriktivně vůči kuřákům například tím, že by to byl trestný čin nebo přestupek kouřit. Ale určitě je potřeba označit kuřáky jako něco, co není správné.

Tady zaznělo přirovnání k obézním, s nadváhou, kteří taky poškozují své zdraví a kteří neškodí těm v okolí, nebo nejsou, řekněme, neuzurpují ty v okolí. Tak pokud jste měli někdo smůlu v ekonomické třídě a letěli do Spojených států mezi dvěma osobami s nadváhou, tak ten pocit jste měli z toho uzurpování asi úplně jiný.

Padlo tady přirovnání k alkoholu, ale alkoholikové škodí okolí, protože za spoustu nehod a smrtelných nehod mohou alkoholikové a ti, co pijí za volantem. To obecné vnímání, byť řekněme máme některý alkohol zdaněný nulově, u toho jiného diskutujeme o různých výjimkách, tak to obecné vnímání k alkoholikům, k těm, co tedy jsou závislí na alkoholu, tak to obecné vnímání společnosti je negativní. A asi různá restrikce oproti alkoholikům, pokud to přirovnám k těm kuřákům, to znamená, že nemůžeme podávat v restauracích opilému alkohol, nemůžeme podporovat opilého, nemůžeme podporovat řidiče, nepodáváme alkohol nezletilým. Na tom je obecná shoda a samozřejmě je to asi ta hranice, protože zase na druhé straně prohibice není ta správná cesta.

Velmi podobné je to u té nadváhy, protože existuje spousta diet, spousta doporučení, existuje poměrně tvrdá šikana ze strany lékařů, pokud nezhubnete, tak vás například neoperuje. U některých druhů operací vyžaduje, aby pacient před operací zhubl. To znamená, že to není tak, že není tlak odborné a laické veřejnosti a není tlak státu vůči obézním, aby zhubli. A ten tlak je podobný vůči kuřákům z této logiky věci za mě.

Musím souhlasit s tím, co tady říkají poslanci a kolega Ferjenčík, s tím absolutně souhlasím. Že mi přijde absurdní, aby na jedné straně se nesmělo kouřit v restauracích, které v těch prostorách, kde se prakticky vždycky historicky kouřilo, a na druhé straně se mohlo kouřit v parlamentu, my bychom měli jít příkladem. Tak tady zrušme kuřárnu.

Že se může kouřit v nemocnicích. Že pacienti z plicních oddělení si vyběhnout před plicní, tam si zapálí, aby přežili tu hospitalizaci. To mi tedy přijde až paradoxní.

Ale toto se děje. To není něco, co by se nedělo. To znamená ano, já bych chtěl, aby se ten zákon, co se kouření týká, zpřísňoval. Aby opravdu v těch prostorách, kde by se kouřit nemělo, se opravdu nekouřilo, a tam, kde to škodí tomu okolí, se opravdu nekouřilo. A restaurace jsou jedny z těchto prostor.

O škodlivosti kouření si myslím, že žádná debata být nemusí. Já si myslím, že dneska si nikdo netroufne říct, že kouření není škodlivé. A o dopadech na zdraví si myslím, že taky žádná debata dneska už neexistuje. Pánbůh zaplať, že ta situace je taková. Já si vzpomínám na vystoupení některých, řekněme, teď nevím, jestli můžu říct kolegů politiků, kteří měli úplně opačný názor a obhajovali by ho.

Ale chci říct ještě poslední věc a to je ta, že znám řadu kuřáků z různých společenských, kulturních a finančních kruhů, kteří se opakovaně a často marně snaží přestat kouřit a dělají pro to opravdu hodně. Neznám jediného nekuřáka, který by se opakovaně zoufale a marně snažil naučit kouřit a dělal pro to hodně. To znamená, z tohoto pohledu si myslím, že ten obecný společenský tlak je, aby jaksi lidé přestali kouřit. A byť tedy se mně ta předloha líbí a jsem hrozně rád, že tady padla, tak ze všech těchto důvodů přece jenom nepřeváží ve mně ten doktor, ale ten, který si myslí, že obecně kouření by se nemělo podporovat žádným způsobem a měli by se jaksi kuřáci vytlačit na okraj společnosti, když to přeženu. A tento zákon je jedna z cest.

Nicméně pořád mně vadí, velmi bych stál o to, aby to tady zaznělo, co bylo cílem předkladatelů toho zákona. Co přesně bylo tím cílem. Co bylo tím cílem, proč byl ten zákon předložen. A pokud opravdu cílem bylo postupně eliminovat kuřáky z restaurací a z různých veřejných prostor, tak ten cíl byl naplněn. Pokud cílem bylo postupně omezit a zrušit prodej cigaret, tak možná je to cesta k tomuto cíli. Tak to bych chtěl slyšet, abychom mohli vidět, jestli ten cíl byl naplněn a jestli se k němu blížíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Španěla a připraví se pan poslanec Staněk. Pavel.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já rozhodně ve svém projevu nebudu hájit kuřáky, ale také je nebudu lynčovat jako někteří předčečníci. Já se musím zastat živnostníků, ke kterým jsem po léta patřil. Prostě musím.

Po pádu minulého režimu se do podnikání mimo velkých a dravých štík vrhlo také mnoho drobných nadšenců. Většinu lákala hlavně svoboda, se kterou mohou dělat to, co je baví, a zároveň zajistit důstojnou obživu sobě a svým rodinám. Všichni se učili za pochodu a byli ochotni překonávat s velkým nadšením potíže a překážky, které jim přinášely rychle se měnící zákony. Všichni věřili, že brzy dojde ke stabilizaci podnikatelského prostředí a jejich úsilí ponese své ovoce. Většina drobných živnostníků pracovala od rána do noci a s přibývající byrokrací ochabovalo i původní nadšení. Například taková sice nepříjemná, ale v podstatě jednoduchá kontrola z hygienické stanice se změnila v byrokratické zapisování údajů všeho druhu. Většina drobných živnostníků si na tuto evidenci musela najmout firmu. To, že si ve dveřích

provozoven podávaly ruce všechny ostatní kontroly, co jich v republice je, snad ani není potřeba hlouběji pitvat. Hlavně provozovatelé restaurací vědí, o čem hovořím.

Nato přišel požadavek na oddělení kuřáckých a nekuřáckých prostor. Živnostníci všechny tyto komplikace – ano, se skřípěním Zubů – mnohdy přežili a zvládli oddělit i uvedené prostory. V květnu 2017 však vstoupil v platnost tzv. protikuřácký zákon a všechno je opět jinak. Drobní restauratéři přišli o nemalou část klientely, hospůdky zejí mnohdy prázdnou a jen venku u dveří postává hluček kuřáků, kteří neják nechťejí pochopit, že stát to myslí s jejich zdravím dobře. K tomu naprostě nepochopitelný přílepek k zákonu, kde majitel a obsluha jsou odpovědní za to, co host po požití alkoholu v jejich restauraci dále v případné opilosti způsobí.

Myslím, že protikuřácký zákon v kombinaci se zavedením EET, které mimochodem přišlo příliš pozdě, byl pro mnohé poslední kapkou. Mnozí zcela znechucení končí. Nic po státu nechtěli. Jen stabilní a promyšlené zákony bez pokusů, které vzápětí jiná Poslanecká sněmovna zase reviduje a musí měnit. Systém pokus – omyl se dá pochopit maximálně pár let po revoluci. Dnes bych očekával už jiný profesionální přístup zákonodárců. Bohužel politikaření hlavně u tzv. zavedených politických stran většinou vítězí nad zdravým, řekněme klidně selským rozumem.

Jasné, kouření je pravděpodobně zdraví škodlivé a stát by měl pracovat na osvětě. Na druhou stranu není možné, aby stát neustále organizoval život svéprávným dospělým lidem. Živnostník není a nesmí být pokusný králík. My v SPD budeme, ač většina klubu jsou nekuřáci, hlasovat pro zmírnění tohoto zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Staňka Pavla a připraví se pan poslanec Munzar.

Poslanec Pavel Staněk: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, možná pár slov úvodem o mé osobě, abyste si udělali představu, kdo k vám mluví z hlediska přístupu k zákonu o kouření. Jsem nekuřák v zásadě celý život, byť si třeba jednou za kvartál, jednou za měsíc atď už cigaretu, nebo doutníček zapálím. Ale v zásadě jsem nekuřák.

Problematika škodlivého účinku návykových látek se v předkládaném návrhu změny stávajícího zákona zaměřuje především na problematiku kouření. Já, protože jsme už tady slyšeli spoustu statistických údajů a v dalších, až bych řekl emotivních vystoupeních to, jak statistiky jsou jednoznačné, jsem si dovolil ten svůj názor, který tady budu teď dál citovat, podložit nějakým rámcem. A ten rámec jsem získal z hlasu lidu, vox populi. Použil jsem Facebook a udělal jsem si takovou anketu, ve které jsem – pokud tedy můžeme věřit Facebooku – oslovil asi 8 000 respondentů. Facebook tvrdí, že zhruba 1 300 si to přečetlo a více než nějakých 100 mně na to odpovědělo. A dovolil jsem si použít poměrně drsnou otázku – je přednější zdraví, nebo je přednější právo na svobodné podnikání? Osobně si myslím, že taková disjunkce je úplně stejně zavádějící a pokrytecká, bych si skoro dovolil říct, jako jsou oba extrémy, o kterých se teoreticky můžeme bavit. To znamená, buď o absolutním zákazu kouření, nebo

o absenci jakékoli regulace kouření. Ale ta otázka mně přišla srozumitelná a také je zjevné podle odpovědí, že ji občané, kteří reagovali na Facebooku, pochopili.

Dovolím si ještě připomenout jednu věc, že absolutní zákaz kouření klade na stůl také otázku absolutního zákazu jakékoli návykové látky. Protože, už to tady několikrát padlo, je zřejmé, že škodlivost alkoholu známe z vlastní zkušenosti častěji a že je také rychlejší a účinnější ta škodlivost alkoholu než kouření, to je také zjevné. A potom se musím zeptat, proč neuvažujeme o prohibici alkoholu jako takové, když takhle drsně bojujeme proti kouření. Dovolím si poznamenat, že asi tato úvaha nemá smysl, protože bychom tady v naší Sněmovně prohibici nikdy neschválili, ale to je možná příliš silné tvrzení. Na druhou stranu je nezpochybnitelné, že i pasivní kouření způsobuje rakovinu. To je bez sporu. Je zřejmé, že podle údajů Světové zdravotnické federace tato rakovina jen v Evropě zabije více než 1,9 mil. lidí, což je obrovské číslo a stojí určitě za zamýšlenou.

Na otázkou, co je předenější, zda zdraví, nebo svobodné podnikání, se zhruba čtvrtina lidí jednoznačně vyslovila proti kouření obecně. Absolutně nebudeme kouřit. Zdraví považují za nadřazený princip a uvádí jako velmi obtěžující i to, že lidé kouří na ulicích, na balkonech, na dalších veřejných prostorách apod. Někteří by ale stejně jako kouření zakázali např. stres, zakázali by motorkáře, zakázali by další jevy, které nás neustále provázejí a jsou každodenní součástí našeho života. Mimochodem, jsem motorkář, takže s tím druhým bych určitě nesouhlasil a hlasoval bych proti tomu.

Více než polovina respondentů, kteří odpověděli – a uznávám, že moje statistika zdaleka není tak sofistikovaná jako statistiky, které prezentoval pan ministr anebo pan zpravodaj, se shoduje s tím, co novela zákona nabízí. Slovy jisté paní Aleny z Břeclavi, restaurace s kuchyní nechat nekuřácké, hospody a nálevny nechat kuřácké. Já k tomu dodávám, že nechat je kuřácké jenom za předpokladu, že se provozovatel svobodně rozhodne, že tato nálevna – můžeme to klasifikovat jako prostor do těch 80 metrů čtverečních – se svobodně rozhodne, že bude nekuřácká. Jinak i já jsem stoprocentně pro to, aby hospody a nálevny zůstaly nekuřácké. No a zbývá nám poslední čtvrtina, která nesouhlasí s jakoukoli regulací kouření, a nejčastějším argumentem je omezování svobody podnikání. Zase si tady dovolím zeptat se řečnicky, jaký je rozdíl mezi zákonnou normou, která by zakázala kouření, a běžnými hygienickými normami např. o uchování a zacházení s potravinami, které dneska nikdo nezpochybňuje. Dovolím si tvrdit, že žádný, že i tato norma by měla být akceptována. Nicméně zdravý rozum podobně jako selský rozum zůstává v tomhle okamžiku mimo a bavíme se na filozofické téma lidských svobod, které, si myslím, není úplně doménou naší Sněmovny.

Takže když se ve výše uvedených souvislostech podívám na navrhované změny zákona č. 65, tak zjevně neřeší všechno to, co lidem na protikuřáckém zákonu vadí. Novela dle mého názoru nepředstavuje narovnání podmínek podnikání, ale v určité míře zavádí jinou formu jejich pokřivení. Bohužel. Je to můj názor. Pokud bychom chtěli ve jménu stejného přístupu ke kuřákům i nekuřákům povolit kuřárny, měl by návrh zákona obsahovat přesný popis provedení technických opatření tak, aby nebyly žádným způsobem ovlivněni ti zákazníci, kteří kouření odmítají. Například stavebně oddělené prostory v restauracích, kavárnách a jim podobných provozovnách by musely vypadat minimálně tak jako ty, které jsou na letištích, tedy s externím

přívodem i vývodem vzduchu, ideálně s turniketovým vstupem, anebo možná dokonce s přechodovou komorou, abychom neovlivňovali to ostatní prostředí. Myslím si, že zajištění takového opatření je velmi nákladné a osobně neznám, možná existují, provozovatele gastrozařízení, který by něco takového chtěl realizovat nebo do toho investovat.

Z mého pohledu bych tedy doporučoval pokračovat v dalším projednávání tohoto zákona, a to konkrétně bodem d) odst. 3.

Samozřejmě za racionální považuji i zrušení bodu k) v článku 1 § 35, protože i když jsou dle mého názoru hospodští znalci lidských duší, do budoucnosti určitě nevidí a nemohou předpokládat, co budou hosté dělat po odchodu z jejich podniku, a pak už vůbec nemohou přijímat zodpovědnost za to, co ti lidé způsobí, což, bohužel, dneska zákon také říká.

Doporučil bych tedy osobně za sebe ponechat zákon č. 65 v nezměněné podobě a podpořil bych, resp. podpořil bych jednu volbu, a to znamená pouze malé podniky jako takové. Věřím, že při dalším projednávání, pokud k němu dojde, nalezneme rozumný kompromis, byť pan ministr přesvědčil náš klub, abychom hlasovali proti, takže v tomto směru budu mít trošku složitou pozici. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Teď přečtu omluvy. Pan ministr zahraničí se omlouvá dnes od 16. hodiny do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan předseda vlády z pracovních důvodů do konce jednání a pan poslanec Peksa od 17.00 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se také já vyjádřil k tomuto návrhu zákona.

Ptal jsem se sám sebe, jakou otázku vůbec vůči lidem řešíme. A má odpověď zní: Máme jim nechat volnost výběru, nebo máme lidi chránit před nimi samými? Protikuřácký zákon, ten původní, se z mého pohledu vydal tou druhou cestou a bohužel na úkor výkonu vlastnických práv majitelů hospod a restaurací.

Chápu, že spousta lidí volá po tom, že chtějí jít do restaurace a mít vzduch bez kouře z cigaret a volají po zákazu kouření v restauracích. Podle mého názoru začínáme žít trochu bohužel v nárokové společnosti, která říká: Mám právo přijít do hospody, která někomu patří, a státe zařídí, aby to byla nekuřácká restaurace, protože nechci, když jdu z hospody, smrdět kouřem. Státe, zařídí to. Mimochodem, to je častější argument normálních lidí, se kterými jsem o tom mluvil, než poukazování na zdravotní rizika. Ta všichni známe.

Pokud bychom hlasovali pouze podle zdravotního hlediska, tak by přece kouření mělo být nelegální. Zakazovat kouření na určitých místech, kterým se nevyhneme, má své opodstatnění. Školy, veřejné instituce, nemocnice, a to také nikdo tímto návrhem nezpochybňuje. Ale u hospod a restaurací je to jinak. Stát tím vzal minulý rok právo volby majitelů a provozovatelů zařízení, jakou chtějí restauraci nebo hospodu mít.

A bere právo volby lidem, do jaké restaurace chtějí jít. Já jako nekuřák, obzvláště když jdu s dětmi, bych vždy preferoval tu nekuřáckou restauraci, ale asi jsem ze staré školy a respektuji právo majitele restaurace si rozhodnout sám, jakou restauraci chce provozovat. Já bych třeba prostě nešel, ale před rokem vyhrál nárok nad právem, právem vlastníka rozhodovat o svém majetku. Mimochodem nic neomezil, pouze přesunul kuřáky ven, na chodníky, kudy chodíme všichni s dětmi, pod okna, kde bydlí třeba nekuřáci.

Nás návrh, protože já jsem ho také podepsal, právo volby vrací. Tento návrh není o škodlivosti kouření, dokonce není ani návratem k plně kuřáckým restauracím. Tento návrh z mého pohledu hledá kompromis mezi nárokem a nerušeným výkonem vlastnických práv, zejména vrací právo volby, možnost zřídit kuřárnu, a kde to nejde, provozovatel si může vybrat.

Nejčastěji, pokud jsem tady dobře slyšel, se tady argumentuje škodlivostí pasivního kouření, ale víte, kdo je nejvíce pasivním kouřením postižen? Jsou to skutečně návštěvnici restaurací, nebo jsou to děti kuřáků? Budou tedy obhájci zákazu kouření v restauracích zakazovat kouření v domácnostech s dětmi a budou vymýšlet např. nějaká kontrolní komanda, která budou moci vtrhnout do soukromého bytu, aby to zkontovala? Vždyť by to bylo absurdní. A tento zákaz dneska také máme v soukromých zařízeních. Restaurace a hospody jsou soukromé, do kterých jít návštěvu nemusíte, pokud nechcete. A já tento zákon podporuji, protože vrací právo volby a zároveň zachovává místa, kam chodit nemusíme, jako nekuřácká.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Dobrý podvečer všem. Nyní prosím pana poslance Dolínka, připraví se pan poslanec Pávek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Mě po zvolení do Poslanecké sněmovny zaujala jedna věc. Já jsem čekal, že by se tady řešilo napříč kluby zvýšení důchodů, řešily by se zde jiné, podstatné věci, zlepšení dopravní obslužnosti krajů. Ne. Napříč kluby tady ihned vznikl zákon, který měl změnit něco v oblasti zákazu kouření v restauracích. Nebylo to nic, co by páliло většinově nějaké město, obec nebo nějakou skupinu, myšleno skupinu, která má nějaké problémy, je nějak znevýhodněná, ale opravdu znevýhodněná. Připravilo se zde něco, nějaký zákon, který oproti předečníkovi naopak vyhrazuje někomu výhodu, může si udělat kuřárnu. Umíte si představit, že by v letadle, v letu, byla kukaň, kuřárna, kam by chodili lidé za letu? Umíte si představit, že v autobuse linka Praha-Liberec by tam byla kuřárna, vzadu, poslední čtyři místa, dvírka, a tam by byla kuřárna? To už jsme dávno překonali. A teď najednou přicházíme s tím, že když jsme se dokázali vypořádat i s kouřením v restauracích, opět hledáme nějakou mezírkou, jak to tam vrátit.

Mně to nepřijde správné. Myslím, že i kupodivu tato velmi složitá norma, a chápou, že pro řadu lidí je to složité, změnit své životní návyky, přizpůsobit se něčemu jinému, byla kupodivu velmi hladce aplikována. V jeden den se kouřit mohlo, druhý

den jste ve většině restaurací ty popelníky nenašli. Oproti jiným normám, jako byla EET apod., tato aplikace byl výrazně (nesrozumitelné) v praxi než jiné věci.

Já si také velmi vážím toho, jak pan poslanec Benda byl schopen a je schopen tu diskusi sofistikovaně vést, že on osobně a další předkladatelé, nesklouzávají k populismu, ale skutečně se snaží tu rovinu držet poměrně věcnou, za to velmi děkuji, že skutečně ta diskuse neútočí na nějaké základní pudy, ale skutečně se snaží vysvětlit ty důvody. Ale za sebe mohu říct a musím říct, že ve svém okolí jsem nepocitil tak závažný problém pro to, aby tato Sněmovna musela tuto normu tak náročně řešit, a navíc v době, kdy ten pozměňovací návrh byl napsán, ten zákon platil zhruba šest měsíců, možná pět. Nepočkalo se ani na rok, rok, dvanáct měsíců, celá všechna čtyři roční období, aby se ukázalo, co to kdy znamená, ještě před zimou už byl návrh na světě, už se predikovalo, jak to bude v zimě problémové, už se ukazovalo, jak to bude špatné. A podle mě aspoň ten rok se mohlo počkat, a kdyby se teď započalo s nějakou tvorbou, ta diskuse by určitě byla věrohodnější.

Ještě je tam jedna věc a tou samozřejmě je samotné postavení hospodských a těch, co říkají, že na ně to tvrdě dopadlo. Ano, já myslím, že každý, kdo provozuje na malé vesnici, na malé obci restauraci, hospodu si zaslouží svým způsobem obdiv. Často je to rehole, často to někdo dělá pro to, že to bere jako své poslání pro tu obec, že ví, že tam prostě zabezpečí základní společenský život, a nemá to jednoduché. Když nepodniká ve svém, ani by to nemohl často udržet. To kouření pomáhalo. Jsem si toho vědom. Na druhou stranu ale opět jsou lidé, kteří nechtějí v těch malých obcích kouřit, a když je tam jediná hospoda a kouří se v ní, tak jiný výběr ten člověk neměl. Bud' si tam musel sednout, nebo sám se z toho života z té vesnice ostrakizoval.

Prosím, dejme šanci tomu, aby ten zákon ještě platil, myslím, že diskuse v minulém volebním období byla velmi objemná, dvakrát to zde leželo, jednou něco neprošlo, podruhé se hledal nějaký kompromis. Dejme tomu ještě šanci, aby to platilo nějakou dobu. Ale chápou, že kdyby dneska tento návrh neprošel, jak je navrhován, nebo v příštích měsících, že se k tomu opět za rok vrátíme, protože je mi jasné, že statistiky budou, nejenom odhadu veřejného mínění, ale statistiky budou přesnější jak po stránce podnikatelské, tak po stránce zdravotní. Ten, kdo dnes tvrdí, že z několika měsíců lze něco vydedukovat, ano, souhlasím s tím argumentem, je to mírně na vodě. Myslím si, že roční, dvouleté statistiky budou určitě užitečnější a ta diskuse bude potom podloženější.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji, a než pozvu dalšího řečníka do rozpravy, tak tady mám tri faktické poznámky. První pan poslanec Ferjenčík. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl bych jenom prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na svého předřečníka. Rozhodně jako nekuřák ten zákon nenavrhuji kvůli sobě. Mně vadí, že v klidových vnitroblocích v noci v Praze prostě je bordel kvůli kuřákům, kteří tam jsou nuceni před tou hospodou stát. Stejně tak mi

vadí to, o čem jsem mluvil předtím, ale rozhodně to není nějaký zákon, který by psali kuřáci sami sobě na míru. Já jsem nekuřák, a stejně ho podporuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Juříček s faktickou poznámkou. Pan poslanec tu není. Tak v tom případě pan poslanec Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Poznámka, aby zazněla veřejně na Petra Dolínka prostřednictvím pana předsedajícího. My jsme ten zákon začali připravovat na podzim, kdy zaprvé nastal ten problém, že kuřáci začali být venku, začala jim tam být zima, začal tam nepořádek a hospodští říkali, že jim tam přestávají chodit, proto ten podzim. A tušili jsme samozřejmě dřív, než ten zákon přijde na naše projednání, už uplyne rok, a on už uplynul, od účinnosti zákona, to znamená, už jsme po roce, můžeme to vyhodnotit. Výsledek je, že malé vesnické hospody skomírají a končí. Samozřejmě chápu, že restaurace ve městě fungují, ale tu disproporci bychom tam měli řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím k panu kolegovi Dolíkovi, kterého mám jinak rád, ale že zrovna člen Rady hlavního města Prahy přijde a řekne, že to nepálí nikoho jiného než kuřáky, když největší křik byl přesně z pražských ulic od lidí, kteří bydlí nad těmi hospodami, kteří kolem těch hospod procházejí, kolem vytváření antikonfliktních týmů a dalších věcí, které vůbec nebyly od kuřáků, ale byly právě od nekuřáků, které to obtěžovalo, tak to mě pak trochu překvapuje, že takovéhle tvrzení může zaznít.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Objevily se tady nové faktické poznámky. Prosím pana poslance Holíka, připraví se pan poslanec Dolínek. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, nepočítal jsem, že budu muset zopakovat to, co jsem tady řekl při minulém čtení. Jsem nekuřák a kuřáctví považuju za nešvar. Ale tímto nešťastným zákonem jsme vyhnali kuřáky na ulici a namísto toho, abychom snížili reklamu na cigarety, tak jsme z nich vlastně udělali živou reklamu. A znova opakuji, pokud někdo kouří v uzavřené místnosti, ničí si svoje zdraví, je to jeho problém. Ale má tam popelníky, kde může típat vajgly a kde může oklepávat popel. Pokud je máme na ulici, tak kromě toho, že jsou, jak jsem řekl, živá reklama, tak navíc oklepávají cigarety do větru a přidávají další karcinogenní popel, který dýcháme všichni.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana poslance Dolínka a připraví se pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Petr Dolínek: Pane poslanče Bendo prostřednictvím pana předsedajícího, můžu říct, že jsme projednávali za poslední tři roky petice na radě města ke kdečemu – zástavba Ďáblic, zastávka zřízená na nějakém sídlišti. Ale jednu petici jsme tam určitě neměli ani jednou. Jedinkrát tam nebyla petice ve věci toho, že máme něco udělat s kuřáky před nějakým domem. Že se to individuálně řeší, to je namísto, to je správně. Že to musí řešit městská, státní policie v některých případech, to je správně. Že centrum Prahy potřebuje komplexní řešení zavíracích hodin některých klubů, nemusím jmenovat, to je velmi namísto a to se shodneme myslím napříč politickým spektrem. Ale určitě rada města nemusela řešit petici na téma kouření.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Staňka. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo. Chtěl bych jenom vaším prostřednictvím, pane předsedající, ubezpečit všechny kolegy, kteří jsou z Prahy, že podobné problémy známe i v jiných městech. Já jsem například z Brna, 50 metrů od domu, kde bydlím, máme nonstop bar a můžu vás ujistit, že prostě ty hlučky, které tam postávají také nonstop, protože bar je nonstop, je věc, se kterou se těžko bojuje, a těžko se dětem vysvětluje, proč ti lidé posedávají po chodníku ve tři odpoledne stejně dobře jako v šest večer. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní pozvu do rozpravy pana poslance Pávka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem odnaučený kuřák. Povídá se, že ti jsou nejhorší, co se týká prosazování nekuřáckého prostředí. Možná je to tak. Ale já mám s tím zákonem o ochraně zdraví veliký, veliký problém. A ten problém zní – prolomení domovní svobody. Nevím, co se tady dělo v minulém období, já jsem tady nebyl, ale zdá se, že v minulém období přišlo na svět několik zákonů, které si daly za cíl prolomit základní ústavní svobody, na kterých stojí naše společnost. A jednou z těchto svobod je domovní svoba. Stejně tak jako to provedl potom zákon o ochraně ovzduší. Prostě jestliže v zákoně umožníme kdejakému úředníkovi, aby vlezl do našeho baráku, tak jsme něco udělali velmi špatně a ohrozili jsme základní svobody, které máme. To je jeden z největších problémů, který mám s tím zákonem. Vím, že se k tomu nabalí další, které tady byly desetkrát a stokrát zmiňovány.

Co to udělá s těmi malými hospodami? Já jsem z pohraničí. Neumíte si představit, co to udělalo s těmi malými hospodami. Ale mám problém s tou domovní svobodou. Vím, že kolega Dolínek, prostřednictvím pana předsedajícího, tady zmínil, že na těch

vesnicích většina hospod je prostě v soukromém majetku, je doma u těch lidí, to jim patří. A najednou musejí snášet to, aby tam přišel nějaký úředník bez soudního rozhodnutí, bez příkazu? Prostě jenom tak, protože jsme tady uzákonili to, že se to může prolomit? Stejně tak jako s těmi kotly? Prostě nějaký úředník bez soudu, bez ničeho, na základě udání? Víte co? Tohle mi přijde hrozné.

A druhá stránka, která mi přijde ještě docela děsivější, je to pokrytectví. Jsem ve zdravotnickém výboru a slychávám od kolegů lékařů: nikotin je jed a zabíjí. Nemohu než souhlasit. Všichni víme, že nikotin je jed a zabíjí. Všichni víme, co nám přináší důsledky kouření, at' už aktivního, nebo pasivního. Ale ten stát je přece největším dealerem. Vždyť my s tím dealujeme! My ten jed prodáváme. My z něj vybíráme spotřební daň a těšíme se z toho, jak velkou část příjmové části státního rozpočtu tento příjem tvoří. Tak to je pokrytectví, které jde za hranu. My tady prostě tu drogu distribuujeme. Distribuujeme ji do těch krajů, do těch hospod, do těch stánků, a pak těm lidem, těm uživatelům říkáme, nesmíte tu nikde kouřit. Zalezte si s tím domů.

Takže já nemohu podpořit ten zákon v původní podobě a budu hlasovat pro navrženou novelu. Ale říkám, není to kvůli kouření, je to kvůli tomu, že jsme tady proložili základy domovní svobody a protože se jako reprezentanti státu vlastně chováme pokrytecky. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Je tady s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek. A než dorazí k mikrofonu, přečtu omluvenku. Omlouvá se nám pan poslanec Kobza dnes mezi 16.30 a 19.00 z důvodu nemoci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, jelikož nereagoval pan vicepremiér, ministr životního prostředí, tak musím reagovat já tady na tu demagogii, která tady zazněla. Kristova noho! Pamatuji si v minulém volebním období svoje první setkání s voličem, to bylo, že si přišel stěžovat a říká mi, pane Hájek, co mám dělat, vedle mě topí s pneumatikami, ten dým, ukazoval mi to na fotografiích. Co mám dělat? Já jsem byl na městském úřadě na odboru životního prostředí a všichni roztráhlí ruce a říkali: my bohužel nemůžeme. Takže to, co se udělalo, jak vy říkáte, to porušení domovní svobody, porušení základních práv a svobod, bylo to, že jsme umožnili těm slušným, kteří neměli žádnou možnost se hájit, dosáhnout toho, aby po skutečně splnění všech předpokladů, to není, že tam se vláme úředník, to znamená, je to legislativní postup, na jehož konci je teprve ta možnost, že může přijít ten dotyčný úředník, který má kvalifikaci, je osoba znalá a může přijít do kotelny, nikoli tedy do toho domu.

Ale vraťme se k tomu tématu kouření. Tady nezazněla jedna věc a to je zkušenosť z jiných demokratických států. Předpokládám, že řada z vás byla ve Velké Británii. A pro mě to byl taky jeden impuls k tomu, abych hlasoval pro ten zákon o zákazu kouření v restauracích, mimo jiné, protože skutečně tam to dodržují, tam to funguje a samozřejmě všichni majitelé hospod vytvářejí všechny předpoklady k tomu, podmínky, kulturu, aby se člověk, který kouří venku, cítil velmi komfortně, pokud tedy kouří. To jsem chtěl ještě na závěr. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Mám tady ještě nějaké faktické poznámky, takže prosím pana poslance Plzáka. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych zareagoval na předpředečníka. Já jsem poslouchal jeho vyjádření a já jsem tomu moc nerozuměl. Já jsem tomu rozuměl tak, že si popletl veřejný prostor a domácí prostředí. Protože doma si můžete pít a kouřit, jak chcete. A nevím, jestli někdo má doma hospodu a restauraci. Pokud to tak má, tak je to klub a tam si můžete dělat asi také, co můžete a co chcete. Takže nezaměňovat domácí prostředí a veřejný prostor, který můžeme regulovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Prosím pana poslance Kalouska s faktickou poznámkou. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom stručnou reakci podle jednacího řádu na pana poslance Hájka. Ano, ve Velké Británii to dodržují. Také, jak všichni víme, v tom Londýně na chodnících je docela problém i pro ty, kteří tam bydlí, protože všichni kouří venku před těmi bary. Ale především bych rád podotkl, že ve Velké Británii nemají EET, tak bych se strašně rád zeptal kolegů, proč si vždycky ze všech těch zemí Evropské unie vybírají ty příklady, kde ta represe je, ale už je neuvádějí jako příklady, kde ta represe není. Když si vezmeme ty příklady jenom tam, kde ta represe je, tak budeme nejrepresivnější zemí v rámci Evropské unie. A jsem přesvědčen, že pro mnohé z nás není ten cíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Mám tady další faktické poznámky. Takže pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Beitl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych chtěl reagovat na pana poslance Plzáka vaším prostřednictvím, pane předsedající. Já si osobně tedy nemyslím, že restaurace a hospoda je veřejný prostor. Je rozdíl mezi veřejně přístupným prostorem a veřejným prostorem. Prosím, abychom to nemíchali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Takže prosím pana poslance Beitla a připraví se pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já to jenom doplním přesnou definicí z Wikipedie: Veřejný prostor nebo veřejné prostranství jsou prostory, které jsou přístupné veřejnosti. Pozor ted': Typicky vlastně veřejností, to je státěm nebo obcí.

Prosím vás, nechte privátní vlastníky, aby si ve svých prostorech určovali režim. Logické je, aby ten prostor byl označen, jestli je kuřácký, nebo nekuřácký. A

v okamžiku, když je označen jako nekuřáký, tak potom pro kuřáky, pro nekuřáky neexistuje. (?) Je to docela jednoduchý princip a na základě tohoto principu to může fungovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Prosím, pan poslanec Klaus, připraví se pan poslanec Dolínek.

Poslanec Václav Klaus: Já navážu na své dva kolegy. Hospoda, která patří někomu, není žádný veřejný prostor. Do hospody můžete bud' jít, nebo tam nemusíte jít. Veřejný prostor je nemocnice, škola a podobné prostory. Čili nestraňte tady tím, že se jedná o nějaké veřejné prostory. Ta hospoda někomu patří, je to v jeho majetku a on si má sám určovat, jaké jsou tam podmínky nebo nejsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Dolínka a připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Já jsem se do té diskuse nechtěl pouštět, ale pojďme doní tedy. V tuto chvíli: Jak skončila kasina a výherní automaty na Praze 6? Skončily tak, že přestože to byli soukromí provozovatelé, byli v obecních prostorech. Budeme definovat v tomto zákoně, že kdo si pronajme od obce či od státu restauraci, bude mít zákaz tam kouřit? Půjdeme do této definicí? Není tomu tak. Nedělejme nové problémy! Tady je to jasné pro všechny srovnáno, ta šance, že se tam nemá kouřit. Anebo se dostaneme do té absurdity, že opravdu začnou městské části, obce, města dávat podmínu ve výběrovém řízení. Může být provozováno květinářství, občerstvení, restaurace, v závorce v žádném tomto typu provozovny nesmí být aplikován zákon, a bude tam zmíněn. Asi nechceme, aby toto nastalo. Prosím, nechme úpravu tak, jak je, a vraťme se k tomu za rok, za dva, až budou jasné statistiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím paní poslankyni Válkovou, připraví se pan poslanec Klaus.

Poslankyně Helena Válková: Já jsem chtěla jenom také vyzvat kolegyně a kolegy, vaším prostřednictvím, pane předsedající, jestli bychom mohli přestat používat ty demagogické argumenty, které se odvolávají na Wikipedii a vymezují veřejný prostor, veřejné prostranství jinak, než jak je zná právní úprava, protože ono navíc jde o různou právní úpravu, různé právní předpisy. Protože pak skončíme přesně, jak velice dobře tady vyjádřil přede mnou pan poslanec Dolínek vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Tak jestli budeme tímhle způsobem předvádět české veřejnosti, jak se hádáme o těch nejdůležitějších věcech a ty skutečně důležité necháváme stranou, tak pěkně děkuji.

Já už tedy končím také v této diskusi, protože si myslím, že začíná nabírat přesně ten směr, který jsme nechtěli. Aspoň já jsem ho nechtěla určitě. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Klause.

Poslanec Václav Klaus: Paní poslankyně, vaším prostřednictvím, nechte diskutující, aby ubírali diskusi, jak oni uznají na vhodné.

Na pana Dolinka bych zareagoval: No právě, tak to nechte na nich! Když si nějaká obec dá do podmínek pronájmu, že se tam kouřit nebude, tak se tam kouřit nebude! Když to nějaká obec neudělá, tak to neudělá. Ale nechme majitelům, aby rozhodovali o svém majetku, co se tam bude dít. Nemontujte se jím do života, do všeho!

Už vidíte, ve Švédsku už se montují i do sexu, pomalu, tady se montujete zatím do cigaret, do pamlskových vyhlášek, co mají jist ve škole! Vzpamatujte se! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a nyní mám přihlášeného do rozpravy pana ministra Vojtěcha. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím si, že se sluší, abych na závěr, respektive pak ještě budou mít kolegové, pan zpravodaj, pan navrhovatel, prostor, ale já bych řekl něco za sebe, potažmo za Ministerstvo zdravotnictví k té debatě, která se tady odehrála a byla velmi bohatá. A z mého pohledu bohužel často skutečně bylo vidět, že spíše ti, kteří podporují tento návrh, vycházejí z nějakých svých dojmů, pocitů, bez nějakého jasného zdůvodnění. Zkusím tedy aspoň krátce něco k tomu říct a případně vyvrátit.

Otzáka domovní svobody, jak tady bylo řečeno, také úplně tomu nerozumím. Nebo otázka toho, že si každý může ve své hospodě dělat, co chce a co uzná za vhodné. Podívejme se, jaká je aktuální situace. Myslíte si, že je možné, aby v hospodě byla tolerována špína, plesnivé jídlo, myši a podobně? Nikoliv! Každá hospoda podléhá kontrole hygienické služby, Státní zemědělské a potravinářské inspekce. Už dneska hospody jsou pod přísnou kontrolou. To nemí pouhý nějaký soukromý prostor, kde si může každý dělat, co chce. Kdyby tomu tak bylo, tak skutečně se tam může prodávat plesnivé jídlo, můžou tam běhat myši a podobně. Ale ono to tak není! Pokud se něco takového zjistí, tak tu hospodu okamžitě zavřou nebo jí dají obrovskou pokutu. Takže ta představa, že teď je to nějaké soukromé a že si tam každý dělá, co chce, je naprosto nesmyslná.

Druhá věc. Otázka toho, jak to tedy má dopad na hospody, případně jak zavírají hospody a podobně. Já jsem si vytáhl, samozřejmě je to věc, která, jenom jeden z průzkumů, ale myslím si, že docela relevantní. Za rok 2017 Czech Credit Bureau udělalo průzkum, kolik ubylo živností v pohostinství. Je to 953. Nejméně za posledních pět let. V roce 2017 bylo založeno nebo obnoveno 16 420 a 17 373 jich

bylo ukončeno nebo zrušeno. Skutečně nejméně za pět let, takže je otázkou, kde je ten propad, kde zavírají ty hospody apod.

Další věc. Pokud jde o dopad toho zákona, případně nějaký nepořádek před hospodami atd. Mně přijde úplně fascinující, že tady se argumentuje tím, že jsou před hospodou poházené vajgly apod., když se tady bavíme o tom, a opakovaně to tady bylo řečeno, že ten zákon, a to možná odpovídám, co říkal pan profesor Válek prostřednictvím pana předsedajícího, co vlastně ten zákon má za cíl.

Ten zákon má za cíl skutečně zvýšit ochranu před negativními důsledky návykových látek, zejména tedy tabáku, ale samozřejmě řeší se tam i alkohol, a snížit prevalenci kouření, to znamená výskyt kouření v populaci. Tak je to dáno v tom zákoně v důvodové zprávě. A já jsem přesvědčen o tom, že ten zákon zkrátka na toto cíl, protože pokud se podíváme, a já tady mohu znova říci ta data, která máme, byť samozřejmě jsou zpochybňována, přesto žádná lepší jsem neslyšel, na počet hospitalizací v případě chorob, které jsou přímo související s kouřením – kardiovaskulární diagnózy, astma –, tak meziročně se snížil počet těchto hospitalizací o 9 405, stejně tak ohledně akutního srdečního infarktu o 735 hospitalizací méně, ischemická choroba srdeční – o 14,7 % méně pacientů mladších 60 let. To jsou data, která pocházejí z národního registru hospitalizací a je tam patrný signifikantní pokles, který nezaznamenáváme v žádných předchozích letech. Když se podíváme na nějakou delší časovou řadu, tak meziročně skutečně počet hospitalizací právě souvisejících s chorobami přímo ovlivněnými kouřením je nejvyšší za posledních několik let. A to je prokazatelné. Samozřejmě můžete říct, že to nesouvisí s kouřením, ale my nemáme pro to jiné zdůvodnění zatím, než že to s kouřením souvisí.

Takže to je ten důsledek a to je ten dopad. A to není pouze nějaký dojem. Opakovaně tady říkám, podívejme se do zahraničí, podívejme se, kde ten zákon funguje, byla tady zmíněna Anglie, jaké tam jsou dopady po deseti letech platnosti stejného zákazu kouření, jako je u nás. Pokles počet osob užívajících tabák mezi mladými od 16 do 24 let z 26 na 17 %, u osob nad 35 let se o pětinu snížil počet úmrtí na nemoci srdce způsobené kouřením, počet úmrtí na mrtvice poklesl o téměř 14 %. Stejně tak můžeme ukázat data z Irska apod. Takže tady je jasné vidět, že ten zákon má pozitivní dopad na veřejné zdraví. A to je to samozřejmě, o čem to celé je. To má tu přednost před svobodou podnikání, ostatně jak to i řekl Ústavní soud.

Takže já opakovaně říkám, vyhodnocovat nebo měnit zákon po dvanácti měsících, a teď to bude skutečně 31. května rok, co byl ten zákon přijat, nebo co nabyl účinnosti, tak to je velmi nezodpovědné a velmi povrchní, a já tedy žádám, aby byl zamítnut v prvním čtení, protože si myslím, že skutečně argumenty pro zachování – i z té diskuze, která tady proběhla – vysoce převyšují ty typu, že máme vajgly před hospodami. To si myslím, že prostě není pro mě relevantní argument. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než se posuneme dál, mám tady omluvku od pana poslance Lipavského z dnešního dne do konce jednání z pracovních důvodů. A mám tady ještě dvě faktické poznámky. Takže prosím pana poslance Zahradníka a připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Já už se, pane místopředsedo, k tomu protikuřáckému zákonu nebudu vyjadřovat, vyjádřil jsem se v minulém období, ale pan kolega Hájek mě trošku rozčílil s tím zákonem o kontrolách kotlů. Tak to není. My prostě můžeme stokrát si myslet, že když něco v tuhle chvíli je v pořádku, že nemůže přijít doba, kdy to v pořádku nebude. Čili otevřít zákonem možnost chodit do domů kromě toho, že policie má příkaz k prohlídce, je nesmysl a je to prostě špatně.

A ke kouření jsem se zařekl jako napravený kuřák již před 30 lety, že se vyjadřovat nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte jenom stručnou reakci na pana ministra Vojtěcha. Ve vší úctě jako ministr zdravotnictví ani nemůže říkat nic jiného. Umím si představit, že Leoš Heger blahé paměti by tady horoval stejně vášnivě, nicméně chci se ohradit proti některým argumentačním faulům. Není možné jedním dechem říkat, že po dvanácti měsících je příliš brzy na to, abychom řekli ty dopady, a na druhé straně vyjměnovávat ze statistiky, jak blahodárně se to projevilo na veřejném zdraví. Nikdo z nás samozřejmě nepochybuje o tom, že kouření způsobuje ischemické choroby, infarkty, obstrukční plnicí choroby atd., ale nikdo z nás nemá jedno jediné věrohodné číslo, zda zákaz kouření v restauracích opravdu snížil počet kuřáků. A po tom roce ho ani nemůžeme mít. Tak jestli chceme argumentovat statistikou, tak argumentujme seriózně. Každý z nás, kdo někdy dělal nějakou zkoušku ze statistiky, ví, že kdybyste tohle říkal u zkoušky, byť na bakalářské úrovni, tak budete vyhozeni, pane ministr! Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím ještě s faktickou poznámkou pana poslance Onderku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážení ministři, prostřednictvím pana předsedajícího k panu ministru zdravotnictví. Jestli říkáte ve svém projevu, budu citovat, že ti, co ho obhajují, vycházejí ze svých dojmů a pocitů, tak vás chci ubezpečit, že jediný, kdo tady vychází z celého sálu ze svých dojmů a pocitů, jste vy! Jestli tady říkáte, že máte v rukou průzkumy, které jsou dělány na tisících respondentech, tak jak proběhlo ve veřejné televizi včera v podvečer, tak je to otázka jedné kalkulačky a zdravého rozumu. Když si vydělíme 1000:14, vyjde nám 71 respondentů na jeden kraj. Já vás chci upozornit, že během včerejška jsem během dne potkal asi trojnásobek lidí. Tímto průzkumem se zaštiťovat a říkat, jak tedy nám to všem strašně škodí a jak je to špatné, si myslím, že je nefér.

Druhá věc, která s tím souvisí, je dopad na zdraví. Já jsem neslyšel jediného kuřáka nebo zastánce této novely v této místnosti, který by řekl, že kouření neškodí zdraví. Ani jsem nikoho z nás neslyšel říkat, že bychom chtěli zrušit tento zákon. My pouze říkáme, dejte prostor i kuřákům v této zemi obyčejnou legislativní novelou. A

stejně jako minule vám na závěr řeknu jediné: Bojujte prosím s kouřením a ne s kuřáky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tím jsou vyčerpány faktické poznámky, stejně jako rozprava. Já se ještě podívám, jestli se do rozpravy někdo hlásí ze sálu. Nevypadá to tak. V tom případě rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Je, tak prosím. Nejdřív navrhovatel.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a páновé, já se pokusím být stručný. Debata byla poměrně obsáhlá, ale přesto si myslím, že je třeba některé věci lehce zopakovat.

Za prvé k obsáhlému rozboru paní profesorky Válkové k Ústavnímu soudu. Jenom konstatuji, že Ústavní soud sám – a teď cituji: Ústavní soud však dodává, že jeho závěry neznamenají, že by potvrzoval zákonodarcem zvolené řešení jako jediné možné, nebo dokonce nejlepší. Skutečnost, že zvolené řešení testu proporcionality obstálo, neznamená, že není k dispozici jiné řešení, které by při stejném standardu ochrany zdraví šetrněji zasahovalo do práv těch, kteří chtějí kouřit. Zákonodárce tím není zbaven prostoru pro případnou jinou regulaci kouření v prostorách stravovacích služeb – Pro případnou jinou regulaci kouření v prostorách stravovacích služeb, opakuji ještě jednou. To znamená, ta regulace může být jiná. Ústavní soud nám ji v žádném případě nezapověděl, ta stávající je nula. To je první poznámka, kterou jsem chtěl přičiniti.

Druhá poznámka. Zase jsme se tady dnes, minule, předminule různě bili těmi průzkumy veřejného mínění, a já, protože jsem to říkal minule při poloprázné sněmovně, tak jsem jenom upozornil na skutečnost, že průzkum, který nám dalo Ministerstvo zdravotnictví samo, objednalo si ho samo, pro něj je provedl STEM mezi 27. 3. až 2. 4., tak tam na dvě otázky, které pokládám za klíčové. Nejdiskutovanější část protikuřáckého zákona je úplný zákaz kouření v restauracích, provozovnách stravovacích služeb.

Vadí vám osobně, že se uvnitř restaurací nesmí kouřit? Pokud se jedná o hospody a pivnice, tak odpověď určitě ano a spíše ano převyšuje odpovědi určitě ne a spíše ne. Převyšuje v hospodách a pivnicích.

Stejně tak – zase je to ten průzkum, který nám dalo Ministerstvo zdravotnictví – stejně tak: Bude tomu rok – otázka – co začal platit protikuřácký zákon. Někteří trvají na jeho platnosti či žádají jeho zpřísňení, jiní žádají jeho zmírnění či zrušení. Vy osobně byste protikuřácký zákon – a teď je otázka. Odpovědi zcela zrušil nebo zmírnil jsou 50 %. Odpovědi zpřísnil nebo nechal beze změny jsou 47 %.

Tak to jenom k těm náladám veřejnosti. Ano, většina veřejnosti vítá, že existuje zákon, to je v pořádku. My ho také nerušíme, nenavrhuje jeho zrušení, ale navrhujeme lehké dílčí změny. A pokud projde návrh zákona do výboru, tak nepochybňě se budeme bavit i o všech těch eventuálních pochybnostech a nejasnostech, které tady zazněly v průběhu projednávání posledních dvou dnů. (V sále je hlučno.)

A poslední poznámku si nemohu odpustit ve vztahu k tomu, že dneska začal pan ministr za ANO říkat, že hnutí ANO má závazné hlasování a včetně těch, co podepsali, budou hlasovat pro zamítnutí zákona. Tak 13. 3. 2017 – odcituji. "Ty hospody, kde je jenom pivo a nealko, jim ten zákaz kouření dělá problémy. Lidé jsou naštvaní z té spousty regulací, které přišly. Musíme o tom ještě přemýšlet, co nám o tom řekli." Kdo myslíte, že tento citát řekl? Předseda hnutí ANO Andrej Babiš, současný premiér ČR v demisi. Tak prosím, přemýšlejte, jestli se o tom máme bavit, nebo jestli mi to chcete zamítnout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji za pozornost. Poprosil bych kolegy na levici, aby zvážili trošku snížit hluk. A poprosím zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, dovolte mi jako zpravodaji, abych fakticky shrnul celou debatu, která se konala v rozsahu tří jednání. Vystoupila celá řada řečníků, někteří opakovaně. Mám zde celkem 58 příspěvků, z čehož valná většina byla faktické poznámky, nieméně celá řada také rádných připomínek a rádných debat. Je mou povinností shrnout všechny příspěvky, ale udělám to stručně.

Předně tedy bych chtěl ještě reagovat na faktickou poznámku pana poslance Onderky prostřednictvím pana předsedajícího, který říká – cituju: "Dejte prostor těmto kuřákům." Ale prosím vás, kuřáci mají dostatek prostoru. A Ústavní soud to potvrzil. Přímo se tímto zabýval. Já bych tedy jenom krátce, velmi stručně, protože vidím, že už jste celou tou problematikou také znaveni, shrnul, protože se to dá shrnout do několika bodů.

Předně je tady to zdravotní hledisko. To zdravotní hledisko bylo podrobně probráno, prodiskutováno. Byla zde řečena určitá statistika týkající se hospitalizací. Pochopitelně, že ty hospitalizace pro kardiovaskulární choroby a plícní onemocnění nejsou jenom z důvodu jaksi redukce kouření, protože to je multifaktoriální záležitost, ale je zajímavé, že se to v minulých letech neopakovalo. A důležité je zde zmínit Španělsko, které mělo svého času poměrně měkký zákon protikuřácký, a po několika letech zjistili, že není efektivní, tak prostě zavedli zákaz, tak jako navrhujeme naše stávající novela. A mimo jiné tedy pravděpodobně jste si všimli, že zítra je to právě rok, co platí tady ten zákaz, je to jakési symbolické.

Druhá věc, která je zajímavá, která se zde ukázala, je to, že v opakovaných průzkumech – to prosím vás nebyl jeden jediný průzkum, ale v opakovaných průzkumech se ukázalo, že naprostá většina od dvou třetin do tří čtvrtin lidí naší republiky, a tedy naprostá většina naší populace podporuje nekuřácké prostředí v hospodách. A myslím, že bychom měli vyslyšet jejich hlas, protože jsme tady pro lidi.

Dalším bodem velmi často zde zmiňovaným a opakovaně v těch příspěvcích převažujícím v podstatě dnešní den byla otázka svobody podnikání. Ale tady bych chtěl zdůraznit to, že se nejedná o zákon o svobodě podnikání, ale jedná se o zákon o ochraně veřejného zdraví. A pořád je potřeba to zdůrazňovat, protože i v těch

příspěvcích bylo opakovaně zmíněno, že nejde o zdraví. Ale ono jde o zdraví, prosím vás. A ta svoboda podnikání je samozřejmě odsud posud.

Dále zde byl zmíněn a podrobně vyložen Ústavní soud, který 18. dubna, myslím, zamítl návrh senátorů a řekl mimo jiné, že kuřárny jsou prostředkem, který nechrání veřejné zdraví. Opět se to vrací k tomu hlavnímu motivu toho veřejného zdraví.

Dále zde byly zmíněny i technické parametry celého návrhu, kde jsme opakovaně slyšeli, že to není problém. Nicméně zase z druhé strany jsme od samotních provozovatelů slyšeli, že je to velký problém a byly by to velké investiční náklady.

Potom zde dnes bylo velmi podrobně debatováno o tom, že je to obtěžování vlastně, to kouření, když kouří kuřáci venku. Je to obtěžování okolí, což je opravdu letitý problém. To není jenom teď, poněvadž takové zahrádky zde byly odjakživa, tedy co pamatuji. To není odjakživa, ale je to dlouhou dobu, a přesto to nikomu nevadilo. Je to samozřejmě záležitost, kterou bychom se měli zabývat, určitě. Nebo ne my, ale právě ti provozovatelé, poněvadž to prostředí se dá zkulturnit. Je tam také možný ten opačný pohled, že mladí lidé, když vidí kuřáka na ulici kouřit, tak si řeknou, že on je vlastně na jakési hanbě, a může to být odpuzující pro ně vůbec začít s kouřením. Takže těch pohledů může být více. Já neříkám, že je to pro každého to zásadní. Nicméně věřím tomu, že i toto je důvod, který je zajímavý.

Dále, osobně si myslím, že už tedy v podstatě ty připomínky a diskusní příspěvky zde byly, jsem shrnul do těchto několika zásadních bodů. Možná jsem na všechny úplně neodpověděl. A jenom závěrem bych chtěl říci, nerušme ten stávající zákon, protože opravdu funguje, nebo je účinný, teprve jeden rok. Vyčkejme určitou dobu. Někteří říkají pět let, někteří říkají deset let. Dříve prostě nemůžeme říct, že tento dopad u nás byl pozitivní nebo negativní, a nemá cenu ho teď rušit. Já věřím a jsem o tom přesvědčen, že i v této Poslanecké sněmovně je většina rozumných lidí, kteří budou rozumně hlasovat. A normální je nekouřit.

Takže vám všem děkuji za podporu a zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji panu zpravodaji. Tím jsme se vyrovnali se závěrečnými slovy, takže se přesuneme k hlasování. Pro jistotu zagonguji, abych svolal nějaké lidi z předsáli. Byl předložen návrh na zamítnutí. Je tady žádost o odhlášení, takže vás nejdříve odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Počkáme, až se nám počet ustálí... Ještě chvilku... Vypadá to, že se počet ustálil. Takže prosím o klid.

Budeme hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu. (Dotazy ze sálu, o čem se bude hlasovat.) Opakuji, budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

Je to hlasování číslo 129. Z přítomných 172 poslanců, 89 pro, 68 proti. Návrh na zamítnutí byl přijat.

Tam se hlásí pan poslanec, já ještě chvilku počkám.

Poslanec Jaroslav Holík: Nešlo mi hlasovací zařízení. Mám tam několik svědků, ale převaha je taková, že jenom dávám na vědomí, že to zařízení nefungovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Zpochybňujete hlasování tedy. (Někteří poslanci protestují.) Nezpochybňujete hlasování? Dobře. Pan předseda Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My se nějak točíme v kruhu. Minulý týden jsme tady vedli debatu, už nevím, kdo to byl. A pan předseda Michálek citoval z jednacího řádu, že pokud nefunguje někomu hlasovací zařízení, tak se hlasování opakuje bez toho, že by se zpochybňovalo. Vedli jsme tuto debatu minulý týden. Tak už ji snad nebudeš opakovat i dnes. Pokud skutečně to zařízení nefungovalo, tak z jednacího řádu podle zákona se hlasování opakuje. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já myslím, že ta věta musí zaznít na mikrofon. Vzhledem k tomu, že panu poslanci Holíkovi nefungovalo zařízení, a já nemám žádný důvod mu nevěřit, zpochybňuji proto hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Hlasování tedy bylo zpochybňeno z důvodu nefunkčnosti hlasovacího zařízení. Takže ho budeme opakovat. Myslím, že jsou všichni přítomni a přihlášeni. Je tady znova žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím přihlaste se znova svými kartami. Opakuji, že budeme opakovat hlasování o zamítnutí předloženého návrhu. Počkám, až se... (Poslanci chtějí hlasovat o námitce.) Napřed námitka? Tak já jsem měl za to, že jsme se dohodli, že při nefunkčním hlasování... Nedohodli, dobře. Tak v tom případě budeme nejdříve hlasovat o námitce, jestli budeme hlasování opakovat. Nebo tedy prosím, ať někdo zpochybňuje postup předsedajícího, protože jinak se nikam nepohneme.

Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, já chci připomenout náš páteční spor, který tady probíhal při jiném hlasování a kde jste mě přesvědčili – tedy v rozporu s tím, co tady bylo vždycky dobrým zvykem, ale tehdy v pátek se to hodilo, tak to tak dopadlo –, že nefunguje-li někomu hlasovací zařízení, hlasování se opakuje. Takže ve smyslu našeho pátečního rozhodnutí – tedy vašeho, já s tím nesouhlasil, ale podínil jsem se většině – pan předsedající teď správně nechává okamžitě hlasovat znova o včeli. Nikoliv o zpochybňení. Jestli je to jinak, pojďme se tedy dohodnout, jak to správně má být. Jestli se pamatujete, tehdy jsem byl nařčen z toho, že komunisti nedodržují zákon. Takže teď vracím – ano, snažím se dodržovat

to, co se tady aspoň dohodlo vzhledem k tomu, že Sněmovna je suverén a je tvůrcem zákonů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, pan předseda.

Předseda PSP Radek Vondráček: Bez ohledu na to, co tady projednáváme, a bez ohledu, jaké máme u toho hlasování postoje, to, co se tady snaží zavádět, je mimořádně nebezpečná věc. Já bych chtěl poprosit kolegy, kteří takto interpretují jednací řád, aby tak přestali činit. Je krajně nepravděpodobné, aby nefungovalo přesně jenom jednomu poslanci hlasovací zařízení. (Protesty z pléna.) Ne, říkám, je to krajně nepravděpodobné. (Předsedající: Prosím klid.) Stejně jako minule. Protože jsem si nechal zkontovalovat schémata, jak jsou vedena ta jednotlivá zařízení. Zkrátka tam může opravdu dojít k tomu, že je někdo chybně přihlášen, nebo je tam jiný problém. (Poslanec Holík protestuje.) Ale já vám to věřím, ale v okamžiku, kdy si tady kdokoliv stoupne a začne říkat, že mu nefunguje hlasovací zařízení, tak jsme skončili s nějakým hlasováním o námitkách.

Tady se prostě někdo vypne a bude říkat, že mu to nefungovalo. My nejsme schopni to prokázat. Tady musí existovat nějaká objektivní porucha toho zařízení. My jsme to skutečně zkoumali v ten pátek. Byly to dvě různé větve. Tam byl asi problém, že bylo trošku zmateně zapnuté hlasování, ten časový úsek, a buď to nestihl zapnout, nebo to prostě mačkali v době, kdy už to mačkat nešlo. Tam byla lidská chyba. Tohle bude něco obdobného. Ať nám kolega teď řekne, jestli je schopen se přihlásit, jestli mu to svítí. (Poslanec Holík: Ano.) Tak tam není chyba a porucha zařízení v tom smyslu, jak na to pamatoval jednací řád.

Já bych poprosil pana předsedu Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího, aby byl velice opatrný s těmito svými soudy, protože on je zkušený poslanec a předseda klubu a ví, že kdybychom šli tímto směrem, tak neděláme dobře Sněmovně. Tady potom každý bude prostě tvrdit, že má poruchu, a jak my to budeme ověřovat? A budeme automaticky hlasovat stále dokola a dokola. Takže kdyby se jednalo o poruchu na nějaké větvi a bylo by to třeba deset poslanců v kuse, skutečně by tam byla technická závada, tak to akceptujme a hlasujme znova. Toto byl problém na jednom hlasovacím zařízení, které momentálně funguje. (Hlasy z pléna.) Můžeme přerušit – a poprosím vás, abyste na mě nepokřikovali!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím o klid, nechte prosím pana předsedu mluvit. Jsme jsme mimo rozpravu, můžeme jen s přednostními právy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže v tomto bodě si myslím, když se jedná o námitku jednoho poslance, hlasujme o námitce. My jí vyhovíme, ale nezavádějme tady nové pořádky s poruchou zařízení. Vymstí se nám to všem a ti, co za to teď horují, tak budou litovat. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. S přednostním právem se hlásil pan poslanec Stanjura, pak pan poslanec Kováčik.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro kolegy poslance. Technická nemůže být, když je uzavřena rozprava. To jen tak mimochodem. (Hlas z pléna.) Já bych poprosil pana poslance Hájka prostřednictvím pana místopředsedy, aby na mě nekřičel. § 74 odst. 3, dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, musí se hlasování opakovat.

Já jsem u toho nebyl, když se to přijímalo, já jsem to nenavrhoval. V pátek jsme si řekli, jak se má postupovat. Ale je to vlastně úplně jedno. Jsem tady sedm let, a vždycky když byla námitka, tak té námitce Sněmovna vyhověla. Tak o co se vlastně přeme? Přeme se o nic. Příje mi to zbytečné. Pokud chce někdo, bude mít námitku, to jednací řád nezakazuje, vyhovíme námitce a zopakujeme hlasování. To bylo jediné.

Chtěl jsem jenom připomenout, že v pátek jsme postupovali jinak s ohledem na tento konkrétní paragraf odstavec 3. A já tu nejssem od toho, abych říkal, kterému poslanci věřím, nebo nevěřím, že mu fungovalo, nebo nefungovalo hlasovací zařízení, a navíc, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, velmi těžko se dokazuje něco, co nejde. Dokažte, že vám nefungovalo hlasovací zařízení. Nevím jak. Jenom říkám, že to nebylo ani v pátek, ani dneska z našeho klubu, ale ten spor je zbytečný. Pokud trváte na hlasování, a už tady byl návrh, o kterém se dá hlasovat, říkám, vždycky se námitce vyhovělo a hlasovalo se znovu. To je celé, podle mě hlasování máme za dvacet vteřin vyřešené. Takhle můžeme 20 minut debatovat, jestli budeme hlasovat, nebo ne. Mně příje lepší vyhovět námitce a zopakovat hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčík: A proto zcela s chladnou hlavou, pane předsedající, paní a páновé, doporučuji, ba co dám, navrhuji, abychom se skutečně vrátili k oné dosavadní praxi. Neprodložíme to o více než o deset vteřin hlasování. Podám námitku proti výsledku hlasování, jedno z jakého důvodu, té námitce Sněmovna hlasováním zpravidla vyhověla a hlasuje se znovu o věci. Pojdeme se k tomu skutečně vrátit, protože jinak tady budeme mít tu ten spor, tu onen spor. Nejednotnost výkladu. Zákonu tím vyhovíme, říkám na rovinu, to není nic proti zákonu. Je to technická věc, která tady fungovala řadu let bez problémů, nebo bez významných problémů. Prosím, pojdeme se k tomu vrátit. Navrhují to teď zrovna.

Tam kdosi, pan kolega Kalousek, tuší, formuli o zpochybňení hlasování přednesl, pojďme hlasovat o zpochybňení. Já podpořím hlasování o námitce sám osobně, vždycky jsem to podporoval, a pak pojďme znova rozhodnout o věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Chtěl bych zde říci, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, jednu věc. Ať už se to týká poslankyň a poslanců z SPD, nebo od

kommunistů, nebo od kohokoli jiného, varuji před tím zpochybňovat, že si ten, kdo přichází zpochybnit hlasování, vymýší. Může se stát chyba na kartě, může se něco stát. Prostě respektujme to. Běžná praxe byla taková, že jestliže někdo zpochybnil hlasování, Sněmovna respektovala toto zpochybňení, hlasovala znova. Ale v okamžiku, když někomu říkáte "já vám nevěřím, že vám to zrovna teď nefungovalo", tak v ten moment si myslím, že to není dobrá praxe. Respektujme tento způsob, který tady byl ctěn celou dobu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda se ještě hlásí. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Doufám, že si ještě vzpomenete potom, o čem hlasujeme. Chtěl bych se důrazně ohradit proti tomu, co tady pan předseda Bartošek říká. Ani na vteřinu jsem neřekl, že panu poslanci Holíkovi nevěřím. Poslouchejme se. Říkal jsem, že by to mohlo být zneužito a je to cesta do pekla, nedělejme to.

Jednací řád zkrátka předpokládá, že je-li zde objektivní závada na hlasovacím zařízení, využije se tohoto paragrafu. Momentálně to zařízení funguje. A má pravdu pan Stanjura, a to je věc, s kterou se potká každý advokát, důkaz neexistence témito možné provést. Jak může někdo dokázat, že mu to nejelo, když teď mu to jede?

Uklidním situaci. Prosím vás, pojďme v klidu hlasovat o námitce. Co jsem tady pátrám rokem, vždycky jsme se k sobě chovali gentlemansky, takže odsouhlasíme námitku a pojďme dál.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Jestli už se nikdo další nehlásí s přednostním právem, požádám o tři minuty přestávky na poradu předsedů klubů, abychom si vyjasnili postup, aby... (Hlasité námitky v sále.) Já něco navrhnu, a ono to bude rozporováno. Takže se nejdřív domluvíme s předsedou. (Pauza na domluvu.)

Děkuji. Bylo to rychlejší, ale já počkám. (V sále je velmi rušno.) Dovolím si svou poslance, a budeme pokračovat rovnou. (Námitky v sále: Tři minuty!) Tři minuty? To tam nemám. Dobре, počkáme do 17.46...

Je 17.46. Poprosím poslance, aby zaujali svá místa, a budeme pokračovat v přerušeném hlasování. Bylo dohodnuto, že se vrátíme ke starým pořádkům a budeme nejdříve hlasovat o námitce a v případě jejího schválení budeme opakovat hlasování. Vážení kolegové, již pokračujeme. Poprosil bych o klid. Byla tady žádost o odhlášení, takže jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Ještě jednou opakuj, jaký bude postup. Budeme nejdříve hlasovat o námitce a pak budeme případně hlasovat o opakováném hlasování.

Myslím si, že se nám počet přihlášených již celkem ustálil... Ne, ještě ne.

Počet přihlášených se nám ustálil, budeme tedy nejdříve hlasovat o námitce, tzn. o námitce proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce?

V hlasování číslo 130 bylo přihlášeno 173 poslanců, pro bylo 172, proti 1, námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování. Ještě jednou zopakuji, jaké hlasování budeme opakovat. Budeme opakovat hlasování o zamítnutí předloženého návrhu. Myslím si, že není potřeba odhlašovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji.

V hlasování číslo 131 bylo přihlášeno 172 poslanců, pro bylo 91, proti 68, návrh na zamítnutí byl přijat, projednávání návrhu tímto tedy končí. (Hlasitý potlesk, hluk v sále.)

Děkuji zpravodaji a děkuji navrhovateli. Posuneme se dál. Na dnešní den byl ještě zařazen... (Hluk v sále.) Počkám, až bude v sále klid, až všichni, kteří přišli na hlasování, nás opustí.

Otevřu poslední bod, který byl napevno zařazen na dnešek, a to je

46.

Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Lubomír Metnar. (V sále je velký hluk, mnozí poslanci opouštějí sál.)

Já počkám, než vás vyzvu, abyste se ujal slova, až se nám sněmovna uklidní. Prosím všechny kolegy, aby diskuse přesunuli do předsály, stejně tak případné telefonáty nebo jiné činnosti, které nesouvisí s projednávaným tiskem.

Pane ministře, stačí vám to takto?

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací. Jeho účelem je transponovat směrnici o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru do českého právního řádu. Cílem této směrnice je pak zajištění přístupnějších internetových stránek a mobilních aplikací napříč celou Evropskou unií. Navrhovaný zákon má tedy zajistit přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací všem jejich uživatelům, zejména však osobám se zdravotním postižením. Internetové stránky a mobilní aplikace musí být pro své uživatele vnimatelné, ovladatelné, srozumitelné a stabilní.

Návrh zákona definuje povinné subjekty, na něž se povinnost zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací vztahuje. Jsou jimi stát, územní samosprávné celky, další právnické osoby veřejného práva a jejich dceřiné společnosti a konečně kvalifikovaní správci systémů elektronické identifikace.

Stanovuje samotné zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací. Upravuje institut nepřiměřené zátěže. Přístupnost bude nutno zajistit pouze v té míře, která povinnému subjektu nezpůsobí nepřiměřenou zátěž. Upravuje prohlášení o přístupnosti. Zakotvuje proceduru vyřizování podnětů v případě, že přístupnost není zajištěna. Stanoví působnost Ministerstva vnitra a konečně obsahuje související legislativně technickou změnu zákona o informačních systémech veřejné správy.

Zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací se přitom realizuje na základě požadavků obsažených v příslušných normách Evropské unie, na které je návrh zákona odkazován. Tímto postupem bude zajištěno, že internetové stránky a mobilní aplikace povinných subjektů budou zcela v souladu s evropskými požadavky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana zpravodaje, kterým je Ondřej Profant, aby se ujal slova.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení kolegové, právo na přístupnost informací a služeb je obecně zakotveno zejména v Úmluvě o právech osob se zdravotním postižením, protože primárně těch se to týká. V současnosti je tato přístupnost, tedy možnost alternativně se dobrat k obsahu, upravena vyhláškou č. 64/2008 Sb., ale tato právní úprava se nevtahuje na všechny subjekty, na které dopadá již zmíněná směrnice, kterou zde transponujeme. Taktéž neupravuje řadu úprav a povinností, které jsou uvedeny ve směrnici.

Jednou z těchto povinností je přístupnost mobilních aplikací. To totiž není zatím moc velké téma a zatím se tím nikdo moc nezabýval, nicméně tak jak na to pamatuju směrnice, si myslím, že to je velmi rozumné. Týká se to až roku 2021, kdy si myslím, že to už bude velké téma, aby mobilní aplikace veřejné správy byly přístupné.

Tento zákon z reálných problémů řeší právě přístupnost mobilních aplikací, vylepšuje přístupnost webových stránek například o takové prvky, jako je Captcha, která je dnes mnohdy zcela nepřístupná pro osoby s nějakým postižením, a eliminuje již staré technologie typu Flash nebo Silverlite. Dotýká se to celé řady subjektů, de facto všech veřejných subjektů, s jednou výjimkou, o které ještě budu mluvit. Ze známých informačních systémů se to dotýká například portálu veřejné správy, eSbírky, daňových portálů, datových schránek.

Celkově mám z tohoto návrhu pozitivní dojem. Myslím si, že Evropská unie v tomto případě ví, co dělá. Nicméně mám i nějaké obavy, a to je hlavně § 7, nepřiměřená zátěž, protože mně to spíše přijde, že to je nepřiměřená možnost se vyhnout dané povinnosti, protože velmi zjednodušeně řečeno stačí říci "nám to způsobuje nepřiměřenou zátěž, proto my tento zákon nebudeme dodržovat", což mi nepřipadá dobré.

Dále si nejsem úplně jistý vyjmutím veřejnoprávních médií, což je jediný okruh subjektů, který je vyjmut. Evropská směrnice to zcela jasně zdůvodňuje tím, že se na ně bude vztahovat jiná směrnice, nicméně otázka je, kdy ta směrnice bude. Na druhou

stranu si umím představit, že tento zákon by v současnosti médiím opravdu mohl v tomto rozsahu způsobit nějakou potíž, nicméně rád bych ještě toto téma určitě otevřel na výborech, což si myslím, že je také vhodné místo pro nějakou obsáhlější debatu.

Doporučuji vám pustit tento zákon prvním čtením.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu rozpravu, tak tady mám nějaké omluvenky. Pan poslanec Michálek se nám omlouvá po zbytek dne z pracovních důvodů, pan poslanec Strýček se nám omlouvá po zbytek dne také z pracovních důvodů a paní poslankyně Maxová se nám omlouvá od 18 hodin do konce dnešního jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní otevříram rozpravu, do které nemám přihlášky. Hlásí se pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, děkuji panu ministrovi a ministerstvu, že poměrně detailně zpracovali dopady na rozpočty jednotlivých dotčených subjektů, ale rád bych se zeptal, kdo je bude hradit, jestli s tím ministerstvo nějakým způsobem počítá doplňkově. Ta částka pro jednotlivé subjekty jistě není asi nějaká zcela zásadní, nicméně celkově by to mohlo představovat poměrně velký zásek, u vysokých škol by to mohly být statisice. Jestli je s tím nějakým způsobem počítáno. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Ještě opravím omluvenku. Pan poslanec Strýček se nám omlouvá až od 18.15 hodin.

Ted' se tedy ptám, jestli jsou ještě nějaké další přihlášky do rozpravy. Nevypadá to tak, takže já rozpravu končím a prosím o případná závěrečná slova. Nejdříve prosím navrhovatele, jestli má zájem.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, rád bych ještě odpověděl na dotaz, který tady byl. Předpokládá se, že náklady na internetovou stránku budou podle vyspělosti a stavu té stránky od nuly až maximálně po 18 tisíc. Je tam poměrně hrubý rozptyl případných nákladů spojených de facto s aplikací tohoto zákona a uvedení do designového stavu těchto stránek, tak jak de facto to ty evropské normy vyžadují. Momentálně je záměr postaven tak, že náklady půjdou za povinnými subjekty. Ministerstvo vnitra nemá toto v rozpočtu a nepočítalo s variantou, že by de facto hradilo tuto úpravu internetových stránek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Zpravodaj má také zájem o závěrečné slovo, takže prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Já si také dovolím odpovědět panu poslanci Ferimu. Tento předpis, jak ho transponuje česká legislativa, nebo tento návrh, se odkazuje na evropské doporučení, které se odkazuje na zcela běžně používané standardy webových aplikací a mobilních aplikací. Čili každý slušný vývojář se jimi již dnes řídí. Myslím si, že u velkých systémů, které se pro správu obsahu, jako je Wordpress, Drupal, Joomla, používají, tak jsou všechny podmínky de facto automaticky splněny, takže by to nemělo dělat u rozumných aplikací žádné velké náklady. Problém bude ten, kde někdo má něco velmi speciálního. To většinou znamená, že je to ve spoustě ohledů velmi nefunkční.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. To byla závěrečná slova. Nyní přistoupíme k hlasování. Svolám kolegy do sálu. Návrh na vrácení k přepracování či zamítnutí nebyl podán, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhujе někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Nevypadá to tak, takže přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se tedy, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 132 bylo přihlášeno 167 poslanců, pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Není tomu tak. V tom případě projednávání končí. Budeme se návrhem zabývat potom později v druhém čtení. Děkuji navrhovateli a zpravodaji a posuneme se dál.

Nyní začíná blok prvních čtení. První je tedy bod číslo

25.

Vládní návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech /sněmovní tisk 72/ - prvé čtení

Tento bod byl přerušen v pátek 25. 5. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministr spravedlnosti Robert Pelikán a zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Helena Válková, což se již stalo.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Prosím? (Poznámka zpravodajky mimo mikrofon.) Čili nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhujе někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevypadá to tak.

Takže zahájím hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 133 bylo přihlášeno 168 poslanců, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já jsem zaregistroval nějaký zmatek tady u stolku zpravodajů. Nebudeme zpochybňovat? Dobře. Takže konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Pane poslanče?

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Vzhledem k tomu, že znalecká činnost velmi vážně zasahuje do oboru zdravotnictví, jedny z nejtěžších kauz probíhají právě v trestněprávních případech z oblasti zdravotnictví, ale i občanskoprávní kauzy z oboru zdravotnictví jsou velmi složité a i těch odvětví nebo těch oborů v rámci odvětví zdravotnictví je spousta, tak chci navrhnout výbor pro zdravotnictví jako další výbor k projednání, protože skutečně tahle oblast je v oboru znalecké činnosti velmi zásadní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jestli jsem správně rozuměl, tak se jedná o výbor pro zdravotnictví. Má ještě někdo nějaký jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru pro zdravotnictví jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 134 bylo přihlášeno 168 poslanců, pro 120, proti 3. Takže návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako dalšímu výboru.

Pak tady máme otázku, jestli prodloužíme lhůtu. Já tady mám poznámku, že návrh byl avizován, ale nezazněl v obecné rozpravě. Tudiž by bylo asi potřeba, aby nám někdo rozpravu otevřel, abychom učinili proceduře zadost. Nějaký pan ministr. Najde se nějaký ochotný člen vlády, který by nám něco řekl na mikrofon, abychom mohli otevřít rozpravu a předložit návrh na prodloužení lhůty pro projednání? (Šum v sále.) Případně můžeme ještě jako přerušit v tenhle moment projednávání, než se domluvíte. Ale to bych nepovažoval za vhodné. To musí také někdo navrhnut.

Takže já se omlouvám, ale tím pádem návrhy na prodloužení nebo zkrácení lhůt nezazněly v rozpravě, a tudiž k nim nemohu přihlížet. Takže tím pádem jsme se s bodem jako takovým vypořádali. Děkuji navrhovateli a zpravodaji, tento bod končí a budeme pokračovat.

Tak, mám tady bod číslo

26.

Vládní návrh zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích /sněmovní tisk 73/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu už unavovat dlouhým překladem, protože tento tisk přímo navazuje na ten předchozí. Ten starý zákon, dosud platný zákon, upravuje obě povolání, to znamená jak soudních znalců, tak soudních tlumočníků dohromady a stejně. To se při přípravě nové úpravy ukázalo jako nevhodné, protože řada problémů, se kterými se u znalců setkáváme, vzhledem k odlišné povaze práce u tlumočníků a překladatelů není. Takže to nám umožnilo připravit pro ně úpravu jednodušší, méně zatěžující.

Vyzdvihl bych z ní snad jenom to, že v souladu s právem Evropské unie se nyní zavádí právní nárok na jmenování soudním tlumočníkem nebo překladatelem pochopitelně za splnění potřebných kvalifikačních podmínek, což vyřeší problém, který v současné době trochu máme, kdy mnozí jazykoví odborníci v těch frekventovaných jazycích mají pocit, že se na ně nedostává neprávem, protože ten okruh osob je uzavřen.

Prosím o podporu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji překladateli a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Zuzana Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jedním z hlavních cílů navrhované právní úpravy je především dosažení větší komplexnosti ve vztahu k soudním tlumočníkům a soudním překladatelům. Novela se snaží především oddělit právní úpravu postavení a činnosti soudních tlumočníků a soudních překladatelů od právní úpravy postavení a činnosti soudních znalců. Odlišit výkon činnosti soudního tlumočníka od soudního překladatele, zvýšit právní jistotu a legitimní očekávání žadatelů o zápis do seznamu soudních tlumočníků a soudních překladatelů. Stanovit jednoznačné kvalifikační požadavky. Mělo by dojít k jasnemu vymezení odpovědnostních vztahů a k zavedení s tím souvisejícího povinného pojištění. Posílit výkon dohledu nad osobami vykonávajícími tlumočnickou a překladatelskou činnost se souvisejícím zpřísňením a zefektivněním správních trestů. Opatření by mělo vést k větší motivaci soudních tlumočníků a soudních překladatelů. Lze pak spatřovat opatření v revizi systému odměňování a navýšení současné úrovně odměny a náhrad. Zároveň dochází k větší elektronizaci výkonu této profese.

Současná právní úprava týkající se této problematiky z roku 1967 a 1973 i po třech novelizacích dostatečně nevyhovuje současným podmínkám vyvstalým

v důsledku vývoje společnosti a technologického rozvoje. Úprava řeší také současnou nedostatečnou úpravu minimálně odborné způsobilosti osob, které tlumočnickou a překladatelskou činnost vykonávají. Stávající zákon navíc nerozlišuje mezi profesí tlumočníka a překladatele.

Cílem předkládaného vládního návrhu zákona je stabilizace tlumočnického a překladatelského odvětví a především zkvalitnění výkonu této činnosti. Doporučují postoupení do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Otevíram obecnou rozpravu, do které nemám přihlášky, takže se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, mili kolegové, já, jak jste všichni viděli v přímém přenosu, jsem při minulé diskusi prošvihla ten klíčový moment procesní, kdy jsem mohla dát návrh na prodloužení podle § 91 odst. 3 jednacího řádu o dvacet dní, protože my potřebujeme na ty změny, ke kterým zřejmě ještě dojde v průběhu projednávání zákona, který jsme před chvílí pustili do druhého čtení, zákona o soudních znalcích, více prostoru. A soudní tlumočníci jsou v mnoha ohledech, když vezmu kárná řízení, disciplinární opatření, způsoby jmenování, jejich kontrola, jako pupeční šňůrou provázání s tím zákonem o soudních znalcích. Čili já toho teď využívám a se zcela otevřenými kartami říkám, že toho využijeme více v tom zákoně o znalcích, protože, jak říkám, když se bude pracovat na jednom, tak se to promítné i do toho druhého. A obracím se na vás s prosbou, abyste svým hlasováním podpořili návrh, kterým navrhoji nyní prodloužit tu lhůtu ve smyslu § 91 odst. 3 o dvacet dnů ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za ten návrh. Nyní se mi hlásil pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Já jenom připomenu, že jsem při tom pátečním projednávání zákona o znalcích říkal, že podpořím prodloužení lhůty, takže to teď činím u tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Ptám se – pan poslanec Ondráček se ještě hlásí.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, vážné kolegyně, kolegové, jak byla ta vzrušená debata teď o té lhůtě u předchozího tisku, tak paní zpravodajka navrhovala prodloužení, ale bohužel ve zpravodajské zprávě řekla, že se k tomu vrátí v rámci obecné rozpravy, což neudělala. Pan ministřík říkal, že s tím souhlasí. Teď sice říká – souhlasím s prodloužením lhůty o dvacet dní u tohoto sněmovního tisku, ale dostal dost příležitostí k tomu, aby otevřel rozpravu před

krátkou dobou a mohl umožnit paní zpravodajce nebo někomu z nás poslanců, abychom tu lhůtu o těch dvacet dní prodloužili u toho předchozího tisku. A je škoda, že po té debatě, která zde v pátek proběhla a kde jsme se víceméně shodli, že ten zákon není dobře připraven a paní zpravodajka jen z politické korektnosti ke svému stranickému kolegovi neřekne pravý stav toho materiálu, který nám tady předkládáte, tak vám docela přeji, abyste v těch dvou měsících si na tom pěkně mákli a snažili se to předělat. Určitě to nebudeste mít jednoduché.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Mám tady s faktickou poznámkou paní poslankyni Levovou. Dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Jak jsem předeslala na posledním jednání u předešlého tisku, dávám návrh na zamítnutí z důvodu, který už jsem uvedla, a to, že vládní návrh zákona by měl být podstatně lépe zpracován a neměly by tam být takové legislativně technické nedostatky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Návrh jsem nezaregistroval, nikdo se nehlásí, tedy rozpravu končím. Svolám kolegy do sálu a posuneme se k hlasování.

Návrh na vrácení k přepracování nepadl, ale padl návrh na zamítnutí. Já tady nevidím v sále úplně moc lidí. Je nějaký zájem o odhlášení? (Ano.) Takže odhlásim všechny. Prosím, přihlaste se... Vypadá to, že se nám počet poslanců již celkem ustálil.

Takže já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 135 bylo přihlášeno 143 poslanců, pro hlasovalo 64, proti 55. Návrh na zamítnutí byl zamítnut, tedy nebyl přijat, takže se návrhem budeme dál zabývat.

Mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Hanzela, ale předpokládám, že to je omyl. Dobře.

Takže nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhujete někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

V tom případě já zahajuji hlasování o přikázání výboru. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 136, bylo přihlášeno 145 poslanců, pro bylo 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím takový návrh.

Jelikož v obecné rozpravě zazněl návrh na prodloužení lhůt, a to o 20 dní, tak nyní budeme hlasovat o prodloužení lhůty na projednání na výborech.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty o 20 dní, ať stiskne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 137 bylo přihlášeno 147 poslanců, pro bylo 141, proti nikdo. Návrh byl přijat, lhůtu jsme tedy prodloužili.

Tím projednávání tohoto bodu v prvém čtení končí. Děkuji zpravodaji a navrhovateli a zavírám tento bod a posuneme se dál.

Dalším bodem je bod číslo

27.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím
zákonu o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech
a zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích
/sněmovní tisk 74/1/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy a páновé, jestliže minule jsem byl stručný, teď budu ještě stručnější. Toto je vše, co je potřeba změnit v jiných zákonech proto, aby ta navrhovaná nová úprava dobře do nového právního rádu zapadla. Je to... téměř všechno jsou to legislativně technické zásahy. Jediná výjimka, abych k vám byl upřímný, a předpokládám, že bude široce debatována zejména ve výborech v rámci druhého čtení, je otázka postavení stranou dodaného znaleckého posudku v občanském soudním řízení, kdy se domníváme, že posledních asi osm nebo deset let platný systém, ve kterém má tento posudek stejnou váhu, jako kdyby jej zpracoval znalec, kterého jmenuje samotný soud, tak jaksi zvyšuje ta, řekněme, některá korupční rizika nebo tlak na znalce, komerční tlak na znalce, aby vycházeli vstříc objednatelům těch posudků. Poté co jsme udělali nějakou komparaci a zjistili jsme, že to je velmi neobvyklé v mezinárodním srovnání, takové pravidlo, a neodpovídající kontinentálnímu systému pro vedení civilního procesu, tak navrhujeme v tomto se vrátit k tomu původnímu, tzn., aby soudní posudek měl větší váhu. Ale myslím, že to bude předmětem dalších debat. Ve zbytku, jak říkám, technické změny. Prosím o podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za uvedení návrhu a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, naprosto potvrzuji úplně do písmenka vše, co zde řekl pan ministr. Je to víceméně technická novela s tou jedinou velkou výjimkou, kterou, pokud bychom ji schválili, může kdokoli z vás pocítit na vlastní kůži, pokud bude chtít předložit nějaký znalecký posudek, kterým se bude chtít bránit v soudním procesu proti znaleckému posudku, který si naordinoval soud. Já se omlouvám, že to říkám takhle trošku lidově a bez citace paragrafů příslušného občanského soudního řádu, niéméně o tom bude další diskuse. Ta diskuse, předpokládám, že bude dosti taková zajímavá a určitě ne zcela klidná, protože už na serveru Česká justice byly publikovány některé příspěvky z řad našich kolegů advokátů, myslím, že se k tomu vyjadřovali i neprávníci, znalci. Já osobně si myslím, že to je takový jeden zákon, který má tři díly. Zákon o soudních znalcích, zákon o tlumočnících a související zákony. Čili ani jeden z nich není životaschopný bez těch dalších dvou.

Troufnu si říci, že i soudní tlumočníci, pokud bychom neschválili změny, které jsou v tom zákoně doprovodné, v tom v podstatě vládním návrhu zákona, kterým se mění ve změnovém zákoně ty zákony, které jsou dotčeny změnami v tom páteřním zákoně, tak ani zákon o soudních tlumočnících by nemohl být přijat. Čili pokud jsme hlasovali pro přijetí těch dvou, resp. pro jejich schválení v prvním čtení, postoupení do druhého čtení, tak asi nám nezbývá opravdu nic jiného, než zvednout ruku i pro tento zákon, protože si nedovedu představit, trošku teď teoretizují, ale kdybychom ruku pro tento změnový zákon nezvedli, tak fakticky bychom nemohli se zabývat ani témi dvěma zákony, protože by nebyly v praxi proveditelné.

Takže můj návrh je stejný jako návrh pana ministra – pustit jej do druhého čtení s tím, že upozorňuji, že debata právě ve vztahu k té věci, kterou naznačil, může i být dosti náročná časově, a proto i zde navrhoji, abychom podle § 91 odst. 3 prodloužili lhůtu k projednávání tohoto změnového zákona o 20 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Než otevřu rozpravu, tak tady mám omluvence. Omlouvá se nám pan poslanec Bžoch dnes mezi 18.30 a 19.00 z jednání Poslanecké sněmovny z důvodu jednání.

Nyní tedy otevíram rozpravu, do které nemám žádné přihlášky. Nevypadá to, že by se mi někdo hlásil z místa, takže rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Asi není. Paní poslankyně Levová se nám hlásí s faktickou? (Debata pana ministra Pelikána a paní zpravodajky Válkové mimo mikrofon.)

Už jsem rozpravu ukončil. Nemám tady žádný návrh v tuto chvíli.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Tak já s dovolením navrhoji prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 20 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře, já si ten návrh znamenám. Tím byla znova otevřena rozprava. Ptám se tedy, jestli se do rozpravy někdo hlásí. Paní poslankyně Levová. Stačí, když na mě zvednete ruku. Děkuji. Tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Jak už jsem říkala, znovu dávám návrh na zamítnutí z důvodů, které jsem předeslala u dvou tisků předtím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já si znamenám návrh na zamítnutí, budu ho považovat za zdůvodněný, a ptám se tedy, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Nevypadá to, tedy rozpravu končím.

Svolám kolegy do sálu a přesuneme se k hlasování. Žádost o odhlášení nevidím, takže v tom případě budeme nejdřív hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí?

V hlasování číslo 138 bylo přihlášeno 152 poslanců, pro bylo 52, proti 65. Návrh na zamítnutí byl zamítnut, tedy nebyl přijat.

Mám tu s faktickou poznámkou pana poslance Schwarzenberga a předpokládám, že je to omyl. Ano. V tom případě se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevypadá to.

V tom případě zahajuji hlasování o přikázání garančnímu výboru. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 139 bylo přihlášeno 152 poslanců, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na další výbory k projednání? Pan poslanec, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Jak už jsem avizoval u sněmovního tisku 72, tak jednou z oblastí, která je nejsložitější z hlediska procesního, je zdravotnictví. Jsou tam kauzy jak trestněprávní, tak občanskoprávní. A právě u těch občanskoprávních se velmi často setkáváme s tím, že jedna ta kauza má vlastně v rámci projednávání tří, pěti, sedm, někdy devět posudků, které jsou často v kontradikci. A i v těch trestněprávních kauzách se někdy setkáváme s velmi složitým projednáváním i z hlediska procesního v návaznosti na trestní řád a trestní zákoník. Z těchto důvodů vás chci požádat o podporu zařazení tohoto návrhu zákona i do výboru pro zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za návrh na přikázání zdravotnímu výboru jako dalšímu výboru. Ptám se, jestli má někdo ještě nějaký jiný návrh. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání zdravotnímu výboru jako dalšímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 140 bylo přihlášeno 151 poslanců, pro bylo 132, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru jako dalšímu výboru.

Jelikož v rozpravě zazněl návrh na prodloužení lhůty o 20 dní, tak nyní budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty o 20 dní. Kdo je proti?

V hlasování číslo 141 bylo přihlášeno 151 poslanců, pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme prodloužili dobu na projednávání ve výborech o 20 dní.

Tím je tento návrh v tuhle chvíli vyčerpán v prvním čtení, já ho zavíram a předám předsedání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji projednávání bodu

30.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateriny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 109/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jan Hamáček – což se nestane, takže někdo další z navrhovatelů, což bude paní poslankyně Valachová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Katerina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych představila poslanecký návrh zákona sociálně demokratických poslanců na změnu zákoníku práce ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony. Jedná se o návrh, kterým by v případě schválení Poslaneckou sněmovnou mělo dojít k znovuobnovení placení prvních tří dnů nemoci. Důvodem předložení tohoto návrhu zákona je pro nás fakt, že neplacení těchto tří dnů pokládáme za nespravedlivé a pokládáme je za trestání nemocných lidí.

Právní úprava karenční doby, tedy jinými slovy právě neplacení v prvních třech dnech nemoci, byla poprvé do našeho práva zavedena až zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Už návrh sám, tedy stabilizace veřejných rozpočtů, vám dává vědět, že hlavním důvodem, proč k takové úpravě došlo, byla tedy snaha snížit rozpočtové požadavky. Tato úprava byla v první fázi Ústavním soudem odmítnuta. Následně se Ústavní soud zabýval znovuupraveným návrhem, kdy tehdejší pravicové vlády setrvaly na návrhu, aby první tři dny nemoci nebyly placeny. A protože současně tehdy došlo také ke snížení pojištění stran zaměstnanců, napodruhé s touto úpravou Ústavní soud test ústavnosti vykonal s pozitivním výsledkem, to znamená, právní úpravu ponechal v platnosti. Nicméně to se stalo v roce 2012. I tak byly tehdy dané velké polemiky s tímto a my stále od tohoto okamžiku dosud

máme za to, že úprava hmotného zabezpečení zaměstnanců v době dočasné pracovní neschopnosti nemůže podléhat změnám v ekonomice, zda se ekonomice daří, nebo nedáří, protože zdraví je nejcennější hodnota a ta úprava by tomu měla také odpovídat.

Navíc musíme velmi tvrdě namítout, že systém nemocenského pojištění je založen na pojistném principu, a není žádného důvodu, aby první tři dny nemoci nebyly hrazeny. Tady z hlediska rozpočtu jenom připomínám, že díky řádnému hospodaření v minulých letech byl nemocenský účet ještě v minulém roce přebytkový. To znamená, není zde dán důvod ani v tomto ohledu. Navíc je až směšné, že pokud tedy je vybíráno pojištění tímto způsobem, tak nekryjeme to, co především z něho máme kryt, a to jsou náklady zaměstnanců v případě nemoci.

Cílem našeho návrhu tedy je napravit tento stav a reagovat zejména na situaci zaměstnanců s nízkými příjmy a zaměstnanců sociálně slabých, zejména matek samoživitelek či invalidů. Podotýkám, že těchto případů jsou desítky tisíc lidí, kdy ztrácejí řádově tisíce korun ve svém příjmu, který už tak je nízký, a dostávají se z důvodu nemoci, ač si předtím platí nemocenské pojištění, na hranici chudoby. Samozřejmě tohle musíme zásadně odmítnout. (V sále je trvale vysoká hladina hluku.)

Je také potřeba si uvědomit, že pokud zaměstnanec pobírá minimální mzdu, tedy podle stávající právní úpravy 73,20 Kč na hodinu, činí jeho náhrada mzdy při dočasné pracovní neschopnosti 39,60 Kč na hodinu, tedy za den 317 Kč při osmihodinové pracovní době. Z toho musí zaměstnanec zajistit obživu sobě, své rodině, doplatců na léky a případně i uhradit regulační poplatek 90 Kč za návštěvu pohotovosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a páновé, prosím o klid, ať má paní navrhovatelka možnost předložit a představit nám tento návrh. Prosím ještě jednou o to, abyste se ztišili. Prosím, paní poslankyně, pokračujte.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji vám, pane předsedající. Velké procento zaměstnanců tak nedosahuje těchto částek, protože je zaměstnavatel nezaměstnává na stanovenou týdenní pracovní dobu. Máme zde u nízkopříjmových zaměstnanců velkou skupinu zaměstnanců, kteří mají zkrácený pracovní úvazek. Pokud zároveň vezmeme v potaz, kolik zaměstnanců, a podotýkám i ve veřejné správě, to znamená zaměstnanci státu, obcí a krajů, nad tím bychom se také měli zamyslet, se nachází na úrovni minimální mzdy, nebo dokonce pod minimální mzdou, je zde namísto, že tento návrh zákona, pokud byste ho schválili, zlepší postavení obrovského množství zaměstnanců, zajistí jim důstojnost v době, kdy jsou nejzranitelnější, to je v době nemoci. Věříme, že na tomto principu se sociální demokraté ztotožňují se všemi politickými stranami.

Co se týká nákladů, které vzniknou zaměstnavatelům povinností proplácení náhrady mzdy, zaměstnanci v prvních třech dnech pracovní neschopnosti, po diskusi se zúčastněnými, ale také se sociálními partnery, jsme vzali za svůj řekněme poslední kompromis, kterého byli schopni zaměstnavatelé a zaměstnanci dosáhnout, a to v roce 2016 až 2017. Navrhujeme tedy kompenzaci stran zaměstnavatelů snížením

sazby pojistného o 0,2 procentního bodu na nemocenském pojištění. Účinkem tohoto snížení pojistného by tedy mělo být, že také zaměstnavatelům bude tato změna kompenzována, a zároveň zajistíme zaměstnancům to, co je podle mého soudu spravedlivé a podle našeho soudu spravedlivé, tzn. úhradu prvních tří dnů nemoci stejně jako následujících částkou 60 % průměrné mzdy.

Vážené dámy, vážení páni, děkuji vám za vyslechnutí tohoto předkladu a očekávám samozřejmě debatu, která bude bezpochyby věcná, a bezpochyby v ní vezmeme v patrnost práva zaměstnanců, kterých jsou v České republice takřka čtyři miliony.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Valachové, která nám za navrhovatele uvedla předložený návrh. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Marek Novák. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený poslanecký návrh zákona ruší institut karenční doby. Jedná se o první tři neplacené dny dočasné pracovní neschopnosti. Náklady vzniklé zaměstnavatelům povinnosti proplacení náhrady mzdy zaměstnanci i v prvních třech dnech pracovní neschopnosti jsou v tomto návrhu kompenzovány snížením sazby pojistného o 0,2 procentního bodu na nemocenském pojištění.

Vláda dala návrhu v obecné rovině souhlasné stanovisko s tím, že konkrétní parametrické změny v systému nemocenského pojištění budou ještě dálé diskutovány. Pokud jde o výši sazby pojistného na nemocenské pojištění a tomu odpovídající výši nemocenské dávky, musí být ještě předmětem dalších jednání.

Doporučuji propustit návrh do druhého čtení a přikázat výboru pro sociální politiku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu obecnou rozpravu, tak vás seznámím s příslými omluvami. Pan poslanec Benešík se omlouvá od 18.40 do konce jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny od 18.30 z osobních důvodů a pan poslanec Robert Králiček se omlouvá od 18.30 z důvodů pracovních.

Nyní otevřívám obecnou rozpravu. Jsou do ní v tuto chvíli přihlášeni tři poslanci a poslankyně. Jako první vystoupí pan poslanec Jan Bauer. Připraví se paní poslankyně Aulická Jírovcová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a páni, dovolte mi několik poznámek k tomuto poslaneckému návrhu. A dopředu avizují, že ho považuji za velmi nešťastný.

Návrh na zrušení karenční doby je podle mého názoru evergreenem současné levice. Přiznám se, že tomu moc nerozumím, protože si myslím, že je řada jiných

levicových témat, která by mohla být vlajkovou lodí České strany sociálně demokratické. A také jsem sledoval média, jak trefně mnohá média v posledních týdnech hlásala, v praxi tohle opatření stejně lidem moc nepomůže. Na druhou stranu výběr tématu, na které chce levice lákat své voliče, mi určitě nepřísluší kritizovat, protože to není má věc. Zato bych chtěl upozornit na nestandardní okolnosti, které předložení tohoto návrhu diskusi v parlamentu doprovázejí.

Tento návrh je předkládán s podporou současné vlády v demisi. Z vyjádření pana premiéra v demisi Andreje Babiše a ostatních ministrů ale vyplývá, že s ním nejsou spokojeni a mají svou vlastní představu o tom, jak by měly změny v nastavení karenční doby vypadat. Jak to tedy doopravdy je nebo jak to bude vypadat? Bude vláda Andreje Babiše v demisi tento návrh protlačovat v situaci, kdy se nedohodne s Českou stranou sociálně demokratickou na společném vládnutí, nebo nebude tento návrh podporovat? Nikdo vlastně pořádně nevíme.

Chtěl bych říci, že tento návrh je podáván přes jednoznačný nesouhlas zaměstnavatelů. Bývalo přitom v minulosti dobrým zvykem, že opatření s dopadem na zaměstnance a zaměstnavatele byla nejdřív předjednána na tripartitě a vláda se snažila o rozumnou dohodu mezi všemi zúčastněnými stranami. Dnes tato zodpovědnost jednoznačně leží na vládě v demisi Andreje Babiše. Je to jejich odpovědnost, zejména v situaci, kdy sem tento návrh posílají se souhlasným stanoviskem. Dovolil bych si v této souvislosti panu premiérovi v demisi Babišovi připomenout, že to byli i jeho poslanci, kterým se v minulém volebním období nelibilo, když si odbory s podporou některých poslanců ČSSD protlačovaly návrhy do zákoníku práce ve svůj prospěch, aniž by bylo dosaženo jakékoli dohody se zaměstnavateli. Já jsem přesvědčen, že nastavení karenční doby a podmínek vyplácení nemocenské musí vyplývat ze vzájemné dohody uvnitř Rady hospodářské a sociální dohody.

Milé dámy a páновé, ještě na závěr možná jedna osobní poznámka. Logicky tato Poslanecká sněmovna je složena z mnoha profesí a máme tady také zástupce podnikatelské sféry. A přiznám se, že jsou zde mnozí úspěšní podnikatelé, kterých si velmi vážím, a mimo jiné i z jejich úst, a jsou to často poslanci vládního hnutí ANO, slyšíme výzvy, abychom podporovali podnikatelské prostředí, abychom se snažili rozumnými návrhy kultivovat podnikatelské prostředí. A přiznám se, že jsem strašně zvědav, jak hlavně kolegové z vládního hnutí ANO budou o tomto návrhu hlasovat, protože pokud se přikloní k tomuto návrhu, tak si myslím, že ty výzvy o podpoře podnikání, podpoře českého průmyslu, o podpoře kultivovanosti podnikatelského prostředí v České republice, už nikdy tato slova podle mého názoru nebudou znít důvěryhodně.

Chtěl bych také říci, že tento návrh, ten stávající, který platí, se v minulosti velmi těžce rodil. Byl to složitý kompromis, na kterém se všechny rozhodující strany musely dohodnout, a myslím si, že je velmi nešťastné, že se tento těžce rodící kompromis má v této chvíli měnit.

Na závěr, milé dámy a pánové, mi dovolte, abych podal návrh na zamítnutí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další v rozpravě vystoupí paní poslankyně Aulická Jírovcová, připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych i já za KSČM vyslovila své stanovisko k předloženému návrhu. A musím nejprve říci, že jako KSČM jsme v minulosti předkládali podobný návrh, nebo víceméně témačtě stejný, už třikrát. Ale bohužel se neprohlašoval a až nyní máme možnost, kdy nás trošku pře... pře... (Poslankyně Válková napovídá: Přeskočil.) ... přeskočila, děkuji, ČSSD, kde byla o něco rychlejší. Ale jsme za to rádi, i když jsou tam nějaké záležitosti, se kterými úplně nejsme ztotožněni, jako jsou další kompenzace pro zaměstnavatele atd. V minulosti už dostali přinejmenším dvě kompenzace a toto je, jak vnímáme, další ústupek. Každopádně za KSČM říkám stanovisko otevřeně, že jsme pro tento předložený návrh. Jsme rádi, že jednáme i o té výši 60 % opět náhrady našim zaměstnancům.

A dovolte mi jenom trošku reagovat na předchozí diskusi, která tady proběhla, i prostřednictvím pana předsedajícího. Já chápu, že ze strany pravice hovoříme možná i o jakémse evergreenu levice. Já bych to možná mohla hodit i na stranu právě té pravice, že vždycky budou zásadně proti. Samozřejmě víme i o argumentech zaměstnavatelů, protože jsem byla i přítomna jednomu tomuto projednávání na půdě vlády a musím říci, že argumenty ze stran zaměstnavatelů mi nepříšly opravdu adekvátní, což pro mě bylo velmi nepříjemné, tak i styl vyjadřování. Musím říci, že mě velice mrzí, že právě vystupují takto zástupci zaměstnavatelů, protože znám spoustu zaměstnavatelů, kteří se zrušením karenční doby nemají vůbec žádný problém.

Naopak, když si dneska vezmeme ty bonusy, které zaměstnavatelé používají, a myslím, že to není nic neznámého, že vlastně používají i ze svého, že platí tři dny nemocenského a mají to jako bonus, nebo dávají další, jiné alternativy, tak pro zaměstnavatele by to nepřineslo nic tak zásadního. A myslím si, že je opravdu nutné si říci otevřeně, že je to zásadní podpora a zásadní postoj k našim zaměstnancům, protože, já už jsem to někde zmíňovala, tři dny, první dny nemoci jsou víceméně zásadní pro další vývoj nemocnosti toho zaměstnance. A co je lepší tedy pro toho zaměstnavatele – mít dlouhodobě nemocného člověka, anebo mít alespoň třeba těch pět dní mimo tu nemocnost? A nemyslím si, že by to v zásadě bylo něco, co se opravdu zneužívá a zneužívalo by se. Já si myslím, že jsou to prostě jenom argumenty některých zaměstnavatelů, které samozřejmě jsou i nějak mediálně přetfásány. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Dále v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Richterová. Připraví se pan poslanec Juříček. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, stručný postoj za pirátský klub. My jsme už dnes zdůrazňovali, že nám také příjde, že není fér, když si člověk hradí nemocenské pojištění a potom právě v průběhu toho prvního týdne nemoci, který je nejčastější, že je člověk nemocný jeden týden, zůstane zcela bez příjmu... tedy zůstane bez příjmu první tři dny a ty druhé dva dny vlastně s velice výrazně sníženým příjmem.

Takže jsme zastánci toho, aby tento návrh byl propuštěn do druhého čtení, abychom o tom diskutovali. A zejména považujeme za velice důležité, aby byl tenhle případný návrh, tahle úprava byla propojena s eNeschopenkou. Věříme, že stále ještě lze dodržet její zavedení. Je to něco, co by dalo nástroj, možnou prevenci zneužívání, aby zaměstnavatelé měli co nejsnadnější kontrolu tím, že by okamžitě dostali informace o tom, že jejich zaměstnanec je v neschopnosti, jaké je jeho místo pobytu apod.

Takže shrnuto a podtrženo, rozhodně nechceme, aby lidé chodili nemocní do práce, aby stoupaly další sekundární náklady. Jsme velkými zastánci podpory toho, aby zaměstnavatelé umožňovali benefit zvaný sick days, toho, aby zaměstnanci mohli několik pár dní v roce zůstat doma z důvodu virózy, třeba bez návštěvy lékaře. Doufáme, že ve druhém čtení budeme moci věcně prodiskutovat skutečně to nejlepší nastavení systému pro všechny strany.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je dále v obecné rozpravě poslední zatím přihlášený pan poslanec Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, asi těžko ode mě budete očekávat, že já budu tady plédovat pro takovouhle záležitost. Ale musím říct několik argumentů a nebudou to žádný jako filozofický kecy, který tady často slýchávám. Omlouvám se za to.

Z první, vždycky tady existovalo, a já když jsem byl vicepremiér Svazu průmyslu a měl jsem na starosti dojednávání s odbory, tak vždycky existovalo to, že co se nedohodlo na úrovni zaměstnavatelů a odborů, tak to vláda nikdy neudělala. Já samozřejmě rozumím, že teď musíme poskládat nějakým způsobem vládu a že to jsou nějaké ústupky. Ale toto je zrovna ústupek, který není ústupek vůči podnikatelům, to je především ekonomický problém celé České republiky. A hned to vysvětlím. Dneska máme zhruba 260 tisíc volných míst. Nestačíme vyrábět. Honíme lidi do práce už tak, disciplinovanost se strašlivě zhoršila za posledních několik let, kde lidi, i když nepřijdou do práce, tak vám informaci podají až ze zákona, kdy oni jsou povinní dát za tři dny až neschopenku. Takže vy vlastně tři dny ani nevíte, co s nimi je. A teď hovoříte o tom, že to poškodí podnikatele. Ano, ale to není ten základní problém, že podnikatelé nebudou mít zaměstnance. To je problém celé ekonomiky a celého národního hospodářského plánování a řešení a ekonomiky jako celku. A hned vám to vysvětlím.

Já na své firmě mohu dokladovat, že dojde o 4 procentní body, ale to není jenom na mé firmě, ale na celém Svazu průmyslu jsme to tenkrát měli jasné prokázáno, a nejsou to nějaké domněnky, to jsou faktá, že o 4 procentní body stoupne nemocnost.

Takže jestli někdo má dneska 2,5 %, bude mít 6,5. Jestli někdo má 4 %, bude mít 8. To je jeden faktor. Takže co z toho vyplývá? že 4 % lidí, kteří jsou zaměstnáni v průmyslu jako celku, budou chybět. To znamená, to je minimálně 40 až 50 tisíc lidí k těm 260 tisícům lidí, kteří dnes chybí, a my nestačíme a odmítáme zakázky, protože nemáme lidí. A to je dopad – ze 4,5 bilionu korun, který dělá průmysl, tak to je zhruba 160 miliard, a ze 160 mld. je to zhruba 32 miliard korun na daních. Takže to je ten největší problém. To, že podniky to bude stát zhruba někde kolem 5 miliard korun, tak proti 160 miliardám a 32 miliardám na daních to je setsakramentsky ještě méně. A to, že to bude stát zdravotní pojišťovnu, no tak to je samozřejmé, protože někdo to musí zaplatit. To znamená další 3,5 miliardy.

Já jinak musím říct, že to je tak neuvěřitelné, že bychom toto, aniž bychom nenašli jiné podpůrné argumenty a pilíře k tomu, abychom zvýšili disciplinovanost, chut' do práce, motivaci, stimulaci lidí a k tomu vůbec našli ještě nástroje na kontrolu, jako např. tady zmiňovaná eNeschopenka, tak abychom toto propustili v době, ve které máme takovouto situaci, tak to je prosím vás naprosto totální ekonomicky nesmyslný koktejl. To si prosím vás, uvědomme.

Já netvrdim to, že není možné zavést někdy v budoucnu karenční dobu, ale všechny věci proboha posuzujme situačními faktory! Proč bychom pod sebou podřezávali větve a dělali populistická rozhodnutí a dělali rozhodnutí proti všem velkým firmám, středním firmám i malým firmám jenom proto, že tady potřebujeme se nějakým způsobem udělat úlitbu našim zaměstnancům? No, opravdu je to neuvěřitelně nesmyslný koktejl. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Janulík. Faktickou poznámku můžeme stihnout do 19. hodiny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji, pane předsedající. No, já jsem to z tohoto místa za ty roky říkal x-krát a řeknu to znova, pokud tam nebude zavedený nějaký systém rozumné kontroly – já na rozdíl od mnoha z vás ty neschopenky vystavují velmi často a ten systém je opravdu velice masivně zneužíván. My jsme vypěstovali v lidech pocit, že oni přijdou jak do samoobsluhy, že prostě přijdou a řeknou no, já bych si vzala neschopenku. Prostě já bych chtěla neschopenku. Oni mají ten pocit, že to je prostě... stačí si říct a tu neschopenku člověk dostane. A toto je jenom další krok, jak v těch lidech toto posilovat.

Já vám uvedu příklad. Já jsem zažil, že pacient nepřijde na kontrolu, přestože je v pracovní neschopnosti. A na otázku, proč se nedostavil na kontrolu, odpověděl, no já jsem byl na dovolené v Řecku. Takže v těch lidech je ten pocit, že si prostě... to vlastně nic není. Vezme si neschopenku a odletí si za naše prachy, za peníze všech, na dovolenou. A vůbec nemá pocit, že to jako je špatně. A to se v těch lidech za ty desítky let vypěstovalo. A toto je jenom další krok k tomu, aby se to posilovalo. Kdyby ruku v ruce s tím šlo, že se zpřísní kontrola, protože na každý okres, na ty tisíce neschopných, jsou maximálně čtyři kontroloři. Ti nestihou vůbec nic

zkontrolovat. A v elektronické době, kdy máme kamerové systémy, chytré mobily a tak, tak dávno už měl být zavedený nějaký systém kontroly. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Protože jsou ještě přihlášení další poslanci s faktickými poznámkami, tak nekončím obecnou rozpravu, nicméně přerušují projednávání tohoto bodu. Konstatuji, že v obecné rozpravě dosud zazněl návrh na zamítnutí předloženého návrhu od poslance Jana Bauera.

Končím také dnešní jednací den Poslanecké sněmovny. Sejdeme se zde opět zítra 30. května v 9 hodin, kdy budeme pokračovat projednáváním bodu z bloku třetího čtení. Pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. května 2018
Přítomno: 190 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den, dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Zahajuji další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a popřípadě mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli s náhradní kartou číslo 5 bude hlasovat pan poslanec Petr Gazdík.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Andrea Babišová od 13 hodin bez udání důvodu, Dana Balcarová do 13 hodin z pracovních důvodů, Ivan Bartoš z osobních důvodů, Martin Baxa od 16.30 z pracovních důvodů, Jiří Běhounek do 15.30 z pracovních důvodů, Josef Bělica v době od 16 do 19 hodin z pracovních důvodů, Marian Bojko ze zdravotních důvodů, Dominik Feri do 10 hodin z pracovních důvodů, Stanislav Grospič do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Milan Hnilička v době od 13.00 do 15.30 z pracovních důvodů, Ivan Jáč z odpoledního jednání do 15 hodin z pracovních důvodů, Monika Jarošová do 10 hodin z osobních důvodů, Jiří Kobza v době od 12.00 do 16 hodin z pracovních důvodů, Lenka Kozlová z osobních důvodů, Helena Langšádlová ze zdravotních důvodů, Tomio Okamura z osobních důvodů, Ladislav Okleštěk ze zdravotních důvodů, Ondřej Profant ze zdravotních důvodů, Petr Sadovský z pracovních důvodů, Helena Válková do 10 hodin ze zdravotních důvodů, Jana Vildumetzová do 13 hodin ze zdravotních důvodů.

Dále o omluvu požádali následující členové vlády: pan ministr Robert Pelikán z pracovních důvodů, pan ministr Robert Plaga z pracovních důvodů, paní ministryně Karla Šlechtová z pracovních důvodů a pan ministr Ilja Šmíd také z pracovních důvodů.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 83 a 88, sněmovní tisky 66 a 94. Dále bychom se věnovali dalším bodům podle schváleného programu. Ve 12.45 hodin máme pevně zařazené volební body, tedy body 93, 95 a 96. Připomínám také, že ve 14.30 máme pevně zařazené body 29, 6, 17, 36 a 34. Dále se budeme věnovat bodům podle schváleného programu.

(V sále je velký hluk, mnozí poslanci stojí a hlasitě se baví.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nyní vás prosím o klid!

Poté co jsme prošli některé technické věci a informace, je na řadě moje otázka, zda má někdo návrh na to, abychom upravili schválený pořad 13. schůze Poslanecké sněmovny. Takový návrh nevidím, takže budeme postupovat tak, jak máme schváleno z předcházejících dnů.

Zahajuje projednávání bodu

83.

**Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky
na zajištění zájmy České národní banky pro Mezinárodní měnový fond
/sněmovní tisk 66/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního výboru, což byl rozpočtový výbor, pan poslanec Jan Skopeček. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny, takže se táží paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy. Ano, takže paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a páновé. Dovolte mi, abych stručně uvedla návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zájmy Mezinárodnímu měnovému fondu. (V sále je rušno.)

Vláda v srpnu minulého roku rozhodla, že Česká republika vyhoví žádosti Mezinárodního měnového fondu o poskytnutí nové bilaterální zájmy, jejímž účelem má být zajištění dostačné likvidity Mezinárodního měnového fondu v případě nepředvídaných událostí. Ministerstvo financí navrhovalo poskytnout zájmu ve výši 1,5 mld. eur z devizových rezerv České národní banky. Ta požaduje, aby tato –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní ministryně. Podmínky zde nejsou takové, abyste mohla pokračovat ve svém vystoupení. Dámy a pánové, znova vás, tentokrát již důrazněji, žádám o to, aby byl ve sněmovně klid a byly zde podmínky pro to, abychom mohli projednávat navrhovaný bod. Jsme ve třetím čtení, za chvíli budeme hlasovat, je proto potřeba, aby zde bylo možné slyšet to, co nám paní navrhovatelka říká.

Paní ministryně, prosím, pokračujte.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Česká národní banka požaduje, aby zájmy byla zajištěna státní zárukou. Zákon o rozpočtových pravidlech opravňuje Českou republiku poskytovat státní záruky pouze na základě zvláštního zákona. Smlouva o poskytnutí bilaterální půjčky mezi Českou národní bankou a Mezinárodním měnovým fondem již byla uzavřena ve Washingtonu v říjnu minulého roku v rámci výročního zasedání Mezinárodního měnového fondu, smlouva však vstoupí v platnost až po vstupu v platnost zákona o státní záruce.

Ke znění návrhu zákona nebyly uplatněny žádné připomínky ani doplňky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Nyní otevím rozpravu, do které není nikdo přihlášen. Máme zde ale problém, který vyvstane až v chvíli, když se budeme blížit k hlasování, a to je, že zde není přítomen zpravodaj rozpočtového výboru, kterým je pan poslanec Jan Skopeček.

Prosím pana předsedu klubu Zbyňka Stanjura o návrh řešení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak abychom nezdržovali, já za něj klidně zaskočím. Není žádný pozměňující návrh a rozpočtový výbor doporučil svým usnesením hlasovat pro tento návrh zákona, takže se vlastně hlasuje o návrhu zákona, kde je podstatné stanovisko paní ministryně, ale mohu říci, že výbor doporučil schválení, nebyl podán žádný pozměňující návrh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Takže pan předseda Stanjura zde jako člen rozpočtového výboru informoval za výbor o stavu, který máte všichni před sebou, to znamená, že nemáme žádný pozměňovací návrh. Hlásí se, prosím, ještě někdo do obecné rozpravy? Nikdo se do rozpravy neohlásí, takže rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova. Má paní ministryně zájem o závěrečné slovo? Ne. Zájem o závěrečné slovo není, takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Jak jsme slyšeli, nejsou zde žádné pozměňovací návrhy.

Návrh usnesení bude znít takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění půjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond podle sněmovního tisku 66." Nyní o tomto návrhu usnesení budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 142, přihlášeno 152 poslanců, pro 117, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu

88.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb.,
o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu,
ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony
(sněmovní tisk 94) - třetí čtení**

U stolku zpravodajů už sedí paní ministryně financí Alena Schillerová, já ještě poprosím zpravodaje garančního výboru, což byl také rozpočtový výbor, pana poslance Karla Raise, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Konstatuji, že návrhy na zamítnutí ani pozměňovací návrhy také v tomto případě nebyly ve druhém čtení předneseny. A paní ministryně se netáží, vidím, že má zájem o vystoupení. Takže prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Takže dámy a pány, ještě jednou. Dovolte mi, abych velmi stručně uvedla vládní návrh zákona, který novelizuje zákon o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu a zasahuje také částečně do insolvenčního zákona a zákona o soudních poplatcích. Důvodem předložení tohoto návrhu je upřesnit a doplnit některá již implementovaná ustanovení evropské směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků. Zároveň jsou na základě zkušeností s dosavadním fungováním garančního systému finančního trhu korigovány některé aspekty jeho fungování.

Tento sněmovní tisk byl již podrobně představen v úvodu prvého čtení, nyní bych tedy pouze zopakovala, že převážná většina ustanovení je technického charakteru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Nyní otevím rozpravu. Do rozpravy není přihlášen nikdo. Ptám se, zda má někdo zájem vystoupit v rozpravě. Není tomu tak, takže rozpravu končím a prosím zpravodaje garančního výboru pana poslance Raise, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Máte slovo, prosím.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Procedura bude mimořádně jednoduchá, protože si možná pamatujete minulý týden, jak bylo druhé čtení, žádné připomínky nebyly, takže jsem tady přečetl usnesení rozpočtového výboru, kdy předložený vládní návrh je schválen bez připomínek, takže budeme hlasovat jenom o tom vládním návrhu. Žádné pozměňovací návrhy od Sněmovny nebyly poskytnuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony, podle sněmovního tisku 94."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 143 přihlášeno 156 poslanců, pro 123, proti 30. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni a panu zpravodaji.

S náhradní kartou číslo 9 bude hlasovat pan poslanec Kolovratník.

Nyní budeme pokračovat v projednávání návrhů zákonů dle schváleného programu schůze. Otevím bod

30.

**Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové
a Petra Dolinka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**
/sněmovní tisk 109/ - první čtení

Tímto bodem jsme se zabývali v úterý 29. května a bod byl přerušen v obecné rozpravě. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 109/1. U stolku zpravodajů zaujali svá místa zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Kateřina Valachová a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Novák. My jsme skončili uprostřed obecné rozpravy, kdy byl tento bod přerušen, takže znova otevírám... nebo jsme v otevřené obecné rozpravě.

Ptám se, zda se někdo hlásí o slovo, chce vystoupit. Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova. Paní navrhovatelka poslankyně Valachová má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi přece jenom několik glos k rozpravě, která zazněla. Především bych se chtěla vyjádřit k tomu, jaký dopad bude mít případné znovuobnovení placení nemocenské v prvních třech dnech nemoci na zaměstnavatele. Znovu bych chtěla všem připomenout, že návrh zákona počítá s kompenzací. Tato kompenzace je dostatečná a musím zcela odmítnout katastrofické scénáře, které někteří líčili v rámci obecné rozpravy.

Také bych chtěla pro, řekněme, konkreto říct konkrétní příklad, jaký dopad má stávající neplacení nemocenské na průměrného zaměstnance s průměrným měsíčním příjmem 20 000 korun měsíčně. Asi se shodneme na tom, že 20 000 korun měsíčně je částka, která převažuje ve velké části zaměstnaneckých platů. Nemocenská za 30 dní v takovém případě k 20 000 hrubého činí 9 353 korun. To znamená, že přijdete o 6 497 korun, dámy a páновé. Jestli má někdo pocit, že toto je důstojné, já tedy ne. A co způsobí změna, které případně dáte své hlasy, umožníte projednávání v dalších čteních a věřím, že i schválíte? Změna znamená, že tento zaměstnanec si polepší o 1 000 korun, takže ztratí 5 497 korun. Myslím, že to je absolutní minimum, a myslím si, že to zaměstnancům dlužíme. A v době hospodářského růstu strašit tím, že nedokážeme důstojně zajistit nemocné v situaci, kdy se ekonomice daří, by bylo velmi nefér. Také bych chtěla zmínit, že chceme-li zlepšit nemocenskou, souhlasim s pirátským klubem, že nejde jenom o první tři dny nemoci, ale může jít o celou řadu dalších opatření a určitě se těším na další diskuse v dalších čteních.

Dámy a pánové, dovolím si ještě jednou vyzvat Sněmovnu, vás všechny napříč politickým spektrem, abyste projednávání tohoto zákona umožnili a abychom dosáhli v tomto funkčním období významného zlepšení postavení zaměstnanců v době nemoci, to znamená v době, kdy upřímně řečeno každý z nás je nejzranitelnější. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní navrhovatelce. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás ještě jednou vyzývám k tomu, aby byl ve sněmovně větší klid, protože někteří z vás třeba neslyší to, že už byla ukončena obecná rozprava, hlásí se s faktickými poznámkami do rozpravy. Nemohu jim dát slovo. Je to nekolegiální, když je tu takový hluk, že všichni, kteří chtějí, nemohou sledovat průběh jednání.

Jsme v okamžiku, kdy zaznělo závěrečné slovo paní navrhovatelky. Ptám se pana zpravodaje, zda má také zájem o závěrečné slovo. Nemá.

Připomínám, že v obecné rozpravě v úterý 29. května zazněl návrh na zamítnutí, který předložil pan poslanec Jan Bauer, čili než budeme pokračovat dál, případně pokračovat dál, tak budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 144 přihlášeno 166 poslanců, pro 34, proti 93. Návrh nebyl přijat a budeme pokračovat tím, že přikážeme tento návrh výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Je zde prosím nějaký jiný návrh na garanční výbor? Ano, s návrhem vystoupí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych měl alternativní návrh. Myslím, že to mnohem více patří do výboru hospodářského.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je zde prosím ještě jiný návrh na přikázání garančnímu výboru? Není. Máme zde dva návrhy, tedy návrh organizačního výboru, aby byl garančním výborem výbor pro sociální politiku, a dále zde máme alternativní návrh, aby byl garančním výborem hospodářský výbor.

Nejprve budeme hlasovat o alternativním návrhu na přikázání výboru hospodářskému jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 145. Přítomno 165 poslanců, pro 45, proti 43. Návrh nebyl přijat.

Nyní zahajuji hlasování o tom, aby předložený návrh projednal výbor pro sociální politiku jako výbor garanční. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 146. Přihlášeno 165 poslanců, pro 157, proti 3. Návrh byl přijat a konstatuji, že garančním výborem pro projednání tohoto bodu bude výbor pro sociální politiku.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh k projednání dalšímu výboru. Je zde prosím takový návrh? Pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Logicky navrhoji, aby to projednal i hospodářský výbor. A protože tento návrh zákona bude určitě mít i rozpočtové dopady, tak navrhoji, aby to projednal i rozpočtový výbor. A současně mi dovolte, abych navrhl prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 20 dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je zde prosím ještě nějaký jiný návrh na přikázání výborům? Není. Budeme tedy postupně hlasovat přikázání tohoto bodu k projednání hospodářskému a rozpočtovému výboru.

Nejprve se vyjádříme k tomu, aby tento návrh projednal hospodářský výbor.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 147. Přihlášeno 166 poslanců, pro 139, proti 12. Návrh byl přijat a já konstataju, že tímto návrhem se bude zabývat hospodářský výbor.

Nyní budeme hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 148. Přihlášeno 166 poslanců, pro 78, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Jediným výborem kromě garančního, který se bude tímto návrhem zabývat, je tedy hospodářský výbor.

Zazněl zde sice před chvílí návrh, abychom prodloužili lhůtu na projednání o 20 dní, já ale tomuto návrhu nemohu vyhovět a nemohu o něm dát hlasovat, protože návrh nezazněl v obecné rozpravě. Tím končím projednání tohoto bodu a otevřím projednávání bodu

32.

Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Byl zde návrh, abychom tento zákon projednávali podle § 90 odst. 2, nicméně je zde předloženo veto 61 poslance poslaneckého klubu ANO, tudíž tento návrh podle § 90 odst. 2 projednávat nemůžeme. Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 115/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, pan poslanec Jan Čižinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jsou dvě děti, Mařenka a Pepíček. Mařenka se narodila v červnu, Pepíček se narodil v září. Mařenka se může dostat do přípravných tříd základních škol, ale Pepíček se v praxi do těch přípravných tříd, i když by pro něj byly vhodné, nikdy nedostane, protože nesplní podmínky. A sice ty podmínky jsou dvě. Za prvé stanovisko pedagogicko-psychologické poradny a za druhé odklad. A Pepíček, protože je narozen v září, odklad nedostane, když je mu téměř šest, a za rok už je mu zase... kdyby dostal odklad, tak pak by šel do školy, když mu bude téměř osm.

To znamená, máme tady čtvrtinu dětí, pro které institut přípravných tříd v tuto chvíli není dostupný, a je to proto, že v úpravě zákona vypadlo slovo "přednostně", a sice že děti do přípravných tříd základních škol jsou přijímány tak, že mají stanovisko pedagogicko-psychologické poradny a jsou přednostně přijímáni ti s odkladem, což znamená, že Pepíček, který je narozen v září, se do té přípravné třídy také může dostat.

Dámy a páновé, navrhoji jenom toto slůvko přednostně do zákona opět vložit, je to návrat k původnímu znění. Ta podpora byla víceméně napříč kluby, protože stávající stav vede i k tomu, že v některých školách není dostatek dětí, aby třída byla otevřena, třeba chybí jedno dítě. To dítě by tam mohlo chodit, pedagogicko-psychologická poradna se domnívá, že by bylo dobré, aby tam chodilo, ale odklad nedostane, protože mu nebylo šest let. Domnívám se, že stanovisko vlády je nedorozumění, protože přípravné třídy fungovaly lépe, když to slovo přednostně tam bylo. V těchto dnech probíhají zápisy a to slůvko přednostně tam velmi chybí. I proto, že tam to slůvko není, tak i ti, pro které je ta třída vhodná, se tam nedostanou z toho důvodu, že není možné doplnit třeba jedno dvě děti právě těmi dětmi, které nedostanou odklad.

Byla argumentováno také segregací. Uvědomme si ale, že to důležité slovo mají naše pedagogicko-psychologické poradny. To znamená, náš stát na to má vliv, pedagogicko-psychologická poradna říká, jestli to je, nebo není pro to konkrétní dítě vhodné. To znamená, to stanovisko se nedá obejít a vlastně to stanovisko určuje, které dítě se do přípravné třídy základní školy dostává.

Dámy a pánové, apeluju na vás, abyste to slůvko přednostně tam opět vrátili, protože umožníte čtvrtině dětí, aby se do těch přípravných tříd vůbec dostaly, když jsou pro ně vhodné podle naší pedagogicko-psychologické poradny, a umožníte i dětem, pro něž se teď ta třída neotevře, aby ředitelé mohli třeba jedno dvě děti doplnit právě z těch dětí, které jsou pětileté a odklad nikdy nedostanou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Čižinskému, který uvedl návrh jako zástupce navrhovatelů. Zpravodajkou pro první čtení je paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková, prosím ji, aby se ujala slova. Prosím, máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Kolega Čižinský to výborně popsal a ilustroval, takže já k tomu nemám více co dodat, protože byla dokonale popsána situace, jaká je a kam se to má vrátit, a proto doporučuji propustit do druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a otevím obecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášen. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa do obecné rozpravy. Není tomu tak, takže obecnou... (Hlasy z pléna.) Omlouvám se, přehlédl jsem panu poslance Raise. Takže neukončuji obecnou rozpravu, stále probíhá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych jenom zdůraznil tu skutečnost, že ten zákon platí asi osm nebo devět měsíců, ano, platí od 1. září 2017. A druhá věc je to, že ten návrh, tak jak jste nakonec říkal vy sám, by měl být doplněn o nějaké empirické výsledky, o nějaké výsledky z pedagogických poraden. Tam, pokud jsem to četl, tak tam je nějaký názor, že jste hovořili s párem řediteli škol a že ti mají tenhle názor, co máte vy. Čili já si myslím, a v tom se tedy zastavám vlády, že by to chtělo skutečně nějakou seriózní analýzu a pak teprve k tomu přijít. Čili já si myslím, že je to předčasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami budou reagovat pan poslanec Staněk a pan poslanec Čižinský, v tomto pořadí. Takže pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi jenom krátkou faktickou poznámkou k návrhu tohoto zákona. Já se plně ztotožňuji se stanoviskem vlády České republiky jednak v té části, která je uvedena a týká se krátkého působení samotného zákona, a tudíž toho, že by bylo dobré, abychom mu dali ještě šanci. Už jsme se bavili v jiných případech, že velmi často a velmi brzy se některé věci novelizují.

A za druhé, ta druhá část hovoří – nebo já tam mám připomínku k té důvodové zprávě, protože ty informace, které jsou poskytovány jako empirické, se týkají pouze skutečně jednoho malého okruhu. Vy tam uvádíte, že je to zjištěno v Praze. Ale jsou náznaky a jsou informace, které říkají, že to otevření, které vy navrhujete, je mnohonásobně širší a nebude to určeno jenom tomu Pepíčkovi, o kterém jste mluvil, ale hrozí tam, že to otevření bude mnohem větší.

A třetí poznámka je, že mateřské školy mají skutečně plnit svoji roli a ne jinak. Já dokonce zvažuji podání návrhu na zamítnutí tohoto zákona. A navrhoji tedy, aby zákon byl zamítnut.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, stačí to takto. Poznamenal jsem si návrh na zamítnutí, který přednesl pan poslanec Staněk. Následuje faktická poznámká, se kterou vystoupí pan poslanec Čižinský, po něm s faktickou poznámkou paní poslankyně Kovářová. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Rád bych zareagoval na předečníky. Tak jak je to nyní napsáno v zákoně, znamená, že čtvrtina dětí se vůbec nemůže do přípravných tříd dostat. Jsou to prostě všechny děti, které jsou narozeny v září až prosinci. Na to nepotřebujeme žádnou studii. Prostě víme, že čtvrtině dětí upíráme přístup do přípravných tříd základních škol z důvodu jejich narození. To znamená, diskriminujeme tady čtvrtinu dětí, které se narodí v naší zemi.

Ten zákon platil od 1. září, ale už se samozřejmě projevil, protože jak platil od 1. září, tak ředitelé škol museli podle něj přijímat děti. A ten vliv byl jednoznačně negativní. Takže já upřímně řečeno vůbec nerozumím tomu, proč někdo volá po

dopadech, když všechny děti narozené v září až prosinci jsou diskriminovány a do přípravných tříd přesto, že by pro ně byly vhodné, se nikdy nemohou dostat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Kovářová a její faktická poznámka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pány, nejsem sice expertem na školství, ale z vlastní zkušenosti vím, jak vypadají, co se týče věku, první třídy. Dostávají se tam děti šestileté a zároveň osmileté. Myslím, že ty šestileté děti nemohou konkurovat těm osmiletým a mají být na stejně úrovni. Nechci říci, že pak ty šestileté děti nestačí těm osmiletým, a to je oprávněné. Proto si myslím, že je potřeba toto téma otevřít, diskutovat, a proto my jako Starostové a nezávislí propustíme tento návrh do druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Do obecné rozpravy je přihlášen pan ministr Plaga. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, já nebudu opakovat ty argumenty, které řekl pan poslanec Rais. Jenom bych se rád vyjádřil k některým věcem, které padly v důvodové zprávě.

Za Ministerstvo školství nesouhlasíme s argumentací, že je zcela opomíjena skupina dětí narozených od září do prosince kalendářního roku, které mají takzvaný odklad věkem. Děti, které jsou narozené po posledním srpnu daného školního roku, procesem povinného předškolního vzdělávání v mateřské škole ještě neprošly, tudíž přípravná třída nemá návaznost na cíle, kompetence, vzdělávací obsah a oblasti, na nichž je povinné předškolní vzdělávání v mateřské škole postaveno. Tyhle děti sice mohou k takzvanému předčasnemu zápisu k povinné školní docházce, avšak musí se jednat o děti již celkově vyzrálé a zpravidla děti nadané, nebo mimořádně nadané. TUDÍŽ jestli se dle vyjádření v důvodové zprávě děti v mateřské škole nudí, jedná se právě o děti takové, které mohou povinnou školní docházku předčasně zahájit.

Rovněž si dovolím nesouhlasit s tvrzením, které se nachází v odůvodnění, že tento poznatek z praxe potvrzuje také průzkum, který navrhovatel provedl v únoru 2018 mezi řediteli pražských základních škol a který ukázal, že přibližně čtyři pětiny ředitelů navrhovanou změnu školského zákona podporují. Dle mého názoru se jedná o docela zkreslený, respektive malý vzorek s lokálním a úzkým zaměřením na Prahu a motivace ředitelů spočívá často v zájmu zajištění naplněnosti a následného otevření přípravné třídy.

Skutečně něco tady běží osm měsíců, což je poslední přípravná třída předškolky, a my se tady snažíme zpátky mixovat ten systém dohromady. Já jsem za to, abychom skutečně vyčkali, rozhodli se na základě tvrdých dat, a ne skákali zleva doprava.

Pokud se ještě vrátím k tomu, že v důvodové zprávě je uvedeno, že mateřská škola už pro ně není motivační, zvlášť ve smíšených třídách, ve kterých zejména v menších obcích běžně bývají i dvouleté děti, nudi se zde, ztrácejí zde svůj potenciál a motivaci pro výuku, tak je nutné říct, že povinností mateřské školy je organizačně nastavit podmínky ke vzdělávání všech dětí, což musí být nastaveno ve školním vzdělávacím programu. Takže i toto odůvodnění je dle mého názoru zavádějící, nebo minimálně zkreslující.

Takže moje stanovisko jako ministra školství je negativní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Čižinský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Rád bych jenom zareagoval na pana ministra. Pan ministr hovořil o nadaných pětiletých dětech, to je v pořádku, ty skutečně mohou jít k předčasnemu zápisu, ale úplně opomněl skupinu dětí, které nejsou velmi nadané, ale pro které ta přípravná třída základní školy je vhodná. Ty se tam prostě nikdy nedostanou, do té třídy. Nemají tu možnost. A navíc, uvědomme si prosím, že o tom, zda dítě je vhodné pro zařazení do přípravné třídy základní školy, rozhoduje přece pedagogicko-psychologická poradna, která říká: je to pro to dítě vhodné. Tento mechanismus má vlastně stát pod kontrolou. A já si stojím za tím, že je pravda, že prostě diskriminujeme děti narozené v září až prosinci, protože mají dvě možnosti: buďto se dostanou do první třídy až v osmi letech, anebo prostě přípravnou třídu nemohou využít, přestože by pro ně vhodná byla.

Takže naopak žádám, abychom to pustili do druhého čtení, probrali ve školském výboru, vychytali tedy něco, i pokud tam třeba v důvodové zprávě, pokud – samozřejmě já jsem to zkoumal na vzorku, který je mi blízký. Ten vzorek, kdyby se rozšířil, tak pojďme udělat větší vzorek, pojďme to udělat do doby, než se o tom ve výboru bude jednat. Ale je potřeba trvat na tom, že ten proces je pod kontrolou, protože o tom rozhoduje pedagogicko-psychologická poradna. A je potřeba říci, že je tady skutečně čtvrtina dětí, které jsou diskriminovány nemožností přístupu do přípravných tříd.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka paní poslankyně Valachové, po ní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Pojezný. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, stává se to máloky, ale v podstatě bych řekla, že v rámci této rozpravy každý, kdo mluví, má vlastně pravdu. Protože ji popisuje z jiného úhlu pohledu. Z mého pohledu, tak jak Pavel Čižinský vaším prostřednictvím, pane předsedající, popisuje situaci v Praze, tak je bezpochyby pravdivá. Ale myslím si, že pravou příčinou není nedostatečnost zákona, ale nedostatečnost kapacit. Protože pokud bychom v přípravných třídách měli větší kapacity – a je to právě Praha, která má

samořejmě v tomhle ohledu problém na všech stupních vzdělávání – tak by nám zákon, tak jak je nyní napsán, nevadil. Kdežto s ohledem na to, že kapacity problém jsou, zejména tady v Praze a ve středních Čechách, tak právě dochází k té diskriminaci, v uvozovkách, tak jak Pavel Čižinský popisuje.

Naopak vašim prostřednictvím Robert Plaga jako ministr školství v demisi popisuje situaci také pravdivě, protože v minulosti před tou úpravou docházelo, řekněme, k nekalých praktikám a k nekalým výkladům a také způsobům, jak naopak některé děti byly vyloučovány, řekněme, z toho běžného hlavního vzdělávacího proudu, což bezpochyby není samozřejmě záměrem vaším prostřednictvím, pane předsedající, Pavla Čižinského.

Takže je k úvaze, zda propustit zákon do druhého čtení, nicméně ho rozhodně upravit, abychom zase ty nekalé praktiky neumožnili, anebo řekněme tedy přistoupit k tomu dále zákon neprojednávat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Pojezného, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Pojezný: Dobré ráno, dámy a pánové. Já dokonce mám takovou představu, že těch přípravných tříd co nejvíce ubude. Právě že tím, že jsme uzákonili povinný poslední ročník předškolní přípravy, která nahradí spoustu té práce, která se dělala zbytečně v přípravných třídách. A jestliže děti chodí do posledního ročníku, dělají tam výchovné vzdělávací záležitosti, je to první diagnostika právě pro tyto děti, a tím, že jsme otevřeli tuto možnost, tak věřím také tomu, že bude ubývat přípravných tříd v základních školách. Jestliže chcete tam dostat ty děti přednostně v tom věku narozené od září do konce roku, ty, které chodily o něco později, tak je to tím pádem naprostě zbytečné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami jsou přihlášeni poslanci Klaus, Čižinský, Bartoň a Juránek. Pan poslanec Klaus má slovo. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Dovolil bych si zareagovat na předřečníci poslankyni Valachovou. Nevěřím vlastním očím. Prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste ten zákon sama podepsala, ten, který teď projednáváme. Teď tady vás kolega navrhuje zamítnutí a vy se od toho u pultíku napůl distancujete. To přece není normální! Buď děláme věcnou politiku o věcech, co jsme přesvědčeni, anebo politikařme podle nějakých nálad ve Sněmovně. Ale tohle mi přijde neuvěřitelné – zákon podepsat a pak se od něj tak napůl distancovat. Ten zákon nikomu nic nezhoršuje, jenom umožnuje, dává tam slovo "přednostně", čili nadále by to bylo přednostně pro ty mladší děti, jenom dává možnost, aby i nějaké dítě v září narozené, třeba já, mohlo jít do přípravné třídy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Čižinský a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Dochází tady k určitému nedorozumění. To slovo "přednostně" znamená, že budou přijaty děti s odkladem, tzn. ty starší, a ty budou vzaty přednostně a ty bez odkladu, pokud pedagogicko-psychologická poradna řekne, že to je pro ně vhodné, tak mohou být také dobrány. A není to tak, že by přednostně byly brány ty mladší. Naopak. Přednostně by měly být pořád brány ty starší.

A ještě dochází k nedorozumění, co to je vlastně přípravná třída základní školy. V mateřské škole je 24 až 25 dětí na jednoho pedagoga. V přípravné třídě je to 10 až 15, protože ty přípravné třídy jsou právě zaměřené na to, aby se věnovaly těm dětem, které to potřebují podle našich pedagogicko-psychologických poraden více, tak aby se jim mohly věnovat intenzivněji. To je podstatou přípravných tříd. Proto je také tak závažné, že do této třídy se nemůže čtvrtina dětí vůbec dostat. Pokud tady došlo k nějakému – tady zaznělo slovo "nepravosti". Tak ty nepravosti může páchat jenom naše pedagogicko-psychologická poradna, nikdo jiný. Tady ty nepravosti – pokud by pedagogicko-psychologické poradny dobře fungovaly, nemůže k nepravostem dojít. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bartoň a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Já bych jen rád upozornil, že se nejedná pouze o problém Prahy nebo středních Čech. Tato změna pomůže v celé republice už i zejména z toho důvodu, že přípravná třída může být zřizována od deseti dětí, tzn. v menších obcích, kde není deset dětí s odkladem, by toto pomohlo vůbec založit přípravnou třídu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Juránka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Ono už to tady přede mnou vlastně zaznělo, ale já to přesto zdůrazním. Chtěl bych se obrátit na kolegu Pojezdného prostřednictvím předsedajícího. Chtěl bych jenom upozornit na to, že množina těch dětí, které jdou do předškolní mateřské školy, není stejná jako množina dětí, která má tu povinnou docházku. To je první věc.

A druhá věc. Chtěl jsem jenom říci, že stejné problémy jako v Praze jsou po celé republice. Přede mnou těsně předřečník řekl, že ve skutečnosti mimo Prahu, Brno, Plzeň a Ostravu jsou ještě větší. To znamená, chtěl bych jenom zdůraznit, že je velmi dobré se o tomto zákonu pobavit a že v tuto chvíli už jsou problémy – a pro pana ministra, ty problémy jsou i v Brně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Valachové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych jenom ráda zareagovala na to, co tady zaznělo. Daný návrh zákona jsem podpořila a Pavel (Jan) Čižinský, vaším prostřednictvím, pane předsedající, jistě potvrdí, že zcela čestně a transparentně jsem od samého počátku řekla, že chci řešit tu situaci, kterou on popsal včeně, nicméně že upozorňuji, že legislativně se to musí upravit v rámci druhého čtení. Takže to je všechno.

A potom druhá věc, to je možná překvapivé pro některé politické strany, ale pokud něco podpoří svým hlasem a jménem jeden poslanec ze sociálně demokratického klubu, tak to opravdu neznamená ono neomarxistické jednotné hlasování. Takže sociálně demokratický klub je zcela svobodný.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Reagovat s faktickou poznámkou bude pan poslanec Výborný. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane předsedající. První věc, formální – uvedl bych na správnou míru jméno pana kolegy. Není to Pavel Čižinský, ale Jan Čižinský, takže to máme vyřízené.

Já bych ale vrátil pozornost k tomu návrhu novely. Položme si jednoduchou otázku. Pokud tuto novelu zamítнем, čeho tím dosáhneme? Pokud ji podpoříme, pustíme ji do druhého čtení, tak aby se o ní dále diskutovalo, případně aby se ještě upravila, aby tam došlo k nějakým úpravám, které už tady byly zmíněny, no tak pak sledujeme zájem toho dítěte, toho žáka. Nechme stranou zákon, nechme stranou to, že platí v nějaké podobě nějakou dobu, ale my přece chceme prospět dítěti, žákoví, protože chceme, aby měly děti možnost být co nejlépe připraveny na základní vzdělávání. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jsme stále v obecné rozpravě. S faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Majerová Zahradníková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Já jsem chtěla jenom navázat na předečníka. Přesně tak. Pro vás pro všechny, kdo školství nerozumíte, tam nejde o nic jednoduššího než umožnit dětem i pedagogům to zprůchodnění, aby to fungovalo lépe. Nic víc, nic míň v tom není. Takže tady tento návrh vlastně pomáhá, nikoli naopak.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Reagovat s faktickou poznámkou bude paní poslankyně Hyt'hová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já bych jenom krátce chtěla navázat na předčeňníky a poprosit, abychom si o tom opravdu mohli pobavit ve druhém čtení. Sama jsem absolvovala praxi v přípravné třídě jak na základce, tak i v přípravné třídě, a opravdu se jedná o to dítě a rozšíření toho, aby tam mohly být i děti, které nemají povinný odložený odklad. Prosím, propusťme to do druhého čtení, pobavme se o tom. Jde jenom o to dítě, aby bylo lépe připraveno na základní školu. Když ho necháme v té mateřské škole, tak tam v podstatě dítě bude stagnovat, nenaučí se nic nového. V přípravné třídě má opravdu šanci být lépe připraven na tu první třídu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Je zde zájem o závěrečná slova ze strany pana navrhovatele, paní zpravodajky? Ne, není. Než přistoupíme k projednání přikázání návrhů výborům, tak se musíme vyrovnat s tím, že pan poslanec Staněk v obecné rozpravě předložil návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Přivolám kolegy, kteří nejsou v sále, a budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu v prvém čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Hlasujeme o zamítnutí předloženého materiálu v prvém čtení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 149, přihlášeno 176 poslanců, pro 78, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat tím, že přikážeme tento návrh výborům k projednání. Nejprve se budeme zabývat určením garančního výboru. Organizační výbor navrhl, aby garančním výborem byl výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Je zde prosím nějaký jiný návrh na garanční výbor? Není. Takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 150, přitomno 177 poslanců, pro 166, proti nebyl žádný. Konstatuji, že garančním výborem bude výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Není zde z organizačního výboru návrh na to, abychom přikázali tento návrh nějakému jinému výboru. Ptám se, zda někdo navrhuje, aby se návrhem zabýval ještě jiný výbor. Ano, paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den. Dovolím si navrhnut, aby dalším výborem, kterým by měl být tento návrh zákona projednán, byl výbor sociální. Přípravné třídy totiž byly záležitostí nejenom vzdělávacího systému, ale svým způsobem sociálním opatřením.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Ještě, prosím, někdo navrhuje nějaký jiný návrh? Ne.

Tak budeme hlasovat o tom, aby se tímto návrhem zabýval sociální výbor.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 151, přihlášeno 177 poslanců, pro 45, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že tímto návrhem se bude zabývat výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garanční výbor a žádnému jinému výboru jsme návrh nepřikázali. Tim končím prvné čtení projednávání tohoto návrhu zákona. Děkuji panu navrhovateli, paní zpravodajce.

Než otevřu projednávání dalšího bodu, tak vás seznámím s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá z dnešního jednání v době od 14.30 do 16 hodin z důvodu jednání, pan poslanec Lukáš Kolářík se omlouvá z rodinných důvodů z celého jednacího dne, pan poslanec Patrik Nacher se omlouvá z dnešního jednání v době od 9 do 11 z důvodu jednání ve volebním kraji, pan poslanec Vlastimil Válek se omlouvá z jednání z pracovních důvodů v době mezi 9.30 a 11.30, pan poslanec František Vácha se omlouvá z osobních důvodů z jednání v době mezi 9.04 a 9.30 a pan poslanec Pavel Bělobrádek se omlouvá od 16.30 do konce jednání z pracovních důvodů.

Zahajují projednávání bodu

35.

Návrh poslanců Vítka Rakušana, Petry Gazdiky, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petry Pávky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 123/ - první čtení

Stanovisko vlády k tomuto tisku vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 123/1. U stolku zpravodajů je již zástupce navrhovatelů pan poslanec Vít Rakušan, kterého prosím, aby nám předložený návrh za navrhovatele představil. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Hluk v sále.)

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane předsedající, vážené členky a členové vlády České republiky, vážené kolegyně –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám. Dámy a pánové, je zde představován další návrh zákona. Prosím vás o klid, aby navrhovatel měl možnost vám to, co navrhuje, v odpovídající atmosféře a podmínkách představit. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající. Tedy kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vám představil návrh zmíněných poslanců, který se týká zákona č. 183/2006 Sb.

Dovolte mi na začátku obecný úvod. Všichni víme, že se nachází Česká republika v době konjunktury, že se nacházíme v době, kdy je obrovský zájem nejenom developerských společností, ale i jednotlivců, fyzických osob, stavět, kdy v současné době řešíme v České republice i velikánskou bytovou krizi, kdy se lidé jen těžko dostávají k dostupnému bydlení. Myslím si, že v kontextu těchto dvou řešených předpokladů bychom se měli snažit umožnit občanům v České republice nastavení takových podmínek, aby skutečně stavba, její realizace, resp. čekání na nejrůznější stavební povolení probíhala v co nejrychlejším režimu. Když jsem se díval na argumentaci, která padala při poslední novelizaci zákona č. 183/2006 Sb., mimochodem on platí teprve od ledna letošního roku, tak právě tímto bylo argumentováno. Nastavme stavební zákon tím způsobem, aby se dalo v České republice rychle stavět. Nyní máme tento zákon v platnosti a ono se ukazuje, že v mnoha svých bodech účel splnil, ale ukazují se i místa té poslední novely, která prostě nefungují a která reálně způsobují velké problémy při snaze realizovat svůj stavební záměr.

Tím problematickým bodem, který my vidíme, je § 96 daného zákona. V poslední novelizaci totiž bylo řečeno, že závazné stanovisko k územnímu řízení musí podávat odbor územního plánování obce s rozšířenou působností. Možná jste sami zaregistrovali, jaké praktické problémy – a bavme se skutečně o těch praktických problémech na městech a obcích – toto nařízení způsobilo. Asi nejkrátkovějším případem, který byl mediálně mnohokrát odprezentován, je obec Černošice, kde v současné době na závazné stanovisko tohoto orgánu územního plánování čeká žadatel o stavební řízení 55 týdnů. Vezměte si, že chcete stavět garáž a čekáte 55 týdnů na to, než vám úřad vydá stanovisko, zda je vás záměr v souladu s územním plánem, či není. Nejsou to ovšem jenom Černošice, jsou to např. Rokycany, komunikoval jsem čile s vedením města Polička a musím říci, že tyto názory se ozývají ze všech koutů naší republiky a jsou podpořeny i jasným stanoviskem Sdružení místních samospráv, ale i Svazu měst a obcí České republiky.

Náš návrh je velmi jednoduchý, a to, že ve zmíněném § 96 v odst. 1 dáváme větu, že k vydání je určen příslušný stavební úřad, čímž by se vypustil zcela odst. 7, kde se říká, že "závazné stanovisko, které se dostalo do rozporu s politikou územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentací, která byla vydána po vydání závazného stanoviska, orgán, který závazné stanovisko vydal, nahradí z moci úřední novým závazným stanoviskem". Tedy tento odstavec by byl zcela vypuštěn.

Je to návrh jednoduchý a my si uvědomujeme, že nikoli komplexní. My nemáme ambici podávat v této fázi komplexní novelu stavebního zákona, který byl novelizován k 1. 1. 2018, resp. nabyl účinnosti. My máme ambici odstranit z tohoto zákona jedno funkční ustanovení, které pro občany v České republice znamená nebývale dlouhé čekání na vyjádření dotčených orgánů.

Co je za další velkým problémem, který si možná předkladatelé ani neuvědomili. My v současné době nemáme dostatek úředníků na obcích s rozšířenou působností, kteří by tato stanoviska vydávali. Mimochodem kvalifikační předpoklad pro takového pracovníka jsou tři roky praxe. Jako kolínský starosta vám zcela zodpovědně říkám, že do výběrového řízení na toto místo se nám nepřihlásil ani jeden člověk, který by splňoval kvalifikační předpoklady dané zákonem. Jsme tady přeci v situaci, kdy se

snažíme vytvářet zákony, které budou pomáhat lidem v České republice. A já netvrďím, že celá novela stavebního zákona byla špatná, ale upozorňujeme na jednu jeho objektivně nefunkční část, hovoříme z komunální praxe, která lidem v České republice znesnadňuje výrazně život.

Vláda ve svém negativním stanovisku mimochedom uvádí, že to, že by soulad s územním plánem posuzoval úředník daného stavebního úřadu, že by tady mohlo hrozit, že bude nejednotnost praxe v daném regionu. Ale vždyť to přece není pravda. Přeci úředník z obcí z rozšířenou působností neví lépe než úředník daného stavebního úřadu v místě vydávání povolení, zda je, či není daná stavba, záměr v souladu s územním plánem. Důvěřujme přeci úředníkům, kteří pracují v daném regionu, držme se principu subsidiarity, že rozhodovat se má co nejblíže lidem, a plňme naše závazky, které dlouhodobě ve svých volebních programech dáváme, tedy že se budeme snažit vyrokratickou zátěž občanům České republiky. Tímto nařízením ji zvyšujeme. Budou se nabírat noví úředníci, možná dokonce stovky nových úředníků, zpomaluje se celý proces vydávání stavebních povolení a rozhodně nezaručí nějaká supervize obce s rozšířenou působností větší přesnost a preciznost rozhodování v oblasti územního plánování. (V sále je velký hluk, poslanci postávají v uličkách v hloučcích a hlasitě debatují, v vládní lavice stojí několik diskutujících ministrů.)

Za další namítáme –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče, na chvíli vás přeruším, protože podmínky pro vaše vystoupení nejsou dobré. Prosím i členy vlády, aby svoje porady konali mimo jednací sál, protože ruší ostatní poslance. Všechny ostatní prosím, aby debaty mezi sebou buďto uskutečňovali potichu, nebo ne v jednacím sále, protože zde opravdu nemůžeme poslouchat to, co pan navrhovatel říká. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vít Rakušan: Také děkuji. Za další jsme upozorňovali v našem předkládaném návrhu i na to, že územní plány jsou nařízením obecné povahy, které prostě spadá do samosprávné kompetence dané obce. Ve chvíli, kdy daný soulad s územním plánem bude posuzovat nadřízený orgán, resp. obec s rozšířenou působností, její úředník na územním plánování, tak by se dokonce dalo mluvit o tom, že tady zasahujeme do samosprávného působení daných obcí.

Vláda hovořila o tom, že předkládá a bude předkládat s další velkou novelou stavebního zákona. Často se mluví o tom: Vždyť ten zákon platí teprve od 1. 1. Proč ho tak rychle měnit? Nechme, aby chvilku fungoval v tomto znění, a potom se rozhodněme. Ale vždyť to je nesmyslný přístup, dámy a pánové. Pokud prostě po půl roce zjistíme, že zákon v jednom ze svých bodů nefunguje, tak ten bod vypusťme a buďme nápomocni občanům v České republice, aby mohli rychleji realizovat své stavební záměry, a umožněme jim dostupnost bydlení. Dělejme pro to maximum.

V odpovědi vlády se dokonce uvedlo i to, že komplexní novela by měla přijít v roce 2020. Tady se tedy napřímo ptám i paní ministryně, zda skutečně necháme občany v tomto stavu, který je objektivně špatný. Podívejte se na stanoviska Svazu

měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv. Unisono hovoří o tom, že tento stav je neudržitelný, nepřijatelný. A je jedno, že je v účinnosti pouze několik měsíců. Tak pojďme to ustanovení vypustit. Stavební zákon bude jinak funkční ve znění takovém, v jakém je funkční od 1. 1. 2018. A jestli má vláda ambici přijít s komplexnější novelou stavebního zákona, dobře, nechť si dá na čas, zabývá se danou materií určitě dopodrobna, a určitě jsou tam věci k vylepšování, ale jeden nefunkční odstavec, který navrhujeme vypustit, vypustíme už nyní.

Proto vás žádám, abyste minimálně tu debatu k našemu návrhu pustili do druhého čtení. Ono se argumentuje i tím, že tam není dostačná provazba na další zákonná ustanovení. Pokud budeme upozorněni na to zcela konkrétně, což v té zprávě nebylo, kde ta provazba není, tak já tady místopřísežně říkám, že to do druhého čtení napravíme. Ale ta materie je natolik důležitá pro obce v České republice, že nepropuštění do druhého čtení znamená jisté pohrdání tím, co naše občany, obce a města v České republice v současné době objektivně trápi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Milan Pour. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Milan Pour: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé poslankyně, milí poslanci, dovolte mi, abych dnes přednesl zpravodajskou zprávu k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk číslo 123, jehož navrhovateli jsou poslanci STAN.

Navrhovatelé navrhují úpravu ustanovení § 96b stavebního zákona. Toto ustanovení obsahuje výčet případů, kdy je třeba jako podklad pro rozhodnutí nebo jiný výkon v řízení vydat závazné stanovisko orgánu územního plánování. Ve stávajícím znění zákona je tento výčet široký, kdy se vztahuje na všechna rozhodnutí a úkony podle části III dílu 4 a 5 § 126, § 127 a § 129, nebo podle zvláštního zákona, pokud závisí na posouzení změny takovým rozhodnutím nebo úkonem vyvolané v území. Navrhovatelé navrhují tento výčet zúžit pouze na případy, kdy se jedná o společné povolení podle § 94j nebo rozhodnutí podle zvláštního zákona, je-li k vydání příslušný speciální stavební úřad. Potřebnost tohoto návrhu odůvodňují možným zásahem do samostatné působnosti obce a dále prodloužením správního řízení a zatížením územně plánovacích orgánů.

Navrhovatelé dále uvádějí, že lze předpokládat ochromení správních řízení a možné následné vymáhání škody způsobené nesprávným úředním postupem. Podle navrhovatelů je vydání závazného stanoviska územně plánovacím orgánem opodstatněno pouze v případech společného územního a stavebního řízení, kdy bude stavebním úřadem příslušným k vedení řízení speciální stavební úřad, který nemá k dispozici územně plánovací dokumentaci a chybí mu znalost území v širších souvislostech.

Navrhovatelé dále navrhují zcela zrušit ustanovující ustanovení § 96 písm. b) odst. 7 stavebního zákona, podle kterého je územně plánovací orgán, který stanovisko vydal, povinen nahradit takové stanovisko z moci úřední, to znamená bez návrhu v případě, pokud se dostane do rozporu s politikou územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentací, pokud již nebylo vydáno rozhodnutí nebo jiný úkon, ke kterému bylo toto stanovisko jako podklad vydáno.

Je třeba ještě uvést samozřejmě stanovisko vlády. Stanovisko vlády, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 123/1, je nesouhlasné. Vláda uvádí, že úprava je v účinnosti teprve od 1. 1. 2018 a opětovná změna by znamenala postup odpovídající zásadě právní jistoty a zásadě dobré správy. Navržená úprava může dle vlády ohrozit naplnění cílů a úkolů územního plánování, tedy vytváření předpokladů pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území.

Vláda dále uvádí, že zrušení odst. 7 § 96b stavebního zákona by mohlo vést k situaci, kdy by případná změna závazného stanoviska, které by se dostalo do rozporu s politikou územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentací, byla možná již pouze v řízení o odvolání. K možnému zásahu do samostatné působnosti obce vláda uvádí, že postavení obce jako subjektu rozhodujícího např. o pořízení územně plánovací dokumentace, vymezení zastavěného území nebo jako účastníka územního řízení není nijak dotčeno. Důvodová zpráva je dle vlády kusá a neobsahuje dostatečný rozbor předpokládaného hospodářského a finančního dosahu navrhované úpravy. Navrhovatelé dle vlády pomíjejí negativní dopady návrhu dané snížením koordinace záměru v území a rizikem nekonzistentního postupu stavebních úřadů. Vláda dále upozorňuje na legislativně technické nedostatky předloženého návrhu.

Nyní bych také rád upozornil na důležitou věc, a to je, že v současné době je v rámci sněmovního tisku 76, což je novela zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, předložen pozměňovací návrh kolegy poslance Kolovratníka číslo 822, v jehož rámci se navrhuje rozšíření výčtu případů, kdy se závazné stanovisko orgánů územního plánování nevydává. Rovněž tento pozměňovací návrh navrhuje zrušit odstavec 7 předmětného ustanovení, tak jak tady o něm hovořil můj předčeň, tzn. prezentoval to tady předkladatel toho návrhu novely. Jedná se tedy o řešení totožné problematiky. To je třeba zdůraznit, že je to totožná problematika, takže se tady bavíme o jedné věci ve dvou případech.

To znamená, z tohoto důvodu navrhoji tento tisk zamítnout v prvním čtení, jelikož tuto problematiku budeme projednávat a už se z části vlastně i projednává ve sněmovním tisku číslo 76. Takže vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevíram obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy jsou přihlášeni paní poslankyně Kovářová a pan poslanec Kupka. Ale s přednostním právem je přihlášena paní ministryně Dostálová, které nyní dám slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tak já předně bych chtěla poděkovat za to, že skutečně se snažíme ty věci řešit. My samozřejmě také sedíme se starosty, také jsme si vědomi

toho, a bylo to tady přesně nazváno, že nedostatkem úředníků jsme se skutečně dostali pod tlak v rámci těch závazných stanovisek.

Na druhou stranu je tady ale potřeba se znova vrátit ke smyslu vydávání závazných stanovisek, protože to bylo trošičku podáno jiným způsobem. Tím hlavním úkolem při vydávání závazného stanoviska je plnit cíl uvedený v § 18 odst. 3 stavebního zákona, kterým je koordinace využití území. Vlastně po novele stavebního zákona je možnost umísťovat stavby při vydání společného rozhodnutí celá řada stavebních úřadů. (?) Tady se znova dostáváme do té debaty: Máme stavební zákon, který je procesním zákonem, ale kromě toho stavební právo v České republice ovlivňuje 46 dotčených úřadů, atd. Mezi nimi jsou tzv. čtyři speciální stavební úřady.

A o co v podstatě v celé této koordinaci jde? Jde o to, že když bylo rozhodnuto o tom, aby se urychlilo stavební povolení a bylo tzv. jedno společné řízení, tak se ale musí někdo postarat o to, aby se to v tom území zkoordinovalo. Protože dneska je ta situace taková – já vám dám konkrétní příklady. Kdyby například Ministerstvo dopravy vydalo s kladným stanoviskem orgánu územního plánování společné povolení na dálnici a ve stejně ploše by obecní stavební úřad umístil zemědělský areál, protože by nepotřeboval koordinující stanovisko územního plánování, to je přesně to, k čemu by došlo. Proto já tady moc apeluju na to, rozumím těm snahám, ale my jsme se snažili opravdu za účasti pana poslance Kolovratníka připravit pozměňovací návrh k čtyřistašestnáctce, tzn. k urychlení staveb, který to skutečně řeší v souladu s Ministerstvem pro místní rozvoj. Děláme změnu ve stavebním zákoně, ale prosím, tak jak je dneska připraven tento návrh od pana poslance Rakušana, moc prosím, ne, protože to navrhované zrušení povinnosti orgánů územního plánování před vydáním rozhodnutí v prvním stupni nahradit z moci úřední závazné stanovisko, které by se dostało do rozporu s politikou územního rozvoje nebo později vydanou územně plánovací dokumentací, by vedlo k tomu, že by případná změna takového závazného stanoviska byla možná již pouze v řízení o odvolání. Tím by se celý ten proces naopak prodloužil, protože samozřejmě by ta koordinace v tom území jako takovém nebyla.

Takže já ještě jednou moc prosím o to, aby skutečně, jde o ty velké stavby, kde je to společné řízení, je to o tom, že orgány územního plánování to musejí koordinovat. A samozřejmě tím naším cílem, protože i my jsme si dělali namátkový průzkum, bylo zjištěno, že nejvíce žádostí se týká tzv. drobných staveb v rámci závazných stanovisek. Proto jsme v pozměňovacím návrhu přistoupili k tomu, kde se jasně vyspecifikovává, kde se to nevydává, to znamená, kde skutečně není povinnost těch orgánů územního plánování to dávat vždy. Ale znova apeluju na to, pozměňovací návrh pana Kolovratníka je projednán s Ministerstvem pro místní rozvoj, je plně v souladu s legislativou, na rozdíl od tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na vystoupení paní ministryně budou s faktickými poznámkami reagovat páni poslanci Rakušan a Gazdík. Pan poslanec Rakušan má slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedající. Tak já jsem rád, že tady zazněla jedna věc. Kdo pozorně paní ministryně poslouchal, tak ji určitě slyšel. V argumentu vlády se uvádí, že máme zachovat lidem právní jistotu a nechat tuto změnu působit dále, protože je to příliš rychlá změna. V druhé větě paní ministryně říká, že sami připravují pozměňovací návrh, a to z pera jejich vlastního poslance pana Kolovratníka. Takže tady už máme první rozpor v té argumentaci. Přeci buď tedy říkáme, že je to v pořadku a nechme to působit, ať zachováme právní jistotu, anebo připravujme nějakou změnu, protože se prostě hlásíme k tomu, že je to špatně.

I proto říkám, že ten náš návrh – nejenom můj, ale náš – mohl být nositelem té změny a mohl být tedy posunut do druhého čtení a v tom druhém čtení jsme samozřejmě mohli debatovat o jeho jednotlivých danostech a provazbě.

Dále prostě nesouhlasím s tím, že soulad s územním plánem je schopen posoudit jenom úředník na obci s rozšířenou působností. Vážená paní ministryně, já takové obci starostuji. A řeknu vám, že úředník zavalený stovkami žádostí vám nic zodpovědně neposoudí. Ten unavený úředník bude dělat větší chyby a větší problémy v celém tom regionu než úředník na daném stavebním úřadě. To prostě není pravda! To je teoretizování o něčem, co z praxe obcí neznáte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Gazdík a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, víte, kam se v posledních týdnech hnu, tak tam se kupodivu neřeší ani tak vláda, ani tak kouření, ale řeší se právě tento zákon, stavební zákon. Paní ministryně správně uvedla, že snahou vlády bylo zrychlit stavební řízení. Inu, nepovedlo se. Výsledkem je naprosto přesný opak. Stavební řízení teď jde místo týdnů do měsíců, a dokonce do let u mnohých stavebních řízení. A znova je nám říkáno, že v nějakém zákonu o urychlení výstavby dopravní infrastruktury se tady to vyřeší.

Já bych, paní ministryně, i vás, milé kolegyně, milí kolegové, poprosil, abyste tento zákon nechali projít do druhého čtení, a v případě, že se ten problém vyřeší, čemuž, se přiznám, příliš nevěřím, v zákonu o výstavbě dopravní infrastruktury, tak samozřejmě ten zákon pak je bezpředmětný a není potřeba. Nicméně asi se všichni shodneme na tom, že teď prostě problém máme. A máme k němu dvě cesty. Prosím, nepreferujme jenom tu jednu, o které mluvila paní ministryně, protože všichni tady víme, že ve Sněmovně vypadají různé věci různě a návrhy na komplexní řešení se velmi často zvrhnou a nakonec z toho není nic. A na to nic by doplatili zejména ti stavebníci a zejména ti nejmenší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Kovářová, po ní pan poslanec Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Hovoříme zde o občanech, že se jim prodlužuje vydání stavebního povolení. To je velká pravda. Naše novela řeší nejenom problémy občanů, ale také problémy obcí. Obce si podávají žádost o dotace s tím, že stavební povolení mohou doložit později. Samozřejmě mají podanou žádost o stavební povolení a myslí si, že nebude žádný problém vydat stavební povolení. Ale ouha, často čekají na stavební povolení právě díky této současné úpravě až rok. Těžko pak starosta vysvětluje, proč obec nedostala dotaci kvůli chybějícímu stavebnímu povolení, občané mu vyčítají nečinnost a považují nezískání stavebního povolení, resp. dotace za chybu starosti.

Důsledky oné úpravy jsou zřejmé. Za prvé, obec přijde jednak o dotaci, a za druhé tím pádem nemůže postavit tolík potřebnou infrastrukturu ve své obci a to si myslím, že je škoda. Podobná situace zde nastala v minulém období, pokud si kolegové, kteří tady byli, vzpomínají, kdy nešťastnou úpravou došlo k tomu, že nebylo možné pokládat infrastrukturu vodovodní či kanalizaci do krajských komunikací, a tehdy došlo k tomu, že se zcela zastavila část výstavby právě oné infrastruktury, to za prvé, a za druhé obce přicházely o dotace. Starostové a nezávislí podali novelu zákona – a k čemu došlo? Převládl zdravý rozum a došlo k tomu, že se zde v Poslanecké sněmovně zapomnělo, kdo je koalice, kdo je opozice a že ten návrh byl opoziční, a Sněmovna velkou většinou hlasů náš návrh schválila, a tak od blokovała výstavbu vodovodní a kanalizační infrastruktury.

Vážené dámy, vážení pánové, doufám, že i v tomto případě převládne zdravý rozum a že naši novelu propustíte do druhého čtení, a prosím vás tedy, abyste tak učinili. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na řadě je pan poslanec Kupka, připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já bych se rád zastal adresně toho, že je potřeba změnit stavební zákon tak, aby jedna z nových vážných překážek, tj. závazné stanovisko orgánu územního plánování, z toho zákona vypadla, nebo se alespoň významně zúžila. A tady zaznívá i z úst paní ministrem, že to potřeba je, že to vláda slyší. Tak je jasné, že dříve než za několik let, ale pokud možno okamžitě má dojít k zúžení okruhu staveb, pro které je závazné stanovisko orgánu územního plánování nezbytně nutné.

Bohužel v té novele zákona, která přinesla celou změn i pozitivních, je tato závažná změna negativní. My jsme na to upozorňovali. Všichni říkáme, jak je potřeba zmenšovat byrokraci. Vezměte si, že jenom ve středních Čechách tato nová povinnost přinesla 150 tisíc nových úkonů ročně, nových razitek, lejster a povinností. To má reálný negativní dopad na průběh stavebních řízení. To není teorie.

Tady opakovaně zazníválo, že reálným výsledkem toho opatření jsou stavebníci, kteří čekají dlouhé měsíce na to, aby mohli začít realizovat svoje záměry. Mezi těmi stavebníky jsou samozřejmě soukromé osoby, ale jsou mezi nimi samozřejmě i instituce, obce, které potřebují realizovat co nejrychleji školy, infrastrukturu a celou řadu důležitých projektů pro své občany, a narázejí na to, že musejí pořídit závazné

stanovisko orgánu územního plánování u příslušného úřadu obce s rozšířenou působností, a nejenom v okolí Prahy a v Praze, ale v celé ČR narážejí na to, že těch několik málo odborníků pro územní plánování je zahlceno neskutečným množstvím vlastně marginálních, úplně zbytečných podání, protože by tam samozřejmě takové závažné stanovisko orgánu územního plánování vůbec potřeba nebylo. Místo toho, abychom zlepšovali územní plánování v ČR tím, že těch několik málo odborníků na úřadech obcí s rozšířenou působností bude moci svoji pozornost věnovat přípravě a zkvalitňování územních plánů, tak v tuš chvíli vydávají opravdu zbytečná, marginální závažná stanoviska orgánů územního plánování, která v mnoha případech říkají jenom to: když nebude pršet, nezmokneme. Nic významného se v těch stanoviscích nedočtete.

Pléduji za to, aby se opravdu podařilo tuto povinnost významně omezit, a zdůrazňuji, že je to zkušenost z odborů územního plánování z celé ČR. Samozřejmě jsou místa, kde ten problém je menší, a potom jsou místa v okolí Prahy, kde ten problém je extrémně závažný a znamená opravdu zdržení pro jednotlivé stavby dokonce v řádu několika měsíců. A o to zoufalejší je to situace, kdy stavebníci říkají: ale to přece vůbec nebylo potřeba! Co se dozvím od toho orgánu územního plánování? Problém složitých zákonů v ČR bohužel znamená například i to, že máme neuveritelné množství orgánů státní správy. A zatímco jiné země se vydávají tím směrem, že postupně škrťají, zmenšují ten počet, tak my jsme ho v nedávné novele stavebního zákona naopak zvýšili. Myslím si, že i to je důležitý důvod k tomu, abychom se snažili to znova omezit a opravdu zjednodušit tento důležitý správní postup.

Poznámka k tomu, kdo by tedy měl zajistit onu koordinaci a jestli to už v tomto bodě vlastně není trochu postavené na hlavu. Říkáme, že orgán územního plánování může mít přehled o tom, co se v území děje, a má ho mít. Pravda je ale taková, že často tápe v tom, jaká je konkrétní situace ve vzdálené menší obci, protože prostě je to pro ně novinka. A co je podstatné říct, ono se dokonce vlivem tohoto opatření může stát, že naopak ten moment koordinace a znalosti se z toho území vytratí prostě proto, že ten obecní stavební úřad v místě naopak nebude mít trvale kontakt s tím, co se v tom území plánuje. Jsem přesvědčen, že i v tomto směru je to krok opačným směrem, než jakým bychom se měli vydat, a měli bychom opravdu směřovat k tomu, aby tam, kde se podařilo dosáhnout společného rozhodnutí, což je pro změnu pozitivní krok u té novely, tak abychom si to neztížili a neztížili to jednotlivým investorům závažným stanoviskem orgánu územního plánování a nechali tam, tak jak to bylo v minulosti, rozhodovat dotčený obecní stavební úřad, který vydával i pro rozhodnutí speciálních stavebních úřadů územní rozhodnutí, takže nikdy nevypadl z kontextu toho rozhodování, nevypadl z přesné znalosti svého území a svého místa.

My zároveň řešíme jeden důležitý problém, jak opravdu zjednodušit lidem život, stanovit do budoucna fikci souhlasu v okamžiku, kdy orgány státní správy nerozhodnou včas ve stanovené lhůtě 30 nebo 60 dnů, což je nanejvýš žádoucí. Tady máme mnoho příkladů, kdy se nejenom nenaplní třicetidenní lhůta, nenaplní se ani šedesátidenní lhůta a stavebníci reálně čekají na vydání závažného stanoviska orgánů územního plánování několik měsíců. To je přece pro nás všechny důležitá výzva k tomu, abychom se to pokusili změnit.

Proto také velmi prosím, abyste propustili tento zákon do druhého čtení, aby případně bylo možné opravit nedostatky a vazby s ostatními ustanoveními stavebního zákona, ale prosím, nezabíjejte to v této fázi. Opravdu by to reálně ublížilo mnoha lidem. Je to příležitost, jak situaci v České republice ve stavebním řízení napravit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hezké dopoledne. Prosím pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já jsem se do té debaty vůbec nechtl zapojovat. Použiji přísloví, že k tomu někdo přijde jako slepý k houslím. To je trochu s nadsázkou. Já netušil, že novela zákona 416, což je sněmovní tisk 76, a máme ho naevno zařazený dnes odpoledne jako třetí bod, má až takovou fatální souvztažnost právě s touto novelou. Takže jsem teď velmi pečlivě a velmi vážně poslouchal argumenty kolegů. Já do toho jenom dám svůj vklad a možná i vysvětlení, protože jsou to dva procesy, které trošku běží nechci říci v jiných výborech, tady jsme v prvním čtení ještě před výbory.

Co se týká tisku 76, tak ona problematika závazného stanoviska orgánu územního plánování je v té naší novele urychlení výstavby dopravní infrastruktury jedním ze 17 pozměňovacích návrhů, jedním ze 17 bodů, a musím přiznat na rovinu férově a otevřeně, není důvod to tajit, z pohledu nás předkladatelů je relativně ne tak významný, je jeden z těch ne tolik důležitých. Jsou tam mnohem zásadnější momenty, které budu vysvětlovat až odpoledne. Je to ono mezikrní rozhodnutí, jsou to speciální stavební úřady pro vyvlastňování atd., a toto skutečně byl jeden, promiňte mi ten výraz, jeden ze 17 zlepšováků, zlepšovacích návrhů. A tady patří moje omluva jako zástupce předkladatelů kolegyni ministryni, resp. ministerstvům, že tak jak byl ten rychlík rozjetý, že i přes negativní stanovisko jsme na hospodářském výboru se rozhodli přijmout tento moment a pokračovali jsme dál. Ale opakuji, dívali jsme se na to pouze optikou velkých liniových staveb, neřešili jsme problematiku zahlcenosti úřadů, to, co teď tady diskutujete vy, kolegové, u této novely. Takže to bylo trošku z jiného pohledu.

My jsme si to potom vydiskutovali a já to dnes budu vysvětlovat a budu vás prosit ve třetím čtení po dohodě s panem zpravodajem o drobnou úpravu hlasovací procedury, a to v tom smyslu, abychom původně přijatý návrh – je to jedna větička, která se odkazuje na § 96b stavebního zákona, jestli to říkám správně – i přes původně kladné stanovisko hospodářského výboru nepřijali, abychom hlasovali proti. Během posledních dvou týdnů jsem společně s paní ministryní připravil nový pozměňovací návrh, který je postaven na jiné filozofii, a to už tu před chvílí bylo řečeno, abychom tedy ubrali práci úředníkům a koordinace, to závazné stanovisko nebylo potřeba u drobných akcí typu malé stavby, slučování pozemků apod., a tím by tedy ti pracovníci měli mít kapacitu právě na koordinaci velkých staveb v území. Tohle je pozměňovací návrh, který jsme vypracovali společně. Je připraven, už je podán v systému, a já tedy v rámci projednávání sněmovního tisku 76 se k němu dnes budu hlásit a poté budu prosit jak hospodářský výbor, tak vás, Sněmovnu, o jeho přijetí.

Takže já teď nechci jakoby sehrát roli prubířského kamene té debaty, jestli zamítnout, nebo pustit do dalšího čtení, ale chci tady korektně, férově a otevřeně vysvětlit, že tuhle věc už řešíme, a můžu říci, máme vyřešenou v jiné novele, která bude diskutována dnes odpoledne.

Děkuji za pozornost a snad to bylo vysvětleno dostatečně.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky, pan poslanec Baxa a potom pan poslanec Adamec. Paní ministryně se hlásí s přednostním právem, nebo s faktickou? Takže potom.

Poslanec Martin Baxa: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Já jsem chtěl původně jenom krátce komentovat to, co tady bylo řečeno v rámci předložení novely stavebního zákona od kolegů, podpořit stanovisko pana kolegy Rakušana. To, co tady říkal pan poslanec Kupka, i mně se i z našeho poměrně velkého stavebního úřadu sbíhají informace o tom, že nárust administrativy je opravdu obrovský a že způsob, kterým se v loňské novele stavebního zákona zakotvila tato povinnost závazného stanoviska koordinace územního plánování, nebyl šťastný.

Mimochodem podotknu, že se tato novela připravovala už v době, kdy běžela ekonomická konjunktura, kdy bylo zjevné, že bude nedostatek zaměstnanců. Protože, dámy a páновé, to je jeden z těch klíčových problémů. Nedostatek kvalifikovaných zaměstnanců, resp. vůbec nedostatek zaměstnanců, kteří by tuto agendu vykonávali. I mně se dostávají často velmi alarmující případy toho, jak dlouho stavebníci musejí čekat na toto stanovisko.

Z druhé strany chci podotknout jednu věc, že je to určitě na nějakou širší diskusi, a zde souhlasím s tím, co říkala paní ministryně, co se týká rozdělení úrovně rozhodování těchto věcí, o čem by toto stanovisko mělo být vydáno, k čemu ne.

Ale co chci tedy podotknout smírem k paní ministryni, je to, že považuji v této diskusi za neseriózní to, že se vkládá do ní zmínka o pozměňovacím návrhu pana kolegy Kolovratníka, aniž bychom tento pozměňovací návrh znali, a že prostřednictvím pana předsedajícího pane kolega, vy opravdu máte sloužit jako to beranidlo, kterým se má rozbití návrh toho zákona. Fakt mi to připadá jako neseriózní, když paní ministryně hovoří o pozměňovacím návrhu, který zde není představen, a ten má nakonec posloužit k tomu, aby byl schválen návrh na zamítnutí návrhu pana kolegy Rakušana, novely stavebního zákona.

Fakt si myslím, že u tak závažného tématu to není namístě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych také zareagoval na kolegu Kolovratníka. Já si myslím, že hovořit tady o čtyřistašestnáctce, jejíž druhé čtení bude až dnes odpoledne, je minimálně

zavádějící. Já jako zpravodaj tohoto návrhu zákona vůbec nejsem přesvědčen o tom, že schvalování bude mít hladký průběh a hlavně že nebude mít hladký průběh realizace.

Ale vrátím se ke stavebnímu zákonu. Já jsem vždycky říkal, že stavební zákon je třeba roztrhat, zahodit, spálit, zničit a napsat nový. Vzpomínám si na tu dobu, kdy jsme tady právě probírali a schvalovali poslední novelizaci a já, protože už jsem prosel oběma komorami Parlamentu, jsem se vždycky ptal, když přišel stavební zákon na pořad, zda ta novela znamená zkrácení doby přípravy na vlastní realizaci a zda ta doba přípravy bude kratší, než je doba realizace stavby. Žádný z předkládajících ministrů mi na to nikdy neodpověděl. Musím poprvadě říci, že paní ministryně je v tom nevinně, protože v té době nebyla samozřejmě ministryně.

Myslím si, že skutečně stavební zákon je velký problém. Narážíme na něj ve všech oborech lidské činnosti, protože stavět se musí. Pokud neuděláme zásadní změnu, a tato změna podle mě je drobná, podle mě je potřebná, protože skutečně tím, jak přibývají razítka, přibývají úředníci, které dnes nemůžeme sehnat, protože neexistují na trhu práce, takže se dostáváme do bludného kruhu.

Já bych opravdu apeloval na to, abychom tento návrh, tuto drobnou, ale významnou úpravu pustili do dalšího čtení, protože co v tuto chvíli pro to můžeme udělat, abychom se dobrali k lepším výsledkům, je o tom hovořit, diskutovat, protože bez diskuse žádná dobrá novela nikdy nevznikne.

Prosím, propusťme ji do druhého čtení a bavme se o tom.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Beitl s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Beitl: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, i já se připojuji jako představitel statutárního města Jablonce. Potvrzuji to, že nám krizová situace nehrozí, ta krizová situace už je na úřadě. Skutečně nejsme schopni plnit zákonné lhůty ve stavebním řízení. Personální situace na stavebním úřadě je naprostě kritická. Všechny zkušené lidé vysává soukromý sektor. Když vám řeknu, že se nám potom do výběrových řízení hlásí lidé, kteří mají jako svoji uvedenou profesní zkušenosť práci v obchodě se stavebninami, tak to není žert, ale je to reálná situace, které musí tajemník našeho úřadu čelit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Žádné další faktické poznámky nemám, takže prosím paní ministryni.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji ještě jednou za slovo. Já bych jenom tady na předrečníky malé reakce. My jsme samozřejmě se všemi komunikovali i napříč politickým spektrem samozřejmě během měsíce března, dubna, všem jsme říkali, že jsme fakt oslovili všechny stavební úřady. Všichni dotčení, se

kterými jsme komunikovali, vědí, že jsme udělali takové dotazníkové šetření, co je trápi, netrápí. To dotazníkové šetření skončilo v polovině května. Proto jsme okamžitě přistoupili k návrhu toho pozměňovacího návrhu, bohužel tento návrh s ministerstvem nebyl nijak komunikován.

Dále tady zaznělo, že je kritická situace v oblasti personálního stavu. Ano, ale to určitě nevyřešíme tím – vlastně to jsou pořád jedni a ti samí úředníci, ať už na stavebních úřadech, nebo na orgánech územního plánování. Takže orgány územního plánování ne, teď zase stavební úřady, ale pořád to bude o těch lidech, kterých bude málo. A já znova musím připomenout, že to je o koordinaci v územích. To znamená, tam jde o to, že máme skutečně – že se nedofešily tou novelou stavebního zákona ty dotčené orgány a počet stavebních úřadů. Takže dneska máme speciální stavební úřady pro dráhy, dálnice, místní komunikace, vodní díla, radioaktivní odpad atd. atd. atd. To znamená, když jsem uvedla příklad na ty dálnice, tak mohu uvést příklad, že pokud by se stalo, že Ministerstvo průmyslu a obchodu jako speciální úřad by vydalo společné povolení pro přenosovou soustavu a ve stejném místě by obecní stavební úřad povolil základní školu, tak proto je potřeba koordinace toho území.

Proto si vás znova dovoluji opravdu požádat o to, aby tento zákon byl zamítnut, protože se to skutečně všechno řeší v tom pozměňovacím návrhu v zákoně 416. A samozřejmě je potřeba v rekodifikaci stavebního práva – a tady se naprosto ztotožňuji se všemi kolegy – pokračovat dál, protože znova říkám, stavební zákon je procesní zákon, ale to prostředí kolem, to právní prostředí je potřeba řešit. Máme samozřejmě 46 dotčených orgánů. Naprostě souhlasím s tím doručováním, s fikcí atd. To samozřejmě řešíme v pozměňovacím návrhu pana poslance Bendy. Takže ty věci, které se s ministerstvem koordinují, my se snažíme řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď dvě faktické poznámky – pan poslanec Adamec a pan poslanec Kupka.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já teda zírám. Já musím reagovat na to, co tady říkala paní ministryně. Paní ministryně, vy tady argumentujete zákonem, nebo návrhem zákona, který ještě nebyl schválen, a ty pozměňovací návrhy, o nich teprve budeme hlasovat ve třetím čtení. Prostě já vůbec nejsem přesvědčen, že ta čtyřistašestnáctka dopadne dobře. Vůbec nejsem přesvědčen a nedám ruku do ohně za jednoho každého poslance přece. Tady se o tom bude teprve hlasovat. Tak nezavádějme to na návrh jiného zákona, kde údajně toto se řeší, a řešme to teď hned. Pusťme to do druhého čtení, vždyť vlastně se nic neděje. Podmiňovat něco, co ještě není, něčím, co ještě není, podle mě není seriózní.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kupka, potom pan poslanec Rakušan, všechno faktické poznámky. (Hlásí se další poslanec.) Taky fakticky, nebo řádně? Ano.

Poslanec Martin Kupka: Vrátím se k tomu, kdo to reálně vykonává a kde se objevuje ten problém se zahlcením. No v tuto chvíli na orgánech územního plánování, tam vznikl nový problém. V okamžiku, kdy by se podařilo omezit množství těch závazných stanovisek, tak jsme schopni vyřešit problém přehlcení orgánů územního plánování. A je pravda, že počet lidí, kteří se zabývají územním plánováním, je významně omezený a tou novelou vznikla úplně nová potřeba, kterou není schopná Česká republika reálně pokrýt. A slyšíte to tu od lidí, kteří jsou v reálném, blízkém kontaktu s těmi samotnými orgány územního plánování, dokonce ve své gesci je mají na starosti. Takže je to vážný problém, kritická situace na mnoha místech už opravdu nastala, ne že tam teprve hrozí.

Další podstatný bod – koordinace. Ale ani tohle neřeší dokonale onu koordinaci. Víme, že je potřeba zmenšit počet závazných stanovisek, tak se pojďme zabývat tím, kdo teda tu koordinaci bude schopen lépe zvládat a zda není lepší řešení např. vrátit to opravdu, tak jak navrhujeme my a jak nepochybň se budeme dál bavit, těm obecním stavebním úřadům, které i v předchozí době poskytovaly územní rozhodnutí i tam, kde následně ve stavebním řízení rozhodoval speciální stavební úřad, tak aby ta znalost byla jasná.

A poslední poznámka. Recept, který chceme dát, je schválení technické digitální mapy České republiky, tedy nového zdroje, který by pro kohokoli v tom území, ať už to bude obec s rozšířenou působností, stavební úřad na jedničce nebo dvojce, byl schopen snadno zkонтrolovat, zohlednit, jestli tomu záměru v území něco brání, od územních plánů obcí a měst až po závazná stanoviska, resp. zásady územního rozvoje jednotlivých krajů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Já jenom stručně reakci na paní ministrynii a zkusím takovou stručnou a přehlednou rekapsitaci. Je tady reálný problém, o kterém víme všichni, všichni jsme se tady na něm shodli, ať už jsme pro zamítnutí, nebo pro propuštění do druhého čtení. Za druhé, ten problém je způsoben stavebním zákonem. Za třetí, proto tady řešíme stavební zákon a jeho změnu. Za čtvrté, my dnes nehlásujeme o tom, že tato novela vstoupí v platnost. My pouštíme zákon případně do druhého čtení a umožňujeme diskusi. A vázat diskusi na situaci, zda odpoledne něco bude či nebude schváleno, a ještě v rámci jiného zákona, je přece přístup neracionální. Ještě jednou opakuji – pokud je tady objektivně existující problém způsobený stavebním zákonem, pojďme ho řešit v rámci stavebního zákona, v rámci druhého čtení, kde potom určitě, pokud bude dnes schválen pozměňovací návrh pana kolegy Kolovratníka, se můžeme bavit o tom, co se s tím našim návrhem stane. Ale podmiňovat to něčím, co není schváleno, a proto to nepouštět do druhého čtení – vždyť to postrádá logiku a jenom to ukazuje, že ten problém reálně v této chvíli řešit nechceme, anebo to ukazuje na to, že je to holt opoziční návrh.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zazněly zde argumenty, a argumenty dostatečně pádné. Pádné v tom, že současná úprava brání lidem získat stavební povolení, to znamená, že dlouho čekají na stavební povolení, co se týče jejich rodinných domů. To je jedna věc.

Druhá věc, která je také velmi důležitá a také se týká v podstatě všech občanů, a to je, že obce, když nezískají stavební povolení, nedostanou dotaci nebo o ni popřípadě přijdu. A až se občané budou ptát starosty, kdo za to může a kdo to chtěl změnit, tak odpověď je jasná – změnit to chtějí Starostové a nezávislí. A kdo to nechce změnit, je také jasné. Tak jak jsem zde obcházela Poslaneckou sněmovnu, tak starostům řeknu, že hnutí ANO bylo proti tomuto zákonu a dalo návrh na zamítnutí, SPD také a u kolegů, ti ještě nejsou rozhodnuti. Tak jenom aby starostové věděli, kdo jim v té Poslanecké sněmovně pomáhá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Adamec fakticky. Pane kolego, já vás vidím, ale faktické poznámky mají přednost.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, starostové si musí pomocí hlavně sami, to je stará pravda, stará realita. Vím, o čem mluvím, z vlastní praxe.

Ale já jsem chtěl zareagovat ještě tady na slova pana kolegy Rakušana. Víte, ono dneska kdybychom měli odpoledne třetí čtení té čtyřistašestnáctky, tak možná už bychom mohli aspoň tušit ten výsledek, ale my dneska máme teprve druhé čtení a budeme sumarizovat teprve veškeré pozměňovací návrhy. Já jsem opravdu na to zvědav, kolik jich ještě přijde. Protože pokud si vzpomínáte, tak to měla být velmi jednoduchá novelka, která měla projít v devadesátkovém čtení, to znamená v prvním čtení, a měla být schválena. Takže takhle to není.

Já se vrátím k tomu stavebnímu zákonu, nestihl jsem to tady říct v tom časovém limitu. Tehdy, když jsme to tady naposledy schvalovali, bylo okolo 300 pozměňovacích návrhů, což už svědčí o kvalitě předloženého návrhu. A musím říct, že my, kteří jsme podporovali některé dobré pozměňovací návrhy, nakonec jsme ten zákon nepodpořili jako celek, protože jsme se obávali, že těch problémů tam bude celá řada a na třech jednáních Sněmovny je nemůžeme ani objevit. Znovu říkám, vrhněme se na nový stavební zákon, a ne tak, že budeme předělávat ten starý.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Kovářová fakticky.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení páновé, moc mě mrzí, co teď musím říci. Uvedla jsem dva důvody, které vedou k problémům a které tato právní

úprava způsobuje. A co se nestalo. Zezadu pan ministr Brabec mi řekl, že žvaním blbiny. Já se tedy moc omlouvám, to je někdy možné. Já ovšem někdy nesouhlasím s větami, které říká pan ministr, a také se o tom nevyjadřuji tímto způsobem. Pokud pan ministr mi chce vysvětlit, proč tedy říkám blbiny, tak at' vystoupí na mikrofon. A prosila bych ho, aby mi to tady nepokřikoval zezadu tímto stylem, protože to není hodno ministra. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan ministr a potom pan poslanec Feri.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Tak já se velmi omlouvám, ale přesné znění bylo, já myslím, že něžně, že jsem řekl: Nežalujte prosím, paní kolegyně. Takže nevím, možná to chtělo vyšetření na ušním. Já se omlouvám, opravdu jsem to takto řekl. Pokud jste to špatně pochopila, omlouvám se za to, ale opravdu o žvanění tam nebylo ani slovo a doslova to znělo: Prosím, nežalujte, paní kolegyně. To bylo to, jak budete říkat starostům, kdo to podpořil a kdo ne. A bylo to řečeno opravdu něžně, ale pokud jste to pochopila jinak, velmi se omlouvám. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Feri. (Přihláška z pléna.) Já nemohu měnit pořadí, takže pan poslanec Feri, potom pan poslanec Rakušan a potom paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl jsem nechat zareagovat paní Kovářovou, ale nejde to. V každém případě, objevuje se tady velmi nemilý trend. Vyskytl se tady návrh, který je příčetný, který je rozumný, podložený zkušenostmi z praxe a který chce řešit poměrně závažnou situaci. Ale bohužel v nemilosti ho předložila opoziční strana, Starostové a nezávislí. A proto to teď budeme řešit, odpoledne šturmovat pomocí pozměňovacího návrhu, u kterého, jak už bylo zmíněno, nevíme, jak to dopadne.

Prosím, pojďme to pustit do druhého čtení. A jistě víte, že podle jednacího řádu můžeme až do zahájení rozpravy ve třetím čtení ten návrh vzít zpět. Navrhovatel ho může vzít zpět. Pokud to odpoledne dobré dopadne, tak se to jistě může stát, můžeme to vyřešit takto. Ale pust'me to prosím teď do druhého čtení. Ta situace je opravdu akutní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Tak já jenom jednu poznámku na pana ministra. Víte, i když jste řekl, co jste řekl, neřekl, tak pořávat do zad dámě, to slušně vychovaný muž prostě nedělá. Pane ministře, nechte toho. Nevím, jestli jste tady někdy stál

u toho řečnického pultíku a někdo na vás pořvával ze zadu. Je to situace velmi nepříjemná. A nějakým způsobem ze zadu mentorovat, ještě ke všemu dámu, tak to svědčí něco o vaší lidské kvalitě.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Ferjenčík. Paní poslankyně Kovářová stáhla svoji faktickou, takže na řadě je pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem kolegy upozornit na to, že ten návrh má i poměrně značná rizika, která vůbec nejsou u toho poslaneckého návrhu zmapována tak detailně, jako by byla u vládního návrhu. Ostatně si myslím, že v té čtyřistašestnáctce ten návrh na vypuštění orgánů územního plánování je velice problematický a ústavněprávní výbor ho navrhl vyškrtnout. Takže já bych to tady rozhodně nezlehčoval, jako že starostové dali hlavy dohromady a našli řešení, ale to řešení může mít fatální dopady zase na nějaké jiné souvislosti. A já se přiznám, že si netroufnu tady od stolu říct, že to bude dobré nebo špatné. A z mé zkušenosti v této Sněmovně v minulosti prostě v následujících čteních často není téměř návrhům věnována taková věcná kontrola, jak by bylo potřeba. Takže prosím nenálepkujte tady lidi, kteří mají k tomu návrhu výhrady, tím, že chtějí znemožňovat stavění.

Druhá věc je, že ten problém je dán v zásadě daleko výrazněji tím, že nejsme schopni zaplatit odborníky na stavebních úradech, vůbec ve státní správě, a že jich máme nedostatek, a ne nutně tím, jak jsou nastaveny nějaké kompetence těch orgánů vůči sobě. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já bych chtěl zareagovat na pana poslance Ferjenčíka prostřednictvím pana přesedajícího. Problém přece není v tom, že chybějí úředníci. Ten problém je v tom, že se úřad třetího stupně musí vyjadřovat i k takovým stavbám, jako je stavba garáže někde, jako je stavba bazénu a podobně. A lidé na to čekají rok, rok a půl. To je ten problém. Problém není nedostatek odborníků a úředníků. Ten problém je, že státní správa dostává neustále nové a nové kompetence a zvyšuje se byrokracie.

Proto bych prosil, protože opravdu nevíme, jak ten návrh zákona 416 dopadne, a nebude se o něm hlasovat dnes, tak prosím, pust'me toto do druhého čtení. A teprve ve druhém, třetím čtení toto přece můžeme vyřešit. Pojd'me o tom diskutovat, nezabíjejme to hned na začátku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka. Takže teď s rádnou přihláškou pan zpravodaj.

Poslanec Milan Pour: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení páновé, já jsem v úvodu své zpravodajské zprávy zmínil prakticky veškeré konkrétní údaje a

věci, jenom se zmíním, trošku budu reagovat na své předřečníky prostřednictvím pana předsedajícího.

Bыло тутo змінено, що не nенí dostatek odborníků na daných úřadech územního plánování. Ale řekněme si otevřeně, že nedostatek odborníků není v současné době... dostatek není kdekoliv, nejen ve veřejné správě, ale i v hospodářství naší České republiky. Setkáváme se s tím dnes a denně. To je první takový argument.

Druhá věc je, že se tady několikrát dokola pořád omílá, že je potřeba to postoupit do druhého čtení, řešit to dneska. Ale přece už tady bylo také několikrát zmíněno, že připravovaný tisk 76, kde se řeší novela zákona 416, bude tady tuto tematiku řešit. To znamená, bude se tam řešit i vydávání koordinačních stanovisek, v jakých případech ano, v jakých ne. Několikrát se to tady točilo.

Takže já z toho důvodu, že touto tematikou se bude zaobírat ten tisk, který, předpokládám, bude v následujících dnech nebo týdnech probírán, tak si myslím, že bychom tady zbytečně mařili čas, abychom to probírali na dvou úrovních. Navrhují, aby tento tisk byl zamítnut v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. O tom samozřejmě budeme hlasovat. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud ne, tak ji končím. Zeptám se na závěrečná slova. Prosím pana navrhovatele.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, dovolte mi, abych vás ještě jednou na závěr této plodné diskuse požádal o podporu toho, aby daný návrh postoupil do druhého čtení. Máme tady objektivně existující problém, který vznikl novelizací stavebního zákona. Máme tady stovky a tisíce lidí marně čekajících až 55 týdnů na stavební povolení.

Pokud se ptáte na hospodářský dopad našeho nařízení, tak nemůže být negativní, jelikož naopak ubírá byrokratickou zátěž a případnou náročnost na personální zajištění této agendy. Pokud se ptáte na to, zda bude koordinován soulad s územním plánem, tak v případě staveb, jako jsou garáže, jako jsou bazény, je koneckonců i tento argument malinko směšný. A zdůrazňuji ještě jednou, že zavalený úředník na ORP, a tady mluvím ze zkušenosti starostenské, opravdu nezaručí to, že je zajištěn soulad v rámci celého daného regionu s územním plánem lépe, než to zajistí dany konkrétní úředník na té úrovni, kde se rozhodovat má, a to je co nejblíže lidem.

Pokud propustíme tento návrh do druhého čtení, jsem jako zástupce navrhovatelů připraven diskutovat s paní ministryní i se všemi dalšími o tom, jaké technicko-právní provazby v našem návrhu chybí. Jsem připraven přijít v druhém čtení s vylepšením a technickou precizací daného návrhu, nicméně věcně se domnívám, že podpora propuštění do druhého čtení dává jasný signál, že Poslanecká sněmovna napříč politickým spektrem chce řešit jeden z reálných a v tomto čase velmi palčivých existujících problémů občanů České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan zpravodaj si nepřeje závěrečné slovo? (Ne.) V tom případě budeme hlasovat. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Padl tady návrh na zamítnutí předloženého návrhu, takže o tom rozhodneme v hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 152, přihlášeno je 175, pro 111, proti 47. Návrh byl přijat a návrh zákona byl zamítnut v prvním čtení.

Končím bod 35. Ještě přečtu omluvu pana ministra Stropnického od 11. do 16. hodiny z pracovních důvodů.

Paní poslankyně Majerová. Prosím pana poslance Volného, aby uvolnil prostor. Děkuji.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Já bych jenom ráda řekla, že samozřejmě respektuji hlasování, ale nefungovalo mi zařízení. (Předsedající: Ale nechcete...) Ne.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Výborně. A paní poslankyně Vrecionová? Takže odmazávám.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Ještě doplňuji, že jsem hlasovala proti návrhu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Takže pro stenozáznam pouze upřesnění. Tím pádem budeme pokračovat bodem číslo

37.

Návrh poslanců Jana Čižinského, Pavla Bělobrádky, Mariana Jurečky, Marka Výborného, Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška, Stanislava Juránka, Pavly Golasowské a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 128/ - první čtení

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako tisk 128/1. Prosím pana poslance Čižinského, aby se ujal slova a tento tisk uvedl.

Poslanec Jan Čižinský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, všichni to známe. Zvolme si libovolnou velkou nemocnici. Když jdeme k ní, tak vidíme velké cedule: objednání pohřbů, příjem šatů... A to je to poslední, co chce

člověk vidět, když jde na operaci, na návštěvu nebo z návštěvy. Protože se tyto nápisby nacházely uvnitř areálů, byla tato reklama zákonem omezena, ale tyto cedule se přesunuly jenom před vchody nemocnic. Regulace uvnitř areálů zafungovala, ale, a tady je potřeba zmínit, nebrání to třeba tomu, aby pohřební služba sídlila uvnitř areálu. Jsou pohřební služby, které sídlí uvnitř areálů nemocnic, nemají tam reklamu a všechno je v pořádku, všechno funguje. Proto přicházíme s úpravou, aby totéž, co platí uvnitř areálů nemocnic a uvnitř areálů sociální péče, platilo 500 metrů od vchodu na přístupových cestách.

Dámy a pány, rád bych apeloval na všechny, kteří tento problém chtejí řešit, aby pustili tento návrh do dalšího čtení a do výborů. Je možné debatovat o té vzdálenosti, je možné debatovat, jestli to nevztáhnout jenom na zdravotnická zařízení, jestli třeba nevypustit sociální zařízení. Komu zjednodušíme život? Nejvíce zjednodušíme život ředitelům těchto zařízení a zaměstnancům, kteří musí denně vysvětlovat, proč trpí takovou reklamu před vchodem. Denně vysvětlují, že s tím nemohou nic dělat, denně vysvětlují, že to musí regulovat zákon, že oni za to nejsou zodpovědní. Denně vysvětlují, že nemají nic z toho, že před vchodem jsou obrovské cedule objednání pohřbů nebo příjem šatů.

Žádáme tedy o propuštění do dalšího čtení. Věříme tomu, že je tady dost poslanců, kteří tento problém chtejí jednou provždy vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím zpravodaje tohoto tisku, kterým je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezký dobrý den vám všem. Změna zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, obsahuje jednu kratičkou větu. Na konci textu písmene a) se doplní slova "na přístupových cestách k němu až do vzdálenosti 500 metrů od vchodu do areálu". Tato věta navazuje na větu, která říká, že tato zařízení nesmí mít tu reklamu uvnitř zdravotnického zařízení a uvnitř zařízení sociální služby.

Já si nemohu pomoci, ale tento zákon, tato novela, je l'art pour l'art. To nic v té věci neřeší. Já jsem byl ředitelem nemocnice, děkanem fakulty, pracovníkem v okresní nemocnici, přednostou velké kliniky, ale s tím, že by za mnou chodili denně lidé s otázkou, proč je někde reklama na pohřební služby, jsem se nikdy, nikdy v životě nesetkal – a to své povolání dělám padesát let. Nikdy jsem to neslyšel.

Jsou nemocnice, a není jich málo v České republice, které ve své blízkosti mají hřbitovy. Nemocnice, ve které jsem celý život pracovat, z jejího okna vidíte na hroby. Podívejte se na Vinohradskou nemocnici a uvidíte to. To samé je v mnoha jiných dalších věcech. Já chápu, že reklama na pohřebnictví uvnitř areálu je špatně, protože uvnitř areálu by vlastně neměly být žádné reklamy. Ten je buďto monoblokový, pak nemá místo, kde by ty reklamy byly, nebo je v zahradě, a pak ta zahrada má být krásná, zelená, pro ty pacienty, co tam leží.

Já bych jenom těm, co jsou literárně aktivní, připomněl rozmilou knihu Jiřího Marka, která se jmenuje Můj strýc Odysseus. Ta kniha se v celém rozsahu zabývá

pohřebnictvím, protože on zdědí po svém strýčkovi pohřební ústav, a tam všechny praktiky týkající se pohřebnictví jsou popisovány s takovým nadhledem a humorem. A pravda je, že pohřebnictví není o reklamě. Pohřebnictví je o tom, jak ty pohřební služby s těmi pacienty, nebo těmi jejich pozůstatými komunikují.

Co já vidím jako zásadní problém, tedy problém toho zákona jako takového, je, že samozřejmě těžko zákonem nařídíme, aby pohřební služba nebyla v ulici k nemocnici, když tam nebude mít reklamu. Ale ona tam musí mít ze zákona cedulkou, která říká: tady je pohřební služba. My s tím máme bohaté zkušenosti. Zákon o České lékařské komoře říká, že reklama na zdravotnická zařízení je nedovolená. Tak si to promítnete, všechny ty prostaty, které operujeme, všechna ta víčka, která operujeme, a ty desetimetrové plakáty. A ten zákon o České lékařské komoře říká, že tam smí být cedulka 50 na 50, která může být i zlatá, a na ní napsáno stomatologická praxe. Jak se pozmění situace, když ta firma pohřební služby bude mít na svých dveřích nějakou cedulkou, že tam pohřební služba je? A tu ona musí mít ze zákona a také proto, že ji musí nějakým způsobem ti lidé najít. A jestli je umístěna v nějaké ulici, tak do toho zákonem zasahovat je víc než obtížné.

Samozřejmě můžeme hovořit o tom, jestli to je, nebo není etický problém. Já si myslím, že reklama umístěná vně toho zdravotnického zařízení není pro zdravotnické zařízení žádný etický problém. To bychom museli řešit problém, jestli tam mohou být reklamy na nutridrinky, jestli tam mohou být reklamy na něco, co je nezdravé, a pak by to dosáhlo velmi složitých vývojových věcí.

Další věc, která je u té věci důležitá, že ten zákon vlastně nic nedefinuje. On říká něco o pěti stech metrech přístupových cest. Co to je přístupová cesta? Co to jsou zařízení v té přístupové cestě? To umístění té reklamy není definováno. Přístupová cesta je přístupová cesta. Co když to bude viset na jeřábu? Je to prostě zákon, který v té jedné větě vlastně splní úlohu toho, že někdo předložil zákon, ale ve skutečnosti ta jedna věta je zbytečná. Není k ničemu a je to jen ukázka toho, jak se zbytečně zaměstnáváme. Tady strávíme tři hodiny jednáním o věci, která je svým způsobem zásadní, jak jsou přetěžovány místní úřady. Chápu, že na to mohou být rozdílné pohledy, a chápu, že se hledá nějaké řešení.

Já znovu říkám s plnou vážností své osoby, nikdy jsem se s problémem reklamy na pohřební službu nesešel. Nikdy mi také nikdo neřekl, abychom nechali zbourat hřbitov za zahrádkou nemocnice, ve které jsem byl ředitel. Proto si myslím, že bez ohledu na to, že stanovisko vlády, které jste dostali ve sněmovní tisku 128, je negativní, přesto si já za svou osobu myslím, že tento zákoneček si zaslouží zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě než otevřu rozpravu, tak dám slovo ještě jednou paní poslankyni Majerové. To je, předpokládám, k tomu hlasování.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Ano. Já bych ještě ráda uvedla k tomu stavebnímu zákonu, že byť mi nefungovalo hlasovací zařízení, ve sjednění o hlasování je uvedeno, že jsem hlasovala pro, což není pravda. Kdybych mohla, hlasuji proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď to je jasné a takto to bude uvedeno ve stenoprotokolu.

Pan poslanec Janulík se hlásí s faktickou, já ho nemohu pustit, protože není otevřená rozprava a faktická poznámka reaguje na průběh rozpravy. Takže pokud se dohodneme, že necháme vystoupit pana poslance Dolínka a vy pak na něj budete reagovat, tak to bude v souladu s jednacím rádem.

Otevídám rozpravu a vystoupí pan poslanec Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne. Já musím říct, že přestože ten zákon vypadá jako marginální, tak vítám jeho obsah. Ten zákon neřeší tu problematiku, kterou vlastně většina z vás někde bohužel zaznamenala nebo zažila, jak jsou někteří zaměstnanci LDN a podobně náchylní k tomu doporučovat některé služby některých pohřebních ústavů. Tento zákon řeší poměrně jasnou věc – vizuální reklamu a reklamu, která je v okolí některých zařízení. Já si myslím, že dlouhodobě to problém určitě je především ve větších městech a že to je problém skutečně etický. A vzhledem k tomu, že se nám neustále objevují tyto problematiky a že skutečně ne všichni na trhu se chovají slušně, jak by se v této oblasti slušelo, tak bohužel to vyprovokovalo některé poslance, že předkládají tento návrh zákona.

Za sebe mohu říci, že já tuto úpravu podporuji, minimálně podporuji, aby šla do druhého čtení, kde si umím představit, že ta diskuse opravdu proběhne, kde zazní i názory protistran, které mají jiný názor na tuto věc. Ale když jsme schopni regulovat reklamu i v jiných oblastech, například si neumíme představit, že by v metru visela reklama na alkohol a podobně, tak to si nemyslím, že je vhodná reklama právě tohoto typu.

To, co zde zmiňoval pan docent Svoboda. Ano, jsou některé domy s pečovatelskou službou, které mají výhled na hřbitov, tak se postavily, to tak je. Ale my neřešíme přece to, kde je ten dům postaven, ta nemocnice, nebo že Vinohradská nemocnice je pár metrů od největšího hřbitova, krematoria v Praze, ale my přece řešíme tu podstatu nabízení reklamních služeb. A já si myslím, že to omezení je zde namístě. Já jsem měl šanci o tom komunikovat i s panem Mlčochem, což je šéf pražské pohřební služby a v zásadě byl dlouhé roky šéf asociace všech pohřebních služeb tohoto typu, a on říká, že opravdu ty pohřební služby, které spadají po města, to rozhodně neomezí. Neohrozí to jejich existenci. že reklama tohoto typu není něco, co by bylo potřebné pro to, aby městské pohřební služby mohly fungovat. Proto požádám vás poslance, abyste podpořili to, že může ten zákon do druhého čtení, a tam si můžeme technické aspekty dané úpravy vydiskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď tedy má prostor pan poslanec Janulík s faktickou poznámkou.

Poslanec Miloslav Janulík: Ano. Děkuji za své dvě minuty. Já se musím naprosto bez zbytku ztotožnit s panem docentem Svobodou. Já jsem také řídil velké zdravotnické zařízení. Myslím si, že to, že ta reklama není uvnitř, je zcela v pořádku,

ale také jsem se nikdy nesetkal s tím, že by si na to někdo jakýmkoliv způsobem stěžoval. Já naopak musím říci panu docentovi, že jsem se setkal s tím, že opravdu každého z nás dříve či později postihne úmrtí, bud' tedy přímo, nebo někoho z příbuzných. Drtivá většina lidí, jak je známo, umírá v nemocnicích u nás. A pak samozřejmě člověk, když je v takovéto situaci, tak byste se divili, jak mu přijde vhod, že zvedne oči a někde vidí telefonní číslo, to telefonní číslo vytvoří a ta dotyčná firma nebo ten pohřební ústav už se o všechno postará a člověk prostě nemusí řešit ty věci, na které vůbec v ten okamžik nemá myšlenku. Čili já to vůbec nevnímám negativně.

Tady je s podivem, že to je zase jenom další regulace. Ale za sebe musím říci, že na mě to dělá dojem, že nemáme jiná téma, kterými bychom se zabývali. Toto je prostě z mého pohledu zcela podružné. Samozřejmě že ten zákon je asi širší, ale to, že se tam vyloženě rozpitvávají ty reklamy pohřební služby poblíž zdravotnických zařízení, říkám, nikdy jsme se my, co jsme opravdu dlouho v praxi, a byl to náš denní chleba, tak jsme se s negativními ohlasy nesetkali. Já tedy musím říct, že jsem zažil hlasy spíše pozitivní, kdy mi řekli: jsme rádi, že tady prostě máte k dispozici okamžitě to spojení a že prostě se okamžitě někdo postará o to, o co my bychom se postarat nemohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ted' pan poslanec Čižinský, po něm pan poslanec Brázdil, všechno faktické poznámky.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Já bych zareagoval vaším prostřednictvím, pane předsedající, na pana poslance Svobodu. Zeptejme se všichni na Bulovce, kolika lidem to vadí, kolik lidí si na to stěžuje, kolik lidí se diví, že to nemocnice trpí, že tam jsou reklamy, velké reklamy na tři pohřební služby. Chci zdůraznit, to sídlení nevadí. Když tam má sídlo pohřební služba, já jsem to říkal už při úvodu, jsou nemocnice, které přímo v areálu mají sídlo pohřební služby, to sídlo je označené, to není reklama, to sídlo tam funguje, nevadí to. Za současného stavu, kdy je zakázána reklama uvnitř areálu, to sídlo nevadí, tudíž nebude vadit, ani když se to rozšíří do toho okolí. A jinak skutečně prosím, nesrovňávejme reklamu na nutridrinky a reklamu na pohřební služby. Kdyby to takhle bylo, tak ani ve stávajícím zákoně to nebude omezeno. Jedná se skutečně o etický případ. A hřbitov je něco úplně jiného než reklama.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Brázdil, potom pan poslanec Svoboda, všechno faktické poznámky.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, všimněte si, my se zabýváme reklamou na smrt. Víte co, já bych byl mnohem spokojenější reklamou na život. Tady kdybychom v této republice během půl roku dokázali dostat do České televize před hlavní zprávy pětiminutový spot o tom, jak se chovat k sobě, když jsme v tísni, když máme problémy se zástavou nebo selháním vitálních funkcí, tak celý národ to umí. My se tady zabýváme reklamou na smrt, nikomu to nevadí, ted' jste to slyšeli.

Prosím vás, zamítněme to v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Svoboda, fakticky.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já si v zásadě myslím, že jsem všechno řekl. A musím reagovat na jeden výrok kolegy Čižinského vaším prostřednictvím. Pokud necháte pohřební službu v areálu nemocnice a dovolíte jí, aby tam měla svoji cedulkou, že tam je, zvýhodnil jste tuto firmu proti všem jiným pohřebním službám a v rámci hlavního města Prahy se vystavujete žalobě, která přijde v nejbližší době, proč takovýto blok pro všechny pohřební služby tam nemáte. To je velmi jednoduché.

Reklama dneska v této oblasti nemá žádný význam. Ty pohřební služby mají fungující systém, ze kterého získávají informace, kdo zemřel, a na jeho příbuzné se obrací mobilem nebo elektronicky. Ty plakáty okolo jsou skutečně spíš informativní, než že by nějakým způsobem ovlivňovaly psychiku těch lidí. (V sále je hlučno.)

Myslím si znovu, že toto je věc, která je anachronická a že regulovat reklamu –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Že regulovat reklamu máme jen tehdy, když jsou k tomu velmi závažné, velmi závažné etické a věcné důvody. A tady je nevidím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď pan poslanec Klaus a po něm paní poslankyně Gajdůšková fakticky.

Poslanec Václav Klaus: Já bych jenom podpořil pana kolegu Svobodu s jeho velice racionální argumentací. Mně to trošku příjde, že jak pan kolega Bělobrádek vaším prostřednictvím je největší expert na úmrtí pejsků v České republice, tak teď se to roztáhlo i na homo sapiens a dělá se kvůli tomu nějaký zákon. Je to nesmyslné. Je nesmyslné takovýto zákon vůbec přijímat, protože to bychom mohli zakázat libovolnou reklamu, která někoho může znejesňovat apod., a nedává to smysl.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Gajdůšková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Jenom velmi rychle. Ano, máme spoustu jiných důležitých a vážných problémů a já o jednom budu mluvit odpoledne. Ale jestliže tady zaznělo, že reklama na pohřebnictví nevadí, tak vadí. Vadí pacientům a vadí příbuzným. Když jsem jela na tu Bulovku, kde mi umíral, nebo kde byl bratr, kde nám lékaři říkali, že to má v hodinách, a viděla jsem tam tu velikou reklamu, ty veliké billboardy, tak vám řeknu, že mi to velmi vadilo jako příbuznému!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak to byla poslední faktická. A nyní řádné přihlášky, paní poslankyně Richterová, potom paní poslankyně Matušovská.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, za Piráty bychom rádi stručně zdůvodnili náš postoj k tomuhle návrhu zákona.

My bychom si přáli debatu stručnou, ale věcnou, protože nám je jasné, že to není opravdu ten nejdůležitější problém, co trápí tuto zemi, ale je to něco, co by se přece jen probrat mělo, jestli ten etický aspekt nepřevažuje. Rozumíme oběma argumentům, jak tomu, že v pozicích vedení nemocnic nedostáváte stížnosti, tak tomu, že příbuzným a zejména starším pacientům to vadí. Ale není to k tomu, aby na něco takového dělali stížnost, pouze si prostě tak jako řeknou – vrátím se ještě odsud domů, nebo tady už zůstanu?

O co asi jde, a to je potřeba zdůraznit nejvíce, jde o velikost těch reklamních ploch. To je asi to hlavní, na co bychom zaměřili náš komentář. Jako u reklamy obecně jde o míru. Je řada obcí, které mají regulovanou třeba reklamu v centru města, aby nebyla větší než jeden metr čtvereční. Myslím, že ty momenty, kdy se člověk skutečně pozastaví, až lekne, jsou u velkých billboardů. Jakmile je ta reklamní plocha na pohřební službu velká, tak to působí úplně jinak než menší reklamní nosič.

Je nám jasné, že s regulacemi se musí opatrně. Předložený návrh vzbuzuje řadu otázek, zejména jaká všechna zdravotnická zařízení by to zahrnovalo, jak by ty příslušné pohřební služby zajišťovaly, kde mají ta zdravotnická zařízení v okolí. Ta vzdálenost je příliš velká, šlo by o to, do jaké lhůty by se ty poutače měly přesouvat, když jsou dneska nějaké nasmlouvané vztahy atd. To je nám všechno jasné.

Ale závěrem ještě jednu věc zdůrazňuji. Do nemocnice nechodíme proto, že bychom si to vybrali. Do nemocnice chodíme proto, že musíme. A proto je to věc, na níž přece jenom musí být nějaká obecná shoda, jak to bezprostřední, skutečně naprostě bezprostřední okolí a samotné prostředí nemocnic vypadá, jaký je tam ten veřejný prostor, kterému se v případě onemocnění a hospitalizace nemůžeme vyhnout.

Tolik postoj za Piráty.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Matušovská.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se i já za Komunistickou stranu Čech a Moravy vyjádřila k tomuto tisku. Na rozdíl od předrečníků, kteří jsou proti tomuto návrhu zákona, si myslím, že každý z nás, který je nemocný nebo má nemocného někoho blízkého, má vždycky strach a potřebuje slova útěchy a povzbuzení, potřebuje pomocnou ruku. Nemyslím si však, že reklama na pohřební služby je to pravé, co mají vidět návštěvníci nebo ti nemocní v nemocnicích nebo sociálních zařízeních. Ptám se, kde je etika. Jde tedy pouze o obchod za každou cenu bez ohledu, jestli se to hodí, nebo ne?

Nakonec jsme to my, Poslanecká sněmovna, která by se tímto zákonem měla zabývat. Myslím si, že těch 500 metrů od vchodu do výše uvedených zařízení je to nejmenší, co můžeme pro tyto lidi udělat. Nemocniční prostředí přece nemá působit depresivně. Mají tam být naopak třeba světlé barvy, obrázky a ochotný personál. Ale reklama na pohřební služby, si myslím, že opravdu není důstojná. Potom člověk vlastně už myslí na to nejhorší a to snad nikdo nechceme.

Myslím, že to, co cítím já, cítí každý z nás, a proto bych ráda podpořila tento návrh zákona. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám tady nyní tři faktické poznámky. Prosím pana poslance Bělobrádku, potom pan poslanec Svoboda.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážené torzo vlády (u vládního stolu tři zástupci), kolegyně, kolegové. Já, vašim prostřednictvím, chci zareagovat na pana poslance Klause. On má asi nějakou obsesi mnou, protože mě zmiňuje velmi často. Tak já skutečně jsem veterinární lékař. Šest let jsem studoval, tzn. o tom něco vím. Potom mám kvalifikaci v ochraně zvířat proti týrání, mám ze zákona možnost to posuzovat, také na to mám velký doktorát. Je pravda, že se dá říct, že na to odborník skutečně jsem. Také jsem eutanazii u zvířátek někdy prováděl.

A co se týká vašeho vzdělání, určitě nemám tak kvalitní jako vy, protože být ředitelem zeměkoule a rozumět úplně všemu a vyjadřovat se ke všemu, to je samozřejmě otázka asi kvalitního vzdělání, ale i výchovy. A vyjadřovat se ke všemu, k tomu je potřeba skutečně mít vynikající předpoklady.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Svoboda fakticky.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já už jsem tady vyslechl všechny názory, které tady zazněly. Já znovu opakuji, že ta naše představa, nás, co se tím živíme, je taková, že zdravotnické zařízení musí být zařízení, které působí na pacienta optimisticky, a žádné, ani malé (s důrazem) reklamy tam nepatří a že tam nepatří ani zařízení provozovatele pohřební služby. To, co je okolo toho, je neregulovatelné. Pokud zakážeme reklamu, budou tam větší cedule na dveřích těch firem, které to dělají, bude silnější oslovení masmediálně. Prostě je to věc, která nemá řešení. 500 metrů v malém městě od sociálního zařízení a nemocnice může znamenat, že takové místo nenajdete na té přístupové cestě. A v Praze, znova říkám, to není problém, v Praze jsou reklamy všude. Věřte mi, že vím, o čem mluvím a jaký je boj s nimi. A proto já opakuji oficiálně, že navrhoji zamítnutí tohoto doplňku zákona již před prvním čtením.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Nacher, také faktická poznámka.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já vůbec nevím, o čem se tady vlastně vůbec bavíme. Co my už tady budeme chtít všechno regulovat? 500 metrů od vchodu předního, zadního. (V sále je velký hluk a jen málokdo věnuje pozornost řečníkům. Předkladatel se baví se zpravodajem.) Nebo třeba je to 500 metrů – kdyby mě předkladatel poslouchal – jestli je 500 metrů od hranice té nemocnice? Co když ta nemocnice bude tak velká, že reklama bude sice 500 metrů od vchodu, ale zároveň na ni bude vidět třeba z okna toho zařízení? Takže já uvidím z okna reklamu na pohřebnictví, ale přitom to bude 500 metrů od vchodu. To prostě, nezlobte se na mě, tohleto... Ano, tady platí nějaká etika. Když se ta reklama přežene, tak klienti budou reagovat negativně. Když reagují negativně, tak se nebudou ozývat. Takže ten člověk, když to přežene a bude se chovat neeticky, tak nebude mít ani žádnou poptávku.

Prosím, možná se tady někdo ureguluje do bezvědomí, ale já se toho účastnit nebudu. Takže já podpořím to zamítání v prvním čtení. (Potlesk několika poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Brázdil fakticky.

Poslanec Milan Brázdil: Promiňte, nechci zdržovat. Nicméně ještě jiný úhel pohledu. Lidé neumírají jenom v nemocnicích, ba naopak dneska je snaha, aby byli doma v kruhu rodinném. A jako ten, který k nim jezdí, který ohledal přes tři tisíce lidí za svoji praxi doma ve svých podmínkách, samozřejmě jako terminální stav, ale i třeba jako trauma nebo důsledek toho traumatu, vám chci povědět, že jako ti lidé, kteří budou umírat doma, ti by mohli mít pod sebou tu reklamu, zatímco ti, co budou ve špitále, to musí mít 500 metrů od toho špitálu? Je to nesmysl, je to nesmysl, je to nesmysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To bylo poslední vystoupení. Žádné další přihlášky nemám, takže končím obecnou rozpravu. Žeptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Dámy a pánové, není to nesmysl, není to nesmysl, není to nesmysl. Je to problém. Je to etický problém. Ten problém existuje. My ho tady můžeme řešit a vyřešit. Lidem to vadí. Znovu opakuj, projděte se před Bulovkou. Vláda tento problém těžko bude řešit. Pohřební služby se bohužel nechovají eticky. Kdyby se tak chovaly, tak to tady právě neřešíme. Takže apeluju, abyste to nechali projít, protože je to problém, který můžeme vyřešit. A jedná se o neetickou reklamu před vchody do nemocnic, která lidem skutečně velmi vadí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj si nepřeje závěrečné slovo. Padl tady návrh na zamítání z úst pana zpravodaje. Všechny vás odhlásím na žádost z pléna. Prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat. Je to tedy návrh na zamítání v prvém čtení.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí se zamítnutím. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 153, přihlášeno je 161, pro 100, proti 33. Tento návrh byl přijat, tím pádem byl návrh zamítnut. Končím bod 37.

Otvírám bod

38.

Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Jiřího Miholy, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 129/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako tisk 129/1. Prosím pana poslance Martínka, aby tento tisk z pozice navrhovatele uvedl.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, dne 20. března 2018 předložili Piráti společně s některými dalšími poslanci z několika poslaneckých klubů – konkrétně KDU-ČSL, TOP 09, ČSSD a STAN – návrh na vydání zákona o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu, tzv. nominačního zákona.

Trochu k historii. Již v květnu 2016 uložila tehdejší vláda svým usnesením č. 559/16 Sb. Ministerstvu financí připravit zákon upravující výběr osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu, tzv. nominační zákon. Zákon tak měl nahradit dosavadní praxi, kdy je nominační postup upraven pouze usnesením vlády, které může kterákoli nová vláda libovolně měnit, či se od něj odchýlit, nebo dokonce usnesení úplně zrušit. V listopadu 2016 předložilo Ministerstvo financí návrh nominačního zákona, který byl rozesán k připomínkování. V lednu 2017 byly připomínky vypořádány a v dubnu téhož roku byl návrh zákona schválen vládou. Vzhledem k blížícímu se konci volebního období však už návrh nebyl projednán v Poslanecké sněmovně.

V únoru 2017 předložila svou verzi návrhu nominačního zákona skupina poslanců z různých poslaneckých klubů – ANO 2011, KDU-ČSL, Úsvit, TOP 09 a STAN v čele s poslancem Radkem Vondráčkem. Tento návrh byl velmi podobný vládnímu návrhu. I když organizační výbor doporučil Poslanecké sněmovně návrh k projednání a stanovil zpravidla i garanční výbor, konkrétně hospodářský výbor, s koncem volebního období se zákon nestihl projednat ani v prvním čtení.

V březnu 2018 navrhli Piráti společně s některými poslanci dalších poslaneckých klubů vlastní verzi nominačního zákona, která vychází z Vondráčkova návrhu, avšak v některých částech je širší a dá se říci i přísnější.

Obsah nominačního zákona. Co k němu? Nominační zákon upravuje způsob výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob, ve kterých má stát

majetkovou účast. V současné době není tato problematika upravena zákonem, tudíž jsou pravidla pro výběr těchto osob v plné kompetenci vlády. Exekutiva tak stanovuje pravidla, kterými se při nominaci společnosti s majetkovou účastí státu řídí. Vláda navrhuje a odvolává členy výboru pro personální nominace, který je při výběru osob jejím poradním orgánem. Vláda také může nominovat osobu do řídícího či kontrolního orgánu právnických osob bez ohledu na doporučení výboru. Může člena výboru odvolat, ba dokonce může celou proceduru nominace kdykoli změnit. Z tohoto důvodu chceme nominační postup upravit v zákoně, aby byla procedura nominace jasně definována a nemohla být vládou libovolně měněna.

Zde navazujeme na předchozí zmíněně návrhy, vládní návrh nominačního zákona a návrh poslance Radka Vondráčka a dalších, které se snažily problematiku ukotvit v zákoně. V návrhu zákona je tedy jasné upraveno postavení výboru pro personální nominace, podmínky pro osoby zasedající ve výboru, způsob jejich jmenování a odvolání, délka jejich funkčního období atd. Zároveň se stanovují podmínky pro osoby ucházející se výběrovém řízení o funkci v řídících a kontrolních orgánech právnických osob s majetkovou účastí státu.

V čem jejiný nominační zákon Pirátů? Návrh nominačního zákona z pera Pirátů, připodepsaný dalšími poslanci z různých klubů, je v porovnání s vládním návrhem i návrhem poslance Radka Vondráčka a dalších přísnější. Navrhovatelé se snaží snížit manévrovací prostor, který má při nominaci vláda k dispozici. Rozšiřuje návrh zákona o vlastnickou politiku státu a také rozšiřuje okruh osob, na které zákon dopadá.

První částí je závaznost doporučení výboru. Osoby ucházející se o pozici v řídících nebo kontrolních orgánech společnosti s majetkovou účastí státu by měly být vybírány na základě svých schopností, neměly by tuto funkci dostávat jako takzvanou politickou trafiku. Proto je v našem návrhu nominačního zákona v § 16 stanovena závaznost doporučení výboru. Příslušné ministerstvo tak může jmenovat či navrhnout ke zvolení nebo jmenování jen osobu doporučenou výborem. Pakliže výbor nedoporučí žádného kandidáta, musí ministerstvo vyhlásit nové výběrové řízení. Touto změnou tak dochází k ošetření možných politických trafik ze strany exekutivy, pro kterou je podle našeho návrhu rozhodnutí výboru závazné.

Další část je rozšíření o vlastnickou politiku státu. V porovnání s předchozími návrhy nominačního zákona je v pirátském návrhu ukotvena tzv. vlastnická politika státu s charakterizováním jejich jednotlivých parametrů. Vlastnická politika České republiky je strategický dokument, který obsahuje obecné zájmy a cíle a základní principy činnosti státu jako společníka, vlastníka obchodního podílu, zakladatele nebo jako ovládající osoby ve vztahu k právnickým osobám, které vykonávají podnikatelskou nebo jinou významnou hospodářskou činnost.

Podle návrhu zákona vláda vytváří a aktualizuje vlastnickou politiku České republiky. Díky tomuto rozšíření tak dochází ke kontrole vlastnické politiky státu. Vláda je totiž povinna předložit Poslanecké sněmovně návrh vlastnické politiky pravidelně, roční vyhodnocení vlastnické politiky, popř. návrhy změn vlastnické politiky. Tím dochází k rozšíření kontrolního mechanismu legislativy vůči exekutivě v oblasti vlastnické politiky státu. Vlastnická politika je však pouhým strategickým dokumentem státu, který určuje, jak stát nakládá se svým majetkem, jak řídí svoje

obchodní společnosti. Nezbavuje členy orgánů jejich povinností, které jsou stanoveny zákony, zejména povinnosti jednat s přečí řádného hospodáře. Vlastnická politika také do jisté míry nahrazuje subjektivní důvěru v některou osobu nominovanou do řídícího nebo kontrolního orgánu, protože má pomoci naznačit, jakým směrem by měla daná osoba zastupovat zájmy státu jako podílníka. Samotné nedodržení vlastnické politiky nemá de facto žádné sankce, může však být brána v úvahu při rozhodování o odvolání v těch případech, kdy se nominant od ní bez odůvodnění odchylí.

Další částí je rozšíření okruhu osob, na které nominační zákon dopadá. Oproti návrhu poslance Vondráčka a dalších zahrnuje pirátsky návrh nominačního zákona i případy nominace vlády, nikoli však Poslanecké sněmovny, do dozorčí či správní rady zdravotních pojišťoven. Zamezí se tak možným trafikám při obsazování výše zmíněných rad.

Jaké jsou tedy hlavní výhody návrhu? Za prvé omezení tzv. politických trafik, nebo i trafik, které nemusí být přímo pro politiky. Větší transparentnost do výběrového řízení. S tím související větší odbornost vybraných osob. Transparentnější fungování samotných podniků. Zamezení kontroverzních personálních čistek vlády a zavedení možnosti změřit, zda podniky plní předem stanovenou strategii.

Závěrem bych ještě řekl, že ve čtvrtek 24. května 2018 proběhl kulatý stůl k tomuto nominačnímu návrhu zákona, kterého se účastnili nejen politici, ale i zástupci některých ministerstev a jiných připomínkových míst, kteří připomínkovali návrh zákona pro jednání vlády. Za účelem většího konsenzu daného zákona připravujeme komplexní pozměňovací návrh, který bychom rádi předložili společně s ostatními stranami v rámci druhého čtení. Daný návrh by měl reflektovat velkou část připomínek. Budeme také rádi, když se připomínky proberou v podrobné rozpravě v rámci druhého čtení, proto bych rád navrhl prodloužit lhůtu na projednávání ve výborech o 20 dní a rád bych vás tímto i požádal o podporu tohoto návrhu, abychom ho mohli probrat ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Vyslechl jsem si docela podrobné úvodní slovo předkladatele k návrhu nominačního zákona. Chci tady upozornit, že to není první návrh podobného typu. A jak už tady od předkladatele zaznělo, jsou v přípravě další návrhy, které se budou, nebo které se mohou prolínat. Jedná se i o vládní návrh, jedná se o návrh, který tady předkládá předkladatel. A předpoklad je, jak tady zaznělo, že ve druhém čtení budeme svědky obsáhlého přepracování tohoto původního návrhu podle návrhů a připomínek.

Z tohoto pohledu vlastně do prvního čtení pouštíme zákon, který ve druhém čtení bude, bychom pustili do druhého čtení zákon, který bude komplexně přepracován a bude na stole vlastně jakoby jiný návrh. Z pohledu zpravodaje, přiznám se, nemám jak se vyjádřit, protože nevím, co bude konečným zněním, když se budu vyjadřovat k návrhu, který je teď předložen, a již dopředu je avizováno, že vlastně bude úplně jiný. Nejsem schopen předložit relevantní údaj k tomu, jak postupovat dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. První se hlásí pan poslanec Michálek, potom pan poslanec Kalous.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se i já vyjádřil k návrhu nominačního zákona, jehož jsem spolupředkladatelem. Primárně se tady jedná o hospodaření s majetkem státu. Samozřejmě, s majetkem si může každý vlastník hospodařit tak, jak uzná za vhodné, podle zákona, v mezích soukromého práva. Ale ti, kdo spravují majetek, který je ve veřejném vlastnictví, jsou vázáni určitými dalsšími povinnostmi, které dneska stanoví zákon o majetku České republiky, a obecně jsou to určitá pravidla řádného hospodáře, tak aby ten majetek nebyl samozřejmě zneužíván.

Pokud jde o ten majetek, o kterém mluvíme v souvislosti s majetkovými účastmi státu, tak se jedná zejména o práva vlastníka, který vykonává práva akcionáře, vlastnictví k akciím, např. nominovat zástupce do vedení těchto společností a určovat nebo se podílet na určování vlastnické strategie. To jsou zásadní kroky, které můžou mít dopad např. na oblast energetiky, pokud se bavíme o společnosti ČEZ. Jsou to rozhodnutí, která stát vykonává nikoliv na základě své nějaké veřejné moci, ale na základě svého vlastnického práva v rámci soukromoprávní oblasti.

Já bych svůj projev rozdělil do tří částí. V první části bych mluvil o tom, proč je potřeba, aby Česká republika měla nominační zákon, ve druhé části bych mluvil o mezinárodní úpravě a ve třetí části bych mluvil o tom, jak se Česká republika dosud zhstila úkolu stanovit jednoznačná pravidla pro nominace a jaké bychom si z toho měli vzít poučení a proč je důležité předložit nebo přijmout vlastní návrh zákona.

Čili k té první části. My jsme kandidovali ve volbách s tím, že chceme řešit problém tzv. politických trafik. Já mám tady poměrně dlouhý seznam všech těch případů, které byly různě historicky problematické, ať už začneme třeba panem Jaroslavem Tvrdíkem, který po svém angažmá jako ministra obrany byl odměněn postem generálního ředitele Českých aerolinií a poté, co jej Boeing odmítl v Aeru Vodochody a v České správě letišť zase tehdejší ministr dopravy KDU, a následně jeho řízení v ČSA vedlo společnost do ekonomických problémů a téměř ke kolapsu. Další představitel tzv. politických trafik, Petr Kott, který se proslavil tím, že kvůli opilosti zmeškal několik klíčových hlasování a následně byl vyloučen z ODS, přešel do klubu US-DEU a byl odměněn zase postem ve Všeobecné zdravotní pojíšťovně. Tomáš Julínek získal nějakou funkci v Severočeských dolech. Trojice Tlchořík-Fuksa-Šnajdr, ti dostali trafiky známé za odchod ze Sněmovny, které vysetřovalo Vrchní státní zastupitelství v Olomouci. Následně to bylo zastaveno z důvodu imunitity. Další politický nominant do Českého aeroholdingu byl pan Vondra, a pan Šmerda byl zase uklizen do České posty a Poštovní tiskárny cennin Praha.

Bohužel tato praxe má svoje pokračování v případě dosazování politiků do dozorčích rad bez náležitých transparentních výběrových řízení i za trvání vlády Bohuslava Sobotky, kdy už byl zřízen sice výbor pro personální nominace, ale pouze na základě usnesení vlády. Takže je tady případ pana Stanislava Eichlera, který se dostal do Českomoravské záruční a rozvojové banky. Tomáš Vrba, navržen za ANO, do Lesů České republiky, a to přesto, že předtím působil ve společnosti Less & Forest,

která dluží Lesům České republiky 1,3 mld. korun a která Lesy České republiky žaluje o 4,2 mld. korun. Tento střet zájmů výbor pro nominace nezkoumal. Následně Jakub Hodinář, Vojenské lesy a statky ČR, byl jmenován do Dozorčí rady VLS ČR přesto, že v roce 2013 musel opustit Správní radu Správy železniční dopravní cesty poté, co schválil proti vůli ministra astronomické zvýšení mezd a odměn v podniku.

Samozřejmě to není jenom věc, která se týká státu, ale týká se i měst a obcí, ale o tom tady nechci hovořit. Chci mluvit o vlastnické politice státu.

Čili nejde o problém, který bychom řešili jenom tady v České republice, jde o problém, který je řešen mezinárodně, a dokonce je předmětem doporučení OECD. V rámci směrnice OECD doporučuje tato renomovaná mezinárodní organizace dobrou praxi, aby státy vytvořily specializovaný subjekt, který radí nebo připravuje nominace, což může přinést objektivitu a transparentnost do nominačního procesu. Stát by měl také zabezpečovat vysokou kvalifikaci a kontinuální vzdělávání členů rad.

Pokud jde o jednotlivé státy, tak mají vždycky orgány, které jsou řekneme rigidně upraveny a které projednávají nominace. Z těch, které jsem si tady zpracoval a které jsou vám k dispozici ve stanovisku Parlamentního institutu k odpovědi na dotaz číslo 3281 z března 2018, například v Dánsku jsou nominace do státních podniků schvalovány zvláštním výborem Appointment and Organisation Committee, který se skládá z předsedy vlády a vybraných ministrů, a ve výběrovém řízení na členy rady hraje důležitou roli předseda správní rady. Nominanti do podniků nesmějí být zaměstnanci příslušného podniku ani úředníci státní správy.

Ve Finsku je také specializované oddělení, které to řeší, a to v gesci úřadu premiéra, a celá ta věc, která se týká nominování osob, je upravena zvláštním zákonem tak, jak to teď navrhují Piráti, a to konkrétně zákonem číslo 1368/2007, o státních podílech a řízení vlastnictví. Takže ve Finsku je zákon upravující velmi podobnou materii, jako navrhují Piráti v nominačním zákoně, v zákoně nominačním a o vlastnické politice. Ty nominace provádí odbor řízení majetku v rámci úřadu předsedy vlády a připravuje je nominační výbor složený ze zástupců vlastníků největších podílů společnosti.

Když se podíváme například na Litvu, tak tam v případě obchodních korporací doporučuje kandidáty na členy správních rad mezirezortní výběrová komise. Kandidáty komisi navrhuje koordinační centrum pro správu a řízení.

Když se podíváme na Maďarsko, tak tam je specializovaná agentura, která spravuje státní majetek.

V Německu Spolkový sněm kontroluje účasti státu prostřednictvím spolkového finančního grémia.

Takhle bych mohl samozřejmě pokračovat dál a dál, mají to prostě i v Polsku a i ve Švédsku.

Švédsku se chci věnovat specificky, protože tam je to velmi dobře upraveno včetně vlastnické politiky. Ve Švédsku proces nominace do rad je koordinován Ministerstvem pro podnikání a inovace v rámci vládních úřadů. Pro každou společnost je provedena analýza požadované odbornosti na základě aktivit společnosti, situace a budoucích výzev, složení rady a dokončených hodnocení rady.

Podstatné je, že ve Švédsku mají i vlastnickou politiku. Vlastnická politika je dokument, který upravuje práva vlastníka jakožto státu. A ten dokument by měl být upraven zákonem, protože obsahuje naprostě zásadní požadavky, včetně typu, jestli chceme, aby se ČEZ rozdělil na dvě společnosti a jedna zůstala ve vlastnictví státu a druhá se zprivatizovala. Takto zásadní rozhodnutí nemá mandát dělat pouhá vláda, dokonce v některých případech jako máme teď i bez důvěry, ale je potřeba, aby se k nim vyslovoval parlament jakožto nejvyšší reprezentativní orgán zvolený ve volbách.

Když se podíváme konkrétně na švédskou vlastnickou politiku, tak já tady mám dokument, který je z roku 2017, vlastně nejaktuálnější vlastnická politika, která velmi, bych řekl, přesně popisuje, jak je to upraveno ve švédském modelu. My jsme tady byli kritizováni vládou za to, že chceme, aby zásadní rozhodnutí, jako je třeba privatizace části ČEZu, schvalovala Poslanecká sněmovna, aby se tady veřejně projednaly, protože jednání vlády může být neverejné. Kdybychom měli vlastnickou politiku v době divoké privatizace, tak nemuselo dojít k případům, jako je OKD, kdy prostě vláda nezodpovědně rozprodala akcie a umožnila převzetí podílů do soukromých rukou a následné tunelování této společnosti. To všechno jsme mohli zamezit, kdybychom měli vlastnickou politiku.

Podívejme se tedy na to, jak to upravují ve Švédsku ve státní vlastnické politice. Tam v bodu 2.1 se píše, že podle čl. 9 odst. 8 švédské ústavy je oprávněna se státním majetkem nakládat vláda, a to s určitými výjimkami. Podle čl. 9 odst. 9 ústavy parlament rozhoduje o zásadách správy a nakládání se státním majetkem. Ustanovení o nabývání a převodu majetku včetně akcií a majetkových účasti v obchodních účastech jsou obsažena v zákoně o státním rozpočtu. Podle čl. 8 odst. 3 zákona o státním rozpočtu může vláda nabývat akcie nebo majetková práva nebo jiným způsobem navýšovat státní účast nebo vlastnictví ve společnosti pouze se souhlasem parlamentu. Vláda také nesmí poskytnout kapitolu společnosti bez souhlasu parlamentu. Podle čl. 8 odst. 4 zákona o státním rozpočtu nesmí prodejem nebo jiným způsobem snížit majetkovou účast ve společnostech, kde stát drží polovinu nebo nadpoloviční většinu hlasovacích práv, aniž by předem získal souhlas parlamentu. Navíc se souhlas parlamentu požaduje při podstatných změnách předmětu podnikání státních firem. Souhlas parlamentu však není požadován pro výplatu dividendy, protože jde o součást běžné správy.

Takže tady máme příklad toho, jak to může fungovat tak, že parlament se vyjadřuje k těm opravdu zásadním rozhodnutím. Není tedy pravda to, co říká vláda, že to musí zůstat pouze v kompetencích vlády, aby vláda, navíc bez důvěry, mohla rozprodávat majetkové účasti České republiky s tím, že možná za tři roky dojde k nějaké politické odpovědnosti. My si myslíme, že takhle zásadní rozhodnutí, strategická rozhodnutí, by měl projednávat i parlament. Ostatně když to porovnáme s jinými věcmi, které tady projednáváme, tak si myslíme, že je nehoráznost, že taková zásadní rozhodnutí, jako může být třeba privatizace ČEZu, se na program Poslanecké sněmovny nedostanou.

A nyní bych se dostal... Ještě jsem chtěl říct jiný příklad, jak to funguje například ve Finsku. Ve Finsku mají velmi přehledně uspořádány státní firmy a mají tam také zvláštní zákon 1368/2007, který definuje pravomoci vlády a parlamentu, pokud jde

o rozhodnutí, která se týkají státní kontroly v ovládané společnosti. Například parlament rozhoduje, pokud jde o společnost, pokud se má stát vzdát stoprocentní vlastnictví nebo ovládání, čili 50,1 % dané akciové společnosti. Takže vidíme z mezinárodního srovnání, že jsou země, ve kterých parlament má kontrolní pravomoci vůči vládě, tak aby nedocházelo ke zneužití výkonné pravomoci.

A nyní bych se dostal k situaci v ČR. V ČR existuje na základě usnesení vlády orgán, který doporučuje nominace, jeho doporučení jsou nezávazná. V jeho čele stojí pan Augustin, šéf Úřadu vlády, který dříve figuroval v politické straně SPOZ prezidenta Miloše Zemana. Takže tímto způsobem jsou vybíráni nominanti do státních podniků. Ostatně hnutí ANO samo připouští, že ta situace není ideální.

Když se podíváme do návrhu strategie vlastnické politiky státu z roku 2016, kterou předkládalo Ministerstvo financí ČR, tak se tam uvádí, že i přes značný pozitivní posun nelze konstatovat, že problematika nominačního procesu je vyřešena. Jednak za dobu své existence výbor neinicoval, aby ze strany ministerstev došlo k vytvoření profilů na jednotlivé pozice členů dozorčích rad, a jednak celý proces nominací zůstal do jisté míry netransparentní a formální. Takže samotná vláda říká, že současný systém je do jisté míry netransparentní a formální, že výbor pro nominace neposuzuje ty základní věci, podle kterých by si normální zdravý člověk, řádný hospodář vybíral lidi do řízení akciové společnosti, kterou vlastní. A z toho vyplývá i selhání, ke kterým došlo v minulosti, o kterých jsem mluvil, kdy výbor pro personální nominace doporučil, protože si nevyžádal dostatečné informace o střetu zájmů, člověka, který byl, řekněme, v dodavatelském vztahu nebo působil ve společnosti, která byla v dodavatelském vztahu vůči společnosti Lesy ČR.

Takže vidíme, že současná úprava není transparentní a že je potřeba, aby se to zásadně změnilo. Ostatně Ministerstvo financí v návaznosti na programové prohlášení vlády připravilo v minulém volebním období věcný záměr zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu. Tento návrh ovšem neprošel vládou, a tudíž nebyl přijat, a my nechceme ohrozit další osud této země tím, že to ponecháme na vládě a na vládním handrování, když tady máme připraven návrh, který vychází už z dokumentu, který byl projednán předtím v připomínkovém řízení, a pouze jsme tam upravili několik kontrolních mechanismů, protože vláda samozřejmě předložila to, co vyhovuje vládě, ale nikoliv to, co vyhovuje řádné správě země, čili aby v případě těch nejzásadnějších kroků měl kontrolní pravomoc parlament.

Vážené dámy a pánové, máme teď jedinečnou možnost v historii této země konečně něco udělat s problémem politických trafik. Já doufám, že to nedopadne jako dříve, když hnutí ANO zablokovalo, aby zákon o registru smluv, jeho rozšíření na společnost ČEZ, byl zařazen na jednání Poslanecké sněmovny, ale že konečně, když má tu možnost ukázat to hlasováním, tak dá najevo, že je potřeba s těmi politickými trafikami něco dělat, a že tento návrh podpoří, tak aby se mohl dostat do dalšího čtení. Pokud má nějaké své vlastní zlepšovací návrhy, pokud nechce, aby parlament kontroloval činnost vlády, ale aby si vláda schvalovala sama vlastnickou politiku, tak to může uplatnit ve druhém čtení. Ale nemyslím si, že by bylo správné a v souladu s volebním programem a sliby voličům, aby tento návrh zařízla.

Děkuji vám za pozornost a za podporu nominačního zákona, který připravili Piráti a který předkládají s celou řadou dalších poslaneckých klubů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Dobré poledne, vážené paní a pánové. Budeme pokračovat, a to dvěma faktickými poznámkami, nejdříve pan poslanec Martínek s faktickou poznámkou a poté s faktickou poznámkou pan předseda klubu ANO Faltýnek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Já bych chtěl jen poopravit pana kolegu poslance zpravodaje Luzara, který vlastně říkal, že je tady více návrhů, které se prolínají, což úplně pravda není, protože vlastně ten návrh ANO byl stažen a vláda v tuto chvíli žádný vlastní návrh neřeší, takže de facto to je jediný nosný návrh k této problematice, a i proto bychom byli rádi, kdyby se stal vlastně takovým návrhem, který bude ve druhém čtení řešit konsenzus, na kterém se shodne nějaká většina. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Jaroslava Faltýnska. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedu. Já bych chtěl v rámci své faktické poznámky pouze poprosit vaším prostřednictvím pana kolegu Michálka, předsedu klubu Pirátů, aby používal správné informace, nikoliv nesprávné. On tady hovořil o jednom příkladu konfliktu zájmů a padlo tady jméno Tomáš Vrba. Pro informaci všech – kdo je to Tomáš Vrba? Tomáš Vrba je již osm let ředitelem Lesů města Prostějova – ředitel Lesů města Prostějova, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího – a podařilo se mu zdvacetinásobit hospodářský výsledek této společnosti. Je to stoprocentně vlastněna společnost městem Prostějovem.

Ano, ve společnosti Less & Forest, o které jste hovořil, která skončila v insolvenci, pracoval jako manažer, byl to ředitel nějakého závodu na Moravě a odešel z této společnosti rok před vyhlášením této insolvence. Takže jenom aby bylo jasno, aby tady padaly jasné a konkrétní informace, pane kolego. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kalous a pak tady mám poznámkou, že chce vystoupit pan předseda vlády. Pan poslanec Kalous. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, nikdo samozřejmě nezpochybňuje potřebu nastavit ještě transparentnější pravidla fungování státních podniků včetně nominací do řídících a kontrolních orgánů státních firem. To

skutečně nikdo nezpochybňuje. Na druhé straně je třeba zdůraznit, že za každý podnik s majetkovým podílem státu odpovídá konkrétní ministerstvo. Každý podnik má svého vlastníka a ten má přece odpovědnost za tu akciovou společnost nebo státní podnik.

Tento návrh Pirátů by zaváděl například institut neplatnosti volby nebo jmenování, a to v případě nedodržení nominačního postupu. Prakticky může nastat situace, že ministr někoho jmenuje a po roce někdo platnost toho jmenování zpochybní, soud rozhodne, že jmenování bylo neplatné, a já se ptám, jestli úkony, které učinil ten konkrétní člověk, a těch úkonů mohou být desítky denně, budou neplatné.

Dále nesouhlasím s tím, aby vlastnickou politiku státu schvalovala Poslanecká sněmovna, protože skutečně se podle mého názoru jedná o zásah do kompetencí jednotlivých ministerstev, tedy moci výkonné. Já nechci a podle mě nechce nikdo, aby se ze státních firem staly jakési pobočky Poslanecké sněmovny. Navíc i samotní předkladatelé tohoto zákona uznávají, že schvalování vlastnické politiky státu Poslaneckou sněmovnou je nestandardní.

Návrh nominačního zákona by podle mého názoru měla předložit vláda, a já tedy navrhoji návrh tohoto zákona zamítнout v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalousovi. Nyní dvě faktické poznámky – pan poslanec Válek a pan poslanec Martínek. (Poslanec Martínek chce jít k mikrofonu.) Nejdříve pan poslanec Válek, byl rychlejší. V pořádku. Jen že vás chtěl pan kolega Martínek předběhnout, to jsem nedopustil. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Chvátám věku přiměřeně.

Já jsem se chtěl prostřednictvím pana předsedajícího zeptat pana poslance Faltýnka, pana předsedy – já se za to omlouvám, já tomu nerozumím, ale vy jste říkal, že se zdvacetinásobila... (Poslanec Faltýnek reaguje ze svého místa mimo mikrofon.) A to se dá sběrem hub, malin anebo těžením dřeva? To bych právě chtěl vědět. Mně to přijde, že v lese se dá jenom těžit dřevo, takže dvacetkrát častěji těží, to by mě zajímalo. Ptám se bez záladnosti, jenom mě to zajímá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Martínek, pak se s faktickou poznámkou hlásí pan kolega Faltýnek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jenom k té nejčastější připomince, kterou zmínil i pan kolega Kalous, k neplatnosti volby. My v tom současném návrhu, co máte k dispozici, zmiňujeme i to, že práva nabytá v dobré věře nejsou narušena. Takže si myslíme, že by to opodstatněné nebylo, ale i kvůli právní jistotě všech jsme schopni to upravit tak, že neplatnost volby bude pouze v případě, pokud výbor nedá

doporučující stanovisko, což by byl jasný bod, který by říkal, že v tomto případě ano, v tomto ne, a nebyla by jakákoliv právní pochybnost, kdy dané jmenování napadnout. Myslím, že tohle by to řešilo, a právě to bychom mohli podat v komplexním pozměňovacím návrhu s dalšími připomínkami, které bychom mohli probrat ve druhém čtení, pokud to připustíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy Faltýnka, potom s přednostním právem pan předseda vlády.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Péčí rádného hospodáře, pane kolego. A pokud máte zájem, příští týden ve středu je zemědělský výbor, vy jste jeho členem, který se bude věnovat detailně problematice kůrovce a calamity a můžeme Tomáše Vrbu jako člena Dozorčí rady Lesů České republiky a současně ředitele Městských lesů v Prostějově pozvat, aby řekl svůj názor na calamitu kůrovce, a jak ji zvládli v Prostějově a co ta péče rádného hospodáře konkrétně znamená. Je to pěstování sazenic, výroba semene, sběr semene, prodávání těchto záležitostí všem možným subjektům na trhu atd. atd. Takže je to péče rádného hospodáře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem pan předseda vlády a já požádám po jeho vystoupení o vystřídání, já chci také s faktickou poznámkou reagovat. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych se rád vyjádřil k návrhu za vládu. Vláda tento návrh projednala na své schůzi 18. dubna 2018, tento návrh posoudila a vyslovila s ním nesouhlas, a to zejména z těchto důvodů. My samozřejmě považujeme za vhodné a potřebné zajistit větší transparentnost a zkvalitnění a sjednocení postupu ministerstev v oblasti nominace osob do funkcí ve státních podnicích nebo právnických osobách s majetkovou účastí státu, ale pan poslanec Michálek zapomněl – nevím, jestli naschvál, nebo si to nenastudoval – že já jako ministr financí jsem předložil tento zákon. Já jsem ho předložil a stanovisko LRV k němu bylo z 3. dubna 2017. Byly k tomu různé výhrady, jestli to vůbec má být zákon, jestli nestačí to, co zavedla minulá vláda.

Já myslím, že minulá vláda zavedla ten výbor a fungovalo to dobře. A o těch trafikách já skutečně nemám informaci, jaké trafiky byly, jaké byly skandály. Já se k tomu určitě vyjádřím velice podrobně. No a vláda 5. dubna 2017 hlasovala, šest ministrů našeho hnutí bylo pro a devět členů vlády se zdrželo, tím pádem ten návrh neprošel. Takže není pravda, že bychom se tím nezabývali. Já myslím, že ten výbor fungoval, fungoval transparentně. Byli tam odborníci, byla tam za naše hnutí paní, která dělala, nevím, asi 20 let headhuntera, takže si myslím, že tomu rozumí. Ten výbor samozřejmě – bylo to zázemí, protože když bude nějaký problém v té firmě, tak

koho se budou ptát? No přece toho ministra, ten je přece odpovědný za tu nominaci i za tu firmu.

Takže k tomu návrhu jsme konstatovali, že konstrukci ustanovení § 20 návrhu zákona stanovující neplatnost volby či jmenování osoby při nedodržení nominačního postupu podle navrhovaného zákona lze podle názoru vlády považovat za velmi problematickou, neboť zavádí neplatnost i v případě, kdy stát svého zástupce pouze nominuje a samotná volba probíhá v orgánech předmětné právnické osoby, v níž ostatně stát ani nemusí být majoritním společníkem nebo akcionářem. Vláda má za to, že takové ustanovení by představovalo zejména ve vztahu k obchodním společnostem nepřípustný zásah do úpravy jejich fungování a způsobovalo by také jejich nerovné postavení vůči jiným obchodním společnostem, v nichž stát vlastně nemá podíl. Obchodní společnost by pak nemohla žádným způsobem ovlivnit, zda stát jako akcionář dodržel postup podle zákona, ale přesto by byla za jeho kroky sankcionována možnou neplatnosti volby člena svého orgánu.

Za další. Vláda nesouhlasí s tím, aby stanovisko výboru pro personální nominace, jak jej zavádí návrh zákona, bylo závazné a nikoli pouze doporučující. Výbor se zřizuje jako poradní orgán vlády a tato jeho funkce je opakován konstatována i v textu důvodové zprávy. Závaznost jeho doporučení nebo nedoporučení osob ke jmenování nebo volbě do orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu by se ale fakticky stal orgánem, který o tomto jmenování nebo volbě rozhoduje, ačkoliv by tedy příslušný ministerstvů a ministrům zůstávala odpovědnost za fungování právnických osob s majetkovou účastí státu spadajících do jejich působnosti, příšli by v konečném důsledku o důležitý nástroj k ovlivnění fungování těchto právnických osob, jímž je finální rozhodnutí o výběru osob do jejich orgánů. Takové ustanovení by mohlo představovat i zásah do kompetencí jednotlivých členů vlády.

Za další. Návrh zákona podle vlády také nereflekтуje odlišnosti v povaze některých právnických osob, které je třeba při výběru zástupců státu v jejich orgánech zohlednit. Jedná se např. o jmenování zástupců státu do správních a dozorčích rad zdravotních pojišťoven, které mají specifickou právní úpravu, specifický způsob nakládání s finančními prostředky a jejichž primárním účelem je provádění veřejného zdravotního pojištění a nikoli dosahování zisku. Například požadavky na výkon funkce člena orgánu zdravotní pojišťovny jsou proto zcela odlišné než požadavky na člena orgánu podnikajících právnických osob. Z toho důvodu nepovažuje vláda za vhodné, aby byly osoby jmenované do orgánů zdravotních pojišťoven vládou podrobovány přezkumu způsobilosti ve shodném obsazení výboru, jako je tomu u ostatních právnických osob, na něž se má navržený zákon vztahovat. V takovém případě by podle vlády bylo třeba, aby byl výbor obsazen odborníky se zkušeností s řízením a fungováním zdravotních pojišťoven.

No a na závěr. Vláda zásadně nesouhlasí s návrhem části druhé předloženého návrhu zákona, jež upravuje tzv. vlastnickou politiku státu, tedy dokument schvalovaný Poslaneckou sněmovnou, jenž by měl být závazný pro všechny státní orgány, právnické osoby s majetkovou účastí státu, jiné organizace hospodařící s majetkem státu nebo státem řízené či ovládané nebo i osoby zastupující stát v řídících nebo kontrolních orgánech právnických osob. Takové řešení by bylo výrazným zásahem do dělby moci v neprospěch moci výkonné a neodpovídá

obvyklému postavení zákonodárné moci, jejímu vztahu k moci výkonné. S ohledem na závaznost vlastnické politiky deklarovanou v § 25 odst. 1 návrhu zákona by se z tohoto dokumentu stal de facto prováděcí podzákonný předpis, který však podle Ústavy České republiky Poslanecká sněmovna vydávat nemůže. Navržené řešení by tak bylo nevyvážené, neboť rozhodování o založení právnické osoby či podílu na jejím založení či o založení státního podniku je podmíněno pouze souhlasem vlády, zatímco o detailech fungování takových subjektů by, byl-li by předložený návrh přijat, rozhodovala Poslanecká sněmovna.

A teď k praxi. Tak pokud by toto fungovalo za naší vlády – a znova opakuji, nemám vědomí o tom, že by bývalá vláda řešila nějaké trafiky, že by tam byly nějaké skandály, myslím, že i z hlediska odměňování se minulá vláda snažila unifikovat, a určitě v porovnání hlavně s pražskými firmami jsme na tom byli velice dobře. Vezměme si konkrétní příklad OKD. Pokud by tento zákon platil, tak OKD už je dávno po smrti, protože by se to tady projednávalo – kolik? Rok, rok a půl. A my jsme to OKD zachránili, my jsme to OKD kupili za 70 mil. korun. Prisko, dcerná společnost Ministerstva financí. OKD, které restrukturalizovalo důl Paskov a které dneska hledá 270 nových zaměstnanců. A tuto transakci jsem realizoval jako ministr financí. A samozřejmě je důležité, aby za to někdo měl odpovědnost. A pokud bychom to tady projednávali, tak bychom to nikdy nezrealizovali.

Dneska se může stát, že budeme mít na stole Mittal, že na základě rozhodnutí Evropské komise Arcelor nebo rodina Mittalů prodává ArcelorMittal, a doufejme, že se najde nějaký seriózní zájemce a tu firmu koupí. Ale pokud by se tak nestalo a bylo by to ohroženo, tak nám asi nic jiného nezbude, než abychom se o to také zajímali, a také ten proces sledujeme.

Ta připomínka pana poslance Michálka. Pan Augustin je ředitel úřadu a myslím, že je to úplně irrelevantní, kde byl a nebyl. Je to výbor, který projednává ty návrhy na základě návrhů ministřů. Jak by to asi vypadalo, když jsme zachraňovali Thermal, na který vlastně nikdo nesáhl, a museli jsme navýšit základní jmění o 300 mil.? Tak to by taky řešila Poslanecká sněmovna? Nechápu, jak by to mohlo fungovat. Takže ten váš projev, že je ohrožen další osud naší země a nevíme co, tak určitě není.

Za mojí éry ministra financí jsem jako člověk, který historicky má zkušenosti s řízením firem, i s nakupováním i prodáváním, tak jsme mimochodem zachránili ČSA. Zkuste se zeptat odborářů. Nevím, jak bychom to byli řešili. Nebo Aeroholding, tam už nikdo nedělá kšefty za 4 mld. s pozemky, nebo generální ředitel nemá jednorázovou odměnu 300 mil. A teď fúzujeme Aeroholding s letištěm. To by taky měla řešit Sněmovna? Nechápu, proč by měla. Čepro, MERO – nikde nebyl nikdy žádny nominant ze žádné politické strany ani hnutí. Takže já si myslím, že není potřeba nás stavět do situace, že tady chceme dělat něco nekalého. Já myslím, že tato vláda v demisi bez důvěry dělá transparentní výběrové řízení, děláme, dokonce i na člena představenstva jsme dělali v ČEPS nebo teď na poště atd. Takže se chováme velice transparentně a žádné trafiky nerealizujeme ani nechceme realizovat.

Takže já za vládu můžu říct ano, my jsme s panem Michálkem před projednáváním tohoto bodu diskutovali. A my určitě říkáme: my předložíme náš návrh, návrh vlády, kde zohledníme tyhle naše připomínky. Není problém, aby to

vláda projednala do konce června roku 2018, to znamená, do měsíce ten zákon byl na stole.

A samozřejmě my jsme v pozici... My nemáme problém dělat výběrové řízení na šéfa firmy, ředitele, ano, ale dělat výběrové řízení na dozorčí radu, abychom zahltili byrokracií ještě víc ten náš systém – jako proč? Je tam odpovědnost toho ministra. On nominuje, personální výbor to projednává, prověruje ty lidi, jestli mají na to předpoklady, aby tam seděli, aby samozřejmě hlídali zájem státu. A to určitě chceme, ale to jsou věci, které... Na to máme jiný názor a naše politika byla vždy i za minulé vlády...

My jsme nic neprivatizovali, ani nemáme v plánu nic privatizovat. Ani za této vlády, ani za minulé vlády. Ale samozřejmě stát má i minoritní podíly, například ve firmě KORADO, nebo máme nějakou nešťastnou papírnu ve Slovensku, kterou jsme nějakým způsobem zdědili ještě z Fondu národního majetku a kterou se snažíme neúspěšně už dlouho prodat.

Já nechápu, proč by se tyhle věci měly řešit tady a čekat potom rok a půl nebo jak dlouho, kdy se k tomu každý vyjádří. Je to odpovědnost vlády, vždycky to tak bylo. A my určitě chceme, aby byli lidi vybíráni transparentně, určitě to budeme dělat. A předložíme naši verzi, nebo oprášíme tu verzi, kterou jsme už předkládali v roce 2017. A já jsem mluvil s kolegy, takže se to budeme snažit předložit na vládu do konce června. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády a požádám o vystřídání, protože jsem se přihlásil s faktickou poznámkou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré poledne, já tedy prosím místopředsedu Filipa o jeho faktickou poznámkou. Dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, já bych vystoupil s delším projevem k této věci, ale neučiním tak, omezím se na faktickou poznámkou.

Ten návrh zákona si plete pojmy s dojmy. Vytírání zraku obyvatelstvu. Plete dohromady politické trafiky a vlastnická práva státu, tedy chování státu jako vlastníka ekonomických subjektů. Prostě bud' v České republice v parlamentní demokracii platí princip svobodné soutěže politických stran a ty politické strany nesou odpovědnost nejen za vytvoření systému ústavních institucí, Sněmovny, Senátu, vlády, vytvoření případně soudní soustavy, a potom také nesou odpovědnost za fungování toho státu v ekonomice, a potom musí mít právo v těch podnicích působit ty politické strany. To prostě jinak nejde.

Nebo chcete, aby tu odpovědnost nesli nikým nevolení, možná i z daní nebo z kvazidaní placení novináři nebo jiní lidé z neziskového sektoru, kteří nejsou nikým voleni, nemají žádnou odpovědnost, nikdo je nemůže za čtyři roky nebo v mimořádných volbách vystřídat? A ti budou mluvit do toho, koho máme nominovat? To bychom asi nezvládli svoji roli, pro kterou nás z různých důvodů různí

lidé volili do této Sněmovny. Buď platí princip svobodné soutěže politických stran, a potom politické strany mají právo na to, aby byly zastoupeny ve správních a dozorčích radách těch podniků, tak jako mají právo ve Všeobecné zdravotní pojišťovně, nebo to právo nemají, ale potom nemůžeme nést tu odpovědnost, kterou po nás lidé vyžadují. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Já myslím, že jsme tady narazili na problém, že se dva vrcholní představitelé nové koalice, pan premiér Babiš a pan místopředseda Filip, neshodnou v základním východisku. Pan Babiš nám říká, že tedy firmy nesmějí řídit politici, a pak Filip nám říká, že naopak politické strany mají právo působit ve státních firmách. Tak já si myslím, že by si to měla ta nová koalice vyjasnit.

A k tomu, co říkal ještě pan předseda Babiš, že výbor fungoval transparentně. Tak zase nerozumím tomu, proč v té zprávě, kterou jste předkládali vládě, je napsáno, že fungoval netransparentně a formálně. Zase byste si to měli vyjasnit.

Pokud jde o ty požadavky, tady zaznělo v projevu, že to nejde aplikovat na VZP, tak samozřejmě každá společnost je odlišná, a proto se tam navrhuje, aby ti lidé byli primárně vybíráni v nějakém výběrovém řízení přes nějakou výběrovou komisi, a teprve aby to šlo na ten nominační výbor, který bude posuzovat nějakou, řekněme, společnou část typu, aby tam nebyli lidi, kteří jsou ve střetu zájmu, kteří jsou poměrně z vážných důvodů nevhodní, protože jsou třeba trestně stíhaní a podobně. Takže z tohoto ohledu si myslím, že je správně, aby se to vztahovalo i na zdravotní pojišťovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než dám slovo panu poslanci Tomáši Martínkovi, přečtu dvě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan poslanec Rakušan od 11.45 do 12.45 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Levová od 12 do 15 hodin.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych chtěl reagovat na pana premiéra. Opět se opakuji, samozřejmě že v rámci toho druhého čtení chceme vydiskutovat ty připomínky, což může pomoci i případnému vládnímu návrhu, což jsem rád, že to teď bylo zmíněno, že v případě, že nebude nebo bude pokračovat tento zákon s problémy, tak vláda předloží svůj návrh.

Ale i tak, jak jsem zmínil, nebo pan premiér zmínil, že je tam ten problematický postup podle zákona, to už jsem tady vyvracel v minulé poznámce, že ta společnost to bude moci ověřit, protože už to nebude vázané na postup, ale bude to vázané pouze na doporučující stanovisko, které bude vystaveno na webu, takže to bude dopravdy jenom ano nebo ne. Ten personální výbor, ten jmenuje vláda. Nominace... Celé to

výběrové řízení má na starosti příslušné ministerstvo, takže ten personální výbor pouze potvrzuje, že osoba, kterou ministerstvo doporučí, má dostatečné kompetence pro výkon dané funkce. Pokud by tomu tak nebylo, tak by to samozřejmě muselo podstatně odůvodnit. Takže i z tohoto hlediska je vlastně ta odpovědnost stále na vládě. Ona kdykoliv může vyhlásit nové výběrové řízení, v krizové situaci časové může kdykoliv jmenovat někoho jiného bez výběrového řízení. I na to zákon pamatuje. To jen abych to upřesnil.

A opět připomínám, že navrhoji prodloužení lhůty na projednávání o 20 dní ve výborech, aby se právě tyto připomínky mohly prodiskutovat a mohly tak pomoci vzniknout kvalitnímu zákonu ať už z našeho pera, nebo z pera vlády v rámci například pozeměnovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Staňka, potom pana poslance Kubíčka. Ještě předtím, než dám kolegovi Staňkovi slovo, došly další omluvy, a to paní poslankyně Balaštíková od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Juchelka od 11.45 do 15 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Čižinský od 16.45 hodin z pracovních důvodů a od 14.30 do 18 hodin pan Tomáš Hanzel.

Nyní pan kolega Staněk, prosím. Pavel Staněk, ano. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych si dovolil stručně reagovat vaším prostřednictvím na poznámku pana poslance Michálka.

Moje role v městě Brně byla něco jako architekt koncernu, který město založilo, a je v něm devět firem, které zaměstnávají přes pět tisíc osob. A řešili jsme přesně tuhletu záležitost, která tady před chvíličkou zazněla. To znamená, vyjasnění si pozice vlastníka, vyjasnění si pozice vlastnické politiky, vyjasnění si nominací jednotlivých exekutivních, nebo výkonných členů, chcete-li, v rámci jednotlivých společností. A skutečně se tyhle dvě věci nesetkávají na jedné hromadě, jsou vyjasněny a je potřeba jasně definovat tak, jak v kontextu toho, co řekl pan premiér, tak v kontextu toho, co řekl pan předseda Filip, jsou tyhle věci naprostě jasně definované. A to, o co se tady dneska pokoušíme, neodpovídá potřebám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Staňkovi. A nyní pan poslanec Kubíček také s faktickou poznámkou.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem vystoupení pana premiéra i předsedy KSČM naprosto jednoznačně rozuměl. Protože nezaměňujme si pojmy o řídících orgánech, to znamená o představenstvech, o kterých mluvil pan premiér, a o dozorčích radách, o kterých mluvil předseda KSČM. A v tom je velký a významný rozdíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Lipavský, také s faktickou poznámkou. Zatím poslední faktická poznámka, připraví se pan kolega Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Dámy a pánové. Pro mě to tedy opravdu byl oči otevřírající projev, ve kterém zaznělo, že politické strany musí působit ve státních firmách. To tedy musím říct, že je skutečné přiznání k nepotismu a způsobu, kterým si představují současné politické strany, že by se mělo vládnout. Ne, tak to není samozřejmě. Politická moc do určité míry nad těmi firmami musí mít ten dozor, musí jim dávat úkoly, musí je někam vést. Ale ten management musí být profesionální a ne na základě toho, že jsem s někým dobrý kamarád. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Pavel Plzák s faktickou poznámkou. Kolega Jurečka je jistě připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji pane předsedající. Opravdu konkrétní faktická poznámka. Nepotismus je prosazování a propagování rodinných příslušníků do funkcí, abyste věděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji kolegu Plzákovi. Ještě jednou kolega Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Ano, to jsou politické rodiny. (Potlesk z lavic Pirátů a smích z řad poslanců jiných stran.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Mám štěstí, že nemohu reagovat. Pan kolega Staněk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, mně to nedá, abych se znova neohradil. Protože to, co tady teď probíhá, je populistická debata, která zaměňuje pojmy s dojmy a prostě nemá to nic společného s nominacemi lidí do řídících funkcí anebo s potřebou vlastníka v případě státu nebo jiného veřejnoprávního subjektu definovat vlastnickou politiku a nést zodpovědnost za naplňování této vlastnické politiky. Takže prosím, netahejme sem populismus. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegu Staňkovi za dodržení času k faktické poznámce a za skutečnou faktickou poznámku.

A nyní pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Jde o rádnou přihlášku do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi pář i mých zkušeností za poslední čtyři roky a pář postřehů k návrhu tohoto nominačního zákona. My jsme jako vláda zřídili výbor pro personální nominace. Já si myslím, že to byl první krok k tomu, aby se opravdu nastavily transparentní systémy pro výběr lidí do těchto rad. To, že ten krok nebyl úplně ze sta procent dokonalý, to si, myslím, dokážeme připustit v nějaké míře asi všichni, kteří jsme u toho byli. Že je tady prostor k zlepšování tohoto systému, si myslím, že je pravdivé a evidentní.

Dovolím si zareagovat na některé momenty, které tady v diskuzi zazněly. Jednak si myslím, že ta věta pana místopředsedy Sněmovny, předsedy KSČM, vejde do dějin. Protože to si myslím, že je opravdu takový zajímavý výrok, jak mají komunisté působit ve státních firmách. Ale nechci tady teď tu polemiku vést, abych nebyl obviněn z toho, že jsem populista, ale budu se držet věcné podstaty.

Zaznělo tady, že Poslanecká sněmovna se nemá vměšovat do personálních nominací dozorčích rad u státních firem či firem s polostátní účastí. Chtěl bych připomenout, že některé zákony na to pamatuju a děláme to již dnes. Volíme členy dozorčí rady, u VZP Správní rady, volíme členy Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu a asi bychom našli i v dalších zákonech, kde všude Poslanecká sněmovna personálně vstupuje do vedoucích či řídících orgánů státních či polostátních firem. Takže není to nic, co by bylo nové. To je první poznámka.

Pan předseda poslaneckého klubu Michálek tady zmínil nominaci Tomáše Vrby do Dozorčí rady Lesů České republiky. Já se k tomu vyjádřím, protože jsem jeho jméno podepisoval a jmenoval jsem ho do této pozice, ve které je, a neudělal bych to, kdyby tento člověk neměl opravdu odbornou zkušenosť. A to, co tady bylo zmíněno, že působil ve firmě, která následně skončila v insolvenci, a je veden soudní spor s Lesy České republiky... Já si myslím, že každý z nás pracoval v nějakých firmách, nebo předpokládám, že většina z nás pracovala po školách ve firmách. A já třeba nemůžu za to, jak se bude vyvíjet osud firmy, ve které jsem pracoval před deseti lety, a jak jednou skončí. A podivat se do Googlu nebo na Wikipedii a ten argument použít, podle mě prostě není fér. A myslím si, že byť Tomáš Vrba byl dneska nominován za stranu, která je vůči mně, nebo já jsem vůči ní opozici, tak si za jeho odborností prostě jako tehdejší ministr stojím.

Pak bych se chtěl ještě vymezit k pojmu politické trafiky. Já si myslím, že tady je potřeba opravdu hodně rozlišovat. Za KDU-ČSL tady použiji dva příklady. My jsme nominovali například do orgánů Veřejné zdravotní pojišťovny Zuzanu Roithovou, političku, která byla v Evropském parlamentu. Ale je to lékařka, která vedla předtím nemocnici na Královských Vinohradech. Je to politická trafika, nebo není? No, podle mě to není politická trafika. A mám někdy pocit, že se to strašně zjednoduší a říká se, že každý politik, který byl někam jmenován, to dostal jako trafiku. No, pokud něčemu rozumí, pokud to v životě dělal, má kvalifikaci a je to prostě člověk, který se chová férově, transparentně, tak pak s tím přece nemá být žádný problém.

Nicméně k tomu návrhu, který tady je. Myslím si, že si zasluhuje, abychom jej pustili do druhého čtení. Myslím si, že je tady spousta věcí, které na tom návrhu můžeme cizelovat. Já mohu polemizovat, abych byl ještě konkrétnější, třeba o tom,

proč člen toho výboru má mít minimální věkový limit 25 let, když poslanci mají 21 let. Proč ten, kdo má být někam nominován, má minimální limit 30 let, a tak dále. Vzpomeňme třeba na rakouského ministra zahraničních věcí, dnešního kancléře, který nastupoval jako ministr zahraničních věcí, pokud se nepletu, ve 28 letech. Myslím si, že takováto hranice není třeba nejšťastněji nastavena, ale ved'me o tom diskuzi.

A navážu na to, co tady říkal pan premiér Babiš – že do konce června chce mít vláda svůj návrh. Proč nevyužít toho, že pustíme tento návrh do druhého čtení, prodloužíme lhůtu, jak tady zaznělo, a použijeme to jako nosič a ten vládní návrh v těch parametrech, na kterých bude shoda, bude implementován do tohoto návrhu zákona? Nevidím v tom nic, co bychom neměli podpořit, protože to logiku dává. V minulosti to tato Sněmovna také dělala. Dělala to v minulosti v některých případech i bývalá koalice, kde jsem byl členem vlády.

Poslední věc, kterou si tady neodpustím zmínit, je, když se tady pan premiér tak zaštítioval tou transparentností, profesionálitou a podobně při tom výběru, tak já bych rád připomenul to, že to je věc, která je samozřejmě pěkná, bohulibá, ale je tady problém s tím, jak tato vláda bez důvěry v demisi postupuje při odvolávání těchto lidí. A mnohdy jsou to opravdu lidé, o kterých můžeme stoprocentně říct, že jsou to lidé bez jakékoliv politické nominace. A ty změny, které vláda provádí na ministerstvech, čtrnáct náměstků, čtrnáct sekcí. Já mohu říct za Ministerstvo zemědělství, že je pět měsíců od té doby, co ty změny provedli, a noví náměstci nejsou. Pět měsíců prostě část ministerstva nemůže rádně fungovat, protože tam nejsou lidi, kteří by té problematice dostatečně dobře rozuměli. Je to případ i mnoha jiných rezortů.

Jsou tady odvolávání lidí z institucí, výzkumných ústavů, kde člen vlády odvolá toho člověka a neřekne jeden jediný důvod. Kdyby ten důvod měl znít alespoň, ta slůvka, "ztráta důvěry". Ale ani ten důvod nezazní. To si myslím, že je něco, co prostě není standardní. A když tato vláda říká, že chce být profesionální, chce být transparentní, tak by se ti členové vlády měli naučit takhle chovat a měli by ty personální kroky, které dělají, umět Poslanecké sněmovně, veřejnosti, voličům také rádně odůvodnit. A to se neděje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nyní jedna faktická poznámka pana poslance Tomáše Martínka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jen doplňuji. Souhlasím. A tady ten návrh vlastně počítá s tím, že pokud ten člověk je doopravdy odborník, ať už politik, nebo ne, a projde tím výborem, tak tím se samozřejmě myslí, že v té radě má působit. Od toho právě ten personální výbor je, že má posoudit, jestli ten, kdo tam jde, jakákoliv osoba, ať už je politik, nebo nepolitik, jestli má doopravdy kompetence k výkonu té funkce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní pan poslanec Ferjenčík. Sice neomezeně času, ale sedm minut,

protože máme ve 12.45 pevně rozhodnuto zařazení jiného bodu, pane kolego. Upozorňuji na to. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za upozornění. Nám se v této Sněmovně rozmáhá takový nešvar, že opozice přijde s nějakým návrhem, vláda s podporou komunistů a SPD ho zamázne a o dva měsíce později ho předkládá znova sama. Směnárny, vodáci se chystají, teď nominační zákon. Já už jenom čekám na to, kdy ANO předloží vlastní verzi zákona o zmírnění kouření v restauracích. Myslím, že se to blíží.

Každopádně proč asi ANO nechce v tuhle chvíli ten nominační zákon. No, podívejme se, jak vzniká ta vláda, kde právě za pozice pro komunisty ve státních firmách vyhandlovali podporu pro tu koalici. Vždyť tady se neřeší vůbec program! Člověk by čekal, že komunisté budou trvat na sektorové dani, na progresivním zdanění. To, co po volbách říkali, že jsou jejich zásadní vyjednávací priority. Ale pak se spokojili se 150 místy ve státních firmách, tak logicky pak bojkotují tento zákon. Mě to poměrně dost zklamalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Máme ještě... jestli kolega Lipavský vydrží s pěti minutami, tak má slovo. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Já budu stručný. Dámy a pánové, naše strana šla do Poslanecké sněmovny jako protikorupční strana a ukazuje se, že jaksi napříč politickým spektrem není zájem řešit korupci. Včera jsme navrhovali hlasování o ČEZu, zamítnuto velkou většinou. Bod nebyl zařazen. S velkým skřípěním Zubů jsme včera zabránili naprostě absurdnímu pozměňovacímu návrhu v zákoně o majetkových přiznáních. A byl to velký boj vůbec vysvětlit, že zakrývat některé informace nemá smysl.

A dnes se bavíme o nominačním zákonu. Takže já bych chtěl požádat přítomné poslance, aby pro tento návrh hlasovali, aby ho pustili do dalšího čtení a mohli jsme se v klidu ve výborech pobavit o tom, protože některé ty výtky určitě uznávám, že jsou relevantní, tak je pojďme zpracovat a pak zákon schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Michálka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěl ještě krátce ke kolegovi Staňkovi. Já jsem chtěl pochválit to, co udělalo hnutí ANO v Brně. To, že dali dohromady vlastnickou politiku města Brna. To je naprostě správný postup. A to, že ji schválilo zastupitelstvo, to je také správný postup. A to, že si zastupitelstvo vyhradilo, že bude schvalovat určité, řekněme, velké majetkové operace, myslím, že tady v čl. 4.10 Deklarace koncernového zájmu se píše o kumulované hodnotě 50 milionů korun. To je také správný postup.

Jediné, o co my se tady snažíme, abychom to samé udělali tady jakožto zástupci státu, aby Poslanecká sněmovna schválila ty základní zásady, ten zákonodárný orgán, stejně jako je schválilo zastupitelstvo města Brna. Stejně tak se snažíme, aby byly nastaveny kontrolní mechanismy podobně, jako je nastavilo zastupitelstvo města Brna. Je to úplně to samé, akorát v provedení státní moci. Dneska jsou ty akciové společnosti absolutně bez kontroly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A máme dvě minuty. Ptám se tedy, je zájem o závěrečná slova, protože nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Není zájem o závěrečná... Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já se pokusím být krátký a nevyužít ty dvě minuty, které nám zbývají do konce času.

Slyšeli jsme tady návrhy, které zazněly, předpokládám, že ještě v podrobné rozpravě budou zopakovány, jinými slovy prodloužení lhůty na projednávání o dvacet dnů. A slyšeli jsme tady vyjádření zástupců vlády, že vláda tento návrh zákona odmítla s tím, že zazněl i nějaký příslib od práce na vládním návrhu, který by měl odstraňovat vady vytýkané v tom návrhu poslaneckém, který tady teď projednáváme.

Z pohledu zpravodaje mám opravdu problém s tím, že již předkladatelé teď deklarují, že zákon, který předkládají, budou chtít předělat komplexním pozměňovacím návrhem v rámci druhého čtení. To považuji za trošku problém. Kdyby se to objevilo jako problém druhého čtení, že by chtěli pozměňovací návrh, tak bych tomu rozuměl, ale již při prvním čtení, při projednávání tedy přínosu tohoto zákona do Sněmovny, žádat poslance, aby nedokonalou věc pustili do druhého čtení, že potom to teprve předěláme, považuji za chybné, protože takhle bychom mohli všichni poslanci přijít s návrhy zákonů, jednoslovními, a říci: pusťte nám to do druhého čtení, my to tam tedy pozměňovacím návrhem celé předěláme tak, jak si budeme přát a jak si budeme přát a jak se dohodneme. Takhle si nepředstavuji přípravu vhodného zákona, zvlášť když vyvolává tyto problémy, jak tady zaznělo od předčeňků.

Čili z mé strany mám s tím velký problém jako zpravodaj. Jako zpravodaj vám, kolegyním a kolegům, nemůžu doporučit hlasovat pro tento zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Mám ještě přihlášku pana kolegy Staňka, ale už ji nemohu použít, protože podle usnesení Poslanecké sněmovny se ve 12.45 budeme zabývat volebními body. Přerušuji tento bod s tím, že jsme před projednáváním návrhu na zamítnutí návrhu zákona, případně na přikázání. Takže přerušuji bod 38 a budeme se zabývat volebními body.

Požádám předsedu volební komise, aby nám uvedl nejdříve bod 93. Pane předsedo, máte slovo.

93.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. Mohu ještě předeslat kratičkou omluvu, že jsme volební body přerušili těsně v závěru, ten bod, ale snažil jsem se při pevném zařazení požadat o ten co nejzazší čas po dopoledni tak, abychom zhruba do té třinácté hodiny volby stihli, tak jak je obvyklé. Věřím, že se k tomu dostaneme co nejdříve.

A nyní tři volební body, jak jsem avizoval. Jsou to tři druhá kola voleb z minulého týdne, která jsme nedokončili, respektive voleb, kde jsme tedy členy nezvolili. Z toho důvodu v tuto chvíli už nebude žádná diskuse nebo rozprava, protože jsme uprostřed těch voleb, a já v té nejstručnější formě jenom zrekapituluji, co volíme.

První bod, tedy bod č. 93 je návrh na volbu jednoho člena Rady České tiskové kanceláře. Je to druhá volba a druhé kolo. My jsme před týdnem v prvním kole nezvolili žádného ze čtyř navržených kandidátů, protože kvorum nutné pro zvolení bylo 92 a nikdo z kandidátů nedosáhl tohoto čísla v souladu s volebním rádem. Do druhého kola postupují dva v uvozovkách finalisté. Volíme tedy jedno místo. Těmi postupujícími, z kterých budete vybírat, je Jana Gáborová, která měla v minulém kole 88 hlasů, a pan Kristián Chalupa s 35 hlasy.

Na volebním lístku budou dvě jména. Volí se jeden. Znovu opakuji a prosím, vybraného kandidáta zakroužkovat číslo před jménem a druhého kandidáta, pro kterého jste se nerozhodli, označit křížkem.

Nyní prosím, pane předsedající o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, přerušuji tento bod, protože rozprava se již nevede, byla dokončena. Přerušuji ho pro provedení tajné volby. Ještě než otevřu bod 95, konstatuji došlou omluvu z důvodu zahraniční cesty pana poslance Rostislava Vyzuly a od 14.30 z pracovních důvodů pana poslance Karla Turečka.

Otevřívám bod

95.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Bod 95 je opět v druhém kole. Tentokrát u první volby jsou to dva členové Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu. I tady jsme v prvním kole nezvolili žádného z kandidátů. Bylo jich šest. Do druhého kola na ta dvě neobsazená místa je tedy volba zúžena na čtyři kandidáty. Postupují a vybírat budete z následujících nominantů: Monika Oborná s 89 hlasy,

Jitka Věková se 74, Petr Havel s 50 a Ladislav Velebný s 27 hlasy. V tomto případě vybíráme dva kandidáty ze čtyř navržených.

Prosím o otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Také nepovedeme rozpravu, protože byla ukončena. Přerušují bod 95 pro provedení tajné volby.

Otevírám bod

96.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak, a to je poslední z dnešních třech bodů. Opět druhé kolo. V prvním kole jsme... Je to volba jednoho člena Rady Českého rozhlasu. My jsme před týdnem, ta místa byla neobsazena dvě, zvolili jednoho kandidáta. Byl to pan Petr Arenberger se 150 hlasy. A zbývá provést druhé kolo k doplnění jednoho zbyvajícího člena. Do toho finále tedy... je zúženo a postoupili dva kandidáti – Zdeněk Mahdal s 83 hlasy a Jan Jirák se 46 hlasy. Opět ze dvou kandidátů se volí jeden.

Ještě jednou, kolegyně a kolegové, důrazně moc prosím, vyplňujte pečlivě ty volební lístky, ať nejsou zbytečně neplatné. Vaše hlasy tak propadají. Kandidáta nebo kandidáty, pro které jste se rozhodli, označujete kroužkem číslo před jménem a u těch ostatních dáváte křížek na to číslo před jménem.

Tolik k volebním bodům a nyní prosím pana předsedajícího o přerušení volebního bodu. Na vydávání volebních lístků stačí stanovit deset minut, tzn. do 13.00 bude otevřena volební místnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Přerušují i bod 96 na provedení tajné volby a volba bude provedena, do 13.00 hodin se vydávají lístky a na 13.00 je také svolán organizační výbor. Zároveň výsledky voleb budou vyhlášeny ve 14.30 hodin před zahájením odpolední části našeho jednání. Přeji dobrou volbu a dobrou chut'. Opakuji, organizační výbor ve 13.00 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují odpolední jednání schůze Poslanecké sněmovny. Než přistoupíme k pevně zařazeným bodům, k jejich projednání, tak poprosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeju kolegyním a kolegům dobré odpoledne a spokojené trávení. Moje vystoupení dnes bude velmi krátké, protože volební body byly pouze tři a ve většině jsme byli dnes jako Sněmovna úspěšní a povedlo se volby dokončit, za což chci poděkovat.

93.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

První volební bod je volba člena Rady České tiskové kanceláře. V této volbě bylo vydáno i odevzdáno 167 hlasovacích lístků. Kvorum nutné pro zvolení tedy bylo u této volby 84 hlasů. To kvorum je stejně pro všechny tři volební body, tedy 84.

U České tiskové kanceláře navržená kandidátka Jana Gáborová získala 91 hlas a byla tedy zvolena, stává se členkou Rady ČTK. Pan Kristián Chalupa získal 54 hlasů. Paní Gáborová tedy byla zvolena. Tím je volba ukončena. Také konstatuji, že Rada ČTK je tímto krokem kompletní.

95.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního fondu

Ve druhém volebním bodu jsme doplňovali Dozorčí radu Státního zemědělského intervenčního fondu. Opět odevzdáno a vydáno 167 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení opět 84.

Vybírali jsme dva kandidáty a výsledky jsou následující: Petr Havel 52 hlasů, nebyl zvolen, Monika Oborná 94 hlasů a byla zvolena, Ladislav Velebný 40 hlasů, nebyl zvolen, a Jitka Věková 19 hlasů, také nebyla zvolena. Bylo to druhé kolo té volby, obsadili jsme tedy jedno místo, paní poslankyni Moniku Obornou.

Znamená to, že volba v tuto chvíli končí a my jako volební komise budeme vyhlašovat novou lhůtu na novou volbu. Už jsme se při sčítání s kolegy z volební komise dohodli, takže v tuto chvíli pro předsedy klubů informace: vyhlašují novou lhůtu na doplnění jednoho člena Státního zemědělského intervenčního fondu. Ta lhůta je, kolegyně a kolegové, do pondělí 11. června do 12 hodin. Následně by nominaci projednala volební komise, uběhne desetidenní lhůta a v tom posledním červnovém týdnu bychom tuto volbu mohli provést.

96.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Poslední byla volba jednoho člena Rady Českého rozhlasu. Opět 167 přítomných u volby, kvorum 84. Pan Jan Jirák obdržel 49 hlasů a Zdeněk Mahdal 86 hlasů, byl tedy zvolen, členem Rady Českého rozhlasu se stává pan Zdeněk Mahdal. Tímto i tato rada je kompletní a je v tuto chvíli plně obsazena.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo, za seznámení s výsledky voleb. Než přikročíme k projednávání pevně zařazených bodů, tak vás ještě seznámím s omluvami, které mezitím přišly. Pan poslanec Kalousek se omlouvá z dnešního jednání od 9.00 do 14.30 hodin z důvodu návštěvy lékaře. Od 14.45 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Dan Ťok. Pan poslanec Milan Pour se omlouvá od 15 hodin do konce jednání z pracovních důvodů a z rodinných důvodů se od 14.30 do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec Vít Kaňkovský.

Zahajuji projednávání bodu

29.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povolání), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 105/1. Já zde vítám jak paní senátorku Alenu Dernerovou, tak pana senátora Vladimíra Plačka a poprosím paní senátorku Dernerovou, aby nám předložený návrh uvedla. Prosím, máte slovo.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní ministryně, páni ministři, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi, abych vás v krátkosti seznámila s návrhem senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o nelékařských zdravotnických povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Tento návrh zákona je naprostoto jednoduchý. Vlastně vyjímá z tohoto zdravotnického zákona dvě profese, a to profesi terapeuta a specialisty tradiční čínské medicíny. Důvod, proč tomu tak je, je jednoduchý: proto, že tradiční čínská medicína není medicína jako taková. Medicína je jenom jedna. Je to ta medicína, která je postavena na vědeckých základech, a to tradiční čínská medicína není. Jsou to baňky, akupunktura, čaje.

Předem předesílám, že nejsme proti tradiční čínské medicíně jako takové, my ji nechceme zrušit, my jen říkáme, že nemůže být ve zdravotnickém zákoně. Je to nonsens. Stejně stanovisko sdílejí jednak všichni děkani lékařských fakult, sdílí Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně v čele s prof. Svačinou, vědecká rada České lékařské komory.

Musím říci, že jsme dělali i průzkum, zdali neexistuje nějaké akreditované pracoviště, které by vlastně vyučovalo už tuto TČM, toto léčitelství, a zjistili jsme, že

nikoliv. To znamená, že my nerušíme něco, co je v běhu, ale něco, co je pouze na papíře.

Tradiční čínská medicína je vlastně léčitelský obor a jako takový musí být v podstatě posléze předána do zákona, který se připravuje, a to je zákon o léčitelích. Tam zcela patří a tam by jí to slušelo. Někdo by mohl namítat, že je to věc starobylá. Ano, starobylá je astrologie a alchymie a také to z nich nedělá vědecké disciplíny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní senátorko. Vyzývám pány poslance a paní poslankyně k tomu, aby tady byl větší klid, abychom všichni, kteří o to máme zájem, mohli slyšet vaše zdůvodnění. Prosím, pokračujte.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Už jen v krátkosti. Prosím vás o podporu tohoto návrhu zákona, který opravdu dává smysl. Prostě léčitelé patří do léčitelského zákona a nepatří do medicíny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní poprosím paní zpravodajku pro první čtení, kterou je paní poslankyně Jana Pastuchová, aby se ujala slova.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Nemyslela jsem si, že zákon č. 96 se nám tady objeví tak brzy potom, kdy jsme ho v minulém volebním období uzavřeli, nicméně si dovolím jako zpravodajka nějaké doplnění.

Jak řekla paní předkladatelka, návrh odstraňuje obory terapeut a specialista tradiční čínské medicíny ze zákona o nelékařských zdravotnických povolání. Už jenom to samotné je vlastně důvodem. Tato povolání byla do zákona zařazena na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu novelou z roku 2017, která podle předkladatelů sněmovního tisku 105 nesystematicky vyčleňuje a zvýhodňuje čínskou medicínu oproti jiným léčitelským metodám. K včlenění oboru čínské medicíny do zákona o nelékařských zdravotnických povolání zaujala negativní stanoviska Česká lékařská komora, Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně i děkaní lékařských fakult, což už tady zmínila i paní předkladatelka.

Povolání terapeuta a specialisty čínské medicíny byla do zákona o nelékařských povolání vložena bez vyhodnocení všech dopadů novely a bez vyjasnění, jak mají být zařazena do systému zdravotních služeb. Chybí zde například vymezení podmínek pro udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách.

Čínskou medicínu považuju za obor spíše léčitelský nežli zdravotnický, a není tedy vhodné ji regulovat jako jedno ze zdravotnických povolání, které by mělo poskytovat zdravotní služby ve smyslu zákona o zdravotních službách. V České republice navíc existuje řada dalších léčitelských oborů, které je nutno též regulovat v zájmu bezpečí pacientů.

Vhodným řešením by byla komplexní zákonná úprava léčitelství. Taková úprava by měla transparentně vymezit, k jakým činnostem budou v České republice léčitelé

včetně terapeutů čínské medicíny oprávnění, jaká bude jejich odpovědnost za činnost prováděnou v péči o zdraví, kdo stanoví, které léčitelské postupy jsou a které nejsou povoleny. Komplexní zákonná úprava léčitelství by měla projít transparentním připomínkovým řízením. Prostor k vyjádření by měly dostat odborné společnosti, lékařské fakulty, což se během přijetí dosavadní úpravy nestalo.

V současnosti má Ministerstvo zdravotnictví v úmyslu předložit zmíněnou komplexní zákonnou úpravu léčitelství. Jenom pro informaci, Ministerstvo zdravotnictví přijalo neutrální stanovisko, Ministerstvo práce a sociálních věcí neutrální a vláda neutrální stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce a otevím obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Válek. Jen konstatuji, že zde jsou přihlášeny s faktickými poznámkami paní poslankyně Adámková a paní poslankyně Procházková, nicméně se přihlásily v době, kdy nebyla obecná rozprava otevřena, proto dám slovo panu poslanci Válkovi a po něm připustím faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a páновé, já se moc omlouvám, že budu zdržovat. Jednak jsem chtěl velmi poděkovat Senátu, že tuto normu vrátil zpátky a umožnil parlamentu se k ní znova vyjádřit, a jednak bych chtěl vysvětlit, proč vystupuji.

Vystupuji proto, že v době, kdy parlament tuto normu přijal, tak já byl předseda Asociace akademických senátů lékařských fakult České a Slovenské republiky a tehdy všechny akademické senáty včetně studentských komor a akademický senát Karlovy univerzity napsaly naprostě jednoznačné vyjádření, které nekritizuje, nekritizuje to, že by tradiční čínská medicína, homeopatie, ájurvédská medicína či jiné paramedicínské a léčitelské postupy byly a priori podvodem, zločinem nebo něčím podobným, pouze kritizuje, že tyto metody nemohou být vyučovány na lékařských fakultách a že nemohou být řešeny stejným způsobem jako standardní západní metody, které se běžně učí na všech lékařských fakultách po celém světě. To byla ta hlavní námitka. Je potřeba si uvědomit, že pokud bychom tento návrh Senátu nepodpořili, tak se stane, že tito tradiční čínští terapeuti se budou učit na lékařských fakultách, ale tradiční západní fyziologii, tradiční západní anatomii, budou dělat tradiční západní státnice, poté budou moci, protože to bude magisterské studium, dělat PhD. studium podle našich podmínek, budou muset mít publikace v impaktovaných časopisech atd. atd.

To znamená, z mého pohledu toto zařazení tradiční čínské medicíny do systému standardní výuky na lékařských fakultách je nejenom velmi nešťastným krokem z hlediska vědy, ale je to i nešťastným krokem pro ty tradiční čínské léčitele, kteří tu práci dělají kvalitně. Já myslím, že většina z nás chodí na thajské masáže, a přesto se neučí bakalářský nebo magisterský obor thajská masáž – fyzioterapie. Myslím si, že řada z nás, když hledala vodu a byla v zoufalé situaci, pozvala odborníka s virgulí, a přesto se na stavebních fakultách neučí obor hledání nerostných zdrojů pomocí virgule. A totéž je s tradiční čínskou medicínou.

To znamená, já si myslím, že bychom se měli zamyslet nad dvěma body. Ten první bod je ten, že bychom měli, a to velmi silně a jasně, podpořit stanovisko Senátu. Ten druhý bod je ten, že bychom současně měli otevřít velmi intenzivní debatu o nelékařských oborech. Jsem přesvědčený, že je řada léčitelů – a teď nemyslím jenom dámy a pány, kteří chystají různé typy čajů, nemyslím jenom ty, kteří provádějí různé varianty masáží, nemyslím jenom ty, kteří dělají akupresuru, ale myslím i třeba ty, kteří dělají akupunkturu, homeopatií atd. A můj osobní názor člověka, který učí na Fakultě jaderné fyziky, který učí biomedicínské inženýry a který je velmi v tomto směru, řekl bych, technicky zaměřený, přírodovědecky zaměřený a všechna data a všechna fakta opakovaně zvažuje a nevěří sám sobě a pomocí občanků si ráno ověřuje, když se chce holit nebo umývat, jestli je on on, tak nemyslím tohoto Válka, myslím toho Válka, který je otevřený různým názorům a který říká dobré, třeba na tom něco je, třeba si řekneme za deset let, za patnáct let ano, tam se posunula věda. Ale dneska tam věda není a i tyto profese, tyto obory musí být korigovány, protože mezi těmito léčiteli je celá řada velmi slušných lidí, kteří se snaží, upřímně se snaží pomoci pacientům, nemocným, našim spoluobčanům, dělají svoji práci, jak nejlépe umějí, jak je to naučili v různých kurzech, v různých – nevím, jak to říct – oborech jejich učitelé, ale jsou mezi nimi taky podvodníci. A dneska není chráněn pacient proti těmto podvodníkům, není žádná legislativa, která by ho chránila. Já jako soudní znalec jsem sem tam žádán, abych psal posudky, jestli ta nebo ona metoda byla správně využita. Nemohu psát posudky na léčitele.

A musíme si uvědomit ještě jednu věc. Ano, je to zasahování do jakýchsi práv, pokud takovouhle legislativu, která se bude týkat léčitelů, přijmeme, ale člověk, který je v těžké životní situaci, který má příbuzného, na kterém mu záleží, jestli má dítě, je to o to horší, a tento člověk hledá jakoukoliv variantu, je náchylný věřit čemukoli. Proto bychom pro tyto obory, které ale nejsou medicínské, přírodovědecké obory, a proto nemohou být učeny podle systému výuky na přírodovědeckých fakultách, na lékařských fakultách, na nelékařských vysokých školách, aby tyto obory měly nejakejá jasná pravidla, která definují, kdo je dělat může, za jakých podmínek je může dělat, kdo jsou ti, kteří je dělají opravdu s nejlepším vědomím a svědomím, a kdo jsou ti podvodníci, kvůli kterým umírají zbytečně naši spoluobčané.

Takže vás velmi prosím o podpoření tohoto zákona a chci říct, že tehdy to stanovisko bylo naprostě jednomyslné. Dokonce, a teď to berte jako nadsázku, lékařská společnost uvažovala, že kolegy z našich řad, kteří ten zákon podpořili, ze svých řad vyloučí, což mi přišlo jako šílené a byl jsem zásadně proti tomu. Ale prostě opravdu to nebyl šťastný krok a bylo by špatné, kdybychom tímto krokem dostali tradiční čínskou medicínu někam, kde vlastně ani sama nechce být. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní poslankyně Adámková, po ní paní poslankyně Procházková a paní poslankyně Gajdúšková s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, léčitelství a tradiční čínská medicína jsou velmi pěkné pro média, ale

uvědomte si, že máme tradiční thajskou medicínu, máme medicínu jihoamerických indiánů a severoamerických indiánů a máme i naši lidovou medicínu. Nutno říci, že opravdu to v současné době nemá již tam místo, byť to bylo přijímáno řekněme s dobrými úmysly. Domnívám se, že senátní návrh to řeší elegantně, nikomu se neublížuje, a počkejme si na data. Problém je v tom, že jakákoli tradiční, lidová medicína, abychom byli přesnější, nikdy nepodstoupila žádné validní srovnání s medicínou takzvaně západní, čili my se k tomu opravdu vyjadřit nemůžeme. Jistě je tam velký podíl umění vtáhnout pacienta do svého světa, je tam velké umění hovořit s pacientem, ale bohužel nemá to opravdu místo v moderní medicině. Kdybychom chtěli být úplně přesní, tak největších výsledků na českém území dosahovaly žítkovské bohyně a také je nemáme v úhradové vyhlášce. Čili je třeba si opravdu počkat a poté rozhodnout.

Domnívám se, že senátní návrh je správně a máme ho podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní poslankyně Procházková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Dobrý den všem. Já mám jen krátké vyjádření k paní senátorce prostřednictvím pana předsedajícího. Akupunktura má vědecky ověřené základy, je vyučována jako součást specializace pro léčbu bolesti a je i provozována takto. Takže to je jenom takové upřesnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Gajdůšková a její faktická poznámka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Já musím přiznat, že znám lékaře, vystudované lékaře našich medicínských fakult, kteří používají postupy alternativní a speciálně čínské medicíny. A musím říct, že ten celostní pohled je velmi úspěšný. Na druhou stranu je potřeba říct, že zařazení čínské medicíny do tohoto zákona, o kterém se bavíme, je skutečně nesystémové. Já velmi podporuji senátní návrh a bavme se potom o zákoně o léčitelích, který je také potřeba, tak jak o tom mluvil pan profesor Válek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Holík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážená paní senátorko, vážení kolegové, já mám takový zdvořilý dotaz. Poslouchal jsem svého předčečníka a dodnes jsem nepochopil, jaký je rozdíl mezi západní anatomii a východní anatomii. Tam jsou nějaké rozdíly, nebo ne? Já si myslím, že stavba lidského těla je úplně stejná. Nerad bych něco zatracoval. V minulosti jsem jako každý člověk, když jsem dostal chřipku, šel a dostal jsem nějaká antibiotika. Poslední

tři roky používám zázvorový čaj, med, citron a popřípadě rakytník. Znamená to, že jsem také léčitel, i když léčím sám sebe?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Jako celoživotní učitel jsem trpělivost sama a prostřednictvím pana předsedajícího se pokusím zodpovědět oba dva dotazy.

Ne, nejste léčitel, ale pokud za úplatu budete ten rakytník nabízet svým spoluobčanům, tak se léčitelem v té chvíli stanete. A pokud za úplatu budete nabízet svým spoluobčanům a tvrdit, že jim tím vyléčíte rakovinu, tak se stanete podvodníkem a měli by vás za to zavřít. To bohužel současná legislativa jaksi neumožňuje.

Co se týče té anatomie, ano, není rozdíl mezi západní, východní ani severní a jižní anatomii, ale je mezi anatomií, kterou vnímá tradiční čínská medicína, a která se učí na lékařských fakultách a přírodovědeckých fakultách, zásadní problém. Tradiční čínská medicína vychází z meridiánů drah. Meridiány drah nejsou anatomicky a fyziologicky definované, tím pádem je těžko může určit profesor anatomie nebo fyziologie. Ty může určit profesor tradiční čínské medicíny. V tom je ten problém. Tradiční čínská medicína vychází z čchi a cang, z dvou sil, které ale nemají oporu v tom, co se učí na fyziologii, patofyziologii.

To znamená, já budu bojovat o to ze všech sil, aby existovala fakulta tradiční čínské medicíny, ale nemohu připustit, aby tradiční čínská medicína byla učena na lékařských fakultách a přírodovědeckých fakultách, protože to technicky není možné. To prostě nejde.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do rozpravy je přihlášen pan ministr Vojtěch. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si také se stručně vyjádřit k tomuto senátnímu návrhu zákona, jehož cílem je tedy přehodnotit existenci oněch zdravotnických povolání terapeut čínské medicíny a specialista tradiční čínské medicíny v zákoně č. 96/2004 Sb. Jsem toho názoru, že skutečně schvalování této úpravy, které bylo navrženo pozměňovacím návrhem, nebylo úplně uvážené. Nebyly vlastně zváženy všechny dopady této změny, zejména pokud jde o systém poskytování zdravotních služeb. Ta kodifikace nebo začlenění do toho zákona v zásadě implikuje, že poskytovatel této služeb bude skutečně poskytovatelem zdravotních služeb, ale to nebylo nikterak vyhodnoceno, jak bude integrován do systému zákona o zdravotních službách, jak budou vymezeny podmínky pro poskytování této zdravotních služeb. Takže z toho pohledu považuji toto začlenění skutečně za nedomyšlené, nepromyšlené a předčasné a souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že je to poměrně nesystémové.

My jako Ministerstvo zdravotnictví souhlasíme s tím, že ty metody skutečně spíše než metodami klasickými, evidence based medicine, metody zdravotních služeb náležející pod zdravotní služby, jsou metodami léčitelskými. To myslím, že asi tady panuje shoda.

Víme, že ovšem není pouze tradiční čínská medicína. Ty léčitelské metody jsou různé. Máme tady homeopatií, máme tady akupunkturu a podobně. I proto jsme se tedy rozhodli řešit to systémově a připravit nový zákon o léčitelstvích, chcete-li, možná o komplementární medicíně, který jednoznačně definuje podmínky pro poskytování takovýchto služeb. Je pravdou, že dnes tyto služby obecně jsou v šedé zóně, v zásadě nevíme, kdo tyto služby poskytuje, za jakých podmínek. Není žádná podmínka například vedení aspoň nějaké základní dokumentace, co tomu konkrétnímu klientovi, pacientovi je poskytováno za služby.

Nechci tady poukazovat na teď velmi medializovaný případ té pofidérní společnosti Aktip. Nechci to srovnávat s čínským léčitelstvím. Přesto to ukazuje na to, že skutečně tyto různé služby tady existují, a my o nich zkrátka nemáme jako Ministerstvo zdravotnictví, a myslím že nikdo, přehled. Funguje to tak, že si někdo zřídí živnostenské oprávnění, otevře si nějakou kancelář a tam léčí nebo poskytuje tyto léčitelské služby.

Proto právě chceme předložit onen zákon o léčitelství, který by měl tyto léčitelské služby, komplementární medicínu kodifikovat nebo jí nastavit pravidla. Měl by nastavit nějakou jasnou evidenci, vedení dokumentace a podobně. Ten zákon už je připravován. I na základě tohoto návrhu budeme mít první verzi do konce června připravenou k nějaké prvotní diskusi a doufám, že se nám ho podaří do konce roku dostat do Sněmovny. Takže v tomto směru nechávám na uvážení, samozřejmě, každého, zda podpoří tento senátní návrh, ale myslím si, že skutečně lepší variantou je tyto alternativní metody, komplementární metody mít specifikovaný ve zvláštním zákonu než je směšovat s těmi řekněme evidence base metodami, které pak podléhají zákonu o zdravotních službách, což je skutečně jiný systém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami budou reagovat paní poslankyně Adámková a pan poslanec Kasal. Do rozpravy je přihlášen pan senátor Plaček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, několik doplnění ke kolegovi tady kvůli tomu léčitelství. Abych mohla hovořit o věcech, mám v tom ráda jasno, a proto jsem sama certifikovaný homeopat. Nikdy by mě ale nenapadlo chtít zařadit toto do hrazených služeb medicínských. To tam opravdu nepatří.

Na druhou stranu pro vaši informaci je fytotherapie čili léčba rostlinami. Česká republika v tom má úžasný primát, protože jeden z našich lékařů vyhrává velké celosvětové soutěže přes tu ájurvédu a podobně. Je to náš (nesrozumitelné), původně lékař, a nikdy by ho nenapadlo chtít toto zařadit do systému poskytované zdravotní péče. Čili tady se domnívám, že se nikomu nic neděje. A jinak jestliže používáte vitamín C a rakytník, je v pořádku. Víte, že léčba infekcí má i nefarmakologická

opatření, kde je zvýšený příspun vitamínu C, čili je to vlastně naprosto v pořádku. To není léčitelství, to je nefarmakologická léčba chorob. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Kasal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já jenom pár poznámek na předchozí řečníky. Já bych byl velmi rád, aby se používala adekvátní data. Není pravda, že minimálně u akupunktury nejsou evidence based. To bych chtěl, aby tady zaznělo.

Za další. Jsem zvědav, jak bude pohliženo na lékaře, protože tuto metodu, konkrétně akupunkturu, používá 1 500 lékařů v České republice. Takže když to budou používat, tak budou léčitelé? Když to nebudou používat, tak to budou lékaři? V tomhle bychom si měli udělat jasno. A jestliže je to bráno jako pavěda, tak se stačí podívat, na jakých univerzitách se to vyučuje, ať je to v Londýně, ať je to v Los Angeles, ať je to ve Francii na Sorbonně, ať je to ve Španělsku. Takže já neříkám, že je dobré, že to je v zákoně o nelékařských profesích, ale tam se to dalo z toho důvodu, že to nepřijali lékaři do devadesátpětky.

A ještě poslední poznámka. Je tady strach z toho, aby se to nehradilo ze zdravotních služeb. Tak se podívejte do zákona 48, kde je jasné řečeno, že akupunktura se nehradí. Je to v zákoně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: V rozpravě vystoupí pan senátor Plaček. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo. Dovolte mi, abych vás také požádal o podporu tohoto zákona. Myslím, že z těch vystoupení zcela jednoznačně vyplývá, že jsme přesvědčeni o tom, že se jedná opravdu o léčitelství, co se týká tradiční čínské medicíny. Mrzí mě trochu, že tady zazněla akupunktura, což samozřejmě toto vůbec neřeší, tento náš návrh. Opravdu se pouze jedná o tradiční čínskou medicínu.

A chtěl bych tedy vyzdvihnout aktivitu pana ministra zdravotnictví, protože už při projednávání tohoto návrhu v Senátu, v našich výborech, prezentoval to, že má zájem vytvořit zákon o léčitelích a tyto obory do tohoto zákona zavzít. A začíná to být opravdu docela aktuální záležitost, alespoň pro nás senátory, protože veřejnost se začíná ozývat a opravdu dostáváme i maily v tom smyslu, že je třeba léčitelství nějakým způsobem řešit. Chtějí znát svá práva, povinnosti a také pravidla. Takže ještě jednou moc děkuji panu ministru a my jsme samozřejmě v Senátu panu ministru, co se týče zákona o léčitelství, nápomocni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji. Já bych jenom chtěl poprosit o odpověď, jak to bude vypadat s těmi lékaři. Jestli budou léčitelé, nebo co budou? Patnáct set lékařů to používá.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášena paní senátorka Dernerová. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Asi takto. Ti lékaři, kteří provozují akupunkturu, a znám jich hodně a můžu říct, že pacienti, kteří mají třeba parézu lícního nervu a nejde, tak na tu akupunkturu pošlu. Ale pošlu je nikoliv k léčitelů, ale k lékaři, který má základní šestileté vzdělání studia medicíny a na to si udělal někde nástavbu, nebo se vyučil tu akupunkturu. Ty možnosti tady jsou. Mluvila jsem i s panem doktorem, který má institut v Praze. A jsou tam tito lékaři, kteří potom provozují akupunkturu a jsou to lékaři.

Je pravdou, že třeba v některé zemi Německa, nějaké bundesrepublice, či ve Švýcarsku některé pojíšťovny hradí homeopatií nebo akupunkturu. Ale pozor, hradí ji pouze těm, kteří jsou lékaři, mají vystudovanou klasickou medicínu a pak si udělají nějakou nástavbu či kurz. Ale těmto jediným ji hradí. A v podstatě musím říct, že tyto systémy jsou na tom finančně trošku jinak.

Jinak musím říci, že to, co mi právě vadí, je to, že ta tradiční čínská medicína je ve zdravotnickém zákonu. Ta tam prostě nemá co dělat. Nechme ji tady, ale ať je tedy v zákonu o léčitelích. Proto ji musíme odstranit, vyjmout, z toho zdravotnického zákona, abychom ji potom mohli dát do zákona, do kterého patří. Jak říkáme, neodsuzujeme ji, neříkáme, ať tu není, ať tu je, ale nesmí být ve zdravotnické zákonu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Farhan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi jenom dvě krátké poznámky. První. Myslím si, že se zde už ztrácíme v diskuzi o léčitelství. Důvod, proč vlastně tento návrh je předkládán, je to, že v minulosti byl terapeut čínské medicíny nesystémově zařazen mezi zdravotnická povolání, nebo jak bych to nazval.

A druhá věc je, co se týká akupunktury. Já si naopak myslím, že je dobré, že ji provádějí lékaři, protože při akupunktuře – nebo měli by ji provádět z mého pohledu jenom lékaři – protože při akupunktuře dochází k porušení celistvosti tělní bariéry, což je kůže, a k tomu jsou oprávněni právě oni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášené do obecné rozpravy nemám. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Takže obecnou rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova? Ani paní navrhovatelka, ani

paní zpravodajka zájem nemají. V tom případě, protože nezazněl žádný návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí, se budeme zabývat přikázáním tohoto návrhu výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázat tento návrh ještě jinému výboru jako výboru garančnímu? Takový návrh zde není. Takže můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 154. Přihlášeno 171 poslanců, pro 139, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenařízl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Je zde prosím návrh na nějaký jiný výbor, aby se zabýval tímto návrhem? Není tomu tak. Tedy konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Děkuji oběma přítomným zástupcům Senátu, děkuji paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Z dnešního jednání se v čase od 14.30 do 16 hodin omlouvá pan poslanec Antonín Staněk. Pan poslanec Radek Koten se omlouvá od 14.30 do 16.30 z důvodu přijetí na výboru pro bezpečnost. Pan poslanec Radim Fiala se omlouvá dnes od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Ze členů vlády se omlouvá pan předseda vlády Andrej Babiš v době od 14.00 do 16 hodin a paní ministryně Jaroslava Němcová z dnešního jednání z pracovních důvodů se omlouvá od 14.30 do 15.30.

Zahajuji projednávání bodu

6.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (sněmovní tisk 30/ - druhé čtení)

Z pověření Senátu předložený návrh zákona uvede pan senátor Michael Canov, kterého tady vítám a prosím ho, aby se ujal slova.

Senátor Michael Canov: Vážený pane předsedající, vážený pane ministrě, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, podstata novely spočívá ve zrušení přestupkové imunity ústavních soudců. Dosud, když ústavní soudce spáchá přestupek, tak musí jít pouze přímo před Ústavní soud, kde může dostat výtku. V případě přijetí novely by tak měl stejně podmínky jako každý občan. Normálně by byl řešen přestupek v přestupkovém řízení. Pouze kdyby si on sám vyžádal, tak by šel před kárný senát u Ústavního soudu, ale i tam by byl řešen podle pravidel pro přestupky.

Podobná novela byla kdysi přijata pro poslance a senátory, bylo to v roce 2002, a osvědčila se. Takže pochopitelně budu velice rád, když tato novela bude přijata a schválena.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. V prvém čtení jsme přikázali tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 30/2.

Poprosím paní zpravodajku ústavně právního výboru paní poslankyni Kateřinu Valachovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a o případných pozměňovacích návrzích a jejich odůvodnění. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor projednal předložený návrh zákona a doporučil ho Sněmovně ke schválení. Pozměňovací návrhy nebyly přijaty.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní zpravodajko. Otevím obecnou rozpravu, do které není nikdo přihlášen. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím. A ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany pana senátora nebo paní zpravodajky. Není.

Otevím tedy podrobnou rozpravu. Kdo se prosím hlásí do podrobné rozpravy? Nikdo, takže končím i podrobnou rozpravu. A protože nezazněl žádný návrh, který bychom se měli zabývat, tak končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu senátorovi i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání

17.

**Návrh poslanců Martina Kolovratníka, Dana Ťoka, Patrika Nachera,
Milana Ferance, Kláry Dostálkové, Romana Onderky, Jaroslava Foldyny,
Květy Matušovské, Leo Luzara, Zdeňka Ondráčka, Radima Fialy,
Heleny Langšádlové, Ondřeje Polanského, Věry Kovářové,
Lukáše Černohorského, Zbyněka Stanjury a Jiřího Miholy na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní,
vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 76/ - druhé čtení**

Předložený návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Martin Kolovratník. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Přeji vám, kolegyně, kolegové, dobré odpoledne v tuto chvíli tedy ne za volební komisi, ale za zástupce, nebo coby zástupce navrhovatelů tohoto zákona, této novely. Je to novela, která co do obsahu v tom úvodní znění, které jsme připravili na konci ledna tohoto roku, není tak obsáhlá, ale nakonec co do obsahu, počtu pozměňovacích návrhů v tuto chvíli už je obsáhlější, a asi nejobsáhlější je ve smyslu svého dopadu, dopadu na dopravní infrastrukturu, ať tedy silniční, železniční, nebo vodní.

Já velmi stručně pro vás jen zrekapituluji, pro ty z vás, které to zajímá, dění nebo vývoj, tak jak jsme připravovali tu novelu do této chvíle. My jsme se v lednu ve spolupráci s kolegy Ministerstva dopravy dohodli na tom, že novelu již stávajícího zákona 416 připravíme ve formě poslaneckého návrhu a povedlo se mi tehdy získat dohodu nebo souhlas zástupců všech poslaneckých klubů tady ve Sněmovně. Všech devíti poslaneckých klubů. Vznikla pracovní skupina poslanců, tedy zástupců těch devíti klubů, plus Ministerstva dopravy, která postupně trpělivě připravovala jednotlivé pozměňovací návrhy. Zabralo nám to de facto tedy čtvrt roku, kvartál, těch přípravných prací, ale musím říci, že ten čtvrtrok jsme využili opravdu velmi, velmi intenzivně a snad mohu říci i odborně, ale hlavně věcně, bez emocí.

A není to o jednom poslanci, o mně, o Martinu Kolovratníkovi, je to opravdu o nás všech, kteří v té pracovní skupině jsme. Chci kolegům moc poděkovat za tu důvěru, kterou mi dali, protože v tak složité politické situaci, jaká panuje v těchto týdnech, měsících, držet dohodu všech devíti klubů, tedy celé Poslanecké sněmovny, je unikátní a jedinečné. Chci říct, že si toho opravdu vážím. Velké poděkování určitě patří panu zpravodaji, který za chvíli po mně určitě vystoupí, protože společně, když si to dovedete představit, jakoby ukočírovat 17 pozměňovacích návrhů a projednat je s devíti kluby, když si to číslo vynásobíte, určitě není jednoduché.

Abych to úvodní slovo zkrátil.

My jsme ten návrh projednali na garančním hospodářském výboru a právě díky té vzácné dohodě všech předkladatelů jsme nakonec zúžili ty pozměňovací návrhy, ta jednotlivá vylepšení, po vzájemné dohodě do jednoho komplexního materiálu, který byl projednán hospodářských výborem a byl en bloc jako celek v hospodářském výboru přijat. Následně... To znamená, v té proceduře potom pro třetí čtení a další jednání se to objeví logicky standardně označeno jako písm. A, a budou to tedy body A1 až A17.

Následně ten materiál projednal i ústavněprávní výbor. I tam chci kolegům moc poděkovat, protože oni neřešili tu věcnou stránku dopravní, které stavby, jaký seznam, ale řešili především právní, respektive ústavněprávní hledisko, jestli ten zákon, ty naše návrhy ilustračně, nebo především předběžná držba neboli mezitímní rozhodnutí bude komfortní s Ústavou, s českým právním systémem. Jestli obstojí při případném testu ústavnosti u Ústavního soudu. A zatím to vypadá snad nadějně, protože kolegové dali souhlas. A ti, kteří jsou odborníky na právo a právníky, vyslovují kladné stanovisko. Tady patří především velké poděkování panu předsedovi ústavněprávního výboru, panu poslanci Markovi Bendovi.

A co bych měl ještě zmínit a musím zmínit, je jedna velmi důležitá věc. Ona rezonovala dneska v dopolední debatě Sněmovny o novele stavebního zákona. Tam se

přiznám, já jsem to opravdu nevěděl, že do té novely stavebního zákona (se smíchem) je vlastně jako argumentace použít jeden z těch našich pozměňováků. Takže jak jsem použil to přirovnání "jako slepý k houslím", tak to opravdu platilo. Týká se to pozměňovacího návrhu č. 4, který sice byl hospodářským výborem přijat, ale byl přijat i přes nesouhlasné stanovisko jednotlivých rezortů, jak jsem řekl dopoledne.

My jako předkladatelé jsme ho považovali za relativně nevýznamný. Jeden prostě z mnoha, ale určitě ne fatální nebo zásadní. Je to pozměňovací návrh, který říká, že ve stavebním zákoně v § 96b se nevyžaduje stanovisko té koordinace územního plánování pro liniové stavby, ale až po následné diskusi s paní ministryní jsme zjistili, že z pohledu MMR to může být potenciálně velká komplikace, kdybychom takto rozsáhlé stavby liniové umisťovali v území bez té koordinace.

Dohodli jsme se na postupu, který teď vysvětlím, o který budu prosit i na hospodářském výboru a následně tedy za 14 dní, pokud to stihneme v tom třetím čtení. Ten postup by byl takový, že budu žádat o to, aby ten pozměňovací návrh pod písm. A4 Sněmovna neakceptovala a bychom k němu dali negativní stanovisko. A napravil jsem to, respektive po vzájemné dohodě jsme to nahradili novým pozměňovacím návrhem, ke kterému se poté přihlásím v podrobné rozpravě a který jsem tady ve spolupráci s MMR připravil a je v tuto chvíli u tohoto tisku už podán. To číslo pak řeknu v podrobné rozpravě.

Sečteno a podtrženo, ať nezdržuju, spíš budu připraven na vaše případné otázky.

V tuto chvíli je tedy podáno za hospodářský výbor 17 návrhů, jeden z nich budeme modifikovat. A já opět, to chci podtrhnout, po dohodě s předkladateli jsem připravil kromě té úpravy Ministerstva pro místní rozvoj ještě dvě drobná vylepšení. První se týká úpravy pozměňovacího návrhu do návrhu Marka Bendy, který je podán, a s tou změnou Marek Benda souhlasí. My tam říkáme, zavádíme... Věřím, že souhlasí. (Se smíchem.) My tam... Marek Benda velmi správně a dobře zavádí tu tzv. fikci souhlasu, což je dobré. Je to správný krok. A nakonec jsme se dohodli i s ústavními právníky po konzultaci, že z té fikce přece jenom vyjmeme stanoviska EIA, posuzování vlivu staveb na životní prostředí, protože je to problematika velmi citlivá ve vztahu k EU, takže tam zatím tu fikci nechceme dávat. A poslední za mě drobná úprava je opravdu technikálka v tom tolik diskutovaném seznamu staveb, kde, řeknu, byla to technická záležitost při konzultaci na SŽDC správci infrastruktury, kde oni definovali železniční uzel obcí Vratimov, ale správně ta definice měla být tratí až na Frýdek Místek. Je to asi o 20 km dále, kde bude elektrifikována jedna trať. Takže je to skutečně, skutečně drobnost.

A to je v tuto chvíli na úvod vše. Spíš budu připraven na vaše případné dotazy a argumenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Kolovratníkovi. Připomínám, že jsme návrh v prvném čtení přikázali jako garančnímu výboru hospodářskému výboru a dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru nám byla doručena jako sněmovní tisky 76/2 až 7.

A nyní prosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Ivana Adamce, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím být stručný. Hospodářský výbor projednal návrh novely a projednal ho 24. dubna letošního roku. Přijal, jak už bylo řečeno, 17 pozměňovacích návrhů. Je to tisk 76/6. Další pozměňovací návrhy přijal ústavněprávní výbor, je to tisk 76/7, a přijal je 9. května 2018.

Na to, že to měla být původně jednoduchá novela, která měla být řešena podle § 90, jsme se docela rozmáchlí. Sedmnáct pozměňujících návrhů, které prošly tady v této místnosti za přítomnosti odborné veřejnosti, zástupců ministerstva, skutečně svědčí, že ten problém je podstatně širší než ta původní představa, nicméně i to upozornění na pozměňovací návrh číslo 4, řekl bych, je v pořádku a je potřeba se s tím vyrovnat de facto přehlasováním tohoto bodu novým návrhem, jak říkal tady pan předkladatel, nebo zástupce předkladatelů. Co se týká ústavněprávního výboru, já bych byl opatrný mluvit tady za kolegu Marta Bendu, jak ho znám, protože si myslím, že samozřejmě co se týká těch EIA, které jsou z toho vyňaty, z toho předběžného souhlasu, tak si myslím, že ten názor je tam trošku jiný, ale nechci také za něj hovořit.

Takže suma sumárum máme tady před sebou sedmnáct pozměňovacích návrhů z hospodářského výboru. O jednom víme, že ho budeme modifikovat. Máme tady pozměňovací návrh z výboru ústavněprávního, který je také modifikován. Takže v tuto chvíli mohu konstatovat, že záleží opravdu teď na vás, kolegyně, kolegové, jak se postavíte k návrhu zákona ve druhém čtení, kolik bude dalších pozměňovacích návrhů.

Ještě mi dovolte mé osobní stanovisko. Řekl bych, že vzácně byla shoda na těch pozměňovacích návrzích, které byly na hospodářském výboru, až na tu poslední část, kterou jsme předpokládali, že skutečně to budou stavby jenom, které přicházejí v úvahu v nejbližším období, abychom si tento zákon vyzkoušeli v praxi. Po zkušenostech z okolních zemí víme, že všechny tyto podobné zákony prosly testem ústavnosti v těch zemích, kde byly odsouhlaseny parlamenty, nicméně většinový názor byl jiný. Ta tabulka je hodně široká. Možná někomu se tam bude zdát i docela zajímavé, že se to týká oplocení letiště, což opravdu vypadá velmi zvlášť vzhledem k důležitosti tohoto zákona, který opravdu vážně zasahuje do vlastnických práv vlastníků těch pozemků, nicméně shoda byla taková, že většinově ta tabulka prošla v této podobě. Myslím si, že pokud dnes ty pozměňovací návrhy se budou týkat tabulky, tak můj osobní názor je, že by neměly být schváleny další návrhy, ale samozřejmě je to věc z pléna Sněmovny.

V tuto chvíli bych to uzavřel s tím, že pokud to dneska projde dobře druhým čtením, nic nám nebrání, abychom třetí čtení provedli ve variabilním týdnu, předpokládám, že vedení Sněmovny tak učiní, a odsouhlasili konečnou verzi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jak už jsem říkal, tiskem se také zabýval ústavněprávní výbor a já nyní prosím zpravodaje výboru pana poslance Mikuláše Ferjenčíka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor se zákonem zabýval 9. května 2018 s tím, že přijal následující usnesení. Doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila, přičemž k němu přijal jeden pozměňovací návrh, to je ten již zmínovaný návrh kolegy Bendy, který právě dává tu lhůtu orgánům, které dávají závazné stanovisko, a dále doporučil vypustit bod 4. To je právě ten bod, který zmínil kolega Kolovratník ve vztahu k tomu stavebnímu zákonu, o kterém jsme se bavili vlastně i dopoledne. A co považuji za velmi podstatné tady zmínit, ústavněprávní výbor se vůbec nezabýval tou přílohou 19, nepovažovali jsme za relevantní z hlediska posuzování ústavnosti toho zákona a těchto kontextů zabývat se tou samotnou přílohou. Takže ústavněprávní výbor doporučuje tu textovou část a přílohou se prostě nezabýval.

To je asi vše podstatné, co se událo na výboru. Ještě z toho projednávání upozorňuji na otázku doručování, kterou jsme se tam velmi obšírně zabývali. Já v této věci podám pozměňovací návrh, který by vypustil tu změnu v doručování oproti stávajícím předpisům, ta otázka se tam velmi podrobně diskutovala, ale nakonec výbor v té věci ale nepřijal žádné usnesení.

A poslední poznámka. Ten zákon nepochybňě skončí u Ústavního soudu, protože jak zmínil kolega předčeřník z hospodářského výboru, ten zásah do vlastnických práv je velmi významný, abych na vás apeloval, abyste byli co nejrozumnější v tom rozsahu toho zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník, který nyní bude mít slovo. Prosím, pane poslance.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, velmi pečlivě jsem sledoval úvodní slovo představitele skupiny předkladatelů, pana poslance Kolovratníka, i zpravodajské zprávy obou zpravodajů příslušných výborů. Jsem si vědom toho, jak citlivé téma to je. Zaznamenal jsem určité upozornění pana kolegy Ferjenčíka na to, co všechno může ten zákon vyvolat, jaké konsekvence a jaké ústavní žaloby.

Stavby dopravní infrastruktury jsou u nás blokovány poměrně velmi účinně různými skupinami odpůrců těchto staveb, at' už jsou to odpůrci, kteří mají svůj původ mezi vlastníky pozemků, kterými ty stavby mají procházet, nebo lidmi, kterým vadí ta stavba z nějakého jiného hlediska, v neposlední řadě také skupinami ekologických aktivistů, kteří účinně využívají poměrně velmi benevolentní legislativu v oblasti životního prostředí, zejména tedy zákon o EIA, k tomu, aby své návrhy mohli podávat a mohli celou řadu staveb poměrně efektivně blokovat. Proto je zákon o urychlení

staveb dopravní infrastruktury pro nás velmi významný a myslím si, že zaslouží podporu.

Já jsem svůj pozměňovací návrh předložil a spolu se svými spolupracovníky zpracoval na základě toho, že jsem vlastně – myslím, že to bylo 15. května tohoto roku v médiích, v některém deníku – zaznamenal velmi významný signál z vlády, který pocházel snad z nějakého výjezdního zasedání vlády, kdy vláda jezdí po krajích a tam se seznamuje s problémy, které ty které kraje tíží, a pak slibuje nápravu těchto problémů na místě samém, pokud možno hned, a také tam zaznělo, jak velkým problémem pro celou řadu měst, obcí, osad je budování obchvatů. Prostě to nefunguje, jsou tam problémy, které jsou zděli mnoha let a není možné prostě dosíci těchto povolení tak, aby občané těch měst, obcí, osad byli ušetřeni nadměrné dopravní zátěže.

Proto jsem připravil pozměňovací návrh, který by se týkal přílohy zákona, tedy novelizačního bodu číslo 5, který definuje jednotlivé budoucí stavby, které by měly být projednávány a povolovány v režimu toho zákona. Navrhl jsem, aby do jeho režimu byly zařazeny také stavby, které vlastně vytvářejí jakési tangenciální propojení osmi krajských měst v Čechách, tedy vlastně jakýsi okruh, který by doplnil radiální soustavu dálnic, které samozřejmě už zčásti jsou postavené, zčásti chybějí, a právě by měly být předmětem toho zákona, jsou vyjmenovány v té příloze. Je to okruh, který propojuje města Liberec, Ústí nad Labem, Karlovy Vary, Plzeň, České Budějovice, Jihlavu. Pardubice a Hradec Králové již svoje propojení mají. A vesměs se jedná o silnice, které jsou součástí silnic typu E tras, nebo v kategorii E, což je kategorie silnic podle evropské dohody AGR, resp. dohody EAK, patřící vlastně již před vznikem Unie do kompetence Organizace spojených národů. Jedná se o silnice 1/13 v dané trase, 1/20, 1/34 a 1/37. Na těchto silnicích, a tady právě zdůrazňuji, se nacházejí obchvaty 43 měst, obcí a osad, které jsou v různém už poměrně značně pokročilém stupni přípravy. 43 tedy měst a osad by mohlo být postupně řešeno z hlediska budování jejich obchvatů.

A druhý novelizační bod, ten se týká železnice. Železnice Veselí nad Lužnicí – České Velenice byla tradičně součástí čtvrtého železničního koridoru. Je to poslední trať, která tam není elektrifikovaná. Česká republika slibuje Rakouské republice modernizaci této trati už téměř 30 let. Proto i tuto trať si dovoluji navrhnout do tohoto pozměňovacího návrhu.

Čili si myslím, že jsem vás jednak seznámil s tím návrhem, je to součástí sněmovního dokumentu, ke kterému se pak posléze v podrobné rozpravě přihlásím. A pokud máte zájem, jsem připravený ukázat vám na mapě, o jaké úseky konkrétně se jedná. V obecné rozpravě tedy děkuji za pozornost, a jak je vidět, už jsem se přihlásil do rozpravy podrobné, kde se k dokumentu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane poslanče. V obecné rozpravě dále vystoupí pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl bych představit své dva pozměňovací návrhy, které k tomuto tisku podávám, a oba jsou velice stručné. První

ruší bod číslo 1 toho komplexního návrhu hospodářského výboru, který upravuje doručování. Jak už jsem zmiňoval ve své zpravodajské zprávě, dle mého názoru ta obecná úprava chrání práva občanů lépe než to, jak to uchopil hospodářský výbor. Myslím si, že je zbytečné tady vytvářet speciální zákon.

Druhý pozměňovací návrh se týká seznamu těch staveb. Navrhoji vyškrtnout plavební stupeň Přelouč, protože si myslím, že ta stavba nemá ekonomické opodstatnění, má stát několik miliard korun. Znáte tu situaci? Já jsem přímo z Pardubického kraje, tam to bylo velké téma, v Přelouči jsem chodil na gymnázium. A bylo to velké téma už před deseti lety. Dneska se tam nevozí po Labi uhlí ani do elektrárny Chvaletice. Ani do elektrárny Chvaletice, kde by člověk očekával, že je vlastně ideální situace pro to vozit to uhlí. Na Labi jsou v Ústeckém kraji ty doly. Máme tu elektránu. Člověk by čekal, že když se takovýto náklad, který se dá vozit ve velkém objemu, nevyplatí vozit po řece, tak nebude utráct miliardy korun za to, abychom Labe splavnili do Pardubic. Podle mě to prostě nemá ekonomické ratio. Z toho důvodu jsem proti tomu, abychom nasazovali tak silné nástroje typu vyvlastňování lidí kvůli tomu, abychom tuto stavbu tlačili kupředu. Takže navrhoji vyškrtnout tuto stavbu. A myslím si, že by bylo daleko vhodnější investovat ty peníze do rozvoje železniční trati Praha – Olomouc, zvlášť úsek od Pardubic směrem k Olomouci. Tam je problémový úsek, kde kdyby se postavily třeba tunely nebo zvýšila kapacita, tak by to velmi výrazně pomohlo na tomto páteřním koridoru. A probagrovat ty tři miliardy v Labi mi příjde nesmyslné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Petrtýl bude reagovat s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Petrtýl: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych vaším prostřednictvím oponovat panu poslanci Ferjenčíkovi, protože stále platí to, že vodní doprava je tou dopravou, která je nejlevnější. Máme vlastně vybudované komunikace, to jsou dálnice, které jsou prázdné, myslím tvo vodu. Je to přirozená cesta. A skutečně toho nevyužívá by byl velký hřich. Vezměte si, kolik naši předkové po dobu více jak sto let, kolik dali miliard a kolik dali úsilí do výstavbe různých plavebních stupňů nebo různých zařízení na té řece. Myslím si, že nevyužít toho by byla velká chyba, protože silnice jsou stále více přeplněné. Můžu vám říct, že třeba už ve Středočeském kraji a v Praze se vlaky nedostanou na kolej, protože už tam není prostor. Takže čím více odlehčíme tu ostatní infrastrukturu, tak jsem přesvědčen, že ta lodní doprava je jedna z možností, jak tomu pomoci.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ferjenčík, po něm se do obecné rozpravy hlásí pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Jen velmi stručně zareagují prostřednictvím pana předsedajícího na předčeňka. Prostě pokud chybí kapacita železnice, je potřeba stavět novou železnici. Ve chvíli, kdy ani do té elektrárny Chvaletice se po Labi, které je tam plně splavné, to uhlí nevozí, tak k čemu se proboha bude používat ten úsek, který vede do Pardubic? Podle mě prostě probagrujeme miliardy a ve skutečnosti se to používat nebude. Dát to do železnice mi přijde daleko efektivnější. (Potlesk několika pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou se ještě přihlásila paní poslankyně Balcarová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych navázala na to, co tady říkal kolega Ferjenčík. Z pohledu životního prostředí i z hlediska ekonomické efektivity je opravdu mnohem výhodnější vkládat investice například do vysokorychlostní železnice, do železničních koridorů, které jsou v České republice spíše podfinancované, a je potřeba rychle se tímto směrem ubírat. Vodní stavby si myslím, že je otázka minulosti, ne budoucnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník přihlášený do obecné rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: S rizikem, že rozpoutám další reakce a faktické poznámky, musím na tohle reagovat. Při vši úctě, pane kolego Ferjenčíku prostřednictvím pana předsedajícího, tohle je přesně to, co jsem nechtěl, o co jsem prosil vaše zástupce, vašeho kolegu Ondřeje Polanského, velmi milého a blízkého spolupracovníka v podvýboru pro dopravu. Tohleto jsem přesně nechtěl, abychom dospěli sem. Na to jsme měli ty tři měsíce, toho čtvrt roku, abychom si tyto debaty, a při vši úctě, nevím, jak velký jste odborník na dopravu, abychom si toto vydiskutovali a dosáhli kompromisu.

Já vím, že to nikdy nebude pro všechny ideální, ale zkuste si představit tu šíři spektra tady ve Sněmovně, logicky, a nemyslím to bez žádných konotací, z levé části spektra, kde kolegové by byli ochotni ten seznam dramaticky rozšířit ve smyslu síly státu, síly státních investorů, až po kolegy na pravici, kteří byli velmi skeptičtí a velmi konzervativní k tomu, aby se ty stavby rozšířovaly. A tomuhle jsme se věnovali ty tři měsíce jak ve skupině předkladatelů, tak i na hospodářském výboru a koneckonců i na podvýboru pro dopravu.

Takže já tady jak směrem k vám, tak i směrem k ostatním kolegům, bohužel i k panu poslanci Zahradníkovi, kterého si jinak velmi vážím, musím avizovat, že na hospodářském výboru a ve třetím čtení budu proti přijetí těchto pozměňovacích návrhů, protože ta dohoda, která je velmi cenná i ve směru k Senátu, k veřejnosti a možná i k tomu Ústavnímu soudu, se opravdu rodila čtvrt roku, tři měsíce, a považuji ji za velmi, velmi vyváženou. A nechci dopustit to, že najednou různými parciálními názory, a prosím, teď to neberte ve zlém a není to myšleno ve zlém, tak se najednou

začne rozpadat a něco se tam bude bud' přidávat, nebo ubírat. To je za prvé v té obecné rovině.

Ale musím být i konkrétní, protože to se mě dotýká bytostně, jsem poslancem z Pardubic. Asi nevíte, že Pardubice region, jak město, tak kraj, mají velký ambiciózní projekt, který se jmenuje multimodální dopravní uzel Pardubice. Je to projekt, který jsme prezentovali hospodářskému výboru. Opět, vaši kolegové ten projekt viděli, seznámili se s ním. Vy nejste členem hospodářského výboru. Je to projekt, víze, která je jediná v České republice, jediné místo v České republice, které propojuje všechny čtyři mody dopravy. Vodní dopravu pomocí kontejnerového překládiště, cargo na letišti, které je vzdáleno necelý kilometr od toho Labe, železniční koridor, který tam je, a samořejmě také silniční dopravu. Je to jediné místo, které je schopno propojit čtyři mody dopravy. Takže to je k těm úvahám o smysluplnosti anebo nesmysluplnosti vodní cesty. A zrovna u toho plavebního stupně Přelouč je potřeba říci historicky, že je to akce, která je vydiskutovaná, připravená, snad i vysoutěžená, připravená, ale bohužel má tedy problémy ve smyslu k ekologii. Ale zase, kolegové z ŘVC, to je ilustrační, mi připravili návrh, který byl mnohem širší. Měli tam Baťův kanál, měli tam plavební stupně na Vltavě, a já jsem tohle opět vnímal jako ten kompromis, že jsme zúžili ten seznam a nechali jsme tam aspoň ty dva plavební stupně. Takže moc moc prosím, abychom to ratio, tu rozumnost, v tom seznamu udrželi a nezasahovali do něj.

A na kolegyni Balcarovou. Vysokorychlostní tratě, no to se mě dotýká úplně bytostně, protože my jsme tady před rokem přijali usnesení, vláda na tom začala pracovat, máme strategický materiál. Rozjelo se to, běží první dvě studie proveditelnosti, projektuje se rameno Praha–Drážďany, projektuje se rameno Praha–Brno. Přípravné práce běží. Na SŽDC, já se tomu každý den venuji, mají tým deseti odborníků, speciální projektový tým na vysokorychlostní tratě, jsou na to připraveny finance v SFDI, v rozpočtu SFDI, tady opravdu jsem si velmi jistý v kramfleckách. Takže argumentace "raději do vysokorychlostních tratí než do vody" tady není správná, protože nevyuluje se. Pokud teoreticky bychom do dvou let třeba ten plavební stupeň na Labi v Přelouči začali realizovat, tak to neznamená, že nebudou peníze na ty vysokorychlostní tratě. V tomto smyslu to opravdu nijak nesouvisí, protože studie proveditelnosti budou trvat zhruba dva roky a ten proces běží. Opravdu se připravují se vší vážností a v plném tempu, jaké je aspoň v tuto chvíli možné. To vám mohu garantovat nejen z pozice hospodářského výboru, ale i za člena Dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury.

A poslední věta, ať vám dám také prostor k tomu seznamu. My na hospodářském výboru, když jsme ho připravovali a poslouchali návrhy od těch jednotlivých investorů – a vězte mi, že byly možná desetkrát větší, oni fakt chtěli všechno –, tak my jsme s poslanci udělali dvě dohody. První dohoda byla, že po těch investorech chceme, aby tam dali akce, které budou mít majetkováprávní přípravu, tzn. územní rozhodnutí, povolení a poté majetkováprávní přípravu do dvou let. Zkrátka že ustanovení toho seznamu, toho zákona, budou schopni využít do dvou let. To byla pro nás nepřekročitelná podmínka, abychom stavby do toho seznamu mohli zařadit.

A druhá dohoda byla ve směru k MPO, k Ministerstvu průmyslu, které tam chtělo dát, a to se týká hlavně klubu Pirátů, vysokonapěťové soustavy, energetické stavby,

plynovody. A tam jsme vyšli vstříc a za tím já si stojím a budu na tom trvat a podpořím to a neustoupím, že v tuto chvíli platí dohoda, je to seznam jenom pro dopravu, není pro žádné další mody nebo žádné další typy staveb. A i na tomhle si myslím, že by mohl obstát návrh případně právě i u Ústavního soudu.

Takže tolik k té debatě, jak to vlastně celé vzniklo. A ještě jednou moc, moc prosím, abychom se opravdu nepouštěli do dalších změn, ať už rozšířování, nebo zužování. Bez emocí jsem připraven to odborně včasně vysvětlit, ale nebudu ustupovat a nechtěl bych ustupovat z toho seznamu, tak jak je v tuto chvíli postaven.

Poslední vysvětlení, které dlužím, ono si to často lidé pletou, ten seznam je, pěkně prosím, svázán jen a pouze s jedním z těch 17 pozemkovacích návrhů, a to je s tou předběžnou držbou, resp. mezitímnním rozhodnutím. Všech ostatních 16 platí pro všechny stavby podle toho zákona. I to je důležité vysvětlovat, protože hlavně novináři si to často pletou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pořadí řečníků je nyní následující. S faktickými poznámkami jsou přihlášeni pan poslanec Ferjenčík, Stanjura, Výborný a Juříček. A do obecné rozpravy je přihlášen pan zpravodaj Adamec a pan předseda Stanjura, takže pan předseda Stanjura vystoupí s přednostním právem. Ted' je na řadě faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Po něm bude následovat faktická poznámka pana poslance Výborného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo a už bych rád za sebe tuto debatu uzavřel. Nicméně to, že na hospodářském výboru vznikne nějaký seznam staveb, skutečně nemůže zavazovat zbytek Poslanecké sněmovny k tomu, aby akceptoval stavby, se kterými nesouhlasí. A dále bych uvítal, kdybyste byl korektní a protestoval i proti rozšířování toho seznamu. Už takový návrh tady taky padl a nesetkal se s žádnou odevzrou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Výborný, připraví se pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já jako poslanec z Pardubického kraje bych tady rád podpořil to, co říkal kolega Kolovratník. Může se zdát, že to nemá ratio, plavební kanál na Labi u Přelouče, nicméně buďme tady trošku velkorysí a dívejme se do budoucna. Ten dopravní terminál, který už dneska je ve fázi studie, to je věc na 20, 30 let dopředu. Pokud ten plavební stupeň neuděláme, tak samozřejmě ta přidaná hodnota, která tam teď právě je v propojení s leteckou dopravou, železniční dopravou, vodní dopravou, tam nebude. Tak já bych opravdu prosil, aby se do toho seznamu nezasahovalo. Toto je šance dotáhnout projekt, který tady mimochodem desetiletí už je připravován. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juříček a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem v podstatě něco chtěl říct jako tady kolega Výborný, protože téma od začátku jsem byl u toho s Martinem Kolovratníkem. Sám jsem udělal 17 pozměňovacích návrhů a ty jsem pak následně stáhl, protože ty Martina Kolovratníka byly lepší. Diskutovali jsme to napříč. Budeme rádi, že po 25 nebo 28 letech jsme dospěli k takovému konsenzu. Tak proboha už do toho nevrzejme! Celá republika na to čeká a potřebujeme to opravdu stavět. Je to lakmusový papírek budoucnosti. A když ve Sněmovně bude taková spolupráce, jako bylo na pojištění anebo jak je teď na čtyřistaestnáctce, tak budeme jenom rádi, že jsme to dotáhli do takového podoby. A všem opravdu děkuji i za Martina Kolovratníka, který už to opakoval mnohokrát. A budeme rádi, že jsme dospěli aspoň do takovéhle fáze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky pana poslance Onderky, paní poslankyně Matušovské, pana poslance Kolovratníka, v tomto pořadí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, musím říct, že to, co tady padá a možná do budoucna ještě padne při projednávání novely o urychlení výstavby dopravní infrastruktury, je přesně věc, kterou jsme očekávali... (Odmlka pro trvalý neklid v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane poslanče. Vyzvu ostatní, aby se ztišili. Prosím vás ještě jednou o to, aby tu byl klid a všichni jsme slyšeli, co nám řečník vlastně chce říct. Prosím, máte slovo, pokračujte.

Poslanec Roman Onderka: Od prvopočátku, kdy jsme o této záležitosti jednali, tak jsme věděli, že budou padat. Já se musím zastat kolegy Kolovratníka, že my jsme nikdy neřekli na těch jednáních, že by pozměňovací návrhy nemohly padat. A počítáme s tím, že zde budou návrhy, které se budou snažit rozširovat ten seznam anebo ho zmenšovat.

Kolega Kolovratník tady řekl jednu věc a já si za tím stojím, že ale jsme si řekli, že tohle je maximum, co jsme v stavu řešit napříč Poslaneckou sněmovnou. A to je důvod, proč sociální demokracie nebude podávat pozměňovací návrhy v těch rozsazích, které tady byly. A mohli bychom tady společně diskutovat i o mnoho dopravních staveb, které já osobně v tom seznamu nevidím. Prioritou je, že liniového zákona se za toto volební období nedočkáme. Ta příprava, která bude, bude dlouhá a možná ten poslední, čtvrtý rok tady budeme mít nějaký návrh, který prolítne připomínkovacím řízením jednotlivých ministerstev, ale toto je určitá záplata a určitá možnost, která nám může umožnit urychlení výstavby liniových staveb zhruba

o nějakých 20 až 30 %. Ten časový horizont bude různý, ale musíme pro to něco udělat.

Na závěr jenom jedna drobnost, co se těchto staveb týče. Kromě Ústavního soudu, kde se nám určitě ta stížnost objeví, myslím si, že jsme zvolili řešení, které právě může obstát u Ústavního soudu. A já jsem tomu velice rád, že ten kompromis napříč politickými stranami v Poslanecké sněmovně byl. Na druhou stranu je potřeba si říci –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, přidal jsem vám čas, ale už je potřeba skončit.

Poslanec Roman Onderka: Poslední věta. Děkuji. Je potřeba říci, že jsme se také domluvili, že tento seznam budeme v Poslanecké sněmovně otevírat zhruba jednou za dva roky, tj. tak, abychom právě umožnili to, jakým ho budeme do budoucna měnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom na vysvětlenou – přidal jsem panu poslanci čas, protože jsem zjednával klid v Poslanecké sněmovně a běžely stopky jeho dvou minut.

Nyní má faktickou poznámku paní poslankyně Matušovská, po ní pan poslanec Kolovratník. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Já se trošku nemůžu srovnat s tím, co tady řekl můj předchůdce nebo můj kolega z poslaneckého kraje, pan poslanec Ferjenčík vaším prostřednictvím. Protože byl zvolený za Pardubický kraj, tak by se měl na to dívat jako poslanec Pardubického kraje, a místo toho řekne, že plavební stupeň Přelouč vlastně nemá smysl. Já můžu říct, že to je zásadní projekt, který prosazujeme, nebo Pardubický kraj prosazuje dlouhodobě. A jak už tady bylo zmíněno mým kolegou Kolovratníkem, máme tam vizi multimodálního uzlu, který má vlastně spojit právě tu železnici, vodu, silnici, máme to velice propracované. Škoda, že jste nebyl na té prezentaci, protože vaši kolegové tam opravdu byli a myslím, že se jim to velice líbilo. To je jedna věc.

A za druhé. Na všech těchhle věcech byla samozřejmě shoda napříč politickým spektrem, jak řekli už mí předčeňenci. Dlouhodobě o tom jednáme, není to tak, že jsme si to tam napsali. Je to vlastně i v koncepci dopravy už dlouhodobě, v těch vizích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já využiji čas velmi rychle. Pro Mikuláše Ferjenčíka, ono to asi nezaznělo nahlas – byl jsem, jsem a budu proti rozšiřování toho seznamu. At' je to na stenozáznamu. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v obecné rozpravě vystoupí pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem trpělivě čekal, protože dvě minuty by mně určitě nestačily.

Začnu tím, o čem tady mluvil opakovaně náš zástupce skupiny předkladatelů Martin Klovovratník. Učinili jsme politickou dohodu. A na nás se můžete spolehnout, že když učiníme politickou dohodu, že ji taky splníme, ne že podepíšeme nějaký návrh a pak hlasujeme pro zamítnutí.

Současně chci říct, že nejsme šťastní z toho, jak dopadl ten seznam. Podle našeho názoru je příliš široký. Já už jsem se domlouval s kolegy z hospodářského výboru, že hospodářský výbor měl přijmout usnesení, aby si tak jednou za rok vyžádal zprávu Ministerstva dopravy, jak jeho investorské organizace nakládaly s tímto návrhem zákona. Obávám se, že s přijetím toho zákona jsou spojovány příliš velké naděje. Schválíme zákon ve Sněmovně, v Senátu, případně se nám ze Senátu vrátí, ale já myslím, že do dvou, do tří měsíců nejpozději bude ve Sbírce zákonů, a skoro nic se nezmění v té finální fázi, když se budeme bavit o vyvlastňování. A já jsem o tom opakovaně mluvil v prvném čtení, jak pro nás je citlivá otázka vyvlastnění, resp. stavění na pozemku, který není státní. Současně jsem říkal, že je v zájmu, ve veřejném zájmu umět tento svůj zásadový postoj mírně zmékčit. A my bychom samozřejmě byli pro mnohem užší seznam. Nebudu to navrhovat, protože jsme učinili dohodu. Podle mého názoru jsou tam zcela zbytečně vrtky. Fikce. Nebudeme to používat ani letos, ani příští rok, ani v tomto funkčním období Poslanecké sněmovny se na přípravu vysokorychlostních tratí určitě nepoužije mezitímní rozhodnutí. Tím jsem si naprostě jist.

Velmi skeptičtí jsme ke všem konvenčním železničním tratím a k využití institutu mezitímního rozhodnutí. Opravdu jsme velmi skeptičtí. Právě proto budeme chtít jednou za rok zprávu, kde se to použilo. Velmi skeptičtí jsme k tomu, že v tom seznamu jsou i silnice první třídy. Říkám, opět ctíme tu dohodu, protože jich máme mnoho a je tam pět vyvolených. A oprávněně se ptají i v našem kraji, proč tam není naše jedenáctka, čtyřicetšestka, padesátšestka, a mohl bych takhle pokračovat. Myslím, že každý z vás ve svém volebním kraji by našel silnici, která tam není. Ale opět – ctíme tu dohodu.

Chci se zastat pana poslance Ferjenčíka. Jsem si skoro jist, že v tomto volebním období se pro plavební stupně tento zákon, mezitímní rozhodnutí, nevyužije. Pamatuj si, v jakém stavu byla příprava té akce v roce 2013. Jestli si myslíte, že za těch pět let se nějak výrazně pohnula, tak se nepohnula. A všichni poslanci Pardubického kraje moc dobře vědí, kdo má v rukou rozhodování o stavebních povoleních. A není to Praha. Nejsou to centrální orgány veřejné správy. Tak abychom si řekli úplnou pravdu.

Co nás naplňuje nadějí a proč vlastně tu dohodu budeme ctít, přestože ten seznam staveb je mnohem širší, než si představujete, tam je úplně jiná věc, která podle mě skutečně může výrazně napomoci zkrácení přípravy staveb. A to je bod, který obsahuje usnesení ústavněprávního výboru. Ano, odborníci na dopravu se vrhli na ty

stavby a vedla se složitá politická debata. Ale ta fikce souhlasu, ta je mnohem důležitější. A proto my budeme hlasovat pro ten zákon a proto jsme k té dohodě přistoupili. Protože dnes je zcela běžné, že dotčený orgán státní správy, tzn. stát, odpovídá investorovi ŘSD nebo SŽDC, takže státu, v délce 9, 12, 15 měsíců. A nezdružují to ani ekologičtí aktivisté, ani odpůrci staveb, zdržuje se si to stát špatnou koordinací svých organizačních složek a dotčených orgánů státní správy. A v tomto návrhu, který jsme navrhlí a po dohodě s kolegy prosadili, se říká: Dotčený orgán státní správy má 60 dnů. To je dostatečná doba. A když se do 60 dnů nevyjádří, třeba i negativně, tak se má za to, že investor získal souhlas. To skutečně může v celém tom běhu, ve všech těch stupních přípravy staveb, výrazně zkrátit dobu od nápadu až po začátek realizace. To je ta podle našeho názoru klíčová součást tohoto návrhu, ne ta příloha č. 1. A těším se na debatu zhruba za těch 24 měsíců, kdy si řekneme, v kolika případech se mezitím rozhodnutí uplatnilo, či ne. Jsme velmi skeptičtí. Já jsem říkal i ředitelům státních investorských organizací, aby dali hlavu na špalek, že na každé z těch staveb, která je v tom seznamu, do dvou let použijí ten institut. A jsem zvědavý na ten výsledek. Můžeme být dnes optimisté, nebo skeptici, čas nás rozsoudí.

Kdybych měl ještě reagovat na vystoupení některých svých kolegů, a teď to nemyslím ani ironicky ani legračně – když už je takový seznam staveb, tak proč tam není brněnské metro? Já osobně považuji vyřešení otázky nádraží v Brně opravdu za důležité. Mnozí se tomu smejí. Já to opravdu považuji roky za důležitou věc. Nicméně oni tomu sice říkají jinak, ale v zásadě je to metro a to tam náhodou není. Metro D – to byl požadavek všech našich kolegů, pražských poslanců, že to tam být musí, to tam je.

Takže kdybychom chtěli být spravedliví v tom seznamu, tak to bude mnohem širší seznam. A mé oblíbené tvrzení je, že my jsme mysleli, že v tom seznamu, v té příloze budou priority. Spočtete si ty priority! A to tam jsou ještě ty stavby jako celek, to znamená, to se ještě rozpadne do mnoha konkrétních akcí, a nikdo nemůže vážně tvrdit, že když mám stovky priorit, že jsem si stanovil nějaké priority. Kolegové vědí, že kdyby to bylo jenom na mně, teď nemluvím za svůj klub, tak tam mám dvě stavby: D35 – druhé dálniční spojení moravských a českých krajů – a silniční okruh kolem Prahy, protože to jsou podle mě dvě nejdůležitější dopravní stavby, které mají dopad na většinu obyvatel ČR.

Realita je jiná. My tu dohodu budeme ctít. Ano, můj kolega Jan Zahradník podal jeden pozměňovací návrh, který přináší, bych řekl, řešení ve smyčce pro železnice. Vy se svobodně rozhodnete, jak budete hlasovat o tom pozměňovacím návrhu. My nebudeme podmiňovat svůj souhlas s návrhem zákona jako celkem s hlasováním o tom konkrétním pozměňovacím návrhu. To jsem chtěl, aby zaznělo. Je to opět regionální pohled, který je legitimní, ale těch regionů máme 14. A zkusme trošku ubrat optimismu, že po schválení toho zákona se to výrazně zrychlí. Nebude tomu tak.

A u těch vodních staveb, a teď se nechci ani přít, jestli se to použije, nebo ne, si myslím, že žijeme v 21. století, a mně osobně skoro všechny projekty z vodní dopravy připomínají 19. století, kdy byla úplně jiná situace ve světě, úplně jiná situace v dopravě, velké sklady atd. Mohli bychom o tom velmi dlouho mluvit. Kdyby to bylo na mně, tak to nechám historii, debatě odborníků, jak by to vypadalo, kdyby se to tehdy postavilo, komu by to pomohlo a komu ne, ale zrovna dneska nebo včera jsem

viděl titulek Dunaj–Odra–Labe 610 miliard. A nedá mi, abych aspoň kolegům, kteří jsou tady relativně noví, byl jsem asi tři dny ministr dopravy, když mě sociálně demokratičtí poslanci interpelovali velmi vášnivě, jak se postavím ke stavbě tohoto kanálu s tím, že ten projekt se chystá už 110 let. Úředníci Ministerstva dopravy mi horlivě přinesli asi čtyři centimetry podkladů. Já jsem je nepoužil a řekl jsem jim větu, která platí i dnes. Už je to asi 112 let od té doby: Pokud se nějaký projekt chystá 112 let, co jiného chcete slyšet o kvalitě a reálnosti tohoto projektu? Nic víc. Do podrobností vůbec nemusíme chodit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. S faktickou poznámkou pan poslanec Roman Onderka. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího odpověď pro pana Stanjuru, proč v tom seznamu není tzv. brněnské metro, jak rád říká, jinak se to jmenuje severojižní diametr pro spojení nového nádraží a části města Brna. Je to de facto kolejová doprava a já rozumím, proč to tak definoval. Proč tam není? Protože nemá majetková přípravu. A to byl ten požadavek, který jsme dávali, když jsme tento seznam dohromady dělali, a já nemám ve zvyku a nechci dělat, abych obelhával kolegy v hospodářském výboru jenom proto, aby se to tam objevilo a já si nasbíral nějaké politické body, a za dva roky byste mě tady interpelovali, co jsem za, řeknu to slušně, neférového člověka. Takže to jenom pro vysvětlenou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Foldyna svoji faktickou poznámkou vzal zpět s tím, že vystoupí v rádné rozpravě. Ale ještě před ním byl hlášen v rozpravě pan poslanec Adamec. Snad jsem se zorientoval správně v poznámkách.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, je to tak. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, nechci tu diskuzi tady dálé nějak stupňovat, ale chtěl bych říct, že samozřejmě jedna věc je dohoda klubů, to je pravda, gentlemanská dohoda klubů, druhá věc je ale právo každého poslance. A já si myslím, že každý poslanec může vystoupit, říct svůj názor a případně podat pozměňovací návrh. Takže to jenom abychom si to tady řekli. Samozřejmě jedna věc je dohoda klubů a druhá věc je postoj každého poslance.

Když jsem to tady poslouchal, tak bohužel musím konstatovat, že ono se tady opravdu ukazuje, že každý je odněkud. Prostě ten regionální pohled tady je jednoznačný a bohužel musím říct, že v té tabulce regionální pohled výrazně převýšil pohled státnický. Prostě to, co je prioritou státu, nemusí být samozřejmě v souladu s regionálními prioritami. A já jsem byl trochu naivní na počátku a myslел jsem si, že takto to bude vnímat většina poslanců, ale prostě ta regionalita je jasná, všichni jsme odněkud, kde nás tis občané volí. Všichni chtějí zařadit prioritní stavby z jejich regionu. Já tomu rozumím, já to nekritizuju, jenom to konstatuji. Je to pro mě trošičku samozřejmě zklamání, ale to je všechno, co s tím můžu dělat.

Ale byl bych rád, aby tady nezapadlo myšlenka, kterou tady říkal náš předseda poslaneckého klubu pan poslanec Stanjura, ta fikce souhlasu. Podle mě to je fakt to nejdůležitější, co tam je. Možná je to důležitější než to vlastní mezitímní rozhodnutí. A řeknu proč. My se tady vlastně tváříme tak, že kdo nebude v té tabulce, tak jako by ani nebyl. Ale ono to je jinak. Vlastně tento návrh zákona se týká až té poslední fáze přípravy výstavby, až úplně té poslední, to znamená výkupu pozemků. Já jsem dobře poslouchal kolegu Zahradníka a musím říct, že to, co říkal, kdy ti různí ekologičtí aktivisté – já jím říkám někdy i jinak, ale nebudu to tady opakovat, zase bych byl v televizi ve večerním vysílání – prostě prudí, ale prudí v úplně jiné fázi. Oni prudí v té fázi územního řízení a tam jsou první komplikace, protože stát bez platného územního rozhodnutí nemůže vykupovat pozemky. To znamená, územní řízení, územní rozhodnutí a stavební povolení, to jsou další části, další etapy, které předcházejí teprve tomuto konečnému, finálnímu rozhodování o výkupech pozemků, a to bohužel nemáme a podle mne to mít v nejbližší době asi nebudeme. To by měl řešit zákon o liniových stavbách a tam samozřejmě ten problém je výrazně vyšší. To znamená, ta fikce souhlasu ale už do toho teď zasahuje, nebo bude zasahovat, pokud ji Sněmovna schválí, resp. Parlament, abych byl přesnější, protože skutečně stát se chová někdy velmi liknavě k zájmům státu, některá ta ministerstva, úředníci apod., a skutečně stává se také, než to kolečko doběhne, tak některé ty souhlasy už neplatí. Ony propadnou a musí se znova dokolečka. My tomu říkáme jak u hloupých na dvorku. Pořád dokolečka.

To znamená, tady já to vidím jako potřebnější. A znova opakuji, ten seznam, který máme v příloze, já si myslím, že ta kontrola jednou za dva roky bude velmi zajímavá, že skutečně se poukáže na to, že výkup pozemků, resp. to stavění na cizích pozemcích na základě mezitímního rozhodnutí není úplně ta priorita, která nás nejvíce trápí. Já si myslím, že nás skutečně nejvíce trápí ta příprava před vlastním výkupem. Ale rozhodně je to dobrý signál z Parlamentu, že chceme s tímto problémem něco dělat, ale na druhou stranu zase musíme být fakt opatrní, protože zasahujeme do práv vlastníků. A rozhodně já jsem aspoň z té politické strany, která ctí právo vlastníků jako nejvyšší právo. Je to jejich majetek a my se k tomu musíme chovat velmi, velmi obezřetně.

Takže musím říct, nedělejme si iluze, že to, co je v tom seznamu, že to takhle bude zrychleno, že to bude hned a že ti, co nejsou v seznamu, prostě jako by nebyli. Není to tak. A samozřejmě já si myslím, že je na každém z nás, jak se k tomu návrhu zákona postaví. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Birke. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl možná doplnit – ne opravit, ale doplnit vaším prostřednictvím pana poslance Adame. Oni ti ekologičtí aktivisté nezasahují v té fázi před územním rozhodnutím, oni zasahují po územním rozhodnutí, před stavebním povolením, po stavebním povolení, a dokonce před zahájením stavby. A my oba dva velmi dobře víme, a myslím, že i paní kolegyně, ministryně paní Dostálová prostřednictvím pana předsedajícího, D11 je

toho krásným příznakem, kdy před zahájením stavby Děti Země hodily vidle do pozemků. Takže musím říci, že tohle je podle mého názoru národním sportem a tento český Parlament by se s touto věcí měl vypořádat, protože, promiňte mi, ale odsud posud! To je všechno. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji i za dodržení času. Nyní tedy s řádnou přihláškou do diskuse pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, kolegyně, já jsem chtěl vystoupit s určitou poznámkou, protože jsem slyšel negativní vystoupení ve vztahu k lodní dopravě, nebo k vodní dopravě.

Podívejte se, já jsem jako předseda podvýboru pro dopravu a místopředseda hospodářského výboru v minulém volebním období byl v německém Bundestagu. Jednal jsem s výborem pro dopravu v Německu a přiznám se, že jsem se musel stydět. Musel jsem se stydět, jakým způsobem u nás a jakou rychlosťí u nás postupují určité dohody o výstavbě. Jedna z nich byla například výstavba D8, kdy Němci dostavěli svůj úsek na naši státní hranici a my jsme čekali pomalu několik desítek let, než jsme dostavěli úsek mezi Lovosicemi a Řehlovicemi, který byl brzděn ekologickými iniciativami, kdy NKÚ a ČVUT spočítaly, že každý rok nedostavby dálnice D8, těch 13–14 km, stál občany České republiky 650 mil. korun. 650 milionů korun jsme každý rok zbytečně utratili tím, že nebylo dostavěno díky tomu, že se tam obstruovaly některé úkoly. Já chápnu, že státní správa v některých věcech nepracovala dosti dobře, nicméně obstrukce, které byly díky některým iniciativám, byly tedy velmi drahé a ty jsme tvrdě vykoupili.

A k vodní dopravě chci říci. Předkové, kteří zasedali v těchto lavicích a v českém parlamentě za dobu našeho státu, vybudovali vodní dopravu od Přelouče na Vltavě, na Labi a investovali jsme do ní více jak 160 miliard korun. A v důsledku toho, že nemáme splavnění dolního toku Labe od Střekova na státní hranici, jenom vám vysvětlím, že spád řeky Labe od Pardubic do Střekova je 4 promile, pouhá 4 promile, a morfologie dna, to znamená to dno je tvořeno bahnem, je tam kanalizovaná trať, to znamená, jsou tam ty plavební komory, ze Střekova na státní hranici je to 20 promile a morfologie dna, že jsou tam skály. My tu přehradu jsme nuceni postavit, abychom mohli využít těch x miliard korun, které jsme investovali do výstavby vodní dopravy.

A proč bychom to měli udělat? Dámy a páновé, jsou čtyři segmenty našeho průmyslu, které to výrazně a významně potřebují.

Je to zemědělství, které dováží tisíce tun krmných směsí, sójových šrotů, tisíce tun sójových šrotů, a zemědělci vyvážejí své výrobky, to znamená ječmeny, slady atd. Pakliže jsou zemědělci znevýhodněni na trhu, že každá tuna po železnici popřípadě po silnici je o euro, o dvě 2 euro dráž vyvážena, tak to je velmi velká nevýhoda, aby se srovnali s těmi konkurencemi v zahraničí. Stejně tak se to chová po zemědělství v chemickém průmyslu, kdy do České republiky se dovážejí tisíce tun apatitů a amoniaků, abychom je zpracovali a vyváželi ven jako zemědělská hnojiva, takže ty firmy musejí výrazně snižovat mzdy lidí, aby se dostaly na výrobní ceny a byly konkurenčeschopny našim západním konkurenčním výrobkům.

To je zemědělství, chemický průmysl. Pak je to metalurgický průmysl, který dováží tisíce tun železných rud a vydává své výrobky.

Po těchto třech odvětvích průmyslu přicházejí investiční celky. Ve městě, nebo v přístavu Mělník je vystavěn velký přístav, který je schopen nakládat ohromné investiční celky, ať jsou odkudkoli, a dopravit je do celé západní Evropy.

V případě, že nebude ta vodní doprava, a k dnešnímu dni není, protože žádná spedice, která smluvnímu partnerovi, třeba Třineckým železárňám, zavolá do Děčína či Ústí nad Labem tomu rejdaři, tak není schopna nasmlouvat, že mu odvezete mezi měsícem květnem až zářím 100 tisíc tun. My totiž nevíme, jestli bude nebo nebude voda. Pak jsou oni nuceni přistoupit na větší tarify bud' železnice, nebo ještě větší tarify kamionové dopravy.

Jedna loď jedenáctistovka, která má 600koňový motor, odvezete 1 100 tun, zaměstná dva lidi, to znamená náklady a ekologické znečištění je úplně minimální, ale my to nejsme schopni použít, protože mezi státní hraničí a Střekovskou komorou prostě není voda. A my tu vodu tam potřebujeme držet.

Děkuji těm, kteří zpracovávali návrh tohoto zákona, že na to pamatovali. Chtěl bych říci, když toto nezrealizujeme, tak německé dráhy, které realizují všechny přepravy po železnici na západ od naší hranice, říkají: To je výborné, to se nám líbí. Ale my tady nedělíme za německé dráhy, my tady sedíme za české občany, za český průmysl, a proto jsem rád a věřím tomu, že tady platí nějaké dohody o tom, že hospodářský výbor projednal tento materiál a že na závěr při schvalování na plénu ve Sněmovně toto projde, protože vodní doprava patří k důležitým prvkům toho, čemu říkáme doprava jako taková.

Já vám děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, tak tedy obecnou rozpravu končím.

Nezaregistroval jsem od svých předchůdců žádny návrh na vrácení zákona garančnímu výboru, takže nemáme o čem hlasovat. Zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám všem zájemcům o vystoupení, že přednesené pozměňovací návrhy musí být vždy odůvodněny. V podrobné rozpravě se přihlásil jako první pan poslanec Jan Zahradník, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Jen bych chtěl připomenout, že můj návrh se týká tangenciálního okruhového propojení krajských měst Liberec, Ústí nad Labem, Karlovy Vary, Plzeň, České Budějovice, Jihlava. Obsahuje 43 obchvatů měst a obcí. Vložil jsem jej do sněmovní soustavy jako sněmovní dokument 860 a tímto se k němu hlásím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Grošpič. Jako další se do podrobné rozpravy hlásí pan poslanec Kolovaltník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem načetl do systému, a to k návrhům číslo 876 a číslo 878.

Ještě stručně odůvodnění. Debata se tady hodně věnovala v uvozovkách těm, co nám kazí ty stavby. Já bych řekl, že ten největší problém výstavby u nás je bohužel v řadě případů právě selhání státních institucí, které bohužel často nezvládají dělat svoji práci dostatečně dobře. Ve chvíli, kdy soud zruší nějaké rozhodnutí jako nezákonné, tak přece nemůžeme obviňovat ty lidi, co to napadli u soudu, ale ty lidi, co zpracovávali podklady. Když prostě někdo udělá nezákonné rozhodnutí, tak je to chyba toho člověka, co překračoval zákon, a ne toho člověka, co to napadl. To je jedna poznámka k tomu.

S tím vlastně velmi úzce souvisí můj pozměňovací návrh ohledně doručování. Přijde mi velmi nešťastné doručovat v takto závažných věcech přes vývěsku. Já vím, že tam je nějaká procesní pojistka, že napoprve to přijde, ale prostě doručování přes vývěsku je velmi radikální institut ve vztahu ke kontrole a ochraně majitelů pozemků, a proto si myslím, že bychom to měli z pozměňovacího návrhu hospodářského výboru škrtnout.

O plavebním stupni Přelouč jsme už hovořili. Asi jediná poznámka k tomu. Ano já jsem z Pardubického kraje, v Přelouči jsem vyrůstal, a právě proto si myslím, že ta kritika ode mne má daleko větší relevanci, protože mně skutečně nejde o to, že bych tady viděl něco, co se mě netýká. Tady je podle mě ekonomický nesmysl, kde se ty peníze probagrují shodou okolností v mé regionu, ale já si stejně myslím, že ve chvíli, kdy to je nesmysl, tak se to nemá dělat i ve chvíli, kdy to zaplatí stát, v uvozovkách, mému kraji. Prostě ve chvíli, kdy se řeky nepoužívají ani na těch splavněných úsecích, mi přijde nesmyslné rozšiřovat ty splavněné úseky.

Ostatně jak řekl správně kolega Foldyna, občan prostě není voda. A naši předci také budovali koněspřežnou železnici a není to argument pro to, abychom ji budovali my.

Tolik k mým pozměňovacím návrhům. Budu rád, pokud je podpoříte. Děkuji všem, co poslouchali.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem se do té diskuse vůbec zapojovat nechtěl, není to zákon, na kterém jsem se nějak podílel, ale musím reagovat vaším prostřednictvím na Mikuláše Ferjenčíka. Tvrdit, že když někdo na někoho podá žalobu, tak za to může ten žalovaný, to přece tak vůbec není. Těch žalob padá celá řada a řada z nich je neodůvodněných a tady se hovoří o obstruktivních žalobách. Řada těch žalob je obstruktivních. Prosím vás, nemysleme

si, že když je někdo žalovaný u soudu, že porušil zákon. To přece takhle není, to není pravda. Prosím, nepoužívejme tenhle argument. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další do podrobné rozpravy pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážná vládo, dovolte, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 827, který jsem načetl do systému. Týká se předmětného sněmovního tisku 76. Rozšiřuje jeho přílohu, kde by se doplnil bod do bodu Dráhy, dráhy konvenční, na konec železniční trať Praha – Lysá nad Labem – Milovice – Mladá Boleslav. Jedná se o tzv. Všejanskou spojku, ve věci, ke které jsem tady už mnohokrát vystupoval i interpeloval. Tato věc je nyní ve stadiu zpracované studie proveditelnosti, jejího posouzení a bylo by výrazně dobré, kdyby se urychlila i realizace poměrně velice vytíženého spojení jak pro osobní, tak zejména pro nákladní přepravu směrem z Prahy na Mladou Boleslav, Turnov a Liberec. Mrzí mě, že vlastně v tom návrhu se počítá s realizací uzlu, který zahrnuje trať z Čelákovic do Lysé nad Labem, který v současné době už prochází velkou rekonstrukcí, a myslím si, že tato část na to plynule navazuje a svým způsobem je i nedílnou součástí tohoto uzlu z té severní strany. Proto se přimlouvám za to, abyste podpořili tento pozměňovací návrh a aby se i u železniční sítě, která je značně vytížená a kapacitně nedostačuje, realizovala její výstavbu i tímto severním směrem od Prahy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dále do rozpravy pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já se, kolegyně a kolegové, hlásím ke svým třem pozměňovacím návrhům, jak jsem avizoval v té obecné rozpravě.

První je pozměňovací návrh s číslem 822, to je ta diskutovaná i dnes dopoledne pracovně nová verze pozměňovacího návrhu MMR, Ministerstva pro místní rozvoj, která řeší § 96b stavebního zákona. Po vzájemné dohodě nově nevyjímáme z té územní koordinace liniové stavby, ale naopak ubíráme drobné stavby typu studny, drobná občanská vybavenost, scelování pozemků apod., címž bychom tedy měli těm pracovníkům dotčených orgánů úřadu uvolnit ruce pro to, aby se věnovali těm významným stavbám. Je to číslo 822.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 812, to je ta úprava doplnění pozměňovacího návrhu Marka Bendy, tedy fikce souhlasu, kdy se významně dívám na svého kolegu ministra životního prostředí Richarda Brabce, kde tím mým doplněním říkám, že ta fikce nebude platit pro stanoviska EIA, tedy pro stanoviska souladu staveb s životním prostředím. A za sebe nahlas a otevřeně říkám, že bych i pro EIA tam nejradši tu fikci nechal, ale respektuju a chápnu, jaké jsou napjaté a citlivé vztahy s Evropskou unií, a proto nechceme dráždit na mezinárodní úrovni a raději z té fikce EIA vyjmeme.

A do třetice pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, má číslo 811 a je to drobná pouze technická úprava té přílohy, lepší definice železničního uzlu Ostrava. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji a mám zde faktickou poznámku pana poslance Kupky.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jenom krátká reakce na ten pozměňovák, který se týká stavebního zákona, o kterém byla dopoledne řeč, protože ten pozměňovací návrh vyjímá z povinnosti zajistit si závazné stanovisko orgánů územního plánování soubory staveb, vlastně soubory staveb konkrétně vyjmenované. Takže budeme moci klidně spát, protože teď už např. nebude nezbytně nutné zajistit závazné stanovisko územního plánování pro stožáry pro vlajky do výšky osm metrů nebo pro cirkusové stany a scénické stavby pro film, televizi nebo divadlo.

Jenom bych chtěl zároveň dokumentovat, že pokud toto vyjmíme, nepochybňě tam zůstává celá řada stejně unikátních staveb, drobných a nevýznamných, pro které to závazné stanovisko pořád potřeba bude. Velmi se přimlouvám za to, aby se v další fázi podařilo najít řešení na nějaké rozumné vyjmutí většího souboru, obecného souboru staveb tak, aby opravdu nemusely mít to závazné stanovisko orgánů územního plánování.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče, a ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Prosím, s faktickou, nebo do rozpravy? Do rozpravy, prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla načítat pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 76/6, který předkládám společně s panem poslancem Janem Čižinským. Ten pozměňovací návrh spočívá v úpravě, že v bodě 19 pozměňovacího návrhu hospodářského výboru se slova "plavební stupeň Děčín" zruší. Důvodem je – my jsme se tímto problémem zabývali na podvýboru na ochranu přírody a krajiny zhruba před třemi týdny. Bohužel jsme si tohohle nevšimli, že ten Děčín je zařazen mezi stavbami v této novele, a 20. 5. máme domluvený kulatý stůl k tomuto bodu, k této problematice. Takže z tohohle důvodu jsme prostě ten pozměňovací návrh podali, abychom získali čas a nějakým způsobem mohli reagovat na výsledky kulatého stolu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji a vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Birke. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, to bude velmi krátké. Vaším prostřednictvím bych poslancům za Piráty chtěl říci, že váš zástupce je přece

v hospodářském výboru, váš zástupce byl při všech jednáních. Začněte spolu mluvit a řekněte si ty věci, na čem byla ta velká dohoda, která byla uskutečněna, to znamená i za Piráty. Je mi to líto, ale bylo to tak. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jen zareagovat. My máme ty informace, jak probíhají ta jednání, nicméně jak už jsem zmíňoval, to člověku neomezuje poslanecký slib každého poslance, a pokud některé stavby jsou v rozporu s tím, jak si myslíme, že by tato země měla postupovat, tak prostě proti nim protestujeme. Ostatně Piráti chtěli vyřadit tyto stavby i na hospodářském výboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a naposledy se táži, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Není tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Ptám se, zda má navrhovatel či zpravodaj zájem o závěrečné slovo. Tak prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já mám zájem. Chci moc poděkovat, takhle vážné téma si zaslouží takovýhle prostor. Ta debata byla občas o emocích, ale ne až tolik. Bál jsem se, že to bude trochu horší, takže ještě jednou děkuji zástupcům všech klubů. Těším se na debatu v hospodářském výboru, bude to příští týden v úterý 5. 6., určitě se budeme pozmeňovacím návrhům pečlivě věnovat. Samozřejmě potvrzuji, co říká Mikuláš Ferjenčík, každý z nás může podat jakýkoli pozmeňovací návrh, to respektuji a nikdy bych nebyl proti tomu, ale vedle toho musíme připomenout tu dohodu – a nechci použít slovo krvavou, ale náročnou, těžkou a velmi vyváženou, to maximum možného, to, co tady vznikalo čtvrt roku. Za sebe avizuju, že z toho důvodu budu proti těm pozmeňovacím návrhům, protože to, co jsme dopracovali a vydiskutovali, je skutečně ideální varianta, ideální kompromis.

Velmi se ztotožňuji se stanovisky kolegů z ODS, jak pana zpravodaje, tak předsedy klubu Zbyňka Stanury. Jsem připraven příští týden na hospodářském výboru dát návrh na doplňující usnesení hospodářského výboru, kde budeme chtít po investorech, především tedy ŘSD a SZDC, jednou za rok zpětnou vazbu o tom, jak a jestli využili institut toho takzvaného mezitímního rozhodnutí, co to vlastně dělá v praxi. Věřím, že se dohodneme na výboru, a pokud vše dobře půjde, tak tedy za 14 dnů, vlastně na den přesně, ve variabilním týdnu bychom mohli zvládnout ono třetí čtení.

Takže ještě jednou, kolegové, moc děkuji. Vážím si té důvěry a vzájemné podpory a věřím, že to zvládneme a dotáhneme. Díky moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme se vypořádali se závěrečným... Je zájem o závěrečné slovo? Prosím. Já jsem nechtěl pana kolegu ošídit.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte komentář k proběhlé rozpravě, k proběhlému druhému čtení, i mně. Musím konstatovat, že mě příjemně překvapilo malé množství pozměňovacích návrhů. Já jsem vždycky skeptický k těmto dohodám.

Ale chtěl jsem tady zareagovat na jednu věc, která tady možná zanikla. Pan poslanec Veselý o ní mluvil. Víte, jako házet tady vinu na státní úředníky, že špatně pracují, proto jsou ty obstrukce na stavbách, proto jsou ty žaloby, tak to je na mě silná káva. Já si myslím, že problém dneska není v úřednících, ale v tom systému. Máme totiž, řekl bych, velmi složité byrokratické postupy, zákony jsou těžkopádné a toho využívají ti, kteří chtějí bránit rozvoji České republiky, a proto podávají obstrukční žaloby, které stejně spadnou pod stůl. Ale ten čas, který tam je, ten už vám nikdo nevrátí. Takže to je jenom moje reakce na to, co jsem tady zaslechl. A byl bych rád, kdyby kolegové, kteří toto často používají, aby si to uvědomili. Prostě dobrý úředník je dobrý úředník a nelze mu podsouvat cokoliv. A myslím si, že většina úředníků je dobrých a jsou na svém místě.

Takže vystoupilo tady několik poslanců se svými pozměňovacími návrhy. Myslím si, že si s nimi Sněmovna ve třetím čtení poradí. A jinak děkuji všem, kteří tady diskutovali, a věřme tomu, že třetí čtení dopadne dobře.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jsem nezaznamenal žádný návrh na vrácení, zkrácení lhůty, nebo aby se garanční výbor nezabýval tímto tiskem, končím druhé čtení a uzavíram tento bod a všem vám děkuji.

Dovolte mi mezi body přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Jan Řehounek 30. 5. 2018 od 16.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jan Lipavský 30. 5. 2018 mezi 15.30 hodin a půlnoci z důvodu jednání. A omlouvá se pan poslanec Jiří Ventruba od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat. Otevím bod

36.

**Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka,
Jiřího Běhouodka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka
a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném
na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o zálohovaném výživném)
/sněmovní tisk 126/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 126/1. Poprosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů, paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedo, vážení páni ministři, paní poslankyně, páni poslanci, je mi skutečně ctí, že vám mohu jménem předkladatelů, členů klubu sociální demokracie, předložit návrh zákona o zálohovaném výživném. Nejdříve mi dovolte, abych řekla pár obecných slov, dále pár čísel, která nastíní to, o jaký problém se jedná, poté představila principy tohoto návrhu, a pak vás požádala o podporu.

Smyslem zákona, který je opakovaně sociální demokracií předkládán, návrhu zákona o zálohovaném výživném, je pomoc dětem z neúplných rodin, kterým stát není schopen zajistit vymahatelnost jejich práva, práva na výživné. Jde nám o děti a jde nám právě o onu vymahatelnost práva.

Statistika říká, že v České republice je 180 tis. rodičů samoživitelů a třetina z nich je na hranici chudoby. Ve výhradní péči matky je 90 % dětí. V roce 2015 pak bylo z trestného činu zanedbání povinné výživy obžalováno 10 056 osob a odsouzeno bylo 8 157 osob. Každá šestá samoživitelka trpí těžkou chudobou, materiální deprivací. Šance, že do ní upadne, je pak takřka čtyřikrát vyšší než u domácností bez dětí. Tady je důležité pro nás i srovnání s Evropou, kde je tato negativní šance, že matka samoživitelka upadne do těžké chudoby, materiální deprivace, dvakrát menší.

Většina samoživitelek, jak uvádí výzkumy klubu samoživitelek, si nemůže dovolit nenadálý výdaj okolo 10 tis. korun. To uvádí i statistický úřad. A výzkum klubu samoživitelek říká, že každá čtvrtá matka si nemůže dovolit pravidelně kupovat ovoce a zeleninu. A mohli bychom pokračovat. V roce 2016 pak bylo ohroženo příjmovou chudobou v České republice 247 tis. osob ve věku do 15 let. Přeložím do češtiny, prostě 247 tis. dětí žije v chudobě.

Ještě je potřeba dodat, že průměrný dluh na výživném činí 90 tis. korun a 36 měsíců, tedy tři roky, trvá jeho vymáhání. Průměrná výše výživného se pak udává 2 532 korun, je to údaj za rok 2015. Já znám konkrétní případ, kdy dluh na výživném činí 700 tis. korun a ten dluh se táhne několik let. Ze svých praxí, kdy se na nás občané obracejí o pomoc jako na poslance nebo senátory, všichni víme, že stejně jako u domácího násilí nelze říci, že neplatiči by se rekrutovali jenom ze sociálně slabých rodin, že tedy jsou to lidé, kteří prostě na to výživné nemají a platit ho tedy nemohou.

Kolegyně a kolegové, na nás je nenechat trpět děti a zajistit vymahatelnost jejich práva, protože to je právo dítěte. Tyto případy, o kterých jsem mluvila, v mnoha zemích Evropy řeší právě zálohovaným výživným. Specifické zákony jsou v Belgii, Německu, Norsku, Rakousku, Slovensku. Institut zálohovaného výživného je také ve Francii a Švýcarsku.

A teď, když dovolíte, principy návrhu, který předkládám za sociální demokracii.

Zálohované výživné bude náležet oprávněným osobám, kterým není hrazeno soudem stanovené či schválené výživné, a to za jasných, zákonem předem stanovených podmínek. Jedná se především o podmínce existence exekučního titulu, na základě kterého není povinným rodičem ve stanoveném termínu vyživovací povinnost plněna vůbec, či je plněna pouze částečně. To znamená, že výživné není placeno rodiči, který má dítě svřené do péče, anebo je to zálohované výživné placeno jenom částečně. Tedy buď ne v plně výši, nebo jen každý druhý měsíc, či podobně.

Povinným rodičem se pro účely tohoto zákona pak rozumí ten, komu byla na základě pravomocného rozhodnutí soudu či soudem schválené dohody rodičů stanovena vyživovací povinnost. Další podmínkou bude splnění rozhodného příjmu v rodině, kdy příjem oprávněné osoby a společně posuzovaných osob nesmí být vyšší než 2,7násobek životního minima žadatele a společně posuzovaných osob. Zálohované výživné bude náležet ve výši určené dle pravomocného rozhodnutí soudu či dle soudem schválené dohody, nejvýše však ve výši 1,2násobku životního minima dítěte, což odpovídá průměrné výši soudně stanovovaného výživného v České republice.

Pokud povinná osoba bude plnit vyživovací povinnost pouze částečně, bude výše zálohovaného výživného stanovena tak, aby součet zálohovaného výživného a částečné úhrady soudem uloženého výživného byl ve výši soudem uloženého výživného, avšak zároveň nepřesáhl 1,2násobek částky životního minima oprávněné osoby. Poskytnutím zálohovaného výživného přejde právo oprávněné osoby na výživné na stát, a to do výše poskytnutého zálohovaného výživného. To znamená, že dluh nebude vůči vlastnímu dítěti, ale dluh bude vůči státu. Pohledávku výživného, která přešla na stát, bude následně vymáhat krajská pobočka úřadu práce, přičemž k vymožení pohledávky podá návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh. Stát tedy sám bude vymáhat poskytnuté částky zálohovaného výživného od povinné osoby, a to za využití stávajících nástrojů výkonu rozhodnutí. Buď soudním výkonem rozhodnutí, či exekučním řízením.

V případě, kdy bude v rámci již probíhajícího výkonu rozhodnutí zjištěno, že povinný žádným majetkem nedisponuje a na zálohované výživné tudíž již nebude nic vymoženo, bude výplata zálohovaného výživného zastavena. Je zde tedy striktně promítnut požadavek zálohovanosti dávky.

Vzhledem ke skutečnosti, že dle ustanovení § 196 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, platí, že kdo neplní, byť i z nedbalosti, svou zákonou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce, dopouští se trestného činu zanedbání povinné výživy, budou krajské pobočky úřadu práce podávat orgánům činným v trestním řízení podnět k zahájení trestního stíhání povinné osoby. Dá se tedy předpokládat, že nejen že návrh pomůže aktuálně dětem, ale dřív nebo

později také významně zlepší platební morálku v této oblasti. O tom já osobně jsem velmi přesvědčena.

Závěrem mi, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, dovolte ještě dopředu reagovat na námítky, které jsem slyšela při mnohých debatách, které jsme na téma zálohované výživné již vedli.

Námítka první. Zavádíté další sociální dávku. Z pohledu části administrace a zakotvení v právním systému a z pohledu dítěte jistě, můžeme to považovat za speciální sociální dávku. Z pohledu výdajů státu tomu však tak není. V ideálním případě by se totiž všechny takto vydané peníze měly státu vrátit. Záloha je vyplacena dítěti. Zaplatit to musí povinný rodič. Některé země povinnému rodiči dokonce úctují, navýšují pohledávku vůči němu o náklady spojené s administrativou, vyplacením zálohovaného výživného a vymáháním dávky. Toto náš návrh zatím neobsahuje. Ale já se přiznám, že bych se tomu vůbec nebránila.

Další replika, kterou jsme slyšeli. Mnozí povinní rodiče prostě nemají z čeho výživné platit. To je nesmysl. Je-li stanoveno výživné, tak to má vždycky z čeho povinný rodič zaplatit. Musíme si uvědomit, že výši výživného stanovuje soud, anebo soud potvrzuje dohodu rodičů. To znamená, že vždycky musí mít povinný rodič z čeho zaplatit, protože jinak by mu soud nemohl to výživné a v takové výši, jaké bývá, takto stanovit. Soud samozřejmě při stanovování výše výživného také zkoumá výši příjmů a majetkovou situaci povinného rodiče.

Další replika, kterou jsme slýchali v těch debatách, byla, že vymahatelnost je malá a že chceme přebírat odpovědnost jako stát za neplatící. Já jsem přesvědčena o opaku. Stát tím, že bude dluh vymáhat, nutí povinné rodiče k odpovědnosti. A je povinností státu podle mého názoru, a nejen mého, zajistit vymahatelnost práva.

Další protiargument jsem slyšela, že to bude zneužíváno. To není jak zneužít. Povinný rodič samozřejmě velmi snadno prokáže, že výživné zaplatil.

Ještě další argument byl, že zatížíme úřady práce. Dámy a pánové, a o co jiného by se stát a úřady měly starat, co by měly dělat, když by neměly pomoci těm nejpotebnějším, kterými jsou děti, které se sami o sebe postarat neumějí?

Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, prosím nehledejte nyní muchy na tomto návrhu a neříkejte, jak to nejde. Myslete na ty desítky tisíc dětí, které strádají, protože tátá a máma neposlali výživné. Zkuste si představit, že na poště zjistíte, že peníze, s kterými jste počítali, protože žijete od výplaty k výplatě, nepřišly, a vy svému čtyřletému dítěti musíte říct, dneska mlíčko a rohlíky koupit nepůjdeme, protože peníze nedošly. Tenhle příběh jsem si nevymyslela. Ten jsem na té jedné z pražských pošt zažila.

Žádám vás proto, kolegyně a kolegové, o podporu návrhu a propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. A za sebe i za kolegy a kolegyně, za které to v této chvíli předkládám, ze sociální demokracie, říkám, že jsme připraveni bavit se o parametrech tohoto návrhu. že jsme připraveni tento návrh upravit tak, aby pomohl dětem, aby zlepšil životy neúplných rodin a aby byl i pro vás akceptovatelný. Děkuji předem za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Poprosím zpravodajku, kterou je paní poslankyně Radka Maxová pro první čtení, aby se ujala slova. Ještě mi dovolte přečíst omluvu pana poslance Jaroslava Bžocha, který se omlouvá mezi 17. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Ne úplně lehko se mi o tomto tisku bude hovořit, možná i o následném, protože jsou zde avíza, abychom sloučili diskusi, rozpravu k témtoto dvěma tiskům, ačkoliv mají různé parametry. Nicméně musím říci, že základní pravidla pro vyplácení zálohovaného výživného sdělila paní předkladatelka. A já budu jenom krátce reagovat.

Chyba je jednoznačně v systému, to víme všichni. Tu chybu v systému úplně nechápu, protože jak dobře víme, neplacení výživného je druhým nejčastějším trestním činem. A já se ptám, jak vůbec naše společnost mohla dopustit toto, že je veřejně respektováno, když někdo neplatí výživné. Tuto chybu v systému nechápu.

Pak je samozřejmě chyba v lidech. A tu chybu chápu. Slabost, strach, dennodenní zkušenosti. A o těch lidech hovořím proto, že chápu, že není úplně jednoduché podat trestní oznámení či exekuci na vlastně otce nebo matku mých nebo našich dětí. To si myslím, že je daleko větší problém než chyba v systému. Nicméně je potřeba o tom hovořit. Hovořilo se o tom hodně v minulém volebním období jak v koalici, tak v základní. Podařilo se prosadit velmi dobré dva pozeměňující návrhy ohledně výživného. Tímto děkuji panu ministru Pelikánovi a doufám, že se podaří ještě více pozeměňujících návrhů, v systému předtím, než bychom řešili zálohované či náhradní výživné. Je potřeba na tom pracovat a ta řešení jsou, ale samozřejmě budou trvat déle než zavedení, možná, nové sociální dávky, které já, přiznám se, a většina z vás to ví, nejsem přívržencem.

Paní Gajdůšková tady zmínila některé věci, které jsem i já říkala, a s některými souhlasím, s některými ne. Ale věřím tomu, že se k tomu dostaneme během diskuse. Já osobně úplně nevím, jak bude probíhat to, že vlastně po dvou měsících přijdu na úřad práce a budu chtít náhradní, nebo... náhradní je po delší době – a budu chtít zálohované výživné. Na základě čeho mi ten úřad nějakým způsobem dá to zálohované výživné? Protože já mám sice soudní rozhodnutí, budu nosit výpis z banky, budu nosit čestné prohlášení... To jsou věci, které tam nejsou specifikované, ale třeba mi paní předkladatelka odpovídá, jak to mají namyšleno, protože já jsem se to nikde nedočetla.

Co mě velmi mrzí, je, že to bude dělat úřad práce. V tomto návrhu je to konkrétně každý čtvrt rok. To znamená, že my jsme zatížili úřady práce už jenom přídatky na dítě – čtvrtletní předkládání různých dokladů –, neposílíme jsme je personálně, protože nejsou lidi, a teď jim ještě dáme zálohované výživné opět čtvrtletně řešit, tento systém. V tomto případě jenom jednoročního dokládání je lepší ten návrh Komunistické strany Čech a Moravy o náhradním výživném.

Co se mi pak také nelíbí, je, že vlastně veškeré ty povinnosti budou opravdu přecházet na stát. Vymáhání. Paní Gajdůšková tady mluvila o tom, že jim jde především o vymahatelnost těch dávek, které tam jsou. Ale když se kouknete do důvodové zprávy, tak tam jsou čísla. Ministerstvo práce a sociálních věcí uvádí 10 %. Myslím si, že před dvěma lety to bylo tři až šest. Exekutorská komora uvádí

vymahatelnost v této věci 20 %. Takže stát, když se budeme držet čísla 20 %, přijdeme o 80 % vlastně neplaceného výživného.

Když se kouknete do důvodové zprávy ohledně dopadu financí, tak s různým součtem to znamená jednak toho dluhu, informačního systému, nových pracovníků na úřadu práce, je to miliarda. Ale to je opravdu hodně hypotetické číslo, neboť nikde jsem se nedočetla, kdo vlastně všechno bude moct o to zálohované výživné žádat. To znamená rok zpětně, dva roky, anebo budou žádat všichni ti, kteří můžou, od doby fungování neplacení výživného? To znamená v součtu teď těch několik desítek let je to 14, ne-li 15 miliard? To si upřímně řečeno neumím vůbec představit.

To jsou pro mě zásadní chyby obou, obou návrhů. A myslím si, že pokud nebude toto jasné vyjasněno, vlastně na koho se to vztahuje, tak ten tisk nemůže být nějakým způsobem řešen ve třetím, ve druhém, ve výborech. Protože to je zásadní informace – dopad do rozpočtu. Teď se tam uvádí samozřejmě jenom teoretické číslo.

Vláda dala... ještě ne. Ještě se tady vychází v podstatě ze zprávy Ministerstva spravedlnosti, kde bylo z trestného činu neplacení výživného, zanedbání povinné výživy, v roce 2015 obžalováno 10 056 osob, z toho odsouzeno 8 157. To se bere jako číslo, kde v podstatě žádný vězeň neplatí výživné. Ale tak to přeci není. Vězňové, kteří pracují, mají tu svou výplatu rozdelenou po procentech. A pokud pracuje, tak se 30 % odvádí na dluh výživného. Pokud nepracuje, tak je jasné, že není z čeho. Pojďme se bavit o tom, že těch 30 % u vězňů navýšíme na padesát, na šedesát, aby tedy ty děti netrpěly. To si myslím, že je změna systému. Ne zavedení další dávky.

Vláda samozřejmě na svém zasedání 11. dubna 2018 dala neutrální stanovisko, samozřejmě z určitých politických důvodů. Ale já si myslím, že to nejsou jen politické důvody, že i vláda chce velmi intenzivně řešit problematiku neplacení výživného, vymáhání dluhů. Ta debata je nesmírně nutná. Je nutná na odborné bázi všech těch systémů, které se zabývají vymáháním, to znamená Ministerstvo práce – nebo výživným. Ministerstvo práce, Ministerstvo spravedlnosti, exekuční, advokátní komory, Probační a mediační služba. Vždyť se nám podařilo v minulém funkčním období vysoutěžit elektronické náramky. Jak jistě víte, ten první test se vztahuje i na neplatiče výživného. Asi 257 elektronických náramků a z toho určitá většina jde na nohu těm neplatičům či neplatičkám, abych byla genderově vyvážená. To je přeci výborné. Pojďme jím ztížit ten jejich život, když oni ztěžují život dětem a těm druhým rodičům, s kterými jsou mnohdy v nějakém sporu.

Tonto cestou já bych šla. A pan Pelikán jí také šel a jsem mu za to vděčná, protože ze začátku jsem byla terčem posměchů, že chci neplatičům výživného dát elektronické náramky. Ale ono to vyšlo. A věřím tomu, že to bude fungovat, když se jim ztíží život.

Vláda má k tomu tisku, zálohovanému výživnému, některé výhrady a jsou zcela oprávněné. Já je tady přečtu. Obdobně jako u náhradního výživného, které půjde potom.

Vláda nepovažuje za věcně správné podporovat z veřejných prostředků odlišným způsobem rodiny, které se objektivně nacházejí ve stejné sociální situaci, respektive zvýhodnit rodiny, které se v nepříznivé sociální situaci ocitly z důvodu neplacení výživného. Vláda je toho názoru, že nepříznivou sociální situaci rodin

s nezaopatřenými dětmi je spíše vhodné řešit prostřednictvím již existujících dávek pro rodiny s dětmi, které budou zrevidovány na základě závěrů pracovní skupiny ustavené za tímto účelem při Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Pojďme se bavit o tom, proč se neplacené výživné počítá do příjmu, když fakticky v tom příjmu není, i když je vyměřeno. I to by byla jedna z cest, jak pomocí matkám nebo otcům samoživitelům, kterým není placeno výživné. Nezapočítávat to do příjmu, protože oni to fakticky nemají. A o to možná méně mají na sociálních dávkách, jako je příspěvek na bydlení či přídavek na dítě. To jsou podle mě změny, které by mohly pomoci těm rodičům.

Dále vláda říká, že toho názoru, že zavedení zálohovaného výživného věcně problém neúplných rodin s nedostatečnými příjmy nevyřeší, neboť navrhované řešení se zaměřuje pouze na důsledky a nikoli příčiny složité situace rodiče, který pečeje o nezaopatřené dítě, ke kterému není plněna vyživovací povinnost. Vláda se proto domnívá, že je třeba se zaměřit především na primární úpravu vyživovací povinnosti a zajistit její vymahatelnost, rovněž i samostatnou aplikaci práva opatrovnickými soudy v praxi a podmínky jejich činnosti včetně předvídatelnosti rozhodování o věcech výživného.

Mnozí jistě víte, že v minulém funkčním období se vedla poměrně velká diskuse ohledně výživného, ohledně nástrojů, jak vlastně ten systém před vyměřením a při placení výživného vylepšit, že jsme se bavili, a byl to i pozměňovací návrh, ohledně postoupení pohledávky k výživnému, akorát nebylo doladěno, které instituce by mohly pomáhat těmto rodičům, kdyby od nich pohledávku nějakým způsobem odkoupily. Funguje to v určitých zemích. Ta možnost tu je a věřte tomu, že by toho někteří rodiče využili. Samozřejmě za jasné nastavených pravidel, aby na tom ty rodiny netratily.

Existuje v úpravě problematiky zálohovaného výživného řada nevyjasněných otázek v tomto návrhu zákona, které mohou komplikovat provádění zákona v praxi. Problematické může být prokazování, že povinná osoba dva měsíce neplní povinnosti hrádat výživné, s ohledem na to, že návrh nevyžaduje podání žaloby na neplnění vyživovací povinnosti. S ohledem, a o tom jsem mluvila, na zatížení Úřadu práce České republiky by podle názoru vlády stálo za zvážení stanovit výši minimálního plnění, pokud je vyživovací povinnost splněna pouze částečně. Výplaty zálohovaného výživného jedenkrát za čtvrtletí, pokud by výživné bylo placeno jenom částečně.

Zcela nedostatečně poslanecký návrh upravuje dobu vstupu v platnost s ohledem na délku legislativního procesu a s rozsahem toho, že by úřady práce, Ministerstvo práce muselo vytvořit nový systém na výplatu zálohovaného výživného a samozřejmě nabrat nové pracovníky.

To je zřejmě za mne nyní vše. Já samozřejmě budu bedlivě sledovat rozpravu, budu potom reagovat i ze svého zpravodajského místa na debatu. Jenom říkám, pojďme o tom mluvit. Problém je velký, čtrnáctimiliardový dluh na placení výživného v několika desítkách let je také velký, a pokud by Sněmovna vyjádřila samozřejmě podporu postoupit to do výboru, tak věřím, že debata ve výboru bude poměrně intenzivní, a že pokud budou pravidla nastavena, tak budou muset být opravdu po

politické shodě. Já si potom dovolím navrhnut prodloužení na jednání ve výborech na dvacet dnů.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Máme tu ještě několik omluv. Omlouvá se předseda vlády Andrej Babiš od 16.00 hodin do konce jednání Sněmovny, omlouvá se pan poslanec Přemysl Mališ od 17.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Robert Králíček mezi 17.00 a 19.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Marek Výborný v čase 16.30 až 18.00 z pracovních důvodů.

Otevím obecnou rozpravu, do které je několik přihlášek. Jako první je přihlášen pan poslanec Jan Bauer. (Domluva mimo mikrofon.) Ano? Já jsem neotevřel rozpravu, ale umožním vystoupení paní navrhovatelce.

Poslankyně Alena Gajdúšková: Omlouvám se, měla jsem pocit, že to není moje úloha, ale někoho jiného, ale my jsme se předběžně domluvali, že bychom k náhradnímu výživnému i k zálohovanému výživnému navrhli sloučit rozpravu, protože ty argumenty se asi budou opakovat, takže jestli to mohu nyní udělat, tak navrhoji, abychom tu rozpravu sloučili.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já si myslím, že o tom není nutné hlasovat. Já přeruším tento bod, otevřu bod následující a tím je bod číslo

34.

**Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika,
Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném
a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném)
/sněmovní tisk 118/ - prvé čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 118/1 a poprosím paní poslankyni Hanu Aulickou Jírovcovou, která už je na svém místě, aby nám návrhu uvedla. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo, za možnost uvést náš návrh.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych i já uvedla poslanecký návrh, který se týká vydání zákona o náhradním výživném a o změně dalších souvisejících zákonů, a dovolte mi, abych k tomu i já řekla pár poznámek. Je pro mne samozřejmě už docela těžké hovořit o některých číslech nebo důvodech, které samozřejmě nás vedly k tomu, abychom předložili tento zákon, protože bych možná měla zmínit, že to není jediné volební období, kdy se snažíme tento návrh předložit, ale už v minulém volebním období jsme měli snahu projednat tento návrh, a

samořejmě i po vystoupení zpravodajky k předchozímu bodu mi dovolte, abych tedy řekla jenom základní parametry, které nás vedly k předložení toho návrhu.

I přes ekonomické příznivé údaje patří neúplné rodiny – tedy ty, v nichž je pouze jeden dospělý člen starající se o děti, které jsou na něm závislé, v našich podmínkách se jedná převážně o domácnosti žen samoživitelek – k rizikovým skupinám nejvíce ohroženým chudobou a sociálním vyloučením. Na tuto skutečnost poukazuje mimojiné analýza Českého statistického úřadu vydaná počátkem roku 2015, jež se zaměřuje na život, ekonomickou situaci a finanční zázemí samoživitelek. Podle zde využitých evropských dat mapujících peněžní příjmy a vydání domácností za rok 2012 v jednotlivých zemích osmadvacítka je v České republice ohrožena příjmovou chudobou či sociálním vyloučením přibližně třetina domácností samoživitelek. Úplnost rodiny tak podle zjištění Českého statistického úřadu ovlivňuje materiální a sociální podmínky dětí výrazněji než např. počet dětí v rodině. Míra ohrožení osob příjmovou chudobou dosahuje v úplných rodinách se třemi a více dětmi dvakrát vyšší, než je tomu u celkové populace, a osoby v neúplných rodinách se dvěma a více dětmi jsou ohroženy dokonce až čtyřikrát častěji než celková populace. Podobné je to také s ukazatelem sociálního vyloučení.

Z těchto údajů je zřejmé, že v českém právním řádu institut náhradního výživného chybí, mimo jiné i z důvodu všeobecně nízké úrovně vymahatelnosti práva v České republice.

V této souvislosti je nutné zdůraznit, že v případě nezaopatřených dětí představuje neplnění vyživovací povinnosti a její nedobytnost vážný problém, spocívající v ohrožení zabezpečení jejich základních životních potřeb, ale i správného vývoje, a to jak pro finanční nedostupnost vzdělávacích, sportovních a kulturních aktivit, tak nezřídka pro maximální pracovní vytíženosť pečujícího rodiče. Příjmy ze zaměstnání jsou zejména v případě žen samoživitelek velmi nízké. Podle posledních dat z roku 2012 připadlo v čistém na osobu v jejich domácnostech v průměru 5 215 korun měsíčně.

Neplacení výživného ze strany povinného rodiče je podle policejních statistik za rok 2015 druhým nejčastějším trestným činem v České republice, už samořejmě i tato čísla byla zde zmíněna. Podle těchto údajů nerespektuje vyživovací povinnosti zhruba 40 procent rodičů. Podle Asociace neúplných rodin dosahuje výše celorepublikového dluhu na výživné téměř 16 miliard korun.

V předloženém znění se navrhuje poskytnout náhradní výživné jen v případech, kdy neplní vyživovací povinnosti, ohrožuje životní úroveň dítěte a rodiny, a proto se stanoví 2,9násobek životního minima rodiny jako hranice příjmu, nad niž se náhradní výživné již nebude poskytovat. Náhradní výživné se vyplácí v plné výši výživného stanoveného soudem u všech oprávněných osob podle stanovených věkových kategorií, nejvýše však v částce 1,2násobku částky životního minima, oprávněné osobě stanovené dle zákona o životním a existenčním minimu. Zároveň se v návrhu také vymezuje, kdy nejdříve vzniká nárok na náhradní výživné. Podmínkou pro jeho vyplácení je stav, kdy ani po rozhodnutí soudu povinný rodič nezačne dlužné výživné uhrazovat, a to nejméně po dobu dvou po sobě jdoucích měsíců.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chápu, že oba dva návrhy, i když se parametralně v nějakých částech zásadně odlišují, a na to upozorní určitě i paní zpravodajka, bych byla ráda, kdyby se propustily oba dva návrhy prvním čtením a aby se o nich začalo hovořit na výborech. Myslím si – znova si vezmu do úst kolegyni zpravodajku – že je potřeba o této záležitosti hovořit. Myslím si, že se všichni shodneme, že není možné, aby stát neustále přihlížel na opravdu výrazně špatnou situaci některých obyvatel a především dětí, protože ta problematika se týká opravdu jenom a jenom dětí, protože jejich vlastní rodiče nejsou schopní a odpovědní platit na své děti. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Radka Maxová.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedo. Ano, shrnu zde oba návrhy, zásadní věci, aby bylo jasné, o čem se bavíme.

Náhradní výživné se bude v podstatě vyplácet rodině, která nepřekročí 2,9 náklady životního minima, kdežto u zálohovaného je to 2,7. Nárok na náhradní výživné budete moci podat po třech měsících neplacení, plus dva měsíce budete ještě čekat na to, zdali náhodou ten, kdo neplatí, nezaplatí. U zálohovaného výživného okamžitě po dvou měsících můžete jít na úřad práce bez jakéhokoli dokladu, teď to vypadá, a žádat o zálohované výživné. Rozhodný příjem pro náhradní výživné je půlroční, pro zálohované výživné je čtvrt roku. Do výše 1,2 životních nákladů životního minima oprávněné osoby je stejně u obou návrhů. Co je rozdílné, je vlastně... doklady, nebo postup, který je potřeba pro to, aby mohla jít na úřad práce a žádat, a to poměrně velká, protože u náhradního výživného musíte prokázat povinnost, že vymáháte výživné, kdežto u zálohovaného ne, což si myslím, že je také docela zásadní. Další velký rozdíl je, že náhradní výživné paní předkladatelky se nepočítá do příjmu, pokud žádáte o dávky, kdežto zálohované ano. To je to, o čem jsem mluvila. Rozdíl poměrně velký podle mě. To je možná možné zamýšlení na tu nápravu předtím, než zavedeme další dávku.

V náhradním výživném je trošku takový čertík zakopaný ohledně doby poskytování náhradního výživného. Paní předkladatelka se na mě možná bude teď zlobit, protože já vám přečtu § 7 Doba poskytování náhradního výživného. Zaprve – náhradní výživné se poskytuje nejdéle po dobu 12 měsíců. Zadruhé – trvají-li důvody pro poskytování náhradního výživného po uplynutí doby uvedené v odstavci 1 a byla-li do jednoho měsíce po uplynutí této doby podána oprávněnou osobou písemná žádost o prodloužení poskytování náhradního výživného, prodlouží se poskytování náhradního výživného o dalších 12 měsíců; takto lze postupovat opakováně.

Takže je otázka, jak dlouho by stát vymáhal, a to vymáhání není nikde úplně jasné dáno, takže stát může platit i to výživné třeba deset let, když bude deset let neúspěšně vymáhat. A tady je to to samé. Ale tady jsem se úplně nikde nedočetla, a to je i v té důvodové zprávě vlády, jestli vůbec vy chcete vymáhat, nebo nechcete, protože je rozdíl v názvosloví náhradní, to znamená bez vymáhání, a zálohované s vymáháním. To je další zakopaný pes, o kterém možná někteří nevíme. Což jsou pro mě jako

zpravodajku docela zásadní věci, že v podstatě tam není doba na to zálohované výživné nebo náhradní výživné nijak omezena.

Kdybych teď měla citovat samozřejmě stanovisko vlády, tak tady k tomu návrhu má vláda daleko více připomínek a předkladatelé to samozřejmě vědí. Pro mě je důležité sdělení vlády, která upozorňuje, že předložený návrh zákona obsahuje některé věcné a legislativní nedostatky. Z nich upozorňuje zejména na tyto: V § 3 odst. 1 písmeno b) návrhu zákona se předpokládá, že oprávněná osoba podá návrh na výkon rozhodnutí až po uplynutí tří měsíců po sobě jdoucích, byť povinnost platit výživné není povinnou osobou plněna. Návrh na výkon rozhodnutí však lze podle současné platné úpravy podat již po prvním měsíci neplacení. – Takže proč tedy ten rodič bude čekat tak dlouho? Možná důvodem je, abychom ušetřili peníze státu, a pak ještě dva měsíce vlastně, když nebude platit, atd. Ale když už současná právní úprava umožňuje rodičům, kterým není placeno, podat návrh na výkon rozhodnutí už po měsíci, tak proč tedy budeme čekat tři? Aby ten dluh byl ještě větší? Ale tady právě je to lidské hledisko, které já plně chápou.

Dalším nedostatkem této právní úpravy je i to, že to není v souladu samozřejmě s Evropskou unií. Teď to nemohu najít. (Řečnice listuje ve štosu papírů před sebou.) Ale tam je téma trvalé bydliště, nebo trvalý pobyt, protože to není v souladu se sociálním balíčkem Evropské unie. Ale to jistě předkladatelé vědí. A samozřejmě také doba, odkdy by tento zákon platil, protože 1. 1. je, dá se říci, poměrně šibeniční termín.

Takže kdybych já mohla říci k oběma návrhům – nepodporuji ani jeden. Budu sledovat hodně diskusi, rozpravu.

A ještě bych se chtěla zeptat předkladatelů zálohovaného výživného, když veškeré povinnosti vlastně s vymáháním výživného, s tím, že by měl i úřad práce dávat návrhy na exekuce, na soud, na soudní exekutory, zdali i stát bude dávat po čtyřech nezaplacených výživných trestní oznámení na neplatice, jestli tedy stát bude řešit i tuto trestněprávní rovinu, což je také docela zásadní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za velmi podrobnou zprávu, paní zpravodajko. A nyní tedy dojde k tomu... Přívolař kolegy, aby nás posílili v našem snažení. Budeme tedy hlasovat podle § 54 odst. 8 jednacího rádu o sloučení dvou bodů a společném projednávání. Budeme slučovat bod číslo 36, tedy zákon o zálohovaném výživném, a bod 34, zákon o náhradním výživném. Poté proběhně společná rozprava k oběma těmto bodům. Ještě dáme kolegům chvíličku. (Do sálu stále přibíhají poslanci.)

Zopakuji, budeme hlasovat o sloučení dvou bodů – zálohovaného výživného a náhradního výživného. Eviduji žádost o odhlášení všech. Sám jsem to udělat nemohl. Takže teď vám vyhovím a prosím vás o opětovné přihlášení. Snad se počet hlasujících už ustálí. Je nás 100, 105, 104...

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro sloučení těchto bodů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 155, přihlášeno je 117, pro 116, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Děkuji.

Dovolte mi ještě přečíst omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Golasowská od 17.30 do konce dnešního jednání. A omlouvá se pan poslanec Karel Krejza mezi 17. a 19. hodinou z osobních důvodů.

Nyní budeme pokračovat sloučenou rozpravou.

Sloučená rozprava k bodům 34 a 36 /sněmovní tisky 118 a 126/

Do sloučené rozpravy se jako první přihlásil pan poslanec Jan Bauer, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy a pánové, já jsem se zaradoval, že před malou chvílí tady byla přítomna paní ministryně práce a sociálních věcí, tak jsem měl pocit, že ji agenda zajímá. Bohužel asi odběhla nebo úplně odešla. Myslím si, že to je škoda, protože to je věc, která se bytostně týká Ministerstva práce a sociálních věcí. Nicméně respektuji, že se jedná o poslanecký návrh, takže ta nepřítomnost je možná.

S navrženým zákonem zálohového výživného se dostáváme do poněkud zmatečné situace, podle mého názoru. Máme na stole dvě konkurenční předlohy. Obě jsou levicové a k oběma se vláda Andreje Babiše v demisi postavila velmi opatrně. V prvním případě, to je ten komunistický návrh, návrh odmítla a vydala negativní stanovisko. Ve druhém případě, to je ten sociálně demokratický návrh, vydala neutrální stanovisko, ale v zásadě se stejnými připomínkami jako u toho prvního návrhu. Chtěl bych říci, že jde ovšem o vládu, kterou tvoří ministři hnutí ANO, které se současně k návrhu řeší náhradní výživné přihlásilo v jednáních s Českou stranou sociálně demokratickou o budoucí vládě a dokonce ho zahrnulo do návrhu jejího programového prohlášení. Proto mě velmi zajímá, co si skutečně myslí kolegové z hnutí ANO a zda budou tyto novely, pokud je již nyní začínáme projednávat, podporovat nebo je budou obhajovat a hájit.

Všichni asi dobře víme, že tyto návrhy nejsou nové. Zálohové výživné vehementně prosazovala již socialistická ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Já to v žádném případě levici nevyčítám. Jestliže mnohé návrhy sociální demokracie a komunistů považuji za velký populismus, tak to v žádném případě neplatí o tomto návrhu. Já skutečně nepovažuji tento návrh za populistický proto, protože daná agenda je opravdu velkým problémem. Zákon o zálohovém výživném chce řešit skutečně existující problém, se kterým se pere obrovské množství rodičů a hlavně maminek v Česku, i když, a to je třeba říci, že ten trend je spíše pozitivní, protože podle veřejných dostupných čísel počet dlužníků výživného v posledních letech v České republice klesá.

Přesto bych chtěl říci, že Občanská demokratická strana tento zákon podporovat nemůže a ani nebude. Jsme totiž přesvědčeni, že při nejlepší vůli tento zákon problém s neplatiči alimentů nevyřeší, ale dlouhodobě ho naopak přesunem na bedra státu zhorší. Zálohové výživné není nic jiného než další, nová sociální dávka. Ono to tady

již z úst mých předrečníků zaznělo. Tak to nakonec říkají i autoři tohoto návrhu. Vyplácení této dávky jako náhrady za nesplnění závazků nezodpovědných otců zcela rozmělní základní princip, že dluhy se mají platit a závazky dodržovat. A mít dítě je velký závazek. Rodičovskou zodpovědnost žádný zásah státu nemůže a nesmí nahrazovat.

Dovolím si, milé dámy a pánové, na tomto místě krátkou odbočku. Není to tak dávno, co jsem na jednom ze seminářů k sociálnímu bydlení slyšel naříkat jednoho pána v bytové nouzi, který si stěžoval, že mu z už tak malého příjmu strhávají nehorázně 3 000 korun na děti. A přiznávám se, že jsem v tuto chvíli s tímto pánum v žádném případě nesoucítí. Alimenti přece nejsou peníze určené pro rozmařilé matky, ale jsou to finance, které jsou určeny pro dítě. A je povinností dotyčného se o děti postarat a zajistit je.

Pokud někdo neplatí výživné, porušuje prostě podmínky stanovené zákonem a v takovém případě mají zasáhnout soudy. Exekutiva se předloženým návrhem zcela mimo systém vlamuje do soukromých vztahů, resp. do vztahu mezi občanem a soudní mocí. Pokud by měl stát něco řešit, tak je to lepší vymahatelnost práva. Pokud víme, že systém vymáhání výživného u někoho selhává, měla by se zpřísnit pravidla. Stát však cestu, jak legislativními kroky zlepšit vymahatelnost výživného soukromoprávní cestou, naprosto nehledá, a už vůbec to nedělá tento návrh. Předkladatel by mě o prospěšnosti předložené normy přesvědčil jen za předpokladu, že by doložil, že stát bude umět finance z nezodpovědných rodiců dostat a vymoci. Jenže tento návrh žádné nové páky na chronické neplatící alimentův v žádném případě neobsahuje.

Také si dovolím ještě několik konkrétních připomínek. Je třeba říci, že návrh zákona si klade za cíl pomáhat maminkám v obtížné životní situaci, nepomáhá ale všem rovně. Stát má podle představ sociálních demokratů přebrat zodpovědnost jen v případech, kdy příjem oprávněné osoby nepřesahuje 2,7násobku částky životního minima podle zákona o životním a existenčním minimu. Přiznám se, že nevím, jak tato hranice byla stanovena, ale jejím důsledkem budou maminky rozděleny na dvě skupiny. Jedny budou mít nárok na zálohované výživné a druhé, v očích sociálních demokratů asi ty bohatší, se budou muset zařídit podle sebe, stejně jako to dělaly doposud. Zálohové výživné se zcela jistě bude zneužívat, podle mého názoru, jak na straně těch, kteří platit mají a neplatí, tak na straně těch, kteří budou o zálohové výživné žádat a dokládat nárok na jeho přidělení. Pojistky v zákoně nevidím vůbec žádné.

Já bych nechtěl v této chvíli rozvádět finanční náklady, se kterými předkladatel počítá, ale každopádně i při tom střízlivějším odhadu se jedná o stamiliardy korun s minimální návratností. Z úřadů práce dělá návrh nové vymahače, aniž by řešil, jak při stávajícím personálním obsazení a rostoucí agendě budou pracovníci úřadů práce takovou činnost stíhat. Předkladatelům zákona bych proto doporučil nějaký úřad práce navštívit a zeptat se jeho zaměstnanců, co si o nové roli vymahačů vlastně myslí.

Na závěr, milé dámy a pánové, chci zmínit, že záměr kritizují dokonce i neziskové organizace, které se pomoci maminkám v nouzi dlouhodobě věnují, a to zdaleka nejen Asociace neúplných rodin, která provozuje úspěšný projekt Vaše výživné a pro kterou je navrhovaný zákon logicky konkurencí. Osobně bych byl ale raději, kdyby rodinám

s pomocí advokátů a exekutorů dál pomáhaly tyto profesionálně pracující organizace, než abychom sňali z nezodpovědných rodičů veškerou zodpovědnost a v zásadě ke zneužívání systému vyzvali i ty, kteří se doposud chovali velmi slušně. Z těchto důvodů předkládám návrh na zamítnutí. A pokud máme sloučenou rozpravu, týká se to jak sněmovního tisku číslo 118, což je návrh komunistické strany, tak i sněmovního tisku číslo 126, což je návrh České strany sociálně demokratické.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jenom si dovolím upozornit, že jsme sloučili rozpravu. Ale v případě, že by někdo měl nějaký návrh, zkrácení, prodloužení, vrácení, tak vždy je třeba přesně označit, ke kterému tisku se ten návrh vztahuje. To nebylo na vás, to je obecně poučení do rozpravy.

Jako další je přihlášena... ne, moment, mám tu faktickou poznámkou pana poslance Černohorského. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Já jsem chtěl jenom požádat: My tady permanentně mluvíme o podstatě maminkách, kterým tatínkové neplatí výživné, ale mně teď zrovna píší, abychom, ač nemám to slovo genderově vyvážené, nerad to používám, ale abychom mysleli třeba i na ty otce a ne jen na maminky, protože je opravdu spousta otců, kteří nedostávají výživné od matek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Budeme tedy pokračovat řádnými přihláškami. A je to paní poslankyně Adamová Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte i mně pár slov, byť už tady mnohé zaznělo a musím souhlasit jak s výtkami, které tady velmi podrobně představila paní zpravodajka, tak také se svým předčeňníkem, mám na myslí tedy pana kolegu Bauera, ale vlastně souhlasím i s předčeňníkem s tou poznámkou, protože je to asi 90 ku 10 procentuálně a jsou samozřejmě i neplatičky, ženy, které neplatí výživné.

Nicméně já budu zejména k návrhu výživného náhradního, ale i zálohového velmi kritická. A ty výtky se vlastně dají krásně identifikovat na takovém pravolevém vidění světa, které nás tedy mnohé odlišuje od sebe, prostě podle toho, jak vnímáme, jakou měrou má stát ještě přebírat odpovědnost z jednotlivce na sebe a jakou měrou se má sám za sebe a za své nejbližší starat jednotlivec. Já jsem tedy určitě zastáncem toho, že pokud to opravdu není nezbytně nutné, tak se má starat každý sám nejen o sebe, ale i o své nejbližší. A kdo jiný než děti jsou ty, které bychom měli zaopatřit a vůči kterým máme cítit největší zodpovědnost. Takže rozhodně nejsem příznivcem toho, abychom za ty nezodpovědné přejímali břímě na zbytek společnosti, na ty, kteří také musí nějakým způsobem své děti obstarat, ať už žijí v rodině úplné, nebo neúplné.

Rozhodně v dnešní době se nedá říci, že by Česká republika nedisponovala sociálním systémem, který tvoří záchrannou síť. Naopak my máme velmi masivní

sociální systém. Je to více než 25 různých sociálních dávek, které jsou určené pro různé sociální situace, problémy, se kterými se občané potýkají. A určitě už v nich najdeme takové dávky, které jsou určené právě i neúplným rodinám, které jsou určené těm, kteří jsou v těživé životní situaci a potřebují např. pomoc s úhradou svých nákladů bydlení nebo příspěvek na živobytí. Prostě celá řada dávek už tady existuje a na ně bychom měli být schopni se směřovat v případě, že tou příčinou, proč se někdo dostane do těživé životní situace, je právě nezodpovědnost bývalého partnera či partnerky. Takže rozhodně nejsem pro to, abychom ten systém doplňovali o další sociální dávku, abychom tedy bobtnali v tomto směru a dávali další povinnosti úřadům, najímali další úředníky, kteří budou za přerozdělování peněz zodpovědní. Ale naopak vychyťme v případě, že víme, že je někde chyba v současném systému přiznávání dávek, tyto mouchy a nezavádějme kvůli tomu dávky nové. Ať už se to týká toho, co tady zmíňovala paní zpravodajka, tedy neplacené výživné počítané jako příjem, který placený byl, a tudíž ten žadatel dávku pak nesplní, povinnost, kterou má, resp. podmínky, které jsou stanoveny a které ho tedy limitují v tom, aby měl nárok dosáhnout na danou dávku, ať už je to jakákoli z nich.

Sami předkladatelé vlastně uznávají, že vymožitelnost práva je v současné době opravdu velmi nízká. To je to řekněme pravicové vidění na té problematice, že my jsme tady povinni zajistit takové fungování státu, takový právní stát a takové fungování vymahatelnosti spravedlnosti u nás, že nebude nutné hasit ty požáry, které jsou právě formou nové dávky, a zlepováním těchto dér, ale naopak řešit příčinu a tou je právě nízká vymahatelnost. S tím se samozřejmě nehne ani z týdne na týden či z měsíce na měsíc, to je dlouhodobý proces. A určitě v tomto směru už jsme měli možnost hodně co udělat. Na druhou stranu opravdu nepřichází od předkladatelů jakákoli nová iniciativa, která by k lepší vymahatelnosti vedla. A naopak – tedy alespoň u toho zálohového výživného, u druhého návrhu – se tím předkladatelé ani nezačali zabývat, nezábývají, tak vlastně říká, že 10 %, což je opravdu tristní, 10 % je opravdu velmi málo, se podaří případně vymoci. A já jsem skeptická vůči tomu, jestli i těch 10 % je opravdu reálných, protože si velmi dobře pamatuji diskusi už v minulém volebním období nad tímto návrhem zákona, který tehdy přicházel z vlády. A tehdy v původním návrhu bylo dokonce jenom 5 %, což mi přijde realističtější. Až postupně při projednávání to upravili předkladatelé na 10 %.

Takže sami předkladatelé v tomto směru vidí ten hlavní problém, který tady máme. A já jsem v tomto v souladu, že je to vymožitelnost práva. Na to se soustředím. Je to také prevence, kterou bychom mohli tady do toho zařadit, prevence samotného neplacení výživného, protože bohužel v některých případech, a není to úplně zřídka, je problémem už samotný počátek v tom rozvodovém řízení, kdy výše alimentů je velkým svárem mezi těmi dvěma partnery, bývalými v tu chvíli nebo rozvádějícími se, a vyřizují si skrze neplacení výživného někteří bohužel i účty s tím bývalým partnerem, byť tedy nejvíce poškozené je samozřejmě dítě. Ale pokud chceme v tomto směru něco udělat, tak také existují nástroje, které se osvědčují, ať už je to např. tzv. cochemská praxe, která je už i na některých soudech v České republice využívaná, a ukazuje se, že je opravdu dobrým prostředkem pro to, aby vůbec samotné rozvodové řízení mělo co nejmenší dopady na dítě, o které by nám mělo jít především, a to je také třeba jeden z těch způsobů, jak se do budoucna vyhnout tomu

problému vyřizování si účtu skrze neplacení výživného. Další určitě, co se shodneme, je rychlejší projednávání takovýchto případů, ať už samotného opatrovnického řízení, ale také následně případů vymáhání výživného, protože tam si myslím, že by opravdu měla být sledována tady ta problematika na soudech jako prioritní. Posílit soudy, které se tomu věnují, posílit jak personálně, aby byli schopní souci třeba společně s asistenty, které k tomu potřebují, se problematice opravdu věnovat prioritně atd. Takže celá řada věcí, které by se měly řešit v otázce Ministerstva spravedlnosti, tedy v této části, a určitě celá řada věcí, které se mohou týkat prevence.

Já nebudu už dále zmiňovat problémy, které tady byly zmíněny. Nebudu se zabývat ani čísla, těmi částkami. Já se prostě domnívám, že by nezodpovědní rodiče neměli být své povinnosti snímáni tím, že se to bříme dá na všechny ostatní, kteří zodpovědní jsou, a že bychom se měli soustředit, abychom pomohli těm dětem, což určitě je naším zájmem, právě na oblast vymahatelnosti práva. Domnívám se, že tedy zavádět novou sociální dávku do našeho spíš masivního sociálního systému není nutné.

Děkuji vám za pozornost a připojuji se ještě k návrhu na zamítnutí obou návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Dobrý podvečer všem. A nyní bych prosil paní poslankyni Šafránkovou.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy a páновé, v problematice zálohového výživného vidím reálný problém, který se dotýká řady matek. Důvodů tohoto problému je celá řada. Především je to úpadek rodiny. Ta je dnes otevřeně prezentována jako zastaralý společenský útvar a nemá patřičnou podporu ze strany státu. Druhým důvodem je často přehnaná výše výživného a v neposlední řadě je to samozřejmě slabá pozice těch, kteří se chtějí domáhat svých práv. Pokud to sečteme, vzniká a prohlubuje se sociální problém řady matek, jehož obětí jsou hlavně děti.

Naše hnutí v prvním čtení podpoří legislativní návrhy na řešení této situace. Zároveň musíme jasně říct, že odstraňujeme zatím pouze následek, a nikoliv příčinu. Musíme začít řešit také výše uvedené příčiny tohoto stavu. Je velmi důležité, aby výsledkem naší práce byla legislativní úprava, která nezbaví povinnosti těch, kteří neplatí, a nepřenese jejich dluhy na stát. Musíme taky říct, že stát bude rychleji, přísněji a úspěšněji vymáhat a na přechodnou dobu pomáhat rodiči. Pouze to pomůže řešit sociální krizi a přitom nepřenese dluhy z neodpovědnosti na nás všechny. Děkuji. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Mám tady jednu omluvenku, která neví, jestli byla přečtená, takže pan poslanec Benešík se nám omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A poprosím paní poslankyni Golasowskou. Paní poslankyně tu není, takže ji posunu na konec. Takže prosím paní poslankyni Richterovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes je tu spousta dlouhých proslovů k zálohovému a náhradnímu výživnému. Za Piráty myslím mohu být velmi stručná.

Podporujeme diskuzi o téhle problematice. I ze zkušeností osobních mezi námi dobře víme, že to je palčivá věc, že neplacení výživného je něco, co nejenom že postihuje děti, ale také ještě obrovským způsobem zatěžuje vztahy mezi těmi dvěma bývalými partnery, mezi tím, který se neustále jaksi doprošuje zaplacení a je v obrovské tísni, a tím druhým, který třeba nemá, rezignoval na to, že by se to dalo nějak řešit, a možná že by nějaká úprava mohla pomoci i tomu, aby právě ty vztahy byly korektnější. Nieméně, a to je ten veliký otazník, nemáme v podkladech, které jsme obdrželi, relevantní data, počty k tomu, kolik je situací, kdy skutečně neplacení výživného visí v nějakém meziprostoru, a potřebovali bychom pro své rozhodnutí alespoň nějaké konkrétnější vyčíslení.

Ještě jedna poznámka. Ministerstvo spravedlnosti zpracovávalo poměrně obsáhlou analýzu, v níž je zálohové výživné také zmínováno, a ani v té analýze čísla nejsou. Tak já bych, samozřejmě to pošlu i jako konkrétní dotaz na ministerstvo, ale apelovala bych na to, abychom před druhým čtením měli i co nejúplnější podklady, co se týče té skutečné potřebnosti a reálných dopadů. Jinak samozřejmě ta problematika je složitá a důležitá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Dolínka, připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Bezesporu v této oblasti není žádné řešení asi to ideální. Určitě zde zaznívají argumenty, které říkají, proč tento zákon, nebo tyto dva návrhy zamítнout, a může se to zdát racionální. Ale poslechněme pořádně, co jsme tam slyšeli: by se mělo zlepšit, by mělo být zavedeno, by měly soudy udělat, by mělo ministerstvo udělat a to je pořád by. Tam není: přicházíme zde a říkám, takto se to změní, takto to bude mít ten rodič jednodušší, tak to bude o něco vymahatelnější.

Tady jsme slyšeli dvě vystoupení na téma, jak by to bylo ideální, ale my v tom stavu nejsme. Přece to výživné nemí nástroj sporu rodičů mezi sebou. Tam tím cílem, tím příjemcem má být to dítě a my tady bezostyšně v té diskuzi posloucháme, jak někdo říká, ono by se to mohlo vyřešit. Ale tady se nic přece jinak neřeší. Rodič je ten, který řeší, kde vzít na školku v přírodě, na školu v přírodě, na knihy, na vstupné do kina, kde zaplatit, aby mohlo to dítě jet se svými kamarády někam na léto na tábor. A do toho všeho má chodit do práce, do toho všeho má shánět právníka, má chodit po soudech, a ještě tady byla nová rada, má si chodit hledat, jestli čerpá dobré všechny dávky, nebo jestli další dávky může někde získat. To je tady další nováčkorská rada. Ještě, rodiči, kromě toho všeho chodí a sháněj si další dávku. A neměl by ten rodič třeba být s tím dítětem? S tím dítětem, které je často v neúplné rodině? Které by potřebovalo toho rodiče o to víc, že nemá často oba dva rodiče doma?

Já mám pocit, že tato řešení nejsou ideální, ale přináší to nějaký návrh, přináší to konkrétní kroky. A samozřejmě stát nesmí rezignovat na to, že něco zaplatí a nebude se to vymáhat. Ale sáhněte si do svědomí, když se bavíte se svými známými, příbuznými, když mají spor s někým, se sousedem o pozemek, o příjezdovou cestu anebo se státem o tom, že nezaplatili daň, co si vyřídí jako první ten člověk? Spor se sousedem, anebo to, že nechce státu nic dlužit? Já myslím, že nikdo nechce dlužit státu. Proto si myslím, že by tento nástroj mohl být účinný a mohl by napomoci. Prosím, pust'te to do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Jurečku a připraví se paní poslankyně Golasowská.

Poslanec Marian Jurečka: Dobrý podvečer. Já se pokusím být opravdu stručný s ohledem na čas a už dlouhou diskuzi. My jsme o zálohovém výživném diskutovali hodně i v rámci minulé vládní koalice. Vedli jsme o tom na koaličních radách několik diskuzí. Jsem si vědom toho, že je tady z mnoha stran řečeno mnoho věcí a každá má nějaký svůj díl pravdy. A samozřejmě můžeme se ptát, proč už dnešní systém, když soud rozhodne, není tak dobře nastaven, aby opravdu byl efektivní v tom vymožení výživného u neplatičů nebo neplatiček. To je samozřejmě na diskuzi.

Nicméně si myslím, že je také na diskuzi to, abychom se bavili, jestli současný systém by legislativně neměl být nějakým způsobem inovován. A já osobně musím říct, že po diskuzi u nás na poslaneckém klubu KDU-ČSL jsme se bavili o tom, že bylo vhodné tento návrh, nebo tyto návrhy propustit do druhého čtení a v rámci diskuze na výborech se pokusit ty nedokonalosti, které tady byly zmínovány, napravit a pokusit se především pomoci rodičům a dětem, které jsou v tíživé situaci. Ono zmínované řešení přes jednotlivé dávky může být cesta, ale může to být také cesta krkolomná. Takže pojďme zkoušet hledat to, aby stát opravdu vyšel těmto rodičům a především i dětem vstřík v této tíživé situaci, která tady dneska pro mnohé z nich je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní poslankyně Golasowská je ráděn omluvena. Já se omlouvám, že jsem ji vyzýval, takže už přítomná nebude. Tím pádem jsme rozpravu vyčerpali. Já se ptám, jestli se ještě... Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom za klub Starostů a nezávislých chtěl říct, že zálohované výživné, tento tisk, podporujeme do druhého čtení, aby byla otevřena debata nad skutečně bolestivou otázkou, která je v tom, že soudy jsou pomalejší, než bychom si přáli, mnohé rodiny nefungují tak, jak bychom si přáli, a ten negativní efekt dopadá na ty nejzranitelnější v naší společnosti. Myslím si, že ukázkou vyspělosti společnosti je, že právě o ně se dokáže postarat, a jsou to jedny z nejlépe investovaných peněz. A není to tak, že by se všichni skládali nebo ti odpovědní skládali na ty, kteří nejsou v tu chvíli tak odpovědní. Ono je to výhodné totiž pro úplně celou společnost, protože

v těch dětech se pak vytvářejí ty návyky a stereotypy a důvěra v samotnou společnost, anebo naopak se ta důvěra podkopává a dostávají se na okraj nebo až mimo.

Takže děkuji za pozornost a za Starosty říkám, že to s chutí podpoříme do druhého čtení a těšíme se na debatu nad tím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci Farskému a hlásil se mi pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Samozřejmě já tento návrh podporuji, a tím myslím nejenom to zálohované výživné, které jsem podepsal, ale i náhradní výživné, které jsem nepodepsal. Je to návrh KSČM, ale myslím si, že oba ty tisky stojí za to, abychom je projednali určitě v sociálním výboru, a tímto navrhoji, nebo si myslím, že bychom je měli projednat i ve výboru ústavněprávním. Marek Benda se na mě mračí, ale je to tak. Je to věc, která se týká samozřejmě i soudnictví, rodinného práva, občanského práva. To znamená, myslím si, že patří, prostřednictvím pana místopředsedy Marku Bendo, do ústavněprávního výboru.

Každopádně bych chtěl reagovat na to, co říkala paní zpravodajka. Já vím, že ona není fanynkou institutu náhradního výživného nebo zálohovaného výživného nebo nějakého výživného, které by měl nějakým způsobem platit stát, nicméně ona v podstatě to, v čem je problém, řekla ve svém vystoupení na začátku, ale nikak nereagovala na to, kdo za to může. Říkala: Je to problém systému, v podstatě my jsme ti zákonodárci, kteří ten systém nějak tvoří. A hlavou systému, který se týká justice, rychlosti soudů, spravedlnosti, vymáhání práva, vymáhání nároků, vymáhání pravomocných rozhodnutí, pravomocných rozsudků, je přece ministr spravedlnosti. A ministr spravedlnosti je člověk, který tady bohužel dneska není, myslím si, že by tady měl být, protože to je věc, která se týká právě justice, práva a dalších věcí.

Omlouvám se prostřednictvím pana místopředsedy paní zpravodajce, ale nemyslím si, že za prvé – určitě to potvrdí paní kolegyně Aulická – zabavování řidičáků byl návrh pana ministra. Já si pamatuji, že to byl poslanecký návrh, který on možná podpořil z pozice ministra, ale nebyl to návrh pana ministra. Dále jste, paní zpravodajko prostřednictvím pana místopředsedy, mluvila o institutu náhradního nebo zálohovaného výživného, jako kdyby se týkalo jenom těch, kteří jsou ve vězení. Pořád jste říkala elektronické náramky atd. Přece těch 180 tisíc rodin s dětmi, to snad nejsou jako 90 % chlapci a 10 % ženy, kteří jsou ve vězení. Prosím vás, nepleťme si pojmy s dojmy. Přece většina těch mužů a žen jsou normálně na svobodě. To bychom jim pak přece nemuseli zabavovat řidičáky, o kterých jste mluvila, jak je to správná a skvělá instituce.

Jádro pudla a začarovaný pes a další věci jsou přece úplně jinde. Takže já to kladu bohužel za vinu – a teď nechci mluvit jenom o stávajícím ministru spravedlnosti, protože to je věc, která je problémem už mnoho, mnoho, mnoho let, i za vlád ČSSD, beru to i na sebe, chci být spravedlivý, a tam by se mělo něco udělat.

To znamená ano, já nebudu přítel nějakého zálohovaného výživného nebo náhradního výživného, až ten systém bude fungovat, až prostě tady nebudou muset matky s dětmi čekat několik let na to, až jim ten chlap zaplatí alespoň pár tisíc, protože ten systém nefunguje a stát prostě není schopný po těch mužích a ženách to vymoci. Takže až bude systém fungovat, tak potom žádné zálohované výživné nebude potřeba.

Tudíž poprosím ještě jednou, dámy a pánové, kolegové, kolegyně, abyste podpořili do sociálního výboru jak zálohované výživné, tak náhradní výživné. Myslím si, že byť se parametricky liší oba návrhy, tak věcně míří ke stejné věci. Navrhoji, byť to musím pak ještě zopakovat, aby oba tisky šly i do ústavně právního výboru, byť se na mě pan předseda ústavněprávního výboru nedívá úplně hezky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jako předkladatelka jsem si chtěla nechat možná na konec nebo na konečná slova, ale dovolte mi, abych tedy ještě vystoupila v této diskusi.

Mě strašně mrzí, že si tady pořád hrajeme na levicový a pravicový pohled, nebo pravolevý pohled, jestli to je zprava nebo zleva a kdo to dává, tak to tedy neprosadíme. Já chápnu, že zástupci ODS a zástupci TOP 09 mají nějaký svůj pohled, názor, prostě tento návrh jim nevyhovuje, vidí jiný možný nástroj, jiné možné systémy, ale nezlobte se na mě, my jsme doposud opravdu nezaznamenali, že byste přišli s něčím tak zásadním, co by mohlo pomoci v této oblasti. To je jedna věc.

Možná trošku argumentace vaším prostřednictvím, pane předsedající, na paní zpravodajku. Hovořila tady o panu ministrovi Pelikánovi, který v minulosti, nebo v minulém volebním období přišel s konkrétními a docela zásadními nástroji nebo změnami, které pomohly k tomu, aby se výživné pomohlo vymoci. Já bych chtěla, aby nám paní zpravodajka řekla, jaké to konkrétně byly. Pokud já vím, tak se podařilo přijmout – a to byl poslanecký návrh napříč politickým spektrem podpořený – jenom to, co jsme dávali i z našeho klubu, a iniciátorem byl můj kolega Zdeněk Ondráček, a zásadně to bylo to, že se na základě neprokázaného neplaceného výživného může odebrat řidičský průkaz nejenom do 18 let, ale až do 26 let věku. A promiňte mi, pamatuji si, že to byl asi jediný návrh, který opravdu byl podpořen napříč politickým spektrem, ale od pana ministra Pelikána jsem nezaznamenala opravdu nic.

Ještě bych možná jenom řekla, kdy se nyní počítá nebo nepočítá do příjmu stanovené výživné. Problém je v tom, že každý úřad práce nebo pobočka k tomu přistupují trošku s jiným přístupem. Některé – většinou jsou to maminky, ale máte pravdu, že jsou to i tatínkové, a proto já vždycky říkám, že jsou to samozřivitelé – když přijdou na úřad práce se žádostí o sociální dávku, nebudeme už říkat, z jakého systému atd., tak některé úřady práce po nich chtějí, aby prokázaly, že se snaží vymoci po povinném neplacené výživné. A některým stačí jenom napsat čestné prohlášení, že jim opravdu tyto dávky nechodi. To si myslím, že je nutné sjednotit i v této pozici. Ano, můžeme se bavit o tom, že konkrétně v náhradním výživném je to formulačně nějak zavádějící, každopádně proto chceme, aby oba dva návrhy prošly

prvním čtením a abychom se o tom bavili na sociálním výboru, nebo možná i na půdě ústavněprávního výboru.

Vymahatelnost práva v České republice. Všichni, kdo tady vystoupili, přiznávají, že je téměř nulová. Bavíme se o tom, co já si pamatuji, už v minulém volebním období, ale ukažte mi, kdo tedy přišel se zásadními podmínkami k tomu, aby se to zlepšilo. Nikdo. To, že nám naši lidé, kteří jsou zavření, pracují, pan Pelikán snad zmínil poslední číslo 60 %, každopádně v rámci toho nemí dostatečná výše, aby i tito zavření lidé, kteří jsou i za majetkovou újmu a patří k tomuto neplacení výživného ve velkém procentu, tak nějak nejsou víceméně automaticky donucováni k tomu, aby do zaměstnání nastupovali, a víceméně na druhou stranu si můžeme říci, že to je možná chyba samotného Ministerstva spravedlnosti, které k tomu docela laxně přistupovalo nějakou dobu.

Legislativní dopady na úřadu práce. Ano, já to chápu, jsem si vědoma situace na úřadu práce, dlouhodobě to řešíme i na výboru pro sociální politiku, ale samozřejmě i se samotným Ministerstvem práce, ale nezlobte se na mě, byla přijata spousta pozměňujících návrhů nebo i předloh vládních, ano, když to byla vládní předloha, tak se řešily dopady na personální, ale ukažte mi, kdy poslanecký návrh nebo pozměňující návrh řešil dopad i na zaměstnance. A musím říci, že problematiku zaměstnanců na úřadech práce řešíme dlouhodobě a zatím ani jedna vláda nebyla schopna k tomu přjmout opatření tak, aby se to zlepšilo.

Chtěla bych zdůraznit, že i jinde v zemích Evropské unie, ale i v dalších je určitým způsobem náhradní nebo zálohované výživné přijato, není to nic nového a Česká republika by se nevyjímalala, pokud by se tato dávka nebo tato pomoc přijala do legislativy.

Ještě mi dovolte zareagovat na cochemskou praxi. Ano, my musíme říci, že jsme rádi za to, že cochemská praxe se začíná projevovat docela ve velké míře, i když je to pořád začínající, ale v jednotlivých krajích se používají vlastně na jednotlivých okresních soudech a de facto říkáme, že třeba u nás v Mostě funguje, ale v Teplicích vedle téměř nevědí, o co se jedná, a proto i dopady, nebo ta pomoc ještě není tak výrazná, jak by mohla být. Ještě bych chtěla říci, že se řeší především při rozvodovém stání, ale třeba nemanželské páry – a rozených dětí v nemanželském páru je dnes přes 46 % a myslím si, že to opravdu není malé procento.

Ještě jednou vás žádám, abychom o tom diskutovali. Jsem ráda, že i z jiných politických stran nebo hnutí jsou tady náznaky toho, že je potřeba o tom diskutovat, a myslím si, že výbory, ať už tedy sociální, nebo ústavněprávní výbor, pokud se schválí, jsou asi nejvhodnější půdou, kde o této záležitosti můžeme hovořit. Jenom bych chtěla upozornit, že nám jde především o děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji, a pokud se do této sloučené rozpravy již nikdo nehlásí – nevypadá to tak – tak bych ji ukončil a se přesuneme k závěrečným slovům. V zásadě nyní znova otevírám bod

34.

**Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Pavla Kováčika,
Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném
a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném)
/sněmovní tisk 118/ - první čtení**

Prosím poslankyni Hanu Aulickou nebo Radku Maxovou, jestli mají zájem o závěrečná slova k tomuto tisku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Tak já můžu první. Závěrečná slova. Trošku jsem čekala, že ta diskuse bude delší, protože uvozovkách se jedná o další sociální dávku, ale myslím si, že to bude spíše na plénu sociálního výboru, kterému to hodně přísluší. Budu reagovat jenom na některé vystupující ohledně jejich příspěvků.

Konkrétně mě zaujal pan Dolinek. Ono by se to mohlo vyřešit, mohlo se to řešit. My jsme to řešili díky panu ministru Pelikánovi v minulém období, nějakým způsobem jsme udělali dva pozměňovací návrhy, které se dostávají do praxe. A tak se jen ptám, jak dlouho je sociální demokracie v Poslanecké sněmovně, aby to mohla řešit, a kdo měl Ministerstvo práce a sociálních věcí v minulém období.

Já si na druhou stranu myslím, oproti panu Dolínkovi, že přece zase každý je odpovědný sám za sebe. Snažíme se tady apelovat na lidi ohledně odpovědnosti, svých budoucích důchodů, ohledně rodičovské odpovědnosti. A pokud samozřejmě mám nějaký problém s výživným, tak přece nemůžu jít na ten úřad, aniž bych učinil určité kroky, které mi dává současný právní rád, abych se domohla svého výživného. Jenom po dvou měsících že se seberu a jdu žádat úřad práce bez jakékoli povinnosti dát návrh na soud, požádat exekutora. Ty věci tu jsou. A pokud ten rodič samozřejmě udělá určité kroky, a náš právní rád mu dává možnost už po měsíci dát návrh na výkon neplacení, tak proč bez byť tohoto jediného úkolu ten rodič to dostane zadarmo. To jsou věci, které si myslím, že by nás stát neměl připustit. Náš stát, jak říkala kolegyně Adamová, má 25 druhů sociálních dávek. Máme hmotnou nouzi, mimořádnou okamžitou pomoc a dá se nějakým způsobem pomáhat. Bavme se o tom, proč se neplacené výživné započítává do příjmů, když fakticky tam není. To jsou věci, které ztěžují těm rodičům život.

Dále musím bohužel reagovat na dalšího kolegu ze sociální demokracie, pana Chvojku. Opět útočil na ministra spravedlnosti Pelikána. Ale on byl aktivní, co se týká problematiky výživného. Vždyť víte, že existuje analýza ohledně výživného, kde jsou navrženy určité právní kroky. Nebylo to jednoduché, dosud to tu nebylo. Ano, zaúkolovala ho vláda, protože se tlačilo na zálohové výživné, ale máme tady nějaký materiál, máme zkušenosti z Evropské unie. Mám analýzu z Evropské unie ohledně problematiky výživného. Tak proč to neřešilo také Ministerstvo práce a sociálních věci? A pan kolega Chvojka překrucuje moje řeči. Já jsem přece neříkala, že všech 8 000 jsou vězni. Já jsem jenom říkala, že i vězni můžou platit výživné, že je tam 30 %. Bavme se o 50, o 60 % z jejich výplaty. Tak to přece je. A to, že vy tam ve své důvodové zprávě uvádíte těch 8 156 odsouzených, to je prostě fakt, to jsem si vzala z vaší zprávy. Ale neříkala jsem, že všichni jsou vězni. Takže prosím dávejte pozor.

Dále tedy závěrečné slovo. Ano, velký prostor, co se týká problematiky výživného, mají nestátní neziskové organizace. Je jich několik, dělají dobrou službu ohledně právního poradenství, pomáhají vymáhat výživné a radí jim, jak co dělat. Když jsem se začala problematikou výživného zabývat, tak jsem se často setkávala s tvrzením, že přijdou na úřady práce a vlastně tam jediné, co jim poradí, je: běžte na policii, podejte trestní oznámení. Rodič tam jde, podá trestní oznámení, ale to výživné mu nikdo nevymůže. A on čeká a čeká. Takže ta informovanost, ať je to rezort spravedlnosti, ať je to rezort Ministerstva práce, není dobrá. Zastávají to tady neziskové organizace, které jsou často samozřejmě sanovány ze soukromého rozpočtu. Je proto třeba především zvýšit... (Odmila pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Chtěl bych požádat o větší klid v sále. Posloucháme závěrečné slovo. Já vím, že rozprava už je dlouhá a je pozdě, ale prosím, abychom věnovali pozornost tomu závěrečnému slovu. Děkuji.

Poslankyně Radka Maxová: ... zvýšit povědomí o cestách, jak postupovat krok za krokem, když mi není placeno výživné, popř. udělat nějaké spoty a říkat: Můžete už po měsíci neplacení to začít řešit. Nemusíte čekat čtyři měsíce na to, až vám nebude platit, můžete začít už po jednom měsíci nezaplacení. To jsou věci, které nám tady ve společnosti chybí. A věřte tomu, že každý z nás má ve svém nejbližším okolí člověka, který výživné neplatí. Možná to nevíte, možná to víte, ale nic s tím neděláte. Je to prostě celospolečensky přijímaný fakt, že neplatit výživné je u nás normální. Bohužel. Říkám bohužel. Zajímejme se o to. Není to úplně jednoduché pro toho rodiče, kterému není placeno. Ale podpořme ho a pomozme mu, když víme, jak na to.

A já se ptám – když se tady apeluje od sociální demokracie na to, že vymahatelnost, no a co, tak je 10, možná 20 % – jak rozdílný přístup k vymáhání má stát a má ten samoživitel, kterému není placeno, když tu máme jeden právní stát a jednu legislativu. Ono něco jiného je dlužit na sociálním pojistění a něco jiného je dlužit na výživném. Pokud to samozřejmě postavíte na stejnou úroveň, ne-li na vyšší, tak se pak bavme o tom, že se možná ta vymahatelnost i ze strany státu zvětší, ale v každém případě je tady jedna legislativa, jeden stát a jsou stejné možnosti vymáhání.

A paní předkladatelka Gajdůšková říká: Já se s vámi vsadím, že v momentě platnosti zákona to bude obráceně, že nebude 90 % neplatičů a 10 % platičů, ale že bude 90 % platičů a 10 % neplatičů jenom díky tomu, že začne vymáhat stát. Takže já tuto sázku přijímám. A pokud – pokud říkám – projde zálohované výživné přes třetí čtení, když ho teď pustíme do výboru, tak se s vámi, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, velmi ráda vsadím. Doladíme jenom o co. Říkám, doladíme jenom o co, řeknu to ve druhém čtení nebo na výboru.

Takže za mě jako závěrečné slovo je: nepodporuji tyto návrhy, ať se s tím Sněmovna vypořádá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji za závěrečné slovo. Paní poslankyně Aulická má zájem o závěrečné slovo, nebo už nikoli? Teď jsou závěrečná slova k tisku číslo 34. (Hlasy ze sálu.) Ne, ukončili jsme rozpravu, závěrečná slova jsou mimo rozpravu, takže to vezmeme takto postupně. V tom případě bych se přesunul... (Poslanec Benda mimo mikrofon.) No však tak postupuji. Paní poslankyně Gajdůšková je k druhému bodu, takže si musí počkat, až dokončíme bod 34. Já to tady mám před sebou, k bodu číslo 34 je navrhovatelem Hana Aulická Jírovcová a zpravodajkou paní poslankyně Radka Maxová. Takže prosím paní poslankyni Aulickou, když už jsme si to vyjasnili, aby přednesla své závěrečné slovo. Děkuji.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající za slovo. Jsem ráda, že už víme kdo kdo je a kdo k čemu patří. Ale dovolte mi, abych opravdu už byla krátká. A jenom ve svých závěrečných slovech opravdu znova apelovala na to, abychom to propustili, oba dva, tedy i nás návrh, ale i sociální demokracie, do druhého čtení s tím, že na výborech budeme diskutovat, asi dlouze a bouřlivě, ale myslím si, že si to toto téma zaslouží. A je potřeba si určitě záležitosti zcela vyjasnit.

Ale možná bych jenom chtěla říci a trošku ještě reagovat na kolegyni zpravodajku, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Já jsem to zmiňovala ve svém vystoupení předtím. Ale možná paní zpravodajka to nějak nezaznamenala. Hovořím o tom, proč se stanovené výživné započítává a nezapočítává. Takže znova. V současné době úřady práce nezapočítají do reálného příjmu, pokud přijdete na úřad práce jako maminka nebo otec samoživitel a prokážete bud', že se snažíte vymáhat, to znamená, máte trestní oznámení, soudní a tak dále, nerozumím všem tady těm problematikám, anebo některým úřadům práce stačí, když napišete čestné prohlášení, že stanovené výživné nedostáváte. Tím chci tedy říci, že se nyní do toho stavu nezapočítává, pokud máte tento přístup.

Já mám dojem i z této diskuse, bohužel musím říct, že mě to od některých kolegøy a kolegů trošku mrzí, že si tady stěžujeme, že předkládáme s kolegy z ČSSD nesystémové věci, že je to špatně, že stát bude zase nějak alternovat a tak dále. Ale co jsme udělali jako všichni ostatní pro to, aby se to nestávalo, aby opravdu v rámci naší společnosti bylo zcela úplně normální platit výživné na své děti a mít tu odpovědnost? Předložil někdo z vás další nějaký návrh, který by toto řešil? Ne, nepředložil. A dovolte mi říci k soudům. Soudy. Když dáte přece trestní oznámení, dáte to k soudu, soudy to řeší dva i více let. To vám příde zcela normální v současné době?

Ano, pojďme diskutovat aspoň v těch výborech nebo i v dalších sférách o tom, že tady máme několik nástrojů, které ale zcela nefungují. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Tím jsme ukončili závěrečná slova. Já svolám všechny do sálu k hlasování. Než se k němu dostaneme, tak tady mám nějaké omluvenky. Mám tady omluvenku od paní poslankyně Adamové od 17.45 do 19 hodin z pracovních důvodů a od paní poslankyně Levové od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

V rozpravě byl podán návrh na zamítnutí, takže pokud jsou všichni přítomni... (Hlasy ze sálu.) Odhlásit? Odhlásit, dobře. Tak já vás nejdříve odhlásím, prosím,

abyste se znova přihlásili svými kartami, a až se nám počet ustálí, tak budeme hlasovat o zamítnutí návrhu.

Je to tedy návrh poslanců Hany Aulické, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném, abychom všichni věděli, který z těch návrhů teď budeme hlasovat.

Počet se nám ustálil. Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji.

V hlasování číslo 156 bylo přihlášeno 143 poslanců, pro bylo 25, proti 80. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu. Navrhujete někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování o přiřazení výboru k projednání a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 157 bylo přihlášeno 144 poslanců, pro bylo 143, proti nikdo, tedy návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přiřazen k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Zaznamenal jsem návrh přikázat to jako dalšímu výboru ústavněprávnímu. Má někdo ještě nějaký jiný návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 158. Ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 158. Bylo přihlášeno 145 poslanců, pro 101, proti 7. Návrh byl přijat.

Mám tady faktickou poznámku pana poslance Jiránka, ale předpokládám, že je to omyl. Omylem, dobře. Konstatuji, že návrh byl dále přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. Tím jsme se vypořádali s tímto bodem. Já děkuji navrhovatelce a zpravodajce.

Otvírám bod číslo

36.

**Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Vesselého, Petra Dolínka,
Jiřího Běhouodka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka
a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném
na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o zálohovaném výživném)
/sněmovní tisk 126/ - první čtení**

Zde jsme tedy ukončili rozpravu a nyní se přesuneme k závěrečným slovům. Prosíme zástupkyni navrhovatelů, již je poslankyně Alena Gajdůšková, o její závěrečné slovo.

Poslankyně Alena Gajdušková: Ano, budu stručná. Jsem ráda, že paní zpravodajka a předsedkyně sociálního výboru přijala moji sázku. Potom sdělíme, o co vlastně byla. Já jsem skutečně přesvědčená o tom, že v okamžiku, kdy ten dluh vůči vlastnímu dítěti nebo rodině, který je, a jak to tady také naznělo, jak je mnohdy v rodinách vnímáno a používáno jako diskuse, nechci říci boj mezi těmi bývalými partnery, že v okamžiku, kdy to bude dluhem vůči státu, tak to bude vypadat jinak. Bude to stejně, jako když dlužíte na sociálním, zdravotním pojistění a tak dále. A tam ta vymahatelnost je určitě jiná a bude jiná.

Jenom budu skutečně krátká. Návrh na zálohované výživné je veden snahou okamžitě pomoci předeším dětem, nenechat je trpět, nenechat je strádat. Ty parametry, které tam byly, 2,7násobek životního minima a další věci, jsou dány tím, že jsme se snažili o co největší průchodnost a vázali to na podobné opatření a podobné parametry zákona o hmotné nouzi. Ale jak jsem říkala, jsme připraveni se o tom bavit. Myslím si, že ve výboru určitě po debatě, která, jak se ukázalo, je skutečně velmi důležitá a bude důležitá. A já vám za tu dnešní debatu tady moc děkuji a těším se – doufám, že projde i nás návrh do jednání výboru – těším se na to jednání ve výboru a myslím si, že se můžeme propracovat ke skutečně důležité věci, která pomůže předeším dětem. Já vás prosím o propuštění i tohoto návrhu zákona k jednání ve výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím zpravodajku, jestli má zájem o závěrečné slovo? Má zájem, tak prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Velmi krátce. Já jsem tady navrhovala u tohoto návrhu prodloužení doby na jednání ve výborech o 20 dnů, tak aby se na to nezapomnělo.

Druhá věc. Já se na to projednávání ve výboru pro sociální politiku moc netěším, protože samozřejmě tam to nebude jednoduché. Parametry obou zákonů jsou rozdílné, rozdílně nastaveny, rozdílné principy, rozdílné podmínky. A ani tím, kdyby se to the best, to nejlepší, z obou zákonů prostě dalo dohromady, tak nám to stejně neřeší úplně ten problém. Ale diskuse bude potřeba i tady ve Sněmovně i mimo Sněmovnu.

Věřím tomu, že i když třeba náhodou ty zákony nedojdou až do třetího čtení, že se udělá spousta věcí dobrých před tím, o čem jsme se tady bavili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za závěrečnou zprávu. Musím ovšem konstatovat, že to prodloužení tady nemám poznačeno v obecné rozpravě. Nevím, jestli to padlo, nebo jestli mi to nebylo předáno. Takže se omlouvám, ale nemůžu to nechat hlasovat, pokud někdo neotevře rozpravu znovu.

V tom případě se přesuneme k hlasování. Byl podán návrh na zamítnutí. Já tedy svolám kolegy do sálu.

Pokud tedy nejsou nějaké jiné výhrady, tak zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu. Kdo je proti?

Je to hlasování 159. Přihlášeno je 145 poslanců, pro bylo 24, proti 81. Návrh byl zamítnut.

Mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Dolejše, ale předpokládám, že to je omyl. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

V tom případě tedy zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 160. Přihlášeno je 146 poslanců, pro bylo 142, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu a posuneme se dále.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Já jsem zaznamenal tento návrh přikázat ústavněprávnímu výboru. Jsou nějaké jiné návrhy na další výbory k přikázání? Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti?

Je to hlasování 161. Přihlášeno je 146 poslanců, pro bylo 100, proti 4. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že jsme tento návrh dále přikázali ústavněprávnímu výboru k projednání.

Jelikož tedy v rozpravě nezazněly návrhy na zkrácení či prodloužení lhůt, tak jsme se s tímto bodem tedy vypořádali. Já vám všem děkuji. Děkuji navrhovatelce a zpravidajce a posuneme se dál ve zbývajících minutách. Tedy zpět k bodu, který jsme již probírali.

Je to bod

38.

Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše,

Jiřího Miholy, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona

**o výběru osob do řídících a kontrolních orgánů právnických osob
s majetkovou účastí státu a vlastnické politice státu (nominační zákon)**

/sněmovní tisk 129/ - prvé čtení

Já tedy znova otvívám prvé čtení, které bylo přerušeno po závěrečném slově zpravidajce. Nevím, jestli mám poprosit zpravidajce a navrhovatele, aby zaujali místa u stolku zpravidajů. Myslím si, že by to bylo vhodné. Prosím tedy Tomáše Martínka a Lea Luzara, aby zaujali svá místa.

Mám tady hlášeného s přednostním právem pana předsedu Michálka, že chce vystoupit. Takže prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl říct, že nominační zákon jsme předkládali kvůli tomu, že se snažíme o zásadní zprůhlednění fungování státních firem v České republice. Ty firmy spravují stovky miliard korun, a proto je logické, že zástupci, reprezentanti občanů by měli dát dohromady strategické pokyny, co ty firmy mají dělat, co od nich očekáváme, a stanovit pravidla na úrovni zákona, podle kterých budou tito nominanti vybíráni. (V sále je hlučno.)

Návrh nominačního zákona jsme předložili jako návrh pěti stran – Pirátů, ČSSD, KDU-ČSL, TOP 09, STAN. Byli tam zástupci většiny poslaneckých klubů v této ctěné Poslanecké sněmovně.

Pan předseda vlády Babiš zde v jednacím sále Poslanecké sněmovny během jednání řekl, že ten návrh podpoří a následně –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a poprosím trošku o klid v sále. Já vím, že už se blížíme ke konci, ale hladina hluku by přece jenom mohla odpovídат tomu, že jedná Poslanecká sněmovna a ještě se nerozcházíme. Takže prosím kolegy nalevo. Děkuji.

Poslanec Jakub Michálek: Já si tady připadám spíš jako na nějakém firemním večírku než v Poslanecké sněmovně.

Každopádně došlo k tomu, že pan předseda vlády řekl, že ten návrh podpoří, pak otočil. Takže tam prostě došlo k zásadní změně stanoviska. My se domníváme, že v době, kdy tady vládne vláda bez důvěry, která obsazuje všechny ty funkce, a dokonce hrozí, že po 29 letech tady bude koalice s komunisty, patří nominační zákon mezi nejdůležitější zákony, které zde v Poslanecké sněmovně budeme schvalovat.

Mrzí mě, že pan předseda vlády tady není přítomen. Stejně tak není přítomna paní ministryně financí, do jejíž gesce tato věc spadá. Myslím si, že by měli být přítomni u takto důležitého návrhu zákona. A vzhledem k tomu, že se chceme poradit, jak dál postupovat, tak žádám o přestávku na jednání poslaneckého klubu Pirátů v délce čtyřicet minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za ten návrh. To znamená, že dnešní doba na jednání Sněmovny již bude vyčerpána. Já tedy přerušuji bod číslo 38 před závěrečným slovem navrhovatele a přerušuji též 13. schůzi Poslanecké sněmovny. Upozorňuji, že se sejdeme zítra v 9 hodin, kdy bude zahájena 14., mimořádná schůze. Připomínám, že v případě, že bychom zítra, to znamená ve čtvrtek 31. května, skončili včas, vracíme se do 13. schůze, a je tedy možno podat přihlášky k ústním interpelacím nejpozději do 11 hodin.

Děkuji vám všem za pozornost, přeji příjemnou poradu klubu a příjemný večer a uvidíme se zítra.

(Schůze přerušena v 18.28 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

31. května 2018

Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.20 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji dnešní jednací den přerušené 13. schůze Poslanecké sněmovny.

Připomínám, abyste se případně nahlásili, kdo hlasuje s náhradní kartou, a přihlásili se svými identifikačními kartami. Připomínám, že v předsále jsou připraveny prezenční listiny na 13. schůzi, a poprosím, nezapomeňte se podepsat.

Dnešní jednání zahájíme projednáním dle schváleného pořadu blokem prvních čtení. Odpoledne bychom se věnovali bodu 116, což jsou ústní interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím, a poté proběhne jejich losování.

Nyní je prostor pro případné návrhy na změnu pořadu schůze. První se hlásil pan předseda Faltýnek, poté pan místopředseda Benda. Poprosím všechny, aby se už usadili na svých místech a pokud možno snížili úroveň hluku v sále. Děkuji.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych jménem poslaneckého klubu ANO navrhl pevně zařadit v pořadu schůze jako první bod dnes bod číslo 61, smlouva o stabilitě a koordinaci, tzv. fiskální pakt. Jedná se o sněmovní tisk 97. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k poněkud nestandardnímu začátku dnešního dne, kdy chápou, že jsou poslanci, kteří přijdou do práce a nechtějí se přihlásit, to je naprosto legitimní, postup předsedajícího, který po šesti minutách přeruší schůzi, aniž by se pokusil svolat grémium nebo nějaké jednání o dalším postupu, už za úplně legitimní nepočítám, tak bych poprosil teď o přestávku na poradu poslaneckého klubu ODS na půl hodiny. Do deseti, ať to máme hezké. Do deseti, na 38 minut. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, samozřejmě této žádosti vyhovím a budeme pokračovat v 10.00. Přerušuji jednání.

(Jednání přerušeno v 9.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Dovolte mi, abych přečetl omluvy. Omlouvá se pan místopředseda Píkal mezi 9.00 a 9.30 z důvodu nemoci, nicméně nyní už je přítomen. Paní poslankyně Richterová se omlouvá mezi 9.00 a 9.10 z rodinných důvodů, pan poslanec Kasal se omlouvá mezi 10.00 a 11.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Kořenová se omlouvá mezi 10.30 a 19.00 – ne, pardon, ona ruší svoji omluvu mezi 11.30 a 19.00. Paní poslankyně Melková se omlouvá mezi 10.30 a koncem jednacího dne z pracovních důvodů. A to je – není to vše, ještě se omlouvá pan poslanec Rozner od 13.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

A budeme pokračovat. Schůzí jsme přerušili v situaci, kdy by padly návrhy na změnu pořadu. Vidím pana poslance Bělobrádka, prosím. K pořadu schůze, nebo s přednostrním právem? (Poslanec Bělobrádek mimo mikrofon: K pořadu schůze.) K pořadu schůze. Děkuji.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil navrhnut, aby jako první bod dnešního jednání schůze byl zařazen nový bod Rozporná stanoviska předsedy vlády a prezidenta republiky k výskytu, výrobě a zkoušení novičoku na území České republiky, tak abychom tuto závažnou situaci, která tady proběhla, kdy je rozpor mezi prohlášením vysokých ústavních činitelů, a to je hlava státu a předseda vlády, abychom ji mohli prodiskutovat.

Já mohu zopakovat, že předseda vlády citoval ze stejných dokumentů jako prezident republiky, přitom jak... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já vás prosím o klid. Prosím, abyste se usadili do lavic a sledovali průběh rozpravy. Děkuji.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Přitom předseda vlády měl k dispozici stejné dokumenty, jako jsem měl já jako předseda stálé komise pro kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby, kde je jasné napsáno, že se žádný typ novičoku v České republice ani nevyráběl, ani neskladoval, ani nevyvíjel, a z tohoto důvodu myslím, že je potřeba, abychom se tímto zabývali. Mělo to velký jak mezinárodní, tak vnitropolitický dopad, a proto navrhoji, abychom tento nový bod zařadili jako první bod dnešního jednání.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan předseda Kalousek se hlásil, potom pan poslanec Rakušan, potom pan předseda Bartoš. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánonové, dovolte mi, abych podpořil návrh pana předsedy Bělobrádka, aby téma

údajného skladování a testování látky novičok na území České republiky bylo zařazeno jako první bod dnešního jednání. Je známo, že nechválím vládu příliš často, ale když si to zaslouží, tak to milerád udělám a připomenu, jak ta situace vznikla.

Vznikla nehorázným prohlášením Ministerstva zahraničních věcí Ruské federace, že látka novičok nemusela pocházet z Ruské federace, že mohla pocházet i z jiných zemí, a jmenovalo mezi nimi Českou republiky. Vláda České republiky bezprostředně ostře dementovala tento výrok a ohradila se proti tomu. Tím udělala přesně to, co měla, a tím by celá ta kauza mohla skončit. Ona bohužel neskončila, protože koncem března pan prezident republiky informoval naši i světovou veřejnost, že uložil zpravodajským službám, aby prověřily, zda na území České republiky byla či nebyla vyráběna a skladována látka novičok. A udělal to přesto, že 14 dní předtím takovou skutečnost vláda ostře dementovala. Samozřejmě, že na celém světě prezidenti i vlády si od svých zpravodajských služeb nechávají dodávat informace, od toho koneckonců ty zpravodajské služby jsou. Ale nikde na celém světě to ti prezidenti potom netroubí do veřejnosti, pokud zrovna účelem tohoto kroku není vzkázat do Kremlu: podívejte se, jak já tady za vás bojuji pro vaši propagandu, což jsem přesvědčen, že byl přesně motiv pana prezidenta Zemana.

Takže následující děj pak nebylo těžké odhadnout. Pan prezident Zeman v rozporu s těmi zprávami, které dostal od zpravodajských služeb, pronesl onu slavnou větu, že na území České republiky byla vyráběna a skladována látka novičok, a několik minut poté, co to pronesl v české televizi Barrandov, několik minut poté už tato informace běžela ruskými médií a byla ruskou propagandou a ruským Ministerstvem zahraničních věcí používána jako jejich hlavní argument v informační válce proti zemím Evropské unie a Severoatlantické aliance. Zabývali se touto otázkou jak předseda vlády, tak Ministerstvo obrany, tak zahraniční výbor Sněmovny, tak komise pro kontrolu Vojenského obranného zpravodajství a všichni došli k jednomu jedinému závěru, že na území České republiky nebyla vyráběna a testována látka novičok, což také řekli, ať již pan premiér svým prohlášením, nebo zahraniční výbor svým usnesením, nebo komise, které předsedá pan poslanec Rakušan, rovněž svým usnesením.

Není tedy sebemenšího sporu o tom, co je nebo není pravda. Nicméně vzhledem k tomu, že toho výroku se dopustila hlava státu, prezident republiky, tak my pokládáme za nesmírně důležité, aby pravdivý výrok, pravdivý výrok, ke kterému došly orgány Sněmovny, verifikovala Sněmovna jako ústavní autorita svým usnesením. Nic víc, nic míň. Česká veřejnost i naši spojenci si zaslouží usnesení Poslanecké sněmovny, které řekne, že na území České republiky nebyla vyráběna a nebyla testována látka novičok.

Na argumenty, že je to zbytečné, protože to přece řekl už premiér a usnesl se na tom zahraniční výbor, si dovolím říct, že to zbytečně není, protože jde o míru váhy té ústavní instituce. Prezident republiky je součást exekutivy. To není duch boží vznášející se nad vodami. To je součást exekutivy a exekutiva je kontrolovaná mocí zákonodárnou. A přijmout to usnesení pouze na úrovni orgánů Sněmovny nám nepřijde dostatečně. Myslíme si, že usnesení Sněmovny je tou správnou autoritou. Chtěl bych se obrátit na ty kolegy, kteří hlasovali na zahraničním výboru pro ono usnesení, po kterém já volám. Chci je ujistit, že nemáme žádnoujinou ambici než se

usněst o tom, že platí usnesení zahraničního výboru. A moc nechápu, proč to nechcete udělat. Prosím tedy o zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Rakušana.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den, děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, za klub Starostů a nezávislých bych chtěl rovněž podpořit zařazení tohoto bodu na začátek dnešní schůze. Já bych tady možná tomu dal ještě jeden konkrétní rozměr, o kterém se tady nehovořilo.

Zákon o Vojenském zpravodajství jasné hovoří, že plénem Poslanecké sněmovny je informováno prostřednictvím komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství o závěrech této komise. Vzhledem k tomu, že pan prezident pronesl nějaký výrok, spustil se velký mediální humbuk a mnozí z nás se k tomu v tom či onom médiu vyjadřovali. Ale co nám doted' nebylo umožněno, je to, naplnit zákon. To znamená, informovat plénem Poslanecké sněmovny o usnesení komise, která je ze zákona stanovena k tomu, aby právě vykonávala dohled nad Vojenským zpravodajstvím.

My se dostáváme do jakési procedurální díry, protože pokud není schválen bod programu, jakým způsobem mám já jako předseda této komise dostát své zákonné povinnosti a informovat vás ostatní poslance Poslanecké sněmovny o tom, že komise pracuje a tímto tématem se zabývala? Chtěl bych říci, že jsme byli jedinou komisí Poslanecké sněmovny, která měla tu čest přivítat na své půdě ředitele Vojenského zpravodajství pana generála Berouna. Ze zákona jsme byli i jedinou komisi, která měla možnost nahlédnout do oné zprávy, z které údajně čerpal pan prezident při své první interpretaci celé této situace. A my jsme jednohlasným usnesením – napříč politickým spektrem, chci zdůraznit – přijali usnesení, o kterém se prostě Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR a její plénem má ze zákona dozvědět. Já pouze vyzývám k tomu, aby tady byla možnost učinit už definitivní tečku za kauzou novičok, která nejvíce poškozuje pověst ČR i našeho Vojenského zpravodajství. A ta tečka podle zákona nemůže být udělána jinak než tak, že komise, kterou jste zřídili, jejíhož předsedu jste zvolili, vás oficiálně bude informovat.

Protože tuším, že ten bod zařazen nebude, dovolím si přečíst to nejdůležitější konstatování z této zprávy, abych dostál své povinnosti.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám, já se chci jenom ujistit, v jaké funkci teď vystupujete. Zda zastupujete předsedu poslaneckého klubu, nebo zda vystupujete jako předseda komise. Protože jsme v debatě o pořadu schůze a to vystoupení musí skončit nějakým návrhem.

Poslanec Vít Rakušan: Ano, to skončí návrhem. A to, když přečtu toto usnesení, tak budu žádat, aby byl zařazen bod programu (Předsedající: Ano.) a toto usnesení bylo schváleno. (Předsedající: Rozumím, děkuji.)

Tedy komise konstatuje, že: "dle informací Vojenského zpravodajství proběhla pouze laboratorní mikrosyntéza pro výzkumné ochranné účely, která není dle mezinárodní úmluvy, Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich ničení, považována za výrobu, a zcela prokazatelně se nejednalo o látku, kterou byly dle dostupných informací otráveny osoby v kauze Sergej Skripal."

Následovalo vyvzání prezidenta ČR, opět říkám, odhlasováno napříč politických spektrem, aby citlivě zacházel se zpravodajskými informacemi. Toto měla být ta tečka za tou kauzou. Žádná mediální fraška, žádné další ostřelování nikoho ani ničeho. Prostě jenom výrok komise, kterou jste za tímto účelem zřídili, a doted' jste neumožnili, aby na plenumu toto téma bylo dle zákona prezentováno. A já se ptám, jak jsem to mohl udělat jinak než touto drobnou obstrukcí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Aha, takže to neskončilo návrhem. Dobrá.

Prosím pana předsedu Bartoše s přednostním právem.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. I sněmovní matadoři se po ranním krátkém incidentu, který se stal v 9.05 hodin, a už v 9.10 hodin o něm psala média, což mi přijde poměrně úsměvné, jak rychle máme informovaná některá média, která se záhy vyjadřují o tom, jak dopadla tato mimořádná schůze, tak i ti se podivovali, že se stane, že není schválen program jednání mimořádné schůze. Ale aby sněmovní většina obstruovala sněmovní menšinu s tím, že vůbec to jednání nezačne, nebývalo zvykem. Dokonce to tady říkal i pan Marek Benda, který ledacos pamatuje. Nevím, jestli se to dělo, my jsme tady předtím nebyli.

Já jsem chtěl jenom říct, že celá tahle kauza a i tohle zařazení bodu, které my podporujeme, přece začala jak. Sněmovna se dohodla na grémuu o tom, že tento bod rádně probereme. Mohli jsme to mít vyřešeno už dávno. Následně se tento bod nezařadil. I s tou hlasovací koalicí, s poslanci se tedy domluvili a svolali mimořádnou schůzi na dnešek, abychom tento bod probrali, abychom tady k němu... Řada lidí přišla do práce, jenom asi nemakala nebo si zapomněla zasunout kartičku. Takže to opět prostě bylo zbojkotováno.

Já si nejem úplně jistý, jestli proběhlo dobře i to, jakým způsobem byla vlastně ráno ta schůze přerušena, s jakou přestávkou. A pak se už někteří lidé smáli, že jedeme dál další schůzí. No a teď je prostě logické, že se pokoušíme zařadit tento bod. A skutečně souhlasím s předčeňkem prostřednictvím pana předsedajícího, s panem Rakušanem, že pojďme toto probrat ve Sněmovně, vyslechnout si zprávu, vyslechnout vyjádření a tuto věc prostě uzavřít. Sněmovna je v tomto suverén, máme své komise.

Já jsem byl nedávno na jedné televizní diskusi s panem Brabcem, který dokonce řekl, že věc je přece naprosto jasná, protože už o tom psala média a různé blogy. Tak já nevím, jestli se tedy věci takové důležitosti uzavírají tím, že o tom někdo napiše ve svém blogisku na aktuálně, na iDnes nebo já nevím kam. Prostě Sněmovna má své komise, které se tím zabývají. Měl by zde zaznít report komise v rámci možností toho,

co může být sděleno. A já prostě nechápu, i vzhledem k tomu, že Sněmovna má ve své podstatě, minimálně v těch základních obrysech, shodnou představu o tom, co by mělo zaznít, neb jsem vycházel i z toho, co zaznělo ze strany vlády, tak já prostě nechápu, v čem je kromě třeba nějaké servility vůči prezidentovi Zemanovi nebo něco podobného, v čem je ten hlavní blok toho se tady o tom dvě hodiny prostě třeba maximálně bavit, protože už jsme tím zabili tolik času, že skutečně to není problém kauzy novičok, že by Sněmovna nemohla probírat důležité zákony, které máme na pořadu jednání a na třinácté schůzi je jich přes sto. Ale je to skutečně tím, že se neustále točíme na té nevůli se o tom ve Sněmovně bavit.

Takže já bych apeloval na to, aby byl zařazen bod novičok, abychom to zde prořešili, to je to, po čem opozice volá, a abychom tuto kauzu za Sněmovnu uzavřeli jasným sdělením. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Válková k pořadu schůze.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, tak nejdříve vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu předsedovi Bartošovi. Tak to opravdu toho ještě moc nezažil. Ty obstrukce z minulého období byly mnohem intenzivnější, kreativnější a měly mnoho podob. Proti tomu toto není vůbec nic. A já bych to nenazvala obstrukcí, ale jenom tím, co tady naznačil. V podstatě některí z nás se... (Hlasy ze sálu.) Jestli dovolíte, tak já jenom odpovídám, ale můžu to zkrátit.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, prosím, abyste přešla ke svému návrhu. Děkuji.

Poslankyně Helena Válková: Dobře, takže k pořadu schůze. Je zajímavé, že předtím vaším prostřednictvím pan poslanec Rakušan mluvil asi pět minut, že ho musel ještě předsedající schůze upozornit, že má mluvit k pořadu schůze. Já mluvím minutu, ale dobré.

Takže za prvé, já sama bych nebyla vůbec proti zařazení tohoto bodu. Po tom, co jsem si ničméně vyslechla, jak se zde navrhují usnesení, které mně připadá naprostě absurdní co do svého obsahu. Pan poslanec Kalousek vaším prostřednictvím, pane předsedající, který navrhuje, abychom řekli, respektive přijali usnesení, v rámci kterého prohlásíme, že na území ČR se nikdy novičok nevyráběl, omlouvám se, jestli jsem tam přidala nějaké adjektivum nebo něco, co tam nebylo, jedno slovíčko, ale toto byl obsah sdělení. No tak samozřejmě takové usnesení by, myslím si, žádný rozumný poslanec odhlasovat nemohl, protože by nechtěl asi fušovat do kompetencí zpravodajských služeb a podobě. Nebudu to rozvádět. Prostě za sebe, když tedy naopak jsem přesně na tom jiném spektru, když vidím ten dosavadní průběh diskuse –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já vás prosím, abyste směřovala k návrhu nějakého...

Poslankyně Helena Válková: Dobře. Můj návrh je, abychom tento bod po tom, co jsem tady slyšela, nezařazovali na pořad jednání.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: No, dobře. (Smích v sále.) To je stejná obstrukce jako od pana poslance Rakušana.

Prosím pana poslance Luzara, tentokrát s přednostním právem v zastoupení pana předsedy klubu KSČM.

Poslanec Leo Lukáš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, byl jsem ten, který minule navrhoval stažení toho bodu, který byl zařazen na program jednání, dovolte mi tedy, abych dnes tady navrhl, ať se ten bod neprojednává, znovu nezařazuje na tuto schůzi. Uvedu ty argumenty velice krátce, které tady zazněly, a co z toho právě dělá ten humbuk, jak tady zaznělo, že tady vznikl humbuk.

Když se podíváte na časovou osu té aféry, která pronikala, tak zpočátku to byla standardní diplomatická, řekněme mezinárodní situace, která se nějak v českých zemích rovinula. Ptejme se, kdo ji rovinul, z jakých titulů ji rovinul a kam směřoval ten útok toho rozvoje toho humbuku, jak tady zaznělo. A samozřejmě cílem zcela zřejmě byl, je a asi ještě dlohu bude prezident Zeman. Tady bych si dovolil poopravit krásný projev kolegy Kalouska, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Hovořil: Zeman potvrdil skladování. On o skladování v tom svém projevu vůbec nehovořil, a tak vzniká ten humbuk. Používají se slova a argumenty, které vůbec nejsou pravdivé.

Kolega Rakušan, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tady nás seznámil s tím usnesením, kvůli kterému chtěl tu schůzi svolávat, čili už nemá cenu ji svolávat, už tady bylo přečteno to usnesení. Ale i v tom usnesení je zase chyba. A pokud bychom měli souhlasit s tím usnesením a vzít ho na vědomí, tak jak tady zaznělo, tak tam se hovoří o mikrosyntéze. Tady je Úmluva o základu vývoje, výroby, hromadění a používání chemických zbraní a jejich značení.

Pane předsedo komise, ukažte mi jediné slovo o mikrosyntéze v této úmluvě (Hamáček: Prosím mým prostřednictvím. Děkuji.), na kterou se odvoláváte, že komise to projednala. Mě by zajímalo, kolik členů vaší komise toto četlo, nebo se odvolali pouze na prohlášení představitelů – něco o mikrosyntéze. Tato úmluva vůbec o tom nehovoří. A pokud se pan prezident Zeman na ni odvolával, tak je tady jasně stanoveno v bodě 12, pro účely článku 6 se rozumí a) výrobou chemické látky, její tvorba chemickou reakcí. Čili mikrosyntéza, makrosyntéza, pikosyntéza a podobné terminusy technikusy neodpovídají této smlouvě, na kterou se odvoláváte ve svém usnesení.

Já bych si dovolil tady napadnout to vaše usnesení, vašeho výboru, abyste se k němu vrátili zpátky a opravili ho dle znění této mezinárodní úmluvy, ať si neděláte ostudu.

Proto když dávám dohromady tyto argumenty, tak si říkám, čemu mělo sloužit dnešní jednání a co mělo být cílem. A znovu se vracím na začátek. Jasně vyplývá, že ten humbuk, o kterém tady bylo tolik řečeno, je pouze určitým směřováním pokračujícího humbuku, který se tady děje. Já chápnu určité rozhořčení, které tady bylo díky přímé volbě prezidenta, ale myslím si, že tato Sněmovna si nezaslouží pokračovat v takovýchto intencích a v takovýchto útocích, nedržic se faktů. A ta fakta tady jsou, je třeba se s nimi akorát seznámit. A čím delší čas od toho humbuku uplyne, tím více se dozvídáme argumentů a faktů z odborné veřejnosti, dozvídáme se fakta ze zahraničí. Myslím si, že tato Sněmovna by neměla být ta, která protahuje a neustále se snaží řešit něco, co vychází z poloinformací, z polopravd nebo pololží, tak jak kdo potřebuje toto použít.

Proto znovu opakuji, že nebudu hlasovat pro zařazení tohoto bodu, a vyzývám vás všechny, kolegyně a kolegové, kteří máte stejné úvahy nad tou aférou, která se tady snaží neustále rozvíjet, abyste mě podpořili a nehlasovali také. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak to bylo vystoupení s přednostním právem, s tím, že ten návrh, který padl, vyřešíme v hlasování o zařazení bodu, to znamená, kdo nesouhlasí se zařazením, bude proti.

Ted' tedy prosím pana předsedu Kalouska a po něm pan předseda Stanjura.

Zeptám se pana poslance Jurečky? Faktická možná není. To znamená, pokud to je k pořadu... (Odpověď ze sálu.) K pořadu schůze.

Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, že vystupuji podruhé, budu velice krátký, jenom proto, aby ti, kteří budou hlasovat pro nebo proti zařazení do programu schůze, nebyli uvedeni v omyle mymi předčeňky, paní poslankyní Válkovou a panem Luzarem, tedy že jde o humbuk a že jsem navrhoval naprostě nesmyslné usnesení. Myslím, že jsem asi šestkrát zdůraznil, že jde o to verifikovat usnesení zahraničního výboru, a promiňte, že jsem ho necitoval přesně.

Tak abychom ho slyšeli přesně, tak já vám ho přečtu: "Zahraniční výbor bere na vědomí informace předložené Ministerstvem obrany, Ministerstvem zahraničních věcí, Bezpečnostní informační službou a Státním úřadem pro jadernou bezpečnost o aktuálním vývoji v kauze Sergeje Skripala." A ted' ta klíčová věta: "Konstatuje," tedy ten zahraniční výbor, "že dle informací Ministerstva obrany a Bezpečnostní informační služby se zprávy českých zpravodajských služeb shodují v tom, že v České republice nebyla vyráběna ani skladována žádná látka typu novičok. Jan Lipavský vlastní rukou, zpravodaj výboru."

Tak nejde o nic jiného, prosím pěkně, my, co jsme iniciovali tuto mimořádnou schůzi, kterou vy jste zbojkotovali, a proto se teď snažíme zařadit tento bod, tak nejde o nic jiného, než toto usnesení výboru verifikovat Poslaneckou sněmovnou, a tím této informaci dát příslušnou ústavní autoritu.

Všichni poslanci zahraničního výboru, kteří pro toto usnesení hlasovali, mají můj obdiv, že se dokážou ted' bránit tomu, aby jejich práci potvrdila Poslanecká

sněmovna. Ale už jsme na to zvyklí. Všimli jsme si, že i ti, co se podepisují pod nějaké zákony, potom ochotně hlasují pro jejich zamítnutí.

Nový čas, nové zvyky.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Stanjuru s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, pane místopředsedo, paní ministryně v demisi, pane ministře v demisi – mohu použít jednotné číslo, máme jednu ministryně a jednoho ministra přítomného.

Začnu tím, co řekla paní poslankyně Válková, a já s ní vlastně souhlasím. To v devět nebyla obstrukce, a určitě ne kreativní a nějaká účinná. Já to považuji pouze za změnu času zahájení schůze. No, mohli jste nám říci, že ta schůze začne v deset, a my bychom se tomu přizpůsobili. Nevadí, my jsme pružní a kreativní, takže to, co by proběhlo od devíti, teď probíhá od deseti. To se skutečně nedá používat ani za kreativní, ani za účinnou obstrukci.

Navíc chci říci, že jednací řád nabízí různé možnosti politické taktiky, nejen pro opozici, ale i pro vládní většinu, a já to plně respektuji. Také podle toho, zda jsme součástí většiny nebo menšiny, různé části jednacího řádu využíváme k tomu, abychom prosazovali své politické cíle. Považuji to za legitimní. Jenom až zas budete tady plakat, jaké opozice dělá obstrukce, tak zkuste k tomu přistupovat stejně jako já, že právo na to má kterýkoliv klub. A samozřejmě vytahování karet je logické, že používá většina proti menšině, bez ohledu na to, kdo tvoří tu většinu nebo menšinu. Protože pokud menšina vytáhne karty, tak většina nemá žádný opoziční hlas a lépe se ji jedná, či naopak.

A chci připomenout těm, kterým připadaly obstrukce v minulém období jako nějaké mimořádné a zdlouhavé, že, mám pocit, v roce 2011 jsme šest dnů a šest nocí – vždycky 60 minut byla pauza ten den, takže 23 hodin denně udržovali 67 poslanců minimálně přítomných ve dvě, ve tří, ve čtyři, v pět ráno, v šest ráno, v sedm ráno. Protože co deset minut navrhovali sociální demokraté nějaké hlasování a k tomu, abychom mohli hlasovat, jsme museli mít přítomno 67 poslanců. Tehdy jsem parlamentní praxi obohatil kreativním výkladem jednacího řádu, který mezičím zlidověl, že když někdo navrhne přerušení bodu na tři roky nebo na tři měsíce, tak vystoupí protistrana a navrhne přerušení na tři minuty, pět minut, šest minut. Pro ty, kteří to nechápou: pak je jedno, jak to hlasování dopadne. Než se odbude to prvé, po těch třech, pěti minutách doběhnou poslanci, kteří tvoří tu většinu, a pak už odmítou to hlasování, které by reálně odsunulo ten bod o týden, měsíc či roky.

Nicméně tím, že to nebylo kreativní ani účinné, ale hloupé, tak jsem se podíval do stenozáznamu, což je tedy hrozná věc pro nás pro všechny, všechno, co řekneme tady od mikrofonu, může být jednou použito proti nám, a já si dovolím vám odcitovat ze stenozáznamu odstavce z 22. listopadu 2017, když jsme měli ustavující schůzi a měli jsme druhý důležitý bod, prvním byl slab poslanců, abychom mohli vykonávat svůj mandát, a to byla volba předsedy Poslanecké sněmovny. A tehdejší kandidát, náš

dnešní předseda Radek Vondráček, řekl mimo jiné toto – nebudu čist celé jeho vystoupení:

"Moje ambice v případě, že dostanu odpovídající důvěru, je být garantem férové diskuse. U tohoto mikrofonu i v předcházejícím volebním období několikrát zazněla věta Tomáše Garrigua Masaryka – demokracie je diskuse. Těmito zdmi nekončí svět. Venku jsou lidé, dívají se na nás, jsme pod drobnohledem. A pro nás je to o to větší výzva. Jestli si vzpomenete, tak příští rok – což je letošní rok – si připomeneme sto let od vzniku samostatného Československa. Jsem prostě přesvědčený o tom, že Sněmovna může být místem názorového střetu, i ostřejšího, i agresivnějšího. Já jsem si zvykl. Takže to plně respektuji, ten střet, ale mám ambici vést Sněmovnu tak, abychom respektovali jeden druhého a abych já byl garantem férové diskuse."

Porovnejte tato citovaná slova, která jsou podle mne velmi dobrá, s tím, co se dneska odehrálo v 9.00, v 9.01, v 9.02, v 9.03, já nevím, kdy přerušil pan předseda Poslanecké sněmovny schůzi na neurčito. Nevím. Nesvolal žádné jednání, nikdo s námi o tom nemluví. Kdy ta schůze bude pokračovat? Pane místopředsedo, také nevíte, že jo? No, možná to ví pan předseda Poslanecké sněmovny, ale zapomněl, že demokracie je diskuse, a zatím o tom zapomněl s námi debatovat. Jediné, čeho docílil, že jsem odcitoval jeho slova, jak se jich nedrží, a že místo v 9.32 ta slova říkám v 10.32.

Včera jsem četl v médiích vyjádření ctěného kolegy předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Chvojky, že nebude pro schválení programu mimořádné schůze s odůvodněním – necitují úplně přesně, pane předsedo, když tak se vám omlouvám prostřednictvím pana místopředsedy, jste v jedné straně, tak snad to přijmete – že nebudete součástí exhibice pravice. My to tady říkáme opakovaně, tak ještě jednou. Otázky zahraniční politiky a otázky bezpečnosti České republiky a otázky bezpečnosti občanů České republiky opravdu nechápeme jako střet vlády a opozice. Opravdu ne. Nechceme tam získávat politické body, nechceme dělat politické exhibice, a pokud se připojíme k nějakému návrhu na svolání mimořádné schůze, tak proto, že tu situaci považujeme za závažnou a naopak bychom rádi, abychom v Poslanecké sněmovně pokud možno našli shodná stanoviska právě v oblastech zahraniční politiky a bezpečnostní politiky. Za nás, za občanské demokraty, to musím důrazně odmítout.

A pokud se podíváte na vyjádření představitelů ODS zrovna ke kauze novičok, tak jsem si jistý, že tam žádné stranické body nehledáme, že jsme nepoužívali ty nejsilnější výroky a že se snažíme hájit pravidla a instituce, což je podle našeho názoru mnohem důležitější než hájit konkrétního člověka podle toho, zda jsem ve vládě, nebo v opozici, případně to měnit podle toho, zda do vlády vstupuji, nebo vystupuji.

Zkusme si jen připomenout, co se vlastně stalo. Ve Velké Británii byl proveden útok chemickou látkou na bývalého agenta ruské tajné služby a jeho dceru. Na základě toho premiérka Velké Británie a celá její vláda vystoupily se stanoviskem, že mají důvodné podezření, že za tím útokem stojí Ruská federace. Obrátily se na spojence se žádostí o solidaritu v této otázce. A musím říci, protože za zahraniční politiku u nás odpovídá vláda, že vláda dostála našim spojeneckým závazkům. Nejenom že jasně podpořila tento názor, ale přidala se, myslím, k těm dvaceti státům,

které na výzvu Velké Británie projevily solidaritu, spojeneckou solidaritu, a vyhostila tři diplomaty, nebo tři osoby z ruské diplomatické mise z České republiky.

Já to připomínám proto, abychom ukázali, že to není střet vlády s opozicí, že tady nenaháním nějaké politické body a není to žádná exhibice pravice. Byla to tato levicová vláda, která je vyhostila, ne pravicová opozice. A my jsme to ocenili. A debaty, jestli tři, nebo dva, nebo čtyři, jsme považovali za podružné. Pro nás bylo důležité, že vláda se zachovala jako spojenec, tím pádem se Česká republika zachovala jako spojenec, a ocenili jsme koneckonců i ten počet tří, protože když to porovnáte s ostatními státy, tak to byl spíše nadprůměrný počet, jak k tomu přistoupili ostatní spojenci nebo ti, kteří vyjadřili solidaritu spojencům.

A tím ten příběh mohl skončit. Vláda konala na základě žádosti spojenců, pravicová opozice a ostatní opoziční strany, protože ne všechny opoziční strany jsou opoziční, ve většině souhlasily, menšina možná měla legitimně jiný názor v Poslanecké sněmovně a nebylo to vůbec vyhrocené vláda versus koalice, levice, versus pravice. Koneckonců máme tady minimálně dvě levicové strany, které se v tomto chovají a postupují naprosto odlišně. Odlišný je postup a stanovisko KSČM a odlišné je stanovisko a postup ČSSD.

A nehovořím o tom, pane předsedo Chvojko prostřednictvím pana místopředsedy, že jsme svědky exhibice boje o levicové voliče mezi levicovými stranami. Tak já vás prosím, abyste nenazýval naši snahu o to, sladit politiku zahraniční a bezpečnostní napříč politickým spektrem s co největší podporou, i když je mi jasné, že při devíti stranách je to skoro vyloučené, označovat to za exhibici. Minimálně když tak buděte konkrétní a jmenujte konkrétní strany nebo konkrétní politiky. My to určitě neděláme. Už se na vás nebudu obracet, už to stačilo. Děkuji.

Když jsem říkal, že tím ten případ mohl skončit, mohl, ale neskončil. Vstoupil do toho prezident republiky, který informoval – ne v projevu, já nevím, jak bych to nazval přesně, interview to určitě není, potlach na jednom televizním kanálu určitě není projev prezidenta republiky, myslím, že na tom bychom se mohli shodnout, projev prezidenta republiky je u nějaké jiné příležitosti. Prostě s bohorovností jemu vlastní řekl: vždyť ten noviček se u nás vyráběl. V rozporu se stanovisky našich tajných služeb. V rozporu. V rozporu se stanoviskem vlády, v rozporu se stanoviskem ministra zahraničí, ministryně obrany, ale i premiéra. Dokonce jsme byli informováni, že jsou rozporы mezi tajnými službami.

Pak se ten problém přenesl do orgánů Poslanecké sněmovny. Já už jsem to říkal minulý týden, my nepovažujeme za šťastné, že se tou problematikou zaobíral zahraniční výbor. My si myslíme... (Námitka ze sálu, že se tím zabývat může.) Může. Já říkám, že to nepovažujeme za šťastné, to není žádná silná formulace pro pana předsedu zahraničního výboru prostřednictvím pana místopředsedy. My si myslíme, že právě proto, abychom kontrolovali tajné služby, si Sněmovna zřizuje speciální kontrolní orgány, a je dobré, že to projednaly obě dvě komise, jak stálá komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství, tak stálá komise pro kontrolu činností Bezpečnostní informační služby. Nejsom členem ani jedné z nich, vím, že tam dostávají informace v jistém režimu, nicméně mediální výstupy, ale i usnesení stálé komise pro Vojenské zpravodajství pro nás, kteří nejsme členy, je naprosto jasné.

Připomeňme si ho. Není rozpor mezi stanoviskem civilní a vojenské tajné služby. Není rozpor. Je ve shodě a vyvrací stanovisko prezidenta republiky.

Je to přesně naopak. Není to tak, že tu otázku zvedají političtí odpůrci Miloše Zemana. Političtí přátelé Miloše Zemana ho najednou chtějí hájit, ale v tomto případě ho hájit objektivně a spravedlivě nemohou, protože k tomu máme tajné služby. A pokud sněmovní orgány pro kontrolu tajných služeb, které mají, nebo by měly mít, nevím, jestli jsou všude, zastoupeny všechny poslanecké kluby své zástupce, dostanou informace od šéfů těchto tajných služeb, že se ten jed u nás nevyráběl, neskladoval, že mají shodná stanoviska, že tím vybavili příslušné členy vlády a vládu jako celek, a pokud nejvyšší ústavní činitel tvrdí něco jiného, tak je to neudržitelné tvrzení.

Pak takové to hledání, mikrosyntéza, pikosyntéza, kdybych parafrázoval slova pana poslance Luzara, který tady řekl opravdu hezkou větu, bude na stenozáznamu: Vznikl humbuk, který je pokračováním toho humbuku. Nevím, co tím myslí. Humbuk je pokračováním humbuku.

Ale vážně. Mnozí z vás se stávají součástí ruské propagandy. Někteří bezesporu nevědomě a někteří bezesporu vědomě. Vystoupení pana poslance Luzara bylo skoro stejně jako vystoupení mluvčí ruského Ministerstva zahraničí: Tady to možná bylo, kdo ví, jak to bylo, raději se k tomu moc nevyjadřujme, je to celé nějaké divné, pikosyntézy, mikrosyntézy, nanosyntézy, nevím, co všechno použil.

To je v zásadě – on to tak nevnímá pan poslanec Luzar, možná to nevnímají ani poslanci hnutí ANO – toto je jasně protivládní vystoupení. Protivládní. My jsme ti, kteří podporují vládu, je to paradox, v této otázce. Všimněte si, co na začátku říkal, že vláda postupovala správně, a kdyby tu diskusi neextendoval prezident republiky, tak vláda by minimálně od velké části opozice řekla: správně, děkujeme, postupovali jste dobře, přestože nemáte důvěru, jste v demisi. Vy to od nás znáte, jak vám to pořád říkáme, v demisi, bez důvěry apod. To neznamená, že nemůžeme ocenit krok, který vláda udělala správně. Nikdy jsme to netvrdili, že to je 100, 0, že 100 % kroků vlády je špatně, a zrovna tady že jsme vyhověli žádosti Velké Británie, vyhostili tři občany Ruské federace, příhlásili jsme se ke stanovisku Velké Británie, byl a je správný krok.

Ale prezident republiky říká, že to nebyl správný krok, a má jiné informace. To je také protivládní postoj, což je normální. Když jsme byli u vlády a pan prezident Miloš Zeman už byl na Hradě, tak měl taky protivládní postoje. Já to nebudu kritizovat, já to jenom konstatuji.

A teď pominu to, že někdo nedodržuje politické dohody. A zkusme si to připomenout. Po vystoupení pana prezidenta někteří opoziční představitelé říkali: svoláme mimofádnou schůzku. My občanství demokraté jsme přišli s nějakým kompromisním řešením, navrhli jsme, aby to byl rádný bod. Dokonce byla shoda s výjimkou KSČM, to je třeba říct. Ostatních osm stran souhlasilo, že ten bod bude na rádné schůzce, dokonce jako první bod první jednací den.

Vy, kteří jste hlasovali pro vyřazení, s výjimkou poslanců KSČM, jste pružně změnili názor. Mně nevadí, když má někdo jiný názor. Od toho tady jsme, abychom se přeli. Mně vadí, když někdo v deset se mnou diskutuje, jaké bude usnesení, aby ve dvě hlasoval pro vyřazení. To jsme si tu debatu o tom usnesení mohli odpustit, že, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy Hamáčka? Vzpomeňme

si. Jak dluho to bude, kolikrát vystoupíte: My říkáme, to bude rozumné, budeme krátki. Za základ vezmeme usnesení zahraničního výboru, na kterém se podíleli takřka všichni poslanci ze všech politických stran atd. No pak to bylo jinak, a pak dělejte dohody s panem předsedou Faltýnkem. To je fakt těžké, že jo?

Mně by nevadilo, kdyby přišli a aspoň na grému řekli, byla chyba na organizačním výboru, přípravte se, nebude to, budeme proti. To je zase legitimní. Mně vadí, když uděláme dohodu, a pak ji někdo nedodrží. To považuji za to nejhorší, co se nám v Poslanecké sněmovně může stát. To, že se nedohodneme, je normální. Od toho také zastupujeme jiné voliče, máme jiné politické programy, volíme jiné prostředky politického souboje.

My jsme chtěli obohatit usnesení zahraničního výboru, které je psané takovým diplomatickým jazykem, což samozřejmě sluší zahraničnímu výboru, chtěli jsme navrhnut spíše, aby základem usnesení Poslanecké sněmovny bylo usnesení naší stálé komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství. A protože jsem politický realista a vím, že ten bod nakonec na program zařazen nebude, ale je škoda, abyste si usnesení nepřipomenuli, ne všichni jsme členy této stálé komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství, tak vám přečtu usnesení, které přijala, případně pan předseda Rakušan může doplnit, kolika hlasů bylo, skutečně nevím, zda to bylo jednomyslné, nebo to bylo nějaké bojové hlasování o jeden hlas.

Stálá komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství po zprávě ředitele vojenského zpravodajství Jana Berouna a po následné rozpravě

I. bere na vědomí informace předložené Vojenským zpravodajstvím o aktuálním vývoji v kauze novičok,

II. konstatuje, že dle informací Vojenského zpravodajství proběhla pouze laboratorní mikrosyntéza pro výzkumné a ochranné účely, která není dle mezinárodní úmluvy, což je Úmluva o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich ničení, považována za výrobu, a zcela prokazatelně – zcela prokazatelně – se nejdalo o látku, kterou byly podle dostupných informací otráveny osoby v kauze Sergej Skripal,

III. tato stálá komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství vyzývá prezidenta ČR, aby zachovával utajovaný režim zpravodajských informací a v případě nejasností aby danou věc konzultoval primárně s vládou ČR a s českými tajnými službami.

To bezesporu není protivládní usnesení. Bezesporu ne, a pokud by ten bod prošel, tak my budeme navrhovat, aby to bylo základem, nebo aby se o tom hlasovalo, protože my vzhledem k důležitosti prezidentského úřadu v ČR, pokud se má někdo obracet s nějaký výzvou, apelem, žádostí na pana prezidenta, bez ohledu na to, kdo tím prezidentem momentálně je, tak by to měla být Poslanecká sněmovna jako celek, a ne pouze její kontrolní komise. A já chci poděkovat této komisi a říct, že to je dobrý podklad pro to, aby takové usnesení mohla přijmout Poslanecká sněmovna jako celek.

A nedá mi to, ještě jednou se obrátím na pana poslance předsedu Chvojku prostřednictvím pana místopředsedy, aby mi případně řekl, když se podívá na ty tři body, to usnesení stálé komise, v čem je to exhibice pravice. V tom usnesení není nic pravicového. Skutečně ne. Pravice je v opozici k vládě a říkáme, aby to pan prezident konzultoval s vládou, což jsou naši političtí soupeři a političtí konkurenti.

Ale protože i toto usnesení je psáno když ne diplomatickým, tak parlamentním jazykem, tak jsme si připravili ještě dvě usnesení, psaná politickým jazykem občanských demokratů, pro které bychom rádi získali podporu, a to, že: Poslanecká sněmovna jako celek žádá Národní bezpečnostní úřad, aby prověřil zákonnost nakládání s utajovanými informacemi v Kanceláři prezidenta republiky, a žádá Národní bezpečnostní úřad, aby o výsledcích tohoto prověření informoval stálou komisi pro kontrolu činnosti NBÚ do šesti měsíců.

Ani toto usnesení nesměřuje proti prezidentu republiky, ale proti úřadu, tedy proti Kanceláři prezidenta republiky. Myslím si, že nás zákon, kdy prezident republiky může úkolovat tajné služby s vědomím vlády, je správně. Je to standardní, je to správné. Co není správné, aby ty úkoly byly veřejně vyhlašovány a případně aby byly veřejně prezentovány výsledky činnosti, setření či pátrání tajných služeb. A to je věc, která by měla být v zájmu všech politických stran a všech poslanců. Proto máme tajné služby, proto máme speciální kontrolní komise, a my to plně respektujeme. Plně respektujeme, že k údajům se může dostat pouze exekutiva a ne moc zákonodárná. A zase říkám, je to správně. Bez ohledu na to, že my jsme zrovna v opozici. Respektujeme to, že zpravodajské informace mají k dispozici členové vlády. Jiná věc, pokud členové vlády chtějí diskutovat politické dopady některých rozhodnutí nebo některých činů, které se staly, s představiteli opozice. Ale to je jiná věc, to není sdílení zpravodajských informací. To je normální politická konzultace k tomu, abychom – a já se vracím k tomu, čím jsem začal, že to považujeme za klíčové – abychom společně hájili zahraničněpolitické a bezpečnostní zájmy občanů České republiky.

My se v tomto bodě o tento postup snažíme. Vás žádám, abyste na chvíli odložili ta svá stranická trička, zkusili posoudit ta navržená usnesení ne podle toho, kdo je navrhl nebo kdo je tady prezentoval, ale zda mají hlavu a patu. V zásadě navrhujeme, když to zjednodušíme, aby Poslanecká sněmovna řekla: důvěřujeme svým tajným službám a oceňujeme postup vlády v kauze novičok. Nic jiného tam není. Pokud to chcete takhle explicitně, místo toho, co je tam napsáno, tak to v diskusi, pokud ten bod projde, navrhněte, my to klidně podpoříme. Pokud vám to připadá zbytečné, a že to je málo, není to málo. Pokud má stát fungovat, tak my první musíme říkat, že věříme institucím českého státu, mezi které bezesporu patří tajné služby.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ted' tady mám dvě přihlášky s přednostním právem. Nejprve pan předseda Sněmovny, potom pan zastupující předseda klubu KSČM. Prosím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, slyšel jsem své jméno, tak děkuji panu předsedovi Stanjurovi prostřednictvím předsedajícího za připomenutí mých slov a jsem rád, že můžu konstatovat, že tato svá předsevzetí plním v maximální možné míře. Protože když se pan Stanjura třeba podívá do stenozáznamu, jak se hlasovalo v úterý o vyřazení bodu, já jsem se zdržel. Považuji to za opravdu pozici svou jako předsedy Sněmovny, že bych měl takto postupovat v těchto případech.

Stejně tak dneska ráno jsem patřil mezi přihlášené. To už nemůžu nijak doložit, ale byl jsem přihlášený a předpokládal jsem, že schůze proběhne. Ale aby mimořádná schůze, o kterou požádali poslanci opozičních klubů, proběhla, tak musí přijít do práce aspoň 67 poslanců, které to zajímá a kteří budou hlasovat. Kolik v tu chvíli bylo přihlášených? Včetně mě myslím 34 nebo 40. A ty kluby mají 70 členů. A říkám, včetně mě. A co má tedy předseda v tu chvíli dělat? Podle jednacího řádu nezbývá nic jiného, než schůzí přerušit, a já jsem ji přerušil s tím, že by mělo dojít k dohodě předsedů klubů. Ptám se, jestli už vůbec pan Stanjura oslovil některé další předsedy klubů a hledá nějaké řešení nebo přichází s nějakým řešením. Mně by se samozřejmě mnohem více líbilo, kdyby nedocházelo ke zneužívání přednostního práva, kdy se stejně tady bavíme o novičku, místo abychom hlasovali o programu. Ale v okamžiku, kdy nebylo kvorum, nezbylo než přerušit.

Já mám jedinou historickou zkušenosť, a to je z minulého volebního období, schůze o České poště. Byla to, tuším, 32. schůze. V tu chvíli předsedal místopředseda Petr Gazdík a na základě návrhu pana Stanjury se hlasovalo o přerušení a nebylo kvorum. Pan místopředseda Gazdík v tu chvíli přerušil schůzí, ve stenozáznamu není ani "až do dohody klubů", prostě ji přerušil, a to byla poslední věta té mimořádné schůze a ta schůze už se nikdy nesešla, nikdy se nesešlo grémium a ani nikdo nevyzýval, aby se scházelo grémium. (Výkřiky v sále.) Stenozáznam je k dispozici, prosím, nepokříkujme na sebe.

Takže postupoval jsem naprostě standardně. Byl bych rád, kdyby ta mimořádná schůze nějakým způsobem proběhla, ale ti, co ji chtějí, pro to musí taky něco udělat. Jestliže se nesejdete v potřebném počtu, tak předseda nemůže dělat nic jiného.

A teď je 10.54 a já nevidím žádný pokrok. Navrhoji, že by se grémium sešlo pět minut po skončení, v polední přestávce, a můžete mě seznámit se svými dalšími plány, jak budete tuto situaci řešit. Ale prosím, neberte si mé jméno do úst v situaci, kdy můžu říct, že jsem plně dodržel svou neutralitu a postupoval zcela správně. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď mám čtyři přihlášky s přednostním právem. Registruji i pana předsedu Kalouska. Prosím, abyste na sebe nepokříkovali, každý bude mít prostor. Takže prosím pana poslance Luzara, potom s přednostním právem pan předseda Fiala, potom pan předseda Michálek a potom pan předseda Kalousek, všechno přednostní práva.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nechci tuto diskusi protahovat, proto použiji obligátní a klasické, a je to reakce na mé předrečníky, kteří začali svůj dlouhý úvod citací příběhu, a ten se dá shrnout do jedné věty: Raději se mýt s Anglií, než... to než si potom doplňte. A na základě toho jsme nějaké kroky činili.

Ale to mýt, to je strašně důležité. To slovo mýt se začíná prokazovat a to je ten problém, který se kolegové snaží neustále odsouvat. A zajímavé je, když se tady citují stenozáznamy a jsou zde kolegové, kteří je rádi používají ve své argumentaci, tak v 9.03 by si mohli pustit stenozáznam svého vlastního vystoupení z dnešního dne, kdy

začali: My jsme to chtěli svolat, jenom abychom potvrdili usnesení zahraničního výboru. Nic víc jsme po vás nechtěli, kolegyně a kolegové. A v průběhu hovoru: My jsme to chtěli obohatit, my jsme chtěli dokonce přijmout navíc tři usnesení, takže tady se trošku míjíme v úvodu slova, tak jsme chtěli pouze potvrdit, nebo jsme z toho chtěli vybudovat nějaký politický kapitál, chtěli jsme nějaké argumenty dávat navíc.

A ve vystoupeních se tady používá usnesení komise kontrolní zpravodajských služeb a navrhuje se to obohatení. A já tady znovu říkám, že to usnesení je špatné, protože se odvolává na něco, co v Úmluvě o zákazu vývoje, výrobě, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich zničení vůbec není uvedeno, čili uvádí ty, kteří s tímto usnesením budou pracovat a kteří by pro něho chtěli třeba i hlasovat, v omyl. A to je dle mého názoru docela závažná věc. Takže si myslím, že by se tato komise měla znova ke svému usnesení vrátit a minimálně v této jedné věci, tj. odvolávce na mezinárodní smlouvu, by ho měla opravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Fialu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dalo by se reagovat na spoustu věcí, které zde zazněly. Kdybychom mohli vést věcnou diskusi o tom případu novičok, tak bych nepochybň nenechal stranou to, co zde ukazuje pan komunistický poslanec Luzar, ale teď to dělat nebudu, protože mi jde o jinou a podstatnější věc. Chci reagovat na slova pana předsedy Poslanecké sněmovny Vondráčka. On se ptal: Co jsem měl dělat?

Pane předsedo, já myslím, že to je úplně jednoduché a standardní, co jste měl udělat. Skutečně jste měl přerušit schůzi na deset minut a dát šanci poslancům, kteří měli třeba nějaké objektivní překážky, proč se sem nemohli dostat, aby mohli přijít, a po těch deseti minutách, kdybychom se skutečně nesešli, tak bych chápal ten váš postup. Ale udělat to v 9.03, to opravdu nechápu a standardní to úplně není. A jediné, co to vysvětuje, je to, že jste prostě věděl, že toto je strategie, se kterou tady bude vystupovat hlasující většina, ta koalice, která tady je, že ta strategie je nepřihlásit se a dělat obstrukce, že jste věděl, že i kdyby se prostě přihlásilo a bylo přítomno všech 55 poslanců, kteří požádali o svolání této mimořádné schůze, tak to nebude stačit, a proto jste jednal tak, jak jste jednal. Ale myslím si, když se ptáte, že to v pořádku nebylo, že jste měl schůzi, mimořádnou schůzi, přerušit na deset minut a mohli jsme pokračovat dál. To by bylo normální.

A to, že jsme přerušili schůzi a máme nějak postupovat dál a že jste navrhl, ať se sejdou předsedové poslaneckých klubů, tak teď to není odpovědnost pana předsedy Stanjury, aby všechny svolával a řešil. To vy se ho ptáte: Co jste udělal? Už jste něco udělal? No to je odpovědnost mimo jiné tedy i vaše. Takže buďte si vědom své odpovědnosti předsedy Poslanecké sněmovny, buďte si vědom i své odpovědnosti za tuto situaci, do které jsme se dostali.

A já znovu říkám, to řešení bylo velmi jednoduché a bylo by standardní. To, co se tu odehrálo, prostě standardní a normální není a doufám, že se to nebude opakovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat. Dále s přednostním právem je přihlášen pan předseda klubu Pirátů pan Michálek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Dobré dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ptal jsem se řady předsedů klubů, jak dál pokračovat, a většina předsedů klubů Pirátů, KDU, STAN, ODS a TOP 09 se shodla, že vzhledem k tomu, že předchozí schůze byla přerušena z důvodu malého počtu poslanců a teď už se nám počet poslanců zvýšil na 141, tak by bylo logické tedy dokončit to téma, které jsme načali a které jsme přerušili, abychom doprojednali novičok. Poslanců je tu už 141, takže není žádný důvod, proč bychom nemohli pokračovat v tématu, které bylo již zahájeno.

Dávám procedurální návrh na přerušení této schůze, aby byla bezprostředně poté zahájena přerušená schůze, dokončili jsme ten novičok a pak se vrátíli k agendě, kterou máme na tomto jednání. Prosím, aby se tedy hlasovalo bez rozpravy. (Potlesk celé pravé části sálu pod galerií.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě o procedurálním návrhu na přerušení této schůze dám hlasovat, ale jestli bude potom v tom přerušení pokračovat ta přerušená schůze, to je jiné hlasování. To v tuhé chvíli na této schůzi učinit nemůžeme. Ale procedurální návrh na přerušení této schůze samozřejmě dám bez rozpravy hlasovat. Zagonguji. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme o tom, jestli je Poslanecká sněmovna ochotna přerušit 13. schůzi Poslanecké sněmovny a vrátit se ke schůzi 14., na které nebyl dostatek poslanců. Počet přihlášených se ustálil.

Rozhodneme v hlasování číslo 162, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení 13. schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 162 z přítomných 147 pro 59, proti 29. Váš návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Bartoška. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. V rámci proběhlého hlasování si dovoluji konstatovat, že stávající opozice začíná někde tady (ukazuje pravou rukou k lavicím SPD) a končí tamhle (ukazuje levou rukou k lavicím KSČM). Vytvořil se nám tady monolitický blok, který ve zcela zásadních hlasováních postupuje koordinovaně, a tvoří ho SPD, hnutí ANO, sociální demokracie a komunisti. Já to respektuji. Je to plná vůle vytvořit většinu. Ale shodneme se na jedné věci, že i menšina má mít právo promluvit. (Smích z lavic poslanců ANO.)

Samozřejmě jsme svolali mimořádnou schůzi, zařadili jsme bod. Ani v jednom případě jste nechtěli, aby tato věc byla projednávána v rámci řádné rozpravy. To je potřeba si uvědomit. To znamená, nechováte se jako gentlemani. Nenecháváte

možnost menšině, aby mohla diskutovat v rámci mimořádné schůze, v rámci jasné zařazeného bodu.

A jinak k vám, pane předsedo (otáčí se k předsednické lavici, předseda PS Vondráček momentálně není v sále přítomen), byť zde není přítomen, tak prostřednictvím předsedajícího. Když jste přerušoval schůzi, tak jsem chtěl dát námitku proti postupu předsedajícího, protože přerušit schůzi na neurčito do té doby, než se domluví předsedové klubů, to je v podstatě, jako kdybyste nás poslal do háje s tím, že se o tom už nechcete do budoucna vůbec bavit. Jestliže nechcete rezignovat na svoji pozici předsedy Poslanecké sněmovny jako toho, který koordinuje činnost Poslanecké sněmovny, vašim úkolem bylo přerušit, svolat předsedy poslaneckých klubů a domluvit se na dalším postupu. Způsob řešení, který jste zvolil, jasné vypovídá o tom, že to byla dopředu domluvená strategie, která nechtěla dát prostor opozici, aby se ten bod řešil.

Tolik za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Bartošek. Nyní máme rádně přihlášeného k programu schůze pana kolegu... Tak teď nevím, kdo byl první, ale přihlášený je pan poslanec Jurečka, Benešák a Hájek. Ale přednostní práva vnímám od pana kolegy Kalouska a Bělobrádka. Pan kolega Bělobrádek je mladší, tak dal staršímu přednost. S přednostním právem, pane kolego Jurečko, musím dát tedy přednost panu kolegovi Kalouskovi. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Také bych si velmi přál, kdyby se pan předseda Poslanecké sněmovny zachoval jako gentleman. Na druhou stranu, kdyby to udělal, tak by se brzy dozvěděl, že už to nechce dělat. Takže svým způsobem hledejme pro něj pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Bělobrádek, předseda KDU-ČSL s přednostním právem. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, myslím si, že důležité je, co tady zaznělo. Pořad schůze je teď navržen. Myslím si, že by tam mělo být usnesení, které se týká především komisi, a to stálé komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství a stálé komise pro kontrolu Bezpečnostní informační služby. Nemyslím si, že je rozumné, aby tam bylo usnesení, které se týká zahraničního výboru, protože zahraniční výbor k tomu není ze zákona zřízen, aby se věnoval zprávám tajných služeb. Jsem přesvědčen, že co tady zaznělo, že se tím nemáme zabývat, že ty stálé komise jsou orgány Sněmovny, a vlastně vám tady mohu opět říct, že ten návrh je dán i proto, aby byl dán prostor skutečně oběma předsedům, aby vás tady seznámili s tím, jak a co probíhalo na těch jednotlivých stálých komisích, které se týkají právě novičoku. Když uznáte za vhodné, že je dobré, abychom se o tom bavili, a všichni, nejenom ti s přednostními právy, tak vám přečtu

přesné znění. Ale kdyby k tomu nedošlo, což se dá předpokládat, tak skutečně žádný typ novičku se u nás ani nevyráběl, ani netestoval, ani neskloval.

A prostřednictvím pana předsedajícího, to, co říkal pan kolega Luzar, tak zaprvé si myslím, že není důstojné, abyste nazýval to, co řekl pan prezident, že to je... Jak jste to řekl? (Z uličky napovídá poslanec Jurečka: Humbuk.) Že to je humbuk. Myslím, že o panu prezidentovi by bylo dobré se vyjadřovat lépe, než že způsobil humbuk.

Každopádně také to, co tady bylo použito, ta mikrosyntéza tam napsána není, protože o ni vůbec nešlo. To je, jako kdybyste vzal papír, kde je napsáno, bílá je bílá, a vy byste říkal, ale tam o té černé není nic napsáno. (Reakce z pléna.) No samozřejmě. To vzniklo i z toho, co jste citoval z těch dokumentů mezinárodních, ale z toho, co se tady skutečně stalo. Tady se nevyráběl, neskloval ani nevyvíjel noviček. Ale problém je v tom, že pan prezident něco řekl, dá se to dohledat z veřejných zdrojů, je to zaznamenáno, a k tomu se vyjadřovaly obě komise, které jsou Sněmovnou k tomu zřízeny. A je dobré, aby se o tom tady promluvilo, protože to má mezinárodní dopad. A premiér této země se nějak vyjádřil a vyjádřil se jinak než prezident této země. Je důležité dát jasný signál dovnitř i vně České republiky, jak to tedy bylo. A Sněmovna je k tomu kompetentní a má k tomu svoje stálé komise, které se k tomu mohou vyjadřovat.

A hovořit o tom, že to je zbytečné, aby se o tom mluvilo. No, není to zbytečné, protože to je zásadní politická otázka, která má vliv na naši bezpečnost, na mezinárodní situaci. To znamená, jsem přesvědčen, že máme mít tu schůzi. To, že byla dohodnutá, a pak jste to svalili některé, to je jedna možnost. Na druhou stranu také si myslím, že předseda Sněmovny (rozhlíží se), který tady není, předseda Sněmovny nemůže říct: tak mi přijďte říct, co jste vymysleli. Předseda Sněmovny je tady od toho, aby Sněmovnu řídil a aby svolával orgány, které se mají dohodnout. Předseda Sněmovny by měl být tím, kdo v tom okamžiku, kdy k té situaci došlo, měl svolat předsedy poslaneckých klubů, popřípadě celé grémium, a měl se tam on aktivně zasadit o to, aby se ta situace vyřešila.

Tak jste si mysleli, že nemůžeme říct, co chceme, tak jsme to museli udělat jinak. Jsem přesvědčen, že v tomhle případě nechcete mimořádnou schůzi. Tak nechte zafadit na tuto schůzi ten bod, který jsem navrhl, tak aby o tom mohli diskutovat všichni a abychom mohli skutečně dát jasnorozprávu o tom, že jsme připraveni z opozice podpořit stanovisko premiéra této země! Protože ze všech těch faktů, které máme a které mají tajné služby, které se nelíší ve svém zjištění, které vyplynulo z jejich šetření, tak ať se k tomu jasně vyjádříme. To je práce Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl s přednostním právem pan předseda Bělobrádek. Nyní je řádně přihlášen pan kolega Jurečka, přípraví se kolega Benešík.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající. Dovolte mi k pořadu schůze mé stanovisko. A také určitou zkušenosť člověka, který byl čtyři roky nejenom člen vlády, ale i člen Bezpečnostní rady státu.

Já si myslím, že Česká republika, čeští občané i reprezentanti tohoto státu, jako je premiér, jako je ministr zahraničních věcí, ministr obrany, si zaslouží to, aby k této kauze, o které tady diskutujeme, a o výrocích pana prezidenta, o výrocích pana premiéra bylo jasné slovo Poslanecké sněmovny. I mě se lidé ptají, jak to tedy je. Ti lidé se cítí znejistěni, a i vůči zahraničním partnerům, kdy vláda dost často přijímá různé úmluvy a dohody mezi jednotlivými státy a jejich informačními službami, je důležité, aby se tato záležitost vyjasnila, aby Česká republika byla i nadále věrohodným partnerem v těchto zahraničněbezpečnostních otázkách.

Já bych si velice přál, aby k tomuto tématu byla dnes možnost jednat, když se to nepodařilo ráno. A tady řeknu, stala se třeba i situace, kdy člen vlády přijel s desetiminutovým zpožděním a v rámci dobré vůle Poslanecká sněmovna přerušila schůzí na deset minut, aby se mohlo dále pokračovat. Byla dobrá vůle! Mně dnes ta dobrá vůle ráno od pana předsedy chyběla. Ale nicméně je možnost to teď zařadit na tuto schůzí, která probíhá. A byl bych rád, aby se k tomu vyjádřil opravdu premiér, bývalý ministr obrany a současný ministr zahraničních věcí a paní ministryně obrany. Aby k tomu zaznělo jasné stanovisko od nich plus od kompetentních poslanců, kteří jsou členy jednotlivých komisí k tomu kompetentních.

A dovolím si říct jednu důležitou věc. Když sem tato vláda přicházela žádat o důvěru Poslanecké sněmovny, tak tady měla ve svém programovém prohlášení, a stále má, jeden odstavec, mili kolegové z hnutí ANO. Vláda v tomto složení musí daleko více než jiná vláda naslouchat návrhům opozice a aktivně spolupracovat, protože tento vládní model vyžaduje časté získávání podpory u ostatních parlamentních stran, a my očekáváme, že se tím rozšíří prostor pro konstruktivní opoziční práci. To jsou slova, prosím pěkně, pojďme udělat ty činy. Za hodinu ten bod může být projednán, může být usnesení, které podporuje to, co řekl premiér, a očišťuje Českou republiku a naše občany v očích jiných zahraničních partnerů.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale pane poslanče, jaký návrh? Protože vy jste mluvil k programu. Jinak jsem vám nemohl dát slovo. Řekněte mi bod, o kterém máme jednat.

Poslanec Marian Jurečka: O bodu, který navrhl pan poslanec Pavel Bělobrádek, který navrhuje zařadit otázku výroku pana prezidenta a pana premiéra na tuto schůzí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolegu Bělobrádku jsme slyšeli. Čili vy jste chtěl opakovat pouze jeho návrh.

Poslanec Marian Jurečka: Já jsem chtěl vyjádřit návrh sebe jako poslance, abychom tento bod podpořili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak za prvé, pane poslanče, diskutujeme k programu 13. schůze. Čili pokud jste nenavrhl nový bod, tak podporujete jenom

návrh kolegy Bělobrádka. Já to budu muset nechat odhlasovat, proto si to chci vyjasnit. O přerušení schůze jsme hlasovali, zase jste neměli dostaček hlasů ani na to. Takže za to opravdu nemůžu, ani nikdo jiný z předsedajících. A potřebuji, abych dodržoval jednací řád. Čili vy nenavrhujez žádný nový bod, jenom podporujete pro hlasování zařazení bodu kolegy Bělobrádka. Rozumím tomu správně?

Poslanec Marian Jurečka: Pane místopředsedo, já si myslím, že vy nemáte se mnou v tomto duchu tady polemizovat, diskutovat. Já jsem se jasně vyjádřil, ke kterému bodu návrhu programu této schůze, to jsem řekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To jste se jasně nevyjádřil! Proto se vás na to ptám.

Poslanec Marian Jurečka: Prosím pěkně, respektujme se a nechme se domluvit. Já jsem, když si přečtete stenozáznám, tak jsem v úvodu svého projevu jasně řekl, ke kterému bodu návrhu programu se vyjadřuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No to jsem vám tedy měl sebrat slovo, v tom případě! A nedodržel jste pět minut.

Další přihlášený je pan kolega Benešík. K programu schůze, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Samozřejmě. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, můj návrh je takový, že pokud bod k novičoku nebude zařazen jako bod první, tak navrhoji, aby se hlasovalo o tom, aby to bylo zařazeno jako bod druhý. Protože si myslím, že tento bod by Poslanecká sněmovna projednat měla.

Zdůvodním. My jsme tento bod v rámci informace předsedy vlády po zasedání Evropské rady, kde se toto řešilo na jednání mj. i s představiteli Spojeného království, projednali na výboru a tento bod byl z důvodu tehdy citlivých informací vyhrazen bez veřejnosti. My jsme svůj výbor na tento bod uzavřeli, aby mohly padat informace, které by v té době zřejmě nemohly veřejně, nebo za přítomnosti veřejnosti, která normálně má přístup na zasedání výborů, padnout. Já si osobně myslím – seděli tam poslanci z celého politického spektrum, a já si myslím, že tito poslanci by měli mít možnost se vyjádřit k tomu, co tam zaznělo, tak aby se vysvětlilo to podle mého názoru velké komunikační nedorozumění, možná záměrné, mezi vládou České republiky a prezidentem České republiky.

A já bych chtěl apelovat na ty kolegy, kteří se rozmyšlejí, jestli tento bod zařadit, nebo ne, aby si vzpomněli na to, že v lednu tohoto roku jsme dle mého názoru úplně zbytečně diskutovali celý den a utráceli peníze daňových poplatníků ohledně tzv. Dublinu IV. Ohledně materiálu, který výbor pro evropské záležitosti projednal o rok a půl předem. Projednal ho v září 2016, přijal usnesení, to usnesení se stalo součástí vyjednávací pozice vlád České republiky. Vlády České republiky, ať vláda, ve které KDU-ČSL byla koaličním partnerem, nebo vláda, kde KDU-ČSL není koaličním

partnerem, toto usnesení respektovala, postupovala podle něho. Poslanecká sněmovna i přesto se většinově usnesla, že je to tak důležité téma, aby bylo projednáno na plénu Poslanecké sněmovny, byť usnesení našeho výboru má sílu celé Poslanecké sněmovny a vláda ho do puntíku dodržovala, a zařadili jsme to, projednávali jsme to. A nakonec, co jsme přijali? Přijali jsme usnesení, které já jsem jako zpravodaj ve výboru navrhl. Uplně to samé, jenom ve zkrácené formě, tak aby bylo srozumitelnější, plenem Poslanecké sněmovny. Tehdy jsme to udělali. Bylo to prostě, odůvodňovalo se to tak, že to tak důležité téma, politicky má plénem Poslanecké sněmovny daleko větší váhu. Projednejme to! Stalo se to, že jsme celý den projednávali něco, co už Poslanecká sněmovna prostřednictvím svého výboru projednala. Přijali jsme téměř totožné usnesení, pouze jenom ve zkrácené formě, ale udělali jsme to.

Dnes jsme v situaci, kdy náš výbor a další jiné komise projednávaly podle mého názoru minimálně stejně závažnou věc, ale v režimu s vyloučením veřejnosti, v režimu, které nejsou veřejné, a my přece dneska neodmítneme v tak těžké situaci, v tak diskutovaném tématu informace našim spoluobčanům. KDU-ČSL chce, aby občan byl informovaný, aby věděl, jak jeho politici pracují!. Doufám, že pokud nepodpoříte tento bod jako první, podpoříte ho jako druhý. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k pořadu schůze v průběhu podle jednacího řádu. Nyní s přednostním právem před kolegou Hájkem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My jsme na minulé schůzi z bloku zpráv vyřazovali zprávy o činnosti Českého rozhlasu a České televize za rok 2016 s odůvodněním, že k tomu ještě chybí doprojednat zpráva o činnosti hospodaření České tiskové kanceláře za rok 2016 a potom zpráva o činnosti velké rady, jinými slovy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016. Chci říct, že volební výbor, jehož jsem členem, obě ty zprávy již projednal, obě doporučil Poslanecká sněmovně ke schválení.

Bývalo zvykem, ne vždy, ale velmi často, že čtvrtéční dopoledne se využívalo na projednávání bloku zpráv nebo bloku smluv. Já bych v této chvíli chtěl navrhnut, abychom jako druhý bod našeho dnešního programu zařadili bod číslo 98 Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Jako třetí bod, tak aby to bylo co nejjednodušší a nejrychlejší, bod 102 Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře za rok 2016. Potom jako čtvrtý bod 100 Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016, jako pátý bod dnes Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016. Myslím si, že jsme schopni všechny tyto zprávy projednat ještě dnes do 13. hodiny a jsme schopni tyto zprávy dle doporučení volebního výboru schválit. Připomínám, že dnes je poslední květnový den roku 2018 a máme projednat zprávy za rok 2016, což je tedy už hluboká minulost, nicméně projednat je musíme. Poprosím, pane místopředsedo, aby se o mých návrzích hlasovalo jednotlivě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jednotlivě, dobře. Čili 98, 102, 100, 101, ano? V tomto pořadí. Děkuji, pane předsedo. Můžeme pokračovat vystoupením kolegy Hájka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já dodržím jednací řád, takže úvodem přečtu název bodu, který chci zařadit na program této schůze. Tento bod se jmenuje Zmaření konání 14. mimořádné schůze Poslanecké sněmovny svolané ve věci novičoku způsobené absencí části poslanců stran ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Pirátů.

Nyní odůvodnění. Tuto mimořádnou schůzi svolalo 55 poslanců. Na jednání Sněmovny jich přišlo tuším 40, podpořených hlasem pana předsedy Sněmovny. Demokratický blok má 48 poslanců, 22 poslanců je Pirátů, tzn. 48 plus 22 je 70. Kvorum je 67. Tady se vyčítá – já tady přečtu, odcituj slova pana Marka Výborného prostřednictvím pana předsedajícího, který kvitoval: Arogance koalice ANO, SPD, KSČM nemá mezí. Rádně svolaná schůze – neuvědly mimořádná – ke kauze novičoku ani nezačala, protože se její poslanci odmítli přihlásit. – Já bych poprosil pana Výborného prostřednictvím pana předsedajícího, aby doplnil tento kvit dovětkem: A také proto, že řada našich poslanců z řad Demokratického bloku nepřišla do práce. Konec citátu.

O co se jedná? My jsme tady jasně deklarovali, že strany SPD, ANO, KSČM a ČSSD nepodpoří program této mimořádné schůze. Takže my jsme chtěli našim občanům ukázat, jaký je váš zájem projednávat tento bod! Proto jsme se odhlásili! Abyste ukázali, kolik vás skutečně srdcově chce bojovat za tuto kauzu! Je vás 40, bez pana předsedy 39. To stačí. Děkuji. (Výrazný potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní mám dvě přednostní práva – pana poslance Fialy a pana poslance Stanjury. Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já se tomu sice divím, ale mám jisté porozumění pro to, že někteří poslanci neúplně sledují, co se v politice děje, co se odehrává v Poslanecké sněmovně, jak se věci vyvíjejí, a jsem zvyklý trpělivě ty věci vysvětlovat znova a znova.

Takže vážený pane poslanče Hájku prostřednictvím pana předsedajícího, Demokratický blok neexistuje. Demokratický blok vznikl v Poslanecké sněmovně na základě jednacího rádu pouze na dobu ustavování orgánů Poslanecké sněmovny a pak v souladu s tímto ustanovením a s jednacím rádem se jeho činnost přirozeně vyčerpala a zanikl. Takže argumentujete-li tu současnou existenci Demokratického bloku, tak se vracíte někam do října, listopadu minulého roku, ale jste zcela mimo politickou realitu a cokoli, co by odpovídalo tomu, jak jsou organizovány kluby v Poslanecké sněmovně. Tak já bych vás prosil, abyste začal vnímat to, co se kolem vás děje, a respektoval to, že jsou tu samostatné kluby jednotlivých politických stran, ale žádný Demokratický blok prostě neexistuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak je to teprv pět měsíců, tak nebudeme tak přísní na pana poslance Hájka. Pět měsíců, on si toho ještě nevšiml, když to bude rok, tak už to bude podezřelé. Zatím to berme jako úmyslný faul. On to samozřejmě pan poslanec Hájek ví a myslí si, že nám to ublíží. Nám to tedy neublíží, pane poslanče prostřednictvím...

Ale ta svérázná logika. Kvorum je 67. Já tomu rozumím. Pan předseda Poslanecké sněmovny se přihlásil, takže jeden z klubu hnutí ANO byl přítomen na té schůzi, 77 v dikci – já to tak nevnímám – v dikci pana poslance Hájka, 77 poslanců... Možná tam byl aspoň jeden ministr, ne? Aby se vůbec mohlo zahájit. Byl tady nějaký ministr? Já jsem byl omluvěn do 9.20. Ale díky tomu, že ten příznivec férové diskuse, který vykonává funkci předsedy Poslanecké sněmovny, ani nepřečetl omluvy! Všimněte si, jak začíná každá schůze – přečtením omluv. (Námitky z pléna.) Ne, nebyly čteny. Ale to je úplně jedno. (Nesouhlasný šum v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já požádám sněmovnu o klid a argumentujme, prosím, věcně. Na jednu stranu říkáte, pane předsedo, že jste tady nebyl, tak samozřejmě těžko můžete potvrdit, že nebyly čteny omluvy.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vycházím z vyjádření členů vlastního klubu. Ti mají moji důvěru. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid sněmovnu! Slovo má předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže v dikci pana poslance Hájka byl v práci jeden poslanec hnutí ANO. Jeden. A teď chce poukázat, že např. mí kolegové, kteří přišli v 9.04, protože měli dopravní komplikace, už nestačili tu kartu tam dát – nebyli v práci, pane poslanče Hájku prostřednictvím pana místopředsedy? Vy sám moc dobře víte, že jste využili ustanovaení jednacího rádu. Mě to docela baví. Já vám za to nenadávám, já se tomu docela usmívám. Ale nechte si ty řeči, že někdo byl, nebo nebyl v práci! Pokud tady sedíte jak pecka, nezastrčíte si ani kartu, nemůžete promluvit, tak neříkejte, že jste byl v práci! Pokud chcete takhle komunikovat a hodnotit práci svých kolegů. To znamená, že vy, když tady sedíte a nemáte kartu zasunutou, tak podle stenozáznamu nejste přítomen, tak pracujete, a když kolega, který to poslouchá a sedí v poslanecké kanceláři, tak není v práci? Co to jsou za bláboly?! Já pro ten bod budu klidně hlasovat a rád s vámi povedu debatu o tom, kdo chodí do práce. A kdo taky něco dělá v té práci! Nejen že si tady sedne a pak má rádoby vtipné návrhy bodů. Dneska nemůžeme dokázat, kdo tady byl přítomen, nebo ne. Ale pan poslanec Hájek – nevím, jestli byl přihlášen, jestli byl v práci! Dle jeho dikee. Podle mě v práci byl, když tady byl. A je jedno, jestli tam tu kartu dal, nebo

nedal. Ale jestli někdo chce jen vytískat politické body z něčeho, tak poslouchejte pana poslance Hájka, co vlastně říkal, co vlastně navrhoval. Případalo mu to hrozně vtipně. Škoda, že se nesmál někdo jiný než vy a vaši kolegové straničtí. To trošku zužuje ten dosah vaší rádoby vtipné poznámky.

Jediné, čeho jste dosáhli, že místo abychom do deseti měli hotovou mimořádnou schůzi, tak jsme v 11.28, evidentně nechcete projednávat a ve vaší dikci pracovat a projednávat zprávy za rok 2016, velmi důležité, které jste svým chabým odůvodněním, že nejsou všechny, minule zrušili, vyřadili ze schůze, my jsme byli proti vyřazení. Dneska už jsou všechny na pořadu schůze, máme sedmý jednací den 13. schůze, opět se na to nedostává. A je to díky vám. Tak si nechte ty řeči, kdo chodí a nechodí do práce. Já to respektuji. Já jsem říkal, že já to nevnímám jako (nesrozumitelné) nedorozumění. Fakt jste nám měli říct, že ta schůze začne v deset, a ne v devět. To je jediné, čeho jste docílili.

Ale pro pana poslance Hájka mám dobrou zprávu. Já pro zařazení toho bodu budu hlasovat, protože rád s ním povedu polemiku, kde byl on, když nebyl přihlášen, co dělal v 9.03. Anebo platí, že poslanci mají být přítomni, jenom když jsou jejich vlastní návrhy? To znamená, že se předpokládá, že když je vládní návrh, odejdou opoziční poslanci, a když je opoziční návrh, odejdou vládní poslanci? My to tak nechápeme. Vy možná ano, pane poslanče Hájku prostřednictvím pana místopředsedy. My skutečně ne. Ale já jsem příznivec férové diskuze, abychom mohli o tom svobodně debatovat, tak ten bod musí být zařazen, bez toho by to nešlo, to se určitě shodneme. Já jsem jenom reagoval, že mám přednostní právo. Už se podruhé k tomu nebudu vracet. Až ten bod bude zařazen, tak se rád do rozpravy přihlásím a tu polemiku s vámi povedu i nadále. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo s přednostním právem vystoupení předsedy klubu ODS. Nyní pan kolega Skopeček a potom pan poslanec Výborný – ještě k pořadu schůze pořád. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Ano. Děkuji za slovo. Já se chci skutečně vrátit na samý začátek dnešní schůze, kdy pan předseda Faltýnek navrhl zařazení bodu, a sice Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, což byl první bod. Já bych chtěl dát protinávrh. Chtěl bych, abychom tuto smlouvu otevřeli až na schůzi, kdy budeme mít vládu s důvěrou. Já myslím, že pan předseda Faltýnek asi zapomněl, protože už je to hrozně dlouho, co tato vláda funguje, je to rekordní čas, kdy funguje bez důvěry, a přináší nám sem poměrně dramaticky významnou mezinárodní smlouvu, která je významným bodem zahraniční politiky. Předchozí dvě Poslanecké sněmovny nedokončily ratifikační proces, přestože tu existovaly vlády s důvěrou. Takže já bych chtěl panu předsedovi Faltýnkovi připomenout, že to skutečně není vláda s důvěrou a že by u takto významných bodů mezinárodního charakteru zahraniční politiky měla Sněmovna počkat až na vládu.

Čili já navrhoji, ať se přesune projednávání fiskálního bodu na následující schůzi, nebo ať se přeruší, pokud projde to vaše zařazení, až do doby, kdy ta vláda bude mít důvěru.

Věřím, že budu mít zastádky i v paní ministryni financí, protože byste ji tím dostal do ne úplně závidění hodné pozice. Paní ministryně argumentovala, že do Poslanecké sněmovny neposlala například daňový balíček se snížením daní, protože je to natolik významná politická věc, kdy chce počkat na vládu s důvěrou, chce počkat na jasnou politickou většinu. Všichni se shodneme, že zrušení superhrubé mzdy versus konečná ratifikace fiskálního paktu, této mezinárodní smlouvy, že to budou bezesporu minimálně stejně významné věci, takže já nevím, jak by pak paní ministryně mohla argumentovat, že na jednu stranu nechce snížit daně, nechce poslat do Poslanecké sněmovny balíček, který snižuje daně, protože je to politicky významná věc, a čeká na vládu s důvěrou, a najednou by byla pro to, aby se projednávala takto výrazná zahraničněpolitická smlouva.

Takže ještě jednou zopakuji ten návrh: přesunout tento bod na schůzi, kdy bude vláda s důvěrou, případně přerušit, pokud návrh pana Faltýnka projde. Ale já věřím, že si vzpomene, že je to vláda bez důvěry a že takové smlouvy sem nepatří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozumím tomu, že pokud by neprošlo to pevné zařazení bodu, hlasovalo by se o tom, že se vyřazuje z této schůze na schůzi následující. To je legitimní návrh.

Nyní pan kolega Výborný jako poslední přihlášený. A jsem tolerance sama, protože půl hodiny od začátku schůze uběhlo už dávno. Pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dělám to velmi nerad, ale abych tady mohl promluvit, tak tedy navrhoji v případě, že nebude odhlasováno zařazení bodu, který navrhoval kolega poslanec Pavel Bělobárák jako první nebo jako druhý bod dnešního programu 13. schůze, tak tedy navrhoji, aby to bylo zařazeno jako třetí bod. Je to šaškárna a říkám to tady naprostě otevřeně, ale aby se tady poslanci hnuli ANO, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, pan poslanec Vondrák, smáli, že můžeme přece promluvit – nemůžeme! Nemůžeme, protože ten bod není zařazen, a já pouze tímto prostřednictvím naprostě hloupého zařazování jako třetího bodu, aby mě nemusel pan místopředseda školit, že tady nemám vystupovat, protože nevystupuji k programu, tak to je jediná šance, jak se všichni poslanci, kteří by se mohli k této věci vyjádřit, zde demokraticky na půdě Poslanecké sněmovny k tomu nedostanou, protože vy odmítáte ať už mimořádnou schůzi, anebo zařazení jako řádný bod programu této schůze. To je celé.

A pokud tady místopředseda KSČM hovoří o tom, že to byli poslanci zde napravo, kteří neumožnili svou nepřítomností tuto schůzi, tak jenom odcitují jeho vyjádření: Jednání Sněmovny k novičoku mělo sloužit k pomlouvání prezidenta Miloše Zemana, proto se komunističtí poslanci nepřihlásili a přispěli k tomu, že úterní schůze nebyla usnášenischopná. Čili bylo to naprostě jasné, všichni jsme to věděli. Nebyli to jenom poslanci KSČM, byli to poslanci také hnuti ANO, SPD a ČSSD. Bylo to takto domluveno. A jediný cíl, který tady byl, bylo zabránit tomu, aby se na půdě Poslanecké sněmovny tato věc normálně vydiskutovala. Mohli jsme to mít už za sebou. Posunulo se to o hodinu a běží to tady úplně zbytečně dál. A bavíme se tady

často o procedurálních záležitostech místo toho, abychom se jasně vyjádřili ke kauze samotné, k rozporům, které tady zjevně byly mezi prezidentem republiky a vládou. A znovu připomínám, naším cílem bylo podpořit vládu, v jejímž čele stojí Andrej Babiš, protože to vyjádření bylo správné. Nerozumím tomu, jestli to má být pouze nějaké nabíhání tomu, že dnes bude Andrej Babiš odpoledne hovořit s Milošem Zemanem, tak aby nedostal za uši. Fakt tomu nerozumím! Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. K tomu poznámenávám, že jste nemusel z toho dělat, že to je třetí bod, mohl jste třeba po návrzích kolegy Stanury, ale to je na každém, jak se k tomu zachová.

Ještě pan předseda Bělobrádek. K programu, nebo upřesněte svůj bod? (K programu.) K programu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem také připraven podpořit návrh pana kolegy Hájka a zároveň, pokud byste dovolili, jestli takhle chcete pokračovat, tak není žádný problém svolat mimořádnou schůzi nebo navrhnut bod přítomnost jediného poslance hnutí ANO na zahájení schůze. Jestli takhle chcete pokračovat, je to v pořádku, můžeme tam zahrnout i další, kteří tady nebyli v práci v podstatě, jak vy říkáte prostřednictvím pana předsedajícího. Tak není žádný problém, ale já jsem připraven tu schůzi podpořit, jak jste ji navrhl, ten bod, zařazení, a můžeme si o tom popovídат, kdo tedy v té práci byl, kdo makal a kdo ne a kolik je tady poslanců v případě, kdy se zastávají svolavatelé této schůze, zařazení tohoto bodu, chtějí se zastat Andreje Babíše – tedy typický příklad Antibabíše, že? To byl samozřejmě vtip. Takže v tomhle případě vidíte, jak se při zastávání se stanoviska předsedy vlády o to zajímá předseda vlády a jeho kolegové z vlády a jak se k tomu také postaví jeho vlastní poslanci.

Takže já jsem připraven takovýto bod podpořit a vůbec nemám problém, aby se přejmenoval, a navrhoji, aby byl doplněn název tohoto bodu i o přítomnost pomlčka nepřítomnost všech poslanců hnutí ANO.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Tím jsme vyčerpali návrhy do programu schůze... Pan kolega Michálek ještě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom z hlediska procedurální čistoty, protože ten hodnotící dovětek podle mě je zbytečný a navíc je nepřesný, nepravdivý, tak jsem chtěl navrhnut v souladu s § 72 odst. 5, aby se hlasovalo odděleně o části – text: "zmaření konání 14. schůze", a pak o té druhé části, a neprojde-li tento návrh, tak aby se projednalo vypuštění té části od slova "nepřítomnosti". Takže to jsou dva doplňující procesní návrhy. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре. Děkuji. Nyní tedy budeme rozhodovat hlasováním o návrzích, které padly. Ještě předtím přečtu omluvy. Pan kolega Jurečka od 12 hodin do konce jednacího dne, do konce jednacího dne od 12 hodin pan kolega Běhounek, od 10 hodin do 12 hodin pan kolega Pávek, z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Farský z celého dne a pan kolega Bartoš se omluvil z ústních interpelací, tedy na odpolední jednání, od 10.30 do 13 hodin pan poslanec Petrtýl a pan poslanec Vondrák od 14.30 do 19 hodin.

Nyní budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Prvním návrhem je návrh pana poslance Faltýnka – bod 61, a to jako první dnešní bod. Rozhodneme v následujícím hlasování. Já vás pro jistotu ohláším a požádám vás o nové přihlášení. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a budeme rozhodovat.

Budeme hlasovat o zařazení jako prvního bodu dnešního dopoledního jednání bod číslo 61, sněmovní tisk 97, fiskální kompakt.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 163, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 163: z přítomných 150 poslanců pro 99, proti 44. Tím mohu prohlásit ale návrh kolegy Skopečka za nehlasovatelný, protože návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu kolegy Bělobrádka. (Nesrozumitelné připomínky z pléna.) No, ale je zařazen na teď, pane předsedo, hlasováním. Prosím, s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se. Minimálně tedy první část, ne to přerušení, ale ta část na vyřazení hlasovatelná je. My jsme ten bod ještě nezáhájili, teď nebude, teď budou další hlasování. Takže návrh na vyřazení bodu z pořadu schůze je legitimní, přestože je zařazen jako první dnes. Protože budeme hlasovat předtím, než ten bod bude zahájen. Samozřejmě že když to Sněmovna odmítne, tak zůstává jako první dnes. Ale vyřadit můžeme kterýkoliv bod svým hlasováním bez ohledu na to, na kdy je zařazen, pokud ještě nebyl zahájen, a to v tom případě zahájen ještě nebyl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se nebudu přít procedurálně. Můžeme tedy hlasovat. Ale potom v tom případě v pořadí.

Nyní tedy návrh kolegy Bělobrádka: rozporna stanoviska předsedy vlády a prezidenta republiky k té výrobě, respektive k tomu institutu výroby novičoku na území ČR, jestli jsem to správně replikoval, a budeme tedy hlasovat o tom, jestli to má být první, druhý nebo třetí bod, jestli dovolíte toto pořadí. Ano?

Tak hlasujeme o tom, že to má být první bod, to znamená, že teď hlasujeme o zařazení bodu a potom bychom hlasovali, jestli za prvé, za druhé, za třetí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 164 a ptám se, kdo je pro zařazení takového bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 164: ze 152 přítomných pro 59, proti 55. Bod zařazen nebyl, tedy nebudeme hlasovat, jestli bude první, druhý nebo třetí, protože nedošlo k zařazení bodu.

Pak máme návrhy pana poslance Stanjury k hlasování, a to je zařazení tisků 98, 102, 100 a 101, v tomto pořadí, ano? Pane předsedo (předsedající se obrací na předsedu Stanjuru), 98, 102, 100, 101, ano? Každý zvlášť, ano?

Tak nejdříve tedy zprávu RRTV, sněmovní tisk 98.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 165 a ptám se, kdo je pro, jako druhý bod. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 165: z přítomných 153 pro 67, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o zprávě ČTK, bod 102.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 166 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 166: ze 154 přítomných pro 66, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Další je zpráva Rady České televize, číslo 100.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 167 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 167: ze 154 přítomných pro 67, proti nikdo. Ani tento bod nebyl zařazen.

A poslední hlasování je o bodu číslo 101, to je druhá zpráva Rady České televize za rok 2016.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 168 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 168: ze 154 přítomných pro 67, proti jeden. Tento návrh také nebyl přijat.

Teď se musíme vypořádat s návrhem pana kolegy Hájka, a pokud bude zařazen, budeme se bavit o tom, jak bude přesně znít. Jestli mě poslouchá kolega Michálek? Protože nejdřív bude hlasování o zařazení bodu a potom tedy o jeho přesném znění. To znamená, v jaké variantě, s tím oddělením těch jednotlivých bodů. Ano? (Nesouhlasné poznámky z pléna.) To nebylo, to bylo zařazení do schůze. Já jsem neslyšel jiný návrh, nebyl upřesněn v čase.

Kolega Hájek upřesní.

Poslanec Josef Hájek: Já to nechám na organizačním výboru. To znamená, já jsem navrhoval na pořad této schůze a samozřejmě záleží na organizačním výboru, kdy to zařadí na program této schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, čili bychom hlasovali jenom o zařazení do schůze s tím, že o jeho pevném zařazení bychom hlasovali v případě, že by byl zařazen. Ano? Takhle. Čili teď je... Kolega Benda, jenom upřesnění toho postupu, to vám umožním.

Poslanec Marek Benda: Fakt upřesnění. Ale já myslím, že nejprve musíme hlasovat o názvu, nemůžeme zařadit bod bez názvu. Nejprve musíme rozhodnout o tom, co navrhoval kolega Michálek, a pak teprve můžeme rozhodovat o tom, že bod s takovým názvem se zařazuje do schůze. My nemůžeme zařadit imaginární bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já vám dobře rozumím, pane předsedo. Já jsem se ptal kolegy Michálka právě jako prvního, jestli souhlasí s tím, jak já postupuji. To znamená, nejdřív jestli zařadíme ten bod a potom v jakém případě, jaký bude jeho obsah. Kolega Michálek nic nenamítl, tak jsem to tak nechal hlasovat. A jestli navrhujete protinávrh, že budeme nejdřív upřesňovat ten postup, jestli to je vůle kolegy Michálka, protože těžko asi můžete ho nahradit, kolego Bendo. Takže to si myslím, že můžeme takhle udělat. Jestli to je vůle kolegy Michálka, že budeme nejdříve upřesňovat ten název.

Dobře, tak pan kolega Michálek upřesní název.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já tedy jsem studoval jednací řád podrobně. Myslím, že to je otázka, která je trošku na hraně, že tam není explicitně uvedena, když se tedy hlasuje v tom pořadí o tom samotném návrhu, pokud se uplatní per analogiam ta ustanovení o hlasování. A já bych spíš z logiky věci upřednostnil takhle potom, co jsme si to probrali, to doporučení, co říká pan kolega Benda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak v tom případě budeme hlasovat – upřesněte prosím tu variantu, kterou teď budeme hlasovat, pane předsedo, aby všichni slyšeli, jak ten bod bude znít podle vaší varianty. Je to hlasování o protinávrhu, to si rozumíme všichni. Čili je to hlasování o návrhu kolegy Hájka ve variantě protinávrh kolegy Michálka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Tak pokud se nepletu, když tak mě opravte, pane předsedající, tak pan kolega Hájek navrhoval textaci "zmaření konání 14. schůze nepřítomnosti poslanců..." a teď tam byl nějaký výčet. Jest tomu tak?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, tak prosím. Nejdřív tedy kolega Hájek úplně upřesní ten název (smích v plénu) a vy uděláte tu variantu, o které budeme hlasovat.

Poslanec Josef Hájek: Já se omlouvám, kolega Michálek mě asi neposlouchal. Já jsem to skutečně přečetl, ocitoval a zopakuji to ještě jednou. Takže ten název toho bodu zní: Zmaření konání 14. mimořádné schůze Poslanecké sněmovny svolané ve věci novičoku způsobeno absencí části poslanců stran ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Pirátů". Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Teď tedy vaše varianta, pane kolego, budeme jako o protinávrhu hlasovat nejdřív o vaši variantě.

Poslanec Jakub Michálek: Ten výrok zní: "Zmaření konání 14. mimořádné schůze" a pak má druhou část, která je hodnotící, která začíná slovy "způsobeno absencí". Takže já jsem navrhl podle § 72 odst. 5 jednacího řádu, aby se hlasovalo odděleně o těchto dvou částech. Takže si myslím, že bychom měli přistoupit k tomu, že bude to oddělené hlasování teď o tom, že rozhodneme, jestli bude oddělené hlasování. Pokud bude oddělené hlasování, tak se bude hlasovat o těch dvou částech odděleně a pak o celku, a pokud neprojde ani tento způsob úpravy toho bodu, tak jsem podal návrh na vypuštění, a to té části, která začíná slovy "způsobeno absencí".

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak... (Smích a potlesk z pravé části jednací síně). No, to jste mi to nezjednodušíš (smích v jednací síni), protože v tom případě musíme – proto jsem navrhoval ten původní postup, protože zařadíme bod a pak se budeme bavit, jaký bude mít rozsah. Protože šlo primárně o zmaření schůze, to je realita.

Nyní tedy budeme hlasovat tak, že... (O slovo se hlásí předsedové klubů.) Já vím, že máte přednostní právo, ale dovolte mi, já vám hned dám slovo. Musíme si tedy říct, že nejdříve je ta varianta pana kolegy Michálka, která je nejužší. Ano? Čili pak se bude postupně přidávat. To je můj postup, který navrhují.

Teď přednostní právo pana předsedy klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já sice respektuji, že Sněmovna může rozhodnout cokoliv. Klidně může vládní většina navrhnut, že teď je 9.38, a odhlasovat si to. Ale chci jenom připomenout panu poslanci Hájkovi, že k žádnému zmaření schůze nepřišlo. Schůze je přerušena. Když zítra přerušíme 13. schůzi, tak je zmařena? Podívejte se na webové stránky psp.cz, co je napsáno u 14. schůze: zahájení 9.00, pak je tam stenozáznam 9.07 přerušena. To není zmařeno. To znamená, nemůžeme hlasovat o něčem, co se nestalo, a konstatovat jako fakt. Je 11.51. Tak můžeme hlasovat, že je 10.51, ale nemá to žádný smysl. Ta schůze je prostě přerušena podle oficiálních stránek Poslanecké sněmovny. Pokud je zmařena, tak má být napsáno ukončena, má to tam být vyhlášeno, a pak já tomu rozumím a můžeme hodnotit, hlasovat, co se stalo. Ale ta schůze je prostě přerušená.

Jediné východisko z toho je, abychom neměli 15 hlasování, že přijde pan poslanec Hájek, řekne "stahuji svůj návrh", a můžeme pokračovat. Pokud ne, tak se tady budeme dohadovat ještě podle mě odhadem 69 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, já vám rozumím. Nyní s přednostním právem pan kolega Faltýnek, potom kolega Bělobrádek, potom kolega Michálek. Já vím, že tuhle věc rozhodnete svým hlasováním. Kdybyste mě nechali to prohlasovat podle určitého pořadí, jednoho nebo druhého, mohli jste tu vůli vyjádřit. Jestli si

někdo myslí, že je zmařena nebo nezmařena. Já si nemyslím, že je zmařena. Ale to je moje vůle a já teď nemohu nic jiného udělat než dát kolegovi Faltýnkovi slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré poledne. Já nejsem bohužel takový znalec jednacího řádu jako kolega pan předseda Michálek. Nicméně pocitově si myslím, omlouvám se za to, že tady kolega Hájek dal nějaký návrh a o tom návrhu, ať je jakýkoliv, by se mělo hlasovat. A kolega Michálek ten návrh upravuje, to už jsou nové návrhy. To už jsou nové návrhy. Takže prosím hlasujme o návrhu pana kolegy Hájka, tak jak byl načten. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, já vím, že se hlásíte, ale musím dodržet původní pořadí. Nyní pan kolega Bělobrádek, ten se vzdává slova. Kolega Michálek, ten se nevzdává slova, potom pan kolega Bartošek. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Tak já jenom připomenu, že podle toho § 72 odst. 5 se Sněmovna může usnést, že se budou jednotlivé části toho návrhu hlasovat odděleně. Tak si to nastudujte, pane Faltýnek. (Nesouhlasné reakce v plénu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane předsedo, neoslovujte ostatní poslance přímo. Oslovujte je prostřednictvím předsedajícího. Když tady chceme někoho poučit... (Předseda Faltýnek mimo mikrofon z místa: Je to fracek, my jsme na to zvyklí.)

Poslanec Jakub Michálek: Já se omlouvám, prostřednictvím pana předsedajícího. Byla to samozřejmě parafráze našeho pana předsedy vlády, který velmi, velmi rád používá tento obrat: "tak si to nastudujte". Já jsem vynechal tu část "kluci", ze zjevných důvodů. (Smích a potlesk v lavicích Pirátů.)

Čili já jsem chtěl podpořit pana předsedajícího v tom návrhu procedury, kterou bychom si odhlasovali tak, že bychom šli od toho nejužšího, čili od té části zmaření konání 14. schůze, a pak by se samostatně hlasovala ta druhá část. A myslím si, že kdybychom si takhle odhlasovali tu proceduru, jak ji navrhuje pan předsedající, tak by to bylo v pořádku a pro mě přijatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Kolega Bartošek, potom kolega Stanjura. (Poslanec Bartošek se vzdává slova.) Ne, dobrý, v pořádku, tak v tom případě pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl, ať se vyjasní, zda je pravdivý výrok pana předsedy Faltýnka, neoslovují ho, jenom konstatují, že můžeme hlasovat úplně o čemkoliv. Já se nedomnívám. A proto bych požádal, aby se pan místopředseda s panem předsedou a vedením Sněmovny poradili s legislativou, jestli můžeme

hlasovat o zmaření schůze, která nebyla zmařena. Mně to připadá – já teď nevím, jak bych to řekl, abych použil slušné slovo na mikrofon a pro stenozáznam. Mě to připadá... "také podezřelé" se říká. To bude pan Hájek z našeho regionu rozumět, co tím myslím. Prostě překrucování skutečnosti. A copak většina může překrucovat i hlasováním skutečnost? A bude to usnesení a budeme projednávat bod, který neodpovídá pravdě?

Jinak ta procedura je samozřejmě správná, kdyby v tom návrhu pana poslance Hájka bylo "přerušení 14. schůze", a ne "zmaření". Pak je správná procedura, obsahově by to popisovalo tu realitu, která se stala od 9.00 do 9.07. Jenom připomínám, že první část této schůze probíhala sedm minut, takže asi 17 minut debatujeme o názvu toho bodu. A pak by byl správně procedurální návrh, který chce pan místopředseda Filip uplatnit, a myslím, že procedurálně je správně.

Ale já bych chtěl předtím vědět, jestli můžu přijít a navrhnut úplnou nehoráznost, a výklad je, že se to může hlasovat. Tak by mě zajímal, a jistě bude zajímat i ostatní kolegy, ještě předtím, než o tom budeme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pokud nenavrhnete mé odvolání z řízení schůze, tak já využiji svého práva předsedajícího a z procedurálního hlediska považuji za rychlejší hlasovat o návrzích, než tady zpochybňovat, jestli to je hlasovatelný návrh. Já ho mohu prohlásit za nehlasovatelný, předkladatel návrhu namítně proti postupu předsedajícího, musel bych nechat odhlasovat postup předsedajícího. Já jsem zatím využil toho, že k návrhu kolegy Hájka byl pozměňovací návrh kolegy Michálka a ten nechám hlasovat od toho nejužšího a potom se dohodneme, jestli tak je možné, nebo není. Jestli takhle, pokud nemáme proti postupu předsedajícího, tak už to nechám odhlasovat. Prosím. Nyní tedy návrh kolegy Hájka v té nejužší variantě podle pana předsedy Michálka.

Odhláším vás všechny. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a já nechám hlasovat o té variantě toho zmaření. (Hlasy z pléna žádají o přečtení návrhu.) Přečíst. Tak v tom případě pan kolega Michálek musí ještě jednou přečíst tu nejužší variantu. Já ji nemám písemně. Nezlobte se na mě, musím dát slovo navrhovateli. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Pokud se správně pamatuji, tak první část zněla "zmaření konání 14. mimořádné schůze Poslanecké sněmovny".

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je nejužší varianta. Prosím. Budeme nyní o tom hlasovat.

Zahájil jsem hlasování (neklid v jednacím sále) pořadové číslo 169 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 169: z přítomných 156 pro 52, proti 37. Návrh nebyl přijat.

Takže nemůžeme, protože ani to nejužší neprošlo, ten bod není zařazen, nemůže být tedy zařazen ani v té rozšířené verzi. Rozumíme si dobře. Nenamítá nikdo nic k postupu předsedajícího? (Ojedinělé výkřiky a slabý potlesk.) Děkuji.

Tím jsme se vypořádali s návrhy pořadu schůze a můžeme tedy podle pořadu schůze pokračovat. Jako první bod to je fiskální kompakt. Ještě než ho zahájím, tak přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to je pan poslanec Holomčík od 14.30 do konce jednacího dne... (Nesrozumitelné připomínky z pléna.) Pardon, ještě kolegu Skopečka, ano, omlouvám se, moje chyba, pardon. Potom pan poslanec Špičák se omlouvá v odpoledního jednání.

Nyní tedy ještě, pardon, než zahájíme bod vládní návrh, který se týká Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu k přistoupení k Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, tisk 97, musíme hlasovat o tom, že tento bod přefadíme na příští schůzi. Procedurálně je to hlasovatelný návrh.

Zahájil jsem hlasování číslo 170 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 170, z přítomných 157 pro 57, proti 30. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy nyní projednávat bod číslo

61.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení

Požádám tedy paní ministryni financí Alenu Schillerovou o to, aby zaujala místo u stolku zpravodajů, požádám o připravenost pana ministra zahraničních věcí Martina Stropnického a požádám o to, aby své místo u stolku zpravodajů zaujal pan poslanec Jan Kubík, který je zpravodajem pro prvé čtení.

Projednávání tohoto bodu jsme na sedmé schůzi 21. března 2018 přerušili a odročili před vystoupením navrhovatelů do příští schůze, to znamená, že nevystoupil ani jeden z ministrů, respektive paní ministryně ani pan ministr Stropnický. Tedy začínáme úplně od začátku.

Předložený návrh uvede nejdříve ministryně financí vlády ČR Alenu Schillerovou. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, dobrý den. Dovolte mi, abych stručně uvedla vládní návrh na přístup ČR ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, také známý jako fiskální pakt či kompakt. Vládní návrh spolu předkládá Ministerstvo financí a Ministerstvo zahraničních věcí.

Vláda přistoupení ke smlouvě schválila usnesením ze dne 14. února 2018 číslo 109. Smlouva byla podepsána 25 členskými státy EU dne 2. března 2012 a vstoupila

v platnost 1. ledna 2013. Vznikala v době vrcholící dluhové krize eurozóny. Jejím cílem proto bylo posílit důvěru finančních trhů ohledně nápravy vysokého veřejného zadlužení, a tím přispět ke stabilitě financí vládního sektoru členských států.

Tuto stabilizaci má dle smlouvy zajistit zavedení pravidel vyrovnávacích rozpočtů vládního sektoru a zavedení mechanismu nápravy odchylek od vyrovnávaného hospodaření do vnitrostátních právních řádů, které jsou obsaženy v hlavě III a IV smlouvy. Tato pravidla se týkají pouze států eurozóny a signatářů smlouvy mimo eurozónu, kteří dobrovolně oznamí úmysl být ustanoveními vázáni. Smluvními stranami smlouvy jsou v současné době všechny členské státy EU s výjimkou ČR a Velké Británie. Primárně je smlouva určena zemím eurozóny. Její ratifikace nijak neovlivňuje naše rozhodnutí o vstupu do eurozóny a nijak nás k němu dodatečně nezavazuje.

Vláda se v prosinci minulého roku rozhodla datum vstupu do eurozóny nestanovovat a návrh na přistoupení k této smlouvě na tom nic nemění. Pro stát mimo eurozónu, který smlouvu podepíše a ratifikuje, se smlouva použije až od jeho vstupu mezi země eurozóny, ledaže dotčená smluvní strana oznamí úmysl být k dřívějšímu okamžiku vázána všemi ustanoveními hlav III a IV této smlouvy nebo jejich částí.

Vláda ČR se rozhodla ke smlouvě přistoupit, aniž by učinila toto oznámení. Stejný postup zvolilo Chorvatsko, Maďarsko, Polsko nebo Švédsko. Smlouva tedy nebude mít žádné přímé ani nepřímé dopady na státní rozpočet. V současnosti je český fiskální rámec v souladu s ustanoveními smlouvy. Stěžejní ustanovení smlouvy jsou již obsažena v českém právním řádu, zejména v zákoně o pravidlech rozpočtové odpovědnosti z roku 2017.

Oba spolupředkladatelé návrhu ke smlouvě přistupují jako k mezinárodní smlouvě, která nepřenáší pravomoci dle článku 10a Ústavy a k jejíž ratifikaci postačí souhlas prosté většiny v obou komorách Parlamentu.

Smlouva sice dosud není součástí právního rámce EU, nicméně úzce na něj navazuje a využívá existujících institucionálních struktur EU. Relevantní ustanovení smlouvy se pohybují v mezích pravomocí na EU již přenesených a doplňují je. Smlouva na EU ani jinou mezinárodní organizaci či instituci nepřenáší žádné nové pravomoci, ale odkazuje na již existující a fungující mechanismy evropského práva. Jedná se proto o mezinárodní smlouvu takzvané prezidentské kategorie dle článku 49 Ústavy, k jejímuž schválení postačuje prostá většina v obou komorách Parlamentu.

Posouzení, zda dochází k přenosu pravomocí na mezinárodní organizaci či instituci, a zda se tedy pro vnitrostátní schvalování mezinárodní smlouvy použije postup podle článku 10a Ústavy, nelze udělat obecně, ale je potřeba se zabývat obsahem jednotlivých ustanovení, což oba spolupředkladatelé učinili. Z analýzy obsahu jednotlivých ustanovení přitom vyplývá, že k přenosu pravomoci nedochází.

Přistoupení ke smlouvě dle mého názoru patří zcela oprávněně mezi prioritní téma ČR. Nesouhlas se smlouvou se v minulosti stal zcela zbytečně výrazem negativního postoje ČR vůči EU, a to zejména v politické rovině. Toto není v zájmu ČR a dominivám se, že ani většiny politické reprezentace. Přistoupení ke smlouvě umožní ČR mimo jiné účastnit se plnohodnotně vybraných summitů eurozóny, na nichž by v opačném případě jako jediná členská země EU vedle Velké Británie

chyběla či byla odkázána na dobrou vůli předsedy Evropské rady, zda ČR na jednání summitů eurozóny v roli pouhého pozorovatele přizve.

V současné době probíhá diskuse ohledně reformy eurozóny, které je třeba se aktivně účastnit, a právě ratifikace smlouvy to umožní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Dále předložený návrh uvede místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bohužel se budu asi v něčem z toho, co tady bylo řečeno, opakovat, ale dovolím si připojit možná i něco málo navíc.

Já bych za rezort zahraničí moc rád výrazně podpořil přístup ČR k této smlouvě. Znovu je potřeba říci, že jsme v současné době posledním členským státem EU, který dosud není její smluvní stranou. Tak jenom si vybavme, pokolikáté už se opakuje podobná situace, že všechny ty státy tak nějak asi neprozírávě cosi přehlédly a my jsme ti jediní, kteří víme, kteří jsme dohlédli do všech těch záludností případně účasti v té smlouvě a jsme dostatečně obezřetní na rozdíl od nich. Já si nemyslím, že jsme obezřetní, že jsme ale kolikrát úplně zbytečně váhaví a úplně zbytečně si vytváříme pozici toho Mister No.

A když se tady často hovoří o prosazování národních zájmů a o tvrdém vyjednávání a potřebě se postavit, tak tím, že budeme říkat ne i tam, kde to vůbec není nutné, ale vůbec, kde to neprináší vůbec nic, to ne, tak tím samozřejmě si oslabujeme pozici na jakékoli případné ano, nebo na to, abychom my někdy, aby nám bylo vyjito vstří tam, kde máme nějaké své požadavky, které jsou skutečně zásadní. Odmitáním čehokoliv nedosáhneme myslím ničeho. A toto je nic víc než tady i často, myslím v minulosti, ještě než já jsem třeba měl poslanecký mandát, tak si pamatuji, jak se tady volalo po rozpočtové odpovědnosti, především z pravé sféry politického spektra. A jistěže to bylo volání legitimní a správné. A toto není nic jiného, toto nám umožní, abychom zcela vlastně svobodně se stali jenom součástí této rodiny států, řekněme, měli možnost, a to je velmi důležité, se účastnit některých summitů eurozóny, a ne pasivně, ale abychom měli možnost i samozřejmě vyjavit svůj názor, ať už kritický, konstruktivní, jakýkoliv. Čili v tom, si myslím, je podstatný přínos toho.

Znovu zopakují to, co tady ale bylo řečeno. Nás to prosím nikterak neposouvá jako republiku blíže k zavedení eura, nic nemění na tom, nebude pro nás závazné, až sama ČR na vnitrostátní úrovni se rozhodne o termínu přijetí eura. Takže prosím, je to poměrně krystalicky čisté. Ty země, které mají trvalou výjimku, jako třeba Dánsko, jsou toho součástí, to vyplývá z toho, co už tady bylo řečeno. Země, které mají tu časově neohraničenou budoucnost v euru, jako Švédsko, samozřejmě jsou také součástí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Kubík. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Kubík: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, už skoro vše tady bylo řečeno mými předčeňky, proto dovolte jen krátké shrnutí.

Smlouva o stabilitě je mezinárodní dohodou reagující na zadlužování členských států Evropské unie před finanční krizí. Dle této smlouvy mají státy snižovat své deficit a dluh. Již 2. března 2012 byla podepsána 25 členskými státy Evropské unie, tedy všemi tehdejšími členy kromě České republiky a Velké Británie.

Česká republika by měla aktivně podporovat reformu eurozóny, k tomu je ovšem zapotřebí být i na jejích jednáních. Přijetí fiskálního paktu je přitom podmínkou účasti na summitech eurozóny, kde se bude o dalším rozvoji našeho nejvýznamnějšího exportního trhu mluvit. Současně je smlouva v souladu s programovým prohlášením vlády, kde se uvádí, že Česká republika chce být aktivním členem Evropské unie. Vláda se přitom rozhodla v současné době nepřistoupit k hlavám III a IV této smlouvy. Primárně je smlouva určena zemím eurozóny. Pro stát mimo eurozónu, který smlouvu podepíše a ratifikuje, bude smlouva závazná až od okamžiku, kdy tato země přijme euro, pokud se ovšem sama nerozhodne pro dřívější použitelnost hlav III a IV smlouvy nebo jejich částí.

Hlava III Fiskální kompakt stanoví, že veřejné rozpočty smluvních stran mají být vyrovnané či přebytkové. Strukturální deficit by neměl přesáhnout 0,5 % HDP. Schodek do výše 1 % HDP by byl povolen jen za předpokladu dluhu pod úrovní 60 % HDP a zajištěné udržitelnosti veřejných financí. Hlava III dále ukládá smluvním stranám zavést do vnitrostátního rozpočtového procesu automatický mechanismus nápravy. Ten by byl aktivován v případě, že se státy odchylí od smlouvou daného strukturálního deficitu či od cesty k jeho postupnému dosažení. Smluvní strany s dluhem přesahujícím 60 % HDP jsou povinny přijmout opatření k jeho snížení o 5 % jeho převisu nad 60procentní hranicí ročně.

V hlavě IV Koordinace hospodářských politik a konvergence se smluvní strany zavazují společně usilovat o koordinaci hospodářské politiky, která by měla prostřednictvím posílené konvergence a konkurenceschopnosti podporovat hladké fungování hospodářské a měnové unie a hospodářský růst.

Přistoupení ke smlouvě nemá žádné přímé ani nepřímé dopady na státní rozpočet do doby, než se v souladu s článkem 14 odst. 5 stanou její ustanovení pro Českou republiku použitelná. Poté by se za dopad mohlo považovat případné omezení schodku státního sektoru v porovnání se současným stavem. Teoreticky hrozí i nepřímé náklady v podobě postihu ze strany Soudního dvora EU v případě, že by začlenění pravidla o vyrovnaném rozpočtu bylo posouzeno jako nedostačující.

Smlouvu již projednal Senát Parlamentu České republiky a vyslovil souhlas s přistupem ke smlouvě svým usnesením č. 581 ze dne 27. srpna 2014.

Přistoupení ke smlouvě je v souladu s právním řádem České republiky a nedotkně se ani závazků vyplývajících z členství ČR v Evropské unii. Je rovněž v souladu

s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva a se závazky České republiky vyplývajícími z jiných mezinárodních smluv.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan předseda klubu Radim Fiala. Já se jenom zeptám, zda si přeje promluvit ještě před otevřením rozpravy, nebo mohu zahájit? Dobře, tak v tom případě otevřím obecnou rozpravu a jako první s přednostním právem vystoupí pan poslanec Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení ministři, dovolte mi vyjádřit se k fiskálnímu paktu. O hnutí SPD je známo, že jsme proti přijetí eura v současné situaci, v současné ekonomické situaci Evropy, a z toho důvodu si myslí, že je také velmi důležité říci naše stanovisko, co si o fiskálním paktu komplexně v hnutí myslíme a jak se budeme chovat v rámci hlasování.

Jedním z klíčových programových bodů hnutí Svoboda a přímá demokracie je snaha o vyrovnaný státní rozpočet a vyrovnané hospodaření státu. My programově odmítáme zadluženou budoucnost této země a programově odmítáme, abychom žili na úkor dalších generací. Vyrovnaného rozpočtu chceme dosahovat podporou malého a středního podnikání a především vysokou mírou efektivity a hospodárností státní správy. Současná ekonomická politika Evropské unie vede však k přesnému opaku. Ekonomický ráj mají u nás nadnárodní korporace, státní aparát tloustne a státní byrokracie narůstá šílenými tempy, aby mohla administrovat neustálé regulace přicházející z Bruselu a aby mohla administrovat neefektivní dotační podporu ekonomiky. Brusel zde fakticky zavádí dotační socialismus.

Jak už jsem řekl, podporujeme vyrovnaný státní rozpočet. Proč tedy nebudeme hlasovat pro fiskální pakt, který nám Brusel předkládá? Fiskální pakt žádá vyrovnaný státní rozpočet, ale chce to za velmi významnou a důležitou věc – chce nás zbavit suverenity nad státním rozpočtem. Chce jeho totální kontrolu. K tomu, aby Česká republika dobře hospodařila, nepotřebujeme dohled a kontrolu Evropské unie.

Je důležité si také položit otázku, co je skutečným smyslem přijetí fiskálního paktu. Dnes je to evidentně první krok, jak vnitřit České republice přijetí eura. Je to salámová metoda, která nás má pomalými krůčky přivést k přijetí eura. A já mohu říci, že jen naivní člověk by to neviděl. Přijetím fiskálního paktu tento krok děláme. Proto my v hnutí SPD pro něj nemůžeme hlasovat. Přijetí eura bude znamenat převzetí odpovědnosti za závazky všech předlužených zemí v eurozóně a Česká republika ztratí jeden z posledních znaků suverenity. Obě věci spolu naprostě jasně souvisí. Fiskální pakt se rovná přijímání eura. I když to v něm není explicitně napsáno. Nehlasujeme zde o ničem jiném než o faktické ztrátě suverenity České republiky. Pokud chceme vyrovnané hospodářství, udělejme si vlastní pravidla, například podle vzoru švýcarské ústavy.

Pokud někdo chce nabídnout našim občanům euro místo české koruny, schvalme nejdřív ústavní zákon o všeobecném referendu a vyhlašme k této otázce celostátní referendum. Pokud by měl někdo rozhodovat o přijetí eura v této zemi, tak by to měli být pouze občané v celostátním referendu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí paní poslankyně Nevludová, připraví se pan poslanec Hrnčíř. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď to přednesl už můj kolega Radim Fiala, tak naše hnutí SPD jednoznačně považuje ratifikaci Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii za přiblížení k přijetí společné měny eurozóny. Ve smlouvě vůbec nejde o zpřísňení fiskální disciplíny, ale o přesun kontroly nad státním rozpočtem od národních vlád do rukou Bruselu a k nejmocnějším zemím Evropské unie. Tím dojde k omezení svobody států vytvářet si vlastní státní rozpočet a provádět autonomní hospodářskou politiku. Odmítáme předat naše rozhodovací pravomoci na nadnárodní úroveň. Také máme za to, že by vláda v demisi neměla dělat takováto základní rozhodnutí, která ovlivní osud naší země na x let dopředu.

Nebudu zde citovat, co vše fiskální pakt obsahuje, ale ratifikace je dalším dílem nekonečného seriálu s názvem salámová metoda ubírání suverenity České republiky. Česká republika není členem tzv. eurozóny, takže v tuto chvíli nemá povinnost a žádný důvod tuto smlouvu implementovat a demonstrovat tak poslušnost Bruselu.

SPD dlouhodobě podporuje rozpočtovou odpovědnost exekutivy včetně vyrovnaných veřejných rozpočtu, ale pouze v rámci právního řádu a Ústavy České republiky. Snaha o vyrovnaný rozpočet by měla být snahou každého státu a každé vlády.

Co by znamenala funkčnost přijetí fiskálního paktu pro náš stát? Přijetí eura, ke kterému jsme se zavázali, dále dodržování strukturálního rozpočtu na maximálním schodku 0,5 % HDP, takže by musely nastat velké škrty. Za své by tak vzaly sliby o zvyšování důchodů, navýšování platů státních úředníků, sociálních dávek a zřejmě by muselo dojít i ke zvyšování daní. Sankce plynoucí z porušování stanovených pravidel nelze brát jako pojistku pro to, abychom dostáli svým závazkům spočívajícím v ukotvení pravidel smlouvy do národní legislativy, nejlépe do Ústavy. Dle textu paktu má naplnění tohoto závazku vymáhat Evropský soudní dvůr, pokud jej signatářský stát nevčlení do národní legislativy v dostatečně důsledné podobě do jednoho roku od ratifikace paktu, a to ve výši 0,1 HDP.

Vláda své rozhodnutí dále opírá o tvrzení, že přistoupení k fiskálnímu paktu má pro Českou republiku výrazný přínos v podobě okamžité možnosti účastnit se vybraných summitů eurozóny, avšak toto tvrzení je zcela marginální, protože text zaručuje pouze omezenou účast nečlenům eurozóny k vybraným tématům, neříká však, kdo bude téma určovat a předem interpretovat.

Evropská unie se od dob našeho vstupu totálně změnila. Vstupovali jsme do Evropy suverénních spolupracujících států, dnes je to těžkopádný moloch, stojící na vratkých nohou, snažící se o centralizaci moci a vytvoření vazalských území z jednotlivých členských států. Hra na vyrovnaný či přebytkový rozpočet, který EU skrze fiskální kompakt zdánlivě požaduje, je jen dalším podvodem, kdy se jedná pouze o cynický nástroj, jak vyrábět pokuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Hrnčíř, připraví se pan poslanec Skopeček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, vážený pane předsedající, fiskální pakt, oficiálně Smlouva o stabilitě, koordinaci a řízení v hospodářské a měnové unii, je dokument, jehož finální podoba byla zveřejněna 30. ledna 2012. Příčinou vzniku této smlouvy byly problémy zadlužených zemí eurozóny, jak si jistě všichni vzpomínáme. Podle této smlouvy musí být státní rozpočet zúčastněných zemí vyrovnaný nebo v přebytku, a že toto pravidlo si začlení do svého národního práva každý členský stát. V případě jeho porušení má dojít k automatickým sankcím, o nichž bude rozhodovat Soudní dvůr Evropské unie. Vlády jsou také povinny předběžně projednávat rozpočty svých států s evropskými institucemi. Pravidla smlouvy jsou po ratifikaci závazná pouze pro země eurozóny, ostatní signatáři je budou muset začít dodržovat až po zavedení společné měny.

Naše vláda v demisi ústy premiéra říká, že euro odmítá, ale přistoupením k fiskálnímu paktu jednoznačně přiblíží Českou republiku k přijetí společné měny, a ne že ne. Navíc fiskální pakt znamená předání kontroly nad národním rozpočtem do rukou bruselských byrokratů. Takové rozhodnutí ovlivní osud země na desetiletí dopředu. To ani nehovořím o povinnostech převzetí závazku takzvaného evropského stabilizačního mechanismu odeslat desítky miliard korun jako záruky za závazky špatně hospodařících států eurozóny.

Snaha o vyrovnaný státní rozpočet by měla být prioritou pro každý stát, pro každou vládu. Kam vede nezřízené zadlužování, vidíme v Řecku, v Itálii, Španělsku a v dalších státech Evropské unie. Ovšem pokud Česká republika přistoupí k fiskálnímu paktu, tak ztratí kontrolu nad svým státním rozpočtem. To znamená, že v případě neplnění podmínek fiskálního paktu vytvořily by nás státní rozpočet orgány Evropské unie bez ohledu na naše aktuální potřeby. Znovu opakuji, že snaha o vyrovnaný rozpočet je chvályhodná, ale kvůli tomu se nemusíme vzdávat jednoho ze základních atributů svrchovaného státu.

Obávám se, že pokud bude předávání národních pravomocí do Bruselu postupovat tímto tempem, bude posledním hrdinským činem této Sněmovny novela Ústavy s ustanovením, že vedoucí úlohu ve státě má Evropská komise, a můžeme se rozpustit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní je na řadě v obecné rozpravě pan poslanec Skopeček, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, kolegyně, paní ministryně, nedělám si legraci, je to skutečně tak, vláda, byť má nedůvěru, se rozhodla schválit fiskální pakt a dokončit tak ratifikaci, která nebyla ukončena ani za předchozí Sobotkovy, ani za Nečasovy vlády, přestože měly důvěru. A naše vláda bez důvěry, která se důvěrou, resp. nedůvěrou zaštítuje, jen když se jí to hodí, v okamžiku, kdy provádí personální čistky, tak to, že nemá důvěru, jí vůbec nevadí, když se má vyjádřit ke slibu, že bude snižovat daně, to znamená, že například zruší superhrubou mzdu, ta, najednou je argumentem, že vláda nemá důvěru a je nutné počkat. V tomto okamžiku, kdy máme fiskální pakt a vláda, byť se to stydí říci, nebo hnútí se to stydí říci nahlas, že hrozně touží rychle vstoupit do eurozóny, tak zase ta nedůvěra nevadí na to, abychom mohli projednávat tuto významnou mezinárodní smlouvu.

Moji předčeřníci, pan ministr zahraničí a paní ministryně financí, se tady snažili navodit dojem, že vlastně o nic nejde, že je to takový nicneříkající, nezávazný, pro Českou republiku nic neznamenající dokument, který jen tak jako – už abychom si to odhlasovali a bylo to ze stolu. Ale samozřejmě pravda je někde úplně jinde.

Paní ministryně zmiňovala zejména důraz fiskálního paktu na odpovědné hospodaření, ale když si přečtete samotný název té smlouvy, tak je přece zřejmé, že pouze o lepší hospodaření ve fiskálním paktu nejde. Ten fiskální pakt se jmenuje Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii. Kdyby to bylo jenom o stabilitě a o dobrém hospodaření, tak se nemluví v samotném názvu toho fiskálního paktu, v samotném názvu té smlouvy, o koordinaci a správě hospodářské a měnové unie. Protože se o tom hovoří, protože je to v samotném názvu, tak je zřejmé, že fiskální pakt jde mnohem dále za to, než je odpovědné hospodaření.

Zdá se mi trošku úsměvné, že zrovna paní ministryně Schillerová zdůrazňuje, že je dobré se k tomu přihlásit, přece chceme hospodařit odpovědně, a je to ta samá ministryně, která hospodaří v době ekonomického růstu a předkládá rozpočty v době ekonomického růstu se schodkem. Na letošní rok jsme si schválili schodek 50 miliard korun, přestože už naše ekonomika zažívá poměrně dlouho slušný ekonomický růst. Alespoň z médií slyšíme, že paní ministryně se chystá navrhnout a předložit vládě a posléze Poslanecké sněmovně rozpočet na příští rok opět s deficitem 50 miliard korun.

Tak já se ptám, proč se paní ministryně, proč se hnútí ANO, proč se současná vláda tak zaštítuje rozpočtovou odpovědností, proč tak dramaticky trvá na tom, abychom přijali fiskální pakt, ze kterého má plynout odpovědné hospodaření, a doma, při domácích úkolech, se tak vůbec nechovají. Já bych tomu rozuměl, že v okamžiku, kdy budeme mít vyrovnané rozpočty – a už dávno vyrovnané být mohly, vzpomeňme si na televizní vystoupení Andreje Babiše před mnoha lety, že rychle vyrovnaná veřejné finance a budeme předkládat ke schválení přebytkové nebo vyrovnané rozpočty, a místo toho po pár letech při slušném ekonomickém růstu jsme v situaci, kdy bobtná státní správa, kdy se přijímají další úředníci, kdy Finanční správa nemá za úkol nic jiného než odrbat naše nejmenší podnikatele o peníze navíc, protože tato vláda se prostě rozhodla více přerozdělovat, více nabobtnávat stát bez toho, aniž by investovala. Ona to posílá jenom na provoz, a ještě k tomu si na to půjčuje peníze budoucích generací. A při tom všem, při té realitě, která se v hospodaření státu děje,

tu vážně vystoupí ministryně financí a ministr zahraničí, že ten dokument musíme přijmout, protože přece všichni chceme hospodařit odpovědně.

Ano, já odpovědně hospodařit chci. Já paní ministryně podpořím jakýkoli návrh rozpočtu, který bude znamenat menší deficit, který bude znamenat vyrovnaný deficit, který bude znamenat menší daně a menší veřejné výdaje. To já velmi rád podpořím. Ale začněte prosím s tím domácím úkolem, začněte doma, přestaňte vyjíždět do regionů a slibovat nesplnitelné sliby, jako to vidíme několik posledních měsíců. Radši si sedněte v kanceláři a přípravte rozpočet, který bude odpovídat ekonomické situaci, ekonomickému cyklu v ČR. A jediný odpovídající rozpočet v této fázi ekonomického cyklu je rozpočet vyrovnaný, nikoli deficitní, který nám chcete přinést.

Vrátim se k tomu, že fiskální pak není vůbec jenom o dobré rozpočtové politice. Fiskální pakt byl samozřejmě v době, kdy byl eurozónou konstruován a přijímán, tak to byl samozřejmě dokument, který představuje velmi výrazný krok v politické unifikaci eurozóny. V evropské integraci, v historii procesu evropské integrace dobré platí, že jakákoli ekonomická nebo politická krize je evropskou politickou elitou využita k ještě větší centralizaci, k ještě větší unifikaci, k ještě většímu přenosu pravomocí z národní úrovně na úroveň nadnárodní, na Brusel.

A nejinak je tomu, i co se týče fiskálního paktu, který vedle toho, že nutí neodpovědné evropské země hospodařit lépe, tak znamená, že jakékoli vážné ekonomické reformy, strukturální ekonomické reformy, které budou chtít signatáři fiskálního paktu realizovat, musí být schváleny a koordinovány Bruselem. To znamená, členské státy eurozóny, které se musí řídit tímto paktem, prostě ztratily kus vlastní suverenity, a to v dosti významné oblasti, v oblasti rozpočtové a hospodářské politiky. Tak to přestaňme zapírat, přiznejme si to. Prostě fiskální pakt byl výrazný krok v procesu politické unifikace eurozóny a ten krok znamenal výrazné přesuny, výrazné vzdání se suverenity v oblasti hospodářské a zejména rozpočtové politiky. A pokud to chceme zamlčovat, tak si sami sobě lžeme.

Myslím si, že je také potřeba říci, že netuším, proč vláda na fiskální pakt tolik spěchá. Paní ministryně už to říkala. Já to připomenu. Eurozóna v této fázi prochází diskusemi o tom, jak bude nadále vypadat. Kolegové z výboru pro evropské záležitosti mi potvrdí, že jsme projednávali dokument, který naznačoval, jakým způsobem bude, nebo jakou podobu by mohla mít reforma evropské měnové unie, a ta reforma evropské měnové unie, nebo ty návrhy přinášejí další, podle mého názoru poměrně významné změny.

Hovoří se tam nejenom o společném ministru financí, to byla spíše ze strany evropských politiků taková vábníčka na to, aby si toho jednotlivá média a politici v členských zemích všimli a nebařili se o ničem jiném. Ale reforma eurozóny znamená to, co znamenal i fiskální pakt, tzn. další centralizaci, další unifikaci hospodářských politik. Mimo jiné se tam navrhuje, aby se přetvořil evropský stabilizační mechanismus, který dneska funguje na bázi mezinárodního rozhodování, mezinárodního hlasování, aby se přetvořil v Evropský měnový fond, což by byla čistokrevná evropská instituce, která by rozhodovala o záchrane nebo o poskytování

finanční pomoci jednotlivým zemím bez toho, aniž by byla nucena, aniž by musela být hledána nějaká politická většina na bázi mezinárodního vyjednávání.

Už vůbec nechci zabíhat do přílišných podrobností, ale samotný obsah, nebo samotná kritéria fiskálního paktu jsou rovněž problematická. Fiskální pakt říká, že v okamžiku, kdy nebude signatář, který tento smluvní text ratifikoval, pokud nebude dodržovat určitou výši strukturálního deficitu, tak mu hrozí ze strany Evropské komise, resp. i soudu, který ho může zažalovat za to, tak mu hrozí pokuta. Nicméně každý ekonom, který se počítáním strukturálního salda zabývá, vám řekne, že to není jakkoli měřitelná veličina, jako si naměříme nezaměstnanost, hrubý domácí produkt nebo inflaci, ale že jde o výpočet, že jde o matematický konstrukt, na kterém v ekonomické vědě není shoda, resp. není shoda na jednotlivých metodách výpočtu strukturálního deficitu, resp. není shoda na nejlepších možných metodách, jak oddělit cyklickou a strukturální část schodku. Čili ten fiskální pakt je problematický i z tohoto velmi expertního důvodu.

Za druhé, až dojemné bylo vystoupení pana ministra zahraničí, že my jsme zase ti nejchytrější, kteří se nechťejí přidat k té chytré většině v EU, že přece my jsme tedy těmi, kteří umějí hospodařit nejlépe, zatímco oni neumějí a jsou hloupí. No, pane ministře, v tom hospodaření je tomu skutečně tak. Když se podíváte, kam nás chcete dostat, k jakým zemím nás chcete přiblížit, co se týče hospodaření, tak skutečně bych byl velmi obezřetný a velmi bych váhal, abychom Českou republiku, která je zadlužena 34,6 % HDP, přidali k tému chytrým zemím, které byly tak odpovědné, že se k fiskálnímu paktu přidaly už před lety.

Ale nějak to nevychází, pane ministře. Oni byli tak chytří a tak odpovědní, že se k fiskálnímu paktu přidali, ale když se podíváte na Řecko, ale to je takový už ohraný příklad, tak 178,6 % HDP zadluženost. Když se podíváte na Itálii, což je mimochodem mnohem vážnější problém, protože byť mi je Řecka líto, tak je to přece jenom menší ekonomika, která neohrožuje stabilitu, nebo neohrožuje projekt eurozóny jako celku, ale když se podíváte na Itálii, a na Itálii posledních dnů, tak už tak klidný nejsem. Itálie, která je rovněž, pane ministře, tak odpovědná a byla tak chytrá, že se k tomu fiskálnímu paktu připojila, hospodaří s vládním dluhem v úrovni 131,8 % HDP.

Česká republika, která má úroveň dluhu 34,6, tak vy argumentujete, abychom byli odpovědní a přidali se k zemím, jako je Itálie, která má dluh 131,8 % HDP, a celá EU je vyšinutá, co se bude s Itálií dít, protože pokud se Itálie dostane do problémů a bude destabilizovaná, tak bude destabilizovaná bezesporu celá eurozóna a bezesporu se to díky naší obchodní výměně a naší navázanosti na eurozónu dotkne i nás.

Ale není to jenom Itálie. Podívejme se na Portugalsko. Také je to výborný a odpovědný stát, který se k fiskálnímu paktu přihlásil, a to má dluh ve výši 125,7 % HDP. Španělsko 98,3. To jsou ti hrozně chytří, hrozně odpovědní, hrozně dobře hospodařící státy, ke kterým my se podle pana ministra zahraničí máme přidat, abychom byli odpovědní stejně.

Ne, já se k tému zemím přidávat skutečně nechci. Já chci hospodařit rovněž odpovědně. Chci, aby dluh ČR zůstal na úrovni kolem 34 %, aby nebyl na úrovni, jako ho má Řecko, Itálie, Portugalsko, Španělsko. A to nezajistíme tím, že

přistoupíme k fiskálnímu paktu, který je pro nás stejně nezávazný až do okamžiku, kdy přijmeme euro. Ale to, jestli dokážeme udržet náš dluh na úrovni 34 %, s fiskálním paktem nemá nic společného. Má společného s našimi domácími úkoly, naši domácí fiskální politikou, s tím, jak budou vypadat rozpočty v nadcházejících letech, a jak už jsem říkal, v době ekonomického cyklu, a jmenujte mně jednoho jediného vážného ekonoma, jedinou vážnou ekonomickou školu myšlení, která vám řekne a která vám doporučí, abyste v době slušného ekonomického růstu předkládali deficitní rozpočty.

Je tedy zřejmé, že fiskální pakt, byť jeho tvůrci měli ambici, aby se stal jakousi pojistikou a jakousi brzdou toho, co se v Evropské unii a eurozóně, co se týče hospodaření, rozjelo, tak fiskální pakt nezafungoval. Nezafungoval. Je to zřejmé na ekonomické situaci, zejména jižního křídla, prostě eurozóna bohužel není, jak my ekonomové říkáme, optimální měnovou oblastí. Eurozóna, resp. skupina těchto heterogenních zemí, se rozhodla, že se dobrovolně vzdá vlastních měn a bude používat euro, což pro trošku zjednodušení můžeme nazvat, že to je německé euro, že je to německá měna, která může fungovat na podmínky ekonomik německých nebo ekonomik podobných německé, které to zvládnou, jako jsou severské země, jako je Rakousko, jako je Nizozemí. Ale bezesporu německé euro nemůže fungovat pro země jižního křídla, které, a já to nijak nekritizuju, je to jejich způsob života, je to jejich způsob fungování, které prostě mají ekonomiku založenou na úplně jiných parametrech.

Když se také podíláte na poválečný vývoj Evropy a podíváte se právě např. na to Německo a srovnáte to s poválečným ekonomickým vývojem, vývojem Itálie, tak zjistíte, že byť obě ty země zaznamenaly poměrně rychlý ekonomický růst a rychlé bohatnutí, tak Německo k tomu přistupovalo přes stabilní měnu, přes stabilní hospodaření, které mají zakomponováno ve svých genech, a já jsem radší, že se Česká republika spíše blíží tomuto modelu, tedy Německu, a když to srovnáte s Itálií, která, když potřebovala a byla v ekonomické recesi nebo stala se méně konkurenceschopná, tak zkrátka použila svou vlastní měnu, devalvovala ji, tím si zvýšila konkurenceschopnost a zase se jelo dál. Nijak to nekritizuju, nijak to nehájím, ale byl to prostě dva odlišné modely fungování ekonomik v tom poválečném vývoji. V tuto chvíli, nebo na základě politického rozhodnutí, protože euro je politický projekt, není to ekonomický projekt, kde by měla rozhodovat jenom ekonomická kritéria, tak nikdy nevznikl, nebo vznikl v daleko menší skupině zemí podobných ekonomik, ale bohužel euro funguje v rámci zemí, které nemohou společně fungovat dobře. Pro jedny euro znamená prostředek pro stabilní inflaci a dobrý hospodářský růst, což je Německo, pro jiné země je svěrací kazajkou, která ho uvěžnuje v ekonomické stagnaci.

Mimochodem, euro bylo považováno, jakýsi předpoklad nebo jakási šance pro silnější ekonomický růst evropských zemí. Když se podíláte třeba na tu zmiňovanou Itálii, tak růst Itálie vyjádřený hrubým domácím produktem za dobu, kdy Itálie přijala euro, průměrný růst za to celé období, kdy Itálie používá euro, je 0,05. To je letitá de facto stagnace italské ekonomiky. Když se podíváme na posledních deset let Itálie, tak je to minus 0,5, průměrný růst, což je strašná zpráva pro Itálii a de facto zastavení vývoje této země, a to kvůli euru, kvůli německému euru, které prostě pro jižní křídlo nefunguje. Řecko, kdyby mohlo po vypuknutí té akutní hospodářské a dluhové krize,

kdyby mělo šanci z té eurozóny vystoupit, přijmout svou vlastní měnu, tak by to samozřejmě v prvním okamžiku znamenalo obrovskou devalvaci vlastní měny, ale znamenalo by to, že by se Řecko stalo konkurenceschopnějším na zahraničních trzích a ta náprava, byť určitě by nebyla bezbolestná a nebyla bez problémů, ale určitě by byla rychlejší, než se snažit s těmi problémy v Řecku vypořádat v té kazajce, která Řecko svazuje a která ho nutí místo té devalvace měny jít prostřednictvím stagnace, nebo spíše poklesu reálných mezd, a zvýšení tak své produktivity.

Takže můj dotaz je, proč tak spěcháme k fiskálnímu paktu, který měl pomoci eurozóně překonat ty potíže, který měl pomoci eurozóně chovat se hospodárněji, dostat do kondice veřejné rozpočty. Srovnáme-li to, Česká republika – dluh 34,6 % HDP, naopak Španělsko, Portugalsko, Řecko přes nebo velmi se blížící 100 % hrubého domácího produktu.

To, že je Itálie v eurozóně a že má přijatý fiskální plat, nebrání ani tomu, že její úrokové míry, za které si kupuje dluhopisy a kterými financuje své obrovské zadlužení, v posledních dnech raketově rostou. Dneska Itálie nakupuje desetileté dluhopisy s úrokovou mírou 3 %, před třemi měsíci to bylo 1,7 %. Itálii tak dramaticky rostou náklady na správu svého veřejného dluhu. Jenom pro informaci, Itálie si tak půjčuje desetkrát dráže než právě Německo. Jestli vám přijde normální, že v eurozóně, která má konsolidovat v sobě podobné ekonomiky nebo která se má vyvíjet podobně, jestli máme poměrně významné ekonomiky, protože Německo a Itálie jsou jedny z nejvýznamnějších, Německo nejvýznamnější, Itálie jedna z nejvýznamnějších ekonomik, pokud tyto země jsou natolik rozdílné, že jedna si dokáže půjčovat desetkrát levněji než druhá, tak je to jasný doklad o tom, že eurozóna není ekonomicky efektivní a udržitelný projekt a že ji drží jenom politická ambice současné evropské politické elity. Celkový dluh Itálie, 2,3 bilionu eur, když se podíváme na nesplacené závazky de facto zkrachovalého, byť se to nesmí oficiálně říkat, Řecka, protože ten odpis dluhů nebylo nic jiného, tak vidíme, do jaké skupiny zemí se strašně ženeme a do jaké skupiny, jakou skupinu pan ministr zahraničí považuje za tu chytřejší, odpovědnější a nás za ty hlupáky, že k tomu Řecky, k té Itálii, k tomu Portugalsku, tomu Španělsku jsme nezamítili už dávno.

Dále bych se chtěl vypořádat s připomínkou, že nemůžeme být těmi troublemakery, kteří budou za každou cenu vždycky proti. To já souhlasím, také mám pocit, že když jednáme třeba na výboru pro evropské záležitosti, že tam je celá řada materiálů, a kolegové mně potvrdí, že je to skutečně obrovské množství, co na nás Brusel a evropské instituce chrlí v legislativě, tak když se vždycky podíváme, teď se dívám na pana předsedu výboru pro evropské záležitosti, když si vybíráme ty nejpalcivější dokumenty, tak si vybíráme zrňko, malé procento celé té legislativy, která na nás míří, a ten zbytek považujeme za bezproblematický, za to, že ho přijmeme, že ho transponujeme, že s ním nebudeme dělat jakékoli problémy. Takže ať tu nikdo neříká, že jsme jakýmisi troublemakery, kteří na všechno říkají ne ne ne. Není to pravda, přijďte se někdy podívat na výbor pro evropské záležitosti. Podívejte se na to šílené penzum materiálů, které ten výbor de facto přijme bez jakékoli debaty. Zabýváme se skutečně jen těmi nejvážnějšími, a to ještě málokdy přijmeme nějaké velmi tvrdé nebo ostré stanovisko, které posíláme následně do Bruselu, že ta či ona legislativa se nám nelibí. Čili nejsme žádnými troublemakery, až na nějaké výjimky

přijímáme a transponujeme evropskou legislativu včas a transponujeme ji drtivou většinou. Takže tento argument neplatí.

A neplatí ani to, že když někdo není troublemaker, tak vyjedná v té Evropské unii více. Já si vzpomínám na situaci při přijímání Lisabonské smlouvy, všichni si na to můžeme vzpomenout. Vzpomeňme si na příklad Polska, které bylo s Českou republikou zemí, která to dotáhla v bránění se Lisabonské smlouvě nejdál. Měsíce předtím, než byla Lisabonská smlouva definitivně ratifikována, bylo Polsko největším zločincem pro ostatní, pro tu evropskou politickou elitu. V novinách jste si o polských politických nepřečetli nic pěkného a byli to ti troublemakeři spolu s námi, kteří se také se dokázali té Lisabonské smlouvě do značné míry bránit, dokonce jsme vyjednali výjimku z charty, kterou zločinná sociální demokracie, přestože jsme to vyjednali, pak nechala u ledu a přijala ji a odmítla ten požadavek, který vyjednal tehdy prezident Klaus. Tak tehdby to Polsko, které dělalo ještě větší potíže, které dokázalo vyjednat ještě víc, tak poté, co Lisabonská smlouva byla přijata, a poté, co půl roku bylo Polsko na pranýři všech evropských médií, že je neevropské, že je troublemaker, tak co dokázali Poláci? Poláci dokázali vyjednat pro svého politika post předsedy Evropského parlamentu. Takže opak je pravdou. Nikoli že troublemakeři méně vyjednají, ale naopak. Ti, co vždycky kývají, ti, co si nedokážou stát za svým vlastním názorem, ti, co třeba nedokážou vyjednat nějaký kompromis, že něco schválí a něco za to dostanou, tak ti jsou trapní. Vidíme to na České republice a na postu eurokomisařky, kdy to portfolio, které Česká republika získala, a na tom se bezesporu všichni shodneme, není tím nejdůležitějším mezi Evropskou komisí.

Takže naopak, i zkušenosť našich sousedů, Polska, velí k tomu, abychom nekývali a nesouhlasili se vším, co Brusel chce, ale abychom v tom vyjednávání byli velmi tvrdí, a když už s něčím souhlasíme, abychom za to měli nějakou protihodnotu.

A já se chci zeptat velmi vážně, protože pan premiér Babiš tady není, což já považuji za obrovský problém a předem avizuju, že budu navrhovat přerušení tohoto bodu do doby přítomnosti pana premiéra, protože projednáváme-li takto významnou mezinárodní smlouvu, kterou odkýval na jednom z eurosummitů Andrej Babiš, tak si myslím, že by nám měl vysvětlit, za co ten souhlas, za co to kývání hlavy na tom eurosummitu vyměnil. Třeba mi paní ministryně řekne, že ho vyměnil za kvóty, které nebudou. Jestli to skutečně řekne, jestli řekne, že Česká republika bude mít výjimku z migračních kvót a za to se přihlásíme k fiskálnímu paktu, tak můžeme tu vést debatu, jestli ta cena je odpovídající, jestli to je adekvátní způsob vyjednávání, jestli to byl v uvozovkách dobrý obchod na té evropské úrovni.

Ale nerozumím tomu, že Andrej Babiš, který je jinak v českých médiích a na půdě Poslanecké sněmovny velmi euroskeptický, velmi dryáčnický a říká, že si nenechá od evropské politické elity nic líbit a dokáže prosazovat své zájmy, tak ale když odjede do toho Bruselu, tak se vrátí s tím, že přijmeme fiskální pakt, byť to pro nás nemá v první fázi jakýkoli smysl, co se týče ekonomiky, jenom se tím přidáváme k zemím, pro které je eurofederalismus tou vysněnou metou, a fiskální pakt, jak už jsem říkal, je tím významným krokem.

Takže se ptám paní ministryně (financí), nebo kohokoli, pana ministra zahraničí, který už tu bohužel není, co za to Česká republika, že se jako jedna z posledních zemí

k tomu fiskálnímu paktu definitivně přidáme, co jsme za to na evropské úrovni získali. Jestli je to alespoň částečná cena za to, že na nás Evropská unie nebude uplatňovat Dublin IV, nebo mechanismus přerozdělování azylantů, jak se o něm v Evropské unii uvažuje. Protože jestli pan premiér jenom jel na ten eurosummit, odkýval to bez ničeho, tak to považuji za zrazení českých zájmů a už mu nemůžeme nikdy věřit ten euroracionální nebo euroskeptický jazyk, který jinak předvádí v Poslanecké sněmovně a v médiích. Koneckonců vidím pana poslance Schwarzenberga, ten o tom tady v jednom ze svých posledních vystoupení hovořil, že něco říkají politici doma na domácí půdě, a když odjedou do Bruselu, tak tam začnou říkat něco jiného. Mně se to zdá úplně stejný princip. Tady je Andrej Babiš velmi euroskeptický, na Brusel si zanadává, řekne, jak dokáže díky své jazykové vybavenosti všechno vyjednat, a najednou se vrátí z eurosummitu, odkývá tam fiskální pakt a nic za to. Tak já tomu úplně vůbec nerozumím, paní ministryně.

Takže to jsou moje dotazy. Doufám, že mi na ně odpovíte. Doufám, že přiznáte, že to není jenom o rozpočtovém hospodaření, ale že to je prostě další krok k centralizaci. A ať se vám to líbí, nebo ne, musíte přijmout fakt, že tímto krokem, kdy se k fiskálnímu paktu chcete přidat, tak tím říkáte občanům České republiky, že si v České republice přejete euro. Protože fiskální pakt, jeho pravidla, jeho nařízení začnou platit v okamžiku, kdy Česká republika vstoupí do eurozóny. Vy hrozně spácháte na fiskální pakt. Z toho lze logicky odvodit, že strašně spěcháte na euro.

A já vám fakt nevěřím, když budete říkat, že ne, protože si dobře pamatuju Andreje Babiše na začátku jeho politické kariéry, když ještě nebyl problém Řecka a pan prezident Zeman chtěl být a byl eurofederalistou a chtěl rychle přijmout euro v České republice, protože to pro něj byl ten krok k další eurofederalizaci, k evropskému státu, a euro podporoval, tak Andrej Babiš poté, co Miloš Zeman euro podpořil, tak Andrej Babiš byl pro euro. Pak vyšlo pář průzkumů. Pář průzkumů ukázalo, že téměř 80 % lidí si euro nepřeje. Mezitím se rozpoutala ekonomická krize a najednou Miloš Zeman otočil, euro už si nepřeje, resp. říká, že euro si nepřeje do chvíle, kdy v něm bude Řecko. A najednou Andrej Babiš změní názor a euro si taky nepřeje. Ale zase nám sem do Sněmovny po chvíli přináší fiskální kompakt, který má smysl pro Českou republiku jenom v době, kdy v eurozóně budeme. Tak já tomu skutečně nerozumím.

Naznačuje to, že ve finále to, že říkáte, že euro si nepřejete, že do eurozóny vstoupit nechcete, je jenom váš politický postoj, resp. ne politický, ale marketingový postoj, který vám vyšel z průzkumu veřejného mínění, protože voliči by vás za to nepochválili. Ale ve finále hrozně po tom euro toužíte, takže k němu děláte kroky, které jsou nutné, aby bylo přijato. Jedním z těch kroků je přihlášení se k fiskálnímu paktu. Tak to přiznejte. To je legitimní politický postoj. Někteří zástupci v této Poslanecké sněmovně si přejí vlastní měnu, protože chtějí mít vlastní měnovou politiku. Někteří politici v této Sněmovně si přejí svoji vlastní rozpočtovou politiku, protože mají pocit, že to je domácí úkol. Vy si přejete pravý opak. Vy si přejete měnovou politiku přenést na Evropskou centrální banku. Vy si přejete hospodařit v rámci fiskálního paktu, který používají takové země, jako je Itálie, Řecko se svými dluhy. Tak to ale otevřeně řekněte. Neříkejte, že euro nechcete přijmout a že ten

fiskální pakt je jenom něco takového, abychom nebyli za ty troublemakery. To přece nemůžete myslet vážně.

Je to vážná politická smlouva. Je to vážná mezinárodní smlouva. Je to smlouva politická i ekonomická. Politická v tom smyslu, že byla významným krokem k politické unifikaci evropského kontinentu v eurozóně. Ekonomická v tom smyslu, že přenáší další pravomoci členských států eurozóny na Brusel. Čili pokud chcete vy přenáset další pravomoci členských států na Brusel, tak to otevřeně přiznejte. Přiznejte, že chcete euro, a nedělejte si z nás blázny.

Děkuju za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Jenom se ujistím. Vy jste avizoval procedurální návrh, který jste ale ještě nepodal.

Poslanec Jan Skopeček: Ano, avizoval jsem procedurální návrh. Při tak závažné smlouvě, kterou v Bruselu odkýval premiér Andrej Babiš, mám pocit, že by měl být při projednávání přítomen a minimálně by nám měl říct, za co to odkýval, když i Sobotkova i Nečasova vláda se tomuto fiskálnímu paktu dokázaly ubránit. Myslím si, že při tak závažné mezinárodní smlouvě by tu premiér měl být přítomen, vysvětlit nám ten jeho obchod, který tam pravděpodobně udělal, a následně o tom můžeme vést nějakou racionální debatu.

Dávám návrh na přerušení do doby přítomnosti pana premiéra Babiše.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře. Je to procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bezprostředně. Svolávám poslance, kteří nejsou přítomni v jednacím sále, aby se dostavili. (Do sálu vblízka velké množství poslanců.)

Dámy a páновé, připomínám, že zazněl procedurální návrh na to, abychom odložili projednávání, přerušili projednávání tohoto bodu a odložili ho do doby, než bude přítomen předseda vlády. Myslím, že je všem jasné, o čem budeme hlasovat. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro předložený návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přihlášeno 94 poslanců, pro 37, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Na řadě je s faktickou poznámkou pan poslanec Schwarzenberg. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, slyšeli jsme tady plamenné projevy proti euru. Bylo zmíněno, že náš premiér taky přijetí eura rázně odmítl. Někteří si snad ještě vzpomínají, že jsme slíbili a podepsali závazek, že euro přijmeme. Očividně se držíme v zájmu toho, abychom se do Evropské unie dostali, rady z Dobrého vojáka Švejka: "Měl jím to odpřisahat a pak se na to vysrat!"

Tato věrolomnost českých politiků ovšem nám na pověsti nepomůže. Mám takový dojem, že mezi našimi politiky, kteří se o důvěryhodnost české politiky, o sliby, které jsme dalí, o závazky, které jsme podepsali, nestarají a zajisté je mezi nimi leckterý tragéd. Ale žádného už vážně bráti nemohu! Děkuju mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je 12.59 hodin, nestihneme další faktické poznámky ani další přihlášky do diskuse. Já proto přerušuji projednávání tohoto bodu.

Dovolte, abych vás seznámil s tím, že ve 14.30 hodin bude pokračovat jednání Poslanecké sněmovny ústními interpelacemi na předsedu vlády. Ale protože pan předseda vlády Andrej Babiš je omluven, je zde vylosováno 13 interpelací na něj, tak prosím počítejte s tím, že v souladu s jednacím řádem budou bezprostředně poté pokračovat interpelace na členy vlády. Prosím tedy ty pány poslance, paní poslankyně, kteří byli vylosováni, aby s tím počítali a byli zde včas.

V tu chvíli končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušeném jednání. Já jsem vás všechny odhlásil, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Než přijde na první interpelaci, přečtu ještě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny.

Mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Kubík, dále pan poslanec Volný. Také dále se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 z pracovních důvodů pan poslanec Skopeček, dále mezi 16.00 a 20.15 z pracovních důvodů paní Dubovská (?). Potom je tady omluva paní poslankyně Moniky Oborné, paná poslance Pavla Staňka mezi 14.30 až 19. hodinou a pana poslance Radka Kotena, také do večera. A mezi 14.30 až 18.00 paní poslankyně Dražilová a poslední omluvený pan poslanec Bělica mezi 13.00 až 14.30. Tak to jsou všechny omluvy.

116. Ústní interpelace

Budeme postupovat v ústních interpelacích podle vylosovaného pořadí. Za účasti ověřovatele byly vylosovány interpelace na předsedu vlády. Paní poslankyně Maříková stahuje svou interpelaci, budeme tedy začínat interpelací paní poslankyně Kovářové. Vzhledem k tomu, že pan premiér je rádne omluven, dostanete odpověď do 30 dnů. A druhá bude vystupovat paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v minulém volebním období jsem opakováně interpelovala ministry průmyslu a obchodu i premiéra

Sobotku ve věci evropských peněz na vysokorychlostní internet. Ptala jsem se jich skutečně několikrát. Čtrnáct miliard není málo peněz a pro rozvoj venkova jsem je považovala za klíčové. Odpovědi byly dost jednotvárné. Všechny se nesly v duchu, že je všechno v pořádku, všechno běží, jak má, peníze se vyčerpají. Měla jsem z toho dokonce pocit, že moje obavy jsou úplně zbytečné, tak přesvědčiví představitelé vlády, jimž jste byl prvním místopředsedou, byli. Jenže pak se začala objevovat první zpoždění, první problémy a ukázalo se, že ty moje obavy úplně liché nebyly. Vypadá to, že 14 miliard na vysokorychlostní internet nevyčerpáme.

Mám řadu otázek. Co s tím podnikne vaše vláda? Jaký je aktuální předpokládaný osud těchto peněz? Kolik se jich nevyčerpá vůbec? A kdo za to nese odpovědnost? Jak to budete řešit? A jaké poučení si vezmete pro jednání o novém programovém období? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. A jak už jsem předeslal, předseda vlády odpoví podle jednacího rádu do 30 dnů.

Nyní paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová a připraví se pan kolega Dolínek. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v rámci Programu rozvoje venkova vznikl dotační titul spolupráce. Podle dostupných informací se dotace na inovativní projekty rozdělují netransparentně, přičemž rozhodující jsou subjektivní posudky porotců a to, kdo s kým spolupracuje. Na nastavení takového systému se podle Hospodářských novin podílela Potravinářská komora, jejíž prezident Miroslav Toman by měl ve vaší budoucí vládě obsadit post ministra zemědělství.

Za tři roky byly z titulu spolupráce rozděleny 3 miliardy korun. Nejvyšší možná přidělená podpora jedné společnosti je 75 milionů korun, na kterou dosahují především holdingy a podniky, které mají zástupec v představenstvu Potravinářské komory. Jen v posledním kole na tuto sumu dosáhlo pět podniků. Mezi nimi například Madeta na inovaci výroby sýru či Vodňanská drůbež z holdingu Agrofert na inovace při porcování a balení drůbežího masa. Tedy rozhodně ne malé či střední firmy, pro které mají být právě tyto dotace určeny. Naopak například společnost Sonnentor z jižní Moravských Českovic na dotace určené na vývoj nových produktů a technologií nedosáhla vůbec. Od Státního zemědělského intervenčního fondu, který vše kolem agrárních dotací administruje, přitom jejich projekt dostal zdaleka nejvíce bodů.

Vážený pane premiére, proč z Programu rozvoje venkova, který má pomáhat hlavně malým a středním podnikům na venkově, čerpají miliony na vývoj nových produktů a technologií velké potravinářské firmy, které mnohdy patří k lidrům trhu, a rovněž výrobci průmyslových krmiv? Dle informací, které zjistili novináři Hospodářských novin, existují podezřelá propojení mezi Potravinářskou komorou, společností Food Service a významným pojítkem je právě osoba pana Tomana. Necháte prověřit přidělování dotací z tohoto programu? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k interpelaci. Opakuji, že do 30 dnů dostanete písemnou odpověď podle jednacího řádu.

Slova se ujme pan poslanec Dolínek. Ještě, pane kolego, konstatuji došlou omluvu pana poslance Jaroslava Kytyra. Nyní máte slovo. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane premiére, dovoluji si vás interpelovat ve věci podílu státu při financování významných dopravních investic na území hlavního města Prahy.

V médiích můžu v posledních dnech, týdnech, měsících sledovat výjezdy vlády v demisi do krajů ČR. Nicméně v Praze kromě toho, že vláda zde ze zákona vykonává svoji práci na svých ministerstvech, na Úřadu vlády jsem tuto vládu neviděl.

Hlavní město Praha je klíčovým dopravním uzlem ze své podstaty, jak byla tvořena dopravní politika státu v minulých desetiletích celé republiky, jak silniční, tak železniční. V Praze žije 1,3 milionu obyvatel ČR a další statisíce lidí do Prahy denně přijíždějí do práce, do škol, za kulturou, na jednání. Například podle posledního průzkumu, který zpracovalo ČVUT pro společnost Uber, do Prahy pravidelně dojíždí až 300 tisíc aut mimopražských obyvatel ČR. Hlavní město Praha přitom klíčové dopravní investice financovala doposud za posledních 25 let vždy bez pomoci státu, ať už se jednalo o metro, o stavby městského okruhu, o parkoviště P+R, o další důležité věci, o rozvoj tramvajových sítí. Reálně však tyto investice zdaleka neslouží pouze Pražanům, ale jak jsem řekl, ze své podstaty, jak byla budována síť, jak jsou umístěny orgány státní správy, Praha funguje pro celou ČR.

V posledních dnech byl dokončen a představen veřejnosti plán udržitelné mobility hlavního města Prahy do roku 2030. Tento plán byl vypracován za dohledu a podle metodiky Ministerstva dopravy. Mám jej zde s sebou, dovolím si jej předat panu vicepremiérovi tedy, když tu není pan premiér. (Předává vicepremiérovi výtisk.) A mohu říct, že na tomto plánu pracovalo tři roky –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, ale uplynul vám čas k ústní interpelaci, nemohu vás nechat dokončit vaši řeč. Pan premiér odpoví v obecné rovině, protože musím dodržovat jednací řád. I ostatní poslanci mají právo vystoupit.

Poslanec Petr Dolínek: Dobře, já řeknu jenom poslední otázku. Prosím, omlouvám se. (Předsedající: Tak prosím, doufám, že...) Dotaz je, zda je připraven pan premiér se přihlásit k tomu, že bude stát financovat společně s Prahou věci jako je městský okruh, metro D a další důležité komunikace a parkovací možnosti v Praze a nenechá v tom Prahu samotnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. A nyní paní poslankyně Richterová a připraví se pan kolega Baxa. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já mám otázky na pana premiéra v demisi týkající se připravovaného zákona o sociálním bydlení a zejména otázky týkající se evidentně nedostatečné mezirezortní spolupráce.

Jde o to, jak je zajištěna skutečně hladká a intenzivní spolupráce v připravě zákona o sociálním bydlení a jaký konkrétně je její průběh. My se za Piráty účastníme jednání výborů, kde by tento zákon měl být projednáván, a zejména grémií. A jeví se to tak, že sice je deklarováno, že garantem projektu zákona o sociálním bydlení je Ministerstvo pro místní rozvoj, jenže MMR často komunikuje a přitom se následně ukáže, že třeba nebylo předjednáno financování s Ministerstvem financí. Nebo pouze pozvolna vstupuje do těch jednání Ministerstvo spravedlnosti a připomíná, jaké jsou třeba různé limity kompetencí.

Dále MPSV navrhuje v současné době poměrně zásadní novelizace zákona o státní sociální podpoře a zákona o hmotné nouzi. To úzce souvisí se zákonem o sociálním bydlení, ale provázaná tato příprava není. Je to nepřehledné a evidentně by bylo třeba jasně nastavit kompetence a roli jednotlivých ministerstev v tom procesu, analyzovat celý soubor dotčených předpisů, stanovit si harmonogram veškerých úprav a koordinovat uvedení do praxe v součinnosti všech zainteresovaných resortů.

Je to úkol samozřejmě obtížný, toho jsme si v Pirátech vědomi, ale jelikož zákon o sociálním bydlení může fungovat jen v kontextu ostatních norem, jinak by to mohl být pouhý dotační program, je to obrovsky důležité.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, uběhl čas interpelace. Pan premiér bude reagovat podle zákona o jednacím řádu do 30 dnů.

Ještě než dám slovo panu kolegovi Baxovi, omluvím pana poslance Jiřího Strýčka od 15.30 do konce jednacího dne a od 14.30 pan poslanec Rozvoral. Nyní pan poslanec Martin Baxa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Moje interpelace na předsedu vlády v demisi se týká regionálního školství.

Během návštěvy vlády v demisi v Kraji Vysočina dne 28. května Andrej Babiš řekl: Možná bychom se měli podívat, jestli skutečně ty průmyslovky a zemědělky a zdravotní mají být pod kraji, že by to možná bylo lepší pod ministerstvy, která by byla přece jen víc motivována řešit nedostatek profesí, a hlavně dnes je nedostatek všech profesí. Máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě. – Je to tedy doslovny přepis monitoringu a myslím, že je z něj jasné patrné, oč jde. Pan premiér zřejmě směřuje k tomu, že by měl být zásadním způsobem reformován dosavadní systém způsobu zřizovatelských funkcí k jednotlivým školám.

Jenom připomenu, jen krátce na začátku 90. let byly jednotlivé školy pod gesčními ministerstvy, od roku 1996 byly zřizovány školskými úřady, které spadaly do působnosti Ministerstva školství, od roku 2000 po reformě územní samosprávy pak jsou střední školy zřizovány krajem. A tento systém trvá již téměř dvacet let. V současné

době tedy dochází navíc k velmi ambiciozní reformě financování regionálního školství.

Proto bych se v této souvislosti vzhledem k radikalitě té změny, o které mluvil pan premiér, ho chtěl zeptat na následující otázky: Zda vláda v demisi v současné době připravuje tuto kompetenční změnu, tj. přesun zřizovatelských funkcí některých typů středních škol z krajů na příslušná ministerstva. Jakých konkrétních typů škol se tento návrh týká a pod jaká ministerstva by měly být školy přesunuty. Za třetí, co je obsahem této případné změny, tj. v čem by pro školy bylo výhodnější, aby byly zřizovány gesčními ministerstvami. A za čtvrté, jak je tato případná změna kompatibilní se současnou chystanou reformou financování regionálního školství.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Mikuláše Peksy, připraví se pan poslanec Jakub Janda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Vážený pane premiére, v současné době vámi vedená vláda v praxi podpořila bez větších výhrad směrnici Evropského parlamentu a Rady o autorském právu na jednotném digitálním trhu. Měli jste možnost hlasovat proti, nakonec i díky našemu odporu návrh prošel.

Proč je to problém? Součástí této směrnice jsou i články 11 a 13. Článek 11 přímo zavádí rozšířenou ochranu pro sdílení obsahu, která vede i k dani z odkazu a významně ovlivní práci kohokoli, kdo se potřebuje ve své práci odkazovat na jiné zdroje. Stejně tak tato ustanovení narušují klíčovou jednotnost digitálního trhu, protože některé země už deklarovaly, že pokud bude zavedeno, chtějí si určovat podmínky samy. Článek 13 je pak přímou hrozbou pro svobodu každého z nás, jelikož se prakticky jedná o pokus vnutit přímo provozovateli internetových platform filtrovat všechn obsah, který někdo nahraje, a nechat je za to nést odpovědnost. V praxi by pak byli nuteni zavést automatické filtry, kterými by tupě rozhodovali, co smí a nesmí být na internetu. A kdo by je nezavedl, čelil by žalobám.

Česko zaspalo předchozí velkou změnu, protože náš stát nebyl kvůli liknavosti vlády připraven na zavedení GDPR. Dopady této události pocítíme všichni.

Momentálně se řítime do daleko větších problémů, a proto se ptám, proč česká vláda podpořila směrnici v její současné podobě, včetně článku 11 a 13, a jakým způsobem se česká vláda připravuje na aplikaci této směrnice. A také, proč to tentokrát dopadne lépe než příprava GDPR. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Mikuláši Peksovi. Také opakuji, že odpověď bude do 30 dnů, podle jednacího rádu.

Nyní pan poslanec Jakub Janda, připraví se pan kolega Černohorský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Dobrý den. Vážený pane premiére, v nejbližších měsících k nám zamíří novela zákona o místních poplatcích, která de facto otvírá zásadní politickou otázku: jak dál bude Česká republika řešit sdílenou ekonomiku typu Airbnb.

Sdílené ubytovací služby dnes prodělávají obrovský rozvoj. Dle dat, která Airbnb oficiálně poskytlo, se jen za posledních 4,5 roku rozrostl tento trh více jak 28násobně. V některých městech jsou dnes kapacity Airbnb téměř srovnatelné s kapacitami poskytovanými tradičními hotely a penziony. A že nejde o záležitost studentských batůžkářů, kteří využívají tzv. bed and breakfast, vědí dnes všichni, kdo se touto problematikou zabývají. Sdílená ekonomika je prostě dnes tvrdý byznys. V Praze jsou dokonce nejčastěji nabízeným typem ubytování celé bytové domy a ty se podílejí na celkové kapacitě téměř ze 3/4. Výjimkou pak nejsou poskytovatelé, kteří vlastní desítky bytů, nebo dokonce domů. Musíme se tak právem zastat hoteliérů, kteří reptají na nerovné podmínky podnikání. Jen v rámci klasického podnikání v hotelnictví má stát pravomoc poslat na hoteliéra až 42 typů kontrol, ať se týkají hygieny, stavebních norem nebo účetních předpisů. Rovnost před zákonem tak nejen značně pokulhává.

Ptám se vás, pane premiére, budete tuto situaci řešit, nebo bude čekat, až budou hoteliér, stejně jako taxikář, křičet na náměstích a blokovat dopravu?. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubu Jandovi. Ještě než dám slovo Lukáši Černohorskému, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Omlouvá se paní poslankyně Helena Válková do konce dnešního pracovního dne a od 16 hodin se omlouvá také pan poslanec Pustějovský.

Nyní pan poslanec Lukáš Černohorský, připraví se pan poslanec Dolínek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Vážený pane premiére v demisi, uplynul měsíc od vaší návštěvy Moravskoslezského kraje. Během ní jste také navštívil společnost OKD. Po schůzce se zástupci OKD v médiích z úst předsedy dozorčí rady Michala Kuči zaznělo, že OKD nepovoluje rozšířit těžbu pod Karvinou, konkrétně pod dosud obydlenou částí Staré Město. Před pár dny se ale na úřední desce Obvodního báňského úřadu objevilo oznámení o zahájení správního řízení o povolení těžby v této lokalitě. Pro místní je to už poněkolikáté nemilé překvapení. Staroměšťané žijí v nejistotě už více než pět let, kdy OKD nečekaně ohlásilo záměr těžit na území, které bylo do té doby určeno pro rozvoj a výstavbu. Část domů včetně novostaveb byla vykoupena a zdemolována, ve Starém Městě chybí teď občanská vybavenost.

Když dosluhující šachty převzal stát, tak se začalo mluvit o útlumu v horizontu několika let. Proč právě teď státní podnik OKD žádá o nová území? Můžete mi prosím sdělit, jaké plány má vláda České republiky s OKD a těžbou pod městem Karviná? Může mi premiér v demisi sdělit, jaké plány má vláda s dolem Frenštát? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Černohorskému. Nyní pan poslanec Petr Dolínek se svou interpelací. Znovu opakuji, že odpovědi dojdou do 30 dnů, podle zákona o jednacím řádu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane premiére, ceny bytů v České republice mají dlouhodobě rostoucí tendenci. Ceny bytů v Česku vzrostly za poslední čtyři roky v průměru o více než 40 % a tento trend nadále pokračuje, především v Praze a samozřejmě i v dalších velkých městech, kde se novostavby prodražily někde až o 68 %.

Beru na vědomí plán, který jste avizoval na setkání se zástupci měst a obcí ve věci zřízení investičního fondu pro obce. Může to být užitečné, může to být potřebné. Ale v této souvislosti bych se chtěl zeptat, z jakého důvodu jste se rozhodl zrušit fond rozvoje bydlení a nahradil tímto fondem. Neměl by právě nyní stát ještě více podpořit výstavbu bytů vzhledem k akutnímu nedostatku bydlení ve velkých městech a v celé České republice? Není to prostě tak, že tato vláda a její ministři nevědí, co to je bytová politika, neznají cesty, jak tomu napomoci? Nebojíte se prostě toho, že to neumíte, a proto to dáváte do jiných fondů? A není to třeba tak, že vás bydlení v České republice nezajímá? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Dolínkovi. Pokračujeme interpelací paní poslankyně Věry Kovářové. Kolega Dolínek je stále připraven. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v úterý demonstrovali nespokojení starostové před Úřadem vlády. Šlo jim o přijetí návrhu novely zákona o střetu zájmů ve znění senátního návrhu. Jak to dopadlo, všichni víme, přijata byla verze sněmovní. Do detailů však nebudu zabíhat. Co jiného však v této souvislosti mě zarazilo, je mimořádně omezený prostor pro demonstrující před Úřadem vlády. Musí se tísnit na pár metrech, ohrožuje je tramvajový a automobilový provoz. Při větším počtu demonstrantů hrozí buď jejich zranění, nebo zastavení provozu.

Demonstrující by podle mého názoru měli mít před Úřadem vlády daleko více místa, aby před sídlem premiéra mohli svobodně říci, co si o vládních krocích myslí. Proč mají jen těch pár metrů? Je to reakce na demonstrace, které směřují proti vám osobně, nebo dlouhodobější praxe? Proč omezujeme shromažďovací právo? Kdo za to nese odpovědnost? Bojí se snad vláda demonstrantů, kteří jen chtějí vyjádřit svůj názor? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Protože máme před sebou dvě poslední interpelace na předsedu vlády, upozorňuji, že budou následovat okamžitě po dvou interpelacích Petra Dolinka interpelace na členy vlády. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: První z těchto dvou interpelací se týká, vážený pane premiére, daně z přidané hodnoty. Připravovaná novela zákona o dani z přidané hodnoty, aspoň tak jak jsme se mohli dozvědět, mění definici dotace k ceně, která bude mít obrovský dopad na dotované služby – doprava, sociální služby atd. Současná právní úprava výslovně vyjímá dotaci k výsledku hospodaření z dotace k ceně. Dotace k výsledku hospodaření nepodléhá odvodu daně z přidané hodnoty, dotace k ceně ano. Touto změnou dojde k obrovské zátěži veřejných rozpočtů krajů, měst a obcí. Současné kompenzace jen ve veřejné dopravě napříč republikou vzrostou z důvodu této úpravy o zhruba 6 mld. korun. Samosprávy vydají tuto částku a prakticky vyvedou peníze samospráv do státního rozpočtu.

V posledních letech se jedná o další zásah státu, jehož výsledkem bude trvalé zatížení samospráv. V předchozím například bylo navýšení růstu mezd řidičů a dodnes není systémově vyřešeno, jak je to krajům kryto. Ptám se tedy, jak bude systémově řešeno posílení rozpočtu samospráv tak, aby tento krok nebyl přímou hrozobou ke snížení objednaných veřejných služeb v přepravě cestujících vedoucí ke kolapsu v dopravě. Snížení by se mohlo dotknout až 30 % současných výkonů. Dopravci, kteří budou odvádět z přijatých kompenzací DPH, nemají shodná sídla s objednateli. Objednateli nejsou jenom kraje, ale také města se svými městskými dopravami a obce.

Návrat vybraných finančních prostředků prostřednictvím RUD není možný a nejdé to takto namodelovat. Samosprávy nemají proti zaplacené DPH ani možnost odpočtu, protože nemají daň na vstupu související s touto činností, jsou konečnými spotřebiteli této služby. Řeší nyní jen snížení DPH na jízdném. A přestože podporuji to, aby mladí a senioři mohli ve veřejné dopravě, v té meziměstské, jezdit za nižší peníze, tak je zvláštní, že těch 6 miliard, které se vyberou zde, se rovná téměř 6 miliardám, co vládě na tento projekt chybí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě můžete zůstat, pane poslanče, vzhledem k tomu, že poslední interpelace na předsedu vlády je také od vás.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane premiére, chtěl bych se zeptat na věci podpory veřejných zaměstnanců. Obracím se na vás s dotazem ohledně vašeho nedávného výroku, že řešením nedostatku zdravotních sester v třísměnném provozu by mohly být výsluhové příspěvky. Já se ztotožňuji s tímto návrhem, aby zdravotní sestry pobíraly výsluhový příspěvek jako nyní třeba bývalí policisté, vojáci, hasiči nebo celníci. Nicméně zavedení výsluhového příspěvku pro zdravotní sestry by nevyřešilo jinou velkou komplikaci. Zažil jsem několik případů v Praze, určitě i v jiných krajích a městech se to děje. Při odchodu do důchodu totiž zdravotní sestry přicházejí o služební byty. Ony mají velmi nízké příjmy, ony si nemají moc kde našetřit za život na bydlení, a když jsou do důchodu, tak v Praze to znamená odchod z tohoto města. Znamená to vrátit klíče, vystěhovat se a doufat, že v jejich rodinách obcích je příjmou zpátky po 35 letech služby v nemocnici.

Ptám se tedy, jak byste řešil vy tuto situaci, kdy při odchodu do důchodu musí zdravotní sestry vracet služební byty, pokoje na ubytovnách a vlastně se vzdát celého svého životního zázemí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Dolínkovi a konstatuji, že všechny interpelace na předsedu vlády byly vyčerpány. Znovu opakují, že odpovědi předsedy vlády interpelujícím poslancům dojdou do třiceti dnů podle zákona o jednacím rádu.

Protože podle jednacího rádu můžeme pokračovat hned ústními interpelacemi na ostatní členy vlády, tyto zahajuju. První interpelace je paní poslankyně Markéty Pekarové Adamové na ministra zemědělství Jiřího Milka. Připraví se kolega Jakub Janda. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, zákon o ochraně zvířat před týráním ukládá obcím povinnost postarat se o týraná zvířata, která jsou na jejich území nalezena. Obce na to však často nemají peníze ve svých rozpočtech. Ministerstvo zemědělství proto vypsal nový dotační program, ze kterého mohou obce peníze čerpat. Jeho účelem je zajistění péče o odebraná zvířata umístěná do náhradní péče nebo předběžné náhradní péče podle zákona na ochranu zvířat proti týrání. Dotační program však počítá jen s dotacemi na skot a koně. Většina obcí má přitom problém především s týranými psy, na které program nepamatuje. Domnívám se, že pokud naše zákony předpokládají, že se musí obec o týraná a toulavá zvířata postarat, tak by mělo ministerstvo vypsat program pro všechna zvířata, nikoliv jen pro koně a skot.

Vážený pane ministře, připraví ministerstvo takový dotační program či rozšíří program stávající tak, aby se týkal i těchto druhů zvířat?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Adamové Pekarové. Pan ministr zemědělství má svých pět minut a odpoví na interpelaci paní poslankyně. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci. Na interpelaci bývalého poslance Bendla vzesenou na 57. schůzi Poslanecké sněmovny, týkající se problematiky financování, odpovídá již můj předchůdce. Cílem této neinvestiční dotace, kterou jsme vypsalí, je kompenzace obcím zatíženým povinnostmi vyplývajícími z přenesené působnosti, finanční náklady spojené s jejich zajistěním v případech mimořádného rozsahu. Jedná se uplatnění zvláštního opatření náhradní péče či předběžné náhradní péče v případech mimořádného rozsahu. Obecním úřadům obce s rozšířenou působností, které předběžnou náhradní péci zajišťují, náleží náhrada účelně vynaložených nákladů. Náhradu nákladů je sice povinna uhradit ta osoba, které byla zvířata odebrána, vymahatelnost náhrad je však sporná.

Letos zavedená podpora představuje operativní řešení krizových případů spojených s mimořádnými finančními náklady, které významně zatěžují rozpočet obce a mohou dosáhnout parametrů kolidujících s kapacitou obcí pokryt náklady na péči o týraná zvířata a zajištění úkonů přenesené působnosti. Toto opatření mělo být pomocí obcím při řešení krizových situací, nikoliv rutinním nástrojem. Zajištění finančních prostředků přes krajský úřad a jiné oslovené resorty v krátké potřebné době se ukázalo jako neprůchodné. Dotace obcím prostřednictvím zásad Ministerstva zemědělství je nástrojem pro řešení kritických stavů. Zásady Ministerstva zemědělství se přitom řídí zákonem o zemědělství, který umožňuje Ministerstvu zemědělství takto podporovat chovy hospodářských zvířat. Psi proto z uvedeného dotačního programu podporovat nelze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se paní kolegyně Adamové, jestli má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte jednu minutu na doplňující otázku. Pan ministr jistě bude připraven.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Jistě je rozsahem závažné, když se objeví množírna psů. To se určitě shodneme. Chápu, že Ministerstvo zemědělství řeší hospodářská zvířata. Proto se spíše zeptám obecněji jako na zástupce vlády, jestli třeba takovéto věci komunikujete s ministryní pro místní rozvoj, kam se, tuším, předpokládá, by mohla tato problematika spadat, nebo ministrem životního prostředí, pokud vezmeme tak, že to je ochrana zvířat. Je to opravdu asi resortismus v tuto chvíli, ale zajímalo by mě, jestli jste vůbec třeba takové téma řešili na vládě, jestli máte nějakou vizi nebo do budoucna chcete tuto problematiku řešit, protože si nemyslím, že obce v případě, že se na jejich území objeví právě množírna, kde jsou desítky i stovky zubožených zvířat, mají dostatek peněz ve svém rozpočtu, aby to řešily. Ale musí to řešit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se pana ministra, jestli odpoví na doplňující otázku. Ano, je tomu tak. Pane ministře, máte dvě minuty.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Děkuji za slovo. Můj osobní názor, který budu prosazovat, pokud budu ve vládě, je, aby veškerá zvířata byla čipována, aby se vědělo přesně, čí jsou zvířata, protože otázka množíren, otázka potulujících se psů a koček je otázka, že jsou odchyceni, ale nikdo neví, kdo je majitel. Myslím si, že je potřeba v tomto v České republice udělat pořádek. V některých zemích je to běžné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. A nyní pan poslanec Jakub Janda s interpelací na Lubomíra Metnara, který ale není přítomen. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji. Vážený pane ministře, dne 28. března 2018 jsem vám zaslal dopis ve věci postoje České pošty vůči obcím při provozu poboček Pošta Partner. V tomto dopisu jsem apeloval na větší vstřícnost státu vůči obcím, které se vzájmu zachování základní občanské vybavenosti snaží pobočku pošty udržet právě formou využití Pošta Partner. Jak jsem uváděl, paušální částka, kterou státní podnik Česká pošta poskytuje, nepokrývá ani mzdu zaměstnance, a daná obec tak na provoz pošty doplácí svými výraznými částkami, které zatěžují obecní rozpočty, a položil jsem vám přímou otázku, zda by neměla Česká pošta jako státem řízený podnik přehodnotit svůj postoj k obcím a na provoz takovýchto poboček finančně přispívat větší částkou, tedy zvýšit paušální odměnu, která by kryla alespoň mzdu samotného zaměstnance.

Na můj dopis jste odpověděl, že se Česká pošta průběžně zabývá motivačním systémem, a ujistil jste mě, že Česká pošta má zájem na zatraktivnění projektu. Já vám za tuto odpověď děkuji, musím však říci, že mě neuspokojila, a proto se vás znovu ptám. Protože je to věc čistě politického rozhodnutí, a nikoli předního postupu. Přehodnotí Česká pošta jako státem řízený podnik svůj postoj k obcím, které jsou zapojené do programu Pošta Partner, a bude na provoz poboček finančně přispívat větší částkou, tedy zvýší paušální odměnu, která by kryla alespoň mzdu samotného zaměstnance? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubu Jandovi, a protože tady pan ministr není přítomen, odpověď dostanete do třiceti dnů podle zákona o jednacím řádu.

Nyní paní poslankyně Věra Kovářová na ministra zdravotnictví, který přítomen je. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v minulém volebním období jsem vaše předchůdce konfrontovala s otázkou, co dělají proto, aby lékařů a jejich služeb na venkově neubývalo. Šlo hlavně o stomatologickou péči. S pány ministry jsme se shodli na tom, že jde o problém, že je potřeba s ním něco dělat, ale musím přiznat, že se mi moc nelíbilo tempo, které bylo nasazeno. Ono těch kroků bylo poměrně málo, a ještě ke všemu byly pomalé. Situaci navíc komplikoval ping-pong mezi ministerstvy zdravotnictví a školství, který kvůli zapojení těchto úřadů do komplexního řešení nedostatku lékařů na venkově vznikl, aspoň při pohledu z vnějšku.

Dnes bych se ráda zeptala, zda na snahy svých předchůdců navazujete a zda se chystáte pracovat přece jen trochu rychleji. Bylo by to myslím žádoucí. Jaké konkrétní kroky jste podnikl, jaké podnikáte a jaké podniknete? Jaký je jejich časový rámec, jaký je závazný cíl, který jste si vytýčil, a jaký je termín, kdy ho chcete dosáhnout? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. A pan ministr zdravotnictví má pět minut na odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně, musím souhlasit skutečně, že úbytek lékařů ve venkovských oblastech, v odlehlých regionech je problém. To si tady asi nemusíme zastírat, že tento problém neexistuje (existuje?). Je to zejména právě v klíčových oborech, jako je praktický lékař, stomatologie, praktický lékař pro děti a dorost. Důvodů je samozřejmě několik. Když se podíváme např. na věkovou strukturu praktických lékařů, zejména těch dětských, tak ti mají vlastně nejvyšší věkový průměr. Praktický lékař pro děti a dorost má dneska věkový průměr 59 let. Vidíme, že to je strukturální problém, který nemá úplně řešení mávnutím kouzelného proutku.

První věc je, kterou samozřejmě řešíme, je komunikace se zdravotními pojíšťovnami. Ty jsou ze zákona vlastně odpovědný za zajištění místní a časové dostupnosti, to je něco, co my budeme kontrolovat, a pojíšťovny v rámci své smluvní politiky mají možnost, pokud třeba opakovaně proběhnou neúspěšná výběrová řízení na uzavření smlouvy v konkrétní lokalitě, zvýšit až o 30 % úhrady oproti běžným úhradám zdravotní péče. My budeme samozřejmě tláčit na zdravotní pojíšťovny, aby toto dělaly a aby zkrátka tu péci zajistily, což je právě jejich zákonná povinnost.

Druhá věc, kterou může dělat samotné Ministerstvo zdravotnictví, tak možná že jste zaznamenala, připravili jsme dotační programy. Jednak tedy fungují dotace pro praktické lékaře, kdy nabízíme praktickým lékařům až 500 tisíc Kč na otevření ordinace ve vybraných lokalitách, kde není možné praktického lékaře dostat standardní cestou, a teď jsme vlastně spustili program pro zubaře, kde je to až 1,2 mil. Kč na provoz zubní ordinace právě opět v odlehlých oblastech. Vytvořili jsme skupinu ze stomatologické komory, pojíšťoven a ministerstva, vytipovali jsme na základě několika kritérií ty problémové oblasti a v pondělí jsme spustili program. Musím říct, že předtím, než jsme ho spustili, byl poměrně velký zájem, mnoho dotačí, takže uvidíme. Jsme sami na to zvědaví, jak úspěšný bude. Ale každopádně 1,2 mil. Kč bude moc ten zubař čerpat, pokud se zaváže, že v konkrétní lokalitě zůstane minimálně pět let, že bude brát pacienty takzvaně na pojíšťovnu, tedy pojíšťence zdravotních pojíšťoven, nikoli pouze takzvaně na cash, což je ten problém. Protože u nás nemáme třeba nedostatek zubařů. U nás v přepočtu na obyvatele máme dostatek zubařů. Problém je jejich lokalizace. To, že zůstávají ve větších centrech a že nechtejí přijímat pojíšťence, že zkrátka pracují pouze za hotovost. A právě tento dotační program cílí na to, že musí splnit tyto podmínky. Snažíme se takto finančně motivovat. My nemáme možnost nějakých umístěnek, my nemůžeme lékaře vztít do okovů a někam je umístit. My se snažíme takto nastavit nějaké finanční motivace jednak skrze úhrady z veřejného zdravotního pojíšťení od pojíšťoven, a druhak témito dotačními programy.

No a pokud jde o strukturální problém, věková struktura, to, že lékaři stárnou, tak tam jsme vstoupili v jednání s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, kde už máme konkrétní plán. Musíme posílit lékařské fakulty, protože zkrátka podle našich predikcí, tak jak máme data, lékař skutečně stárnou a počet absolventů, současný počet absolventů nedostačuje na přirozenou reprodukci stárnoucích lékařů. Musíme zvýšit počet absolventů. Máme to předjednáno s děkanými lékařských fakult. Máme to předjednáno samozřejmě s Ministerstvem školství, pod kterého to spadá, a bude to

desetiletý plán navýšení finančních prostředků, protože fakulty na to samozřejmě musí dostat peníze na studenty, a už od příštího roku, resp. od září dostanou první peníze, aby se mohly připravit, a od příštího akademického roku, resp. ne toho, co bude teď, ale 2019–2020, budou fakulty přijímat o 15 % studentů navíc, tak zkrátka aby produkovaly víc absolventů. To je další opatření. Ale bude to samozřejmě všechno nějaký čas trvat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k odpovědi. Nyní otázka. Máte zájem o doplňující otázku? Má paní kolegyně. Pan ministr poslouchá doplňující otázku.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane ministře, moc děkuji, jsem ráda, že ty dva dotační programy byly zřízeny, a doufejme, že tedy se k tomu i lékaři postaví čelem a vyčerpají je.

Trošku si nyní rýpnu. Někdy v průběhu zimy jsem zaznamenala vaše mediální prohlášení, ve kterém jste občany vyzýval, aby Ministerstvu zdravotnictví hlásili, kde je málo zubních lékařů, kde je jejich péče nedostupná. Nic ve zlém, chápou, že PR je velmi důležité, ale přece jen. To ta čísla nemá Ministerstvo zdravotnictví, zdravotní pojišťovny nebo třeba stomatologická komora? Upřímně, mně to přijde úplně fascinující, když ministr musí v 21. století vyzývat veřejnost, aby mu sdělila informace z jeho resortu, které považuji – snad ne mylně – za úplně základní. Děkuji za vysvětlení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr má dvě minuty na doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Tak samozřejmě, že ta data máme. Ono to bylo právě v souvislosti s tím zřízením dotačního programu, kdy jsme vytvořili skutečně speciální pracovní skupinu, kde je stomatologická komora, ministerstvo, pojišťovny, a řekli jsme samozřejmě, že občané nám mohou hlásit svoje podněty na speciální e-mailovou adresu. Ale s tím, že samozřejmě vycházíme i z jiných dat. Máme data. Máme data ze zdravotních pojišťoven. Zpracovali jsme dokonce mapu. Kdybych ji tady měl, škoda, že ji tady nemám, protože bych vám ji ukázal, je na našich internetových stránkách, kde vlastně právě jsou ty lokality, které jsou problematické. Je tam několik kritérií. Ale zkrátka myslím si, že mít nějaké podněty od občanů také není úplně špatně. Ale ta mapa je zpracována, je poměrně hezká, dělali jsme to s Univerzitou Karlovou a skutečně okres po okrese jsme mapovali tu dostupnost. A jsou tam asi čtyři úrovně, od té skutečně naprosté nedostupnosti po nějakou zhoršenou dostupnost. Takže to je něco, co máme zmapováno, a uvidíme.

Doufám, že ten program bude úspěšný, protože v zásadě dneska jediná možnost, kterou máme, je skutečně ta finanční motivace. Nic jiného nemáme v ruce, tak abychom ty lékaře dostali. Ale na druhou stranu je třeba si přiznat, že ono to je strukturální problém, vylidňování venkova, to, že ten lékař tam půjde, tak samozřejmě

musíte mít nějaké zázemí, musí tam mít nějakou školu pro své děti, zaměstnání pro manžela a tak dále. Ono to není pouze o tom, že ten lékař tam přijde bez ničeho. Takže musí se asi zapojit ještě i další resorty, je to skutečně komplexnější.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví a pokračujeme interpelací paní poslankyně Hyťhové na ministryně práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou, která tady není. Takže paní poslankyně máte svoje dvě minuty.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážená paní ministryně, obrátili se na mě postižení občané, kteří nemohou používat mechanický vozík, ale jsou schopni se pohybovat pouze na tom elektrickém voziku. Bohužel mají problém s možnostmi získat automobil, který je upravený právě pro elektrické vozíky, tedy auta, kde člověk nepřesedá, ale najíždí přímo s vozíkem. Takto upravená auta se ovšem u nás nevyrábějí a úprava auta stojí statisice až milion korun podle typu vozu. Příspěvky na auto pro postižené, ať už používají mechanický, nebo elektrický vozík, jsou stejné, takže v praxi jsou lidé odkázání na elektrické vozíky diskriminováni a nemají reálnou šanci si pořídit auto, které by jistě přispělo k jejich větší socializaci. Cenově dostupná auta se ovšem ve světě vyrábějí od Japonska až po Indii a Čínu a určitě i jinde ve světě.

Prosím vás o zvážení, zda by ministerstvo či nějaká státní organizace vozy vysoutěžila a nakoupila a následně poskytla postiženým s tím, že by na ně přispěly buď zdravotní pojíšťovny, nebo Česká okresní správa sociálního zabezpečení. Předem děkuji za odpověď a doufám a věřím, že se tím ministerstvo bude zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Hyťhové. Paní ministryně odpoví do třiceti dnů podle zákona o jednacím řádu a my pokračujeme interpelací na stále nepřítomnou ministryně Němcovou, a to interpelací pana Mikuláše Peksy. (Poslanec Peksa na výzvu reaguje pomalu.) Pane poslanče! Já vždycky hlásím, kdo se má připravit. Tak ještě ohláším – připravený je jistě pan poslanec Václav Klaus, který má následující interpelaci. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Vážená paní ministryně, magistrát označil celé území města Ústí nad Labem za sociálně vyloučenou lokalitu, což mimo jiné znamená nevyplácení části podpory v hmotné nouzi. Toto rozhodnutí, které má rozsáhlé dopady na životy konkrétních lidí, je sice v gesci samospráv, ale vychází ze zákonů v kompetenci vašeho ministerstva. Dotčení lidé nemají kam jít, nechtějí-li opouštět své město. Protože nenašli lepší možnost, skončili v bytech provozovaných obchodníky s chudobou, kteří tyjí právě z doplatků na nájem. Tento byznys v Ústí došel často až k úrovni, kdy se do města cíleně stěhuje lidé i z velmi vzdálených končin v rámci takzvané sociální turistiky.

My toto odmítáme a jsme samozřejmě rádi, že se byznys s chudobou v Ústí zastaví. Je ovšem třeba říct také, za jakou cenu a jakým způsobem. Místo toho,

abychom hledali řešení, jak zapojit nejslabší do společnosti, je vyženeme za hranice města. Většina sociálně nejslabších lidí bez kapitálových a sociálních jistot a vazeb bude rozptýlena do okolních měst a obcí. Pokud se snažili něco budovat, veškerá jejich snaha vyjde vničeč. Významně ohrožena je i kvůli stěhování a dlouhodobé existenční nejistotě možnost dětí dosáhnout lepší životní úrovňě pomocí vzdělávání. A i když můžeme vést debatu o tom, komu by stát měl a neměl pomáhat, věřím v elementární shodu na tom, že dětem ano. Stejně tak toto plošné opatření dopadne i na ty, kteří si ve své situaci zkrátka nemohou pomoci a levnější byt nesezenou: starobní důchodci, samoživitelky a další. Ti si najednou musí hledat novou existenci mimo město. Dominovým efektem se pak plošné zavádění statutu sociálně vyloučených lokalit šíří republikou dál, a to přesto, že ustanovení, které ruší doplatky v sociálně vyloučených lokalitách, bylo napadeno a momentálně leží u Ústavního soudu. To máme v republice i příklady dobré praxe sociálního bydlení. Loni například získalo za svůj přístup ocenění město Brno.

Jaké závěry tedy z této situace hodláte jako ministryně vyvodit? Budete podporovat širší novelizaci zákona o hmotné nouzi? Vnímáte na základě těchto událostí též za nutné co nejrychlejší zavedení zákona o sociálním bydlení? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. K otázce paní ministryně odpoví do třiceti dnů.

Nyní pan poslanec Václav Klaus na ministra zemědělství, který je přítomen. Připraví se pan kolega Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážený pane ministře, já si na vás dovoluji vznést interpelaci. Omlouvám se, většinou interpeluji ve věcech školství, ale byl jsem požádán jedním podnikem z Pardubického kraje. Má interpelace se týká existence opravdu drobných zemědělských podniků a vztahu státu k nim.

Výchozím bodem je konkrétní příklad Statku Uhersko, který čelí pokutám ze strany krajské veterinární správy, která jim udělila již pokuty ve výši 120 tisíc korun. Oni přitom nadojí denně jenom 200 litrů čerstvě nadojeného mléka a ty pokuty jsou například za označení čerstvého kakaa čerstvým kakaem namísto označení mléčný nápoj s příchutí kakaa nebo za ohrožení spotřebitele označením mléka jako neodstředěného namísto termínu nestandardizované. Dodám, že všechny kontroly krajské veterinární správy ohledně jakosti byly vždy zcela v pořádku a výrobky tohoto provozu, jak pekařské, tak mléčné, získávají každoročně titul MLS Pardubického kraje a podobná ocenění.

Já nechci zabřednout do konkrétních případů konkrétního podniku, to není asi namíště. Jenom bych zmínil, že lokální výrobci mají velký smysl pro samotnou krajину, podnikatelské prostředí a jeho šíři. Tak se vás dovoluji zeptat, zda můžete zajistit lidský přístup také k témtu podnikům, aby nedocházelo ke jejich likvidaci. Tím nemyslím jakoukoliv benevolenci v hygienických standardech, nýbrž neadekvátní sankcionování za nesmyslná a s hygienu nesouvisející nařízení, mimo jiné evropská a podobně. Děkuji a očekávám, jaký bude váš přístup, vlastně vašeho ministerstva, i k drobným podnikatelům a lidský přístup k témtu výrobcům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klausovi za otázku a dodržení času. Pan ministr Milek má svých pět minut na odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych reagoval na tento podnět. Státní veterinární správa nediskriminuje malé zemědělské regionální výrobce. Toto lze doložit například počtem malých zpracovatelů mléka, takzvaných minimlékáren, které dozorují jednotlivé krajské veterinární správy. K dnešnímu dni existuje 266 takových provozů. Třicet dva z těchto provozů je dokonce ve stejném kraji jako zmínovaný Statek Uherško a závažné problémy musí krajská veterinární správa řešit pouze s tímto jedním statkem. V průběhu roku 2017 Státní veterinární správa dokonce na vlastní náklady prováděla laboratorní vyšetření syrového mléka zpracovaného v minimlékárně.

Pokud jde o konkrétní uváděný příklad Statku Uherško, je nezbytné zmínit, že provozovatel příliš zveličuje nedostatky v označení a příliš bagatelizuje, popřípadě rovnou zatajuje závažné nedostatky v hygieně. Jde i o údaje o pokutě. Pokuty v roce 2017: pokuta 20 tisíc korun za hygienické nedostatky při kontrole 7. 4. Závažné hygienické nedostatky, absence vlastních vyšetření výrobků, provozní dokumentace, nezajištěné dosledování výroby a výrobků.

Pokud jde o konkrétní uváděný příklad Statku Uherško, je nezbytné zmínit, že provozovatel příliš zveličuje nedostatky v označení a příliš bagatelizuje, popřípadě rovnou zatajuje závažné nedostatky v hygieně. Jde i o údaje o pokutě. Pokuty v roce 2017: pokuta 20 tisíc korun za hygienické nedostatky při kontrole 7. 4. Závažné hygienické nedostatky, absence vlastních vyšetření výrobků, provozní dokumentace, nezajištěné dosledování výroby a výrobků. Následná kontrola 16. 8. v roce 2017 a uložená pokuta 40 tisíc korun. Opakováné hygienické i dokumentační nedostatky, nezajištěná dosledovatelnost. V roce 1918, 26. 4., pokuta 60 tisíc korun. Takže doopravdy je to 120 tisíc korun. Je to ještě nepravomocný příkaz. Pokuta za nedostatky při těchto třech kontrolách, opakován hygienické i dokumentační nedostatky, nezajištění dosledovatelnosti, prošlé výrobní suroviny.

K ukládání pokut lze obecně sdělit následující. Ukládání pokut vychází z právních ustanovení, které ustanovují nejnižší a maximální sazbu, a je na uvážení dozorového orgánu, jak vysoká sankce bude udělena. Každý případ se posuzuje individuálně. Záleží na opakovanosti přestupku, závažnosti, objemu zboží, kterého se přestupek týká, jednání ze strany provozovatele potravinářského podniku, ochota nedostatky ve stanovené lhůtě odstranit. Můžu doložit tady fotografie panu poslanci z dotčené kontroly, takže předám panu poslanci, aby viděl, o jaké přestupy se jednalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Jiřímu Milkovi za odpověď. Ptám se pana kolegy Klause, jestli má zájem o doplňující otázku. Má. Prosím, pane poslanče, máte minutu na doplňující otázku.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Smyslem mé interpelace se nebylo dohadovat o tom, jestli kontrola našla nějaké obaly, které nesouvisely s výrobou, a podobné věci, to se tady nemusíme dohadovat, ani jeden z nás jsme na tom statku nebyli.

Moje otázka byla myšlena tak, jestli současná praxe vám přijde zcela vyhovující, zda zamýšlite trošku zmírnit neuvěřitelně byrokratická omezení drobných výrobců a zda v tom hodláte něco činit. Já jsem se nechtěl s vámi dohadovat o konkrétním případu Statku Uhersko. Já jsem tam nebyl, vy jste tam taky nebyl, to by asi nebylo důstojné. Ale spíš obecněji, jak zamýšlite do budoucna k tomu přistupovat, nebo zda vám ten současný stav zcela vyhovuje a takhle se vám to líbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klausovi za jeho doplňující otázku. Pan ministr se chystá k odpovědi. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Určitě současný stav je takový, že na malé výrobce chodí jenom sporadicky kontroly. Veterinární správa dneska na velkých mléčných zpracovatelích, což jsou velké mlékárny, tak tam je denní dozor minimálně jednoho, někdy i dvou veterinářů. Takže to, že bychom kontrolovali nějak nadmíru tyto malé, já si to nemyslím, ale tady opravdu došlo k trojnásobnému nebo opakovanému stejněmu pochybení, takže bohužel, pokuta byla uložena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Tato interpelace končí a pokračujeme interpelací pana poslance Ivana Adamec na ministra dopravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, chtěl bych se dotázat na některé věci ohledně slev pro studenty. Od zítřka platí ten dáreček, který jste dali našim seniorům na 65 let a studentům do 26 let. Samozřejmě bych tady mohl kritizovat toto rozhodnutí a vnímám to jako politické rozhodnutí. Dovedu si představit, že těch šest, nebo více jak šest miliard by se dalo využít jinak, přímo do důchodu nebo na dostavbu naší silniční a železniční sítě, nicméně říkám, to není předmětem mého dotazu.

Chtěl bych se zeptat na jednu věc. Jak se to bude hlídat? Protože u seniorů je to velmi jednoduché. Ti prostě mají občanský průkaz, 65 let, jede to. U studentů je to trošku komplikovaně, protože školy nejsou právně zodpovědné za vydávání potvrzení. A tam vidím velký problém, protože třeba v Brně se zjistilo za loňský rok, že ti revizori přišli na to, že skoro tisíc studentů vlastně mělo neplatný průkaz ze školy. Nevím, jak to zjistili, ale rozhodně si myslím, že to bude problém, protože ty průkazky skutečně, zjistit, jestli jsou ty správné, nebo nejsou, to vidím opravdu jako velký problém.

A další věc si myslím, že je potřeba se také zeptat na otázku, jak to budete řešit v případě, protože dneska, když jezdí linkové autobusy a dojedou do města, tak se z nich stane příměstská doprava a vlastně jedou ve stejných trasách jako linky hromadné městské dopravy. A tady samozřejmě vzniká konkurence pro ty dopravce, která podle mě není úplně tou správnou konkurencí, protože rozdíl ceny městské hromadné dopravy, na kterou se tato sleva nevztahuje, a té příměstské linkové dopravy prostě bude velký, 75 % je už dost velká částka. Tak by mě zajímalo, jestli jste přemýšlel o tom, jak to těm obcím, které vlastně dotují tu prokazatelnou ztrátu, nahradíte, nebo jestli to necháte přímo na nich. Pak je potřeba říct, že je to společný díl obcí a státu, ten dáreček. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ano, doplním větu. Prostě bude to částka podle mě vyšší než těch šest miliard korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr dopravy Dan Černý má pět minut na odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Černý: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Adamče prostřednictvím pana předsedajícího. Tak předně jenom jedna upřesňující informace. Ta sleva, bohužel, nebo, no, nebudu tam dávat ten přívlastek, nebude zahájena od zítřka, ale až od 1. 9., a to zrovna vezmu jako odpověď na tu vaši druhou část, protože jsme dlouho projednávali s kraji a se statutárními městy, jak se právě k těm případům souběžné jízdy a všech těch možných slev, které měly ve svých systémech, ať už je to třeba pražská integrovaná doprava, nebo ať už jsou to ty integrované dopravy jednotlivých krajů, jak to udělat a jak to hlavně do těch systémů celé dát. Kraje nás požádaly, abychom ten nábeh posunuli, aby měly čas ty věci udělat.

Jinými slovy, dneska to bude tak, že pokud jsou tam ty souběžné trasy, tak my jsme řekli, že vlastně ta sleva bude platit jenom pro autobusy, které jsou ve veřejné službě a nejsou, řekl bych, ta městská hromadná doprava, ale jsou to ty dopravy souběžné. Obec má možnost, nebo ten subjekt, který to dělá, má možnost to řešit takovým způsobem, že v tom našem návrhu je, že může některé části těch linek vyloučit ze slevy, tzn. pokud by si nechtěl dělat vlastní konkurenci, že pojede někde mnohem levněji než souběžná linka městské hromadné dopravy, anebo ji může přetypovat, že nebude končit v centru, ale bude končit někde na konečné městské hromadné dopravy. Takže tyhle věci se dočasně a podle mých informací tam dneska nejsou problémy mezi obcemi nebo městy, krajskou integrovanou dopravou.

Co se týče těch slev, tak je to koncipováno tak, že platnost slevy pro žáky mezi šestým až patnáctým rokem a studenty mezi patnáctým až dvacátým šestým rokem nebudou omezeny na trasu mezi bydlištěm a školou, tak jak tomu bylo doposud, a sleva bude poskytována i v době letních prázdnin. Nárok na slevu má cestující do 15 let, do 15 let nemusí prokazovat, protože nemá ani občanku a nic, od 15 do 18 je to buď oficiálně vydaným průkazem dokladujícím věk držitele, což je občanský průkaz nebo jiný typ průkazů, a student může prokázat nárok kromě dosavadního žákovského průkazu také platnou ISIC kartou anebo tím, co jste říkal, prostě potvrzením

o studiu, které má své limity, ale je dneska v zákoně a ve vyhlášce Ministerstva financí jako uznatelný doklad.

Budeme muset zvýšit kontrolní činnost nejenom kvůli tomu, abychom zkontrolovali, zda ty průkazy jsou platné a jestli toho někdo nezneužívá. Ono je tam ještě pár jiných věcí. Jsme si toho vědomi, že to riziko, ale já jsem docela přesvědčen o tom, že by to nemusel být zas až takový nárok. My věříme tomu, že očekávaná hodnota těch šesti miliard ročně by mohla být tímto způsobem, nebo nemusela být překročena a že by tam mohla být i nějaká rezerva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru dopravy. Kolega Adamec má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, já spíš konstatování. Ono když je něco zadarmo nebo s velkou slevou, tak se samozřejmě ten počet podvodů násobně zvyšuje, nebo možnost těch podvodů. Já si myslím, že je potřeba na tom pracovat.

Možná ještě doplňující otázka. Ono se to bere z té základní ceny jízdného, ale dneska existují taky jízdenky, takové ty různé akce, které tam jsou, a já mám obavu samozřejmě, že to povede k tomu, že celkově ten systém se obecně zdraží, i když bude ta sleva, takže dopravci budou také zdražovat. A mám obavu, aby těch šest miliard na to skutečně stačilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr se chystá k odpovědi na doplňující otázku. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Jenom bych chtěl zdůraznit jednu věc. Právě proto, protože co je úplně zdarma, bývá, že si toho lidé neváží, tak jsme tam dali tu výraznou slevu 75 %. Myslím si, že už to samo o sobě může být jakýmsi korektivem. Nechme se překvapit. Na ty věci budeme reagovat. Jsem přesvědčen, že to spíše umožní jak seniorům, tak žákům si prostě vybudovat návyk jezdit vlakem a veřejnou dopravou a že by to mohlo pomoci ulevit veřejné dopravě obecně. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře, za doplňující odpověď. Ještě než budeme pokračovat interpelaci pana poslance Kopřivy na ministra spravedlnosti, konstatuji došlou omluvu, od 16 hodin do 18 hodin se omlouvá pan poslanec Stanislav Berkovec. Nyní tedy pan poslanec Kopřiva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, mám jednoduchý dotaz, zda má vaše vláda bez důvěry, v demisi, v plánu zrušit pozici zmocnence pro lidská práva. Protože ta geneze je taková, že tento post sice existuje momentálně, ale není obsazen od roku 2014, to znamená už od té minулé vlády, kde jste také toto měl pod sebou. A současná vláda, která teď už několik

měsíců vládne, zbavila funkci spoustu lidí, ale naopak obsazování těch pozic už trochu vázne. Včera to vygradovalo, protože na jednání vlády jste jako bod č. 12, číslo jednací 413/18, předložil materiál, který se jmenuje Změna statutu Rady vlády pro rovnost žen a mužů, statutu Rady vlády pro lidská práva, statutu Rady vlády pro národnostní menšiny a statutu Rady vlády pro záležitosti romské menšiny. Tato úprava nově připouští, že místo obsazení pozice zmocnence pro lidská práva jeho roli zastane náměstek Rady vlády pro rovnost mužů a žen, což mě trošku znepokojuje. Vnímám to trochu se znepokojením, protože to podle mě směřuje k tomu, že se ta pozice úplně vypustí a nebude to ve vládě mít nikdo na starost. Zatímco dříve bylo zvykem, že ve vládě byl samostatný ministr pro lidská práva, který měl i hlasovací právo a byl za to zodpovědný, tak se předkládá návrh, který tu pozici zase dál degraduje.

Takže v současné vládě už ministr pro lidská práva není a teď tedy hrozí, že zmizí i ten zmocněnec, tak mě zajímá, jak to bude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času v otázce. Slovo má pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, nemáte k tomu asi úplně přesné informace. V první řadě v současné vládě je ministr pro lidská práva. Vypadá takhle. (Ukazuje na sebe.) A mluví s vámi. Takže není pravda, že nemáme ministra, který by se touto agendou zabýval. Zabývám se jí dosti intenzivně.

Pokud jde o ten post zmocnence pro lidská práva, ten byl zřízen poprvé v druhé polovině 90. let, v době, kdy ještě ve vládě žádný ministr touto agendou pověřen nebyl. Byl to vlastně jakýsi předchůdce pozdějších ministrů pro lidská práva. Pak se to různě měnilo, někdy ten ministr na to byl, někdy nebyl. A byla to vláda Bohuslava Sobotky, která v tom udělala jistým způsobem pořádek tím, že když zřídila ministra pro lidská práva, tak už k němu nejmenovala toho zmocnence, protože jednak se ty role trochu dublovaly a jednak je třeba říci, že organizačně byl vždycky ten zmocněnec zařazen na Úřadu vlády a obyčejně na pozici nějakého ředitele odboru, takže vlastně na nižší pozici. V té vládě mimochodem na rozdíl od toho, co jste říkal, jsem já tuto agendu na starosti neměl. Měl ji na starosti ministr Dienstbier a po něm ministr Chvojka.

Ta změna, kterou jsme provedli, je jenom změna technická, nijak jsme neměnili v těch statutech právě to, že pokud je zřízen zmocněnec pro lidská práva, tak je automaticky členem těchto rad a má tam i tu předsednickou pozici. Jenom pro případ, kdy právě je ta druhá varianta, to znamená, že k tomu ten ministr s hlasovacím právem, jak říkáte, že to je lepší, tak se tam zavádí možnost, aby za něj předsedal té radě, když on například musí být ve Sněmovně, příslušný náměstek, což, jak řečeno, je pozice vyšší, než kde byl obvykle zařazen ten zmocněnec, protože ten býval jenom na úrovni ředitele odboru.

Snad vám to takhle stačí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se pana poslance Kopřivy, jestli má zájem o doplňující otázku. Je tomu tak. Pane poslanče, máte minutu.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, děkuji za uklidnění i za historický exkurz. Samozřejmě si vážím všeho pozitivního, co jste na té pozici vykonal. Nicméně zajímá mě, jaká bude koncepce, pokud máte informace, jaká bude koncepce vašeho nástupce v další vládě, kdo bude zodpovědný za koncepci lidských práv v rámci vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr má dvě minuty na odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji za tuto doplňující otázku, jakkoliv se necítím být úplně příslušný, a vy se správně ptáte, mám-li informace. Ještě se chystám o tom s panem premiérem hovořit. Je to pro mě důležité téma, chci si to s ním vyjasnit. Jak znám pana premiéra, nepochybují o tom, že agenda lidských práv bude důstojným způsobem zajištěna i v další vládě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Další poslanec, Zdeněk Podal, má interpelaci na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Podal: Vážený pane ministře, svou interpelací se na vás obracím v zájmu královéhradeckého rybářského svazu, který mě požádal prostřednictvím technika Jana Pola o pomoc v zouflalé situaci zaviněné ochranou a vysazením vydry říční v povodích Labe, Orlice a dalších toků. Vysazení vyder proběhlo v roce 2000 a do dnešní doby se namnožily do stavu, který ohrožuje v našem kraji populace ryb. Vydrám chutná vše živé, především raci, obojživelníci, měkkýši, a již téměř vyhubily ondatry v našem regionu. Žerou i ropuchy a vajíčka ptáků. Škody způsobené vydrou na území bývalého Východočeského kraje, kde se náš územní svaz nachází, se dají vyčíslit za rok cca přes 30 milionů korun při počtu vyder cca 840 kusů.

Interpelací na ministra zemědělství 7. 3. jsem zjistil, že Ministerstvo zemědělství dlouhodobě usiluje o možnost alespoň částečně proplácat škody na rybářských revírech. Za účelem zabezpečení možnosti úhrady škod, které způsobují chránění živočichové, zákonodárci přijali zákon č. 115/2000 Sb. Následná úprava tohoto zákona rozšířila možnost vyplácení těchto náhrad i za škody způsobené na rybích obsádkách v rybářských revírech. Ministerstvo životního prostředí tuto úpravu eliminovalo podzákonným pokynem a škody způsobené vydrou se v rybářských revírech neproplácejí.

Žádám vás tedy touto interpelací o přehodnocení tohoto stavu tak, aby bylo možné proplácení škod způsobených vydrou na rybích obsádkách v rybářských revírech. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Podalovi. Pan místopředseda vlády je jistě připraven, případně ministr zemědělství jistě také, i když na něj tato interpelace nesměřovala. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení pozůstalí – chce se mi říct zase klasicky podle počtu poslankyň a poslanců. (V sále je dohromady pouze asi 20 poslanců.)

Děkuji, vážený pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, za tento dotaz. Můžu vás ujistit, že problematikou vyder a hlavně problémem, který Český rybářský svaz vlastně celorepublikově řeší, se zabýváme poměrně dlouho. A já se zástupci Českého rybářského svazu o tom docela často hovořím, i na té úrovni řekněme vedení Českého rybářského svazu jako republikového a pravidelně vždycky na nějakých konferencích.

Vy jste si určitě vědom toho, že vydra říční je chráněným druhem, že Česká republika je vázána mezinárodními úmluvami, konkrétně je to tedy tzv. Bernská úmluva, a směrnicí Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, a tyto mezinárodní úmluvy jsou pak promítнуты do českého právního řádu buď prostřednictvím zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a také zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. Tam je vlastně vydra zařazena mezi druhy zvěře, které nelze lovit s ohledem na jejich ochranu na národní, případně mezinárodní úrovni.

Ale takto stanovená ochrana není absolutní a i dnes je možné ve stanovených případech a za podmínek daných uvedenými předpisy povolit výjimky ze zákazu podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Ovšem pokud by mělo dojít k regulaci ve smyslu celoročního plošného lovu, tak to by znamenalo docela zásadní změny národní a evropské legislativy i Bernské úmluvy a tam říkám na rovinu, že to je těžko představitelné. Musel by to být v každém případě dlouhodobý proces. Nicméně případ třeba bobra, který byl donedávna také zcela přísně chráněn, a dneska jsou regiony, kde už je bobr loven za nějakých podmínek, je jasným důkazem toho, že i tento proces běží.

Co je docela zásadní, je otázka náhrady škod. A tady už to zasahuje opravdu do opravdu přísné právní roviny, protože škody způsobené vydrovou říční mohou být opravdu hrazeny na základě zákona č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy. Tento způsob se docela dobrě uplatňuje u ryb chovaných v rybnících, sádkách a dalších podobných zařízeních, ale – a to ale je tady namísto – v těch rybářských revírech je ta situace složitá. Protože vlastně existuje určitý precedens, kdy zásadně v tomto případě otázka vlastnictví vydrov zkonzumovaných ryb, jestli to mohu takhle říct. Podle právní teorie i soudní praxe jsou volně žijící ryby považovány za věc ničí, neboli res nullius, a vlastnické právo k nim vzniká až jejich ulovením. Chybí tak podstatný znak vzniku škody, který se váže ke snížení majetkového stavu vlastníka, viz např. rozsudek Nejvyššího soudu 25 Cdo 3335/2003, ale, a to chci zdůraznit, neaktuálnější rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2017, který se zabývá kormoránem, ale bylo by jej možno aplikovat i na vydrov, respektuje výše uvedené postavení volně žijících živočichů, resp. ryb,

připouští, že majetková škoda může spočívat v marně vynaložených nákladech na zarybnění. Nejvyšším soudem byla věc vrácena k dalšímu řízení a my jako Ministerstvo životního prostředí momentálně velmi bedlivě sledujeme, jaký bude výsledek rozhodnutí soudu, protože by se jednalo o precedens, na který se dosud čekalo.

To znamená, jak naznačil Nejvyšší soud, určitá možnost uplatnění návrhu škod i v rybářských revírech existuje a v případě, že bude v rámci dalšího tento postup potvrzen, bude nutné propracovat optimální způsob výpočtu výše škod, tak aby nebyl následně předmětem dalších sporů. Mohu vás ujistit, že budeme jako Ministerstvo životního prostředí jak s Ministerstvem zemědělství, tak s Českým rybářským svazem intenzivně i nadále spolupracovat na řešení této situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. Ptám se, jestli kolega Podal – nemá doplňující otázku, takže interpelace končí.

Pokračujeme interpelací pana poslance Jana Čižinského na nepřítomnou paní ministryně Němcovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Vážená paní ministryně, mrzí mě, že tady nejste. Interpeluji vás s ohledem na připravované omezení podpory bydlení ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí. Mrzí mě, že tu nejste, protože jsme se ve Sněmovně dnes potkali.

Moje otázky jsou následující: Proč tak spěcháte s omezením příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení, a to tak, že na vypořádání některým připomínkovým místům dáváte jeden den? Když tak spěcháte, tak proč tady nejste, abyste reagovala na naše dotazy? Jde o velmi vážnou věc a za klub KDU-ČSL budeme požadovat zařadit bod na schůzi Sněmovny. O vážnosti věci jsou naštěstí přesvědčeni i další poslanci, takže jsme nasbírali 40 podpisů k tomu, aby případně mohla být i mimořádná schůze. Podepsali to poslanci KDU-ČSL, Pirátů, STAN a TOP 09, kterým tímto děkuji.

A nyní konkrétní otázky. Stále si myslíte, paní ministryně, že náklady na bydlení nerostou, ale klesají? Proč chcete zrušit pravidelné valorizace? Rád bych se zeptal, jak budete definovat nemovitost k bydlení, ježíž vlastnictví vyloučí rodinu z pobírání příspěvku na bydlení. Tedy jak pomůže systému, že rodiny mající vlnhkou chalupu po předečích ji budou muset prodat, aby mohly dál bydlet ve svém bytě? Chci se zeptat, jak bude zajištěna kontinuita dávek? Všichni si totiž pamatujeme ministra Drábka, a jak to dopadlo, a vy jdete v jeho šlépějích. Někteří lidé se dodnes nevyhrabali z dluhů, které tehdyn vznikly. Jste si vědomi, že omezení příspěvku na bydlení dopadne nejvíce na učitele, policisty, zdravotníky, zaměstnance, tedy i zaměstnance vašeho resortu? Není lepší nejdříve přijmout funkční zákon o sociálním bydlení, a pak teprve upravovat systém? Protože tak jak to je děláno nyní, tak to skutečně nemůže dopadnout jinak než za pana ministra Drábka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k otázce. Interpelace bude zodpovězena podle zákona o jednacím rádu do 30 dnů.

Pokračujeme další interpelaci – paní poslankyně Karly Maříkové na ministra zdravotnictví. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, dostala se ke mně informace, že ve Státních léčebných lázních Janské Lázně působí osoby, které byly nebo jsou souběžně činné pro jiné komerční lázeňské zařízení v konkurenčním postavení. V prvé řadě se jedná o statutárního zástupce ředitele Ing. Milana Preclíka, který je finančním ředitelem jak v komerčním lázeňském zařízení Lázně Bohdaneč, tak ve Státních léčebných lázních Janské Lázně. Tímto jednáním dotčené osoby porušují zákon. Je vám uvedené porušení zákazu konkurence ze strany ekonomického ředitele Ing. Preclíka a těchto dalších osob známo? Jakým způsobem bylo ze strany vašeho ministerstva, které vykonává funkci zakladatele předmětného státního podniku, ověřeno, že Ing. Preclík splňuje veškeré podmínky pro výkon své funkce, zejména s ohledem na zmíněný zákon o státním podniku? Jaké důsledky vyvodíte z uvedeného zákazu konkurence dotčených osob? Dojde k jejich odvolání? Pokud ano, v jakém časovém horizontu? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Maříkové. Pan ministr zdravotnictví. Prosím pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k této otázce je třeba říci, že Janské Lázně mají poměrně krátce nového ředitele pana Martina Voženílka. Pokud se bavíme o panu Ing. Preclíkovi, tak ten přišel s minulým ředitelem panem Ing. Rampouchem, tzn. je tam delší dobu. Pan Ing. Rampouch byl odvolán mým předchůdcem. A souhlasím s tím, a samozřejmě jsem nevěděl – protože já řeším ředitele těch přímo řízených organizací, nikoliv další management, to je odpovědností příslušného ředitele – že skutečně v případě ekonomického náměstka je tento problém, kdy on má zároveň zkrácený pracovní úvazek v jiné lázeňské společnosti.

Já jsem uložil novému panu řediteli, aby tuto situaci prioritně řešil. Je to tedy tak, že pan Ing. Preclík končí ve své funkci k 30. 6. 2018 a místo ekonomického náměstka bude obsazenou novým ekonomickým náměstkem, který nastupuje od 2. 7. 2018. Samozřejmě obsazení místa ekonomického náměstka zejména v současné době, která panuje na trhu práce, není úplně jednoduchý úkol.

Pan Ing. Preclík měl za úkol dopracovat účetní závěru podniku, protože asi není úplně dobře v době, kdy se dopracovává právě účetní závěrka, měnit ekonomického náměstka vzhledem k tomu, že tu účetní závěrku připravoval od počátku. Takže toto dodělá, a jak říkám, k 30. 6. 2018 končí na pozici ekonomického náměstka v Janských Lázních.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se paní Maříkové. Ano, má zájem o doplňující otázku. Pan ministr jistě bude poslouchat. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji. Pane ministře, a jaké učiníte konkrétní kroky za účelem zjištění, zdali těmto osobám v důsledku nedodržení zákazu konkurence nevznikl prospěch?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, konkrétní dotaz. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Určitě to prověřím. Přiznám se samozřejmě, že jsem netušil, jaká je situace. Jak říkám, řeším ředitele podniků, které spadají pod ministerstvo, nikoliv jejich náměstky a další management. Skutečně vzhledem k tomu, že ministerstvo zřizuje 70 přímo řízených organizací, v zásadě ani není možné, ale určitě to prověřím, a pokud tam bude nějaké podezření na to, že ten prospěch by mohl vzniknout nebo vznikl, tak to budu řešit v souladu se zákonem, ale zatím tyto informace nemám. To, že zkrátka neslučitelnost funkcí tam existovala, je pravda. Řeší se to tím, že pan ekonomický náměstek skončí ve své funkci, jak říkám, a další věci určitě ještě nechám prověřit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní, ještě než dostane slovo pan poslanec Daniel Pawlas, konstatuji omluvu pana poslance Václava Klause na zítřek 1. 6. na celý jednací den z osobních důvodů. Nyní interpelace Daniela Pawlase na ministra zdravotnictví. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Děkuji. Vážený pane ministře, ve své poslanecké kanceláři v Ostravě a také ve svém okolí na Karvinsku jsem se v posledních měsících setkal s několika případy, kdy pacienti nedostali své léky. Popíšu vám konkrétní příklad z praxe, kdy pacientka, jejíž jméno znám, sháněla lék na léčbu vysokého tlaku. Dle vyjádření pacientky jsou problémy se sháněním tohoto léku opakovány. U distributorů existuje jakýsi rezervační systém s nastavenými limity na zcela běžné léky, k jakým patří také tento lék. Informoval jsem se v nejbližší lékárně a bylo mi sděleno, že problém v objednávání je každý měsíc, protože monopolní distributor má nastaven limit na dodávky do lékáren. Nikdo přitom neví, kdo a jakým způsobem tento limit nastavuje. Na mě to dělá dojem, že se jedná o kartel mezi výrobcem a konkrétním distributorem a pacient má prostě smůlu. Nehledě na skutečnost, že tento distributor má také své lékárny, které jsou ve velké výhodě, protože uvedený lék prostě má vždycky, ale tato pacientka se tam nedostane.

Vážený pane ministře, ptám se tedy, proč je u nás monopolní dodavatel léků a jak zajistíte, aby lékárna měla možnost objednat léky na recept u více distributorů, aby se vyřešila situace v zájmu pacientů ČR a ne v zájmu monopolního distributora či jeho sítě lékáren. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k otázce. Pan ministr odpoví. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, skutečně ministerstvo v tomto směru sleduje lékárenský terén a eviduje, že některé lékárny mají problém s dodávkami léčiv od některých distributorů. To je bezesporu pravda. Tady v minulém volebním období byla snaha toto řešit. Ono se to týká zejména léčiv dovážených na český trh v menším množství. Je pravdou, že některé léky jsou nedostupné. Zákon v minulém volebním období byl změněn na základě tehdy pozměňovacího návrhu jednoho poslance tak, že ukládá vlastně do dvou pracovních dnů od výzvy zasláné distributorovi lékárnou dodat lék, ovšem bohužel zákon, tak jak byl připraven, resp. právě ten pozměňovací návrh, neprošel žádným připomínkovým řízením, a tak jak je dneska to znění zákona, tak bohužel je prakticky nevymahatelné.

My chceme ten zákon upravit. Tam byla samozřejmě snaha o to, aby ten lék zkrátka byl vždycky dostupný. Jak říkám, do dvou dnů na základě žádosti lékárný distributor bude povinen, nebo měl být povinen dodat lék. Bohužel praxe ukázala, že v zásadě nejsou určeny kompetence, kdo má stanovovat, jaký vlastně tržní podíl má ten konkrétní distributor. Ono to právě mělo být na základě jeho tržního podílu. Z čeho se ten tržní podíl bude vypočítávat, zda tam budou pouze receptové léky, nebo i volně prodejně atd., kdo bude vést případně správní řízení, nebo jestli to bude řešeno nějakým opatřením obecné povahy atd. Zkrátka se do zákona vložila nějaká část, pozměňovací návrh, ale nedomyšlely se všechny konsekvence.

Cíl je zkrátka takový, aby měly všechny lékárny léky dostupné v té zákonné lhůtě dvou pracovních dnů a aby skutečně byla vymahatelnost této povinnosti daná v zákoně, ale k tomu ho bohužel musíme změnit, musíme novelizovat zákon. My jsme k tomu už připravili pracovní skupinu na Ministerstvu zdravotnictví. Jednání je naplánováno na polovinu června. Ta pracovní skupina má za úkol připravit právě onu změnu legislativy, změnu zákona tak, aby zkrátka povinnost dodat léky byla jasně specifikována, bylo jasné specifikováno, kdo má jaké kompetence a jak bude tržní podíl jednotlivých distributorů stanovován, a aby zkrátka tedy byla vymahatelná. Takže pracujeme na tom. Slibuji, že přijdeme s nějakým legislativním řešením.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Ptám se, jestli... Není zájem o doplňující otázku, interpelace tedy končí.

Další interpelace je interpelace pana poslance Karla Krejzy na nepřítomného pana ministra vnitra. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vážený pane nepřítomný ministře vnitra Metnare, já bych na základě vašeho rozhovoru, který jste poskytl portálu Aktuálně dnes ve věci neoprávněného zadržení izraelských turistů, vás chtěl požádat o odpověď, nebo možná spíše vysvětlení.

Já asi chápu, že se může stát situace, kdy Policie ČR někoho zadrží neoprávněně. To se stát určitě může. Bohužel celou situaci já znám a možná i vy ostatní také pouze

z médií a tam to nevypadá příliš civilizovaně. Izraelští turisté měli roztrhané oblečení, bylo jim údajně šlapáno na krk, přiloženy automatické zbraně k hlavě. Nevím, zda se to tak stalo skutečně, to dokazují snad nějaké fotografie, ale to nebudu hodnotit.

Takže bych vás chtěl požádat o vysvětlení, jak se celý ten incident skutečně udál. Ale co mě doopravdy zarází, je váš osobní přístup k tomu, že jste se odmítli turistům omluvit. Já si myslím, že naše země je turistická země mimo jiné, že nám asi záleží, nebo alespoň mně záleží, na její pověsti v zahraničí. Byly doby, kdy byla zničena rovnou při příletu na ruzyňské letiště. Toto se podařilo napravit, ale tento incident jistě nepřispěje k dobré pověsti. Tak bych vás poprosil o vysvětlení celého incidentu a vysvětlení vašeho osobního postoje, kdy se nechceme těmto turistům omluvit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Krejzovi. Odpověď dojde do 30 dnů podle zákona o jednacím rádu.

Pokračujeme interpelací paní poslankyně Pavly Golasowské na ministra zdravotnictví. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Přeji krásné odpoledne, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Vážený pane ministře, setkávám se s připomínkami z řad občanů, kteří v době své hospitalizace byli umístěni na pokoj s člověkem, který je takzvaně bez domova a jehož chování je pro spolupacienty nepříjemné a traumatizující. Jeden příklad z mnoha. Na pokoji ležel 80letý pán, kterého pán bez domova okradl o peníze, půjčoval si jeho ručník a toaletní potřeby, a to vše samozřejmě bez dovolení. Pán se nemohl nikak bránit, pouze ústně, což napomínaly nebral na zřetel. Rodina, která přišla pána navštívit, se obrátila se stížností na personál a bylo jim sděleno, že se s tím bohužel nedá nic dělat, že se to občas děje a oni nemají žádná opatření, která by tyto situace eliminovala.

Vážený pane ministře, chci se zeptat, zda o těchto situacích v nemocnicích víte a zda si uvědomujete, jak je tato situace nekomfortní zejména pro starší pacienty, kteří jsou buď nepohybliví, nebo jim jejich psychický stav nedovoluje, aby se vůči těmto osobám dokázali účinně bránit. Také se chci zeptat, zda je ministerstvo ochotno spolu s řediteli nemocnic přijmout opatření, která by tyto situace eliminovala nebo je nějak účinně řešila. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý podvečer. Já také děkuji. A slovo má pan ministr Vojtěch.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, děkuji za ten dotaz. Je to velmi složité samozřejmě, protože osoby bez domova jsou taktéž lidé a platí pro ně stejné zákony jako pro všechny občany České republiky, kteří jsou v České republice pojištěni. Zákon o veřejném zdravotním pojištění nerozlišuje, jestli je člověk bez domova, nebo je

ekonomicky aktivní, nebo je bohatý. Systém je nastaven tak, že všichni mají stejná práva a povinnosti a stejnou úroveň zdravotní péče i v případě hospitalizace. Na to je zkrátka nárok. Ten je dán Ústavou, potažmo zákonem, a taková je samozřejmě situace a asi nikdo ji úplně nechce měnit a ani to není úplně možné.

Hospitalizace samozřejmě vždy musí být vázána na nějakou indikaci ošetřujícího lékaře, souhlas pacienta, zohlednění aktuálního zdravotního stavu apod. Samozřejmě pokud se dějí nějaké takovéto věci, které jsou nepřijemné, tak je otázka, jaké to bylo nemocnici. Nemocnice samozřejmě v rámci své vnitřní organizace péče a nějaké logistiky může bezesporu nastavit nějaká pravidla v tomto směru, ale to asi nemůže úplně řešit Ministerstvo zdravotnictví. My můžeme právě řešit pouze ta pravidla nastavení zákona, potažmo Ústavy, tzn. každý má stejný přístup ke zdravotní péči bez ohledu na své ekonomické zázemí. Takže toto je skutečně spíše na těch jednotlivých nemocnicích, poskytovatelích, jak si to nastaví.

Samozřejmě pokud má pacient nějaké špatné zkušenosti, může podat stížnost. Je to podle zákona o zdravotních službách. Tu podává poskytovatel. Pokud jí poskytovatel nevyřídí rádně, může ji pak případně podat na příslušný správní orgán, který udělí oprávnění poskytovateli k poskytování zdravotních služeb. Jsou to zejména krajské úřady, které se tím pak zabývají. Samozřejmě pokud by tam došlo k nějakému trestnému činu, tak je nutné zkontaktovat Policii České republiky.

Ovšem znova opakuj, bezdomovectví nemůže být důvodem pro nepřijetí pacienta do péče, pro nepřijetí k hospitalizaci. Tak je u nás zákon nastaven. Dokonce jsme tak solidární, že i když člověk neplatí žádné pojistné na veřejné zdravotním pojištění, tak má nárok na plnou péči. Klidně pokud ta péče bude stát desítky milionů na jednoho člověka a ten člověk nebude platit ani korunu pojistného, tak stejně tu péči dostane. Tak je to u nás nastaveno. Samozřejmě můžeme se bavit, jestli je to správně, nebo není, ale tak s tím zkrátka počítá Ústava i zákon a asi nikdo nemá chuť ani vůli toto měnit.

Takže to je bohužel jediné, co k tomu mohu říci. My to asi těžko můžeme řešit, jsou to spíše individuální případy. Jak říkám, pacienti, pokud mají nějakou špatnou zkušenosť, si mohou stěžovat, případně se samozřejmě obrátit na policii. A pak je to na těch jednotlivých nemocnicích, aby si nastavily v rámci své vnitřní struktury nějaký proces, jak tyto lidi ošetřit, jak je možná dát třeba do nějakého jiného pokoje, nastaví logistiku jinak. Ale my jako Ministerstvo zdravotnictví s tímto asi těžko můžeme něco dělat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za odpověď, pane ministře. Samozřejmě ta osoba bez domova byla uvedena jako příklad, protože se to takhle konkrétně stalo. Nechci tady zpochybňovat systém zdravotního pojištění, který je opravdu nastavený pro všechny. Chtěla jsem ale říct, že to nemusí být jenom osoba bez domova, může to být osoba s psychickým onemocněním nebo prostě v nějaké jiné situaci.

Ale co jsem se chtěla dozvědět – to znamená, že ti lidé si mohou podat stížnost na ředitele nemocnice? A pak jsem se chtěla ještě zeptat, jestli vy třeba jako ministerstvo o tom víte, jestli třeba právě ředitelé nemocnic se na Ministerstvo zdravotnictví obracejí s tím, že k takovým situacím třeba dochází, a jestli třeba víte, jak je řeší nebo s jakým výsledkem je řeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Tyto stížnosti já osobně neviduju, byť je mi jasné, že v praxi skutečně může takový problém nastat. Ale já si myslím, že to je na každém řediteli, jak si to vyřeší. To je jeho odpovědnost. On je zodpovědný za péči v té dané nemocnici. Říkám, jak to nastaví, jak nastaví nějakou logistiku atd. Takže my nemáme tyto informace, nebo já aspoň o nich nevím. Ale to právo pacienta si stěžovat bezesporu existuje, zákon o zdravotních službách s tím počítá. Znovu opakuji, pokud by management, potažmo ředitel nemocnice nevyhověl té stížnosti, pak je možné se obrátit na krajský úřad nejčastěji, který udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Ten je povinen se touto stížností zabývat. A samozřejmě pak případně ještě existuje soudní přezkum, ale to už je nějaké ultimativní řešení. Takže existuje tento systém nějakých možností, jak si stěžovat, ale my nemáme tuto evidenci a nemáme informace od ředitelů, že by to byl nějaký systémový problém. Znovu říkám, je to na těch ředitelích, aby si to vyřešili ve svých nemocnicích.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Tímto tato interpelace končí. Prosím o interpelaci paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Němcovou ve vči změny dávkových systémů. Připraví se pan poslanec Elfmark.

Poslankyně Olga Richterová: Já děkuji za slovo. Je poměrně obtížné oslovoval nepřítomnou paní ministryni. Budu to zkoušet.

Vážená nepřítomná paní ministryně Němcová, už jsme slyšeli v interpelaci, jak podstatné změny chystáte, podstatné změny, které se mohou dotknout tisíců až desetitisíců lidí, kteří potřebují doplatky na bydlení, a dále statisíců lidí, kteří mají nárok na příspěvky na bydlení. Souvisí to všechno s tím, jak probíhá projednávání příprav zákona o sociálním bydlení.

Vážená nepřítomná paní ministryně Němcová, vlastně už z těch návrhů prezentovaných na grémiích svolaných k tématu zákona o sociálním bydlení na Ministerstvu pro místní rozvoj a i z té projednávané novely o státní sociální podpoře vyplývá, že tohle všechno, co teď rychle a až bych řekla zmateně navrhujete, si vyžádá velké množství organizačních a personálních změn, a to nejen na úřadech práce, ale i třeba na obcích a v celé široké oblasti sociální práce. Takže i vzhledem k tomu, jak rychle se po různých připomínkách vámi předkládané návrhy mění a jak

z týdne na týden se upravují parametry reformy, mě zajímá, o jaká data se prosím při těch návrzích změn, při úpravách, při přípravách všeho, čemu se říká novely, např. zákona o státní sociální podpoře, opíráte. Existuje nějaká konkrétní studie, nějaký opodstatněný odhad, materiál, který by zhodnotil právě ty dopady pro personální zabezpečení (upozornění na čas) na státních úřadech? A kolik tyto změny budou ve výsledku státní kasu stát? To jsou konkrétní otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní ministryně vám odpoví do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Elfmarka, který bude interpelovat ministra Brabce ve věci problematiky vlků v krajině, a připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, hezké odpoledne. Já bych měl dotaz na pana ministra Brabce.

My jsme na výjezdním zasedání výboru životního prostředí řešili problematiku vlků. Nevím, jestli jste tuto problematiku zaznamenali v médiích, nicméně určitá část chovatelů řešila, jak s tímto problémem naložit, protože jim vlcí zabijejí nějaká zvířata.

Můj dotaz je takový: Chystá Ministerstvo životního prostředí opatření, jak tady tuto věc vyřešit, zdali bude nějakým způsobem dotovat například elektrické ohradníky, dřevěné ploty, případně pastvecké psy? Jakým způsobem to, že se nám sem po sto pěti letech vlk do volné přírody vrátil, jakým způsobem těm malochovatelům bude v této věci pomáhat? Protože osobně si myslím, že rozhodně není řešením, že ty vlky začneme redukovat. Jak jsem říkal, vrátili se k nám po sto pěti letech, je to přirozený predátor, černá zvěř se u nás rozmnожila, takže já vidím jednoznačně jako pozitivní, že se k nám vlk vrátil.

Ono do budoucna nebude problém asi zřejmě jenom s vlkem, máme tady problém, jak bylo avizováno, i s vydrou. Může to být taky problém bobra, lišky a tak dál. A na tom vlku je to docela názorný příklad, jak k tomu Ministerstvo životního prostředí zaujmí pozici a jak se bude snažit právě těm drobnochovatelům a chovatelům všeobecně, farmářům, pomáhat. Takže můj dotaz zní, jakým způsobem Ministerstvo životního prostředí bude tady těmto chovatelům pomáhat a jak se jim podaří nereduovat počet vlků volně žijících u nás v krajině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Je to vaše, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Vážený pane poslanče, vaším prostřednictvím, pane předsedající, děkuji za ten dotaz. Já mám dneska takový zvěřecí den. Tak byly vydry, teď je vlk. Oni samozřejmě mají jedno společné, byť vydry tady byly dlouhodobě a pouze byly takřka také možná téměř vyhubeny. Máte pravdu, vlk se vrací do českých a moravských krajů po víc jak sto letech a samozřejmě začínají vznikat konflikty. A to, co společnost brala jako skutečně návrat atraktivního

predátora, tak to dneska někteří chovatelé vidí jako vážný problém, protože samozřejmě ta situace je pro ně tam, kde jsou rozšiřující se vlci smečky, komplikovanější u stád především ovcí, koz ale i třeba hovězího dobytka, protože samozřejmě vlk skolí celkem bez problému i tele, které bylo doted' volně na pastvinách. A samozřejmě nyní ti chovatelé mají problémy, které dříve neměli.

Samozřejmě že máme radost z návratu vlka. Nicméně je potřeba i se zapojit do řešení těch konfliktů, které dnes nastávají hodně třeba na Broumovsku, ale také na Šumavě nebo v rámci Kokořínska, Máchova kraje, kde mimo jiné také vlastně bylo výjezdní zasedání výboru pro životní prostředí Poslanecké sněmovny a problematiku vlka se zabýval také zemědělský výbor. Takže je vidět, že to téma je opravdu velmi živé.

A teď už k tomu, co nejenom budeme dělat, ale i co děláme. Protože v té řekněme obecné rovině je za prvně zajímavý transfer zkušeností. Protože s vlkem má dlouhodobou zkušenosť Polsko, Sasko, Bavorsko a další země, také Slovensko. Dokonce, a musím říct, že to není pro nás v této chvíli vzor, ale třeba na Slovensku se víc než 90 až 100 kusů vlka ročně loví v rámci výjimky. Víme, že velké debaty právě probíhají v Německu, v obou spolkových zemích, o kterých jsem hovořil, a je tam zájem, aby existovala akceptace vlka v člověkem pozměněné přeshraniční krajině. A tak se také jmenuje ten společný projekt, na kterém se podílí česká a německá strana.

Další velmi konkrétní opatření, a ta už jsou dnes financována, jsou preventivní opatření, tak jak jste přesně zmínili, kdy prostřednictvím operačního programu Životní prostředí, tedy evropských fondů, v rámci aktivity předcházení, minimalizace a naprava škod způsobených zvláště chráněnými druhy živočichů lze podpořit investici do opatření, která zabrání škodám nebo účinně je sníží. Například je to už vám zmíněný systém ohrazení nebo vylepšení stávajícího ohrazení, popřípadě pořízení pastveckého psa. Projekty přijímá Státní fond životního prostředí a minimální výše nákladů je 100 tisíc korun. Máme už řadu chovatelů, kteří tento systém využívají. A také samozřejmě roste výše náhrady škod. Například v roce 2017 byly vyplaceny náhrady za škody způsobené vlkem ve výši 788 tisíc korun, což se zdá relativně málo, ale je to osminásobek částky, která byla vyplacena v roce 2014. A je zřejmé, že tyto částky budou růst.

Takže jedna věc je prevence, druhá věc je optimalizace řekněme, nebo náhrada vzniklé škody. A ta třetí je i optimalizace té náhrady škody, protože my jsme iniciovali jednání, které bylo i s Ministerstvem zemědělství a Svazem chovatelů ovcí a koz, kteří mají tu praktickou zkušenosť. Jednali jsme i o zohlednění chovatelské hodnoty zvířat, to znamená, aby ta náhrada zohlednila nejenom cenu masa, ale i to, že to zvítě samozřejmě má svoji chovatelskou hodnotu. A proto jsme také vyzvali k tomu, aby tyhle aspekty byly zváženy a aby při výpočtu škod, které pak vyplácejí vlastně krajské úřady, byly zohledněny pro chovatele lepší podmínky, výhodnější podmínky, než je tomu dneska.

Ale závěrem bych chtěl říct, že ta problematika opravdu bude zjevně, tak jak se budou ty vlci smečky rozšiřovat, tak bude skutečně nutno, aby oba rezorty, jak životní prostředí, tak zemědělství, se v ní aktivně angažovaly, aby pak nedošlo k tomu, že chovatelé se budou bránit sami a budou vlky nekontrolovatelně střílet.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Prosím pana poslance. Nemá zájem o doplňující odpověď. V tom případě interpelace končí.

Vyzývám pana poslance Ferjenčíka, aby interpeloval nepřítomného ministra Metnara ve věci omluvy izraelským turistům. A připraví se pan poslanec Dolínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já mám shodou okolností stejnou interpelaci, jako měl kolega Krejza z jiné strany. Poprosil bych o zaslání odpovědi na tu jeho. Nicméně narázím na stejný případ. Ale chtěl jsem se zeptat na doplňující věci, ať to celé neopakuji.

První věc je, jak často se stává, že policie zadrží někoho jiného, než kdo je ta hledaná osoba. To znamená, jestli má policie nějakou statistiku, v jakém procentu případů zadrží lidi neoprávněně a jestli dělá nějaká nápravná opatření, aby tomu do budoucna předcházela. Z informací z tisku vyplývá, že ten zásah nebyl úplně zvládnutý.

Z druhé jsem se chtěl zeptat, jestli je standardní postup, že policie nejdřív vede zadržené jako trestance veřejně po ulici, a až poté je legitimuje a zjistí, že to je někdo úplně jiný. Tak na tyto dvě věci bych se chtěl panem ministrem zeptat.

A závěrem samozřejmě bych se chtěl zeptat na to, jestli přehodnotil to své tvrzení, že omluva není namístě. Protože pokud vás někdo zatkne se samopalem, šlapne vám na krk a pan ministr potom řekne, že omluva není namístě a že si může stěžovat, v uvozovkách, na lampárně, tak to je vážně výsměch.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás chci jenom upozornit, že nemůžete žádat úplně o odpověď na otázky jiného poslance, takže to si potom s panem ministrem nějak když tak vyřídíte sám. Anebo ještě nějak vhodně načtěte tu otázku.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já žádám ministra, aby mi poskytl i tu odpověď, kterou poskytne kolegovi Krejzovi, protože to je totožná interpelace.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a posuneme se dál. Prosím pana poslance Dolínka, který bude interpelovat ministryni Němcovou ve věci odměňování veřejných zaměstnanců. Paní ministryně není přítomna. A připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne. Vážená paní ministryně, interpeluji v jedné věci, kde už v minulosti několik postesků v tomto směru i z jiných poslaneckých klubů zaznělo, a to je, zda jste si vědoma situace, že zaměstnanci v soukromých firmách berou ve velkých městech více než ve zbytku republiky. I když se rozdíly postupně snižují, zaměstnanci veřejného sektoru však mají stejně tabulkové platy, ať pracují v Brně, Ostravě či v Praze. Vím, že to několikrát bylo řečeno, ale

přesto bych se chtěl opět zeptat – jádro problému spočívá v tom, že náklady pro zaměstnance ve veřejném sektoru jsou významně rozdílné, když vezmeme některá města, je to o 7, 8, 12 %, v Praze dokonce až o 20 % vyšší náklady než ve zbytku republiky, přitom tabulkové platy jsou plošně stejné a tento faktor nic nezohledňuje. Pokud však chceme mít všude kvalitní veřejné zaměstnance, musíme se přizpůsobit cenové hladině v daném kraji, městě či obci.

Proto se tedy ptám: Domníváte se, paní ministryně, že je správné, aby státní zaměstnanci ve svých obcích, ale především v těch velkých městech – Brno, Ostrava i Praha – měli de facto nejnižší platy ve vztahu k životním nákladům a přitom odváděli stejnou práci jako jiní státní zaměstnanci ve zbytku země? To znamená, je podle vás v pořádku, že za stejnou práci si žije ten člověk ve svém městě – jde především o ta tři velká města – hůře než jinde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Luzara, který bude interpelovat nepřítomného ministra Metnara ve věci zprávy o extremismu. Připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Pane poslanče, než vám dám slovo, ještě tady mám omluvenku od pana ministra Brabce, který nás opustil z důvodů pracovních.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, vážený pane nepřítomný ministře vnitra. Včerejší den mediálně byl docela zajímavý, protože se komentovala vlastně neexistující zveřejněná zpráva o extremismu. Považuji to za docela velké faux pas, kterého se dopustilo vaše ministerstvo, když určitým skupinám novinářů poskytlo buď výňatky, nebo celou tuto zprávu o extremismu, které z ní opětovně a velice rádi citovaly. Ta druhá strana, ke které byl mířen ten dotaz, o tom samozřejmě nic nevěděla, protože oficiálně ani neoficiálně tuto zprávu ještě nedostala. Hovořím o tom proto, že i nám, Komunistické straně Čech a Moravy, se občas stává tento problém, že máme odpovídat na otázky, o kterých vlastně nevíme, z jakého titulu jsou položeny, protože ty zprávy dostávají dříve novináři než patřičné strany.

Z zmínku stojí formulace vašeho tiskového oddělení, která hovoří o tom, že tato zpráva prošla vnitroresortním připomínkovým řízením a – cituji – přesnou délku schvalovacího procesu nelze přesně určit, závisí na termínech svolání schůzí výboru pro vnitřní bezpečnost, Bezpečnostní rady státu a vlády. Práce na dokumentu stále probíhají.

Chápu-li, že je to dokument, kdy probíhají připomínková řízení, tak bych vám doporučoval, pokud by to bylo možné, aby v příští zprávě, která je jistě zajímavá a jistě by měla být komplexní, bylo i připomínkové místo, dotčený, ten, ke kterému ta zpráva míří. Jinými slovy třeba Komunistická strana Čech a Moravy, třeba SPD, třeba další politické strany, pokud jsou tam zmiňovány jako nějaké riziko. Aby ta zpráva o extremismu byla komplexní a aby se mohli ti, kterých se týká, připravit na vyjádření, vyjádřit se k ní a patřičně odpovídat na všecké otázky novinářů. Protože sami uznáte, že není nic horšího než odpovídat na něco, o čem vlastně vy nevíte, a novinář nad vám jasně vítězí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr vám odpoví do 30 dnů.

Prosím pana poslance Kaňkovského o interpelaci, ve které bude interpelovat ministra Vojtěcha ve věci distribuce léčiv. Připraví se pan poslanec Jelínek.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne vám všem. Vážený pane ministře, já navážu na interpelaci, kterou tady dnes měl pan poslanec kolega Pawlas a týká se dostupnosti léků občanů České republiky.

Nejen my dva, ale jistě se tady ve Sněmovně shodneme, že na základě platné legislativy nesmí být žádnému občanu České republiky upírána dostupnost léků, které kvůli svému zdravotnímu stavu nezbytně potřebuje. Toto právo pacienta je zakotveno zejména v zákoně o léčivech, ale i v další legislativě.

Vy jste tady hovořil v odpovědi o tom, že tady vznikl problém po poslední novelizaci zákona o léčivech v minulém volebním období. Možná si ti, kteří tady v tom minulém volebním období byli, pamatují, že tady byla poměrně vzrušená diskuse ohledně toho zmíněného pozměnovacího návrhu. Já úplně nesouhlasím s tím, že ministerstvo se k tomu nemohlo vyjadřovat, ano, neproběhlo klasické připomíkové řízení, nicméně se to velmi obšírně diskutovalo na několika i pracovních jednáních a následně na výboru pro zdravotnictví, následně zde na plénu a poté ještě v Senátu. Ministerstvo se k tomu vyjadřovalo.

To, že ta novelizace proběhla, tak jak proběhla, to už v tuto chvíli nezměníme. Nicméně v tuto chvíli musíme naplňovat platný zákon. Ta situace v tuto chvíli skutečně je taková, jak zde zmínil kolega Pawlas. V řadě lékáren i poměrně běžné léky pacientům chybějí a pacienty potom čeká ponižující turistika po lékárnách v okolí, či vzdálenějším okolí, případně obvolávání lékáren, kde ten svůj lék jsou schopni dostat.

Já jsem přesvědčený o tom, že úkolem Ministerstva zdravotnictví a Státního ústavu pro kontrolu léčiv je dohlížet na dodržení zákona a zjednat nápravu. Vy jste tady řekl, že připravujete změnu legislativy, to já samozřejmě vítám, ale musíme pro pacienty udělat něco v tuto chvíli. A také jste zde zmínil, že jádrem sváru je určení takzvaného tržního podílu. (Místopředseda Pikal: čas, pane poslanče.) Přesto jsem přesvědčený o tom, že i toto lze v současné době vyřešit.

Takže já se vás chci zeptat, pane ministře, co v tuto chvíli, než bude ta změna legislativy, udělá Ministerstvo zdravotnictví a Státní ústav pro kontrolu léčiv pro dodržení zákona o léčivech, aby čeští pacienti nebyli vystaveni ponižující turistice po českých lékárnách. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ono je to trošku složitější. Když se podíváme na to, kolik je u nás obchodováno léčivých přípravků, je to 8 288 kódů, z toho 5 506

je hrazeno z veřejného zdravotního pojištění. Z toho je samozřejmě zřejmé, že žádná lékárna nemůže v danou chvíli disponovat celým sortimentem na trhu. Zkrátka to není ani technicky možné.

Když jsem se ptal na to, jaká vlastně ta situace dneska je, SÚKL přijal do 30. 5. pět podnětů přímo od lékárníků a jeden prostřednictvím zástupců České lékárnické komory. Nejsou to desítky podnětů, jsou to skutečně jednotky. Takže také je otázka, jak velký ten problém je, jestli je skutečně systémový, anebo je to problém nějakých jednotlivých případů. Ale já ho nechci zlehčovat, určitě ne, určitě ten problém existuje, nechci ho nějak bagatelizovat.

Znovu opakuji, tady se novelizoval – já jsem shodou okolností u toho byl, když jsem pracoval na Ministerstvu financí, sledoval jsem to – novelizoval se zákon o léčivech, dal se tam onen pozměňovací návrh, ano, vedla se o něm diskuse. Na druhé straně je pravda, že Ministerstvo zdravotnictví nebylo úplně příznivcem tohoto pozměňovacího návrhu, upozorňovalo na ty problémy, které jsou a které bohužel tam jsou stále, protože ten pozměňovací návrh se zkrátka přijal v tom znění.

To že tam není jasně dána kompetence toho nebo onoho subjektu, tedy Státního ústavu pro kontrolu léčiv, který má stanovovat tržní podíly, není tam jasně dán, na základě čeho, z čeho se mají počítat, jestli jenom z receptových léků, nebo i z volně prodejních, jestli se má jednat o objem vyjádřený finančně, nebo o objem vyjádřený v počtu balení atd., to tam zkrátka nikde není definováno, jak vlastně ten tržní podíl stanovovat. A to je problém toho, že se to dělalo takto, řekněme na koleni, pozměňovacím návrhem, rádně se to neprodiskutovalo. Ale to už je samozřejmě pozdě bycha honiti, je to v tom zákoně dané. Já pouze říkám, že my v současné době, ani SÚKL na základě té současné platné právní úpravy nemůže efektivně toto vymáhat a je nutné přijmout změnu legislativy, která ale určitě nemůže být otázkou let. My na tom pracujeme, máme v zásadě z 80 % připravenou změnu. Jedná o ní ona pracovní skupina. Chceme ten návrh předložit určitě do konce roku.

Chceme jít slovenskou cestou. Slováci to mají podle mě velmi dobře uděláno. Ta povinnost je přenesena nikoliv na distributora, ale na výrobce a výrobce musí držet určitý objem léků. Na základě takzvaného emergency systému musí dodat do 48 hodin lék. Lékárna, pokud ten lék nemá, se obrátí na výrobce a ten musí ten lék dodat, nikoliv distributor. Výrobce ho samozřejmě může dodat skrze distributora, může ho dodat sám. To už je jedno, ale ta povinnost bude přenesena na výrobce. Taktto to na Slovensku funguje a myslím si, že velmi dobře. Je to lepší případ než tu povinnost mít na distributorech, a to z jednoho prostého důvodu, že zkrátka u nás stále máme poměrně velký objem reexportů, který provádějí právě distributoři – bohužel v některých případech i lékárny, což je nezákonné, u distributorů je to zákonné. Na druhou stranu pokud ten lék není dostupný, tak to také není zákonné, ale děje se to. Ty reexporty tady jsou.

Já doufám, že také změníme v tomto ještě legislativu opět po vzoru Slovenska, kdy stejně jako v případě emergency dodání léků by i otázka reexportu měla být na výrobcích, kteří by měli zkrátka rozhodovat, kdo jak bude léky distribuovat. Byla tam sice nějaká debata o tom, jestli to je v souladu s evropským právem, ale podle mých informací je, takže musíme udělat tyto dvě změny. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Je to otázka nastavení legislativy pro reexporty a pak otázka emergency dodání léků, a ta povinnost bude na výrobcích. Toto připravíme v řádu měsíců. Teď aktuálně jsme přesvědčeni, že v současném stavu zákon není dobrý a není se na něj ta povinnost úplně aplikovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance, jestli má rázjem o doplňující otázku, tak prosím rychle.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já jenom krátkou glosu. Tady jde hlavně o pacienty. To znamená, možná neexistují desítky stížností lékárníků, ale existují desítky stížností pacientů. Určitě každá malá lékárna nemůže mít na skladě všechny léčivé přípravky, ale má mít právo si je vyžádat.

A to třetí. Ano, je to problematické, nicméně lékárnici vám už poslali dopis, kde si stěžují na ten přístup, a nebyli to jednotlivci, bylo to celé jejich sdružení. Citují tam významného odborníka na obchodní právo a ochranu hospodářské soutěže pana Michala Petra, který dospěl k závěru, že je už nyní možné vypočítat tržní podíl a že by to měl provádět Státní ústav pro kontrolu léčiv. To znamená, tady se budeme přít, zda je možné, nebo není možné. Není to jednoduché, ale jsem přesvědčený o tom, že to není nemožné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra, jestli má rázjem o reakci. Má rázjem. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Ano, říci, že něco je možné, to je pravda, ale je ještě otázka, jak je to možné. To je druhá věc. Ono deklarovat něco je poměrně jednoduché, ale pak se musí také říci, jak to tedy udělat. Já jsem zkrátka přesvědčený o tom, že ten zákon, tak jak je napsán, neříká jak. On říká ano, že se to má tak dělat, ale nejsou tam ta pravidla. A to je ten problém. Takže my zkrátka ta pravidla chceme nastavit, chceme je nastavit legislativou, aby nebyla jakkoli sporná, aby to nevedlo k žádným sporům do budoucna. Uděláme to, vnímáme to jako problém, nechci to zlehčovat, ale musíme v tomto směru zákon rádně změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Tímto ta interpelace končí. Prosím poslance Pavla Jelínka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Metnara ve věci chování lidí bez domova. Než vám dám slovo, pane poslanče, tak tady mám omluvenku pana poslance Ferjenčíka, který se nám omlouvá od 16.30 z osobních důvodů ze zbytku jednacího dne.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Pane ministře, jelikož hodně cestuje veřejnou dopravou, nemohl jsem si nevšimnout zvýšeného počtu lidí bez domova v těsné blízkosti hlavního

nádraží v Olomouci. Jelikož se jedná o lidi vyloučené z běžné společnosti, jejich chování je velice vzdálené standardu ostatních lidí a ostatní lidé z nich mají oprávněn strach. Taktéž jde o lidi často v podnapilém stavu, nebo dokonce pod vlivem návykových látek, kteří mají blízko k agresivnímu a život ohrožujícímu jednání. Tito lidé často provádějí potřebu přímo na místě, jelikož již ztratili veškeré zábrany. Jejich chování samozřejmě vyvolává pohoršení, které vyústí v přivolání policie.

A tady se dostavám k otázce, kterou bych vám chtěl položit. Přivolaná hlídka v podstatě provede pokus o identifikaci těchto osob, vyzve je k dodržování pořádku. A tím to končí. Pokud nedojde k fyzickému napadení příslušníka policie, tak po chvíli odjedou. To však nijak neřeší problém agresivních lidí, požadujících často drobné u automatu na jízdenky. Jelikož je to problém prakticky na celém území naší republiky, ptám se vás, pane ministře, zda má policie nějakou možnost tuto evidentně nebezpečnou situaci nějak řešit, a pokud ne, zda ministerstvo připravuje návrh legislativy, která by tuto situaci řešila. Pokud by odpovědi byly negativní, žádám vás zdvořile, abyste se aktivně zapojil do vyvolání debaty na toto téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů.

Nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ministra ČTOKA ve věci mýto, mýto, mýto. Připraví se pan poslanec Luzar.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, mám dvě úplně jednoduché otázky. Za prvé, Ministerstvu dopravy byla před rokem a půl udělena pokuta ze strany ÚOHS ve výši 1 milion korun za přešlapy při zadávání veřejné zakázky na provoz mýtného systému. Byla tato pokuta už zaplacena? Za druhé, co děláte pro to, aby se tato mimořádně nešťastná situace už neopakovala? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než dám slovo panu ministroví, přečtu dvě omluvenky. Omlouvá se nám od 16 hodin do konce jednání z pracovních důvodů pan poslanec Kolovalatník a omlouvá se nám od 16 hodin do 19 hodin z důvodu jednání paní poslankyně Balcarová.

Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Čtok: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, zkusím dvě jednoduché odpovědi na tyto jednoduché otázky.

Předně, ve svém výroku ÚOHS k této pokutě konstatoval, že Ministerstvo dopravy si tu situaci v minulosti, to znamená někdy v roce 2005, 2005, 2007, zapříčinilo samo, a tudíž si způsobilo tu situaci, že muselo vypsat JŘBU na prodloužení toho tendru. Já jenom chci říci, že to byla jediná cesta, jak se dostat k tomu, že jsme byli schopni vypsat soutěž. Pokuta samozřejmě byla splatná a my jsme ji zaplatili. Zaplatil ji úřad.

Co děláme proti tomu, aby se to nestalo. No tak to druhé – soutěžíme, vypsali jsme soutěž a teď probíhá bitva o to, zda ta soutěž vydrží a nebudeme muset přistupovat k žádnému z mimořádných prostředků.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni, jestli má zájem o doplňující dotaz. Má, takže prosím o dotaz.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za stručné odpovědi. Vy jste nicméně řekl, že soutěž probíhá. V jaké fázi to teď momentálně je? Jestli mám správné informace z tisku, jestli byste mi je mohli potvrdit.

Onen milion korun samozřejmě není málo peněz. Pokud o něj Ministerstvo dopravy přišlo, tak vymáháte po někom náhradu škody? Kdo nese tu odpovědnost? Nemyslím politickou, ale hmotnou. V jaké fázi to tedy je a jestli byste ještě mohli popsat situaci, která se týká aktuální soutěže. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpovědi.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: K prvnímu dotazu. Všechny osoby bohužel, které byly u sjednávání smlouvy v roce 2006, už na ministerstvu dlouho nepracují. Jinými slovy, vést s nimi, řekl bych, nějaké řízení, zejména řízení jako se zaměstnancem, nelze. Takže jsme k žádnému nepřistoupili z tohoto důvodu.

Co se týče probíhající soutěže, tak ta soutěž proběhla. Proběhla kvalifikace, proběhlo podání předběžných nabídek, proběhlo hodnocení i určení vítězného uchazeče. V současné době ÚOHS prvostupňově vyhověl námitkám Kapsche na zrušení soutěže. My jsme proti tomuto zrušení podali rozklad. Rozklad je nyní v rukou pana předsedy a rozkladových komisí, a ten v záonné době, předpokládám, odpoví.

Pokud by měl kdokoli zájem si ten rozklad přečíst a seznámit se s našimi argumenty, tak je na stránkách Ministerstva dopravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím tato interpelace končí. A nyní tedy prosím pana poslance Luzara, který bude interpelovat ministra Pelikána ve věci Nejvyššího správního soudu a trestání soudců, a připraví se paní poslankyně Golasowská. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážené dámy, páновé, vážený pane ministře, v prvé řadě vám chci poděkovat za odvahu. Odvahu, že jste se pokusil zprostít funkce soudkyni. Předpokládám, že zjištění, která vás k tomu vedla, byla natolik závažná, že jste tento krajní, opravdu krajní prvek zvolil. O to víc jsem překvapen rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, který nereagoval v intencích vašeho návrhu, a nejenom vašeho návrhu, ale i pana doktora Šámalu, který navrhl totéž.

V textu, který jsem si měl možnost přečíst, se hovoří, a nechci přímo citovat, ale hovoří o tom, že situace byla těžká, protože jsme nemohli používat např. odposlechy z mobilních telefonů. Jinými slovy, v této trestní kauze, která momentálně byla řešena, existují přímé důkazy, které akorát nejdou použít. Jednou už, jestli se nepletu, soud rozhodl o tom, že byť jsou přímé důkazy a obhajoba namítá, že nemohou být použity, přesto je připustil. Jinými slovy, miřím třeba k panu Rathovi, který podobnou obhajobu využíval.

Samozřejmě tresty soudců, nebo jak to nazvat, prohřešky soudců zatím řeší Nejvyšší správní soud. Ale nenastal už konečně čas, opravdu to řešit trošku jinak? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za tuto otázku. Já jsem skutečně, a nejenom v jednom případě, ale v několika případech navrhoval u kárného soudu zbavení funkce, a neuspěl. Spokojen s tím samozřejmě nejsem. Na druhou stranu zase musím říci, že od toho je to soud, aby ne vždycky vyhověl těm návrhům. Takže zase to nepovažuji v tomto za něco skandálního.

Ale celkově a dlouhodobě tvrdím, že se obávám, že dnešní systém kárného soudnictví ve věcech soudců a exekutorů tenduje k velmi mírným trestům a chová se často velmi ochranářsky, nebo dbá na to, aby nebyli neoprávněně poškozeni soudci nebo exekutoři. Jako by trochu zapomíнал na to, že ti soudci a exekutoři dostávají do svých rukou jiné občany, a pokud takto unikne spravedlivému trestu špatný soudce nebo špatný exekutor, tak se to potom projeví na poškozování práv mnoha jiných.

I z tohoto důvodu ministerstvo připravuje novou úpravu, která pak bude předložena do parlamentu, pokud můj nástupce nebo nástupkyně nezmění směrování ministerstva v tomto ohledu, a kde by ministerstvo chtělo jednak změnit ten systém, protože dnes jsou tam paritní senáty. Ono je třeba říci, že to je sice na Nejvyšším správním soudu, ale nejsou to soudci Nejvyššího správního soudu, jsou tam tři soudci a tři právníci z jiných povolání – jeden státní zástupce, jeden advokát, jeden zástupce ještě nějakého jiného povolání – a v případě rovnosti hlasů je dokonce automaticky rozhodováno o nevině. Takže vždy je to ve prospěch toho souzeného. A je to jednostupňové řízení. A to celé, zdá se, skutečně vede k velké mírnosti. Neformální zprávy jsou takové, že často to mírnější řešení paradoxně prosazují ti nesoudci. Soudci by ke svým kolegům někdy byli přísnější, a není jim to umožněno.

Chceme navrhovat v rámci novely, velké novely plánované na příští rok, zákona o soudech a soudcích novou úpravu, kde by se jednak zavedlo dvoustupňové řízení zřejmě s trochu jiným složením těch senátů, zavedla by se, nebo upravila by se konečně, dnes to není upraveno prakticky vůbec, i procedura, a právě i včetně možnosti používání důkazů, které se získaly v jiném řízení a dnes použitelné nejsou. A co je asi úplně nejdůležitější, vyjmenovaly by se tam ty nejčastější skutkové podstaty se sazbami, řekněme, trestů. Protože dnes pro libovolný kárný delikt jsou už

k dispozici všechny možnosti od napomenutí až po zbavení funkce. A je-li s tím Sněmovna dlouhodobě nespokojena, což se mi jeví, že je, tak by měla mít příležitost toto upravit. A jak to upravit, no tak jako to máme v trestním zákoníku, kde podle typové závažnosti jednotlivých skutkových podstat také ten zákonodárce ukazuje svou představu o tom, kde by se měla pohybovat ta sankce.

Můžete mého nástupce či nástupkyni hlídat, zda vám toto předloží, a já věřím, že tuto situaci zlepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Má. Prosím o otázku.

Poslanec Leo Luzar: Jenom krátkou otázku. Pevně věřím, pane ministře, že jak budete předávat funkci, tak na tom velkém stole bude složka s mašličkou a na tom bude váš návrh k předání a poslání do vlády. Čili pokud takhle to bude předáno, samozřejmě jako poslanci můžeme žádat nového ministra, kde to je, proč to ve vládě ještě není, proč to ještě není tady.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana ministra, jestli má zájem o doplňující odpověď. Má.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: No to se vám přiznám, že takhle to nebude, protože ten návrh má být komplexní, a on obsahuje další věci, takže ty práce, prostě proto je to plánováno na příští rok, práce na tom intenzivně probíhají, má to být velká reforma justice. Ale řekněme ideově tohle už je takto zafixováno, takže v tomto můžete toho nástupce cvičit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat nepřítomného ministra Metnara ve věci zaměstnatelnosti cizinců. Připraví se pan poslanec Adamec.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, situace na trhu práce je velmi příznivá pro ty, kdo práci hledají, nicméně osob, které by mohly či chtěly pracovat, je pomálu, resp. nejsou vůbec. Proto se mnoho firem obrací na cizince, aby doplnili stavu zaměstnanců, po nichž firmy zoufale, a zdůrazňuji, opravdu zoufale volají. Potíž je v tom, že vyřízení povolení uplatnění cizinců na trhu práce trvá vzhledem k situaci ve firmách opravdu dlouho.

Jeden příklad. Máme konec května a zahraniční zaměstnanci pro určitou firmu prošli pohovory již v dubnu. Ale firma na ně stále čeká. Mám na vás, pane ministře, dotaz a také prosbu, zda by nebylo možné vyjít firmám vstříc a udělit cizincům co nejdříve povolení, samozřejmě pokud mají všechny náležitosti v pořádku, a vyřídit to co nejdřív, aby firmy nepřicházely o zakázky a mohly tak zaplnit volná pracovní místa. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za krátkou otázku. Pan ministr není přítomen, odpoví vám do třiceti dnů.

Prosím pana poslance Adamce, který bude interpelovat ministra Čeka ve věci billboardů u silnic. Připraví se pan poslanec Jelínek. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, chtěl bych se zeptat na situaci kolem odstraňování billboardů, které jsou v rozporu se zákonem umístěny při dálnicích v naší republice. Pokud mě paměť neklame, už v roce 2012 byl schválen zákon, který říkal, že tyto billboardy se musí v pětileté lhůtě odstranit. Pokud mám správné informace, tak ta lhůta skončila v září roku 2017. A teď, když jezdím po dálnici sem do Prahy, do Poslanecké sněmovny, tak těch českých vlajek, které "zdobí" tyto billboardy, je pořád velmi mnoho, a čím více se člověk přibližuje Praze, tím ta řada těch billboardů houstne.

Chtěl bych se zeptat, v jakém je to stadiu, co pro to budete dělat, protože nedávno mi přišla do mailu zpráva od společnosti, nebo je to nějaká skupina, která se nazývá Kverulant, a oni tam operují s tím, že jeden z těchto nepovolených billboardů, nebo už které jsou tam umístěny v rozporu se zákonem, byl vlastně důsledkem smrtelné havárie automobilu. A samozřejmě tato firma vyhrožuje trestními oznámeními, nebo já nevím, jestli to je nějaký spolek lidí. Tak by mě zajímalo, v jakém je to stadiu, protože si myslím, že ta doba už je relativně dlouhá a ta doba přípravy na to odstranění byla pět let. Tak by mě zajímalo, v jakém je to stadiu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych si dovolil takový kratinký historický exkurz. Zákon, který hovořil o odstranění billboardů, byl posán do legislativního procesu už někdy v roce 2010. Tehdy to byla snaha, velmi halasné deklarovaná, že odstraníme úplně všechny billboardy nejenom kolem dálnic, ale i ve městech. Během celého legislativního procesu se ten záměr několikrát měnil. Skončil tím, že byla přijata novela zákona číslo 56, která ty věci specifikovala, a zbyl tam jenom zakaz billboardů u dálnic a silnic prvních tříd, přičemž debatujeme ještě o trvale zastavěném území a dalších věcech kolem billboardů, které jsou ve městech.

Během legislativního procesu bohužel i v přechodných ustanoveních je spousta věcí, které celkově rušení těch billboardů komplikují. Když to vezmu z toho pohledu, máte pravdu, že v tom zákoně v roce 2012 byla takzvaná pětiletá prekluzivní doba, ve které měli majitelé billboardů billboardy odstranit. Bohužel to neudělali. Zhruba 14 dnů, tři týdny před termínem, ve kterém to měli udělat, se našlo asi 14 senátorů, kteří dali ústavní stížnost na to, že toto ustanovení zákona je příliš tvrdé a mělo by být vypuštěno, že to je protipodnikatelské opatření. Bohužel Ústavní soud nerozhodl. Nicméně majitelé billboardů si toto ustanovení vzali jako rukojmí, že by neměli ty billboardy odstraňovat do rozhodnutí Ústavního soudu. Není to pravda, my to

samořejmě odstraňujeme. Pro vaši informaci, odstranili jsme z dálnic necelých 500 reklamních zařízení. Je jich tam asi 1 300, takže část je odstraněna. To odstraňování je poměrně složité. Tady mě mrzí, že vlastníci, kdyby to chtěli odstranit, tak to mohlo být už dávno všechno pryč. Oni to zakryli jenom tou značkou (vlajkou?).

Jak už jsem říkal, ten postup podle zákona o pozemních komunikacích je administrativně velmi náročný. Ke každému reklamnímu zařízení musíme prověřit, že je jeho provoz opravdu v rozporu s právními předpisy a jsou splněny podmínky pro jeho odstranění včetně podmínek, které jsou v tom přechodném ustanovení. Například tímto zákonem a jeho přechodnými podmínkami nemusí být odstraněny všechny billboardy. Billboardy, které byly povoleny jako stavebním úřadem před změnou stavebního práva, tak ty mají právo tam zůstat. Takže je to docela složitá věc. A musím říct, že i vzhledem k tomu, že v těch smlouvách jak na Ministerstvu, tak na ŘSD z minulosti není úplně pořádek, tak je to docela složité. Ministerstvo dopravy přitom navíc čelí obstrukčnímu jednání vlastníků reklamních zařízení, stížnostem a několik případů se dostalo už i k soudu.

Vlastníci například rozporují pravomoc Ministerstva dopravy, anebo při samotné demontáži reklamního zařízení na pracovníky Ředitelství silnic a dálnic volají policii s poukazem na to, že dochází k ničení jejich majetku. Většinou to bývá tak, že během celého řízení ten majitel říká, že není jeho a že s ním se nemá jednat. Jakmile se přijede odstranit, tak řekne, že je jeho, a žádá policii, aby jeho majetek chránila. Většinou bohužel policie musí zakročit a zabráni ŘSD v jeho odstranění. Takže všechny tyhle věci jsou docela složité. Jsou to skutečnosti, které proces odstraňování výrazně zdržují.

My jsme se teď rozhodli, že půjdeme ještě jinou cestou, že teď budeme prostě žádat stavební úřad o to, aby to prohlásil za černou stavbu, a jako takovou to budeme odstraňovat a náklady budeme přenášet na další. To znamená, my nehodláme v této agendě, která je navíc, nemáme na ni dostatek kapacit, polevit a budeme v ní určitě pokračovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Prosím pana poslance, jestli má ráj o doplňující dotaz. Má. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za odpověď. Ale pak by mě zajímalo, kdo to vlastně na základě toho rozhodnutí stavebního úřadu bude potom odstraňovat. Protože přece jenom teď, když to bylo v gesci Ministerstva dopravy, tak je jasné, že to jde za Ministerstvem dopravy. Ale tady ty stavební úřady, to mám obavu, že to půjde za někým jiným. Za Ministerstvem dopravy? Já jsem zaslechl nějaké podmiňování peněz na opravy komunikací. Tak jsem to slyšel zřejmě špatně, tak to mě uklidnilo. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já prosím pana ministra, jestli chce reagovat.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Jenom pro upřesnění. Náklady jdou za Ředitelstvím silnic a dálnic, potažmo za Ministerstvem dopravy. Jedinou věc, kterou jsme měli v dotačním titulu na dvojky a trojky, je, že na majetku krajů by neměly být nelegální billboardy. Takže to je jenom na to, že to musí být na jejich majetku. Je to většinou na mostech nebo na pozemcích, které patří těm krajům.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji. K další interpelaci prosím pana poslance Jelínka, který bude interpelovat nepřítomného ministra Brabce ve věci výsledků operačního programu Životní prostředí. Připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Pane ministře, v rámci operačního programu Životní prostředí v oblasti zlepšování kvality vod a snižování rizika povodní, v prioritní ose je čistota vody, bylo v rámci výzev v mnoha obcích vybudováno množství mechanicko-biologických čistíren odpadních vod a splaškových systémů. Pravidla těchto výzev by měla pomoci obcím s malým počtem obyvatel dosáhnout na tuto technologii, která výrazně zlepšuje kvalitu vod jak povrchových, tak i pozemních.

V současné době dochází k výraznému poklesu vydatnosti soukromých vodních zdrojů a otázka čistoty vod, případně recyklace odpadních vod pro další použití je strategická pro budoucnost naší země. Moje otázka zní: Kolik obcí s velikostí do tisíce obyvatel je vybaveno mechanicko-biologickou čistírnou odpadních vod a splaškovým systémem? Kolik jich bylo vybudováno v rámci této prioritní osy a jaká je saturace této technologie v těchto obcích a zda má ministerstvo přehled o regionech, o procentech obcí, které touto technologií vybavené nejsou? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr vám svoji odpověď zašle do třiceti dnů.

Posuneme se dál. Já prosím pana poslance Kaňkovského, který bude interpelovat pana ministra Milka ve věci kůrovcové kalamity. Připraví se paní poslankyně Maříková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane ministře, kůrovcová kalamita trápí naše lesy už třetí rok a všechno nasvědčuje tomu, že letošní rok může být v tomto ohledu kritický. S kalamitou bojují všichni vlastníci, ať už jde o Lesy České republiky, Vojenské lesy, či střední a malé vlastníky. V tuto chvíli hoří kůrovcová kalamita v řadě regionů a bohužel lze očekávat, že situace se bude dále zhoršovat.

Vážený pane ministře, vy jste zareagoval na současnou situaci kolem kůrovců odvoláním generálního ředitele Lesů České republiky. Nechci tento krok kritizovat, je to vaše právo. Ale chci se zeptat, co dalšího jste konkrétně pro zvládnutí kůrovcové kalamity udělal a hlavně hodláte udělat, protože dle mého názoru pouze personální změny situaci nevyřeší. A nyní konkrétní dotazy. Jak budete postupovat vůči fungování podniku Lesy České republiky v souvislosti se zavedeným obchodním

modelem, díky kterému jsou uzavřeny dlouholeté smlouvy se smluvními partnery, kteří v tuto chvíli nezvládají kůrovcovou kalamitu, a nezvládají ji kvůli extrémné přemnoženému kůrovci, nedostatku pracovních kapacit, špatnému finančnímu ohodnocení, nezajištění logistiky odvozu dřeva státními firmami, špatné asanaci a uskladňování dříví tak, že kůrovec dokončuje svůj vývoj a vrací se zpět do lesů? Jaké nezbytné kroky plánujete prakticky uskutečnit k zamezení šíření kůrovcové kalamity do konce června tohoto roku a jak v tom spolupracujete s dalšími resorty, jako je Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo životního prostředí. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministro.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Pane místopředsedo, vážené poslankyně a vážení poslanci, ano, kůrovcová kalamita určitě v letošním roce nepoleví a obávám se, že, když se podíváme, jaké momentálně probíhá počasí, jaké je klima v nejpostiženějších oblastech, tak si myslím, že letošní rok bude určitě minimálně kulminovat. Jen na začátek chci říct, že v nejpostiženějších oblastech, což je střední a severní Morava, od počátku roku spadlo pouze 20 % srážek, což samozřejmě to bude umocňovat, a dále v této oblasti podle meteorologické služby je avizované navýšení průměrné roční teploty za toto období o 5,5 stupně, což je obrovská změna klimatu v tento moment, která tam probíhá.

Opatření, které budeme dělat. Když pominu personální opatření, tak samozřejmě když jsem přišel na úřad, tak jsem zjistil, zavolal jsem si, bylo to někdy kolem 30. ledna, poradu všech vlastníků lesů České republiky, tzn. byli tam zástupci Lesů České republiky, Vojenských lesů, Arcibiskupských lesů a tzv. SVOL, což jsou vlastníci obecních a soukromých lesů v České republice. Tito lidé zastupují více jak 90 % vlastníků České republiky. Zeptal jsem se jich, protože nejsem sám lesák, co jim brání v rychlé likvidaci a postupu s kůrovcem. Jednoznačně odpověděli: vyhláška 101 a její zastaralost, jak je koncipovaná.

Tato vyhláška už byla změněna během dvou a půl měsíce, dneska už je platná, jenom podotknu hlavní rozdíl. Stará vyhláška říkala, jak se musí bojovat s kůrovcem, že se musí káct zdravé stromy, klást lapáky atd., a čím více máme vytěženého dřeva kůrovcem (?) v minulosti, v předešlém roce, tím více musíme položit zdravých stromů a do nich nalétné kůrovec, a tím ho zabijeme. Tento postup byl zastarálý a tato opatření, včetně feromonových lapáků, byla při tomto masovém výskytu kůrovců neúčinná. Taktéž tato vyhláška říkala, že musí být veškeré stromy napadené kůrovcem, i souše, kde už je odloupaná kůra, znáte to, strom bez kůry, musí být primárně uklizeny z porostů, což si troufnu říct, jsem laik, ale je to úplná blbost. Tyto stromy, z těch za první žádný brouk už nevyletí, do těch žádný brouk nevletí a nerozmnoží se. Rozmnoží se nám právě v těch syrových stromech, na které jsme ale neměli v ten moment kapacitu, protože jsme pořád bojovali s těmi suchými stromy.

Takže změnili jsme vyhlášku v tom, že suché stromy a inertní stromy můžou být ponechány v lese na pozdější jakoukoli likvidaci, těžbu atd., a zaměřili jsme se na boj

a vyhledávání těch napadených stromů a ničení larev těchto brouků v napadených stromech. Bohužel, potýkáme se s poměrně slabou kapacitou lidských sil i harvestorových a tak dál strojních kombinací. Zpracoval jsem samozřejmě materiál na vládu, tak aby vláda viděla, jaká je situace vážná, udělali jsme první jednání, bylo na Ministerstvu zemědělství, shodou okolností dneska proběhlo druhé kolo na Úřadu vlády, kam jsme pozvali všechny zainteresované resorty. Bylo tam zastoupené Ministerstvo dopravy, bylo tam v rámci toho ČD Cargo, SŽDC, byly tam České dráhy. Dohodli jsme se, že do konce roku České dráhy zakoupí nebo zajistí minimálně navýšení 500 vagonů na odvoz dříví, protože silnice jsou dneska přeplňené, nejsme schopni to množství odvážet a trať je jediná propustná v tento moment.

Dále jsme se dohodli, byli tam zástupci i Ministerstva průmyslu a obchodu, byl tam pan Beneš, generální ředitel ČEZ, je ve hře i varianta pálení tohoto nestandardního a toho nejméně kvalitního kůrovcového dříví, že bychom ho páliли pro energetiku, ale to bude až ta krajní mez.

Dál jsme se dohodli, tak abychom nezatěžovali a nepřecpávali dneska zpracovatele dřevem, dohodli jsme se na tom, že zřídíme tzv. mokré a suché sklady. Původně jsme chtěli dělat většinu mokrých skladů, mokré skladby bohužel s nedostatkem vody, který dneska je ve všech regionech, a velké potřeby vody na kropení těchto klád musíme opustit, budeme jich mít jenom několik, ale budeme dělat tzv. suché skladky, že tam navozíme zpracovanou kulatinu, a teď musíme tuto kulatinu asanovat. Budeme ji asanovat buď chemickým postříkem, který se dělá doted', ale je taky poměrně náročný, ale ukazuje se jako nová cesta. Zaznamenali jste, včera to bylo i v novinách, my na tom děláme už asi 14 dní, musíme vyřídit rychlé povolení přípravku etylendinitril. Je to chemická látka, která se odbourává, nejsou tam žádná rezidua, vyrábí to česká firma a je schopna nám dodat pro letošní sezonu asi na milion kubíků. (Upozornění na čas.) Já se omlouvám.

Takže já si myslím, že nějaká opatření děláme, ale bohužel to počasí, které je venku, neskládá záruku, že hned tak tato kůrovcová kalamita skončí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující dotaz.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji panu ministrovi, měl bych ještě některé doplňující dotazy. Za prvé se chci ještě zeptat, co uděláte pro ty nejmenší vlastníky, protože ti mají poměrně velké problémy, a nejenom se zpracováním toho kůrovcového dřeva, ale i s výsadbou. To je první otázka.

Pak se chci zeptat: Odborníci upozorňují, že velmi účinným řešením by bylo vyhlášení nouzového stavu v těch nejpostiženějších lokalitách. Ty informace se liší. Jednou že vyhlásíte nouzový stav, podruhé ne, a s tím souvisí, jakým způsobem spolupracujete s Asociací krajů na zajištění právě logistických opatření a právě i případném vyhlášení nouzového stavu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Tak doplňující otázky, co uděláme pro ty nejmenší zpracovatele a vlastníky lesů. Takže zaprvé navýšíme tam zhruba o 300 milionů dotací na obnovy lesů, které jsou jenom pro nestátní sektor. Co se týče Lesů České republiky, na vrub Lesů České republiky půjde zaskladnění dřeva až do výše milion 200 tisíc kubíků, tak abychom stabilizovali cenu dřeva na trhu, aby bylo kam dávat. Aby ti ostatní mohli prodávat dřevo, tak Lesy České republiky svoje dřevo zadříz.

A poslední otázka byla? (Odpověď mimo mikrofon.) Vyhlášení nouzového stavu. Takže i dneska to bylo na pořadu dne, tahle otázka, ale budeme se snažit to zvládnout bez vyhlášení nouzového stavu, protože víte, že když je vyhlášen nouzový stav, a to bylo třeba při prasečím moru ve Zlínském kraji, tak tam trvá zákaz vstupu do lesa. Možná bychom museli zrušit i pionýrské tábory v té oblasti atd. Myslím, že toto zrovna my jsme schopni likvidovat, toho kůrovce, zatím i bez vyhlášení nouzového stavu, ale nevylučuji, že k tomu sáhneme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ministra Vojtěcha ve věci příplatku sestrám, a připraví se pan poslanec Dolínek.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v médiích proběhla zpráva, že zdravotní sestry by mohly v budoucnu dostávat příplatek za směny sedm tisíc korun, a ne tři tisíce, jako je tomu dnes. Vzhledem k tomu, že zdravotnictví se potýká s velkým nedostatkem zdravotních sester, což vede k omezování provozů nemocnic, tak argument, že nejdříve je potřeba navýšit platy nelékařským profesím, je zcela oprávněný. Neobáváte se však, že když přidáte jen směnným sestrám, tak přijdete o další nelékařský personál? Kdo pak tento personál nahradí? Jak chcete zabránit jejich odchodu. Máte předběžnou analýzu finančního dopadu na státní rozpočet a odkdy by k tomuto navýšení mělo dojít? Bude se toto navýšení týkat také krajských nemocnic a kde na to vezmou finanční prostředky?

Zmínil jste se také, že vás zaujal nápad, že by sestry dostávaly za odpracovaná léta u lůžka výsluhu, podobně jako policisté či hasiči. Odkdy by se odpracované roky začaly započítávat? Bylo by to zpětně? Je to vůbec reálné a máte představu, o kolik by to zatížilo státní rozpočet? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, děkuji za ten dotaz. Skutečně ten problém dneska, pokud jde o personální stav v českém zdravotnictví, byť nechci nikterak zlehčovat otázku lékařského personálu, je primárně v nelékařském zdravotnickém personálu – střední zdravotnický personál i nižší zdravotnický personál. Pokud jde o sestry, tak tam je situace z pohledu Ministerstva zdravotnictví podle dat, která máme, nejkritičtější.

Tam skutečně ten úbytek za poslední roky je velmi výrazný. A díky tomu, že chybí sestry, se zavírají lůžka, zavírají i celá oddělení. To je prostě tak. Nikoli díky tomu, že chybějí lékaři, ale právě díky tomu, že chybějí sestry.

Proto jsme se tedy rozhodli pro tento nárušt s tím ale, že samozřejmě vnímáme i to, že je problém i u toho nižšího zdravotnického personálu, sanitářů a podobně. A i v tomto případě počítáme s určitým navýšením onoho příplatku za směnnost, byť pravděpodobně nebude tak vysoký, hovoríme někde o náruštu 2 000 Kč. Takže nechceme ani tyto další profese, které bezesporu jsou důležité v tom provozu taktéž, sanitář je velkým pomocníkem pro zdravotní sestru, tak chceme i tyto profese podpořit, takže tam také plánujeme navýšení příplatku za směnnost.

A pokud jde o zdroje, tak chce se mi říct – zdroje jsou. Ale je to o tom, že samozřejmě máme stále velmi dobrý výkon ekonomiky a velmi dobrý výběr pojistného na veřejné zdravotní pojistění, plus dojde i k navýšení opět platby za státní pojistěnce o 3,5 mld. Celkově počítáme s tím, že příští rok ten nadyběr bude někde kolem 20 mld. Kč, celkově tedy bude v systému asi 320 mld. Aktuálně se dokončuje tzv. dohodovací řízení mezi zdravotními pojistovnami a jednotlivými segmenty, včetně nemocnic. Musím říci, že dnes byly podepsány dohody s nemocničním segmentem a do nemocnic by mělo jít někde kolem 11,5 až 12 mld. Kč navíc. A to budou ty prostředky, které nemocnice budou moci využít právě na toto navýšení. Takže těch řekneme zhruba 11,5 až 12 mld. Kč, které půjdou navíc, s tím je samozřejmě počítáno. Půjde to tedy z prostředků veřejného zdravotního pojistění v rámci úhrad za zdravotní péči a zdravotní pojistovny s tímto nárušt počítají. Jednalo se právě o tom v rámci onoho dohodovacího řízení, takže je s tím počítáno.

Pokud jde o ty výsluhy, to je samozřejmě téma, které vzbudilo poměrně velké debaty. Pravdou je, že to byl návrh samotných sester, potažmo jedné profesní organizace, České asociace sester, v rámci pracovní skupiny, kterou jsem zřídil na Ministerstvu zdravotnictví, která má za cíl přijít s návrhy opatření na personální stabilizaci v českém zdravotnictví. Protože to není jenom o aktuálních penězích. Těch věcí musíme dát na stůl skutečně více pro personální stabilizaci. A mimo jiné tady byl návrh těchto výsluh. Je to zatím návrh, který je velmi čerstvý. Říkali jsme, že to považujeme za zajímavý návrh, že se tím budeme zabývat.

Aktuálně kolegové počítají vlastně dopady, zatím to ještě nemáme spočítáno. Doufám, že někdy v průběhu června, mají úkol, aby nějakou prvotní analýzu předložili. Já jsem se zatím snažil získat nějaký feedback, nějakou zpětnou vazbu, jestli by to tedy bylo zajímavé. Musím říct, že při svých cestách po krajích se ptám v rámci nemocnic, jestli by ty výsluhy mohly být motivační, a v drtivé většině případů slyším, že ano. Takže se zdá, že by to mohla být jedna z cest, byť samozřejmě není všeobecná. Ale samozřejmě musíme počkat na ty analýzy reálných dopadů, jestli to je vůbec únosné pro státní rozpočet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Prosím paní poslankyni, jestli má doplňující otázku.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za odpověď, pane ministře. Bude se to navýšení za směnnost týkat také krajských nemocnic? A kde na to vezmou finanční prostředky? V současné době pouhých 20 % absolventek středních zdravotnických škol uvažuje o tom, že půjde po maturitě dělat zdravotní sestru do nemocnice, zatímco 80 % chce pracovat v jiném oboru. Myslité si, že problém je jenom finanční, nebo je to také tím, že klesla prestiž tohoto povolání a profese zdravotní sestry už není pro studentky tak atraktivní? Jak chcete atraktivitu tohoto oboru zvýšit? Je to pouze financemi? Připravuje vaše ministerstvo nějakou koncepci zdravotnictví?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za doplňující dotaz. Prosím pana ministra, jestli má doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuju za slovo. Pokud jde o ty krajské nemocnice, tak tam není rozdíl, jestli je to krajská, nebo jestli je to státní. Všechny nemocnice v České republice jsou placeny z veřejného zdravotního pojištění, mají smlouvu se zdravotními pojišťovnami a je jim hrazena péče. A všechny nemocnice byly součástí tohoto dohodovacího řízení a podepsaly dnes tedy dohodu. Takže samozřejmě navýšení těch prostředků půjde nejenom do státních nemocnic zřizovaných Ministerstvem zdravotnictví, ale i do těch krajských. Tady není rozdíl. Takže bavíme se skutečně o těch zhruba 12 miliardách pro celý segment akutní lůžkové péče pro všechny nemocnice. To je první odpověď.

Pokud jde o tu atraktivitu a ten nízký počet absolventů, to je samozřejmě pravda. Je to pravda. Podle posledních dat, která máme, u nás vychází 16 absolventek na 100 tisíc obyvatel. Takže ten poměr je velmi, velmi špatný. Důvodů bude samozřejmě asi celá řada. Atraktivita povolání určitě mezi ně bude patřit. Na druhou stranu je třeba se podívat i do zahraničí. A bohužel, bohužel, nedostatek zdravotnického personálu je problém v zásadě dnes v celém světě. Nedávno jsem mluvil s německým ministrem zdravotnictví, ten říkal, že 50 tisíc sester jim chybí. Četl jsem článek o Americe, jak tam chybí obrovské množství sester. Kanada atd. Zkrátka je to těžké povolání a ne každý zkrátka asi má vůli do něj jít, nebo ho absolvovat a jít pracovat do zdravotnictví. Právě proto se snažíme připravit ony motivační mechanismy, ať jsou to ty výsluhy, ať je to nějaké zázemí pro sestry z hlediska i třeba školek v rámci nemocnic atd., aby zkrátka to zázemí bylo co nejlepší (upozornění na čas) a pracovní prostředí pro ně co nejpřívětivější. Plus ještě pracujeme na tom, že chceme výrazně – a to bude už teď v červnu, novela vyhlášky o zdravotnické dokumentaci – výrazně zredukovat zdravotnickou dokumentaci, což je velké administrativní břímě. Takže pracujeme na tom.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o interpelaci pana poslance Dolínka, který bude interpelovat ministra Ťoka ve věci zákazu vjezdu vozidel. Připraví se paní poslankyně Pekarová.

Poslanec Petr Dolínek: Dobrý odpoledne, pane ministře. V minulých dnech jsme zde říkali mnoho o urychlení výstavby silniční infrastruktury včetně D0 v České republice. D0 je tedy Pražský okruh. Nicméně pořád jsou stavby Pražského okruhu v nedohlednu, stejně jako je v nedohlednu aspoň část – stavba 511, propojující dálnici D1 s hradecckou dálnicí, tedy s dálnicí D11. Vzhledem k tomu, že o té situaci víte, nicméně by mě zajímal váš názor na jednu věc, tak se tedy ptám.

Zdravotní ústav v roce 2014 konstatoval, že existuje vztah mezi vlivem čistic, úmrtností a počtem příjmů do nemocnic pro chronickou obstrukční chorobu, bronchopulmonální, srdeční a cévní choroby, pro cukrovku, příznaků zhoršení a nutnosti léčby u astmatu nebo rostoucím rizikem infarktu myokardu, zápalu plic, systémových zánětů, poruch povrchu cévních stěn, rozvoj sklerózy, nárůstu vzniku infekcí a plícní rakoviny právě zde v oblastech Prahy obzvláště a obzvláště v oblasti Spořilova. Tam žije zhruba 10 tisíc lidí a denně tam projíždí zhruba 11 tisíc kamionů, to znamená každý obyvatel tam má kamion a kousek na svoji hlavu v dané oblasti.

Chtěl bych se vás tedy zeptat, jestli v rámci toho, že Praha se snaží zakázat právě kamionovou dopravu v této oblasti, nákladní dopravu nad 12 metrů, jestli pro vás, pro vás osobně, je přijatelné, že jsou desetitisíce Pražanů trvale vystaveny nadměrnému zatížení tranzitní dopravy, včetně kamionové, včetně negativních dopadů na čistotu ovzduší a zdraví obyvatel. Jestli vy osobně považujete za správné, že Rada hlavního města Prahy se to snaží řešit v rámci svých možností a v této oblasti je to tedy možnost nějak chránit zdraví těchto obyvatel, což rada zkouší např. zákazem vjezdu aut nad 12 metrů.

Proč vámi řízené ministerstvo svými kroky nenapomáhá, naopak spíš brání hlavnímu městu Praze ve snaze o ochranu těchto obyvatel? A chtěl bych se zeptat: Opakován argumentujete tím, že by kamiony musely využívat jiné trasy, což by zatěžovalo tamní obyvatele. (Upozornění na čas.) Považujete tedy Pražany za občany druhé kategorie, kteří nadměrné zatížení tranzitní dopravou snesou lépe než jiní obyvatelé České republiky? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Než se ujme slova, mám tady omluvku od paní ministryně Kláry Dostálové, která se nám omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z důvodu přijetí místopředsedy Evropské komise Maroše Šefčoviče. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážné paní poslankyně, vážení páni poslanci, tak já předně nejsem odborník na zdravotnictví a rozumím tomu, že nadměrná doprava obtěžuje všechny. Mně je velmi líto, že pětsetjedenáctka a celý Pražský okruh už není dálno dostavěn. Mohu vás ubezpečit, že z hlediska Ministerstva dopravy děláme všechno pro to, abychom minimálně tu pětsetjedenáctku urychlili. Teď jednáme o vydání územního rozhodnutí, na které by mělo následovat stavební povolení, a já jsem přesvědčen, že v horizontu roku dvou by se tam mohlo kopnout a že by se to mohlo posunout.

Co se týče zákazu kamionů. Víte, já mám pocit... Anebo takto. Já si vážím každého života, každého člověka, ať žije kdekoli. V tomto případě je jasné, že ty

projíždějící kamiony dělají problém na Spořilově, znám tam tu situaci a myslím si, že by se tam daly udělat nějaké další pasivní kroky, ale tady nechci být takovým tím rádecem bez zodpovědnosti. Na druhé straně si myslím, že situace, ve které by se zakázal vjezd kamionů na komunikace, které dneska představují náhradní komunikace za pětsetjedenáctku, by byla krokem, který by přenesl ten problém jinam a maximálně by ho zhoršil. Já tady nechci číst, mám tady informace od svého úřadu, co by to znamenalo, kdyby ten proud 11 tisíc kamionů, který jste zmiňoval, místo čtyřproudé silnice vjel na místní komunikace. Některé objízdné trasy jsou napočítány až na 85 kilometrů, pokud by se vzaly jedničky. A znamenalo by to kolony těch kamionů, které by podle mého názoru a podle názorů i odborníků na dopravu měly mnohem horší vliv na životní prostředí než ty kamiony, které relativně rychle projedou tím územím, které opravdu, a tady to přiznávám, obtěžují.

To znamená, já bych tady vyzval k trošku rozumnějšímu přístupu. Já vašemu přístupu jako zastupitele nebo představitele hlavního města Prahy rozumím. Je potřeba, abyste se za obyvatele Prahy bil. Na druhé straně bych apeloval na zdravý rozum a rychlé řešení toho zásadního problému – dostavění pětsetjedenáctky. A nějaké další pasivní věci, které by té věci mohly pomoci, protože to jednoduché převedení dopravy na jiné typy místních komunikací by mohly přinést mnohem horší důsledky, než je situace dneska. A to se prosím vůbec nijak neotírám o ty obyvatele a rozumím jejich těžké situaci. Ale pojďme společně pohnout s tím, aby pětsetjedenáctka vyrostla co nejdřív.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance, jestli má doplňující otázku.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Ono je to těžké několik desetiletí po sobě říkat, že jim rozumíme. Oni už opravdu čekají nějaké řešení. Já nezpochybňuji pětsetjedenáctku. Já myslím, že vedení ŘSD stejně jako vy v posledních letech poté, co se podařilo nahradit pana ministra Prachaře, což byl šťastný krok, udělalo velmi mnoho a ta stavba se může posunout. A i Praha nese teď odpovědnost za to, aby mohla být zrealizována. K tomu se hlásíme jako město určitě.

Ale můj dotaz tedy je, za prvé, jestli byste mi ve své odpovědi mohl napsat ta řešení, která jste zmiňoval, že by mohla být nějaká namístě. Vy jste naznačil, že nechcete radit, ale uvítám to. Protože když to půjde z pera vašeho a vašich úředníků, tak určitě jsou to věci ke zvážení. Jestli to bude světlá signalizace, která bude dávkovat nějakým způsobem tu dopravu, jestli to budou některé hodiny, které by třeba to byly, akceptovatelné zákazy atd. Jestli by to třeba byly soboty apod. Určitě uvítáme rady, které byste případně dali. Zatím nezazněly, jenom kritika a blokace.

A druhá věc. To byl dotaz na vás. Jestli vy si myslíte, že to je v pořádku, že jsme ve chvíli, kdy to není. Kdy není možnost těm lidem říct, kde je ten den, kdy se toho ti obyvatelé konečně zbaví.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, pane ministře, doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já vám na to písemně odpovím, ať tady teď netahám králiky z klobouku. Jedna věc, s kterou ministerstvo souhlasilo, byl i zákaz sjezdu kamionů, tzn. tam jakýsi vstřícný přístup z naší strany byl. A my vám připravíme odpověď s tím, co s tím udělat. A i s termíny, které by měly být ty termíny konečné na to, že by se převedla doprava na pětsetjedenáctku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím paní poslankyni Pekarovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Němcovou ve věci zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Vážená paní ministryně, interpuji vás ve věci způsobu výpočtu plnění podmínky vyplácení mzdy bezhotovostně nejméně 80 % zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením. Což je podmínka úřadů práce, ač nad rámec zákona. Dle úřadu práce je předmětný 80% podíl zaměstnanců zjišťován a porovnáván v souhrnu za celé sledované období, nikoliv ve výplatních obdobích, kterými jsou zpravidla kalendářní měsíce. Do celkového počtu zaměstnanců se dle úřadů práce zahrnují všechny OZP, které byly v průběhu 12 měsíců přede dnem podání žádosti o státní příspěvek na tyto osoby bez ohledu na to, byly-li zaměstnány u firmy hodinu, den nebo skoro rok. Rozhodující je pouze pracovněprávní vztah. Zde tedy pracovní poměr. Vzniká tak velice nepřehledná situace. Některé pobočky úřadů práce jdou v interpretaci zákona o zaměstnanosti i dále.

Například OZP, která v průběhu sledovaného období, třeba jen v jednom měsíci, obdrží byt' na vlastní žádost mzdu nebo její část v hotovosti, se celý zbytek roku započítává, jako by pobírala mzdu v hotovosti, i po zbytek sledovaného období. Logické by bylo, pokud by zaměstnavatel zaměstnávající např. sto OZP vyplatil mzdu hotově dvěma zaměstnancům měsíčně bez ohledu, jsou-li to stále titíž zaměstnanci, nebo jiní. Potom měsíčně vyplatí mzdu dvěma procentum zaměstnanců a je to pohodlně splněná stanovená podmínka. Ovšem jiná pobočka úřadu práce vysvětluje stejný příklad jinak. Pokud by obdrželi mzdu v hotovosti každý měsíc vždy dva různí zaměstnanci, z celkového počtu sto zaměstnanců je to tedy jmenovitě 24 lidí, ti by v průběhu sledovaného období samozřejmě pak tvořili 24 % OZP a už danou podmíinku zákona nesplní. To znamená, že by se tito lidé nebo tito zaměstnavatelé dostali do situace, kdy nedosáhnou na státní příspěvek a podnikatelskou činnost musí ukončit. (Upozornění na čas.)

Vážená paní ministryně, chci se jenom zeptat, zda MPSV připraví jasnou metodiku, která by tento dvojí výklad zákona vyloučila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní ministryně vám odpoví do 30 dnů písemně a já prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryni Dostálovou ve věci zákona o sociálním bydlení.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já jsem velmi ráda, že vím, proč tady paní ministryně není. Má jednání. Současně ale když se rozhlédnu, tak je tady dost prázdnou.

Tak tedy vážené zbylé kolegyně a zbylí ojedinělý kolegové, má interpelace na paní ministryně Dostálkovou se opět týká zákona o sociálním bydlení a zejména jeho přípravy. Jde totiž o zákon, který má Ministerstvo pro místní rozvoj v gesci, má být tím tahounem celé věci a má plánovat, jak budou probíhat sladování s ostatními zainteresovanými ministerstvy. A má vlastně dodržet nějaký poměrně ambiciozní časový harmonogram.

Mě proto zajímá, jak je tenhle harmonogram plněn. Zajímala by mě skutečně představa, jak vypadá jízdní řád k té paragrafově podobě zákona, nebo jestli si nechce ministerstvo včas přiznat, že v současné chvíli připravuje něco, co by mohl být i další dotační titul, a že ambiciozní zákon o sociálním bydlení skutečně čeká na toho, kdo ho na Ministerstvu pro místní rozvoj připraví. Už v interpelaci na pana premiéra v demisi jsem zdůrazňovala, že velkým problémem při přípravě tohoto zákona je mezirezortní spolupráce. Evidentně to je takový skutečně obtížný úkol pro naše ministerstva, aby spolu mluvila, a to jsou nyní v jedné barvě.

Takže ještě jednou se ptám, jaký je časový harmonogram kroků, které mají vést k vytvoření zákona o sociálním bydlení, a není-li v plánu spíše (upozornění na čas) udělat další dotační titul. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a paní ministryně vám odpoví do 30 dnů.

Poprosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat pana ministra Milka ve věci minimální marže na potraviny, a připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v médiích proběhla informace, že uvažujete o snížení počtu slevových akcí zavedením povinné minimální marže na potraviny, tak aby je řetězce nemohly prodávat v akcích za nižší ceny, než jsou ty výrobní zemědělců. Více než 50 % spotřebního rychloobrátkového zboží se v Česku prodává v nějaké slevě. Je to dánou vysokou koncentrací prodejních ploch a konkurenční obchodníků. Potraviny však v ČR jsou relativně drahé. Zatímco platy jsou oproti západním zemím výrazně nižší, ceny potravin tolik ne, a tak pro velkou část zákazníků je cena stále rozhodujícím kritériem.

Uvědomujete si, že omezení slev bude znamenat zvýšení prodejních cen a zdražení už tak neúměrně vysokých cen k platům povede k ještě větší chudobě? Jste si vědom toho, že regulace trhu povede k omezení konkurenčních nástrojů prodejců? Mezi velkými a malými výrobci se ceny liší. Kdo by nastavil správné nákupní ceny výrobců? A kdy máte představu, že by k novele, která by zavedla nějaké změny v oblasti regulace maloobchodu, mohlo dojít? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Pan ministr vám odpoví. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená poslankyně, vážení poslanci, dne 12. dubna 2018 jsem inicioval společnou pracovní snídani se zástupci vedoucích představitelů obchodních řetězců působících na územích ČR, dále se zástupci Svazu obchodu a cestovního ruchu, za účasti prezidenta Potravinářské komory a za účasti prezidenta Agrární komory. Klíčovými tématy projednávání byly praktické otázky fungování potravinářského řetězce zejména s ohledem na možné zavedení minimálního podílu českých potravin v tržní síti, dále s ohledem na podnákladové ceny a nákupní ceny, slevové akce či otázku vlivu revidované společné zemědělské politiky na konkurenceschopnost zemědělců a potravinářů.

Přivítal jsem možnost projednání těchto otázek na platformě všech stěžejních subjektů – zemědělců, potravinářů, obchodníků a Ministerstva zemědělství. Současně jsem zdůraznil, že prioritou Ministerstva zemědělství je podpora českého zemědělství a potravinářství, včetně dosažení soběstačnosti v základních komoditách. K dosažení tohoto cíle je však nezbytné dosáhnout spravedlivého rozdělení přidané hodnoty napříč potravinovým řetězcem, stejně jako prosazení rovných podmínek v rámci nové společné zemědělské politiky a organizace trhu EU. Tato otázka je intenzivně řešena jak na úrovni jednotlivých členských států, tak Evropskou komisí. Konkrétně jsem zmínil novou legislativu ve Francii, která dává tamní vládě pravomoc zavedení výrazných regulací v oblasti minimálních marží či v oblasti slevových akcí. Připomněl jsem také aktuální aktivity na úrovni EU včetně aktuálních návrhů ke dvojí kvalitě potravin a nekalým obchodním praktikám.

Takže chtěli bychom připravit novelu zákona o významné tržní síle a v této novele bychom se tímto chtěli zaobírat. Myslím si osobně, že nedojde ke zdražení potravin, protože obchodní řetězce používají poměrně vysoké marže, podstatně vyšší. Vy sama říkáte, že dneska jsou u nás ceny vyšší než v jiných okolních státech. Na druhé straně je potřeba říct, že nákupní ceny, za které nakupují od pravovýrobců, ty jsou podstatně nižší, a využívají svého postavení. Poslední akce některých řetězců, tady vidíte jednu z nich (ukazuje litrovou krabici mléka), zrovna teď probíhá v Kauflandu, za jednu korunu litr mléka. To by si nedovolili podle mě v žádné staré evropské zemi. Jenom u nás nám rozbourají náš trh, vozí sem vykostěnou vepřovou kýtu za 60 korun, vozí sem přebytky. Dneska jsme bohužel svědci souboje národních rozpočtů.

Takže pokud chceme zachovat české zemědělství, tak si nemůže řetězec Kaufland dovolit prodávat za jednu korunu litr mléka. Ptám se, kde je nákladová cena. Ptám se, nejde o krácení daně a nejde o krácení DPH? Určitě ano. Takže už momentálně dneska právníci na Ministerstvu zemědělství zpracovávají názor na to a podáme podnět na ÚOHS a na Ministerstvo financí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím, jestli paní poslankyně má doplňující otázku. Má, tak prosím, předneste svůj doplňující dotaz.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za odpověď, pane ministře. Pokud chcete navrhovat, aby obchodní řetězce musely mít určitý objem českého zboží, jak chcete definovat, co to vlastně české zboží je?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana ministra, jestli má zájem o doplňující odpověď. Má.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Jsou dvě kategorie zboží. Jedno je vyrobeno v České republice a pak je český původ. Tam je rozdíl v procentech obsahu zpracované hlavní suroviny, takže na to jsou poměrně přesné metodiky. Také proto dneska výrobci například masných výrobků nemůžou deklarovat, že to je český výrobek, protože většina – jak víte všichni, vyrábíme pouze už pod 50 % vevpřového v České republice, a protože do těchto zpracovaných masných výrobků jde dovozové maso, takže proto nemůžou deklarovat, že to jsou české výrobky. Chystáme určitou změnu a změkčení, ale na druhou stranu si myslím, že vyrábět méně jak 50 % vevpřového v zemi, kde je to národní jídlo, je hazard.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji, a co mám informaci, tak paní poslankyně Golasowská svoji interpelaci stahuje, takže prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ministra Metnara ve věci omezení shromažďovacího práva. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v úterý demonstrovali nespokojení starostové před Úřadem vlády. Šlo jim o přijetí novely zákona o střetu zájmů ve znění senátního návrhu. Co mě v této souvislosti zarazilo, je mimořádně omezený prostor pro demonstrující před úřadem vlády. Musí se tísnit na pář metrech. Ohrožuje je tramvajový a automobilový provoz. Při větším počtu demonstrantů hrozí bud' jejich zranění, nebo zastavení provozu. Demonstrující by podle mého názoru měli mít před Úřadem vlády daleko více místa, aby před sídlem premiéra mohli svobodně říct, co si o vládních krocích myslí. Proč mají jen těch pář metrů? Chápu, že jde i o bezpečnost, ale přece jen mám pocit, že současné nastavení je dost nevyvážené, že právo shromažďovací garantované Listinou dostává tak trochu na frak. Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Já děkuji za dodržení času. Pan ministr vám odpoví do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Dolinka, který bude interpelovat ministra Ťoka ve věci výtoňského mostu.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane ministře, SŽDC, Správa železniční dopravní cesty, oznámila, že starý most nelze zachránit na Výtoni, železniční most, který je důležitou spojnicí mezi Smíchovským a Hlavním nádražím. Jedinou jeho cestou je

podle SŽDC demolice. Dobrá, to se dá pochopit. Nicméně SŽDC přitom léta mluvila o jeho modernizaci, která měla už dávno začít, například v roce 2015 jsme byli seznámeni s tím, že se modernizace započne v roce 2019.

Chtěl bych se zeptat, pane ministře, co se změnilo, že se tento plán odsunul a nahradil se novým? Jak vysoké byly investice do údržby a oprav mostu v posledních 20 letech? A jaké činnosti byly za vynaložené finanční prostředky v tomto období provedeny? Jak vysoké byly investice do údržby a oprav mostu v okamžiku, kdy jste se stal ministrem dopravy – od té doby? Jaké činnosti byly za vynaložené finanční prostředky v tomto období provedeny? A hlavně, proč SŽDC dva roky blokovala opravu či výměnu lávek pro pěší, což je investice Prahy, a ta mohla tedy započít až v letošním roce, přestože už dva roky mohla být realizována. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážné paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče železničního mostu na Výtoni, tak tam jde o dlouhodobý záměr zvýšit kapacitu této trati a most, který je tam stávající a má dvě kolejí, je potřeba udělat tak, aby byl tříkolejný. Z toho důvodu se ten technický stav samozřejmě posuzoval. Ted' probíhá studie proveditelnosti a musím říct, že navíc tento most je památkově chráněn a my budeme s památkáři debatovat o tom, jakým způsobem, jestli můžeme tu památkovou ochranu z tohoto mostu sejmout a udělat ho dál. Já mám tady informaci, že pokud by měl být ten most jenom opraven, a protože to je ocelová konstrukce, tak maximální životnost by se mohla při repasi prodloužit jenom o třicet let a hlavně by to neřešilo ono ztrojkolejnění.

Co se týče těch konkrétních otázek na náklady a jaké kroky byly provedeny na tom mostu, tak na to vám ted' nejsem schopen odpovědět, na to vám odpoví SŽDC písemně i s tím, jaké kroky byly dělány.

Co se týče blokování výstavby té lávky, o tom jsme spolu mluvili už předtím, já k tomu zjistím taky informace. Nicméně jsem ujištěný, že se to určitě vyplatí, protože pokud dojde k rekonstrukci toho mostu, tak ta bude probíhat někdy v roce 2022 až 2024, takže si myslím, že obyvatelé Smíchova i Podolí tuto lávku budou moct využívat, a ten nový most bude určitě počítat s tím, že by tam nějaká lávka byla. Při té rekonstrukci se samozřejmě počítá s tím, že i ty dvě kolejí, které tam dneska jsou, by měly být zachovány. My se bez toho mostu v železniční dopravě neobejdeme. Takže než bude rekonstruován tento, bude muset být vystavěn nějaký náhradní, takže o tom budeme informovat.

Takže není to nic havarijního, není to věc, která by musela být okamžitě řešena. A k těm nákladům se vám písemně vyjádřím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Prosím, jestli pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Nemá. V tom případě prosím pana poslance Kaňkovského,

který bude interpelovat ministra Milka ve věci exportu nezpracovaného dřeva. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, Česká republika je dlouhodobě největším exportérem surového dřeva, tedy suroviny bez přidané hodnoty, v Evropě. Ročně vyvezeme přibližně 7 mil. kubíků nezpracovaného dřeva, což je bez 1 mil. roční těžba Lesů České republiky. Přitom by mělo být jednoznačným úkolem českého státu udělat všechno pro tuzemské využití českého dřeva.

Nepochopitelným paradoxem celé situace vývozu dříví je, že tady existuje zájem ze strany tuzemských zpracovatelů využívat české dřevo a dávat mu vyšší přidanou hodnotu, ovšem za podmínky, že dřevo bude mít mezinárodní certifikaci FSC. Problém je, že je dlouhodobě přehliženo upozornění z dřevařského průmyslu, že pokud nebude dostatek tuzemského dřeva s tímto certifikátem, dostanou se do existenčních problémů. Je třeba si uvědomit, že české dřevozpracující firmy dodávají své výrobky do zahraničních nábytkářských řetězců, které čím dál více jako svoji podmínu dávají, že dřevo, ze kterého je nábytek vyroben, musí mít právě tento certifikát.

Pane ministře, zaznělo v médiích, že vy osobně odmítáte zavést alespoň na části území státních lesů systém FSC, což osobně považuji za chybu. Chci se vás proto zeptat: Jste ochoten zajistit, a jak, aby čeští dřevozpracovatelé měli zajištěný přístup k surovině s certifikátem FSC a stali se tak konkurenceschopní k Polsku a dalším evropským zemím s rostoucím nábytkářským průmyslem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana ministra o odpověď. Pět minut, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Jiří Milek: Ano. Vážený místopředsedo, vážené poslankyně, poslanci, dovolte, abych odpověděl na tento dotaz. Nevím, kdo mě citoval, že odmítám zavést certifikát FSC. Pouze si musíme říct fakta. V Evropě většina států používá tento certifikát PEFC, který my používáme. Takže v tom není problém.

Před zhruba deseti dny mě navštívili zástupci dřevozpracujícího průmyslu. Asi hodinu jsme debatovali o tomto problému a dohodli jsme se na následující věci, že budeme jednat – zástupci Ministerstva zemědělství, zástupci dřevozpracujícího průmyslu, ale musíme vtáhnout do toho certifikační společnost FSC, která bohužel nemá jednoznačný výklad a jednoznačné požadavky v jednotlivých zemích. A u nás požadují věci, které v jiných zemích nepožadují. Například když vezmu certifikované dřevo v různých zemích, u kritéria 6.3 je nutné uchovat, posílit nebo obnovit ekologické funkce a hodnoty, k nimž patří obnova lesa, sukcese, genetická, druhová a ekosystémová rozmanitost, přirozené koloběhy, které ovlivňují produktivitu ekosystému. Počet těchto sledovaných indikátorů v různých zemích se pohybuje od 4

do 26. Takže myslím si, že pokud tento certifikát má být sjednocen v rámci Evropy, my s tím nemáme problém. Na části majetku jsme ochotni tento certifikát zavést.

Podotýkám, že Lesy České republiky obhospodařují necelou polovinu, nebo těsně polovinu výměry a i ostatní vlastníci se do toho zavádění nehrnou. Důvod je jediný. Náklad na kubík takto vyprodukovaného dřeva stoupne o 55 korun, anebo je zhruba paušální platba 350 korun na hektar. Takže při milionu hektarů je to nějakých 350 až 400 mil. ročně. Navíc tyto náklady by se zvedly u Lesů České republiky, pokud bychom certifikovali všechny lesy České republiky. My říkáme ano, budeme spolupracovat a jsme ochotni část některé správy např. certifikovat, ale je potřeba, aby certifikační organizace, která zastupuje tuto certifikační službu v České republice, jednala a dojednali jsme řekněme trošku jednodušší podmínky té certifikace tak, jako to mají některé země.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Prosím, pan poslanec má zájem o doplňující otázku, tak prosím o doplňující dotaz.

Poslanec Vít Kaňkovský: Předně se chci panu ministru omluvit. Nebyly to zprávy z médií, ale od některých zástupců odborné obce, takže to se omlouvám.

Pokud se týká těch podmínek. Ano, já o tom vím, že ty podmínky certifikační společnosti FSC jsou poněkud specifické, ale vítám to, že jednáte a že jste ochoten se na tomto podílet. A jenom je potřeba si uvědomit, že naši dřevozpracovatelé skutečně dodávají do velkých řetězců, jako je Ikea a některé další, a je tady veliká konkurence ze strany ostatních států, zejména Polska, ale i některých dalších. To znamená, bojujeme za to, abychom dokázali to dřevo lépe vytěžit i finančně, ale také abychom zachovali zaměstnanost. Ta je dneska sice dobrá, ale za rok, za dva být dobrá nemusí a bylo by špatně, kdyby dřevozpracující firmy musely propouštět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan ministr nemá zájem o doplňující odpověď, takže se posuneme dál. Já prosím pana poslance Luzara, který bude interpelovat ministra Šmida ve věci ověření účasti generála Koněva v roce 1968 a pomníku v Praze, připraví se pan poslanec Dolínek.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dovolte mi, abych se na vás obrátil ve věci určitého mediačního problému.

Vím, že památník Koněva v Praze není ve vlastnictví státu, je to vlastnictví městské části Praha 6. Přesto je to historická památka. Má nějaký historický význam a sám se bráním všem snahám popírat svoji historii. Ten spor přerostl do sporu mezi skupinami vandalů neustále tuto sochu pomalovávajících. Nerad bych, aby to skončilo tím, že se z toho stane novodobé vytváření uměleckých děl tohoto typu obecně v republice, kdy se začnou odsekávat rudé hvězdy, kdy se začnou růžově pomalovávat historické milníky jenom proto, že v těch milnících se někde objevuje ruské jméno, azbuka, popř. jiné symboliky spojené s našimi osvoboditeli.

Proto se na vás obracím, abyste se stal mediátorem v tom sporu, který se snaží ruské velvyslanectví, řekněme, mírně zmírnit, a předalo Praze 6 informace o účasti generála Koněva v roce 1968. Bohužel z mně neznámých důvodů starosta městské části tvrdí, že toho to nezajímá, protože přece se to mohlo zmanipulovat, změnit a archív přepsat. Byl bych velice rád, kdyby Ministerstvo kultury mohlo vstoupit do jednání s ruským velvyslanectvím, vyžádat si tyto dokumenty, které toto velvyslanectví nabízí, a mohlo být ten arbitr, který třeba řekne ano, jsou to historická fakta, to, co nám bylo dodáno, odpovídá realitě a uklidnilo tu situaci kolem této sochy, jejíž pomalovávání nebo dehonestace těchto soch nepřispívá k české kultuře, nepřispívá k informaci... (Upozornění na čas.) Pardon.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane předsedající, vážená Sněmovno, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já také nesnáším jakoukoliv dehonestaci čehokoliv. Myslím si, že polévání jakýchkoliv soch čimkoliv prostě není důstojné a nepatří mezi kulturní projevy. Musím říci, že v té čtvrti bydlím a kolem toho pomníku chodím každý den. Naštěstí v tu dobu jsem nebyl přítomen, kdy to bylo polito, a chodím tam teď kolem vyčištěného pomníku. Mně se to prostě nelíbí.

Já bych chtěl říci to, co jste zmínil. Pomník maršála Ivana Stěpanoviče Koněva, který je tam umístěn na náměstí Interbrigády, nebyl nikdy prohlášen za kulturní památku. Ale nachází se v památkové zóně v Dejvicích, respektive v Bubenči, to jsou horní Holešovice. Z hlediska státní památkové péče je tak nezbytné postupovat v souladu se zákonem o státní památkové péči. Je třeba ale říci, že ten památník, tak jak jste zmínil, je opravdu v majetku, ve správě městské části Praha 6, která je zodpovědná za nakládání s tím památníkem. Z hlediska památkové péče je proto věcně příslušným orgánem Magistrát hlavního města Prahy.

Nicméně já rád dělám mediátora, já se pokusím zastavit u pana starosty na Praze 6 a promluvit s ním. Ale chtěl bych tedy říci jednu věc, že po stránce té věcné, historické, je mnohem důležitějším a mnohem... tím orgánem, který k tomu má blíž, Vojenský historický ústav nebo Akademie věd. Čili zkoumat tu věcnou správnost, o které mohou někteří diskutovat, to, že maršál Koněv osvobodil Prahu nebo vjel tehdy v čele tehdejší Rudé armády do Prahy, o tom asi nemůže být sporu. Že můžeme být i jim vděčni za osvobození Prahy, to také myslím si snad kulturní člověk nebude zpochybňovat. Tu jeho účast v Maďarsku a v roce 1968 je možné nějak kulturně připomenout, ale způsob, jakým se to udělá, to asi je třeba opravdu domluvit s Prahou 6. Já slibuji, že tím mediátorem se stanu a za panem starostou Kolářem se dostavím v tomto smyslu. A půjdu tam nikoliv jako ministr, ale jako občan Prahy 6.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Leo Luzar: Ono až tak ne dotaz. Já budu rád... Ten mediátor už musí mít dvě role, to znamená Praha 6 plus ruská ambasáda, která má nějaké doklady, které je schopna doložit. A budu velice rád, když nás o výsledku budete informovat. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr asi nemá zájem o reakci, takže se posuneme dál. A já prosím pana poslance Dolinka, který bude interpelovat ministra Vojtěcha ve věci zákazu vjezdu vozidel.

Poslanec Petr Dolínek: Vážený pane ministře, jak jsem již interpeloval pana ministra dopravy, jedná se o zákaz vjezdu vozidel na území hlavního města Prahy do vnitřního perimetru neexistujícího Pražského okruhu, respektive substituce Pražského okruhu.

Jak jsem již říkal, venkovní znečištění ovzduší a výfukové plyny dieseleových motorů patří mezi prokázané lidské karcinogeny stejně jako prachové částice PM10 a PM2,5 benzen, benzopyren. Řekl jsem taky celý výčet, k čemu všemu může vést přetížení takovýchto částic z nějaké oblasti. Zopakuju opět, že na Spořilově žije 10 tisíc lidí. Potom máme celé Zahradní Město, máme další oblasti, které jsou tím v Praze postiženy.

Vás se ale neptám po té dopravní oblasti, ani bych si to nedovolil, pane ministře. Vás se ptám z jiného důvodu. Je na základě platné legislativy a platných dokumentů Ministerstva zdravotnictví přijatelné, že jsou desetitisíce Pražanů trvale vystaveny nadměrnému zatížení tranzitní dopravou včetně kamionové, včetně negativních dopadů na jejich zdraví? Považujete za správné, že se hlavní město Praha snaží v rámci svých možností a kompetencí, kterých není mnoho v této oblasti, občany chránit? Je na základě platné legislativy a platných dokumentů Ministerstva zdravotnictví přijatelné, že se Ministerstvo dopravy snaží hlavnímu městu Praze v této oblasti bránit? A jste ze své pozice ochoten pomoci Praze v ochraně zdraví zmíněných obyvatel, a nejenom na Spořilově, ale po celém úseku substituce Pražského okruhu? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážení zbývající poslanci, vážená zbývající poslankyně, pouze jedna poslankyně. Odpovídám také tady na tu interpelaci. My jakožto Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě sledujeme v rámci systému monitorování, hodnocení trendů znečištění, expozic dopadů na zdraví a zdravotních rizik právě ona zdravotní rizika ve vztahu k životnímu prostředí, dělá to, pracuje na tom každý rok Státní zdravotní ústav. Takže v tomto směru jsme určitým monitorovacím orgánem, institucí. Byť je třeba říci, že pokud jde o ochranu ovzduší, tak tím ústředním orgánem státní správy je Ministerstvo životního prostředí. My jsme odpovědní za přípravu legislativy v oblasti hluku, to je naše

kompetence, kdy samozřejmě dohlížíme na to, aby vlastník pozemní komunikace nějakými technickými opatřeními, organizačními opatřeními a tak dále zajistil, že hluk zkrátka nebude překračovat hygienické limity, které jsou stanoveny prováděcím právním předpisem, ať už jde o chráněný venkovní prostor, nebo chráněné vnitřní prostory staveb a venkovní prostory staveb. Takže z našeho pohledu pro nás je klíčová, nebo je v naší kompetenci ta hluková legislativa a dodržování těchto limitů, což kontrolují krajské hygienické stanice.

Asi nemohu komentovat bilaterální jednání mezi hlavním městem Prahou a Ministerstvem dopravy, byť samozřejmě jakožto ministr zdravotnictví uvítám jakékoliv kroky, které povedou ke zlepšení zdravotního stavu obyvatelstva nejenom v Praze, ale samozřejmě v celé ČR. Takže určitě pokud Ministerstvo zdravotnictví v tomto bude moci být nějak nápomocno, tak jsem připraven se účastnit případně nějakých jednání, ale upozorňuji na to, že podle současné legislativy je to tak, jak jsem řekl, to znamená, za ovzduší odpovídá Ministerstvo životního prostředí. My pouze monitorujeme ten stav. Kde můžeme pomoci, je ona hluková limitace, ale naše pravomoc, říkám, v tom směru je spíše omezená. Takže pokud chcete nějakou podporu ze strany Ministerstva zdravotnictví, určitě rád, ale jak říkám, ta kompetence není úplně tak široká. Bylo by asi nejlépe se dohodnout s Ministerstvem dopravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vidím, že pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Já bych se zeptal, jestli máte radu, jak řešit ten paradox v oblasti hluku, když nám stát neumožní, aby 11 tisíc kamionů denně neprojelo Spořilovem. A zároveň jako vlastník komunikace jsme Praha, máme zabezpečit, aby ten hluk tam nebyl. Jestli nám jste schopen poradit. My samozřejmě konáme, my vůči vám plníme naši povinnost, projednáváme s městskou částí, s obyvateli zastřešení Spořilovské tak, abychom odklonili všechny ty jevy, a potrvá to dva, tři, čtyři roky, když se to podaří. Jak po tu dobu máme něco udělat, abychom tedy ochránili z vaší kompetence, což je hluk, místní obyvatele? Co pro to můžeme udělat, když nám stát neumožní vyloučit tuto přepravu z dané oblasti? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra, jestli chce reagovat. Chce. Tak prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Mohu samozřejmě reagovat, ale přiznám se, že úplně nějakou jasnou radu nemám. Říkám upřímně, je to na dohodě, bilaterálním jednání mezi Prahou a Ministerstvem dopravy. Takže do té doby je samozřejmě nutné to nějak přečkat. Ano, můžeme možná zakázat vůbec průjezd, ale je otázka, jestli je to řešení. Jak se ta situace vyřeší – asi to není tak jednoduché. Takže nemám v tomto směru úplně nějakou jasnou radu. Omlouvám se. Pokud bude něco konkrétního, tak samozřejmě jsem připraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Maříkovou, která bude interpelovat ministra... Pardon, mám informace od paní poslankyně Maříkové, že svoji interpelaci 39 stahuje, takže nyní bude interpelovat... Je konec? Je 18. hodina, takže máme konec vyhrazeného času.

Já vám všem děkuji za účast, za vaše dotazy a odpovědi a dnešní jednací den skončil. Uvidíme se zítra v 9 hodin, kdy bude schůze normálně pokračovat zařazeným blokem třetích čtení. Děkuji a přeji pěkný večer.

(Jednání skončilo v 18.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

1. června 2018

Přítomno: 174 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dobrý den. Já vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech, ukončili přivítací diskuse, přihlásili se svými identifikačními kartami a případně mi nahlásili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Gazdík hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

O omlovení své neúčasti na jednání dnes požádali tito poslanci: Hana Aulická Jírovcová z pracovních důvodů, Martin Baxa z pracovních důvodů od 13 hodin, Petr Bejtla z osobních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Marian Bojko ze zdravotních důvodů, Lenka Dražilová od 12 do 14 hodin ze zdravotních důvodů, Jaroslav Dvořák z pracovních důvodů, Radim Fiala z pracovních důvodů, Tomáš Hanzel od 11 hodin z pracovních důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Lenka Kozlová z osobních důvodů, Jana Krutáková z pracovních důvodů, Jana Levová ze zdravotních důvodů, Taťána Malá od 12 hodin z rodinných důvodů, Jaroslav Martinů od 11 hodin z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová od 13 hodin z pracovních důvodů, Tomio Okamura z osobních důvodů, Ondřej Profant ze zdravotních důvodů, Olga Richterová ze zdravotních důvodů, Pavel Růžička z rodinných důvodů, pan poslanec Jan Řehounek svoji omluvu ruší, Petr Sadovský z pracovních důvodů, Roman Sklenák ze zdravotních důvodů, Antonín Staněk z pracovních důvodů, Julius Špičák z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů, Vlastimil Válek ze zdravotních důvodů, Jiří Ventruba z pracovních důvodů, Ondřej Veselý od 12.30 z pracovních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů, Rostislav Vyzula z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se omlouvají: Jiří Milek z pracovních důvodů, Jaroslava Němcová od 11 hodin z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů – ale já pana ministra vidím, takže pan ministr školství ruší svoji omluvu, Dan Čok z pracovních důvodů.

Pana poslance Sadovského jsem četl a sedí vedle mě, předpokládám, že ruší svoji omluvu. Dodatečně se ještě omlouvá pan poslanec Vít Kaňkovský ze zdravotních důvodů z celého dnešního dne.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 74 a 82. Poté máme pevně zařazený bod 109, sněmovní tisk 150, působení sil Ministerstva obrany v zahraničních operacích. Dále bychom se věnovali dalším bodům dle schváleného pořadu, blok zákonů v prvním čtení.

Nyní poprosím o případné vystoupení. První se mi s přednostním právem hlásil pan Faltýnek před schůzí, jako druhý pan předseda Stanjura, pak jako první je pak přihlášen pan poslanec Čižinský. Prosím, pane předsedo. (V sále je velmi rušno.)

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych navrhl změnu pořadu schůze, a to konkrétně pevné zařazení bodu č. 61, který jsme včera nestačili doprojednat. Jednalo se o smlouvu o finanční stabilitě, sněmovní tisk 97, který jsme přerušili, abychom ho zařadili dnes jako čtvrtý bod za bod číslo 109, zahraniční operace Ministerstva obrany. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se. Prosím o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ještě jednou dobrý den, pane předsedo, milá vládo v demisi, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych navrhl zařazení nového bodu, a to sněmovního tisku číslo 61, což je návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy a dalších. Je to změna školského zákona. Navrhoji jeho pevné zařazení na úterý ve variabilním týdnu v 16.00 hodin. Ten termín je konzultován a domluven s ministrem školství. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Čižinský, poté pan poslanec Kolovratník. (Hluk v sále trvá.)

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, rád bych požádal o zařazení nového bodu s názvem Připravované omezení podpory bydlení ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí.

Dovolte mi, abych to krátce odůvodnil. Ministerstvo práce a sociálních věcí chystá snížení nebo omezení příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení, což jsou vlastně hlavní nástroje, které pomáhají bydlení v naší zemi. Vychází podle nás – a nejsem sám, za KDU-ČSL si to myslíme všichni, ale nejenom KDU-ČSL, i Piráti, i Starostové a TOP 09 dokonce vlastně podepsali archy na případnou mimořádnou schůzi, takže jde o mimořádně vážnou věc. Ministerstvo vychází z mylných předpokladů, například že náklady na bydlení klesají –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane poslanče, ale já mám opravdu problém rozumět tomu, co pan poslanec říká, protože je zde nebývalý hluk.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji, pane předsedající. Jeden ten mylný předpoklad je, že náklady na bydlení stagnují nebo klesají, a druhý mylný předpoklad je, že kdo na základě tohoto omezení přijde o bydlení, tak že mu pomohou města a obce, což bohužel, když neexistuje zákon o sociálním bydlení, tak prostě není vůbec pravda.

To znamená, jedná se o mimořádně vážnou věc. Také je otázkou, jak se ta úprava projeví na úřadech práce, které jsou již dnes přetížené. Je tady velké riziko, že úřady práce nebudou sítit vyplácat dávky a že to dopadne jako za pana ministra Drábka, kdy některé rodiny se dodnes nevyhrabaly z toho, že právě úřady práce přestaly kvůli přetížení dávky vyplácat.

Ten návrh například obsahuje omezení valorizace, resp. zrušení valorizace. Není jasné, jak bude definována třeba nemovitost k bydlení, kterou ty rodiny mají k dispozici, aby přišly o dávky, to znamená, že hrozí, že kdokoli bude mít nějakou chalupu po rodičích někde na samotě, tak nebude moci čerpat příplatek na bydlení, který je právě pro ty, co pracují, drží se nad vodou, třeba čekají, až jim vyrostou děti, aby opět maminka naskočila do práce. Ten zákon bude mít nejhorší dopady na seniory, učitele, zdravotníky, zaměstnance státní správy. Já se domnívám, že bychom se tady o tom měli pobavit, protože ministerstvo hrozně spěchá, některým připomínkovým místům dali dokonce na připomínky jenom jeden den. Včera jsme se vlastně na interpelacích nedozvěděli bohužel nic, protože paní ministryně tady nebyla.

Dámy a páновé, doporučuji tento bod zařadit, abychom se dozvěděli, co se chystá ohledně snížení podpory bydlení v naší zemi. To se týká skutečně každého z nás, každé obce a každého města, protože města a obce nakonec budou ti, kteří to částečně zaplatí, proto se budou muset aspoň pokusit o ty lidi postarat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Bude stačit při hlasování: omezení podpory bydlení ze strany...? (Poslanec Čižinský se s předsedajícím domlouvá mimo mikrofon.)

Poprosím vás, pane poslanče, to by bylo dobré říci na mikrofon, že žádáte i pevné zařazení. To musí zaznít.

Poslanec Jan Čižinský: Žádám ten bod Připravované omezení podpory bydlení ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí zařadit za pevně zařazený bod o misích. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Já bych se na vás rád obrátil s prosbou o pevné zařazení sněmovního tisku č. 76, je to v tuto chvíli bod 85. Je to novela zákona na urychlení výstavby dopravní infrastruktury. My jsme ho tu měli ve středu ve druhém čtení. To druhé čtení naznačilo, že ta předjednaná shoda je poměrně široká, to znamená, že ten bod by neměl být velmi konfliktní nebo dramatický. Budeme ho mít na hospodářském výboru

příští týden, a proto bych vás rád poprosil, abychom ho pevně zařadili na středu 13. června, na variabilní týden, v 9 hodin jako první blok třetích čtení.

Ještě jednou zopakuji, je to sněmovní tisk 76, urychlení výstavby dopravní infrastruktury, první bod ve středu 13. června v 9 hodin, ve třetích čteních. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že samozřejmě nemůžeme garantovat 9.00, vždyť se ještě hlasuje o změně pořadu schůze, mám dotaz na pana poslance, zda bude stačit, když to budeme hlasovat jako první bod ve středu 13. 6. Děkuji.

Ptám se, jestli ještě někdo k pořadu schůze. Nikoho nevidím, vypořádáme se tedy s těmi návrhy tak, jak zazněly. Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana předsedy... Tak ještě pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jenom teď po rychlé konzultaci s kolegou Kolovratníkem – souhlasím s návrhem, jenom si myslím, že je problém, že čtrnáctidenní lhůta uplyne až tu středu odpoledne. Proto navrhoji teď zařazení nového bodu zkrácení lhůty u sněmovního tisku 176 o dva dny, tak abychom to mohli projednat v tu středu. Pokládám to za korektní, ale myslím, že bychom se pak další středu mohli dostat do problémů a mohlo by nás to nutit k tomu, že tady budeme sedět ještě v pátek, což se asi nikomu úplně nechce. Navrhojuji, aby ten bod byl zařazen teď hned.

Předseda PSP Radek Vondráček: Že bychom zařadili bod zkrácení lhůty pro druhé čtení? (Poslanec Benda: Ano.) A ten bychom zahájili... (Dohadování mimo mikrofon.) To budeme hlasovat ve druhém čtení na konci. (Hlasy mimo mikrofon.) Garanční to má teď projednat ted? (Hlas mimo mikrofon: Je to lhůta mezi druhým a třetím čtením.) V tom případě by to asi byl nový bod, který zařadíme, a dali bychom ho napevno třeba hned teď jako úplně první? Ano?

Tak jako první budeme hlasovat návrh pana předsedy Faltýnka, abychom fiskální pakt, což je tisk 97, bod 61, zařadili dnes po bodu zahraničních misí, po bodu 109. Bude to dneska čtvrtý bod.

Zahajuju hlasování. Ptám se... (Poslanci upozorňují, že nefunguje hlasovací zařízení.) Pardon, takže prohlašuji hlasování za zmatečné a poprosím o zkontovalování hlasovacího zařízení. Dáme na to pět minut, ať vás tady nezdržujeme a ať je na to prostor. Přerušuji schůzi do 9.18 hodin.

(Jednání přerušeno 9.13 od hodin do 9.18 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Je 9.18, hlasovací zařízení stále není v provozu. Nezbývá mi než opět přerušit. Do 9.35 přerušuji jednání.

(Jednání přerušeno v 9.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.35 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.35 hodin, budeme pokračovat v jednání. Mám na vás na všechny jednu prosbu. Snad se závadu podařilo nějakým způsobem odstranit, ale potřebovali bychom zařízení vyzkoušet v plné zátěži. Tak vás poprosím, abychom se přihlásili, a uděláme zkušební hlasování, které samozřejmě je zmatečné. Nebo že bychom si vymysleli, že bychom o něčem hlasovali? Nic mě nenapadá. Takže zkusíme skutečně jenom zkušební hlasování. (Návrhy z pléna, o čem hlasovat: o rozpuštění Sněmovny, že je pátek aj.)

O rozpuštění Sněmovny. (Neklid a hluk v jednacím sále.) Tak, každý ať hlasuje nějak, něco zmáckněte.

Zahajuji zkušební hlasování a poprosím, abyste ... (Neklid a hluk v jednacím sále.)

Je zajímavé, že zkušební hlasování dopadlo tak, že bylo zamítнуto. Tady ani zkušební hlasování neprojde. (Smích, neklid v jednacím sále.)

Tak, všechny vás odhlásím, poprosím, přihlaste se znova. Čekám, jestli budu mít potvrzenou informaci, že to kolegům fungovalo. V případě, že by se nepodařilo odstranit závadu, museli bychom přerušit na nějaký delší časový úsek a požádal bych vás, abyste opustili sál. Takže ještě vydržte chvíličku. (Vyčkávání na informaci, zda je závada odstraněna, hluk a neklid v jednacím sále.)

Takže zkušební hlasování proběhlo v pořádku, tak snad se s tím nějak vypořádáme. Přečtu ještě omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Ruthová od 12 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ondráček od 12 hodin z osobních důvodů.

S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl jenom pro účely tedy zápisu konstatovat, že jsem prozkoušel ta zařízení, udělal jsem několik testů a skutečně se ukázalo, že přibližně asi ve třetině těch testů to zařízení nefungovalo, nedalo se z něj ani odhlásit, blbло. Takže nešlo opravdu o to, že by naši poslanci nebyli schopni zandavat kartičku do toho přístroje a vydavat tu kartičku, jak tady zaznělo ve vašem předchozím projektu. Byl bych rád, aby tohleto bylo tedy uvedeno na pravou míru. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem úplně ten příspěvek nepochopil, ale pojďme dále. (Smích v jednací síni.)

V tuto chvíli to tedy funguje a my budeme hlasovat o pořadu schůze.

Nejprve návrh pana předsedy Faltýnka, který navrhl zařadit tisk 97, bod 61, fiskální pakt, za dnes zařazený pevný bod 109, to jsou zahraniční mise.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 174: přihlášeno 169, pro 130, proti 19. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Stanjury, který navrhoje zařadit nový bod. Je to sněmovní tisk 61, školský zákon, lhůty uplynuly, takže je to možné. Nejprve budeme

hlasovat o zařazení bodu a poté o jeho pevném zařazení na 16 hodin úterý 12. 6. Takže nejprve zařazení nového bodu. Tisk 61, školský zákon.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 175: přihlášeno je 170, pro 170, proti nikdo. Návrh byl jednomyslně přijat.

Tedy budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu na úterý 12. 6. v 16 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 176: přihlášeno je 170 poslanců, pro 169, proti nikdo. Tento návrh byl také přijat, bod byl pevně zařazen.

Nyní budeme hlasovat o zařazení nového bodu, o návrhu pana poslance Čižinského, s názvem Připravovaná omezení podpory bydlení ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento bod. Kdo je proti?

Hlasování číslo 177. Přihlášeno 170, pro 65, proti 50. Návrh přijat nebyl. O pevném zařazení tedy už hlasovat nebude.

Dále je zde návrh pana poslance Kolovratníka týkající se sněmovního tisku 76, bod 85. (Poslanec Kolovratník naznačuje z pléna.) A pan poslanec ho stahuje. Dobře. Ne, nestahuje? Dobře, takže pan poslanec stahuje, beru na vědomí.

Ještě tam byl návrh pana poslance Bendy, abychom zkrátili lhůtu pro třetí čtení. Po konzultaci s legislativním odborem dikce § 95 je taková, že návrh na zkrácení lhůty musí být podán ve druhém čtení v rámci podrobné rozpravy, což v tomto případě nebylo. Tak abychom nezakládali zbytečně potenciálně nebezpečný precedent, tak po dohodě s panem poslancem i on bere svůj návrh zpět.

Tím jsme se tedy vypořádali se všemi návrhy, které dnes zazněly k pořadu schůze, a budeme pokračovat podle schváleného pořadu.

Jako první otevírám bod číslo

74.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
/sněmovní tisk 30/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan senátor Michael Canov, který už je zde, a já ho vítám. Dobrý den, pane senátore. A zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Valachová je tuším omluvena.

S náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan místopředseda Hamáček.

Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny. Já se ptám za navrhovatele – zda má zájem vystoupit pan senátor před otevřením rozpravy? Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Senátor Michael Canov: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jenom velmi stručně zopakuji, že novela zákona o Ústavním soudu ruší takzvanou přestupkovou imunitu u ústavních soudců. To znamená, pokud někdo z ústavních soudců spáchá přestupek, bude řešen tak jako každý normální občan, pouze pokud si to vyžádá, tak ho bude řešit kárný senát, ale také vlastně podle principu přestupkového zákona.

Děkuji za podporu i jménem paní senátorky Elišky Wagnerové, která je původní autorkou této novely. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane senátore, a otevím rozpravu. Ještě bych požádal někoho z ústavněprávního výboru, aby případně zaskočil za paní poslankyni Valachovou, je-li to možné. Tak pan poslanec Chvojka se rád ujmě této čestné funkce.

Otevím rozpravu, ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Poprosil bych pana zpravodaje, jestli nás chce seznámit s procedurou, ale tam není žádný pozměňovací návrh, takže jestli to chce zkonstatovat pan zpravodaj, má možnost. Ale budeme hlasovat pouze o zákonu jako celku.

Poslanec Jan Chvojka: Mně nezbývá než to zopakovat po vás, pane předsedo. K tomuto tisku není žádný pozměňovací návrh a měli bychom tedy hlasovat jenom o zákonu jako celku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za výbornou práci zpravodaje a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupy a řízení o nich, podle sněmovního tisku 30."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 178. Přihlášeno je 170, pro 144, proti 21. Konstatuji, že návrh byl přijat a s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu senátorovi, děkuji vám všem a končím tento bod.

Otevím bod číslo

82.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb.,
o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 57/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů už postupně zaujímá ministr spravedlnosti Robert Pelikán a zpravodaj garančního výboru ústavněprávního, pan poslanec Dominik Feri. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 57/2, který byl doručen dne 22. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 57/3.

Ptám se pana ministra jako navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Má zájem. Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom velice stručně připomenu, že je to transpoziční novela. Lhůta nám dávno uplynula. Je to zavedení evropského vyšetřovacího příkazu v trestních věcech. I podle projednání v ústavněprávním výboru se to nejeví jako kontroverzní. V ústavněprávní výboru byly načteny pozměňovací návrhy, které se týkají tematicky něčeho trochu odlišného. Upravují systém využívání peněz z peněžitých trestů tak, aby pokrýval i peněžité tresty uložené trestním příkazem, což je velmi potřeba, na to se prostě a jednoduše v té původní verzi zapomnělo. Tomuto pozměňovacímu návrhu také vyslovují podporu a celkově prosím o podporu návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Otevříram rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s hlasovací procedurou a poté přednášel pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením garančního výboru. Ústavně právní výbor na své 18. schůzi 29. května přijal doporučující stanovisko k návrhu A, to je ten pozměňovací návrh přijatý v ústavněprávním výboru, a doporučuje i schválit návrh jako celek. Co se procedury týče, ta je velmi jednoduchá. Vzhledem k tomu, že nebyly načteny žádné legislativně technické úpravy, tak budeme nejdřív hlasovat o návrhu A a posléze o zákonu jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji vám. Poprosím tedy, abyste zavelel k prvnímu hlasování. Technické nebyly načteny žádné, budeme hlasovat o návrhu A. (Dominik Feri: Budeme hlasovat o návrhu A.)

Budeme hlasovat o návrhu A společně jedním hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh tak, jak jej přijal ústavněprávní výbor. Kdo je proti?

Hlasování 179. Přihlášeno je 171 poslanců, pro 163, proti nikdo. Pozměňovací návrh byl přijat.

Poslanec Dominik Feri: A nyní bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 57, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 180. Přihlášeno 171 poslanců, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Všem děkuji. Končím tento bod.

Otevím další bod a tím je bod číslo

109.

Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021 /sněmovní tisk 150/ - prvé čtení

Materiál postupně uvede paní ministryně obrany Karla Šlechtová a místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Martin Stropnický. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení pánnové poslanci, děkuji za udělení slova. Předkládám vám společně s ministrem zahraničních věcí k projednání a také ke schválení Návrh na působení sil a prostředků resortu ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 a do tohoto mandátu jsme dali i výhled na rok 2021. Tento materiál schválila vláda dne 11. dubna 2018 usnesením vlády č. 221. Vláda tak učinila, neboť samozřejmě z podstaty věci je naší povinností jako vlády, ať s důvěrou, nebo bez důvěry, včas předložit Parlamentu České republiky ke schválení návrh na působení sil v zahraničních operacích. Tím umožnila zajištění souladnosti takového působení s českým právním řádem, a tak i plnění závazků směrem k mezinárodním

organizacím nebo zemím na bilaterálním základě. O navýšení v Afghánistánu rovněž požádal v dubnu dopisem generální tajemník NATO pan Stoltenberg.

Předkládaný materiál, který dnes zde projednáváme, byl zpracován s ohledem na navýšení našich příspěvků ve čtyřech zahraničních operacích ještě pro druhou polovinu roku 2018, ale zároveň na potřebu schválit nový souhrnný komplexní mandát na působení v zahraničí pro roky 2019 a 2020 právě s výhledem i na rok 2021. Zde bych ráda uvedla, že některé zahraniční mise končí v prosinci 2018. Některé zahraniční mise, které jsou již schváleny Parlamentem České republiky, a o tom se určitě budeme bavit, končí 31. 1. 2019.

Materiál vychází z aktuálních zahraničně-politických a také bezpečnostních priorit naší země. Reaguje na současnou bezpečnostní situaci, a to samozřejmě včetně boje proti terorismu, včetně potřeby omezení migrace na území státu, kde k migraci dochází, v celém světě, a reflekтуje spojenecké závazky České republiky vůči NATO, Evropské unii, ale samozřejmě také OSN. Tento mandát navrhuje prodlužování působení v již schválených a probíhajících, a to ve většině případů zároveň dlouhodobějších operací, kterých se Česká republika účastní. V tuto chvíli je tam jediná výjimka, a to je obdobné působení v rámci tzv. air policingu pobaltských zemí plánované na rok 2019.

Hlavním obsahem materiálu jsou tedy informace o operacích, v nichž navrhujeme jak částečné navýšení počtu vojáků, a to od poloviny roku 2018 o 275 vojáků v Afghánistánu, Iráku a Mali. Tedy upozorňuji, že v Afghánistánu jsme pod hlavičkou NATO, v Iráku jsme na bilaterální spolupráci jak s Irákem, ale jsme tam pod velením Aliance, kterou vede Velká Británie, a co se týká Mali, tak ta je rozdělena na dvě části – u jedné jsme pod hlavičkou OSN a u druhé jsme pod hlavičkou Evropské unie. Zároveň se to týká působení ozbrojených sil České republiky v následujících dvou letech, jak jsem již dvakrát zmínila, s výhledem na rok 2021.

Ministerstvo obrany přistoupilo k takto komplexnímu mandátu, aby Poslanecká sněmovna, ale zároveň Senát České republiky, respektive ústavní činitelé věděli jakousi predikci ohledně plánování zahraničních misí do zahraničí na další roky a Ministerstvo obrany ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí nepředkládalo každý půlrok nebo každé dva tři měsíce Poslanecké sněmovně a následně Senátu ad hoc mise, kde zjistíme, že je potřeba nějaké změny. Takže v tuto chvíli před vámi leží komplexní mandát v podstatě na dva roky a samozřejmě pro nás by bylo velkou výhodou, pokud tento mandát by byl takto schválen.

Každá konkrétní operace je vyhodnocena samozřejmě i z pohledu politicko-bezpečnostní situace v daném státě, v dané zemi, kde naši vojáci působí, materiál je doplněn také o informace o dosavadním zapojení našich ozbrojených sil v dané zemi či operacích. Samozřejmě jsem připravena následně reagovat na veškeré dotazy, které mohou z vaší strany přijít.

Zde bych ráda zmínila naše priority, jimž předkládaný materiál odpovídá, a to je tedy navýšení vojenské přítomnosti, tzn. navýšení počtu vojáků na žádost vedení NATO, na žádost našich bilaterálních partnerů např. v Iráku a zároveň v rámci OSN a Evropské unie v Mali a zároveň samozřejmě se jedná o působení na východním křídle Aliance.

Předpokládaný objem finančních prostředků je vyčíslen v tomto mandátu, který dnes projednáváme. Já zde jenom stručně zopakuji, že v roce 2018 se jedná přibližně o 2,11 mld. Kč, v roce 2019 2,4 mld. Kč a v roce 2020 se odhaduje na 2,34 mld. Kč.

Co se týče právního aspektu mandátu, tak zde mohu říci, že všechny předpokládané i navrhované zahraniční mise, operace jsou v souladu s mezinárodním právem, s právem České republiky samozřejmě na prvním místě. Materiál je také zcela v souladu se závazky vyplývajících z členství České republiky v mezinárodních organizacích, a to především: NATO, Evropská unie a OSN. A samozřejmě vše je v souladu s bezpečnostní strategií České republiky, obrannou strategií České republiky a našimi zahraničněpolitickými bezpečnostními prioritami.

Na závěr bych ráda podotkla, že navrhovaný rozsah působení v zahraničních operacích je vedle posílení bezpečnosti naší země i výrazem ochoty a připravenosti České republiky nadále se aktivně zapojovat do zajišťování mezinárodní bezpečnosti. Jako člen NATO samozřejmě musíme dodržovat i principy vzniku, respektive zapojení České republiky do NATO. Samozřejmě to činí z České republiky velice důvěryhodného partnera pro ostatní státy, pod kterými i naši vojáci samozřejmě slouží. To, co máte před sebou, se jedná z naší strany o naprostoto vyvážený mandát, a to pod hlavičkou NATO, OSN i Evropské unie.

Zde bych ráda ještě na závěr zmínila, že tento materiál prošel vládou, prošel i výborem pro zahraniční a bezpečnostní záležitosti Senátu České republiky, následně prošel plenem Senátu, čili tato Poslanecká sněmovna, plenum Poslanecké sněmovny je poslední, kde by tento mandát měl být a je projednáván. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny k němu nezaujal žádné stanovisko.

Děkuji za možnost úvodní řeči, jsem připravena na veškeré dotazy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím, aby se slova ujal pan ministr zahraničních věcí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Já vám děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Navážu na slova, která právě dozněla z úst ministryně obrany. V něčem se možná budeme malinko překrývat, ale v některých případech opakování neuškodí.

Jsem pevně přesvědčen, že Česká republika musí prokázat, že je důvěryhodným, předvídatelným a aktivním spojencem v NATO a partnerem a aktérem mezinárodního společenství, který je připraven se aktivně podílet na společné obraně i zajišťování mezinárodní bezpečnosti a stability. Jedním z výrazů tohoto úsilí je právě předkládaný návrh na vyslání sil a prostředků Armády České republiky. Navrhované účely, místa operace i počty našich sil navržených k vyslání pro roky 1918 až 1920 jsou realistické a navazují na naše dosavadní angažmá. Odrážejí naše možnosti, závazky, zahraničněpolitické a bezpečnostní zájmy i potřeby vycházející z celkové mezinárodní bezpečnostní situace.

V rámci navrhovaného mandátu se chceme podílet na posilování kolektivní obrany Aliance, a to účastí v pohotovostních silách NATO Response Force,

v posílené předsunuté přítomnosti, takzvané eFP, a pomocí při ochraně vzdušného prostoru v Pobaltí i ve velitelské struktuře NATO. Podpoříme též alianční boj proti terorismu a projekci stability v případě zvlášť Afghánistánu, Iráku, Kosova. Počítáme s pokračující účastí v operacích v blízkovýchodním regionu i mimo koaliční nebo alianční rámec v UNDOF na Golanech a MFO na Sinaji. To je ta pozorovatelská mise. Posílíme i naše zapojení v Africe, a to v misích EU, to je ta výcviková EUTM, o které mluvila paní ministryně, i OSN v Mali, to je ta mise MINUSMA, resp. v regionu v Sahelu, který je velmi citlivý, naše podpora je důležitá jak v boji s terorismem, tak při bezpečnostní stabilizaci, která má přímý vliv na snížení potenciálu nelegální migrace.

Zdůrazňuji, že všechny operace, v nichž jsme nebo budeme zapojeni, mají jasné právní základ, buď mandát Rady bezpečnosti OSN, nebo souhlas hostitelské země, ať již v rámci kolektivní alianční obrany, což je Pobaltí, či na dvoustranném základě, což je případ Iráku. Já věřím, že Sněmovna mandát schválí, abychom v delegaci vedené prezidentem Zemanem na červencovém summitu NATO v Bruselu mohli našim spojencům potvrdit jak náš podíl na společné obraně, tak příspěvky v boji proti terorismu, resp. v projekci stability.

Pro tento rok je aktuální posílení zejména v alianční misi Resolute support v Afghánistánu, kde posilují všichni účastníci operace, aby Tálibán pochopil, že vojensky nezvítězí, a zapojil se do národního usmíření. Posilit potřebujeme i v Iráku, kde dosud přispíváme koaliční operaci Inherent resolve a kde Aliance připravuje novou nebojovou výcvikovou misi. Souhlas Sněmovny žádáme i pro posílení v Africe, kde naše účast ve zmíněné výcvikové misi EU v Mali je součástí širšího úsilí EU o pomoc a stabilizaci Sahelu, kde nebezpečně sílí islámský terorismus, který spolu s kmenovým násilím generuje již zmíněnou nelegální migraci.

Vláda předkládá souhrnný mandát, který dává Parlamentu celkový a podrobný obraz našich plánů, jenž mu náleží. Nechtěli jsme čekat či předkládat návrhy po částech nebo třeba ve spěchu někdy na podzim. Rovněž potřebujeme včas připravit vojáky do misí pro plnění jejich úkolů. Pro to vše jsme vládní návrh předložili co nejdříve a ve vší transparenti a očekáváme jeho seriózní a spravedlivé posouzení, které vezme v úvahu naše závazky, důvěryhodnost země i mezinárodní situaci.

Rád bych ještě na závěr zdůraznil, že prakticky v případě všech těchto misí tady existuje přímá a konkrétní vazba na úsilí stabilizovat právě ty oblasti, ze kterých pochází migrační potenciál.

A dále ještě na úplný závěr si dovolím vás požádat o souhlas s tímto materiálem, ač je vláda, která nemá důvěru této Poslanecké sněmovny, protože jsem pevně přesvědčený, že závazky, které jsou tady formulovány, je potřeba plnit právě třeba proto, že procházíme určitou vnitropolitickou turbulencí, a to, abychom vzkázali jasným slovem a jasnou dikcí směrem k našim partnerům, že přesto jsme schopni těchto nadčasových závazků dostát se ctí, že tento vzkaz je nesmírně důležitý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrý den. Výbor pro obranu tento tisk projednal a předložil záznam, ten byl doručen jako tisk 150/1. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Ratiborského, aby nás informoval o jednání výboru.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s projednáváním sněmovního tisku č. 150, Návrhu na působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021, na 10. schůzi výboru pro obranu konané dne 9. května 2018. O jednání výboru byl vyhotoven následující záznam, který je uložen v systému pod číslem 150/1.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministryně obrany Ing. Karly Šlechtové, náčelníka Generálního štábů Armády České republiky generálporučíka Ing. Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Michala Ratiborského a po rozpravě

I. projednal Návrh na působení sil a prostředků Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021, sněmovní tisk č. 150, a návrh usnesení nebyl v závěrečném hlasování přijat;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Pane předsedající, rád bych se následně přihlásil na závěr podrobné rozpravy a načetl návrh usnesení, o kterém bychom měli hlasovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevím rozpravu. Nejprve s přednostním právem pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovolte mi vysvětlit pozici Občanské demokratické strany k tomuto tématu, říct kroky, které ODS v této věci udělala, a postup, kterým se budeme řídit. Podrobnější vysvětlení naší pozice s některými odbornými aspekty potom ve svém vystoupení představí paní poslankyně Černochová. Já se omezím na politické souvislosti, politicky kontext a politické dopady našeho rozhodování.

Své vystoupení shrnu do pěti bodů.

Za prvé chci říci, že nejsme v normální situaci, ale jsme v nejdělsší politické krizi po listopadu 1989 a formálním příznakem této krize je, že zde máme vládu v demisi, vládu bez důvěry, a to rekordně dlouhou dobu. A ta čísla ani nejsou tak důležitá, jako je podstatné to, proč je tato vláda bez důvěry tak dlouhou dobu ve funkci. Není to proto, že by tu existovaly nějaké objektivní okolnosti, ale je to jednoduše proto, že prezident republiky a jím vybraný premiér mají... nebo považují všechno možné za přednější než usilovat o vládu s důvěrou. A samozřejmě je tu také podstatný faktor pro rozhodování v této věci, jak zásadní roli hrají v této krizi komunisté, o které se tato hra do značné míry opírá.

Za druhé chci říci, že zásadním stanoviskem ODS je, že vláda bez důvěry má dělat pouze to, co jsem nazval svítit a topit a nic jiného, protože na nic jiného nemá ústavní mandát. Řeči o tom, že Ústava nerozlišuje vládu s důvěrou a vládu bez důvěry, jsou, promiňte mi, dětinské a úcelové. Rozdíl mezi vládou bez důvěry a vládou s důvěrou není v Ústavě napsáno mimo jiné proto, že by bylo hanbou psát do Ústavy takovou samozřejmost, kterou každý začínající politik a vlastně každý rozumný člověk musí chápat. Takže nám tu návrh na vyslání do misí předkládá vláda, která podle našeho názoru takovouto věc nemá dělat.

Za třetí zde máme situaci, která zde nikdy v minulosti nebyla, a to je stanovisko, resp. neexistující doporučující stanovisko výboru.

Za čtvrté chci říci, že základní pozice ODS je, že podporujeme všechny mise, které jsou v souladu s naší zahraniční politikou. Všechny mise podporujeme bez ohledu na postavení v koalici nebo v opozici. Neděláme z toho politiku. Nevydíráme řádně stanovené vlády. Neklademe si podmínky. Neděláme žádný nátlak ani v situaci, kdy by to bylo řekněmo možné. Zahraničněpolitický zájem státu stojí pro nás nad všechno a podle toho postupujeme.

A konečně za páté chci říci, že nás hluboce znepokojuje, kam až nechalo hnutí ANO dospět stav politických věcí v České republice. Mám na mysli to, že komunistická strana začala mluvit do zahraniční politiky státu a dělá to stále silněji. A reakce hnutí ANO jsou jenom vlažné, nebo ustupující. Viděli jsme to všichni v posledních dnech při komunistickém úsilí – úspěšném komunistickém úsilí – nedovolit projednávání kauzy novičok. A v této chvíli můžeme jenom odhadovat, kam až, jak daleko je hnutí ANO ochotné ustupovat, ustupovat v zájmu státu jen proto, aby si zachovalo svoji fungující koalici v Poslanecké sněmovně, jejíž součástí je KSČM, aby si zajistilo od KSČM podporu budoucí vlády.

Z těchto všech důvodů jsme včera vyvolali jednání s hnutím ANO, snažili jsme se vysvětlit, nebo vysvětlili jsme pozici Občanské demokratické strany a navrhli jsme představitelům ANO, aby rozdělili mise, které jsou navrhovány našimi spojenci, eventuálně jde o mise, které se uskutečňují na území států NATO, a na ty ostatní. Mělo to ten cíl, že jsme slíbili, že ty první mise, jde o mise v Pobaltí a jde o misi v Afghánistánu, že tyto mise podpoříme. Podpoříme je hned, protože spěchají, protože to je významná součást naší zahraniční politiky. A schvalování těch ostatních ať se odloží až do doby, kdy tu budeme mít vládu s důvěrou, a pak je samozřejmě podpoříme taky. Všichni slyšíme, že vláda s důvěrou zde bude v polovině července. 6. 6. bude jmenován pan premiér Babiš podruhé premiérem. Není žádný důvod, abychom nepočkali na to, až tu budeme mít vládu s důvěrou, a neschválili ty zbyvající mise. Slíbili jsme jednoznačně, že v takovéto situaci všechny mise podpoříme, tak jak budou předkládány do Poslanecké sněmovny, ale že jsme přesvědčeni, že to má dělat vláda s důvěrou.

Musím s lítostí konstatovat, pokud jsou moje informace správné, ale správné pravděpodobně jsou, že na to hnutí ANO nepřistoupilo a že si řeklo, že ve věci misí nemusí hledat tuto dohodu, že bude spoléhat na svou tekutou většinu s extrémy z obou stran a že se v této věci bude chovat neodpovědně. V pořádku. Je to rozhodnutí hnutí ANO a my to bereme na vědomí.

Jak bude Občanská demokratická strana za této situace postupovat? V případě, že Poslanecká sněmovna schválí rozdělené hlasování, oddělené hlasování o jednotlivých misích, tak my v souladu s naším stanoviskem a s tím, co jsem zde popsal a vysvětlil, podpoříme misi v Pobaltí a v Afghánistánu. V případě ostatních misí se nezúčastníme hlasování. V případě, že Poslanecká sněmovna rozhodne, že budeme schvalovat všechny mise v jednom balíku, tedy v jednom hlasování naráz, tak Občanská demokratická strana podpoří vyslání našich vojáků do zahraničních misí, přestože ODS odmítá metody, které sem zavádí vláda v demisi, vláda hnutí ANO. Ale my ctíme zájmy České republiky a občanů České republiky. Ctíme spojenecké závazky České republiky a nedovolíme, aby byly tímto – věřím, že přechodným – stavem politických věcí ohroženy. Takto budeme, dámy a páновé, postupovat. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, nejprve mi dovolte, abych u příležitosti dnešního dne popřál všem dětem k jejich svátku, Mezinárodnímu dni dětí. A pak mi dovolte, abych se velmi krátce vyslovil k předečníkovi.

Vždycky jsem si myslel, a nejen já sám, ale aspoň tak to bylo urbi et orbi, čili městu i světu predestíráno, že Občanská demokratická strana cti všechny závazky učiněné našim spojencům. My právě máme trošičku jiný názor. Myslíme si, že závazky, které byly učiněny v souladu s rozhodnutím Rady bezpečnosti OSN, je třeba ctít. To je pro nás přednostní. To ostatní je u nás problém. Ale postoj občanských demokratů, který je právě v souvislosti tady s těmito hlasovániami, mi připadá poněkud úcelový. Není důležité, jestli je vláda v demisi či jakákoliv, pro plnění závazků. Důležité je závazky plnit. Ostatně já jsem slyšel i v projevech některých předčeňků, že to je přednostní, proto se divím, že některé závazky chce Občanská demokratická strana odhlasovat už teď a některé až někdy jindy. Podle mého soudu, a je mi jedno, jestli se bude en bloc, anebo odděleně, my komunisté budeme hlasovat v souladu s naším programem a nezklameme naše voliče tím, že se budeme chovat úcelově. Ale také budeme hlasovat tak, aby bylo jasné a zřetelné, že nevydíráme a nenecháme se vydírat. To, co se teď děje, není o tom, že by někdo dělal nějaké ústupky. Naše postoje jsou známy odedávna, odjakživa, jsou neměnné. A jestli je někdo respektuje, nebo nerespektuje z kolegů a kolegyň v Poslanecké sněmovně, je čistě na nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď faktická poznámka pan poslanec Schwarzenberg a potom s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, v této záležitosti jde o vyslání našich misí, ale také o připravenost našich

vojáků. Každá vojenská akce dopadne podle toho, jak byla připravena. A naši vojáci můžou připravovat pouze akci, která je touto Sněmovnou schválená. Tudiž bych všechny kolegy prosil, aby pro návrh hlasovali. Ne že by mi dnešní vláda nešla taky na nervy. Strašně mi jde na nervy! Mám takový dojem, že každý den pozbývá trošku svojí legitimity. To je jedna věc. Ale jiná otázka je, že jde o bezpečnost našich vojáků a včasnu připravenost našich akcí. Všechny vojenské akce české armády doted' nám bohudíky vyjednaly slávu po světě, poněvadž byly dobře připraveny, naši vojáci provedli bezvadnou práci. Tuto pověst nechci nechat pokazit. Proto prosím i ty, kteří se mnou souhlasí, že tato vláda by měla co nejdříve zmizet, aby teď hlasovali pro tento návrh, aby naši vojáci se mohli včas na všechny – na všechny říkám – akce připravit. Děkuju mnohokrát.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka od pana poslance Hájka.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, mně je smutno z přistupu ODS k této problematice. Protože ODS využívá naše vojáky jako rukojmí. Jako rukojmí! Já jsem byl dlouhá léta záchrannářem. To znamená, chcete mi říci, že v případě, kdyby naše Sněmovna hlasovala o tom, jestli může Česká republika vyslat své záchrannáře do Polska, že nemůžeme poslat, pokud je vláda v demisi, že nemůže poslat naše hasiče na pomoc třeba do Německa v případě požáru, jenom proto, že je vláda v demisi? Zamyslete se prosím nad tím! Vždyť to je hrozné! To je hrozné, mně je za vás hanba!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající, dámy a pány, dovolte jen stručnou naši pozici. My máme plné pochopení pro stanovisko Občanské demokratické strany, poměrně dlouho jsme ho zastávali také. Není přirozené, že vláda v demisi, vláda bez důvěry koná naprostě zásadní dlouhodobé rozhodnutí, a není naší vinou, že půl roku po volbách ještě nemáme vládu s důvěrou. To je důsledek totální neodpovědnosti prezidenta republiky a totální politické neschopnosti předsedy vlády. Kdyby nebylo těchto dvou fenoménů, tak tady dávno je vláda s důvěrou a všichni bez jakýchkoli potíží podpoříme zahraniční mise tak, jak jsou předloženy, protože jsou v souladu s dlouhodobou zahraniční politikou České republiky.

To znamená, dlouho jsme také říkali, že rádi podpoříme tyto akce, ovšem vládě s důvěrou. Nicméně naše stanovisko se změnilo v posledních dnech, posledních dvou týdnech vlivem několika událostí. Jednak výroky prezidenta republiky a jednak stále větší výkonná angažovanost komunistické strany do zahraniční politiky vlády může vyvolat pochybnost české veřejnosti o tom, zda se mění nebo nemění zahraničněpolitická orientace. A tato pochybnost může být vyvolána nejenom u české

veřejnosti, ale u našich spojenců. Abychom něco takového neriskovali, tak jsme své stanovisko přehodnotili. A byť to předkládá vláda bez důvěry, vláda v demisi, jsme připraveni pro předložený materiál hlasovat a podpořit ho. Nicméně ještě jednou zdůrazňuji, že pro stanovisko Občanské demokratické strany mám plné pochopení, protože vychází z politické logiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Nyní mám dvě faktické poznámky. Pan místopředseda Fiala a potom pan premiér.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, já jsem si samozřejmě všiml, že pan poslanec Hájek buďto neposlouchá, nebo má potíže s tím pochopit, co se říká. Ale já bych na to ani nereagoval, kdyby tady na nás nekřičel a neříkal, že to je hanba, a neobviňoval nás ze všeho možného. Já myslím, že pro všechny ostatní jsem srozumitelně vysvětlil náš státotvorný seriózní postoj. že jsem mluvil i o tom, že jsme iniciovali jednání s hnutím ANO. Jsem rád, že to jednání proběhlo. Jasné jsme vysvětlili naše stanoviska. Mrzí nás samozřejmě, že se hnutí ANO rozhodlo jinak, ale já na rozdíl od pana kolegy Hájka jsem to komentoval věcně, srozumitelně, naprostě jasné a bez emocí. Tak prosím, abyste se u této debaty neuchyloval k urážkám a obviňování ze všeho možného.

My samozřejmě ty mise, které spěchají, kde je potřeba se rozhodnout, kde je potřeba jasné dát najevo spojenecké závazky a kde je potřeba dát dost času na přípravu, ty mise my bez problému podpoříme teď. U těch dalších misí, kde to rozhodnutí tolik nespěchá, nepovažujeme za žádný problém, když to rozhodnutí Poslanecká sněmovna udělá o šest týdnů později, udělá ho ve chvíli, kdy tu budeme mít vládu, která bude mít důvěru, a tím pádem bude to rozhodnutí o vysílání našich vojáků, které nám navrhuje vláda, naprostě legitimní, v souladu s Ústavou a v souladu se všemi pravidly parlamentní demokracie. Mně to připadá logické, správné a taky odpovědné.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď pan předseda vlády, faktická poznámka. A po něm fakticky ještě předseda klubu KSCM.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, no k té debatě o vládě v demisi, nedemisi, tak já můžu potvrdit, že my jsme mluvili s kůrovcem a potvrdil nám, že když budeme mít důvěru, tak přestane požírat naše lesy. (Oživení a potlesk z lavic vlevo.) A taky jsme volali nahoru a nahoře nám řekli, že když budeme mít důvěru, tak začne pršet a nebudeme ohroženi vodou. Takže my se těšíme, že tu důvěru dostaneme. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kováčik, potom pan poslanec Výborný, potom pan předseda Kalousek, pan předseda Bartošek, faktické poznámky.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a páновé, při vší úctě k panu premiérovi v demisi, tentokrát se mylí. Protože za to, že je tady kůrovec a že moc neprší a tam, kde prší, prší až příliš, může Putin. (Smích poslanců KSČM.)

Ale chtěl bych se zastat pana kolegy Hájka, kterého tady tak trochu napadl pan předseda ODS Fiala. Já co sleduji, pan kolega Hájek dobrě chápe, o čem se mluví. A na rozdíl možná od kdekoliv jiného to umí také jasně dát najevo, co si myslí. A udělal to teď taky. Prosím pěkně, nehodnoťme se vzájemně s takovým despektem, jako to teď bylo učiněno.

A jinak ještě poslední dojem. Víte, ono prý snad má být to usnesení Sněmovny a Senátu stejně, aby to bylo platné. A tak mám pocit, jestli to Občanská demokratická strana svou snahou o vydělení některých misí vlastně chce ty mise schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Výborný s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom velmi krátce.

Pane premiére, to snad nemyslíte vážně, to, co tady říkáte. Spojujete zásadní věc, naše spojenecké závazky vůči Severoatlantické alianci, našim spojencům, s nějakým kůrovcem v lese. To mně přijde tedy opravdu, opravdu z úst premiéra této republiky, premiéra v demisi, jako něco, co sem nepatří. Jestli si myslíte, že tímto způsobem zvedneme politickou kulturu zde ve Sněmovně, tak bohužel klesáme níž a níž.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek fakticky, potom pan předseda Bartošek, potom paní ministryně.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane premiére, přes všechny zkušenosti, které s vámi máme, tak dokážete i dnes překvapit. Já opravdu nechápu, kde berete tu drzost a zpupnost zlehčovat a dělat si legraci ze současné situace. Protože je to vaše osoba, vaše trestní stíhání, díky kterému tady ještě nemáme vládu s důvěrou a vedeme tady tuhle diskusi. Vy držíte půl roku celou zemi jako rukojmí, a když z odpovědnosti vůči našim zahraničněpolitickým závazkům změníme své stanovisko, tak si z toho ještě děláte legraci? Stydte se! (Pobavené reakce poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Pane premiére, asi jste si nevšiml, ale řešíme tady otázku misí a vyslání našich vojáků do zahraničí. Našich vojáků, kteří budou nasazovat životy za naše bezpečí. A když už nemáte respekt před Ustavou, mějte ho aspoň před těmi vojáky, kteří půjdou za nás ven bojovat. Není to hodno ani této Poslanecké

sněmovny, ale hlavně to není hodno vojáků, kteří půjdou za naši vlast do zahraničí. Je mi za vás hanba!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď paní ministryně, potom pan místopředseda Fiala a potom pan předseda vlády. Všechno faktické poznámky.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci, já bych ráda zmínila v této debatě dvě záležitosti, a to příprava vojenské mise.

V podstatě už několik měsíců se vojáci připravují na misu, které budou konat, nebo které by měli konat za půl roku. I generál Opat na jednání výboru pro obranu jasné sdělil, jak dlouho trvá příprava vojenské mise, jak dlouho trvá v podstatě i možnost stažení vojenské mise. To není otázka jednoho měsíce. Takže i z toho důvodu jsme se rozhodli, abychom vám dali ten komplexní mandát.

A jestli dovolíte, já bych zde navázala na slova pana předsedy Kalouska ohledně toho, jaký to má dopad, a vůbec celá tato debata, do zahraničí. Pan premiér velmi správně sdělil také, že jsme včera jednali s ODS, že 11. 12. bude probíhat summit prezidentů republiky členů NATO. Příští týden 7.–8. probíhá summit na úrovni ministrů obrany, kde právě zahraniční mise budou předmětem tohoto jednání všech 29 členů NATO. V tuto chvíli mohu sdělit, že za poslední zhruba tři týdny, od té doby, co bylo známo i stanovisko KSČM a vyjádření samozřejmě několika našich politických stran, jsem byla kontaktována jak kanadskou stranou, kanadským ministrem obrany – v podstatě pod Kanadou máme být v Pobaltí –, tak Německem, německou ministryně obrany, se kterou mám bilaterálku příští týden v Bruselu, která je značně znepekijkena vývojem celého schválení této mise. Protože tady bych vám ráda sdělila, že např. co se týká Pobaltí, tak Německo tam vysílá dohromady přes 200 vojáků, celá mise tam bude mít 450 vojáků a Česká republika tam dává 230 vojáků. Takže my v této misi budeme tím top a největším počtem se zúčastníme této mise. Takže v každém případě – a nemusím říkat detailey, jakým způsobem vyvolal opravdu velké otazníky na mezinárodní scéně (předsedající upozorňuje na čas) celý postoj a politické scény České republiky.

Já bych vás opravdu ráda požádala, abyste vnímali ten mandát, který v tuto chvíli projednáváme (předsedající znova upozorňuje na čas). Jedná se o budoucnost naší země a byla bych ráda za jeho schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana místopředsedu Fialu a potom pana premiéra.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, mě nějak nepřekvapuje, že pan předseda Kováčik se jde zastat poslance z koaličního tábora. Tomu naprostě rozumím a nebudu na to samozřejmě nijak reagovat a ani se nesnížím na to, abych přistoupil na zlehčující úroveň této debaty, kterou zde zavedli někteří poslanci nebo členové vlády. Jenom bych panu předsedovi Kováčikovi vaším prostřednictvím, pane předsedající, chtěl říct, a to jasně říct, že to, co jsem zde

navrhoval, není z naší strany pokus to celé shodit, jak jste vy řekl, ale máme samozřejmě legislativní stanovisko, které jednoznačně říká, že pokud schválíme i části toho návrhu v souladu s tím, co schválil Senát, tedy pokud nedojde ke změně obsahu, tak to bude platné. Takže nám nepodsouvezte něco, co v žádném případě není pravda.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má slovo pan premiér. Než dorazí k pultíku, tak omluvím paní poslankyni Gajdůškovou od 12 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Pour od 11.45 do 14, pan ministr vnitra od 10. hodiny do konce jednacího dne a pan poslanec Holík od 12.30 do konce jednání. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No samozřejmě to moje vystoupení bylo k té vaší debatě. Vy tady nevedete debatu o misích. Vy tady vedete politickou debatu o vládě v demisi. Tak mluvte k věci. Proč nechcete podpořit ty mise, jak je navrhla vláda? Proč nehlasujeme? Proč nechcete hlasovat pro ty mise? Já si naše vojáky vážím. A my jsme taky ten rozpočet obrany navýšili o 20 mld. a počty vojáků. A já jsem navštívil naše vojáky. Ano? Takže hlasujte o misích! V bloku. Proč zase zdržujete? Obstrukujete? Zkuste jednou se zachovat normálně! Vy podporujete mise a nechcete hlasovat, protože jsme v demisi? Tak co to je za debatu? Takže hlasujte tak, jak to navrhla vláda. Všechny mise en bloc, které údajně podporujete. Ale nepodporujete vládu v demisi. Tak si potom vyberte, co chcete teda. Jo? Takže o tom je ta debata. Proto tady mluvím o kůrovci a o vodě, protože ta vaše debata je nesmyslná. Vy tady děláte jenom obstrukce. Zdržujete Sněmovnu. Bráníte přijímání zákonů. A jenom prodlužujete zasedání. Nic jiného. Tak když tak podporujete ty mise, hlasujme! My předkládáme en bloc mise. A plníme naše závazky v rámci NATO. Tak v čem je problém? Tak si vyberte. Bod je o misích. My jsme navrhli. Hlasujme en bloc. A hned. Potřebujeme jít do práce. Máme tiskovku k rozpočtu dneska. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedo Fialo, předsedo ODS Fialo prostřednictvím pana předsedajícího, když se někdo osobně dotkne vás, osobně napadne vás, půjdu se zastat vás taky. To přece není o tom, jestli je někdo v koalici s někým, nebo v opozici, nebo jestli někdo s někým kamarádi, nebo ne, ale o tom, že se k sobě přece máme chovat určitým způsobem slušně a gentlemansky. A to, co jste řekl směrem k panu kolegovi Hájkovi, mi moc gentlemancké nepřipadalo, tak jsem se s dovolením ozval.

A co se týká onoho druhého vašeho tvrzení směrem ke mně, já jsem přece neřekl, že něčemu bráníte. Já jsem vyslovil jistou pochybnost, jestli vůbec tedy tím vaším postupem ty mise chcete schválit. To je snad moje legitimní právo tyto pochybnosti vyslovovat. A připouštím, že máte třeba pravdu v tom vašem návrhu, že to lze za jistých okolností schválit i děleně, ale náš názor je, že když už tak už. A v tomto směru to není nic o koalici. Náš postoj proti misím, které neprošly schválením Rady

bezpečnosti OSN, je dlouhodobě známý a znovu a znovu jej budeme opakovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek, potom pan předseda Bartošek, potom pan poslanec Zaorálek – stahuje, aha. Tak pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já nevím, jestli napomínání pana premiéra směrem do opozičních lavic znamená, že to nechápe, anebo že to chápá nechce. U dlouhodobých závazků nebo u rozpočtu nebo u podobných předloh přece není důležité jenom to, co se předkládá, a ten věcný obsah, ale je také důležité, kdo to předkládá a s jakou legitimitou. Prostě ta diskuse k tomu patří. Předkládá to vláda, která je tady bez důvěry, a jsme půl roku po volbách. My jaksi necítíme legitimitu této vlády k dlouhodobým závazkům a přistupujeme na to jenom proto, že nechceme znejistit naše partnery z hlediska zahraničněpolitické orientace České republiky. Ale ta diskuse je k věci, protože tahle vláda není legitimní.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Milý pane premiére, který jste teď odešel ze sálu... No, my tady zcela legitimně diskutujeme o misích. A do té doby, než jste vystoupil, to byla poměrně kultivovaná diskuse. Vzhledem k tomu, jakým způsobem jste se vyjádřil – schvalte to hned teď, rovnou, bez diskuse – mně nezbývá než konstatovat, že v porovnání s vámi jsou komunisti demokrati!

A ještě jedna věc. Já chápu, že rozpočet je složitá materie. Ale jestliže dáváte na roveň životy našich vojáků v zahraničních misích a rozpočet, tak pro mě vaše tiskovka znamená nic v porovnání s životy našich vojáků v zahraničních misích. Jako premiér byste měl být přítomen na projednávání tohoto bodu!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak to byla poslední faktická poznámka, takže se můžeme vrátit do rozpravy a slovo má paní poslankyně Černochová a připraví se pan poslanec Lipavský.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych asi nejprve reagovala na některé své předčeňíky. Původně jsem skutečně chtěla navázat na to, co tady říkal náš pan předseda ODS Petr Fiala, ale vzhledem k tomu, co tady zaznělo, tak reagovat musím.

Nejprve bych reagovala vaším prostřednictvím na pana kolegu Kováčika, na pana předsedu klubu KSČM. Předpokládám, že v roce 2007 pan Kováčik v Poslanecké sněmovně seděl. Takže si pamatuje, že na návrh KSČM se hlasovalo o misích odděleně.

Legislativní stanovisko ohledně toho, když jedna komora hlasuje o téže věci odděleně, je jasné. Ve chvíli, kdy je tam průnik, bere se to, že ta mise, ve které ten

průnik je, je schválena oběma komorami. Toto je písemné stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny PČR. A mě překvapuje, že vy jako zkušený matador, prostřednictvím pana místopředsedy, toto neví. Navíc, jak říkám, v roce 2007 to byla Komunistická strana Čech a Moravy, která po Topolánkově vládě požadovala hlasování o jednotlivých misích.

V reakci na pana kolegu Hájka prostřednictvím pana místopředsedy a svým způsobem i na pana premiéra Babiše. Pane premiére, pokud by vaši poslanci, poslanci hnutí ANO, chodili do práce, nemusel tady být problém s tím, že toto je poprvé v historii, kdy se stalo to, že mise neprošly výborem pro obranu! A proč neprošly mise výborem pro obranu? Protože poslanci ANO nepřišli do práce. A víte, kdo nepřišel do práce, pane premiére? Do práce nepřišel pan poslanec Hájek, který nás tady včera trénoval z toho, kdo v práci byl a kdo v práci nebyl. (Potlesk zprava.) Takže potrefená husa tady zakejhala úplně nejví!

Pane premiére, pokud by váš ministr obrany pan Martin Stropnický nesušil dopis od pana Mattise, od pana Stoltenberga z listopadu 2017, tak už jsme Afghánistán mohli mít schválený! V listopadu 2017 tady byla ještě legitimní vláda, byť bylo po volbách. Vláda měla legitimitu. Toto usnesení, tento dopis, tuto žádost jsme měli jak na výboru pro obranu, tak jsme ji včera měli v bilaterálních podkladech při jednání s americkou stranou, s americkým velvyslanectvím.

Takže skutečně, udělejte si pořádek mezi svými členy, pane premiére, ať víte, anebo se jich zeptejte, proč nepřišli do práce. Nebyl to jenom pan kolega Hájek, ale nebudu tady jmenovat ty ostatní. To si pan Babiš může dohledat sám. Ale to, že ANO, které má většinu, ve výboru pro obranu, podecení tak závažné hlasování, jako je hlasování o misích, že nepřijdou a očekávají, že tedy opozice bude schvalovat jejich body? Takto zásadní body? Paní ministryně, pokud by skutečně záleželo vašim kolegům z ANO na tom, aby se ty mise schválily, tak by postupovali úplně jinak. Takže neházejte vinu na nás jako na opozici!

Pan předseda Fiala tady řekl jasně stanovisko ODS. A já bych také chtěla říct to, že zahraniční politika pro naši stranu vždycky byla, je a bude jedním z hlavních témat, protože ji považujeme za klíčovou pro existenci našeho státu, pro zajištění jeho obrany i v bouřlivých dobách, ve kterých se zmití nejenom Evropa, ale celý svět. Naše ukotvení v Severoatlantické alianci vnímáme jako zcela klíčové, stejně jako udržování silné transatlantické linky. A určitě si vzpomenete, a říkal to tady i pan předseda Fiala, že to byla ODS, která vždycky podporovala nasazování českých vojáků v zahraničních operacích, a nikdy jste z našich úst neslyšeli, že by tomu mělo být někdy jinak.

Náš postoj se nemění a jsme hluboce přesvědčeni, že působení našich vojáků v zahraničí má přínos hned v několika úrovních. Vzhledem k velikosti ČR musíme být aktivní v konfliktních a postkonfliktních oblastech. Byla jsem to já, která jsem se tady v minulém volebním období snažila předkládat usnesení, které by zavázalo Českou republiku, aby rychleji plnila 2 % HDP, a byli jste to vy, kolegové poslanci z hnutí ANO, kteří jste to odmítli. A pokud bychom, tak jak říkal tady pan premiér, měli navýšený rozpočet, tak by se stejně neutratil, protože všechny akvizicní záležitosti, které v tom rozpočtu z těch velkých akvizic byly, tak ty se v minulém

volebním období neuzavřely. Každý rok v rozpočtu zbývaly 4 mld., 5 mld., pouze jeden rozpočet byl poměrně vyrovnaný a zbyly tam pouze 2 mld., a to tehdy, když pan ministr obrany Stropnický nechal předplatit gripeny.

Každé nasazení takto bere ODS: Zvyšuje schopnosti naší armády, jednotlivých vojáků i celku. To znamená jedno – posilování obranyschopnosti naší vlasti. A konečně díky boji proti zlu i daleko od našich hranic jsme bezpečnější. O významu zahraničních operací se přesvědčují nejenom já, ale vy všichni, kteří jste měli někdy možnost se podívat do nějaké zahraniční operace, tak pokaždé, když tu možnost mám já, tak jsem ráda za to, že mohu našim vojákům vyjádřit obdiv a úctu, a i to, že slyším superlativity o jejich práci z úst našich spojenců.

Vedli jsme v posledních dnech debaty s řadou lidí. Včera jsme se o misích bavili i s panem premiérem, také jsme včera měli na výboru pro obranu diskuzi se zástupci velvyslanectví Spojených států o významu naší spolupráce. Seznámili jsme se se žádostmi spojenců o pomoc v Afghánistánu, jak jsem říkala, která byla datovaná z listopadu 2017. Takže to není o tom, že bychom my tady něco zdržovali, my něco neprojednávali, ale to, že vlastně paradoxně tento bod projednáváme jenom díky tomu, že pan poslanec, předseda klubu KDU-ČSL, pan poslanec Bartošek načetl tento bod napevno, tak proto to tady dneska projednáváme! Na to už jste zapomněli, že nebýt kolegy Bartoška, tak vlastně vám jsou mise úplně ukradené? Vy jste ani nebyli schopni si ten bod zařadit napevno, aby vás tady bylo dost?

V ODS jsme se rozhodli, že chceme být konstruktivní opozicí. Záleží nám na prosazování zájmů České republiky. Záleží nám na udržení dobrého jména České republiky a našich spojeneckých závazků. Navíc prezident republiky jmenuje Andreje Babiše příští středu, tedy 6. června, premiérem. Dělí nás tedy jen několik dnů od chvíle, kdy skončí tato vláda v demisi, čímž neříkám, že ta nadcházející polokomunistická bude vládou lepší. Každopádně je předpoklad, že vláda v řádu týdnů bude. Rozhodli jsme se tedy chovat konstruktivně, nehandlujeme a jen doufáme, že vy, poslanci ANO, si na to vzpomenete, až zase rozjedete svou hlasovací mašinu, která nekompromisně likviduje legislativní i procesní návrhy nás opozice. Asi naivně, ale přesto doufám, že si při některém dalším likvidačním hlasování s komunisty a SPD na tuto naši vstřícnost vzpomenete.

S ohledem na vývoj posledních dní a vše, co jsem zde uvedla, jsme se tedy, i jak říkal pan předseda Fiala, rozhodli mandát pro vyslání vojáků do zahraničí podpořit, byť byl předložen vládou bez důvěry, zcela chaoticky a nepromyšleně, což ukazují například nedávná vyjádření i paní ministryně obrany o úvahách na vyslání našich vojáků ještě do Libanonu, což se jako předsedkyně výboru pro obranu dozvídám z článku z EURO, z titulku "Češi místo Finů. Armáda s pandury chce do Libanonu". Zvláštní! Možná by nám tady měla paní ministryně vysvětlit, oč vlastně jde a proč tedy Libanon není v tom materiálu a co tedy vlastně paní ministryně, případně co vláda chce. A jestli skutečně to, že dnes schválíme mise do roku 2021, tak je konečným hlasováním alespoň v tomto roce, anebo jestli paní ministryně, případně pan ministr předpokládají, že by ještě buďto oni, nebo jejich nástupci předkládali nějaké nové vysílání vojáků do zahraničních operací ještě v tomto roce do nějakých jiných zemí i v souvislosti s tím, jaká tady bude koalice.

Takže ta souvislost s vládou, s koaliční smlouvou, s programovými prioritami vlády, pane premiére, ta souvislost tady je, protože skutečně zahraniční politika – a chystá se vystupovat pan bývalý ministr zahraničních věcí Zaorálek, takže předpokládám, že tato moje slova potvrdí – zahraniční politika musí být shodou všech členů vládní koalice, nejenom jedné, která něco předkládá, a ty ostatní, jak tady i opakováně zaznělo, a dočítáme se to z médií, mají na věc jiný názor.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Bělica a potom paní ministryně obrany.

Poslanec Josef Bělica: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, přítomní páni ministři. Já si dovolím reagovat na svou předčešnici, protože si myslím, že by to nemělo zůstat bez odpovědi. Pan kolega Hájek i ostatní byli ze jmenovaného výboru řádně omluveni z důvodu účasti na zasedání výboru Parlamentního shromáždění NATO. Výbor pro obranu má 18 členů. ANO má sedm zástupců. To není většina. Já bych byl rád, aby se tady nelhalo u tohoto pultíku. Myslím si, že je to velmi podstatné.

To usnesení neprošlo díky vám, paní poslankyně Černochová prostřednictvím pana předsedajícího. A musím podotknout, že pro hlasovat i pan kolega Schwarzenberg, za což bych mu chtěl poděkovat. Takže jak to vlastně je? Když jsou kamery, když jsou svědci, říkáme něco, a když ty kamery nejsou, tak říkáme něco jiného? Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně obrany, potom paní poslankyně Černochová.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, já také musím reagovat, protože výbor pro obranu pod vedením paní předsedkyně Černochové standardně probíhá tak, že já se tam cítím jako zástupkyně možná první třídy základní školy, a myslím si, že od toho opravdu nesvítím a jenom netopím. Takže proti tomu bych se chtěla i ohradit.

Co se týká UNIFIL, ten už jste tady, vážená paní předsedkyně, debatovali, možná ne tady na plénu, možná v minulých letech. No, já jsem aspoň měla tu odvahu, abych si nechala zdůvodnit a udělat analýzu počtu vojáků a hlavně techniky, která by po nás případně byla vyžadována, a tu analýzu mám. Víc jsem nesdělila.

A mě tedy také překvapuje, jak se vyjadřujete na plénu Poslanecké sněmovny a následně jak se vyjadřujete na výboru pro obranu včetně například i včera, díky mé omluvě, kdy jsem se setkala s 34 zástupci členů NATO a dalších partnerských států. Opravdu jsem nebyla na večeři nebo někde na kafi. Myslím si, že to, že český generál se stává šéfem výboru NATO pro vojenské zdravotnictví všech států NATO, je velký úspěch, a myslím si, že byste mě neměla neustále takovým způsobem zesměšňovat.

Já bych se chtěla vrátit k tomu, že tady projednáváme zahraniční mise našich vojáků. Vojáci už se mnoho měsíců připravují na to, aby mohli odjet. Příští týden šestého odjíždí první várka do Pobaltí. Za týden odjíždí další várka do Pobaltí. Následní další měsíce budou odjíždět další vojáci na další zahraniční mise. Já bych byla ráda, abychom se opravdu bavili o tom mandátu, který máte před sebou. Rozumíme všichni politice, rozumíme všichni, že vám to předkládá ministryně v demisi, ministr v demisi, vláda v demisi, ale jak říkám, naše zahraniční požadavky, které jsou na nás kladeny, jsou opravdu velmi významné (upozornění na čas.) pro zahraniční politiku našeho státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já myslím, že paní ministryně nemusíme nikdo zesměšňovat, protože paní ministryně se zesměšňuje sama, ať už to je jejími větami o tom, že legionáři bojovali s Hitlerem, nebo psíkem na hrobě neznámého vojána, myslím si, že jsme skutečně v posledních týdnech byli svědky toho, že paní ministryně netřeba zesměšňovat, ona tak činí s velkou vervou za aplausu kolegů z ANO velmi ráda sama.

Víte, pokud se z médií dočteme o tom, že na Ministerstvu obrany se děly pletichy ve veřejné soutěži a ty pletichy ve veřejné soutěži měl organizovat, předpokládám, protože kdo jiný než předchůdce paní ministryně obrany, to znamená pan Stropnický, a je do toho zapojena vojenská policie, je do toho zapojeno Vojenské zpravodajství, je skutečně s podivem, že se chceme jako členové výboru paní ministryně zeptat na to, co se v budově, ve které ona ještě pořád sedí na ministerské pozici, co se tam vlastně děje. Umíte si představit, že by jiná vláda kdykoli předtím něco takového mezi svými ministry, tuto válku, která není tichou válkou, ale je válkou veřejnou v médiích, tak že by jindy Poslanecká sněmovna něco takového tolerovala a že by se nesvolávala mimořádná schůze, nezrizovala vyšetřovací komise, nesvolával se výbor každý týden?

Paní ministryně se o tom, že svoláváme výbor na podpisy – a prosím, já nemám osm podpisů (upozornění na čas), já mám pouze jeden podpis. Dokonce i některé kolegové z hnutí ANO řekli, že by byli ochotni se pod svolání té schůze podepsat. (Čas, paní kolegyně!) A byla jsem to já, která jsem jim říkala, ať tak nečiní, že v klubu ANO nepřežije.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně obrany, potom pan ministr zahraničí. Faktické poznámky.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánonové poslanci, pan ministr zahraničních věcí ani paní ministryně obrany nevedou žádnou válku. Jedná se o zakázky charakteru, které Vojenské zpravodajství vyhodnotilo tak závažně, že na základě toho byl z mé strany určen a podán podnět k tomu, aby to vyšetřovala inspekce ministra obrany, kde se od mého nástupu neměnili lidi, paní předsedkyně.

Já bych se ohradila vůči tomu, že mě tady opravdu urázíte, zesměšňujete. Děláte to na každém výboru pro obranu. A já si zrovna nemyslím, že mám menší hodnotu než vy, vážená paní předsedkyně. Neustále se ke mně chováte –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím mým prostřednictvím.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: – opravdu neskutečným způsobem prostřednictvím pana předsedajícího. Já vůbec nevím, kde paní předsedkyně Černochová prostřednictvím pana předsedajícího si dovoluje ke každému ministru obrany, atž už to byl pan ministr Stropnický, či já, se tímto způsobem chovat. Vy jste dostali jako ODS nabídku stát se součástí koalice, vy jste to odmítli, nemůžete být ministryní obrany, tak nás aspoň kontrolujete na výboru. Ale nejste můj poradní orgán! Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr zahraničí, po něm pan předseda Bartošek, po něm pan předseda Stanjura, všechno faktické poznámky.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Marcus Porcius Cato, vaším prostřednictvím, pane předsedající, by to neudělal lépe. V jakémkoliv vystoupení paní předsedkyně výboru pro obranu se prostě vždycky dočkáme takového zdrcujícího resumé, které já už opravdu nebudu komentovat, protože já mohu komentovat, nebo mohu argumentovat čísla, která jsou všeobecně známá, atž už jde o nárůst počtu vojáků, atž už jde o nárůst rozpočtu atd. Přijde mi to už nevkusné, protože navíc paní kolegyně vaším prostřednictvím, pane předsedající, ta čísla velmi dobře zná a také zná velmi dobře čísla těch akvizic, které pořídil svého času jeden z mých předchůdců, člen ODS.

Ale nechme to prosím. Nemohli bychom se skutečně vrátit k tému misím? Musíme využít každé příležitosti k tomu, abychom tady exhibovali nebo tupili někoho, kdo má jiný názor nebo kdo se třeba dopustil nějakého přehmatu, což se občas při práci stává? Ale vrátili bychom se k tomu, co je předmětem toho našeho hovoru. Jinak se tady totiž můžeme donekonečna chvástat svým příklonem k Západu nebo k nějakým transatlantickým vazbám, ale když budeme zpochybňovat to podstatné, což znamená naši aktivní účast v těchto vazbách, tak to zní poněkud pokrytecky, nezlobte se na mě.

A pak je tady ještě – to si také často bereme do úst, ty vojáky, jak je milujeme, jak je máme rádi, jak si jich vážíme. No tak si představte, že oni tam jsou na té startovací čáře a vědí několik let dopředu, že se jich nějaký ten misijní úkol bude týkat, velmi pečlivě a náročně se na to připravují, a my jim teď vzkážeme, že tedy nevíme, že to možná odložíme. To je věc, která naprostoto demoralizuje.

Ještě bych v té souvislosti možná uvedl jeden drobný příklad. Je to samozřejmě metafora, tak mě prosím nechytejte úplně za slovo, ale jeden z velkých rozdílů mezi policisty a vojáky je v tom, že policista svoji aktivní službu vlastně vykonává automaticky, dennodenně. Je to součást té profese. Voják se na ni vlastně

permanentně připravuje a ta mise je vyvrcholením té přípravy. Takže to má ještě tenhle aspekt. Pokud si těch vojáků vážíme, tak prosím ty mise schvalme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana předsedu Bartoška, pokud platí faktická poznámka. Ano.

Poslanec Jan Bartošek: Já chci, pane místopředsedo, reagovat na probíhající diskusi. Pojďme se vrátit k tématu, které projednáváme. Nejsou to ani zakázky, není to ani řekněme mediální prezentace paní ministryně, ani jednání na výboru. V tento moment projednáváme skutečně zahraniční mise. Pojďme se vrátit k tomuto bodu, pojďme ho prodiskutovat a pojďme ho schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka je od předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl jsem mluvit k ministru zahraničí, ale provedl obvyklou figuru, něco nám řekl a odešel. Tak já to řeknu, třeba mě někde slyší nebo si to pak někde přečte.

My jsme jasné veřejně, včera i neveřejně na politickém jednání s hnutím ANO jasné řekli, a ten náš postoj je zcela jednoznačný, že jsme připraveni a podpoříme všechny mise. To jsme jasné řekli, tak tady takové nějaké řeči o tom, že se někdo chvástá příklonem k Západu, tak možná to jsou ti, kteří vtahují komunisty do vlády. Ti se chvárají tím, jak jsou součástí (nesrozumitelné). Současně jednají ovládě s komunisty a uhýbají jim a vyhovují jim v zahraničněpolitických otázkách, v personálních otázkách, v programových otázkách. A současně říkají, že chtějí patřit na Západ. Tak ať si přečte pan ministr zahraničí – on to určitě ví – zahraničněpolitický program KSČM, svého koaličního a svého věrného koaličního partnera. To za prvé.

Za druhé. Paní ministryně, výbory a Sněmovna nejsou poradní orgán, to ne, ale vláda České republiky se odpovídá Parlamentu jako celku a ministryně obrany skládá své účty na výboru pro obranu. Pokud se vám to nelibí a nechcete slyšet jiné názory, tak tu práci nedělejte. Najděte si někde, kde vás budou všichni chválit a říkat, jak jste skvělá, jak to děláte, budou to dělat od rána do večera a budete možná spokojenější. Provádíme normální opoziční práci. Zpochybňovat kompetenci Jany Černochové je komické. Respekt se musí odpracovat a vybojovat, nepřichází s funkcí. Respekt je k tomu, že ten člověk něco umí. Já nikoho nehodnotím, jenom říkám obecné poznámky, které by měly platit pro všechny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferance, potom poslance Žáčka,

Bělobrádka, Kováčika. Tak nyní pan poslanec Milan Feranec také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den, já budu stručný. Všichni se tady zaklínáme zájmy České republiky, zájmy vojáků v misích. Tak já to jenom doplním. Asi tady platí to, co říkal kdysi pan Borovský: Kéž by nám pánbůh všeliké to vlastenčení z huby do rukou vraziti rácil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi efektivní vyjádření v rámci faktické poznámky. Nyní faktická poznámka poslance Pavla Žáčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Já bych se rád vyjádřil samozřejmě k jednání našeho výboru, výboru pro obranu. Rozhodně na tom jednání by měl být velký důraz kladen na to, podle důležitosti, o čem se jedná. Domnívám se, že to nepolitické kupčení tím, že není nějaká snaha o předběžné jednání, není snaha o dohodu, není snaha o to, znát stanovisko toho partnera a kolegy či opozičního představitele, myslím vede k tomuto. Protože je naprosto nejasné, jaké vláda, resp. koalice jako celek má stanovisko vůči misím, tak z toho vzniká, z toho plyne tato diskuse. Myslím si, že je nutné, a podporuji v tomto směru předsedkyni výboru, se k tomu postavit.

Zároveň bych se paní ministryně zeptal, co je v podkladech k tomu Libanonu, abychom byli informováni a abychom byli ujištěni, že nic dalšího v blízké době nepřijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Bělobrádek s faktickou poznámkou, přípraví se kolega Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážené torzo vlády, vážení kolegové, kolegyně, já bych se chtěl vyjádřit k tomu, co říkal pan premiér, on tady bohužel není, ale i k tomu, co se dělo na vládě. Ano, přidalo se za naší vlády na rozpočet Ministerstva obrany, ale v některých položkách proti vůli tehdejšího ministra financí Babiše a proti vůli – vyjádřeno hlasováním na vládě – tehdejšího ministra obrany. Tak abychom si to řekli – proti vůli současného premiéra a proti vůli tehdejšího ministra obrany se navýšoval rozpočet na obranu, a to ještě nedostatečně, protože to navýšení mělo být vyšší. Tak aby to tady zaznělo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka předsedy poslaneckého klubu KSČM Pavla Kováčika. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a páновé, směrem k panu předsedovi klubu ODS a jeho poznámce o vtahování komunistů do vlády. Ta debata, co tady běží, zdaleka přece není o mísách. Ta debata, co tady běží, mi připadá poněkud podivná. Podle mého soudu se mohlo klidně dávno hlasovat, a mezitím si vyčítáme drobné či větší šťouchance, urážíme se tady někteří navzájem a to si myslím, že sem nepatří.

Klub KSČM je určitě připraven věcně diskutovat např. o Afghánistánu. A ujišťuji vás prostřednictvím předsedajícího, pane předsedo Stanjuro, že se nenecháme vtahat ani do vlády, ani do ničeho jiného, že náš postup po volbách byl naprosto legitimní, demokraticky přijatý. A když už holt jste se nenechali a řekli jste předem, že s kým a proč nejdete do těch jednání, tak my si myslíme, že po volbách je třeba jednat o tom, jak má v této republice vypadat vláda, a vyčerpat všechny možnosti. Nic víc a nic méně jsme neudělali ani my. Vy jste to předem odmítli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji Pavlu Kováčikovi. Nyní pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS, také ještě další faktická poznámka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych reagovat na vystoupení dvou řečníků, kteří vystoupili přede mnou, v souladu s jednacím rádem.

Paní ministrně obrany řekla větu – nebudu používat silná slova – která není pravdivá. Dostali jste nabídku jít do vlády, odmítli jste ji. Nedostali, ale nám to nevadí. Jenom at' si rozumíme, nám to fakt nevadí.

K panu předsedovi Kováčikovi. No, mnozí se diví, já nevím proč, že děláme po volbách to, co jsme říkali před volbami. Mně to přijde normální. K té usilovné snaze o to získat důvěru, tak se podívejte do kalendáře. Ještě nezačal druhý pokus, ještě nebyla jmenována druhá vláda. Pak teprve začne běžet třicetidenní lhůta pro to, aby předstoupila. Tak mi připadají jako úsměvná slova některých ústavních činitelů, kteří v minulém týdnu urychlili, chtejí přispět k rychlosti, zrychlit po sedmi měsících nicnedělání. A vytváří se zdání, že je normální, že vláda nemá důvěru. Není to normální. Není to normální a na to dlouhodobě upozorňujeme. To je jádro pudla té naší debaty.

My jsme včera jasně řekli představitelům hnutí ANO, že jsme připraveni podpořit i ty mise, které později na konci rozpravy navrhnu, abychom o nich dneska nehlasovali, v okamžiku, kdy budou mít důvěru, a že jsme schopni veřejně na mikrofon tady říct, že to klidně může být hned na té schůzi, kdy se bude hlasovat o důvěře. Pokud vláda získá důvěru, hned poté se mohou zafádat body těch ostatních misí, které snesou odklad z dnešního dne, a jsme připraveni – já to tady říkám za občanské demokraty – že v takovém případě budeme hlasovat jednoznačně pro. Takže celý spor je o to, jestli to má, nebo nemá činit vláda bez důvěry. A právě proto, abychom ctili spojenecke závazky, jsme ustoupili ze svého postoje a jsme připraveni, a předvedeme to v hlasování, podpořit mise v Afghánistánu a v Pobaltí. (Předsedající: Pane předsedo, pane předsedo...) Jsem zvědav, jestli to samé udělají komunisté!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych rád, abychom dodržovali jednací řád. Tak, nyní kolega Kováčik, také s faktickou poznámkou, a potom pan poslanec Svoboda. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Je fér sdělit, že tato vláda, a mně se také nelibí, že nemá zatím důvěru ještě žádná vláda tady tak dlouho po volbách, není první, která tady dlouho vládla bez důvěry. Myslím, že to byla vláda Mirka Topolánka, která před několika málo dny teprve byla co do délky vládnutí bez důvěry překonána. To mi připadá fér tady sdělit.

A ještě na tu předchozí poznámku. Právě pro to, co tady dnes projednáváme, a některé jiné drobnosti, KSČM ani do vlády se necpe, jak se říká, ani do vlády není vtahována. My nebudeme vládní stranou, my v té vládě nebudeme, pokud bude nějaká, právě proto, že máme svoje programové velké odlišnosti od ostatních případných účastníků v zahraničněpolitické a obranné oblasti. Nicméně nám jde o to, aby tady vládla vláda s důvěrou, aby se uklidňovalo to dohadování a aby se konečně tady začalo dělat něco smysluplného. Náš program, který je vtělen do připravovaného programového prohlášení, nám umožnuje v případě, že se tak naše ústřední orgány rozhodnou, tuto vládu tolerovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi za dodržení času. Pan poslanec Bohuslav Svoboda nyní s faktickou poznámkou a další faktická poznámká kolegy Stanjury. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Já tady poslouchám takové rádoby konstruktivní návrhy: pojďme nechat toho povídání okolo a pojďme hlasovat. To vypadá velmi moudře. Ale moudré to není. Tento svět je takový, že názory lidí se řídí mediální sférou. Do mediální sféry mají všichni rozdílné možnosti přístupu. Proto já jsem přesvědčen, že když tady otevřeme takováto téma a probereme všechny okolnosti a zazní tady potom jasné, že KSČM chce podporovat vládu, ale má jiné politické názory na řešení zahraniční politiky, že to je velmi důležité, že to tady zazní. Prostě tady zaznívá pravda a jsou lidé, kteří tu pravdu poslouchají. My nemáme žádnou jinou možnost, jak otevřít diskusi na téma, jaké je pozadí těch rozhodnutí. Ale tady to může zaznít. A proto, přestože já mám času velmi, velmi málo, nemám doly na čas, tak tady sedím a poslouchám to a nepovažuji to za ztracený čas. A kdokoliv říká "nechme povídání a pojďme hlasovat", dělá chybu. To není poslanec, který myslí. To je poslanec, který spěchá. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo panu předsedovi Stanjurovi k další faktické poznámce, konstatuji omluvu paní ministryně práce a sociálních věcí Jaroslavy Němcové, a to od 11 do 12 hodin.

Nyní tedy ještě faktická poznámka pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že ta historická srovnání svádějí k tomu, aby to použil někdo proti nám a říkal: vždyť vy jste byli stejní, tak co nás kritizujete. Vy jste rozbili okno, tak my ho můžeme rozbít také. Tak ale řekněme si fakta, řekněme si tu pravdu celou a ne jenom vytržené číslo.

Ano, když hledal Mirek Topolánek důvěru v Poslanecké sněmovně, tak při prvním pokusu mu chyběly tři hlasa a měl podporu tří klubů z pěti. V tomto případě tato vláda měla podporu pouze svého klubu a chybělo jí asi 19 nebo 20 hlasů. Omlouvám se, že to nevím z hlavy úplně přesně. Hodně daleko do té důvěry. Zapomněli jsme, že naše čtěná levice měla sto mandátů, KSČM a ČSSD více než dva měsíce blokovaly zvolení předsedy Poslanecké sněmovny. Pak byl zvolen prozatímní předseda na celé funkční období. To jsou ty paradoxy, těch prozatímních pobytů vojsk a podobně. To je také pravda.

A pan předseda poslaneckého klubu Kováčik říká: my nejsme vládní strana, ale v tom vládním prohlášení jsou naše programové priority. Já předpokládám, že pro politickou stranu, aspoň pro nás, jsou klíčové programové priority. Pokud vláda Andreje Babiše II bude mít ve svém programu programové priority komunistické strany, jak říká pan předseda Kováčik, a že je spokojený, tak když budu volit velmi mírná slova, tak budu říkat, že je to polokomunistická vláda, a abych vyhověl přání pana předsedy Kováčika, tak je to taková polovládní strana. Protože když máte program, tak jste spokojení. Ale nezapomeňte, ještě k tomu chtějí ty posty. Říkají tomu kontrolní činnost. Ale ne opozice. Polovládní strana chce posty ve státních firmách a institucích, aby kontrolovala polokomunistickou vládu. No to je přece komické.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji tentokrát za dodržení času. Nyní pan poslanec Pavel Žáček, pak pan poslanec Pavel Kováčik, také s faktickými poznámkami. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, já bych ještě doplnil jednu věc, která je také úzce spjatá s činností našeho výboru pro obranu, a to že ta diskuse tam je poměrně bohatá. Je nutné říci, že s překvapením na některé informace od paní ministryně reagovali i kolegové z ANO a pokládali některé otázky, protože o těchto věcech nevěděli. A rozhodně je nutné tedy odmítnout tu politiku, že nejdříve ta ostrá vyjádření jsou v médiích, abychom se pak o nich nemohli bavit na půdě výboru, kam je to primárně určeno, ať už do té části veřejné, nebo do té části neveřejné.

Druhá věc. Já bych odmítl zcela zásadně to, co tady padlo, že vojáci v misích jsou našimi rukojmími. Když už by byli někoho rukojmími, tak těch osob, které jsou zodpovědné za ty akvizice, a proto je nutné o těch akvizicích tady mluvit v jednom balíku. Protože se může stát, že sice ty vojáky vyšleme, ale oni nebudou mít vhodnou

výstroj, oni nebudou mít vhodnou výzbroj a může to být problém zcela zásadní. Takže myslím si, že to je balík stejně jako s těmi politickými podmínkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času a nyní faktická poznámka pana předsedy poslaneckého klubu KSČM Pavla Kováčika. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, doufám, že poslední faktická poznámka v tomto tématu. No, pane předsedo Stanjuro, prostřednictvím pana předsedajícího, to víte, pořád se učíme. U vlády už jsme hodně dlohu nebyli, ale připadá mi, že ten vztah, který nyní při tom vyjednávání o tom, aby se tady konečně začalo vládnout, máme poněkud lepší a slušnější, než byla ta pozice, která potom vyústila v takzvanou opoziční smlouvu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak děkuji. Nyní rádná přihláška pana poslance Lipavského, připraví se pan kolega Peksa. Pan poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci, pane předsedo. Tak já si dovolím jenom zareagovat na svého předčeršníka. Doufám, že ještě dlohu u vlády nebudeste. (Malý potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Padlo zde přirovnání k tomu, jestli posíláme hasiče do Polska. Já bych chtěl říct, že posíláme vojáky do cizí země, například do Mali nebo do Afghánistánu. A je to naprostě zásadní rozdíl a úroveň té diskuse tomu musí odpovídat. Protože Ústava České republiky přímo předpovídá nebo piše, že Parlament vyslovuje souhlas s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky. Tam se o hasičích nic nepíše. Takže ta debata musí být výsostně politická a samozřejmě je to zcela zásadní věc. Není to technikálí, není to žádná provozní záležitost. Je to zásadní rozhodnutí v mezinárodní politice. A proto bych tedy do detailu trošku více rozbral náš postoj, nebo jak to vidíme na klubu, a jaká by měla být česká zahraniční politika ohledně vysílání vojáků a celkově ta geopolitická situace.

My se nesmíme stát obětí domácích politických her v rámci našeho mezinárodního postavení. Já myslím, že si všichni uvědomují, že pokud mandát misí nebude schválen, tak nás to neuvěřitelným způsobem v zahraničí poškodí. Byla by to blamáž. Měl jsem možnost mluvit s velkou řadou zahraničních zastupitelů a všichni se ptají na to samé. Všechny ty mise, které v současné době máme, jsou mírového charakteru, nikde se nebojuje. Samozřejmě jsou to problematické otázky, jinak bychom tam neposílali vojáky. A například naše přítomnost v Afghánistánu a v Iráku pomáhá stabilizovat místní režimy a vlády.

Naše armáda je profesionální, a je to poměrně zásadní věc. Všude v zahraničí jsme perfektně hodnoceni. Dostáváme pochvaly a máme jistotu, že když někam vyšleme naše muže a ženy, tak odvedeme 100% výsledek. Chtěl bych říct, že jsme rovnocennými partnery vůči našim zahraničním spojencům. To, co tady bylo před 30 lety, komunistická armáda, jak vypadala Československá lidová armáda, to byl

kanonofot, který měl životnost 72 hodin, a potom měla přijít sovětská vojska. Dnes máme úplně jinou armádu, jsou to profici. To znamená, že naše armáda slouží k tomu, aby chránila Českou republiku, aby chránila Evropu.

Já bych si dovolil přečíst, co napsal Karel Čapek v Hovorech s Tomášem Garriguem Masarykem o armádě. Bude to krácen. "Jsem rozhodný pacifista, ale mám vojsko rád. Chci-li mír, neznamená to, že přijímám bez obrany útok, právě naopak. Já chci mír prakticky, ne utopicky. To znamená, že pro udržení míru vynaloží všechnu sílu, důvitu a lásky k národu i člověčenstvu, ale je-li třeba, i všechnu sílu obrany. Proto být nebojácný, mužný, co nejsilnější. Není a nikdy nebylo nejmenšího rozporu mezi mým humanismem a mým úsilím o obranu státu."

Já bych chtěl říct, že v této souvislosti je pro nás naprosto klíčové, abychom nejenom posílali vojáky a budovali armádu, ale abychom také dlouhodobě navýšovali finanční prostředky, které jdou do rozvojové a humanitární pomoci, protože jedno bez druhého nefunguje. Nemá smysl někam posílat vojáky, aniž by se ta země stabilizovala, aniž bychom je tam vysílali s tou vizí, že ten stát bude dlouhodobě samostatný, že až ta armáda odejde, že tam například budeme moct poslat naše civilní experty, kteří budou pokračovat v rozvoji té země. Určitě chceme dobré partnerské vztahy.

Pro bezpečnost České republiky nebo Čech, Česka, a teď se podívejme na tisíc let naší historie, je naprosto klíčové, aby naši sousedi byli našimi dobrými partnery. Kdykoliv v historii jsme měli problematické sousedy, tak to skončilo problémově. Nechci dávat konkrétní příklady, ale myslím si, že každého z nás napadají. Dnes jsme součásti Evropské unie a jsme součástí NATO, a jsme součásti dobrovolně. Nikdo nám sem nepřivezl na pásech tanků to členství. To je zásadní pochopit.

A stále platí, že mezinárodní prostředí je do určité míry anarchistické zřízení. Síla států je i dáná jejich vojenskou mocí, mocí tou, kolik jsou schopni vyslat někam armády. To je holý fakt. Proto jsou Spojené státy supervelmoc, protože jsou nejmocnější, proto ostatní státy také zbrojí. A pokud my chceme být součástí NATO a Evropské unie, tak musíme se i aktivně podílet členstvím v těchto organizacích. V případě NATO je to dávat ten vojenský příspěvek, vyslat ty vojáky, podpořit je. NATO není žádný útočný pakt, NATO nekreslí šípky na Moskvu, NATO nekreslí šípky po Blízkém východě. Na Blízkém východě bojujeme s islámským terorismem, nebo podporujeme Irák v boji proti islámskému terorismu, to samé v Afghánistánu. A já bych chtěl říct, že v České republice se slovo solidarita stalo sprostým slovem, a my musíme podporovat naše spojence, dávat jim ten příspěvek, protože až my budeme potřebovat něco zpátky, tak to od nich dostaneme. A proto jsou pro nás naprosto klíčové ty mise v Pobaltí. My musíme ukázat pobaltským státům, že za nimi stojíme. My musíme řešit problémy přímo na místě a předcházet jim tam, protože v momentě, kdy to dojde k nám, k českým hranicím, tak už je pozdě. Jednoduše bude pozdě.

A to samé platí i pro naše příspěvky, momentálně finanční nebo například z hlediska policistů, které máme, v jižní části Evropy, kde se řeší migrace. Takže je potřeba si uvědomit, že naše skutečné hranice už dávno nelezí na Rozvadově nebo v Bohumíně. Není rozdíl, jestli jsme v Liberci, nebo v Tartu, nebo v Salisbury, nebo v Mladé Boleslavě. Vybral jsem města, která mají stejný počet obyvatel. Musíme

odmítnotu iluzu toho, že jsme nějaký neutrální most mezi Východem a Západem. Nic takového neexistuje. Jsme součástí Evropy a musíme se podle toho chovat.

Chtěl bych říct, že mise v Mali je za nás perfektním příkladem, jak bychom měli postupovat v boji proti migraci – ne, pardon, to nebylo řečeno přesně, ale v omezování ilegální migrace. A stabilizace afrického regionu. Má mandát OSN a samozřejmě to je pro nás zásadní doklad toho, že se na tom shodnou úplně všichni.

Takže já bych to chtěl uzavřít s tím, že my podpoříme velkou většinou našeho klubu dnešní hlasování o misích, protože to je klíčová věc pro geopolitické směřování celé naší země. Není to něco, co je tady na rok, na dva. Není to nějaká politická hra. Je to věc, která nás zařazuje do Evropy, tam, kam patříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lipavskému. Nyní pan poslanec Mikuláš Peksa, připraví se pan předseda zahraničního výboru Zaorálek. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, děkuji svému předrečníkovi, za to, že to tady trošičku zklidnil, protože po tom dvouhodinovém hejtu, který tady probíhá, skutečně nemám úplně důvěru v to, že to hlasování dopadne dobrě.

Já bych si chtěl konkrétně tady na tomhle místě zalobbovat za tu misi v Pobaltí, protože si myslím, že je opravdu důležitá. Státy Litva, Lotyšsko a Estonsko jsou státy, které vznikly rozpadem Sovětského svazu. A myslím si, že bychom je měli mít na paměti právě proto, že jsou nám kulturně podobné, jsou to státy Evropské unie a jsou v nějakém smyslu ohroženy silnějším sousedem. My jsme tady měli ve Sněmovně litevského a estonského velvyslance, mluvili jsme s nimi o tom a na obou těch setkáních padlo jasné, že Litevcii a Estonci nás vnímají jako spolehlivé spojence, kteří nikdy neměli problém jim přispět. Ta podpora pro ně byla vždycky samozřejmostí. Proto bych vás chtěl poprosit, abychom tohle to nezpochybňovali, protože to by bylo skutečně špatné.

Jakkoli možná někdo v této Sněmovně nemusí slyšet na argumenty spojenectví, prosím uvědomme si, že fakticky fungujeme jako jedna země. Jsme součástí evropského hospodářského prostoru, jsme součástí schengenského prostoru. To znamená, že naši lidé volně cestují do těchto států, usazují se tam, žijí tam svoje životy. Podobně naše podniky tam podnikají, obchodujeme s nimi, proudí tam zboží bez jakýchkoli překážek. Myslím si, že Evropská unie by ta území měla jednoznačně chránit. Trošku mě překvapuje, že za jejich obranu je zodpovědné NATO. Nicméně i tak, měli bychom je bránit. Prosím bez ohledu na to, jaký máte názor na misi obecně, podpořte tuto misi, tyto mise. Jsou to obranné mise a jsou důležité pro naši zemi a pro naše spojence. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Peksovi. Ale před kolegou Zaorálkem ještě pan poslanec Pavel Žáček s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Žáček: Já bych si dovolil jenom malou technickou poznámku. Státy Pobaltí nevznikly rozpadem Sovětského svazu, ale po skončení první světové války. Shodou okolností mají sto let od vzniku své státnosti, nebo obnovy své státnosti, stejně jako Československo, nebo Československá republika. Čili jenom takovou malou technickou opravu. Mají svoji historii. A je nutné říci, že byly okupovány sovětskou mocí... vlastně nadvakrát, jednou německou, a obnovily svoji státnost v roce 1991 v souvislosti s rozpadem Sovětského svazu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Žáček vyvolal ještě další rozpravu. Pan poslanec Peksa s faktickou poznámkou. Ne, já kolegu Zaorálka pořád eviduji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Jenom pro kolegu Žáčka prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem si toho rozdílu samozřejmě naprosto vědom. Ty státy zažívaly pohnutou historii podobně jako Československo, které vzniklo v roce 1918, pak nějakým způsobem se to vyvíjelo v roce 1938, 1939. Pak se to vyvíjelo jinak mezi roky 1945 až 1948. Po roce 1948 se to vyvíjelo jinak. Měli jsme tady události v roce 1968, nevím, jestli to chcete charakterizovat jako zánik v nějakém smyslu Československa, nebo co k tomu chcete říct. V roce 1989 se to opět změnilo. Myslím si, že historie 20. století je pohnutá, komplikovaná. Já jsem to trošičku zjednodušil, ale samozřejmě jsem si vědom toho, že ty státy mají takovouhle historii. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda zahraničního výboru Lubomír Zaorálek. Ještě před ním... s přednostním právem, pane předsedo, budete chtít? Ne. Tak potom. Tak bez přednostního práva podle pořadí pan předseda Zaorálek, potom předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Já ty mise chápou v podstatě jako to svítit a topit, a to tím spíš, že mělo by tady být řečeno, že ty mise, které tady máme předloženy, jsou vlastně pokračováním a jsou v něčem stále součástí té politiky, která se tady dělala poslední čtyři roky. Tam není žádné šokující překvapení pro Sněmovnu. To neznamená, že tam není nic k diskusi, to jsem neřekl, ale řekl jsem, že to, kam posíláme vojáky, v tomto návrhu odpovídá politice, kterou jsme dělali v posledních letech, proto jsem řekl, že mi to připadá jako to svítit a topit, a myslím si, že to tady nezaznělo, protože to není návrh, který tady byl takhle jenom najednou předložen. Mluví se o tom, že to je vláda, která je v demisi, ale mělo by být řečeno, že to je politika, která se tady prostě dělala. To znamená, to není nová debata. To často nejsou nové mise nebo nějaké, o kterých bychom nevěděli, které bychom neměli možnost nějakou dobu sledovat.

Druhá věc, kterou bych rád řekl k té debatě. Pan poslanec Fiala řekl, že nechce politizovat tu debatu, a já to myslím tedy docela pozitivně, tuhle poznámku. Já nechápu proč, protože tohle je přece vrcholná politická debata. To, kam posílá země vojáky, to je vrcholné politické téma. Tak řekl bych, tak o čem už tady chcete mluvit

v téhle Sněmovně, pokud není tohle první politikum, o kterém se musí politicky mluvit, se všemi politickými důsledky a vazbami, které to má? Tak jako to říkají jiní poslanci v jiných zemích: když posíláte vojáky, tak myslíte na to, jako by to byli vaši synové a dcery, a posíláte je možná na smrt. Tak co už, sakra, jiného je důležitá politická debata v zemi než tohle? A takhle bychom měli k tomu přistupovat. Samozřejmě něco jiného je politikaření. A já bych byl rád, kdyby se oddělovala tato slova: politizovat něco, mluvit o politické odpovědnosti, a politikařit.

Ale tohle vyžaduje vrcholnou politickou debatu, protože to je zásadní rozhodnutí, které má celou řadu důsledků. Nejenom to, že to s sebou nese rizika, pošleme je někam, oni tam zítra mohou čelit smrti, ale také to, že tím vytváříme zahraniční politiku země. Každé takovéto vyslání má dopady. To souvisí s kontakty, které máme v těch zemích. My když někam vojáky pošleme, tak někoho naštiveme a někoho naopak jiného získáme, takže to je prostě zahraničněpolitický čin par excellence. Každá takováto mise. A samozřejmě že to tady neříkám jenom proto, abych říkal, že je všechno černobílé a jasné. A ty debaty kolem misí jsou podle mne nesmírně důležité.

Já vám řeknu takový příklad, v jakém smyslu to je také politické rozhodování. Jsou tam mise, jako je mise Pobaltí. Já vám řeknu jeden argument, proč já třeba zvedám ruku pro Pobaltí. V posledních letech a zvlášť v závěru, když jsem seděl mezi členskými státy Aliance v Bruselu, tak jsem se v podstatě styděl, protože výdaje na obranu tohoto státu nezadržitelně klesaly, až jsme se propadli úplně na dno. Už jenom Island byl na tom hůř než my, tušíš. Tak jsem se vám na posledním jednání, kde jsem byl, tak už jsem se bál promluvit. Protože, chápete? Když někde sedíte a vlastně to všichni vědí, ta čísla, to je, jako kdybyste měli trochu napsané na čele, tak co chcete povídат o tom, že chcete něco dělat, když vlastně si neplníte ani to zásadní? A můžeme, rozumíte, vést debatu, jestli 2, 1, 4. Ale my si neplníme ani to základní. A já to říkám, a neřekl jsem to v této Sněmovně, ale připadalo mi to, že prostě slušný člověk se musí stydět! My jsme tam šli dobrovolně, rozhodli jsme se, teď tam sedíme a vezeme se. A neplníme ani to elementární! Takže kdybychom ještě řekli, že neposíláme ani ty mise do Pobaltí, tak bych řekl, ať si tam jde teda sedět někdo jinej, protože to se prostě nedá. Solidní člověk toto nemůže snášet. Buď tam jsme, nebo tam nejsme. Tak prostě děláme věci, které se po nás chtějí, aspoň elementárně.

A říkám to tady natvrdo. Tohle jsou věci, které jsou, a tady by každý měl říkat, co si myslí. Kvůli tomu tady jsme jako poslanci.

V tom, co říkal poslanec Svoboda, bylo sympatické, že spěchající poslanec je špatný poslanec. Tady by každý měl mluvit, aby se ukázalo, co v něm je. Proto tady jsme, aby bylo zřejmé, co od nás lidé mohou čekat, a tohle je podle mne zásadní. Tak si to ujasněme. Jsme v Alianci, nebo ne? A když ne, tak to má určité souvislosti, jinak bych tam jako ministr opravdu jezdil nechtěl, stydět se, znova. Takhle to prostě stojí a je dobré to vědět.

A jinak bych rád vyzvedl mise v Mali. Myslím si, že to má obrovský zahraničněpolitický význam. Má to velký význam i proto, že třeba zrovna Mali je ta středová africká republika, ve které se kříží velmi významné cesty organizovaného zločinu, pašéráků, těch, kteří organizují migrace. Tam jsou významná centra. Naše

mise v Mali jednak je velmi dobře vnímána nejenom Francouzi a je to něco, co jsme se začali učit, nebylo to jednoduché přejít do francouzsky mluvícího prostředí a podobně. A to, že to ti vojáci zvládají, to si myslím, je velmi... To je otázka budoucnosti. Do budoucnosti Afrika nás musí zajímat. Do budoucnosti Afrika představuje velmi zásadního partnera, ale zároveň i problém pro Evropu. Proto nás znalost Afriky i v téhle oblasti musí zajímat. Proto si myslím, že je velice důležité to, jak se dále bude i ta mise vyvíjet. Docela bychom se měli zajímat o to, jak budeme dále si v tomto počítat.

Naopak jsem skeptičtější v Afghánistánu. Pan ministr tady řekl ve svém vystoupení, že Tálibán musí něco pochopit, anebo tak nějak byla formulace. Nezlobte se na mě, ale Tálibán nic nepochopí. Tálibán v Afghánistánu posiluje. Já jsem měl možnost se setkat s představiteli afghánské vlády a prostě připadá mi, že ta vláda je slabá, říkám to tady rovnou, úroveň ozbrojených sil se nelepší, spíše se zhoršuje, těch afghánských, a Tálibán posiluje. Protože my tam posíláme vojáky a efekt moc vidět není. Jsem přesvědčen, že se o tom musíme bavit. Nejenom v České republice, to je prostě širší debata. A já dneska nenavrhoji žádné překvapivé usnesení, ale tvrdím, že to prostě je otázka. Na rovinu, Afghánistán se nevyvíjí dobře, a my když posíláme někam vojáky, měli bychom tyhle věci sledovat.

Já tady dnes doporučuji, abychom přijali samozřejmě ten návrh tak, jak byl přijat, ale přál bych si, aby to bylo s tou politickou vážností, kterou si ten materiál zaslouží, a jsem přesvědčen, že nepředstavuje ale nic takového, aby se jako celek zpochybňoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi zahraničního výboru. Mám dvě přihlášky, a to nyní pana předsedy Bartoška a potom pana předsedy Kalouska, ale nikoliv do faktické, ale rádná přihláška. Dobře. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. V souvislosti s projednáváním dnešního bodu mi dovolte krátkou exkurzi do minulosti, protože v letošním roce si připomínáme 50. výročí okupace naší země spřátelenými vojsky a spřátelenými armádami. Ony poprvadě až tak asi spřátelené nebyly, protože když nám tenkrát do republiky naskákaly, tak to s námi asi tak úplně dobře nemyslely, když zarazily demokratický vývoj ke svobodě, kterým jsme tehdy procházeli. A tato lekce z minulosti je pro nás důležitá, abychom si uvědomili naši přítomnost, ve které jsme.

Já jsem přesvědčen, že naše spojenectví v rámci Severoatlantické aliance je naprostě klíčové pro naši bezpečnost a pro mír v prostoru, ve kterém žijeme. Jsem přesvědčen, že jeden z nejdůležitějších bodů těchto misí, které dnes schvaluujeme, je mise v Pobaltí, a to z toho důvodu, že se to týká právě toho přímého a hlavního účelu, na základě kterého vzniklo NATO, a to je kolektivní obrana spojeneců a jejich vzájemná solidarita. K této misi je potřeba říci, že v Pobaltí a v Polsku spojenečtí vojáci působí na základě žádosti těchto zemí v souladu se smluvními závazky kolektivní obrany na území aliančních států. Takže zde je důležité říct, že právě např. konkrétně na tuto misi se žádny mandát Rady bezpečnosti OSN nevztahuje.

Já vás, vážené poslankyně a poslanci, žádám o podporu těchto misí, těchto zahraničních misí, protože jsem přesvědčen, že podporou zmíněného návrhu, který již

prošel Senátem a byl tam schválen, vyjádříme respekt k naší armádě, také dáme jasný signál, že jsme si vědomi závazků, které máme, a že je naplňujeme, a ke kterým jsme se před pár lety zavázali.

Pro mě osobně je to také jednoznačný projev zdravého českého patriotismu. Začátkem července bude jednání summitu NATO v Bruselu a já si myslím, že je pro Českou republiku a pro naši prestiž důležité, aby když neplníme rozpočet tak, jak jsme se zavázali, abychom alespoň do tohoto summitu měli schválené mise, protože pro mě osobně, a já doufám, že i pro vás, vážené poslankyně a poslanci, je důležitá dobrá reputace České republiky v zahraničí.

Když se bojovalo ve Španělsku, tak tehdy se v Československu agitovalo, v době občanské války ve Španělsku: U bran Madridu se bojuje také za Prahu. Analogicky k tomu se dnes nabízí, že u Vilniusu či Rigy naši vojáci brání i naši svobodu u nás doma.

Já vás žádám, vážené poslankyně a poslanci, o podporu tohoto materiálu, protože to je hlasování pro bezpečnost naší země. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bartoškovi. Nyní poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a páновé, já bych si na podporu schválení tohoto materiálu dovolil ještě jednu reminiscenci, kterou jsem říkal na výboru pro obranu.

My si v letošním roce připomínáme sto let založení moderního demokratického státu. Ten stát by nevznikl, kdyby neměl svou vojenskou zahraniční misi. Teprve když měl Masaryk své legie, začaly ho velmoci brát vážně a významným způsobem přispěly k tomu, že mohlo vzniknout Československo.

Tuto paralelu je dobré si připomenout i k našim moderním 28 letům existence svobodného státu, protože všechny naše mise, Pouští bouří počínaje a probíhajícími misemi koncě, výrazným způsobem zvýšily zahraniční prestiž České republiky a výrazným způsobem posílily obranyschopnost naší země, protože když jsme se rozchodli pro systém kolektivní obrany, tak naše účast v kolektivních akcích posiluje naši vlastní bezpečnost. Tam bráníme nejenom naše spojence, ale tou účastí přispíváme k naší vlastní obraně. Tohle je velmi potřeba si uvědomit.

A když už jsme u těch paralel a reminiscencí, pan poslanec Bartošek, který vzpomněl sovětskou okupaci před 50 lety, a pan poslanec Feranec tady citoval Karla Havlíčka Borovského, tak mi také dovolte jeden citát Karla Havlíčka Borovského, který řekl, že Rusové rádi o všem ruském mluví jako o slovanském, aby pak mohli tvrdit, že všechno slovanské je ruské. Řekl to v roce 1844, ale některé citáty jsou zjevně nadčasové. I to je důvod, proč je potřeba schválit ty mise. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Miroslav Kalousek. Nyní ještě přihláška pana předsedy klubu ODS Zbyněka Stanjura, potom pan kolega Farský. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V závěru svého vystoupení navrhnu proceduru, jak bychom mohli hlasovat ve třech variantách. A než se k tomu dostanu, stává se mi to málodky, tak je to taková cena, pro mě je to cena, chvilka, že souhlasím s předsedou zahraničního výboru v tom, že debata k takovýmto bodům musí být výsostně politická a jednotlivé kluby či jednotlivé strany mají zcela jasné prezentovat svá stanoviska v tak důležité otázce pro naší zahraničněpolitickou orientaci a pro bezpečnost České republiky i pro bezpečnost občanů České republiky. A s takovým cílem jsme k projednávání misí přistoupili my jako občanství demokraté. Jsem rád, že jsme v tom nezůstali sami a že mnohé další strany a mnohé další kluby rozumějí tomu, že to není technikálie, že to není běžná věc. Když se podíváte na ten mandát, tak se Poslanecká sněmovna k něčemu podobnému může dostat tak zhruba za 24 měsíců. Rozhodujeme o letech 2019 a 2020.

Na podporu těch svých pozměňovacích návrhů v proceduře chci říct, že u těch misí mimo Afghánistán a Pobaltí opravdu nehrází nějaké nebezpečí z prodlení, protože všechny mise jsou od 1. ledna 2019. Je pravda, co říkal pan předseda zahraničního výboru Lubomír Zaorálek, mimo snad s výjimkou Afghánistánu, je to v zásadě jenom pokračování, co se týče počtu osob a velikosti toho kontingentu, jejichž nasazení schvalujieme. A myslím si, že to je opravdu mimořádný bod, mimořádně důležitý, a právě proto jsme formovali ústy předsedy Petra Fialy a předsedkyně výboru paní Černochové náš politický postoj. Ale pro ty, kteří to nechtejí slyšet, říkám ještě jednou: My podpoříme všechny mise. Jediný spor, ano spor, vedeme o ty ostatní, o Pobaltí, o čas, ve kterém máme hlasovat. Pokud nám vyhovíte a hlasovali bychom o těch ostatních misích až poté, co vláda získá důvěru, deklaruji, že občanství demokraté budou pro.

A nyní tři procedurální návrhy k možnému postupu. Nebudu opakovat ten, který je vložen v tom materiálu, ten já beru jako základní.

První variantu navrhují, abychom hlasovali ve dvou blocích. Poprvé, aby v prvním bloku byly mise do Afghánistánu a Pobaltí, což jsou písmena 1A, 1B, 1J, 1K, en bloc a o ostatních misích en bloc také.

Druhá varianta, podvarianta, navrhujeme, aby se odděleně hlasovalo po blocích, v prvním bloku opět Afghánistán 1, Afghánistán 2, Pobaltí 1, Pobaltí 2, stejná písmena, a o ostatních misích o každé zvlášť.

Třetí varianta – takže nakonec řeknu čtyři varianty. Třetí varianta je, abychom hlasovali o každém písmenu v bodě 1, které je navrženo, zvlášť.

Čtvrtá varianta je ta, která vyhovuje a která si myslíme, že nejlépe plní dvě věci najednou: za prvé plnění našich spojeneckých závazků a starost o bezpečnost naší země a našich občanů; za druhé, u těch misí, u kterých si můžeme dovolit časový odklad, odložíme hlasování na okamžik, kdy vláda České republiky získá důvěru Poslanecké sněmovny, tzn. hlasovali bychom pouze o těch čtyřech misích, které jsem

tady už dvakrát vyjmenoval, resp. třikrát, a ostatní hlasování bychom odložili do doby získání důvěry vlády České republiky v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za podporu kteréhokoli z těch návrhů. My preferujeme ten poslední, ale jsme připraveni, aktivně se účastníme všech hlasování podle toho, jak Poslanecká sněmovna jako celek rozhodne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Nyní ještě pan poslanec Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pan předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych vás jen seznámit s postojem klubu Starostové a nezávislí k tomuto bodu.

Považujeme ho za zcela zásadní bod, protože posíláme naše vojáky, naše občany, do první linie, kde se starají o bezpečnost i nás doma. A je to také důležitý krok, kdy našim spojencům, kteří nám recipročně poskytují ochranu, tak my se k té ochraně přidáváme. A v situaci, kdy náš závazek k NATO, který jsme dali při vstupu, a to že budeme dávat na obranu a bezpečnost 2 % HDP, pořád je někde na polovině a i přes výrazný ekonomický růst, a dokonce někdy i přebytkový rozpočet jsme se nijak extra nepolepšili a pořád osciluje kolem 1 %, tak vyslání našich vojáků do zahraničních misí je jedním z těch momentů, který je u našich spojenců velice pozitivně vnímán, a také naši vojáci mají v zahraničí velice dobrou pověst.

Proto se jako Starostové a nezávislí připojíme k podpoře tohoto návrhu, byť celá tato debata a ta složitost, která tady teď probíhá, to, jak to rozšířujeme, nejde přehlédnout, a nejde také nevidět, že je to výsledek toho, že je zde vláda bez důvěry, že máme trestně stíhaného premiéra, a jemu nezbývá, než hledat podporu pro své kroky u komunistů. A to je to, co vyvolává všechny ty problémy, které tady dneska zaznívají.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, ještě paní předsedkyně výboru pro obranu Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem ráda, že se nálada tady zklidnila. Nechci tady vyvolávat žádné další emoce. Chci v naprostém klidu říct to, co si myslím, že by paní ministryně měla jako ministryně resortu obrany činit vůči výboru pro obranu, a chci ji o to poprosit. Teď v 10.59 pápla zpráva na portálu Euro: "Tvrzí reset. Obrana zrušila přípravy nákupu vrtulníků. Na čem ministerstvo obrany pod vedením Martina Stropnického pracovalo tři roky, teď končí v koši. Výběr nových vrtulníků resort totálně restartoval." Citace paní ministryně: "Začínáme od nuly," potvrzuje Karla Šlechtová, ministryně obrany v demisi. Objasňuje to tím, že z původní předakviziční fáze, kterou v poslední době začal úřad nazývat marketingovým průzkumem trhu, nevyšel vítězně ani jeden hodnocený vrtulník." (Poslanci hnutí ANO se začínají mezi sebou hlasitě bavit. Jeden z nich pokřikuje na řečníci: K věci!)

Ten článek si dočtete vy. Já bych poprosila, pane místopředsedo, abyste umravnil kolegy, aby na mě nepokřikovali. Já hovořím k věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já vám rozumím, paní poslankyně. Požádám sněmovnu o klid.

Poslankyně Jana Černochová: Já to tady říkám jenom z toho důvodu, že nechci, aby tady paní ministryně znevažovala moji práci předsedkyně výboru pro obranu, kdy vždycky jsme se snažili i paní ministryni vyjít vstříc ve smyslu tom, kdy ona chtěla, aby se některé body projednávaly, nechtěla projednávat KVAČR dřív, než bude půl roku v pozici. Vyhověli jsme jí. (V sále je stále hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak ještě jednou. Paní poslankyně, já vás přeruším. Já opravdu žádám sněmovnu o klid, ať můžeme dokončit tuto rozpravu. Zatím poslední přihlášenou je právě paní předsedkyně výboru pro obranu a myslím si, že její sdělení je důležité i pro vaše rozhodování. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Vyhověli jsme jí. To skutečně není o tom, že by někdo z nás chtěl dělat paní ministryni nějaké problémy. Není tomu tak. Paní ministryně si ty problémy dělá sama a dělá si je tím, že ona vydá nějaké stanovisko do médií, my si ho přečteme jako členové výboru pro obranu, vy si ho přečtete jako členové hnutí ANO a pak jenom zvědnete obočí a říkáte si, proč jsme se to nedozvěděli v té rádné proceduře na výboru pro obranu, na podvýboru pro akvizice. Proč se tyto informace dozvídáme z médií? V čem je tedy problém? Je problém v tom, že se ten výbor schází málo? Když ho svoláme, paní ministryně tam nedorazí.

Já bych skutečně chtěla poprosit pana premiéra, protože si myslím, že obrana naší země by měla být prioritou této vlády, ať bude v koalici s kýmkoli, aby skutečně nějakým způsobem garantoval to, že ta komunikace mezi výborem a resortem Ministerstva obrany bude fungovat tak, jako fungovala za pana ministra Stropnického, který chodil na výbory, i včera na výbor přišel, a byť třeba jsme se v hodně věcech nemuseli vždy shodovat, tak ale ta komunikace mezi výborem a panem ministrem byla normální. Také se několikrát stalo, že jsme se něco dozvěděli z médií, pan ministr se za to omluvil, nebyla to jeho vina, prostě to, že někdo z nějaké tiskové konference nebo i z resortu Ministerstva obrany informaci vynesl, nebyla to vina pana ministra, ty citace nebyly pana ministra. Bohužel tady je prokazatelné to, že paní ministryně, ano, v pořádku, stará se o svůj mediální obraz, ale není to ku prospěchu věci. Rozhodně to není ku prospěchu vztahů mezi výborem pro obranu a paní ministryní.

Tolik jsem chtěla říct závěrem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní ministryně obrany ještě pořád v rozpravě. Prosím, paní ministryně.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, myslím, že hnutí ANO a všichni z nás jsme velmi rádi, že jsme slyšeli od paní předsedkyně výboru pro obranu pochvalu pana Stropnického, bývalého ministra obrany, protože za poslední čtyři roky jsme slyšeli jenom samou kritiku. Jenom samou kritiku. A myslím, že to je velmi důležité, že paní předsedkyně výboru pro obranu, i minulého, evidentně změnila názor. Jsem za to opravdu velmi ráda.

Nebyla jsem na výboru jednou, byla jsem v zahraničí, a podruhé, protože včera tady bylo 80 delegátů ze 34 států – náčelníci, generálové za vojenskou zdravotní službu. Vůbec nevím, proč paní předsedkyně výboru pro obranu sem toto míchá, když řešíme mise. Mně jde o těch 34 zaměstnanců Ministerstva obrany, mně jde o těch 20 tisíc vojáků. S panem generálem Opatou jsme ty mise, celý mandát, připravovali opravdu velmi dlouho. Rozhodovali jsme se, jestli sem budeme dávat mandát velmi ad hoc, anebo opravdu dáme komplexní. A v tuto chvíli tady bude někdo číst, resp. paní předsedkyně výboru pro obranu, nějaký článek, o kterém já vůbec nevím?

Tak jestli, pane předsedající, mohu, tak k těm vrtulníkům. Budou zadány v létě. Paní předsedkyně výboru pro obranu to ví moc dobře, protože mě z toho zkouší každou dobu, každý výbor pro obranu, v jakém stavu jsou akvizice jak na radary, tak na vrtulníky. Pokaždé opakuji to samé, běží příprava zadávací dokumentace. Jestli si nějaký článek v nějakém časopisu, který nám byl přečten, který evidentně nějakým způsobem je monitorován ze strany Ministerstva obrany velice kriticky, vůči Ministerstvu obrany a mé osobě, a používá jméno i poradce paní předsedkyně Černochové jako toho největšího expertsa vůči mé osobě, tak tady můžeme dojít opravdu ke střetu.

Chtěla bych tady požádat váženou Poslaneckou sněmovnu, abychom se vrátili k tomu komplexnímu mandátu k misím. Je to důležitý materiál, který předkládáme my, sice vláda bez důvěry, ale je to mandát, který příští týden sedmého osmého budu tlumočit na jednání ministrů obrany NATO v summitu, který předchází tomu summitu v červenci jedenáctého dvanáctého na úrovni prezidentů republiky.

Vážená Poslanecká sněmovno, žádám vás o schválení tohoto mandátu, protože je velmi důležitý pro úroveň Armády České republiky, pro rekrutaci vojáků do budoucna do Armády České republiky a samozřejmě pro naši prestiž, zahraniční politiku a plnění našich závazků. Děkuji vám. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám, paní ministryně obrany. Pan ministr zahraničí se chce také vyjádřit. Jsme stále v rozpravě, kterou se pokusím ukončit, jakmile nebude žádný přihlášený. Pane ministro, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, opravdu už nebudu dlouhý, ale fakt jsem si vzpomněl za několik posledních vystoupení na jednu slavnou větu Vlasty Buriana, který opakován říkal, mně se chce něco říct. Chce se mi něco říct, ale neřeknu to. Mohl bych tady jeden po druhém, řadu těch bodů rozporovat nebo upřesňovat. Ale prosím, myslím, že ta diskuse byla docela hutná, nebyla krátká.

Slyšeli jsme tady spoustu názorů. Možná že bychom mohli přikročit k tomu hlasování. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi obrany. Žádnou písemnou přihlášku nemám. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně ne, pan zpravodaj ne. Budeme hlasovat o předložených návrzích. Přistoupíme k podrobné rozpravě. (Námitka poslance Stanjury zprava.) Beru to tak, že návrh, který zazněl ve všeobecné rozpravě... Já jí musím otevřít, pane předsedo, podrobnou rozpravu, kdyby padl ještě jiný návrh na proceduru, než jste řekl vy. To musím z jednacího řádu. Ale protože se nikdo nehlásí... (Opět námitka poslance Stanjury.) Beru váš návrh, který bude o proceduře hlasování, jak už byl přednesen v rozpravě. Tam se nerozlišíuje mezi obecnou a podrobnou. Ale podrobnou musím otevřít, kdyby se někdo hlásil a nepřednesl to v té obecné.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, mám dotaz, nic nenamítám. Ale podle mě nemáte pravdu, ale klidně se mylím. V tomto bodě je jenom jedna rozprava. (Někteří v sále nesouhlasí.) Já si myslím, že to tak je. Pokud se mylím, tak mi prosím řekněte, kde je v jednacím řádu, že když tohle projednáme, že probíhá podrobná i obecná rozprava zvlášť. Já se to nedomnívám. Není to žádný spor. Nikdo se nehlásí. To jenom pro vyjasnění pro budoucnost, abychom se nepřeli v jiném případě. Nikdo nenačetl jiný návrh, takže není spor o to, že bych někomu upíral právo načít jiný návrh na proceduru.

Jenom bych poprosil, jak jsem přečetl ty čtyři návrhy, abychom hlasovali v pořadí nejprve ten čtvrtý, pak první, pak druhý, pak třetí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já to samozřejmě beru tak, že nemám žádnou oporu v zákoně o jednacím řádu, jenom zvykové právo, že i v těchto bodech otevíráme podrobnou rozpravu, protože mohou padnout rozdílné návrhy, které jsou v obecné rozpravě, může být návrh na přerušení, na odročení a podobně a další záležitosti, které máme, nebo odročení a podobně, kdežto tady v té podrobné rozpravě se může upřesňovat. Je to tak podle jednacího řádu. A protože nepadl žádný návrh, v rozpravě padl návrh na způsob hlasování o jednotlivých bodech, které budeme posuzovat.

Já nejdřív přečtu omluvu paní poslankyně Golasowské od 13.30 do konce jednacího dne. A můžeme se vrátit k rozhodování.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Můžeme tedy probírat jednotlivé návrhy a návrh procedury je buď hlasování o celku, tak jak to bylo předneseno, jak je to v materiálu usnesení výboru, a pak je tady návrh kolegy Stanjury. A budeme ho podle vašeho pořadí, pane předsedo. To znamená, že by se hlasoval poprvé, jako první blok, Afghánistán, Pobaltí v těch jednotlivých bodech, tak jak jsou tam uvedeny, a podruhé by se hlasovaly ostatní věci. Druhý, oddělené

hlasování Afghánistán, Pobaltí a pak o každém bodu zvlášť. Ano? Protože tamto by byly tři kroky. Tak jsem to pochopil. Upřesňuji si to. A pak o každém bodu zvlášť. Třetí, úplně o každém bodu zvlášť. Takhle jste to řekl, pane předsedo. A čtvrtá varianta byla jen o misích Afghánistán, Pobaltí a o ostatních by se nehlasovalo.

Říkám to správně? Ne. Tak prosím ještě jednou. Já jsem to takhle poznamenal.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Sedmdesátpět procent jste řekl správně, pane předsedající. Ano, navrhoji, abychom nejprve hlasovali o misích do Afghánistánu, Pobaltí v celku. (Předsedající: Jako jeden celek.) A zbytek jsme odložili hlasování po získání důvěry vlády České republiky. To bylo první. Jako druhé abychom opět hlasovali o těch misích jako celku a o tom zbytku taky jako o celku. Třetí bylo Afghánistán a Pobaltí dohromady a ostatní po jedné. A čtvrtá o všech postupně a) až m). A to je vlastně jenom způsob hlasování. Věcně budeme hlasovat až podle toho, jak rozhodneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní se budeme rozhodovat pro jednotlivé varianty. Jsou čtyři a pan předseda klubu ODS to upřesnil. Není třeba znova opakovat. Hlasování podle návrhu číslo 1, to je Afghánistán, Pobaltí jedním hlasováním a o zbytku nehlasovat. Je to hlasování 181. Ptám se, jestli... radší vás odhlásím, požádám vás o novou registraci, abychom měli jasný počet přítomných. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme v hlasování 181 o tomto návrhu.

Zahájil jsem hlasování číslo 181 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 181, z přítomných 169 pro 32, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Druhá varianta, tzn. Afghánistán, Pobaltí a potom o každém zvlášť.

Bude to hlasování číslo 182, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 182, ze 170 přítomných pro 40, proti 94. Ani tento návrh nebyl přijat.

A teď o každé misi zvlášť.

Zahájil jsem hlasování číslo 183 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 183, z přítomných 170 pro 51 poslanec, proti 96. Ani tento návrh nebyl přijat.

Máme čtvrtý návrh kolegy Stanjury a to je jenom mise Afghánistán a Pobaltí. Tak ještě upřesnění. O všech jednotlivě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předsedající sice řekl, že všichni víme, o čem hlasují, a pak to spletl. (Předsedající: Ne.) Ano, ale nechtěl jsem narušovat probíhající hlasování. Zatím nám chybí poslední varianta, která měla být jako druhá v balíku Afghánistán, Pobaltí a ve druhém hlasování všechny ostatní. O té jsme zatím

nehlasovali z těch čtyř. Všechny ostatní tři už prošly hlasováním, nechtěl jsem protahovat tu debatu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuju. Tak podle tohoto upřesnění budeme mít čtvrté hlasování o proceduře.

Zahájil jsem hlasování číslo 184, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 184, z přihlášených 170 pro 51 poslanec, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Čili budeme postupovat podle původní procedury výboru, který máte obsažený v materiálu. K přijetí usnesení o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytom ozbrojených sil jiných států na území České republiky, jakož i přijetí usnesení o usnesení o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, již je ČR členem, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců.

Žádám o nastavení kvora 101. Ale předtím ještě pan předseda klubu ODS. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, jestli jste si všimli, co řekl pan místopředseda. Kdybychom takhle přijali, tak jsme nepřijali nic. Nemůžeme hlasovat podle usnesení výboru, když výbor nic nepřijal. To bychom jenom potvrdili to, že nemáme žádné stanovisko. Takže musíme hlasovat o návrhu usnesení, který je obsažen v tisku 150, to je správná dikce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Takže já požádám o usnesení podle tisku 150. Pana zpravodaje požádám o to, aby to přečetl. Celý tisk prosím. Nebo – ptám se, jestli je potřeba, abyste obsah usnesení v tisku 150...? Chcete, dobře. Já jsem si to myslel, tak proto navrhují. Ale samozřejmě tady pan předseda mi radí, abych zkusil podle tisku, neprošlo. Takže pane zpravodaji, prosím o návrh usnesení podle tisku 150/0.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych načetl návrh usnesení, o kterém bychom měli hlasovat. Ten zní:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. vyslovuje souhlas s

1. působením sil a prostředků resortu Ministerstva obrany

a) v misi Organizace Severoatlantické smlouvy RESOLUTE SUPPORT v Afghánistánu, a to v celkovém počtu do 390 osob na dobu ode dne schválení Parlamentem ČR do 31. prosince 2020,

b) na ochranu Zastupitelského úřadu České republiky v Kábulu v Afghánistánu v celkovém počtu do 20 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

c) v rámci výcviku a podpory iráckých obranných a bezpečnostních sil v Iráku a na velitelstvích koaliční operace INHERENT RESOLVE v Kuvajtu a Kataru a/nebo v rámci budoucí výcvikové mise Organizace Severoatlantické smlouvy v Iráku v celkovém počtu do 110 osob, a to na dobu ode dne schválení Parlamentem ČR do 31. prosince 2020,

d) ve výcvikové misi Evropské unie EUTM v Mali, Nigeru, Mauretanii, Čadu a Burkíně Faso v celkovém počtu do 120 osob, a to na dobu ode dne schválení Parlamentem ČR do 31. prosince 2020,

e) v misi Organizace spojených národů MINUSMA v Mali v celkovém počtu do 30 osob, a to na dobu ode dne schválení Parlamentem ČR do 31. prosince 2020,

f) v misi MULTINATIONAL FORCE AND OBSERVERS na Sinajském poloostrově v celkovém počtu do 25 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

g) v misi Organizace spojených národů UNDOF na Golanských výšinách v celkovém počtu do 10 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

h) v operaci Evropské unie ALTHEA v Bosně a Hercegovině v celkovém počtu do 2 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

i) v operaci Organizace Severoatlantické smlouvy JOINT ENTERPRISE v rámci sil KFOR (Kosovo Force) v Kosovu v celkovém počtu do 10 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

j) v rámci Posílené předsunuté přítomnosti Organizace Severoatlantické smlouvy v Litevské republice, Estonské republice, Lotyšské republice a Polské republice v celkovém počtu do 290 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

k) pro plnění úkolů Organizace Severoatlantické smlouvy při ochraně vzdušného prostoru Litevské republiky, Lotyšské republiky a Estonské republiky, a to v celkovém počtu do 95 osob na dobu od 1. července 2019 do 31. prosince 2019,

l) v operaci Evropské unie NAVFOR MED SOPHIA v Itálii v celkovém počtu do 5 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

m) v operačním velitelství operace Evropské unie NAVFOR ATALANTA ve Velké Británii anebo Španělsku v celkovém počtu do 3 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

2. vysláním příslušníků rezortu Ministerstva obrany k posílení velitelských struktur NATO, EU a OSN nasazených v operacích těchto organizací a vyslání příslušníků rezortu Ministerstva obrany působících ve strukturách NATO, EU a OSN do operací pod vedením těchto organizací mimo území České republiky v celkovém počtu do 25 osob, a to na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

3. působením nasaditelného spojovacího modulu (DCM, Deployable Communication Module) v operacích NATO mimo území České republiky v celkovém počtu do 56 osob, a to na dobu nejvýše šesti měsíců ročně v termínu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

4. poskytnutím peněžních darů do zahraničí v celkové výši do 4 mil. Kč ročně na financování projektů rychlého dopadu v rámci působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2019 a 2020;

II. bere na vědomí vyčlenění sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany

a) do Sil rychlé reakce NATO (NATO Response Force, NRF), a to v celkovém počtu do 1 200 osob na dobu od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2020,

b) do Bojového uskupení Evropské unie (EU BG), a to v celkovém počtu do 600 osob na dobu od 1. července 2019 do 31. prosince 2019 a v celkovém počtu do 300 osob na dobu od 1. července 2020 do 31. prosince 2020;

III. žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018, a to nejpozději do 30. června 2019, o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2019, a to nejpozději do 30. června 2020 a o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2020, a to nejpozději do 30. června 2021.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji. Rozhodneme v hlasování číslo 185, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 185, z přítomných 170 pro 140, proti 29. Usnesení bylo schváленo. (Potlesk víceméně napříč sálem.)

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji. Končím bod číslo 109.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobré odpoledne. Z dnešního jednání se od 12.15 do konce jednání z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Řehouněk. A ještě je zde omluva z jednání paní poslankyně Němcové dnes od 12.30 do konce jednacího dne.

V tuto chvíli zahajují projednávání bodu

61.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přistupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v Hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - prvé čtení

Projednáváním tohoto bodu jsme se opětovně zabývali dne 31. května, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. (Hluk v sále.) Já prosím pány poslance a paní poslankyně, aby veškeré diskuse přenesli mimo jednací sál, abychom mohli pokračovat v projednávání mnou právě otevřeného bodu. Prosím současně, aby se místo u stolku zpravodajů, což se právě děje, ujala paní ministryně financí Alena Schillerová a pan zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Kubík.

My jsme projednávání tohoto bodu přerušili v obecné rozpravě, ve které nyní budeme pokračovat. Na řadě je faktická poznámka pana poslance Dolínka, pokud je platná... Tak pan poslanec má slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych požádal o klid v sále, protože se jedná o poměrně závažnou věc...

Při první části projednávání tohoto tisku zde vystoupil pan poslanec Skopeček a troufl si říct něco tak nehorázného ve svém projevu, že nazval sociální demokracii zločineckou sociální demokracií. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího požádat pana poslance Skopečka, aby stejným způsobem, jako dehonestoval politickou stranu, která zde je 140 let, jako dehonestoval všechny ty, kteří zde umírali za druhé světové války jako členové sociální demokracie, byli zavřeni, perzekvováni, stejně jako byli perzekvováni po roce 1948, byli perzekvováni v různých procesech, za jednoho z nich třeba pan Josef Neverka, novinář, který seděl čtyři roky za války a třináct let za komunistů, a stovky dalších, aby se jim zde omluvil, aby se omluvil sociální demokracii stejnou formou, jako ji zde urazil. Přijde mi to nedůstojné, nepřijatelné se zahrnutím všeho, co se zde dá říct v této sněmovně. Prosím o jasnou omluvu prostřednictvím pana předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na vaši faktickou poznámku bude reagovat pan poslanec Skopeček svou faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za pozornost. Já samozřejmě nepovažuji sociální demokracii za zločinnou stranu. Já jsem tady hovořil a vzpomněl jsem projednávání Lisabonské smlouvy a označil jsem za zločinné to, že když prezident republiky vyjednal výjimku, tak sociální demokracie, která poté byla ve vládě, na tu výjimku zapomněla, brala ji, že neexistuje. A přestože to stálo velké mezinárodní úsilí, tak se zkrátka na to vykašlala. A podle mého názoru se takhle zahraniční politika nedělá. Považuji to za zločinný krok, ale nemínil jsem tím, že je sociální demokracie zločinná. Poslouchejte příště lépe. Zaznělo to v úplně jiném kontextu. A možná bychom si ušetřili takto dramatická prohlášení. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat těmi, co jsou přihlášeni v obecné rozpravě. Přihlášení jsou řádně čtyři poslanci. Nicméně když jsme přerušili obecnou rozpravu, tak byl přihlášen s přednostním právem pan předseda Kalousek. Tedy se ho ptám, zda chce vystoupit. Je tomu tak. Já se omlouvám, mezitím se přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Benešák, takže mu dáme přednost s faktickou poznámkou. Po něm vystoupí s přednostním právem pan předseda Kalousek a potom pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane předsedající. Já jsem s tou faktickou byl přihlášený i v té původní diskusi, ale pak jsem se odhlásil, protože za dvě minuty končila rozprava. Takže z tohoto důvodu jsem se dneska přihlásil znovu. Chtěl bych reagovat na některé předčeňky tuším včera, nebo předevčírem.

Já jsem rád, že konečně začala diskuze o tom, jestli euro ano, nebo ne. Velký dluh minulé i současné vlády je ten, že nevede o tomto diskuzi. A to je špatně. Jít proti vlastním lidem, jít proti občanům České republiky, když si evidentně nepřejí euro, je nesmysl. Ale připomeňme si fakta. My, občané této země, v roce 2003 při hlasování o vstupu do EU, což bylo jediné referendum v této zemi, tak se také vyjádřili o tom, byla to součást té otázky, součást podmínek, že ve chvíli, kdy ČR splní podmínky přijetí eura, že euro přijme. A vedeme debatu o tom, jestli ta otázka, jestli to rozhodnutí našich lidí je, nebo není relevantní z tehdejší doby, ale prostě tak to je a nikdo toto v Bruselu nikdy nerozporoval. A mě přijde úsměvné, že kolegové a kolegyně, kteří se zaklínají referendem a chtějí pořád referenda, tak víceméně zpochybňují výsledek jediného celostátního referenda, které mj. rozhodovalo i o tom, že když splníme podmínky, máme vstoupit do eurozóny. A to je právě ten důvod, proč já osobně například jsem velmi, ale velmi rezervovaný k obecnému referendu. Já si opravdu myslím, že ve složitých otázkách je tady politik, který je placen svými voliči, od toho, aby si vči nastudoval, pročetl, prodiskutoval, přel se se svými politickými konkurenty a potom podle vůle svých voličů rozhodl. (Předsedající: Čas, pane poslance!) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vaše vystoupení vytváří další faktické poznámky. Vystoupí s nimi v tomto pořadí pánové poslanci: Skopeček, Dolejš a Volný. Pan poslanec Skopeček má slovo. Prosím, vaše faktická poznámka.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já jsem se k faktické poznámce hlásil už včera, ještě předtím, než bylo přerušeno. Chtěl jsem reagovat na slova pana poslance Schwarzenberga. Jsem rád, že teď vystoupil kolega Benešík, který vlastně tu otázkou otevřel podobnou, a sice že se to týká euro. Chtěl bych reagovat na to, že tu zaznělo, že ČR se zavázala tím, že schválila v referendu přistoupení k EU, že se zavázala v budoucnu přijmout euro. Je tomu skutečně tak. Skutečně ta podmínka v té smlouvě existuje. Na straně druhé, a to už se zapomíná říkat, že podmínky eurozóny, její struktura, její podoba zaznamenaly za tu dobu, co my jsme ten závazek uskutečnili, tak dramatické změny, že je relevantní se bavit, jestli ten závazek je ještě platný.

Asi ta největší změna, která v eurozóně nastala, byla v souvislosti s finanční krizí a znamenala porušení základního stavebního kamene eurozóny, a sice že jeden stát nebude zachraňovat svými daňovými poplatníky stát druhý, který krachuje. Tato základní podmínka eurozóny byla porušena, byla porušena řada dalších podmínek. Eurozóna se dostala do obrovských potíží. A nikdo přece nemůže chtít, abychom do úplně jiné měnové unie chápali náš závazek, který jsme učinili, jako platný. Koneckonců když se podíváme i na vystoupení evropské politické elity, tak před pár měsíci předseda Evropské komise Juncker říkal českým reprezentantům, že nic

takového jako nutnost a vynucení vstupu ČR nepožaduje, že by si samozřejmě ČR v eurozóně přál. No bodejť by si ji nepřál, když máme veřejné finance v dobrém stavu a jsme dobrý zdroj pro to, abychom sanovali případně země, které na tom jsou s veřejnými financemi mnohem hůře. Ale sám předseda Evropské komise řekl (Předsedající: Omlouvám se. Čas, pane poslanče!), že nikdo Českou republiku nudit ke vstupu do eurozóny nebude a že je to pouze na nás.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Dolejše. Po něm pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Já jsem chtěl jenom upozornit čtené auditorium a pochopitelně i předrečníky, popřípadě své následovníky u tohoto pultu, že projednáváme ratifikaci tzv. evropské dluhové brzdy, nebo chcete-li fiskálního kompaktu. Jistě že lze hledat souvislosti, vše souvisí se vším, ale my se nezavazujeme, že přijmeme euro. Pokud vím, tak ve volební kampani žádná významná politická strana neměla ve svém programu, že rozhodne o politickém termínu přijetí eura, takže nevidím nějaký rozumnější důvod, proč to tady neustále přetřásáme, včetně případného použití referenda pro tento účel. Já si myslím, že prostor pro konvergenci české ekonomiky k vyspělé Evropské unii máme celé volební období, že samotná eurozóna má nepochybň spoustu námětů, jak se nad sebou zamyslet a zlepšit své fungování, viz problém nejen Řecka, ale i Itálie, a nemusíme tím zatěžovat tuto debatu, protože jádrem této debaty je, že by se ten dokument měl ratifikovat. Všichni víme, že evropská dluhová brzda je mnohem slabší než ta, která byla navrhována v českých podmínkách ještě v podobě, kdy to měl být ústavní zákon, a že vlastně nám bezprostřední nebezpečí nehrozí. Spíš je to o tom, jestli máme přijmout ten ne zrovna domyšlený stav, který prezentuje text fiskálního komaktu, který ratifikovalo už zhruba, si myslím, 25 zemí. O nic jiného tady nejde a nezatěžujme opravdu debatu něčím jiným.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Volný se odhlásil, takže s faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Benešák.

Poslanec Ondřej Benešák: Děkuji, pane místopředsedo. Souhlasím s tím, že opravdu tento fiskální pakt nebo kompakt nás nezavazuje k přijetí eura. S tím naprostě souhlasím. Ale říkal jsem, že jsem rád, že minimálně otevře tu diskusi, kterou předešlé vlády tak trochu občanům ČR dluží, protože prostě veďme o tom seriózní, pokud možno od emocí oproštěnou debatu. A já jsem v pozici předsedy evropského výboru zažil, byť jsem tady teprve pátým rokem, tři premiéry. Byl to pan premiér Rusnok, pan premiér Sobotka a pan premiér Babiš. A myslím si, že s každým z nich jsme alespoň okrajově toto téma zmínilí. Zažili jsme i několik ministrů financí. A já nezpochybňuji relevanci té diskuze, že eurozóna, do které jsme měli vstoupit a která byla v době našeho vstupu v roce 2004, je trochu jiná eurozóna, nebo byla, než kterou máme dnes. Ale my si toto vždycky diskutujeme tady u nás doma v Poslanecké sněmovně, v České republice, ale ne dál! Tím naším partnerem je Evropská komise a

členské státy eurozóny a my tu otázku, pokud tedy tvrdíme, že to tak je, a já si myslím, že to chce podrobnější analýzu, nejenom politický statement, tak my ji musíme vést někde jinde. A já jsem zvědav, jestli některý premiér nebo některý ministr financí tuto otázku skutečně zvedne a bude ji diskutovat, o té rozdílnosti a relevanci našeho závazku vstoupit do eurozóny ne před českými voliči, kterým se to samozřejmě líbí, když boucháme do stolu, ale tam, kde ji vést má, to znamená s partnery v eurozóně a v Evropské komisi. Tak jsem to myslел.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní pokračujeme v obecné rozpravě. Vystoupí s přednostním právem pan předseda Kalousek, po něm s přednostním právem paní ministryně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte stručnou pozici TOP 09 k této předloze. Ale předtím jsem chtěl ještě velmi stručně zareagovat na pana poslance Skopečka, který tady v rozpravě, která byla přerušena, řekl, že euro je v podstatě německé euro. Já si nemyslím, že je to úplně přesné. Kdyby mělo Německo svoji vlastní měnu, tak vzhledem k rozdílu ekonomik jsem si jist, že by německá měna, řekněme marka, byla výrazně silnější, než je současně euro, a samozřejmě státy na jihu eurozóny by měly tu měnu zase výrazně slabší. Říct, že euro rovná se sile německé měny, si myslím, že takhle ráct nejde. Takhle tomu síly těch ekonomik neodpovídají.

Ale ono to není až tak podstatné jako faktické poznámky, které tady zazněly před chvílí, ve vši úctě k nim, protože my tím, že přistoupíme k fiskálnímu paktu, v žádném případě se nezavazujeme k žádnému přistoupení do eurozóny v nějakém čase. A já musím smutně říci, že se vlastně nezavazujeme vůbec k ničemu. To nejpodstatnější na tom fiskálním paktu je hlava III, která oproti bývalému nepříliš dokonalému maastrichtskému kritériu, které zavazovalo země eurozóny nebo země Evropské unie držet deficit na udržitelné úrovni pod 3 %, tak znělo ono maastrichtské kritérium, je nahrazeno mnohem důslednějšími parametry, a to nejenom v deficitu, kde už se zavazují signatáři k parametru strukturálního deficitu, nikoliv běžného deficitu, zejména v absolutní výši dluhu. To je nejpodstatnější na celém fiskálním paktu a vláda to podepsala s tím, že chce výjimku z této kapitoly III. Další výjimku chce i z hlavy IV, nebo přistoupila s výjimkou hlavy III a IV. Hlava IV pak mluví o koordinaci hospodářských politik nijak zavazujícím způsobem, ale apelujícím na snahu vést ke koordinaci hospodářských politik.

S výjimkami z těchto dvou hlav je zbytek toho textu do té míry nezávazný, že ho nemohu chápat jinak než jako formální symbolický akt přihlášení se ke společné Evropské unii, ale už si tam nepřečtu žádný skutečný závazek, což je mi tedy velmi líto. Musím říci, že jako ministr financí jsem velmi usiloval o přistoupení k fiskálnímu paktu bez té výjimky, protože ta hlava III se mi velmi líbila a v souladu s ní jsme také navrhovali v době mého ministrování finanční ústavu. Bohužel pro finanční ústavu jsme nezískali ústavní většinu v Poslanecké sněmovně a k přistoupení k fiskálnímu paktu nedošlo z důvodu zásadní koaliční neshody, protože v té době nejsílnější koaliční strana ODS byla zásadně proti, ne snad proto, že by se tak nechtěla chovat,

my jsme se tak chovali, ale měli svoji ideovou zábranu. My se tak chceme chovat proto, že sami chceme, my se tak nechceme chovat proto, že jsme něco podepsali. Přiznám se, že to je argumentace, kterou v této souvislosti jsem nikdy moc nechápal, ale jsem samozřejmě nucen ji respektovat.

Stanovisko TOP 09 je takové, že my budeme hlasovat pro přistoupení k fiskálnímu paktu, ale budeme hlasovat s velkou lítostí, že vláda, jak to má obecně ve zvyku, předkládá jenom něco, aby to dobře vypadalo, ale aby ji to ve skutečnosti k ničemu nezavazovalo. O nic jiného tu bohužel nejde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí paní ministryně Schillerová. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pány. Já jsem včera nestihla reagovat, takže moje reakce budou částečně na včerejší vystoupení, částečně na dnešní. Dovolte, abych shrnula stručně vyjádření k jednotlivým vystoupením.

Hlavní obavy poslanců SPD, pana Radima Fialy, Ivany Nevludové, Jana Hrnčíře, směrovaly k tomu, že se Česká republika ratifikací fiskálního paktu vzdá kontroly nad státním rozpočtem a vzdá se tak části své suverenity ve prospěch Evropské unie. Ono to nakonec zaznělo už od některých z vás, kteří podporujete fiskální pakt, i dnes.

Fiskální pakt – já to zopakuji a zdůrazním – není smlouvou s Evropskou unií. Jedná se o mezivládní dohodu, jejíž smluvními stranami jsou vybrané země Evropské unie. V současné době se jedná o všechny země Evropské unie vyjma Spojeného království a České republiky. To znamená, že my jsme vlastně poslední země, která není součástí. A Evropská unie jako celek smluvní stranou není. Smlouva tak stojí mimo právní rámec Evropské unie. Fiskální pakt proto nezakládá ani neposiluje pravomoci Evropské unie včetně Evropské komise vůči České republice. To podtrhují dvakrát.

Jedná se o dohodu, kterou mezi sebou uzavřely suverénní státy, a ty se ve fiskálním paktu zavazují, že budou dodržovat pravidlo vyrovnaných rozpočtů veřejných financí a že do svých vnitrostátních právních řádů samy zavedou mechanismus nápravy pro případ, že pravidlo vyrovnaných rozpočtů nedodrží. Dále se zavazují ke snižování veřejného zadlužení. Navíc země, které neplatí eurem, mají možnost se ke smlouvě připojit, aniž by zároveň byly vázány pravidly vyrovnaných rozpočtů obsaženými v hlavě III a IV této smlouvy. Touto formou, která je vám předkládána ke schválení, již k fiskálnímu paktu přistoupilo Švédsko, Polsko, Maďarsko a Chorvatsko. Nicméně bych v této souvislosti ráda upozornila, že zákon – a tím reagují na pana předsedu Kalouska – zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, podle kterého veřejné finance hospodaří, je s těmito pravidly v souladu.

Pan poslanec Skopeček tady včera kritizoval vládu za to, že se chová nehospodárně, když v době hospodářského růstu sestavuje schodkové rozpočty. Zde bych ráda poznamenala, že Česká republika dosáhla v loňském roce rekordního

přebytku veřejných financí. Jsme třetí v Evropské unii v saldo přebytku ve výši téměř 81 mld. korun, a to rovněž ve strukturálním vyjádření, o kterém mluvil pan předseda Kalousek, protože tam jde vždy o komplexní posouzení všech složek veřejných financí a jejich skutečné hospodaření, nikoliv o plány cash flow.

Díky snížení veřejného zadlužení – a dovolte, nemohu si odpustit ukázat tady jeden graf, pro mě velmi důležitý, protože pan poslanec Skopeček velmi správně řekl, že zadlužení veřejného sektoru za rok 2017 dosáhlo 34,6 % HDP. Ano, to je v pořadku. A podívejme se, to je vývoj toho zadlužení. Od roku 1995, ale podívejte se, zhruba na jaké částce to zadlužení bylo v roce 2013. Bylo to 45 % HDP. Dluhová brzda se počítá, vy musíte zaujmout určité ochranné mechanismy, od 55 % HDP. Takže my jsme na 34,6 % a pro léta 2019 a 2020 počítáme se snížením. To je podle mě absolutně důležité číslo a ráda bych zdůraznila, že v této výši dluhu jsme čtvrtí nejlepší v rámci Evropské unie. To bych podtrhla. Ráda bych obavy vyvrátila. Podle konvergenčního programu z letošního dubna, posouzeného Evropskou komisí v květnu, by měly být přebytky veřejných financí zachovány i v dalších letech.

Dále pan poslanec Skopeček vyslovil obavu, že pokud se Česká republika připojí k fiskálnímu paktu, budou veškeré plánované reformy, zejména strukturální, podléhat schválení a koordinaci ze strany Evropské unie. Zde bych se odvolala na to, co jsem již zmínila na začátku. Evropská unie není smluvní stranou fiskálního paktu, a ten jí proto nedává žádné právo schvalovat či koordinovat hospodářskou politiku smluvních stran. Fiskální pakt pouze vyzývá signatářské země, aby své hospodářské politiky koordinovaly, a instituce Evropské unie v tomto ohledu nehrájí žádnou zásadní roli.

Dám příklad. Mluvil tady pan poslanec za STAN, teď se omlouvám, vypadlo mi jeho jméno. Mluvil tady o tom, že je potřeba legitimně debatovat o těchto věcech. A právě možnost přistoupit k fiskálnímu paktu dá například premiérovi této země možnost účastnit se v rámci Evropské rady euroskupin, to znamená naslouchat a debatovat. To je velice důležité pro rozhodnutí, které může být učiněno někdy v budoucnu a jehož termín není nijak stanoven.

Pokud jde o pravomoc Evropské komise dohlížet na dodržování rozpočtové disciplíny, jedná se o pravidla tzv. Paktu o stabilitě a růstu, která jsou pro Českou republiku, stejně jako pro kteroukoliv jinou zemi Evropské unie, závazná už nyní. Fiskální pakt na těchto pravidlech nic nemění. Případné pokuty pro státy, které rozpočtovou disciplínu nedodržují, se týkají dodržování Paktu o stabilitě a růstu, nikoli fiskálního paktu. To je potřeba, abych tady zdůraznila. Ta jsou stanovena jinde, platí pro nás přímo a my je dodržovat musíme jako i ostatní země Evropské unie. Navíc tyto případné sankce se vztahují pouze na země eurozóny.

Je pravdou, že k fiskálnímu paktu se hlásí země s vysokou mírou zadlužení. Ano, ale stejně tak se tam hlásí i země s nižším dluhem, než má Česká republika. Je třeba poznamenat, že fiskální pakt byl podepsán právě proto, aby se veřejné zadlužení snížovalo. Tyto země tím dobrovолнě signalizovaly odhodlanost řešit problémy svých veřejných financí, případně i nadále obezřetně hospodařit. Fiskální pakt tedy nemá nic společného se vstupem do eurozóny. Vyplývá to z jeho povahy, z povahy dohody, kterou uzavřely mezi sebou jak země eurozóny, tak i země neplatící eurem, a to včetně těch, které o vstup do eurozóny neusilují. Vždyť mezi nimi je třeba i Dánsko.

Dánsko má trvalou výjimku ze vstupu do eurozóny, a přesto přistoupilo k fiskálnímu paktu.

S tím souvisí odpověď na otázku, zda si Česká republika za ratifikaci fiskálního paktu může vyjednat nějaký ústupek, jak tady včera padalo od některých poslanců, či výhodu v Evropské unii, jako např. zrušení kvót na přijímání migrantů. Odpověď je jasná – nemůže. Evropská unie není smluvní stranou fiskálního paktu.

Osobně se nedomnívám, že by se vláda snažila ratifikaci fiskálního paktu uspěchat. Česká republika se možností ratifikace poprvé zabývala již na začátku roku 2012, tedy před více než šesti lety. Fiskální pakt pak vstoupil v platnost 1. ledna 2013 a k dnešnímu dni jsou smluvními stranami všechny země Evropské unie s výjimkou České republiky a Velké Británie. Postavení Velké Británie všichni známe. Česká republika je tedy posledním potenciálním kandidátem na ratifikaci, Británie vzhledem k brexitu o ratifikaci pochopitelně neusiluje. Nejde tedy o žádné uspěchání, ale spíše o snahu neizolovat Českou republiku a rovněž snahu o skutečnost, že nám jeho ratifikace v předložené formě v parlamentu zaručí plnohodnotnou účast na summitech eurozóny, jak jsem řekla před chvílí. Dle dosavadní praxe jde navíc o všechny summity, které se týkají budoucího uspořádání eurozóny, konkurenceschopnosti a podobně. Česká republika by tak měla možnost účastnit se formování budoucího vývoje eurozóny i přesto, že dosud euro nepřijala a v dohledné době tak učinit nehodlá. Protože eurozóna je naším klíčovým hospodářským partnerem, o její zdravé fungování by nám tak mělo jít za všech okolností, ať jsme její součástí či nikoliv.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Krejza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji, vážený pane předsedající. Já jsem se chtěl zeptat pana předsedy poslaneckého klubu Kalouska vaším prostřednictvím a on tady není, tak přesto to přednesu. Já se přiznám, že se v tom začínám trošku ztrácet. Tady se velice stojí o schválení tzv. fiskálního paktu, ale pan Kalousek tady prozradil, že vlastně o nic nejde, že z toho žádné závazky neplynou. Tak nevím, jestli se mi odpovědi dostane, ale zeptat jsem se chtěl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní poslankyně Válková, po ní pan poslanec Skopeček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já bych, pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, kterých je nás zde už poskrovnu, jenom chtěla doplnit to, co tady řekla paní ministryně, o ty ryze právní prvky, které nicméně mají dopad na to, zda se má hlasovat potom ten návrh kvalifikovanou většinou, či nikoli, čili zda jde o mezinárodní smlouvu v režimu článku 10a nebo o běžnou mezinárodní smlouvou. Protože pochopitelně na to existují jako témař na všechno v mezinárodním právu, až

na výjimky, různé názory, tak si dovolím upozornit, že ten podrobný rozklad argumentů, analýza argumentů pro a proti je nám k dispozici. Týká se zejména článků 3, 7 a 8. Já jsem se tím sama dost podrobně zabývala a ten závěr je relativně jednoznačný, že jde o mezinárodní smlouvu, která podléhá tomu jednoduššímu režimu, a nemusíme na ni nahlížet optikou toho přísného ústavního pravidla, kdy by se musela hlasovat kvalifikovanou většinou. Takže to je první takový závěr.

A druhý, ke kterému bych se dostala už ve svém vlastním vystoupení, bude-li na to dneska čas, že bychom se zamysleli nad tím, proč vlastně z toho právního hlediska se této smlouvy, jak jsem slyšela v těch některých projevech předrečníků, obáváme a jaké důsledky jsou z ní vyvozovány. Například předrečník, vaším prostřednictvím, pane předsedající, pan poslanec Skopeček tady upozornil na řadu důsledků, které se mi zdají být nepodložené (Předsedající: Já se omlouvám, vypršel váš čas, paní poslankyně.) zněním této mezinárodní smlouvy. Čili myslím si, že na ty právní aspekty bychom také neměli zapomenout, když z nich vyvozujeme takto obecné politickoekonomické závěry. Takže bych byla ráda, kdybychom ji – (nesrozumitelně, předsedající hovoří zároveň s řečnicí). Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Musím měřit všem stejně, tedy opravdu vás nemohu déle nechat mluvit v této faktické poznámce. Nyní má slovo pan poslanec Skopeček. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já chci zareagovat na slova paní ministryně, která tu ukazovala ten graf a potvrdila, že jsem ve včerejším vystoupení používal hodnověrné oficiální údaje, že jsem nějak nepřibarboval realitu. Takže za to velmi děkuji, za toto uznání. Nicméně paní ministryně bych chtěl říct, že samozřejmě ten graf je pravdivý, že dluh vůči HDP klesá, ale jak by se to také jinak mělo vyvijet, když nám roste hrubý domácí produkt? Jestliže tu paní ministryně ukazuje ukazatel, který se počítá jako veřejný dluh vůči HDP, a HDP nám roste, a já věřím, že poroste i v budoucnu, doufaje rychleji než zadlužení, no tak logicky ten ukazatel klesá. Paní ministryně, až se dostane – a já to nechci nijak přivolávat – česká ekonomika do stagnace nebo do recese, tak naše veřejné finance nejsou strukturálně zdravé natolik, aby dokázaly hospodařit bez deficitů, což nedokážeme koneckonců ani nyní až na výjimky, kdy to prostě díky třeba evropským penězům vyjde jeden rok v přebytku, ale veřejné finance jsou strukturálně nemocné. Tak v okamžiku, kdy ta ekonomika půjde dolů a kdy ten jmenovatel bude klesat, tak samozřejmě ten graf bude mít úplně jiný trend. Čili to není nic překvapivého, zadlužení vůči hrubému domácímu produktu klesá proto, protože nám roste hrubý domácí produkt, protože ekonomika šlape. Až se ten trend obrátí, tak to bude naopak.

A poslední, velmi důležitá věc. Vy říkáte, že je to mezvládní smlouva, že nemá s Evropskou unií cokoli společného. Já věřím, že máte na Ministerstvu financí lidi, kteří se zabývají evropskou měnovou unií, eurozónou, a ti vám určitě řeknou, že 6. prosince 2017 předložila Evropská komise plán na prohloubení Evropské hospodářské a měnové unie, koneckonců přišel i balíček na výbor pro evropské záležitosti, kde jsme ty jednotlivé návrhy komunikovali, a tam vedle toho, že chce Evropská komise –

(Předsedající: Čas, pane poslanče, vypršel.) Tak já se přihlásím ještě jednou. Děkuji. To je důležité.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Munzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, fiskální pakt, jak ho zjednodušeně nazýváme, oficiálně tedy Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, není pro mě jen běžnou, rádovou mezinárodní smlouvou. Postojem kaktu rozhodujeme o tom, zda chceme rozhodovat o klíčových hospodářských otázkách sami, nebo se zavážeme k tomu, že se budeme muset ptát, resp. v uvozovkách koordinovat reformy naší hospodářské politiky. Tady od pana poslance Kalouska, prostřednictvím pana předsedajícího, zaznělo, že je to jenom takové slovo, že to nic neznamená. Ale Evropská unie má ráda slovo koordinovat a bagatelizace není rozhodně namístě.

Dávám jenom příklad. Pod pláštikem koordinace přicházejí suverénní členské státy právě o právo samy rozhodovat. Podívejme se například, co se děje v rámci koordinace v rámci energetické unie. Po koordinaci přichází směrnice a potom nařízení, která právě v energetice jdou proti oficiálním postojům České republiky a nejsou pro naši energetiku příznivá. Proto fiskální pakt považuju za krok prohloubení integrace a centralizace hospodářských politik, která nadále omezí svobodu států provádět vlastní hospodářskou politiku. Fiskální pakt je určen zejména pro státy, které používají euro, a to proto, aby byla zachována stabilita eurozóny a nějaký stát nepřipravil ekonomické překvapení těm ostatním a nedošlo k nějakým otřesům společné měny eura z důvodu fiskální nekázně některého ze států eurozóny. A to jsou jasné důvody a má to svůj smysl. Jiná otázka je, jak to potom funguje v praxi. To je na dlouhou debatu.

Ale co to znamená pro nás? Díky bohu máme korunu a nemáme euro. Výhody vlastní měny jsou zřejmé. Vlastní měna zmínila dopady ekonomické krize. Vlastní měna nám umožňuje rozhodovat o naší vlastní hospodářské a měnové politice. A někdy se nám vlastní rozhodnutí nemusí líbit. Mně se také nelibily například příliš dlouhé a příliš drahé intervence České národní banky, které udržovaly drahé euro, levnou korunu, a tím přispívaly k chybnej filozofii, že musíme my jako Česká republika v rámci Evropy konkurovat pouze nižšími cenami a levnou pracovní silou. Zkrátka filozofie být levnou montovnou Evropy. A to se mi vůbec nelibilo, stejně jako většině občanů. Oslabování naší měny vede také k tomu, že na domácí exportéry nebyl vyvíjen dostatečný tlak, aby konkurovali nejen cenou, ale také kvalitou a efektivitou. Ano, to bylo chybnej rozhodnutí centrální banky. Cenné však bylo v tom, že Česká národní banka ho mohla sama změnit. Nemusela se nikoho ptát. Bylo to naše vnitrostátní rozhodnutí. A až přijde znova recese, a ona jednou bohužel přijde, budeme rádi za vlastní monetární politiku, kterou můžeme zmírnit dopady případné zahraniční ekonomické krize. Protože dobrá ekonomická politika stojí na dvou nohou. Jedna noha je fiskální politika a ta druhá je měnová a monetární politika. Přijetím

era, protože je to debata také o euru, přijetím eura můžeme přijít o jednu nohu. A přijetí fiskálního paktu znamená, že tou druhou nám bude moc hýbat i někdo jiný než my sami. Ale minimálně nám do toho bude mluvit. Je to tak vážné, že o tom musí proběhnout veřejná debata, a takové kroky by neměla dělat vláda v demisi a vláda, která nemá důvěru zástupců občanů v Poslanecké sněmovně.

Mně se může líbit bod z toho fiskálního paktu, který mluví o pravidlech zrovna vyrovnávaného rozpočtu a omezení strukturálních deficitů. Ale to si přece můžeme odhlasovat my sami, zástupci českých občanů v českém parlamentu, a můžeme ho dodržovat dobrovolně při projednávání rozpočtu nebo můžeme přijmout zákon o rozpočtové kázni. K tomu fiskální pakt bohužel opravdu, opravdu nepotřebujeme. A bohužel se to tady neděje, protože v době ekonomického růstu nám předkládá vláda, nebo předložila minulá vláda návrh rozpočtu s deficitem, což se v době ekonomického růstu nemá dělat. Rozpočtová odpovědnost má být naším domácím cílem. Takže pojďme si třeba schválit nás vlastní domácí fiskální pakt, kterým si zakážeme padesátimiliardové schodky v době ekonomického růstu. Na to opravdu nepotřebujeme žádnou mezinárodní smlouvu.

Tyto nástroje ve fiskálním paktu přesto nezabránily dluhům a schodkům v zemích eurozóny, ač to bylo jejich cílem. Podívejme se třeba na jižní státy: Řecko, Itálii a podobně. Všechno to jsou hráči signatáři fiskálního paktu. Přesto možná budeme překvapeni, co předloží za rozpočty a za měnová a fiskální opatření nová vláda italská. To znamená, že i praktická použití fiskálního paktu pro země eurozóny jsou na vodě. Ale chápou důvody k přijetí pro země eurozóny. Pro státy ostatní to má pouze jeden symbolický význam – ukázat, jak moc jsou proevropskí. A já možná chápou, proč to chce udělat vláda Andreje Babiše. Chce prostě ukázat v Bruselu, jak moc je proevropská, i když se v českém parlamentu spolehlá hlavně na hlasy SPD a komunistů. Anebo právě proto chce ukázat v Bruselu, jak moc je proevropská. Podle mě to ukazuje, že má vláda dvě tváře. Jedna tvář v Bruselu, jedna tvář tady u nás v českém prostředí a v českém parlamentu. Vláda dvou tváří, bez důvěry, v demisi. Je to příliš vážné téma, fiskální pakt, než abychom ho přijímali kvůli image vlády Andreje Babiše v Bruselu. A to je celé. To je z mého pohledu jediný důvod, proč se nám to takhle rychle předkládá. Image vlády Andreje Babiše v Bruselu. Snaha o to být poklepán třeba na rameno. Jiný důvod v té rychlosti nevidím. Proto se tak spěchá, proto to tak vláda tlačí, proto to včera bylo zařazeno jako první bod. Ale ten důvod, ten opravdu, opravdu nestačí. Protože my můžeme přistoupit kdykoliv k fiskálnímu paktu. Nic nás rozhodně netlačí. Nemusíme spěchat. Můžeme být rozvážní a můžeme počkat na vládu s důvěrou. Protože tlačit takovouto mezinárodní smlouvu jen silou a převahou několika hlasů, která není založena na celospolečenském konsenzu a politickém konsenzu, nikomu a ničemu neprosídí a nepřispěje to také k ničemu. Ale možná se myslí. Třeba je to jinak. Třeba Česká republika dokázala něco úžasného vyjednat za přistoupení k fiskálnímu paktu. Tím něčím úžasným rozhodně nemyslím třeba změny názoru Evropské komise pro zastropování zemědělských dotací. Ale co to je? To jsme se nedozvěděli. Opravdu bych rád věděl, jestli tam něco takového je.

Nebo se pan premiér v demisi Andrej Babiš vraci ke svému vyjádření z února roku 2014, které si dovolím tady ocitovat? Pan Andrej Babiš jako ministr financí tehdy řekl: "Myslím si, že cesta k euru je dlouhá. Víceméně jsme se domluvili, že

začneme fiskálním paktem. To by měl být první krok," uvedl v únoru roku 2014 tehdejší ministr financí Andrej Babiš. Nebo se vrací do roku 2013, kdy říkal, že euro máme přijmout? Je to opravdu první krok této vlády k euro? Platí to, co jste říkal, pane nepřítomný pane premiére v demisi Andreji Babiši, v únoru 2014? Nebo platí to, co říkáte dnes, že euro pro nás není výhodné a že ho nebude zavádět? A co bude říkat zítra? Anebo to odmítání eura bylo jen před volbami? Na to bych rád znal odpovědi, než o tom budeme hlasovat. Jak je to tedy s eurem? Protože pan poslanec Benešik prostřednictvím pana předsedajícího zde jednoznačně potvrdil, že rozhodování o fiskálním paktu je krokem k euro. Říkal to i Andrej Babiš v únoru roku 2014. A my ty odpovědi nemáme, a přesto bychom o tom dnes měli hlasovat. Takže jak to je, pane premiére?

A protože mi nemůžete odpovědět, protože jste opět nepřítomný u tak důležité mezinárodní smlouvy, kterou se Česká republika bude zavazovat k některým věcem, tak já bych, pane předsedající, dal návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra, abychom se odpovědi na naše otázky dozvěděli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, zaznamenal jsem váš procedurální návrh na to, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno do příchodu premiéra. O tomto návrhu dám hlasovat. Nejprve přivolám poslance z předsály. (Hlasy z pléna požadují odhlášení.) Slyším i návrh na odhlášení, takže všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami.

Tak proběhl dostatečný čas, máme i potřebný počet poslanců pro to, abychom mohli zahájit hlasování. Zahajuji tedy hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 186. Přihlášeno 111 poslanců, pro 30, proti 58. Návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Na řadě je faktická poznámka pana poslance Skopečka, potom s přednostním právem pan předseda Kalousek přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka. Prosím ostatní členy Poslanecké sněmovny, aby se ztišili a pan poslanec mohl hovořit. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za ztištění. Já jsem v té úvodní reakci na paní ministryni nestihl říci v rámci faktické poznámky tu druhou velmi důležitou věc, a sice paní ministryně určitě má na Ministerstvu financí lidi, kteří sledují, jakým způsobem probíhá vyjednávání o budoucí podobě eurozóny. Bezespornu když se jich zeptá, tak jí řeknou, že 6. prosince 2017 Evropská komise přišla s plánem na prohloubení evropské hospodářské a měnové unie a v rámci návrhu na to prohloubení je i začlenění fiskálního paktu do evropského rámce. Čili já už rozumím tomu, možná... Nebo já jsem marně hledal motivaci, proč tak dramaticky chcete přijímat fiskální pakt. Možná to chcete udělat teď, kdy to Sněmovna ještě nebude brát tak vážně, protože dá na vaše argumenty, že je to mezivládní smlouva. Ale v okamžiku, až dojde k další změně architektury evropské měnové unie, a tato smlouva se dostane do evropského rámce, což je návrh dnešní evropské politické elity, tak už byste to možná v této Sněmovně měli horší. Takže když dneska říkáte, že je to mezivládní

smlouva, já říkám ano, ale sama Evropská unie, sama eurozóna počítá s tím, že se to zanedlouho stane součástí evropského politického rámce.

A já už konečně rozumím té motivaci, proč na to tak spěcháte, proč to tak chcete. Souhlasím s kolegou představeným Vojtěchem Munzarem, že je to snaha salámovou metodou se dostat k euro. Když si přečteme vyjádření pana Andreje Babiše z roku 2013 a 2014, kdy ještě Miloš Zeman přijetí eura podporoval, tak zjistíme, že ho podporoval také. Pak zjistil, že veřejné výzkumy dopadají jinak, tak to přestal kvůli volebnímu výsledku podporovat. Ale teď máme po volbách, takže pravděpodobně ten krok k euro jste si narýsovali. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní ministryně Schillerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já velice rychle. Jsem ráda, pane poslance Skopečku, že už jsme se posunuli od toho, že připouštíme i na pravém spektru vašich poslaneckých lavic, že fiskální pakt nás nezavazuje k euro. A vy jste otevřel problematiku takzvaného evropského balíčku prohlubování hospodářské měnové unie z 6. 12. 2017. Samozřejmě, že ho znám. To bych nebyla na svém místě, kdybych ho neznala. Ale vy jste ho evidentně nedočetl. Možná jste ho ještě nezačali probírat. Tam je skutečně obsažen návrh na přenesení fiskálního paktu do evropské legislativy, ale zásadně rozlišuje mezi dvěma skupinami států. Mezi členy eurozóny a nečleny eurozóny. A pro nečleny eurozóny, což je i Česká republika, by to bylo závazné a platilo v okamžiku vstupu do eurozóny, což je velice podstatná podmínka.

A ještě jedna věc. K tomu hospodaření veřejných financí. Vy toho vždycky řeknete jenom polovinu. Já si dovolím říci, že ten dluh sektoru vládních institucí poklesl i absolutně. Za rok 2015 – 1 846 mld., 2016 – 1 755 mld. a 2016(?) – 1 749 mld., a tak dále. A ještě jedna věc, a vy ji určitě dobře znáte. Existuje i takzvané strukturální saldo, což je přebytek veřejného sektoru očištěný od ekonomického cyklu. A tam jsme plus – říkám plus – 1,1 % HDP. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Reagovat budou faktickými poznámkami pan poslanec Skopeček, pan poslanec Munzar. Současně prosím poslankyně a poslance, zvláště z mého pohledu v levé části jednacího sálu o to, aby zde byl klid a mohli jsme se věnovat projednávání tohoto bodu. Pan poslanec Skopeček, jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Paní ministryně, já se s vámi nepřiu o to, že fiskální pakt a jeho důsledky jsou účinné pro členy eurozóny. To bude platit bez ohledu na to, jestli to zůstane mezivládní smlouvou, nebo jestli se to stane součástí evropské legislativy. Prostě ty důsledky ponesou členové eurozóny. Ale já se ptám, proč tak dramaticky spěcháte s přijímáním fiskálního paktu, když ho Česká republika do doby, než bude v eurozóně, nepotřebuje. No značí to jedno jediné. Vy si do eurozóny přejete vstoupit, jenom se to bojíte svým voličům říci. To je jediné možné vysvětlení.

A jinak co se týče toho poklesu absolutního dluhu, máte pravdu. Ale také se podívejme, v jakém stavu jsou rezervy a účty státních firem a ostatních institucí. Tam zjistíme, že jste to vyluxovali do té míry, že se vám opravdu podařilo absolutní dluh snížit, nicméně když se podíváme na vývoj veřejných výdajů, vývoj mandatorních veřejných výdajů, tak zjistíme, že tam samozřejmě zažíváme růst, přestože česká ekonomika roste. Čili nedáváte veřejné finance dohromady tím, že byste dělali strukturální reformy, že byste šetřili, že byste snižovali výdaje, ale pouze jste vyluxovali rezervy ve státních podnicích a na účtech státních firem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Munzara. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. On to trochu řekl pan poslanec Skopeček přede mnou. Když jste tady mluvila, paní ministryně, o tom, jak skvěle hospodaří náš stát, tak si musíme uvědomit, že jsme v době ekonomického růstu. A místo toho, abychom tuto příležitost využili k investování, k navýšování investic, na to, abychom si udělali, jak se lidově říká, fóra do budoucna, až nebudou tak bohaté a pěkné časy v ekonomice, tak místo toho se neustále zvyšují provozní výdaje státu, snižují se investice a zároveň stále ještě čekáme na otázku, jak se Česká republika připravuje na fakt, že po skončení tohoto programovacího období nebudou evropské fondy možná už tak příznivé pro naši zemi, jak se na to do budoucna připravujeme. Takže ono skutečně bychom měli tento ekonomický boom využít k přebytkovým rozpočtům a ke změně struktury rozpočtů tak, aby se dala přednost investicím před provozem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Krejza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já se omlouvám panu poslanci Krejzovi, že jsem tu nebyl, když mi kladl otázku, ale já jsem ho bedlivě slyšel v televizi. Tak bych si mu dovolil odpovědět. Pan poslanec Krejza se zeptal, jak to myslím, když říkám, že z toho textu, který schvalujieme, pro nás v podstatě žádný závazek neplyne. No, on vám velmi stručně odpověděl pan poslanec Munzar, když říkal, že vlastně jediný důvod je image, on řekl, vlády v Bruselu. Já si myslím, že prestíž České republiky před dalšími 26 partnery, když nepočítám Velkou Británii, není marginální důvod. A je to tedy ten důvod, proč pro to já budu hlasovat.

Ale on pan poslanec Munzar také jedním dechem řekl, že je to ale strašně důležitá smlouva, která nás ke spoustě věcí zavazuje. Tak buď platí jedno, nebo druhé. Tak já se pokusím vysvětlit, proč to v podstatě žádný závazek neznamená, protože to vůbec nejdůležitější na tom fiskálním paktu je hlava III, kde jsou oproti bývalému nedokonalému maastrichtskému kritériu nasazeny tvrdé parametry u strukturálního deficitu i u absolutní výše dluhu včetně pokynů pro státy, jak musí postupovat, když tyhle parametry nejsou dodrženy. Tak z téhle hlavy si vzala vláda výjimku, takže to pro nás nebude platit.

Potom to, co vadilo panu poslanci Skopečkovi, že to není jenom o fiskální kázni, ale že to je o nějakém závazku snažit se koordinovat hospodářské politiky, tak to je v hlavě IV. Tak z téhle hlavy IV si vláda vzala výjimku, takže to pro nás nebude platit.

Pak když si vezmete, jaké tam ještě plynou závazky pro členské země, tak závazek schválit finanční ústavu, to minulá vláda už udělala pro ni zcela typickým způsobem, nikoliv ústavním zákonem, ale běžným zákonem, takže si to jakákoli vládní většina kdykoliv může změnit, plus s naprostu měkkými a nedostatečnými parametry, takže je to přesně podle vládního stylu: odškrtneme si, že máme splněno, ale obsahově to neznamená vůbec nic.

Potom si ještě musí státy, které přistoupily k dohodě, zřídit národní rozpočtovou radu, tu máme. (Připomínka mimo mikrofon.) Říkám tu máme – tam nebyl otazník, paní ministryně, já jsem říkal tu máme, ať potom čtu jak čtu, tak tam žádný imperativ pod žádnou sankcí prostě není. Pak je to opravdu jenom o tom, a proto říkám, že to schvaluji se smutkem, protože já jsem se jako ministr financí snažil prosadit přistoupení k fiskálnímu komaktu bez výjimky z hlavy III., tak to schvaluji s tím smutkem, že schvaluji vládě formu bez jakéhokoliv obsahu, který by pro nás cokoliv znamenal. Jsem přesvědčen, že je to tak, snad jsem na vaší otázku odpověděl vyčerpávajícím způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Reagovat faktickou poznámkou bude pan poslanec Skopeček. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já chci zareagovat na ty výjimky. Mě to příliš neuklidňuje, že si vláda vzala výjimku z toho, že nebude koordinovat hospodářské politiky. V okamžiku, až si to rozmyslí, tak tu výjimku vezme zpátky a my už tady nebudeme před Poslaneckou sněmovnou tvrdě bojovat o samou podstatu fiskálního paktu a jeho ratifikace, který se mezitím může stát součástí evropské legislativy, což paní ministryně zapomněla říci, a argumentovala tu tím, že je to pouze mezivládní smlouva, načež už dneska evropští politici uvažují, že tu smlouvu zařadí, nebo že se stane součástí evropské legislativy. Čili mě to neuklidňuje a mám pocit, že ta výjimka vlády se vezme poté snadněji než samotné schvalování té smlouvy v dnešní Sněmovně. Takže to pro mne žádná jistota není.

Pan Kalousek řekl, že ten fiskální pakt obsahuje tvrdší podmínky, než byla maastrichtská kritéria, že to bude takové zpřísňení. No to je hrozně hezké, nicméně když se podíváme na maastrichtská kritéria, které evropské země a které země eurozóny je dneska plní, tak by je pan poslanec napočítal na prstech jedné ruky. Prostě drtivá většina zemí eurozóny ani ta maastrichtská kritéria nedokáže plnit a nejsou to země bezvýznamné, jsou to ty země nejdůležitější. Naopak, kdo dokáže maastrichtská kritéria plnit, je České republiku a de facto země V4.

Evropská unie, a byť paní ministryně řekla, že to s Evropskou unií nemá cokoli společného, tak byť to není součástí té evropské legislativy, tak to samozřejmě byla vyjednáváno na evropské bázi mezi evropskými politickými elitami. Vede to samozřejmě, byl to velký integrační krok bez ohledu na to, že to nebylo oficiálně jako

smlouva Evropské unie, jako primární právo, ale bylo to vyjednáno jako mezivládní dohoda. Takže nic takového, ty argumenty tady neplatí, ani ta maastrichtská kritéria nejsou plněna. Já bych chápal, kdyby evropské země, země eurozóny hospodařily lépe a my jsme se k nim chtěli dostat jako ke klubu, u kterého bychom si měli brát –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče, čas vypršel. Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Samozřejmě souhlasím s panem poslancem Skopečkem, že od té výjimky může vláda kdykoliv ustoupit bez Sněmovny, to je jistě pravda, ale je prostě neférová argumentace, že přistoupením k tomuhle paktu děláme jakýkoliv krok k přijetí eura. To tam není a ani tak podezírávý člověk jako já není schopen tuhle souvislost tam najít.

A ještě drobnou poznámkou k tomu, co říkali pánové Skopeček i Munzar. Onen tolík, a já to nekritizuju, jen říkám tak velký důraz na suverénní monetární politiku, která vám v době krize umožní devalvovat měnu, tím zvýšit konkurenceschopnost, což dělaly státy jižně, a my si tuhle možnost chceme zachovat, neznamená nic jiného než proces, kdy vyšší konkurenceschopnost firem a nižší náklady dluhové služby firem a státu platíte ze znehodnocovaných úspor domácností. To je důsledek tohoto procesu. TOP 09 jako strana, která hájí ty odpovědné a spořivé, tohle nepokládá za ten nejlepší instrument hospodářské politiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky pana poslance Munzara a pana poslance Skopečka. Pan poslanec Munzar má slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Chci zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na předčeňka pana poslance Kalouska, tedy na tu jeho první část, která se týká těch výjimek. Ono už tady máme příklad. O něm se zmínil ve svém prvním projevu pan poslanec Skopeček dnes. Vždyť jsme měli Lisabonskou smlouvu, byla vyjednána v Bruselu výjimka z části Lisabonské smlouvy a předchozí vláda za nic, bez ničeho, jenom za poklepání na rameno od této výjimky ustoupila. Co získala za to Česká republika? Bohužel nic. Takže já si myslím, že od výjimek se může rychle ustupovat. A skutečně bagatelizovat slovo koordinace je velice nebezpečné, protože koordinace opravdu znamená následně směrnice a nařízení a tam bychom se asi nechtěli dostat, abychom si nemohli rozhodovat ani o té vlastní monetární, ale ani o té vlastní fiskální politice podle potřeb našich občanů a našeho národního hospodářství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Skopečka. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Vůbec nechci podezírat prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Kalouska, že by nevěděl, že měnová politika není jenom o oslabování kurzu české měny. Měnová politika je zejména o možnosti stanovovat úrokové míry a cenu peněz v ekonomice. To je ta možná ještě důležitější možnost než oslabování nebo posilování české koruny. Takže to, že bychom přišli o měnovou politiku, o tu jednu nohu vedle té fiskální, by znamenalo, nejenom že by se nadobro zafixoval kurz české koruny, ale že bychom přišli i o možnost autonomně stanovovat a ovlivňovat úrokové míry, což je velmi důležitý kanál a velmi důležitý nástroj hospodářské politiky, jakým způsobem se vyhnout krizi, nebo respektive jakým způsobem krizi neudělat tak závažnou pro danou ekonomiku. Čili to není jenom o oslabování kurzu.

Já ještě panu poslanci Kalouskovi připomenu, že jsem byl velkým kritikem toho, co Česká národní banka s českou korunou dělala několik let prostřednictvím pevného závazku. Myslím si, že to způsobilo dlouhodobé školy větší než krátkodobé benefity, které pro exportéry to zafixování české koruny mělo. Čili já nejsem žádným obhájem toho, aby Česká národní banka používala devalvace měny jako umělý nástroj zvyšování konkurenčních schopností, já chci zkrátka mít volně pohyblivý měnový kurz, který sám, samovolně na základě tržních signálů bude reagovat na to, jestli ekonomika jde nahoru, jestli ekonomika jde dolů. Koneckonců když se podíváte na to, jak se Česká republika dokázala vypořádat na začátku s hospodářskou krizí, tak nás propad v tom prvočátku byl daleko menší, než bylo na území, které euro mělo, právě proto, že naše koruna spontánně, bez zásahu centrální banky, oslabila a zlepšila situaci českým exportérům. Takže vzdát se měnové politiky je vzdát se nejenom kurzu, ale vzdát se i úrokových sazeb.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Krejza, po něm pan poslanec Rozvoral. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji, vážený pane předsedající. Jednak bych chtěl poděkovat panu poslanci Kalouskovi vaším prostřednictvím, za to, že mi odpověděl, nicméně myslím, že těch otázek spíše více vzniklo, než bylo vysvětleno. Já jsem si to tady shrnul z projevů svých předčešníků a předkladatelů.

Fiskální pakt nemá dopad do rozpočtu. Nepředává pravomoce. To zní dobře. Nezavádí žádné povinnosti. A pak ten důvod. Důvodem je účast na jednáních. Na jednáních, na summitech Evropské unie nebo eurozóny – no to není dostatečný důvod.

Máme vyjednané výjimky – hlava III, hlava IV. Sám pan kolega připustil, že to je vlastně to gros, proč bychom vůbec se tím fiskálním paktem měli zabývat. Pak se dozvídáme, že to vlastně nezavádí, nebo nás nepřiblížuje k přijetí eura.

Já tomu prostě nemůžu věřit. Já si myslím, že toto je standardní salámová metoda, která je tady používána běžně, zažili jsme to např. u registrovaných partnerství, dlouhá debata. Dnes máme debatu o tom, zda budeme mít plnohodnotná manželství. Já to nekritizuju, já to nehdnotím, já to jenom připomínám. Myslím si, že toto je přesně, ale přesně ten postup, který k tomu povede.

Chtěl bych jen připomenout, že pozice Občanské demokratické strany je samozřejmě proevropská, je prozápadní, my tam patříme, vždy jsme byli součástí, i když možná byla období, kdy jsme spíše sloužili jiným pánum, tady nesloužíme, tady si chceme vybudovat své svéprávné postavení, abychom byli schopni prosazovat své vlastní názory, abychom nebyli plně závislí na diktátu odnikud. Já si myslím, že toto je pozice Občanské demokratické strany.

Jsem přesvědčen o tom, že k přijetí eura jednou dojde, pokud se tedy euro nerozpadne samo. Víme, že maastrichtská kritéria, dokonalá, nedokonalá, nebudu hodnotit, já je nevymýšel. Když se podíváte na přehledy, z 27 tehdy ještě členských států, myslím, že Británie je ještě pořád členem Evropské unie, jich plnilo kolik, tato kritéria? Sedmnáct? Nevím, tu statistiku už si přesně nepamatuju, ale nebylo to určitě, určitě to byla více jak polovina států, která tato kritéria neplnila, nic se nedělo.

Vzpomenete si na důvody, proč se fiskální pakt vlastně zaváděl? Ano, byly to problémy s Řeckem. Nevím, jestli je třeba pro Českou republiku, abychom v této chvíli se jakýmkoli způsobem přiblížovali k euro, které podle mého názoru je nejvýhodnejší a velmi výhodné pro našeho silného souseda, pro Německo. To Německo vlastně tímto způsobem nám tu Evropu dobývá bez boje. A myslím si, že bychom se my měli proti těmto tendencím alespoň stavět s naším státním nebo národním zájmem. Ne že budeme hledět jenom na sebe, ale hledět i na sebe.

Takže já se prostě domnívám, že přijímat fiskální pakt, který nás momentálně k ničemu nezavazuje, nic nám neřeší, ale to jsme možná slyšeli už na Slovensku, ale nevím, nakolik byly potom ty titulky platné, kdy se hovořilo o tom, kolik eur posílá babička na dědině, slovenské dědině, s příjemem 200 eur, kolik posílá do Řecka, kolik posílá, anebo budeme posílat do Itálie. Ty obrovské schodky, které se neustále zvyšují v jižní Evropě. To si myslím, že bude pro evropskou měnu velká zatěžkávací zkouška. Dokonce si dovolím tady tvrdit, že možná už jsou i tendenze nebo myšlenky na to, že to Řecko... No tak je to vůbec dobré, že tam je, v té eurozóně, že nám zatěžuje euro? Možná už některí představitelé evropské měnové unie z toho už tak nadšení nejsou. Tím nechci říkat, že bychom my byli Řeckem, naopak. Viděli jsme snižování veřejného dluhu, a tady bych si dovolil připomenout, že si myslím, že snižování veřejného dluhu je velkou zásluhou obcí, které hospodaří velmi dobře. Velmi dobře. A my máme tendence jako Sněmovna ještě těm starostům trošku mazat schody, s prominutím.

Takže já jsem proti přijetí v této chvíli. Myslím si, že nejenom o devalvací je tady řeč, může nastat i revalvace, to znamená, že ti občané budou sami od sebe bohatnout, když ten kurz nebudeme uměle snižovat, on nám půjde nahoru, tak prostě máte tu dovolenou levnější, máte to zahraniční auto levnější, vaše nemovitosti vůči euru porostou v ceně. Já si myslím, že to není vůbec špatný trend, že bychom se neměli jakýmkoli způsobem přiblížovat k přijetí eura přijímáním něčeho, o čem tady říkáme, že nás k ničemu nezavazuje.

Takže bych na závěr asi řekl, že bych si dovolil navrhnutí zamítnutí po ukončení rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, zaznamenal jsem váš návrh na zamítnutí. Nyní budou s faktickými poznámkami reagovat pan předseda Kalousek a pan poslanec Jan Volný. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Ne, takže nemáte slovo, pan předseda Kalousek se vzdal své faktické poznámky. Pan poslanec Volný nyní s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Kolegové a kolegyně, pane předsedající, já bych přece jen k tomu po vystoupení mého představení chtěl říct jednu věc.

Co jsem tady teď slyšel, je to taková fabulace – co, kdyby, jestli. Není to vůbec podložené znalostí celé té věci. Odvijí to od situace v Řecku, odvijí to od toho, že to je jeden z prvních závažných kroků k přijetí eura. Vždyť to přece vůbec tak není. Od kolegů z ODS a z pravice tady prostě vnímám nějakou schizofrenii. Na jednu stranu říkají: Pojdeme držet basu s našími západními partnery, protože ti jsou ti praví. Já jsem zásadně pro, a toto je jedna věc, která s tím přece souvisí. My jsme jediný stát, nebo jeden z mála států v Evropě, který toto nepřijal. Na druhé straně ty parametry, které jsou v tom zahrnutý, jsou tak benevolentní, že přece nikdo nechce tento stát zadlužovat více, než je v tomto fiskálním paktu zaneseno, a ke kterému bychom se zavazovali.

Podle mých informací, já jsem to v minulém volebním období velice důkladně studoval, protože toto kolo projednávání už tady jednou bylo, je to opravdu jenom proto, abychom byli v nějakém klubu, kde budeme mít informace, kdy nám to prostě zpřístupní jednání na těch jednotlivých finančních fórech, a není to vůbec to, že bychom se někde zavazovali, že od přijetí fiskálního paktu musíme do určitého data přijmout euro. Tak se tady, prosím vás, nestrašme, říkejme pravdu, říkejme to tak, jak to opravdu je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Munzar, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Krejza. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl zareagovat na pana poslance Volného prostřednictvím pana předsedajícího.

Já jsem tady ve své řeči, dlouhé, na začátku dnešní obecné rozpravy položil několik otázek. Co je tím důvodem, proč se na to tak spěchá? Co je skutečně tím důvodem, proč se na to tak spěchá, že se to musí schválit v době, kdy máme vládu bez důvěry? Na to jsem nedostal odpověď. To, že to je výhodné pro státy eurozóny nebo nutné pro státy eurozóny, že jsou k tomu důvody, to jsem tady také řekl. Ale pro ostatní je to dobrovolné. A my nemáme žádný termín ani nemáme žádnou povinnost to přijmout. Takže já bych se rád skutečně dozvěděl, co je tím pravým důvodem kromě té image vlády v Bruselu. To jsem se skutečně nedozvěděl.

A to, že to mají všichni? My přece musíme rozhodovat podle toho, co potřebuje naše země, podle toho, jestli můžeme řídit naši fiskální a monetární politiku, jestli můžeme rozhodovat o tom, abychom byli co nejvíce konkurenceschopní. A moje

babička mi vždycky říkala: Když ostatní skočí z okna, skočíš také? To přece není argument, že to mají všichni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Krejza s faktickou poznámkou, po něm s faktickou poznámkou paní ministryně Schillerová. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Karel Krejza: Ano, děkuji. Samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího k panu poslanci Volnému. Já jsem tady vůbec nechtěl vyvolávat nějakou odbornou debatu, to rozhodně nebylo účelem. Mohli bychom si tady předkládat grafy, mohli bychom tady složitě hovořit o číslech. To nebylo smyslem. Takže nechci tady zavádět odbornou debatu, ale spíše z toho hlediska přijímání nových a dalších směrnic, zákonů, norem. Myslím si, že těch norem a zákonů máme totlik, že se v nich prakticky nikdo nevyzna.

Tady se shodujeme, že fiskální pakt nás k ničemu nezavazuje, nic nám neřeší. Já si to tedy nemyslím, mimochodem. Ale přistoupíme-li na tu premisu, že nás k ničemu nezavazuje, tak opravdu nevím, proč bychom nyní, v této době, v této chvíli měli přidávat další a další směrnici, další zákony, které nic neřeší. Máme jich víc jak dva miliony. Já tedy nevím, kdo se v tom dokáže vyznat. Právníkům nezávidím. Možná už je teď doba, kdy si právníci sami najímají právníky. Z tohoto obecného hlediska si myslím, že nenastala doba, abychom přijímali fiskální pakt. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající, budu velmi stručná. To je skutečně turborychlost! My na to opravdu spěcháme. Už od roku 2014 prostě na tom makáme! Takže to si opravdu myslím, že jsme to víceméně uspěchali. A o co jde? Prostě nezůstat... Nejde o to, že to mají všichni. Ale nezůstat před zavřenými dveřmi. Mít možnost jednat aktivně. Směřovat jednání Evropské komise a eurozóny. Mít možnost se k nim vyjadřovat. Říkat svoje názory. O to tady jde. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Munzar.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Taková novinka – abych mohl říkat své názory, musím schválit mezinárodní smlouvu, která nemá smysl. Ale to jsou asi nová pravidla v mezinárodních vztazích. Já tomu úplně nevěřím.

Bohužel jsme na to vyčlenili dneska nedostatek času, takže se pravděpodobně nedostanu ke svému obšírnějšímu vystoupení, kde bych podrobně popsal naši pozici a zdůvodnil náš zamítavý postoj. Ale možná si řekněme jenom pář faktů. Víte, kdy jsme

začali projednávat v prvém čtení tuto smlouvu? 14. května 2014. V té době jsem tady slyšel od premiéra a ministra financí, dnešního premiéra, že jsme s Británií poslední v Evropě. Uplynuly čtyři roky a 18 dnů. A co se stalo v České republice, že to nemáme? Vůbec nic. Vůbec nic.

Pak chci poděkovat hnutí ANO, které ještě v minulém volebním období bok po boku s námi blokovalo schválení té smlouvy. Určitě uznáte, že smlouvu 16 poslanců není schopno zablokovat. Ale bok po boku tady s panem poslancem Volným a s dalšími, kteří tady byli v minulém volebním období, jsme nedovolili projednávat v druhém čtení tuto smlouvu. Co se změnilo? Nic. Kromě toho, o čem mluvil můj kolega pan poslanec Munzar. Andrej Babiš už byl v těch reflektorech v Bruselu a už to chce najednou schválit. A co se ještě změnilo? Před čtyřmi lety to byla smlouva, která byla potřebná schválit kvalifikovanou většinou, a po čtyřech letech je najednou jiný přístup. Mluvila o tom paní poslankyně Válková na začátku dnešní rozpravy. Bez důvodu. Tí samí lidé, kteří to předkládali minule s kvalifikovanou většinou, najednou přicházejí s prostou většinou. Proč? Aby v tom Bruselu s námi mluvili, abychom mohli dávat své názory. Nebo já nevím proč.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane předsedo, váš čas vypršel. Děkuji. Pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Mně to nedá. Chtěl bych poděkovat paní ministryni, že tady potvrdila to, co jsem se obával a co jsem řekl tady ve svém úvodním projevu. Vy jste řekla, že už na tom pracujeme, nebo pracujete, od roku 2014. Já jsem tady ve svém úvodním vystoupení citoval vyjádření tehdejšího ministra financí Andreje Babiše z února roku 2014. Já to přečtu znova. Ta citace zní: "Myslím si, že cesta k euro je dlouhá. Víceméně jsme se domluvili, že začneme fiskálním paktem, je to první krok." Paní ministryně mi to teď potvrdila. Takže jak to je? Je to opravdu první krok k euro? Protože tehdy to Andrej Babiš podle mediálních vystoupení odhadl na šest let. Ukončení šesti let se blíží. Takže proč na to tak spěcháte? Protože se blíží těch šest let? Nebo je to kvůli té image? Proč se nepočká na vládu s důvěrou? Každopádně mi to připadá, že se zase točí korouhvíčka. Nejdřív je hnutí ANO pro euro. Před volbami, protože vycházejí nějak průzkumy, proti euru. A teď děláme první krok k euro. Takže ať si každý občan udělá názor sám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Volný. Po něm s faktickou poznámkou pan ministr Stropnický. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Budu velice krátký. Nevím, jestli pan kolega Stanjura vaším prostřednictvím byl v jiném parlamentu, v jiné Poslanecké sněmovně než já. Toto byl vládní návrh a vláda a Ministerstvo financí už tenkrát velice usilovaly o to, abychom v tomto společenství byli právě pro to, abychom nezůstali před těmi zavřenými dveřmi, ale diskutovaly se tady parametry, jestli to bude 45, 50, 60, ale v žádném

případě to nebylo, že by ANO blokovalo projednání a schválení tohoto tisku a této problematiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr Stropnický vystoupí s faktickou poznámkou. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, padl tady řečnický dotaz, že se od toho roku 2014 nic nestalo. Nebo stalo se něco? Odpověď zněla nic. Řekl bych, že se stalo docela. Docela se stalo v tom smyslu, že naše členství, nebo vůbec příslušnost k té Unii neustále jakoby eroduje, neustále je zpochybňována, ty tlaky jsou stále silnější, ty prostředky jsou i poměrně stále rafinovanější. A to neznamená, že cokoli odtamtud přijde, tak my slepě přijmeme. To vůbec není pravda. Ale z tohohle toho dělat jakoby zásadní konfliktní téma, to si myslím, že je zbytečné. A znova ještě řeknu to co i při minulém projednávání. To jsme skutečně my jediní jasnozřiví? To jsou všichni ti holandstí politici, rakouskí a severští úplně natvrdlí, že neodhalili ty zcela zásadní pasti, které to obsahuje? To jsme museli přijít až my, abychom tohleto jasnozřivě zahledli? To si myslím, že je neskromné.

A ještě poslední věta. Vůbec to euro, když se tady tak často mluví o euro, to přece nevzniklo úplně primárně jako ekonomický nástroj nebo instrument. To vzniklo přece jako politický instrument mezi Kohlem a Mitterrandem, protože se prostě správně vycházel z toho, že země, které mají společnou měnu, mají větší problém spolu držet nějaký konfliktní vztah, ale naopak ten vztah může být pozitivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S dalšími faktickými poznámkami budou reagovat pan předseda Stanjura a pan poslanec Munzar. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Volný – jeho vystoupení bych nazval Pohádky ovčí babičky. On mluvil o finanční ústavě a dluhové brzdě. To je úplně jiný návrh zákona, který byl úplně bezzubý schválen. To máte pravdu. Bavíme se o této smlouvě (ukazuje rukou na světelnou tabuli), kde prvé čtení proběhlo 14. května roku 2014. Vládní koalice ANO, ČSSD, KDU měla 111 členů. Není v silách opozice, navíc když část opozice to podporuje, bránit tři a čtvrt roku vůbec zařazení toho bodu ve druhém čtení a projednání. Bez vás by to skutečně nešlo. A já jenom poctivě přiznávám, jak to bylo, že jste byli s námi názorově, a teď jste otočili. Jinak by ta smlouva byla dávno dolní komorou českého parlamentu ratifikována. Od května 2014 do voleb v říjnu 2017 jsme se naštětí v Poslanecké sněmovně i díky společnému koordinovanému postupu v této otázce k tomu nedostali. To je prostě fakt. Můžete se podívat do stenozáznamů, co kdo k tomu říkal. Tehdejší ministr financí nebyl pro. Makal na tom, aby toto nebylo přijato a ratifikováno, a byli jsme ve shodě. Teď jsem velmi překvapen, že bez jakéhokoli důvodu se mění situace. Bez jakéhokoli důvodu.

Tak to jsem jenom připomenul, protože se bohužel na mě nedostane, já nevyužiji přednostního práva, počkám si v té rozpravě, až na mě dojde čas, což určitě za těch

21 minut už nestihnu. To pak podrobněji rozeberu. Kdybychom tady byli první den, kdybychom nevěděli, co je to salámová metoda Bruselu, tak se můžeme nechat uchláčolit, že to není vůbec potřeba, že nás to nezasahuje. Ale není to tak.

A jestli to někdo dokládá jako podmítku, aby mluvil s paní ministryně, tak se paní ministryně musí ohradit a my ji musíme podpořit. Reprezentuje českou vládu, Českou republiku a budou s námi mluvit!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Munzar a jeho faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Už jenom opravdu drobně na pana ministra Stropnického. Ano, euro vzniklo jako politický projekt, nikoli jako ekonomický. A právě to způsobil mnohé problémy eura, protože jednak jsou tam regiony, které mohou oslabovat svými ekonomickými kroky euro, a jsou regiony, které jsou bohatší. Proto se přistoupilo k tomu fiskálnímu paktu. A paní ministryně tady řekla, že to je povinné pro země eurozóny. Nicméně pro ostatní je to dobrovolná věc, takže znova opakuji svou otázku: Proč musíme o tom hlasovat teď, v době, kdy vláda nemá důvěru? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Rozvoralovi, tak vás seznámím s došlymi omluvami. Pan poslanec Pavel Bělobrádek se omlouvá do konce jednání z rodiných důvodů. Předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá od 12.15 hodin do konce jednání Sněmovny. Pan poslanec Jan Bauer se omlouvá od 12.30 do konce jednání z rodiných důvodů. Paní poslankyně Květa Matušovská se omlouvá od 12.15 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pan předseda Radek Vondráček se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá v době mezi 12.45 a 14 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Jiří Běhounek se omlouvá od 13.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Na řadě je pan poslanec Rozvoral, připraví se pan poslanec Peksa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, kterou přezdíváme jako fiskální pakt a kterou tady předkládá vláda v demisi jako další krok k přiblížování České republiky do eurozóny a ke společné rozpočtové politice v Evropské unii. To, co v praxi přináší, je ztráta suverenních států nad svými rozpočty. Naše hnutí SPD proto bude hlasovat proti této smlouvě. Obávám se však, že jiné parlamentní strany tuto smlouvu přehlasují.

V debatě o paktu bychom tedy neměli hovořit o tom, jakou prý přináší rozpočtovou kázeň a jak by se nám to asi hodilo. Ano, to, aby naše vlády hospodařily hospodárně, chceme, věříme, všichni, a tak to pojďme společně prosazovat. Jenže k tomu není třeba fiskální pakt z Evropské unie. Všichni víme, že jakékoli úmluvy či

pakty přece nepomohly Řecku, Itálii, ani Španělsku či Portugalsku. Jen je dotlačily k falšování hospodářských výsledků. K tomu, abychom hospodařili správně, potřebujeme slušnost, rozum a vymahatelnou odpovědnost těch, kteří s veřejnými penězi hospodaří. Tedy zavést v prvé řadě principy přímé demokracie včetně přímé hmotné odpovědnosti.

Pokud jde o principiální řešení státních rozpočtů, po léta navrhujeme švýcarský model, dlouhodobě vyrovnaný rozpočet, kdy je samozřejmě možné pružně reagovat např. na hospodářské cykly dočasnými deficity, ale s povinností je vyrovnávat v čase prosperity. Tato vláda je v demisi, ale i když v demisi nebude, tak se vládní strana, tedy hnutí ANO, zavázala, že nás nebude tlačit do eura. Nyní tady ale vláda předkládá návrh ve zcela opačném trendu, tedy předprípravuje půdu směrem k zavedení eura. A já za SPD říkám: Než přijmeme jakékoliv dohody, které vedou k euro, vyjasněme si, zda ho chceme. My a většina občanů České republiky ho nehceme.

Vážené kolegyně a kolegové, než přijmete fiskální pakt, přijměte zákon o referendu a v něm nechte rozhodnout občany, zda se chtějí pustit do tragédie zvané euro. Vy ale takové referendum odmítáte. A pokud vám občané dají k přijetí eura mandát v referendu, tak klidně pokračujte fiskálním paktem. Jsem však přesvědčen o opaku. A do té doby nemá smysl o tomto tématu ve Sněmovně jednat. Znovu tedy zopakuji, že hnutí SPD bude hlasovat proti tomuto vládnímu návrhu a připojíme se k návrhu na zamítnutí této smlouvy v prvním čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na řadě je pan poslanec Mikuláš Peksa, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych rád jménem pirátského klubu řekl, že my se dlouhodobě zasazujeme o omezení dluhového financování, a proto jsme rádi, že se česká vláda a Česká republika konečně rozhodla přistoupit k takovému smlouvě. Bohužel mám z toho trošku pachut' hořkosti v ústech, protože ta smlouva reaguje na finanční krizi, která vypukla v roce 2008, a teď máme rok 2018. A jak se dozvídáme z důvodové zprávy, de facto je implementovaná do českého práva díky směrnici Rady z roku 2011 a českému zákonu z roku 2017. Takže mi to připadá jako takové trošku prázdné gesto, takový pohled za v dali mizejícím vlakem tvrdého jádra eurozóny, ke kterému se připojuje Slovensko, Slovensko, pobaltské země a další státy bývalého východního bloku, zatímco my prostě setrváváme na místě a díváme se. Já bych čekal, že budeme daleko aktivnější v tom našem úsilí něco dělat, že se budeme pokoušet eurozónu měnit, a přesto jsem rád, že aspoň, aspoň si vydobudeme právo získat nějaké informace z těch jednání, na která bychom jinak nebyli připuštěni.

Moc nerozumím tomu, proč ODS, která dlouhodobě vystupovala proti dluhovému financování, vlastně útočí na tuhle smlouvu. Prostě to nedává smysl. Ta smlouva řeší, nebo přispívá k řešení problému, a proto bychom ji měli podpořit.

A upřímně řečeno, pokud tu někdo argumentuje proti Evropskému soudnímu dvoru, já se přiznám, že jsem rád, že např. Evropský úřad pro boj proti podvodům kontroluje, jakým způsobem se v této zemi utrácejí evropské dotace. A rozhodně nemám nic proti tomu, aby evropské úřady kontrolovaly, zdali se tady nepromrňává veřejný rozpočet. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se pokusím vysvětlit svému předřečníkovi ten zdánlivý paradox. Rozlišujme formu a obsah. My, kteří jsme pro to, abychom měli pořádnou dluhovou brzdu, ne tu karikaturu, kterou schválila sněmovna v Poslanecké sněmovně, občanští demokraté, jsme pro. Současně nejsme pro to, abychom se zavazovali těm, kteří pijou víno a kážou vodu. Zeptejme se paní ministryně, jak funguje dluhová brzda ve Francii, Španělsku, Portugalsku, Řecku a dalších zemích. Jak oni plní maastrichtská kritéria? A ti nás kritizují za to, že jsme ten formální krok neudělali? Vždyť je to k smíchu! Oni přece, pokud překročili 60 % HDP, tak mají každý rok zhruba o 5 % snižovat svoje zadlužení. Děje se to tak, nebo ne? Nebo si velké země vždycky udělají výjimku? Za b) je správně!

Takže my jsme pro ten obsah, já o tom chci mluvit, o dluhové brzdě, ve svém vystoupení, dneska to nestihnu, a chci zdůraznit i parametry. Na druhé straně zejména nepřítomní kolegové s výjimkou předsedy klubu z ČSSD, ti vždycky byli pro tu formu, ale byli proti dluhové brzdě, proti tomu obsahu. A pro nás je mnohem jednodušší a mnohem správnější vytvořit si vlastní dluhovou brzdu, mít vlastní mechanismy zbytečného zadlužování než to, co navrhuje vláda. Já vím, že je to jenom slupka. Když to zjednodušíme, pak budu mluvit podrobně, tak ta smlouva má úvod, tělo a závěr. Naše milá vláda proto, aby s ní komunikovali v Bruselu, říká: Schvalme úvod a závěr. To tělo ne. Takže spor není o ten obsah, který je fakt úplně bezhubý, ale o tu symboliku, o tu salámovou metodu, o ten naprostě zbytečný krok.

Anebo je to jinak, paní ministryně? Chceme ratifikovat ty články úmluvy nebo smlouvy o stabilitě, které nás např. zavazují k dluhové brzdě? (Upozornění na čas.) Ano, nebo ne? Ano, nebo ne?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Z dnešního jednání se od 13.40 do konce jednacího dne omlouvá pan poslanec Pavel Jelínek. Na řadě je faktická poznámka pana poslance Peksy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych si to rád ujasnil. Takže podstatná, jestli to správně chápou, není zas až tak moc ta forma, podstatný je ten obsah. Vám jde o to, abychom měli kvalitní dluhovou brzdu. V tomhle si myslím, že se naprostě shodneme. I nám jde o to, aby se eurozóna zreformovala takovým způsobem, že bude fungovat skutečně dobře a bezpečně. Takže se zeptám. Pokud se dopracujeme k tomu,

že bude existovat nějaká smlouva, která to skutečně pokryje dobře, podpoříte ji? Podpoříte takovou smlouvu?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hypotetická otázka. Pokud ta smlouva umožní, že ti signatáři mohou používat i vlastní měnu, a nebude nás nutit k euro, to znamená, že nebude mít jiný účinek, tak nevidím problém, proč neschvalovat společná pravidla. Na druhé straně jsme malé děti, aby nám někdo musel říkat, jak máme hospodařit, a neumíme si to zařídit sami? To je ta cesta, kterou navrhujeme my. My jsme připraveni, pokud najdeme větší podporu, oprášit návrh skutečné dluhové brzdy. Mohu obejít ostatní kluby, pokud se budete chtít spolupodepsat. Jsou tam parametry, o kterých můžeme debatovat, ale bude to skutečně dobrovolné, vědomě a rozumně rozhodnutí nás samotných.

Pokud by taková smlouva vznikla, současně nezavazovala k přijetí eura, protože to je jiný problém – špatně nebo dobře hospodařit můžete s eurem i s korunou, na tom se snad shodneme, nakonec je to jenom účetní operace, když vedete účetnictví v jiné měně, to růjákým kurzem přepočítat –, tak za sebe, nemůžu říkat za občanské demokraty, protože když ta smlouva neexistuje, nemohli jsme se k ní postavit, za sebe říkám ano. Pokud by to nebylo svázáno s existencí eura, já s takovou smlouvou nemám žádný problém. Ale nepotrebuji k tomu, abychom takovou dobrovolnou smlouvu si přijali my sami, bez toho, že k tomu budeme hledat další spojence.

A co je ještě důležité kromě toho, co jsem mluvil, že ti, kteří to po nás chtějí, to nedodržují. My tím, že jsme to neratifikovali, a to je velmi důležité, nikomu nic nebrzdíme, nikomu nebráníme. Některé smlouvy potřebují ratifikaci všech členských států, aby mohly vejít v platnost a v účinnost. V tomto případě to není. Takže ani těm, kteří to chtějí, my nijak nepřekážíme, oni k tomu nepotřebují – kromě toho, že přijde pan Juncker a řekne: a už mám všechny. To je jediný důvod. Že prakticky se nezmění vůbec nic, pokud to přijmeme. A my říkáme, je to úplně zbytečné, nehlasujme pro to. A budeme vás dlouho a trpělivě přesvědčovat o tom, že máme pravdu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Skopeček vystoupí nyní s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Já ještě ke kolegovi Peksovi, ať se podívá, odkdy ta smlouva platí, a podívá se, jakým způsobem se vyvíjí hospodaření signatářů. Máte pocit, že ten fiskální pakt pomohl tomu, že ti členové, kteří ho ratifikovali, začali hospodařit lépe? No nevedlo to k tomu. Itálie přes 100 % hrubého domácího produktu zadluženost. Průměr Evropské unie 80 %. My 34. A někdo nás bude kritizovat, že jsme neodpovědní, že se nechceme připojovat k fiskálnímu paktu. Vždyť hospodaříme mnohem lépe v realitě než ti, kteří si to naplánovali a nejsou to schopni léta plnit. Tak co to je za symbolický krok, přivázat se k zemím, které nedokážou plnit něco, k čemu

se zavázaly, a nutí nás, abychom se k tomu zavázali taky, přestože hospodaříme lépe. Vždyť to nedává žádný smysl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Peksa bude reagovat faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych jenom reagoval na pana kolegu Skopečka prostřednictvím pana předsedajícího. Já v žádném případě neholdám tvrdit, že hospodaření některých, a nebudu konkrétně jmenovat kterých, států Evropské unie je bez chyby a nemohlo by být lepší. Já jenom říkám, že tohle je prostě nějaký krok nějakým směrem. Očekával bych samozřejmě podstatně významnější krok. A jsem si vědom toho, že to, co bylo přijato, je prostě nějakým způsobem kompromis. Ale neholdám rozhodně obhajovat to, že v některých státech Evropské unie neexistují problémy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě je přihlášená paní poslankyně Válková. Pokud chce ještě vystoupit, dám jí slovo, jenom upozorňuji, že ve 14 hodin ukončím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, z toho, co jste tady slyšeli, si každý udělal už obrázek o tom, že ta vůle přijmout, odhlasovat, umožnit ratifikaci tohoto paktu v této Sněmovně není, a je to velká škoda. Alespoň zatím. Protože řada těch argumentů, které jsme slyšeli, nevychází, není dostatečně podložena jinak než určitými spekulacemi a úvahami politické povahy. Já vím, že to je důležitý rozdíl, obzvlášť u každé mezinárodní smlouvy. Přesto si myslím, že tato smlouva má velmi zajímavý rozdíl také právní, protože jsou tam tři články, které mezi právní veřejností budí pozornost a byly i předmětem určité analýzy. Je to článek 3, článek 7 a článek 8. A zejména jeden z těch článků, o kterém bych se ráda zmínila, který se týká tolik diskutované – v uvozovkách teď, protože ono to nemá opravdu žádnou právní oporu – nutnosti dříve či později přijmout euro, jasně vyvrací tyto obavy, protože jeho znění vůbec takový závazek v sobě neobsahuje.

Ten článek 7 – já jsem to teď zredukovala, protože o článku 3, který je nejdoplatnější z hlediska těch našich úvah, tak o tom budu hovořit doufám při pokračování svého vystoupení příště. Článek 7 definuje povinnost smluvních států eurozóny podporovat návrhy a doporučení Evropské komise vůči členskému státu eurozóny (s důrazem) – já to třikrát podtrhnu –, který překročil kritérium povoleného deficitu v rámci postupu při nadměrném schodku. Čili to, co tady říkal můj předčeňník pan poslanec Skopeček, tak jako máme rezignovat, i když se třeba ty mechanismy nevždycky na sto procent osvědčily, na to, co určitou brzdu a překážku tvoří? Já si myslím, že nikoliv. (Hluk v sále.) A smlouva i v této souvislosti využívá stávající unijní orgán, Evropskou komisi. Jeho pravomoc rozšiřuje, aniž by vytvářela vlastní institucionální rámec. To je hrozně důležité. Čili ta Lisabonská smlouva, kterou jsme

podepsali, jejiž jsme součástí, tak tam jsme se již některých našich pravomocí vzdali. Ale to není případ této smlouvy.

Ona taky ta smlouva, když si přečtete její název, pozorně tedy, jako právníci nebo jako poslanci, kterým není lhostejné, když slyší nějaké kvaziargumenty – Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové... To znamená, jde zde spíše o normu, která se snaží v rámci komplikovaného mechanismu Evropské unie zavést určitá pravidla. A právě proto si myslím, že ty obavy, které tady zaznívají, jsou liché, protože nevyplývají z obsahu smlouvy, která nás nezavazuje k ničemu, k čemuž jsme se už předtím nezavázali, nenutí nás k ničemu, co tady někteří její odpůrci označují jako závazek víceméně dříve či později přjmout euro, a nerozšíruje ten okruh pravomoci, který jsme již stejně přenesli na evropské orgány... (Odmlčuje se pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, paní poslankyně, máte pravdu. Prosím všechny o klid. Máme před sebou poslední dvě minuty jednání. Věnujte mu prosím pozornost a vytvořte paní poslankyni podmínky pro to, aby mohla dokončit, co potřebuje.

Poslankyně Helena Válková: Potom také si myslím, že je velmi důležité si uvědomit, že rozsah a povaha těch přenášených pravomocí, když použijeme tedy ten argument de minimis, tzn. v co nejužším smyslu slova, můžeme vyloučit z té ústavněprávní kvalifikace podle článku 10a proto, že zakládá pouze marginální, tzn. to nejužší možné rozšíření pravomocí orgánů Evropské unie. Tak já si myslím, že i s ohledem na zapracování pravidel fiskální odpovědnosti... (Nesnesitelný hluk v sále.)

Já už se obávám, že to je téměř... Zase abych tady...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, paní poslankyně, já vám rozumím. Já bych vás stejně za půl minuty přerušil. Takže pokud si to mohu dovolit nyní, tak bych tak učinil s tím, že až znova otevřeme projednávání tohoto bodu, budete opět první na řadě.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Já bych to uvítala, protože si přece jenom myslím, že by ten projev měl mít důstojný rámec. Moc děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, souhlasím s vámi. Bude to ve stenozáznamu.

Dámy a páновé, já v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu. Jsme v obecné rozpravě, která nebyla ukončena. Připomínám, že v obecné rozpravě zazněl návrh na zamítnutí od pana poslance Krejzy. S tímto návrhem se po skončení obecné rozpravy vypořádáme.

Ještě než ukončím dnešní jednání, tak vás seznámím s tím, že paní poslankyně Richterová se omlouvá od 13.50 z důvodu jednání ve volebním kraji a z dnešního jednání od 13.45 se omlouvá pan poslanec Lubomír Volný.

Končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Tato schůze bude pokračovat v úterý 12. 6. ve 14 hodin body podle schváleného pořadu schůze. Děkuji vám a přeji vám pěkný víkend.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

12. června 2018

Přítomno: poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Birke bude hlasovat s kartou číslo 4, pan poslanec Mašek bude hlasovat s kartou číslo 6.

Sděluji, že o omluvění své neúčasti požádali tito poslanci: Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Pavla Golasowská bez udání důvodu, Jan Hrnčíř do 17 hodin bez udání důvodu, Jakub Janda do 18 hodin z pracovních důvodů, Miloslav Janulík do 17 hodin z pracovních důvodů, Miroslav Kalousek do 15 hodin z pracovních důvodů, Jiří Kobza do 16 hodin z pracovních důvodů, Martin Kolovratník do 15 hodin z pracovních důvodů, Patrik Nacher od 14.30 do 16.30 z pracovních důvodů, Petr Pávek z důvodu zahraniční cesty, Zdeněk Podal z pracovních důvodů, Ivo Pojezný z pracovních důvodů, Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty, Pavel Staněk do 16 hodin z pracovních důvodů, Karel Tureček z důvodu zahraniční cesty, Kateřina Valachová z rodinných důvodů, Jana Vildumetzová ze zdravotních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů. (V sále je rušno.)

Z členů vlády se omlouvají Jiří Milek z důvodu zahraniční cesty, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Ilja Šmíd od 15 hodin z pracovních důvodů.

Tak. Opravdu vás poprosím, abychom se už usadili na svá místa, a poprosím o klid v sále.

Nejprve bych vás chtěl informovat o návrhu, který vzešel z dnešního grémia. Navrhujeme tuto změnu schváleného pořadu 13. schůze. Blok smluv druhé a první čtení zařadit na dnes, to znamená úterý 12. června, od 18. hodin s tím, že bod 53 schváleného pořadu, sněmovní tisk 52, smlouva ČR – Kosovo o dvojím zdanění, druhé čtení, bude zařazen na konec tohoto bloku. To je jediný návrh z grémia. (V sále je silný hluk.)

A nyní tedy poprosím, kdo se hlásí k pořadu schůze. S přednostním právem pro tuto chvíli... Pan poslanec Bartoš se hlásil ještě před zahájením schůze. Ten bude mít slovo jako první. Poté paní poslankyně Adamová Pekarová, poté pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Chvojka. A ještě jednou poprosím o klid! Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane předsedo. Já jsem chtěl navrhnout za pirátskou stranu zařazení nového bodu. Nevím, jestli jste

zaznamenali informace, které prošly dnes tiskem, ale Česká republika je dlouhodobě pod drobnohledem čerpání dotací EU zejména v oblasti zemědělství. A nyní se tedy pracuje i s informací, kde jde výtka směrem nejen k bývalé vládě, ale k čerpání dotací v oblasti zemědělství, které byly určeny pro jiné firmy, které byly určeny pro malé podnikatele v zemědělství a České republike. Minimálně dle informací z Evropské komise hrozí pokuta ve výši 7,5 mld. korun.

Takže my navrhujeme i v rámci těchto nových informací, které se objevují nejen v tisku, abychom zařadili jako první bod zítřejšího jednání Sněmovny, tedy na devátou hodinu, bod, který bychom nazvali Informace Ministerstva zemědělství o hrozící pokutě 7,5 mld. korun kvůli chybám při rozdělování zemědělských dotací.

My jsme přesvědčeni, že bychom k tomuto tématu měli od ministerstva současný slyšet vyjádření, jakým způsobem k věci přistoupí. V médiích už se dneska vyjadřoval bývalý ministr zemědělství. Nicméně toto padá na současnou nebo resp. budoucí vládu a my bychom chtěli slyšet od ministerstva, jakým způsobem k tomuto problému přistoupí. Děkuji. (Hluk v sále trvá.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní poprosím paní poslankyni Adamovou Pekarovou. Pro úplnost dodávám, že vystupuje v rámci přednostních práv v nepřítomnosti pana předsedy Kalouska. Prosím, máte slovo.

Okamžik, okamžik jenom. (Předsedající zvoní na zvonec pro uklidnění v sále.) Tak, děkuji.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vás požádat o zařazení nového bodu. A v podstatě je to tedy podobný bod, který navrhuje i pirátská strana. Ač jsem ho avizovala už na jednání grémia, kde na tom nepanovaла shoda, tak vás požádám o to, abychom zařadili bod, který se jmenuje Informace ministra zemědělství k čerpání finanční podpory, a to konkrétně z Programu rozvoje venkova ČR.

Jak jste již určitě zaznamenali, tak se nejedná jenom o tu zmíněnou sankci, která hrozí České republice ve výši 7,5 mld. korun od Evropské komise, ale jedná se také o závěry NKÚ, který je vydal v květnu – je to tato zpráva. Týká se právě konkrétně tedy v rámci Programu rozvoje venkova také opatření spolupráce. Je z nich patrné, že nejenom že jsou podmínky a následně rozhodování o přidělení dotací poměrně netransparentní, ale také že podpora, kterou mají čerpat malí a střední podnikatelé, pro které je zejména určena, míří ze 70 % k naopak k těm velkým.

Proto vám navrhnu usnesení a dovolím si vás s ním seznámit již při návrhu bodu, abyste věděli, o čem chceme v tomto bodu jednat. Myslím si, že to nemusí být žádný dlouhý bod, žádné zdržení našeho dalšího jednání, protože je to zcela nekonfliktní usnesení, kterým žádáme ministra o vysvětlení a následně o předložení Poslanecké sněmovně do konce září tohoto roku kompletní seznam příjemců finanční podpory z operačního programu Podpora rozvoje venkova, a to od roku 2014, a to konkrétně ještě s rozdělením dle velikosti podniků na tzv. SME a ostatní. Za třetí bychom žádali, aby Ministerstvo zemědělství předložilo Poslanecké sněmovně opět do konce září

totoho roku seznam opatření, která povedou k transparentnímu rozdělování finanční podpory určené především malým a středním podnikům v zemědělské výrobě. A jako čtvrtý bod bychom se usnesli na tom, pokud budete samozřejmě souhlasit, že trváme na tom, aby Ministerstvo zemědělství bezodkladně zajistilo transparentní přidělování dotační podpory určené především malým a středním zemědělcům tak, aby nedocházelo k čerpání velkými agropotravinářskými komplexy. Tudiž bychom tady tuto problematiku přijetím tohoto jednoduchého usnesení mohli ukončit a věnovat se ji, až budeme tyto informace od Ministerstva zemědělství mít k dispozici.

Tudiž nemyslím si, že se jedná o nějaký konfliktní bod. Nicméně ty informace, které se objevily nejenom v médiích, ale právě i ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu, jsou natolik závažné, že by se jimi Sněmovna měla zabývat, že by měla požadovat vysvětlení a nápravu, návrh řešení a že bychom měli mít zájem na tom v této věci se mít možnost i vyjádřit.

Navrhoji, abychom zařadili tento bod buď jako první na dnešní den jednání, anebo pokud tento návrh neuspěje, tak jako první bod zítra, ve středu. To znamená, máme dvě možnosti, kam jej zařadit. Usnesení už jsem vám dopředu zmínila, takže víte, o čem případně bychom hlasovali. Samozřejmě můžeme pak následně v rámci usnesení hlasovat o každém bodu zvlášť, pokud o to bude projevený zájem tady. Nicméně si myslím, že by Poslanecká sněmovna neměla nechat tyto závažné informace bez povšimnutí a měla se jim věnovat.

Děkuji vám za pozornost, aspoň těm, kteří jste mi ji věnovali.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji.

Znova bych vás požádal – věnujme pozornost tomu, co zde přednáší jednotliví řečníci.

Dovolte mi přečíst dodatečné omluvy. Pan poslanec Pavel Růžička se omlouvá do 15 hodin z důvodu zdržení, zpoždění letadla. Omlouvá se pan poslanec Richter ze zdravotních důvodů do 14.30 hodin.

S přednostním právem pan předseda Faltýnek. Připraví se pan předseda Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, dámy a páновé. Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Než přednesu svůj konkrétní návrh, který jsem avizoval rovněž na jednání grémia dneska dopoledne, tak bych chtěl krátký komentář k tomu, co tady zaznělo z úst kolegyně Adamové Pekarové a pana předsedy Bartoše.

Oba dva hovořili o stejně věci. Nejsem si jist, jestli se to dostane na pořad jednání této schůze, nicméně – ministr zemědělství, který tady bohužel v tuto chvíli nesedí, by měl zpracovat tento materiál, o kterém se tady hovořilo, z jednoho jednoduchého důvodu. Vy totiž všichni opakujete nějaké mediální sdělení, mediální články. A pokud jsou nějaká pravidla, o kterých tady hovořila paní poslankyně Pekarová Adamová, paní místopředsedkyně, kdy dotace pro malé firmy čerpají velké, tak to asi není v pořádku. Takže je potřeba, aby se tento materiál prostě zpracoval a podívali jsme se všichni na to, jak jsou nastavena pravidla v rámci Programu rozvoje venkova, jaká je

alokace pro malé firmy, jaké jsou tam podmínky, jaká je alokace pro střední firmy, jaké jsou tam podmínky a kolik procent je vyčerpáno v rámci alokace pro malé firmy malými firmami a velkými firmami. Ale velké firmy, když je to alokace pro malé firmy a podmínky nastavené pro malé firmy, tak asi těžko můžou žádat. Ale teď pouze spekulují, nevím. Na tyto otázky by měl opravdu odpovědět pan ministr zemědělství.

A nyní tedy k tomu mému návrhu. Já bych chtěl poprosit váženou Sněmovnu o podporu pevného zařazení jako prvního bodu v pořadu schůze dneska po schválení programu bod číslo 61. Jedná se o smlouvu o stabilitě a koordinaci, takzvaný fiskální pakt. Jedná se o sněmovní tisk 97. Je to bod, který je rozjednán, čili my bychom byli velmi rádi, kdyby se nám podařil do 16 hodin, kdy je naopak zařazen školský zákon z dílny Václava Klause mladšího, dojednat. Děkuji za podporu tohoto návrhu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Dále s přednostním právem pan předseda Chvojka. Poté s přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Nebojte se, já nebudu chtít zařazovat nějaký nový či mimořádný bod. Já bych se chtěl pohybovat v rámci toho, co už je schváleno v programu této schůze. Chtěl bych jenom poprosit o to, aby bod číslo 80, to znamená tisk číslo 54, správní řád, byl zítra v rámci toho bodu, kdy budeme rozhodovat a hlasovat o třetích čteních, právě v tomto bloku těch třetích čtení zařazen jako bod číslo 1. Prosím o to z jednoho prostého důvodu. Předkladatelem, nebo tím, kdo schválil tento návrh zákona, je Zastupitelstvo Pardubického kraje a zítra přijede hejtman Pardubického kraje, který by ocenil, kdyby tento bod byl pevně zařazen, aby nemusel čekat například celé dopoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Kováčik. Připraví se pan předseda Michálek.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a páновé, přeji hezký dobrý den. Rád bych tady vystoupil na podporu návrhu paní Pekarové Adamové, ctěné paní kolegyně, týkajícího se dotací v zemědělství. Rád bych také, aby ten bod byl zařazen co nejdříve zejména proto, aby se vyjasnilo, jaká je vlastně pravda.

Víte, mě docela popouzí, že se tady pochybuje o transparentnosti dotací v zemědělství v situaci, kdy ony dotace jsou mnohem kontrolované. Mě popouzí, když se tady kritizují dotační pravidla, aniž by přišel jakýkoliv návrh na nějakou rozumnou změnu. Ta pravidla jsou složitá a vždycky, když se kritizuje složitost těch dotačních pravidel, tak se řekne – Evropská unie. A pokaždé, když se ta pravidla poruší tím příjemcem dotací nebo tím, kdo dotace přiděluje, tak velmi rychle následuje tvrdý trest. Nejen návrat těch dotací zpátky, ale i různé sankce, které jsou

velmi citelné jak pro příjemce dotací, tak pro toho, kdo způsobil, že ten příjemce přijímal dotace neoprávněně.

Až potud, ano samozřejmě. Ale v okamžiku, kdy dojde k sebemenšímu porušení dotačních pravidel, tak se vždycky najde někdo v České republice, kdo to, s odpuštěním, napráší Evropské komisi, nebo NKÚ, nebo komukoliv jinému. A pak spatří světlo světa zpráva jako přednedávнем z NKÚ, která míchá hrušky s jabkama, a vychází z toho dotační systém pro zemědělce jako něco, co v České republice je fuj, hnusné, odporné, nepřijatelné, špatně dělané a tak podobně.

Já předesílám, že požadavek je, aby byli zveřejněni příjemci od roku... ne teď, co vládne tato vláda, někteří říkají oprávněně v demisi, ale od roku 2014. Já bych dokonce řekl, že ještě i dříve je třeba zveřejňovat, protože i v době, kdy vlády vlády pravicové, tak docházelo k rozdělování finančních prostředků pro zemědělce a potravináře podle dotačních pravidel. To rozdělování bylo kontrolované a de facto až na některé drobnosti nikdy nebylo zpochybňeno.

Já bych chtěl poprosit, abychom se tím bodem zabývali co nejdříve, aby se oddělilo zrno od plev, když už jsme u těch zemědělců, aby vyšla pravdaajevo a aby třeba z tohoto projednávání vedle žádosti, aby byli zveřejněni příjemci, byly také zveřejněny ony dotační podmínky pro jednotlivé dotace a aby bylo naprostě jasné a zřetelné a patrné, že v České republice je konečně zapotřebí přestat si hrát na malé, střední a velké, že zemědělci jsou jeden "druh", za který se my všichni, kteří máme od voličů oprávnění tak činit, musíme práti. Jsou to naši zemědělci, nejsou to nějací cizí, jsou to ti, kteří přinášejí potraviny na náš stůl, a stojí za to, abychom i ty malé, i ty střední, i ty velké podporovali a nehledali mouchy. Proto zařadit, tak jak navrhuje paní kolegyně Pekarová Adamová, ještě na dnešní den, aby ten úkol rychle šel, abychom v září měli nad čím jednat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek. Přípraví se pan předseda klubu SPD Radim Fiala.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem se chtěl vyjádřit k návrhu pana předsedy Faltýnka na to, aby byl předsunut fiskální pakt. Všichni, co tady jsme, tak víme, že když se předsune fiskální pakt, tak se nedoprojednají ostatní body. Dneska se nedoprojedná prakticky nic, protože ODS bude pokračovat ve svých vystoupeních tak, jako to bylo na předchozích schůzích Poslanecké sněmovny, a bude se k tomu chtít velmi podrobně vyjádřit. Proto s tímto návrhem nesouhlasím. A nesouhlasím s ním také z toho důvodu, protože pokud se to tímto způsobem protáhne a upravíme ten již schválený program jednání, tak se dneska nedostaneme na nominační zákon, na který se určitě všichni těšíme, protože chceme bojovat proti politickým trafikám, a taky se nedostane na zákon o platech ústavních činitelů, na který se všichni také těšíme, protože vláda nám předložila návrh na zmrzení platů ústavních činitelů. A přece nikdo z nás nechce, aby se to muselo odkládat a nakonec nedej bože nedopatřením došlo k tomu, že platy se výsledku zvýší.

Takže klub Pirátů bude hlasovat tentokrát proti tomu, aby se zařadilo projednání fiskálního paktu na dnešní program.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala, poté pan předseda Faltýnek.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. To mě těší, že jsme s Piráty ve shodě proti fiskálnímu paktu.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás požádal o vyřazení bodu číslo 79. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů – nebudu to číst už dál. Je to z toho důvodu, že tento zákon ještě nebyl projednán v hospodářském výboru, a tudíž nemůže být projednáván na plénu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže vyřazení ze schůze. Dále s přednostním právem je přihlášen pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se omlouvám, nechci zdržovat. Já bych se ještě vrátil k usnesení navrženému paní místopředsedkyní Adamovou Pekarovou. Žádá, aby Ministerstvo zemědělství předložilo – jinak jsem zjistil, že pan ministr Milek se dnes omluvil, je na Visegrádu, takže tady dnes není, ale bude zítra, takže já mu to hned vyřídím – aby ministr zemědělství předložil Poslanecké sněmovně do konce měsíce září kompletní seznam příjemců finanční podpory z operačního programu Podpora rozvoje venkova od roku 2014 atd.

Ted' jsem mluvil s ředitelem ZIF. Doporučuje všem zájemcům podívat se na webové stránky, kde tyto informace jsou všechny k dispozici, vážení přátelé. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zdá se, že žádné další přednostní právo se nehlásí. K návrhu na změnu schváleného pořadu se hlásí paní poslankyně Vostrá. Prosím, vašich pět minut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych vás požádat o pevné zařazení bodu 111 našeho programu, což je návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 v Poslanecké sněmovně a jejich orgánech a návrh na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výbortům včetně vztahů ke státním fondům, sněmovní dokument 623, a to na zítřek, 13. 6., jako první bod odpoledního jednání. Důvodem je, že máme státní závěrečný účet v Poslanecké sněmovně a myslím, že je v našem zájmu i v zájmu naší republiky, abychom ho včas řádně a v termínech projednali. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další s přihláškou je pan poslanec Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych dal návrh na změnu programu, a sice chci zařadit na dnešní den v 16.30 pevně bod programu Informace o dotacích z Programu rozvoje venkova, protože tady byly vzneseny některé docela vážné poznámky, možná bych řekl až obvinění. Je to za dobu, kdy já jsem byl ministrem. Já se tady nebudu schovávat za současného ministra, za kterým ta doba nejde. Já bych byl rád, kdybych mohl tyto věci vysvětlit bez ohledu na to, že pan ministr je dneska na Visegrádě. Myslím si, že mám dostatek informací a podkladů pro to, abych mohl ty informace ozřejmit.

Dovolím si prostřednictvím pana předsedajícího poukázat a nasměrovat paní poslankyni Adamovou Pekarovou na svůj facebookový profil z minulého týdne, kde se například jasné vyjadřuje k tomu, o čem ona tady hovořila, jakým způsobem a kam byly směrovány dotaze z Programu rozvoje venkova v rámci potravinářských podpor.

Tam byla dvě podopatření. Jedno podopatření se týkalo podniků, kde mohly žádat pouze malé a střední firmy v rámci potravinářství. V rámci tohoto podopatření veškeré žádosti, které splňovaly administrativní nároky v těch třech letech nového programového období, všem těmto žádostem jsme navýšením alokace pro toto opatření umožnili jejich administraci a následnou výplatu, takže byli uspokojeni všichni, kteří dokázali splnit a měli v pořádku formální náležitosti a minimální bodové hodnocení.

Pak bylo druhé podopatření, které se týkalo inovací, neboli ta spolupráce, o které vy tady hovoříte, a tady ta alokace byla určena pro malé, střední, ale i velké podniky. Samozřejmě, uspěly zde podniky i velké, které byly zmínovány například v médiích, nicméně je tam také celá řada malých a středních podniků, které z tohoto inovačního programu také uspěly a čerpají finanční prostředky.

Celková alokace těchto dvou podopatření... (Odmlka kvůli hluku v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím diskutující o klid! Já myslím, že už je to v pořádku, čas vám případně přídám.

Poslanec Marian Jurečka: Celková alokace těchto dvou opatření byla 5,2 mld. korun, malé a střední podniky čerpaly 3,17 mld. korun. Takže shrnuto, podtrženo, většina těchto finančních prostředků šla za malými, a znova zdůrazňuji, to podopatření, které bylo určeno pro ně, uspokojilo všechny, kteří splnili náležitosti a kteří požádali.

Dále bych připomněl, že v rámci investičních opatření pro zemědělce, pro průvýrobu, oproti minulému programovému období, kde bylo vyplaceno na malé farmy 235 mil. korun, jsme za tři roky oproti těm sedmi vyplatili přes 1 mld. korun. A byla tam dvě kola po sobě, kde byli uspokojeni všichni žadatelé z řad malých zemědělských podniků s výměrou do 150 ha. Úspěšnost velkých žadatelů byla nižší

než 50 % a v těch opatřeních vždy byli bodově zvýhodněni malí a střední žadatelé. Takto to bylo za mého působení nastaveno.

Dále bych ještě doplnil informaci, že jsme také výrazným způsobem zvýšili aktivity Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, neboli zkratka PGRLF, kde především malé a střední podniky mohly čerpat zvýšenou podporu při nákupu půdy a při realizaci svých investičních opatření.

Jsem připraven deklarovat, že podpora malých a středních zemědělců a potravinářů za mého působení v novém programovém období posledních tří let byla výrazně vyšší než podpora v předchozích sedmi letech.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem pan předseda Bartoš. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, já jsem chtěl jenom požádat, abychom si tuhle část, kdy se bavíme o programu, o změně programu jednání schůze, prostě tady nečistili nějaký mediální už i konflikt, který vzniká mezi předchozí vládou, resp. předchozím ministrem zemědělství a situací, která teď nastává, kdy tady může hrozit pokuta ve výši 7,5 mld. korun. Pojďme se bavit o tom – chceme se o tom bavit na programu, chceme zařadit tento bod na program jednání schůze? Já plně souhlasím, že řada těchto informací je na internetu. Já si nemyslím, že nějaká agregovaná zpráva, čísla a názvy firem, je to, co nám pomůže vnést do toho jasno.

I Evropská komise kritizuje nedostatečnou kontrolu čerpání. To znamená, že ty firmy sice mohly formálně splnit podmínky získání dotace, ale třeba nebyly využity. V tom směru ta firma nebyla většinově zemědělskou společností. Takže neřešme teď, kdo co, který ministr v předchozí vládě, kolik byly ty prostředky, ale pojďme se bavit o tom, jestli je žádoucí tento bod zařadit na jednání schůze, nebo ne.

My jsme přesvědčeni, že ano. Ani teď nechceme navrhovat nějaké usnesení. To by mělo vzejít z vystoupení současného ministra, který tady třeba zítra, kde bychom navrhovali zařadit ten bod, bude. Bavme se teď skutečně o programu schůze, nikoliv o obsahu jednotlivých bodů, které by právě měly být na program podle nás zařazeny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S náhradní kartou číslo 11 bude hlasovat pan poslanec Gazdík.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit ke změně pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak se s jednotlivými návrhy vypořádáme hlasováním.

Jenom sděluji informaci, že během rozpravy mi byla doručena písemná námitka proti zařazení nového bodu na pořad schůze. Týká se to jak návrhu pana předsedy Bartoše, tak návrhu paní místopředsedkyně Pekarové, tak návrhu pana poslance

Jurečky. To znamená, já jsem to spočetl, vyšlo mi 56 podpisů, což samozřejmě výrazně převyšuje počet 20. Nemůžeme tedy o těchto zařazeních hlasovat.

Budeme hlasovat nejprve o návrhu z grémia, tedy o zařazení bloku smluv, s tím, že dvojí zdanění s republikou Kosovo bychom zařadili na konec tohoto bloku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh grémia. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 187. Přihlášeno je 170, pro 162, tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka, neboť, jak jsem řekl, návrhy předtím není možné hlasovat, a to je zařadit dnes jako první bod bod 61, tisk 97, takzvaný fiskální pakt.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 188 přihlášeno 171, pro 104, proti 51. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Chvojky, který navrhl bod 80, tisk 54, v rámci třetích čtení, aby tento bod byl zařazen jako první v bloku třetích čtení zítra, ve středu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 189 přihlášeno 172, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Fialy, který navrhuje bod 79, což je novela zákona č. 56/2001 Sb., o pozemních komunikacích, a tak dále, vyřadit z pořadu schůze, a to z toho důvodu, že nebyl doposud projednán výborem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 190 přihlášeno 173, pro 173, proti nikdo. Tento návrh byl jednomyslně přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Vostré, která navrhuje bod 111, tisk 623, státní závěrečný účet za rok 2017, k projednání pevně 13. 6. , to je zítra, jako první bod. Říkám to správně? (Hlasy ze sálu.) Ve 14.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 191 přihlášeno 173, pro 170, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslední návrh, pana poslance Jurečky, byl zavetován, nemůžeme o něm hlasovat. Tím jsme se vypořádali se všemi navrženými změnami dnešní schůze. Budeme pokračovat dle schváleného pořadu.

Jak jsme si před chvílí odhlasovali, jako první budeme projednávat bod

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně
Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem
Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii
/sněmovní tisk 97/ - první čtení**

Projednáváním jsme se opětovně zabývali 1. června, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Poprosí paní ministryni financí Alenu Schillerovou a zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Kubíka, aby zaujali svá místa u stolku zpravodajů. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, kde podle stenozáznamu bylo přerušeno vystoupení paní poslankyně Heleny Válkové, jestli jsou mé záznamy správné. S přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Okamura.

Ptám se paní poslankyně Válkové, když byla přerušena v rámci svého projevu, zda má zájem vystoupit nyní. Zatím ne. S přednostním právem pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, které přezdíváme fiskální pakt a kterou tady předkládá vláda Andreje Babiše v demisi, je další krok k přiblížování České republiky do eurozóny a ke společné rozpočtové politice Evropské unie. To, co v praxi přináší, je ztráta suverénních států nad svými rozpočty. Naše hnutí SPD proto bude hlasovat proti této smlouvě. Obávám se však, že jiné parlamentní strany nás přehlasují a tuto smlouvu prosadí, jelikož ji Babišova vláda prosazuje. A jsou tady ve Sněmovně i další strany, které prosazují přijetí eura v České republice. My v SPD to odmítáme.

V debatě o paktu bychom neměli hovořit o tom, jakou prý přináší rozpočtovou kázeň a jak by se nám to asi hodilo. Ano, aby naše vlády hospodařily hospodárně, chceme, věřím, všichni. Tak to pojďme společně prosazovat. Jenže k tomu není třeba fiskální pakt z Evropské unie. Všichni víme, že jakékoli úmluvy či pakty přece nepomohly Řecku, Itálii a ani Španělsku či Portugalsku. Jen je dotlačily k falšování hospodářských výsledků. K tomu, abychom hospodařili správně, potřebujeme slušnost, rozum a vymahatelnou odpovědnost těch, co s veřejnými penězi hospodaří, tedy zavést v první řadě principy přímé demokracie včetně přímé hmotné odpovědnosti.

Pokud jde o principiální řešení státních rozpočtů, po léta navrhujeme švýcarský model, takzvanou dluhovou brzdu, tedy dlouhodobě vyrovnaný rozpočet, kdy je samozřejmě možné pružně reagovat například na hospodářské cykly dočasnými deficitami, ale s povinností je vyrovnávat v čase prosperity. Tato vláda je v demisi, ale i když v demisi nebude, tak se vládní strana, tedy hnutí ANO, zavázala, že nás nebude tlačit do eura. Nyní tady ale vláda předkládá návrh ve zcela opačném trendu, tedy předpřipravuje půdu směrem k zavedení eura. Já za SPD říkám, že než přijmeme jakékoli dohody, které vedou k euru, vyjasněme si, zda ho chceme. My v SPD a většina občanů ho nechce.

Vážené kolegyně a kolegové... (Reakce premiéra z místa.) Pane premiére, vy mi to tady ze zadu komentujete (směje se). Říkáte, že ho nechcete, pane premiére, ale navrhujete fiskální pakt, tak pojďte hlasovat proti. (Opět reakce premiéra z místa.) Vždyť vám to říkám, to je předpříprava k euru a to víme také všichni.

Omlouvám se za tu vsuvku, ale jak mi tady pan premiér ze zadu říká, co a jak, tak jsem to tady musel okomentovat. Ale skutečně, jestli nechcete euro, ale chcete suverénní Českou republiku, pane premiére, můžete hlasovat proti fiskálnímu paktu. Sám říkáte, jak umíte dobré hospodařit, tak přece nepotřebujete diktát Evropské unie, aby vám říkali, jak má být deficitní rozpočet nebo jakým způsobem máte připravovat rozpočty. Jestli se na to samozřejmě necítíte, tak k tomu potřebujeme třeba fiskální pakt, nebo potřebujete. My ne. Takže než přijmete fiskální pakt, přijměte zákon o referendu a v něm nechte rozhodnout občany, zda se chtějí pustit do tragédie zvané euro. Vy ale takové referendum odmítáte. A pokud vám občané dají k přijetí eura mandát v referendu, tak klidně pokračujte fiskálním paktem. Jsem však přesvědčen o opaku. A do té doby nemá smysl o tomto tématu ve Sněmovně jednat.

Tedy znova opakují, že hnutí SPD bude hlasovat proti tomuto vládnímu návrhu. Je to pouze salámová metoda, jak postupně odkrajujeme z kompetencí České republiky, na tom se doufám shodneme všichni, máme jenom jiný pohled, protože my odmítáme odkrajkovat z kompetencí České republiky a odmítáme předávat naše pravomoci do Bruselu. A je to předpříprava k přijetí eura, to je prostě fakt.

Děkuji za pozornost a naše stanovisko SPD jsem jasně sdělil. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane místopředsedo. Do obecné rozpravy je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zaznělo zde mnoho názorů k projednávané tematice fiskálního paktu. Slyšeli jsme právníky, slyšeli jsme ekonomy, slyšeli jsme politiky. Podívejme se na fiskální pakt z hlediska určité strategie, a to na jednom konkrétním ustanovení fiskálního paktu. Jedná se konkrétně o článek 7, který říká: Smluvní strany, jejichž měnou je euro, se zavazují, že budou při plném respektování procesních požadavků smluv, na nichž je založena Evropská unie, podporovat návrhy a doporučení, které Evropská komise předloží, jestliže shledá, že členský stát Evropské unie, jehož měnou je euro, poruší kritérium schodku v rámci postupu při nadměrném schodku. Tato povinnost se neuplatní, je-li shledáno, že s navrženým či doporučeným rozhodnutím nesouhlasí kvalifikovaná většina smluvních stran, jejichž měnou je euro, vypočtená obdobně podle příslušných ustanovení smluv, na nichž je založena Evropská unie, přičemž k postoji dotčené smluvní strany se nepřihlíží.

Ďábel je vždycky v detailu, zvlášť když v tomto případě můžeme celkem objektivně říct, že se jedná o smlouvou o smlouvě budoucí. Nyní jsme ujištováni, že pro nás jakožto pro stát nepoužívající euro tato smlouva neznamená žádné závazky, žádné důsledky. Podobnou rétoriku jsme tu slyšeli už v případě Marrákešské deklarace. Smlouvy tohoto typu jsou ovšem důležité nejenom tím, co obsahují, ale

tím, co neobsahují, resp. tím, co neobsahují explicitně, ale co z nich vyplývá při znalosti související evropské legislativy. Fiskální pakt, jak můžeme demonstrovat právě na článku 7, tedy jasně obsahuje přímou návaznost na evropské právo a rozhodovací procesy nadnárodního charakteru v podobě po přijetí Lisabonské smlouvy, to znamená podřízenost většinovému, v našem případě přehlasování. Není úniku! Pokud přistoupíme k euro, zavazujeme se k akceptaci celé smlouvy se vším všudy.

Pro dokreslení výše řečeného můžu citovat z analýzy fiskálního komaktu sekce pro evropské záležitosti Úřadu vlády České republiky z roku 2012: Smluvní úprava sjednaná mimo rámec primárního práva EU tak nesmí ohrozit dosažení cílů obsažených v zakládacích smlouvách a nesmí porušovat základní zásady práva EU ani být v rozporu s jednotlivými ustanoveními zakládacích smluv, případně na jejich základě přijatými normami sekundárního práva EU. (Hluk v sále.)

Můžeme plným právem očekávat, že důsledkem tohoto závazku přijatého mimo rámec zakládacích smluv bude faktické zavedení hlasování obrácenou kvalifikovanou většinou. Ustanovení, které upravuje právně závazným způsobem hlasovací kartel členů eurozóny je tak nepochybným dokladem propojení, či dokonce zásahu této smlouvy do primárního práva EU. Jde o automatické přijetí navrženého opatření či doporučení Komise vůči dotčenému státu eurozóny, pokud není kvalifikovaná většina smluvních stran. Členské státy eurozóny budou na základě mezinárodního smluvního instrumentu stojícího mimo rámec stanovený unijním právem rozhodovat, právem, který není v zakládacích smlouvách upraven, o tom, jak budou následně hlasovat jako členské státy EU v Radě. Pokud návrh Komise nebude mezi smluvními stranami eurozóny odmítnut kvalifikovanou většinou, pak tato smlouva výslovně zavazuje i v případě přehlasování smluvní strany eurozóny hlasovat v Radě pro přijetí takového opatření. Takový postup, který je eufemisticky označován jako pravidlo chování, znamená ve skutečnosti faktickou změnu hlasovací procedury upravené v zakládacích smlouvách EU a zásah do výkonu hlasovacích práv členských států EU v Radě.

Z této studie vyplývá, že kromě nutnosti hlasovat o této smlouvě ústavní většinou, že připojení ČR k tzv. fiskálnímu paktu by bylo nezodpovědným hazardem a rizikem pro národní zájmy ČR. Pokud vůbec máme jako stát v souvislosti s eurem na mezinárodní úrovni o něčem jednat, pak jednejme o výjimce dánského či švédského typu, o vyzávání se z povinnosti přjmout euro, anebo o podmínění tohoto kroku uskutečněním celostátního referenda.

Podle názoru hnutí Svoboda a přímá demokracie, jak se s touto pro Českou republiku velmi nebezpečnou smlouvou vypořádat, je její co nejrychlejší zamítnutí. Dávám tedy návrh na vyřazení tohoto bodu. (Potlesk několika poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Dovolte mi přečíst dodatečnou omluvu pana poslance Klovratníka, který se do 16 hodin omlouvá z pracovních důvodů.

Nyní je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já vůbec nechci vystupovat k této smlouvě meritorně, ale chci vystupovat k jejímu právnímu rámci a k tomu, jakým způsobem má být v této Sněmovně, resp. v tomto Parlamentu projednávána, jakým způsobem byla projednávána v minulém volebním období a co se od té doby změnilo. Čekal jsem, že paní poslankyně Válková dokončí své vystoupení a že tam bude nějaké zdůvodnění, jakým způsobem vláda dokázala přijít na to, že ze smlouvy, která byla prezidentského charakteru, vyžadující třípětinnou většinu pro přenos pravomoci mezinárodním organizacím, se náhle jako mávnutím kouzelného proutku stala smlouva jiného typu, která náhle žádné pravomoci nepřenáší, pak je asi zcela zbytečné ji schvalovat.

Nicméně pokládám za zásadní říci, že tady máme v Poslanecké sněmovně dopis od pana předsedy Senátu Milana Štěcha, ve kterém velmi důrazně upozorňuje na skutečnost, že do Senátu byl v minulém volebním období tento návrh mezinárodní smlouvy předložen jako návrh vyžadující souhlas podle článku 10a Ústavy, to znamená vyžadující souhlas kvalifikované většiny obou komor. Senát již v roce 2014 tento souhlas vyslovil. Poslanecká sněmovna se k jeho projednání nedostala. Uplynuly tři roky, vláda přichází s touto smlouvou znovu. Náhle ji předkládá jenom Poslanecké sněmovně, což je poměrně nesrozumitelné, protože běžně jsou smlouvy předkládány oběma komoram. Platí v tomto případě diskontinuita projednávání v Poslanecké sněmovně.

Všichni dobře víme, že věci, které nejsou schváleny do konce volebního období, padají pod stůl a musejí být předloženy znovu. Vláda také dokonce v případě smlouvy o zamezení dvojího zdanění s Kosovem, která je smlouvou zcela obdobného charakteru, kterou Senát schválil v roce 2014, Poslanecká sněmovna neprojednala celé minulé volební období, protože tady nebyla vůle takovou smlouvu projednat, tak tuto smlouvu předkládá vláda oběma komoram. Ale překvapivě fiskální pakt, resp. Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, náhle již předkládá jenom Poslanecké sněmovně, a to dokonce v režimu schválení jako běžné mezinárodní smlouvy, kterou se nepřenáší žádné pravomoci na žádné orgány stojící mimo státní orgány České republiky. To pokládám za velmi pochybný postup. Myslím si, že by tento postup měl být vyjasněn nejprve v orgánech Poslanecké sněmovny, jakým způsobem má být hlasováno, na základě čeho vláda změnila stanovisko Legislativní rady vlády z minulého volebního období, kde musím říct tedy, je mimořádně úsměvné to zdůvodnění, které je předkládáno v důvodové zprávě k fiskálnímu komaktu, které se vůbec nevypořádává s otázkou, jak je možné, že vláda se za čtyři roky rozhodne, že se náhle bude schvalovat jiným způsobem, a jenom konstatuje, že ministři zodpovědní za předložení tohoto komaktu trvají na tom, že má být schvalován prostou většinou.

Já moc nechápu, jak může trvání nějakých ministrů změnit rozhodnutí vlády před čtyřmi lety. Změnit rozhodnutí Legislativní rady před čtyřmi lety. Změnit vůli tohoto parlamentu, který také normálně projednával, jako by se jednalo o smlouvou podle článku 10a Ústavy. Druhá komora projednala způsobem, jako by se jednalo o smlouvou podle čl. 10a Ústavy. A náhle si dva ministři – a zřejmě to bude teď jako běžné v této vládě makajících ministrů – řeknou no, všichni ostatní se mylili, ale my

dva ministři máme pravdu, proto navrhujeme, aby se to schvalovalo v jiném režimu a jiným způsobem. Pokládám to za nemožné, abychom tímto způsobem zacházeli s mezinárodními smlouvami.

Ted' nechci zacházet úplně do těch podrobností, ty můžeme probírat na výborech. Já si myslím, že samozřejmě touto smlouvou jsou přenášeny právomoci orgánů České republiky na mezinárodní orgány, a vůbec nezáleží na tom, že to již máme v České republice upraveno. To prosím vůbec nezáleží, a kdo si něco takového myslí, tak se jenom hluboce a hluboce mylí. Důležité je, jestli vyplývají nějaké právomoci mezinárodním orgánům vůči České republice, nikoliv to, jestli již to máme upraveno, protože samozřejmě to pak znamená, že si to nemůžeme upravit do budoucna jinak, že jsme vázani tímto smluvním rámcem, a tím pádem, že jsme v situaci, že jsme omezeni na své suverenitě právě proto, že jsme se stali součástí nějaké takové mezinárodní úmluvy. A to si myslím, že Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii naprostě jasně a typicky je.

Takže bych navrhoval, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do vyjasnění, do zodpovězení otázky, podle jakého režimu Ústavy má být smlouva projednávána, do vyjasnění otázky, proč vláda předložila tuto smlouvu jenom Poslanecké sněmovně a nepředložila ji současně Senátu, což si myslím, že je věc velmi podstatná pro jednání mezi předsedou naší Sněmovny a předsedou Senátu, aby byla vyjasněna. Pokud by takový návrh neprošel, tak budu samozřejmě následně navrhovat, abychom přikázali tuto smlouvu k projednání i ústavněprávnímu výboru, ač je mi to líto a nedělám to rád. Nikoliv pro její obsah, ale pro to, jakým způsobem má být smlouva schvalována na půdě Poslanecké sněmovny. Já se jednoznačně kloním k názoru, který vláda před čtyřmi lety prezentovala, který celou dobu byl v obou komorách Parlamentu zachováván, že se jedná o prezidentskou smlouvu podle čl. 10a, tzn. vyžadující souhlas třípětinové většiny obou komor.

Stejně tak bychom pak museli samozřejmě zodpovědět na otázku, co se stane v situaci, kdy Senát hlasoval jiným kvorem, jiným způsobem, než kterým hlasovala Poslanecká sněmovna. A je-li vůbec možné, abychom přistoupili na tezi, že smlouva může být v jedné komoře schvalována takovým a takovým kvorem a v jiné komoře jiným kvorem, obojí na návrh vlády. Akorát v té druhé komoře, v té vyšší komoře to bylo na návrh minulé vlády, v naší komoře to bude na návrh teď této vlády. Ale co to znamená pro platnost té smlouvy. Protože se jinak dostaneme do nekonečných ústavních sporů a myslím, že velmi rychle dosměřujeme k Ústavnímu soudu, kterému bude muset být tato otázka položena. Za prvé, jestli se jedná o smlouvu podle čl. 10a Ústavy, a za druhé, je-li vůbec možné, aby komory rozhodovaly v odlišném režimu, aby vláda v tomto směru zmátlá minimálně jednu z komor, buďto minulá vláda komoru horní, nebo tato vláda komoru dolní, a předložila jí návrh v jiném režimu, než v jakém má být správně schvalován.

Čili navrhoji, abychom hlasovali o tom, že přerušíme do vyjasnění otázky, jakým kvorem se má hlasovat a je-li možné, aby smlouva byla přikázána pouze jedné komoře, aby vláda oslovila pouze jednu komoru a nikoliv komory obě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já jsem zavnímal váš návrh jako procedurální. Nicméně vás poprosím, já ho cítím jako nehlasovatelný, protože je příliš neurčitý. Kdo by měl vyjasnit? Někdo bude mít pocit, že už má jasno, a někdo třeba ne. Tak bud' požádáme legislativu sněmovní, nebo si vyžádáme stanovisko vlády, nebo ministerstva. Asi cítíte, jak to myslíme

Poslanec Marek Benda: Ano, děkuji, pane předsedo, za upřesnění. Já myslím, že by bylo solidní si vyžádat stanovisko Legislativní rady vlády a Parlamentního institutu. Vládu o žádné stanovisko nežádám, protože vláda své stanovisko sdělila, že ministři trvají na svém. To je v té důvodové zprávě, což nepokládám za právní zdůvodnění, samozřejmě. To pokládám za výsměch této Sněmovny. Ale že ministři trvají na svém, že se má schvalovat normálním režimem, takže vládní stanovisko známe, akorát se nijak nevypořádali s tím, jak je možné, že vládní stanovisko se za čtyři roky změní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za upřesnění. Pro ty, kteří vstoupili do sálu: budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do předložení stanoviska Legislativní rady vlády a Parlamentního institutu k otázce správnosti postupu vlády. Eviduji žádost o odhlášení, samozřejmě, že jí vyhovím. Poprosím vás, abyste se znova přihlásili svými kartami.

Zdá se, že počet hlasujících se nám ustálil, a budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do okamžiku, kdy Sněmovně bude předloženo stanovisko Legislativní rady vlády a Parlamentního institutu k postupu projednání této mezinárodní smlouvy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 192, přihlášeno je 155 poslanců, pro 71, proti 63. Tento návrh nebyl přijat. Bod tedy nebyl přerušen.

Vidím tady faktickou poznámku. Pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, paní a páновé, já jsem se zdržel hlasování, i když rozumím tomu návrhu, který tady přednesl pan kolega Marek Benda. Ale pokud jde o mezinárodní smlouvy, tak tam dokonce můžeme předložit předběžnou otázkou Ústavnímu soudu, který může posoudit, jestli se tím můžeme zabývat. Což nepovažuji ale za věc, která by nám bránila v tom, abychom to teď projednávali, naopak se o tom můžeme usnést po prvním čtení. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji i za dodržení času. S přednostním právem pan předseda Stanjura se hlásí do obecné rozpravy. Stále se pohybujeme ještě v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Pane předsedo, není to s přednostním právem. Jsem jediný, který se přihlásil, ale to je v zásadě jedno. (Předsedající: Tak máte obojí.)

Před chvíli jsme byli svědky, že většině Poslanecké sněmovny je úplně jedno, v jakém režimu projednáme tuto smlouvu, a je úplně jedno, že vláda uplatňuje dvojí metr. Jednu smlouvu, např. Kosovo, pošle do obou komor, přestože je to identicky přístup. Druhou smlouvou, tuhle, pošle jenom do jedné komory. Klidně si změní typ smlouvy, kvorum a mlčí k tomu. Nejsou to schopni nijak zdůvodnit. Já myslím, že důvod je jednoduchý. Andrej Babiš velmi rád říká, jak je úplně jiný v evropské politice než Bohuslav Sobotka, ale podle kroků je úplně stejný.

Už jsem minule říkal, že tato smlouva přišla poprvé do prvního čtení 14. května 2014. To je před více než čtyřmi lety. Teď nemáme čas, po čtyřech letech, si vyžádat stanovisko Parlamentního institutu a Legislativní rady vlády, protože spěcháme. Neprojednali jsme to za čtyři roky, protože kromě nás jsme našli i další politické kluby, které byly proti, např. bývalý poslanecký klub hnutí ANO 2011.

A v čem je ten stejný postup v evropské politice Andreje Babiše a Bohuslava Sobotky? Dvakrát zajedou do Bruselu, dvakrát zajdou na večeři s ostatními státníky, změní svůj názor a ihned předkládají návrh na ratifikaci této smlouvy.

Abychom měli k dispozici pokud možno relevantní informace, tak jsem se minulý týden obrátil na... (Odmlčuje se, neboť u ministryně financí a stolku zpravodajů se zastavuje jedna z poslankyň.) Já fakt nespěchám, to je v pohodě.

Takže jsem se minulý týden obrátil písemnou interpelací na paní ministryně financí, které jsem položil konkrétní dotazy. Těším se na odpověď. Už v této chvíli říkám, že s tou odpovědí nebudu souhlasit – ne proto, abych za každou cenu byl proti, ale proto, abychom mohli debatovat o faktech, které bezesporu ta odpověď bude obsahovat. Já vám představím ty otázky, které jsem paní ministryně položil, protože si myslím, že než budeme o té smlouvě hlasovat, měli bychom znát odpovědi. A vycházím ze sněmovního tisku 97, což je sněmovní tisk, který Poslanecké sněmovně předložila vláda. Vycházím z důvodové zprávy.

A v důvodové zprávě se piše: Hlava III fiskálního kompaktu stanoví, že veřejné rozpočty smluvních stran mají být vyrovnané či přebytkové. – Vyrovnané či přebytkové. – Strukturální deficit by neměl přesáhnout 0,5 % HDP a strukturální schodek do výše 1 % HDP by byl povolen jen za předpokladu dluhu pod úrovni 60 % HDP a zajištěné udržitelnosti veřejných financí. – To je takový ten gumový výraz, který do té karikatury finančních ústavů schválila minulá Poslanecká sněmovna, že máme zajišťovat udržitelnost veřejných financí.

Ta samá hlava dále ukládá smluvním stranám – a to jsou všichni členové Evropské unie mimo nás a Velkou Británii – zavést do vnitrostátního rozpočtového procesu automatický mechanismus nápravy. – V našem politickém slovníku v České republice se tomu říká dluhová brzda. – Ten by byl aktivován v případě, že se státy odchylí od smlouvou daného strukturálního deficitu či od cesty k jeho postupnému dosažení. – Znamená to, že rozpočet má být vyrovnaný nebo přebytkový. Ti, kteří mají HDP nižší než 60 %, můžou mít až 1 % strukturálního schodku, ti, kteří mají veřejný dluh vyšší než 60 % HDP, pouze 0,5 % HDP strukturálního deficitu.

Podoba, rozsah a přesné fungování nápravného mechanismu mají být stanoveny na vnitrostátní úrovni na základě společných principů navržených Evropskou komisí.

– To znamená, tohle je národní pravomoc, ty dluhové brzdy mohou být individuální. Není na to žádný evropský mustr a záleží na legislativě každého členského státu, v tomto případě smluvní strany, jaké kroky zvolí. Nicméně ty kroky by měly vést k tomu, že ty státy, které mají veřejný dluh přesahující 60 % HDP, musí přijmout taková opatření, která povedou ke snížení o 5 % převisu nad 60procentní zadlužeností HDP ročně. To znamená, že kdyby to někdo měl tři roky, tak už je to 15 % převisu.

Smluvní strany v postupu při nadměrném schodku mají povinnost – povinnost! – předkládat a provádět rozpočtový a hospodářský program. Jeho obsahem má být podrobný popis strukturálních reforem vedoucích k udržitelné nápravě nadměrného schodku. Dostatečnost tohoto programu a jeho soulad s návrhem rozpočtového plánu na následující rok budou sledovány Komisi a Radou.

A abychom věděli, jak na tom jsou signatáři této smlouvy a ti, kteří to ratifikovali, tzn. smluvní strany, tak jsem položil paní ministryni tyto čtyři otázky:

Za prvé. Jaký je v zemích všech signatářů smlouvy poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu v tržních cenách k 31. 12. 2017 s tím, že pokud to číslo není k dispozici, tak pak stačí číslo k 31. 12. 2016 resp. poslední známý údaj. To znamená, v tomto okamžiku dostaneme seznam 26 smluvních stran s tím, že tam bude touto každou zemí uváděn poslední známý údaj o velikosti veřejného dluhu. Poté můžeme smluvní strany rozdělit do dvou skupin. První skupina jsou ty státy, kde bude celkový veřejný dluh nižší než 60 % vůči HDP, a ty mají právo mít 1 % strukturálního schodku, a druhá skupina, která bude bezpochyby větší, smluvních stran, které budou mít zadlužení vyšší než 60 % vůči HDP, a tam ten strukturální deficit může být ročně maximálně 0,5 % HDP.

Druhý dotaz, který jsem položil paní ministryni, abychom dostali údaj o výši strukturálního deficitu smluvních stran. Pak jsme schopni porovnat oba údaje – celkový dluh a strukturální deficit.

Když budeme mít ty údaje, tak můžeme přejít k třetímu dotazu, to znamená, ve kterých zemích, které mají poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu vyšší než 60 %, to je podle mého odhadu ta větší skupina zemí, zavedli v národní legislativě dluhovou brzdu, jaký je ten mechanismus nápravy, jaké kroky obsahuje ten národní zákon o dluhové brzdě, zda byl přijat prostou, či ústavní většinou a jaké jsou hlavní prvky tohoto mechanismu. A pak je důležité, kdy se spustil, jak fungují a kdo to vyhodnocuje.

A čtvrtý dotaz, který bude hodnotit ty země, které za prvé budou mít dluh vyšší než 60 % vůči HDP, musí mít strukturální schodek menší než 0,5 %. Pokud ho budou mít vyšší a mají dluhovou brzdu, tak se ptám paní ministryně, zda ta brzda byla spuštěna a jaké přináší výsledky. A zda jsou využívány kompetence Evropské komise a Rady, která může vůči těm zemím vystupovat velmi tvrdě, pokud buď dluhová brzda není, nebo není aktivována, nebo je tak slabá, že nepřináší požadované hospodářské výsledky.

Proč jsou tyto informace důležité pro naše rozhodování? Abychom věděli, zda ti, kteří na nás ukazují – pozor, pozor, jste poslední, my už jsme to dávno podepsali a

ratifikovali – plní to, k čemu se zavázali, zda fungují dluhové brzdy, zda se snižuje celkové zadlužení těchto veřejných rozpočtů ostatních zemí, zejména v zemích eurozóny, a zda skutečně se jím to daří tempem 5 % převisu snižovat ročně.

Já potom na závěr svého vystoupení navrhnu přerušení projednávání tohoto bodu do obdržení odpovědí ze strany Ministerstva financí, protože není v silách opozičního klubu tyto informace relevantně zjistit. Chci říct, že budeme vycházet z údajů, které dostaneme od Ministerstva financí, a nebudeme se přít o jednotlivá čísla. Takže to budou v zásadě hlášení jednotlivých smluvních stran. Jenom tak připomínám, když si vzpomenete, jak vznikala řecká ekonomická krize, že do té doby Řekové posílali hlášení, jak je všechno v pořádku, moudrá Evropská komise to nijak nezkontrolovala a pak se ukázalo, že ta čísla neodpovídala realitě. A pak to museli řešit vlastně všichni členové Evropské unie.

Když si řekneme – a my s tím souhlasíme, že ta idea, ta myšlenka, že by státy měly hospodařit rozumně, vyrovnaně či přebytkově, zejména v dobách, kdy se ekonomice daří, s povoleným deficitem, kdy ekonomický cyklus je buď na stagnaci, nebo v recesi, tak je to vlastně správně. Opakovaně říkáme, my občanští demokraté, že k tomu nepotřebujeme žádnou mezinárodní smlouvou, že máme takový zákon přijmout i my bez ohledu na to, že to chce někdo jiný, protože to je dobré pro Českou republiku a pro občany v České republice.

Na základě toho už asi sedm let probíhá politická diskuse v Poslanecké sněmovně o parametrech finanční ústavy či dluhové brzdy. Tady existuje hezký politický paradox, že kolegové z levice, zejména sociální demokraté, nejvíc proevropští, rétoricky, jejich voliči už tak nevidí, ale nejvíc proeuropští, rétoricky, nás neustále přesvědčují, že to je potřeba ratifikovat, ale současně oni sami pro Českou republiku žádnou dluhovou brzdu nechtějí. Protože říkají: vláda to musí udělat, jak to chceme my, když vládneme, máme na to právo, jakápak dluhová brzda, taková past, kterou na vás chystá pravice, a podobně. To znamená, my, kteří chceme vyrovnané, rozumné, dlouhodobé vyrovnané financování státu, chceme ta pravidla v české legislativě a současně odmítáme tento zbytečný návrh. A na druhé straně jsou ti, kteří se pod ten návrh chtějí podepsat formálně, aby byli označeni jako proevropští, reálně, obsahově to odmítají.

Když jsme vládli my, tak jsme poctivě usilovali o ústavní většinu, chtěli jsme ústavní zákon a nezískali jsme ústavní většinu, tudíž ústavní zákon schválen nebyl právě kvůli odlišnému politickému stanovisku kolegů z naší levice.

Minulá vláda, vláda Bohuslava Sobotky, Andreje Babiše a Pavla Bělobrádka, původně měla ambici postupovat ústavním zákonem. My jsme jim k tomu nabídli naše hlasa a byla ústavní většina. Pokud bychom chtěli skutečnou dluhovou brzdu. Nicméně tehdejší nejsilnější člen vládní koalice, sociální demokraté, odmítli skutečnou dluhovou brzdu zavést do naší legislativy, tudíž nebyl průchozí ústavní zákon, tak jsme přijali něco, co se sice jmenuje a tváří se jako finanční ústava, jako dluhová brzda, ale reálně tam nic není, a přijali jsme to prostou většinou, to znamená, nepřináší to ani tu stabilitu. Proto to má být podle našeho názoru, pokud už něco, tak mít takový ústavní zákon, aby se to neměnilo s každou změnou prosté většiny.

Úplně přesně si nepamatuji početní poměry vlád v České republice, ale mám pocit, že ani jedna nevládla formálně ústavní většinou. Ano, u některých návrhů zákonů jsou pro všechny strany, dá se získat poměrně silný počet hlasů, zejména u zákonů, které jsou spíš technického charakteru, ale myslím si, že formálně žádná vládní většina v Poslanecké sněmovně neměla ústavní většinu. Minimálně od roku 2010, od roku 2006 také ne, předtím si to úplně nepamatuji, ale myslím si, že to takhle bylo. Je to vlastně výsledek našeho poměrného systému. Je pravda, že v horní komoře ten ústavní zákon se přijímá pro mne zvláštní metodou, že je třeba ústavní většina, ale z přítomných, ne z celkového počtu, resp. třípětinová většina z přítomných senátorů, kdežto tady je třípětinová většina ze všech členů Poslanecké sněmovny. Ale to je v Ústavě a tak to prostě je.

A zkusme si říct, co by podle ODS měla obsahovat skutečná finanční ústava. Jsou to vlastně tři základní části, z nichž jednu už vlastně máme, nebo jedna a půl, aby byl poctivý. To, co bylo schváleno prostou většinou minimálně v tom bodě, který se týká Národní rozpočtové rady, mělo podporu i občanských demokratů. To znamená, zřídili jsme Národní rozpočtovou radu, funguje od letošního roku, Národní rozpočtová rada dostala svou kapitolu ve státním rozpočtu a vlastně zahajuje svou činnost. Uvidíme, jaké budou praktické výstupy. Na tom v zásadě panovala politická shoda napříč politickým spektrem. Ještě k tomu, když ta národní rozpočtová rada má vlastně doporučující charakter, nebo poradní, tak vlastně nebyl důvod, aby to kterákoli politická strana blokovala, že takovou Národní rozpočtovou radu nechce. Takže to je splněno.

Druhá část, ta klíčová, o které také mluví hlava II fiskálního kompaktu – zkratkovitě se říká dluhová brzda. A tady existovaly v zásadě čtyři různé návrhy zákonů, které se mezi sebou příliš nelišily, jenom v detailu. Já vás s tím detailem seznámím, protože je důležitý.

V zásadě první parametr, který taková dluhová brzda má obsahovat, je vlastně výše zadlužení, kdy je aktivovaná. O tom se vedla debata. První návrh rozlišoval asi čtyři pásmá, 40 %, 40 až 45 % HDP, 45 až 48, 48 až 50 a větší než 50. To byl návrh z let 2012, pro který jsme nezískali ústavní většinu. Pak přišel návrh tehdejšího ministra financí Andreje Babiše z dílny Ministerstva financí, kde už nebyla čtyři pásmá, ale pouze jedno. My jsme v rámci politického kompromisu řekli, že to je věc, kterou jsme připraveni podpořit. Nemusí být čtyři pásmá. Protože když máte čtyři pásmá, ten náběh opatření je pozvolný, není tak drastický, veřejné instituce, státní rozpočet, samosprávy se na to mohou připravit mnohem pomaleji a v nějakém střednědobém horizontu. Ale dobré. Nebyla to věc, která by pro nás byla nepřekročitelná, takže jsme říkali ano, bavme se, bude jedna hranice, při které se spustí dluhová brzda, bude to 55 %.

V zásadě dluhová brzda obsahuje několik opatření. Za prvé, že když je aktivovaná, tak vláda má předložit Poslanecké sněmovně návrh přebytkového nebo vyrovnaného rozpočtu tak, jak obsahuje ustanovení fiskálkompaktu. Díky nevůli kolegů z levice byl tento výraz nahrazen evropskou formulací, že v okamžiku, kdy je aktivovaná dluhová brzda, vláda předloží návrh státního rozpočtu, který je v souladu s trvale udržitelnými veřejnými financemi. Což je pojem poměrně nejasný, každý si ho může vykládat jinak. Určitě by vzbuzoval velké politické diskuse, co to vlastně je.

Kdežto návrh vyrovnaného nebo přebytkového rozpočtu je velmi jednoduchý. Víte, jak je to v prvném čtení, když projednáváme státní rozpočet. Celkové příjmy, celkové výdaje, saldo. Každý za minutu pozná, jestli návrh rozpočtu je přebytkový, vyrovnaný nebo deficitní. A je to ten klíč, který schvaluje Sněmovna v prvném čtení. Když ho schválí, tak se už mohou dělat pouze přesuny mezi kapitolami nebo uvnitř kapitol a to je z mého pohledu to nejdůležitější rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Zbytek hodně záleží na vládě, zejména uvnitř kapitol, jaké jsou priority té či oné vlády. Takže to je první věc. To je vztah k státnímu rozpočtu.

Druhá věc, kterou by měla obsahovat dluhová brzda, je, že veřejné instituce nemají přijímat nové dlouhodobé závazky v okamžiku, kdy je dluhová brzda aktivována. Dokonce ten původní návrh z Ministerstva financí mluvil o tom, že se zmrazi důchody. To nám přišlo až příliš odvážné a říkali jsme, že takový bychom nepodpořili, nicméně vláda to potom v rámci legislativního procesu, v rámci vnějšího připomínkového řízení z toho návrhu zákona vyhodila. A potom, že stát poskytuje pouze státní záruky na základě zákona platného v den vyhlášení spuštění aktivace dluhové brzdy. To znamená, jakákoliv vláda nemůže přinášet nové zákony, které by umožnily přijmout nové záruky za státní výdaje po spuštění dluhové brzdy.

Na těchto jednoduchých principech jsme se nebyli schopni shodnout ústavní většinou, protože klíčový bod, zda to je přebytkový nebo vyrovnaný rozpočet, prostě u kolegů z levice narazil. Ano, je pravda, že v těchto měsících a letech se zdaleka neblížíme hranici 60 % HDP, kterou předpokládal fiskálkompakt. O to mi příde pikantnější, pokud nám někteří kolegové z jiných zemí předhazují, že my to ještě nemáme. My to sice nemáme ratifikováno, ale chováme se tak jako Česká republika. Proto jsem interpeloval paní ministryni, abychom porovnali skutečné reálné výsledky těch, kteří pro to horují, kteří tak hrđe ratifikovali a kteří říkají České republice "dělejte, vy jste poslední", abychom to porovnali s tím, jak hospodaříme sami bez toho, aniž bychom ratifikovali tyto mezinárodní smlouvy.

My jsme připraveni, až vznikne vláda s důvěrou, vést novou, racionální debatu o tom, že bychom mohli skutečně ústavním zákonem schválit dluhovou brzdu, její aktivaci a prvky. Jsme připraveni z toho původního návrhu, který jsem tady citoval, což je návrh občanských demokratů, vyjít vládě vstříc a zkusit najít kompromis, který by dlouhodobě, podotýkám dlouhodobě, to znamená ve výhledu mnoha volebních období, znemožňoval vládě hospodařit nezodpovědně.

Pokud si řekneme, že by byl ten parametr 55 % zadlužení vůči HDP, tak nemluvíme ani o tomto, ani o příštím volebním období. Aspoň doufám. To si neumím představit ani v nejčernějších snech, že by vláda tak skokově zvyšovala toto. A skutečně z toho vládu ani nepodezírám. Tím chci říct, že náš návrh nesměřuje proti konkrétní vládě této či minulé, který fakt směřuje do budoucnosti, a stálo by za to to mit.

A teď pojďme společně aspoň stručně rozebrat, co nám vláda vlastně navrhuje. Když se podíváte na ten sněmovní tisk 97, on není zase příliš rozsáhlý. Když se podíváte – a ještě to máme dvou jazyčích vytiskněné, pokud – ano, je to tak, takže tam jsou některé pasáže dvakrát.

Kdybych to chtěl trochu zjednodušit, tak ta smlouva má tři části: úvod – deklarace plná přechodníků, velkých cílů, nezávazná, pak je konec a mezi tím je to tělo. Ten skutečný fiskálkompakt, který v těch hlavách III a IV, a já se k tomu dostanu, klade nějaké povinnosti na členské země a přenáší také pravomoc na evropskou úroveň, já o tom pak budu mluvit. Takže to nemůže být prostá smlouva, protože tady mluvíme o přenášení kompetencí na evropskou úroveň. A já pak budu citovat, podle kterých článků takhle usuzuji. Může být různý výklad. Nikomu neberu jiný výklad. Co je na národní úrovni, je, jak jsem citoval, jaká ta dluhová brzda bude.

Takže když to zjednoduším, vláda nám navrhuje, abychom schválili slavnostní úvod a závěr a ten vnitřek neratifikovali. To je postup, který je možný, který skutečně můžeme uplatnit, za který nás nikdo nemůže kritizovat, protože nejsme členskou zemí eurozóny. To by byl už jiný případ, tam bychom to museli ratifikovat jako celek. A to jsem zatím neřekl, to jsou pravidla, která si stanovily členské země eurozóny.

Takže vedeme tady dlouhý politický zápas už pátý rok o to, jestli máme ratifikovat úvod a závěr bez toho vnitřku. A napadá vás určitě logická otázka, která napadne i voleče, proč se vlastně hádají, když o nic nejde. Schválit nadpis a potom seznam podepsaných zemí vlastně Českou republiku k ničemu nezavazuje. A to je i není pravda. Je to zase o té interpretaci. Ano, strikně formálně má pravdu například paní ministryně, která říkala v jednom ze svých vystoupení k tomuto bodu, že nás to k ničemu nezavazuje. Já s tím souhlasím. Nicméně na druhé straně máme nějakou zkušenosť z vyjednávání s evropskými institucemi. Velmi často se to používá jako salámová metoda: vždyť už jste schválili nadpis a závěr, tak je třeba, abyste schválili i to, co je uprostřed. To je přece úplně normální.

A aby bylo úplně jasno. Přestože nám političtí odpůrci říkají, že jsme protievropští, není to pravda. My jsme proevropští, říkáme, že nevidíme alternativu k EU, ale současně jsme zdravě kritici. A velmi často tady říkáme, když říkáme Brusel, tak v tom Bruselu jsme i my. I my jsme součástí EU a je třeba, aby zněl náš hlas. A víte, že nás pan předseda inicioval jednání s premiérem tehdy ještě v demisi o koordinaci postojů v zahraniční politice, protože dlouhodobě říkáme, že v zahraničí budeme tak silní, jak budeme doma jednotní. Čím víc budeme doma rozhádaní, co se týče zahraniční politiky, tím méně toho na evropské scéně prosadíme.

Takže ten zápas by mohl být interpretován jako zcela zbytečný, nicméně přestože jsme proevropští, nevidíme alternativu k EU, současně nevidíme v těchto letech přínosy přijetí eura. Euro pokládáme ne za ekonomický, ale politický projekt, který se neosvědčil. A není to jenom teorie. Když se někdo na to podívá kritickým okem, podívá se, jak euro fungovalo v jednotlivých členských zemích, tak nepomohlo k tomu, co byl deklarovaný cíl. My jsme byli od začátku na velkých pochybách, od začátku jsme jako občanští demokraté řekli: buďme mimořádně opatrní, nikam se nezežeme. Protože tím deklarovaným cílem bylo přiblížení úrovně ekonomik zemí eurozóny. A myslím si, že si můžeme odpovědět, a odpovědi nám na to statistická data třeba Eurostatu, zda to je pravda, že členské země eurozóny poté, co přijaly euro, že se přiblížila úroveň jejich ekonomik. Pravda to není, a až budeme debatovat o těch parametrech u těch zemí, tak si to můžeme i ukázat na konkrétních číslech. Efekt je právě opačný. Přijetí eura zejména u těch zemí, které na to neměly ekonomické předpoklady, ale z politických důvodů se rozhodly, velmi často vedlo k neblahým

ekonomickým důsledkům. Nechci říkat, že vždy a všude, ale bezesporu najdeme mnoho příkladů, zejména v jižním křídle eurozóny, kde přijetí eura nepomohlo té či oné ekonomice členského státu eurozóny. Také si všimněte, jak roste ne popularita, ale volební výsledky těch stran v těch zemích, které například volají po návratu ke své původní měně a po vystoupení z eurozóny. Možná že před deseti patnácti lety to byly zcela marginální a minoritní názory ve volbách, ale ten názor mezi voliči zemí eurozóny prostě sílí, a kdo to nevidí, tak je slepý. A místo aby architekti tohoto politického projektu řekli: pozor, přináší to jiné efekty, než jsme chtěli, bavme se o tom, zda to účelné je, nebo není, bavme se například o rozvolnění nebo například upevnění v některých oblastech, tak takovou univerzální odpověď je více integrace, více pravomoci do Bruselu, více integrace a pořád dokola. A to pak není racionální kritická debata.

Velmi často tito zastánci nás, kteří jsme opatrní a kritičtí, bijou po hlavě obuškem: ti jsou protievropští! Není to pravda, nejsme takoví, ale máme kritický pohled. Tak pokud se budeme přít v debatách o téhle smlouvě, tak bych prosil, abyste nás za protievropské neoznačovali a abyste nám chtěli říct: kdo je pro fiskálkompakt, musí být pro přijetí euro. To má logiku v tom, jak evropská legislativa dneska stojí. Pro členské země eurozóny je to vlastně povinnost. Připadá mi zvláštní, když vláda říká najednou: nechceme euro, ale musíme schválit fiskálkompakt. V tom, že euro v těchto letech není pro ČR výhodné, se shodneme s vládou a za tuto část výroku nebo vládního postoje ji nekritizují, naopak oceňuju. Ale pak nerozumím tomu, proč se s tím tady trápíme, paní ministryně. K čemu to vlastně je?

Vy jste říkala – buď vy, nebo některý z vašich kolegů z vlády, omlouvám se, nevím přesně –, že když ratifikujeme ten nadpis a závěr, tak nás budou zvát k jednacímu stolu. A já bych chtěl, abychom se na politické úrovni domluvili, že nás k tomu stolu budou zvát. Budou zvát – bez ohledu na to, jestli schválíme nadpis a závěr. Takže to je rovnocenný přístup. Pokud eurozóna bude řešit otázky, které se budou dotýkat – a bezesporu bude řešit takové otázky, které se budou dotýkat i nečlenských zemí, tak je korektní a rovnocenný přístup, aby i nečlenské země byly přístupný debatě. Ano, nemohou hlasovat, tomu rozumím, to je podle pravidel této smlouvy, ale proč by nemohly být přítomny na jednání? Proč bychom k tomu museli schvalovat nadpis a závěr?

Pokud k tomu chceme silné usnesení českého Parlamentu, my jsme připraveni takové usnesení k tomu, aby nás zvali na ta jednání, přijmout. Já bych řekl, že určitě ústavní většinou jsme schopni přijmout takové usnesení, i když usnesení nepotřebuje ústavní většinu. Ale spíš to ukazuje sílu shody a pevného postoje České republiky a to, že na takové otázce se shodne vládní koalice i opozice. My jsme připraveni pro takové usnesení hlasovat, ale iniciovat ho musí vláda. Nechceme udělat jenom nějaké gesto, že jsme opozičně navrhli, bod nebyl zařazen, usnesení nebylo schváleno. Pokud si vláda vyhodnotí, že by to pomohlo v tom oprávněném požadavku, podotýkám, v oprávněném požadavku toho, abychom u těch jednání jako Česká republika byli, tak jsme připraveni se na takovém usnesení podílet a hlasovat pro. Protože já ten požadavek považuji nejen za oprávněně logický a úplně mě překvapuje, že někdo nám upírá právo u toho být. Tak buď jsme rovnocenní členové EU, a já myslím, že jsme a máme být sebevědomí. To, že je dvourychlostní Evropa, to je dávno pravda. Máte jiné

země, pro které platí Schengen, jiné země, pro které platí eurozóna. Našli bychom plno jiných příkladů, kde nějaké společné produkty používá i jiná skupina členských zemí. Není na tom nic špatného. Proč v tomto konkrétním případě nám někdo upírá být u jednacího stolu?

Tak si poslechněme z úst vlády a našich ministrů, kdo nám to upírá. Kdo konkrétně nám upírá být u toho jednacího stolu, a protestujeme jako český Parlament a říkejme: My, kteří máme tak dobré výsledky! Podívejte se na naše data! – Paní ministryně, tam má ten hezký obrázek, který debatuji, že naopak mnozí z těch signatářů by se měli k nám dívat, jak se udržují veřejné finance pod kontrolou, ne naopak. – Tak proč to nechcete slyšet? My vám třeba něco poradíme.

Tak já bych chtěl vědět, kdo konkrétně, jestli nějaká instituce, konkrétní evropští politici, nějaká frakce v Evropském parlamentu, nebo kdo vlastně nám brání být u toho jednacího stolu. Souhlasím s vládou, že bychom tam být měli, a udělejme všechno pro to třeba společně i s opozicí, abychom u toho stolu byli. Ale je absurdní, z našeho pohledu je absurdní, že nás k tomu stolu pozvou, když schválíme nadpis a závěr. Nebo úvod a závěr.

A teď pár poznámk už meritorně k té smlouvě.

Za prvé, ta smlouva nepřináší nic nového. To, co je v ní napsáno, už bylo uvedeno v předchozích dokumentech. Pro znalce a pro ty, kteří si libují v evropských dokumentech, tak to bylo např. v Two-packu, který byl dávno přijat na evropské úrovni před fiskálním kompaktem. Ta samá slova, ty samé cíle. Místo abychom vyhodnotili, proč se nesplnily, ukázali, kdo je neplní, tak jsme to nahradili novou smlouvou. Když se podíváte do té smlouvy, tak prvních osm stran – já si to ještě nalistoju, odlistuju tu důvodovou zprávu – je deklarace. Kdybych to chtěl trošku zlehčit, použil některé oblíbené filmové hlášky z oblíbených filmů v ČR, tak bych řekl něco takového. Signatáři tam pišou. Něco se nám, soudruzi, nepovedlo. My si to uvědomujeme. Uvědomujeme si to témoto honosnými slovy, tak s tím něco uděláme a zkusíme plnit to, k čemu jsme se už zavázali dávno. To je, jak bych řekl, vlastně překlad do normální češtiny prvních osmi stran této mezinárodní smlouvy.

Jako hlavní argument používají mnozí vládní politici – a v tom já nevidím rozdíl mezi politikou Bohuslava Sobotky a Andreje Babiše v této otázce: Když to přijmeme, vracíme se do hlavního proudu. Přidáváme se k jádru. Nebudeme troublemakeři. Nebudeme vyčítávat. Nebudeme ostatní otravovat. – Je možné, že to někteří v Evropě takto hodnotí, ale tak to přece není. Tím, že mám kritický názor, nejssem ani trouble, ani troublemaker. Nikoho tím neutravuji. Možná tím vyčítávám. Ale výsledky hovoří v nás prospěch. Ne v prospěch těch, kteří by případně takto označovali Českou republiku.

Dal jsem si tu práci a ve Wordu jsem vykopíroval tu část Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, kterou vláda navrhuje ratifikovat. Dal jsem si to do zvláštního souboru a ten program počítá za mě, nebo za nás. Takže milé kolegyně, milí kolegové, k tomu, abychom se vrátili do hlavního proudu, abychom se vrátili do jádra, abychom nebyli troublemakeři, nevyčítávali a neutravovali ostatní, stačí pouhých 889 slov a bez mezery je to 5066 znaků. Takhle rychle, takhle zjednodušeně podle některých přestaneme být troublemakeři, kterými

my ve skutečnosti nejsme. My nejsme proti té smlouvě proto, že bychom chtěli rozmařile hospodařit, zvyšovat deficitu státního rozpočtu a veřejného sektoru, ale proto, že to nepřináší žádný užitek. Žádný užitek České republice i jejím občanům.

A co je důležité, a to je druhý podstatný argument: Nikomu ale nebránime. Tím, že jsme to neratifikovali, jsme nikomu nic neztížili. Ti, kteří se svobodně rozhodli, to ratifikovali, dobře. Dozvím se od paní ministryně, jak to myslí vážně a jaká je realita s jejich dluhovou brzdou. A některé smlouvy vyžadují pro to, aby vešly v účinnost, souhlas všech smluvních stran a my jsme to podepsali, že? Jenom jsme to neratifikovali. Nikomu v ničem nebránime. Takže potřebujeme těch 889 slov, nebo nepotřebujeme? Zase to může vypadat jako zbytečný souboj a marginália, a proč ta opozice vlastně zdržuje a mohli jsme dělat jiné body. No, mohli jsme dělat jiné body. My jsme také chtěli dělat jiné body (se smíchem). Ale vy jste chtěli dělat ten a já se vás snažím jménem naší strany přesvědčit, abychom to neratifikovali. Abychom zvážili ty dopady pro Českou republiku, které žádné nejsou pozitivní, tak proč bychom to vlastně dělali.

A pojďme si tedy společně na mikrofon přečíst tu hlavu III a IV. To je skutečně pokus o usměrnění veřejných financí v rámci eurozóny. To jsou ty kapitoly, které vláda navrhuje neratifikovat. A já s vládou souhlasím. Nenavrhuji, abychom ratifikovali celou smlouvu, abychom si rozuměli. Takže nějaká částečná podpora vlády tady existuje. A pak to můžeme porovnat a sami vyhodnotit, zda to potřebujeme, nebo ne.

Hlava I. Účel a oblast působnosti. Článek 1. Smluvní strany coby členské státy EU se touto smlouvou zavazují posilit hospodářský pilíř hospodářské a měnové unie přijetím tohoto souboru pravidel pro zpřísňení rozpočtové kázně prostřednictvím rozpočtového paktu, jakož i posilit koordinaci svých hospodářských politik a zlepšit správu eurozóny, a podpořit tak dosažení cílů EU v podobě udržitelného růstu zaměstnanosti, konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti. – Myslím, že už jenom tato věta je poměrně nesrozumitelná a velmi komplikovaná, ale přesně odpovídá tomu evropskému slovníku. To je to, jak jsem říkal. Něco se nám, soudruzi, nepovedlo. My jsme si toho vědomi. Zavážeme se k něčemu, k čemu jsme se už minimálně jednou, možná dvakrát, možná třikrát zavázali.

A za druhé, a o tom jsem už také mluvil, tato smlouva se v plném rozsahu vztahuje na země, smluvní strany, jejichž měnou je euro. V rozsahu a za podmínek v ustanovení čl. 14 se vztahuje na ostatní smluvní strany. – Toto je celá hlava I, kterou vláda tedy navrhuje ratifikovat.

Tak ještě jednou. Členské země říkají, že máme rozumně hospodařit, a druhá, podstatnější věta, že tato smlouva jako celek se v plném rozsahu vztahuje na členské země eurozóny. Na tom se určitě shodneme. Na nás tedy ne.

Hlava II Soulad s právem unie a vztah k němu. Cituje: "Smluvní strany uplatňují a vykládají tuto smlouvu v souladu se smlouvami, na nichž je založena EU, zejména pak s čl. 4 odst. 3 Smlouvou o EU, jakož i s právem EU, včetně práva procesního, je-li vyžadováno přijetí sekundárních právních předpisů." – Kdybych chtěl být zlomyslný, jako že nejsem, tak bych položil paní ministryni jednoduchý dotaz, ať mi to větu vysvětlí. Já jí fakt nerozumím. Ale nepoložím ten dotaz. Možná někdy, jestli to bude

někdy ve výborech. Včetně práva procesního, kdy je vyžadováno přijetí sekundárních právních předpisů.

Tato smlouva se použije v mře slučitelné se smlouvami, na nichž je založena EU, a s právem EU. Nezasahuje do pravomoci Unie jednat v oblasti hospodářské unie. – Toto je celá hlava II. I tuto hlavu doporučuje vláda ratifikovat a sami posuďte, co nového – podotýkám nového – přináší pro smluvní strany a co nového přináší pro Českou republiku. Můj názor je, že nic, ale možná paní ministryně něco objevila a v rozpravě nám to pak řekne, co nového to přináší České republice.

Hlava III a IV. To jsou hlavy, které vláda navrhuje neratifikovat. To je skutečný obsah této smlouvy a z toho budu citovat. Musím říct, že hlava III skutečně odpovídá těm proklamovaným cílům v hlavě I, a mimo jiné říkají: dojde k zpřísnění rozpočtové kázně... a musí se přijmout automatické mechanismy, které zbrzdí nepříznivý vývoj veřejných financí. Jak jsem říkal, tyto dvě hlavy vláda navrhuje neratifikovat, tak se jim úplně věnovat nebudu, protože nemá cenu vést dlouhou debatu o něčem, o čemž nikdo nenavrhuje. Já nechci říct – jsou tady politické strany, které by chtěly ratifikovat celou smlouvu, omlouvám se. Takže některé strany navrhují ratifikovat všechno, ale v tomto sněmovním tisku 97 to není. Takže abych nezdržoval, tak hlavám III a IV se v této chvíli věnovat nebudu.

Pojďme na hlavu V Správa eurozóny, článek 12: "Hlavy států a předsedové vlád smluvních stran, jejichž měnou je euro, se spolu s předsedou Evropské komise neformálně scházejí na vrcholných schůzkách eurozóny." Nic nového, to se dělo i předtím. "K účasti na těchto zasedáních je přizván prezident Evropské centrální banky. Předsedu vrcholných schůzek eurozóny jmenují hlavy států a předsedové vlád smluvních stran, jejichž měnou je euro." To znamená, přestože budeme signatáři – když si představím, že jsme to ratifikovali – tak nemáme právo jmenovat předsedu vrcholných schůzek. Tak nevím, ani tuto drobnost – protože já to považuji většinou spíše za formální věc, která je dlouhodobě domluvená, kdo bude předsedou schůzky těch předsedů vlád a podobně – ani to nemůže udělat smluvní strana, která to ratifikovala a která nemá jako svou měnu euro. A dělá se to i prostou většinou – což pro členskou zemi velikosti České republiky prostě příliš výhodné není – v okamžiku, kdy Evropská rada zvolí svého předsedu, a to na shodné funkční období.

Za druhé se říká v hlavě V: "Vrcholné schůzky eurozóny se konají podle potřeby a nejméně dvakrát ročně s cílem..." (Odmlka kvůli silnému hluku v sále.) Děkuji. – ... jednat o otázkách spojených se zvláštní odpovědností, které smluvní strany, jejichž měnou je euro, sdílejí v souvislosti s jednotnou měnou," což se nás netýká, "o dalších otázkách týkajících se správy eurozóny a o pravidlech, která se na ni vztahují, a o strategických směrech pro provádění hospodářských politik a pro posílení konvergence v eurozóně." I tento článek se vztahuje pouze na země eurozóny. Takže opět, i kdybychom to ratifikovali bez hlavy III a IV, nemůžeme se toho vlastně účastnit, protože nejsme členskou zemí eurozóny.

Třetí odstavec tedy přináší – hlava V článek 12: "Hlavy států a předsedové vlád smluvních stran jiných než těch, jejichž měnou je euro," to by se už mohlo týkat České republiky, "které tuto smlouvu ratifikovaly, se účastní jednání vrcholných schůzek eurozóny týkajících se konkurenceschopnosti pro smluvní strany, změny

celkového uspořádání eurozóny a základních pravidel, která se na ni budou v budoucnu vztahovat, jakož i podle potřeby a alespoň jednou za rok jednání o konkrétních otázkách plnění této Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii." Takže milostivě jednou za rok mohou přijet předsedové vlád. Ne nejméně dvakrát za rok, jak je ta eurozóna v článku předem. A to je věc, na které bychom měli trvat, že nás předseda vlády bude jezdit na ta zasedání, vrcholná jednání, i když nebudeme ratifikovat. Myslím si, že ve stávajícím stavu Evropské unie jsme schopni tento oprávněný politický požadavek prosadit. Nevidím, kdo by byl proti.

Ted' mám konkrétní dotaz. Kolik se těchto schůzek, kterých se samozřejmě představitelé České republiky nemohli zúčastnit, uskutečnilo od 1. ledna 2013 na základě článku 12 odst. 3. Zda víme, jaká byla agenda, co do agendy bylo, případně co do agendy a výstupu této schůzky prosadily země, které jsou signatáři a současně nejsou členy eurozóny. Zdali ti signatáři byli schopni dát do programu některý z bodů, které nenavrhovaly členské země eurozóny.

Už jsem skoro v půlce.

Článek IV, respektive... (Připomínka mimo mikrofon.) Já myslím, že mi odpovíte v rozpravě, možná že ne dneska, ale určitě v rozpravě budou moci podle mého názoru, pokud neukončíte většinou, dostatek všichni zastánci této smlouvy argumentovat proti našim argumentům a proti našim názorům.

Odstavec 4 článku 12 je takový spíš organizační, který říká: "Přípravu a kontinuitu vrcholných schůzek eurozóny zajišťuje jejich předseda v úzké spolupráci s předsedou Evropské komise." To by nás fakt nenapadlo, na to musíme mít smlouvu, že schůzku organizuje a připravuje předseda. Bývalý předseda Sněmovny také organizoval schůzky Sněmovny a příšlo nám to zcela normální. No ale je to tam.

Ta smlouva taky musela mít nějaké odstavce, aby bylo vidět, jak je důležitá pro členské země. Nevím, kolik bylo eurosuummitů až do noci. A vždycky ve tři ráno vycházeli ti ministři celí zpocení, jak celou noc dojednávali kompromis, tak nevím, jestli to bylo i u této Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské měnové unii.

V článku 12 odstavec 5 je také: "Předseda Evropského parlamentu může být pozván, aby na vrcholné schůzce eurozóny vystoupil. (Směje se.) Po každé vrcholné schůzce eurozóny předloží její předseda Evropskému parlamentu zprávu." Tady už se ovšem mluví pouze o schůzce eurozóny, ne o schůzce členů eurozóny s ostatními signatáři smlouvy.

Tady mám druhý konkrétní dotaz. Chtěl bych vědět, kolik zpráv předseda eurozóny předložil Evropskému parlamentu a jak s těmi zprávami Evropský parlament naložil. Kdy je projednal, co se diskutovalo a zda k tomu bylo přijato nějaké usnesení. Ta smlouva je platná poměrně dlouho, takže myslím, že už nějakou zkušenosť s tím i Evropský parlament může mít. Myslím, že poslanec klidně se může zeptat svých europoslanceckých kolegů, jak často. Nicméně po každé schůzce by ta zpráva od toho Evropského parlamentu měla přijít. Nevím, jestli bychom měli zavést, že vláda po každé schůzi předloží zprávu Poslanecké sněmovně o tom, co bylo na vládě. To je hodně podobné.

Článek 12 má i odstavec 6: "Předseda vrcholných schůzek eurozóny pravidelně a podrobně informuje smluvní strany jiné než ty, jejichž měnou je euro," což jsme my, "a ostatní členské státy Evropské unie" – což jsme taky my – "o přípravách a výsledcích jednotlivých vrcholných schůzek eurozóny." Což znamená, že je jedno, jestli jsme, nebo nejsme signatáři.

Tak se chci zeptat, paní ministryně, jak často, jak pravidelně, jak podrobně informoval předseda smluvní stranu, v tomto případě Českou republiku? Kde jsou k dispozici ty informace? Zda jsou k dispozici i v českém jazyce, zda je ministerstvo plánuje někdy zveřejnit, abychom věděli, jestli nás informují, nebo ne. Protože se k tomu ty smluvní strany zavázaly – pravidelně a podrobně. Tak bychom to měli zkontrolovat. Kdo jiný, než Ministerstvo financí nám může podat vyčerpávající informaci, jak často, jak pravidelně a jak podrobně ty zprávy jsou. A mě by skutečně zajímaly ty konkrétní zprávy. Aby to nebylo typu: milý členský státe, minulý týden jsme se sešli, zahájili a po plodné diskuzi jsme přijali usnesení, která jsou na www.evropsky-parlament.eu. To já nepovažuji za podrobnou zprávu. Ale možná se mýlím. Poprosil bych paní ministryni, aby takovou informací vybavila všechny členky a členy naší dolní komory. A myslím si, že by bylo dobré, aby se tím zabýval i rozpočtový výbor. Vidím tady kolegy z rozpočtového výboru a myslím, že to je věc, která patří na jednání rozpočtového výboru.

To byl celý článek 12 v hlavě V. Pak už je tam jen článek 13, který je: V souladu s hlavou II Protokolu 1 o úloze vnitrostátních parlamentů – což jsme my, Poslanecká sněmovna a Senát České republiky – v Evropské unii, připojeného ke smlouvám, na nichž je založena Evropská unie, vymezí Evropský parliament a vnitrostátní parlamenty smluvních stran společně organizaci a podporu konference zástupců příslušných výborů Evropského parlamentu a zástupců příslušných výborů. – Nechci to nějak podceňovat. I tak mi to připadá poměrně složité ustanovení. Nevím, zda proběhla konference zástupců příslušných výborů Evropského parlamentu a národních parlamentů. Pokud ano, Ministerstvo financí nám určitě sdělí kdy, kde, zda se to střídá, nebo se to dělá v jednotlivých členských zemích zvlášť.

No, to je vlastně všechno. Pak už jenom hlava VI Obecná a závěrečná usnesení, článek 14, který nám říká, kde jsou uloženy smluvní dokumenty, a článek 15, který říká, že k tomu mohou přistoupit i členské státy Evropské unie, jejichž měnou není euro, což je nás případ.

Pak tady mám pář poznámk, ale to už jsem řekl v té interpelaci.

Měli bychom dát šanci paní ministryni. Nicméně aniž bych to chtěl zlehčovat, dávám procedurální návrh, abychom přerušili projednání tohoto bodu po vystoupení paní ministryně a po obdržení písemné interpelace, protože podle mého názoru tam budou důležitá data, důležitá fakta, která nám pomohou se orientovat v tom, zda ta smlouva, resp. ratifikace smlouvy je či není přínosná a jak se chovají ti, kteří už tu smlouvu ratifikovali. Jestli si dobře pamatuji jednací řád, tak dávám podmínečně procedurální návrh s tím, že to bude po vystoupení paní ministryně. Nepovažoval bych za slušné, kdybychom případně hlasovali pro a paní ministryně neměla vůbec šanci reagovat na toto moje první vystoupení k tomuto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Takže vy si přejete hlasovat poté, co paní ministryně vystoupí, o přerušení do doby než bude k dispozici stanovisko...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Než bude k dispozici odpověď paní ministryně na písemnou interpelaci. To bude sněmovní tisk, který bude mít své číslo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Takže o tom budeme hlasovat po vystoupení paní ministryně, které dávám slovo, protože byla přihlášena s přednostním právem do rozpravy. Pouze upozorňuji paní ministryni, že v 16.00 tento bod přerušíme tak jako tak a budeme pokračovat pevně zařazeným bodem.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Je mi to jasné. Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. No, já oceňuji, že pan předseda Stanjura nám tady necitoval z Harryho Pottera, ale že se aspoň držel faktů. Takže já se pokusím zareagovat.

Pokud jde o pravomoc Evropské komise dohlížet na dodržování rozpočtové disciplíny, tak se jedná o pravidla Paktu o stabilitě a růstu, která jsou pro Českou republiku stejně jako pro kteroukoliv jinou zemi Evropské unie závazná už nyní. Fiskální pakt na těchto pravidlech nic nemění. Fiskální pakt nemá nic společného se vstupem do eurozóny. Vyplývá to z jeho povahy a z povahy dohody, kterou uzavřely mezi sebou jak země eurozóny, tak země neplatící eurem, a to včetně těch, které o vstup do eurozóny neusilují. Klasickým příkladem je Dánsko, které má trvalou výjimku ze vstupu do eurozóny a přitom přistoupilo k fiskálnímu paktu.

Znovu bych zopakovala, že ratifikace ve formě předložené Parlamentu zaručí plnohodnotnou účast na summitech eurozóny. Dle dosavadní praxe se sice účastním některých jednání jako ministryně financí, ale v podstatě se nemůžeme účastnit jednání, která se týkají budoucího uspořádání eurozóny, konkurenceschopnosti apod., a přitom by to pro nás bylo samozřejmě velice důležité.

Padla tady celá řada informací. Co se týče charakteru této smlouvy, tak nejenže se k tomu vyjádřila Legislativní rada vlády a vláda. Oba tyto subjekty se shodly na tom, že se jedná o smlouvou hospodářskou, protože neobsahuje přenos pravomoci, a nelze ji tedy považovat – je pouhou změnou procedury hlasovací, na což dnes už máme nález Ústavního soudu č. 19/2008.

Zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, který je na území tohoto státu účinný, je se smlouvou naprosto v souladu. My máme pravidlo strukturální bilance včetně nápravného mechanismu. Je to obsaženo v zákoně č. 23/2017.

Dluhovou brzdou je ve finančním paktu myšleno pravidlo strukturální bilance, nikoliv dluhová brzda, tak jak ji prosazuje ODS.

Vláda se nepřihlásila k hlavě III, kam mířily požadavky pana předsedy Stanjury, ale v podstatě z toho prostého důvodu, že chtěla dosáhnout projednání tohoto zákona, a chtěla tedy dosáhnout toho, abychom se mohli účastnit eurosuummitů, nehledě na to,

že veškeré problémy, které se týkají strukturálních bilancí, jsou obsaženy v zákoně č. 23/2017.

Údaje, které míníl pan předseda Stanjura, Evropská komise vyhodnocuje na pracovní úrovni a budou k dispozici do konce roku.

Ano, strukturální saldo je správně, máme ho v zákoně č. 23/2017, a proto my se nehlásíme k hlavě III a IV fiskálního paktu, jak už jsem řekla, zejména z toho důvodu, aby návrh byl přijat.

Neustále tady byla opakována jedna vrstva zákonů, které dnes máme v zákonech o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Pravidlo pro dluh sektoru vládních institucí v poměru k HDP – já už jsem tady ukazovala posledně tabulkou, tamhle ji mám ležet, my jsme se tomu pravidlu přiblížili nejvíce v letech 2012 a 2013 a děkuji za ocenění toho, že by se od nás mohli v zemích Evropské unie učit. Ano, mohli. Máme třetí nejnižší dluh v rámci Evropské unie, čtvrtý, omlouvám se, třetí nejvyšší přebytek veřejných financí a nejnižší nezaměstnanost. A strukturální saldo, což je saldo očištěné od ekonomického cyklu, máme ve výši 1,1 % HDP a mohli bychom jít podle zákona o rozpočtové odpovědnosti až do minus 1 % HDP.

Otzáka, komu ublížíme, když tento fiskální fakt neratifikujeme. Já položím jinou otázku: Čemu pomáháme? Čemu pomáháme? Že se nemůže premiér této země účastnit jednání euroskupiny na Evropské radě? To je nám ku prospěchu? Že se premiér nemůže účastnit diskusí o tom, kam bude směřovat eurozóna? Nemůže tam vyjadřovat své názory, i když máme premiéra, který hovoří čtyřmi jazyky a je schopen říci, co a proč Česká republika požaduje?

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně ukončila své vystoupení, takže můžeme hlasovat o návrhu, který předložil pan předseda Stanjura, a to je, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do doby obdržení odpovědi na písemnou interpelaci – kterou budete podávat vy, pane předsedo? Jenom abychom tu interpelaci nějak identifikovali, protože ona ještě nemá číslo, předpokládám, tak je to interpelace vaše? Takže do doby obdržení odpovědi na písemnou interpelaci pana poslance Stanjury v této věci. Tak. Víme všichni, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přerušením – omlouvám se, prohlašuji hlasování za zmatečné. Všechny vás odhlasím a prosím o novou registraci.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přerušení za podmínek, které jsem oznámil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 194, přihlášeno je 151, pro 62, proti 62. Tento návrh přijat nebyl.

Mám tady faktickou poznámku pana poslance Kopřivy, pokud platí. Ne, neplatí, stahuje.

Do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Válková, ale já vás nechci přerušovat ani ne po minutě vystoupení, tak pokud s tím budete souhlasit, já bych tento bod přerušil.

Předám řízení schůze a v 16 hodin budeme pokračovat pevně zařazeným bodem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji panu místopředsedovi. Přebírám předsedání. Přeji vám všem pěkné odpoledne. Počkáme do čtyř, což je teď. Ten bod už byl uzavřen, předpokládám. Respektive přerušen. Tím se končí naplánovaný blok prvních čtení.

A nyní je pevně zařazen na čtvrtou hodinu bod

117.

**Návrh poslanců Václava Klause, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb.,
o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání
(školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 61/ - druhé čtení**

Prosím, aby navrhovatel, jímž je Václav Klaus, zaujal místo u stolku zpravodajů. A stejně tak prosím, aby poslanec Lukáš Bartoň, který je zpravodajem, zaujal místo. Místo nepřítomného Václava Klause zastoupí navrhovatel pan poslanec Baxa.

Nemám žádnou informaci, kde jsme skončili, bohužel. Ale předpokládám, že jsme v rozpravě, už byla úvodní slova. (Hlasy ze sálu.) Teprve začínáme. V tom případě prosím, aby za navrhovatele uvedl návrh pan poslanec Baxa.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vážené členky, vážení členové vlády, dámy a pány, dovolte mi, abych zde krátce vystoupil k předmětnému návrhu zákona, který se nyní dostal ve druhém čtení na plenum Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Jedná se o návrh novely školského zákona, tedy změnu zákona č. 561/2004 Sb., který byl předložen v lednu letošního roku. Tento návrh zákona, respektive návrh novely školského zákona, zde byl již podrobně diskutován v prvním čtení. Prošel jednotlivými výbory.

Já si tedy dovolím shrnout, oč se jedná. Jedná se o dvě části, respektive o návrh novely dvou částí tohoto zákona. Obě se týkají předškolního vzdělávání.

Tou první navrhovanou změnou je změna směřující k tomu, aby se zrušil poslední povinný ročník školní docházky do mateřských školek. Je to téma, které je velice aktuální vzhledem k tomu, že máme za sebou, nemýlím-li se, první školní rok v duchu novely, která byla přijata v minulém volebním období. Navrhovatelé, to znamená poslanci Občanské demokratické strany, navrhují, aby tedy tento poslední povinný školní rok školní docházky do mateřských školek byl zrušen. Důvod je ten, že v situaci, kdy se tato novela školského zákona připravovala, toto mělo směřovat k tomu, aby do docházky do mateřských školek byly přivedeny děti rodičů, kteří svoje děti do mateřských školek nedávají, a to vlastně za situace, kdy více než 90 % dětí příslušné věkové kohorty poslední ročník školní docházky v mateřských školách navštěvuje.

Podle našeho názoru praxe ukazuje, že tato novela se minula svým účinkem, to znamená, ty děti, které by do mateřských školek chodit měly, tam nechodí, a to i přesto, že vedle toho existuje stále účinný nástroj, jak těmto dětem pomáhat, a to jsou

přípravné třídy základních škol. Co se však ale stalo po přijetí této novely školského zákona, bylo to, že na ředitelky mateřských školek se navalilo velké množství administrativy, která se do té doby v mateřských školách vůbec neřešila. Jedná se o celý proces omlouvání, evidence těchto dětí. Velice se zkomplikoval život rodičům, kteří jaksi z různých důvodů pracovních i osobních nevyužívali docházku do posledního ročníku mateřské školy u svých dětí úplně ze sta procent, a vytváří se velice nákladná, komplikující a obtěžující byrokracie, která podle našeho názoru není zapotřebí a která především neplní účel, proč toto bylo přijímáno.

My tedy navrhujeme, aby byla zrušena povinnost povinné školní docházky do posledního ročníku mateřské školy, a mimo jiné tedy navrhujeme, aby bylo zrušeno prodloužení povinné školní docházky, která je v České republice už tak dost dlouhá. To je tedy to, co se týká zrušení povinné docházky do posledního ročníku mateřských škol. (V sále je hluk.)

A nyní k tomu druhému návrhu, který je v onom návrhu novely školského zákona předložen poslanci Občanské demokratické strany, a to je to, co se týká docházky dětí mladších tří let do mateřských školek. Občanští demokraté v tomto návrhu zdůrazňují... (Poslanec se odmlčel kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosíte klid? Ano. Slyším, že je tady ve sněmovně ruch, i tady nahoře, takže prosím o klid. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji, pane předsedající.

V této druhé části se navrhuje novela školského zákona spočívající v tom, že se ruší garance míst v mateřských školách pro dvouleté děti, řeknu-li to úplně jednoduše. V minulém volebním období, připomenu, kdy tato novela školského zákona byla přijata, se to stalo na základě pozměňovacího návrhu, který byl předložen na plénu Sněmovny. Nejednalo se o vládní návrh, nebyl doprovázen obvyklou procedurou, kterou jsou novely zákonů doprovázeny. Jednalo se o opatření, které vzešlo z pléna Poslanecké sněmovny a následně bylo schváleno.

Chci poukázat především na tři důležité aspekty, které jsou s tímto opatřením spojené a které podle našeho názoru jsou důvodem pro to, aby toto opatření ve školském zákoně bylo zrušeno.

První je skutečnost k zajištění vlastního vzdělávacího procesu v mateřských školkách. Chceme zdůraznit to, že mateřské školky jsou vzdělávací instituce, kde se poskytuje vzdělávání podle příslušného rámcového vzdělávacího programu a na základě desetiletí trvající praxe je toto vzdělávání uzpůsobeno pro děti od tří let výše, řeknu-li to úplně jednoduše. To, pokud by měly do mateřských školek v mnohem výraznější míře než dosud směřovat dvouleté děti, by podle našeho názoru zásadně změnilo atmosféru a především celý vzdělávací proces v mateřských školách, protože děti ve věku od dvou do tří let jsou uzpůsobeny zcela jinému přístupu, než je to u dětí starších tří let, a velice výrazně by se změnilo vzdělávací prostředí v mateřských školách. To je důvod jeden.

Důvod druhý je ten, že podle našeho názoru nejsou mateřské školky na tuto razantní změnu dostatečně personálně připravené. Personál mateřských školek, paní učitelky v mateřských školkách primárně nemají patřičné vybavení, myšleno materiální, ale i co se týká vzdělávacího přístupu, ale i dostatečného počtu k tomu, aby se mohly ve větší míře dvouletým dětem věnovat. Pokud už dneska je vzdělávaní v mateřských školkách velmi náročné a chceme-li udržet dlouholetou tradici a kvalitu, kterou vzdělávání v českých mateřských školách má, toto opatření by bezpochyby znamenalo velký krok zpátky.

A co se týká třetího důvodu, proč je předkládán tento návrh novely školského zákona, ten souvisí s tím, že plošné uplatnění toho, aby byla garance pro všechny dvouleté děti v mateřských školkách, by znamenalo obrovský dopad na rozpočty obcí a měst v České republice. Od doby, kdy byla novela tohoto zákona Občanskou demokratickou stranou předložena, řada z nás poslanců Občanské demokratické strany, ale předpokládám i dalších stran zastoupených ve Sněmovně byla jaksi atakována zástupci měst a obcí, různých sdružení, kteří poslance oslovovali s tím, že podporují tento návrh novely z toho důvodu, že školky v jejich městech a v jejich obcích by se za poměrně krátkou dobu musely často v mnoha případech razantně rozšířit, aniž by, jak už to v mnoha případech bývá, byla dána obcím jakákoliv kompenzace ze strany státu. Mimo jiné i v řadě měst a obcí v některých regionech České republiky je stále kapacita mateřských školek nedostatečná, a to mluvíme o kapacitě školek, kam chodí tříleté děti. Toto plošné rozšíření, toto naplnění té garance, aby dvouleté děti mohly jít do mateřských škol, by přineslo obrovské náklady, které představují velké jednorázové zatížení pro obce a města v České republice, a zcela určitě za předpokladu, že stát by toto nekompenzoval, by to znamenalo výrazný zásah do jejich rozpočtů a do života v obcích a městech.

Chci zdůraznit závěrem to, že návrh této novely neznamená to, že by dvouleté děti měly v uvozovkách zakázaný přístup do mateřských školek. Jak jsem s řádou z vás mluvil, jak jsem mluvil se starosty obcí a měst v České republice, tak leckde je běžné, že již dvouleté děti podle případných prostorových a personálních kapacit mohou mateřské školy navštěvovat. Ale zcela jiná situace je v tom, že to je na dobrovolném rozhodnutí mateřské školy, ředitele, ředitelky mateřské školy nebo zřizovatele, zatímc to, co je v současném platném znění školského zákona, by znamenalo přímou povinnost dvouleté děti do předškolního vzdělávání přijímat.

Dámy a pány, tolik tedy k představení návrhu novely školského zákona z pera Občanské demokratické strany. A samozřejmě věříme v podporu tohoto návrhu. Děkuji. (Slaby potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Návrh jsme již v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisky 61/2 a 61/4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Lukáš Bartoň a informoval nás o projednávání návrhu ve výboru, případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Školský výbor projednal novelu zákona 9. května 2018 a můžete ho nalézt jako sněmovní tisk 61/4. Ještě upozorním, že se jedná o opravené usnesení, je to lomeno čtyří, a toto nahrazuje sněmovní tisk 61/3.

Školský výbor projednal předkládanou novelu a příjal stanovisko, že doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s poslaneckým návrhem zákona, a příjal k němu i pozměňovací návrhy. Jsou očíslovány body jedna až tři. První bod – ve zkratce řeknu, že v části první článku 1 zrušuje body 1 až 8, jinak řečeno školský výbor příjal usnesení, ve kterém si přeje zachování povinné předškolní docházky. Druhý bod nahrazuje v § 34 odst. 1, kde předškolní vzdělávání se organizuje pro děti ve věku zpravidla od tří do šesti let, předtím tam bylo od dvou, nejdříve však pro děti od dvou let, a přidává větu: "Dítě mladší tří let nemá na přijetí do mateřské školy právní nárok." Příjal i třetí bod, pozměňovací návrh, který vraci zpět do hry odklad financování regionálního školství, když jsme zde probírali novelu, která si kladla za cíl odložit financování o deset let. Školský výbor nyní příjal pozměňovací návrh, který by odložil financování regionálního školství o dva roky.

Tolik ve zkratce k projednání ve školském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Otvíram obecnou rozpravu, do které se mi přihlásili poslankyně Maxová, Gajdůšková, pan poslanec Rais, paní poslankyně Kozlová a pan poslanec Mihola. Nieméně předtím jako první vystoupí s přednostním právem pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, dámy a pánové. Jsme ve druhém čtení novely školského zákona, který se měl původně týkat, jak tady říkal pan kolega navrhovatel, jenom předškolního vzdělávání a povinných míst pro dvouleté děti ve školách, které bravurně odůvodnil. K jedné věci mám výhradu. Nerozumím tomu, proč zástupce navrhovatelů pan poslanec Václav Klaus mladší, který je tím hlavním navrhovatelem, ve školském výboru hlasuje proti svému vlastnímu návrhu, kdy pohřbí ten povinný předškolní rok. To je pro mě nepochopitelné a trochu schizofrenní.

Nieméně to, co se z toho školského zákona stalo a co tam řešíme teď, to hlavní je něco úplně jiného. Díky tomu, že ve školském výboru prošel díky hlasům hnutí ANO a Václava Klause mladšího návrh na to, aby byla odložena reforma financování regionálního školství o další dva roky, tak se z toho zákona stává něco úplně jiného. Je to jenom bohužel běžný pozměňovací návrh, nicméně si dovoluji tady na plénu Sněmovny důrazným způsobem varovat před přijetím tohoto pozměňovacího návrhu, protože bychom české školství jako Sněmovna tím pádem pohřbili.

Řeknu vám konkrétní případ. Celému českému regionálnímu školství v tomto roce chybí peníze. Asociace krajů to vyčetla na asi 2,3 miliardy korun. Díky tomu vláda skutečně konala, budíž jí za to cest, a v minulém týdnu schválila vláda, že do regionálního školství půjde 1,023 miliardy korun. V tomto týdnu už přšlo na kraje konkrétní vyčíslení, jak to bude vypadat. A v mém Zlínském kraji, kde jsou průměrné mzdy učitelů nejmenší v celé republice, v současné době asi o 3 000 menší než v Libereckém nebo Středočeském kraji, tak víte, kolik bude přidáno učitelům ve Zlínském kraji? Padesát korun měsíčně! Slovy padesát korun měsíčně! K jejich

průměrnému osobnímu příplatku 81 korun se přidá 50 korun. To je výsledek financování na žáka!

A já tady důrazně varuji, pokud bude přijat tento pozměňovací návrh, tak české školství minimálně ve čtyřech až pěti krajích zabijeme!

Velmi si proto vážím pana kolegy Vondráka i činnosti pana ministra školství, který skutečně konal. Pan předseda školské komise Asociace krajů pan kolega poslanec Vondrák podal pozměňovací návrh, který je, řekněme, kompromisní, který reformu financování regionálního školství neodkládá o dva roky – což taky může znamenat navždycky při nějakém ekonomickém cyklu –, ale odkládá ji pouze o jeden rok s tím, že ministerstvo zvažuje nějaký postupný náběh té reformy v roce 2019. Tak si dovoluji tady veřejně podpořit pozměňovací návrh, který se toho původního záměru sice vůbec netýkal, nicméně ale pro fungování českého regionálního školství je zásadní, a to je pozměňovací návrh pana poslance Vondráka, ke kterému se, předpokládám, přihlásí i pan ministr školství, protože Ministerstvo školství jej podle mých informací podporuje.

Prosím proto velmi, abyste zvažovali, pro jaké pozměňovací návrhy budete hlasovat, protože tady se skutečně Sněmovna může stát hrubařem českého školství a ideologický pohled může znamenat to, že minimálně ve čtyřech pěti krajích příští rok nebude ani na tarify.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. S přednostním právem se mi přihlásil pan ministr Plaga, ale před ním tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Raise, takže prosím. Faktická poznámka má přednost. A než pan poslanec dorazí k hovoření, mám tady omluvenku, která nevím, jestli už byla načtena, nicméně pan poslanec Klaus se nám omlouvá od 15.30 do 17.30 z osobních důvodů.

Nyní prosím faktickou poznámku.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. On si zčásti odpověděl kolega Gazdík. Ten pozměňovací návrh má tři části. Se dvěma souhlasí, ta třetí je problémová. Řešila to vláda. Předpokládám, že samozřejmě přijmeme návrh Ivo Vondráka, takže tím pádem k žádnému finančnímu dramatu ve Zlínském a jiných krajích nedojde. A celé je to vlastně formální záležitost, abychom když budeme schvalovat ten pozměňovací návrh, potažmo proceduru schvalování zákona, tak abychom to rozdělili na tři části v podstatě a schvalovali to po částech. Předpokládám, že první dvě bychom schválili. Tu třetí bychom víceméně nahradili pozměňovacím návrhem kolegy Vondráka. Tak jenom to jsem chtěl k tomu dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím pana ministra. Připraví se místopředseda Fiala. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřil k projednávanému návrhu a zároveň úvodní části diskuse. Pouze shrnu postoj Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k původnímu návrhu. Ale on už v podstatě zazněl v tom schváleném, alespoň částečně, s výjimkou toho dvouletého odkladu, v tom už schváleném usnesení školského výboru.

Tedy co se týká přijímání dvouletých dětí do mateřské školky, školy, pardon, nejprve bych chtěl zopakovat, že Ministerstvo školství zaujalo k této novele původně neutrální stanovisko. A skutečně, a ta diskuse, která proběhla i v rámci prvního čtení, je poměrně zásadní v tom, že automatická povinnost všech veřejných zřizovatelů poskytnout kapacitu spádově dvouletým od roku 2020 je jednak ekonomicky nesmírně náročná, v mnoha ohledech nestihatelná. A to, co tady už také zaznělo, ale já to považuji za nutné znovu vypichnout, je, že samozřejmě v těch obcích chybí i personál, který by to zabezpečoval. To znamená, je hezké, že někomu dáme povinnost, ale když není možné ji zabezpečit, tak je z toho málo užitku.

Co se týká už schopnosti, možnosti přijímat netříleté, já schválně nebudu říkat přímo dvouleté, tak zase už to tady zaznělo – 45 tis. dětí v letošním roce netříletých do školek chodí. Takže zřizovatelé se v daných obcích podle mého názoru chovají rozumně a plošná povinnost není něco, co by vyřešilo zásadní problém, který máme. Proto v tomto je souhlas s tím návrhem.

Co se týká povinnosti předškolního vzdělávání. Já znova opakuj, mám za to, že necelý první rok této povinnosti, přestože nějaká vstupní data z těch analýz už jsou, tak by neměl být – tady se asi neshodneme, ale to nevadí – neměl být automaticky použit tento argument, že to nefunguje po deseti měsících, k tomu, abychom tuto věc zrušili. Dejme tomu ještě větší čas a hlavně zkusme, pokud z těch tvrdých čísel vypadává, že to nefunguje tak, jak jsme předpokládali, pojďme se podívat na způsoby a možné změny tak, aby to fungovalo, ale nemá asi smysl to takto rušit.

O tom návazném, což je úplata za předškolní vzdělávání, tak tady samozřejmě kategoricky Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je proti tomu, abychom zaváděli úplaty za předškolní vzdělávání.

Co se týká zmínovaného přívěsku, tedy odložení změny financování regionálního školství o dva roky, tak skutečně potvrzuji, že v tuto chvíli na základě mnoha výjezdů pracovníků Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy do regionů, kde s řediteli detailně probíráme změnu financování, tak se jeví jako přínosné pro všechny zúčastněné strany. A ten odklad, resp. rozložení do jednoho roku, tak aby od 1. ledna 2020 skutečně naplno naběhlo financování nákladové, ale – i to, co tady pan kolega Gazdík říkal o problémech ve Zlínském kraji, ano, skutečně jsou. A jedním ze způsobů, jak je překlenout – a nejde čekat dva roky, než se tato situace vyřeší, protože ta situace v některých krajích, a Zlínský mezi ně patří, je skutečně vážná. Takže z mého pohledu je vhodný návrh pana poslance Vondráka s tím, že ale ten rok se neprováhá, z pohledu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ale posílme složku mateřských škol. Ale ne tak, že jim dáme povinnost, ale naopak možnost a prostředky k zafinancování těch 2,5 hodinových překryvů, případně k prodloužení provozní doby.

Co se týká regionálních disparit a těch krajů, které na tom skutečně nejsou dobře po stránce finanční, tak navrhoji, abychom prostřednictvím rozvojového programu pomohli tu dobu k plnému spuštění nového způsobu financování překlenout přes rozvojový program. A potom, a to je zpětná vazba od ředitelů škol, oni samozřejmě potřebují náběh PHmaxů, tedy počtu hodin maximálních a nastavení té výuky skutečně si osahat na modelových příkladech. A hlavně to potřebují zavést od září. Protože od ledna nikoho nikde nahánět nebudou a zapojovat do výuky a měnit rozvrhy také nebudou. Takže z tohoto důvodu dalším nástrojem pro rok 2019, který chceme na ministerstvu zavést, je rozvojový program, aby mohlo k postupnému náběhu dojít od září 2019 a k plnému překlopení na ten nákladový způsob financování od ledna 2020. Proto tady vyjadřuji podporu ještě samozřejmě nepotvrzenému, ale do systému načtenému návrhu pana poslance Vondráka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A přišla mi tady omluvenka. Takže paní poslankyně Věra Procházková se nám omlouvá dnes mezi 16.01 a půlnocí z pracovních důvodů.

Nyní prosím pana místopředsedu Fialu, aby se ujal slova.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem k tomuto návrhu vystupoval už v prvním čtení a zdůvodňoval jsem, proč jsme přesvědčeni o tom, že je potřeba se zbavit té povinnosti, aby všechny děti musely absolvovat předškolní vzdělávání, stejně jako proč není dobré, aby školky povinně musely přijímat i dvouleté děti. Nechci se k tomu příliš vracet, ale mám zde příležitost reagovat jak na slova pana ministra, tak na slova pana předsedy Gazdíka, tak této příležitosti využiji.

Jsem rád, to musím říct, že Ministerstvo školství se pod současným vedením posunulo ve svých názorech a že skutečně vidí realisticky, že povinnost přijímat dvouleté děti způsobuje spoustu problémů samozřejmě finančních, kapacitních, ale do jisté míry jde i proti smyslu toho předškolního vzdělávání a tomu, jaký mají úkol mateřské školy v našem vzdělávacím systému. Jsem rád, že se tady stanovisko ministerstva skutečně posunulo, a i na základě toho věřím, že se nám podaří tuto chybu napravit.

U toho předškolního vzdělávání, které je povinné pro všechny, tam bych panu ministru jenom řekl, že to, co se teď děje a co ukazují data za ten první rok, tak to jsme předvídali my, kteří jsme nebyli pro ten návrh. A i jsme tady argumentovali, že přesně to se stane. A ono se to nezmění. Prostě způsobili jsme to, že rodinám, které z dobrých důvodů neposílají děti do mateřské školy, dokážou je dobrě připravit na základní školní docházku, mají pro to nejrůznější důvody, maminka je na mateřské s menším dítětem, vyhovuje to, věnují se prarodiče, těch důvodů jsou tisíce – tak tomuto malému procentu rodin jsme mimořádným způsobem zkomplikovali situaci. A stejně ta tři procenta, nebo dvě, nebo čtyři, nebo kolik jich je těch dětí ze sociálně znevýhodněných nebo z rodin, které tam ty děti neposílají, i když ti, kteří to prosazovali, je tam chtěli dostat, tak ty jsme stejně nedonutili k tomu, aby ty děti

posílali do školky. A i to jsme tady říkali a předvídali, protože to ukazuje zkušenosť a bylo zjevné, že to tak dopadne.

Takže si myslím, že mnohem rozumnější by bylo, zvlášť v situaci, kdy naprostá většina dětí, i když to nebyla povinnost, absolvovala předškolní vzdělávání nebo chodila ten poslední rok do mateřské školy, kdybychom to znova zdobrovolnili. Nic bychom nepokazili, žádný sociální problém bychom nezpůsobili, jenom bychom zjednodušili život řadě rodin, které se dokážou o dítě postarat tak, že ho dobře připraví na základní školu, aniž by chodilo do mateřské školy.

Ale dovolte mi dotknout se ještě té otázky financování, protože tady si dovolím nesouhlasit se svým vzácným kolegou panem předsedou Gazdíkem. Nemyslím si, že ty problémy, které má Zlínský kraj, ale které jsou obecně problémy českého školství, a to je rozdíl ve financování školství mezi kraji, že to je způsobeno tím financováním na žáka a že se to odstraní tím nákladovým financováním.

Tak za prvé bych chtěl říct, že když navrhujeme odklad reformy financování, tak já tento návrh podporuji ne proto, že si myslím, že ta reforma je špatně připravena – což je, nedostatečně připravena. Ale já ten návrh na odklad podporuji, protože si myslím, že ta reforma je špatná a jde špatným směrem a nebude dobré fungovat a nebude fungovat ve prospěch českého školství. Já nesouhlasím s ideou té reformy. Nákladové financování, tak jak je to tady nastaveno, je špatný systém. A když už ho nemůžeme zrušit, protože na to není dostatečná politická vůle, tak si myslím, že je rozumné, abychom ho co nejdále odložili a umožnili všem, aby to nejenom dobré připravili, ale hlavně přehodnotili svůj postoj.

Myslím si, že mnohem správnější je financování, které směřuje k nějakému normativu na žáka. Samozřejmě ne v nějaké naivní, primitivní, mechanické formě, ale s různými koeficienty, velmi jednoduchými a transparentními, které třeba umožní to, abychom mohli udržet školy v malých obcích, což je nepochybňě zájem nás všech.

Ale chci zde uvést ještě jeden argument. Jeden z problémů českého školství dlouhodobě jsou rozdíly v penězích, které jdou na žáka v jednotlivých regionech. A ty rozdíly jsou docela výrazné a nejsou nicím odůvodněny. Takže dnes jsme v situaci – a tam souhlasím s tím, že to v pořádku není a do budoucna by nám to způsobovalo řadu problémů – dnes jsme skutečně v situaci, že na tentýž obor, třída se stejným počtem žáků v různých krajích, dostane ta škola na žáka různé finanční prostředky. To je neodůvodněné a je to problematické. Je to problematické proto, že už teď se potýkáme s rozdíly ve výstupech, v kvalitě vzdělávání mezi jednotlivými kraji. Je to jeden z výrazných deficitů, nevýhod, problémů českého vzdělávacího systému. Podle některých analýz a srovnávání ty rozdíly ve znalostech mezi jednotlivými regiony tvoří až 1,5 roku školní docházky, což by nás všechny mělo zneklidňovat. A samozřejmě se nemůžeme spokojit se situací, že tyto rozdíly jsou nebo mohou být podporovány nevhodným systémem financování.

Proto já souhlasím s tím, že ten systém je potřeba změnit a že není možné udržovat ty rozdíly mezi financováním jednotlivých regionů. Ale cesta, která byla zvolena, není dobrá. A jak se tady ukazuje, tak ti, kteří tu reformu připravovali, nebyli ani schopni ji připravit tak, aby mohla být dobrě spuštěna. Z tohoto hlediska, když už ji – znova opakují – nemůžeme zrušit a věnovat se reformě, která by byla mnohem

jednodušší a rozumnější, a to je jít cestou těch normativů, tak za opravdu dobré řešení poplakám to, abychom spuštění reformy odložili a věnovali se její důkladné přípravě, popř. i přehodnocení těch základních parametrů, na kterých je postavena. Protože jinak nejenom že neodstraníme rozdíly ve financování mezi kraji, ale ještě způsobíme to, že ten systém bude neefektivní, nebude dostatečně podporovat kvalitu a nepovede k tomu, že vzdělání našich žáků, našich dětí, což musí být náš cíl, bude lepší. Podle mě to ta reforma nezajíšťuje a jenom způsobíme v celém systému další komplikace, další neefektivitu, další snižování požadavků na kvalitu. A to si myslím, že není v zájmu nás všech.

Takže pokud se můžeme domluvit alespoň na tom, že tu reformu odložíme, tak si myslím, že by to byla dobrá domluva a že by tady Poslanecká sněmovna udělala něco rozumného a opravdu něco ve prospěch vzdělávacího systému v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji a mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Gazdíka, po něm je přihlášen s přednostním právem pan poslanec Bartoň. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Já mám faktickou poznámku k panu ctěnému místopředsedovi Fialovi, kterého si opravdu lidsky vážím. Nicméně k jeho závěru bych se chtěl zeptat na jednu otázku. V případě, že většina politických stran, včetně Občanské demokratické strany, se shoduje na tom, že by učitelům mělo být přidáno, tak já bych chtěl, jaké má pan profesor Fiala řešení. V případě, že bude přidáno, tak minimálně ve čtyřech krajích už díky financování na žáka příští rok nebudou pomocí krajských normativů moci zákonným způsobem kraje rozdělit peníze ani na tarify, natožpak na nadtarifní složky. Už teď je průměrný osobní příplatek učitele ve Zlínském kraji 81 korun díky financování na žáka! A v případě, že se platy zvýší o 10 %, což si bezesporu všichni přejeme, tak se dostaneme pod tarif. Takže se stane, že kraje nebudou moci rozdělovat finance ani na tarify! Jak to máme řešit, prosím? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A s faktickou poznámkou odpoví pan místopředseda Fiala. Dvě minuty, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: My jsme samozřejmě pracovali – já tady nemluvím jenom teoreticky – na reformě financování, která by tohle všechno odstranila. Mě prostě mrzí, že se to hodilo do koše a místo toho se připravilo něco, co podle mě nebude fungovat, a o tom mě nikdo nepřesvědčí. Tohle nepochybňně lze řešit.

My jsme opakovaně navrhovali, aby zvyšování platů nešlo prostřednictvím tarifů, ale šlo do té nadtarifní složky mzdy. Navrhovali jsme opakovaně rozvolnění těch podmínek, které školy a ředitelé mají, aby mohli volněji nakládat s finančními prostředky. A nemyslím si, že kvůli tomuto problému, kterému opravdu – a to já nijak nezpochybňuji – zlínské a některé jiné regiony čelí, musíme provádět tuhle reformu a

nemůžeme to řešit jiným způsobem. A já opravdu, a to jsem tady argumentoval myslím docela jasně, nejsem přesvědčen, že ta nová forma financování problémy vyřeší a odstraní. Možná krátkodobě ano a možná ve Zlínském kraji bude moci vyplatit učitelům finanční prostředky snadněji. Ale celkově pro školství to prostě dobré nebude.

Podle mě to, co tady ličíte jako problém, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, je řešitelné mnohem jednodušeji a mnohem méně bolestnými způsoby pro celý vzdělávací systém. Ministerstvo školství si určitě dokáže poradit s tím, abychom mohli navýšovat platy tak, aby se to dostalo k těm učitelům a abychom mohli navýšovat platy tak, aby to pocítili ti opravdu kvalitní pedagogové, abychom mohli navýšovat platy tak, že nenavyšujeme prostřednictvím tarifu, ale dáváme do rukou ředitelům nástroj, aby prostřednictvím mezd posilovali i kvalitu v rámci pedagogického sboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. A prosím tedy pana poslance Bartoně s přednostním právem jako zpravodaje.

Poslanec Lukáš Bartoně: Děkuji. Ještě než se dostaneme k obecné rozpravě k odůvodňování některých pozměňovacích návrhů, kterých je v současné době v systému načteno 15, tak mi dovolte odůvodnit svůj pozměňovací návrh, který není pozměňovacím návrhem jako takovým, ale je to doprovodné usnesení.

Ať už na prvním čtení, nebo na výboru jsme měli dlouhou debatu o tom, zdali dvouleté děti přijímat do školek, nebo ne, zdali je školka místem, kde je pečováno o děti, nebo je školka místem, kde jsou děti vzdělávány. Víceméně převažuje názor a na školském výboru hlasování tak proběhlo – většina je toho názoru, že povinnost přijímání dvouletých dětí do školek nebudeme chtít, nicméně ponecháváme možnost dvouleté přijímat pro školky, které jsou na to uzpůsobeny.

Co se týče rodičů, kteří hledají místo pro své dítě a pro které bylo přínosné, že by byly přijímány dvouleté děti, tak tito rodiče často nechtějí vzdělávací zařízení, ale hledají místo pro péči o dítě. Pro dítě, které je nízkého věku, tak aby se třeba i na částečný úvazek mohli vrátit do práce, případně aby bylo o dítě postaráno třeba jenom některý den v týdnu.

Často zmiňovány byly dětské skupiny. Dětské skupiny jsou výborný doplněk mateřských škol, protože zde je pečováno o dítě, nemusí zde být pedagog, může zde být zdravotník či sociální pracovník. Dětské skupiny jsou v současné době zřizované a financované díky evropským penězům, které budou až do roku 2020. Od roku 2020 již z evropských peněz na dětské skupiny nepůjde nic. Proto navrhoji, aby bylo přijato doprovodné usnesení k projednávání tohoto zákona.

Doprovodné usnesení zní: "Poslanecká sněmovna konstataje, že se dětské skupiny dle zákona č. 247/2014 Sb. osvědčily jako doplněk mateřských škol v péči pro předškolní děti. Po roce 2020 skončí příslušné projekty operačního programu evropských fondů řízeného Ministerstvem práce a sociálních věcí. Proto Sněmovna vyzývá vládu k přípravě zahrnutí stávající funkční podoby dětských skupin do

financování z národních zdrojů po roce 2020. Zároveň žádá vládu o přípravu modelu financování mateřských škol tak, aby byly narovnány podmínky pro provoz mateřských škol s podmínkami pro dětské skupiny."

Jedná se o sněmovní dokument 951. Přihlásím se k němu ještě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a tím se tedy dostáváme k těm, kteří jsou řádně přihlášeni, a já prosím paní poslankyni Maxovou, jestli je přítomna. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Zaznělo tu hodně věcí, nicméně tu nezazněly, dá se říci, zásadní podněty pro Ministerstvo školství a tělovýchovy z terénu. Já tedy na základě projednávání v prvním čtení jsem si udělala okružní jízdu po jižních Čechách a sešla jsem se v každé oblasti kromě Prachatic a Krumlovska s učiteli, učitelkami, řediteli, zřizovateli, vedoucimi učiteli a bavila jsem se s nimi na vlastně tu garanci místa pro dvouleté děti. Kromě samozřejmě jednoznačného ne z důvodu toho, že systém není připraven a podmínky na to nejsou nastaveny, zaznívaly další věci, které si myslím, že je nezbytně nutné, abychom zde na plénu slyšeli a aby prostřednictvím pana předsedajícího pan ministra školství předal tyto informace svým pracovníkům, zdali by s těmito, dá se říci, problematickými věcmi nepomohli vlastně těm učitelům a učitelkám a ředitelům ve školkách.

Co hodně zaznívá, je především normativní počet dětí na jednu učitelku a také to, že krajské normativy jsou různé v každém kraji. Bohužel náš Jihočeský kraj má zrovna nejvyšší normativy a dá se říci, že samozřejmě chápou, že se to učitelům a učitelkám nelibí, a možná se kloní k tomu, že by normativy, co se týká na počet dětí ve třídě, měly být jednotné v celé republice. To znamená, sjednotit krajské normativy pro počty žáků na jednu učitelku ve všech krajích. Dá se říci, že v podstatě nejsou stanoveny podmínky pro děti ve školách, a to především z toho počtu, že pokud už v současné době, když jich je 45 000 ve školách, tak ty podmínky nejsou upraveny a je to poměrně zatěžující.

Co hodně zaznávalo na těch debatách a diskusích, jsou chůvy. Chůvy jsou samozřejmě velkým přínosem pro pomoc učitelům a učitelkám v mateřských školách. Nicméně je tam velká složitost ve vyplňování. Je tam souběh prvního a druhého kola výpisu vlastně podpory chův a zařazení do šablon, a dá se říci, že je to i špatně nastaveno na počet dětí dvouletých v tom daném v uvozovkách ročníku". To znamená, že pokud se jim ten počet sníží, protože některé dítě dosáhne věku tří let, automaticky jim zaniká samozřejmě nárok na tu chůvu, a tím pádem se jim ztěžují podmínky. Takže to by bylo nezbytně nutné v rámci vlastně Ministerstva školství a toho programu pro chůvy vyřešit, neboť opravdu se z 80 % věnují učitelé a učitelky administrativní práci a 20 procenty pouze pedagogické a výchovné činnosti, a ne jako ve Finsku, kde je to obráceně, kde je 80 % pedagogické a 20 % administrativní činnosti.

Co dále ještě zaznávalo. Já jsem se ptala na to, zdali ten povinný předškolní rok splnil naše očekávání, která jsme do něj kladli. Samozřejmě nesplnil. Vzrostlo to pouze o velmi malé procento a především se jedná o to, že rodiče, kteří dávali děti do soukromých škol, tak vlastně teď nahlašují individuální výuku a chodí samozřejmě na prezkušování.

Co zaznívá i od učitelů a zřizovatelů a vedoucích pracovníků a učitelek, je, že je spousta nejasností v tom, jak vlastně dohledávají děti, které nenastoupily ten povinný předškolní rok, který se přihlásil, nebo které vůbec nepřišly. Obce zasílají v podstatě učitelům nebo do šolek pouze seznam dětí, ne rodičům, aby v podstatě ihned kontaktovaly rodiče, což samozřejmě všem opět zase ztěžuje život a rychlé dohledávání. Problémem jsou samozřejmě rodiče, kteří dlouhodobě žijí v zahraničí. Vezměte si jenom, kolik času úřednice na obci stráví tím, že vlastně dohledávají rodiče, kteří jsou dlouhodobě v zahraničí.

Co je samozřejmě pro mě docela překvapující a alarmující, je, že mateřské školy mají samozřejmě povinnost nahlásit, když se některé dítě nepřihlásí do posledního, předškolního roku, a mají povinnost to hlásit na sociálně-právní ochranu dětí, nicméně Ministerstvo práce a sociálních věcí v minulém období vydalo metodický pokyn, kde je psáno, že se tím vůbec nemají zabývat. Takže nechápu, proč tedy mateřské školy mají samozřejmě hlásit nepřihlášené děti, když se tím nikdo nemá zabývat. Myslím, že tyto dva rezorty v minulosti opravdu nespolupracovaly. Je potřeba to prověřit.

Další věc, která zaznávala, která se netýká samozřejmě úplně této novely, nicméně si myslím, že je potřeba to tady sdělit pro možné budoucí novely školského zákona, a to je inkluze. Nikdo se té inkluzi nebrání samozřejmě, ale učitelé a učitelky mají připomínky k tomu, jak by to mělo fungovat v praxi, a myslím si, že je potřeba je vyslyšet. Včasná diagnostika samozřejmě různých psychických, psychiatrických poruch, především těžké poruchy chování, tam v podstatě pokud učitelé a učitelky dají podnět rodiči, tak rodiče je nemusí vyslyšet a často se stává, že vlastně celou školní docházku mají ve svém oddělení dítě, které má těžkou poruchu chování, které atakuje děti, ubližuje jim, a ten zbytek té třídy samozřejmě se bojí a učitelky vlastně nemají žádnou páku na to, aby rodiče donutili, aby dítě bylo diagnostikováno, aby dostalo asistenta a nějakým způsobem se o ně staralo.

Co hodně učitelům vadí, a myslím si, že to není jenom problematika mateřských škol, a to je nesouběh vlastně času inkluzivního dítěte s asistentem, především u těžkých poruch chování. Protože asistent je samozřejmě je dán jenom na určitý počet hodin, kdežto rodiče tam samozřejmě nechávají své děti po celou otevřací dobu, a pokud tam není asistent, tak to samozřejmě zase značně komplikuje výuku a výchovu v té třídě. Takže bychom potřebovali, aby se tlačilo poměrně intenzivně na diagnostiku a v podstatě i na to, aby i rodiče, pokud jsou upozorněni učitelkou, že není něco v pořádku, došli s dítětem do poradny a nějakým způsobem to potom sdělili učitelům, protože všechno toto komplikuje hladký průběh výchovy.

Co je ještě problém, je nepředávání informací do mateřských škol, protože poradenská centra mají povinnost dát tuto zprávu pouze rodičům, zákonémě zástupci, ale ti už nemají povinnost to sdělit mateřské škole, takže se kolikrát stává, a měla jsem to ze všech oblastí, s kterými jsem diskutovala, že chodí dítě s epilepsií a

vlastně učitelky ani nevědí, že to dítě má epilepsii, a řeší to potom, až když dojde bohužel k té těžké životní situaci. Takže je pravda, že mateřské školy a školky řeší poměrně velkou část rodičovských kompetencí a že rodiče na to spoléhají.

Takže já bych prostřednictvím pana předsedajícího poprosila pana ministra, aby se na to podíval, jak na ty šablony na chůvy, protože opravdu je to výborná věc, nicméně to koliduje, a po tom opravdu ty učitelky volají, a potom možná na ten souběh hodin asistenta a postiženého dítěte ve školce, především s těžkými poruchami. Tlumočím tady opravdu zprávy učitelek a učitelů.

Takže je pravda, že můžeme ještě dlouze diskutovat o tom, zdali dvouleté děti ano, či ne. Já jsem samozřejmě známá tím, že podporuji sladění rodinného a pracovního života, nicméně si myslím, že garance pro dvouleté děti, pro všechny, je nesmysl. Na druhou stranu když už víme, že nám 45 tisíc dětí vlastně umístují rodiče do školek a obce a ředitelé, vedoucí učitelé je berou, když mohou, tak je potřeba se podívat na ty podmínky, o kterých jsem tu mluvila. To znamená, krajské normativy aby byly srovnány a abychom se bavili o tom, že jedna paní učitelka nebude mít 24+4 děti na výjimku, ale abychom se snažili tím, jak vlastně jdou teď peníze do školství, reagovat i na ty počty dětí na jednu učitelku, protože já si upřímně řečeno neumím představit, že bych měla 28 tříletých capartů na starost, abych řekla pravdu.

Takže toto je moje předávání panu ministrovi prostřednictvím pana předsedajícího, protože opravdu po tom volají učitelé a učitelky z mateřských škol, i zřizovatelé. Příklánějí se i k podpoře dětských skupin, protože ty samozřejmě vyplní určité místo na našem trhu, a myslím si, že před třetím čtením bude poměrně velká diskuze nad jednotlivými pozměňovacími návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Baxu. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych chtěl reagovat na jednu část vystoupení paní kolegyně Maxové, která se týká té průzumné cesty po jižních Čechách. Já bych chtěl, paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat za ty závěry, které jste tady tlumočila, ale chtěl bych tady poukázat na jeden rozpor, který zazněl ve vystoupení paní poslankyně Maxové, s tím, co předložil jako pozměňovací návrh pan kolega Rais. Protože jestliže tady paní kolegyně Maxová velice detailně, přesvědčivě a především na základě informací, které získala z terénu jihočeského školství, argumentovala pro to, že poslední povinný ročník školní docházky do mateřských škol je problematický přesně z těch důvodů, které vedly poslance Občanské demokratické strany k tomu, aby tento návrh předložili, to znamená administrativní zátěž, komplikace rodičům, kteří z různých důvodů nemohou v tom posledním ročníku dávat dítě do mateřské školky a přitom dbají o vzdělávání, tak jenom prostřednictvím pana předsedajícího, paní kolegyně, chci poukázat na to, že pan poslanec Rais nicméně předložil do školského výboru návrh na to, aby se tato příslušná část z té naší novely vypustila. Mě to jakoby velice mrzí, protože vy prostřednictvím pana předsedajícího zde tedy dokladujete to, co skutečně ve školském terénu se jeví jako problém. Pak mi ovšem není zřejmé, proč

pan kolega předkládá pozměňovací návrh, který je v rozporu s realitou českého školství a školství v terénu, a žádá tedy, aby zůstala zachována současná zákonná povinnost posledního ročníku povinné školní docházky do mateřských škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a mám tady omluvu. Omlouvá se nám pan poslanec Richter dnes do 16.45 ze zdravotních důvodů.

A mám tady ještě s faktickou poznámkou pana poslance Raise. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Ono je to výborné, hodit vidle mezi lidi ze stejné smečky, tomu rozumím. Ale na druhou stranu asi jste si to přečetl jenom z části, ten pozměňovací návrh 678, který mám. Podstatně z mého pohledu je to, co je tady napsáno, že ponechává rozhodnutí o umístění dítěte v mateřské školce na rozhodnutí ředitelky příslušné mateřské školky, kdy tento bude moci zohlednit personálie a kapacity dané mateřské školky. Domníváme se prostě – čili zachovává možnost takové dítě přijmout, nicméně nestanovuje povinnost tak učinit. A já si myslím, že žádný z těch poslanců prostě nemí schopen tohle říct. Toto je schopen říct akorát ředitel školy nebo školky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Gajdůškovou, která je přihlášena do řádné rozpravy. Připraví se pan poslanec Rais do rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, mě také zaujala ta exkurze do praktického školského života a děkuji za ni. K mnoha věcem bych se přidala, nepřidám se k tomu rušení bezplatného posledního roku ve školce před vstupem do školy. Chtěla bych se ale, za prvé, vyjádřit k tomu návrhu, který nyní projednáváme, a za druhé avizovat pozměňovací návrhy, které k němu máme.

Předkládaná novela školského zákona dělá tří věci a bohužel z našeho pohledu, tedy pohledu sociální demokracie, všechny odstraňují to, co v současné platné zákoně je moderní, sociálně citlivé a podporující děti i jejich rodiče. Tedy abych to shrnula: ruší zavedení povinného bezplatného posledního roku předškolního vzdělávání před vstupem dítěte do školy, ruší povinnost obce zajistit kapacitu už pro děti starší dvou let v předškolním vzdělávání, ruší podmínky pro individuální vzdělávání.

Když dovolíte, vyjádřím se blíže k poslednímu roku před vstupem do školy a poté k možnosti zajistit kapacity v předškolním vzdělávání, nebo v mateřských školách, chcete-li, i pro děti od dvou let. K témtoto bodům, jak jsem již avizovala, máme připraveny pozměňovací návrhy, k nimž se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Tedy k povinnému a bezplatnému poslednímu roku před vstupem do školy. Každá elementaristka vám řekne, že je velmi důležité, aby si děti před vstupem do školy

zvykly na dětský kolektiv, na cizí autoritu a společnou práci. Ten rok má pomoci zvládnout vstup do školy nejenom dětem z méně podnětného sociálního prostředí, jak je terminus technicus, ale i těm, které mají skvělé prostředí, ale z nějakého důvodu byly mimo dětský kolektiv. Je zavádějící tvrzení, že se to neprojevilo. Už za ten jeden rok účinnosti tohoto zákona se zvedla účast dětí před vstupem do školy v předškolním vzdělávání z 92 na 97 % dětí v dané věkové kohortě, tedy těch pěti- šestiletých. A obce mateřské školy velmi důsledně hlídají to, aby se takříkajíc žádné dítě neztratilo. Já si myslím, že už to samo o sobě je důležité.

Je třeba také zdůraznit, že to znamená, a já jsem to použila již několikrát, že tento rok předškolního vzdělávání je bezplatný. Jeho zrušení tedy bude znamenat pro mnohé rodiny zvýšené náklady, se kterými v této chvíli nepočítají. A je otázka, zda pokud to zrušíme a nebude tento rok bezplatný, půjdou do školky ty děti, které se nejvíce potřebují na školu připravit, kvůli kterým ten návrh byl přijat, protože jde o to, aby každé dítě mělo možnost uplatnit se na maximu svých schopností, ale některým dětem prostě je potřeba pomocí i tím, že je na tu školu připravíme.

Sociální demokracie tedy zásadně nesouhlasí se zrušením bezplatného přípravného předškolního roku. Kontroverze dále vzbudilo ustanovení o povinnosti obcí zajistit možnost přijetí do šolek dětí starších dvou let. Já za sebe tady přiznávám, že mnohem lépe než tito malýši ve školách byly určitě jesličky. Bohužel k jejich zrušení došlo z jakýchsi ideových důvodů. Bohužel tedy zrovna z iniciativy ODS, která dneska nám návrh novely školského zákona předkládá.

Jesle prostě nejsou. A rodiče mají problém zajistit péči o tyto malé děti, pokud chtějí se nerozhodovat mezi péčí o děti a kariérou. Pokud chtějí, jak se dnes moderně říká, sladit svůj profesní život se svým životem rodinným. A na to má právo každá rodina. A není pravda, že by to dětem ubližovalo. Naopak, jsou sociologické výzkumy, že matky, které se snaží, které mají svoji profesní kariéru, jsou schopné se věnovat svým dětem možná i velmi dobře a možná lépe než některé z těch, a zdůrazňují některé, které jenom, a to v uvozovkách, se starají o děti. Vážím si samozřejmě každé ženy, která se o své děti dobře stará.

K řešení tohoto stavu předkládám již avizované pozměňovací návrhy, resp. se přihlásím k pozměňovacím návrhům, které předložila paní poslankyně Kateřina Valachová. Teď jenom rychle k oněm pozměňovacím návrhům.

První odmítná zrušení povinného bezplatného roku před vstupem do školy. K řešení dvouletých dětí v mateřských školách navrhujeme kompromisní návrh. Upravení povinnosti zajištění místa pro děti, které má zřizovatel, tak, aby tato povinnost se týkala přijetí tohoto dítěte... jenom dětí, které dosáhnou tří roků věku do konce kalendářního roku, ve kterém započal školní rok. To znamená, že se to víceméně bude týkat jenom těch dětí, které jsou narozeny někdy na podzim.

Další pozměňovací návrh má umožnit povinnost zajistit tato místa a vstup dětí před tím třetím rokem do předškolního vzdělávání nejenom tím, že zajistí kapacity v mateřských školách, ale také tím, že obec bude moci zřídit dětské skupiny. Tedy jinak než zařazením dítěte do mateřské školy. Já tady musím říct, že toto je důležité z pohledu každé rodiny, která si tak bude moci plánovat, pokud bude vědět, že dítě před třetím rokem bude moci umístit do bud' dětské skupiny, nebo do mateřské školy,

tak si bude moci samozřejmě rozhodnout o tom, jak dlouhou mateřskou dovolenou či rodičovskou dovolenou bude čerpat, jak si bude plánovat svoji kariéru a svůj rodinný život.

Na tento návrh, tedy o možnosti obcí, většinových zřizovatelů, zřídit dětské skupiny, navazuje další pozměňovací návrh, třetí, který zmocňuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a další orgány státní správy, aby prostřednictvím vyhlášky formulovaly podmínky, za kterých mají být děti mladších tří lety zařazeny do mateřských škol či dětských skupin. Tyto návrhy jsme projednávali se Svatem měst a obcí a Sdružením místních samospráv. Žádají nás o ně i starostové a starostky mnoha obcí. Apelují zejména na to, abychom neodkládali již schválenou a připravenou reformu financování školství. Ředitelé škol začali napočítávat, kolik dostanou podle reformy, a jsou spokojeni i za cenu, že nastaví rozvrh podle nových pravidel od 1. 9. hned a od 1. 1. 2019 dostanou již peníze podle nového výpočtu. Je strašně pozdě v téhle chvíli něco měnit. Novela s odkladem nemá šanci na účinnost do konce srpna a spíše bude znamenat podle našeho názoru a podle debat, které samozřejmě vedeme v terénu, i chaos. Obrovské riziko je podle našeho názoru a zkušenosti – tady se musíme přidat k tomu, co zde říkal pan kolega Gazdík, zkušenosti ze Zlínského kraje – myslíme si, že obrovské riziko je poslat miliardy bez nových pravidel a kontroly do stávajícího systému. Konkrétně v tom Zlínském kraji v minulosti takto směřované peníze prostě ke kantoriům a do škol nedoputovaly.

Zdá se, že nejjednodušší je držet se skutečné termínu zahájení reformy od 1. 1. 2019 a spíše postupovat maximálně urychlěně v šíření informovanosti ředitelů škol. Dále nic nebrání tomu, abychom od 1. 9. 2018 poslali školám navíc peníze pro mateřské školy. Já musím vzpomenout, že chyba byla, že je pan ministr Pilný z ANO našemu panu ministrovi Štechovi za sociální demokracii na podzim minulého roku v tom výhledu prostě škrtl, a vrátil tak způsob financování rozpočtu škol strukturálně před rok 2015. To je problém, který dnes musíme řešit.

Pokud ovšem návrh na odložení reformy projde, pak jako sociální demokraté žádáme, aby vláda dodržela usnesení ze dne 1. 9. 2018 o navýšení platů učitelů o 15 % a neučitelů o 10 %. Jsme přesvědčení, že naši učitelé a učitelky si to zaslouží. Zaslouží si to i naše děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážené páni poslanci. Děkuji paní kolegyni Gajdůškové. A ještě než budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Karla Raise, ale ten bude muset posečkat, protože jsou tady tři faktické poznámky, tak je tady omluva pana poslance Hrnčíře, který se omlouvá od 17 do 19 hodin.

Nyní tedy tři faktické poznámky, poté rádně přihlášený pan kolega Rais. Nejprve pan poslanec Martin Baxa, potom paní poslankyně Černochová a kolega Výborný. Tak, kolega Baxa. Máte slovo, pane poslanče k faktické poznámce.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já bych chtěl opravdu jenom uvést na pravou míru to, co tady pan kolega Rais zmiňoval ve svém předchozím vystoupení, a předpokládám, teď bude znova komentovat. Já jsem se

díval do seznamu pozměňovacích návrhů, které jsou v systému nahrané, a pozměňovací návrh, který prostřednictvím pana předsedajícího vy, pane poslance, jste nahrál dnes v 8.44, tak v té první části navrhuje vypustit z novely občanských demokratů právě to ustanovení, které se týká zrušení povinné školní docházky. Takže já jsem reagoval ve svém vystoupení na to, že pokud paní poslankyně Maxová na základě své průzkumné cesty po jižních Čechách a tamních školských zařízeních přesně potvrzovala to, co my říkáme, to znamená, z jakých důvodů jsou ředitelé mateřských škol, a jistě nejen v Jihočeském kraji, pro to, aby se zrušil poslední povinný školní rok docházky do mateřských škol, tak vy ve svém pozměňovacím návrhu chcete, aby to bylo zachováno.

Já jsem to neříkal proto, abych házel vidle mezi poslance jedné strany, ale proto, že paní kolegyně Maxová tady empiricky dokazovala a vlastně podporovala ten náš návrh, zatímco vy, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolega, vlastně požadujete opatření, které je v přímém rozporu s tím, co vaše kolegyně z poslaneckého klubu hnutí ANO tady argumentovala. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Baxovi. Ještě přečtu omluvu předsedy vlády Andreje Babiše od 17.10 do konce jednacího dne.

Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla zareagovat vaším prostřednictvím na paní kolegyni poslankyni Gajdůškovou, která tady už podruhé zmínila to, že ODS zrušila nějaké jesle. Není to pravda. Já jsem starostkou na Praze 2. Jesle tam celou dobu máme. ODS je na té radnici ve vedení prakticky od revoluce. Dokonce teď stavíme druhé jesle, protože je o ně velký zájem. Takže bych poprosila paní kolegyni Gajdůškovou, aby neříkala věci, které nejsou pravdivé, že ODS zrušila jesle. Naopak tam, kde má ODS starosty, nebo možná primátory, měla hejtmany, tak myslím, že ve většině případů právě ty jesle byly zachovávány stejně jako u nás na dvojce.

Myslím si, že bychom se skutečně měli i jako komunální politici snažit o to, aby ta škála možností pro mladé rodiny tak byla co nejpestřejší. A my se skutečně o to snažíme. Takže prosím paní kolegyni, aby tady neuváděla nepravdy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Černochové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Výborného a faktická poznámka paní kolegyně Gajdůškové. Máte slovo, pane poslance, k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych rád zareagoval na to, co tady zaznělo. Víte, máme 12. června a každý zodpovědný ředitel školy má v tuto chvíli samozřejmě hotové úvazky na příští školní rok. Divil bych se, kdyby tomu tak nebylo. A bohužel tak jak putují ty

informace ze strany ministerstva směrem ke zřizovatelům, ať už to jsou krajské úřady, kraje, případně potom obce a města, tak ti ředitelé dodnes ne všude ty informace mají, jakým způsobem se promítné případná změna financování regionálního školství právě do tvorby úvazků a vůbec financování, tedy přímých nákladů. Já se domnívám, že plédrovat za to, aby od 1. 1., respektive 1. 9., jak se to vezme, už tohoto roku vše naběhlo, není dobré. Uvedu konkrétní příklad. V Pardubickém kraji se porada zástupců MŠMT se zástupci Pardubického kraje a ředitelů konala včera. Opravdu, pokud ředitelé připravují úvazky, tak je mají už měsíc nebo dva hotové.

Já tedy pevně doufám, že platí to, co říkal pan ministr na jednání podvýboru pro regionální školství, a to že tady fakticky nastane odklad náběhu, a to o jeden rok, s tím, že pokryto to bude od 1. 9. 2019 rozvojovým programem. Doufám, že se za těch deset dnů nic nezměnilo, že to pořád platí, a považuji to za rozumný krok a není to nic, co by oddalovalo. Naopak to podle mě přinese uklidnění jak do řad zřizovatelů, tak do řad ředitelů škol. Čili toto bych podpořil. A prosím, bude to fakticky znamenat roční odklad, ale je to tak správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Alena Gajdůšková také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Já musím zareagovat na paní kolegyni Černochovou prostřednictvím pana předsedajícího. Omlouvám se za to zobecnění, protože jak se zdá, i v ODS jsou osvícení politici, a asi ve všech stranách. Ale fakt je, že jesle byly zrušeny za pravicových vlád. Ty podmínky byly nastavené tak, že v polovině devadesátých let se jesle pozavíraly. Téměř všude. Zůstalo jich v republice asi 40 před ještě několika lety. To za prvé.

A za druhé. Samozřejmě ten tlak na to, aby žena zůstávala co nejdéle doma, prodlužovala se mateřská dovolená až na čtyři roky, to byla také filozofie pravicových vlád, které vedla ODS. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Gajdůškové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Karel Rais, připraví se paní poslankyně Lenka Kozlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já už budu stručný, protože jsem měl ty dvě technické poznámky. Takže vložil jsem tam dva pozměňovací návrhy. Jeden má číslo 678, druhý 330. Ten první se věnuje předškolnímu vzdělávání, které chápeme jako možnost, nikoliv jako povinnost. A v tom duchu, co jsem hovořil, se domnívám, že je pořád rozumné, aby o tom rozhodovala manažerská hladina co nejbliž tomu problému, to znamená ředitelé, ředitelky, zřizovatelé z obcí. Takže to je ten první.

Druhý pozměňovací návrh navazuje na to, co říkala tady kolegyně Gajdůšková, co se týče problematiky bezplatného vzdělávání v přípravných třídách před zahájením povinné školní docházky. Považujeme za podstatné, aby toto vzdělávání bylo

poskytováno bezplatně. To je v podstatě zase headline tady z tohoto druhého pozměňovacího návrhu.

Vrátím se k tomu, co jsem tady říkal v té technické poznámce. Ten návrh, který je výborový, má tři části. Ve třetí části tam samozřejmě po diskuzi jak s ministerstvem, tak v rámci klubu nesouhlasíme s tím názorem, který tam je, a pan kolega Vondrák přinese pozměňovací návrh, kterým to zrychluje v tom duchu, jak tady byla diskuse s panem kolegou Gazdíkem. Chápal jsem to, že je možnost tento schválený výborový návrh rozdělit na tři části a hlasovat jej. Proto se nebudu pak už přihlašovat k těm pozměňovacím návrhům, protože ty dva jsou součástí toho výborového návrhu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi. Nyní paní poslankyně Lenka Kozlová, připraví se pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, pane předsedající, dobré odpoledne všem kolegům a ministrům. Já bych se ráda přihlásila k pozměňovacím návrhům, které jsme nahráli do systému pod čísly 953, 954 a 957.

Ten, který je nahrán pod číslem 953, se vztahuje k zavedení předškolního vzdělávání, které je uložené sto procentům populace. My navrhujeme zrušení plošné povinnosti předškolního vzdělávání mezi pátým a šestým rokem života dítěte. Je to ze dvou důvodů. Dlouhodobým cílem povinného předškolního vzdělávání bylo i snížení počtu odkladů. Ve zdůvodnění pozměňovacího návrhu dokládáme, proč ani v tomto bodě není možné očekávat, že povinné předškolní vzdělávání ve stávající implementaci splní svůj cíl. Navíc, to je za druhé, pro 90 procent populace šlo o neviditelnou změnu, která z využívání práva posílat děti do mateřské školy udělala povinnost. Z ostatních 10 procent populace u nejvíše 2 procent je možné přijmout, že existuje nadřazený společenský zájem omezit práva občanů a povinnost předškolního vzdělávání udělit. Práva 98 procent populace byla tedy nepřiměřeně omezena bez existence zjevného společenského zájmu. To jsou dva další důvody, proč chceme návrhem povinnost předškolního vzdělávání před šestým rokem života dítěte zrušit.

V případě úplného zrušení povinnosti předškolní docházky ovšem může nastat situace, že se ani rodiče, ani stát nebudou starat o děti s odkladem povinné školní docházky a ty potom přijdou do základní školy v ještě nevýhodnější pozici jako už sedmiletí a přitom stále nepřipravení pro školní docházku. Takže z tohoto důvodu návrh neruší institut povinné předškolní docházky zcela, ale zachovává je právě pro děti s odkladem povinné školní docházky. Stát se tak od šestého roku dítěte přihlašuje ke své zodpovědnosti za jeho vzdělávání bez výjimky, ať už dítě nastupuje povinnou školní docházku, nebo ne.

A za třetí, při zachování povinné školní docházky byť jen pro děti starší šesti let zůstane na rodičích povinnost, která i v nejjemnější podobě znamená povinnost zapsat dítě do školy na území České republiky a kvartálně s dítětem školu navštěvovat

k povinnému přezkoušení. Tyto povinnosti dopadly zvlášť tvrdě na rodiče a občany České republiky, kteří žijí dlouhodobě mimo Českou republiku a přitom si ponechali v České republice trvalé bydliště. Jde průběžně o desítky rodičů, z nichž někteří pobývají v cizině v rámci služby pro český stát, na ambasádách, v úředním aparátu Evropské unie apod. Proto návrh opravuje pravidla povinného předškolního vzdělávání tím, že mezi uznané formy plnění této povinnosti zahrnuje školní docházku do škol mimo území České republiky.

To by bylo k návrhu, který byl nahrán pod číslem 953.

Návrh číslo 954 se zabývá v podstatě stejnými tématy, ale jde o návrh, kterým může Sněmovna zúžit předškolní vzdělávání na děti s odkladem povinné školní docházky i v případě, že přijme pozměňovací návrh novely doporučený výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

A konečně třetí návrh, který byl nahrán pod číslem 957, se týká individuálního vzdělávání dětí. Stávající zákonná úprava ukládá žadateli o individuální vzdělávání, tedy rodiči, uvést důvody, proč má být individuální vzdělávání povoleno. I při splnění materiálního zabezpečení pro individuální vzdělávání ředitel vyhoví žádosti, jen pokud shledá důvody závažnými. Pro závažnost těchto důvodů nejsou závazná pravidla, a tak zpravidla o udělení rozhoduje kombinace faktorů, která ale není v oficiální rovině nijak podchycena. Návrh neubírá ze svobody ředitele rozhodnout podle situace a svého přesvědčení. Návrh jen ukládá řediteli, aby uvedl důvody pro své rozhodnutí. Cílem návrhu tedy je, aby důvody pro odmítnutí individuálního vzdělávání ředitelem byly vedeny v oficiální rovině a aby tak mohly dále sloužit jako součást zpětné vazby v řízení školského systému, alokaci potřebných financí apod.

Tolik k těmto třem návrhům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lence Kozlové. Nyní pan poslanec Jiří Mihola se svou přihláškou a připraví se paní kolegyně Hana Aulická. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážné kolegyně, vážení kolegové, jen velmi stručně. Já jsem se již tady k tomuto návrhu nebo novele zákona vyslovil v prvním čtení, tak asi není potřeba obšírně všechny argumenty opakovat. Chci jenom ujasnit postoj klubu KDU-ČSL.

My jsme jasné řekli už v minulém volebním období "ne" té povinnosti mateřských škol přijímat dvouleté děti. Nepodpořili jsme tehdy ten pozměňující návrh a tady tento náš postoj dále trvá. Opírá se o názory rodičů, dětských psychologů, učitelů, zřizovatelů, ale myslím si, že to jde napříč politickými kluby zde ve Sněmovně. Věřím, že na této části návrhu bude tedy shoda. Vnímáme také to, že jsou rodiče, kteří jsou v nějaké obtížné situaci, kdy potřebují, aby se i o dvouleté děti někdo postaral, a proto bychom chtěli posílit dětské skupiny tím, že je chceme institucionalizovat a finančně podpořit tak, aby byly dostupnější v těchto nutných případech.

Předkládám pozměňovací návrh, který je načten v systému jako sněmovní dokument 952 a který ruší první část změny předloženého zákona. Jedná se

o zachování povinného předškolního vzdělávání v rozsahu jednoho roku, které je platné teprve od 1. září 2017. Pro relevantní vyhodnocení dopadu změny je velmi krátká doba, a proto je potřebné ponechat stávající stav. Dále pozměňovací návrh zachovává poslední rok předškolní docházky bezúplatný. Jsem si vědom toho, že vlastně podobný pozměňovací návrh předkládá i kolega pan prof. Rais, se kterým jsem to i komunikoval a kterého si vážím. Pak záleží na proceduře hlasování ve třetím čtení.

Přiznám se, že mě poněkud zmátklo hnutí ANO ve svém programovém prohlášení vlády s ČSSD, kde přestože předtím deklarovalo, že povinnost zajistit péči pro dvouleté děti nepodporuje, tak tady čtu v tom programovém prohlášení: zajistíme zákonem garantovaný nárok na péči o děti od dvou let při zohlednění možnosti zřizovatelů. Podotýkám, samozřejmě jako KDU-ČSL nejsme proti tomu, pokud zřizovatel nebo mateřská škola má kapacity a vedení té školky to chce nabídnout, tak nechtě, ale aby to nebyla povinnost. Protože si nejsem jistý postojem hnutí ANO tady v tomto případě, tak pro jistotu tady tento pozměňovací návrh předkládám.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Nyní paní poslankyně Hana Aulická, zatím poslední přihlášená do obecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte, abych i já přednesla pár vět k předložené novele. Musím říci, že my jsme hodně diskutovali v prvním čtení, a možná bych řekla, že se budeme v některých částech opakovat, ale jak vnímám dnešní diskusi, tak si myslím, že některé pozměňující návrhy, které tady byly předneseny a víceméně představeny, mě docela uvádějí v rozpaky, jako třeba nějak zvednout a financovat dětské skupiny atd. Dovolte mi, abych k tomu řekla náš názor.

My jsme deklarovali, že dvouleté děti prostě nepatří do mateřských škol, protože v mateřských školách podle školského zákona jde především o vzdělávání, což dvouleté děti, jak si asi všichni dovedeme představit, prostě vzdělávat nelze. A dvouleté děti prostě patří do jiného režimu, ať už to jsou, jak tady mluvily kolegyně, jesle anebo taková určitá alternativa, dětské skupiny, kde tedy bohužel se nám ještě nepodařilo dětské skupiny víceméně zmírnit na to, aby tam děti byly jenom do tří let věku a poté musely nastupovat do předškolního vzdělávání v podobě mateřských školek.

Vnímáme problém, který tato povinnost do mateřských školek přinesla. Musím říci, že i pan ministr, když navštívil školohraní v Mostě, kde ho uvítali i zástupci mateřských školek, především tedy paní učitelky a paní ředitelky, tak s nimi diskutoval o této problematice a určitě přenesl dále i informace, které si tam sdělili, ale myslím, že o nich byl docela dobré informován, a víceméně tam deklarovali to, že opravdu ty dvouleté děti přinesly jen zásadní problém.

Nemůžeme souhlasit ani s pozměňujícím návrhem z dílny ČSSD, myslím od kolegyně Kateřiny Valachové, že by měla být povinnost, aby mateřské školky musely brát děti, když jím budou do prosince tři roky. Opravdu si myslíme, že pokud mateřské školky k tomu mají možnosti nebo i zřizovatel o to usiluje, tak by to mělo být ponecháno na těch organizacích, na těch obcích, na zřizovatelích, aby si zabezpečili možnost mít tam děti od dvou let, ale opravdu jim to nedávat jako povinnost. Myslím si, že to do systému nepřinese nic dobrého.

Co se týče dětských skupin, já už jsem to tady zmínila, my jsme jako KSČM proti přijetí zákona o dětských skupinách opravdu bojovali, nebo jsme se snažili, aby děti do dětských skupin byly umisťovány maximálně do tří let věku. Říkám to právě proto, že dětské skupiny nemůžeme srovnávat s kvalitou a vzděláváním, které jsou v mateřských školách. Já si myslím, že když navštívíte dětskou skupinu nebo mateřské školy, tak jsou to prostě nesrovnatelné záležitosti. Myslím si opravdu, že dětské skupiny by měly být jenom alternativou opět do třech let dítěte.

Byly tady zmíněny i jesle. My vnímáme, že po roce 1990 to byl pro tehdy vládnoucí skupinu jakýsi problém a jesle byly opravdu hromadně rušeny. Ale byly to samozřejmě i místní obce, samosprávy, které k tomu přistupovaly tímto způsobem. Jesle byly rozprodávány, že už v životě nebude potřeba je znova obnovovat. Dnes víme, že kde si jesle zanechali, jsou nadšeni a mají stoprocentní naplněnost. To, že žádosti převyšují možnost přijetí, asi víme všichni. A nemyslím si, že by bylo něco špatného, kdybychom se k jeslím za podpory Ministerstva zdravotnictví opět vraceli a dotace ve spolupráci s těmito třemi resorty pro obce na zřizování jeslí znova našli a podpořili, aby děti, jak se dneska říká, při nastavení rodičovské dovolené neměly tu díru, když skončí rodičovská dovolená při věku dvou let dítěte.

A co se týče pětiletých dětí, jsme rádi, že někteří kolegové, myslím, že kolega Rais tam dává ten pozměňovací návrh, že nechceme zpoplatnit poslední rok předškolního vzdělávání. Musím říct, že jsme jednoznačně pro to, aby byla pětiletým dětem zachována povinnost nástupu do mateřských škol. Myslím, že už to tady řekly i kolegyně, je to především z důvodu toho, že vnímáme, že je to především ze sociální potřeby začlenování do dětského kolektivu a daleko lepší přípravy na školní vzdělání. Rozhodně si myslím, že to není nic nového, že děti, které přicházejí z mateřských škol, jsou daleko lépe sociálně, ale i jinak připraveny na školní vzdělávání než děti, které by byly doma. Bohužel chápou, že tady máme i jiný systém, který umožnuje mít děti doma. A nemyslím si, že by to bylo všude špatně a některé zkušenosti vnímám, že jsou třeba správné i pro děti, pokud se o ně rodiče dobře starají, tak to není problém, a to je individuální vzdělávání. To se vlastně umožňuje i dětem, které do školky nenastoupí. To si myslím, že tady asi všichni víte. Ale bohužel na individuální vzdělávání nám nastupují děti s rodiči, kteří nejsou schopni děti připravit tak adekvátně, jako kdyby chodily do mateřských školek. Nemůžu se dotknout všech rodičů, jak jsem to řekla, ale opravdu tady máme sociální skupiny, které takzvaný individuál využívají, ale víme, že když dítě přijde na takzvané přezkoušení a učitelka nebo paní ředitelka vyhodnotí, že dítě není správně připraveno, že žádné sankce, žádné dopady pro rodiče to nemá. To znamená, že tady není ani žádný motivující aspekt, který by motivoval rodiče, aby se starali o děti, ale i v rámci školek, protože ty jenom pokrčí rameny, nemůžeme nic dělat, ale dítě se víceméně v určitých skupinách

nebo počtu nedokáže připravit řádně na vzdělávání ve škole. To je asi ten velký problém, a proto bychom byli rádi, abychom pětileté děti opravdu zachovali, tu povinnost, ale samozřejmě aby to bylo nehrazené.

Já vám děkuji a doufám, že i při hlasování ve třetím čtení k tomu nějak zohledníte své aspekty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Můžeme tedy pokročít a otevřít rozpravu podrobnou, protože nepadl žádny návrh, který bychom hlasovali po obecné rozpravě. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny.

První přihlášený v podrobné rozpravě je pan poslanec Fridrich. Připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Fridrich: Hezký podvečer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vzhledem k nepřítomnosti kolegy poslance Ivo Vondráka, který je z dnešního jednání omluven, se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 61. Pozměňovací návrh je veden jako sněmovní dokument 782.

Podává se návrh na níže uvedené úpravy návrhu zákona. Za článek 2 se vkládá nový článek 3, který zní: V zákoně č. 101/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, se v článku II bodu 1 číslo "2018" nahrazuje číslem "2019". Dosavadní článek 3 se označuje jako článek 4.

Odůvodnění. Zákon č. 101/2017 Sb., dále jen novela školského zákona, přinesl principiální změnu právní úpravy v oblasti financování regionálního školství, zejména pak škol zřizovaných územními samosprávnými celky. Předkládaný pozměňovací návrh obsahuje posunutí přechodného ustanovení obsaženého v novele školského zákona. Přechodné ustanovení stanoví, dokdy se ještě používají dosavadní pravidla pro financování škol, a tím se vytváří časový prostor pro přechod na nový systém. Navrhuje se, aby toto přechodné období trvající do 31. 12. 2018 bylo posunuto o jeden rok, tedy do 31. 12. 2019. Navrhovaná právní úprava tak vytváří časový prostor pro seznámení ředitelů škol, dotčených úřadů a dalších subjektů a osob s podrobnostmi změn. Odklad aplikace právní úpravy přinese i dostatek času seznámit zainteresované osoby se souvisejícími prováděcími předpisy. Dodatečný prostor bude možné využít i pro úpravu a otestování dodatečných softwarových modulů. Případné dopady novely do státního rozpočtu se nepředpokládají, lze jenom počítat s odložením nákladů spojených se změnami v oblasti financování o jeden rok.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fridrichovi. Prosím ještě o posečkání, požádám paní kolegyni Gajdůškovou, přišly tři omluvy předsedové Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Radky Maxové od 18 hodin do konce jednacího dne, potom paní poslankyně Maříkové od 17 hodin do konce jednacího dne a pana poslance Sadovského také do konce jednacího dne.

Nyní paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, pozměňovací návrhy, které do systému vložila za sociální demokracii paní poslankyně Kateřina Valachová, jsem už avizovala v obecné rozpravě a také jsem je krátce zdůvodnila. Dovolte mi tedy, abych se nyní pouze přihlásila ke sněmovnímu dokumentu 958, což jsou podmínky pro tříleté děti, dále ke sněmovnímu dokumentu 959, což je zmocňovací ustanovení pro obce a pro zřizování dětských skupin, a ke sněmovnímu dokumentu 960, což je zrušovací ustanovení plus garance míst pro děti předškolního věku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní pan poslanec Jan Čižinský, připraví se pan kolega Mihola. (Poslanec Čižinský není v sále.) Už pana kolegu Čižinského vidím. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji, omlouvám se za zpoždění. Já bych rád načetl pozměňovací návrh, který je vlastně totožný s návrhem novely. Jedná se o přípravné třídy základních škol. Rád bych využil i tento nosič, aby se to slovo dostalo přednostně do návrhu zákona. Zdůvodnění je stejné jako v případě novely. Jedná se o to, aby děti, které mají odklad věkem, nebyly diskriminovány v přístupu k přípravným třídám základních škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Čižinskému. A nyní pan poslanec Jiří Mihola. Připraví se paní poslankyně Lenka Kozlová. (Poslanec Čižinský se vrátil k mikrofonu, aby doplnil číslo dokumentu.) Prosím, samozřejmě, pane poslanče, aby to bylo kompletní.

Poslanec Jan Čižinský: To číslo je 956. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ted' je to vystoupení kompletní. Nyní pan poslanec Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, svůj pozměňovací návrh už jsem stručně zdůvodnil. Ještě k tomu přidávám, protože se týká tedy zachování toho povinného předškolního vzdělávání v rozsahu jednoho roku, a bezplatného, aby ta docházka byla tedy bezúplatná, a k tomu zdůvodnění dodávám to, že právě my jsme prosadili tu možnost individuálního vzdělávání, tedy domácího

vzdělávání, pro ty, kterým by tato forma té povinné předškolní docházky nevyhovovala. Takže celá situace má řešení.

Čili přihlašuji se ke sněmovnímu dokumentu 952. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miholovi. Nyní paní poslankyně Lenka Kozlová, v tuto chvíli poslední přihlášená do podrobné rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kozlová: Děkuji za slovo. Jenom krátce bych, protože jsem mluvila před chvíličkou, nebudu znova zdůvodňovat... Hlásím se k pozměňovacímu návrhu, který byl nahrán pod číslem 953, k pozměňovacímu návrhu pod číslem 954 a k pozměňovacímu návrhu nahranému pod číslem 957. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Tak, prosím. Nyní pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu číslo 951. Jedná se o to doprovodné usnesení, které jsem tady četl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bartoňovi. A nyní se tedy ptám, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. (Není.) Protože nepadl žádný návrh, mohu skončit i druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji zástupci navrhovatelů panu kolegovi Baxovi a děkuji panu zpravodaji. Končím bod 117.

Dalším bodem našeho jednání je přerušený bod

61.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - první čtení

Požádal bych, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa paní ministryně financí Alena Schillerová, případně místopředseda vlády ministr zahraničních věcí Martin Stropnický, ale ani jednoho nevidím, i když paní ministryně Schillerová tady dokumenty má, a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Kubík, toho vidím. Měli bychom pokračovat v přerušené obecné rozpravě, ale požádám zástupce... A paní ministryni už vidím. (Vchází do sálu.) Prosím v klidu, paní ministryně, ještě jsem nikoho nevyzval k vystoupení.

Konstatuji, že jsme přerušili projednávání tohoto bodu a budeme pokračovat v přerušené rozpravě s tím, že rádně přihlášená je paní poslankyně Helena Válková,

kterou ale nevidím. V tom případě její přihláška propadá. Ale vidím pana poslance. Pojďte, prosím, pane poslanče, máte slovo. (Huk v sále.)

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážená paní ministryně, já už jsem jednou v obecné rozpravě vystupoval minulý týden, bohužel jsem nedostal odpovědi na naše otázky. A ta základní, kterou tady říkal i pan kolega Stanjura, je, proč se vůbec tak spěchá. Vždyť my nemáme žádný čas, do kterého musíme přijmout tento fiskální pakt. A my si rozhodně nemyslíme, že tento pakt o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii musí předkládat vláda, která nemá zajištěnou důvěru zástupců v Poslanecké sněmovně. A je to tak vážná věc, že se domníváme, že by o tom skutečně měla jednat až vláda s důvěrou a vláda, která bude mít zajištěnou aspoň většinu. O těch našich pochybnostech, jakým způsobem se nám to předkládá, o tom, že Senát o tom hlasoval jinak v tom minulém období a ta minulá vláda to předkládala jinak, o tom už zde hovořil pan kolega Benda.

Ale znova se vracím k té otázce. Proč ted? Proč nyní? A proč se tak spěchá? Proč to musí skutečně předkládat vláda, která nemá zajištěnou důvěru? Je to opravdu jenom symbolické rozhodnutí, to znamená rozhodnutí kvůli image vlády Andreje Babiše, kdy se snaží v Evropě ukázat, že vláda, která se tady v této Sněmovně zatím opírá o hlasy komunistů a SPD, ale on chce ukázat ve Sněmovně, jak ta vláda je proevropská, je to skutečně jediný důvod? A je to dostatečný důvod? A tím, že to ukazuje vláda, je to vláda dvou tváří? Jednu nám ukazuje tady v českém Parlamentu a druhou ukazuje svým partnerům v Bruselu. Tak proč se nepočká na vládu s důvěrou?

Mě hrozně mrzí, že tady není znova pan předseda vlády, protože u tak důležité smlouvy by měl figurovat. Já tady zopakuji to, co jsem tady říkal ten minulý, resp. předminulý týden. Vrací se skutečně premiér této země ke svému výroku z února roku 2014, kdy říkal, že přijetí fiskálního paktu je první krok k euro? Je to skutečně první krok k euro, nebo není? To je věc, kterou bych se já rád dozvěděl. Bohužel pan premiér znova není přítomen. Anebo platí to, co napsal na svůj facebook a na twitter, že se myslíme a že to rozhodně není žádný krok k euro? Platí tedy to, co říkal v únoru roku 2014, nebo platí to, co říká na začátku roku 2018? A co bude říkat na konci roku 2018? Nebo v roce 2019?

Mně to skutečně připomíná salámovou metodu, že se snažíme přijmout něco za každou cenu, a říká se nám, ty hlavní věci se nepřenáší, ty kompetence. Ale ono je to jinak. Ve smlouvě nejde jenom o zpřísňení fiskální disciplíny, ale také o přesun fiskálních pravomocí od národních vlád k Evropské komisi a k nejmocnějším zemím eurozóny. Vždyť je tam napsáno, že Česká republika, resp. signatáři této věci, tohoto fiskálního paktu, budou muset koordinovat své hospodářské politiky. Já jsem tady před dvěma týdny vysvětloval, že koordinace není jenom takové slovo, že po koordinaci přicházejí různé směrnice a nařízení. A z toho my máme velkou obavu. A to, že dneska vláda předpokládá, že máme výjimku... My už jsme jednu výjimku měli. Měli jsme výjimku z Lisabonské smlouvy, z její sociální charty. A minulá vláda, kde bylo součástí hnutí ANO, ta se na tu výjimku vykašlala. Nevymáhala ji. A my jsme se nedozvěděli proč. My jsme se nedozvěděli, co za to ve vyjednávání Česká republika získala či dostala. Jak by se nám teď hodila takováto výjimka pro vyjednávání

například o kvótách a o Dublinu IV a podobně! Bohužel jsme tuto příležitost ztratili. Bylo to rozhodnutí české vlády a Česká republika za to nic nezískala. Nebo my jsme aspoň neviděli, že by za to něco získala. Stejný proces může nastat i s tou výjimkou, že na nás nebudou platit všechny články tohoto fiskálního paktu. Obávám se, že z té výjimky se brzo uteče a zase to bude jenom salámová metoda.

Vysvětloval jsem tady – pro ty kolegy, kteří tu nebyli před dvěma týdny – že pro země eurozóny má svůj smysl tento fiskální pakt, aby nějaká země neutekla a svou fiskální nedisciplinovaností neohrozila tu společnou politickou měnu a euro. Nicméně pro ostatní země, jako jsme my, tento význam pomíjí.

Takže znova opakuji svou otázku a prosím paní ministryni, aby mi odpověděla. Proč to musí dělat vláda bez důvěry? Proč se nepočká na vládu s důvěrou? Co je tím důvodem? Je to skutečně jenom image vlády v Bruselu? Nebo jste dokázali vyjednat něco tak úžasného, tak skvělého pro Českou republiku za to, že se k tomu připojíme? Anebo je to ten první krok k euro? Jak vysvětlíte, prosím, slova svého předchůdce na pozici ministra financí Andreje Babiše z února 2014, že fiskální pakt je krok k euro? To jsou velice důležité otázky pro nás. Já bych poprosil, paní ministryně, zda byste mi na ně odpověděla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi za jeho vystoupení. Paní ministryně se hlásí, ale předtím faktická poznámka panu poslance Okamury, potom přednostní právo paní ministryně a potom rádně přihlášená paní kolegyně Válková. Pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych se tady důrazně ohradil proti nesmyslům, co tady říkal pan Munzar z ODS, který se tady spletl. Asi jste si seděl na uších nebo jste neposlouchal, trošku jste se zamotal do těch svých nesmyslů. Protože vy jste říkal, že vláda podporovaná SPD, že z hnutí ANO, protože vládu podporuje SPD, že se snaží protlačit fiskální pakt. Ale vy jste asi buď někde zamrzl, nebo úcelově lžete, protože my jsme tady jednou ze dvou stran, která naopak nechce, aby prošel fiskální pakt. A my jsme proti tomu, aby se přijímalo euro. Tak tady prosím vás nelžete.

A já bych jenom rád říkal, že my tady nehlasujeme ani v žádné hlasovací koalici. Dám příklad. Když se tady hlasovalo o navýšení misí, v Afghánistánu, tak my jsme hlasovali proti hnutí ANO. My jsme hlasovali jinak než hnutí ANO. Tady není nějaká hlasovací koalice, protože je to v rozporu s naším programem. Když se hlasovalo o našem návrhu, kterého jsme spolupředkladatelem, aby pro živnostníky s obratem do milionu korun bylo zrušeno EET, a místo toho my navrhujeme paušální daň, jako je to v Německu, tak jsme hlasovali proti hnutí ANO. Protože prostě hnutí ANO nepodporuje živnostníky, my podporujeme živnostníky. Takže naopak, když ODS chtělo protlačit do vedení Sněmovny svého předsedu Petra Fialu, tak jste udělali hlasovací mašinérii a koalici s hnutím ANO, aby prošlo to, abyste měli místopředsedu Sněmovny. My jsme pro nominanta ODS naopak nehlasovali.

Takže já bych byl rád, aby se tady už skončilo s těmito úcelovými nesmysly, a opravdu my, kteří jsme hlavní euroskeptickou stranou a odmítáme, aby prošel fiskální

pakt, tak nás tady nedávejte trošku v té větě do jednoho balíku s hnutím ANO, které naopak tady dělá tu předpřípravu na přijetí eura.

A závěrem jsem chtěl jenom říct, že hnutí SPD hlasuje vždy v souladu s programem. To znamená, někdy se to přelne s vámi, jako třeba teď. Jindy máme překryv třeba s hnutím ANO. Jindy třeba s někým dalším, protože nepolitikaříme. My prostě jdeme za programem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, skončil vám čas k faktické poznámce. Vyvolal jste faktickou poznámku kolegy Munzara, takže paní ministryně jistě ráda odpoví, ale až po vaší faktické poznámce. Máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Pane předsedo Tomio Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste mě asi neposlouchal stejně jako nyní. (Poslanec Okamura z místa: Poslouchali jsme dobře!) Já jsem tady říkal, že to, že vláda, že jedním z možných důvodů, proč chce přijmout fiskální pakt...

Prosím, nepokříkujte na mě prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tady zjednám klid, pane kolego, s tím, že požádám všechny, kteří chtějí hovořit, samozřejmě je dám do pořadí a dostanou slovo. Ale prosím, dodržujme jednací řád, mluví jenom ten, komu předsedající udělí slovo. Pokud diskutujete jiné problémy, než je Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, tak prosím zásadně v předsáli.

Já vám doplním váš čas o další minutu, pane poslanče. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já tu větu zopakuji. To, co jsem tady říkal, to, co jsem tady říkal před dvěma týdny, že jedním z důvodů, které my tam vidíme, je, že to hlasování, a spěchá se na to proto, že se chce vylepšit image vlády Andreje Babiše v Bruselu, aby ukázala v Bruselu, pane předsedo, jak moc je proevropská. Možná z tohoto důvodu, že v českém Parlamentu často hlasuje a často se opírá o hlasy vaší SPD a komunistů. Toto jsem řekl a to mi nevyvrátíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jurečka také s faktickou poznámkou. Paní ministryně je stále připravena odpovědět. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já se moc omlouvám, mně to vystoupení pana předsedy Tomia Okamury nedalo ke krátké faktické otázce. Prostřednictvím pana předsedajícího se tady krásně ukazuje ten libivý populismus, kdy na jedné straně tady z plakátů pan předseda Okamura mluví o tom, jak chce bojovat s politickým islámem, jak chce bojovat s islámským terorismem, na druhou stranu když se hlasuje o tom, abychom posílili naše vojáky v Afghánistánu, kteří právě v rámci široké aliance bojují

s bojovníky, extrémními teroristy, ať už Islámského státu, či Al-Káidy apod., tak na to se ruce poslanců SPD nezvednou. Já to říkám proto jako faktickou poznámkou na to, co tady zaznělo od pana předsedy Tomia Okamury, kdy se také evidentně nevyjadřoval k fiskálnímu paktu, ale byla to tak do očí bijící věc, kdy mně to nedalo, abych to tady neokomentoval a neupozornil na ten obrovský zásadní rozpor mezi těmi slovy a těmi činy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní s přednostním právem paní ministryně financí Alenu Schillerovou. Ještě předtím konstatuji omluvu pana poslance Čižinského z rodinných důvodů od 17.45 do konce jednacího dne.

Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já budu stručná. Já jsem, pane poslanče Munzare, reagovala poctivě minule na všechny řečené otázky. Bohužel vaše lavice zely v té době z velké části prázdnou. Takže já to nebudu znova opakovat, jenom zdůrazním to, co zaznělo dnes.

Fiskální pakt není smlouvou s Evropskou unií. Jedná se o mezivládní dohodu, jejímiž smluvními stranami jsou vybrané země Evropské unie. V současné době se jedná o všechny země Evropské unie, výjma Spojeného království a České republiky. Evropská unie jako celek však smluvní stranou není. Smlouva tak stojí mimo právní rámec Evropské unie, a fiskální pakt proto nezakládá ani neposiluje pravomoci Evropské unie včetně Evropské komise vůči České republice.

S tím souvisí i moje odpověď na vaši otázku, která padla opakováně, zda si může Česká republika za fiskální pakt vyjednat nějaký ústupek či výhodu v Evropské unii. Například jste uváděli příklad minule zrušení kvót na přijímání migrantů. Nemůže, zní jasná odpověď. Evropská unie není smluvní stranou fiskálního paktu.

Pak jste se ptal, proč se vláda snaží ratifikaci fiskálního paktu uspěchat. Česká republika se zabývala poprvé ratifikací fiskálního paktu na počátku roku 2012, tedy před více než šesti lety. Sami uvažte, jestli je to rychlost zběsilá. Fiskální pakt vstoupil v platnost 1. ledna 2013 a k dnešnímu dni jsou smluvními stranami, jak jsem řekla před chvílí, všechny země Evropské unie s výjimkou České republiky a Velké Británie. Velká Británie je v brexitu, takže je v jiném postavení momentálně. Česká republika je tedy posledním potenciálním kandidátem na ratifikaci. A to uspěchání, které uvádíte, já ho dávám do uvozovek, je snaha neizolovat Českou republiku. Nic víc, nic míň. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí. Kolegyně Válková ještě počká, protože tady mám faktickou poznámkou kolegy Skopečka. A ani ten nebude mít víc času než do 18.00, protože potom začne úplně jiný bod jednání. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já se budu snažit být rychlý. Paní ministryně tady opakuje, že fiskální pakt není součástí evropského práva. Že vlastně nemá s Evropskou unií cokoli společného, že je to jakási mezivládní dohoda. Paní ministryně, už při předcházejícím vystoupení jsem se vás ptal, jestli víte, a vy jste potvrdila, že víte, že vám to vaši úředníci řekli, že v balíčku návrhů změn na to, jak se bude rekonstruovat a měnit eurozóna, tak z ní vyplývá spolu se změnou Evropského stabilizačního mechanismu na Evropský měnový fond, že se fiskální pakt stane součástí evropského práva. Tak proč tady furt říkáte tento nesmysl, že to je mezinárodní dohoda, když je jasné plán z toho udělat evropskou legislativu? A jediný důvod, proč spěcháte, je ten, abyste to stihli ještě v době, kdy to je mezivládní dohodou, protože v okamžiku, až se to stane evropskou legislativou, tak byste s tím mohli mít tady větší problém. Takže neříkejte tu něco, co se za pár měsíců může stát pravým opakem! Děkuju pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Skopečkovi za dodržení času. Ale paní kolegyni Válkové nedám slovo ani k faktické poznámce, ani k rádnému vystoupení, protože je 17.59 a já musím nejméně organizačně řešit došlou omluvu pana poslance Martina Kolovratníka od 17.45 do konce jednacího dne a prohlásit, že přerušuji bod číslo 61, tedy tento vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přistupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

Je 18.00. Děkuji paní ministryni financí, děkuji panu zpravodaji a přerušuji bod 61, a tím také přerušuji jednací body, které se týkaly zákonů v prvním čtení, případně smluv v prvném čtení.

Budeme se zabývat blokem smluv ve druhém a prvním čtení, a to podle pořadí, jak byly předloženy. Začínáme bodem číslo

50.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky
a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci
v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji
/sněmovní tisk 37/ - druhé čtení**

Jsme ve druhém čtení, tzn. že budeme hlasovat už o přijetí té smlouvy. U stolku zpravodajů už je pan ministr vnitra Lubomír Metnar, pana kolegu Králička také vidím, a můžeme tedy začít. Ptám se pana ministra, jestli chce úvodní slovo ve druhém čtení. Ano, je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, oblast policejní spolupráce není v současné době ve vzájemných vztazích s Vietnamem smluvně upravena. Účelem předkládané smlouvy je poskytnout bezpečnostním orgánům potřebný právní rámec pro efektivní

spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi.

Smlouva obsahuje standardní ustanovení o rozsahu a formách spolupráce v orgánech příslušných k jejímu provádění, náležitostech žádostí o spolupráci, možnostech odmítnutí spolupráce, možnostech vysílání styčných důstojníků, předávání a ochraně osobních údajů a utajovaných informací a hrazení nákladů za výměnu těchto informací. V neposlední řadě dává české straně možnost sdílet tyto informace poskytnuté vietnamskou stranou dalšími členskými státy EU nebo v rámci schengenského prostoru bez dodatečného souhlasu.

Smlouva je na výslovou žádost vietnamské strany navenek sjednávána jako mezivládní. Z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvou prezidentské kategorie, která byla po podpisu předložena oběma komorám Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací a následně bude předložena k ratifikaci prezidentu republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Lubomíru Metnarovi a žádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roberta Králíčka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 37/1. Pane zpravodaji... Já vám udělím slovo ale za chvíliku, protože požádám sněmovnu o klid! Vážení kolegové, kolegyně, prosím diskuse mimo jednací bod zásadně v předsáli. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Takže dobrý večer všem.

Po odůvodnění náměstka ministra vnitra JUDr. Ing. Jiřího Nováčka, zpravodajské zprávě poslance Roberta Králíčka a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 7. června 2017 v Hanoji;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pana poslance Jurečku vidím? Ne? Hlásite se, pane poslanče? Prosím. Pan poslanec Marian Jurečka v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já chci využít příležitosti, že tady máme tuto smlouvu, protože jsou české firmy – minimálně vím o jedné konkrétní z mého

regionu, z Olomouckého kraje, z Přerova, která dlouhodobě má problém s ochranou své investice ve Vietnamu při těžbě kamene. Ten problém se táhne několik let. Nejenom já, ale i někteří další poslanci, kteří jsou v této Poslanecké sněmovně, třeba právě za KSČM, byli u toho případu několikrát a snažili jsme se této firmě pomoci. Nicméně ten případ, pokud je mi známo, ještě v nedávné době k žádnému pozitivnímu výsledku nevedl. Tak bych chtěl tady z tohoto místa apelovat, aby se současná vláda zasadila o to, aby pokud už tady máme ratifikovat takovouto smlouvu, zároveň ty věci byly naplňovány v praxi, aby české firmy, které tam investují v řádu milionů korun, měly své investice opravdu chráněny a aby v okamžiku, kdy se soudí, tak aby místní soudy opravdu ten soud a ten proces vedly transparentně a nestranně. Takže děkuji za to. A jsem připraven dodat podrobnější informace k tomu případu, nechci tady tu firmu přímo konkrétně jmenovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Děkuji panu poslanci Jurečkovi. Ještě někdo v rozpravě? Pokud nikdo, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem, tedy k té části, která je pro Poslaneckou sněmovnu. Žádá někdo o opakování návrhu na usnesení, tedy že ratifikujeme tu smlouvu? Nežádá.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o navrženém usnesení.

Zahájil jsem hlasování číslo 195 a ptám se, kdo je pro uzavření této smlouvy. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 195, z přítomných 173 poslanců pro 144, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 50. Zároveň konstatuji omluvu pana poslance Jiřího Miholy od 18 hodin do konce jednacího dne z dnešního jednání, případně jeho náhrada ve zpravodajské zprávě bude včas zaznamenána.

Budeme pokračovat bodem

51.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení

Pan ministr Robert Pelikán je na svém místě, pan kolega Jiří Strýček je také na svém místě. A prosím pana ministra Pelikána, aby se ujal slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás ještě jednou nerad přeruším, ale musím. Znovu opakuji, že diskuse mimo téma prosím zásadně v předsálí. Když už si nevážíte jeden druhého, tak alespoň respektujte, že stenografky mají při tomhle hluku strašlivě těžkou práci. Děkuji.

Můžete mluvit, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Pravdu má pan předsedající.

Dámy a pánové, předkládaný návrh k ratifikaci Dodatkového protokolu k Trestněprávní úmluvě o korupci je poměrně jednoduchá věc. Je to skutečně jenom dodatek k trestněprávní úmluvě, u které se ukázalo, že nepokryvá všechny případy korupce, protože se nevtahuje na rozhodce a porotce, a proto bylo třeba ta původní pravidla, která postihují korupci v oblasti souzení řekněme, rozšířit tímto dodatkem právě i do těchto oblastí.

Pro nás je z toho relevantní oblast rozhodcovská, protože porotní soudy, pánbůh zaplatí, nemáme. Náš právní řád je již v souladu s těmito požadavky. To znamená, naše skutkové podstaty postihují toto chování těchto osob, takže jde spíše o vyjádření obecné podpory této myšlenky na mezinárodněprávní úrovni. Prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi a žádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jiřího Strýčka, aby odůvodnil usnesení výboru, které nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 43/1. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru z 6. schůze ze dne 31. ledna 2018 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestně právní úmluvě o korupci, Štrasburk 15. 5. 2003, sněmovní tisk číslo 43.

Po odůvodnění náměstka ministra spravedlnosti pana magistra Petra Jägera, zpravodajské zprávě poslance Jiřího Strýčka a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dodatkového protokolu k Trestně právní úmluvě o korupci, Štrasburk 15. 5. 2003;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Paní kolegyně Balcarová se hlásí s faktickou poznámkou? Ne. Není tomu tak.

Otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, mohu rozpravu ukončit. O závěrečná slova není zájem.

Za těchto okolností přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru, které vám zpravodaj přečetl.

Zahájil jsem hlasování číslo 196 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 196, z přítomných 173 pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas, a tedy i ratifikace dodatkového protokolu.

Končím bod 51. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji.

Pokračujeme bodem číslo 52, kterým je

52.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky

k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou

České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené,

podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017

/sněmovní tisk 44/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr životního prostředí, kolega Rakušan je na svém místě, takže pan ministr Brabec má slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec:

Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, milé kolegyně, já se tady budu pokoušet zastoupit pana ministra zahraničí Martina Stropnického, který je nemocen, a opravdu ve zkratce bych vám opět představil Dohodu mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, která byla podepsána loni v červnu v Tokiu. Ministr Stropnický tady o ní hovořil v lednu.

Dohoda bude především zajímavá pro mladé občany České republiky ve věku 18 až 30 let, neboť rozšíří okruh mimounijních států, do kterých mohou vycestovat, a nejen uskutečnit až roční poznávací pobyt, ale v jeho průběhu si také přivydělat na náklady s tím spojené. Dohody tohoto druhu má Česká republika sjednány s Novým Zélandem, s Kanadou, s Korejskou republikou, s Izraelem a s Chile a v praxi jsou tyto pobytu velmi oblíbené. Na nesmluvní bázi pak takový program funguje třeba ve vztahu k Tchaj-wanu a k Austrálii. Věřím proto, že vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací dohody podpoříte.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí a místopředsedovi vlády Richardu Brabcovi a požádám pana poslance Vítu Rakušana, který je zpravodajem zahraničního výboru, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 44/1. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tedy usnesení k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí pana dr. Martina Smolka, zpravodajské zprávě poslance Vítu Rakušana a po následné rozpravě zahraniční výbor doporučuje následující:

I. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsané v Tokiu dne 27. června 2017;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Tolik usnesení našeho výboru k dané materii.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevíram rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím a také rozpravu končím. O závěrečná slova není zájem.

Můžeme podle navrženého usnesení hlasovat v hlasování 197, kdo je pro ratifikaci této dohody.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 197, z přítomných 173 pro 140, proti nikdo. Návrh byl schválen. S návrhem usnesení byl vysoven souhlas.

Děkuji panu místopředsedovi vlády Richardu Brabcovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 52.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 54, kterým je

54.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky
a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti,
podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně
/sněmovní tisk 53/ - druhé čtení**

Pan ministr Metnar je na místě, pan kolega Krejza, zpravodaj zahraničního výboru, je také na svém místě a já požádám pana ministra vnitra, aby měl úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, i tato předkládaná smlouva je standardní úpravou v oblasti policejní spolupráce s nesousedními státy. Samozřejmě tato smlouva rovněž upravuje spolupráci při předecházení a odhalování trestné činnosti, při pátrání po osobách a věcech, při pátrání po odcizených dokladech, vysílání expertů jako poradců v konkrétních případech. Tato smlouva nahrazuje smlouvu, resp. Dohodu mezi vládou České republiky a vládou republiky Kazachstán v boji proti organizovanému zločinu, nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami, terorismu a dalším nebezpečným druhům trestné činnosti z 9. dubna 1998, neboť tato smlouva už samozřejmě nevyhovuje bezpečnostním potřebám.

Smlouva je na výslovou žádost kazašské strany smlouvou navenek sjednanou jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního rádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie, která je po podpisu předkládaná oběma komorám Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací a následně bude předložena k ratifikaci prezidentu republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Lubomíru Metnarovi a připomínám, že usnesení výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 53/1. Požádám pana zpravodaje zahraničního výboru Karla Krejzu, aby zpravodajskou zprávu odůvodnil. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolím si seznámit vás s usnesením zahraničního výboru z 11. schůze ze dne 25. dubna 2018, a to k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 23. listopadu 2017 v Astaně, jako sněmovní tisk číslo 53.

Po odůvodnění náměstka ministra vnitra JUDr. Jaroslava Strouhala, zpravodajské zprávě poslance Karla Krejzy a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: 1. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi

vládou České republiky a vládou republiky Kazachstán o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 23. listopadu 2017 v Astaně;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Opět nikoho nevidím, rozpravu končím. Návrh usnesení jsme slyšeli.

Rozhodneme v hlasování číslo 198 o ratifikaci této smlouvy. Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 198 z přítomných 174 pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení tedy byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 54. Dále mi dovolte, abych konstatoval omluvu paní poslankyně Jany Levové, která se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 55. Pana ministra vnitra vystřídá pana ministr Pelikán, protože jde o

55.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou
a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání
odsouzených osob (Hanoj, 7. 6. 2017)
/sněmovní tisk 58/ - druhé čtení**

Pan ministr je připraven, pan kolega Králiček – prosím, aby přišel ke stolku zpravodajů, a nyní pan ministr má slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, velmi stručně. Tato smlouva by měla umožnit vzájemné předávání odsouzených osob v jednom státě do druhého, pokud se tedy jedná o občany toho druhého státu a pokud s tím ty osoby souhlasí. Poslední podmínkou z důvodu praktičnosti je, že zbývá vykonat ještě alespoň jeden rok trestu, aby tedy nedocházelo k tomu předávání na vykonání nějakých krátkých dob toho trestu. Prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a požádám zpravodaje, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robert Králíček: Dobrý večer ještě jednou. Takže po odůvodnění náměstka ministra spravedlnosti Mgr. Petra Jägera, zpravodajské zprávě poslance pana Bžocha a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o předávání odsouzených osob;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Robertu Králíčkovi a konstatuji, že usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 58/1. Do rozpravy nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Příkročíme k hlasování o navrženém usnesení, a to v hlasování číslo 199, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 199 z přítomných 174 pro 142 poslanců, proti nikdo. Bylo přijato, s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 55.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

56.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (3. července 2016, Saint – Denis)
/sněmovní tisk 60/ - druhé čtení

Pan ministr Metnar je připraven, pan kolega Bžoch je také připraven. Konstatuji, že usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 60/1, a nyní požádám pana ministra vnitra, aby přednesl úvodní zprávu.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tato úmluva nahrazuje úmluvu o diváckém násilí z roku

1985, kdy stávající úmluva nereflektuje změny postupů a dobré praxe v této oblasti, ke které došlo v posledních letech.

Předkládaná Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích se nesoustřídí pouze na bezpečnostní opatření, ale uznává potřebu zajistit spolupráci se všemi dotčenými subjekty z veřejného i soukromého sektoru při zajištění ochrany a bezpečnosti na fotbalových zápasech, popř. na jiných sportovních událostech, a příjemného prostředí pro diváky. Jde o rámcový dokument, který ponechává na jednotlivých členských státech, aby tyto principy přizpůsobily vnitrostátním podmínkám a svému právnímu řádu. Závazky vyplývající z nové úmluvy ČR již plní, a není tak třeba přijímat nová legislativní opatření ani navýšovat státní rozpočet.

Důležitou součástí úmluvy jsou ustanovení o mezinárodní spolupráci. Ta je zajišťována již nyní zejména prostřednictvím tzv. národních fotbalových informačních středisek. Tato centra fungují jako ústřední kontaktní místa pro výměnu informací a usnadnění mezinárodní policejní spolupráce v souvislosti s mezinárodními fotbalovými zápasy. Jejich činnost bude i po této úpravě nadále pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra a požádám zpravodaje zahraničního výboru Jaroslava Bžocha, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru z 11. schůze ze dne 25. dubna 2018 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích.

Po odůvodnění náměstka ministra vnitra JUDr. Jaroslava Strouhala, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Bžocha a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím a rozpravu tedy končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení, a to v jubilejném 200. hlasování, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro ratifikaci této úmluvy. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 200 z přítomných 172 pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 56. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji projednávání bodu

57.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií
a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé
/sněmovní tisk 75/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal pan místopředseda vlády, který zastupuje ministra zahraničních věcí.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, a po Japonsku další atraktivní destinace. Dovolte mi tedy předložit k projednání Rámcovou dohodu mezi EU a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé.

Vzhledem k silné obchodní výměně a rozširování politické a bezpečnostní spolupráce dospěly EU a Austrálie k závěru, že je třeba dát vztahům kvalitní právní rámec, nejlépe širokou bilaterální politickou dohodu. Nejedná se tedy o dohodu o volném obchodu, tzv. FTA, ta se s Austrálií začne letos teprve vyjednávat. Dohoda za hlavní téma spolupráce označuje následující oblasti: zahraniční a bezpečnostní politika, boj proti terorismu, uplatňování mezinárodního práva v kyberprostoru, globální rozvoj a humanitární pomoc, ekonomická spolupráce a obchod, justice, lidská práva a bezpečnost, výzkum, inovace, energetika, doprava a další.

Posílený dialog se má uskutečňovat především formou konzultací a návštěv na úrovni vedoucích představitelů obou celků, především na úrovni ministrů zahraničních věcí. Posíleny mají být také kontakty mezi parlamentem Austrálie a Evropským parlamentem.

Obsah dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky vyplývajícími z členství ČR v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně závaznými zásadami mezinárodního práva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Peksu, aby odůvodnil usnesení výboru.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych vás rád seznámil s usnesením zahraničního výboru z 11. schůze ze dne 25. dubna 2018 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi EU a jejimi členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Ing. Martina Tlapy, MBA, a zpravodajské zprávě poslance Mikuláše Peksy a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovny přijmout následující usnesení: Konkrétně – Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR dává souhlas k ratifikaci Rámcové dohody mezi EU a jejimi členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé;

II. povídá předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru – což jsem právě učinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, panu zpravodaji. Otevím rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovolte mi, abych k této dohodě řekl pár slov, která mě na mém konci projevu uvedou k tomu, abych navrhl řešení, které považuju za důležité v této věci říci.

V prvé řadě chci říci, že tady v úvodním slově zaznělo, že se jedná o rámcovou dohodu a ta opravdu obchodní dohoda se bude uzavírat teprve v následujícím období. Kdyby součástí této dohody nebyl odstavec ekonomické spolupráce a obchod, bych s tím i souhlasil, že se jedná o bezpečnostní záležitost spíše než tedy obchodní. Tím bohužel, že se tam objevil ten bod ekonomická spolupráce a obchod, nabývám dojmu, že vás musím seznámit s problémy, které v této věci vidím.

Ty problémy souvisejí s tím, co se odehrálo na půdě této Sněmovny v minulém volebním období na její závěr, a to jsou problémy spojené s tolik omílaným lithiem a problémem těžby lithia, které má úzkou souvislost na mezinárodní smlouvě, která se nazývá Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Austrálií o vzájemné podpoře a ochraně investic. Tato smlouva byla uzavřena dne... (hledání v podkladu) ... 29. července v roce 1991. Upozorňuji na ten rok 1991. Čili je to velice raný rok po roce 1989. Byla uzavřena v Cambeře a je doposud platná.

Na tuto smlouvu se odvolávalo pověstné memorandum, které bylo uzavřeno ze strany ČR s australskou společností, která obdržela licence, nebo má obdržet licence na těžbu lithia. Bylo nám řečeno, že to memorandum je nezávazné, že je vlastně právně nulitní, jak se snažili představitelé vlády k tomuto po problémech, které

vyvolovalo to prohlášení, že takovéto memorandum se uzavírá, nám tvrdit. Přesto v té dohodě nebo v tom memorandu, které z naší strany bylo jednostranně ukončeno, můžu-li to tak nazvat, novým ministrem průmyslu a obchodu, přesto australská strana, která je partnerem tedy této dohody, mlčíc dává neustále v platnost tu smlouvu, která byla uzavřena, nebo to memorandum, které bylo uzavřeno.

V té dohodě o vzájemné podpoře a ochraně investic právě tím, že byla uzavřena v roce 1991, v době euporie ČR, která vitala rozsáhlé změny, které přišly v geopolitickém rozložení světa, a snažila se přitáhnout investory a přitáhnout ten velký zahraniční obchod k nám do ČR, tak je napsána stylem prostě – všichni pojďte k nám, máte tady všechny výhody, my vám zajistíme úplně veškerou ochranu v maximální možné míře, a je tedy z tohoto pohledu pro mě silně nevyvážená. Jinými slovy, je psána v neprospech ČR z pohledu ochrany investic, z pohledu ochrany zájmů ČR. A jak se ukazovalo v budoucnosti, mnohdy ta ochrana by byla velice potřeba, protože ti investoři, kteří k nám ze zahraničí přicházeli, ne vždy měli úmysly, řekněme, vhodné pro zájmy českého občana, ale spíše se zabývali zájmy vlastních investorů a vlastních občanů a zájmy ČR a českých občanů nechávali až na druhém místě.

Chci vás seznámit s některými paragrafy nebo body té původní dohody z roku 1991, abyste si uvědomili důsledky toho, k čemu na závěr chci přistoupit.

V úvodu té smlouvy se hovoří o definici pro účely této dohody, kde v čl. 5 se píše: Podnikatelská oprávnění a jakákoli jiná práva, která jsou vyžadována k provádění hospodářské činnosti a která mají hospodářskou hodnotu propůjčenou na základě zákona nebo smlouvy, včetně práva zabývat se zemědělstvím, lesnictvím, chovem ryb a jiného zvířectva, vyhledávat, těžit a využívat přírodní zdroje a vyrábět, využívat a prodávat výrobky. Tady chci upozornit na tu pasáž – vyhledávat a využívat přírodní zdroje. Hovoří se tady o slově vyhledávat. Není to jenom těžba, na kterou se odvolávali, že vlastně naše zákony umožňují dávat licenci na tu těžbu a řešit tu těžbu. Tady v této smlouvě o ochraně investic se hovoří o vyhledávání.

Jinými slovy, my máme na našem území původní českou firmu, která měla právo vyhledávat a je ošetřena našimi zákony, tak jak to smlouva stanoví, ale ona se v průběhu doby stala vlastnictvím té australské společnosti, čili byla kupena. A vztahuje se tedy na tu její činnost i tato smlouva v rámci ochrany investic mezi ČR a Austrálií.

Kdo se rozumí investorem podle této smlouvy? Investorem se rozumí občan nebo společnost jedné ze smluvních stran. Dle právního řádu smluvní strany nebo podle právního řádu třetí země a vlastní ji společnost uvedená v odstavci 1 d), i) tohoto článku, nebo fyzická osoba, která je občanem jiné smluvní strany v souladu s jejím právním řádem. – Toto uvádí z toho důvodu, že se tady hovoří o tom, že ta australská společnost až tak australská není, že ona tam má sídlo nějaké pobočky a že sídlí, nebo má své aktivity, v třetích zemích. Tady chci říci, že tato smlouva, ať byla napsaná tak, jak je napsaná – v tehdejší době, znova zdůrazňuji, rok 1991 – tak se vztahuje nejenom na ty australské firmy, ale i na jejich další dcérinky, které mají v rámci třetích zemí, protože ta vazba tady z tohoto na to vyplývá. Jinými slovy, nemůžeme se odvolávat, že tím, že tady má třeba větší vlastnický podíl nějaká její

část, která je v třetí zemi, se na to nevztahuje tato úmluva. Vztahuje, v tomto paragrafu je to takhle uvedeno.

Zajímavé je, jak se hodnotí ten majetek, nebo ta hodnota. Pro účely odst. 1 tohoto článku budou výnosy, které budou investovány, považovány za investice a jakákoliv změna formy, kterou je majetek investován nebo reinvestován, neovlivní charakter investice.

Tady chci jasně říci... (Odmlka.) Já počkám, až odezní to fuj, a budu pokračovat. Já jsem to slyšel.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Kdyby zde byl hluk, pane poslanče, tak bych zjednal pořádek. Mně se nezdálo, že by hladina hluku překročila míru, kdy bych musel zasahovat, ale samozřejmě teď je ta situace taková, že můžete určitě pokračovat.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji i za možnost pokračovat. Já jenom připomínám vaším prostřednictvím kolegovi Stanjurovi, jak je mu nepříjemné, když on hovoří spatra a někdo mu tady hovoří, jak je to vyvádějící z konceptu. Tak bych byl rád, aby nečinil totéž druhým, co jemu vadí.

Pro účely odst. 1 tohoto článku budou výnosy, které budou investovány, považovány za investici a jakákoliv změna formy, kterou je majetek investován nebo reinvestován, neovlivní jeho charakter. – Tady chci zdůraznit, že to byl ten problém, kdy se hovořilo o tom, že česká firma vlastně neinvestovala. Že ona má vlastně licenci, že dávala nějaké prostředky a že vlastně tyto jsou v rámci našeho zákona dány jako jejich riziko, které nemůžou činit v rámci návratu své investice. Tady chci upozornit, že podle této smlouvy to tak není. To znamená, že oni si můžou činit nároky a brát, že to je investice do budoucnosti, a ne jenom provozní výdaj, který vyčerpali.

Paradoxem článku 2 je, že tato dohoda se bude vztahovat na investice zřízené po 1. lednu 1950. Krásná retroaktivita. V roce 1991 jsme uzavřeli smlouvu, která zahrnula veškeré investice až do roku 1950. Nevím, jak se tehdejší zákonodárci vyrovnali s takzvanou právní retroaktivitou v tomto pohledu smlouvy.

Vlastní-li nebo ovládá-li společnost jedné smluvní strany občan nebo společnost třetí země, mohou se smluvní strany navázem dohodnout, že práva a výhody z této dohody se na takovou společnost nebudou vztahovat. – Tady chci upozornit, že když jsme v diskuzi o lithiu na to upozorňovali, že by bylo třeba jasné si vyjasnit, kdo je ten partner na té druhé straně, tak jsme se nedočkali odpovědi.

V článku 3 se hovoří o podpoře a ochraně investic. Každá smluvní strana bude podněcovat a podporovat na svém území investice investorů druhé smluvní strany a v souladu se svými zákony a politikou na úseku investic investice umožní. – Tato nesmyslná věta, v uvozovkách, je právě docela nebezpečná z toho pohledu, co se stalo v tom memorandu s lithiem. Protože to memorandum je právě možno chápáti jako to podněcovat budoucí investici. A to je věc, která právě byla tím kamenem, o kterém se rozhodovalo v debatě, která k tomu lithiu byla. Jinými slovy, že to memorandum

mohlo být chápáno ze strany té australské společnosti jako to podnícení, to podněcování té investice. A to je problém, protože samozřejmě my platností této smlouvy máme dle mého názoru závazky. A tím mlčením, které ta australská firma na reakce našeho Ministerstva průmyslu a obchodu činí, nám zavdává příčinu uvažovat o tom, že se na nás, myslím na Českou republiku, může chystat i docela velká arbitráž mezinárodního soudu, a to podle podmínek, které z této smlouvy vyplývají a ke kterým se dostanu dále.

Paradoxní je bod 4. Tato dohoda nebude bránit investorovi jedné smluvní strany, aby využíval právních nebo politických opatření druhé smluvní strany, která jsou příznivější než ustanovení této dohody. – Já nevím, v které další smlouvě se hovoří o politických výhodách. Vždycky to byly smluvní výhody, právně ošetřené smluvní výhody, které mohou všichni využívat. Ale politické výhody, to je novum, nebo historické novum, které se v této smlouvě objevilo a otvírá tu možnost, že když ministr z vlastní vůle uzavře nějaké memorandum, tak poskytuje politickou výhodu. A v této smlouvě je to ošetřeno. Jinými slovy ten, kdo připravoval to memorandum, čerpal tady z této smlouvy a velice chytře a dobře si ošetřil tu budoucnost, ke které asi míří.

Paradoxní je článek 6, který – zase upozorňuji, že ta smlouva vznikla v roce 1991, čili je docela letitá – vyvlastnění a znárodnění. Žádná smluvní strana neproveďe znárodnění, vyvlastnění nebo jiná opatření, která mají stejně účinky jako znárodnění nebo vyvlastnění /dále jen vyvlastnění/ investic investorů druhé smluvní strany, pokud nebyly splněny následující podmínky... V těch podmínkách se hovoří – vyvlastnění ve veřejném zájmu vztahujícím se k vnitřní potřebě smluvní strany bylo provedeno podle zákona, nemá diskriminační povahu. Vyvlastnění je spojeno se zaplacením bezodkladné, odpovídající a plné náhrady. – To jsou věci, na které jsme právě v tom memorandu upozorňovali, že jsou docela problematické. A ta smluvní strana, jinými slovy ta australská společnost, by na základě této smlouvy mohla požadovat náhradu plných škod spojených tady s tímto memorandem.

V dalším článku je odvozeno, jak se bude postupovat v rámci získání těch prostředků a co všechno se do toho započítá. Paradoxně, započítání se hovoří i o výnosech. Jinými slovy ta společnost má očekávané výnosy, na kterých zakládá svůj byznys. Dokonce se projevily tak, že tato společnost se kotovala a prodávala své akcie na australském trhu a získala enormní nárůst díky tomu memorandu a vznikly výnosy. Tyto výnosy bychom museli vlastně podruhé zaplatit, protože ty výnosy jsou ochráněny touto smlouvou o ochraně investic.

V článku 10 se hovoří o řešení sporu mezi smluvními stranami. Není-li spor takto vyřešen do 90 dnů od doby, kdy jedna smluvní strana požádá písemně o konzultace nebo jednání, bude spor na žádost kterékoliv ze smluvních stran předložen soudu řízenému podle ustanovení dodatku A této smlouvy nebo dohody. – K dodatku A se dostanu. Chci upozornit na tento termín 90 dnů.

Já si myslím, že to memorandum, které se Ministerstvo průmyslu a obchodu snažilo nějak nulitně vyřešit, vypovědět, prostě dát bokem – již uplynulo 90 dnů a my jsme nečinili patřičné kroky k tomu, abychom řešili toto memorandum.

Vynechám ve svém projevu věci týkající se vzniku těch společností a spíše se dostanu k článku 14, vstup v platnost, trvání a hlavně ukončení této smlouvy. Nebojte, již se blížím ke konci.

V platnost vstoupila tato smlouva 30 dnů po podpisu, kdy se strany vzájemně uvědomily. Ale v bodě 2 se píše: "Každá smluvní strana může ukončit platnost této dohody kdykoliv po uplynutí 15 let platnosti jednorocní písemnou výpovědí danou druhé straně." – Toto Česká republika doposud neučinila. Mohla tak učinit.

Bez ohledu na ukončení platnosti této dohody podle odst. 2 tohoto článku zůstává dohoda v platnosti na období dalších 15 let ode ukončení její platnosti pro investice zřízené nebo nabité před datem ukončení platnosti této dohody. – Jinými slovy, ta australská společnost může ještě 15 let mlčet a je schopna se odvolávat na tuto dohodu, která v našem právním řádu doposud funguje.

Nebudu vás zatěžovat tím dodatkem A, kde se stanoví, jak bude zřízen rozhodčí soud, který bude rozhodovat o případných sporech. Kdo jste si zažil historii, nechci jmenovat Diag Human a další, televize NOVA a další rozhodcovské spory, které vedla Česká republika, tak ty všechny vznikaly a byly posuzovány dle tehdejších právních norem. To znamená, v tom roce 1990, kdy ta smlouva vznikla, to bylo považováno za ideální objektivní řešení mezinárodních sporů obchodního charakteru. A tato smlouva se v tom dodatku na to plně odvolává a činí tak, řekneme, bez jakýchkoliv možností se odvolut. To také je součástí toho dodatku, kde se jasné píše: "Rozhodčí nález je konečný, závazný a bude vykonán na území každé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem." Není tady možnost se odvolávat ke klasickému soudu a řešit tyto soudní spory v tomto duchu.

Mé otázky, které se týkají rámcové dohody mezi Evropskou unií a Austrálií, míří právě k budoucnosti dohody o ochraně a vzájemné podpoře investic uzavřené v roce 1991.

Hovořím zde tak dlouho také proto, že jsem upozorňoval předkladatele i zahraniční výbor, že tyto otázky jsou otevřené a že bych rád znal odpovědi na to, jak bude v platnosti tato smlouva, popřípadě jaký bude její osud v sounáležitosti s touto dohodou EU a Austrálie. Jinými slovy, je tato rámcová dohoda mezi Evropskou unií a Austrálií konečnou této smlouvy? V textu se o tom nic nepíše. Jinými slovy, tyto smlouvy budou souběžné.

Navrhoval jsem Ministerstvu průmyslu a obchodu, že by mohlo do této rámcové smlouvy zapracovat ukončení této smlouvy, která je pro Českou republiku historicky přežití – říkám zase bez jakýchkoliv insinuací, rok 1991 byl jiný rok než rok 2018 –, a tedy by tam mohlo být napsáno, že tato smlouva ruší smlouvy o vzájemné podpoře a ochraně investic uzavřené v historickém období předešlé doby. To tam také není.

Jinými slovy bych chtěl od předkladatele – a teď mířím na Ministerstvo zahraničních věcí, ne na pověřeného předkladatele tohoto materiálu –, aby ctěně Poslanecké sněmovně odpověděl na tyto otázky: Zda tato smlouva může obsahovat zrušení této dohody o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Austrálií. Pokud ano, tak bych byl rád, aby to do této smlouvy bylo zapracováno. Pokud to neumožňuje, protože pokud vím, je to asi

prezidentská dohoda, čili bychom to měli vrátit do prvního čtení a nechat řešit. To bude také jeden z mých návrhů, který zopakuji na závěr.

Každopádně si myslím, že s ohledem na to nešťastné memorandum, které již bylo učiněno, by vyžadovalo, aby se zodpovědní lidé tímto zabývali a vyvrátili všechny mé pochybnosti, které vyplývají z této doposud platné smlouvy o ochraně investic vůči možnému uzavření nové smlouvy. Je to příležitost, kdy bychom se mohli vypořádat s touto historickou záťží, která by do budoucna mohla vyvolat docela vážné arbitrážní řízení proti České republice.

Tolik můj projev. Dovolte mi, abych na závěr zopakoval svůj návrh. Navrhoji, aby rámcová dohoda mezi Evropskou unií a Austrálií byla vrácena do prvního čtení. Zároveň žádám, aby Ministerstvo zahraničí odpovědělo na otázku, zda je možno zpracovat, popřípadě zpracovávat zrušení té dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Austrálií o vzájemné podpoře a ochraně investic, uzavřené v Canbeře v roce 1991, aby se tím už uzavřela problematika, která byla vyvolána nešťastným memorandem o lithiu. Dávám to jako procedurální návrh k hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane poslanče, já váš procedurální návrh nemohu přijmout. Nemohu přijmout návrh na to, abychom hlasovali o tom, že se předložená smlouva vrátí zpět do prvního čtení. Připomínám, že jsme v projednávání mezinárodní smlouvy, řídíme se paragrafem 108, nejsou uplatňovány paragrafy 92 až 96. To znamená, že můžeme hlasovat pouze o návrhu usnesení a jiné rozhodnutí, které může Sněmovna udělat, je jednání odročit. Žádnou jinou možnost nám jednací řád nedává.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane předsedající. Tak tedy podávám návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do doplnění nebo odpovědi na otázky zde položené, týkající se smlouvy o ochraně investic z roku 1991. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Takže navrhujete přerušení projednávání do doby než dostanete odpověď na svoje otázky od ministra zahraničních věcí. Ano, já myslím, že to je srozumitelný návrh. Dám o něm hlasovat bezprostředně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 201, přihlášeno 174 poslanců, pro 49, proti 65. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat v projednávání této smlouvy. Jsme stále v obecné rozpravě. Hlásí se, prosím, ještě někdo? Ano, pan poslanec Kobza má slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji za slovo, pane předsedající. Po vyčerpávajícím rozboru smlouvy, který tady přednesl pan kolega Luzar, bych chtěl poukázat ještě na jednu okolnost, která se týká i obou nešťastných memorand, a sice především to, že společnost European Metal Holding vzápětí poté, co s předchozím ministrem průmyslu podepsala ono první memorandum, kotovala se na australské burze jako

majitel českého lithia a začala upisovat akcie. Takže v momentě, kdy schválíme tuto smlouvu, tak se vystavujeme obrovskému riziku, protože nemůžeme vyloučit možnost, že se jedná ze strany EMH o burzovní trik, jak vlastně pomocí arbitráži bez toho, že by vůbec kopli na Cinovci, se dostat k poměrně velkým penězům, tedy k naším státním penězům.

Já bych nejraději dal návrh na zamítnutí, protože v momentě, kdy tuto smlouvu pustíme dál, tak se dostáváme na velice tenký led, a myslím si, že by nám to naši voliči asi neodpustili. Dávám návrh na zamítnutí bodu 57. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, návrh jsem zaregistroval, ale ani v tomto případě vám nemohu vyhovět, protože § 108 mluví jasné: "Po skončení rozpravy Sněmovna rozhodne, zda vyslovuje s ratifikací souhlas nebo zda souhlasí s odstoupením od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl vysloven souhlas; může též rozhodnout, že jednání odročuje." Žádnoujinou možnost nám jednací řád neposkytuje. Takže my po skončení rozpravy rozhodneme o tom, zda souhlasíme s usnesením, nebo nesouhlasíme. Žádnoujinou možnost v tuto chvíli nemáme.

S faktickou poznámkou pan místopředseda Poslanecké sněmovny Filip. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní a pánové, já se pokusím najít diplomatické řešení této věci. Já myslím, že je potřeba shody poslaneckých klubů na tom, jestli dojde nebo nedojde k ratifikaci této smlouvy, a nerad bych v mezinárodních vztazích nastolil situaci, kdy je předložena vládou – a teď je jedno, jestli to byla vláda, která to sjednávala před pěti lety, před deseti lety nebo před měsícem, promiňte mi – ale je předložena Poslanecké sněmovně k ratifikaci mezinárodní smlouva, aby neprošla. To by nedělalo žádnou dobroru.

Takže já navrhuji podle zákona o jednacím řádu odročení projednávání tohoto bodu do 26. června, to je, myslím, den zahájení příští schůze Poslanecké sněmovny. Tam jistě najdeme procesně způsob, jak se s tím vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Zazněl návrh na odročení do 26. června. S tímto návrhem se vypořádáme po skončení obecné rozpravy.

Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl jen ujistit, že správně interpretuji kolegu Luzara prostřednictvím pana předsedajícího. Pokud se nemýlím, on sice provedl detailní rozbor smlouvy, ale jiné smlouvy než té, kterou máme na stole. Jenom jsem se chtěl ujistit o tom, že to, co říkal kolega Kobza, úplně nepřílehlá k bodu, o kterém jednáme. Jestli správně chápou kolegu Luzara, máme nějakou smlouvu z roku 1991, kterou tehdy Československo podepsalo s Austrálií, a teď se zabýváme novou smlouvou mezi námi a Austrálií, a on má námitky vůči té

původní smlouvě a chce je řešit v rámci této smlouvy, ale nerozporoval smlouvu současnou jako takovou. Je to tak? (Ano.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za tento příspěvek. Konstatuji, že je 19 hodin. Podle dohody končí dnešní jednací den Poslanecké sněmovny. Hlasovat bychom stejně podle jednacího řádu neměli.

Takže přerušuji projednávání tohoto bodu. Ještě není ukončena rozprava. To konstatuji pro stenozáznam.

Končím dnešní jednací den s tím, že se Poslanecká sněmovna znova sejde zítra, ve středu 13. 6., v 9 hodin. Budeme projednávat body z bloku třetího čtení, nejprve pevně zařazený bod 80.

Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. června 2018

Přítomno: poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, všem vám přeji dobrý den, všechny vás tu vítám a zahajuji další jednací den 13. schůze Poslanecké sněmovny.

Poprosím vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti v tuto chvíli požádali tito poslanci: Pavel Bělobádek z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Stanislav Blaha ze zdravotních důvodů, Lenka Dražilová od 12 do 19 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Farský od 16.15 z pracovních důvodů, Dominik Feri do 13 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Kobza do 17 hodin z pracovních důvodů, Tatána Malá z pracovních důvodů, Marek Novák z důvodu zahraniční cesty, Ivo Pojezný z pracovních důvodů, Věra Procházková z pracovních důvodů, Antonín Staněk z důvodu zahraniční cesty, Pavel Staněk z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z rodinných důvodů, Jana Vildmetzová ze zdravotních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají Robert Plaga ze zdravotních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Ilja Šmíd z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodu 80, sněmovní tisk 54, správní řád, třetí čtení. Dále bychom se věnovali dalším návrhům zákonů z bloku třetích čtení, u nichž jsou splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 75, 77, 78, 81, 84, 86, 87 a 90, sněmovní tisky 32, 41, 42, 56, 67, 79, 93 a 137. Poté bychom pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu.

Připomínám, že ve 14.30 máme pevně zařazený bod 111, to je harmonogram státního závěrečného účtu za rok 2017, sněmovní dokument 623. Tak.

Dodatečně ještě omluvy. – S náhradní kartou číslo 4 pan poslanec Gazdík. – Dodatečně omluvy. Z dnešního jednání se do 10 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Benešík, dále se mezi 10.45 a 13.00 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Miroslav Kalousek.

S přednostním právem pan předseda Chvojka. (Jmenovaný se domlouvá s poslancem Faltýnkem, kdo vystoupí.) To bude... Tohle je technická záležitost. Tak, prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Opravdu jsem se hlásil dřív, ale chtěl jsem dát přednost panu předsedovi s větším klubem. (Se smíchem. Smích v sále.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl poprosit o vstřícnost. Já jsem včera žádal o zařazení bodu správní řád na teď, v podstatě jako první bod těch bloků třetích čtení. Nicméně musím omluvit pana hejtmana Pardubického kraje, který vyjel, byť vyjel velmi brzy, v šest hodin ráno, tak tady stále není. Kolony a tak dále. Pan ministr dopravy to slyší. Takže poprosím o vstřícnost a o to, jestli bychom mohli panu hejtmanovi dát ještě hodinu a ten bod správní řád zařadit na 10.00. Děkuji.

Už je v Holešovicích, snad se sem za tu hodinu dostane. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Další přednostní právo, pan předseda Faltýnek. A než dorazí, s dovolením ještě přečtu další omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová mezi 9.00 a 9.30 ze zdravotních důvodů. To je zatím vše.

Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařadit v pořadu schůze dnes jako druhý bod odpoledne bod č. 61, Smlouva o stabilitě a koordinaci, tzv. fiskální pakt, sněmovní tisk 97, po již pevně zařazeném bodu č. 111. Předpokládám, že tento návrh podpoříte. Včera ta debata byla dlouhá, padlo téměř vše, takže věřím, že bychom dneska mohli konečně zdárně tento bod doprojednat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu schůze, at' nikoho neošidím. Ale nikoho nevidím, takže bychom přistoupili k hlasování o návrzích, které zde zazněly.

Nejprve je tu návrh pana předsedy Chvojky, abychom bod 80, sněmovní tisk 54, pevně zařadili na 10.00 z toho důvodu, že pan hejtman je někde na cestě. Takže všichni víme, o čem hlasujeme.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 202, přihlášeno je 149, pro 144, proti 1. Tento návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka, který navrhuje zařadit bod 61, zkráceně fiscal compact, jako druhý bod dnešního jednání po pevně zařazeném bodu, který je na 14.30. Opět předpokládám, všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 203, přihlášeno je 150 poslanců, pro je 87, proti 33. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali se všemi návrhy, které dnes zazněly. Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Jestliže jsme ten první přesunuli, tak jako první přichází na řadu bod č. 75, který otevírám a který se nazývá

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk 32/ - třetí čtení)**

Pan senátor Michálek právě vstoupil do jednacího sálu. Já ho tady vítám, ještět chvíličku vydržte. Ještě poprosím pana zpravodaje... výborně. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 32/5, který byl doručen 22. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 32/6.

A nyní tedy poprosím pana senátora jako navrhovatele, aby před otevřením rozpravy vystoupil. Máte slovo. A poprosím o klid v sále. Děkuji.

Senátor Libor Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych pouze ve stručnosti uvedl tento senátní návrh zákona. Jedná se o odstranění výjimky v § 17b zákona o daních z příjmu. Tato výjimka umožňuje fondům, jejichž akcie jsou zaregistrovány na burze, aby podléhaly pouze pětiprocentní dani místo standardní daně z příjmu 19 %. Historicky ze strany některých subjektů došlo k zneužívání tohoto institutu, protože zatímco obecně jsou fondy nástrojem pro kolektivní investování, tzv. investování více investorů, stávalo se, že byly zaregistrovány fondy třeba pouze jednoho akcionáře a prakticky tak došlo pouze k přebalení akciové společnosti na tzv. investiční fond. Tento návrh zákona navrhuje tuto výjimku vypustit.

Opakovaně byl diskutován jak na rozpočtovém výboru, tak i zde na plénu. K tomuto návrhu podle mých informací jsou tedy dva pozměňující návrhy, jeden pana Stanjury, který se vlastně vrací k tomu, co bylo v Senátu diskutováno již před čtyřmi lety, to znamená, aby byla zachována určitá diverzifikace vlastníků. Druhý návrh směřuje k tomu, aby ta diverzifikace byla požadována nejenom u právnických osob, ale i u fyzických osob. Ze strany Senátu je neutrální stanovisko k tomu prvnímu návrhu, resp. je to provázané, pokud by prošel ten druhý pozměňovací návrh, tak samozřejmě souhlas.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane senátore. Otevříám rozpravu. Jedná se o třetí čtení. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení. Pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Kytyř: Vážený předsedo, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, pane senátore, v průběhu druhého čtení zde byly předneseny ke sněmovnímu tisku 32 dva pozměňovací návrhy. První pozměňovací návrh byl v usnesení garančního rozpočtového výboru č. 93 z 8. schůze konané 9. května. Druhý pozměňovací návrh byl přednesen na druhém čtení zde v Poslanecké sněmovně poslancem Mikulášem Ferjenčíkem.

Dovolte mi krátce připomenout, podobně jako pan senátor, abych zde rekapituloval vlastní senátní návrh zákona a okomentoval krátce jednotlivé pozměňovací návrhy.

Jak již bylo řečeno, cílem senátního návrhu je zrušení písmena a) ustanovení § 17 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, kterým se definuje základní investiční fond. Důvodem tohoto senátního návrhu je zneužívání registrace fondu za účelem daňové optimalizace u právnických osob z 19 % na 5 %.

Pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního rozpočtového výboru zmírňují senátní návrh, ale jasné omezují riziko nízkého zdanění právnických osob, a to ve dvou rovinách: a) omezením podílu na základním kapitálu do 10 % včetně spojených osob, takže nelze uplatnit daňové osvobození podílu na zisku podle dividendové směrnice.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na chvíli přeruším, pane poslanče. Prosím všechny ty, kteří si potřebují nutně něco vyřídit, ať tak učiní v předsálí a neruší. Prosím.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Připomněl bych podmínku pro osvobození z dividendové směrnice na daních. Jde o daňové osvobození při vlastnictví více než desetiprocentního podílu na fondu déle než jeden rok. Proto je v pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru jako garančního výboru hranice 10 % a vazba na právnické osoby.

Druhou rovinou tohoto pozměňovacího návrhu je zamezení investičním fondům vykonávat průmyslovou a obchodní činnost. Fond nesmí vykonávat živnostenské podnikání za podmínek živnostenského zákona.

Druhý pozměňovací návrh, poslance Mikuláše Ferjenčíka, navrhuje zrušit v první větě pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru slova "právnických osob". Zde se domnívám, že investiční fond je prostředkem kolektivního investování a při jeho vzniku chceme, aby fyzické osoby investovaly bez omezení na podílech základního kapitálu. Úspěšné fondy následně na sebe nabalují další investory. U fyzických osob nemůžeme dojít k daňovému osvobození podílu na zisku podle dividendové směrnice. Fyzické osoby zdání dividendy neboli zisk vždy, ať mají jakýkoliv podíl.

Závěrem si vás dovoluji požádat o podporu pozměňovacího návrhu garančního rozpočtového výboru, který jasně omezuje riziko zneužívání investičních fondů právnickými osobami, a dovoluji si vás požádat o zamítnutí pozměňovacího návrhu pana poslance Mikuláše Ferjenčíka, a to z důvodů, které jsem uvedl.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Pan poslanec Ferjenčík se hlásí.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já se přiznám, že mě velmi, vážení kolegové, vážené kolegyně, mrzí postoj zpravodaje tohoto zákona, protože můj pozměňovací návrh řeší určitou mezeru v pozměňovacím návrhu kolegy Stanjur. Ministerstvo financí mu dalo kladné stanovisko, protože to riziko tam vidí úplně stejně jako já nebo kolega Libor Michálek, který to celé předkládal. Můj pozměňovací návrh omezuje rizika zneužívání výjimek, které v pozměňovacím návrhu od kolegy Stanjur jsou.

Já bych vás chtěl poprosit o podporu toho návrhu. Skutečně nejvíce mě překvapuje, že poslanec ANO bojuje proti pozměňovacímu návrhu, který má podporu Ministerstva financí, podle mě z rozumných důvodů. Je to vysvětleno v materiálech. Ostatně i na rozpočtovém výboru velká většina poslanců za ANO ten pozměňovací návrh podporovala, tak bych vás chtěl požádat o jeho podporu i zde na plénu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Kytyčka.

Poslanec Jaroslav Kytyčka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já si dovoluji reagovat na vystoupení poslance Ferjenčíka. Důvodem mého postoje je, že senátní návrh skutečně byl velmi přísný z pohledu omezení vůči investičním fondům, a to jak pro právnické, tak pro fyzické osoby. My jsme hledali cestu, jakým způsobem najít mezi touto krajnímezí a současným zněním zákona prostor, který se bude zejména týkat právnických osob, které zneužítí tohoto titulu nejvíce naplní. Naopak u fyzických osob stále deklarujeme, že je nutné jim dát vlastnický prostor podílu na jednotlivých investičních fondech, aby mohly své podnikatelské záměry realizovat.

Samozřejmě jsem si vědom, že v podstatě jde o kompromis, jde o mezistupeň mezi senátním návrhem a stávajícím zněním zákona, ale domnívám se, že plně, jak v podstatě bylo diskutováno s Ministerstvem financí, se omezují činnosti právnických osob a je nutné zde nechat prostor pro fyzické osoby. Samozřejmě jsem si vědom, že pokud tato novela zákona bude nedostačující vůči fyzickým osobám, bude nutné přijmout další opatření. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nevidím nikoho, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, takže já ještě jednou poprosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělí stanovisko. Prosím.

Poslanec Jaroslav Kytyčka: Děkuji za slovo. Dovoluji si přečíst proceduru, kterou doporučuje Poslanecké sněmovně rozpočtový výbor jako garanční výbor, který doporučuje hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 32/5 v následujícím pořadí:

1. Hlasování o legislativně technických úpravách. Tyto nebyly předloženy, takže o tomto bodu nebudeme hlasovat.

2. a) Pozměňovací návrh rozpočtového výboru. Bude-li tento návrh přijat, pak je hlasovatelný návrh B, pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu A rozpočtového výboru, který předložil pan poslanec Ferjenčík.

Následuje hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Je to velice jednoduchá procedura, ale nemá-li nikdo námitku, přesto bych ji nechal schválit hlasováním.

Takže budeme schvalovat proceduru tak, jak ji načetl zpravodaj garančního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 204. Přihlášeno je 167, pro 159 (proti nikdo). Procedura byla přijata a budeme podle ní postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Nyní budeme hlasovat o návrhu A, což je pozměňovací návrh rozpočtového výboru. Dovolím si ho přednést. Pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního rozpočtového výboru číslo 93 z 8. schůze konané dne 9. května 2018, sněmovní tisk 32/4. Za prvé. V článku 1 včetně poznámky pod čarou zní. Článek 1. V § 17b odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmu, ve znění zákona č. 267/2014 Sb. a zákona č. 148/2016 Sb., se na konci textu písm a) doplňuje text –

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane zpravodaji, my to samozřejmě máme v rámci tisku 32/5, tak možná postačí odkázat na tento tisk.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Děkuji, nebudu ho číst. Měli jste možnost si ho přečíst. Proto požádám o hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jedná se tedy o pozměňovací návrh A. Stanoviska? Poprosím o zapnutí mikrofonu (k senátoru Michálkovi). Na mikrofonu je tlačítko, nahoře na mikrofonu. (Senátor Michálek: Neutrální.) Garanční výbor? (Zpravodaj: Garanční výbor doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 205. Přihlášeno je 170, pro 144, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Pozměňovací návrh B k pozměňovacímu návrhu A rozpočtového výboru, kde se pouze vynechává slovo "právnických osob".

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.) Stanovisko výboru? (Garanční výbor nepřijal stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 206. Přihlášeno je 171, pro 33, proti 103. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jaroslav Kytyr: Nyní poprosím o hlasování o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Vzhledem k tomu, že o všech návrzích bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 32, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 207. Přihlášeno je 172, pro 167, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji panu senátorovi, děkuji panu zpravodaji a končím třetí čtení zákona.

Dalším bodem ze schváleného pořadu schůze je bod číslo

77.

**Návrh poslanců Petra Gazdíka, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše,
Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb,
ve znění zákona č. 183/2017 Sb.
/sněmovní tisk 41/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Gazdík, a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Stanislav Juránek už také přichází. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 41/4, který byl doručen dne 23. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 41/5.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý den, dámy a páновé. Před sebou máme novelu zákona o elektronické evidenci tržeb, která v minulém volebním období vyvolala tady na půdě Sněmovny poměrně velké spory. Není jistě náhodou, že dnes ráno vláda schválila také svoji vládní novelu zákona o elektronické evidenci tržeb,

nicméně já si vás dovolím požádat o to, abyste podpořili tuto novelu zákona o elektronické evidenci tržeb proto, že jak sama paní ministryně financí říká, tak ta vládní novela nepředstavuje žádné osvobození od zákona o evidenci tržeb, ale pouze alternativní formu evidence pro nejmenší živnostníky a podnikatele.

Náš návrh, který podepsali zástupci většiny poslaneckých klubů v této Poslanecké sněmovně, je mnohem jednodušší. Zcela jasné a jednoduše odděluje ty, kteří jsou plátcí DPH, a budou tedy muset elektronicky evidovat dle zákona, a ty, kteří nejsou plátcí DPH, a tato povinnost se na ně nebude vztahovat. Ulevíme těm nejmenším. Žádné velké podvody se konat nebudou, protože ty v rámci stávající elektronické evidence tržeb u těch takzvaně velkých budou podchyceny a já věřím, že to přispěje ke zlepšení našeho podnikatelského prostředí, zejména pro ty nejmenší.

Děkuji za to, že ten návrh zákona případně podpoříte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A otevíram rozpravu, do které se v tuto chvíli s přednostním právem hlásí pan předseda Stanjura jako první.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane předsedo, kolegyně, kolegové. Opravdu velmi krátce. Myslím si, že nemusíme opakovat argumenty, které zazněly v prvém a druhém čtení a taky na jednání rozpočtového výboru. Za chvíli bude tento poslanecký návrh zákona čelit návrhu na zamítnutí a myslím si, že je poctivé říct na mikrofon, kdo to hlasování rozhodne.

Máme tady devět poslaneckých klubů. Šest z těchto devíti poslaneckých klubů stojí na straně nejmenších podnikatelů a živnostníků. Jsou to ti, jejichž zástupci jsou podepsáni pod tímto poslaneckým návrhem zákona. Pak jsou tady dva poslanecké kluby, které stojí proti nejmenším podnikatelům a živnostníkům, a to je klub KSČM a hnutí ANO 2011.

Když to převedeme do řeči čísel bez ohledu na to, že bych si dělal čárky, kdo byl omluven a kdo omluven nebyl, tak ta druhá skupina, to znamená hnutí ANO a KSČM, má 93 poslanců. Ta větší skupina, co se týče počtu klubů, má o jednoho poslance méně. Těchto šest klubů, které stojí na straně nejmenších podnikatelů a živnostníků, má 92 členů. A ten devátý klub, který to hlasování rozhodne, je klub sociálních demokratů. To je těch chybějících 15 hlasů do 200.

Takže to příští hlasování bude jednoduché. Budě se sociální demokraté přidají na stranu těch, kteří hájí oprávněné zájmy nejmenších podnikatelů a živnostníků, nebo se klub sociálních demokratů přidá ke komunistům a hnutí ANO a nebude hájit oprávněné zájmy drobných podnikatelů a živnostníků. Takhle to je.

Ten zákon je velmi jednoduchý, přehledný jasný. Pozměňovací návrh, který přednesl pan poslanec Ferjenčík, to ještě zpřesňuje, takže za nás říkám, že pokud ten návrh zákona nebude zamítnut, tak tento pozměňovací návrh podpoříme, protože vylučuje jakékoli interpretační pochybnosti o smyslu toho zákona.

Smysl zákona je poměrně jednoduchý: EET nemusí mít ti, kteří nejsou plátcí DPH. Pokud hlavním cílem, proklamovaným cílem obhájců EET je boj s daňovými úniky zejména v oblasti DPH – použil jsem slovo zejména, vím ten argument, že

případně i daně z příjmů, ale stejně znám ten argument, že až v červenci se dozvíme, jaký byl výsledek daně z příjmů za rok 2017, což je pravda, to prostě nikdo nemůže zpochybnit, tak takhle jsou rozdány karty. Budeme rozhodovat o tom, zda chceme pomoci těm nejmenším podnikatelům a živnostníkům. To jsou ti, kteří neodejdou za daňovou výhodou či investiční pobídkou do jiné země. To jsou ti, kteří nedosáhnou na dotace. To jsou ti, kteří dnes a denně se musí potýkat s našimi rozhodnutími v parlamentu, kdy neustále vymýšíme další a další překážky podnikání, regulace, předpisy a podobně. Tento návrh jim tu situaci o něco ulehčuje.

Není to nic revolučního, dramatického. Dopad na státní rozpočet, a myslím, že to je ve shodě, pokud přijmeme číslo Ministerstva financí, je 1 mld. korun českých. Myslím, že je to o něco méně, ale není žádný důvod, abychom se o tom přeli – 1 mld. korun českých. Všichni si vzpomeňte bud' na schválený rozpočet na rok 2018, nebo na návrh rozpočtu na rok 2019, který už je na světě a který najdete v eKLEP, a podívejte se, jak malá částka to je do celkových příjmů či celkových výdajů státního rozpočtu at' už v letošním, v příštím, nebo v následujících letech.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Roman Onderka. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedo, pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych chtěl podotknout, že v rozpočtovém výboru jsme se několikrát na toto téma bavili, a dokonce jsme tento bod přerušovali nebo posouvali. A účel byl jediný – abychom se dočkali vládního návrhu. Protože podle mého názoru je trošku divné, když budeme dneska řešit pozměňovací návrh a zhruba za ani ne celý měsíc v rozpočtovém výboru budeme projednávat návrh vládní. Já jsem si tu situaci zmonitoroval a ověřil. Dneska vláda schválila tento vládní návrh, na červnové schůzi rozpočtového výboru bude k dispozici. A to je jediný důvod, proč sociální demokraté budou hlasovat pro zamítnutí. Já si myslím, že naše práce by měla být v tomto trošku systémová. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji i za dodržení limitu. Nyní s přednostařím právem pan předseda Kováčik. (Námitky v pravé části sálu mimo mikrofon.) Aha, tak se omlovávám, ale v okamžiku, kdy jsem to říkal, tak už to tam bylo. Tak se omlovávám, fakt jsem to nepostřehl. Tak prosím, už to, pane předsedo, dokončete a poté faktická poznámka pana předsedy Stanjurý.

Poslanec Pavel Kováčik: Já jsem ještě ani nezačal, takže nemám co dokončit. (Pobavení v sále.) Dobrý den.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak jestliže byste byl takový gentleman...

Poslanec Pavel Kováčik: Jestliže byl pan předseda přihlášen k faktické poznámce dřív, než já jsem dostal slovo, tak mikrofon patří jemu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za gentlemanské chování zde v sále. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Dámy a pánové, dobrý den. Já si dokonce myslím, v návaznosti na posledního vystupujícího, že pouhý vládní návrh a přetlačování vlády – opozice je v tak závažném tématu, jakým je právě EET, a ani nemyslím, že závažné dopadem jako závažné řekněme politickým rozměrem, co si budeme povídат, ten je tady daleko silnější, i u předložení tohoto návrhu byl daleko silnější než ta věcná podstata. Já si myslím, že je třeba, aby, dobré, v okamžiku, kdy ten vládní návrh přijde, bude širší, kvalitnější, propracovanější, detailnější, lépe odlišující ty, které EET skutečně trápí, a ty, kterým EET pouze překází, tak potom bezesporu bude onen návrh přijatelný pro daleko více poslanců a poslankyň – a tady nerozlišuji počet klubů, ale rozlišuji nás, kolegyně a kolegové – kteří ten návrh podpoří nebo aspoň budou ochotni o něm doopravdy věcně diskutovat. Tolik na margo toho, o čem hovořím.

A pokud jde o ono černobílé představení, už to tady bylo. Někteří to nepamatujete, někteří to pamatujeme. Tehdy se říkalo: kdo nejde s námi, jde proti nám. A to černobílé vidění, jsou tady dva kluby, kteří jsou vůči drobným živnostníkům a podnikatelům vyloženě nepřátelské, pak jsou tady další, které jsou jim vyloženě přátelské, a pak je tady jeden, který to rozsekne, sociální demokracie, to si myslím, že je velmi zjednodušené a zkreslené a to je právě ta politická poloha toho návrhu, který sem přišel.

Takže já osobně jsem přesvědčen i z toho povídání s těmi, jichž se to nejvíce týká, to jsou ti podnikatelé a živnostníci, že to není až tak úplně jasné, průhledně a zřetelně, jak to tady pan kolega předseda Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího, jak nám to tady říká, ale jsou zhruba tři druhy, skupiny těchto lidí. Jedni, kteří od počátku říkají: nám to nevadí, my jsme si tu evidenci vedli předtím, vedeme ji teď, povedeme ji dále, protože my prostě nekrademe. Druzí, kteří říkají: máme s tím problém, protože jsme natolik malí, že holt musíme nějaké ty přístroje nebo nějaké ty programy a tohle nakoupit a zdržuje nás to při práci. Já když jdu nakupovat k témuž malým živnostníkům, tak je fakt, že třeba někteří, kteří prodávají na volném prostranství, tak když příš, mají problém s vytisknutím a vydáním onoho lístečku, potvrzení, nebo jak se tomu říká, ale zvládají to. Sice někdy s brbláním, ale zvládají to. A pak je poslední skupina, kterým to vyloženě hodilo klacky pod nohy, protože jejich podnikání, jejich přežití, jejich život je závislý na tom, že plánovitě a cílevědomě nás všechny, tedy stát, ošidi. A tam je ta poloha, to odlišení a možná třeba vyloučení alespoň části sedě ekonomiky. Bylo tady řečeno, že ještě ani nezačalo cosi platit, a už to chceme měnit.

Pojďme se domluvit tak, že – a to jsme my tady říkali, když se ten původní zákon schvaloval – to necháme nějakou dobu běžet, a pak se pojďme domluvit znova, že ty skupiny, kterým to dělá problém, případně nějakým způsobem vyřešíme. Ale ono to neběží nijak dlouho, ještě ani není známo, jaké jsou efekty, jsou to pouhé odhady. Tak si alespoň počkejme na ty efekty.

A já končím s tím, že jsme tady říkali: ta myšlenka je výborná, provedení je trošičku kostrbaté, takže proto máme problém se stoprocentní generální podporou. Nicméně v této fázi bych řekl, že náprava, takto navržená náprava je předčasná, nešťastná. Pojd'me se bavit tak, aby ta případná úprava měla daleko větší podporu než pouze ty strany, které jsou pod tím podepsány, aby to mělo podporu i tvůrců toho zákona, aby to mělo podporu i nás, kteří jsme s tím měli oprávněně problém, protože to provedení skutečně nebylo úplně excellentní. Ale tady se přetlačovat, a dokonce tady z tohoto místa vykládat, že někteří jsou superhodní a ti ostatní, kteří s těmi superhodnými nejdou, jsou superzlí, mi připadá trošičku právě zpolitizování věcného problému. Jde především o věcný problém, ale předestírá se to tady především politicky.

Doufám, že jste mi porozuměli a pochopili mě. Klub KSČM podpoří zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A faktických poznámek se nám objevilo víc. Tak první, ta opomenutá, pana předsedy Stanjury, poté pan poslanec Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já bych chtěl podle jednacího řádu reagovat na vystoupení svých předřečníků.

Pro pana předsedu Kováčika vaším prostřednictvím. Já jsem nepoužil slova "přátelský vůči malým a drobným" a "nepřátelský vůči malým a drobným". Nic takového jsem neřekl. Říkal jsem, kdo hájí oprávněné zájmy a kdo nehájí. To je úplně jiné adjektivum než nepřátelský. To zaprvé.

Já v zásadě souhlasím s rozdelením podnikatelů do těch tří skupin, jak je popsal pan poslanec Kováčik. A ten návrh směruje k té druhé skupině, k těm nejmenším, kterým to komplikuje život, k těm nejmenším, kteří platí daně a kteří se musí dnes a denně potýkat s novými a novými předpisy a regulacemi bez toho, že by měli silná ekonomická či právní oddělení. To je naprosto evidentní z tohoto návrhu zákona, že se to týká té skupiny těch nejmenších.

Výhoda toho návrhu, že by se uplatnil i na zdaňovací období roku 2018. Nevím, jak si představuje vláda schválení návrhu zákona dnes přijatého vládou, ale za měsíc to nebude v rozpočtovém výboru – pro pana poslance Onderku. To jsem si jist. A myslím si, že to nebude ani do konce... bude velmi problematické to schválit do konce tohoto zdaňovacího období, aby to bylo účinné od 1. ledna roku 2019.

Navíc ty zákony nejdou proti sobě. Ten vládní návrh, pokud vláda neučinila žádné zásadnější změny dnes na tom jednání a byl vlastně v tom tvaru, jak byly vypořádány připomínky připomínkového řízení, řeší úplně něco jiného než obecně vyjmutí nejmenších podnikatelů a živnostníků.

A to rozdelení mezi kluby prostě trvá. Bud' budeme hájit zájmy těch nejmenších a živnostníků, nebo jsme proti těmto zájmům. Je to politický postoj. Taky děláme politiku. Jsme v Poslanecké sněmovně. Mně to přijde úplně normální.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická – pan poslanec Gazdík. Připraví se pan poslanec Kalousek.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane poslance Kováčiku prostřednictvím pana předsedajícího, já si s vámi dovolím souhlasit ve dvou věcech. První, že svět se černobíle nedá vidět, a druhý, že tento zákon skutečně politikem je. To, jestli jste, nebo nejste stranou přátelskou k drobným živnostníkům, to si bohužel ještě někteří starší a dříve narození pamatují, zvláště ti, kterým jste ty obchody sebrali, znárodnili, zlikvidovali je atd.

Myslím si, že vládní koalice, která se tady rodí, je jasným důkazem toho, že tady skutečně vzniká. Přátelé, my tady v přímém přenosu vidíme, jak tady vzniká vládní koalice. Ona vzniká z opozice vždycky tak, že když se nám nějaký zákon líbí, ale musíme politicky hlasovat proti, tak začneme mluvit o komplexním řešení, o vylepšení návrhu, o něčem takovém, o čem tady mluvil pan poslanec Onderka. Takže tady vzniká koalice ANO, KSČM a ČSSD. A ČSSD se tímto hlasováním pomalu, ale jistě stává vládní stranou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Připraví se pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolují si jen stručně zareagovat na pana poslance Onderku a chci se obrátit na vás, kteří s tím obsahově nemají problém, ale jsou připraveni hlasovat pro zamítnutí, protože si chtějí počkat na ten vládní návrh.

Chci vás prosím pěkně upozornit na faktor času. EET bylo pro stovky malých obchůdků a hospůdek na venkově poslední kapkou státních regulací a navýšených nákladů, pro které prostě jejich provozovatelé zavřeli. A dnes a denně si v dalších stovkách těchto malých obchůdků a hospůdek provozovatelé kladou otázku, zda radši nezavřou a nebudou se živit něčím privilegovanějším v naší společnosti, například že půjdou na pracák, pak se o ně všichni budou starat. Zatím se o sebe starají sami. A dostanou-li tento signál, že se jim snažíme ulehčit včas, tak to možná bude pro ně ten pozitivní hlas, který je přiměje nezavřít. Budeme-li čekat na vládní návrh zákona, nemůžeme se ho dočkat dříve než příští rok. Pokud budeme dnes hlasovat pro tento návrh, mají tu šanci dostat do léta. Ten faktor času je velmi důležitý. A já vás moc prosím, abyste to zvážili.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Juříček. Připraví se pan poslanec Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, zaprvé chci potvrdit, že na rozpočtovém výboru jsme se několikrát bavili o vládním návrhu. Zadruhé chci říct, že jsme se bavili i o parametrech, které paní ministryně dostala

transferované od rozpočtového výboru. A paní ministryně nejenom že je dodržela, ale dokonce udělala to, co chci říct zatřetí, že ten vládní návrh zákona je pro malé a střední podnikatele mnohem výhodnější než to, co se navrhuje teď k dnešnímu dni. Takže si myslím, že ta odpověď je na to naprosto jednoznačná a zřejmá. A byl bych rád, aby tyto věci se neposuzovaly, kolego Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, jenom mediálně, ale fakticky a obsahově. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan místopředseda Okamura. Připraví se pan předseda Kováčik.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánnové, chtěl bych krátce zrekapitulovat, proč hnutí SPD pochopitelně prosazuje zrušení EET pro živnostníky. My jsme to měli v politickém programu. Já jsem od počátku říkal, že trváme na tom, že daně se platit mají. O tom žádná. Ale jenom není shoda na tom systému. A od počátku i v minulém volebním období, kdy jsme hlasovali taky proti EET, a byly to pouze tři politické strany včetně SPD, které tady hlasovaly proti tomu, tak my jsme to měli z důvodu, že jsme chtěli zavést německý model, to znamená, že je tzv. paušální daň, kdy živnost od živnosti je jasně propočítáno, kolik se tedy platí ta paušální daň, a výsledek je ten, a konzultoval jsem to mimochodem i s paní ministrynou tady, je to tak prostě, a výsledkem je to, že daně se platí, to znamená stát má svoje. Takže tady neplatí argument ani ČSSD, ani ANO, ani KSČM, prostě stát má svoje, ovšem je k tomu potřeba mnohem méně úředníků, protože není potřeba široký byrokratický aparát, protože je tam ta paušální daň. Co se týče živnostníků, tak ti nejsou terčem zbytečných kontrol, protože daň odvedli, a je to jasné, transparentní a jednoduché. A nejsou terčem ani zbytečné byrokracie, protože stát má jasnou paušální daň a má tím pádem svoje.

To znamená, kdyby tady prošly návrhy SPD, tak máme celou věc vyřešenu ze všech stran. A to, že tady hnutí ANO, KSČM a ČSSD prosazuje šikanu živnostníků a aplikuje tady metodu z nějakého Chorvatska, které je před ekonomickým kolapsem, tak my naopak v SPD říkáme, pojďme se učit z Německa, z nejvyspělejších zemí. A znova zdůrazňují, daně se platit mají, jenom není shoda s vámi na tom, jakým způsobem. Vy chcete obtěžovat, zatěžovat živnostníky a prosazujete zpátečnický systém, a je to skutečně perzekuce živnostníků. My chceme moderní systém, aby všechny strany byly spokojeny. Proto my samozřejmě prosazujeme zrušení EET pro živnostníky a místo toho chceme paušální daň. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan předseda Kováčik. Připraví se pan poslanec Dolejš. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane poslanče Gazdíku, milý pane kolego, dovolte mi, abych vám prostřednictvím pana předsedy sdělil k vašemu historickému exkurzu to, co jsem vám říkal již několikrát při podobné příležitosti, že jen vůl opakuje stejnou chybu dvakrát. Co se týká oněch malých obchůdků, dneska, a to ještě

dávno před platností EET, je likvidují nadnárodní obchodní řetězce se svými podnákupními cenami, akcemi a podobnými záležitostmi daleko více než EET. Ostatně i oni říkají: na daňové a podobné změny si nějakým způsobem jsme schopni zvyknout, jen je proboha nedělejte každého půl roku. To je také smysl toho, proč u tohoto zákona jsme velmi opatrní a budeme doopravdy čekat, já jsem přesvědčen, že krátkou dobu, na onen vládní návrh, který, věřím, pokud vám skutečně jede o ty malé živnostníky a obchodníky, spolu s námi také podpoříte. Děkuji. (Hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Poprosím o ticho v sále, pokud možno. Nyní pan poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: No, když už tady je defilé věcných poznámek, tak dovolte, abych navázal na předečníka. Pozitivně. Já mám starosty rád. Oni starostové jsou oblíbení mezi lidmi. Starostové jako množina, nikoliv ta výseč, která teď je možná trochu frustrovaná, že se pohybuje nad pětiprocentní nebo pod pětiprocentní hranicí volitelnosti. Možná proto sklouzává do méně věcného téma.

Já bych poprosil, vratíme se k podstatě. Tady přece není spor o to, kdo má radší nebo méně rád malé podnikatele. Oni ti malí podnikatelé to mají skutečně těžké. Dokonce někteří z nich horší než zaměstnanci. Ale abychom jim pomohli, tak jim pomozme věcně. A ta debata je v podstatě o tom, jestli tím nosičem má být vládní návrh, který je v klidu připraven, který má šanci být v širokém konsenzu projednán, anebo ve vizi, že se blíží volby, tak honem honem něco projednat, abychom měli nějaký ten bodík před voliči, bez ohledu na kvalitu.

Já si myslím, že ten živnostník ocení spíš tu kvalitu, a na to myslíme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Onderka, přípraví se pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Kolegyně, kolegové, ke kolegovi Gazdíkovi, samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího. Chci upozornit, že vládní koalice se netvoří jedním hlasováním, ale úplně něčím jiným a úplně někde jinde. Což on samozřejmě ví a já chápnu jeho styl rétoriky.

Ke kolegovi Stanjurovi a dalším, samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího, abychom si ujasnili časové termíny. A to i pro pana Kalouska prostřednictvím pana předsedy Sněmovny. Do měsíce první čtení. Bude záležet na předsedkyni rozpočtového výboru – já si myslím s ohledem na to, že je to inteligentní dáma, že vyhlásí čas na pozměňovací návrhy. Ihned po parlamentních prázdninách se na to můžeme vrhnout a do konce roku stiháme. Takže není pravdou, že bychom nemohli stihnout! Je to pouze o tom, chtít.

A co se týče technických věcí, je potřeba si uvědomit, že ve vládním návrhu např. takové věci jako zvláštní režim evidence, kdy je rozpor mezi Ministerstvem financí a

MPO, a další věci budeme stejně řešit. Proto říkám, pojďme na to systémově a řešme tuto věc prostřednictvím vládního návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Volný, připraví se pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, chtěl bych tady jenom uvést na pravou míru prostřednictvím pana předsedajícího, aby pan kolega Kalousek neuváděl ty věčné nepravdy o tom, že díky EET skončily spousty hospůdek a malých krámků na vesnici. Já jsem z vesnice, mám kolem sebe dalších asi 15 malých obcí. Všude jsou hospody a všecky fungují a všecky dávají lístečky EET. To znamená, to je jedna velká nepravda.

Druhá nepravda je, že EET je postaveno na tom, aby se především lépe vybíralo DPH. Vždyť to přece není pravda! To je komplexní systém na evidenci hotových peněz. To znamená, když někdo někomu zaplatí hotové peníze, tak má právo na to dostat účet a stvrzenku, že tyto peníze zaplatil, a ten druhý, že je přece přijal.

Pak ten mýthus o tom, že je to chorvatský výmysl a Chorvatsko, které je před státním bankrotem. Zase je to naprosto scestná informace. O tom, jestli Chorvatsko je před bankrotem, nebo není, není asi naše záležitost to posuzovat. Nicméně je to naprosto běžný systém, který je po celé Evropě. Akorát v Chorvatsku, protože to byla jedna z posledních zemí, která zaváděla evidenci tržeb, tak to zavádějí už na tom nejmodernějším principu, který jde. A je vidět, že to je asi správná cesta, protože i Rakousko samo uvažuje o tom, že by touto cestou šlo. A jestli se zmíňuje Německo o tom, že tam mají paušál – ano, je to pravda, ale je to daleko jiná kultura, co se týče daňových povinností a daňových pohledů, která tam takto funguje léta, a dá se to vypočítat. U nás by to bylo asi zatím nereálné.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak v souladu s jednacím řádem budu reagovat na vystoupení předrečníků.

Pan poslanec Volný nám tady takovým tím klidným hlasem říká: Vždyť se to týká jenom těch hotových peněz. Ale pan poslanec Volný a jeho klub hlasovali pro bezhotovostní platby s EET. Až Ústavní soud tento nesmysl zrušil, přestože jsme na to upozorňovali. To už taktně zamítl.

Kvalita návrhu – pan poslanec Dolejš. No tak já nevím, jestli je kvalitnější, nebo jak může být víc kvalitní návrh, že neplátcí DPH nepodléhají EET. Je to jasné, je to kvalitní, je to jednoduché.

Pan poslanec Onderka říká: Počkejme na ten vládní návrh, pak jim pomůžeme, těm malým a drobným, možná. No jo, ale jestli dneska máme určitou skupinu

neplátců DPH, kteří jsou v první a druhé vlně, tak minimálně stejně velkou skupinu lidí ve třetí a čtvrté vlně EET, která má být sloučena, takže ve třetí vlně, zatížíte. Tak vy jim to dáte a pak budete moudře přemýšlet o tom, jestli byste jim náhodou něco ulevili! Co to je za přístup? Co je na tom systémového? Chcete EET zatížit další desetitisíce nejmenších podnikatelů. A říkáte: Tak se o tom potom moudře pobavme.

Proto říkám, že ty dva návrhy, vládní a tento poslanecký, nejdou proti sobě. Ten zavádí třetí vlnu, ať neříkám třetí a čtvrtou, vyjmenovat další obory ekonomické činnosti, které budou podléhat EET pro plátce i neplátcé.

Pokud schválíme tento zákon, tak třetí vlna se nebude týkat zase jenom těch nejmenších a drobných. Ale vy jim prostě nevěříte, pane poslanče Onderko, a vaše strana, prostřednictvím pana předsedy, vy je chcete neustále kontrolovat, nebudu používat silnější slovo. Oni se musejí neustále vyvíňovat. A pak tady přijde (nesrozumitelné) se svým programem: My chceme pomáhat těm drobným! A jediné řešení, které říkáte, jsou dotace, dotace, dotace. Tak jim uberte regulace, uberte regulace, uberte regulace, to je správná cesta. Ne žádné dotace! (Potlesk z lavic ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. Dovolte mi rychle přečíst několik omluv: od 9 do 10.30 z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec František Kopřiva. Pan poslanec Holomčík se omlouvá od 11 do 12 hodin z pracovních důvodů. A pan poslanec Radek Koten se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Další faktická poznámka, pan poslanec Roman Onderka.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedo, kolegyně, kolegové, pro kolegu Stanjuru prostřednictvím pana předsedy: To není až tak, jak on říká. Prostě budeme mít zde vládní návrh a bude velice dlouhý prostor pro pozměňovací návrhy. A myslím si, že právě ty návrhy, o kterých se tady bavil od tohoto pultiku, může právě v rámci tohoto zákona uplatnit. Sociální demokracie není ta, která za každou cenu chce všechno kontrolovat. Ale chce, aby všichni podnikatelé v této zemi měli rovné podmínky, příležitosti. A aby těch, co dělají špatné jméno podnikatelům, a to včetně těch malých, aby jich bylo co nejméně, anebo aby je stát i za to, že se nechovají tak, jak by měli podle zákona, že je potrestá.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám, děkuji. A jednu rychlou faktickou stihнемe. A to je pan předseda Stanjura. Už nemá zájem.

Tak v tom případě bych jenom na záznam chtěl zrekapitulovat, že po panu poslanci Ferjenčíkovi je do rozpravy ještě přihlášena s přednostním právem paní ministryně Schillerová, po ní s přednostním právem pan předseda Farský. A poté se s přednostním právem přihlásil pan zpravodaj. Tito všichni vystoupí, až budeme pokračovat v tomto bodu. Protože další plnohodnotný příspěvek už nestihneme, tak přerušuji jednání do 10.00 na tu chvíličku, kdy budeme pokračovat bodem 80.

(Jednání přerušeno v 9.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat, a to bodem pevně zařazeným na 10.00, kterým je

80.

Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů vítám za navrhovatele hejtmana Pardubického kraje pana Netolického a zpravodajku garančního výboru paní poslankyni Zuzanu Ožanovou. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 54/4, který byl doručen dne 25. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 54/5.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy, když už vážil tak dlouhou cestu? (Nemá zájem.) Dobře, ponechal si to na závěrečné slovo.

Tak otevíram rozpravu, do které v tuto chvíli nevidím nikoho přihlášeného. Ptám se ještě jednou, má někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím a poprosím pana navrhovatele o závěrečné slovo.

Hejtman Pardubického kraje Martin Netolický: Vážený pane předsedo, vážení poslankyně, vážení poslanci, opravdu se omlouvám za tu hodinu, nicméně dnes je Praha mimořádně zasekaná v oblasti Holešovic.

Každopádně k tomuto tisku velmi děkuji za vstřícné projednání. Je to návrh celé Asociace krajů. My jako Zastupitelstvo Pardubického kraje jsme byli pověřeni za všechny kraje podat právě tuto novelu. Jak byl tisk projednán nejen v rámci jednotlivých čtení, ale i v rámci výborů, tak jsem zaznamenal diskusi, která nebyla snad jenom o této změně, ale byla především o fungování územní veřejné správy a spojeném modelu, tak jak jej v současné době známe. Zúčastnil jsem se naposledy jednání ústavněprávního výboru minulý týden a velmi děkuji i za přístup gesčních výborů.

Dámy a páновé, doufám, že závěrečné třetí čtení bude pozitivní, a děkuji vám v tomto za spolupráci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se paní zpravodajky, zda má zájem o závěrečné slovo. O závěrečné slovo nemá. Tak přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím paní zpravodajku, aby nás seznámila s procedurou a případné pozměňovací návrhy nám okomentovala a sdělila k nim stanovisko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, dámy a pánové. Tímto návrhem zákona se zabývaly dva výbory a garančním výborem byl ústavněprávní výbor.

Návrh procedury je následující: Legislativně technické úpravy ve třetím čtení nebyly předneseny, proto o žádných nebudeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu A, a bude-li schválen, návrh B je nehlasovatelný, poněvadž je věcně totožný s návrhem A. Potom o návrhu jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Je to velmi jednoduchá procedura, ještě jednodušší než ta předchozí. Přesto vás poprosím, abychom si ji schválili hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 208, přihlášeno 179, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Budeme tedy postupovat podle navržené procedury. Prosím o přednes návrhu.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh A je legislativně technická úprava. Všichni jste se mohli s ní seznámit. Jestli chcete, tak ji přečtu. (Smích v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tato úprava je samozřejmě obsažena v tisku 54/4. A já zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu A. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 209, přihlášeno 181 poslanců, pro 160, proti nikdo. Tento pozměňovací návrh byl přijat.

A vzhledem k tomu, že návrh B je nehlasovatelný v tuto chvíli... (Námitka z pléna.) A máme tu problém s hlasovacím zařízením. Poprosím, zda by bylo možné zkontrolovat hlasovací zařízení u paní poslankyně Adámkové... Potřebuji nějaký signál – v tuto chvíli je možné hlasovat, není? Paní poslankyně Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já chci jen oznamit – nezpochybňuji hlasování, ale bohužel mi nefungovalo hlasovací zařízení.

Předseda PSP Radek Vondráček: A chtěla jste provést svoji vůli hlasováním pro? (Ano.) Tak jestli to můžeme takto nahradit... (Bez námitek.) Tak jestliže v tuto chvíli je hlasovací zařízení funkční, budeme hlasovat o zákonu jako celku.

Dovolte mi přednест návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 54, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 210, přihlášeno 182 poslanců, pro 147, proti 2. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu hejtmanovi, paní zpravodajce. Končím třetí čtení i tento bod.

A budeme pokračovat v bodu, který byl přerušen díky pevně zařazenému bodu a který opětovně otevřím. Je to bod

77.

**Návrh poslanců Petra Gazdika, Zbyňka Stanjury, Ivana Bartoše,
Heleny Langšádlové, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.
/sněmovní tisk 41/ - třetí čtení**

Ukončili jsme debatu v okamžiku, kdy byly vyčerpány faktické poznámky, kdy reagovali jednotliví řečníci na své předečníky, a s řádnou přihláškou do rozpravy je přihlášen pan poslanec Ferjenčík, kterému tímto dávám slovo. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych stručně vystoupit k tomuto tématu.

Za prvé mě velmi překvapila informace kolegy Juříčka, že vláda přijala dnes návrh, který je vstřícenější k živnostníkům. Já jsem podrobně sledoval vývoj toho vládního zákona, tak jak byl v eKLEPu, a za celou dobu tam nebylo nic o tom, že by neplátcí DPH byli vyňati z EET nebo že by vláda nějakým jiným způsobem řešila problematiku všech těchto malých živnostníků. Celou dobu vláda říkala, že chtějí vyjmout z online režimu EET obrat 200 tis. hotovostních plateb, což, jak jsem už zmiňoval v této debatě, považujeme za zcela nedostačující, už třeba ve vztahu k farmářským trhům nebo k jiným případům drobných živnostníků. A pokud tedy vláda svůj návrh nějak výrazně nepřepsala dnes na svém jednání, což já samozřejmě nemohu tušit, jelikož jsem tam nebyl, tak tvrzení, že vládní návrh je vůči živnostníkům vstřícenější, je prostě nepravdivé.

Z toho důvodu bych poprosil předeším kolegy z KSČM a ČSSD, abychom tento návrh projednávali věcně. Věcně jde o to, že skupina poslanců z šesti stran navrhuje, aby neplátcí DPH byli vyňati z EET. My jsme si podrobně nastudovali stanovisko vlády k návrhu a prostřednictvím mého pozměňovacího návrhu jsme odstranili legislativně technické nedostatky původní novely, aby si skutečně nikdo nemohl stěžovat na to, že návrh je nekvalitní nebo legislativně problematický. Jde tady o věcnou věc, o to, jestli chceme, aby neplátcí DPH platili EET, aby na ně spadalo EET, nebo aby na ně nespadal. My máme za to, že obrat milion korun, to znamená reálně zisk na hranici 300 tis. ročně, to znamená někde okolo 25 tis. korun měsíčně už zisku, je prostě z hlediska fungování podnikatele směšná částka. A komplexní daňový výnos je prostě marginální. Nám narostly daňové příjmy, rostou na tento rok o 100 mld. korun. Tady se bavíme možná o 1 mld., pravděpodobně ani to ne, ale přitom každého živnostníka zatížíme stovkami až tisíci korun nákladů ať už na připojení na internet, které spousta z těchto lidí nepotřebuje, mobilní kasu, kterou spousta těchto lidí vůbec nepotřebuje, celou řadou dalších nákladů, které budou muset mít bez toho, aby to státní pokladně relevantně pomohlo. A horší než náklady je

byrokracie, změna systému účetnictví, všechny byrokratické překážky, co EET přináší.

Mě velmi mrzí, že ČSSD, která jako jeden muž podpořila tento návrh v prvném čtení, teď otočila o 180° a chystá se ho zamítнуть. Já bych to ještě pochopil v případě, že by vláda zapracovala tento pozměňovací návrh do své komplexní novely. Já jsem celou dobu doufal, že se to stane, byl jsem ochotný i podpořit přerušení na rozpočtovém výboru, pokud by se to stalo. Ale to se reálně nestalo. Vláda trvá na tom, že EET se má vztahovat na neplátky DPH, vláda trvá na tom, že se má rozjet třetí a čtvrtá vlna, kde je EET ještě daleko spornější než třeba u restaurací, protože reálná možnost kontroly je naprostě minimální. Takže ti slušní si pořídí systémy na sledování tržeb, zatíží je to náklady a byrokracií, a ti, co chtějí podvádět, akorát i nadále budou dostávat prachy na ruku a stát nemá žádný způsob, jak to kontrolovat.

Vláda na všem tomhle trvá. A tady je velmi jednoduchý návrh, který je legislativně v pořádku, vláda dala dokonce souhlasné stanovisko s tím pozměňovacím návrhem, který odstraňuje legislativně technické drobnosti. Je to prostě čistě věcná otázka, jestli ČSSD a komunisti chtějí, aby nejmenší živnostníci spadali pod EET, nebo nechtějí. OK, já se dokážu sázit s tím, že řeknou, že si to přejí, a budou tady hlasovat pro zamítnutí, ale mrzí mě, že místo toho, aby na rovinu přiznali, že to jejich politika, že chtějí, aby tito nejzranitelnější živnostníci podléhali EET, tak se schovávají za vládní návrh, který toto ustanovení neobsahuje. A není v něm absolutně v rozporu. Když to bude přijato Sněmovnou teď v tomto znění, tak se tomu vláda přizpůsobí a v komplexní novele holt budou živnostníci vyňati, a to je podle mě žádoucí stav. Žádám vás, abyste to podpořili. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Onderka.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedo, kolegyně a kolegové, pro pana Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedy. Sociální demokracie podpořila tento návrh v prvním čtení, a to z toho důvodu, aby vytvořila tlak na Ministerstvo financí, aby vytvořila tlak na ministryni financí, aby vládní návrh byl předložen v co nejkratším termínu. Chci vás ubezpečit, že nic jiného v tom není. Pokud dáte pozměňovací návrh, jak bude vládní návrh projednáván v rozpočtovém výboru, uvidíte sám, jak sociální demokracie bude hlasovat. Nehledejte v tom nějaké další zásludnosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, mně se nejvíce líbí, že o tom, jak zatěžujeme živnostníky, mluví lidi, kteří nikdy pořádně nepodnikali.

Takže já si vám dovolím jenom říct, co tady tradiční strany připravily nám živnostníkům za těch 30 let od hlášení na ČZPI, přihlášení ke statistice, přihlášení k evidenci obalů, změna užívání na stavebním úřadě, příprava projektové

dokumentace na stavební úřad, stanovisko hygienické stanice, stanovisko hygienické stanice, odboru práce, stanovisko hasičského záchranného sboru, stanovisko odboru památkové péče, stanovisko odboru životního prostředí, souhlas národního institutu, zdravotní průkaz, vypracování dokumentů HACCP, živnostenské oprávnění, odborná způsobilost, ohlášení provozovny na živnostenském úřadě, přihlášení k dani z příjmů, přihlášení k DPH, přihlášení k silniční dani, registrace k platbě zdravotního a sociálního pojištění. To všechno tady zavedly tradiční, nebo takzvané tradiční strany, které říkají, že dělají všechno pro živnostníky. Dalších dvacet typů kontrol pro všechny živnostníky.

Tak prosím vás, pokud opravdu pro ně něco chcete udělat, tak jsem vás už jedenkrát vyzýval, možná dvakrát, možná třikrát, pojďme na tom začít pracovat. Pojďme snížit tu administrativní zátěž. Já jsem na to připraven, mám k tomu připravený program, mám k tomu připravené body a jsem ochoten pro to udělat maximum. EET to nevyřeší. Těm, kteří poctivě platíme, je to úplně jedno. Nezatíží nás to vůbec v nicem. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ba přímo chceme, aby fungovalo, abychom mohli rovnocenně podnikat s těmi, kteří podvádějí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o dodržování časového limitu. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.) Š faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Připraví se pan předseda Stanjura.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom ke kolegovi Onderkovi. Já jsem doufal, že váš tlak má vést k nějakým změnám v EET, aby třeba na ty nejslabší nedopadaly. Asi nepotřebujeme jenom přijmout zákon, abychom přijali zákon. V tom zákoně musí být nějaký obsah. Ten obsah tady dneska projednáváme na plénu. Budě tam živnostníci, co neplatí DPH, budou, nebo tam nebudou. To rozhodnutí je na vás.

Ke kolegovi Bláhovi. Mě by zajímalо, co hnutí ANO tedy udělalo za poslední čtyři roky, aby tuto byrokraci zredukovalo, a proč, když je dneska na stole návrh, který redukuje alespoň pro ty nejmenší, není ochotné zvednout pro to ruku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámkou pan předseda Stanjura. Připraví se pan poslanec Luzar.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív se chci zeptat pana poslance Onderky vaším prostřednictvím, nemusí mi samozřejmě odpovědět. Já jsem pochopil jeho slova tak, že když navrhнемe zrušení EET pro neplátce DPH v rámci vládního návrhu zákona, ČSSD to podpoří. Anebo tady jenom tak mlžíme, že zvážíme a budeme diskutovat? Pak se ptám, proč to neuděláme hned, proč z toho chceme vypustit jeden účetní rok a zatížit tím další skupinu podnikatelů.

K tomu, co říkal pan poslanec Bláha. Já s tím seznamem v zásadě souhlasím, ale jestli jste si všiml, polovina z toho je v gesci Ministerstva životního prostředí. Zeptal jste se někdy pana ministra životního prostředí, pana vicepremiéra Richarda Brabce, který formulář zrušil za pět let na Ministerstvu životního prostředí? Já ne.

Když jste mluvil o těch daních, my jsme navrhovali například zrušení silniční daně. Takže jedna z povinností, o kterých jste mluvil, by odpadla. Jak hlasovalo vaše hnutí? Proti! Kdo to byl, kdo zavedl tři sazby DPH místo dvou? Vaše vláda! My jsme byli proti. Kdo je proti zrušení daně z nabytí nemovitosti? Vaše vláda, když jsme to navrhovali! Tak si stěžujte sám na sebe! My jsme také připraveni na tom pracovat, ale zkuste někdy podpořit naše návrhy, anebo nás nekritizujte. Můžeme zrušit formulář k silniční dani – když zrušíme tu daň! Žádný formulář nebude. Můžeme zrušit nesmyslně složitý formulář k dani z nabytí nemovitostí, když ta daň nebude. A to už bylo v tomto volebním období. A pan poslanec Bláha, jak hlasoval o snížení byrokracie a zrušení zbytečné daně? Podívejte se. Byl proti! A pak tady příjde a řekne: Já jsem pro. Tohle je konkrétní případ. Když tady byl minулý týden, minулý sněmovní týden, to znamená předminулý týden, návrh na zjednodušení stavebního zákona, jak hlasoval klub hnutí ANO? Proti! Tak zkuste někdy podpořit aspoň drobnou změnu a drobný úbytek byrokracie a ne jenom plamenně hovořit, jak jste připraveni něco dělat! Už jste měl šanci a zatím jste ty šance promarnil, pane poslanče prostřednictvím pana předsedy! (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Váš čas! Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Luzar, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi jenom krátkou repliku, která tady zazněla ze strany pirátské, o přístupu sociální demokracie a KSČM k této problematice. Ač nejsem příznivcem nějakých výjimek, musím říci, že jsou oblasti, kde o výjimkách je možno hovořit. Proto jsem se také zašel informovat o tom, jak se k tomu staví ti, kterých by se to mělo týkat. A možná vás překvapím, ale mezi našimi členy je velice hodně lidí, kteří se živí jako osoby samostatně výdělečně činné. Jsou takzvaní ti malí podnikatelé a živnostníci a snaží se také pracovat poctivě a fungovat. A když jsem si za nimi zašel, tak mě upozornili na jeden problém. Hovoří se o plátcích DPH, ale mnoho z nich je dobrovolných plátců DPH. Oni jsou malí, nevydělávají, aby překročili limit DPH, ale dobrovolně se zapsali do plátců DPH, protože je to pro ně výhodné, protože obchodují s plátcí a oni vyžadují, aby byli plátcí. Tuto skupinu, a docela velkou skupinu, dobrovolných, ale malých z toho úplně vyřazujete. Čili ten váš návrh není komplexní, který by řešil tuto problematiku.

A z druhé strany, když jsem se tedy ptal, jak se na to dívají, řekli ano, je to ztížení, ale když tak at' to platí pro všechny bez výjimek. S tím budeme souhlasit, s tím jsme schopni se smířit. Proto také můj osobní postoj v tomto, jestli ten systém má nějak fungovat, tak by měl být pro všechny a bez výjimek. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvy. Pan poslanec Kopřiva ruší svou omluvu, protože už dorazil na jednání v 10.07. Dále se omlouvá pan poslanec Vlastimil Válek mezi 10.00 a 11.30 z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Ivan Jáč mezi 14.00 a 19.00 z důvodu návštěvy lékaře.

Další faktická poznámka – pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Kupka.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl zareagovat na pana poslance Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího, ten seznam byl zajímavý. A jak jste na tom pracovali vy? Vy jste zavedli nadužívání kontrolního hlášení, zavedli jste EET, zavedli jste kontrolní hlášení, zajišťovací příkazy, které jsou nadužívány Ministerstvem financí apod. Takže ono se tady nezlepšuje poslední dobou prostředí pro malé a střední podnikání, ale naopak se zhoršuje.

Tady někdo řekl jeden mýtus podle mě a je to častá argumentace, že EET se narovnávají podmínky v obchodních vztazích a v podnikatelském prostředí. Opak je přece pravdou! S touto argumentací přišly velké supermarkety, protože je přece veliký rozdíl mezi velkým supermarketem generujícím velké zisky a malým podnikatelem, který se snaží užít sebe a nabízet služby svému okolí. A právě ty velké s tím přišly, s touto argumentací, protože jaký je faktický důsledek EET na malých obcích? Žádný, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího? Naopak! Ty obchody se ruší, ruší se hospůdky a těm velkým končí konkurence. Proto oni to vítají, proto oni pro to horují a proto oni používají tu argumentaci, že se narovnávají podmínky.

Tady pan poslanec Volný prostřednictvím pana předsedajícího řekl, že je mýtus, že končí obchody a hospůdky. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já bych vás pozval do obce Knovíz na Kladensku, kde právě po zavedení EET skončil tento obchod. A víte, jaký je praktický důsledek? Obyvatelé, staří obyvatelé, kteří nemají auto, musí čekat na autobus, aby si dojeli do nedalekého Slaného, aby si mohli nakoupit rohlíky a mléko. To je praktický důsledek zavedení EET! Takže není pravdou, že to nemá žádný dopad, a není pravdou, že to narovnává podnikatelské podmínky, protože kupní síla ve velkých městech a na vesnicích je jiná. A každý podobný administrativní zásah do podnikatelského prostředí může být pro malé podniky fatální, což se ukázalo i na příkladu EET. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Kupka, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, já bych také rád reagoval krátce na pana poslance Bláhu. On tady hřímal, jak za všechno můžou ty tradiční politické strany, tak já bych ho rád upozornil vaším prostřednictvím na jasná fakta. Byrokratická zátěž pro podnikatele se za uplynulých pět let, tedy za období vlády hnutí ANO a sociální demokracie, zvýšila o 13 %. V okamžiku, kdy jste tady vyjmenoval, co všechno podnikatel musí udělat, tak to znamená, že jste poměrně významně přispěli k tomu, že se v Čechách podniká obtížněji a že podnikatelé musejí vynaložit mnohem víc času na to, aby vyplnili všechna možná hlášení a vypořádali se s byrokratickou zátěží.

Ted' je na stole konkrétní návrh, jak byrokraci a zbytečnou zátěž zjednodušit. Jednoduchý přístup, praktický a myslím, že pro podnikatele na prvním místě vítaný, je prostě takovou příležitost využít. Navíc v situaci, kdy je to změna správná, kvalitní a znamená okamžitou možnost opravdu podnikatelům ulevit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Výborný, poté pan poslanec Onderka.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já bych také rád reagoval k panu poslanci Bláhovi vaším prostřednictvím, pane předsedající. Když jsem slyšel vaše slova, tak jsem si připadal jak v Jiříkově vidění. Možná by stálo za to, rád bych vám představil jednoho člověka tady v sále, který bohužel tady tehdy byl před tou chvílí, kdy jste hovořil, teď odešel. Běžně sedí tady za mnou, jmenuje se Andrej Babiš, je to premiér, premiér vlády. Shodou okolností jste v jeho poslaneckém klubu. Tak pokud hovoříte o tom, že máte už půl roku seznam, tak já se ptám, proč tedy nejednáte s premiérem, s vládou v rámci vašeho poslaneckého klubu a proč nepředkládáte konkrétní návrhy, abychom zjednodušili podnikatelské prostředí, abychom pomohli živnostníkům. Vždyť pokud to bude všechno rozumné, tak to podpoříme. Tak podpořte dnes ten návrh, který tady je a to prostředí zjednoduší. Ale tady ty politické proklamace a výkřiky: půl roku tady mám seznam a chci něco dělat – pak tomu nerozumím. Opravdu, je tady Andrej Babiš, premiér. Jestli ho neznáte, tak se seznamte a něco dělejte! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Onderka, poté pan poslanec Bláha.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom poznámkou na kolegu Stanjuru, který bohužel není přítomen, prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem neviděl úplně dopodrobna ten návrh, který dnes vláda schválila, ale z informací, které mám k dispozici, tak samozřejmě se budeme bavit o takových věcech, jako je paušální daň, a bavme se o tom, jestli to má být do částky 500 tis. obratu, nebo jestli ta částka má být do milionu. To už je opravdu ta relace pozměňovacích návrhů.

A jestli zde padl dotaz na sociální demokracii, zda chce ulevit těm nejmenším, to znamená živnostníkům, zda chce ulevit i dalším zaměstnancům či podnikatelům, kteří podnikají při svém zaměstnání dokonce, tak samozřejmě že ano, chce. A mezi ně patří například i lékaři, kde si myslíme, že EET není zrovna to, co by úplně potřebovali a co by bylo nezbytně nutné. To znamená, sociální demokracie je připravena diskutovat o pozměňovacích návrzích v rámci rozpočtového výboru, a to vládního návrhu, který bude předložen. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Volný. A už jsou tam další dvě, teď se nám neustále množí. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Tak já jenom ještě jednou. Pokud chcete něco řešit, tak to pojdeme začít řešit systémově. Jsou body, na kterých se neshodneme. Jsou body, na

kterých se shodneme. Takže pokud je chceme vyřešit, tak pojďme se sejít k jednomu stolu a říci, co máme ke shodě, a na tom pojďme začít pracovat.

Co se týče statistiky, přečtěte si statistické hlášení MPO a tam najdete, o kolik se snížila byrokracie. Je to úplně jednoduché. Stačí si to přečíst. Ta čísla jsou tam úplně jiná. Já nezastírám, že zatížení podnikatelů je špatné, a nejsem s tím spokojen. Ale rozhodně poslední tři měsíce nedělám nic jiného než pracuji na GDPR. GDPR, abych ho vysvětlil malým a středním. Nikdo z vás do toho se mnou nešel! Přestože jsem vás k tomu vyzýval. Takže příští týden bude k dispozici pouze dvoustránkový na jednom papíře manuál pro malé a střední, které mi potvrzily OO... nebo ÚOO plus Ministerstvo vnitra. Takže na tom jsem pracoval teď tři měsíce a nebyla to práce vůbec lehká. Všichni jste dali od toho ruce pryč. Takže neříkejte, že nic neděláme. Já rozhodně jo.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dobrý den. Prosím pana poslance Volného. Potom pan poslanec Klaus, Ferjenčík, paní poslankyně Langšádlová a pan předseda Bartošek. Všechno faktické poznámky. Přednostní práva musí vydržet. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Kolegové, kolegyně, já mám reakci na pana Munzara vašim prostřednictvím. Víte co, já bych ani snad nereagoval, kdybyste mi neřekl, že jste ze Slaného a z toho okolí. Jednak vám chci říct, jestli v nějaké vísce ukončil nějaký podnikatel obchod a říká, že to je EET, je mi to líto, samozřejmě. Ale pro mě je daleko větší důkaz, že u nás u hranic je dalších dvacet vesnic, jsou možná menší než tady u Slaného, a ty krámkы a ty hospody tam zůstaly a říkají mi, že je to EET vůbec nenarušilo.

Ale proč jsem si vzal slovo. My máme známého kamaráda, zná ho tady mnoho lidí, možná i tamhle můj kolega, který má ve Slaném restauraci. On je to velký podnikatel. Zřídil pro svoji ženu hotel a restauraci. Vede ji rádně a poctivě. A on, co jsem se stal poslancem, za mnou kolikrát chodil a říkal: Honzo, udělejte už s tím konečně něco. My máme stejný guláš, stejnou svíčkovou jako všechny ostatní hospody ve Slaném, akorát jí máme o dvacet korun dražší. Přitom na tom já mám nula nula nic, protože ty peníze nepotřebuji vydělávat v hospodě. A oni tu cenu jídla mají tak nízkou, že ani ta nákupní cena těch surovin nemůže odpovídat té ceně. A to je to narovnání tržního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Klause, po něm pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Václav Klaus: Dobré ráno. Já chci promluvit k těm všem narovnávacím tržního prostředí a trošku zareagovat na pana poslance Výborného, který řekl, že když přinese ten racionální návrh, že to podpoříme. To je samozřejmě pravda, ale myslím, že pan poslanec Výborný je trošku naivní. Protože jak je to ve skutečnosti?

Hnutí ANO miluje ty velké podniky. Ty živnostníky považuje za trošku zbytečné. Opakovaně se k tomu i mediálně hlásili. Nikoliv před volbami, ale v takovém tom mezidobí. Čili to je jedna politika. No a komunisté a sociální demokraté ty to soukromé podnikání nenávidí tak nějak z principu, že? Třídně. Čili čemu se tady divíte? To je jasné, jak tohle hlasování dopadne. Je to politika a k tomu to směruje.

Myslím, že klidně by se to EET mohlo zrušit celé, protože účel, který jste zamýšleli, totiž zlikvidovat malé živnostníky na menších městech a vesnicích, už se vám takřka podařilo splnit. Stačí vytáhnout ctěná poslanecká pozadí z této Sněmovny a podívat se po městech, po vesnicích, kde krachují nebo zavírají ty tradiční hospody, obchody. Zoufale se tam někdo snaží místo toho dělat manikúru nebo nějaké takovéto věci teď, aby ty krámkyně nezely prázdnou. Ale projděte se těmi menšími, ne tak bohatými městy a uvidíte to. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Ferjenčík. Po něm paní poslankyně Langšádlová. (Hluk v sále.) Prosím levou stranu sálu o klid. Děkuji.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já už doufám naposledy prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Onderkovi. Pokud jste tedy připraveni na tu věcnou debatu, já vás prosím (Místopředseda Hamáček: mym prostřednictvím.), abyste věcně posoudili ten jednoparagrafový návrh a věcně řekli, jestli s ním souhlasíte, nebo nesouhlasíte. Pokud souhlasíte, tak hlasujte pro něj. Pokud nesouhlasíte, tak hlasujte pro zamítnutí. A nevymlouvejte se na to, že vláda předkládá komplexní řešení. Díky. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Langšádlová. Po ní pan předseda Bartošek.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěla oslovit pana kolegu Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího. Já i z hospodářského výboru vím, že máte asi dobré úmysly, ale my jsme tady opravdu zákonodárci a ta naše vůle, naše snaha ty věci ovlivňovat má být prostřednictvím zákona. Ano, můžeme se sejít někde u kulatého stolu a hledat nějakou shodu, určitě jsme k tomu množí připraveni, ale vyjadřujeme to prostřednictvím zákonů. A i tento zákon, který dnes tady kolegové i ostatní obhajují, je vlastně vyjádřením naší vůle. A stejně tak jako vy říkáte "já něco připravím a chci se s vámi o tom bavit, protože je to dobré", tak prosím i my jsme něco připravili a považujeme to za dobré. Tak to opravdu vyjádřete hlasováním.

A ještě k té roli. My jsme zákonodárci, proto se to má potom promítnout do těch zákonů. Já chápnu, že GDPR je velmi komplikovaný dokument, ale v ostatních evropských zemích se s ním docela dobře vyrovnali. A ta role, kterou vy jste sehrál, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, je asi chvályhodná, ale neměla to být vaše role. Tohle byla role vlády, která zkrátka v tomhle totálně zaspala, která nedělala osvětu. Pozdě připravila ty zákony, které s tím souvisí. A ta role, kterou vy

jste sehrál, a nám vyčítáte, že jsme se do ní nezapojili, tak to není naše role. To není role zákonodárců. To je role exekutivy a v tom předchozí i tato vláda selhaly.

A moc vás prosím, abyste rozlišoval roli Poslanecké sněmovny s rolí exekutivy. A opravdu máte velkou příležitost i vy ostatní, milí kolegové, vyjádřit svou vůli, pokud vám opravdu také vadí některé věci, které se týkají elektronické evidence tržeb. Máte příležitost to vyjádřit hlasováním.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Bartošek a po něm pan poslanec Munzar. Stále faktické poznámky.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vaším prostřednictvím k panu poslanci Bláhovi. Když už tak intenzivně pracujete na GDPR, škoda, že jste nezaregistroval návrh lidovců, který tohleto všechno řeší. My jsme to dokonce chtěli předfádat na program schůze. Vy jste to zamítl. Vždyť to jsou jenom alibistické řeči, to, co tady předvádít.

Kdybyste to skutečně řešil nebo chtěl řešit, tak to řešení už ve Sněmovně je – a předložili ho lidovci. A ten úřad, který jste jmenoval, tak když už jmenujete, tak používejte aspoň správné zkratky. Je to UOOÚ. Úřad na ochranu osobních údajů.

A k EET. Velice jednoduše. Když se připravoval tento návrh zákona, byli to lidovci, kteří řekli, že se to rozdělí na čtyři fáze a že chceme, aby se nejdřív správně vyhodnotily první dvě fáze, a pak se zváží, zda by se mělo nebo nemělo pokračovat. Samozřejmě že my jsme chtěli, aby další kroky byly podložené analýzou. V tento moment se nejedná o nic jiného, že ten návrh, který je v Poslanecké sněmovně, je správný a je dobrý. Jedná se pouze o to, že tento návrh zamítnete z toho důvodu, abyste si předložili vládní a pak se bili v prsa, jak jste všechno vyřešili. Ale tak to přece není. To řešení existuje teď a tady. Máme ho na stole. Není důvod to odkládat.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Munzar, potom pan poslanec Bláha.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím zareagovat na pana poslance Volného. Ono se nedá takto paušalizovat. Oba dva víme prostřednictvím pana předsedajícího, že každé restaurační zařízení je jiné. Je zaměřeno najinou klientelu, májiné fixní náklady, musí se to posuzovat zařízení a ne paušalizovat. Takže ta paušalizace, to jste mi jenom potvrdil to, co jsem tady řekl na začátku.

Ale já si vám dovolím odcitovat, vážení kolegové a kolegyně, jednu větu ze stanoviska vlády k tomuto návrhu zákona. "Povinná registrace k dani z přidané hodnoty při dosažení hranice obratu jeden milionu korun ročně je často obcházena právě vykazováním nižších tržeb." Podle informací Ministerstva financí více než 60 % všech podnikatelů dokonce deklaruje obrat nižší než půl milionu korun. Jinými slovy nám Ministerstvo financí říká, že aby živnostníci nemuseli platit daně, tak si

snižují o polovinu tržby! Na těchto větách se ukazuje přístup vlády a přístup Ministerstva financí k podnikatelům. Permanentní nedůvěra, která se přetavuje navládě pro neustálou kontrolu.

Položme si všichni tady otázku, co pro nás jsou drobní živnostníci. Pouze zdroj placení daní? A proto je tu ten daňový džihád? Anebo si jich budeme vážit za to, že se dokážou postarat sami o sebe, nezatěžují nás sociální systém, nabízejí služby svému okolí a mnohdy zaměstnávají někoho jiného. Vždyť malé a střední podniky zaměstnávají více než 60 % obyvatel. Na to pojďme myslit. Pojd'me myslit na ten základ. Už se nevěnujme jednotlivým detailům, ale myseleme na to, co pro nás živnostníci skutečně znamenají. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Bláhu, potom pan předsedu Faltýnek a potom pan poslanec Strýček. Stále faktické poznámky.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych jenom k těm vesnicím, o kterých tady zaznělo, že vyháníme živnostníky. Pokud nechceme vyhánět živnostníky z vesnic, tak v první řadě tam musíme zajistit práci. Práce tam byla, ale díky tomu, že jsme vstoupili do EU a podlehli jsme dotačním pobídkám, tak jsme je pomalu z vesnic vyhnali. Dnes nejsme soběstační ve výrobě vepřového masa, jenom z 52 %, a díky tomu samozřejmě zemědělská výroba na vesnicích upadá. Díky tomu, že tam není právě zemědělská výroba, tak tam přestávají být ti lidé, kteří tam normálně pracovali, nakupovali a kteří tam celý den trávili. Třeba tam za prací i jezdili. Díky tomu obchod mohl žít a díky tomu mohli žít i drobní živnostníci, kteří na tom participovali.

Pojďme se pustit do toho, abychom podpořili – a já vás prostřednictvím pana předsedajícího vyzývám, pojďme se zabývat tím, že dnes je výkup vepřového masa jen 25 korun, a přitom výrobní cena je 32! Já už jsem několikrát vám všem to říkal na hospodářském výboru, na kontrolním výboru, pojďme s tím něco udělat. Sousední firmu ve vesnici, kde bydlím, to stálo za čtyři měsíce tři miliony korun minus. Díky tomu třeba za půl roku přestanou také zase pracovat, a zase nebude, kdo by chodil do obchodu, protože půjdou pracovat do města. Co by dělali na té vesnici?

Tak se nad tím zamyslete. Čím jsme vyhnali živnostníky z vesnice? Protože tam není pracovní příležitost. Pojd'me ji vytvořit, díky tomu upravíme krajinu, díky tomu získáme obchody, aby normálně fungovaly, hospody, aby normálně fungovaly, protože lidé ve vesnici budou žít. Nebudou žít ve městě, ale budou žít v té vesnici. Takže o tom přemýšlejte a třeba vám to docvakne! Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já jsem nechtěl prodlužovat tuto debatu a vůbec vystupovat, nicméně bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího nám všem položit dvě otázky. Otázka číslo jedna: Je Česká republika členem Evropské unie? Ano. Milan Brázdil říká ano. Je

normální platit v Evropské unii daně? Je to normální? Za sebe říkám ano. (Hluk a smích v sále.)

Přátelé, proč to říkám? Já jezdím mnoho let do Parndorfu, to je vesnička v Burgenlandu u Neziderského jezera, je to outlet, Jana Černochová ho zná, jezdíme tam asi také spolu. (Velký rozruch a smích v sále.) Ne spolu, ale... (Potlesk, řečník se také směje.) I tento oblek jsem si tam kupil s výraznou slevou. Každou návštěvu jednou za dva tři měsíce tam zažívám stejný příběh. Prodavačka v každém obchodě mi vnucuje účtenku. Já říkám: Já nechci tu účtenku. A ona říká – a jsou to i Slovenky, které mluví slovensky, takže jim rozumím, i Rakušanky, kterým rozumím. Tak říkají: My jsme pod pokutou, my vám prostě musíme tu účtenku dát, my máme povinné registracní pokladny a musíme vám tu účtenku dát. Rakousko je asi také člen Evropské unie. V Itálii, když si koupíte zmrzlinu, tak za vámi prodavačka vyběhne a vnucuje vám lístek i za tu zmrzlinu.

Takže tolik jenom moje poznámka. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Strýček.

Poslanec Jiří Strýček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jménem předsedajícího rád zareagoval na slova pana poslance Munzara týkající se toho daňového džihádu. Já si myslím, že je tady spousta z vás, kteří se umí vrátit v myšlenkách do roku 2012, kdy to byla vláda ODS, která prosadila zvýšení DPH ze 14 na 15 % u spodní sazby, z 20 na 21 % u horní sazby. Nebudu tady rozebírat dětské pleny, ale schválili zvýšení daně z převodu nemovitostí ze 3 na 4 %, a co je nejjazimavější, schválili zrušení slev na dani pro živnostníky, kterých se teď tak zastávají, a zvýšili daně z příjmu fyzických z 15 na 22 %. Takže já jenom v krátkosti k tomu daňovému džihádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Farský, po něm paní poslankyně Majerová, potom pan poslanec Adamec.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím k panu Bláhovi. Mně se moc líbil popis té vyliďňující se vesnice a rozpadajících se obchodů. Já budu rád, když to bude přenášet i na svoji vládu, protože jeden recept je hrozně jednoduchý. Vyhovět dlouhodobému tlaku Evropské komise a konečně už zastropovat dotace, aby největšími příjemci nebyly největší firmy v zemědělství (potlesk z pravé strany), ale aby skutečně šly těm malým a středním podnikatelům, aby mohli zaměstnávat lidi, aby mohli obnovovat zemědělství v regionech, aby tam mohl být život. To je recept nejen na zaměstnanost, to je recept i na kvalitnější půdu, na to, abychom neměli desetinásobně větší výměru než průměrné farmy na Západě, než průměrné lány.

My tady pořád formou dotací pokračujeme ve scelování pozemků. A tím, že tato vláda brání tomu, aby byly dotace do zemědělství zastropované, tak způsobuje přesně to, co tady popisoval pan poslanec Bláha. Já budu rád, když to nebude adresovat

jenom k nám, ale bude to adresovat ke své vládě, protože ta ten problém, který tady popisoval, přesně způsobuje.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Majerová.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké dopoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já bych také prostřednictvím předsedajícího chtěla reagovat na pana kolegu Bláhu v tom smyslu – vy tady mluvíte o pokřiveném trhu díky dotačním titulům. Uvědomujete si, za jakou stranu tady sedíte a kdo ten trh pokřívuje?

Já bych k tomu velice ráda ještě dodala, že jediné, co živnostníci chtějí, a možná i to je důvodem, proč se vesnice, jak popisujete, vylidňují, je to, aby jim neustále neházela vláda klacky pod nohy a nechala je pracovat. Oni jediné, co chtějí, je pracovat a nebýt neustále zatěžování neustále rostoucí byrokracií, prosím vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem vůbec nechtěl zasahovat do této diskuse. Myslím si, že nám je jasno, oběma stranám, kdo jak se k tomu postaví, ale chtěl bych tady reagovat vaším prostřednictvím na kolegu Strýčka, doufám, že říkám správně to jméno. Ano, máte pravdu, v roce 2012, v době ekonomické krize, vláda občanských demokratů – mimochodem, nebyla tam Občanská demokratická strana sama – zvedla skutečně daně, o kterých jste hovořili. Ale bylo to na tři roky. A 2015 – to už je historie, dneska máme rok 2018. Co jste s nimi udělali? Vůbec nic!

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Takže naposledy vysvětlím, jak je to s těmi dotacemi do zemědělství. Pokud byste mluvili s těmi zemědělskými živnostníky nebo malými drobnými podnikateli, tak byste zjistili, že jsou z devadesáti procent spokojeni s výši dotací, ale nejsou spokojeni s tím, že neumíme ohlídat dovoz předotovaných potravin ze zemí EU. To znamená, že je to přesně o tom, o čem jsem hovořil. Dneska se sem dováží z okolních států maso za 25 korun už upravené. A přesto ta výrobní cena toho prasátka je 32. Takže si to spočítejte. Zemědělci říkají: nám nevadí výše dotací, nám vadí jenom to, že když se ty dotace sjednávají, tak byla jiná cena eura, než je dnes. Takže tam je pět procent, nebo sedm procent rozdíl v ceně. Takže dneska dostávají méně těch dotací, než jak se ta cena sjednala.

Ty dotace jste sjednávali vy, tradiční strany, ne my nováčci, jak nás nazýváte. A chci jenom znova podotknout, že v tom zemědělství většina těch malých je spokojena s výši dotací. Jsou nespokojeni pouze s tím, že si nejsme schopni ohlídat dovoz dotačovaných potravin z ostatních států. Na to bychom se měli zaměřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Vypadá to, že jsme vyčerpali faktické poznámky, a nyní máme čtyři vystoupení s přednostním právem, zatím. Paní ministryně financí, potom pan poslanec Farský, potom pan zpravodaj a potom pan předseda Bělobrádek. V tomto pořadí. Takže paní ministryně, prosím máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, dobrý den. Dovolte mi, abych stručně shrnula vývoj novely zákona o evidenci tržeb a souvisejícího zákona o DPH, pak vám stručně shrnula novelu, kterou jsem dnes... (Odmlka kvůli silnému hluku v sále.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím o klid. Platí to jak pro levou stranu sálu, tak pro pravou stranu sálu. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: ... kterou jsem dnes předložila na vládu. A pak mi dovolte takové malé shrnutí a názor k tomuto pozměňovacímu návrhu, který je dnes projednáván.

Už na podzim roku 2017 – a vím, o čem mluvím, protože jsem byla náměstkyně ministra financí pro daně a cla – začala příprava podnětů ke změnám v návaznosti na dosavadní fungování EET. Začali jsme diskutovat problémy, které přinesla aplikační praxe. To znamená, především jsme se zabývali různými podněty o povinnosti evidovat jen na území České republiky. Pak jsme debatovali o vynětí plateb přes internet, protože se začaly – mám za sebou celou řadu jednání s těmito asociacemi – protože se objevovaly technické problémy, které jsme nakonec promítli i do novely.

Začali jsme debatovat možnost nějakého vynětí pro poplatníky s paušální daní, ale s jinou paušální daní, než o které tady mluvil pan předseda Okamura, protože ten pohled na paušální daň je samozřejmě dvojí. Jeden už v zákonu o daních z příjmu roky máme. A ten druhý, o kterém hovořil on, je německý model, který by samozřejmě znamenal velice složitou práci na několik, troufnu si říct, let. Určitě by to nezvládlo jedno volební období. A nevím, jestli by tady vůbec měl politickou podporu, protože by znamenal, že v podstatě každý zaplatí nějakou daň. Tak to v tom Německu je. Že prostě každý zaplatí nějakou daň. To znamená podle regionu, podle místa a tak dále. To znamená, že by to bylo úplně jiné pojetí, protože my máme dneska celou řadu podnikatelů, kteří zcela legálně daně neplatí, protože uplatní slevy a odpočty a na daň nedosáhnou.

Pak jsme debatovali o vynětí předplacených telekomunikačních služeb, obchodní letecké dopravy, hazardních her, kde by skutečně zavedení EET bylo spojeno s obrovskými technickými problémy. A nakonec praxe ukázala, že to nutně není, protože tento režim je dostatečně regulován a je dostatečně dostupný. To všechno jsme zohledňovali a vnímali už od podzimu roku 2017.

Zcela zásadní pohled na věc přineslo rozhodnutí Ústavního soudu, které bylo vydáno v prosinci roku 2017. To bylo klíčové v tom směru, že Ústavní soud potvrdil legitimitu elektronické evidence tržeb jakožto legitimního nástroje k prověřování daňových povinností, ale současně měl k tomuto zákonu výhrady a ty jsme

samořejmě museli velmi aktivně do novely zapracovat. A zapracovali jsme je bezvýhradně, samozřejmě s plným respektem Ústavního soudu. To znamená, že už v lednu 2018 jsme okamžitě do těch našich rozpracovaných úvah začali zapracovávat rozhodnutí Ústavního soudu.

Jenom pro shrnutí. Nález Ústavního soudu – bylo to číslo 26/16 – byl vyhlášen 15. prosince 2017 a zrušil § 5 písm. b), část ustanovení § 18 odst. 2, platba kartou, § 10 odst. 2, § 12 odst. 4 a § 37 odst. 3, zmocnění vlády k vydání nařízení, kterým se stanoví tržby, které mohou být evidovány ve zjednodušeném režimu, které nejsou evidovanou tržbou a které ode dne nabytí účinnosti zákona dočasně nejsou evidovanou tržbou. Čili zrušil zmocnění pro vládu nějakým způsobem stanovovat výjimky formou nařízení vlády. Což jsme de facto využili pouze jednou, nebo dvakrát. Jednou v případě nevidomých spoluobčanů, nevidomých živnostníků, a podruhé v období Vánoc pro prodejce sladkovodních ryb.

Pak zrušil § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2, uvádět DIČ na účtence zejména ve spojení s rodným číslem, a část ustanovení § 37 odst. 1 třetí a čtvrtá fáze. Což ve svém konečném důsledku znamenalo, že došlo k odložení třetí a čtvrté fáze do doby, než tato novela vstoupí v účinnost.

Bыло тedy nutné reagovat na tento nález v novele. Platby kartou, nutno nadále evidovat platbu poukázkou. My jsme už nevrátili platby kartou do novely. O tom budu hovořit za chvíli, až budu v kostce shrnovat dnešní předloženou novelu na vládu. DIČ jsme vrátili pouze tam, kde jeho součástí není rodné číslo, a samořejmě pracujeme komplexně na změně tohoto systému, ale on se týká celé veřejné správy.

Ústavní soud poprvé na tento problém upozornil v souvislosti s EET, ale vnímajme, že rodné číslo máme jako identifikátor napříč celou veřejnou správou, a to po řadu dlouhých let. Ale nicméně v oblasti Finanční správy na tom pracujeme tak, aby byl vytvořen nový identifikátor. Není to příliš složité. Je to složité technicky a navíc to bude velmi drahé, ale děláme na tom.

Museli jsme si vzít k srdeci zejména vyjádření Ústavního soudu v tom směru, aby vláda při přípravě té novely nastavila režim vynětí, výjimek, nebo nějaký režim takovým způsobem, aby ulevil těm nejmenším, kteří nejvíce volali po této úlevě, a přitom aby to bylo nastavené jednou pro vždy. Protože jakákoliv změna – a já toto považuji za správné – bude moci být do budoucna prováděna pouze na základě zákona.

Už 12. až 19. ledna 2018 jsme poslali návrh novely, Ministerstvo financí myslí, do vnitřního připomínkového řízení. V té době jsme tam ještě jako koncept měli takzvanou paušální daň. To znamená, to není paušální daň, jak o ní hovořil pan předseda Okamura, ale je to paušální daň, která je dnes zakotvena v paragrafu, tušíš, 7a zákona o dani z příjmů, o kterou musí ten podnikatel požádat, musí splňovat určité podmínky. My jsme loni v rámci balíčku na rok 2018 ty podmínky ještě více rozvolnili, protože o tu paušální daň žádá velice málo lidí, v republice asi kolem sta podnikatelů – fyzických osob.

Tak jsme se nad tím zamýšleli. Tam to chce jakousi dohodu mezi správcem daně a tím podnikatelem. A pokud ta dohoda je uzavřena, tak potom ten podnikatel vlastně nepodává daňová přiznání a platí tu dohodnutou daň. Ale jsou tam určitá kritéria,

podmínky. Samozřejmě musí být schopen podložit v rámci toho protokolárního jednání se správcem daně, takže to není režim úplně jednoduchý a nemusí na něj každý dosáhnout a je spojen s určitou náročnější administrativou. Nicméně byla to původně jedna z variant, kterou jsme chtěli jít a ve vnitřním připomínkovém řízení jsme tuto variantu ještě měli.

V období od 20. března až 19. dubna probíhalo vnější připomínkové řízení a v rámci tohoto vnějšího připomínkového řízení a ještě předtím, než bylo těsně spuštěno, jsem vyvolala na Ministerstvu financí podrobné jednání, kam jsem pozvala všechny asociace a všechny komory, které zastřešují podnikatele v České republice, všechny významné, které znám, nebudu je tady vyjmenovávat, ale všichni byli přítomni, a představili jsme jako Ministerstvo financí tři varianty řešení. Jedna z nich byla i tato zmíněná paušální daň, ke které jsme se v té době velmi klonili. Nicméně jedna z variant byla varianta, která nakonec, v uvozovkách řečeno, převládla, zaujala podnikatelské svazy a komory nejvíce, a ta byla promítnuta do novely zákona o evidenci tržeb, kterou jsem dnes předložila vládě.

Zásadní věc v této novele, která samozřejmě reaguje na rozhodnutí Ústavního soudu, je to, že pro velkou většinu těch menších podnikatelů – a já hned řeknu podmínky, které vláda schválila – se zavádí nový off-line režim, to znamená režim, kdy oni nemusí mít elektronickou evidenci tržeb, nemusí evidovat elektronicky za předpokladu, že splňují podmínky stanovené touto novelou a požádají o to správce daně, který, pokud ty podmínky splňuje, rozhodne o tom, že jim tento off-line režim udělí. Chtěla bych zdůraznit – ještě než řeknu ty podmínky, tak bych chtěla zdůraznit, že to bude na svobodném rozhodnutí těch živnostníků, těch podnikatelů. To znamená, jestliže budou chtít evidovat, dají přednost elektronické evidenci tržeb, tak samozřejmě mohou, ale pokud splní podmínky, mohou si požádat o tento off-line režim.

A teď k těm podmírkám. Za prvé, musí se jednat o fyzickou osobu, neplácce DPH, nejvýše dva zaměstnance, a co je nejdůležitější, mající maximálně hotovostní platby do 200 000 korun. Zdůrazňuji, hotovostní platby, nikoli příjem. My jsme samozřejmě vycházeli z určité úvahy, když jsme stanovovali tuto částku hotovostních plateb. Já jsem se rozhodla pro ten parametr hotovostních plateb právě po tom velkém jednání s asociacemi, s podnikatelskými svazy a komorami a z toho prostého důvodu, že v podstatě mě přesvědčili v tom – my jsme původně zvažovali parametr příjmů, chtěli jsme jít i na vyšší částku, ale nakonec převládl ten parametr hotovostních plateb, protože mě v podstatě přesvědčili o tom, že může být podnikatel, který splní podmínky, bude mít třeba 900 000 příjem a bude mít hotovostních plateb jenom 20 000 a musel by evidovat. Takže proto jsme šli na parametr 200 000.

Ta částka nebyla skutečně vymýšlena tak, že bych se podívala z okna, nebo moji kolegové, ale vycházeli jsme z nějaké logiky, že to je nejmenší částka příjmů, 199 000 je nejmenší částka příjmů, kdy ještě dosáhne poplatník, živnostník, který má odpočet, slevu pouze na poplatníka, dosáhne ještě na slevu 5 000 korun, kterou jsme zavedli současně se zákonem o evidenci tržeb, kdy si může odečítat vlastně tuto slevu od základu daně. Takže jsme vysíli z této logiky a vycházeli jsme samozřejmě i z určitých počtů, které máme v RIA a v důvodové zprávě. Ale je potřeba podtrhnout, že Finanční

správa nedisponuje údaji o hotovostních platbách komplexně, logicky, protože nemá přehled ze všech čtyř vln, takže proto tyto údaje vycházejí z příjmů.

Chtěla bych zdůraznit, je to řešení, které jsme prodiskutovali, probrali, prošlo vnějším připomínkovým řízením, většina rozporů byla vypořádána, zůstaly asi tři rozporы, o nichž jsem dnes informovala na vládě, a byla schválena vlastně ve znění, tak jak jsem to předložila, s malou úpravou, která se ale týká doprovodného zákona o DPH. Zavádíme ještě do této novely čtyři výjimky. Hovořila jsem o off-line režimu, teď hovořím o výjimkách. Jednak to jsou telekomunikační služby, to znamená tržby z telekomunikačních služeb a služeb s nimi souvisejících, to je čerpání kreditu, aby prostě s každou SMS nemusela následovat účtenka, což je technicky nemožné a což se v připomínkovém řízení původního zákona v roce 2015, který se schvaloval, neobjevilo a přinesla to aplikační praxe. Zavádíme trvalou výjimku pro všechny typy hazardních her, protože hazard máme dneska tak regulovaný, a ono by to vlastně – já jsem jednala s celou řadou subjektů – prostě nebylo technicky vůbec možné. Obchodní letecká doprava, např. ČSA, prodává letenkou v Singapuru, tak těžko může tu evidenci nahlásit. A přebíráme z nařízení vlády, které schválila předcházející vláda, trvale výjimku pro nevidomé občany. Jedná se asi o tisíc až dva tisíce živnostníků, různých ladičů pian, masérů, kteří momentálně nemají dostupné pokladní zařízení, nicméně jsme se rozhodli tuto výjimku nechat v trvalých výjimkách. Samozřejmě že reagujeme i v dalších detailech na rozhodnutí Ústavního soudu, ať už to je daňové identifikační číslo, kde definitivně na účtence nemusí být uvedeno, pokud jeho součástí je rodné číslo. Řešíme nepřímé zastoupení, kde byly určité problémy.

Co je důležité, tak součástí této novely je také změna zákona o dani z přidané hodnoty, a zavádíme hlavně, je hlavním cílem této novely, proto tato část není v daňovém balíčku, který jsem dnes současně také předkládala na vládu, ale tato část je součástí novely zákona o EET, protože to s ní spojujeme. Snižujeme tam, kde nám to umožňuje směrnice, do druhé snížené sazby 10 % u DPH vybrané služby, zejména vybrané služby. Tím chceme motivovat třetí a čtvrtou vlnu – já nevím, kadeřnice, kosmetičky, úklid domácnosti, péče o děti, staré, postižené občany, drobné opravy obuvi, kožených výrobků, textilních výrobků, oděvů, jízdních kol, a znova stravovací služby, které jsme už snížili z 21 na 15 % v souvislosti s první vlnou, tak teď je vlastně snižujeme podruhé do 10 %.

Účinnost novely nenastavujeme pevným datem, logicky. Počítáme tam i s určitou legislativní lhůtou. Nevíme, jak bude dlouhý legislativní proces, bude to záležet na konstruktivnosti debaty zejména této Poslanecké sněmovny, ale já si myslím, že se to dá, tak jak řekl pan poslanec Onderka, zvládnout v poměrně rychlém čase.

Ještě by asi bylo namísto, abych se vyjádřila k tomuto pozměňovacímu návrhu. Asi ode mě nikdo nečeká nic jiného než to, že s ním nesouhlasím. Celá řada argumentů tady byla řečena, takže já je opakovat nebudu, ale ten zásadní tady také už zazněl. Připravili jsme komplexní novelu, tu jsme prodiskutovali. Já jsem nezkrátila ani o den žádné připomínkové řízení. Prošla vnitřním připomínkovým řízením, vnějším připomínkovým řízením. Kromě toho jsem ještě debatovala se všemi zástupci asociací podnikatelů a komor. Debatovali jsme s nimi o tom, zohlednili jsme maximum připomínek. Nebojme se vládní novely, pust'me ji do legislativního procesu, až sem přijde. Bude tady v červnu. Dejme jí šanci, dejme šanci komplexní

novele, dejme šanci debatě na úrovni rozpočtového výboru. Já věřím, že celá řada zástupců podnikatelských svazů a komor přijde podpořit tuto vládní novelu, protože to nejhorší, co od nich zaznívá, že by se mohlo stát, kdyby zůstal zákon o evidenci tržeb na půli cesty, to znamená, zůstal by vlastně povinný pouze pro část podnikatelů. A není to o nedůvěře v ty podnikatele. Naopak, je to o velké důvěře v podnikatele. Důvěře v to, že většina z nich je poctivých a plní své daňové povinnosti. Proč ale mají doplácet na tu minoritní skupinu, která existuje? A nezastírejme si pravdu, že nikoli.

Takže já samozřejmě logicky nesouhlasím s tímto pozměňovacím návrhem. Nevidím tam kompatibilitu, nevidím tam žádný problém.

A ještě tady zaznívala na závěr taková v rychlosti celá řada názorů na rušení restaurací. V pátek nebo v pondělí, nevím přesně, jsem dostala v rámci monitoringu tisku, věřím, že to máte možná všichni k dispozici, výzkum, který provedla Asociace malých a středních podnikatelů, čili ne Ministerstvo financí, žádný námi prováděný průzkum, a jedna z asociací, která dlouhodobě podporuje aktivity Ministerstva financí a která se také účastnila, víte, já spolupracuji se všemi bez rozdílu, tak ta předložila výzkum o tom, že v České republice je letos historicky největší množství malých hospod a restaurací, absolutně nejvyšší. A dokonce provedla přepočet na počet obyvatel a srovnala to s okolními zeměmi. Takže zatímco u nás vychází jedna hospoda na 265 obyvatel, což je podobné například s Rakouskem, tak v Německu už je to na 501 obyvatel, v Polsku na 575 a ve Velké Británii dokonce na 780. Takže nestrašme prosím naše podnikatele. A věřte, že většinově oni podporují naravnání podnikatelského prostředí. A když je to spojeno s ještě větším výběrem daní, tak je to plus pro nás všechny.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. To bylo slovo paní ministryně financí Aleny Schillerové. Nyní mám dvě faktické poznámky a tři přihlášky do rozpravy. První – faktická poznámka pana poslance Karla Schwarzenberga, připraví se pan kolega Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, před dvaceti minutami v této sněmovně byl použit výraz zemědělský podnikatel. Já bych se rád pomocí předsedajícího obrátil na předčeňka, jestli tím míníl toho v českých zemích skoro vyhubeného živočicha, pro kterého existoval v českém jazyce název sedlák. Prosím o odpověď. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času a otázku v rámci faktické poznámky. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Připraví se pan kolega Farský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo, pane předsedající. Chtěl bych stručně reagovat na projev paní ministryně. Tam jde právě o tu hranici 200 tisíc

hotovostních plateb. Když se na ni podíváme reálně, tak to znamená nějakých 17 tisíc korun příjmu v hotovostních platbách za měsíc, což při marži 30 % dělá nějakých 6 tisíc korun příjmu měsíčně. Ta částka je naprosto směšná pro podnikatele v segmentech, kde mají skutečně hotovostní příjmy, například ty restaurace nebo právě farmářské trhy, které často zmiňují. Prostě podle mě je ta hranice nastavena extrémně nízko a z toho důvodu si myslím, že ten nás návrh vyjmout z toho všechny neplátee DPH je daleko lepší a daleko smysluplnější. A to je to, o čem tady hlasujeme, jestli tady bude těchhle 200 tisíc, anebo ten milion, jak navrhujeme my.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A nyní pan poslanec Farský. Připraví se pan poslanec Juránek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, i přes tu rozvleklou debatu bych vás chtěl požádat o podporu toho velice jednoduchého návrhu, který tady zazněl. Důvod je jednoduchý. Myslím, že se shodneme na tom, že stát by měl sloužit a ne překážet, že by aktivním lidem měl podávat pomocnou ruku a že by jim měl umožňovat začít podnikání s co nejmenšími překázkami. Zároveň myslím, že se shodneme na tom, že by předně měla panovat ve společnosti důvěra, důvěra v lidi, v to, že ne všetci kradnú, že ne každý, kdo začne podnikat, tak to dělá pro to, aby mohl zkrátit daně, ale důvěra v to, že český národ je národem chytrých, schopných, šikovných lidí. Tento návrh směřuje přesně tímto směrem.

Chceme, aby ti, kteří se rozhodnou podnikat, aby jednu z těch mnoha překážek, které tady zazněly a byly vyjmenovány, aby jedna z těch mnoha překážek a komplikací a vyjádření nedůvěry hned v první chvíli toho, kdy se rozhodne, že se chce stát plátcem daní, tak aby v ten moment mu to bylo ulehčeno, aby mu to bylo zjednodušeno a aby v situaci, kdy se mu začne dařit v podnikání, aby v situaci, kdy už se dostane na určitou příjmovou úroveň, stane se plátcem DPH, tak pak i tato povinnost na něj případně přešla. Je to věc, která motivuje lidi, kteří chtejí uspět, ukazuje jim, že stát se na ně nedívá předně jako na podvodníky a zloděje, ale jako na lidi, kteří chtejí vzít svůj osud do vlastních rukou a mají snahu něco dokázat. A to je jeden z hrozně důležitých momentů v každé společnosti. Protože pokud se na všechny díváte jako na zloděje a takto k nim přistupujete, tak je to nejlepší recept na to, aby se těmi zloději stali. A pokud se na lidi díváte tímto způsobem a optikou tohoto zákona a elementární nedůvěry, tak je to přesně to, že to nevede k lepšímu výběru daní. To vede k větší komplikaci, k větším komplikacím. A krátkodobě, a to se omlouvám, když mluvím o lepším výběru daní, tak já neuvažuji v rádu měsíců a let, já uvažuji o tom, jak tato Česká republika bude vypadat za pět, za deset, za patnáct let. Ale v tomto horizontu to ekonomiku samozřejmě poškozuje, protože zakleknutí, vytlačení, odrazení od podnikání může vést krátkodobě k tomu, že vzroste výnos daní, ale dlouhodobě vede k tomu, že lidé přestávají podnikat, protože když se k vám někdo chová jako ke zloději, tak tu chuť vůbec nemáte. A to je podstata tohoto návrhu.

Dejme lidem šanci uspět, ať můžou vstoupit do podnikání, ať těch překážek, které v tu chvíli dostanou, je co nejmíň. Samozřejmě bych byl úplně nejradší, kdyby to

fungovalo tak, že když někdo chce začít podnikat, dorazí například na živnostenský úřad, řekne, já bych chtěl podnikat, a na tom úřadu by mu řekl ano, všechno pro vás zařídíme, protože jsme rádi, že se chcete stát plátcem daní a nás tady zprostředkovaně živit. To je ale ideál, ke kterému jestli se dostaneme, tak cesta bude ještě dlouhá. Ale toto je první z kručků, který by měl pomoci.

A ono když tady zaznávalo o tom, že nějaký výnos snad krátkodobě vzrostl, tak ale zároveň si musíme říct náklady. Jsou to stovky nových pracovníků, kteří byli přijati na kontrolu EET. A jsou to také v případě, jestli projde ten z mého pohledu velice nepovedený návrh vlády, který tady byl představen, že snad odbřemení ty malé a střední podnikatele tím, že budou vydávat papírové účtenky, které předtím nafasují na finančním úřadě, aby je každé čtvrtletí někde odevzdávali... Vždyť je to... Jen si představte tu agendu s tím spojenou, kolik dalších lidí to bude kontrolovat, kolik dalších lidí bude stát na tom a jak moc se vyplatí. A vláda z mého pohledu tady začala úplně ze špatného konce.

Skutečně v těch korunových položkách, na které se vztahuje v těchto částkách a v těchto malých částkách EET, z těch se státní rozpočet neplní. Ty úniky jsou úplně někde jinde a jsou v miliardách. To jsou korunové dluhopisy. To jsou dotace, které čerpají ti, kteří je nemají. A když pak je snaha naplnit rozpočet skrz to, že se bude zaklekávat na ty nejmenší, na ty první aktivní, kteří chtějí vstupovat, tak to skutečně cesta k prosperitě není. Protože jestli chceme úspěšný stát, tak musí stát na úspěšných lidech. Jestli chceme prosperitu, tak musí být stát postaven na důvěře, jinak je to jenom podlamování budoucnosti tohohle státu.

Děkuji vám za podporu tohoto návrhu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Farskému a nyní pan poslanec Juránek. Máte slovo, pane poslance.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. A především dámy – já musím začít nejdřív sám sebou a omluvit se za to, že nemám sako. Omlouvám se především dvěma dámám, které mě na to upozornily, a budu si na to dávat do budoucna pozor.

Druhá věc je, že jsem rád, že jsem zpravidajem v této záležitosti. Měl jsem v tuto chvíli, jak jsem si to všechno poznámenával, mám pocit, že všichni, kteří jsou tady, chtějí pomoci malým podnikatelům. Tak říkám, my za KDU-ČSL jim také chceme pomoci.

Velice děkuji paní ministryni za to, že nám tady představila novelu zákona, ve kterém se řeší řada problémů, nejenom jeden problém, kterým se dnes zabýváme. Nicméně jako zpravidaj bych to rád ještě ukázal v porovnání, protože jenom jeden z těch parametrů, o kterém mluvila paní ministryně, jenom jeden řešíme v tomto bodě. Ten jeden parametr se týká malých podnikatelů. Měli jsme ho na rozpočtovém výboru, měl nějaké chyby a kolega Fejjenčík je dokázal odstranit, a to tak, že celý rozpočtový výbor – celý rozpočtový výbor – souhlasil s tím, že to dobré řešení.

Tedy chci zdůraznit jednu věc. Bylo to tak dobré řešení, že rozpočtový výbor hlasoval ve věci pozměňovacího návrhu kolegy Ferjenčíka pro.

Ten důvod, který tady zazněl – a samozřejmě já budu muset potom jako zpravodaj říct, že prvně budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, protože zazněl – tak ten důvod, proč ale o tom teď mluvím, je, že novela, kterou, nebo zákon, který předkládá ministerstvo prostřednictvím paní ministryně, řeší velmi dobře všechny věci, jenom v tomhle parametru je horší. Ten parametr, který byl nastaven na rozpočtovém výboru, ten, který je v tomto návrhu, tak ten je jednoznačně lepší, a to z toho prostého důvodu, že zahrnuje vyšší množinu těch, kterých se dotýká, a jsou to téměř všichni, kteří jsou zahrnuti v návrhu vládním. Tedy chci říci: chceme-li pomoci malým řemeslníkům, můžeme být dnes klidně pro a současně můžeme podpořit všechny snahy a všechny věci, ke kterým dospělo Ministerstvo financí a paní ministryně.

Já jsem nechtěl vystupovat v těch poznámkách, které jsou na dvě minuty, z toho důvodu, že jsme se tady bavili o řadě jiných věcí, než je tento zákon. Jenom zdůrazňuji skutečně jednu věc. Ano, může přijít tento návrh přesně v té podobě, co je, jako pozměňovací návrh do novely, kterou připravuje Ministerstvo financí. Háček je v tom, že pak někteří nemusí souhlasit s dalšími upravenými parametry a že nakonec by ten soulad mohl být mnohem menší. Proto se já jako zpravodaj zcela určitě vyjádřím, a budu to muset říct ještě jednou potom jako zpravodaj, vyjádřím proti zamítnutí. Budu následně, pokud to zamítnutí neprojde, tak budu pro návrh, pro pozměňovací návrh, který vylepšil tuto novelu, pozměňovací návrh kolegy Ferjenčíka. A samozřejmě budu také potom pro tento zákon. Je to také v souladu s tím, jak chceme skutečně malým podnikatelům pomoci.

Já bych byl rád, kdybychom se tady oprostili od toho a řekli si, že všichni jim chceme pomoci. A abyste přece jenom ještě zvážili v době, která nám do hlasování zbývá, jestli skutečně nelze toto podpořit a následně potom podpořit i všechny další parametry, které zde přednesla paní ministryně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a budeme pokračovat. Pan poslanec Bělobrádek nyní je přihlášen a poté pan místopředseda Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já jen k zopakování té geneze. Minulá vláda, která schválila EET, měla ve svém programovém prohlášení a v podstatě v koaliční smlouvě, že bude určeno pouze pro některé typy podnikatelů. V zásadě to můžeme shrnout a zjednodušit, první a druhou fázi. To, že nakonec jsme byli válcováni a nakonec jsme dosáhli alespoň toho, aby přes brutální porušení této dohody na začátku té koalice, aby byla třetí a čtvrtá fáze odložena, což se povedlo, a ukázalo se, že jsme měli pravdu. A v zásadě i otázka rozhodnutí Ústavního soudu nám částečně dala za pravdu. Tak šlo přece o to, že to, co říkala tady paní ministryně, a to, že to má platit na všechny, tak my se už od začátku domníváme – a lze to doložit několika dopisy Ministerstvu financí i tehdejšímu předsedovi vlády, kdy jsme upozorňovali na to, že u některých lidí to nedává smysl. Takže my jsme navrhovali několik různých variant

od toho, aby to bylo pouze na plátce DPH, aby to nebylo na ty, kteří vlastně žádné daně stejně neplatí, aby tam byly různé další parametry, které by měly zabránit tomu, aby u těch, u kterých to skutečně smysl nedává, je to jenom administrativa, aby to tak nebylo.

Druhá věc je, když se podíváte, jak funguje EET už nyní, tak myslím si, když tady byly dávány i příklady ze zahraničí, tak když se podíváte u nás, nevíme, jaké máte zkušenosti vy, ale lze se i dnes setkat s tím, že vám účtenka prostě vydána není. A když ji požadujete, tak se na vás dívají divně. Já myslím, že tady by se měly kontrolní orgány Ministerstva financí soustředit na to, aby bylo dodržováno to, co je platné, protože ta zkušenosť je taková, že poctiví to dělají a ti nepoctiví to stejně nedělají a zatím se jim nic moc nestane, a ty příklady evidentně jsou.

Třetí věc, která se týká EET. Samozřejmě je to nějaká další administrativa, která má vést k tomu, aby se skutečně poctivě platily daně. Na druhou stranu si musíme uvědomit, že pokud by to dopadlo jenom na ty, kteří skutečně neplatí a obcházejí, a na ty, kteří se jim vyhýbají, tak to samozřejmě nedává žádný smysl. Naopak my jsme chtěli, a tak to bylo i dohodnuto, aby náklady nesl stát. K tomu také nedochází a myslíme si, že v tomhle případě je ještě také velký prostor pro to zmírnit tyto parametry.

Takže já doporučuji paní ministryni financí, aby se podívala na ty dopisy, které jsme posílali už před několika lety, které byly racionalní, které skutečně poukazovaly na to, že plošné zavedení EET není v logice věci a skutečně napomůže akorát tomu, že dopadne na lidi, u kterých to nedává smysl. Stát na nich nevybere, je to zbytečná administrativa. A také bych doporučil se zamyslet nad tím, jestli kontrolní orgány skutečně postupují tak, jak mají. Když se podíváte na některé obchody třeba s levným zbožím nebo večerky, tak tam někdy dostat účtenku je skutečně rarita. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi. Nyní pan předseda Okamura se svým vystoupením. Zatím poslední přihlášený. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a páновé, myslím, že po té debatě, kterou jsme absolvovali, se alespoň před veřejností všichni shodneme, že cílem všech daňových změn je prosperita země, tedy stav, kdy stát účelně hospodaří s penězi, které je schopen účelně použít ve prospěch občanů, a objem vybíránych peněz je takový, aby stačil pokrýt potřeby státu a současně nelikvidoval ty, kteří ty peníze odvádějí. Problém živnostníků a firem ovšem není jen objem vybíránych peněz, třebaže to pro mnohé je problém velmi velký. Tím dalším problémem je byrokratická zátěž. A dosavadní vlády včetně hnuti ANO v tomto smyslu neudělaly vůbec nic, resp. naopak byrokratickou zátěž ještě zvýšily. A právě se na tom podílela jak předešlá vláda hnuti ANO, ČSSD a KDU-ČSL, tak samozřejmě současná vláda hnuti ANO v té byrokratické zátěži a v tomto trendu jenom pokračuje.

V zemi jsou statisíce občanů, kteří jsou ochotni a schopni se užít sami jako živnostníci, řemeslníci, samostatně pracující lidé. Ale mnozí neumějí jedno:

nezvládají papírování, nezvládají psát hlášení o příjmech, o výdajích, neumějí vyplnit složité daňové formuláře.

Ministerstvo financí připravilo svoji verzi novely EET, která má být alternativou k návrhu, který tady projednáváme a jehož předkladatelem je i SPD. Návrh paní ministryně financí předpokládá, že podnikatelé s nízkými příjmy, kteří zároveň nejsou plátcí DPH, by mohli během příštího roku začít evidovat tržby bez připojení k internetu. Museli by ovšem využívat papírové účtenky poskytnuté Ministerstvem financí a čtvrtletně posílat Finanční správě údaje o tržbách. Velká část těch, kteří do podmínek navržených ministerstvem spadají, jsou lidé, kteří mají tak nízké obraty, že tak jako tak by za současných parametrů žádnou daň neplatili.

V debátě o EET se pořád opakuje, o kolik stát vybral více. Tahle mantra ale přece nemůže být jediným cílem vlády. Cíl musí být, aby se lidem žilo lépe. Z desítek debat se živnostníky vím, že nejvíce je netrápí daně, ale byrokracie. Mnoho z nich by raději jednou ročně zaplatilo třeba i víc, než platí dnes, ale s tím, že by se po celý rok zbavili papírování. A není to problém jen malých živnostníků, kteří mnozí nemají buňky na papíry. I velkým firmám vadí daleko více byrokracie, složité formality a obstrukce úřadů než samotná výše daní. My dnes lákáme investory na daňové prázdniny a lacinou pracovní sílu, což tak nemí úplně dobře. Ale cesta by měla být úplně jiná. Lákejme investory na jednoduché podnikatelské prostředí, kde firmu založíte ze dne na den, kde bude jednoduché získat stavební či jiné povolení a kde vás nebude na každém kroku obtěžovat úřad. A v tomto duchu porovnejme návrhy na změnu zákona o EET, jak tento, jehož jsme spoluředklaďatelem, tak ten vládní. Co je lepší? Vyměnit jednu byrokraci za jinou, nebo alespoň části těch, co samostatně živí sebe a své okolí, ulevit a pomoci těm, co od státu ne nic nechtejí, ale naopak jsou přínosem?

Proto znova zopakuji stanovisko SPD, že prosazujeme zrušení EET pro živnostníky a nahrazení paušální daní. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi a nemám žádnou přihlášku do rozpravy, rozpravu končím.

Ještě než budeme pokračovat, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu ministryně práce a sociálních věcí paní Jaroslavy Němcové od 16 hodin z pracovních důvodů.

Můžeme pokračovat tím, že budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, tak jak předeslal zpravodaj, a potom, když neprojde tento návrh, bychom hlasovali případně o pozměňovacích návrzích, to ale až po té první záležitosti. Já zagonzuji, abych přivolal kolegy z předsály. Odhlásím vás všechny. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Je před námi návrh, který se hlasuje na začátku třetího čtení, který padl v rozpravě ve druhém čtení, a to návrh na zamítnutí. O tomto návrhu rozhodneme, jakmile se ustálí počet přihlášených. (Hlásí se poslanec Tureček, že mu nefunguje hlasovací zařízení.) Já to zkusím znova odhlásit a požádám vás znova o registraci. Už je to v pořádku, pane poslance? (Ano.) Tak ještě posečkáme, aby nebyl žádný problém s technickým zařízením... Předpokládám, že počet přihlášených se ustálil.

Rozhodneme v hlasování číslo 211 o návrhu na zamítnutí. To jsem zahájil a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 211, z přítomných 173 pro 98, proti 74. Návrh byl přijat. Návrh zákona byl tedy zamítnut, nebudeme pokračovat.

Končím tím bod 77. Děkuji zpravodaji, děkuji zástupci navrhovatelů.

Pokračovat budeme bodem

78.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského, Vítka Rakušana, Petra Gazdíka, Petra Pávka a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 42/ - třetí čtení

Prosím o klid ve sněmovně! Paní kolegyně Věra Kovářová je u stolku zpravodajů, požádám o totéž paní poslankyni Janu Levovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Návrh na zamítnutí byl uveden ve sněmovním tisku 42/3, který byl doručen dne 23. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 42/4.

Táži se navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Jakmile se sníží hladina hluku, tak vám udělím slovo, paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych jen krátce shrnula, čeho se týká naše novela zákona o Kanceláři prezidenta republiky.

Naše předloha zavádí požadavek na bezpečnostní prověrku kancléře prezidenta republiky na stupeň přísně tajné. Již dlouhodobě tvrdíme, že kancléř prezidenta republiky by měl mít bezpečnostní prověrku, protože pracuje s informacemi, které v nesprávných rukách mohou představovat bezpečnostní riziko státu. Funkce kancléře prezidenta republiky je důležitou a váženou pozicí, která si zaslouží být obsazena důvěryhodnou a prověřenou osobou, která bude hájit zájmy státu, nikoliv své osobní. Proto vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, prosím o podporu naší novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má zájem někdo vystoupit v rozpravě, kterou právě otevřívám? Není tomu tak. Nikoho z místa nevidím, písemnou přihlášku nemám. Mohu tedy rozpravu ukončit.

Padl tady ve druhém čtení návrh na zamítnutí, o kterém budeme hlasovat. Poté bych, pokud neprojde, dal slovo paní zpravodajce, která by nás seznámila s procedurou. Ale nejdřív tedy návrh na zamítnutí. Hlasovat budeme v hlasování číslo dvě stě dvanáct, ale nejdřív vás samozřejmě všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování číslo 212, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 212, z přítomných 159 pro 98, proti 41. Návrh byl zamítnut.

Děkuji paní navrhovatelce, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 78.

Pokračovat budeme bodem 81, ale předtím ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to je prodloužení omluvy do 12.45 pana poslance Holomějka.

Bod

81.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 56/ - třetí čtení

Děkuji, že u stolku zpravodajů zaujali svá místa paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálková a zpravodaj garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslanec Martin Kupka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 56/3, který vám byl doručen 23. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 56/4.

Ptám se paní ministryně, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Ano, paní ministryně. Já vám udělím slovo, až se zklidní sněmovna. Pokud diskutujete jiný problém, než je tisk 56, tak v předsálí. Já počkám, aby paní ministryně měla šanci v důstojném prostředí přednést své úvodní slovo na zahájení třetího čtení...

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych uvedla následující bod, kterým je návrh zákona č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů. Jenom bych v úvodu, vím, že už jsme u třetího čtení, ráda přiblížila celkový návrh novely a její původní cíl.

Zákon č. 311/2013 Sb. v paragrafu 24 upravuje výhodu takzvaného odloženého vzniku společenství vlastníků pro některá bytová družstva, ne však pro všechna tato družstva, ale pouze pro ta, která začala převádět byty před 1. 7. 2000 a současně také započala s výkonem správy společných částí. Tato výhoda byla součástí dnes již zrušeného zákona o vlastnictví bytů, avšak v poněkud širší podobě. Podle zrušené úpravy vznikalo společenství ex lege v případě, kdy podíl družstva na společných částech poklesl pod jednu čtvrtinu. Do té doby vykonávalo družstvo funkci správce, a rozhodovalo tak i o běžných otázkách správy domu, ačkoliv již mělo podíl na společných částech nižší než jednu polovinu.

Nový zákon na základě pozměňovacího návrhu při jeho schvalování přijal úpravu, to bylo v roce 2013, podle které byl povinný vznik SVJ po účinnosti nové úpravy

vázán na snížení podílu bytového družstva na společných částech domu namísto původně stanovené hranice poklesu pod jednu čtvrtinu na pokles již pod jednu polovinu. Tím však došlo k situaci, že zákonná úprava nedopadla na ta družstva, kde podíl družstva poklesl pod jednu polovinu před účinností zákona, avšak nepoklesl pod jednu čtvrtinu, kdy by společenství vzniklo podle úpravy obsažené ve zrušovaném zákoně o vlastnictví bytů.

Tím pádem původním cílem předloženého návrhu novely tedy bylo odstranit nedostatek, o kterém jsem před chvílikou mluvila, a vztáhnout právní úpravu podle § 24 také na ta bytová družstva, u nichž se spolužátnický podíl na společných částech domu snížil na méně než jednu polovinu v době přede dnem nabytí účinnosti občanského zákoníku a tohoto zvláštního zákona. A za druhé cílem tohoto zákona je jasné stanovit, za jakého počtu hlasů vlastníků jednotek je shromáždění podle tohoto zákona způsobilé k jednání a usnásení.

Návrh byl projednán v ústavněprávním výboru, který doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila v předloženém znění. Dále byl návrh projednán v podvýboru pro bytovou politiku a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Zde byly nad rámec předloženého návrhu na podnět Svatého českých a moravských bytových družstev diskutovány i otázky splácení úvěrů, které čerpala bytová družstva na opravy, modernizace a rekonstrukce společných částí, a to v době, kdy již byl dům rozdělen na jednotky ve vlastnictví dalších vlastníků. Na základě projednání návrhu zákona byly ve druhém čtení předloženy následující pozměňovací návrhy.

Pozměňovací návrh A1 shodný s pozměňovacím návrhem B2, podle kterého ke dni vzniku SVJ přecházejí přímo ze zákona dluhy z nesplacených úvěrů, které čerpala bytová družstva jako zástupci jednotlivých vlastníků, na SVJ s výhradou těch vlastníků, na které povinnost splácat dluhy nepřešla, ti jsou vyloučeni i z ručení za tyto dluhy. Přijetím tohoto návrhu by však mohlo dojít k situaci, že vlastníci jednotek, kteří by mohli mít z jakéhokoliv důvodu pochybnost o tom, že jsou povinni splátet úvěr, by mohli vyvolávat soudní spory, a ohrozit tak splácení úvěru, který by tak zůstal k tíži pouze těch členů, kterým doposud nebyly převedeny byty. Z těchto důvodů si vlastně tady dovolím požádat, aby s návrhy A1 a B2 byl vysloven nesouhlas.

Z tohoto důvodu, právě kvůli problémům se splácením úvěrů, byl připraven pozměňovací návrh B4, kterým se prodlužuje lhůta pro povinný vznik společenství vlastníků jednotek do doby, kdy bude splacen úvěr na opravy a modernizaci domů rozdělených na jednotky, které čerpalo bytové družstvo, nejdéle však do doby, než podíl bytového družstva na společných částech klesne pod jednu čtvrtinu. Přijetím tohoto návrhu bude ponecháno řešení individuálních případů vzniklých situací bytovým družstvům, neboť v rámci obecné úpravy nelze uspokojivě upravit veškeré možnosti, které mohou v praxi při splácení této úvěru nastat. S tímto návrhem, tedy návrhem B4, za Ministerstvo pro místní rozvoj vyslovují souhlas.

A s třetími pozměňovacími návryhy, kdy B1 je shodný s A2, který řeší účinnost zákona, a B3, kterým se prodlužuje lhůta pro svolání shromáždění k založení společenství vlastníků jednotek, taktéž vyslovují souhlas.

Dovolují si tedy na závěr shrnout, že z důvodů uvedených zde jako předkladatel podporuji pozměňovací návrhy označené jako B1, B3 a B4. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni za její úvodní slovo. Otevřím rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pan zpravodaj se hlásí do rozpravy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Já si dovolím v rozpravě navrhnut stažení bodu B2, je to pozměňovací návrh, který jsem předkládal a načítal do systému. Byla to odpověď na společné hledání odpovědi na ten problém případných insolvencí pro ta bytová družstva, kdy by automaticky vzniklo společenství vlastníků, ale zároveň jsou bytová družstva zatížena úvěrem. Nakonec se podařilo najít po dohodě lepší řešení, které je skryto v tom návrhu B4, který jsem jako pozměňovací návrh rovněž načetl, a dovolím si tedy navrhnut stažení pozměňovacího návrhu B2, o čemž musíme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo do rozpravy? Není tomu tak. V tom případě rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Nejdřív tedy musíme hlasovat o stažení návrhu B2 a potom bychom hlasovali podle procedury, kterou pan zpravodaj přednese, protože o tom, jestli zůstane součástí pozměňovacích návrhů, musí rozhodnout Sněmovna ve třetím čtení. Já vás všecky odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Zagonguji. Vzhledem k tomu, že jsem některé požádal kvůli diskusím, aby diskutovali v předsálí, chvilku vyčkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Budeme hlasovat o souhlasu se stažením pozměňovacího návrhu B2.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 213 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 213 z přítomných 177 pro 176, návrh byl přijat. Bod B2 není součástí návrhu.

Prosím nyní zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, sdělil stanovisko. O totéž musím požádat ještě jednou paní ministryni. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj navrhuje následující proceduru. Vzhledem k tomu, že ve třetím čtení se neobjevily žádné návrhy legislativně technických úprav, následně bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu B1, o pozměňovacím návrhu B3, o pozměňovacím návrhu B4 – stažením bodu B2 jsme se vypořádali s tím dalším bodem z doporučení výboru

pro veřejnou správu a regionální rozvoj. A nakonec bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Radši schválíme proceduru. O proceduře budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 214, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tuto proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 214 ze 179 přítomných pro 174, procedura je schválena. Můžeme začít prvním pozměňovacím návrhem. Pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kupka: Pozměňovaci návrh B1 řeší účinnost toho zákona tak, aby nemohlo dojít ke kolizi, a určuje účinnost tak, aby platil prvním dnem kalendářního měsice následujícího po jeho vyhlášení. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 215. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 215 z přítomných 180 pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Martin Kupka: Další návrh je pozměňovací návrh B3, který řeší posun toho povinného shromáždění vlastníků jednotek k založení společenství z původního roku na 24 měsíců.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko je kladné, souhlasné.) Paní ministryně? (Souhlas.)

Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 216. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 216 z přítomných 180 pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Martin Kupka: Poslední pozměňovací návrh je označen jako B4 a řeší právě ty případy, kdy jsou bytová družstva zatížena úvěrem a splácejí ho, tak v těch případech se na ně nebude vztahovat právě ten automatický odložený vznik společenství vlastníků do doby splacení toho úvěru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Souhlasné.) Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 217 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 217 z přítomných 180 pro 176. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Je tomu tak, pane zpravodaji? (Ano.) A můžeme přistoupit k hlasování o zákonu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 56, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 218 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 218 z přítomných 180 pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod 81.

Dalším bodem našeho jednání je

84.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - třetí čtení

Požádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa ministryně financí Alena Schillerová, zpravodaj garančního výboru, rozpočtového výboru, poslanec Jan Řehounek, a konstatuji, že pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 67/2, který byl doručen 23. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 67/3.

Ptám se paní ministryně, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevírám tedy rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. V tom případě není asi zájem ani o závěrečná slova a přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním nám k němu sdělil stanovisko. O totéž požádám paní ministryni.

Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, poslanci a poslankyně, k tomuto sněmovnímu tisku byl doručen jeden pozměňovací návrh, který se týkal pouze odložení účinnosti toho zákona. Dovolte mi, abych ho tady odcitoval přesně. Pozměňovací návrhy přenesené ve druhém čtení dne 22. května 2018 pod tiskem (dokumentem) 783. Článek III Účinnost zní takto: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení. S tímto pozměňovacím návrhem garanční výbor vyslovil jednohlasný souhlas na svém jednání 6. 6.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Procedura je jednoduchá. Je jediný pozměňovací návrh a hlasování jako o celku. Trvá někdo na hlasování o proceduře? Pan předseda klubu ODS trvá, tak se nedá nic dělat.

Čili tento postup schválíme v hlasování číslo 219, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 219 z přítomných 180 pro 166, proti nikdo. Postup byl schválen.

Nyní budeme hlasovat tedy o účinnosti zákona, tak jak ji přednesl zpravodaj. Pane zpravodaji, prosím, zopakujte stanovisko. (Souhlasné.) Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 220. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 220 z přítomných 181 poslanců pro 152, proti nikdo. Pozměňovací návrh byl přijat.

Protože to byl jediný pozměňovací návrh, jiné nebyly, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 67, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 221 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 221 z přítomných 183 pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji paní ministryně, děkuji zpravodaji a končím bod 84.

Dalším bodem našeho jednání je

86.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr spravedlnosti Robert Pelikán a zpravodaj garančního výboru, ústavněprávního výboru, poslanec Zdeněk Ondráček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 79/3, který vám byl doručen 23. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 79/4.

Ptám se pana navrhovatele, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak, pane ministře? Je tomu tak. Máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom velice stručně připomenu, že ten návrh primárně směruje k transpozici různých mezinárodních závazků, které máme, a že jisté kontroverze v něm vyvolává zejména zavedení trestného činu maření

spravedlnosti a navádění k tomu maření spravedlnosti, a ve zbytku asi odkážu na živou debatu, která tady proběhla naposledy při druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Ano, pan poslanec Marek Benda se hlásí do rozpravy. A prosím sněmovnu o klid! Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády v demisi, vážené dámy, vážení pánové... (Námítky.) Pardon, omlouvám se panu předsedovi vlády, už není v demisi. Moje chyba, je designovaný. Omlouvám se. Spletl jsem se.

Byl bych nerad, aby tento bod prošel bez povšimnutí Poslanecké sněmovny a tak jako nějak mechanicky, jako že se jedná o nějakou evropskou normu, respektive že se jedná o nějakou transpozici mezinárodních smluv, kterými my jsme vázáni, a že to vlastně není vůbec žádný problém.

My jsme o tom vedli poměrně zásadní debatu v prvním čtení. Vedli jsme o tom zásadní debatu na ústavněprávním výboru. Svolali jsme k návrhu zákona kulatý stůl, na kterém byli zástupci akademické obce, soudů, státních zastupitelství, obhájců České advokátní komory, Unie obhájců a další. A opravdu se jeví, že je tady jeden velmi zásadní a zásadní problém, a to je ono ministrem teď zmíněné maření spravedlnosti. Jakoby vznešený paragraf, jakoby paragraf, který vypadá – tak přece nikdo v této zemi by nechtěl, aby se mařila spravedlnost, to je něco opravdu hnusného a to bychom si nepřáli. Současně ovšem paragraf, který je nesmírně nebezpečný.

Dnes v noci uplynulo pět let od památného zásahu na Úřadu vlády, ze kterého nám zbyly nezdáněné kabelky. Dnes v noci uplynulo pět let od zásahu státních zástupců, kteří změnili politický systém v České republice, kteří nám předvedli, že je možné odpolouchávat premiéra této země zcela beztrestně. Když něco takového udělají Američané německé kancléřce, tak je z toho velké haló, a to to ani nezveřejňují. Kdežto tady si státní zástupci myslí, že si opravdu, zejména ta jejich olomoucká část, že si mohou dělat, co chtějí, že mohou zveřejňovat, co chtějí, naprostě běžně to pouštějí do novin – a za pět let z toho nemáme nic. Nemáme jediný právomocný rozsudek.

Už přibližně rok nám tady chodí představitelé hnutí ANO a říkají o tom, jak stíhání premiéra designovaného je účelová hra. Možná ano, možná ne. Nicméně je to opět pod dohledem státního zastupitelství. V tuto chvíli jsme v Poslanecké sněmovně kromě příběhu pana premiéra a předsedy klubu Faltýnka měli další dvě vydávání k trestnímu stíhání, a to pana poslance Svobody a pana poslance Růžičky. Ani v jednom případě Poslanecká sněmovna nedala souhlas s vydáním k trestnímu stíhání, protože pokládá věci za mnohem komplikovanější a problematičtější, než jak nám je tady vykresluje část státního zastupitelstva.

A za této situace, kdy opravdu myslím, že značná, ne-li drtivá část politiků má pochybnosti o fungování státního zastupitelství, pochybnosti o tom, jestli se nám tady

ten systém úplně neutrhl ze řetězu a nedělá si úplně, co chce, tak ministr spravedlnosti – který mimochodem je ve funkci již téměř čtyři roky, takže času na to, aby přípravil zásadnější novely trestního řádu, měl poměrně dost, aby vyrovnal práva obhajoby a obžaloby, měl poměrně dost. V tom se nestalo vůbec nic.

Paní poslankyně Válková, když nastupovala před těmi více než čtyřmi lety, jedna z jejích představ, se kterou nastupovala na Ministerstvu spravedlnosti, byl právě fakt, že by ráda prosadila nový trestní řád. V trestním řádu, pokud vím, jsme se neposunuli vůbec o nic. Probíhají snad nějaké odborné konference, ale zdá se, že ani ta základní koncepce není dodneška příliš vyjasněna. A přitom jsme v situaci, kdy ministr spravedlnosti pod krytím a rouškou tzv. mezinárodních úmluv, tzv. dohod, které nás k něčemu vážou, které nás mimochodem k ničemu nezavazují zcela jednoznačně, a možná to tady bude ještě odcitováno v následujících vystoupeních, přichází s představou, že přineseme nový trestní čin maření spravedlnosti.

Paní poslankyně Válková se pokusila na ústavněprávním výboru, kde ten návrh byl schválen, ten návrh částečně vylepšit. Já bych řekl, že k jisté míře zlepšení došlo minimálně v tom, že se požaduje, aby důkaz předložený před soudem byl zásadního charakteru, pokud je falešný, aby mohl vést k trestnímu stíhání. Co ale vidím jako mnohem větší a problematičtější je onen odstavec 2 – svádění. Svádění k maření spravedlnosti. Není to prosím svádění k něčemu jinému. Svádění k maření spravedlnosti. Neuvěřitelně vágní formulace, která fakticky může být použita na jakoukoliv komunikaci ať už obhajoby, nebo státního zástupce – ale v tomto případě předpokládejme, že to ve většině případů bude obhajoba, protože státní zástupci se navzájem nestíhají – na jakýkoliv případ komunikace obhajoby se svědkem, znalcem, tlumočníkem a snahy si s ním např. předem vyjasnit, jakým způsobem bude svědčit, jakým způsobem bude vystupovat. Toto se stává nově trestním činem, což není běžné v zemích EU. A současně jsme se dostali do situace, že tento trestní čin v odst. 3 a 4, kde nedosahuje sazby zvlášť závažného trestního činu, kde ta sazba je až tři roky, nebo jeden až pět let, má být posunut do kategorie trestních činů, na které je možné nasadit odposlouchávací techniku se souhlasem soudu.

Je tady návrh pana poslance Chvojky, který to navrhuje vypustit. Ale bohužel na ústavněprávním výboru tento návrh neprošel a obávám se, že jeho osud ve Sněmovně bude stejný.

Tak jenom abych vyjasnil situaci, jaká bude. Máme obhajobu, která snad v trestním řízení má ještě nějaká práva, a v okamžiku, kdy se objeví třeba jen velmi vágní pochybnost, jestli náhodou nedochází k situaci, kdy se obhájce snaží ovlivnit někoho ze svědků, ovlivnit někoho ze znalců, někoho z tlumočníků, aby vypovídával příznivě pro jeho klienta, tak státní zástupce může přijít a požádat si o zavedení odposlechu, protože nepochybň, odst. 3, to znamená slíbení prospěchu, se o něm dá přemýšlet, nebo v odst. 4 prospěch pro sebe, nepochybň, jestli budu, nebo nebudu odsouzen, je prospěchem. Za této situace připouštíme, že náhle může dojít k odposlechům obhajoby v trestním řízení, a to dokonce v řadě případů stejnými policisty, stejnými státními zástupci, kteří vyšetřují ten původní proces.

Zatím jsme se na půdě této Sněmovny příliš nebabili o kauze Zadeh, která se tady řešila už v minulém volebním období a řeší se opětovně dnes. Já se vůbec nechci

vyjadřovat ke kauze jako takové. Nevím, kdo tam má pravdu. Nevím, jestli dotyčná osoba něco spáchala nebo nespáchala. Jestli je to opravdu velký podvodník, nebo čestný muž, a je mi to vlastně úplně lhostejné. Ale prokázalo se už v minulém volebním období, a bylo tady k tomu opakované zasedání komise pro kontrolu odpolechů, ústavněprávního výboru a dalších orgánů, že došlo k porušení práva na obhajobu, že došlo k odpolechům obhájce a obviněného, že tyto odpolechy byly vzaty a vloženy do spisu. Do té části spisu, která zdůvodňovala vazbu. Probíhala kárná řízení jak na státním zastupitelství, tak na policii s výsledky velmi spornými.

Co myslíte, v jaké situaci jsme dnes? Přestože toto se odehrálo v minulém volebním období, měl jsem pocit, že minimálně orgány, které v té věci by měly působit, si budou dávat mnohem větší pozor. Ukázalo se, že kauza pokračuje, že dojde k prolomení telefonů obviněného a že všechno, co z těch telefonů bylo vyndáno, co v těch telefonech bylo nalezeno, samozřejmě včetně komunikace s obhajobou, je poskytnuto všem účastníkům trestního řízení.

Tak v takové jsme reálné situaci dnes. A tady přichází pan ministr s myšlenkou, že kvůli velmi vágně formulovanému maření spravedlnosti připustíme, protože možná někdy někde se objeví advokát, obhájce, státní zástupce, někdo zúčastněný, obviněný, jiný účastník trestního nebo i civilního řízení, který spáchá podvod předložením falešného důkazu, tak v této části svádění připustíme, že bude možné začít odpolouchávat i obhajobu.

Pokládám to za naprosto zásadní zásah do celé koncepce trestního řízení. Mohl bych vám tady, pokud tak neučiní někdo z mých kolegů, tak vám pak asi budu nuten přečíst – já vím, že mě pan ministr nemá úplně rád, protože už toto se mnou zažil jednou, když nám předkládal znalce, že holt jsou chvíle, kdy je třeba mluvit dlouho, abychom zastavili něco špatného, co se valí na tuto zemi. Asi vám pak budu nuten přečíst stanovisko České advokátní komory, poměrně důkladný rozbor, který poukazuje na problémy, ale snažil jsem se je v tuto chvíli zformulovat vlastními slovy, aby nám všem bylo jasné, v jak nebezpečné situaci se ocitáme.

To, že samozřejmě návrh novely obsahuje řadu věcí, které jsou naprosto bezproblémové, také jsme nikdy nenavrhovali jeho zamítnutí, jenom jsme se úpěnlivě snažili prosadit na ústavněprávním výboru a budeme se snažit prosadit i tady v této Sněmovně, aby tato ustanovení, která se týkají právě maření spravedlnosti, která se týkají svádění – a tam upozorňuji, že se jedná o svádění ke skutku, který sám o sobě trestním činem nebyl nebo se jím nestal, a to zdůvodnění, které padá ze strany Ministerstva spravedlnosti, resp. dokonce téměř výlučně státních zástupců – Ministerstvo spravedlnosti říká: No my jsme to tak napsali, protože nás k tomu zavazují mezinárodní úmluvy, máme i jiné státy, kde to v nějaké jiné podobě mají, a nám by se to hodilo. A pak chodí státní zástupci a říkají: No, nám se prosím stalo, že nám přišel svědek vypovídat, že ho chtěl obhájce ovlivnit, aby křivě svědčil. Ten svědek nesvědčil, to znamená, nestal se ten hlavní trestní čin, čili tam není žádná akcesorita, a tím pádem toho zločinného obhájce nemohu odstíhat. A musíme si vymyslet paragraf, abychom takového obhájce odstíhat mohli, i když se ten hlavní trestní čin nestal.

Je to naprostá výjimka, že svádění máme jako trestný čin. Je to jenom ve třech případech, a to těch, které samy o sobě jsou beztrestné. Trestné je svádění k sebevraždě, to je trestný čin, protože tam těžko můžu soudit tu původní osobu, ale můžu soudit toho návodce, a ještě další dva trestné skutky.

Byl bych na to nesmírně opatrný. Doporučuji, abychom dnes projednání tohoto bodu nedokončili. Navrhnu vzápětí, abychom ho přerušili do příští schůze Poslanecké sněmovny. Mysím, že tam máme dluhopisy a volební zákony. Pokud mě přinutíte, abych četl další tři čtvrtě hodiny, tak jsem na to samozřejmě připraven, ale myslím si, že dluhopisy a volební zákony bychom ještě schválit mohli a že by bylo správné, abychom se dostali do stavu, kdy tady bude nový ministr premiéra, který, předpokládám, přinese již nějakou novou vládu do příští schůze Poslanecké sněmovny, a tento ministr nám řekne: Ano, chci se vydat touto cestou zásadní války s advokací, zásadního posílení pravomoci státního zastupitelství zpochybňovat obhajobu a útočit na obhajobu a pokládám tuto cestu za správnou. Pak prosím, nechť většina této Sněmovny rozhodne. Ale zdá se mi naprosto nesprávné, aby to byl ministr spravedlnosti, který je v tuto chvíli v demisi, který dává zcela jasně najevo, že politické i jiné důvody ho vedou k tomu, že nechce nadále být ministrem, a zdá se mu zbytečné na té pozici trvat, tak jenom proto, aby měl sám pro sebe odškrtnuto, že ještě něco zvládl, že ještě prosadil jednu novelu trestního zákona a trestního rádu, tak mi připadá zbytečné udělat takto zásadní a nebezpečný krok, který navíc pokládám za téměř jisté, že nám vrátí Senát, protože je to opravdu věc, která zásadním způsobem zasahuje do celé koncepce trestního řízení a do celé koncepce obhajoby.

Takže bych poprosil, jestli by mohlo být posléze hlasováno o přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny. Vrátíme se k němu, ale vrátíme se k němu pokud možno s novým ministrem, který snad řekne "ano, chci touto cestou jít", nebo "ne, touto cestou jít nechci". Já ji pokládám za nesmírně nebezpečnou, pokládám ji za cestu, která opravdu posiluje postavení státního zastupitelství a policie nad míru, kterou by si zasloužila Česká republika, obvinění, obžalovaní i obhajoba jako taková.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je procedurální návrh, takže budeme hlasovat bez rozpravy. Já už jsem přivolal kolegy z předsály.

Návrh zní pferušit projednávání tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

O tomto návrhu rozhodneme hlasováním, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s návrhem. Kdo je proti?

Je to hlasování 222, přihlášeno 181, pro 64, proti 80. Tento návrh přijat nebyl.

Faktická poznámka – paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych se jen pokusila velmi stručně, protože mám dvě minuty, vysvětlit, proč si nemyslím, že by ten návrh, který tím pozměňovacím návrhem, který si osvojil

ústavněprávní výbor, doznał významné změny, že je ohrožením, tak jak zde můj předčeňák pan poslanec Benda, vaším prostřednictvím, pane předsedající, naznačoval, nebo dokonce několikrát opakoval. Jednak asi neměl prostor ještě říci, že v § 33 účinné lítosti se rozšiřuje možnost právě pro ty trestné činy, o které tady jde, křivé obvinění, křivá výpověď, nepravdivý znalecký posudek, křivé tlumočení i maření spravedlnosti, to znamená, když někdo prohlásí v době, kdy ještě mohlo být zamezeno následku toho škodlivého činu, tady například předložení falešné listiny, ale to se týká i toho svádění, které tady bylo několikrát opakováno jako ta nejnebezpečnější forma, tak se nic nestane, je beztrestný, pokud to takhle schválíme. A navíc my víme, že se tady někdo pokoušel předložit nějaký zfalšovaný posudek. Já a myslím, že všichni, co tady jsme v sále, jsme se mnohokrát setkali s tím, že se předkládají zfalšované listiny, nepravdivé posudky, znalecké posudky, které zjevně při prvním čtení vidíte, že jsou zpracovány jednostranně, neobjektivně. Přesně toto vše by měla umožňovat postihnout ta novela maření spravedlnosti, je to i v samotném názvu, a současně o tu by to případně ostří trestní represe, jak o něm pan poslanec Benda vaším prostřednictvím, pane předsedající, hovořil, možností využít institutu účinné lítosti podle § 33 trestního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Michálek s faktickou poznámkou. Faktické mají přednost, pane ministře, omlouvám se. Tak poté.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Takže pan kolega Benda zde vystoupil se svým projevem, kdy nám fakticky řekl, že pokud přijde advokát za nějakým svědkem a řekne mu, aby vyrobil zfalšovaný papír a předložil ho soudu, tak to nemá být trestné. Já bych se chtěl zeptat, co s tím tedy máme dělat? Jaký je recept ODS na advokáty, kteří obcházejí svědky a vyzývají je k tomu, aby připravili zfalšované listiny, vytvořili fiktivní faktury, s pomocí kterých pak můžou z podnikatelů vylákat peníze a podobně? Já si myslím, že ten problém je vážný a že bychom měli slyšet nějaké alternativní řešení.

Pokud to tedy nemá být trestný čin, má to být povoleno, pokud řekneme, že to tedy není ani protiprávní, pak samozřejmě ti advokáti to budou dělat, protože když se jim to povede, tak získají výhodu ve sporu, za což jsou placeni svým klientem. A pokud se jim to nepovede, tak se jim nic nestane a tu odměnu od svého klienta dostanou stejně. Takže na tom vždycky vyinkasujou peníze a stane se to v zásadě právidlem, podle kterého bude fungovat i naše justice.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan ministr. Potom pan poslanec Benda.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Jenom prostřednictvím pana předsedajícího k mému váženému kolegovi. Já myslím, že tady není na co čekat. Myslím, že ta věc je jasná a už byla dostatečně debatovaná. Vy máte skutečně možnost, a už jste to párkrt předvedl, předvedete to za chvíliku asi znova, tady nám

ještě čtyřicet minut něco čist. A tím budete něčemu hrdinně bránit. Čemu budete bránit? Budete hrdinně bránit tomu, aby byli postihováni lidé, kteří se snaží, aby soud rozhodoval o jiných lidech na základě nepravdivých informací. Na základě lží a podvodů, které tam někdo za tímto účelem úmyslně přinesl. (Poznámka z pléna.) Úmyslně, ano.

Jestli vám to připadá jako něco... jako lidé, které je potřeba ochránit hrdinným čtením nějakého čtyřicetiminutového textu, chraňte je. Přeju vám hodně štěstí, jdu si to poslechnout. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, já bych zareagoval na kolegu Michálka. Mrzí mě, že nebyl na tom semináři, který ústavněprávní výbor v dané věci dělal, kde byli představitelé Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu, kde byli představitelé advokacie a další. Téměř všichni – s jedinou výjimkou jedné jediné osoby – soudci říkali, že je to zbytečné. V řadě případů to věci jenom zkompplikuje a zhorší. V civilním řízení, a víme, že máme takový výrok nejvyšších soudů, soud nemůže být v tomto směru podveden. Soud musí být schopen poznat, kdy je mu předložen falešný nebo nefalešný důkaz. A v okamžiku, kdy vstoupím do civilního řízení tím, že zahájím trestní řízení o předložení nějakého takzvaně falešného důkazu, tak to řízení jenom zkompplikují, prodloužím, bude se na něj vyckávat. Ale o tom já jsem přece většinu svého projevu nemluvil.

Pan ministr tady ze mě dělá troubu, který chce hájit právo předkládat falešné důkazy. Tak za prvé si myslím, že obviněný v trestním řízení takové právo má. A zase jsme si to vyjasňovali dostatečně dlouho na ústavněprávním výboru, že nikdo nesmí být nucen, a to dokonce z Listiny, svědčit sám proti sobě. Nikdo nesmí být nucen svědčit sám proti sobě.

Ale o čem jsem přece tady celou dobu mluvil, je o tom, že tam máte svádění k maření spravedlnosti a že toto svádění jste dali do těch částí, na které jste připraveni povolit odposlechy. A v tom okamžiku vstupujete naprostě razantním způsobem do vývoje trestního řízení pod nějakou vymyšlenou záminkou a začínáte odposlouchávat obhajobu, na čem se domlouvá se svým klientem.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Máme ještě tři faktické poznámky. Paní poslankyně Válková, pan předseda Michálek a potom pan poslanec Ferjenčík. A pak s přednostním právem pan předseda Chvojka a potom rádně přihlášení.

Poslankyně Helena Válková: Tak jenom, pane předsedající, milé kolegyně a milí kolegové, já jsem byla na tom semináři, na tom kulatém stole. Potvrzuji to, že kromě státních zástupců soudci byli velmi zdrženliví k tomu návrhu. A ta zdrženlivost se projevila tím, že upozornili jednak, že sice může dojít k prodloužení toho soudního řízení, ale současně nezpochybnili, a v průběhu té diskuze to i zaznělo, že jsou

případy, kdy se skutečně v praxi předkládají zfalšované listiny, znalecké posudky trpí vadami, kdy opravdu pochybujeme, jestli to byla jenom hrubá nedbalost, nebo úmyslné jednání.

A na rozdíl od – ještě jsme tam diskutovali jiné otázky – to nevyznělo, tedy aspoň já jsem to tak nepochopila, zásadně proti. Ten, kdo je zásadně proti, to myslím nejsou všichni advokáti, protože já jsem s některými z nich také hovořila. Ten, kdo je zásadně proti, a pokud je mi známo, je také autorem té novely, kterou tady hájí pan poslanec Benda vaším prostřednictvím, pane předsedo, je člen unie advokátů pan advokát Sokol. Ale protože pro to nemám důkazy, tak musím říci – slyšela jsem, nevím to jistě, ale dovedu si to docela dobře představit, kdybych byla členkou této unie obhájčů, kterou jinak velmi i ve svých vystoupeních podporuji, protože si myslím, že dělá mnoho správných věcí, tak bych se snažila takový návrh samozřejmě také zpracovat, protože usnadňuje práci těchto advokátů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já musím říct, že jsme se o této otázce bavili, i když jsme byli na pracovní návštěvě v Nizozemsku, s vysokými představiteli justice a ten pocit, který jsem měl z toho rozhovoru, byl úplně diametrálně odlišný, než měl pan kolega Benda. Takže já jsem v tomhle trošku zdrženlivější. A pokud si Nejvyšší správný soud nebo Nejvyšší soud myslí, že je to špatně, tak se nám k tomu písemně vyjádří. Já si myslím, že šlo spíš o takové zdrženlivé projevy, které náležejí tomu, že soudci se necítí jaksi příslušní k tomu, aby se podíleli na přípravě zákonů.

Chtěl jsem říct jednu důležitou věc – že obviněný sice má právo lhát při své obhajobě, ale určitě si myslím, že nemá právo nabádat ostatní svědky, znalce a další osoby, které se podílejí na tom dokazování před soudem, aby tvořili falešné listiny. Takové právo prostě nemá. Jestli si pan Sokol myslí, že takové právo má, ať se nechá zvolit sem do Poslanecké sněmovny a ať si to tady obhaje.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jenom, mně přijde nešťastné, že kolega Benda tady slučuje to svádění a odposlechy. Protože podle nás je namísto, aby tam zůstal ten paragraf s tím sváděním. Protože přece když přijde advokát a začne obcházet svědky, ať vypovídají jinak, než jak se to stalo, tak to přece nemá být v pořádku. Ale na ústavněprávním výboru bychom podpořili ten pozměňovací návrh, který ty odposlechy z toho vyjímá, protože to je dost extenzivní.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Benda a potom pan poslanec Blažek.

Poslanec Marek Benda: Já musím zareagovat zase na některé své ctěné kolegy. Za prvé paní poslankyni Válkové. Křivý znalecký posudek už je dnes trestným činem. To s tím nemá nic společného. To je už dnes trestným činem, který nemá s touto novelou vůbec nic společného. Nikdo to nezpochybňuje.

Za druhé. Vytáhnout jméno nepopulárního, nebo možná v části této Sněmovny nepopulárního advokáta pana Sokola a říct, ten za to může, v okamžiku, kdy je tady stanovisko České advokátní komory, které nám sem opakovaně zasílájí, tak to se mi zdá fakt jako velmi zvláštní a nestandardní postup. Tak řekněte, že si je blbě zvolili, že všichni jsou troubové, že vy víte lépe, kdo zastupuje advokáty. Ale říkat, když nám sem něco pošeď ČAK, ČAK za to nezdodpovídá, ale zodpovídá za to unie obhájců a pan Sokol, se mi zdá opravdu jako velmi, velmi zvláštní postoj.

A bavíme se skutečně o tom, jakým způsobem se bude zasahovat do práva na obhajobu. Já tvrdím, že samozřejmě to právo na obhajobu obviněného je tímto způsobem zásadně, zásadně narušeno. Jestli nejste povinen svědčit proti sobě a můžete říct před soudem "já jsem tehdy a tehdy nebyl na daném místě", protože nejste povinen svědčit proti sobě, a vždycky se vycházelo z toho, že lhát můžete, ale už když předložíte svůj diář, do kterého jste si to falešně napsal, a řeknete "tady mám napsanou schůzku s panem Vopičkou" a náhodou ten soud uvěří, tak je to na trestní stíhání. Odvozené. To se mi zdá opravdu velmi zvláštní postup.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek, potom pan poslanec Klaus, potom pan ministr – faktické poznámky.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych chtěl pouze připomenout, že trestní řízení spočívá v tom, že máte většinou nějakého jednotlivce, který stojí proti celé státní mašinérii. Ta mašinérie je ozbrojená, docela dobře placená. A to, co se tady připravuje, vlastně znamená, že ten jednotlivec do doby, než se přijme např. tato vágní formulace, která je zde navrhována, tak samozřejmě na to, aby prokázal svou nevinu, se snažil shánět takové svědky, kteří prostě budou mluvit takovým způsobem, který vyhovuje jemu. Co je na tom špatného? To je normální.

Obracím se teď na hnutí ANO. Pana předsedu vlády prosím, aby se nerozčiloval, protože já nepřicházím útočit. Byli jste to vy z hnutí ANO, kteří jste tady hodiny mluvili o tom, jestli náhodou ti státní zástupci a ta mašinérie trestněprávní nemá příliš mnoho, řekneme, moci. A teď jim chcete přidat další trestný čin, který je naprostě vágně formulovaný. Druhý nejbohatší muž této republiky, dokonce pan předseda vlády, Babiš je obviněný, prošetřují se nějaké další věci kolem něho a on teď aby se bál, např. pokud jde třeba o ty dluhopisy, málem shánět nějaké znalce. Oni se budou bát dělat nějaké posudky ve prospěch té obhajoby. Protože kdybych si byl jistý, že všichni státní zástupci jsou normální a nebudou toho zneužívat, tak bych tady nemusel mluvit, ale realita je naprostě jiná. A zejména – a říkám to jako hrđí Moravan nerad – zejména na Moravě máme pár státních zástupců, kteří to pojmenu naprostě podle svého a budou to zneužívat a používat. A já nechci, aby se znalci báli dělat znalecké posudky, nechci, aby se svědci báli před soudem mluvit, že zase nějaký šílenec

z Olomouce, proč to neříct jinak, zvlášť dnešního dne, mě bude popotahovat za věci, které doposavad byly normální, a já bych byl rád, kdyby normálními zůstaly.

Toť vše. Fakt prosím silné vládní hnutí, aby se zamyslelo, jestli tohle je opravdu to (upozornění na čas), kam chcete posuzovat trestní řízení – ve prospěch posílení státních zástupců. Není na to doba.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Klaus a čtyři další.

Poslanec Václav Klaus: Já bych zareagoval na pana Ferjenčíka, který tady řekl, když obhájci se snaží přesvědčit ty lidi, aby vypovídali jinak, než se to stalo. Tady bych si dovolil vysvětlit, že právě jak se to stalo, to určuje soud. A ty dvě strany, ten státní zástupce se snaží dokázat, že se zločin stal, a ten obžalovaný se snaží dokázat, že se nestal. Na to používají různé svědky a rozhoduje to soud. Čili apriorně předpokládat, že někdo, kdo stojí před soudem, je zločinec, je špatně. Vy jste tady předvedli, tahleta strana, že každý živnostník je sprostý podezřelý, před chvílí u zákonů o EET a teď zase jiná většina se tady snaží předvádět, že každý sprostý podezřelý už je rovnou zločinec, který nemá právo vést svoji obhajobu a musí být neustále monitorován, odposloucháván, aby tu obhajobu nemohl vést. Oboje je velice špatně.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Teď pan ministr.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, jenom velice stručně, aby náhodou nevznikl nějaký mylný dojem. Už jsme to tady jednou říkali. Obžalovaný má skutečně právo před soudem lhát, ale rozhodně nemá právo předkládat nepravidlé důkazy nebo si je opatřovat nebo je jiným způsobem zajišťovat a uvádět tak soud v omyl. Tohle právo nikdy neměl, nikde na světě ho nemá, a pokud si někdo myslí, že ho má, tak se hluboce mylí. Ale chápou, že dneska je trošku blbej den na to projednávat zrovna tentle návrh.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si reagovat na svého váženého kolegu pana Bendu, který říkal, že znaleckých posudků se tato novela netýká. Chtěl jsem upozornit na to, že tomu tak není, že součástí té novely je i zavedení nového § 347a Maření spravedlnosti, který v odstavci 2 právě to svádění k nepravidlivému znaleckému posudku postihuje. Je to fakt potřeba, protože v současné podobě, jak už jste o tom sám mluvil, je ta akcesorita účastenství. To znamená, kdo navádí někoho jiného k tomu, aby podal znalecký posudek, tak je postižitelný tehdy, pokud ten trestný čin je dokonán nebo pokud se o něj ten pachatel pokusí, ten hlavní pachatel. Teprve potom

je trestný i ten návodce. Takže si myslím, že i v tomhle ohledu to může mít svůj smysl. Když tak mě prosí opravte, ale je to tam zmíněno. To je bod číslo jedna.

A za druhé, pokrývá to i ty případy, které v současné době řešeny nejsou, jako jsou třeba ty zfalšované dokumenty, faktury. A tam opravdu nestačí to, abychom si řekli, že soud pozná, jestli důkaz je zfalšovaný, když to nemá žádné odpovědnostní právní důsledky. To zkrátka nevyřeší ten problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Výborný fakticky, po něm paní poslankyně Válková.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Tak já jsem chtěl reagovat na paní kolegyni Válkovou vaším prostřednictvím, pane předsedající. Ona tady tedy už není, ale mně přijde poněkud nešťastné tu nějakou věcnou, odbornou debatu posunovat do té roviny, že za tím stojí nějaký konkrétní advokát. O panu dr. Sokolovi si každý můžeme myslet, co chceme, to můžeme, ale ta věc je přece jinak. A kdo byl přítomen na tom kulatém stolu v ústavněprávním výboru, tak ví, že tady ani zdaleka, ani zdaleka nebyla shoda ze strany přítomné odborné veřejnosti na přístupu k takto nově definovanému trestnému činu. Dokonce tam nebyla ani shoda na úrovni jednotlivých soudců Nejvyššího soudu. I tam zaznivaly zcela odlišné přístupy. A je tedy otázkou, zda skutečně musíme v tuto chvíli – a já se k tomu pak případně vyjádřím v rozpravě s větší časovou možností – jestli musíme v tuto chvíli pospíchat a u normy, která je zjevně transpoziční, k ní dávat takto zásadní věc, která zasáhne do procesu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Válková tu není, takže tím pádem propadá přihláška. A prosím pana poslance Bendu, který je zatím poslední s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení páновé, já jenom k panu kolegovi Michálkovi, krátká reakce. No ano, většina trestních činů právě z principu akcesority jsou trestné v návodu nebo v pomocníkovi jenom v okamžiku, kdy se stane ten trestný čin, resp. kdy je o něj alespoň spáchán pokus – příprava v těchto případech nepřipadá v úvahu, protože jsou příliš nízké sazby – kdy je alespoň spáchán pokus nebo se ten trestný čin stal. A je to tak z velmi dobrých důvodů. Ne každé navádění k trestnému činu, pokud nedošlo ani k pokusu o ten trestný čin, má být samo o sobě trestným činem. A tady se dostáváme do té situace, která je opravdu srovnatelná jenom s dalšími skutkovými podstatami trestního zákoníku, že říkáme: samotné navádění je trestným činem, aniž došlo k pokusu o spáchání toho hlavního trestného činu. Pokud by byl předložen znalecký posudek, tak samozřejmě to trestný čin je a z hlediska akcesority je to připojitelné. Ale pokud k tomu nedošlo, tak opravdu ta míra vágnosti je přece strašně nebezpečná.

Nečetli jsme všichni Perry Masona? Prosím pěkně. Nečetli jsme, jak vypadá příprava amerického procesu? Neviděli jsme deset případů v České republice, kdy policisté a teď ta státní moc omylem navádí tím, že dá jenom málo fotografií nebo že dá málo pachových vzorků nebo něco podobného? To se přece v trestním procesu

děje naprosto běžně. Naprosto běžně zjišťuji, jak bude svědek vypovídat. A byl bych blázen – každý slušný advokát říká: nepoložím před soudem otázku, na kterou neznám odpověď. (Předsedající: Čas!) Teď najednou říkat, že to je trestné?

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla poslední faktická poznámka. Teď s přednostním právem pan předseda Chvojka. A pan poslanec Výborný je rádně přihlášen, pokud trvá přihláška.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuju za slovo, pane místopředsedo. Přednostní právo, nepřednostní právo... Ono to je jedno. Prostě jsem se přihlásil rádně do diskuse a bylo přede mnou asi dvacet faktických poznámek. Otázka je, jestli opravdu ten jednací rád v tomto nějak neupravit, protože tři čtvrtiny z toho, co jsem chtěl říct, už bylo řečeno, zejména panem kolegou Bendou.

Chtěl bych zalobbbovat za ten svůj pozměňovací návrh, který jsem představil minule v rámci druhého čtení. Můj pozměňovací návrh nějakým způsobem upřesňuje zaprvé tu skutkovou podstatu maření výkonu spravedlnosti a zcela vyndává ten institut o tom svádění. A chtěl bych ještě doplnit to, co jsem minule neříkal, byť to zmínil pan kolega Benda, opakování je matka moudrosti, a možná to bude vypovídat i o určitém širším přístupu Poslanecké sněmovny v tomto funkčním období k advokátnímu tajemství, resp. k povinnosti mlčenlivosti, což je v podstatě jedna nez největších povinností, ale nejzásadnější povinnost každého advokáta.

To znamená, mně se nelíbí na té nově zřizované skutkové podstatě to, že se řadí mezi takové závažné trestné činy, a podle mě mezi ně nepatří, u nichž lze v rámci trestního řízení využít zvláštní prostředky, to znamená prostředky včetně užití odposlechů, a může se velmi snadno stát, že tyto prostředky budou alespoň na oko legalizovat prováděné odposlechy komunikace mezi obviněným a jeho obhájcem, což je podle mě nepřístojně a zavrženíhodné. To platí tím více o navrženém ustanovení odstavce 2, tedy právě o tom již zmíněném svádění, přičemž takováto úprava není zavedena v žádném z tradičních systémů, ani na Slovensku. A není totiž pravdou, že by samotný termín "svádění" byl judikaturou nějak dostatečně vymezen, naopak lze za něj pokládat téměř cokoli, včetně toho, jak uvádí komentář, vyzdvihování pozitiv takového postupu. V očích obžaloby může jít tedy o jakoukoli zmínku domlouvání se se znalcem, zda je ochoten předloženou věc znalecky posoudit včetně třeba jiného možného úhlu pohledu, a podobně jednání. Preventivní funkce trestnosti takového jednání povede tedy spíše bohužel k zastrašení osob na řízení zúčastněných, aby nebyly v řízení moc aktivní, než k odrazení samotného jednání.

Z uvedených důvodů, jež by bylo možno dále a dále rozvádět, avšak nechci opakovat některé věci, považuji tedy tento svůj pozměňovací návrh za adekvátní a myslím si, že celý ten institut svádění by měl být z té novely vyndán.

Také si dovoluji poukázat na závěry Evropského soudu pro lidská práva, který vnímá advokátní povinnost mlčenlivosti jako součást záruk práva na respektování soukromého a rodinného života dle článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, do něhož je možné zasáhnout jenom z taxativně vymezených důvodů podle článku 8 odst. 2 citované úmluvy, a to jen tehdy, je-li to nezbytné

v demokratické společnosti. Výklad je zde zcela jasný. Komunikace s advokátem je zásahem do takového práva, přičemž soud ve své judikatuře opakován odmítá argument, že zákonnost a soulad příkazu k odposlechům s článkem 8 úmluvy vyplývá ze samotné skutečnosti, že byly vydány soudem. Stále – opakuji stále – musí být zkoumáno, zda jde ve vztahu k advokátovi a v zásadě i ve vztahu ke všem jeho klientům, jejichž rozhovory byly zachyceny, zkoumáno, zda šlo o prostředek v demokratické společnosti nezbytný a zda je tedy opravný prostředek, který umožňuje odposlechy přezkoumat či případně zcela vyloučit, zda tyto náležitosti splňují obecně postup upravený v § 88 a následující trestního řádu, je více než diskutabilní, a to i s ohledem právě na již zmíněnou kauzu, resp. na poslední vývoj kauzy Zadeh, kdy soudce nejen že nevyloučil informace, které se nevztahovaly k trestnímu stíhání ze spisu, včetně informací ze soukromého života advokátky, ale ponechal v něm bohužel i veškerou komunikaci obhajoby s klientem s tím odůvodněním, že rozlišení mezi údaji získanými z odposlechů není podle zákona možné.

Takže dámy a páновé, prosím ještě jednou o podporu mého pozměnovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď ještě pář omluv. Pan předseda Stanjura se omlouvá mezi 14.30 a 17. hodinou, pan předseda vlády odteď do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr dopravy od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr zdravotnictví od 14.30 do 16 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, pan poslanec Gazdík od 12.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Dolínek od 12.00 do 14.30, a to ze zdravotních důvodů. Tolik omluvy.

A teď dvě faktické. Prosím pana předsedu Michálka a po něm pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo. Chtěl jsem se zeptat váženého pana kolegy Chvojky, jestli by mohl ještě trošku rozvést tu myšlenku, že člověk, který tedy bude žádat znalce, aby posoudil věc z jiného úhlu pohledu, bude trestný podle tohoto ustanovení, protože pokud já vím, tak jiný úhel pohledu není synonymum pro to předložit důkazní prostředek, o kterém ví, že je padělaný nebo pozměněný v úmyslu, aby byl použit jako pravý. Tohle by mi docela pomohlo k tomu, abych porozuměl tomu vašemu úhlu pohledu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuju za slovo. Mám otázku ke stejněmu tématu. Podle mě jediná reálná vymahatelnost tohoto ustanovení bude, když ten znalec toho advokáta odmítne a bude to řešit. Ve chvíli, kdy se tohle vyškrtně z toho zákona, tak reálně použitelný nebude. Já jsem pro, ať se vyškrtnou ty odposlechy. Ale ve chvíli, kdy přijde za znalcem advokát, že by potřeboval zfalšovat tady posudek a předložit

ho, tak ve chvíli, kdy se domluví, že to zfalšují, a dokonají ten trestný čin, tak tam nebude nikdo, kdo by to oznámil samozřejmě. Takže nebude žádná reálná možnost to stíhat.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, k tomu, co říkal pan kolega Ferjenčík. No to je samozřejmě pravda, pokud se domluví, tak jsou stíhatelní potenciálně oba. Pokud se nedomluví, tak samozřejmě ten znalec může k dané věci vystoupit před soudem a říct "pokoušel se mě advokát nebo státní zástupce nebo jiná strana sporu ovlivnit tímto způsobem" a nepochybně to na ten soud bude mít nějaký vliv.

To, o čem se bavíme, není řízení před tím soudem, o kterém se bavíme a které může být ovlivněno. Bavíme se o tom, jestli má být vedle toho zahájeno nějaké trestní řízení, nějaké trestní stíhání, které s tím původním soudem nemá vůbec nic společného, ten původní soud o tom vůbec nic ani neví. Ani neví. A kromě toho tam ty odposlechy zůstávají, i když uznávám, že vy jste hlasovali pro jejich vypuštění, ale stále tam bohužel zůstávají, a obávám se, že tam zůstat mohou, nebo to uvidíme na hlasování ten příští nebo přesštípští týden, až na to dojde. Ale ten problém je, že tady se rozběhne jiné řízení, jiné trestní stíhání, které nemá s tím původním nic společného, nepomůže mu v žádném případě, jenom vede ke kriminalizaci osob, které možná, a to ještě velmi možná, se pokoušely někoho přesvědčit, aby svědčil, znalecky vypovídal nebo tlumočil jiným způsobem.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádné další faktické poznámky nemám, tak teď má slovo pan poslanec Výborný, který je rádně přihlášen.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mnohé tady zaznělo. Já bych se určitě přihlásil k tomu, co říkal kolega Chvojka ohledně vypuštění institutu svádění, protože to skutečně může být velmi nebezpečné. Samozřejmě zásadní věci jsou ty odposlechy, protože zařazení takovéto úpravy mezi, podotýkám, závažné trestné činy jím zdaleka není, mezi ty činy, u nichž lze v rámci trestního řízení využít zvláštní prostředky včetně užití odposlechů, se pak může snadno stát nástrojem, jakým lze alespoň naoko legalizovat prováděné odposlechy, komunikace mezi obviněným a jeho obhájcem. To platí tím více o navrženém ustanovení právě v odst. 2, tedy u toho svádění.

A jenom chci podotknout, protože v odůvodnění předkladatele se mnohokráte odkazuje předkladatel na zkušenosť ze zahraničí, případně na různé mezinárodní úmluvy, k tomu se ještě dostanu, že takováto úprava není zavedena v žádném z tradičních systémů, ani na Slovensku, jak se opakovaně uvádí. Tedy není pravdou, že by samotný termín "svádění" judikaturou byl dostatečně vymezen. Naopak lze za svádění považovat téměř cokoliv včetně toho, jak potom uvádí komentář, vyzdvihování pozitiv takového postupu. V očích obžaloby může jít i o jakoukoli

zmínu domlouvání se se znalcem, zda je ochoten jemu předloženou věc znalecky posoudit, včetně třeba jiného možného úhlu pohledu a podobného jednání. Preventivní funkce trestnosti takového jednání povede tedy spíše k zastrašení osob na řízení zúčastněných, aby nebyly v řízení moc aktivní. Povede to k odrazení od toho samotného jednání. Nemyslím si, že toto je úplně rozumné.

Jenom bych chtěl ještě připomenout tu historii projednávání. Dne 8. února tohoto roku byla vládou do Sněmovny předložena transpoziční úprava a nakonec i v projevu pana ministra spravedlnosti zaznělo, že transpozičním podkladem není to, co k tomu je přidáváno, a to, co je meritem dnešní diskuse.

K odkazu na některé zahraniční dokumenty se předkladatel odvolává na čl. 23 Úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000. A je potřeba připomenout, že v této úmluvě se nic podobného nepožaduje, žádný postih stadia činnosti daleko před tím pokusem, ani umožnění použití zvláštních prostředků stíhání v podobě odpovídání, nic podobného tam nenalezneme. Pokud se předkladatel odvolává na statut Mezinárodního soudního dvora a jeho požadavky, je rovněž toto nepřípadné, resp. se to nezakládá na faktech, protože požadavek trestnosti se týká pouze předkládání důkazů před tímto tribunálem, nikoli kdekoliv jinde.

Čili z rady těchto důvodů i těch, které tady zazněly už z úst dalších kolegů poslanců, se domnívám, že by měly být vzaty v potaz ty pozměňovací návrhy, které byly načteny ve druhém čtení, tak abychom se skutečně řídili tou čistou transpozicí, tak jak bylo dáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byla zatím poslední přihláška. Už ne. Tak ještě kolega Benda.

Poslanec Marek Benda: Já jsem vám to, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministrem, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, já jsem vám to říkal, ať jdeme dělat raději dluhopisy a volební zákony, že to pro nás všechny bude jednodušší a že bude užitečnější počkat s trestním zákoníkem na příští schůzi Poslanecké sněmovny, protože tam bude šance ho normálně rozumně projednat, míti stanovisko nového ministra spravedlnosti, který, předpokládám, v té době již bude asi ještě bez důvěry Poslanecké sněmovny, ale předpokládám, že už bude minimálně navržen, a možná že dokonce i schválen prezidentem republiky, jestli si bude vláda vyžadovat schválení prezidenta republiky. A že bychom tento proces mohli dodělat příště. Pokud se tak nestalo, pak mně nezbývá, než abych těch pět minut ještě využil k tomu, abychom malinko probrali onu situaci, co po nás vlastně žádají ony mezinárodní úmluvy.

Podle čl. 23 Mezinárodní úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000, ratifikována Českou republikou v roce 2003, tento zní jinak a míří na zcela jiné osoby, zjevně nesměřuje vůči účastníkům soudního řízení ani jejich zástupcům, ale jeho snahou je zabránit ovlivňování řízení zvenčí, a to navíc pouze u touto úmluvou vymezených trestních činů. (Poslanci v sále nevěnují pozornost řečníkovi, baví se, hlučí.)

Ocituji čl. 23 Trestnost maření výkonu spravedlnosti: Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby pokud budou spáchány úmyslně...

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se pane poslanče omlouvám! To, že je evidentní, že se nebude hlasovat, neznamená, že bychom neměli poslouchat pana poslance. Takže prosím o klid! (Oživení v sále.)

Poslanec Marek Benda: Já netrvám na tom, že mě musíte poslouchat. (Smích.) Někdy se snažím věcně argumentovat, myslím, že jsem se o to snažil zcela poctivě tuto hodinu, a věřím tomu, že jsem většinu Poslanecké sněmovny přesvědčil o tom, že na příští schůzi Poslanecké sněmovny bude hlasovat pro mé návrhy, případně pro návrhy pana kolegy Chvojky, Výborného a dalších. Ale v tuto chvíli pokládám za opravdu zbytečné, abychom pokračovali v projednávání tohoto bodu vzhledem k tomu, že nám zbývají tři minuty a není zcela zjevně možné ani to hlasování stihnout, takže proto tady cituji Mezinárodní úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu. (Část poslanců odchází z jednacího sálu.)

Abych se tedy vrátil k té citaci. A kdo má chuť jít na oběd, prosím, přeji dobrou chut!

Trestnost maření výkonu spravedlnosti. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby pokud budou spáchány úmyslně, byly za trestné činy pokládány:

a) použití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování nebo příslib, nabídka nebo poskytnutí neoprávněně výhody s cílem navádět k falešnému svědectví nebo narušit podávání svědectví nebo předkládání důkazů v průběhu řízení v souvislosti se spácháním trestních činů, na něž se vztahuje tato úmluva;

b) použití fyzické síly, vyhrožování nebo zastrašování za účelem narušení výkonu úředních povinností orgány činnými v trestním řízení v souvislosti se spácháním trestních činů, na něž se vztahuje tato úmluva.

Nic v tomto pododstavci nebrání smluvním stranám, aby přijaly takovou právní úpravu, která bude chránit jiné kategorie veřejných činitelů.

Úmluva tedy nepožaduje žádný postih stadia činnosti daleko před pokusem ani umožnění použití zvláštních prostředků stíhání v podobě odposlechů. Odvolávat se na status Mezinárodního soudního dvora a jeho požadavky je rovněž nepřípadné, protože požadavek trestnosti se týká pouze předkládání důkazů před tímto tribunálem.

K tomu jenom dodám, že jsme s panem kolegou Michálkem, paní kolegyní Procházkovou a s paní kolegyní Levovou byli u Mezinárodního soudního tribunálu minulý týden v Haagu, kde jsme byli přesvědčeni místopředsedou Mezinárodního soudního tribunálu o tom, že v okamžiku, kdy Mezinárodní soudní tribunál přijde na to, že někdo před ním vypovídá křivě nebo předkládá falešné důkazy nebo další věci, je schopen se s tím vypořádat sám na základě právě akcesority řízení a nepotřebuje k tomu vnitrostátní úpravu, na kterou se tak –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak, pane poslanče, máte to za sebou. Je 13.00, já přeruším jednání schůze do 14.30 a přeji vám dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a páновé, je 14.30 hodin, zahajují odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve vás seznámím s omluvami, které mezičtím byly doručeny. Pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá v době od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Bartošek se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z důvodu pracovního programu v regionu, pan poslanec Jaroslav Holík od 15 hodin do konce jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů, pan poslanec František Kopřiva z pracovních důvodů – z důvodu přijetí eurokomisaře na výboru pro evropské záležitosti se omlouvá od 14.30 do 16 hodin, pan poslanec Milan Hnilička od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Leo Luzar od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Marian Jurečka se omlouvá od 16 hodin také do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Zahajuje projednávání bodu

111.

**Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu
státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017
v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání
a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahů k státním fondům
/sněmovní dokument 623/**

Předložený sněmovní dokument obsahuje usnesení rozpočtového výboru č. 77 z jeho 7. schůze ze dne 25. dubna 2018. Předložené usnesení uvede předsedkyně rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá, která už přichází k řečnickému pultu, a předávám jí slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji, vážený pane místopředsedo Sněmovny. Vážené ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámila s návrhem usnesení rozpočtového výboru č. 77 ze 7. schůze ze dne 25. dubna 2018 k návrhu časového harmonogramu k projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu ČR za rok 2017 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a k návrhu na jeho přikázání a přikázání jeho kapitol výborům včetně vztahu k státním fondům.

Po zpravidla skrácené zprávě předsedkyně výboru poslankyně Vostré a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

I. stanoví harmonogram projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 a jeho kapitol včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2017 (dále státní závěrečný účet) takto:

1. Vláda předloží státní závěrečný účet Poslanecké sněmovně do 30. 4. 2018 (pondělí, termín ze zákona)
2. Výbory projednají příkázané kapitoly a okruhy státního závěrečného účtu do 22. 6. 2018 včetně státních fondů (pátek, výborový týden)
3. Výbory předají svá usnesení rozpočtovému výboru do 29. 6. 2018, což je pátek, jednací týden PS
4. Nejvyšší kontrolní úřad předloží stanovisko k SZÚ do Poslanecké sněmovny do 31. 8. 2018

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní předsedkyně. Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme návrh usnesení, se kterým nás seznamuje paní předsedkyně rozpočtového výboru.

Prosím, paní předsedkyně, pokračujte.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Takže to je do 31. 8. 2018, pátek, to je lhůta, která je daná zákonem.

5. Kontrolní výbor projedná stanovisko NKÚ k návrhu státního závěrečného účtu do 7. 9. 2018

6. Kontrolní výbor předloží své usnesení, popř. oponentní zprávu rozpočtovému výboru na společné jednání rozpočtového výboru se zpravodají výboru. Současně předloží závěry svého jednání předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a to do 14. 9. 2018

7. Rozpočtový výbor projedná za účasti zpravodajů výborů usnesení výboru resp. oponentní zprávy menších do 26. 9. 2018

8. Rozpočtový výbor předloží předsedovi Poslanecké sněmovny své usnesení, popř. oponentní zprávu, a to bude bezprostředně po projednání

9. Poslanecká sněmovna jedná o státním závěrečném účtu, a to od 2. 10. 2018, což je variabilní... usnesení rozpočtového a kontrolního výboru, je to variabilní týden. A variantně od 23. 10. 2018, což je jednací týden PS

II. Přikazuje k projednání

1. vládní návrh státního závěrečného účtu ČR za rok 2017 včetně souhrnu kapitol rozpočtovému výboru a stanovisko NKÚ k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu ČR za rok 2017 kontrolnímu výboru

2. kapitoly státního závěrečného účtu včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2017 jednotlivým výborům PS takto – a teď, když dovolíte, to nebudu číst, protože to je součástí písemného usnesení, které máte všichni k dispozici.

A dálé doporučuje předsedovi Poslanecké sněmovny zařadit vládní návrh státního závěrečného účtu ČR za rok 2017 do návrhu pořadu říjnové schůze PS, která bude následovat po skončení jednání výborů podle tohoto přikázání.

Za další zmocňuje zpravodajku poslankyni Vostrou, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji za pozornost těm, co ji věnovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní předsedkyně. Prosím, abyste u stolku zpravodajů se mnou sledovala obecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Koníček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci navrhnut jiné přidělení jednotlivých kapitol sněmovním výborům, ale chci upozornit na skutečnost, která se již stala.

Výbor pro obranu svou kapitolu projednal dne 25. dubna 2018, tedy ještě před předložením sněmovního tisku 164. Ten byl do Sněmovny předložen až 30. dubna. To, že si nemohl výbor před projednáním zkontrolovat, jestli údaje v kapitolním sešitu odpovídají údajům předloženým v návrhu státního závěrečného účtu jako celku v tisku 164, to je jen na výboru pro obranu, ale bohužel si ty údaje nemohu zkontrolovat ani já a to mně vadí.

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve svém § 30 ukládá správci kapitoly po projednání ve výborech Sněmovny zveřejnění závěrečného účtu kapitoly v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Prostě ten závěrečný účet má být zveřejněn na webu příslušného ministerstva. Kapitolní sešit Ministerstva obrany byl projednán 25. dubna. Dnes je 13. června, tedy 49 dnů po projednání na výboru, a na webu Ministerstva obrany závěrečný účet za rok 2017 není dosud zveřejněn.

Chtěl bych se tedy obrátit na pana premiéra, aby dohlédl na své ministry, ale i ministrů, aby vláda dodržovala zákon o rozpočtových pravidlech a jednotlivá ministerstva po projednání ve výborech své kapitolní sešity na webech ministerstv zveřejňovala. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Válek, kterého ale nevidím, takže jeho faktická poznámka nemůže být zde přednesena. Je ještě prosím nějaká přihláška do všeobecné rozpravy? Pokud ne, tak všeobecnou rozpravu končím. Ptám se paní předsedkyně, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá.

Přistoupíme k podrobné rozpravě. Otevíram podrobnou rozpravu. Žádnou přihlášku do podrobné rozpravy jsem neobdržel, ani teď žádnou nevidím, takže i podrobnou rozpravu končím. Znovu se ptám paní předsedkyně, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá.

Můžeme přistoupit k hlasování o usnesení, tak, jak toto usnesení zde zdůvodnila a předložila a seznámila nás s ním paní předsedkyně rozpočtového výboru a jak ho máte

také k dispozici ve svých materiálech. Je zde žádost o odhlášení, které samozřejmě vyhovím. Prosím, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní budeme hlasovat o usnesení, jak bylo předloženo, jak jste s ním byli seznámeni.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 223, přihlášeno 133 poslanců, pro 128, proti nebyl nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Končím projednávání tohoto bodu a děkuji paní předsedkyni rozpočtového výboru.

Místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček se z důvodu pracovní cesty do zahraničí omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne.

Zahajuji další projednávání bodu

61.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - první čtení

Naposledy jsme projednávání tohoto bodu přerušili 12. června. Přerušili jsme ho uprostřed obecné rozpravy, takže já poprosím paní ministryni Alenu Schillerovou a zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Kubíka, aby zaujali místa u stolku zpravodajů.

Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Válková. Paní poslankyně Válková zde není, takže její přihláška nemůže být považována za platnou. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vím, že už to tady probíráme čtvrtý den, ale ptejme se, proč to vlastně tady probíráme čtvrtý den. Už čtyřikrát byl tento bod zařazen jako pevný na čtvrtý den této schůze. A tenhle postup se mi zdá opravdu nedůvěryhodný. Dovolte mi, abych to shrnul.

Na jednu stranu tady slyšíme medové řeči o tom, jak tato mezinárodní smlouva pro nás de facto nic neznamená, a že to tedy není tak důležité, na druhou stranu na této schůzi hnutí ANO neustále navrhuje předřazení tohoto bodu, jako by to byl nejdůležitější bod této schůze. Prostě takhle to vypadá, tak to vypadá i pro veřejnost. A ještě k tomu přichází i k tomu zařazování takové to nenápadné, v uvozovkách, nechci říci vyhrožování, to je silné slovo, ale takové přenášení pocitu, že když nebudeš patřit k tomu jádru, nikdo s námi nebude mluvit a budeme zlobivými žáčky. To prostě není důvod k tomu, abychom tento pakt přijali.

Paní ministryně mi včera na některé otázky odpověděla, ale neodpověděla na tu jednu nejzásadnější, kterou tady pokládám opakovaně od začátku, a to je, jak to myslí ministr financí Andrej Babiš v roce 2014, když řekl, že přijetí této mezinárodní smlouvy, fiskálního paktu, je první krok k euro. Zatím ta odpověď je opravdu omračující a řekl bych až burcující a hlavně vše vysvětlující. Ohromující ticho byla zatím odpověď k této mé otázce.

Na jedné straně tedy vidíme bagatelizaci, na druhé straně snahu vyděsit – a na nepříjemné otázky ticho. A úporná snaha to rychle prosadit na této schůzi, ato to projde prvním čtením. A já se znova musím ptát proč. Co je tím pravým důvodem? Připadá vám to totiž, vážené kolegyně a kolegové, jako důvěryhodné a přímé jednání?

Paní ministryně zde opakovaně říkala, že to není evropská smlouva, že je to smlouva mezi státy. Ale pan kolega Skopeček tady jednoznačně uvedl, že 6. prosince 2017 Evropská komise přišla s plánem na prohloubení evropské hospodářské a měnové unie a v rámci návrhu nato i prohloubení a začlenění fiskálního paktu do evropského právního rámce. To znamená, že sama Evropská unie počítá s tím, že se to stane právním rámcem. A je to klasická salámová metoda. Pokud je to první krok k přijetí eura, tak jaký bude další krok, druhý, třetí, čtvrtý, pátý, šestý? Na to jsme se tady nedozvěděli odpověď. Dozvěděli jsme se, že to vlastně nic neznamená, a přitom to tady projednáváme opakovaně. Anebo nás k tomu ostatní signatáři tlačí? Musíme to přijmout takzvaně dobrovolně povinně? Ale takový přístup všichni známe a na ten bychom neměli naskakovat a opakovat ho.

Paní ministryně včera řekla větu, že Česká republika je posledním potenciálním kandidátem na ratifikaci. Ale touto větou se nijak nevysvětluje, proč se to chce přijmout. Když všichni skočí z okna, skočíme také? To přece není relevantní argument, že to mají všichni. Jaké to bude mít přínosy pro nás, jaké to bude mít náklady, jaký to bude mít další vývoj? To jsou otázky, na které jsme nedostali odpovědi, a měli bychom je při schvalování takto důležité mezinárodní smlouvy dostat. Pokud se do budoucna počítá s určitým omezením našich národních pravomocí, což podle mne se skrývá pod pojmem koordinace hospodářských politik, tak bychom měli dobrě vědět proč. To, co jsem tady naznačoval, že já tam vidím hlavně ten důvod image vlády před ostatními, to je podle mě hrozně málo, jít a odsouhlasit takovou smlouvu, aniž bychom znali další vývoj.

Dále paní ministryně ve svém vystoupení řekla následující – to je citace: Tam je skutečně obsažen návrh na přenesení fiskálního paktu do evropské legislativy, ale zásadně rozlišuje mezi dvěma skupinami států, mezi členy eurozóny a nečleny eurozóny. A pro nečleny eurozóny, což je i Česká republika, by to bylo závazné a platilo v okamžiku vstupu do eurozóny, což je velice podstatná podmínka.

Ale tím se vracíme opravdu k té závažné otázce. Je to skutečně první krok k euro? Což – a já to tady můžu zopakovat – což řekl Andrej Babiš v únoru 2014. Já tady pro vaši paměť zopakuji tu citaci: Myslím si, že cesta k euro je dlouhá. Víceméně jsme se domluvili, že začneme fiskálním paktem. To by měl být první krok. – A já opakovaně, poněkolikáté, opakuji otázku: Je to první krok k euro? Zajímá mě, jestli to tak skutečně je, protože z té úporné snahy tady na plénu při této schůzi naši slovutné Sněmovny, ale zároveň z nedostatečného vysvětlení, proč se to tak usilovně

předkládá, tak to pro nás spíše vypadá, že to má nějaký skrytý význam, a my bychom opravdu chtěli vědět, jaký. Ta dlouhá diskuse naše obavy nerozptýlila, naopak vyvolala další otázky.

Jak zde uvedli naši kolegové i já několikrát, my nemáme nic meritorně proti dluhovým brzdám. Naopak. Myslíme si, že v době ekonomického booma by se měly schvalovat vyrovnané, či dokonce přebytkové rozpočty a neschvalovat rozpočty s 50miliardovým schodkem. Jsme pro přijetí vlastních pravidel, ale k tomu skutečně zahraniční smlouvu nepotřebujeme.

A já mám skutečně obavu, jaký bude třetí, čtvrtý, pátý krok po tom prvním kroku. Aby to nedopadlo jako například s energetickou unií, kdy nám také ostatní státy prostřednictvím EU vnucují nereálné cíle a opatření, a tím útočí například na naši energetickou bezpečnost a soběstačnost. A na začátku se to skrývalo také pod pojmem koordinace energetických politik. Ten vývoj skutečně může být jakýkoliv. Takže bychom rádi viděli, jak to bude nadále.

Takže bych to s vaším dovolením shrnul. Vidíme zde a veřejnost vidí úpornou snahu pro rychlé přijetí v prvním čtení na této schůzi, na druhou stranu bagatelizaci dopadů pod pojmem "nic to neznamená", ale veliké přesvědčování pro přijetí. Všichni to mají. Ale to skutečně nevzbuzuje důvěru pro to, aby bychom hlasovali pro přijetí této smlouvy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Seznámím vás ještě s jednou omluvou, která mezitím došla. Pan poslanec Jan Richter se omlouvá od 15 hodin po zbytek dnešního jednacího dne z pracovních důvodů v kraji.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které je přihlášen pan poslanec Rozvoral, po něm paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, ve včeli předloženého vládního návrhu k vyslovení souhlasu s přístupem ke Smlouvě o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii podepsané v Bruselu dne 2. března 2012 zaujmě naše hnutí SPD jednohlasně negativní stanovisko. To znamená, že jsme proti vyslovení souhlasu.

Všechny uvedeného aktivity zmíněné v tomto dokumentu jsou vedeny s konkrétním cílem a tím je větší přiblížování České republiky do eurozóny a urychlení přechodu z národní měny české koruny na euro. V této souvislosti zmíním výsledky z průzkumu Eurobarometru z loňského roku, kde se 70 % respondentů vyjádřilo proti přijetí eura v České republice. Domnívám se a jsem přesvědčen, že bychom měli my všichni zde přítomní, kteří zde zastupujeme naše občany, v prvé řadě respektovat jejich názory a zájmy. Předkladatel sice v odůvodnění zmiňuje, že smlouva nebude mít žádné přímé dopady na státní rozpočet, ale pouze do doby, než se v souladu s článkem 14 odst. 5 stanou její ustanovení pro Českou republiku použitelná.

V odůvodnění je též zmiňováno – cituji: "Česká republika požadavkům fiskálního paktu fakticky již vyhověla prostřednictvím zákona o pravidlech rozpočtové zodpovědnosti, zákon č. 23/2017 Sb., a souvisejících právních předpisů." Zde je též namístě otázka: tak proč tuto věc řešit?

Vyplývají nám z toho tyto odpovědi.

Za prvé. Jedná se o další nástroj, který ve finále bude sloužit jako prostředek pro uplatnění sankcí vůči České republice, když nebude konat přesně podle diktátu z Bruselu.

Za druhé. Další zbytečný nárušt byrokracie, protože obsahem paktu je například závazek, že každý ze států zavede popsaná pravidla do své národní legislativy a také vymahatelné pokuty při neplnění domluvených podmínek.

Za třetí. Nepríjemným faktem je takzvaná automatická aktivace sankcí, která se uplatní v případě překročení schodku veřejných financí nad určenou hladinu vůči HDP.

Dalším problémem je fakt, že samotný pojem strukturální deficit má vztah ke struktuře ekonomiky, a tím představuje nejednoznačnou a těžce vymezitelnou hranici. To nahrává úředníkům EU, kteří se na tuto veličinu mohou dívat různě, různě ji měřit a posuzovat a měnit své názory. Jejich rozhodnutí bude ale základem pro právně vymahatelné sankce.

Za páté. Problém je i to, že přistoupení k navrhovaným ekonomickým podmínkám zužuje prostor pro ekonomické stimuly v určitých odvětvích a znesnadňuje tak proaktivní zaměstnaneckou politiku.

Ještě jednou tedy opakují, že naše hnutí SPD je zásadně proti vyslovení souhlasu s přístupem k této smlouvě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páni, pan poslanec Munzar tady přesvědčivě argumentoval formulacemi týkajícími se koordinace hospodářských politik. Já si myslím, že je k tomu potřeba ovšem dodat, že tyto formulace jsou v hlavě IV a vláda přistoupila k fiskálnímu komaktu s tím, že si vyjednala výjimku, nebo uplatnila právo výjimky na hlavy III a IV, tedy v té koordinaci hospodářských politik mají výjimku a my přistoupením k této smlouvě těmito formulacemi nebudeme vázáni. To za prvé.

Ale především jsem chtěl mluvit o něčem jiném. Poslanci SPD, ale i někteří jiní, hovoříme-li o této smlouvě, vždy o ní mluví jako o zásadním kroku k přijetí eura a argumentují proti přijetí eura v České republice. S veškerou zkušeností ministra financí a dlouholetého poslance, který vyjednával a schvaloval ty či ony smlouvy, říkám zcela rozhodně, že v celém fiskálním komaktu nenajdete jedno jediné slovo, které by nás o krůček přiblížovalo k přijetí eura, ať už si to přijetí někdo z nás přeje,

nebo nepřeje. Prostě to tam není. A jestliže někdo argumentuje eurem, když mluví o fiskálním komaktu, dopouští se zásadního argumentačního faulu.

Já samozřejmě vládě velmi vyčítám, že uplatnila výjimku i na hlavu III, protože holt ta hlava III je gros a jádro fiskálního komaktu a daleko přísněji, než maastrichtská kritéria, uplatňuje některé parametry na hospodaření veřejných rozpočtů. I tam máme výjimku. Takže skutečně naprosto zásadní dopad přijetí této smlouvy pro realizaci hospodářské politiky vlády tady prostě není. To je bohužel fakt. Já bych si přál, aby byl, ale on není.

Zbývá ten jeden jediný argument, který je velmi zlehčován, a sice že všechny země kromě Velké Británie, která se rozhodla pro brexit, všechny ostatní země přistoupily k fiskálnímu komaktu, byť řada z nich – Polsko, Maďarsko – si také jako vláda České republiky uplatnila výjimku na hlavy III a IV.

V politice jsou, dámy a pánové, symboly důležité. To znamená, logicky si spousta našich partnerů z těch 26 zemí, které už přistoupily, položí otázku: Když to ti Češi nechtějí ratifikovat úplně stejně jako ti Britové, nechtějí oni nakonec taky vystoupit z té Evropské unie jako Britové? A já patřím k těm, kteří si nepřejí, aby si naši partneři tuhle otázkou kladli, protože je to znejistíuje v jistotě, jaký my jsme vlastně partner. Není to marginální důvod, je to zcela zásadní důvod. Pro tento důvod také pro to budeme hlasovat.

A ještě jednou zpátky k tomu, že tvrdím – a prosím, aby mi kdokoliv ukázal jedno písmeno v té smlouvě, které nás přibližuje euru – tak já si dovolím tvrdit, že ti, kteří jsou proti fiskálnímu komaktu, jsou pro to, abychom vystoupili z Evropské unie. Je to samozřejmě nesmysl, já si to nemyslím. Ale je to argument mnohem logičtější než argument těch, kteří říkají, že přistoupením k fiskálnímu komaktu se přibližujeme euru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Válková, po ní pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já se tedy konečně dostávám k tomu svému úkolu, který je naštěstí významně skromnější než ty věcné připomínky, které jsme tady před chvílí slyšeli a které tak výstižně vyjádřil, shrnul a srozumitelnou formou ozřejmil můj předčešník pan poslanec Kalousek vaším prostřednictvím, pane předsedající, a totiž k charakteru přenosu pravomoci z České republiky na Evropskou unii.

Já si myslím, že je to otázka důležitá, protože pokud ztroskotá věcná argumentace – a říkám, výrazně kvalifikovaněj – to tady vyjádřil pan poslanec Kalousek –, tak já jako neekonom a někdo, kdo tu věcnou problematiku záměrně nechává stranou, musím říci, že opravdu jsem nenašla v té smlouvě nic, co by se dalo charakterizovat jako určitý, byť potenciální závazek nebo záměr urychlit nebo podtrhnout význam toho přistoupení nebo vstoupení do měnové unie a zavedení eura jako měny v České republice. To tam skutečně není. Ale pokud selže ta věcná argumentace nebo jí nebude naslouchat, tak samozřejmě vždycky se ke slovu hlásí ta procedurální,

v tomto případě procesní, a již jsme tady slyšeli jako jednu ze zásadních námitek, že by tato mezinárodní smlouva měla být schvalována kvalifikovanou většinou, třípětinnou většinou poslanců právě s ohledem na to, že jde o mezinárodní smlouvu, která je ratifikovaná podle článku 10a naší Ústavy a kdy dochází k přenosu pravomoci na jiné instituce, v tomto případě na evropské instituce, které potom vlastně některé ty pravomoci České republiky budou vykonávat.

Myslím, že velmi fundovaný podklad pro toho, kdo by se tou problematikou chtěl více zabývat, je publikace, která vyšla zhruba před deseti lety, ani ne, asi osmi lety, Mezinárodní smlouvy v českém právu – Petr Mlsna, Jan Kněžínek – teoretická východiska sjednávání, schvalování, ratifikace, vyhlášování a aplikace. Zejména kapitola 7.2 Charakter přenosu pravomoci České republiky na Evropskou unii doporučuji vaši pozornosti, stránka 323 a následující. Protože nechci obstrukovat a prodlužovat toto jednání, přesně naopak, nebudu z toho citovat a jenom shrnu, že Česká republika právě poté, co novelou Ústavy upravila ten článek tak, jak nyní zní, tak relativně přesně vymezila případy, i když se zdá, že je to velmi obecné, relativně ale dostatečně přesně vymezila případy, kdy dochází k přenosu těch pravomocí právě tím, že se musí v těch konkrétních případech na těch dokumentech, které procházejí posuzováním optikou, zda zde je třeba kvalifikované většiny či nikoliv, dokázat, že té kvalifikované většiny je třeba. Co by se stalo, kdybychom použili to kritérium, že raději pro všechny případy u sporních smluv to uděláme tou kvalifikovanou většinou, schválíme, ratifikujeme, to vám můžu říci hned velmi srozumitelně – dostali bychom se mimo principy právního státu, protože bychom zpřísněný režim pro tyto účely zakotvený v Ústavě zneužívali, nadužívali ke schvalování dokumentů, které takovou proceduru nevyžadují. Čili z tohoto hlediska určitě postup, který bych nedoporučovala. A jestli si někdo z vás vzpomene, tak já jsem byla ta, která vystoupila při tom, když se zahajovalo jednání o projednání této smlouvy, a řekla jsem pozor – za prvé diskontinuita, v tomto směru jsem se neztotožnila s vládní legislativou a myslím si, že i Senát by měl projednat znovu, i když je jenom obměňovaný třetinově a vlastně kontinuálně ta jeho existence na rozdíl od Poslanecké sněmovny pokračuje, takhle významnou smlouvu, nicméně současně jsem si kladla otázku, když oni to schválí kvalifikovaně, jestli my musíme také jít procedurálně tímto způsobem. Vycházejíc z naší Ústavy, po prostudování příslušné materie, odborné literatury k tomu publikované docházím k závěru – a v tomto ohledu se zase naopak ztotožňuji s vládní legislativou – abychom mohli dojít k závěru, že tato mezinárodní smlouva podléhá režimu ratifikace podle článku 10a naší Ústavy, tak by musela splňovat náležitosti, které nesplňuje. A v teorii se mi nejvíce líbí to kritérium obecnosti a aspekt časový, čili aspekt obecnosti, přenesení, aspekt časového omezení; a tyto oba dva aspekty, hlediska, chcete-li, musí platit, aby šlo o ten zpřísněný režim, aby šlo o tu mezinárodní smlouvu, kterou musíme podrobit tomu přísnějšímu schvalovacímu režimu řízení.

Když bych teď přeskočila různé teoretické úvahy, tak dojdu k závěru, že je třeba zkoumat touto optikou zejména články 3, 7 a 8, kdy článek 3 stanoví povinnost zavést do vnitrostátního práva, nejlépe na ústavní úrovni, pravidlo vyrovnaných neboli přebytkových veřejných rozpočtů – už jsem se poučila, že se tomu říká zlaté rozpočtové pravidlo – a pak jsou tady různé ekonomické požadavky na to, aby se to

takto mohlo nazývat. A jisté zpochybňení by mohlo být pro ty, kteří si myslí, že by to mělo mít ten přísnější rámec, to, nebo ta skutečnost, že zapojení jakéhokoli unijního orgánu, tady v tomto případě jde o Evropskou komisi, v rámci mezinárodní smlouvy, k níž nepřistoupily zatím všechny členské státy Evropské unie, je přesně ten moment, který by mohl navodit přenos pravomocí. Ale když se na to podíváme, ten článek 3 svěřuje Evropské komisi některé nové kompetence, které zatím platné unijní právo neupravuje. Je to ta kompetence navrhovat harmonogram směřování ke střednědobému cíli, potom společné zásady pro zavedení mechanismů nápravy, které mají smluvní strany zavést do vnitrostátního práva. A ten přenos pravomocí by mohl být eventuálně spartován ve skutečnosti, že je Evropské komisi svěřena ve velmi širokém míře pravomoc rozhodovat o obsahu rozpočtové kázně toho příslušného smluvního státu. Ale proti tomu, a myslím, že celkem velmi přesvědčivě, je jiná skutečnost, že totiž tu rozpočtovou pravomoc budou nadále vykonávat vnitrostátní orgány podle vnitrostátních právních předpisů, protože rozpočtová pravidla jsou zakotvena na vnitrostátní úrovni. Čili už vidíte, že na první pohled by to vypadalo, že ano, dochází, ale ve skutečnosti věcně, obsahově toto kritérium nemůže být naplněno, protože nedochází k přenosu pravomocí. (V sále je hluk.)

Pokud jde o článek 7, tak ten podle mého názoru také nepředstavuje přenos pravomoci, protože stanovisko právní služby Rady se už jednou vyjádřilo, že závazek smluvních stran zachovat se v průběhu postupu vedoucího k přijetí rozhodnutí Rady, který napomůže dosahování cílů hospodářské a měnové unie, aniž by došlo k porušení procesních pravidel stanovených v zakládacích smlouvách Evropské unie, tím nedochází k obcházení hlasovacího práva podle článku 126 Smlouvy o fungování Evropské unie. Naopak zde nadále platí ten režim jako v jiných mezinárodních smlouvách a nelze dovodit nikde z nějakého ustanovení, že by tady byla nějaká výjimka.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon, paní poslankyně. Dámy a páновé, prosím o klid, ať má paní poslankyně Válková možnost nás seznámit v odpovídající atmosféře se svými argumenty. Děkuji. Prosím, paní poslankyně, pokračujte.

Poslankyně Helena Válková: Já také děkuji, pane předsedající. V této souvislosti tedy podle mého názoru můžeme i argumentovat, že v konečném důsledku, i kdyby se jednalo o změnu hlasovací procedury zakotvené v primárním právu, nelze, a to podle našeho ústavního práva, podle Ústavního soudu České republiky, uvažovat o rozšíření unijní pravomoci, neboť změna se týká pouze způsobu hlasování, nikoli toho postupu a samotného výsledku.

A konečně ještě bych mohla stejným způsobem, nebo podobným způsobem, argumentovat, pokud jde o článek 8, který rovněž nepředstavuje přenos obecné soudní pravomoci na Soudní dvůr Evropské unie, ale vymezení jenom konkrétního okruhu sporů, kterými se bude moci Soudní dvůr Evropské unie zabývat, aniž by došlo k přenesení té obecné soudní pravomoci. Čili zase není naplněna podmínka obecnosti přenesení pravomocí, jak jsem se o tom zmínila již dříve.

Čili závěr je, že tuto smlouvu z tohoto pohledu opravdu není snadné posoudit tak, abychom si byli jisti bez toho, že bychom ji nepodrobili relativně podrobné procesněprávní a mezinárodněprávní analýze. Jde o samostatnou mezinárodní smlouvu. Není závislá na existujícím smluvním rámci Evropské unie, byť ten samotný text smlouvy obsahuje řadu odkazů na primární i sekundární právo Evropské unie. Současně smlouva předpokládá, že při jejím provádění a aplikaci budou hrát unijní orgány důležitou roli, a to nás právě může mást, že dochází k přenosu některých pravomocí, ale ve skutečnosti k nim nedochází. Tam bychom skutečně museli prokázat, že takové přenesené pravomoci splňuje kritérium obecnosti a kritérium časové.

Myslím si, že pro zahájení případné debaty na toto téma by moje vystoupení mohlo skončit konstatováním, že jsem si téměř jistá, že pokud se teď v diskusi nebudou prezentovat jiné argumenty, které by vyvrátily ty závěry, zčásti dosti teoretické, ohledně charakteru této mezinárodní smlouvy sui generis a způsobu, jakým bychom ji měli schvalovat, můžeme dojít k závěru, že ji nemusíme schvalovat kvalifikovanou většinou a že hlavní důvod zůstává potvrzen, a je jím absence přenosu pravomocí na jiné mezinárodní organizace, jak by to vyžadoval článek 10a naší stavy. Pokud byste tam něco našli, já jsem tam samozřejmě našla takové náznaky, jde o naprostě marginální, nepatrný přenos pravomocí, který nic nemění na tom celkovém závěru.

Já bych skoro apelovala na nás, abychom skutečně zbytečně nezaváděli striktnější a přísnější režim tam, kde toho není třeba, a v případě pochybností je možné se opravdu obrátit a nastudovat si ne moc bohatou českou tuzemskou literaturu, ale co do svých závěrů velmi fundovaně zpracovanou monografií a i judikáty Ústavního soudu, které lze cum grano salis aplikovat i na tuto materii. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Václav Klaus, po něm vystoupí s přednostním právem pan předseda Radim Fiala a po něm v obecné rozpravě pan poslanec Skopecák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem chtěl reagovat na pana poslance Kalouska, ale mezičítím tady vystoupila s dlouhou řečí paní poslankyně. Kromě rétorického cvičení jsem zaznamenal v projevu pana poslance Kalouska, že vlastně není důležité, jestli ten zákon je ve prospěch České republiky a našich občanů, ale že to klíčové je, co si o nás pomyslí partneři z Evropské unie. Tak já bych si dovolil říct: Ne. Toto je svébytná Sněmovna, my jsme zodpovědní svým voličům a této republice a nikoliv něčemu, co si o nás někdo pomyslí z nějakých jiných státních nebo nadstátních útváří. Navíc jsem si jist, že lidé v Polsku, Maďarsku, na Slovensku, v Itálii by třeba ten vztah k tomu měli podobný. Čili vy se spíš bojíte toho, co tomu řeknou jisté elity v jednom nejmenovaném evropském velkoměstě. Tohle je věc, která mě tak jako lehce vytvořila, že jsem se zmáčkl faktickou připomínku, protože takhle přistupovat k zákonům mně skutečně přijde neuvěřitelné, protože bychom se měli zodpovídat nám, České republice, a to by mělo být nadřazené všemu, nikoliv tomu, co

si o nás pomyslí partneři, a proto pro to všichni hlasujte. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek vystoupí s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Mě mrzí, že vytáčím kolegy, nicméně přesto mám za to, že to, co si o nás myslí naši spojenci ve dvou klíčových spojeneckých svazcích, ve kterých jsme, tedy Evropská unie a Severoatlantická aliance, tak pokud o nás smýšlí dobře, je to v bytostném národním zájmu České republiky. A pokud o nás nesmýšlí dobře, tak tím podle mého názoru ohrožujeme bytostný národní zájem České republiky. Je otázka, co si definujeme jako národní zájem. Proto také říkám, že když pan prezident pronáší některé své výroky, naposledy v kauze novičok, ohrožuje národní zájem České republiky, byť je to samozřejmě naše bytostně vlastní věc. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, ani já samozřejmě nemohu souhlasit s tím, co tady řekl pan poslanec Kalousek. A aniž bych chtěl, to, co tady teď budu říkat, se samozřejmě týká a je v naprostém rozporu s tím, co tady zaznělo. V otázce fiskálního paktu je nutné mluvit zcela jasně k podstatě věci. Celý tento návrh je součástí salámové metody vtahování České republiky do eurozóny. Samozřejmě že tam není ani slovo o euru, ale všechny země, které jsou v eurozóně, musely schválit fiskální pakt. Je to základní podmínka vstupu do eurozóny. To euro tam není napsáno, to je až ten poslední krok, který by nás samozřejmě čekal.

Samozřejmě že naše hnutí Svoboda a přímá demokracie připouští pouze jedinou metodu přijetí eura Českou republikou a tou je samozřejmě referendum. Ne aby o tom rozhodla koaliční vláda nebo nekoaliční vláda, nebo dokonce vláda v demisi, ale aby o tom rozhodli všichni občané, protože to je cesta, ze které se už lze těžko vrátit k vlastní měně. A já v další části svého projevu řeknu, proč je vlastní měna pro nás důležitá. My neřešíme alibisticky, jestli teď ne, ale možná potom, a když ne potom, tak kdy vlastně. Naše hnutí se vyjadřuje k politickým problémům této země zcela otevřeně.

Dovolte mi říct toto. Včera jsem poslouchal, když se probíral fiskální pakt, pana kolegu Stanjuru, který řekl, že ODS je proevropská, že nemámejinou alternativu, ale že ODS je kritická. Já si zde dovolím dnes říct, že SPD je kritická společně s našimi partnerskými stranami v Evropě, že známe alternativu k evropské spolupráci. Ne že neexistuje, existuje. Je to samozřejmě alternativa, je to Evropa suverénních států velmi úzce spolupracujících. My samozřejmě odmítáme další integraci v tomto smyslu, jak ji vidíme v Evropské unii, a dalším krokem má být i fiskální integrace Evropské unie, kterou samozřejmě taky odmítáme a na jejímž konci je právě

zmiňované euro. Zavedení eura nebyla ekonomická nutnost, ale šlo o politický projekt, který má pomáhat kolektivizaci Evropy, jak ji plánují uctíváci ideologie Karla Marxe v Bruselu. My se této finanční kolektivizace nesmíme zúčastnit. Zkušenosti evropských zemí, které euro přijaly z politických důvodů, jsou katastrofální. Některé země Evropské unie na jih od České republiky nebo na jihu Evropy budou dlužit až do konce světa, nebo do konce kosmu, protože si nedokážu představit už delší časovou jednotku.

Na závěr mi dovolte se vrátit na začátek. Jde o salámovou metodu. Jde o obdobnou metodu, jakou jsou různé marrákešské a jiné deklarace, kde máme tu a tam něco podepsat, s něčím máme trošku souhlasit, v něčem se máme trochu přidat, abychom v jisté chvíli zjistili, že jsme uvařenou žábou v bruselské polévce. Česká republika musí tvrdě a jasně definovat svůj zájem. Tím je v této souvislosti naprostá suverenita nad veřejnými rozpočty a za druhé vlastní měna. Právě vlastní měna a suverenita nad vlastním rozpočtem jsou základní nástroje k tomu, abychom mohli zvládnout případné opakování ekonomické krize na rozdíl právě třeba od těch zemí, které leží na jihu Evropy.

Já si dokonce myslím, že fiskální pakt by neměla přijímat ani vláda v demisi. Myslím si, že je to natolik důležitá věc, alespoň pro hnutí SPD, že by to měla přijmout vláda s důvěrou Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi tedy, abych zde navrhl přerušení tohoto bodu do doby, než Poslanecká sněmovna bude mít vládu s důvěrou Poslanecké sněmovny. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Rozumím tomu tak, pane předsedo, že jste přednesl procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do doby, než zde bude vláda s důvěrou. Myslím, že takový návrh je srozumitelný a můžeme o něm hlasovat. (Zní gong.) Povolávám poslance, kteří v tuto chvíli nejsou v sále, aby se mohli zúčastnit hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami.

Prosím s přednostním právem.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jméno poslaneckého klubu si bereme přestávku na jednání klubu v délce 10 minut.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já nicméně musím nechat hlasovat o procedurálním návrhu a potom samozřejmě vyhovím vaší žádosti. Takže budeme hlasovat o přerušení projednávání tohoto bodu do doby, než zde bude vláda s důvěrou.

Zahajuju hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 224, přihlášeno 144 poslanců, pro 40, proti 71. Návrh nebyl přijat.

V tuto chvíli vyhlašuji přestávku na jednání poslaneckého klubu ANO v délce 10 minut, to znamená, že v jednání budeme pokračovat v 15.32.

(Jednání přerušeno v 15.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.32 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Je 15.32. Budeme pokračovat v jednání, které bylo přerušeno na základě žádosti o přestávku.

Omluvy, které mezičím přišly, jsou tyto: pan poslanec Feri se omlouvá v době mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Od 16.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Karla Maříková, Jana Levová a páni poslanci Pavel Jelínek a Zdeněk Podal. Pan poslanec Milan Chovanec se omlouvá z důvodu návštěvy lékaře z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny. A od 18.15 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Aleš Juchelka.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Slovo má pan poslanec Skopeček, který je v tuto chvíli jediným přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo, hezké odpoledne, dámy a pánové. Já jsem k tématu vystupoval poměrně podrobně v prvních dnech projednávání, takže vás nechci strašit, ale tentokrát už tak dlouhý nebudu. Nebudu tak podrobný, nicméně protože od té doby uběhlo několik dní a diskuse kolem fiskálního paktu byla poměrně bohatá, tak si dovolím už jenom shrnout své hlavní výhrady, proč si myslím, že bychom fiskální pakt, jak se této smlouvě zkráceně říká, přijímat neměli.

Tím prvním argumentem, proč bychom fiskální pakt přijímat neměli, je, že fiskální pakt Česká republika nijak nepotřebuje. Fiskální pakt, resp. jeho jednotlivá ustanovení by se nás týkala případně až ve chvíli, kdy by Česká republika vstoupila do eurozóny. Druhá otázka je, jestli my tím bráníme, tím, že nejsme připojeni k fiskálnímu paktu, jestli my bráníme nebo komplikujeme život našim partnerům v Evropě, kteří se k fiskálnímu komaktu připojili. Ani jim nebráníme v ničem, ani jim nekomplikujeme život. Náš nepodpis, naše nepřipojení se k fiskálnímu paktu nijak nemění jejich závazky nebo funkčnost té smlouvy, ke které se evropskí partneři rozhodli přímo. Čili fiskální pakt nepotřebujeme, protože by pro nás byl platný až v době vstupu do eurozóny, a ani nekomplikujeme život stávajícím signatářům.

Druhý argument, proč si myslím, že bychom neměli o této smlouvě vůbec hlasovat, je fakt, že jde o poměrně vážnou mezinárodní smlouvu, která bude přijímána a je navrhována vládou bez důvěry. Já se tady v této chvíli divím třeba klubu TOP 09, který neopomine této vládě připomenout, že je vláda bez důvěry, při jakémkoliv vážnějším hlasování, při jakékoli vážnější politické věci a tématu. Při přijímání takto závažné mezinárodní smlouvy to TOP 09 nevadí. Zvláštní.

Další argument, proč bychom fiskální pakt neměli přijímat, je ten, že není jen o lepším rozpočtovém hospodaření, jak by se mohlo z té diskuse zdát. Fiskální kompakt znamená pro ty země, které se k němu připojí a které dodržují všechny ty jeho hlavy, i vzdání se jisté míry suverenity v oblasti hospodářské a zejména rozpočtové politiky. V okamžiku, kdy některé ty země nebudou plnit kritérium

strukturálního deficitu, je tam zásah a i možnost ten stát zažalovat u evropského soudu. Je tam povinnost koordinovat hospodářské reformy.

Dalším argumentem, který tu zazníval ve prospěch přijetí fiskálního paktu, je, že v okamžiku, kdy se k němu nepřipojíme, tak to pro Českou republiku znamená reputační riziko. Je potřeba připomenout, že Česká republika, přestože vláda předkládá deficitní návrhy rozpočtu, tak dosud hospodaří mnohem lépe než signatáři fiskálního paktu. Zatímco průměrná zadluženosť eurozóny, veřejný dluh vůči HDP je kolem 80 %, takoví signatáři jako Itálie, tak tam je to zadlužení dalece přes 100 %, tak Česká republika je dramaticky na tom lépe. Čili v okamžiku, kdy by se mě jakýkoli partner na evropské půdě zeptal, proč se nechceme připojit k fiskálnímu paktu, že snad nemáme na mysli dobré hospodaření a je nám dobré hospodaření šumafuk, tak bych mu připomněl, že jeho země, byť je připojena k fiskálnímu paktu, hospodaří dramaticky hůře než Česká republika. Takže žádné reputační riziko samozřejmě tady nehrozí. Daleko horší reputaci v oblasti veřejných financí mají ty země, které se na rozdíl od nás k fiskálnímu paktu dávno připojily.

Fiskální pakt byl přijímán jako mezinárodní smlouva, aby zajistil právě lepší hospodaření v eurozóně po té finanční a ekonomické krizi, která se přeměnila v krizi dluhovou a následně v krizi transferovou, kdy ty odpovědnější hospodařící státy zachraňují ty méně odpovědné. Fiskální pakt ale, když se podíváme na tu historii a podíváme se na to, jak jednotlivé země hospodaří, a není potřeba připomínat jenom to omílané Řecko, ale nově je potřeba brát v úvahu a upozorňovat na rostoucí problém ekonomické situace v Itálii, tak fiskální pakt k žádnému lepšímu hospodaření, žádné odpovědnější rozpočtové politice prostě nevedl. Je to neúčinná smlouva, nikdo nezačal na jejím základě hospodařit lépe.

Proč se máme připojovat k něčemu, co zkrátka nefunguje? Jenom, jak nám říkaly maminky: Když skočí tvůj kamarád z okna, tak ho budeš následovat? Jenom že to je tvůj kamarád? Myslím si, že to přirovnání v tomto případě sedí. Země, které se k tomu paktu připojily, nezačaly v průměru hospodařit lépe.

Pak je tu takový obecnější argument a to je otázka, jestli rozpočtová politika má být koordinována a má být vynucována Bruselem, nebo je to domácí úkol. TOP 09, a je to legitimní názor, si bude myslet, že je potřeba odevzdávat stále a stále více pravomocí na Brusel a že to hospodaření je lépe dělat z toho Bruselu než z Ministerstva financí tady kousek v Letenské ulici. Já si myslím, že rozpočtová politika má být primárně domácím úkolem, že to má být domácí střet a že se máme snažit hospodařit nikoliv proto, že to chce od nás jakákoliv mezinárodní smlouva nebo jakákoliv nadnárodní instituce, ale proto, že je to zdravý princip pro to, aby stát byl stabilní a bohatl a ekonomicky se mu dařilo.

Další argument, proč si myslím, že bychom o této smlouvě neměli hlasovat, je skutečnost, že eurozóna v tuto chvíli prochází velmi vážnou debatou o tom, jakým způsobem bude v nadcházejícím období fungovat. Já už jsem o tom tady hovořil. Je tam návrh na zřízení nebo přeměnu evropského stabilizačního mechanismu na Evropský měnový fond. Je tam i ambice přeměnit tuto dosud mezinárodní vládní smlouvu na primární právo Evropské unie. A já mám pocit, že v této chvíli, kdy kulminuje, nebo kdy je velmi podrobná debata o tom, jakým způsobem bude

v budoucnu eurozóna vypadat, tak není důvod s tímto paktem, který, jak jsem říkal, nijak nepotrebujeme, a nikoho tím nebrzdíme, tak není důvod v tomto spěchat a zdá se mi logičtější počkat na to, jakým způsobem se ta debata vyvine, jakým způsobem se eurozóna promění. Třeba se fiskální pakt evropskou legislativou, primárním právem nestane a můžeme se o tom pobavit poté, co to bude jasné.

Čili závěr. Budeme přijímat smlouvu, kterou nijak nepotrebujeme, kterou žádné partnery v Evropské unii nebrzdíme, která je nefunkční a která pravděpodobně zaznamená v budoucích měsících a letech změnu. Nemyslím si, že pro takový návrh textu je racionální z těchto důvodů argumentovat.

Jaký je závěr? Pravděpodobně fiskální pakt prvním čtením projde.

Ještě se vrátím k tomu, co říkal prostřednictvím pana předsedajícího pan Kalousek, že je hloupostí si myslet, že nás tato smlouva přiblíží k euru. Skutečně v té smlouvě o přijetí eura nebo o dalším kroku k eurozóně není nic psáno, ale pro jakéhokoli člena, který bude chtít být členem eurozóny, je fiskální pakt samozřejmě povinný. A v okamžiku, kdy na země, které nejsou v eurozóně, se ten fiskální pakt nevztahuje, a ty, které do eurozóny chtějí vstoupit, tak ho mít musí, tak je zřejmé, proč tato ambice tady je. Takže ti, co budou pro tento fiskální pakt hlasovat, se rozdělí do dvou skupin. Buď nás chtějí salámovou metodou přiblížit k eurozóně a přijetí eura, nebo se chtějí zalíbit Bruselu a být v tom předklonu ještě hlouběji, než byli doposud.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jan Volný, po něm vystoupí v rozpravě pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegové, kolegyně, já bych chtěl navázat na pana kolegu Skopečka, kterého si vážím jako ekonoma, ale ten jeho příměr mě trochu zatáhl za uši, když říkal, že maminka říká dítěti: Když skočí tvůj kamarád z okna, proč bys skákal taky? Ale toto je příklad dost bezzubý, protože vezměte si, že třída má 27 dětí, 26 jich vyskáče z těch oken a to jedno tam zůstane samo. Tak to není taky žádná veselá situace. (Smích v sále a ozývá se potlesk.) A toto je právě ten příklad, který tady řešíme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek v obecné rozpravě. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji pěkně. Dámy a páновé, dovolte mi tři poznámky, dvě k vystoupení pana poslance Skopečka a jedno k vystoupení pana předsedy Fialy.

Pan předseda Skopeček řekl, že má být rozpočtová politika státu co nejvíce suverenní a že se rozhodně nemáme podrobovat diktátu z Bruselu. Tak to formuloval. Já bych za prvé chtěl říct, že fiskální kompakt tak, jak pro něj budeme, či nebudeme

hlasovat... Až dokříčí pánové za mnou, já budu pokračovat. (K hovoru u stolu předsedajícího.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Už je tu klid, pane předsedo. Pokračujte prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji pěkně, pane předsedající. Fiskální kompakt, ať už pro něj budeme, či nebudeme hlasovat, nemění ani o milimetr míru suverenity rozpočtové politiky státu. Prostě nemění. Tam není nic, co by nás nutilo jakoukoli kompetenci předat do společného rozhodování v rámci Evropské unie. Nicméně je fakt, že jsme se v případě rozpočtové politiky pro předání těchto společných kompetencí již rozhodli. Například šestá směrnice Evropské unie, která stanovuje závazná pravidla pro všechny členské země v oblasti nepřímých daní na společném evropském trhu – to je samozřejmě logické, že v oblasti nepřímých daní má dojít k určité míře harmonizace. Ale říkat tomu diktát z Bruselu, to může říkat jenom někdo, kdo má problém s diktátem z českého jazyka. (Ozývá se smích.) Protože to je vždycky společná dohoda členských zemí. Nic jiného.

Když jsem byl předsedou Rady ministrů Evropské unie v roce 2009, tuším, že jsem byl jediný, či poslední předsedající ministr financí Rady, který dosáhl poměrně rozsáhlé dohody v oblasti DPH, kdy se prolomilo určité tabu a členským zemím se umožnilo služby s vysokou přidanou hodnotou lidské práce, restaurační služby, hotelové služby, opravny kol, kadeřnictví – teď vám to všechno nevyjmenuji, ale jsou to prostě služby s vysokou přidanou hodnotou lidské práce, předrudit do snížení sazby. Já vás ujišťuji, protože jsem tu dohodu vyjednával několik měsíců a úspěšně se nakonec odsouhlasila v Evropské radě na úrovni premiérů, že tam nebyl žádný diktát z Bruselu, že jsme se velmi vážně a seriózně dohadovali, navzájem si poskytovali určité kompromisy, a mně bylo cíti předsedat té diskusi, kde se pak ta dohoda schválila. To byla dohoda nás všech. To nebyl žádný diktát. A já protestuji proti té formulaci – diktát z Bruselu. Byl jsem účastníkem mnoha těchto dohod a nikdy jsem nebyl svědkem žádného diktátu. Vždycky to byla společná dohoda.

Druhý výrok pana poslance Skopečka, na který bych docela rád reagoval, je, že se diví, že TOP 09, která mnohokrát vládě předkládá, že je vládou bez důvěry, je ochotna pro to hlasovat. Samozřejmě že vždycky to budeme vládě připomínat v okamžiku, kdy dělá podle nás naprostě nepřijatelná opatření v době bez důvěry, jako personální čistky na ministerstvech a bezpečnostních sborech. To vláda bez důvěry opravdu dělat nemá. Nicméně o přijetí fiskálního kompaktu TOP 09 usilovalo ještě v době, kdy hnutí ANO 2011 neexistovalo. Pánové Blažek, Stanjura jsou mi jistě svědky, že jsem to jako ministr financí Nečasovy vlády několikrát navrhoval. Zdůvodňoval jsem, proč bychom to měli udělat, na rozdíl od této vlády bez výjimky z hlavy III, kde jsou definovány parametry celkové výše dluhů a strukturálního deficitu. S tím dluhem problémy nemáme a ještě dlouho mít nebudeme, ale s tím strukturálním deficitem začneme mít problémy velmi brzy podle toho, jak se vláda chová. Tím nemyslím příští rok, ale prostě brzy ano. Takže když o to usilujeme už od roku 2010, tak jenom proto, že to dneska předkládá vláda, které nevěřím, není žádný důvod k tomu, abych měnil své cíle a svá dlouhodobá stanoviska.

K vystoupení pana předsedy Fialy. Dobrá. "Já jsem vyslechl argumenty o tom, že sice v té smlouvě není ani slovo, které by nás jakkoli přiblížovalo k přijetí eura, ale my dobře víme, že to je salámová metoda, která nás k tomu euru má přiblížit..." Dobrá. Pokud platí tahle logika, tahle argumentace, já si dovolím setrvat na svém tvrzení, že kdo bude hlasovat proti fiskálnímu komaktu, chce vystoupit z Evropské unie. Je to sice argumentační faul, ale argumentační faul asi tak desetkrát menší, než když vy tvrdíte, že přijetí fiskálního komaktu nás přiblížuje k přijetí eura. (Ozývá se potlesk z řad ANO a zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych jenom krátce. Určitě nejsem příznivcem všech nařízení EU, ale když už tam jsme, tak bychom se k tomu měli postavit čelem. (Kdosi tleská.)

A první věc. Tady jsme slyšeli všechny argumenty o tom, proč bychom neměli vstupovat. Jeden z nich byl – nevstupovat někam, co nefunguje. Tak to pojďme změnit. A hlavně, proč jsme dneska tady? Nám to tady taky nefunguje. Takže proč tady sedíme? Přece proto, že chceme něco změnit, něco zlepšit. Takže argument nevstupovat někam, kde něco nefunguje, moc nesedí. Protože v ten okamžik bychom tady neměli být. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami nyní vystoupí pan poslanec Klaus a pan poslanec Skopeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Já si jenom dovolím poděkovat panu poslanci Bláhovi, že nám vlastně sdělil to samé co pan poslanec Kalousek, ale tak lidověji. Kalousek to říká tak sofistikovaně, ale pan Bláha to řekl tak, aby tomu lidé rozuměli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček a jeho faktická poznámka.

Poslanec Jan Skopeček: Já také zareaguji na pana poslance Bláhu. Já mu přeji hodně štěstí v tom, jak bude dávat dohromady veřejné finance Itálie, Řecka, Španělska. Jsem na to zvědav. Nechám si od něj poradit, jakým způsobem chce dosáhnout toho, že signatáři fiskálního paktu začnou hospodařit lépe. Když vidím rozpočtovou politiku hnutí ANO a jeho vlády, která navrhuje v době ekonomického růstu 50miliardový deficit, tak to si myslím, že by asi pro tu Itálii fakt byla definitivní tečka a poslední zmar.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně ani pan zpravodaj zájem nemají.

Já přivolávám v tuto chvíli poslance, protože budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu, který zazněl v obecné rozpravě 1. června a který přednesl pan poslanec Karel Krejza, a je to návrh na zamítnutí. Takže ještě jednou. V tuto chvíli budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Zahajuji... Je zde žádost o odhlášení. Ještě než jsem zahájil hlasování, tak jí vyhovím. Všechny odhlašuji. Přihlaste se prosím znova svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 225 přihlášeno 159 poslanců, pro 39, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání jako garančnímu výboru zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Pan poslanec Skopeček se hlásí, pan poslanec Dolejš. (Námitka, že posl. Dolejš se hlásil první.) Tak se omlouvám, pokud tomu tak je. Pan poslanec Dolejš se hlásil skutečně dřív. Dáme mu přednost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Já myslím, že se s kolegou Skopečkem klidně seřadíme v těch procedurálních návrzích. Já bych si dovolil navrhnut - a to, že jde o fiskální problém s dluhovou brzdou, tak snad všichni chápeme, aby garančním výborem se stal rozpočtový výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, protože jsem i svým vyjádřením mohl zmást Poslaneckou sněmovnu. V tomto případě přidělujeme pouze výborům, žádný není garanční v tomto směru. Tak jenom aby to bylo jasné.

Takže zazněl návrh na rozpočtový výbor. Dále byl přihlášen pan poslanec Skopeček. Už není přihlášen, měl stejný návrh. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já bych si strašně přál, kdyby to skutečně bylo tak, jak říkají pan poslanec Dolejš a pan poslanec Skopeček, že budeme schvalovat nějakou fiskální brzdu, pak by to nepochybň patřilo do rozpočtového výboru. Ale my nic takového schvalovat nebudeme, protože fiskální brzda je v hlavě III a pro hlavu III si vláda vyžádala výjimku, tak jak jí pravidla fiskálního kompaktu umožňují, stejně tak jako si vyžádala výjimku pro koordinaci hospodářských politik. Takže prosím pekně, kolegové, vždycky když budete mluvit o nějakém omezení suverénních kompetencí v oblasti hospodářské politiky, popř. fiskální politiky, tak prostě nemluvujte pravdu, protože to v tom kompaktu není vzhledem k výjimce, tak jak ji vláda podepsala. To za prvé.

Za druhé. Tedy vzhledem k tomu, že žádnou fiskální brzdu neschvalujeme a jedná se, jak jsem hluboce přesvědčen, výlučně o akt mezinárodní politiky, protože na rozdíl od pana poslance Klause mně není jedno, co si o mně myslí mí spojenci, pokládám to za důležitý aspekt české zahraniční politiky, protože o tom zahraniční politika je, co si

o mně myslí moji spojenci a moji sousedé, tak si myslím, že to patří zahraničnímu výboru jako garančnímu, a proto navrhuji, aby byl schválen zahraniční výbor jako výbor garanční.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Kalousek disponuje přednostním právem, proto může hovořit, aniž by navrhl nějaký výbor. Já všechny ostatní upozorňuji, že mohu dát slovo pouze tehdy, pokud budou navrhovat přikázání jinému výboru. Hlásí se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: (Hlasy zleva: Hospodářský výbor.) Děkuji. Já jenom v reakci na pana poslance Kalouska – a navrhnu další výbor k projednání, protože vláda potom může jednostranně z té výjimky ustoupit. Už to tady nebudeme mít my na schvalování v Poslanecké sněmovně, tak já bych navrhl, protože se tam hovoří v těch hlavách o koordinaci hospodářských politik, navrhuji – přesně tak – hospodářský výbor. (Pobavení vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Je prosím ještě nějaký další návrh na přikázání výboru? Pan poslanec Benda se hlásí. Já prosím Poslaneckou sněmovnu o klid, ať slyšíme návrhy a víme, o čem budeme hlasovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já o to nijak zvlášť nestojím. Když mi to nepřikážete, nebudu se zlobit, ale jenom vzhledem k tomu, že jsem to tady v rozpravě včera řekl, že si myslím, že by mělo být vyjasněno, jakou většinou se hlasuje o této smlouvě, tak doporučuji, bud' aby se tím příslušné výbory zabývaly a odpověděly nám na tuto otázku, protože odpovědi opravdu není, že si to dva ministři, kteří to předkládají, přejí, což je odpověď, která je obsažena v důvodové zprávě, anebo aby to bylo přikázáno ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím tomuto návrhu. Pan poslanec Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Já si dovolím ještě navrhnut jeden výbor a je to výbor pro evropské záležitosti, což je určitě výbor, kterému to díky tomu zahraničněpolitickému evropskému kontextu patří, a zároveň si myslím, že i rozpočtový výbor by to měl projednat, byť se pan kolega Dolejš nevyjádřil přesně, co se týče dluhové brzdy, tak už samotný fakt, že se tomu říká fiskální pakt, naznačuje, že rozpočtový výbor s tím bude mít co do činění. A to, že máme doposud vyjednanou výjimku, neznamená, že se ta výjimka nemusí v budoucnu změnit. V okamžiku, kdyby tady nastala politická většina, která nás do eurozóny – chce se mi říct zatáhne, ale nebudu ošklivý... díky které vstoupíme do eurozóny, tak se to bezesporu bude týkat i z toho fiskálního aspektu. Čili samozřejmě nemá pravdu pan Kalousek. Do rozpočtového výboru to více než patří.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další návrh – pan předseda. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, tady se ukazuje, jak to téma je syrové, jak to téma je nevydiskutované, nevyjednané. Já osobně považuju spolu s mnoha dalšími, kteří zde v té rozpravě hovořili na téma fiskálního kompaktu, za jedno řekněme z úhelných témat tohoto volebního období.

A tady padlo tolik návrhů na projednání. Rozumím těm, kteří to chtějí v zahraničním výboru, protože to vidí jako prvně politickou, potažmo zahraničněpolitickou záležitost. Rozumím těm, kteří to navrhují do rozpočtového výboru, protože přece to není nic jiného než rozpočtové téma. Rozumím i těm, kteří to chtějí do dalších výborů, protože je to záležitost, do které má každý výbor co říci.

A proto si dovoluji poté, co možná ještě padnou nějaké další návrhy k zařazení do výboru, požádat, abychom mohli důkladně posoudit, kterému z těch návrhů dáme přednost, o přestávku na poradu klubu KSČM v délce jedné hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Pan předseda Kováčik sám řekl, že poté co padnou všechny návrhy na zařazení výboru. Ptám se tedy, zda ještě někdo má návrh. Pan poslanec Klaus se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Tento fiskální pakt je samozřejmě prvním krokem pro přijetí eura do České republiky, to si nemusíme zastírat. Všechny země, které z politických důvodů euro přijaly – tam sledujeme veliký hospodářský propad, zejména v jižních zemích eurozóny, sledujeme obrovskou nezaměstnanost mladých lidí a to má samozřejmě velký dopad na školský systém, který by se na to měl připravit. Čili navrhoju také zařazení do školského výboru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Na základě právě přednesené argumentace si dovoluji navrhnut zařadit do výboru zemědělského. (Smích v sále. Hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a páновé, prosím o klid. Je ještě nějaký jiný návrh na zařazení do výboru? Není. Tak já v tuto chvíli jenom pro pořádek shrnu, jaké návrhy zazněly. Organizační výbor navrhl přikázat zahraničnímu výboru a dále bylo navrženo, abychom tento návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru, hospodářskému výboru, ústavněprávnímu výboru, výboru pro evropské záležitosti, školskému výboru a zemědělskému výboru.

Než vyhlásím přestávku, ještě s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, pane předsedo, možná mě přesvědčíte, že jsem na to neměl procesní právo, ale já jsem navrhl, aby zahraniční výbor byl výborem garančním.

Místopředseda PSP Petr Fiala: V případě tohoto projednávání nemáme garanční výbor. (Posl. Kalousek: Tak jste mě přesvědčili. Děkuji, promiňte.) Tak. Nyní je to myslím všechno jasné a já vyhlašuji přestávku v délce jedné hodiny pro jednání poslaneckého klubu KSČM. Jednání znovu zahájíme v 17.02 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.02 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne nebo podvečer. Já tedy opět zahájím pokračování projednávání programu schůze Poslanecké sněmovny.

Na úvod bych přečetl omluvy, které se mi tady nakupily. Omlouvá se pan ministr vnitra Lubomír Metnar od 16 hodin do konce jednacího dne 13. schůze Poslanecké sněmovny z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci resortu Ministerstva vnitra. Omlouvá se pan poslanec Petr Bejtla, a to mezi 17.15 a 19.00 z osobních důvodů, dále se omlouvá pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch od 16 do 18 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, dále se omlouvá pan poslanec Zdeněk Ondráček od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Jan Zahradník od 17 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Pavel Plzák od 16.30 do konce jednacího dne a z jednání 15. schůze dne 14. 6. zároveň po celý jednací den z osobních důvodů, takže to je zároveň omluva na zítra. Dále se omlouvá paní poslankyně Radka Maxová dnes od 18 hodin z pracovních důvodů a dále se omlouvá do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Jan Skopeček. Tím jsme vyřešili omluvy.

Já navážu na jednání, které bylo před přestávkou. Přistoupíme k hlasování o předložených návrzích k projednání výborům Poslanecké sněmovny. Já zagonguju, protože budeme neprodeně hlasovat... S dovolením vás jednou odhlásím, přihlaste se znova svými hlasovacími kartami, abychom zkontovali počet přítomných poslanců.

Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali paní ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj pro první čtení Jan Kubík.

Vidím, že se nám počet poslanců plus minus ustálil, dokonce chvílemi klesá... ale nyní už stoupá. Přistoupíme k hlasování. Jako první návrh tady mám návrh, aby byl předložený návrh přikázán rozpočtovému výboru, takže kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh – aha, ano. Takže nejprve budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajují hlasování, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 226, přihlášeno 134 poslanců, pro 115, proti 1, zdrželo se 18. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Dále mám návrh na to, aby byl návrh přikázán k projednání rozpočtovému výboru, takže já se táži, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Zahajuji hlasování teď, stiskněte tlačítka a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítka a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 227, přihlášeno 135 poslanců, pro 131, proti 1, zdrželi se 3. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Dále máme návrh na přikázání hospodářskému výboru, takže já se táži, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Zahajuji hlasování, prosím, stiskněte tlačítka a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 228, přihlášeno 136 poslanců, pro 41, proti 58, zdrželo se 37. Návrh byl zamítnut.

Další návrh máme na přikázání ústavněprávnímu výboru, takže já se táži, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítka a zdvihněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítka a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 229, přihlášeno 139 poslanců, pro 52, proti 67, zdržuje se 20. Výsledek byl, že je návrh zamítnut.

Další návrh je, aby byl návrh přikázán výboru pro evropské záležitosti, takže já se táži, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro evropské záležitosti. Zahajuji hlasování. Stiskněte tlačítka a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítka a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 230, přihlášeno 141 poslanců, pro 54, proti 53, zdrželo se 34, návrh byl zamítnut.

Máme tady ještě dva návrhy. Takže nyní máme návrh na to, aby byl návrh přikázán školskému výboru, takže já se táži, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání školskému výboru. Zahajuji hlasování teď. Kdo je proti, stiskněte tlačítka a zdvihněte ruku.

Hlasování číslo 231, přihlášeno 141 poslanců, pro 14, proti 91, zdrželo se 36. Návrh byl zamítnut.

Mám tady přihlášku na faktickou poznámku od pana poslance Kalouska, ale to byl omyl, předpokládám? Takže já vás vynuluji. Ano, dobře, takže já si vás odmáznu.

Máme tady ještě poslední návrh a to je návrh na to, aby byl návrh přikázán zemědělskému výboru. Takže se táži, kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání zemědělskému výboru. Zahajuji hlasování. Prosím teď. Kdo je pro? Kdo je proti, stiskněte tlačítka a zvedněte ruku.

Je to hlasování číslo 232. Přihlášeno je 141 poslanců, pro 23, proti 75, zdrželo se 43. Návrh byl zamítnut.

Tímto tedy končím projednávání tohoto návrhu. Přistoupíme tedy k projednávání dalšího návrhu. Jedná se o

38.

**Návrh poslanců Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše,
Jiřího Miholy, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona o výběru osob
do řídících a kontrolních orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu
a vlastnické politice státu (nominační zákon)
/sněmovní tisk 129/ - první čtení**

Tímto bodem jsme se již zabývali, a to ve středu 30. května. Bod byl přerušen po ukončení obecné rozpravy a po závěrečných slovech. Jenom poznamenám, že pauzu si tenkrát vzali Piráti. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali zástupce navrhovatelů pan poslanec Tomáš Martínek a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Leo Luzar.

A nyní tady mám žádost o vystoupení s přednostním právem. Takže předseda poslaneckého klubu Pirátů pan poslanec Michálek. Pane poslanče, máte slovo. Prosím. (Poslanci Michálkovi nefunguje mikrofon.) Já se tedy omlouvám, ještě vás zapnu.

Takže ještě jenom tady sdělím, že pan zpravodaj Leo Luzar je omluven, takže ho nahradí paní poslankyně Květa Matušovská.

Tak prosím, máte slovo, pane poslanče, máte zapnutý mikrofon.

Poslanec Jakub Michálek: Už tady řešíme ten nominační zákon po mnohokráte, takže doufám, že dneska už to konečně dokončíme.

Vážené dámy, vážení pánoně, dovolte mi, abych řekl ještě páár slov k návrhu, který jsme předložili jako návrh pěti poslaneckých klubů. Není to tedy návrh jenom Pirátů, ale jsou pod ním zástupci napříč politickými stranami.

Předně se tady bavíme o částce 698 miliard korun, což jsou aktiva, které spravují státem vlastněné nebo ovládané firmy. Ten zákon je proti politickým trafikám a ta věc, o které se bavíme, je nanejvýš aktuální, protože se tady projednává nová vláda, která má vládnout i s podporou KSČM. Jedním z požadavků KSČM na to, aby podpořila tuto vládu, je, že získá část míst v dozorčích radách ve státech ovládaných firmách. Mě velmi mrzí, že tady není pan premiér, předseda vlády, protože právě on by se měl vyjádřit k témtoto požadavkům. Jestli je to skutečně pravda, že ta připravovaná vláda má být vykoupena tím, že komunisti dostanou nějaká exkluzivní místa v dozorčích radách. Přece jenom pan premiér, ano, byl to právě on, řekl, když jsme se bavili o nominačním zákonu tady v Poslanecké sněmovně, tak to předložte, já to podpořím. Jenomže my jsme to předložili, a když se o tom má hlasovat, tak pan premiér tady není a není tady ani většina z jeho slavné vlády. Následně se potom stalo, což se nám podařilo aspoň prosadit, že vláda přislíbila, že přijde se svým vlastním návrhem. Což se také stalo, na vládě byl návrh schválen. Ale je to okleštěná verze pirátského návrhu, protože nepočítá s tím, že se budou konat výběrová řízení

pro dozorčí rady, což je samozřejmě nezbytnou podmínkou toho, aby bylo možné poskytnout ta místa v dozorčích radách komunistům.

Já jsem chtěl využít některá ta práva, která nám dává jednací řád jakožto opozičním poslancům vůči vládě, a chtěl jsem se zeptat pana předsedy vlády, případně pana místopředsedy vlády, který ho zastupuje: O kolika místech pro komunistickou stranu se bavíme? V médiích se objevují čísla jako 120 míst v dozorčích radách. V té dohodě máte napsáno, že uznáváte právo komunistické strany navrhnut místa na obsazení do dozorčích rad. Tak já bych chtěl vědět, v souladu s § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, to vyjasnění, o kolika místech v dozorčích radách se bavíme. Kolik komunistů se bude starat o ten obrovský majetek 698 mld. korun?

No a ti lidé, kteří jsou spojeni s komunistickou stranou, v některých případech jsou, řekněme, zvláštní, vyvolávají otázky. V mediálním prostoru se hovoří o panu Krejsovi. Pan Krejsa je pán, který je podle médií, podle seznam.cz, v dozorčí radě České pošty a má celkové příjmy z dozorčí rady tohoto podniku a nějakých melouchů v tomto podniku ve výši 155 tisíc korun měsíčně. Chtělo by se prohlásit s bývalým premiérem: Dámy a páновé, kdo z vás to má? 155 tisíc korun měsíčně, to je víc, než má ministr. Takže jenom tady kolegové, kteří jsou u předsednického pultu, se mohou chlubit, že mají víc než pan Krejsa z komunistické strany, který je tam v dozorčí radě. A o takovýchto místech se bavíme a zatím vláda ani komunistická strana nevysvětlily, proč pan Krejsa je tak důležitý, proč je tak potřeba, aby komunistická strana měla to místo v dozorčí radě České pošty. Pan Krejsa tedy, jak se ukázalo, dělá poradce předsedovi komunistické strany Vojtěchu Filipovi. Takže tady myslím, že se ty vazby ukazují jednoznačně.

Těch státních podniků je samozřejmě celá řada. Jsou to společnosti, jako je ČEZ, České dráhy, ČEPS, MERO a podobně. A těch míst, která tam jsou, to jsou desítky, stovky míst, která je možné politicky obsazovat. Já jsem se chtěl zeptat zase předsedy vlády nebo místopředsedy vlády, kolik takovýchto pánů Krejsů sedí v našich dozorčích radách, o kterých nevíme. Kteří jsou takto, řekněme, politicky dosazeni a politicky drženi. To je to důležité. Jsou politicky drženi na těch svých místech. My to známe z hlavního města Prahy velmi dobře. Tam paní primátorka Krnáčová kandidovala s tím, že bude prosazovat transparentnost a průhledné obsazování dozorčích rad, a skončilo to tak, že rozdělila ty dozorčí rady mezi zastupitele tak, aby každý měl víc jak 100 tisíc korun měsíčně. O žádném průhledném obsazování dozorčích rad nemohlo být ani řeči. Nakonec to skončilo tím, že i pan Karel Březina, který byl pravomocně odsouzen za podvod v městské firmě, se dopracoval do dozorčí rady v jedné městské společnosti. Takže takovýmto způsobem funguje obsazování dozorčích rad pod hnutím ANO.

My jsme naproti tomu přišli s pravidly tak, aby byli ti reprezentanti do dozorčích rad vybráni průhledně. Tak, aby byla výběrová řízení. ANO ve své vládě schválilo, že výběrová řízení nebudu. Taky ANO schválilo, že nebude vlastnická politika, ke které by se vyjadřovala Poslanecká sněmovna. Takže to znamená, že když se bude projednávat zásadní rozhodnutí, jako je třeba rozdělení ČEZu na dvě části nebo prodání nějaké firmy, třeba i prodání některé státní firmy holdingu Agrofert, tak se to bude dít bez vědomí této Poslanecké sněmovny, bude o tom rozhodovat jenom vláda.

Takto zásadní otázky by měly být upraveny dokumentem, který projednává Poslanecká sněmovna. Měly by projít veřejnou diskuzí, tak jak to mají vyspělé, řekněme třeba severské státy, jako je Finsko, Švédsko a podobně. Kde takto důležitá rozhodnutí, jako je třeba rozdelení energetického gigantu, schvaluje parlament. (V sále je rušno.)

Z těchto důvodů si myslíme... Tak já doufám, že se dobře bavíte prostřednictvím pana předsedajícího... ve vládě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já poprosím o klid. Zvláště kolem řečnického pultu abychom pokud možno nehovořili, pokud nejsme řečníkem.

Poslanec Jakub Michálek: Takže to je moje druhá otázka. Když teď prasklo, že takoví lidé, jako pan Krejsa, jsou v České poště, abychom se tady dozvěděli od pana předsedy vlády nebo od pana místopředsedy, kolik takových Krejsů tam vláda drží. My už se té průhlednosti, transparentnosti věnujeme nějakých devět let, takže je to otázka, která nás opravdu velmi trápí. A domníváme se, že ten systém, který předloží hnutí ANO, nepovede k tomu, že opozice získá možnost kontrolovat fungování vládních míst, ale spíš se tím vytvoří nástroj tak, aby si Andrej Babiš mohl dosadit v podstatě všechny lidi do těch dozorčích rad. Tak jako to vždycky dělal u státních firem předtím, než je ovládl. Můžete se podívat na tent seznam. Dokonce k tomu vyšla hezká knížka, Boss Babiš se jmenuje, a tam je to popsáno, že správci lidé se dostávali do funkcí v dozorčích radách státních podniků, aby se tyto společnosti staly součástí holdingu Agrofert.

Takže pan Babiš nejdřív říkal, že ten nominační zákon podporuje, a pak udělal veletoč, že ho vlastně nepodporuje, a dokonce ANO předložilo návrh na jeho zamítnutí. ANO teda zjevně, ačkoliv před volbami slibovalo volte profíky, ne trafíky, tak otočilo a teď chce ten návrh nominačního zákona zamítnout, což považují za velmi nešťastné. A ten jejich návrh, který připravují, je podstatně měkčí než to, co připravila pirátská strana.

Takže bych vás chtěl požádat, dámy a páновé, nepodpořte tento návrh na zamítnutí nominačního zákona, protože to, co předloží hnutí ANO, bude vyhovovat jenom hnutí ANO. A to by si měli uvědomit především sociální demokraté, kteří už jednu koalici s hnutím ANO vyzkoušeli. Děkuji tedy všem, kteří se rozhodnou podpořit nominační zákon, protože to je hlas pro to, abychom konečně zlikvidovali praxi politických trafík a zavedli odpovědné hospodaření se státním majetkem. (Potlesk v lavicích Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než se dostaneme ke třem přednostním právům, která tu máme přihlášená, tak jedně formalitě je třeba učinit zadost, a to je změna zpravodaje, protože pan poslanec Leo Luzar (Podle některých poslanců bylo vysloveno Lůzr.) je omluven, tak ho bude zastupovat paní poslankyně Věra Matušovská a já o tom nechám hlasovat.

Tudíž zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování 233 bylo přihlášeno 140 poslanců, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat, takže jsme změnili úspěšně zpravodaje.

A nyní tady mám s přednostním právem pana místopředsedu Okamuru, následuje pan předseda Kováčik a následuje pan předseda Benda. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a páновé, předložený návrh zákona, tzv. nominační zákon, se snaží stanovit pravidla pro jmenování osob ve vedení firem se státní účastí. To je jistě potřebné téma především z pohledu, aby se jednalo o odborníky a nikoliv o politické trafikanty, jako tomu bylo často dosud. V tomto konkrétním případě jde ale z pohledu praxe o nelogický a zmatečný paskvil, protože chce uzákonit něco, co v praxi nejde uskutečnit. Vláda má na základě návrhu na jedné straně povinnost dodržet nominační postup podle zákona, a je to návrh z pera Pirátů, na straně druhé např. ve firmě, kde nemá většinu, nemá šanci takový postup jakkoli vynutit, a pokud ho nevynutí, je podle návrhu zákona jmenování daného orgánu neplatné. Ustanovení návrhu zákona z pera Pirátů stanovují neplatnost volby či jmenování osoby při nedodržení nominačního postupu podle navrhovaného zákona. Myslím, že nemusíme být ani právníci, abychom viděli, že v praxi je to absolutně nerealizovatelná záležitost. Stát sice vybral svého zástupce, může ho nominovat, ale samotná volba probíhá v orgánech předmětné právnické osoby, v níž navíc stát ani nemusí být majoritním akcionářem.

Tady lze souhlasit s námitkou vlády, že by takové ustanovení bylo nepřípustným zásahem do fungování některých obchodních společností a způsobovalo by jejich nerovné postavení vůči jiným obchodním společnostem, v nichž stát podíl nemá. Obchodní společnost by primárně nemohla žádným způsobem ovlivnit, zda stát jako akcionář dodržel postup podle zákona, ale přesto by byla za jeho kroky sankcionována možnou neplatností volby člena svého orgánu. Věřím, že tento špatně zpracovaný návrh Poslanecké sněmovna zamítne, nicméně bych chtěl zdůraznit, že je to snaha o řešení důležitého problému, takže abych jenom nekritizoval.

Proto my v SPD se rádi zúčastníme i s Piráty další diskuse o tom, jak současný stav zlepšit, a rádi se budeme podílet na návrzích na pozitivní změny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já taky děkuji a nyní prosím pana předsedu Kováčika, přípraví se pan zastupující předseda Benda a poté pan předseda Bartoš, poté opět pan předseda Michálek.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, spolu s vámi jsem si všiml, že komunisté jsou nejčastějším terčem útoků Pirátů, jako kdyby tady nebylo těch uplynulých 28 let, jako kdybychom tady vládli ještě teď, ještě včera, předevčírem, jako kdyby tady nevládly vlády např. ODS, ODA a KDU-ČSL a jako kdybychom my byli ti, kteří – no ono se to říká, za všechno můžou komunisti,

největším zločinem komunistů bylo, že tady nechali majetek ještě na třicet let, atd. atd. (Rozruch v sále.)

Ale to jsou staré vtipy a já bych v této souvislosti chtěl – děkuji za potlesk – já bych v této souvislosti chtěl požádat pana předsedajícího, ale možná jsem se přeslechl, jestli ano, omlouvám se, aby správně sděloval jména poslanců a poslankyň. Pan kolega původní zpravodaj se nejmíruje Lůzr, ale Luzar (pobavení v sále) a paní poslankyně Matušovská není Věra, ale Květa. A pokud, pane předsedající, prosím překně vaším prostřednictvím budete dále pokračovat v těchto věcech, navrhnu vaše odvolání. Co se týká, pane předsedající –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, já se jenom omlouvám, on se mezikrát předsedající měnil, takže...

Poslanec Pavel Kováčik: Pardon, předcházející předsedající, ano. Panu Okamurovi se omlouvám.

Co se týká mého hlavního sdělení, klub KSČM měl vážně v úmyslu nominační zákon podpořit, čili nepodpořit zamítnutí. Jsou to věci, které jsou skutečně vážné, které jsme dlouhá léta kritizovali pro poněkud malou průhlednost, pro stav, kdy tyto pozice obsazovali téměř výhradně podle toho, která vláda to byla, nebo výhradně, vládní abonentí, a chtěli jsme změnit praxi, kdy tato situace bude řešena např. podle principu poměrného zastoupení. Žádným veřejným výběrovým řešením z kdekoliv – promiňte mi ten pejorativní výraz – ale poměrným zastoupením, kde bude známo, kdo je opozice, kdo je koalice a kdo je schopen hájit zájmy státu tam, kde ty státní peníze jsou. V tom je trošku jiný pohled, než je pohled např. Pirátů. Přesto jsme měli vážně v úmyslu nechat tento návrh projít prvním čtením a vážně o něm diskutovat.

Proto se ale nezlobte, že chci – protože vystoupení pana Michálka jako vždy, nebo téměř vždy začalo útokem na KSČM – proto se na mě nezlobte, že chci se svým klubem znova probrat náš přístup a před hlasováním o návrhu na zamítnutí požádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání minimálně půl až tři čtvrtě hodiny, ale to upřesním až před tím hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Mám tady celou řadu žádostí o vystoupení s přednostním právem. Takže nyní bych tedy požádal předsedu klubu ODS poslance Benda a připraví se pan předseda Pirátů Bartoš a předseda poslaneckého klubu pan poslanec Michálek. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, ani jsem nevěděl, že budu navazovat na pana kolegu Kováčika, ale přihlásil jsem se po vystoupení pana kolegy Michálka, s jednou prosbou. Když citujete někoho zvenku, zvlášť když je to zástupce komunistické strany a jmenuje se stejně jako náš kolega, tak to prosím citujte s plným jménem a nezkreslujte to. Ten pán je Lubomír Krejsa. My tady Krejzu máme, Karla Krejzu, velmi slušného člověka, který si, myslím,

nezaslouží, aby zde byl takto ošklivě ve Sněmovně používán. Takže prosím jenom, když chcete někoho zvenku, tak s plným jménem a zejména tam, kde je totožnost se Sněmovnou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych vás chtěl skutečně všechny požádat, abychom se oslovovali správnými jmény. (Smích v sále.) No tak už to byla třetí, myslím, že skutečně oprávněná – já to myslím s plnou vážností – oprávněná námitka, protože si myslím, že to odpovídá tomu, abychom si zjistili, koho potom oslovujeme, aby to bylo ve věcném a důstojném prostředí.

Takže pan předseda Bartoš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych tedy za nedorozumění a případné zkreslení jmen se chtěl omluvit. My tady se neznáme 20, 25 let, tak ještě můžeme mít problémy občas někdy správně trefit jméno. Samozřejmě nebyl to žádný útok tady na ODS v této věci.

Já bych tu věc vrátil trošku do roviny faktické a jenom připomenul rozdíly mezi tím nominačním zákonem, jak jsme s ním přišli my, a byl diskutován s odborníky, a vlastně tím návrhem, který teď už je nahrán v eKlepu, tím náhradním návrhem, který pochází vlastně od vlády, resp. od poslanců hnutí ANO. Tam jsou skutečně důležité věci a rozdíly. Já bych se nebavil o tom, jestli ty dozorčí rady jsou naplňovány odborníky, nebo nejsou. My z praxe, co se věnujeme politice asi devět let, tak jsme slyšeli i takové obskurnosti, jako že ten člověk tam sedí, protože v mládí chodil rád do bazénu. Nevím, jaký to má vztah k Pražským vodovodům a kanalizacím. Ale zaslechl jsme takovéhle zdůvodnění. Prostě tam samozřejmě musí fungovat kompetence toho člověka. Prostě někdo je dobrý řečník, někdo je dobrý politik. Ale když má někdo rozhodovat o největší pojíšovně, když má někdo rozhodovat o energetice, tak by měl mít vzdělání v daném rezortu. Neměla by to být prostě nějaká úlitba pro poslance, který se v tomto kole nedostal do Poslanecké sněmovny nebo který má funkce ve své straně neplacené, a potřebuje se jim tedy věnovat na plný čas, tak má naoko nějaké členství v nějaké dozorčí radě. To prostě není způsob, jak financovat práci spoluustraníků. A tato praxe je tady dlouhodobá. My jsme očekávali, že hnutí ANO, které si deklarovalo, že je protikorupční, k tomu přistoupí zodpovědně. Myslíme si, že se to neděje.

Druhá důležitá věc v této legislativě, a je to podle mě věc, která je důležitá v každém zákoně, je závaznost toho. Takže pokud se vybírá do nějaké pozice někdo v rezortu ministerstva výběrovým řízením, následně je tento člověk představen nominačnímu výboru, který je pod vládou, a ten zákon upravuje i způsob fungování tohoto nominačního výboru, toto doporučení by prostě mělo být závazné. Pokud je to pouze doporučení, tak to nedává smysl a celá ta legislativa může se jevit jako zbytečnou. To je bezzubý zákon.

A třetí věc a ta je velmi důležitá. My chceme, a to jsem chtěl panu předsedajícímu jenom připomenout v předchozím... Debata o tom zákoně, jak pan předseda Okamura se tady bavil, ta se vede právě v tom druhém čtení. A velkou částí toho našeho návrhu je ta vlastnická politika. A třeba bychom se v té debatě i domluvili, že to neschvaluje

Sněmovna jako třeba pojistné plány u VZP, ale že tato koncepce, jakým způsobem bude vedeno těch 50 firem, má být představena Sněmovně, která to vezme na vědomí. Proč je to důležité? Protože my nevíme, jaký je plán Lesů ČR na dalších x let. Jestli mají sázet, nebo jestli mají kácer. Jestli Česká pošta tedy jde tou cestou Pošta Partner, nebo jestli tedy bude posílení. Jestli se tam mají na pobočkách prodávat i pojistění.

Skutečně ty plány, a to určitě pan premiér, škoda, že tady není – přece takto to funguje i v těch firmách, které tedy chce řídit stát jako firmu. Já musím vědět, jestli Kostelecké uzeniny budou dělat to či ono za pět let. Já musím vědět, jestli Penam tedy bude dělat biopotraviny nebo péct takovýto toustový chleba. Tam to jako není problematické. Ale to, že vlastně veřejnost ani poslanci nevědí, za co pak jsou třeba odvolávání ti šéfové, že nenaplníjí koncepci pro Českou poštu, že nejsme spokojeni s vedením jejich rezortu. My bychom prostě rádi věděli, co má stát, potažmo vláda za plány s těmi 50 firmami, s tím obrovským majetkem, který spravuje. Abychom si pak mohli říct a objektivně zhodnotit těch tzv. KPI, v těch cílech, jestli ten vedoucí člověk, co tam byl třeba teď vybrán na nějakou pozici v transparentním výběrovém řízení, ideálně prostě naplňuje ten plán, nebo tam plave. Jestli to skutečně není ten trafikant. A proto je tam celá ta část vlastnické politiky státu, protože my nemůžeme řídit státní firmy podle toho, jaká je vláda a jaká je koalice. Vláda nemůže řídit státní firmy s výhledem na čtyři roky. To vám ten stromeček vyroste takhle jako. Možná, když ho někdo nesklidí na nějakou vánoční akci.

Takže prostě nelze takhle ad hoc ovládat takovéhle množství financí a řešit tu personální politiku. Prostě nelibí se, jde někdo jiný. Když my tu personální politiku tady chceme ošetřit a zároveň prostě požadujeme, aby Sněmovna, my tady, ale i lidé věděli, jaké jsou plány s výhledem na pět, deset let, jakou Českou republiku budou mít ty děti, které byly hodně na billboardech hnutí ANO, v čem tedy budou žít. A to je další důležitá věc.

Proto prosím vás, pustěte tento návrh do druhého čtení. My se rádi pobavíme i s hnutím ANO. Máme tam ty otázky například té závaznosti, nebo resp. té role Sněmovny ve schvalování vlastně vládního plánu pro ty jednotlivé firmy. A tam to skutečně můžeme prodiskutovat. To torzo, nebo ten... to torzo, které předkládá ANO je skutečně základ, není závazný. Já si myslím, že půdorys toho pirátského návrhu je široký. Řeší nejdůležitější aspekty a skutečně bychom se o něm měli pobavit na výborech, protože má ten protikorupční potenciál a v současné situaci, kdy se sestavuje nějaká vládní koalice, která tady výhledově bude, je to prostě důležité jak pro vládu, tak pro koaliční partnery, tak pro opozici, tak pro občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Já přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Petr Sadovský se omlouvá od 17 do konce pracovního jednání.

A nyní mám ještě poslední přednostní právo... tady má pan předseda Michálek? Měl zájem o vystoupení? Pane předsedo, měl jste zájem ještě také o vystoupení s přednostním právem? A to je v tuto chvíli poslední.

Poslanec Jakub Michálek: Tak já děkuji předčeňkům za ta vyjasnění s těmi jmény, abychom si skutečně nepletli poslance s některými členy dozorčí rady za KSČM.

Já jsem chtěl jenom krátce reagovat na svého předčeňka pana místopředsedu Okamuru ohledně těch námitek, které tady zazněly, a ohledně toho, že KSČM chce o tom návrhu diskutovat. Proto tady máme institut druhého čtení, o kterém budete rozhodovat v následujícím hlasování. Pokud budete hlasovat pro zamítnutí, tak k té diskusi vůbec nedojde. Ta diskuse má probíhat na fóru těch výborů. A pokud chcete, aby se o návrhu diskutovalo, tak hlasujte proti tomu, aby byl návrh zamítnut. Pokud budete hlasovat pro zamítnutí toho návrhu, tak se o něm diskutovat nebude a vy budeste patřit mezi ty, kteří tady udržují systém politických trafik. Takhle jednoduché to je. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak, já děkuji. Omlouvám se všem, jejichž jména jsem nepřesně vyslovil nebo zkomolil.

A nyní tedy mám ještě s přednostním právem přihlášeného, pana předsedu Kalouska. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já chápu jisté rozhořčení pana kolegy Bendy, že si pletecme pana poslance Krejzu z ODS s panem poslancem Krejsou z KSČM. Nicméně ve Sněmovně, kde si naši vzácní kolegové pletou Petra Síse a Karla Sýse, bychom trochu tolerance projevit mohli. Děkuji. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní se přihlásil ještě pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já jenom jednu větu, ale vy to všichni víte, abych reagoval na pana předsedu Pirátů Michálka. Sami víte, že my žádnou politickou trafiku nemáme. A to ani v Poslanecké sněmovně, protože jsme byli vždy opoziční stranou, ani v hlavním městě Praha, ani nikde jinde. Protože hnutí SPD vzniklo před třemi lety a nikde nemáme ani jednu politickou trafiku. Takže prosím, neříkejme důvod, že my bychom měli hlasovat kvůli udržování jakýchsi trafik. Sami víte, i Piráti vědí, že my nemáme ani jednu politickou trafiku. A jediná snad místa, která máme jako vy všichni, a ta byla poměrně také ve vedení VZP, a to máte stejně, ve stejném poměru, i vy jako Piráti a další. Takže já si vyprošuji o nás říkat, že máme někde nějaké... nebo že chceme udržovat snad cizí politické trafiky, cizích politických stran! Tak to je skutečně konstrukce, kterou od Okamury asi nikdo nemůže očekávat. To je úplný nesmysl, že bych snad podporoval tímto způsobem konkurenční politické strany.

Já jsem tady řekl jasné, věcné argumenty. Snažil jsem se úplně to odpolitizovat. My jsme o těch argumentech přeci spolu hovořili i osobně v pondělí. Takže já jsem řekl, ono to není tak jednoduché tohleto upravit v rámci toho druhého čtení. Chce to opravdu komplexní řešení. Já jsem se také radil s odborníky. Takže znova opakuji, že

snaha o řešení tohoto problému je dobrá ze strany Pirátů. Já říkám, že je dobrá. Ale já myslím, že bychom si měli společně sednout nad komplexnějším návrhem a připravit to lépe, abychom se tady s tím potom nepotýkali dlouhodobě. A jak vy, tak my bojujeme proti těm trafikám, přeci. Takže my žádnou opravdu nemáme, vy asi také ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A znovu se mi s přednostním právem přihlásil pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem chtěl říct poslední poznámku. Komplexnost toho návrhu vlády, po které volá pan Okamura, spočívá v tom, že doporučení nominačního výboru bude nezávazné, takže alternativa vůči návrhu, který předložili Piráti a další čtyři politické kluby, alternativa, kterou schválila dneska vláda, spočívá v tom, že doporučení bude naprosto nezávazné, takže ten zákon bude jenom o něco lepší metodikou. Takhle vypadá komplexnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Tím jsme snad už vyčerpali přednostní práva, takže nyní prosím, aby zástupce navrhovatele pan poslanec Tomáš Martinek přednesl své závěrečné slovo, jestli má zájem.

Poslanec Tomáš Martinek: Vážené dámy, vážení pánové, děkuji za slovo, ke kterému jsem se tady dostal po 14 dnech, co to tady projednáváme s různými zpožděními. Ještě jednou bych rád všechny přítomné požádal, aby pustili návrh do druhého čtení, aby tak mohla nastat i politická diskuse na příslušných výborech. Předkládaný návrh je přísný, jsme ovšem ochotni hledat konsenzuální kompromis, který by řešil pozměňovací návrh.

Chtěl bych proto požádat, aby poslanci, kteří se chtějí i nadále označovat za protikorupční, nepodpořili návrh na zamítnutí, protože bych si to musel interpretovat jako odmítnutí boje proti politickému obsazování míst v podnicích s majetkovou účastí státu lidmi bez dostatečných kompetencí. Děkuji za podporu. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní se tedy přesuneme k hlasování o návrzích. Byl předložen návrh na zamítnutí. Svolám kolegy do sálu. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Poslanec Pavel Kováčik: Upřesňuji svoji žádost o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání tří čtvrtě hodiny. Děkuji. (V sále je neklid.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Prosím, pane předsedo. Prosím ještě o klid v sále.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. My bychom si chtěli vzít zbytek času do 19. hodiny. To znamená, nevím, kolik je to přesně minut. (Poslanec Kováčik upřesňuje, že je to 33 minut.) 33. Děkuji. Ale předtím bychom, tuším, měli odhlasovat, pokud skončí schůze, ukončení schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Takže jestli to chápou, je to žádost o následnou přestávku v délce přes půl hodiny. Pokud bychom se sešli po dohodnutém čase, bude po 19. hodině. Předchozí dohoda byla, že budeme končit jednání této schůze dnes, tudíž je potřeba dá předtím hlasovat o vyřazení neprojednaných bodů z pořadu 13. schůze Poslanecké sněmovny a ukončení schůze. Pan předseda. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, dostali jsme se trošičku do procedurální pasti, a to tím, že poté, co by měla vypršet moje přestávka, tak bychom měli odhlasovat to, o čem vy hovoříte, hovoří o tom i pan místopředseda Okamura, čili vyřazení zbývajících bodů z programu. Pan předseda Chvojka mi do toho trošku hodil vidle, do tohoto plánu, ale budíž. Snad bych tu přestávku vzal až poté, co se bude hlasovat o vyřazení zbývajících bodů z programu. Ale to už je zbytečná. Prosím tedy teď, jestli jsme schopni se dohodnout na vyřazení zbývajících bodů z programu, a tím ukončení schůze. (Hlasy z lavic Pirátů: Makáme.) Pokud ne, tak trvám na přestávce před hlasováním o zamítnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já prosím pana předsedu Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem chtěl jenom říct, že máme ještě na programu velmi důležité body, jako je třeba zákon o platech poslanců a senátorů, tak by bylo škoda, kdybychom teď skončili a nestihli návrh, který vláda připravila a přišla ho sem hájit, aby se tedy zastropovaly platy poslanců, byla by škoda, abychom ho nestihli projednat, kdyby se skončil jednací cen. Takže my jsme proti tomu, aby se schůze ukončila. Vzhledem k tomu, že tady zazněly dvě žádosti o přestávky, tak bychom se asi měli sejít zítra, jak to tedy vyplývá ze svolaného programu schůze. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Teď nevím, jestli budeme postupovat podle zvyku, nebo podle jednacího řádu. Prosím pana předsedu, aby tedy reagoval.

Poslanec Pavel Kováčik: Zítra se tady samozřejmě sejdeme, protože v 9 hodin začíná mimořádná schůze. To není problém, že bychom tady nebyli, budeme tady všichni a můžeme třeba po ukončení mimořádné schůze klidně, pokud dnes nevyřídíme zbývající body programu, pokračovat. Já si myslím, že to není moudré řešení, protože řada poslanců a poslankyň už má naplánované jiné věci, protože byla dohoda o tom, že se dneska skončí. Já tu dohodu porušovat nechci, proto jsem taky

vzal přestávku pouze v době trvání tří čtvrtě hodiny, abychom měli ještě manipulační prostor pro další věci. Takže to nejsme my, kteří se nějakým způsobem podílí na nějaké obstrukci. Spíše jde o to, abychom se teď rozumně domluvili na tom, jakým způsobem dnešní schůzi dokončíme.

Předesílám, že pořád trvá můj návrh na to, abychom teď hlasovali o vyřazení zbývajících bodů z programu, a nebude-li tento návrh akceptován, že se o něm bude hlasovat, nebo nebude-li to přijato, potom trvám na tom, aby se před hlasováním o zamítnutí konala přestávka na porada klubu KSČM v délce trvání tří čtvrtě hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Po hlasování o zamítnutí? (Hlasy ze sálu: Před hlasováním.) Před? Před. Prosím, pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Pane místopředsedo, v prvé řadě bych chtěl říci, že mi v poslední době přijdete poněkud neklidný. (Veselost v sále.) Chtěl bych na vás apelovat, abyste se trošku dal do kupu. (Opět veselost v sále.)

A jestli můžu poprosit, omlouvám se, abych odblokoval situaci, abychom se tady půl hodiny nebaobili o tom, jak to vlastně je, tak stahuji žádost o přestávku v délce 33 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já beru s velkým pochopením poznámku, že bychom se ještě dnes měli věnovat například platům představitelů státní moci, netýká se to jenom nás, ale pochopitelně se to týká i ostatních pilířů výkonné, soudní i zákonodárné moci. Poté, co rakvička z 15 korun zlevnila na 14, tak je to tak zásadní problém pro tuto Sněmovnu, že bychom se tomu opravdu věnovat měli. (Veselost v sále.) Nicméně jsme v situaci, kdy jednáme jenom úterý, středa, zítra nás čeká mimořádná schůze. A já naprostoto chápu žádost o přestávku poslanců KSČM, pokud nebudou vyřazeny další body. Pan předseda Chvojka svoji žádost stáhl, já ji naopak obnovím, pokud body vyřazeny nebudou. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čili abych si to shrnul, tak teď máme žádost KSČM o přestávku v délce 45 minut před hlasováním, pak je tu návrh na vyřazení všech bodů. (Hlasy ze sálu.) Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, já jsem dal, a opakuji ho, vstřícný návrh k tomu, jak vám pomoci při vyřešení tohoto gordického uzlu, aniž byste jej musel přetít, a to – opakuji – navrhoji, abychom prvně hlasovali o vyřazení zbývajících bodů z programu, pak bude bezpředmětná moje žádost o přestávku, neboť skončí schůze. Nebude-li toto hlasování akceptováno nebo nebudou-li vyřazeny zbývající body z programu, pak je na řadě hlasování o zamítnutí nominačního zákona

v prvním čtení, a v tom okamžiku je čas na přestávku v délce trvání 45 minut pro komunistický poslanecký klub. Tako je to pořadí a prosím, abychom snad se i pohledem dohodli, že to takto bude, jinak se z toho nevyhrabeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ty procedurální návrhy registruji. Hlásil se mi pan předseda Michálek, potom pan předseda Kalousek. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju. Já si tedy chci ujasnit, že komunisti teď v tenhle okamžik navrhují vyřadit všechny body včetně toho nominačního zákona, který jsme teď doprojednali po 14 dnech, co o něm jednáme. Teď jste vymysleli, že to tedy ukončíme hodinu a deset minut před koncem pracovní doby? Je to opravdu ten návrh, který KSČM tady představila? Děkuju. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana předsedu Kalouska a potom pan předsedu Kováčíka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jenom abych doplnil pana předsedu Kováčíka. Za předpokladu, že se rozhodneme nevyřadit ty body a komunisté si vezmou onu přestávku v délce 45 minut, pak bude následovat moje žádost o přestávku v délce 27, popřípadě méně minut podle toho, jak dlouho ještě budeme diskutovat. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Myslím, že vše je jasné. Prosím ještě pana předsedu Kováčíka.

Poslanec Pavel Kováčík: Já bych rád odpověděl naprostě jasně panu kolegovi Michálkovi. Ano, je to tak. Nebýt vašeho útoku na KSČM, mohli jsme mít hlasování už dávno za sebou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Doufám, že je to vše. Takže abych to shrnul podruhé a teď už snad správně. Nejdříve budeme hlasovat o vyřazení všech bodů z 13. schůze. Pokud tento návrh neprojede, následuje přestávka na poradu klubu KSČM a potom přestávka na poradu klubu TOP 09, a tím bude jednací den vyčerpán.

Všichni víme, o čem se teď bude hlasovat. Myslím, že je nás tady v tuhle chvíli dost... A je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami.

Až se nám počet ustálí, budeme hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů ze schváleného pořadu 13. schůze... Počet se nám ustálil.

Já zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 234 bylo přihlášeno 139 poslanců, pro bylo 87, proti 30. Návrh byl přijat.

Tímto jsme tedy vyčerpali schválený pořad 13. schůze Poslanecké sněmovny a já tuto schůzi končím.

Připomínám, že zítra, to jest ve čtvrtek 14. června, bude v 9 hodin zahájena 15. schůze Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila v 17.53 hodin.)